

श्लोकः

कोशं शब्दार्थ चिन्तामणि मथ रहितं पूर्णभावेन पूर्णं
कृत्वा श्रीसज्जनेश स्त्रिदिवपथ गत स्तत्प्रचाराय लोके ॥
तत्सूनु स्तातभक्तो नरपति फतह : सिंह भूपैकवीर :
विद्वत्कंठैकशोभा भरण विधिरुचिः प्रेषयत्येक कोशम् ॥ १ ॥

श्रीम त्फ़तह सिंहस्य नृपते : परमा ज्ञया ॥
कविराजः श्यामलाख्यः कोशं प्रेषयति ध्रुवम् ॥ २ ॥

By order of H. H. Maha Rana Fateh Si
Presented to the Library of the Asiatic Soci
Bengal Calcutt

Oodeypore
July 2/86

(sd) Kavi Raj Shy
M. D.

NOTICE.

THE SHABDARTH CHINTAMANI.

A NEW SANSKRIT LEXICON.

This new and valuable work, in the compilation of which Brahmâvadhûta Shri Sukhânand Natha of Delhi, spent more than thirty years of his life, contains (as its name implies) the meanings of all words in general and colloquial use.

The following is a resumé of the plan on which this most useful work has been arranged

1st. The word-forms have been tested by the process suggested in the Grammatical Sutras of Panini.

2nd. The meanings of the words are derived from their roots, by which means not only correctness, but clearness of conception are secured. The Primary meaning is given first, and others are described according to their logical order.

The utmost care has been taken to express the meanings of the words in the best and simplest language — a feature in the construction of this work, which cannot fail to recommend it above all others for practical use.

3rd. Another point is well worthy of notice in the work, viz; that words which have special reference to Aryan Literature whether the Smritis, Purâns or Vedas, are clearly and briefly explained.

4th. Special attention has been paid to the full definition of Scientific and Technical terms, whether these occur in the Vedas, Vedangas, Shastras, Chemistry, Mechanics or Music.

5th. The descriptions of weapons of warfare, metals, precious stones; and the directions for preparing the different kinds of soil for planting garden — and forest-trees are fully given.

6th. The officinal and non-officinal properties of drugs and the immediate causes of those diseases for which they may be given, have been fully described according to the best Medical Treatises on the subject.

7th. The author has specially adapted his work for Educational purposes in explaining the various Figures of Rhetoric employed in Poetry; also those feelings Poetry is calculated to excite, and by describing the different Metres.

8th. In the arrangement of the words the Alphabetical order is strictly preserved.

From these points it will be clearly seen that this excellent work will be an unerring guide to those who seek information on Political as well as Practical matters.

Fully convinced of the usefulness of such a Lexicon, Adi Gaur, Pt. Ghâsi-Ram (late Gumasta of Govt. Commt. Agra) resolved to undertake the publication of the first 2Vols. as far as the letter [ब] but on account of the want of pecuniary assistance, he could not finish the remaining portion of the Dictionary.

About 16 years ago, the first two volumes were published, and are now in the libraries of many of the Chiefs, Nobles and Pandits of India, who deeply regret that the remaining 2Vols. are not in their possession

However, no one seemed willing to undertake this arduous and important task until H. H. the late Mahá Raná Sajjan Singh. G. C. S. I. of Meywár, who during his life time was the Patron of Art and Literature, on hearing through Kavi Raja Shyámal Das of this unfinished Dictionary, issued orders that the remaining 2vols (3rd & 4th.) should be printed in the Ráj Press with all possible rapidity. So minute were H. H. the late Maha Rána's directions that he expressed the desire that the same kind of paper be used and type of equal clearness, and legibility employed as in the first two volumes.

In fulfilment of His Highness' wishes, the work has been completed.

It is therefore requested that those who are desirous of obtaining the Lexicon send their names and full address to the undersigned.

Oodeypore, June 1885

Pundit Bansi Dhar (Vajpai) Manager, Raj Press Meywar.

शब्दार्थचिन्तामणिः

अर्थात्

गीर्वाणभाषासाशेषशास्त्रानेककोशादिभ्यः सङ्गृहीतानामकारादिवर्णक्रमेण विन्यस्तानां शब्दानां तत्तल्लिङ्गनानार्थैकार्थपर्यायप्रयोगोल्लेखेन पाणिन्युक्तनियमलिङ्गरूपैस्तत्तदर्थस्फुटीकरणेन तत्तच्छब्दप्रस्तावागतवेदाङ्गस्मृतिपुराणागमेतिहासादिप्रयोगैः छन्दशिल्पसङ्गीतादिशास्त्रीयविषयाणां वर्णनैः शस्त्रास्त्रधातुरत्नादिपरीक्षाभिः ग्राम्यारण्यपशुपक्ष्यादिव्यवहारैः दिगार्गलेन सजलनिर्जलभूमिपरिज्ञानेनोद्यानवृक्षायुर्वेदेन द्रव्यगुणरोगनिदानादिभिरलङ्कारच्छन्दःप्रभृतिनाम लक्षणोदाहरणैश्च संयुक्तोऽखिलशास्त्रमताभिद्योतकः सहृदयहृदयाह्लादको ग्रन्थः ॥

तस्यायमवर्गकवर्गात्मकः प्रथमोभागः

ब्रह्मावधूतश्रीसुखानन्दनाथेन विनिर्मितः

एकविंशत्यधिकोनविंशतितमे १९२१ वैक्रमेऽब्दे आगरेति साधारणतया विख्याते सुग्रपुरे आदिगौडश्रीघासीरामकनिष्ठयात्मजयोर्वेनतयोर्निर्मिते संस्कृतयन्त्रालये श्रीरामप्रसादद्वारा मुद्राङ्कित्वा
ऽभिव्यक्तः

तत् सत्

शब्दार्थचिन्तामणेर्मुखबन्धः तत्राद्य

श्रीजगदानन्दनाथः

नमो गुरवे ॥ श्रीमद्गौडकुले नितान्तविपुले ऽडीचप्रथोत्थेऽतुले जातः पुष्करराज इत्यभिधया ख्यातो धरामण्डले । यत् सौजन्यसुधासरित्प्रवितरत्कान्दोलनानन्दिता विद्यौदार्य्यदयादिशेवधिपराःसर्वे वभूवुर्ज्जनाः ॥ १ ॥ श्रीमन्दलालः सुकृते विशाल स्तुलादिरामस्सुमनोऽभिरामः । तदात्मजा वप्रतिमप्रभावौ श्रीरामरामानुजनैजभावौ ॥ २ ॥ श्रीनन्दलालपत्नी सुषुवे सुतत्रयं सुता मेकाम् । प्रथमस्तु शम्भुनाथो ऽन्तरजो रामप्रसादाह्वः ॥ ३ ॥ मोतीरामो ऽवरजः सर्वे सकलार्थतत्त्वज्ञाः । देवी सुलक्षणासीद् याहि सती शीलसम्पन्ना ॥ ४ ॥ विद्वत्तुलारामसुतो भवानीशङ्करो ऽभवत् । ज्येष्ठःश्रेष्ठमति र्नातिसंसारासक्तमानसः ॥ ५ ॥ द्वितीयः सम्भूतो धनपतिपुरो राज इति यं कुलीना नाम्नै नं जगति कृतवन्तो मुमुदिरे । प्रकृत्या ऽऽजन्मा ऽसौ विरलतरकर्म्मातिरसिको ह्यगा दप्रत्यक्षं निजजनत एकः शिवपुरीम् ॥ ६ ॥ त्रिचन्द्राब्दायुष्मान् परमपरतत्त्वं विविदिषुः पठित्वा शास्त्राणि प्रतिहरिहरानन्दपदतः ॥ प्रतीतं नाथाख्यं निखिलनिगमार्थैकसुधियं गतो ऽयं योगीन्द्रं कुशलमवधूतं कुलगुरुम् ॥ ७ ॥ प्रीत्या नमस्या सन्तुष्टः सद्गुरुः करुणानिधिः । त्वं सुखानन्दनाथोऽसी त्याचष्ट हि यथोचितम् ॥ ८ ॥ शास्त्रावधूतपदवीं प्राप्य देशाननेकशः ॥ गाहं गाहं वहुविधान् दर्शं दर्शं जमत्रजान् ॥ ९ ॥ ज्वालामुखीं महादेवीं जालन्धरनिवासिनीम् ॥ जग्मिवान् सुपमं पश्यं स्तत्र स्थिति मुपाश्रयत् ॥ १० ॥ यात्राप्रसङ्गतो ऽस्मिन् भज्जीदेशाधिप स्तदा गतवान् ॥ राणादिरुद्रपालो ऽमृतपालसुतो महोदारः ॥ ११ ॥ पर्वतराज स्वतुः स्वतुर्षु यत्नेषु दीक्षितो विद्वान् ॥ श्रीरुद्रमणेः शिष्यो ऽमुं विचरन्तं यदाद्राक्षीत् ॥ १२ ॥ आहूय श्रुतवाणीजनितश्रद्धो निनीषुरनुकूलः ॥ शुश्रूषया स्वदेशं तं प्रार्थ्यानी

नंवद् यथायोग्यम् ॥ १३ ॥ सोऽयं प्रसन्नहृदयो मच्छ्रद्धयाकौतुकीभव्या ॥
अध्यैतव्याभद्राख्यं तत्पुरं पाठयन् न्यवसत् ॥ १४ ॥ निश्चिन्तो विरले समन्तत
उपेतेष्टार्थसिद्धि सन्त श्चिन्तां तत्र संमासदद् द्विजकुले दृष्ट्वा कले राघदा ॥ मौ
र्व्यं तस्य तु शान्तये निखिलशास्त्रार्थोज्जिहीर्षु मुदा व्यास्यत् कोशकलाधरं
कविहरं शब्दार्थचिन्तामणिम् ॥ १५ ॥ गङ्गातीरे रुद्रपाले शिवेन शिवतां
गते ॥ श्रुत्वा नैमित्तिकाभावं निमित्ताभावसङ्गतौ ॥ १६ ॥ इन्द्रप्रस्थं पुनः प्र
त्यागन्ता मनसि चिन्तयन् ॥ कथ मेतस्य कोशस्य स्यात् प्रवृत्ति निरन्तरा
॥ १७ ॥ प्रस्तुतश्रीनन्दलालदीक्षितौ श्रेयआश्रयौ ॥ कोविदौ व्यवहाराणां
प्रायःसुप्रनिवासिनौ ॥ १८ ॥ चुन्नीलालाग्रजो घासीरामनामा प्रतापवान् ॥
धनिमान्यो राजमान्यः स्वभुजार्जितसद्यशाः ॥ १९ ॥ बालप्रवासिनं दैवनोदि
तो दूरदर्शिनम् ॥ स मातुल मनुप्राप्य कृत्वालापं मनोगतम् ॥ २० ॥ कोशप्र
शंसां प्रस्तावे श्रुत्वा तस्योत्सुकं मनः ॥ तन्मुद्रीकरणायाशु यदात्यर्थं मवो
भवीत् ॥ २१ ॥ परेश्वरकराङ्कैकमिते १९२१ विक्रमहायने ॥ तदैव मुद्रितो भा
गःप्रथमः साङ्ग इत्यभूत् ॥ २२ ॥ उत्तमश्लोकशिष्येण श्रीपादाम्बुजसेविना ॥
धर्म्मीसारस्वतेनैभिरिन्द्रप्रस्थनिवासिना ॥ २३ ॥ जगदानन्दनाथेन पारम्प
र्यानुवर्त्तिना ॥ जगदीशोपनाम्नैषा श्लोकैरुद्घाटिता कृतिः ॥ २४ ॥ * ॥ * ॥

अथ शब्दार्थचिन्तामणेः संकेताक्षराणां विवरणम् ॥

अ० …… अर्द्धर्चाः पुंसि च ॥ अश्वा दिभ्यःफञ् ॥

अघ० …… अघादिभ्यश्चेति यक् ॥

अङ्गु० …… अङ्गुल्यादि भ्यष्ठक् ॥

अजा० …… अजादित्वात् टाप् ॥

अध्या० …… अध्यात्मादित्वात् ठञ् ॥

अनु० उ० … अनुशतिकादित्वादुभयप दवृद्धिः ॥

अन्य० …… अन्यत्रापीति डः ॥

अन्ये० …… अन्येषामपीति दीर्घः ॥ अन्येभ्योपीति डः ॥ अन्येभ्यो पिदृश्यतेइतिवः ॥ वलः ॥

	अन्येभ्योपि दृश्यते क्विप्॥ अन्येभ्योपिदृश्यतेइति यप् ॥अन्येभ्योपिदृश्यन्ते॥मनि न्क्वनिप्वनिप् विच एते॥	ऋ०	ऋत्व्यादिभ्यः क्तिन्निष्ठाद्वाच्यः॥
अन्येष्व०	अन्येष्वपि दृश्यतेइतिड॥	ए०वि०	एतद्विवरणम्॥
अव०	अव्यादयश्चेतिसाधुः॥	कं०	कण्ड्वादिभ्यो यक्॥
अर्०	अर्शआदिभ्योऽच्॥	क०	कर्ममीमांसीयाम्॥
अली०	अलीकादय श्चेति कीकन्॥	क४०	कश्चित्॥
अश्रु०	अश्र्वादयश्चेतिसाधुः॥	कच्०	कच्छादिभ्यश्चेत्यण्॥
अश्व०	अश्वपत्यादिभ्यश्चेत्यण्॥	कत्०	कत्र्यादिभ्योढकञ्॥
आ०	आकर्षादिभ्यः कन्॥	कपि०	कपिलकादित्वाल्लत्वम्॥
आद्या०	आद्यादिभ्य उपसङ्ख्यानमिति तसिः॥	कम०	कमलादिभ्यः खण्डः॥
इ०	इति॥	कल्या०	कल्याण्यादित्वाट्ढक् इनङागमश्च॥
इ०वि०ति०	इतिविष्णुपुराणतिलके	का०	काश्यपः। काश्यादित्वात् ञिठः॥
इ०रा०	इतराभ्योपि दृश्यन्ते तसिलादयः॥	का०पु०	कालीपुराणम्॥
इष्०	इष्टादिभ्यश्चेति इनिः॥	कालि०	कालिदासः॥
उ०	उक्थादित्वात् ठक्॥	का०	कादिभ्यः किदितिडः॥
उत्०	उत्सादित्वादञ्॥	काशी०	काशीखण्डम्॥
उद्०	प्राणभृज्जातिवयो वचनोद्गात्रादिभ्योऽञ्॥	का०सू०	कापिलसूत्रम्॥
उदा०	उदाहरणम्॥	कि०	किसरादिभ्यःष्ठन्॥
उर्०	उरःप्रभृतिभ्यः कप्॥	किशो०	किशोरादयश्चेत्यो...
उल्०	उल्वादयश्चेति वन्नन्तःसाधुः॥	कु०	कर्वादिभ्योण्यः॥
उल०	...	कु०	कुटादिः॥
		कुला०	कुलालादिभ्यो वुञ्॥ कुलालादयः॥
		कू०	कूर्मपुराणम्॥
		...	...म्॥

कुद०। .... कुदरादयश्चेतिसाधुः ॥

क्रतू० .... क्रतूक्थादिसूत्रान्ताट्ठक् ॥

क्रमा० .... क्रमादिभ्योवुन् ॥

खं० .... खण्डिकादित्वादञ् ॥

ख० .... खर्जादित्वात् ऊरः ॥

खर्० .... खर्जपिञ्जादिभ्य ऊरोलचौ ॥

खला० .... खलादिभ्यइनिर्वक्तव्यः ॥

ग० ...... गर्गादिभ्योयञ् ॥

गम्० ...... गम्भीरादयश्चेति ईरन् ॥

गह्वा० .... गह्वादिभ्यश्चेतिछः ॥

गु० .... गुपादिभ्यःकिदितिइलच्।

गुडा० .... गुडादिभ्यष्ठञ् ॥

गौ० .... गौरादिः ॥

गौ० भा० गौडभाषा ॥

गृष्० .... गृष्ट्यादिभ्यश्चेतिढञ् ॥

ग्रहि० .... नन्दिग्रहिपचादिभ्योल्युणिन्यचइतिणिनिः ॥

चतु० .... चतुर्वर्णादीनांस्वार्थे उपसंख्यानम् । ष्यञ् ॥

चु० .... चुरादिः ॥

छ० .... छत्रादित्वाण्णः ॥

छान्० .... छान्दसः ॥

छा०भा० .. छान्दोग्यभाष्यम् ॥

छे० .... छेदादिभ्यो नित्यमिति-

जु० .... जुहोत्यादिः ॥

ज्व० .... ज्वलादित्वाण्णः ॥

ज्यो० .... ज्योत्स्नादित्वादण् ॥

त० .... तथाच ॥

त०छ०प० .. तदुक्तं छन्दोग परिशिष्टे ॥

तडा० .... तडागादयश्चेतिनिपातः ॥

त० प० .. तत् पञ्चविधम् ॥

तर० .... तरत्यादिभ्यश्चेत्यक्षच्

ता० .... तारकादित्वादितच् ॥

ति० .... तिकादिभ्यःफिञ्

तुन्० .... तुन्दादिभ्यइलचेतिइनिश्च

तु० .... तुदादिः

तुषा० .. तुषारादयश्चेत्यारन् ॥

दं० ...... दण्डादित्वात् यत् ॥

दाम० .... दामन्यादित्रिगर्त्तषष्ठाच्छः ॥

दि० ...... दिगादिभ्योयदिति यत्। दिवादिः ॥

दी० ...... दीपिका ॥

दृ० ...... दृढादिः । वर्णदृढादिभ्यः ष्यञ्च । इमनिच्च ॥

नं० ...... नन्द्यादित्वात्ल्युः। नन्दिग्रहिपचादिभ्योल्युणिन्यचः॥

नडा० .... नडादित्वात् फक् । नडादीनांकुक्चेति छः ॥

नद्या० .... नद्यादिभ्योढगितिढक् ॥

न्यङ्कु० .... न्यङ्क्वादित्वात् कुत्वम् ॥

ना० …… नारदः ॥
नि० …… निपातः ॥
नि० …… दिदानम् ॥
नै० …… नैषधः ॥
प० …… पचाद्यच् । पचाद्याद्यच् ॥
प० …… नन्दिग्रहिपचादिभ्यो ल्यु-णिन्यचः ॥
प०प० …… पराशरपद्धतिः ॥
पर्फ० …… पर्फरीकादयश्चेती कन् ॥
प०भा० …… पर्वतभाषा ॥
पर० …… पर्पादिभ्यःष्ठन् ॥
पर्श्वा० …… पर्श्वादियौधेयादिभ्यो ऽण्ञौ ॥
प०सं० …… पराशरसंहिता ॥
पा० …… पामादित्वात् नः ॥
पा०पा० …… पाद्मे पातालखण्डः ॥
पाघा० …… पाघाद्यन्तस्यनेति दीर्घत्वं न ॥
पारस्० …… पारस्करादित्वात् सुट् ॥
पाश० …… पाशादिभ्योयः ॥
पि० …… पिच्छादित्वात् इलच् ॥
पिञ्ज० …… खर्जपिञ्जादिभ्यऊ रोलचावित्यूलच् ॥
पिना० …… पिनाकादयश्चेत्याकः ॥
पु० …… पुष्करादिभ्योदेशेइति इ-निः । पुराणम् ॥
पुरो० …… पश्यन्तपुरोहितादिभ्योयक्
पृ० …… पृषोदरादीनि यथोपदि-ष्टम् ॥
पृथ्व० …… पृथ्व्यादिभ्य इमनिज्वा ॥
प्र० …… प्रसिद्धप्रज्ञादिभ्यश्चेति स्वार्थे ऽण् प्रत्ययः ॥
प्रति० …… प्रतिजनादिभ्यः खञ् ॥
प्रा०वि० …… प्रायश्चित्त विवेकः ॥
फ० …… फलम् ॥
ब० …… बलादिभ्योमतुप् ॥ बलिष्ठः । बहुलमन्यत्रापीतियुच् ॥
बङ्० …… बङ्क्यादयश्चेति क्विन् ॥
बला० …… बलाकादयश्चेत्याकः ॥
बसं० …… बसन्तादिभ्यष्ठक् ॥
बह्वा० …… बह्वादिभ्यश्चेति ङीष् ॥
ब०वृ० …… बर्णवृत्तप्रभेदः ॥
बा० …… बाहुलकात् । बाह्वादित्वादिञ् ॥
बा०पु० …… बायुपुराणम् ॥
बाहि० …… बाहिताग्न्यादिषु ॥
वि० …… विशेषः । विल्वाद्यण् ॥
विडा० …… विडादिभ्यःकिदित्यङ्गच् ॥
विदा० …… अनृष्यानन्तर्ये विदादिभ्यो ऽञ् ॥
वि०ध० …… विष्णुधर्मोत्तरम् ॥
विन० …… विनयादिभ्यष्ठक् इति स्वार्थे ठक् ॥
वि०पु० …… विष्णुपुराणम् ॥
वी० …… वीरमित्रोदयः ॥
बे०भा० …… वेदभाष्यम् ॥

चेत० ...... चेतनादिभ्यो जीवतीति-
ठन् ॥
वै० ...... वैदिकप्रयोगः ॥
वै०प० .. वैद्यकपरिभाषा ॥
वै०म० .... वैद्यकमतम् ॥
वृ० ...... वृत्ते ॥
वृक्षा० .... वृक्षादिभ्यः खण्डः ॥
वृषा० .... वृषादिभ्यश्चिदिति कलः ॥
वृह० .... बृहद्धर्मपुराणम् ॥
व्यु० ...... व्युत्पत्त्या ॥
भा० ...... भावप्रकाशः ॥
ब्र० ...... ब्रह्मवैवर्त्तपुराणम् ॥
ब्र०पु० .... ब्रह्मपुराणम् ॥
ब्र०वै०ब्र० .. ब्रह्मवैवर्त्ते ब्रह्मखण्डम् ॥
ब्रा० ...... गणवचनब्राह्मणादिभ्यः कर्मणि चेति ष्यञ् ॥
व्री० ...... व्रीह्यादिभ्यश्चेति इनिः ॥
व्या०व० .. व्यासवचनम् ॥
भा० ...... भागवतम् ॥
भा०प० .... भाषापरिच्छेदः ॥
भा०प्र० .. भावप्रकाशः ॥
भार० .... भारतः ॥
भि० ...... षिद्भिदादिभ्योऽङ् ॥
भिक्षा० .... भिक्षादिभ्योऽण् ॥
भी० ...... भीमादयोऽपादाने ॥
भू० ...... भूमि ॥
भ्वा० ...... भ्वादिः ॥
म० . मत्वर्थीयः ॥

मद्गु० .... मद्गुरादयश्चेति उरच् ॥
मनो० .... द्वन्द्वमनोज्ञादिभ्यश्चेति
म०भा० .. महाभारतम् ॥
मयू० ...... मयूरव्यंसकादित्वात् ॥
मावृ० .... माषावृत्तम् ॥
वुञ् ॥
महा० .... महाभारते ।महाभार
तम् ॥
मा०तं० .. मायातन्त्रम् ॥
मि० ...... मिथिलादयश्चेति इलच् ॥
मित० .... मितद्र्वादित्वात् डुः ॥
मुं०तं० .. मुण्डमालातन्त्रम् ॥
मू० ...... कप्रकरणे मूलविभुजादि
भ्य उपसंख्यानमिति कः ॥
मूले० .... मूलेरादयश्चेत्येरक् ॥
मृ० ...... मृगय्वादयश्चेति कः ॥
मो० .... मोक्षधर्मः ॥
य० ...... यज्ञादित्वात् । यथा ॥
या० ...... यावत् । यावादिभ्यः कन् ॥
याज्ञ० .... याज्ञवल्क्यः ॥
यु० ...... हायनान्तयुवादिभ्योऽण् ॥
यौ० .... पर्श्वादियौधेयादिभ्योऽणञौ ॥
र० ...... रसादिभ्यश्चेति मतुप् ॥
रा० ...... रामायणम् ॥
राज० .... राजदन्तादिषु परम् ॥
रानि० .... राजनिर्घण्टः ॥
रेव० ...... रेवत्यादिभ्यष्ठक् ॥

लच० ...... लघ्वर्णम् ॥
लीं० .... लीलावती ॥
लो० .... लोमादिभ्यश्च श:
ल्वा० .... ल्वादिभ्यश्चेतिनत्वम् ॥
श० ...... शकन्ध्वादिः ॥
शका० .... शकादिभ्योटन् ॥
शम्० .... शमादिभ्योऽथच् ॥
शर्० .... शर्करादिभ्योण् ॥
शा० .... शाकपार्थिवादिः । शाखादिभ्योयः ॥
शार्० .. शार्ङ्गरवाद्यञो ङीन् ॥
शि० .... शिवादिभ्योऽण् ॥
शु० .... शुभ्रादिभ्यश्चेति ढक् ॥
शुण्० .. शुण्डिकादिभ्योऽण् ॥
श्री० .... श्रीभागवतम् ॥
स० .... समासः ॥
स०कं० .. सरस्वतीकण्ठाभरणम् ॥
सं० .... सम्पदादिभ्यश्चात् क्विप् ।
सङ्० .... सङ्काशादिभ्योण्यः ॥
संज्ञा० .. संज्ञापूर्वकत्वाद्वृद्ध्यभावः ॥
सम्० .. सम्प्रसारणम् ॥
सर्० .... सर्वधातुभ्योमनिन् ॥
सर्व० .... सर्वधातुभ्यइन् । सर्वधातुभ्यःष्ट्रन् । सर्वधातुभ्योऽसुन्
सा०द० .. साहित्यदर्पणः ॥
सि० .. सिध्मादिभ्यश्चेतिलच् ॥
सिन्० .. सिन्ध्वादिभ्यश्चादण् ॥
सिमु० .... सिद्धान्तमुक्तावली ॥
सिशि० .. सिद्धान्तशिरोमणिः ॥
स्त्रि० .... स्त्रियाङ्क्तिन् ॥
सु० .... सुषामादिषु चेतिषत्वम् ॥
सुवा० .... सुवास्त्वादिभ्योऽण् ॥
स्थूला० .. स्थूलादिभ्यःप्रकारवचने कन् ॥
स्म० .. स्मरणम् । स्मृतिः ॥
स्वा० .... स्वार्थे ॥
ह० .... हरिवंशः ॥
हरि० .... हरितादिभ्योञ् ॥
हरी० .. हरीतक्यादिभ्यश्चेतिफल प्रत्ययस्यलुप् ॥
हे० .... हेमचन्द्रः ॥

इक० .... इक्कृष्यादिभ्यः ॥
इज० .... इञवपादिभ्यः ॥
इण० .... इणजादिभ्यः ॥
ण्वुल्० .... धात्वर्थनिर्देशे ण्वुल्वक्तव्यः । संज्ञायाम् ॥
कः० .... अज्ञाते । कुत्सिते । अल्पे । ह्रस्वे ॥
कन्० .... संज्ञायाम् । अनुकम्पायाम् । अवक्षेपेकन् । इवेप्रतिकृतौ । संज्ञायांच ॥
चुभ० .... चुभ्नादिषु चेतिणत्वाभावः ॥

तत् सत्

श्रीगणेशाय नमः

अथ शब्दार्थचिन्तामणौ मंगलम्

तत्रादौ मङ्गलाचरण मभिधेयादिकञ्च

नमः श्रीसद्गुरवे ॥ ॥ श्रीमद्गुरिहरानन्दनाथाभिधं स्वदेशिकम् । नारायणमहं वन्दे सच्छास्त्रज्ञान भास्करम् ॥ १ ॥ लम्बोदरं महाकाय मेकदन्तं गजाननम् । गौरीप्रियं मुदा वन्दे सर्वविघ्नविनाशनम् ॥ २ ॥ नमो देवि महाविद्ये भजामि चरणौतव । देहिज्ञानप्रकाशंमेनिखिलार्थ प्रसिद्धये ॥ ३ ॥ श्रीशारदां शारद चन्द्रकान्तिं हृदम्बुजे ऽभीतिवरं दधानाम् । पुस्तं विपञ्चीं सुकरैः प्रसन्नां ध्याये ऽनिशं जाड्यहरां त्रिनेत्राम् ॥ ४ ॥ वेद्यं ब्रह्मादिभि र्ध्येयं योगीन्द्रै र्यन्महत्पदम् । तत् तत्त्वं तत्त्व मस्यादिवाक्यै रिष्टं भवाम्यहम् ॥ ॥ ५ ॥ यद ज्ञानादिदं जातं यज्ज्ञानेविलयंव्रजेत् । तन्निर्गुणं निर्विशेषं ब्रह्मात्मानं समाश्रये ॥ ६ ॥ कोशाननेकानवलोक्य यत्नाच्छास्त्राणि भूयः प्रविचार्य्य तेभ्यः । बालाववोधाय लिखामि शब्दान् सार्थान् सुसङ्गृह्यमुदे बुधानाम् ॥ ७ ॥

अल्पायुषोऽल्पबुद्धींश्च द्विजान् दृष्ट्वा कला वय। सुखानन्दोलिलेखैतत् कोषं सुखसुबोधदम् ॥ ८॥ सलिङ्गालिङ्गशब्दानां ज्ञानायतु पुरः पुरः। तत्सदा-ख्यार्णलेखेऽहि समासार्थो विधीयते ॥ ९ ॥ जिज्ञासा यत्र कुत्रापि शास्त्रीये श-ब्द उद्भवेत्। तदैवैतत् पश्यता ऽनुभूयते कृतकृत्यता ॥ १० ॥ तावद् भ्रमति शब्दार्थचिन्ताव्याकुलमानसः। सुश्रद्धधानः स्थिरधीर्यावदेनं नपश्यति ॥ ११ ॥ चतुर्दशसुविद्यासु प्रायः शब्दो न तादृशः। मातृकानुक्रमे नाऽत्र सपर्यायो निवेशितः ॥ १२ ॥ निदर्शनेषु शब्दानां तत्तच्छास्त्रसमुद्धृता। गद्यपद्यमयी वाणी वर्णितास्मिन् क्वचित् क्वचित् ॥ १३ ॥ केषाञ्चि द्देशभाषापि गुप्तवोधा-य दर्शिता। अतः परोपकृतये कोन्यो भवितु मर्हति ॥ १४ ॥ शब्दार्थचिन्ता मणि नामद्भुतं कोशेषु सर्वेषुच रत्नभूतम्। श्रीमत्सुखानन्दवुधेन कृतं द्वि-जोपकारार्थ मिदं प्रभूतम् ॥ १५ ॥ पण्डितै राजधनिनां कृता ग्रन्था ह्यनेकशः। धनाढ्ये तुस्या देतत् सर्वान्तर्यामितुष्टये ॥ १६ ॥ १९२० ॥ खनेत्रग्रहभूयुक्ते वैक्रमे वत्सरे शुभे। मार्गस्यासितपञ्चम्या मारब्धो मुद्रितुंह्यसौ ॥ १७ ॥

अथ शब्दार्थचिन्तामणिः

अः

अ। । अभावे ॥ स्वल्पार्थे ॥ प्रति-षेधे ॥ अनुकम्पायाम् ॥ सम्बोधने ॥ अधिक्षेपे ॥ स्वराणामादिमेवर्णे ॥ अः। पुं। वासुदेवे ॥ महेश्वरे नभो-

अंशः

यमकारः ॥ यद्वा ॥ अततिसर्वंव्याप्नो ति। अततेर्डः ॥ न। परब्रह्मणि ॥ अंशः। पुं। वराटके। भागे ॥ स्कन्धे ॥ वस्तुन एक देशे ॥ नवांशे ॥ अंसयते।

अंशविभाजने । अदन्तः । कर्मणि घञ् ॥

अंशकः । पुं । दायादे ॥ अंशंहारीअवश्यमंशंहर्त्तेत्यर्थः 'अंशंहारीतिकन ॥ अल्पांशे ॥ अल्पार्थेकन् ॥ न । वासरे । दिने ॥

अंशी । चि । भागाधिकारिणि । भागिनि ॥ अंशोऽस्यास्ति । इनिः ॥

अंशुः । पुं । प्रभायाम् ॥ सूत्रादिसूक्ष्मांशे ॥ किरणे ॥ सूर्ये ॥ अंशयति । अंशविभाजने । चुरादिः । मृगय्वादित्वातकुः ॥ लेशे ॥ वेशे ॥

अंशुकम् । न । सूक्ष्मवस्त्रे ॥ वस्त्रमात्रे ॥ उत्तरीये ॥ परिधानीये । अधोवस्त्रे ॥ अंशून् कायति । कैशब्दे । आत इतिकः ॥ यद्वा । अंशुभिः काशते । काशृदीप्तौ । अन्येष्वपीतिडः ॥ तेजपाताख्या पत्रे ॥ चि । अल्पांशे ॥ अल्पे इतिकन् ॥

अंशुजालम् । न । प्रभापटले ॥ अंशूनां जालमिव ॥

अंशुधरः । पुं । सूर्ये ॥ धरति । धृञ् ० । अच् । अंशूनांधरः ॥ चि । प्रभाविशिष्टे ॥

अंशुपट्टः । पुं । पट्टशाटके ॥

अंशुमान् । पुं । सूर्ये ॥ विश्वव्यापिप्रकाशे परमात्मनि ॥ सूर्यवंशीयनृपान्तरे ॥ चि । अंशुविशिष्टे ॥ अंशवो विद्यन्तेऽस्य । तदस्यास्तीतिमतुप् ॥

अंशुमती । स्त्री । पर्देवतायाम् ॥ अंशवः सन्त्य ऽस्याः । मतुप्ङीपौ ॥ शालपर्ण्याम् ॥ अंशुमन्त्याः फलं मूलञ्चांशुमती । अनुदात्तादेश्चेत्यञः फलपाकमूलेष्वितिलुपि युक्तवद्भावः ॥

अंशुमत्फला । स्त्री । कदल्याम् ॥ अंशुमन्ति सूक्ष्मावयववन्ति फलान्यस्याः । अंशुमानिव वा फलान्यस्याः । अजादित्वाट्टाप् ॥

अंशुमाली । पुं । राजभेदे ॥ भास्करे ॥ अंशूनां माला । साऽस्ति अस्य । व्रीह्यादित्वा दिनिः ॥

अंशुलः । पुं । चाणक्यमुनौ । द्रौमिणे ॥ इति चिकाण्डशेषः ॥

अंशुहस्तः । पुं । सूर्ये ॥

अंशूदकम् । न । हंसोदके ॥ यथा । दिवा रविकरैर्जुष्टं निशि शीतकरांशुभिः । ज्ञेयमंशूदकं नामस्निग्धं दोषत्रयापहम् ॥ अंशूनामुदकम् ॥

अंसः । पुं । न । भुजशिरसि । स्कन्धे ॥ अंस्यतेसमाहन्यते । अंससमाघाते । घञ् ० ॥ यद्वा । अमति अम्यते वा

भारादिना । अमगतौ । अमेः सन् ॥ पुं । विभागे ॥

अंसकूटः । पुं । ककुदि । वृषाङ्गे । कूबो ढाठ इति भाषाप्रसिद्धे ॥ अंसेकूटः ॥

अंसलः । त्रि । मांसले । पुष्टे । बलवति ॥ अंसोस्यास्ति । वत्सांसाभ्यां काम बले इति लच् ॥

अंहतिः । स्त्री । त्यागे । दाने ॥ हन्ति दुरितमनया । हन्तेरंहचे-त्यतिः ॥ रोगे ॥

अंहती । स्त्री । अंहतौ ॥ वह्वादित्वात् पक्षेङीष् ॥

अंहः । न । दुःखे ॥ स्वधर्मत्यागे । दुरिते ॥ अमति गच्छति प्रायश्चि-त्तादिना । अमगत्यादिषु । अमे-र्हुक्चेत्यसुन् हुगागमश्च ॥ अम न्ति गच्छन्त्यधोनेनवा ॥ अन्हेरसुना सिद्धे अघेरसुनि अंङ्घ इतिमा भू-दिति अमेर्हुक्चेतिसूत्रम् । तथा च । स्यान्मध्योपमचतुर्थेच्च मंहसोरं हसस्तथेति द्विरूपकोशः । एवञ्च । दत्तार्याः सिद्ध सङ्घैर्विदधतुघृणयः शीघ्रमङ्घो विघात मितिपाठोऽनु प्रास रसिकानांप्रामादिक इति व दन्ति ॥

अकम् । न । पापे ॥ दुःखे ॥ नकम् ॥ कं सुखं तद्विरुद्धंवा ॥ नलोपोनञः ॥

अकचः । पुं । केतुग्रहे ॥ त्रि । केश-हीने ॥

अकनिष्ठगः । पुं । बुद्धमुनौ ॥

अकम्पनः । पुं । राक्षसान्तरे ॥

अकम्पितः । पुं । बौद्धगणाधिपवि-शेषे ॥ त्रि । कम्पशून्ये ॥

अकरणिः । स्त्री । शापे । आक्रोशने ॥ यथा । अकरणि रिह भूयादप्रश-स्तस्यधातु रिति ॥ अकरणम् । आ-क्रोशेनञ्यनिः ॥

अकरा । स्त्री । आमलक्याम् ॥ त्रि । करशून्ये ॥ अकरः । अकरम् ॥

अकरुणः । त्रि । निर्दये ॥ नकरुणः ॥

अकर्कशः । त्रि । कोमले ॥

अकर्णः । त्रि । बधिरे ॥

अकर्त्ता । त्रि । अक्रिये । अव्यापारे । कर्तृत्व रहिते ॥ नकर्त्ता । नलोपो नञः ॥

अकर्मण्यः । त्रि । क्रियासुमन्दे । निक म्मा इति भाषा ॥

अकर्म । न । तूष्णीम्भावे ॥ मोक्षे ॥ न विद्यते कर्म यस्मिन् तत् ॥ त्रि । का-र्याक्षमे ॥

अकर्मी । त्रि । ब्रह्मविदि ॥ अकर्मअस्ति अस्य । व्रीह्यादित्वादिनिः । नकर्मी वा ॥ कर्मानुष्ठा नरहिते अवधूते ॥

यथा ॥ अनुतिष्ठन्तु कर्माणि परलोककयियासवः । सर्वलोकात्मकः कस्मा दनुतिष्ठामिकिं कथमिति ॥

अकल्कनः । त्रि ।) वीतदम्भे ॥
अकल्मषः । त्रि ।)

अकस्मात् । अ । सहसार्थे । अतर्कितनिमित्तके ॥ यथा । अकस्माद्युवतीवृद्धं केशेष्वाकृष्य चुम्बति । पतिंनिर्दयमा लिङ्ग्य हेतुरत्रभविष्यतीति ॥

अकामः । त्रि । वाह्यविषयकामनाशून्ये ॥ नविद्यतेकामोऽस्य ॥ यथा। दृष्टानुश्रविकावाह्याः कामायस्यनसन्त्यमी । अकामस्तादृशस्त्वन्तुनिष्कामत्वेनसिध्यतीति ॥

अकामकारः । पुं । यथेष्टानाचरणे ॥ नकामकारः ॥

अकामहतः । त्रि । आत्मलोकानन्दादर्वाचीनेष्वानन्देषु वितृष्णे ॥ कामेनहतः कामहतः । नकामहतः ॥

अकायः । त्रि । अशरीरे ॥ लिङ्गशरीरवर्जिते ॥ नविद्यते कायोयस्यसः ॥

अकारः । पुं । अ अक्षरे । वर्णानां मध्ये भगवद्विभूतौ ॥ अ वर्णनिर्देशे ॥ वर्णात्कारः ॥

अकालः । पुं । कालाशुद्धौ ॥ यथा । अनुराधर्क्षमारभ्यपोडशर्क्षेषु भास्करः । यावच्चरतिवैतावद्कालं मुनयोविदुरिति ॥ असमये । त्रि । तद्विशिष्टे ॥

अकालवृष्टिः । स्त्री । सहस्यादिषुवर्षणे ॥ यथा । पौषादिचतुरोमासान् प्रोक्ता वृष्टिरकालजा । व्रतं याचादिकं तत्रवर्जयेत्सप्तवासरानिति ॥

अकिञ्चनः । त्रि । दीने ॥ नास्ति किञ्चन यस्य । मयूरव्यंसकादित्वात्समासः ॥ निष्कामे ॥

अकिञ्चनिमा । पुं । आकिञ्चन्ये ॥ अकिञ्चनस्य भावः इमनिच् ॥

अकीर्त्तिकरम् । त्रि । कीर्त्त्यभावकरे । अपकीर्त्तिकरे ॥ नकीर्त्तिकरम् ॥

अकुप्यम् । न । स्वर्णरजतात्मकेधने ॥ कुप्यादन्यत् ॥

अकुलसंज्ञः । त्रि । तिथि वारर्क्ष विशेषे ॥ यथा । स्वात्यन्तकाश्विवसु पौष्णकरानुराधा दित्यध्रुवाणि विषमास्तिथयोऽकुलाःस्युः । सूर्येन्दुमन्दगुरवश्चेति ॥

अकुशलम् । त्रि । अशोभने ॥ नकुशलम् ॥

अकूपारः । पुं । कूर्मराजे ॥ समुद्रे ॥ कुंपृथ्वीं पिपर्त्ति । पृपालनपूरणयोः । कर्मण्यण् । अन्येषा

अपीति दीर्घः । नञ्समासः ॥ उपलादौ ॥ कमठे ॥

अकूर्चः । पुं । बुद्धे ॥ त्रि । कैतवहीने ॥

अकूवारः । पुं । समुद्रे ॥

अकृतम् । त्रि । निश्चये ॥ मोक्षे ॥ अविहिते ॥ कारणे ॥ प्रमाणाविषये ॥ स्वयमजनिते ॥ नकृतम् ॥ अनिष्पादिते ॥ यथा । कालातीतन्तु यत्कुर्यादकृतन्तद्विनिर्दिशेदितिस्मृतिः ॥ स्त्री । प्रकृतिविशेषे ॥ यथा ऽर्पानिम्बदेशगमनादिलक्षणा प्रकृतिः सानकेन चितकृता ॥

अकृतकः । त्रि ॥ स्वाभाविके ॥ नकृतकः

अकृतज्ञः । त्रि । उपकारामानिनि । कृतघ्ने ॥

अकृतबुद्धिः । त्रि । शास्त्राचार्योपदेशन्यायै रनुपजनितविवेकबुद्धौ ॥ अकृताबुद्धिर्यस्य येनवा ॥

अकृतात्मा । त्रि । यत्नादिभिरशोधितान्तःकरणे ॥ शास्त्रेणासंस्कृतान्तःकरणे ॥

अकृताभ्यागमः । पुं । दोषविशेषे । अकृतयोः पुण्यपापयोरकस्मात्फलदातृत्वे ॥

अकृत्रिमः । त्रि । अकरणजे । अजन्ये । सिद्धे ॥

अकृत्रिमानन्दः । पुं । स्वरूपभूतानन्दाभिव्यञ्जके निदिध्यासने ॥ अकृत्रिमश्चासावानन्दश्च ॥ त्रि । कृत्रिमानन्दविरहिणि ॥ अविद्यमानः कृत्रिमानन्दो ऽस्य ॥

अकृतस्त्ववित् । त्रि । अनात्माभिमानिनि ॥ अकृतस्त्वं वेत्ति । विद ज्ञाने । क्विप् ॥

अकृष्णकर्मा । त्रि । शिश्विदाने । अपापकर्मणि ॥ अकृष्णं निष्पापत्वात् शुद्धंकर्मास्य ॥

अकोटः । पुं । गुवाकवृक्षे । छटाफले ॥

अकौशलम् । न । अकौशले ॥

अक्का । स्त्री । मातरि । अनन्याम् । अम्बायाम् ॥

अक्तः । त्रि । व्याप्ते ॥ युक्ते ॥ परिच्छिन्ने ॥ अक्षेर्गतौक्तः । अल्पपरिमाणस्य वाचका इति भाष्यस्यकैयटेन तथा व्याख्यातत्वात् ॥ अनक्ति अज्यते- वा । अंजूव्यक्त्यादौ । अंजिघृषिभ्यः क्तः ॥

अक्रतुः । त्रि । अकामे । दृष्टादृष्टवाह्यविषयोपरतबुद्धौ ॥

अक्रान्ता । स्त्री । बृहत्याम् ॥ त्रि । अनाक्रान्ते ॥

अक्रियः । त्रि । श्रौतस्मार्तक्रियात्यागिनि ॥ अव्यापारे । अकर्त्तरि ॥ कुकर्मविशिष्टे ॥

अक्रूरः । पुं । श्वफल्कतनये । गान्दिनीसुते ॥ चि । अकठिने । अनिष्टुरे ॥ नक्रूरः ॥ क्रौर्यवान् क्रूरः सनेत्यक्रूरः । यद्वाक्रूरे इतिभावप्रधानो निर्देशः । नविद्यते क्रौर्यमस्येत्यक्रूरः ॥

अक्रोधः । पुं । परैराक्रोशे ताडनेवा कृते सति प्राप्तो यःक्रोधस्तस्य तत्कालोपशमने ॥ चि । क्रोधरहिते ॥

अक्रोधनः । चि । क्रोधरहिते ॥

अक्लमः । चि । सततव्यापारेप्यश्रान्ते ॥ अविद्यमानः क्लमोयस्यसः ॥

अक्षः । पुं । रथावयवे । चक्रे ॥ चक्रधारणदारुभेदे । नभ्ये ॥ ज्ञातार्थे ॥ व्यवहारे । आयव्ययचिन्तायाम् ॥ पाशके । येन द्यूतविद्यायामेजति ॥ रुद्राक्षे ॥ इंद्राक्षे ॥ विभीतकतरौ ॥ ज्ञाने ॥ आत्मनि ॥ रावणौ ॥ सर्पे ॥ शकटे ॥ षोडशमाषेषु । कर्षे ॥ जात्यन्धे ॥ गरुडे ॥ पलभायाम् ॥ यथा । चंद्राश्विनिघ्नापलभाङ्किताक्षलङ्कावधिः स्याद्द्विहृदक्षिणोच इति ॥ न । सौवर्चले लवणे ॥ तुत्थे ॥ हृषीके ॥ अश्नोति अक्षतिवा अक्ष्यतेवा ऽनेनाक्षवा अक्षू व्याप्तौ । पचाद्यच् घञ्वा ॥ अश्नुतेऽत्यर्थम् । अशूव्याप्तौ । अशेर्देवने इति सेवा ॥

अक्षकः । पुं । तिमिशे ॥ इतिरत्नमाला ॥

अक्षगणः । पुं । श्रोत्रादीन्द्रियसङ्घाते ॥ अक्षाणांगणः ॥

अक्षचरणः । पुं । अक्षपादे ॥

अक्षतम् ॥ न ॥ षण्डे ॥ पुं ० भू ० लाजेषु ॥ क्षणनम् ॥ क्षणुहिंसायाम् । नपुंसकेभावेक्तः । अनुदात्तोपदेशेत्यादिनाणलोपः ॥ नक्षतं येषांते ॥ मुकुटस्त्वमरव्याख्यावसरे लाजाः पुंभूम्नितेऽक्षतमितिपठित्वा कर्मणिक्तः । क्षतंखण्डितम् । नक्षतमक्षतमितिविगृह्य नित्यपुल्लिंगानित्यबहुवचनान्ताश्च लाजा अक्षतमितिव्याचख्यौ ॥ केचित्तु अखण्डतण्डुला अक्षतमित्याहुः ॥ पुं । यवे ॥ चि । अहिंसिते ॥ अव्रणे । अखण्डिते ॥

अक्षता । स्त्री । कर्कटशृङ्ग्याम् ॥ पुरुषसंसर्गरहितायां स्त्रियाम् ॥ नक्षता ॥

अक्षदर्शकः । पुं । प्राड्विवाके । धर्माध्यक्षे ॥ अक्षबोधके ॥ पश्यति । दृशिर्प्रेक्षणे । ण्वुल् । अक्षाणां व्यवहाराणांदर्शकः ॥

अक्षदृक् । पुं । व्यवहारस्यज्ञातरि । अक्षदर्शके ॥

अक्षदेवी । त्रि । द्यूतकृति । धूर्त्ते ॥ अक्षैर्दीव्यति । दिवुक्रीडादौ । सुपीतिणिनिः ॥

अक्षद्यूः । पुं । अक्षदेविनि ॥ अक्षैर्दीव्यति । दिवु० क्विप् । च्छ्वोरित्यूठ् ॥

अक्षधूर्त्तः । पुं । द्यूतकारे । कितवे ॥ अक्षेषुधूर्त्तः । सप्तमीशौण्डैरिति समासः ॥

अक्षधूर्त्तिलः । पुं । वृषे ॥ इति हारावली ॥

अक्षपादः । पुं । गौतमे । नैयायिके ॥

अक्षपीडा । स्त्री । यवतिक्ताख्यलतायाम् ॥

अक्षमः । त्रि । क्षमताशून्ये ॥ क्षमारहिते ॥

अक्षमा । स्त्री । ईर्ष्यायाम् । अक्षान्तौ ॥

अक्षमाला । स्त्री । अक्षसूत्रे । अकारादिक्षकारान्त वर्णमालायाम् ॥ अरुन्धत्याम् ॥ अक्षमाला विशिष्टेनसंयुक्ताधमयोनिजेतिवचनात् ॥ रुद्राक्षमालायाम् ॥

अक्षयः । पुं । अनन्ते । अक्षयकालाभिमानिनि ॥ त्रि । क्षयाभावे । क्षयरहिते ॥ अव्यये ॥ ब्रह्मनिष्ठे ॥ अः वासुदेवः तस्मिन् क्षयोनिवासोऽस्य ॥

अक्षयकालः । पुं । अक्षयकालाभिमानिनि परमेश्वराख्यकाले ॥ अक्षयश्चासौकालश्च ॥

अक्षयतृतीया । स्त्री । वैशाखशुक्लतृतीयायाम् ॥ यथा । वैशाखे मासि राजेन्द्र शुक्लपक्षे तृतीयिका । अक्षयासातिथिः प्रोक्ता कृत्तिकारोहिणीयुता ॥ तस्यांदानादिकं पुण्यमक्षयं समुदाहृतमिति ॥ इयं सत्ययुगाद्या ॥

अक्षया । स्त्री । रव्यादिवारैः सप्तम्यादितिथिषु ॥ यथा आमावै सोमवारेण रविवारेण सप्तमी । चतुर्थी भौमवारेण अक्षयादपिचाक्षया इतिभविष्यपुराणम् ॥ क्षयरहितायाम् ॥ नास्तिक्षयोयस्याः सा ॥

अक्षरम् । न । नक्षरतीतिव्युत्पत्त्या अविनाशिनि निर्विशेषे प्रणवाख्ये ब्रह्मणि कूटस्थेनित्ये आत्मनि ॥ यथा । क्षराधिरुद्धधर्मत्वादक्षरं ब्रह्मभण्यते । कार्यकारणरूपन्तु नश्वरंक्षरमुच्यते ॥ यत्किञ्चिद्वस्तुलोकेस्मिन् वाचोगोचरतांगतम् । प्रमाणस्यचतत्सर्वमक्षरे प्रतिषिध्यते ॥ यदप्रबोधात्कार्पण्यंब्राह्मण्यंयत्प्रबोधतः । तद-

क्षरं प्रवोढव्यं यथोक्तेश्वरवर्त्मनेति ॥ ईश्वरवर्त्मनेतिंशासितृत्वादि तटस्थलक्षणद्वारेत्यर्थः ॥ अकारादिचकारान्तवर्णे ॥ यथा । षाण्मासिके तुसम्प्राप्ते भ्रान्तिः संजायतेयतः । धात्राक्षराणि सृष्टानिपत्रारूढान्यतः पुरेति । तत् पञ्चविधं लिपिशब्दे द्रष्टव्यम् ॥ अपामार्गे ॥ गगने ॥ मोक्षे । अपवर्गे ॥ धर्मे ॥ तपसि ॥ अध्वरे ॥ अव्याकृताख्ये मूलकारणे ॥ पुं । शङ्करे ॥ अजे । विष्णौ ॥ जीवे ॥ नक्षरति । क्षरसञ्चलने । पचाद्यच् ॥ यद्वा । अश्नुते । यशूव्याप्तौ । अशेः सरः ॥ त्रि । अक्षरणीये । अच्युते ॥

अक्षरचणः । पुं । लेखकोत्तमे ॥ अक्षरैर्वित्तः । तेनवित्तश्चुञ्चुप्चणपाविति चणप् ॥

अक्षरचुञ्चुः । पुं । लेखकोत्तमे ॥ अक्षरैर्वित्तः । तेनवित्तइतिचुञ्चुप् ॥

अक्षरजननी । स्त्री । लेखन्याम् ॥ प्रकृतौ ॥ अक्षराणा मक्षरस्यवा जननी ॥

अक्षरजीवकः । पुं । लेखके ॥ लेखकेऽक्षरपूर्वाः स्युस्सर्णजीवकचुञ्चव इति हेमचन्द्रः ॥

अक्षरजीविकः । पुं । कायस्थजातौ ॥ अक्षरैर्जीविकायस्यसः ॥ लेखकः स्याल्लिपिकरः कायस्थोऽक्षरजीविकइतिहलायुधः । त्रि । अक्षरजीविनि ॥

अक्षरतूलिका । स्त्री । लेखन्याम् ॥ अक्षराणां तूलिका ॥ इतिजटाधरः ॥

अक्षरधीः । स्त्री । अक्षरंब्रह्मणिधीर्याभ्यः इतिव्युत्पत्त्या श्रुतिषु ॥ त्रि । ब्रह्मनिष्ठे ॥

अक्षरपङ्क्तिः । स्त्री । छन्दोभेदे ॥ यथा । चेद्भगणान्तेगद्वययोगः । हन्ति रिपौघान्कासाऽक्षरपङ्क्तिरिति ॥

अक्षरमुखः । त्रि । काव्याचरिके । शिक्षिताक्षरे ॥ इतित्रिकाण्डशेषः ॥

अक्षरविन्यासः । पुं । लिपौ ॥ अक्षराणांविन्यासः ॥

अक्षरसमुद्भवः । पुं । अपौरुषेयत्वेन निरस्तसमस्ताशङ्केवेदे ॥ अक्षरात्परमात्मनः समुद्भवः आविर्भावोयस्यसः ॥

अक्षवती । स्त्री । द्यूतक्रीडाविशेषे । चौपडइतिभाषा ॥ अक्षाः पाशकाः सन्त्यस्याम् । मतुप् । लोकात्स्त्रीत्वम् ॥

अक्षवाटः । पुं । मल्लभूमौ । नियुद्धभुवि । अखाडा इतिभाषा ॥

अक्षवित् । त्रि । व्यवहारज्ञे ॥ द्यूतज्ञे ॥

अक्षविवर्त्तः । पुं । द्यूतप्रभेदे ॥

अक्षसूत्रम् । न । जपमालायाम् ॥

अक्षाग्रकीलकः । पुं । अणौ । रथचक्राग्रस्थितकीले । अणी इति भाषा ॥ अक्षस्यनाभिक्षेप्यकाष्ठस्यान्तबन्धार्थंकीलकः ॥

अक्षान्तिः । स्त्री । परोत्कर्षासहने । ईर्ष्यायाम् ॥ नक्षमणम् । क्षमूसहने । दिवादिः । अस्याषित्त्वात् क्तिन् । अनुनासिकस्येति दीर्घे नञ् समासः ॥

अक्षारलवणम् । न । अकृत्रिमे सैन्धवादौ ॥ यथा । गोक्षीरं गोघृतंचैव धान्यंमुद्गास्तिलायवाः । सामुद्रं सैन्धवंचैव अक्षारलवणंस्मृतमिति स्मृतिर्हारलतायाम् ॥

अक्षि । न । चक्षुषि ॥ अश्नुतेऽनेनवा ॥ अशूव्याप्तौ संघातेच । अशेर्निदितिक्सिः ॥ यद्वा । अक्षति । अक्षूव्याप्तौ । इन् ॥

अक्षिकूटः । पुं । ईषिकायाम् । गजाक्षिपुटके ॥

अक्षिगतः । त्रि । द्वेष्ये ॥ इत्यमरः ॥ अक्षिगतएवखेदकृत् ॥

अक्षिभेषजम् । न । लोध्रे ॥

अक्षिविकूणितम् । न । अपाङ्गदृष्टौ । कटाक्षे ॥

अक्षीणः । त्रि । पूर्णे ॥ अदीने ॥ नक्षीणः । यथा । अलब्ध्वानविषीदेत कालेकाले ऽशनंक्वचित् । लब्ध्वान हृष्येद्धृतिमानुभयं दैवतन्त्रितम् ॥ इतिमत्वामदीनोयोवधूतोऽक्षीणउच्यतइति ॥

अक्षीवम् । न । वशिरे । सामुद्रलवणे ॥ पुं । शिग्रौ ॥ त्रि । अमत्ते ॥ नक्षीवति अनेनवा अक्षीवयतिवा । क्षीवृमदे । पचाद्यच् ॥ अक्षणः ईः । अक्षीवातिवायति वा । वागतिगन्धनयोः ओवैशोषणेवा । आतोनुपेतिकः ॥

अक्षेशः । पुं । मनसि ॥ अक्षाणामीशः ॥

अक्षोटः । पुं । शैलोत्थपीलौ । कर्परालेे । अखरोटइतिख्याते ॥ अक्षणोति । अक्षूव्याप्तौ संघातेच । बाहुलकादोटः ॥ अक्षस्येवउटाः पर्णान्यस्येतिवा ॥

अक्षोटकः । पुं । कर्परालवृक्षे । पर्वतपीलौ ॥ यथा । अक्षोटकोपितद्वत्स्यात् दसदृशः कफपित्तकृदिति ॥ अक्षोटात्स्वार्थेकः ॥

अक्षोपकरणम् । न । द्यूतसाधने ॥

अक्षोभः । पुं । आलाने । शङ्कौ । हस्तिबन्धनस्तम्भे ॥ त्रि । क्षोभरहिते ॥

अक्षोभ्यः । पुं । शिवे ॥ रागद्वेषादि

भिः शब्दादिविषयैरसुरैश्च नक्षो-भ्यते क्षोभं विक्षेपं व्यर्थानमाप्यते। क्षुभेर्हेतुमण्ण्यन्ता दृचोयदिति यत्प्रत्ययः। त्रि। अप्रधृष्ये।

अक्षौहिणी। स्त्री। सेनाविशेषे। दृशानीकिन्याम्। सायथा। इभाः २१८७०। रथाः २१८७०। अश्वाः ६५६१०। पदातयः १०९३५०। उक्तञ्च। अक्षौहिण्या मित्यधिकैः सप्तत्याह्यष्टभिःशतैः। संयुक्तानि सहस्राणि गजानामेकविंशतिः॥ एवमेव रथानान्तु संख्यानं कीर्त्तितं बुधैः। पञ्चषष्टिसहस्राणि षट्शतानि दशैव तु। संख्यातास्तुरगास्तज्ज्ञैर्विना रथतुरंगमैः। तथा शतसहस्रं तु सहस्राणि नवैव तु। शतानि त्रीणि चान्यानि पंचाशच्च पदातयः इति॥ समस्तसंख्ययातु। खद्वयस्वरवस्विंदुनेत्रै रक्षौहिणीमतेति। २१८७००। ऊहः समूहोस्त्यस्याः इनिः। अक्षाणामूहिनो। पूर्वपदादिति णत्वम्। अक्षादूहि न्यामिति वृद्धिः।

अक्ष्णम्। त्रि। अखण्डे। अश्नुते अशूव्यासौ संघातेच। कृत्यशूभ्यां क्स्नः॥ न। काले॥

अखट्टः। पुं। प्रियालवृक्षे। इतिराजनिर्घण्टः॥

अखट्टिः। पुं। असद्व्यवहारे। इति त्रिकाण्डशेषः।

अखण्डम्। त्रि। पूर्णे। खण्डशून्ये। अनन्ते। नखण्ड्यते। खडिभेदने। घञ्। नास्तिखण्डोऽस्यवा।॥

अखण्डनः। पुं। काले॥ इति शब्दचन्द्रिका॥

अखण्डपरशुः। पुं। परशुरामे। न खण्डः अखण्डः केनाप्यखण्डितः परशुःकुठारोस्य।

अखातम्। पुं। न। देवखाते। अकृत्रिमजलाशये। खाताद्भिन्नम्॥

अखिलम्। त्रि। विश्वस्मिन्। कृत्स्ने। नखिलमस्य।

अखिलाधारम्। त्रि। ब्रह्मणि॥ अखिलस्याकाशादिप्रपञ्चस्याधारमाश्रयस्तदितिविग्रहः। आश्रयशब्दः सृष्टिप्रलययोरप्युपलक्षणार्थः॥

अगः। पुं। पर्वते। वृक्षे। सरीसृपे। भानौ॥ नगच्छति। गमॢगतौ। अन्येभ्योपीति अन्येष्वपीतिवाडः। नगोऽप्राणिष्विति पाक्षिकोऽप्रकृतिभावः।

अगजः। त्रि। गिरिसम्भवे। न। शिलाजतुनि।

अगतिः। पुं। अनवबोधे। अपरिज्ञा-

ने ॥

अगदः । पुं । औषधे ॥ त्रि । नीरुजि ॥ गदविरुद्धः । नगदो ऽस्मादितिवा ॥

अगदङ्कारः । त्रि । चिकित्सके ॥ अगदमरोगंजन्तुंकरोति । कर्मण्यण् । कारेसत्यागदस्येतिमुम् ॥

अगदतन्त्रम् । न । वैद्यविद्याङ्गविशेषे ॥ यथा । अगदतन्त्रंनामसर्पकोटलूतावृश्चिकमूषिकादिदष्टविषव्यञ्जनार्थं विविधविषसंयोगविषोपहतोपशमनार्थमितिसुश्रुतः ॥

अगमः । पुं । वृक्षे ॥ नगच्छति । गमॢगतौ । पचाद्यच् ॥

अगम्यः । त्रि । अज्ञेये ॥ गमनायोग्ये ॥ नगम्यः ॥

अगस्तिः । पुं । मुनिविशेषे ॥ विन्ध्याख्यम् अगमस्यतीत्यगस्तिः । अस्यतेः क्तिच्क्तौचेतिक्तिच् । बाहुलकात्क्तिर्वा । शकन्ध्वादिः ॥ वकद्रौ ॥ अगस्तिः पित्तकफजिच्चतुर्थकहरोहिमः । रूक्षोवातकरस्तिक्तः प्रतिश्यायनिवारणः ॥

अगस्तिद्रुः । पुं । वकपुष्पवृक्षे । मुनिद्रुमे ॥ इतित्रिकाण्डशेषः ॥

अगस्त्यः । पुं । वकद्रौ ॥ मुनिभेदे । पुलस्त्यतनये ॥ अगं विन्ध्यंस्त्यायतिस्तम्भाति । स्त्यैसङ्घाते । आतोनुपसर्गेकः ॥

अगस्त्याश्रमः । पुं । अगस्त्यकुण्डइतिनाम्नाकाश्यांप्रसिद्धेस्थाने ॥ मलयाचलेवर्त्तमाने मुनिवासस्थाने ॥

अगस्तिकुसुमम् । न । मुनिद्रुमपुष्पे ॥ अगस्तिपुष्पशाके ॥ अस्यगुणायथा । अगस्तिकुसुमं शीतंचतुर्थकनिवारणम् । नक्तान्ध्यनाशनंतिक्तंकषायंकटुपाकिच ॥ पीनसश्लेष्मपित्तघ्नंवातघ्नंमुनिभिर्मतम् ॥ आगस्त्यंकुसुमं तथा मृदुफलंकेना हृतंजन्तुनाधन्यंचाद्यदिनं यदृच्छमिलितंकस्यास्यमालोकितम् । स्विन्नंतक्रयुतंसहिंगुलवणं तप्तेघृतेपाचितंभोक्ता संततभाषितं प्रियतमेनाद्यापिसम्प्रापितमिति ॥

अगाधम् । त्रि । अतलस्पर्शे । अतिगम्भीरे ॥ दुर्बोधाशये ॥ क्ली । श्वभ्रे ॥ नास्तिगाधः स्थितिरत्र । नञोऽस्त्यर्थानामिति बहुव्रीहिः ॥

अगाधजलः । पुं । ह्रदे ॥ त्रि । अतलस्पर्श जलविशिष्टे ॥ अगाधंजलंयत्र ॥

अगारम् । न । गृहे ॥ अगान्नगच्छति । ऋगतौ । कर्मण्यण् ॥

अगारदाही । त्रि । गृहदाहके ॥

अगुः । पुं । राहुग्रहे ॥ त्रि । किरणरहिते ॥

अगुरुः । न । जोङ्गके । सुगन्धिकाष्ठ

भेदे। अगर इति भाषा ॥ अगुरुणांकटुत्वच्यंतिक्तं तीक्ष्णंचपित्तलम्। लघुकर्णाक्षिरोगघ्नं शीतवातकफप्रणुत् ॥ अगुरुर्वापुंसीति वोपालितः। शिंशपायाम् ॥ कालागुरुणि ॥ त्रि। लघुनि ॥ नगुरुरस्मात् ॥

अगूढगन्धम्। न। हिङ्गुनि ॥ इतिराजनिर्घण्टः ॥

अगोचरम्। त्रि। इन्द्रियजन्यप्रत्यक्षाविषये ॥

अगौकाः। पुं। शरभे॥ खगे। सिंहे ॥ त्रि। अद्रिवासिनि। अद्रिगे ॥ अगः ओकोयस्यसः ॥

अग्नायी। स्त्री। वन्हिपत्न्याम् ॥ अग्नेः स्त्रीत्यस्मिन्नर्थे वृषाकप्यग्निकुसितेत्यादिसूत्रेणाग्निशब्दस्यैकारादेशोङीप्च॥ त्रेतायुगे ॥

अग्निः। पुं। अङ्गयन्ति अग्र्यंजन्मप्रापयन्तीतिव्युत्पत्त्या हविःप्रक्षेपाधिकरणेषु गार्हपत्याहवनीयदक्षिणाग्निसभ्यावसथ्यौपासनाख्येषु षडग्निषु ॥ पावके। वैश्वानरे॥ अस्य गुणा यथा। रूपंनेत्रेन्द्रियंपाकःसन्तापस्तीक्ष्णतास्मृता। वर्णोभ्राजिष्णुतामर्षः शौर्यमग्नेर्गुणाअमीति ॥ षट्सुधूमाग्न्यादिषु॥ यथा। अर्कनिष्कासनार्थायक्रमाज्ज्ञेयाः षडग्नयः। धूमाग्निश्चैवदीपाग्निर्मन्दाग्निर्मध्यमस्तथा ॥ खराग्निश्च भडाग्निश्च तेषांवक्ष्यामि लक्षणम् ॥ विज्वालोयोधूमशिखो धूमाग्निःसउदाहृतः ॥ ससारमतिशुष्कं यन्मुष्टिमध्येसमेष्यति। तत्काष्ठं काष्ठमित्याहुः खदिरादिसमुद्भवम् ॥ द्वाभ्यां तस्यचतुर्थाभ्यां योग्निर्दीपाग्निरुच्यते। चतुरंशेन तेनैवमन्दाग्निः परिकीर्त्तितः ॥ अर्द्धीकृताभ्यांद्वाभ्यांतुमध्यमाग्निरुदाहृतः। अर्द्धैस्तैः पञ्चभिः प्रोक्तःखराग्निःसर्वकर्मसु ॥ मस्तकावधिपात्रस्य चतुर्दिक्षुक्रमेणच। प्रसरंतियदाज्वालाः सभडाग्निरुदीरितः॥ सार्द्धयामञ्च यामञ्चयाममेकंमुहूर्त्तकम्। मुहूर्त्तमात्रमित्येवमर्कार्थंवन्हयःस्मृताः इति ॥ चित्रकाख्यौषधौ ॥ तृतीये ॥ चतुष्कलेऽ॥ आदिगुरोः संज्ञायाम्॥ कृत्तिकानक्षत्रे ॥ अङ्गति ऊर्द्धंगच्छति। अगिगतौ। अङ्गेर्नलोपश्चेतिनिर्नलोपश्च॥ रक्तचित्रके॥ भल्लातके॥ निम्बुके ॥ पित्ते ॥ स्वर्णे ॥

अग्निकः। पुं। इन्द्रगोपकीटे॥ इति हेमचन्द्रः ॥

अग्निकणः। पुं। स्फुलिङ्गे ॥ अग्नेः

काणः ॥ इत्यमरः ॥

अग्निकारिका । स्त्री । अग्निकार्ये ॥ इति हेमचन्द्रः ॥

अग्निकार्यम् । न । होमादौ हविर्दानादिपूर्वकाग्निज्वालने । अग्नीन्धने ॥ अग्नौसायंप्रातःसमिद्धोमानुष्ठाने ॥ अग्नावग्नेर्वाकार्य्यम् ॥

अग्निकाष्ठम् । न । अगुरुणि ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥

अग्निकुक्कुटः । पुं । ज्वलदग्नितृणोल्कायाम् ॥ इतित्रिकाण्डशेषः ॥ अग्नेःकुक्कुटः ॥

अग्निक्रीडा । स्त्री । खधूपादित्यागे । हवाइ इतिभाषाप्रसिद्धे ॥

अग्निगर्भः । पुं । औषधविशेषे । अग्निनिर्यासे । अग्निजारे ॥ सूर्यकान्तमणौ ॥

अग्निगर्भा । स्त्री । महाज्योतिष्मत्याम् ॥ इतिराजनिर्घण्टः ॥

अग्निचित् । पुं । साग्निके । अग्निचेतरि ॥ इत्यमरः । अग्निमचैषीत् । चिञ्चयने । अग्नौचेरिति क्विप् तुक् ॥

अग्निचित्या । स्त्री । अग्न्याधाने ॥ चित्याग्निचित्ययोरितिभावेयप्रत्ययस्तुक्चनिपात्यते ॥

अग्निचूडा । स्त्री । अग्निशिखायाम् ॥

अग्निजः । पुं । भल्लातके । भिलावाख्ये ॥ अग्निजारवृक्षे ॥ त्रि । अग्नेर्जातमात्रे ॥

अग्निजातः । पुं । } औषधविशेषे । वडवाग्निमले । सिन्धुफले इति राजनिर्घण्टः ॥
अग्निजारः । पुं ।
अग्निजालः । पुं ।

अग्निजिह्वा । स्त्री । अग्नेर्ज्वालायाम् ॥ लाङ्गलीवृक्षे ॥ योगविशेषे ॥ यथा । सप्तषष्ठ्यादितिथयः सोमवारादिभिर्युताः । अग्निजिह्वाः सप्तयोगामङ्गलेष्वतिगर्हिताः इति ॥ काल्यादिसप्तसु ॥ यथा । कालीकपालीचमनोजवाचसुलोहिताताचसुधूम्रवर्णा । स्फुलिङ्गिनीविश्वरुचीच देवीलेलायमाना इतिसप्तजिह्वा इतिप्रथममुण्डकश्रुतिः ॥

अग्निज्वलिततेजनः । पुं । अग्निनादीप्तफलके । आयुधविशेषे ॥

अग्निज्वाला । स्त्री । वन्हिशिखायाम् ॥ धातृपुष्पिकायाम् ॥ लाङ्गलिक्यौषधौ ॥ अग्नेरिवज्वालाअस्याः । अग्नेर्ज्वालेवयस्याः । रक्तपुष्पत्वात् ॥

अग्निदमनी । स्त्री । क्षुपविशेषे । बहुकण्टकायाम् । गुच्छफलायाम्

अग्निदीप्ता । स्त्री । महाज्योतिष्मतीवृक्षे ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥

अग्निदेवा । स्त्री । कृत्तिकानक्षत्रे ॥ इ

ति हेमचन्द्रः ॥

अग्निध्वजः । पुं । मरुदाहे । धूमे । धूवाँ इति भाषा प्रसिद्धे ॥

अग्निनिर्यासः । पुं । अग्निजारवृक्षे ॥

अग्निपर्णी । स्त्री । अग्निवर्ती अगिया इतिलोकप्रसिद्धौषधौ ॥

अग्निपुराणम् । न । आग्नेये ॥ तच्च श्लोकसंख्या यथा । षोडशैवसहस्राणिपुराणंचाग्निसंज्ञितमिति ॥

अग्निभम् । न । स्वर्णे ॥ कृत्तिकानक्षत्रे ॥

अग्निभूः । पुं । कार्त्तिकेये ॥ पुराकिल तारकोपप्लुतदेवरक्षार्थं शिवेनाग्निरूपंस्ववीजंवन्हिमुखेक्षिप्तंतेनाग्निनाकृत्तिकामुक्षिप्तंताश्चदैवागतगर्भसत्रपाः शरवणं प्रविश्यप्रसूताः तेनाग्निभूरितिसर्वानन्दः ॥ न । जले ॥ त्रि । अग्निजाते ॥ अग्नेर्भवति । भू । क्विप् ॥

अग्निभूतिः । पुं । वौद्धभेदे ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥

अग्निमणिः । पुं । सूर्यकान्ते ॥ इति जटाधरः ॥

अग्निमन्थः । पुं । श्रीपर्णे । गणिकारिकायाम् । अरणीतिख्याते ॥ अग्निमन्थः श्वयथुहृद्वीर्योष्णः कफवातहृत । पाण्डुनुत् कटुकस्तिक्तस्तु-

वरोमधुरोग्निदः ॥ अग्निमन्थकुसुमशाकस्तु । अग्निमन्थभववालसुनीता सस्रगाचमुदकेसुसाधिता । तक्रतप्तघृतयुक्तपाचितार्धहिंगुनाजनितवासवासिता ॥ अग्निमन्थोथहृद्यश्चत्रिदोषशमनः सरः । आध्मानच्छर्दिहाशोथचक्षूरोगविषापहः ॥ अग्निंमथ्नाति । मन्थविलोडने । कर्मण्यण् ॥ जयपर्णे ॥

अग्निमुखः । पुं । देवे ॥ विप्रे ॥ चित्रके ॥ अग्निर्मुखंयस्य ॥ न । वन्हेर्वक्त्रेषुपञ्चसु ॥

अग्निमुखी । स्त्री । भल्लातके । भिलावाइतिख्याते ॥ लाङ्गलिकायाम् ॥ अग्निरिवमुखमस्याः । गौरादिः ॥

अग्नियन्त्रम् । न । अगन्यस्त्रविशेषे । तोप वन्दूक अगन गन इत्यादिभाषा प्रसिद्धे ॥

अग्निरक्षणम् । न । अगन्याधाने ॥ अग्निपालने ॥ अग्नेः रक्षणम् ॥

अग्निरजाः । पुं । इन्द्रगोपाभिधेकीटे ॥

अग्निरुहा । स्त्री । मांसरोहिण्याम् ॥

अग्निवल्लभः । पुं । राले ॥ सालवृक्षे ॥

अग्निवाहः । पुं । छागे ॥ अग्नेर्वाहः ॥ धूमे ॥

अग्निवित् । पुं । अग्निचिति । अग्निहोत्रिणि ॥

अग्निबीजम् । न । ⎫ स्वर्णे ॥
अग्निवीर्यम् । न । ⎭

अग्निव्रतम् । न । भूभुजोव्रतविशेषे ॥ यथा । प्रतापयुक्तस्तेजस्वीनित्यं-स्यात्पापकर्मसु । दुष्टसामन्तहिंस्रश्चतदाग्नेयंव्रतंस्मृतमिति ॥

अग्निशरणम् । न । दक्षिणाग्निगार्हपत्याहवनीयसभ्यावसथ्यशालायाम् ॥ अग्नीनांशरणम् ॥

अग्निशाला । स्त्री । अग्निशरणे ॥ अग्नीनांशाला ॥

अग्निशिखम् । न । कुसुम्भपुष्पे ॥ कुङ्कुमे ॥ अग्नेरिवशिखाकेसरोऽस्य ॥ स्वर्णे ॥ पुं । कुसुम्भवृक्षे ॥ दीपे ॥ वाणे ॥ इतिशब्दरत्नावली ॥

अग्निशिखा । स्त्री । लाङ्गलिक्याख्यौषधौ ॥ अग्नेरिवशिखायस्याः ॥ विशल्यायाम् । शाकभेदे ॥ अग्नेरिवशिखासन्तापोयस्याः ॥ ज्वालायाम् ॥

अग्निशेखरम् । न । कुङ्कुमे ॥

अग्निष्टुत् । पुं । अग्निष्टोमस्यविकृतिरूपे क्रतुविशेषे । अग्निःस्तूयतेऽस्मिन् क्रतुविशेषे । ष्टुञ्स्तुतौ । सम्पदादित्वादधिकरणे क्विप् । अग्नेःस्तुत्स्तोमसोमा इति षः ॥

अग्निष्टोमः । पुं । यज्ञविशेषे ॥ अग्नीनांस्तोमः । अग्नेःस्तुत्स्तोमसोमाइतिषः ॥ अग्निष्टोमार्थग्रन्थे ॥

अग्निष्ठः । पुं । लोहमयेतण्डुलादिभर्जनपात्रे ॥

अग्निष्वात्तः । पुं । दिव्यपितृभेदे ॥ यथा । अग्निष्वात्ताश्चदेवानांमारीच्यालोकविश्रुताः इति ॥ अपिच । अग्निष्वात्तादयोलोके पितरश्चिरवासिनःइति । चिरलोकपितरइत्यर्थः ॥ अग्निनासुष्टु यथास्यादेवमात्ताः भक्षिताःश्रौतस्मार्त्ताग्नि दग्धाइत्यर्थः । एवञ्चात्रमूर्धन्यादेशोनयुक्तः । मन्वादिस्मृतिषु मूर्धन्यषकारवानेवपाठः ॥ नित्यबहुवचनान्तोय मितिकेचित् ॥

अग्निहोत्रम् । न । यज्ञभेदे । अग्न्याधाने ॥ सायंप्रातःकालयोर्नियमेनानुष्ठेयेकर्मविशेषे ॥ अग्नयेहोत्रमत्रेतिबहुव्रीहिः ॥ पुं । अग्नौ ॥ हविषि ॥ इतिमेदिनिकरः ॥

अग्निहोत्रहवणी । स्त्री । यज्ञाङ्गभूते निर्वापसाधने काष्ठपात्रविशेषे ॥

अग्निहोत्री । पुं । अग्निहोत्रयुक्ते । अग्निचिति ॥ अग्निहोत्रमस्यास्ति । अतइनिठनावितीनिः । येनर्चिषिजुहोत्यग्नौव्यङ्गारिणिचमानवः । मन्दाग्निरामयावीचदरिद्रश्चसजायते ॥

अग्नीत् । पुं । ऋत्विग्भेदे ॥ अग्नि मिन्धे । ञिइन्धीदीप्तौ । क्विप् । न लोपः ॥ यज्ञमण्डपभेदे ॥

अग्नीध्रः । पुं । धनद्वारावरणीये ऋत्विग्विशेषे ॥ तस्यकर्म । शिरक्षणम् ॥ अग्निविशेषे ॥

अग्नीध्रा । स्त्री । अग्निकार्य्ये । हविर्दानादिपूर्वकाग्निज्वालने ॥

अग्नीध्रीयः । पुं । दक्षिणाग्नौ ॥

अग्नीन्धनम् । न । अग्निकार्ये ॥ अग्नौ इन्धनम् ॥

अग्नीषोमीयम् । न । अग्नीषोम्येह विषि ॥ अग्नीषोमौदेवतेअस्य । द्यावापृथिवीसुनासीरेत्यादिनाछः ॥

अग्नीषोम्यम् । न । हविर्विशेषे ॥ अग्नीषोमौदेवते अस्य । द्यावापृथिवीत्यचस्यचकारात्यत् ॥

अग्न्याधानम् । न । श्रौताग्निसंस्कृतौ । अग्निहोत्रे । अग्निरक्षणे ॥ अग्नेः आधानम् । अग्निहोत्रमित्यर्थः ।

अग्न्याधेयम् । न । आहवनीयाद्यग्न्युत्पादकेकर्मणि ॥

अग्न्यालयः । पुं । अग्न्याधारकुण्डे ॥ अग्नेःआलयः ॥

अग्न्युत्पातः । पुं । उल्कापातादिदिव्यवैकृते आकाशादिष्वग्निविकारे ।

उपाक्षिते ॥ अग्नेरुत्पातनमुत्पातो वैकृतम् ॥ अग्निनिष्ठोत्पाते ॥ मन्त्रादिनाग्नेर्दाह शक्तिनिवारणे इत्यर्थः ॥

अग्रम् । न । पुरस्तात् ॥ उपरि ॥ पलपरिमाणे ॥ आलम्बने ॥ समूहे ॥ वृक्षादिशिरसि । प्रान्ते ॥ भिक्षाविशेषे । ग्रासचतुष्टये ॥ ग्रासप्रमाणा भिक्षास्यादग्रं ग्रासचतुष्टयमिति स्मृतेः । त्रि । अधिके ॥ प्रथमे ॥ प्रधाने ॥ अग्यते अगतिवा । अगकुटिलायांगतौ । ऋज्रेन्द्रेतिसाधु ॥

अग्रकाण्डः । पुं । स्तोमवल्ल्याम् । काण्डीरे ॥

अग्रगः । त्रि । सेवके । अग्रेसरे ॥ अग्रेगच्छति । गम्लृगतौ । अन्यत्रापीतिडः ॥

अग्रगण्यः । त्रि । अग्रेगणनीये ॥ यथा । शमनभवनयाने यद्भवानग्रगण्य इतिमहानाटकम् ॥

अग्रगामी । त्रि । अग्रगे । अग्रेसरे ॥

अग्रजः । पुं । ज्येष्ठभ्रातरि ॥ ब्राह्मणे ॥ त्रि । पूर्वजाते ॥ अग्रेजातः सप्तम्यां जनेर्डः ॥

अग्रजङ्घा ॥ स्त्री । जङ्घाग्रभागे । प्रतिजङ्घायाम् ॥

अग्रजन्मा । पुं । द्विजे ॥ ज्येष्ठभ्रातरि ॥

ब्राह्मणे ॥ अग्रेआदौजन्मास्य ॥

अग्रजातः । पुं । विप्रे ॥ त्रि । पूर्वजाते ॥ अग्रेजातः ॥

अग्रजातिः । पुं । ब्राह्मणे ॥ अग्रेजातिर्जन्मास्य ॥

अग्रणीः । त्रि । अग्रिमे । उत्तमे ॥ अग्रं नयति । णीञ्प्रापणे । सत्सूद्विषेतिक्विप् । अग्रग्रामाभ्यामितिणत्वम् ॥ विष्णौ ॥ सर्वेषामग्रणीर्विष्णुः सेव्यःपूज्यश्चनित्यश इतिमोक्षधर्मः ॥ अग्रमुत्कृष्टंनिरस्तसकलदुःखानुषङ्गंपरमानन्दस्वरूपं पदंस्थानंनयतिमुमुक्षूनितितथा ॥

अग्रतः । ा । प्रथमे ॥ पुरोऽर्थे ॥ यथा । अग्रतश्चतुरोवेदाइति ॥ अग्रेइति । आद्यादित्वात्तसिः ॥ अग्रे ॥

अग्रतःसरः । त्रि । अग्रगामिनि । पुरोगे ॥ अग्रतःसरति । सृगतौ । पुरोग्रतोग्रेषुसर्त्तेरितिटः ॥

अग्रदानी । पुं । आग्रहारिके । प्रेतसंप्रदानकषडङ्गतिलादि द्रव्यग्राहिणि पतितब्राह्मणे ॥ यथा । लोभीविप्रश्चशूद्राणामग्रेदानं गृहीतवान् । ग्रहणेमृतदानानामग्रदानी बभूवस इतिब्रह्मवैवर्त्तपुराणम् ॥

अग्रपर्णी । स्त्री । गौडभाषायामाल्कुशीतिप्रसिद्धौषधौ । अजलोमाख्यवृक्षे ॥

अग्रमांसम् । न । हृदयान्तर्गतमांसभेदे । बुक्कायाम् ॥ अग्रं मुख्यंमांसम् ॥ उदरमध्यवर्त्तिमांसवर्धनरूपरोगविशेषे ॥

अग्रयाणम् । न । प्रथमे ॥ नासीरे । सेनाविशेषे ॥

अग्रयायी । त्रि । अग्रेसरे ॥

अग्रलोहिता । स्त्री । चिल्लीशाके ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥

अग्रसन्धानी । स्त्री । यमपञ्जिकायाम् । जीवानांशुभाशुभकर्मलिखितयमस्यपुस्तके ॥

अग्रसरः । त्रि । अग्रगामिनि ॥ अग्रेसरति । वाहुलकाट्टः ॥ पुरोगाग्रतोग्रेषुसर्त्तेरितिटोवा ॥

अग्रहः । पुं । वानप्रस्थे ॥

अग्रहायणः । पुं । मार्गमासे । मार्गशीर्षे ॥

अग्रायणीयम् । न । वादस्यभेदे ॥

अग्राह्यः । त्रि । परमेश्वरे ॥ इन्द्रियाऽविषये ॥ नग्राह्यः ॥ ग्रहउपादाने ण्यत् ॥ यथा । अग्राह्यं शिवनैवेद्यंपत्रंपुष्पंफलंजलम् । सालग्रामशिलास्पर्शात्सर्वंयातिपवित्रतामिति ॥

अग्रिमः । त्रि । ज्येष्ठे ॥ उत्तमे ॥ अग्रेजातः । तत्रभवोवा । अग्रादिपश्चाड्डिमच् ॥

अग्रिमा । स्त्री । लवनीफले । लोना इतिगौडप्रसिद्धेफलवृक्षे ॥

अग्रियः । पुं । ज्येष्ठसोदरे । त्रि । प्रधाने । इत्यमरः । अग्रेभवः । घः ॥

अग्रीयः । त्रि । अग्रियार्थे । अग्रेभवः । छप्रत्ययः ॥

अग्रे । ।। प्रधाने ॥ विभक्तिप्रतिरूपकोनिपातः ॥

अग्रेगूः । पुं । अग्रगे । अग्रेगच्छति । गमॢगतौ । क्विप् । ऊङ्चगमादीनामित्यूङ् । अनुनासिकलोपश्च । अग्रेग्वौ अग्रेग्वः इत्यादिबोध्यम् ॥

अग्रेदिधिषूः । पुं । पुनर्भूभर्त्तरि । प्रधानपुनर्भूभार्य्ये । अग्रेप्रधानंदिधिषूर्यस्य । अग्रेइतिविभक्तिप्रतिरूपकोनिपातः । समासान्तविधेरनित्यत्वान्नकप् ॥

ग्रेदिधिषूः । स्त्री । ज्येष्ठायांसोदरभगिन्यामनूढायां याकनिष्ठा विवाह्येन दीयतेतस्याम् । उक्तञ्चलोकाक्षिणा । ज्येष्ठायांयद्यनूढायां कन्यायामुह्यतेऽनुजा । साचाग्रेदिधिषूर्ज्ञेयापूर्वा तुदिधिषुःस्मृतेति ॥

अग्रेवणम् । न । वनस्याग्रभागे ॥ वनस्याग्रे । राजदन्तादिषु निपातनात्सप्तम्याअलुक् । वनंपुरगेतिणत्वम् ॥

अग्रेसरः । त्रि । अग्रगे । पुरोगमे ॥ अग्रमग्रेणाग्रेवासरति । सृगतौ । पुरोग्रतोऽग्रेषुसर्त्तेरितिटः अग्रेइति एदन्तत्वंनिपातनात् ॥

अग्रेसरिकः । त्रि । अग्रगामिनि ॥

अग्र्यः । त्रि । अग्रिमे । प्रधाने ॥ पुं । ज्येष्ठभ्रातरि ॥ प्रतिष्ठिते ॥ अग्रेभवः । अग्राद्यत् ॥ अग्रेसाधुर्वा । तत्रसाधुरितियत् ॥ अग्रइववा । शाखादिभ्योयः ॥

अघम् । न । व्यसने ॥ दुःखे ॥ दुरिते । पापे ॥ अपराधे ॥ त्रि । तद्वति ॥ पापाचरणे ॥ अंघतेगच्छतिदानादिना । अघिगतौ । पचाद्यच् । आगमशास्त्रस्याऽनित्यत्वान्ननुम् ॥ अङ्घ्यतेऽनेनवा ॥ अघंविद्यतेऽस्यअर्श आद्यच् ॥

अघमर्षणम् । त्रि । पापनाशिमन्त्रविशेषे । सर्वैनसामपध्वंसिनिजप्ये ॥ अघंमर्षति । मृषुसहने । सहनमभिभवः । यद्वा । मृष्यति । ल्युट् । स्त्रियांटित्वान्ङीप् ॥

अघमारः । पुं । यमे ॥ अघेनपापविशेषेणअत्युग्रेण अकाले मारयतिइतिअघमारः अजन्तः ॥

अघायुः । त्रि । पापजीवने ॥

अघोरः । पुं । गिरिशे ॥ त्रि । अभयानके ॥

अघोरा । स्त्री । भाद्रकृष्णचतुर्दश्याम् ॥

यथा । भाद्रमास्यसितेपक्षेअघोराख्याचतुर्दशी । तस्यामाराधितः स्थाणुर्नयेच्छिवपुरंध्रुवमितिस्मृतिः ॥

अघोः । त । सम्बोधने ॥

अघन्यः । पुं । प्रजापतौ ॥ अघन्यादिस्वात्हन्तेर्यक्अडागमउपधालोपस्‌ ॥ हन्तुमशक्यो ऽघन्यःपर्वतइतिवेदभाष्यम् ॥

अघन्या । स्त्री । सौरभेय्याम् ॥ नहन्यतेनहन्ति वादातारम् । अघन्यादयश्चेतिसाधुः ॥

अङ्कः । पुं । रूपकभेदे ॥ चिन्हे ॥ आजौ ॥ भूषणे ॥ कुचभूषायाम ॥ रूपके ॥ अंशे ॥ अन्तिके ॥ उत्सङ्गे ॥ स्थाने ॥ प्रकरणे ॥ अगे ॥ कटिप्रदेशे ॥ नाटकादिपरिच्छेदे ॥ एकादिरेखायाम् ॥ अपराधे ॥ नवसु ॥ नवमाङ्के ॥ अङ्क्यतेऽनेन । अकिलक्षणे । हलश्चेतिघञ् ॥

अङ्कतिः । पुं । अग्निहोत्रिणि ॥ वन्हौ ॥ वेधसि ॥ वायौ ॥ अञ्चति । अञ्चुगतौ । अञ्चे.केरिच्त्यतिःकश्चान्तादेशः ॥

अङ्कनम् । न । संख्यासंस्थाने ॥ चिन्हयुक्तीकरणे । आंकनादृतिख्याते ॥

अङ्कपालिका । स्त्री । आश्लेषे । आलिङ्गने ॥

अङ्कपाली । स्त्री । परीरम्भे ॥ धात्र्याम् ॥ वेदिकायाम् ॥ इतिमेदिनी ॥ कोटयामितिहेमचन्द्रः ॥

अङ्कलोड्यः । पुं । चिञ्चोटके । चेचकोइतिगौडभाषाप्रसिद्धे ॥

अङ्कः । न । चिन्हे ॥ शरीरे ॥ अञ्चति । अञ्चुगतिपूजनयोः । अञ्च्यञ्जियुजिभृजिभ्यःकुश्चेत्यसुन् कवर्गश्चान्तादेशः । अङ्कसी । अङ्कांसि ॥

अङ्कितः । त्रि । चिन्हिते । लाञ्छिते ॥ इतिव्याडिः ॥

अङ्किनी । स्त्री । अङ्कानांसमूहे ॥ खलादिस्वादिनिः ॥

अङ्की । स्त्री । मृदङ्गभेदे । अङ्क्ये ॥

अङ्कुरः । पुं । रुधिरे ॥ लोम्नि ॥ सलिले ॥ अभिनवोद्भिदि ॥ अङ्कयते । अकिलक्षणे । मन्दिवाशिमथीच्युरच् ॥

अङ्कुरितः । त्रि । उदयति ॥

अङ्कुशः । पुं । न । सृण्याम् ॥ वाधायाम् । अङ्क्यतेऽनेन । अकि । सानसिवर्णसिपर्णसितण्डुलाङ्कुरेति निपातनादुशच् ॥

अङ्कुशदुर्दुरः । पुं । गम्भीरवेदिनि ॥

अङ्कुशी । स्त्री । फलाद्याहृतिसाधने ॥ बौद्धमातरि । जिनानांचतुर्विंशतिशासनदेव्यन्तर्गतदेवी विशेषे ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥

अङ्कुरः । पुं । अङ्कुरे । अभिनवोद्भिदि ॥ अंक्यते । अकिलक्षणे । खर्ज्जूरादित्वादूरः ॥

अङ्कोटः । पुं । निकोचके । अङ्कोले । टेराइतिख्यातवृक्षे ॥ अङ्कोटकः कटुस्तीक्ष्णः स्निग्धोष्णस्तुवरोलघुः । रेचनः कृमिशूलामशोथग्रहविषापहः ॥ विसर्प कफपित्तास्रमूषकस्वविषापहः । तत्फलंशीतलंस्वादुश्लेष्मघ्नंबृंहणंगुरु ॥ बल्यंविरेचनंवातपित्तदाहक्षयास्रजित् ॥ अङ्क्यते । अकिलक्षणे । वाहुलकादोटः ॥

अङ्कोठः । पुं । अङ्कोटे । टेराइतिख्यातवृक्षे । आकोडइतिगौडभाषाप्रसिद्धे ॥ अङ्क्यतेवाहुलकादोठः ॥

अङ्कोलः । पुं । अङ्कोटवृक्षे ॥

अङ्कोलिका । स्त्री । आलिङ्गने ॥ इति शब्दमाला ॥

अङ्कोल्लसारः । पुं । । स्थावरविषप्रभेदे द्रुमान्तरे ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥

अङ्क्यः । पुं । मृदङ्गभेदे ॥ यथा । सार्द्धतालत्रयायाम श्चतुर्दशाङ्गुलाननः । हरीतक्याकृतिर्यःस्यादङ्कोऽङ्कसञ्ज्ञितोवाद्यतेइतिभरतः ॥ अपिच । हरीतक्याकृतिस्त्वंङ्कोयवमध्यस्तथोर्द्धकः । आलिङ्ग्यश्चैव गोपुच्छोमध्यदक्षिणवामगाः ॥

अङ्ग । । सम्बोधने ॥ अङ्गति । अगिगतौ । पचाद्यच् । हर्षे ॥ सङ्गमे ॥ असूयायाम ॥ पुनरर्थे ॥ अङ्गमम् । घञ् । मूर्खोपिनावमन्तव्यःकिमङ्गविद्वान् ॥

अङ्गम् । न । काये । गात्रे ॥ अवयवे । प्रतीके ॥ उपाये ॥ श्रुतेःशिक्षादिषट्सु ॥ यथा । शिक्षाकल्पोव्याकरणं निरुक्तंछन्दएवच । ज्योतिषञ्चषडङ्गानिकथितानिमनीषिभिः ॥ मनसि ॥ यथा । हिरण्यगर्भाङ्गभुवंमुनिंहरिरितिमाघः ॥ क्लीवैकत्त्वेतुअप्रधाने ॥ तल्लक्षणंयथा । तदीयप्रधानफलजनकव्यापारजनकत्त्वेसतितदीयप्रधानफलाजनकत्त्वमङ्गत्त्वम् ॥ पुंभूम्नि । नीवृति ॥ यथा । वैद्यनाथंसमारभ्यभुवनेशान्तगंशिवे । तावदङ्गाभिधोदेशोयात्रायांनहिदुष्यतीति ॥ अङ्गाःक्षत्रियविशेषाःतेषांनिवासोजनपदःअङ्गाः । तस्यनिवासइत्यण्जनपदेलुप्लुपियुक्तवद्व्यक्तिवचने । त्रि । अङ्गवति ॥ अन्तिके ॥ अङ्ग्यते ज्ञायतेऽनेन । अगिगतौ । घञ् ॥ अङ्गति । अच् ॥ सम्पादके ॥ षट्सु ॥ लग्ने ॥

अङ्गग्रहः । पुं । गात्रवेदनायाम् ॥ इति वैद्यकम् ॥

अङ्गजः । पुं । अनङ्गे ॥ केशे ॥ पुत्रे ॥ गदे ॥ न । रुधिरे ॥ मले ॥ अङ्गात्

अङ्गेभ्योवा जातः । जनी । डः ॥ कन्यायामङ्गजामता ॥ त्रि । कायजे ॥

अङ्गणम् । न । अङ्गने ॥ पृषोदरादित्वात्साधुत्वम् ॥ अङ्गत्यत्र । अगि । ल्युट् । अनादेशस्यवाहुलकात्साधुत्वमित्येके ॥

अङ्गतिः । पुं । अग्निहोत्रिणि ॥ वह्नौ वेधसि ॥ विष्णौ ॥ इतिशब्दरत्नावली ॥

अङ्गदः । पुं । वालिवानरपुत्रे ॥ न । केयूरे ॥ त्रि । अङ्गदातरि ॥ अङ्गंदयते द्यायति द्यतिवा । देङ्रक्षणे दैप् शोधनेदो अवखण्डनेवा । आतोनुपेतिकः ॥

अङ्गदा । स्त्री । याम्यदिग्दन्तिहस्तिन्याम् ॥

अङ्गनम् । न । प्राङ्गणे ॥ याने ॥ अङ्ग्यतेत्र । अगिगतौ । करणेत्यधिकरणेल्युट् ॥

अङ्गना । स्त्री । कामिन्याम् ॥ प्रशस्तान्यङ्गान्यस्याः । अङ्गात्कल्याणइतिनः ॥ सार्वभौमस्योत्तरदिग्गजस्ययोषिति ॥ अङ्गति । अगिगतौ । युच् ॥

अङ्गनाप्रियः । पुं । अशोकपादपे ॥

अङ्गपः । पुं । लग्नेशे ॥

अङ्गपालिः । पुं । आलिङ्गने ॥ इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अङ्गभूः । पुं । पुत्रे ॥ स्मरे ॥

अङ्गमर्द्दः । पुं । अङ्गसंवाहके । नापितादौ ॥

अङ्गमर्द्दकः । पुं । अङ्गमर्द्दे । अङ्गमर्द्दिनि ॥

अङ्गमेजयत्वम् । न । अङ्गकम्पने ॥ आसनस्थैर्य्यविघाते ॥ सर्वाङ्गगात्रवेपथौ । आसनमनसोःस्थैर्य्यस्यबाधके ॥

अङ्गरक्तः । पुं । गुण्डारोचन्याम् । पिकाक्षेटके ॥ त्रि । रञ्जिते ॥

अङ्गरक्षणी । स्त्री । आयस्याम् । जालिकायाम् । लोहेकासंजावाइतिभाषाप्रसिद्धायाम् ॥

अङ्गरागः । पुं । चन्दनाद्यैरङ्गलेपे । विलेपने ॥ अङ्गेषुरागः ॥

अङ्गराट् । पुं । अङ्गदेशाधिपे । कर्णे ॥

अङ्गलक्ष्मीः । स्त्री । देहकान्तौ ॥

अङ्गलोड्यः । पुं । चिञ्चोटतृणे ॥

अङ्गवः । पुं । शुष्कफले । याने ॥

अङ्गविकृतिः । पुं । अपस्माररोगे ॥ अङ्गविकारे ॥

अङ्गविक्षेपः । पुं । अङ्गुल्याद्यङ्गचालनरूपेनृत्ये । अङ्गविक्षेपणे । अङ्गहारे ॥ अङ्गानांविक्षेपोयत्र ॥

अङ्गवैकृतम् । न । अङ्गविकारे । इङ्गिते ॥

अङ्गः । न । पक्षिणि ॥ अज्यते । अञ्जू व्यक्त्यादौ । अञ्च्यञ्जियुजिभृजिभ्यः

कुचेर्व्यसुन्। कवर्गस्यान्तादेशः। अङ्गसी अङ्गांसि॥

अङ्गसंस्कारः। पुं। परिकर्म्मणि। शरीरशोभाजनककर्मणिस्नानादौ॥ अङ्गं संस्क्रियतेऽनेन। सम्पूर्व्वात्करोतेर्घञ्॥

अङ्गहारः। पुं। अङ्गविक्षेपे। अङ्गुल्यादिविन्यासभिदि। अङ्गानांस्थानात्स्थानान्तरेनयने॥ अङ्गस्यहरणम्। हृञ् हरणे। घञ्॥

अङ्गहारिः। पुं। अङ्गहारे॥ इतिभरतधृतोहट्टचन्द्रः॥

अङ्गहीनः। त्रि। व्यङ्गे। काणादौ॥ अङ्गेन अङ्गाभ्यां अङ्गैर्वा हीनः॥

अङ्गारः। पुं। महीसुते॥ हितावल्याम्॥ पुं। न। अलाते। निर्धूमाग्निपिण्डे॥ अङ्गति। अगिगतौ। अङ्गिमदिमन्दिभ्यआरन्॥ अङ्गमिवर्त्तिवा। ऋगतौ। कर्मण्यण्॥

अङ्गारकः। पुं। कुजे। भौमे॥ अङ्गानिर्इयर्त्तिपीनत्वात्। ऋगतौ॥ कर्मण्यण्। संज्ञायांकन्॥यद्वा। अङ्गारइवरक्तवर्णत्वात्। इवेप्रतिकृताविति कन्॥ उल्मुकांशे॥ कुरुण्टके॥ भृङ्गराजे॥

अङ्गारकतैलम्। न। स्वनामख्यातपक्वतैलविशेषे॥ तस्यपाकप्रकारो यथा। मूर्वालाक्षाहरिद्रेद्वे मञ्जिष्ठासेन्द्रवारुणी। बृहतीसैन्धवंकुष्ठंरास्नामांसीशतावरी॥ आरनालाढकेनैवतैलप्रस्थंविपाचयेत्। तैलमङ्गारकंनाम सर्वज्वरविमोक्षणमितिसुखबोधः॥

अङ्गारकमणिः। पुं। प्रवाले॥ इति राजनिर्घण्टः॥

अङ्गारकर्कटी। स्त्री। अंगाकडी वाटी लिट्टी इत्यादि प्रसिद्धिंगतायाम्॥ यथा। शुष्कगोधूमचूर्णन्तुसाम्बुगाढं विमर्दयेत्। विधायवटकाकारंनिर्धूमेमन्दाग्निनैःपचेत्॥ अङ्गारकर्कटीहृद्याबृंहणीशुक्रलालघुः। दीपनीकफकृद्बल्यापीनसश्वासकासजित्॥

अङ्गारकुष्ठकः। पुं। हितावल्याम्। कुष्ठघ्ने॥

अङ्गारधानिका। स्त्री। हसन्त्याम्। स्वार्थेकन्॥

अङ्गारधानी। स्त्री। अङ्गारधारिण्याम्। हसन्त्याम्॥ अङ्गाराधीयन्तेऽस्याम्। डुधाञ् धारणपोषणयोः। ल्युट्। ङीप्॥

अङ्गारधारिणी। स्त्री। अङ्गारधान्याम्। अङ्गाराणांधारिणी॥

अङ्गारपरिपाचितम्। न। शूलाकृतपक्वमांसे॥ अङ्गारेषुपरितःपाचितम्॥ त्रि। अङ्गारपक्वे॥

अङ्गारपर्णः । पुं । चित्ररथाख्येगंधर्वे ॥ इतिमहाभारतम् ॥

अङ्गारपुष्पः । पुं । जीवपुत्रद्रुमे ॥ इति रत्नमाला ॥

अङ्गारमञ्जरी । स्त्री । } करञ्जभेदे ॥
अङ्गारमञ्जी । स्त्री । }

अङ्गारवल्लरी । स्त्री । करञ्जभेदे ॥ अङ्गारवर्णपर्णावल्लरी ॥ भार्ग्याम् ॥ गुञ्जायाम् ॥

अङ्गारवल्ली । स्त्री ॥ महाकरञ्जे ॥ भार्ग्याम् ॥ अङ्गारवत्वल्लीअस्याः । समासान्तविधेरनित्यत्वात् । नकप् ॥

अङ्गारशकटी । स्त्री । हसन्त्याम् ॥ अङ्गाराणांशकटी ॥

अङ्गारिः । स्त्री । हसन्त्याम् ॥ इतिजटाधरः ॥

अङ्गारिका । स्त्री । इक्षुकाण्डे ॥ किंशुककोरके ॥ इतिमेदिनी ॥

अङ्गारिणी । स्त्री । हसन्त्याम् ॥ भास्कररत्यक्तदिशि ॥

अङ्गारितम् । त्रि । दग्धे ॥ अङ्गारागिसञ्जातान्यस्य । तारकादित्वादितच् ॥ न । पलाशकलिकोद्गमे ॥

अङ्गारिता । स्त्री । हसन्त्याम् ॥ लतामात्रे ॥ नदीभेदे ॥

अङ्गार्य्या । स्त्री । अङ्गाराणांसमूहे ॥ पाशादिभ्योयः ॥

अङ्गावबद्धम् । न । अङ्गाश्रितोपासने ॥ अङ्गे अङ्गेषुवाअवबद्धम् ॥ त्रि । अङ्गबद्धे ॥

अङ्गिका । स्त्री । कञ्चुके । आंगी इति भाषाप्रसिद्धे ॥

अङ्गी । त्रि । प्रधाने । मुख्ये ॥ अवयविनि ॥

अङ्गिराः । पुं । मुनिभेदे ॥ बृहस्पतौ ॥ अङ्गिरआङ्गिरसयोरभेदोपचारात् ॥ प्रभवादिषुषष्ठेवर्षे ॥ यथा । निरातङ्कंजगतसर्वंधनयौवनगर्वितम् । अङ्गिरसिप्रजाःसर्वानित्योत्साहावराननेइति ॥ अङ्गति । अगिगतौ । अङ्गिराइतिअङ्गतेरसिरिडागमश्चनिपातितः ॥

अङ्गीकारः । पुं । अभ्युपगमे ॥ अङ्गीकरणम् । अङ्गीतिच्व्यन्तम् । तत्पूर्वात्कृञोभावेघञ् ॥

अङ्गीकृतम् । त्रि । स्वीकृते । उरीकृते ॥ यथा । आयातयातेनभवाम्बुराशौजातोमहानेवममप्रयासः। मोचायनाथस्य पदप्रसादादङ्गीकृतःसम्प्रतिकौलमार्गइति ॥ अमङ्गमङ्गमकारि ॥

अङ्गुः । पुं । अङ्गे ॥

अङ्गुरिः । स्त्री । अङ्गुल्याम् ॥

अङ्गुरी । स्त्री । अङ्गुल्याम् । पाणिपादाङ्गुल्याम् ॥

अङ्गुरीयः । पुं । न ।
अङ्गुरीयकः । पुं । न । } अङ्गुलिभूषणे ॥

अङ्गुलः । पुं । अङ्गुष्ठे ॥ अवमाने ॥ वात्स्यायनमुनौ ॥ न । अष्टसंख्ययवोदरमाने ॥ अष्टभिस्तैर्भवेज्ज्येष्ठं मध्यमं सप्तभिर्यवैः । कन्यसं षड्भिरुद्दिष्टमङ्गुलं मुनिसत्तम ॥ मानन्तु पार्श्वेन । षड्यवाः पार्श्वसम्मिताइति कात्यायनदर्शनात् ॥ अङ्गति । अगि गतौ । बाहुलकादुलः ॥

अङ्गुलिः । स्त्री । करशाखायाम् ॥ गजस्य कर्णिकायाम् । हस्तिशुण्डाग्रभागे ॥ अङ्गति । अगि गतौ । ऋतन्यञ्जीत्य ङ्कुलिः ॥ यद्वा । अङ्गं पाणिपादभवमवयवं लाति । बाहुलकात्डिः ॥

अङ्गुलितोरणम् । न । अर्द्धचन्द्रे । गलेहस्ताधाने ॥ चन्दनादिद्वाराललाटकृतेऽर्द्धचन्द्रे ॥ इतिहारावली ॥

अङ्गुलित्रः । पुं । अङ्गुलिकवचे ॥ अङ्गुलीस्त्रायते । त्रैङ् पालने । कप्रत्ययः ॥

अङ्गुलिमुद्रा । स्त्री । साक्षराङ्गुलिभूषणे ॥ अङ्गुल्यामुद्गाति । आतइतिकः ॥ मोदतेवा । मुद हर्षे । स्फायितञ्चीतिरक्वा । अङ्गुल्याःमुद्रा ॥

अङ्गुलिमुद्रिका । स्त्री । साक्षराङ्गुलिभूषायाम् ॥ अङ्गुलिमुद्रैव । स्वार्थे कन् ॥

अङ्गुलिमोटनम् । न । अङ्गुलिध्वनौ । स्वच्छन्द्याम् ॥ इतिहारावली ॥

अङ्गुलिसन्देशः । पुं । अङ्गुलिशब्दे । अङ्गुलिमोटने ॥ इतिहारावली ॥

अङ्गुली । स्त्री । करशाखायाम् ॥ सा क्रमेणपञ्चधा । यथा । अङ्गुष्ठस्तर्जनी मध्यानामिकाचकनिष्ठिकेति ॥ गजकर्णिकायाम् । हस्तिशुण्डाग्रे ॥ बह्वादिषु इतः प्राग्यङ्गादिति पक्षे ङीष् ॥

अङ्गुलीकण्टकः । पुं । नखे ॥

अङ्गुलीमुद्रिका । स्त्री । साक्षराङ्गुलिभूषायाम् ॥

अङ्गुलीयम् । न । पुं । ऊर्मिकायाम् ॥ अङ्गुलौभवम् । जिह्वामूलाङ्गुलेश्छः ॥

अङ्गुलीयकम् । न । पुं । अङ्गुलीभूषणे । ऊर्मिकायाम् ॥ यथा । अयं मैथिल्यभिज्ञानं काकुत्स्थस्याङ्गुलीयक इतिभट्टिः ॥ स्वार्थे कन् ॥

अङ्गुलीसम्भूतः । पुं । कररुहे । नखे ॥

अङ्गुष्ठः । पुं । अङ्गुलिभेदे । वृद्धाङ्गुलौ ॥ अङ्गौपाणौतिष्ठति । ष्ठा । सुपीतिकः । अम्बाम्बेतिषत्वम् ॥

अङ्गुष्ठमात्रः । त्रि । अङ्गुष्ठपरिमाणे ॥ अङ्गुष्ठपरिमाणं हृदयपुण्डरीकं तच्छिद्रवर्त्त्यन्तःकरणोपाधिरङ्गुष्ठमात्रः । अङ्गुष्ठमात्रवंशपर्वमध्यवर्त्त्यम्बरवत् ॥

अङ्गूषः। पुं। नकुले ॥ वाणे॥ इत्युणादि कोशः॥

अङ्घः। पुं। पातके। दुरिते॥ अङ्घ्यते ऽनेन। अघिगत्याक्षेपे। घञ्॥

अङ्घ्रिः। पुं। पादे॥ द्रुमूले॥ अंहति। अनेनवा। अहिगतौ। वंक्र्यादयश्चेतिसाधुः॥

अङ्घ्रिनामकः। पुं। वृक्षमूले॥ इत्यमरः॥

अङ्घ्रिनाम। न। वृक्षमूले॥ अङ्घ्रेर्नामनामयस्य॥ इतिहेमचन्द्रः॥

अङ्घ्रिपः। पुं। द्रुमे॥ अघ्रिभिःपिवति। पापाने। सुपीतियोगविभागात्कः॥

अङ्घ्रिपर्णिका। स्त्री। पृश्निपर्ण्याम्। पिठवनीतिख्यातायाम्॥ अङ्घ्रेरारभ्यपर्णान्यस्याः। ङीष्। स्वार्थेकन्॥

अङ्घ्रिपर्णी। स्त्री। पृश्निपर्ण्याम्॥

अङ्घ्रिवल्लिः। स्त्री। पृश्निपर्ण्याम्॥ अङ्घ्रेरारभ्यवल्लिरस्याः॥

अङ्घ्रिवल्लिका। स्त्री। पृश्निपर्ण्याम्। चाकुलिया इति गौडभाषाप्रसिद्धायाम्॥

अङ्घ्रिवल्ली। स्त्री। पृश्निपर्ण्याम्॥

अङ्घ्रिस्कन्धः। पुं। गुल्फे॥

अचक्षुः। त्रि। मन्दचक्षुषि॥ नेत्रहीने। अन्धे॥ नचक्षुर्यस्य॥

अचण्डी। स्त्री। सुकरायाम्॥ अकोपनस्त्रियाम्॥ नचण्डी॥

अचरः। पुं। स्थावरे॥ चरति। चरतेरच्। नचरः॥ त्रि। स्थिरे॥

अचरमम्। त्रि। प्रधाने। श्रेष्ठे॥

अचलः। पुं। शैले॥ कीले॥ शिवे॥ त्रि। अकम्पे। स्थिरे॥ अविकारिणि। कूटस्थे॥ स्वस्वरूपात्स्वसामर्थ्याच्च ज्ञानादिकाद्गुणात्। चलनंविद्यते यस्येत्यचलः कीर्त्तितोच्युतः॥ सुषुप्तिमूर्च्छास्तब्धीभावादिरूपलयलक्षणचलनरहिते॥ दीर्घकालादरनैरन्तर्यसत्कारसेवनैर्विजातीयप्रत्ययादूषिते आत्मतत्वे। अवक्रिये॥ चलति। चलकम्पने। पचाद्यच्॥ नचलः॥

अचलकीला। स्त्री। भूमौ॥ इतिशब्दरत्नावली॥

अचलत्विट्। पुं। कोकिले॥ इतिशब्दचन्द्रिका॥

अचलप्रतिष्ठः। त्रि। अनतिक्रान्तमर्यादे॥ पुं। समुद्रे॥ अचलानांमैनाकादीनांप्रतिष्ठायस्मिन्॥

अचलभ्राता। पुं। बौद्धगणाधिपविशेषे॥ सतुशेष जैनाचार्यस्यैकादशशिष्यान्तर्गत इतिहेमचन्द्रः॥

अचला। स्त्री। भुवि॥ नचलति। चल कम्पने। पचाद्यच्॥ यद्वा। अचला भूधराः सन्त्यस्याम्। अर्शआदिभ्योजि

त्यच ॥

अचलाधिपः । पुं । हिमवति ॥ अचल नामधिपः ॥

अचापलम् । न । चपलाभावे ॥ नचा पलम् ॥

अचिन्त्यः । चि । अयमीदृशइतिप्रपञ्च लक्षणत्वेनचिन्तयितुमशक्ये। मनसो ऽविषये परब्रह्मणि ॥ चिन्त्योनुमेय स्तद्विलक्षणे । शब्दवृत्तेरिवमनोवृ त्तेरप्यविषये । इयत्तयापरिच्छेत्तुम योग्ये। प्रमाणादिसाचित्त्वेनसर्वप्रमा णागोचरे ॥ नचिन्त्यः ॥ अचिन्त्याःख लुयेभावानतांस्तर्केणयोजयेत्। प्रकृ तिभ्यःपरंयच्चतदचिन्त्यस्यलक्षणम् ॥

अचिन्त्यात्मा । पुं । सर्वभूतप्रणेतरि । प रमेश्वरे ॥

अचिरद्युतिः। स्त्री । विद्युति ॥ अचिरं द्युतिर्यस्याःसा ॥

अचिरप्रभा । स्त्री । विद्युति ॥ अचिरंप्र भायस्याःसा ॥

अचिररोचिः । स्त्री । विद्युति ॥ अचिरं रोचिर्यस्याःसा ॥

अचिरा । स्त्री । अर्हतांमातृविशेषे ॥

अचिरांशुः । स्त्री । तडिति ॥ अचिरंअं शवोयस्याःसा ॥

अचिराङ्गलता । स्त्री । विद्युति ॥ अचि रमङ्गलतायस्याःसा ॥

अचिरात् । I । अविलम्बे। शीघ्रे ॥

अचिराभा । स्त्री । सौदामिन्याम् ॥ अ चिरमाभायस्याःसा ॥

अचेतनम् । चि । व्यक्ते ॥ प्रधाने ॥ जडे ॥ सर्वएवप्रधानबुद्ध्यादयोऽचेतनाः नतु वैशेषिकवच्चैतन्यंबुद्धेः । नचेतनम् ॥ सेन्द्रियंचेतनंद्रव्यंनिरिन्द्रियमचेतन मितिचरकः ॥

अचेताः । चि । विवेकशून्ये॥ दुष्टचित्ते। नास्तिचेतोयस्य ॥

अचैतन्यम् । न। चेतनाभावे । अज्ञा ने ॥ यथा । अचैतन्यमिदंविश्वंचैत न्यंदेवमेवतत् । नज्ञानन्त्यपिशास्त्र ज्ञाभ्रमन्त्ये वहिकेवलमिति ॥ चि । तद्वति ॥

अच्छः । पुं । भल्लूके॥ स्फटिके ॥ चि । निर्मले ॥ छोछेदने । नछ्यतिदृष्टि म । सुपीतियोगविभागात्कः । नञा द्यतेवा । अन्येष्वपीतिडः ॥

अच्छटाभा । स्त्री । विद्युति ॥

अच्छभल्लः । पुं । भल्लूके ॥ अच्छमाभि मुख्येनभल्लते हिनस्ति । भल्लपरिभा षणहिंसादानेषु । पचाद्यच् ॥

अच्छम् । I । आभिमुख्ये ॥

अच्छावाकः । पुं । ऋत्विग्विशेषे ॥

अच्छावाकीयम् । न । अच्छावाकस्यक र्मभाम्नयोः ॥ होत्राभ्य च्छः॥ सूक्तवि

शेषे । अच्छावाकूशब्दोऽस्मिन्नस्ति । मतौछ:स्वृतसाम्नोरितिच्छ: ।

अच्युत: । पुं । विष्णौ । अप्रच्युतसच्चिदानन्दस्वभावे । देशकालवस्तुषुच्युतिरहिते । सर्वदानिर्विकारे ॥ कृष्णे । वासुदेवे । स्वरूपभूतसामर्थ्यात् नच्युतोनच्यवते नच्यविष्यतेय:सोऽच्युत: ॥ यस्मान्नच्युतपूर्वोहमच्युतस्तेन कर्मणेतिभगवतोवचनम् ॥ नास्तिच्युतंस्खलनंस्वपदाद्यस्य ॥ यद्वा । नअच्योतिष्ट । च्युङ्गतौ । भौवादिक: । गत्यर्थेतिक्त: ॥ द्वादशेसर्गे ॥ त्रि । स्थिरे ॥

अच्युतभाव: । पुं । विष्णुभक्तौ ॥ अच्युतेभाव: ॥

अच्युतमूर्त्ति: । पुं । विष्णौ ॥

अच्युताग्रज: । पुं । बलदेवे ॥ शक्रे ॥ अच्युतस्यअग्रज: । षष्ठीतत्पुरुष: ॥

अच्युतावास: । पुं । अश्वत्थवृक्षे ॥

अज: । पुं । हरे ॥ विष्णौ ॥ अजतिगच्छतिभक्तहृदयम् अजतिक्षिपतिशत्रानसुरान्प्रति । अजगतिक्षेपणयो: । अच् ॥ नहिजातोनजायेहंनजनिष्येकदाचन । क्षेत्रज्ञ:सर्वभूतानां तस्मादहमज:स्मृत इतिभारते ॥ वेधसि ॥ स्मरे ॥ आद्विष्णोरजायत । जनीप्रादुर्भावे । पञ्चम्यामजाताविति डः ॥ छागे ॥ अजति । अजगतौ । पचाद्यच् । अजाविभ्यामिति निर्देशात्नवीभाव: ॥ मेषे ॥ मेषराशौ ॥ रघुराजपुत्रे ॥ जन्मादिविक्रियारहिते आत्मनि ॥ माक्षिकधातौ ॥ विधौ । सोमे ॥ त्रि । जन्मशून्ये । नजायते इतिव्युत्पत्त्याआद्यविकारशून्ये ॥ अवयवावयविविभागरहिते ॥ नजायते । जनीप्रादुर्भावे । अन्येष्वपीतिड: ॥ आतविष्णोर्जायतेवा ॥

अजएकपात् । पुं । एतन्नामके देवविशेषे ॥

अजकर्ण: । पुं । छागकर्णे ॥ सालतरो: प्रभेदे । मरिचपत्रे ॥ अजकर्ण:कटुस्तिक्त:कषायोष्णोव्यपोहति । कफपाण्डुश्रुतिगदान्मेहकुष्ठविषव्रणान् ॥

अजकर्णक: । पुं । सालवृक्षे ॥

अजकवम् । न । पुं । शिवधनुषि ॥ अजकौविष्णुब्रह्माणौ वाति । वागतिगन्धनयो: । सुपीति आतोनुपसर्गइति वाक: ॥

अजकाव: । पुं । न । पिनाके ॥ अजोविष्णु:कोब्रह्माताववतीत्यजकाव: ॥

अजग: । पुं । विष्णौ ॥

अजगन्धा । स्त्री । बर्बरायाम् ॥ अजमोदायाम् ॥ अजस्येवगन्धोयस्या: । अजशब्द:स्वगन्धेत्वाच्चणिक: ॥

अजगन्धिका । स्त्री । वर्वरायाम् । वावइ इतिख्याते शाकान्तरे । अजस्येव गन्धोऽस्याः । अजशब्दः स्वगन्धेलाक्षणिकः । उग्रगन्धायाम् ।

अजगन्धिनी । स्त्री । अजशृङ्ग्याम् ॥

अजगरः । पुं । अहिभेदे । वाहसे ॥ गिरतीतिगरः । गनिगरणे । पचाद्यच । अजस्यगरः । अजोनिश्चयो गरोविषंयस्येतिवा ।

अजगवम् । न । पिनाके । शिवचापे । अजेनब्रह्मणा गम्यते प्राप्यते । गम्लृगतौ । अन्येष्वपिदृश्यतेइतिडः । अजंछागंगच्छतियस्त्वेनमविशतीतिवा । अजगोविष्णुरस्तिशरत्वेनास्मिन् । गावश्चाजगावं त्रायामितिवः ।

अजगावम् । न । ईशचापे । पिनाके । इतिशब्दमाला ।

अजजीवकः । पुं । अजाजीविनि । जावाले ॥ अजैर्जीविकायस्य ।

अजटा । स्त्री । भूम्यामलक्याम् ।

अजडा । स्त्री । भूम्यामलक्याम् । कपिकच्छौ ।

अजथ्या । स्त्री । स्वर्णयूथिकायाम । अजाय अजायैवा हिता । अजाविभ्यां थ्यन् । तसिलादिष्वितिपुंवद्भावः ।

अजदण्डी । स्त्री । ब्रह्मदण्डीवृक्षे ॥

अजननिः । पुं । अनुत्पत्तौ ॥ आक्रोशे । अजननम् । आक्रोशेनञ्यनिः । यथा । तस्याजननिरेवास्तु ।

अजनयोनिः । पुं । ब्रह्मणि । चतुराने ॥

अजनाभः । पुं । अस्मिन्वर्षे । भरताधिकारात्भारतइतिव्यपदेशः पूर्वंतु अजनाभइति ॥

अजन्यम् । न । उत्पाते ॥ त्रि । निन्द्ये । अजनेसाधु । तत्रसाधुरितियत् । नजन्यतेवा । जनेर्यक् । तकिशसिचतियतिजनिभ्योयद्वाच्य इतियद्वा ।

अजपः । त्रि । असद्ध्येतरि । जपाभाववति । पुं । छागपालके ॥ यथा । ओषधीर्नामरूपाभ्यांजानतेह्यजपावने इतिचरकः । अजम् अजान्वापाति । पारक्षणे । आतोनुपसर्गेइतिकः ॥

अजपा । स्त्री । सन्ध्यावन्दनहीनायाम् । देवताभेदे ॥ गायत्रीविशेषे । यथा । अजपानामगायत्रीजीवोजपतिनिश्चयः । अजपांजपतोनित्यंपुनर्जन्मनविद्यते इति । अस्याविधानंदक्षिणामूर्त्तिसंहितायांस्पष्टम ।

अजपात । पुं । पूर्वभाद्रपदनक्षत्रे ।

अजपादः । पुं । विष्णुपदे

अजभक्षः । पुं । वर्वुरवृक्षे । इतिराजनिर्घण्टः ।

अजमीढः । पुं । युधिष्ठिरे । इतित्रिकाण्डशेषः ।

अजमोदा । स्त्री । उग्रगन्धायाम् । यवान्याम् ॥ अजंमोदयति । मुदहर्षे । णयन्तः । कर्मण्यण् । अजादित्वाट्टाप् ॥ यद्वा । अजेममोदते मोदतेवा । पचाद्यच् घञ्वा ॥ अजमोदाकटुस्तीक्ष्णादीपनीकफवातनुत् । उष्णाविदाहिनी हृद्याटष्यावलकारी लघुः । नेत्रामयकृमिच्छर्दिहिध्मावस्तिरुजोहरेत् ॥

अजम्भः । पुं । भेके ॥ नसन्तिजम्भाःदन्ताः अस्य ॥ इतिशब्दरत्नावली ॥

अजयः । पुं । पराजये ॥ राढदेशप्रसिद्धनदविशेषे ॥

अजया । स्त्री । भङ्गायाम् । विजयायाम् ॥

अजय्यम् । त्रि । जेतुमशक्ये ॥ नजय्यम् ॥

अजरः । त्रि । जरारहिते ॥ पुं । आत्मनि ॥ देवे ॥ नजीर्यते नविपरिणमते इत्यजर आत्मेत्यर्थः ॥

अजरा । स्त्री । जीर्णदारुणि ॥ गृहकन्यायाम् । घृतकुमारीतिप्रसिद्धायाम् ॥

अजर्य्यम् । न । सङ्गते । सौहृद्ये ॥ नजीर्यति । जृषवयोहानौ । नञ्पूर्वात् जीर्यतेः सङ्गतेविशेष्ये अजर्य्यंसङ्गतमितिकर्त्तरियन्निपात्यते ॥ तेन सङ्गतमार्य्येणरामाजर्य्यंकुरुद्रुतम् ॥

सङ्गतं युक्तम् ॥

अजलम्बनम् । न । स्रोतोञ्जने ॥

अजलोमा । पुं । शुयाशिम्बीतिगौडभाषाप्रसिद्धवृक्षे । महाहस्वायाम् ॥ । न । अजलोम्नि ॥

अजवल्ली । स्त्री । मेषशृङ्ग्याम् । विषाण्याम् ॥

अजवीथी । स्त्री । दक्षिणमार्गे नक्षत्रविशेषाणांसंज्ञाविशेषे ॥ यथा । मूलाषाढोत्तराषाढा अजवीथ्य भिशब्दितेति ॥

अजशृङ्गी । स्त्री । विषाण्याम् । शृङ्ग्याम् । मेढासींगीतिख्यातायाम् ॥ अजःशृङ्गमस्याः । अजशब्दोऽजशृङ्गसदृशलाक्षणिकः । गौरादित्वान्ङीष् ॥

अजस्रम् । न । निरन्तरे । सन्तते ॥ कालत्रयावस्थायिनि ॥ नजस्यति । जसुमोक्षणे । नमिकम्पिस्म्यजसकमहिंसदीपोर इतिरः । क्रियाविशेषणत्वेस्यक्लीवत्वम् । द्रव्यविशेषणत्वे तुवाच्यलिङ्गत्वम् ॥

अजस्रम् । । । नित्ये । सातत्ये ॥

अजहत्स्वार्था । स्त्री । उपादानलक्षणायाम् । अजहल्लक्षणायाम् । स्वीयार्थापरित्यागिन्यां लक्षणायाम् ॥ यथा । कुन्ताःप्रविशन्तिइत्यत्र कुन्तधारिणि पुरुषेलक्षणा ॥

अजहल्लक्षणा । स्त्री । अजहत्स्वार्थायाम् ॥ वाच्यार्थापरित्यागेनतत्सम्बन्धिनिवृत्तिरजहल्लक्षणेति । यथा । शोणोधावतीत्यत्रलाक्षणेशोणगुणगमनलक्षणस्य वाक्यार्थस्यासम्भवत्वात्तद्रूपरित्यागेनतदाश्रयाश्वादिलक्षणयातद्विरोधपरिहार सम्भवादजहल्लक्षणा । शोणपदेस्ववाच्यशोणगुणापरित्यागेन तदाधारलक्षणेत्यर्थः ॥

अजहल्लिङ्गः । पुं । स्वलिङ्गात्यागिनि ॥ विशेषणभूतोपि स्वलिङ्गात्यागीश्लोजऽहल्लिङ्गइत्युच्यते ॥

अजहा । स्त्री । शूकशिंब्याम् । कपिकच्छाम् ॥

अजा । स्त्री । मायायाम् ॥ छागस्त्याम् । अजति । अजगतौ । पचाद्यच् । अजाविभ्यामितिनिर्देशान्नवी । अजाद्यतष्टाप् ॥ नजायते इतिवा ॥

अजागरः । पुं । भृङ्गराजे ॥ त्रि । जागरणरहिते ॥

अजाजी । स्त्री । काकोदुम्बरिकायाम् ॥ कृष्णजीरके ॥ श्वेतजीरके ॥ इतिराजनिर्घण्टः ॥ अजमजति । अजगतिक्षेपणयोः । कर्मण्यण् । ङीप् । वहुलंतणीतिवीन ॥

अजाजीवः । पुं । छागोपजीविनि । जाबाले ॥ अजाभाजीवो जीविकाऽस्य ॥

अजातशत्रुः । पुं । युधिष्ठिराख्यपाण्डवे ॥ स्वयमविद्यमानशत्रुत्वात्अजातशत्रुर्यस्य ॥

अजातिः । स्त्री । अनुत्पत्तौ ॥ हेतुफलयोः कार्यकारणभावानुपपत्तौ ॥ पूर्वापरापरिज्ञानमजातेःपरिदीपकम् । नियतेपैर्वापर्येनिर्द्धारितेजातिःसिद्ध्यतितदभावेतदसिद्धिरित्यर्थः॥त्रि । जन्मरहिते ॥ जातिर्जन्मतद्रहितः ॥ अविद्यमानाजातिरस्यवा ॥

अजादनी । स्त्री । क्षुद्रदुरालभायाम् ॥

अजादुग्धम् । न । छागीदुग्धे ॥

अजानेयः । पुं । अश्वभेदे । उत्तमाश्वे ॥ त्रि । निर्भये ॥

अजान्त्री । स्त्री । नीलवृन्तायाम् । नीलावोनाइतिभाषा ॥ वृद्धदारके ॥

अजापालः । पुं । अजाजीवे ॥अजां पालयति । पालरक्षणे । कर्मण्यण्॥

अजाप्रिया । स्त्री । बदर्य्याम् ॥

अजिः । पुं । तेजसि ॥ अजति वीयते वा। अजगतिक्षेपणयोः। खनिकष्यजीत्यादिनाइप्रत्ययः ॥

अजीतः । पुं । विष्णौ ॥ तीर्थंकृज्जैनभेदे ॥ भाविबुद्धे ॥ त्रि । अनिर्जिते ॥ नजीयतेस्म । जिअभिभवे । क्तः । नजितः ॥

अजितसम्भवः । पुं । मनोजे ॥ बुद्धभेदे ॥

अजितामलक्षवीयस्य । त्रि । आभ्यामन्यस्मिन् ॥

अजिनम् । न । चर्मणि ॥ त्रि । अवुद्धके ॥ अजति वीयतेवा ।अजगतौ । अजेरजचेति इनच् ॥

अजिनपत्रा । स्त्री । चर्मचव्याम् । जतुकायाम् ॥ अजिनमिवपत्रमस्याः ।

अजिनपत्री । स्त्री । जतुकायाम् ॥

अजिनयोनिः । पुं । हरिणे ॥ अजिनस्ययोनिः ॥ कदलीकन्दलीचीनश्चमूरुप्रियकावपि । समूरुश्चेतिहरिणा अमीअजिनयोनयः ।

अजिरम् । न । प्राकाराद्वहिःक्रीडास्थाने । प्राङ्गणे ॥ वाते ॥ विषये । रूपादौ ॥ दर्दुरे । तनौ ॥ अजन्त्यचानेनवा । अजगतौ । अजिरशिशिरेतिसाधु ॥ नजीर्यति । जृष्वयोहानौ । अजिरशिशिरेतिकिरच् ऋवर्णलोपश्चनिपात्यतइत्युक्तं दशपादीवृत्तौ ।

अजिरा । स्त्री । चण्ड्याम् ।

अजिह्मः । त्रि । सरले । ऋजौ ॥ भिन्नोजिह्मात् ॥

अजिह्मगः । पुं । शरे ॥ जिह्मस्याभावः । अजिह्ममृजुगच्छति । गम्लृ गतौ । अन्येष्वपीतिडः । त्रि ।अवक्रगे ॥

अजिह्मः । पुं । भेके ॥ भिन्नौ ॥ यथा । इदमिष्टमिदंनेति योऽत्रनापिनसज्जते । हितंसत्यंमितंवक्तितमजिह्मं प्रचक्षते ॥ त्रि । जिह्माशून्ये ॥ नविद्यतेजिह्मायस्य ॥

अजीकवः । पुं । ऋजगवे । पिनाके ॥

अजीगर्त्तः । पुं । शुनःशेफस्यपितरि । ऋषिविशेषे ॥

अजीर्णम् । न । अपाके । पक्वाशये । रोगभेदे ॥ नजीर्णम् ॥ अनात्मवन्तःपशुवद्भुञ्जतेये ऽप्रमाणतः । रोगानीकस्यतेमूलमजीर्णं प्राप्नुवन्तिहि ॥ अनात्मवन्तःअबुद्धिमन्तः। त्रि । जीर्णाभावविशिष्टे॥

अजीर्यम् । त्रि। वयोहानिमप्राप्नुवति ॥

अजीवः । त्रि। मृते ॥ अवसन्ने ॥ अनेकान्तवादिनां द्वितीयेपदार्थे। सचपुद्गलाकाशधर्माधर्मास्तिकायैश्चतुर्विधः ॥

अजीवनिः । स्त्री । शापोक्त्यजीवनाभावे ॥ जीवनाभावे ॥ शापे ॥ अजीवनिस्तवभूयात् ॥

अजैकपात् । पुं । रुद्रविशेषे ॥ पूर्वभाद्रपदानांदैवते ॥

अजैकपादः । पुं । रुद्रविशेषे ॥

अज्जुका । स्त्री । नाट्योक्त्यागणिकायाम् ॥ अर्जति । अर्जअर्जने । समि

अज्ञान

कसइतिवाहुलकादकनरस्यजः ।

अज्झटा । स्त्री । भूम्यामलक्याम् । वित्तके । अद्व्ययमाश्चर्ये । अतआश्चर्य कारीझटःसंघातोऽस्याः । अस्तिक्षिप् । झटति । झटसंघाते । अच् । टाप् । अज्ञासौझटाचवा ॥

अज्झलः । पुं । अङ्गारे । कोकिले । अंगाराद्दतिभाषायाम् इतिचिकाण्डशेषः । न । फलके । चर्मणि । ढाल इति भाषायाम् । इतिहेमचन्द्रः ॥

अज्ञः । चि । जडे । श्रुतितात्पर्यान भिज्ञे । अनधीतशास्त्रत्वेनात्मज्ञान शून्ये अविवेकिनि । मूर्खे । नजानाति । ज्ञाअवबोधने । इगुपधज्ञाप्री किरःकः ॥

अज्ञातः । चि । अज्ञानेनाहते । अविदिते । नज्ञातः । यथा । अज्ञातकुलशीलस्यवासोदेयोनकस्यचित् । मार्जारस्यहिदोषेणहतोगृध्रोजरद्गवइति हितोपदेशः ॥

अज्ञानम् । न । अविद्यायाम् । ज्ञानविरुद्धमज्ञानम् । ज्ञाननिवर्त्यत्वात् । यथा । एकःशचुर्नद्वितीयोस्तिशचुरज्ञानतुल्यःपुरुषस्यराजन् । येनाविष्टःकुरुतेकार्यतेघोराणिकर्माणिसुदारुणानीति । विपरीतदर्शने । यत्प्रसादाद्दविद्यादिसिध्यतीवदिवानिशम् । तमप्यपह्नुतेऽविद्यानाज्ञानस्यास्तिदुष्करम् । प्रपञ्चोपादाने । अविवेके । आवरणविक्षेपशक्तिमति । अनात्मनि वाच्ये । अन्नृते । अनर्थव्रातमूले । आत्माश्रयविषये । यथा । यस्याज्ञानंभ्रमस्तस्याभ्रान्तःसम्यक्चवेत्तिसः । जडंनविद्यादेवस्यान्नातोऽज्ञानंजडाश्रयमिति । अविद्यामायादिशब्दवाच्येतमसि । अमानित्वादिविपरीतं यन्मानित्वादिविंशतिसंख्याकं तस्मिन् । कर्त्तव्याकर्त्तव्यादिविषयविवेकाभावे । लक्षणन्तु । सदसद्भ्यामनिर्वचनीयं चिगुणात्मकं ज्ञानविरोधि भावरूपं यत्किञ्चिदितिवदन्ति ॥ तच्च । मूलकारणत्वात् सत्त्वरजस्तमोगुणानां साम्यावस्थारूपत्वाच्च मूलप्रकृतिः प्रलयावस्था अव्यतम् अव्याकृतम् अज्ञानमुपुप्तिः कूटवन्निर्विकारेणतिष्ठतीति कूटस्थम् ज्ञानं विनानचरतीत्यचरमितिव्यपदिश्यते ॥ अविज्ञातं चाज्ञानमिति न्यायसूचम् । ५ । । ६० । भावेक्तः । चकारस्त्रपरिषदाविज्ञातस्येत्याद्यनुकर्षणार्थः । तथा च । परिषदाविज्ञातस्य वादिमाभिरभिहितस्याप्यविज्ञानमित्यर्थः । इ. इच्च. किमवदसि बुधतरवनेतादृ।

विष्कारणेनज्ञातुंशक्यते इत्यर्थः । त मआदिपञ्चसु ॥ तमः१ । मोहः२ । महामोहः ३ । तामिस्रम् ४ । अन्धतामिस्रम् ५ । इति सृष्टिकाले ब्रह्मा प्रथमम् पञ्चमकारमज्ञानं ससर्ज इतिश्रीभागवतम् ।

अज्ञानकार्य्यम् । न । स्थूलसूक्ष्मप्रपञ्चद्वये । अज्ञानस्यकार्य्यम् ।

अज्ञानजम् । त्रि । अज्ञानोपदाने । अज्ञानादावरणशक्तिरूपादुद्भूते । अज्ञानाज्जातम् । जनी० । डः ।

अज्ञानप्रभवः । पुं । अज्ञानात् स्वस्वरूपास्फुरणात् प्रभवतीति व्युत्पत्त्या समस्तप्रपञ्चे ॥ त्रि । अज्ञानादुत्पन्ने॥

अज्ञानशक्तिः । स्त्री । आवरणशक्तिविक्षेपशक्त्योः । अज्ञानस्यशक्तिः ॥

अज्ञानसम्भूतः । त्रि । अविवेकादुत्पन्ने॥ अज्ञानात्सम्भूतः ।

अज्ञानसम्मोहः । पुं । अज्ञाननिमित्तविपर्यये ॥ अज्ञानेनसम्मोहः ॥

अज्ञानी । त्रि । अविदुषि । अज्ञानविशिष्टे ॥ आतत्त्ववोधमज्ञानीवध्यतेनन्तजन्मभिः ॥

अज्ञेयः । त्रि । ज्ञानाविषये ।

अञ्चतिः । पुं । मारुते ॥ अञ्चति । अञ्चु । अञ्चेः कोविन्त्यतिः ।

अञ्चलः । पुं । वस्त्रान्ते । आंचर इति आंचल इतिच भाषा प्रसिद्धे ।

अञ्चितम् । त्रि । पूजिते । शोभने । अञ्च्यतेस्म । अञ्चुपूजायाम् । क्तः । अञ्चेः पूजायामितीट् । नाञ्चेःपूजायामितिनलोपाभावः ।

अञ्जनम् । न । कज्जले ॥ अक्तौ । सौवीरे ॥ रसाञ्जने । मसौ । पुं । दिङ्मतङ्गजे । अञ्जनवर्णेप्रतीचिदिग्गजे ॥ उपाधौ । ज्योत्स्न्याम् । अज्ञाने । आवरणे । अज्यतेनयनमनेन । अञ्ज्व्यक्त्यादौ । करणेल्युट् । दिवानतुप्रयोक्तव्यं नेत्रयोस्तीक्ष्णमञ्जनम् । विरेकदुर्बलादृष्टिरादित्यंप्राप्यसीदति ।

अञ्जनकेशी । स्त्री । हट्टविलासिनीनामगन्धद्रव्ये ॥ अञ्जनमिवकेशाअस्याः॥

अञ्जना । स्त्री । वायुपत्न्याम् । हनुमन्मातरि ।

अञ्जनाधिका । स्त्री । अञ्जनिकायाम् ॥

अञ्जनावती । स्त्री । सुप्रतीकाख्यदिग्गजभार्य्यायाम् ॥ अञ्जनवर्णत्वात्अञ्जनमस्त्यस्याः । मतौवह्वचइतिदीर्घः ॥

अञ्जनिका । स्त्री । ज्योग्नीविशेषे । अञ्जनहारी इतिभाषाप्रसिद्धे । क्षालिन्याम् ॥ क्षुद्रमूषिकायाम् ॥

अञ्जनी । स्त्री । लेप्यनार्य्याम् चन्दनादिलेपनयोग्यायाम् । कटुकायां-

त्वे। कालाञ्जनीवृक्षे।

अञ्जलिः। पुं। हस्तसम्पुटे। मिलितप्रहस्तयोः॥ कुडवपरिमाणे॥ अज्यतेऽनेन। अञ्जूव्यक्त्यादौ। ऋतन्यञ्जीत्यञ्जेरलिच्॥

अञ्जलिकारिका। स्त्री। लज्जालुके। सङ्गायाम्॥ पुत्तलिकायाम्॥ त्रि। साञ्जलौ॥ अञ्जलेःकारका॥

अञ्जलिनी। स्त्री। लज्जालुके॥

अञ्जसः। त्रि। प्राञ्जले। अवक्रे॥

अञ्जसा। I। साक्षात्॥ तत्त्वे॥ शीघ्रे॥ आर्जवे॥ अनायासे॥ अञ्जनम्। अञ्जूव्यक्त्यादौ। कृत्यल्युटोबहुलमिति भावेपचाद्यच्। अञ्जंस्यति साययतिवा। षो अन्तकर्मणि षैक्षयेवा। पचाद्यच् क्विब्वा॥

अञ्जसाकृतम्। त्रि। आर्जवेनकृते। अञ्जसउपसङ्ख्यानादलुक्॥

अञ्जिः। पुं। प्रेषणिके। प्रेरके॥

अञ्जिष्ठः। पुं। भास्करे। अनक्ति। अञ्जूव्यक्तिम्रक्षणकान्तिगतिषु। ऋतन्यञ्जीत्यादिनाअंजेरिष्टच्॥

अञ्जीरम्। न। ख्यातेवृक्षभेदे। अस्यगुणाः। शीतलत्वम्। स्वादुत्वम्। गुरुत्वम्। वायुपित्तरक्तक्रिमिशूलहृत्पीडाकफमुखवैरस्यनाशित्वम्। अग्निकारित्वमिति राजनिर्घण्टराजवल्लभौ॥ लघ्व

जीरमस्मादल्पगुणम्॥

अट्। I। आश्चर्ये॥

अटनम्। न। भ्रमणे॥ अटगतौ। भावेल्युट्॥

अटनिः। स्त्री। चापाग्रभागे॥ अटति गुणोऽत्र। अटगतौ। वाहुलकादनिः॥

अटनी। स्त्री। चापाग्रभागे। धनुष्कोट्याम्॥ कृदिकारादितिवाङीष्॥

अटरूषः। पुं। वासके॥ अटान्गच्छतो रुषति। रुषहिंसायाम्। मूलविभुजादित्वात्कः॥

अटरूषः। पुं। वासके॥ अटैःरूष्यति। रूषभिश्रणे। इगुपधेत्तिकः॥

अटविः। स्त्री। वने॥ अटन्त्यत्र। अट गतौ। पद्यटिभ्यामविः॥

अटवी। स्त्री। अरण्ये॥ अटन्त्यत्र। अटगतौ। पद्यटिभ्यामविः। कृदिकारादितिवाङीष्॥

अटा। स्त्री। भ्रमणे। पर्य्यटने॥ इति रत्नकोषोनीलकण्ठश्च॥ अटनम्। अट०। भिदादिपाठादङ्॥

अटाट्या। स्त्री। भ्रमणे। पर्य्यटने॥ अटनम्। अट०। परिचर्यापरिसर्यामृगयाऽटाट्यानामुपसंख्यानमित्यटतेःश्यकित्यशब्दस्यद्वित्वम् पूर्वभागेयकारनिवृत्तिर्दीर्घश्चनिपात्यते॥

अट्टः। पुं। हर्म्यपृष्ठे परिनिर्मिते। चौ

मे ॥ अत्यर्थे ॥ हट्टे ॥ गृहान्तरे ॥ चतुष्के ॥ प्राकाराग्रस्थितरणगृहे ॥ न । ओदने ॥ अद्यते । अट्ट अतिक्रमणे । कर्मणि घञ् । अट्टयति वा । अच् ॥ शुष्के ॥

अट्टट्ट । ा । उच्चैरर्थे ॥ अत्युच्चे ॥

अट्टनम् । न । चक्रफलास्त्रे ॥ इति चिकाण्डशेषः ॥

अट्टहासः । पुं । महाहासे । अत्यर्थहासे ॥ हसिते ॥ अट्टश्चासौ हासश्च ॥ शिवे ॥ सिद्धस्थानविशेषे ॥ अट्टहासे महानन्दा देवी वर्त्तते ॥ अट्टहासे महानन्दो महानन्दा महेश्वरी त्यागमः ॥

अट्टहासकः । पुं । कुन्दपुष्पवृक्षे ॥

अट्टहासी । पुं । शिवे ॥ अट्टहासोऽस्यास्ति । इनिः ॥

अट्टालः । पुं । सौधोच्चगृहे । प्राकारादुपरितने उन्नतस्थाने ॥ यथा । भज्यमानपुरोद्यानप्राकाराट्टालगोपुरमिति श्रीभागवतम् ॥

अट्टालकः । पुं । सौधोच्चगृहे । उपरितनगृहे । चौमे । अट्टे । अटा इति भाषायाम् ॥

अट्टालिका । स्त्री । सौधोच्चगृहे । अटारी इति भाषाप्रसिद्धे ॥ नृपागारे ॥ इति जटाधरः ॥

अट्टालिकाकारः । पुं । शूद्रागर्भे चित्रका-

रौरसजातजातिविशेषे । राज इति भाषा ॥ यथा । कुलटायाञ्च शूद्रायां चित्रकारस्य वीर्यतः । बभूवाट्टालिकाकारः पतितो जारदोषत इति ब्रह्मवैवर्त्तपुराणम् ॥

अट्टिका । स्त्री । शाकादिपक्वमुष्टौ । अट्टो इति भाषा ॥

अट्या । स्त्री । भ्रमणे । पर्यटने ॥ तीर्थ चिकंत्रृथाट्याचकामजोदशकोगण इति मनुः ॥

अड्डुः । पुं । लकुचद्रुमे ॥

अणकः । चि । कुत्सिते । गर्ह्ये ॥ अणति । अणशब्दे । पचाद्यच् । कुत्सायां कन् ॥

अणव्यम् । न । व्रीहिभितक्षेत्रे । काणवीने ॥ अणूनां भवनं क्षेत्रम् । विभाषा तिलमाषोमाभङ्गाणुभ्य इति यत् ॥

अणिः । स्त्री । पुं । अक्षाग्रकीलके । रथचक्राग्रस्थितकीले ॥ अश्रौ । सूच्याद्यग्रे ॥ सीम्नि ॥ अणति । अणशब्दे । सर्वधातुभ्य इन् ॥

अणिमा । पुं । ऐश्वर्य्यविशेषे ॥ सत्वकृष्टविभूतिष्वेका । यतः अणुर्भवति शिलामपि प्रविशति । यत्प्रभावात् देवाः सिद्धाश्च सूक्ष्मीभूयाखिलाः सर्वत्र विचरन्ति ॥ अणोर्भावः । इमनिच् । टेरिति टिलोपः । इष्टेमेयस्सु ॥

अणिष्ठः । चि । अणुतमे ॥

अणीयान्। चि। अतिसूक्ष्मे। अत्यल्पे। सूक्ष्मतरे। कनीयसि॥ अयमनयोरतिशयेनाणुः। अजादीगुणवचनादेवेतीयसुन्॥

अणुः। पुं। चीणाइतिख्याते व्रीहिविशेषे॥ लेशे॥ परमाणौ॥ पुरुषे। आत्मनि॥ सौक्ष्म्यातिशयशालित्वादणुः। पृथिव्याद्याकाशान्तानांभूतानांपूर्वपूर्वमपेक्ष्योत्तरोत्तरस्य सौक्ष्म्यातिशयान्मूलकारणस्य सर्वातिशायिसौक्ष्म्यवत्तयाअणुरिवाणुरितिसौक्ष्म्यगुणयोगाद्गौणंनामात्मनोऽणुरिति॥ चि।सूक्ष्मे॥ अणति अण्यतेवा। अणशब्दे। अणश्चेत्युः॥ धान्येनदित्त्वुर्वा॥

अणुकः। चि। निपुणे॥ अल्पे॥ सूक्ष्मे॥ अणुप्रकारः। स्थूलादिभ्यः प्रकारवचनेकन्॥ यावादिषुअणुनिपुण इतिस्वार्थेकनवा॥

अणुभा। स्त्री। विद्युति॥

अणुमाचिकः। पुं। पुर्य्यष्टकयुक्तजीवे॥ अणवीमाचाः पुर्य्यष्टकरूपायस्यसोऽणुमाचिकः॥

अणुरेवती। स्त्री। दन्तीवृक्षे॥

अण्डम्। न। मुष्के॥ पेशीकोशे। पक्ष्यादिप्रादुर्भावककोशे। अण्डाइतिभाषाप्रसिद्धे॥ नातिस्निग्धानिवृष्याणिस्वादुपाकरसानिच। वातघ्नान्यतिशुक्राणि गुरूण्यण्डानिपक्षिणाम्। वीर्य्ये॥ अमत्यस्मात्अमगत्यादिषु। अमन्ताड्डः॥ अमन्तिसंप्रयोगंयान्त्यनेनेतिवा॥

अण्डकः। पुं। मुष्के। अण्डकोशे॥ इति हेमचन्द्रः॥

अण्डकोटरपुष्पी। स्त्री। नीलरास्नायाम्। नीलवुन्हेतिख्यातायाम्॥

अण्डकोषः। पुं। वृषणे। मुष्के॥ अण्डयोःकोषः कुट्मलः॥

अण्डजः। पुं। सरटे॥ अहौ॥ खगे॥ झषे॥ अण्डजाःपक्षिणःसर्पानक्रामत्स्याश्चकच्छपाः। यानिचैवंप्रकाराणि स्थलजान्यौदकानिचे तिमनुः॥ अण्डमादौसम्भवतिततोजायतेस्म। जनीप्रादुर्भावे। पञ्चम्यामजाताविति डः। चि। अण्डजातमाचे॥ अण्डेजातः।सप्तम्यांजनेर्डः॥

अण्डजा। स्त्री। मृगनाभौ॥ इतिविश्वमेदिनीहेमचन्द्राः॥

अण्डालुः। पुं। मत्स्ये॥ इतिशब्दचन्द्रिका॥

अण्डीरः। पुं। पुरुषे॥ शक्ते॥

अतटः। पुं। प्रपाते। शैलोच्चदेशे॥ नतटमच॥

अतद्गुणः। पुं। अलङ्कारविशेषे॥ यथा। तद्रूपाननुहारश्चेदस्यतत्स्यादत

गुणः। यदितुतदीयंवर्णसङ्क्रमन्त्यामपियोग्यतायामिदंन्यूनगुणं नगृह्णीयात् तदाभवेदतद्गुणोनाम । उदाहरणम् । धवलोऽसि जहवि सुन्दर तहवितुए मज्झ रंजिअं हिअअम् । राअभरिएवि हिअए सुहअ णिहित्तो णरत्तोसि ॥ ※ ॥ अस्यसंस्कृतन्तु । धवलोसि यद्यपिसुन्दर तथापित्वया ममरञ्जितं हृदयम् । रागभरितेपि हृदये सुभगनिहितोनरक्तोसीति ॥ धवलोनिर्मलः श्वेतश्च रागोलौहित्यमनुरागश्च । धवलपदस्य वृषभपरत्वमपिकेचिदाहुः । अत्रोत्तरार्द्धे अप्रस्तुतेननायकेननिवेदनीयत्वात्त्वयाप्रकृतस्यहृदयस्यगुणाननुहरणादतद्गुणोऽलङ्कारः ॥ ※ ॥ अत्रातिरक्तेनापिमनसासंयुक्तो नरक्ततामुपगतइत्यतद्गुणः ॥ किञ्च । तदित्यप्रकृतमस्येतिच प्रकृतमत्र निर्दिश्यते तेनयद प्रकृतस्यरूपं प्रकृतेन कुतोपि निमित्तान्नानुविधीयते सोऽतद्गुणइत्यपिप्रतिपत्तव्यम् । यथा । गाङ्गमम्बुसितमम्बुयामुनं कज्जलाभमुभयत्रमज्जतः । राजहंसतवसैवशुभ्रता चीयतेनचनचापचीयते ॥

अतद्व्यावृत्तिः । स्त्री । प्रपञ्चनिरसने ॥ तच्छब्देनब्रह्मोच्यते।अतच्छब्देनतदतिरिक्तमज्ञानादि । नतत् अतत् । तस्यातदः प्रपञ्चस्य व्यावृत्तिः निरसनमित्यर्थात् ॥

अतन्द्रितः । त्रि । अनलसे । नतन्द्रितः ॥

अतर्कितः । त्रि । अविचारिते ॥

अतर्क्यः । पुं । स्वबुध्यभ्यूहेनकेवलेनतर्केणातर्कितुमशक्यपरमात्मनि ॥ स्वबुध्यभ्यूहेनकेवलेनतर्केणतर्क्यमाणेऽणुपरिमाणेकेनचितस्थापितेआत्मनि। ततोऽणुतरमन्योऽभ्यूहति। ततोप्यन्योऽणुतममिति । नहितर्कस्यनिष्ठाक्वचिद्विद्यते॥ त्रि। तर्कितुमशक्ये॥

अतलम् । न । पातालभेदे ॥ त्रि । उपरि ॥

अतलस्पर्शम् । त्रि । अतिगम्भीरे । अगाधे इत्यमरः ॥ ॥ तलस्याधोभागस्य स्पर्शः । नास्तितलस्यस्पर्शोऽत्र ॥

अतलस्पृक् । त्रि । अगाधे ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥

अतलादिः । पुं । अधोऽधोविद्यमानेष्वतलवितलसुतलरसातलतलातलमहातलपातालनामकेषुसप्तसु ॥ अतलमादिर्यस्य वितलादिसमूहस्य सोयमतलादिः ॥

अतः । अ । हेतौ । कारणे ॥ अपदेशे ॥ निर्देशे ॥ एतस्मात् । तसिल् ।

एतद्दीन् ॥

अतसः । पुं । वायौ ॥ चौमे ॥ प्रहरणे ॥ आत्मनि ॥ अतति । अतसातत्यगमने । अत्यविचमितमिनमीत्यादिनाऽसच् ॥

अतसी । स्त्री । उमायाम् । प्रसिद्धधान्ये ॥ यथा । अतसीमधुरातिक्ता स्निग्धापाकेकटुर्गुरुः । उष्णाद्दकशुक्रवातघ्नीकफपित्तविनाशिनीति भावप्रकाशः ॥ । गौरादिः ॥

अतसीतैलम् । न । अतसीस्नेहे ॥ स्नेहे तैलच् । अतसीतैलमाग्नेयं स्निग्धोष्णंकफपित्तकृत् । कटुपाकमचक्षुष्यं वल्यंवातहरंगुरु ॥ मलकृद्रसतः स्वादुग्राहित्वग्दोषहृद्घनम् । वस्तौ पाने तथाभ्यंगेनस्येकर्णस्यपूरणे ॥ अनुपानविधौवापि प्रयोज्यंवातशान्तये ॥

अतस्कः । त्रि । असंयतेंद्रिये ॥

अति । ा । प्रशंसायाम् ॥ प्रकर्षे ॥ लङ्घने ॥ अतिशये । नितान्ते ॥ असम्प्रति क्षेपे ॥ स्तुतौ ॥ पूजायाम् ॥ अतति । अतसातत्यगमने । इन्प्रत्ययः ॥

अतिकटुः । त्रि । निम्बादौ ॥ अतिशयेनकटुः ॥

अतिकथः । त्रि । अश्रद्धेये ॥ नष्टधर्मे ॥ नष्टे ॥ अतिक्रान्ता कथायस्य ॥

अतिकथा । स्त्री । अपार्थभाषणे ॥

अतिकन्दः । पुं । हस्तिकन्दवृक्षे ॥

अतिकृतिः । स्त्री । पञ्चविंशत्यक्षरायां वृत्तौ ॥

अतिकृच्छ्रम् । न । व्रतविशेषे ॥ यथा । एकैकंग्रासमश्नीयात् त्र्यहाणित्रीणि पूर्ववत् । त्र्यहंचोपवसेदन्त्यमतिकृच्छ्रंचरन् द्विजः ॥ इतिस्मृतिः प्रायश्चित्तविवेके ॥

अतिक्रमः । पुं । अतिपाते । क्रमोल्लङ्घने ॥ अतिक्रमणम् । क्रमुपादविक्षेपे । घञ् । नोदात्तोपदेशेतिन वृद्धिः ॥ अभिक्रमे ॥ अहितान् प्रत्यभीतस्य रणेयानमतिक्रमइत्यमरः ॥

अतिक्रमणम् । पुं । उचितादधिकस्यानुष्ठाने ॥ निष्पन्नेपिवस्तुनिक्रियामप्रवृत्तौ ॥ यथा । अतिक्रान्तमेव भवता । अत्रातिरतिक्रमणेचेतिकर्मप्रवचनीयसंज्ञया पत्वाभावः ॥

अतिक्रमणीयः । त्रि । अतिक्रमणार्हे ॥ यथा । महात्मानातिक्रमणीयेयविजानतेति ॥

अतिक्रान्तः । त्रि । अतीते ॥ कृतातिक्रमे ॥

अतिगण्डः । पुं । षष्ठयोगे ॥ अत्रजातस्य फलंयथा । कलिप्रियोवेदविनिन्दकश्च धूर्त्तःकृतघ्नोगलरोगयुक्तः । सरोमदे

रः पुरुषोतिदीर्घः प्रकाण्डगण्डस्त्वति गण्डजन्मेति ॥ त्रि । वृहद्गण्डे ॥

अतिगन्धः । पुं । भूतृणे ॥ चम्पके ॥ मुद्गरवृक्षे ॥ गन्धके ॥ इतिराजनिर्घण्टः ॥

अतिगन्धालुः । पुं । पुत्रदात्रीलतायामितिराजनिर्घण्टः ॥

अतिगम्भीरः । त्रि । दुष्प्रवेशे ॥ महासमुद्रवत्प्रवेष्टुमशक्ये ॥

अतिगर्वितः । त्रि । अहंकारातिशयशालिनि । समुद्धते ॥ अतिशयेनगर्वितः ॥

अतिगुहा । स्त्री । पृश्निपर्ण्याम् ॥ त्रि । गुहातिक्रामके ॥

अतिगुह्याष्टकम् । न । श्रीशैलादिषु ॥ यथा । श्रीशैलजल्पकेदारभैरवाम्रातकेश्वराः । हरिश्चन्द्रमहाकालमध्याः सातिपदाख्याविति मृगेन्द्रसंहिता ॥

अतिचरः । त्रि । शीघ्रगे ॥

अतिचरा । स्त्री । स्थलपद्मिन्याम् । चारव्याम् । पद्मचारिण्यापधौ ॥ अतिचरति । चरगतिभक्षणयोः । पचाद्यच् ॥

अतिचारः । पुं । शीघ्रगमने ॥ अतिक्रम्य गमनम् । कुजादिपञ्चग्रहाणांराशिभोगकालासमाप्तौ राश्यन्तरगमनम् । तत्रपूर्वराशिगमनेवक्रातिचारः । परराशिगमनेअतिचारः । एतौगुरोश्चेद्भवतिकालोभवति । गुरुस्तुर्यदिपुनः पूर्वराशिंनायातितदामहातिचारः । तेनलुप्तसंवत्सरोभवति ग्रहाणांस्वभोज्यमानराशावपिवक्रातिचारौभवतः । तत्रनाकालः । इतिस्मृतिज्योतिषे उक्तम् ॥

अतिच्छत्रः । पुं । छत्रायाम् । स्थूलतृणविशेषे ॥ रक्तवर्णकोकिलाक्षके तालमखानाइतिभाषाप्रसिद्धे ॥ पालङ्के ॥ जलजतृणभेदे ॥ अतिक्रान्तश्छत्रम् ॥

अतिच्छत्रकः । पुं । भूतृणे ॥

अतिच्छत्रा । स्त्री । शतपुष्पायाम् । शलुफा इति मौरीइतिच गौडभाषाप्रसिद्ध शताह्वायाम् । सौंफ इति भाषा ॥ छत्रमतिक्रान्ता अत्यादय इतिसमासः ॥

अतिजगती । स्त्री । त्रयोदशाक्षरायां वृत्तौ ॥

अतिजवः । त्रि । अतिवेगाढ्ये । जङ्घाले ॥ अतिशयितोजवोवेगोयस्य ॥

अतिजागरः । पुं । नीलक्रौञ्चे । नीलवके ॥

अतिडीनम् । न । पक्षिणःप्रचण्डगमने दीर्घपतनेवा ॥

अतितितीर्षत् । त्रि । अतितर्तुमिच्छति ॥

अतितीक्ष्णः । त्रि । मरीचादौ । पुं । शोभाञ्जने ॥

अतितीव्रा । स्त्री । गण्डदूर्व्वायाम् ।

अतिथिः । पुं । कुशपुत्रे ॥ त्रि । आगन्तुके । अदृष्टपूर्व्वे गृहमागते ॥ कोषे ॥ तिथिभिन्ने । अतति । अत सातत्यगमने । ऋतन्यञ्जीत्यतेरिथिन् । नविद्यते द्वितीया तिथिरस्येति वा ॥ यथा । एकरात्रन्तु निवसन्नतिथिर्ब्राह्मणः स्मृतः । अनित्यं हि स्थितो यस्मात्तस्मादतिथिरुच्यते । नैकग्रामीणमतिथिं विप्रं साङ्गतिकं तथा । उपस्थितं गृहे विद्यात् भार्य्या यत्राग्नयोऽपि वा इति मनुः ॥ अध्वनीनोऽतिथिर्ज्ञेय इति च स्मृतिः । सर्व्वास्ववस्थास्वतिथि र्नोपेक्ष्यो हि गृहस्थितैः ॥ अतिथी । स्त्री । ॥

अतिथिपूजनम् । न । नृयज्ञे । इति हेमचन्द्रः ॥

अतिथिसपर्य्या । स्त्री । अतिथिसेवायाम् । पञ्चमहायज्ञेषु नृयज्ञे । अतिथीनामदृष्टपूर्व्वाणां गृहमागतानां सपर्य्यणम् । सपरपूजायाम् । कण्ड्वादिभ्यो यक् । अप्रत्ययात् । सपर्य्या पूजा ॥

अतिदिष्टः । त्रि । अतिदेशविशिष्टे । यथा । न समानगोत्रां भार्य्यां विन्देत इत्यनेन शूद्रस्यापि सगोत्राकथनं निषिध्यते इति चेत् अत्रोपदिष्टातिदिष्टगोत्रस्यैव निषेधो नत्वतिदिष्टातिदिष्टशूद्रगोत्रादेरित्युद्वाहतत्त्वम् ॥

अतिदीप्यः । पुं । रक्तचित्रकवृक्षे ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥

अतिदेशः । पुं । अन्यधर्म्मस्य अन्यत्रान्वये । यथा । अन्यत्रैव प्रणीतायाः कृत्स्नाया धर्म्मसन्ततेः । अन्यत्र कार्य्यतः प्राप्तिरतिदेशोऽभिधीयते इति ॥ प्रकृतात् कर्म्मणो यस्मात्तत्समानेषु कर्म्मसु । धर्म्मप्रवेशो येन स्यात् सोऽतिदेश इति स्मृतः ॥ इति च दर्शितोऽतिदेशः पूर्व्वाचार्य्यैः ॥

अतिधन्वा । पुं । ऋष्यन्तरे । शौनके ॥

अतिधृतिः । स्त्री । ऊनविंशत्यक्षरायां वृत्तौ ॥

अतिनु । त्रि । अतीतनौके ॥ नावमतिक्रान्तः अत्यादय इति तत्पुरुषः । ह्रस्वो नपुंसक इति ह्रस्वः । अतिनौः पुमान् स्त्री वा ।

अतिपतनम् । न । अत्यये । अतिक्रमणे ।

अतिपत्तिः । स्त्री । अतिपाते ॥

अतिपत्त्रः । पुं । हस्तिकन्दवृक्षे । शाकवृक्षे ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥

अतिपन्थाः । पुं । सत्पथे ॥ अतिः पूजायाम् । कुगतीति समासः । नपूजनात् ॥

अतिपातः । पुं । अतिक्रमे । पर्य्यये ॥ अतिक्रम्य पतनम् । पत्लृ गतौ ।

घञ् ।

अतिपातकम् । न । नवविधपापमध्ये गुरुतरपातके । तत्त्रिविधम् । पुंसो मातृदुहितृस्नुषागमनजन्यम् । स्त्रियास्तु पुत्रपितृश्वशुरगमनजन्यमिति प्रायश्चित्तविवेकः ।

अतिपातकी । पुं । स्त्री । पापि विशेषे । यथा । मातरं भगिनीं वापि तथा दुहितरं शिवे । गन्तारो ज्ञानतो ये च महागुरुनिघातकाः ॥ कुलधर्मं समाश्रित्य पुनस्त्यक्तकुलक्रियाः । विश्वासघातिनो लोका अतिपातकिनः स्मृताः ॥ इति श्रीमहानिर्वाणतन्त्रम् ।

अतिपातितः । त्रि । अतिक्रान्ते ॥

अतिपेलवता । स्त्री । सुकुमारतरतायाम् ।

अतिप्रसक्तिः । स्त्री । अत्यन्तसेवने ।

अतिप्रसङ्गः । पुं । अतिप्रसक्तौ । अन्यस्योद्देशेन अन्यदीयस्यापि तद्धर्मानुप्राप्ते ।

अतिबला । स्त्री । कङ्कतिकायाम् । पीतबाट्यालके । विद्याविशेषे । पथ्यबलाम् । त्रि । बलिनि । अतिशयितं बलं यस्यां बलिनः वा ।

अतिभरः । पुं । अतिविस्तारे ।

अतिभीः । पुं । वज्रज्वालायाम् । त्रि । अतिभयान्विते ।

अतिभूमिः । स्त्री । अतिशये । आधिक्ये । अमर्यादायाम् ॥ अतिक्रान्ता भूमिः । विपद्गिनदूषितातिभूमिरिति माघः ।

अतिमङ्गल्यः । पुं । बिल्वे । त्रि । मङ्गलाढ्ये । अतिशयमङ्गलजनके ॥

अतिमर्यादम् । न । अतिशये । निर्भये । त्रि । तद्युक्ते । अतिशयिते ।

अतिमात्रम् । न । अतिमर्यादे । अतिशये । मात्रालोकं तामतिक्रान्तम् । गोस्त्रियोरिति ह्रस्वः । अत्यक्रियाविशेषणत्वे क्लीवता । द्रव्यवाचित्वे त्रिलिङ्गता ॥

अतिमानिता । स्त्री । आत्मनि पूज्यत्वातिशयभावनायाम् ।

अतिमुक्तः । त्रि । निःसङ्गे । निष्फले । अतिशयेन मुक्तः । पुं । वासन्त्याम् । अतिक्रान्तो मुक्तां शौक्ल्यात् । गोस्त्रियोरिति ह्रस्वः । यद्वा । मुक्तान् विरक्तान् । तिनिशे । अतिशयितो मुक्तो विस्तारोऽस्य ।

अतिमुक्तकः । पुं । अतिमुक्तार्थे । तिनिशे । तिन्दुकवृक्षे । पुष्पवृक्षविशेषे । भ्रमरानन्दायाम् । अतिशयितो मुक्तो विस्तारोऽस्य ।

अतिमैत्रः । पुं । मत्तमातङ्गायाम् । त्रि । परममित्रे ।

अतिमोदा । स्त्री । नवमल्लिकायाम् ॥

अतियातः । त्रि । अतिक्रम्यगते ॥

अतिरथः । पुं । योद्धृविशेषे । यथा । अमितान्योधयेद्यस्तु सम्प्रोक्तोऽतिरथस्तु स इति ॥

अतिरसा । स्त्री । मूर्वालतायाम् ॥ रास्नायाम् । क्लीतनके ॥

अतिरात्रः । पुं । यागविशेषे । अतिक्रान्तोरात्रम् । अहःसर्वैकदेशेऽत्यच् ॥

अतिरिक्तः । त्रि । अतिशयिते । श्रेष्ठे ॥ भिन्ने । अधिके । अतिरिच्यतेस्म । रिचिर्विरेचने । क्तः ॥

अतिरुट् न । क्रोधाधिक्ये ।

अतिरूक्षः । त्रि स्नेहशून्ये । पुं । कङ्गुकोद्रवादौ । अतिक्रान्तोरूक्षम् । अत्यादय इतिसमासः ।

अतिरेकः । पुं । पृथग्भावे । अतिशये ।

अतिरोगः । पुं । क्षयव्याधौ ।

अतिरोमशः । पुं । वनच्छागे । त्रि । रोमातिशयाढ्ये ।

अतिरोमशा । स्त्री । नीलवुन्हायाम् ।

अतिवक्ता । त्रि । वावदूके । वाचोयुक्तिपटौ । अतिवक्ति । साधुकारिणितृन्तृच्वा ॥

अतिवर्णाश्रमी । पुं । पञ्चमाश्रमिणि । सूतसंहितायां मुक्तिखण्डेपञ्चमाध्याये परमेश्वरेणवर्णितः । यथा ।

ब्रह्मचारीगृहस्थश्च वानप्रस्थोऽथभिक्षुकः । अतिवर्णाश्रमीतेपिक्रमाच्छ्रेष्ठाविचक्षणाः । अतिवर्णाश्रमीप्रोक्तो गुरुः सर्वाधिकारिणाम् । नकस्यापि भवेच्छिष्योयथाहं पुरुषोत्तम । अतिवर्णाश्रमीसाक्षाद्गुरूणांगुरुरुच्यते । ततस्समोनाधिकश्चास्मिन् लोकेस्त्येवनसंशयः । यःशरीरेन्द्रियादिभ्योविभिन्नंसर्वसाक्षिणम् । पारमार्थिकविज्ञानसुखात्मानंस्वयंप्रभुम् ॥ परंतत्त्वविजानातिसोऽतिवर्णाश्रमी भवेत् ॥ योवेदान्तमहावाक्यश्रवणेनैवकेशव । आत्मानमीश्वरंवेद सोऽतिवर्णाश्रमी भवेत् ॥ योऽवस्थात्रयनिर्मुक्तमवस्थासाक्षिणंसदा । महादेवं विजानाति सोऽति० ॥ वर्णाश्रमादयोदेहेमाययापरिकल्पिताः । नात्मनोबोधरूपस्यममतेसन्तिसर्वदा । इतियोवेदवेदान्तैः सोऽति० । आदित्यसन्निधौलोकश्चेष्टतेस्वयमेवतु । तथामेसन्निधावेवसमस्तंचेष्टतेजगत् । इतियोवेद० ॥ सुवर्णेहारकेयूरकटकस्वस्तिकादयः । कल्पितामाययातद्वज्जगन्मय्येवसर्वदा । इतियोवेद० ॥ शुक्तिकायां यथातारंकल्पितंमाययातथा । महदादिजगन्मायामयंमय्येवकल्पितम् । इतियो० । चाण्डालदेहेपश्वादिश

रीरेब्रह्मविग्रहे । अन्येषुतारतम्येन स्थितेषुपुरुषोत्तम । व्योमवत्सर्वदा व्याप्तः सर्वसम्बन्धवर्ज्जितः । एकरूपो महादेवः स्थितःसोहंपरामृत: इति यो० । विनष्टदिग्भ्रमस्यापियथापूर्वा विभातिदिक् । तथाविज्ञानविध्वस्तं जगन्मेभातितन्नहि । इतियो० । य थास्वप्नप्रपञ्चोयंमयिमायाविजृम्भितः । तथा जाग्रत्प्रपञ्चोपिमयिमायाविजृम्भितः । इतियो० । यस्यवर्णाश्रमा चारोगलितःस्वात्मदर्शनात् । सवर्णा नाश्रमान्सर्वानतीत्यस्वात्मनिस्थितः । यस्त्यक्त्वा स्वाश्रमान्सर्वान् स्वात्मन्येवस्थितः पुमान् । सोतिवर्णाश्रमी प्रोक्तःसर्ववेदार्थवेदिभिः । नदेहोने न्द्रियं प्राणोममने बुद्ध्यहंकृती । न चित्तंनैवसामायानचव्योमादिकंजगत् ॥ नकर्त्तानचभोक्ताचनचभोजयि ता तथा । केवलंचित्सदानन्दब्रह्मै वात्मायथार्थतः । जलस्यचलनादेव चञ्चलत्त्वंयथारवेः । तथाहंकारसंसारादेवसंसारआत्मनः । तस्मादन्यगतावर्णाआश्रमाअपिकेशव । आत्म न्यारोपिताएवभ्रान्त्याते ऽनात्मवेदिना । नविधिर्ननिषेधश्चनवर्ज्यावर्ज्य कल्पना । आत्मविज्ञानिनांनास्ति तथान्यज्जनार्द्दन । आत्मविज्ञानि नांनिग्रामीदृशीमम्यजेश्वर । माय यामोहितामर्त्या नैवजानन्तिसर्वदा । नमांसचक्षुषानिग्राब्रह्मविज्ञानिना मियम् । द्रष्टुंशक्यास्वतःसिद्धाविदुषां सैवकेशव । यत्रसुप्ताजनानित्यंप्रबुद्धस्तत्रसंयमी । प्रबुद्धायत्रतेविद्वान् सुषुप्तस्तत्रकेशव । एवमात्मानमद्वन्द्वंनिराकारंनिरञ्जनम् । नित्यशुद्धं निराभासंसच्चिन्मात्रंपरामृतम् । योवि जानातिवेदान्तैःस्वानुभूत्याचनिश्चितम् । सोतिवर्णाश्रमीप्रोक्तः सएवगुरुत्तमः इति ।

अतिवर्त्तुलः । पुं । बाटुलाकडा इति गौडभाषाप्रसिद्धकलायविशेषे ।

अतिवादः । पुं । पारुष्यवादे । अप्रियवचसि । अतिक्रम्यउक्तिरतिवादः । घञ् ।

अतिवादी । त्रि । सर्वानतीत्यवदितुं शीले ॥

अतिवाहितः । त्रि । गमिते ।

अतिविकटः । पुं । दुष्टहस्तिनि । त्रि । अतिकराले ॥ अतिशयेनविकटः ॥

अतिविदाही । त्रि । सन्तापकेराजिकादौ ॥ अतिशयेनविदाही ॥

अतिविषा । स्त्री । अतीसाखे । पर्यायास्तु । अतिविषाशुक्लकन्दाश्रेयाविश्वा चभङ्गुरा । श्यामकन्दाप्रतिविषाशृ

शृङ्गी चोपविषामिषेति ॥ अपिच । वि
षाख्यतिविषाविश्वाशृङ्गी प्रतिविषारु
णा । शुक्लकन्दा चोपविषा भङ्गुरा श्यामा
वल्लभा ॥ विषा सोष्णा कटुस्तिक्ता पाच
नी दीपनी हरेत् । कफपित्तातिसारा
मविषकासवमिकृमीनिति भावप्रका
शः ॥ त्रिविधातिविषा श्वेता शुक्ला कृष्णा
तथारुणा । रसवीर्यविपाकेषु निर्विशेष
गुणाधिकेति राजनिर्घण्टः ॥ त्रि । वि
षातिक्रामके । विषमतिक्रान्ता ॥

अतिवेलम् । न । अतिशये ॥ त्रि ।
अतिशयिते ॥ अतिक्रान्तं वेलां मर्यादा
म् । अत्यादयः क्रान्ताद्यर्थे द्वितीयये
ति समासः । अस्य क्रियाविशेषणत्वे
क्लीबत्वम् । द्रव्यविशेषणत्वे तु त्रिलि
ङ्गत्वम् ॥

अतिव्यथा । स्त्री । पीडायाम् । अति
शययातनायाम् ॥

अतिव्याप्तिः । स्त्री । अतिशयव्यापने ॥
अलक्ष्ये लक्षणगमने ॥ यथा । साध्याभा
ववद्वृत्तित्वमिति व्याप्तिलक्षणे धूम
वान्वह्नेरित्यत्र धूमाभावाधिकरणह्र
दवृत्तित्वाभावमादाय अतिव्याप्तिरि
ति तार्किकाः ॥ स्वाश्रयवह्नितप्राकृत्य
णावच्छेदेन रविभुज्यमानराशीय
रविसंयोगविशिष्टस्वामित्वलक्षणत्वं
अलमासत्वम् । भानुलङ्घितेऽति

व्याप्तिवारणाय चैत्र्यातिकभिन्नत्वे
न विशेषणीयम् ॥ मुख्यफलजनक
व्यापारजनकत्वे सति मुख्यफलाजन
कत्वमङ्गत्वम् घटादावतिव्याप्तिवार
णाय सत्यन्तम् इति तिथ्यादितत्त्व
टीका ॥

अतिशक्तिता । स्त्री । विक्रमे । वीरसा
मर्थ्ये ॥ अतिशयिता शक्तिर्यस्य । त
स्य भावः । तल् ॥

अतिशक्तिभाक् । त्रि । अतिशयशक्ति
विशिष्टे ॥

अतिशयः । पुं । उत्कर्षे । अत्यर्थे ॥ अ
तिशेते । अतिपूर्वात् शीङः पचाद्यच्
॥ यद्वा । अतिशयनम् । भावे एरच् ।
अस्य द्रव्यवचनत्वेऽपि पुंलिङ्गतैव । घ
ञजबन्ताः पुंसीति वचनात् ॥ सततं
क्रियान्तरेणाव्यवधानम् । अतिशय
स्तु पौनःपुन्यमिति भेदः ॥

अतिशयितः । त्रि । अतिक्रान्ते ॥

अतिशयोक्तिः । स्त्री । अर्थालङ्कारभेदे ॥
अस्य लक्षणादयो यथा । निगीर्याध्य
वसानन्तु प्रकृतस्य परेण यत् । प्रस्तुत
स्य यदन्यत्वं यद्यर्थोक्तौ च कल्पनम् । का
र्यकारणयोर्यश्च पौर्वापर्यविपर्ययः ।
विज्ञेयातिशयोक्तिः सा ॥ उपमाने
नान्तर्निगीर्णस्योपमेयस्याध्यवसा
नं सैका । यथा । कमलमनम्भसि ॥

मले च कुवलये तानिकमलकलतिका याम। साचसुकुमारसुभगेत्युपात ·परंपराकेयम्॥ अचमुखादिकमला दिरूपतयाध्यवसितम्॥ यत्रतदेवा न्यत्वेनाध्यवसीयतेसापरा। यथा। अग्गंलउहत्तणअं अग्गाविअकाइ व ग्णच्छाआ। सामासामसापआवइ गो रेहधिअ ग्राहोइ॥ "अस्यसंस्कृतं यथा। लउहशब्दःसौकुमार्ये। अन्यत् सौकुमार्यमन्याकापिचवर्त्तनच्छाया। श्यामासामान्यप्रजापते रेखैवनभव तीति॥ वर्त्ततेजीवतीति वर्त्तनंश रीरंतस्यछायाकान्तिः श्यामाषोडश वार्षिकीस्त्री सामान्यतः सर्वसाधार णःरेखैवेतिनिर्माणपरिपाटीरेखामा त्रेणापिनास्तीतिभावः। इयमन्यत्त्वव र्णनरूपातिशयोक्तिः॥ यद्यर्थस्ययदि शब्देनचेच्छब्देनवैाक्तौयत्कल्पनमर्था दसम्भाविनोर्थस्यसातृतीया। यथा। राकायामकलङ्कंचेदमृतांशोर्भवेद्व- पुः। तस्यामुखंतदासाम्यपराभवम वाप्नुयात्॥ कारणस्यशीघ्रकारितां वक्तुंकार्यस्यपूर्वमुक्तौचतुर्थी। यथा। हृदयमधिष्ठितमादौमालत्याःकुसुम चापबाणेन। चरमंरमणीवल्लभलो चनविषयंत्वयाभजतेति॥

अतिशर्करी। स्त्री। पञ्चदशाक्षरा यांवृत्तौ॥

अतिशायनम्। न। आधिक्ये। प्रकर्षे॥ अतिपूर्वाच्छेतेर्ल्युट्। अतिशयनमे व। अतिशायनेतमबिष्ठनाविति निर्दे शाद्दीर्घः॥

अतिशीतम्। ा। अतीतानिशीतानि- इतिविग्रहे अव्ययंविभक्तीत्यादिनाअ त्ययेऽव्ययीभावः॥ त्रि। शीतातिशय विशिष्टे॥

अतिशेषः। त्रि। अतिशिष्टे। अवशिष्टे॥

अतिशोभनः। त्रि। अतिशयशोभायुक्ते॥ श्रेष्ठे॥ अतिशयेनशोभनः॥

अतिसर्गः। पुं। कामचारानुज्ञायाम्॥ दाने॥

अतिसर्जनम्। न। विलम्भे। दाने॥ व धे॥ सृजविसर्गे। ल्युट्॥

अतिसहः। त्रि। अतिसहिष्णौ॥ अत्य न्तंसहते। षहमर्षणे। पचाद्यच्॥

अतिसारः। पुं। उदरामये। वह्नुद्रवम लनिःसरणरोगे॥

अतिसारकी। त्रि। अतिसारान्विते। सातिसारे॥ अतिसारोऽस्यास्ति। वा तातीसाराभ्यांकुक्चेतीनिः॥

अतिसृष्टः। त्रि। दत्ते॥ नियुक्ते॥

अतिसौरभः। पुं। सहकारे॥ अतिश यितंसौरभमस्य॥

अतिस्थूलः। त्रि। अत्यन्तपीने॥ अस्य

लक्षणम् । मेदोमांसातिवृद्धत्वा-
च्चलस्फिगुदरस्तनः । अयथोपचयो
त्साहोनरोऽतिस्थूलउच्यते । अयथो
पचयोत्साहः । नयथाउचितः उपच
योमांसोपचयः उत्साहोवलञ्चयस्य
सः ॥

अतिस्फिरः । त्रि । स्फोष्ठे । अतिशयित
स्फूर्त्तिशालिनि ॥

अतिहसितम् । न । अतिशयहास्ये ॥

अतिहासः । पुं । हास्यभेदे । सशब्दहा
से ॥ अतिहसनम् । हसेर्हसने । भा
वेघञ् ॥

अतिहिमम् । । । हिमस्यात्यये ॥

अतीतः । त्रि । वर्त्तमानध्वंसप्रतियोगि
नि । अतिक्रम्यगते । भूतकाले ॥ गते
। भूते ॥ यथा । ननस्यंन्यूनसप्ताब्दे
मातीताशीतिवत्सरे । इतिवैद्यकप
रिभाषा ॥ मानप्रभेदे ॥ इतिसङ्गी
तशास्त्रम् ॥ अतिपूर्वादिणोगत्यर्था
कर्मकेतिकर्त्तरिक्तः ॥

अतीतकालः । पुं । हेत्वाभासविशेषे ।
वाधिते ॥ यथा । कालात्ययापदिष्टः
कालातीतः । इतिन्यायसूत्रम् १ ।
४९ ॥ अतीतकालस्यसमानार्थकत्वा
त् कालातीतशब्देनोक्तम् । कालस्य
साधनकालस्य अत्ययेअभावे अपदि
ष्टः प्रयुक्तोहेतुः । एतेनसाध्याभाव
प्रमालक्षणार्थं इतिसूचितम् । सा
ध्याभावनिर्णये साधनासम्भवादयमे
ववाधितसाधक इतिगीयते । यथा ।
वह्निरनुष्णः कृतकत्वादित्यादौ ॥

अतीतद्वैतम् । न । प्रत्यगात्मतत्त्वे ॥
त्रि । द्वैताभाववति ॥ अतीतं द्वैतं
यस्मादिति ॥

अतीतद्वैतभानम् । न । प्रत्यगात्मनः
साक्षात्कारे ॥ अतीतद्वैतस्यात्मनो
भानंसाक्षात्कारः ॥

अतीन्द्रः । पुं । विष्णौ ॥ ज्ञानैश्वर्यादि
भिःस्वभावसिद्धैरिन्द्रमतीत्यस्थितः ॥
इन्द्रमतीतः अत्यादयः क्रान्ताद्यर्थेद्वि
तीययेतिसमासः ॥

अतीन्द्रियम् । त्रि । इन्द्रियाग्राह्यवस्तुनि
। अप्रत्यक्षे ॥ इन्द्रियमतिक्रान्तम् ॥
मनसि ॥ इन्द्रियमतीत्यवर्त्तमान
त्वात् ॥

अतीन्द्रियग्राह्यः । त्रि । मनोग्राह्ये । प
रमात्मनि ॥ यथा । नैवासौचक्षुषा
ग्राह्योनचशिष्टैरपीन्द्रियैः । मनसा
तुप्रसन्नेनगृह्यते सूक्ष्मदर्शिभिरिति
व्यासः ॥

अतीर्य्यम् । त्रि । दुस्तरे ॥

अतीव । । । अतिशये ॥ अतिच इवच ॥

अतीसारः । पुं । उदरामये ॥ अतिसर
ति । सृगतौ । व्याधिमत्स्यवलेषुचेति

वार्त्तिकाद्घञ्। अन्तर्भावितण्यर्थो वा सरतिः। रुधिरादिकमतिशयेन सारयतीत्यर्थः। उपसर्गस्य घञीति दीर्घः॥

अतीसारकी। त्रि। अतीसाररोगयुक्ते॥ अतीसारोऽस्त्यस्य। वातातीसाराभ्यां कुक्चेतीनिः॥

अतीसारभेषजम्। न। लोध्रे॥ अतीसारस्य भेषजम्॥

अतुलः। पुं। तिलवृक्षे॥ इति शब्दचन्द्रिका॥ त्रि। तुलोज्झिते। निरुपमे॥ अपरिमिते॥ तुला उपमानमस्य न विद्यते। शेषाद्विभाषेति विकल्पान्नकप्। उपसर्जनह्रस्वः॥

अत्कः। त्रि। पथिके॥ इन्द्युवादिको षः॥ अतति। अत सातत्यगमने। इण्भीकापाशल्यतिमर्चिभ्यः कन्॥

अत्ता। स्त्री। ज्येष्ठभगिन्याम्॥ मातरि॥ प्राकृतभाषया श्वश्र्वाम्॥

अत्तिः। स्त्री। नाट्योक्त्या ज्येष्ठभगिन्याम्॥ मातरि॥

अत्तिका। स्त्री। नाट्योक्त्या ज्येष्ठभगिन्याम्॥ मातरि॥ अत्ता माता। सैव। संज्ञायां कन्॥

अत्नुः। पुं। भानौ। सूर्य्ये॥

अत्यः। पुं। तुरङ्गे। अश्वे॥ वैदिकोऽयं शब्दः॥

अत्यध्यक्षः। त्रि। इन्द्रियाऽगोचरे। अतीन्द्रिये॥ अक्षेषु अध्यक्षम्। विभक्त्यर्थे-व्ययीभावः। अतिक्रान्तोऽध्यक्षम्॥

अत्यन्तम्। न। अतिशये॥ यथा। अत्यन्तं कठिनौ तथापि हृदया नन्दायव क्षोरुहाविति नरहरिकविः॥ त्रि। सयुक्ते। सर्वान् अन्तान् परिच्छेदान् अतिक्रान्ते। निरतिशये। नितान्ते॥ अवसानमतिक्रान्ते॥

अत्यन्तकठिनम्। न। उलूखलमुसलवत् कुसुमचन्दनादिसर्वद्रव्ये॥ त्रि। अतिशयकाठिन्यविशिष्टे॥

अत्यन्तकोपनः। त्रि। चण्डे॥ अत्यन्तं कुप्यति। कुप क्रोधे। क्रुधमण्डार्थेभ्यश्चेति युच्॥

अत्यन्तगामी। त्रि। अत्यन्तिके। अतिशयगमनशीले॥ इति हेमचन्द्रः॥

अत्यन्तसंयोगः। पुं। साकल्येन सम्बन्धे। निरन्तरसन्निकर्षे॥ अन्तमवसानमतिक्रान्तोऽत्यन्तः। स चासौ संयोगश्च॥

अत्यन्तसुकुमारः। पुं। कङ्गुनीवृक्षे॥ इति राजनिर्घण्टः॥ त्रि। अतिकोमले॥

अत्यन्ताभावः। पुं। त्रैकालिक संसर्गावच्छिन्नप्रतियोगिताको अभावविशेषः

यथाभूतलेघटोनास्तीति ।

अत्यन्ताभावसम्पत्तिः । स्त्री । स्वरूपेणाप्यप्रतीतौ ।

अत्यन्तिकः । पुं । अत्यन्तगामिनि । अतिशयभ्रमणकारिणि ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥

अत्यन्तीनः । त्रि । अतिशयितगतिशीले । अत्यन्तगामिनि । अन्तस्याऽत्ययः । अत्ययेऽव्ययीभावः । अत्यन्तं गामी । अवारपारात्यन्तानुकामंगामीतिखः ।

अत्यम्लम् । न । वृक्षाम्ले । तंतडीकइति भाषाप्रसिद्धे वृक्षफलविशेषे ।

अत्यम्लपर्णी । स्त्री । वल्लिकरणे । अत्यम्लानिपर्णानियस्याः । पाककर्णेत्यादिनाङीष् ।

अत्यम्ला । स्त्री । अत्यम्लपर्णीम् । वनबीजपूरे । मधुटाबा इतिगौड भाषाप्रसिद्धे ।

अत्ययः । पुं । अतिक्रमे । दण्डे । अभावे । विनाशे । दोषे । कृच्छ्रे । अतिगमने । कार्यस्यावश्यभावे । अत्ययनम् । अनेनवा । इण्गतौ इगतौवा । एरच् ।

अत्यर्थम् । न । अतिशये । त्रि । अतिशययुक्ते ॥ अर्थोनिवृत्तिर्विषयोवा तमतिक्रान्तमत्यर्थम् । अस्यक्रियाविशेषणत्वे क्लीवत्वम् । द्रव्यवाच्यत्वे वाच्यलिङ्गत्वम् ॥ इत्यमरः ।

अत्यल्पम् । त्रि । अल्पीयसि । इत्यमरः अतिशयेनाल्पम् ॥

अत्यष्टिः । स्त्री । सप्तदशाक्षरायांवृत्तौ ॥ सप्तदशसंख्यायाम् ।

अत्याकारः । पुं । न्यक्कारे । तिरस्कारे ॥ त्रि । महादेहे ।

अत्यागी । पुं । कर्मफलत्यागित्वेपिकर्मानुष्ठायिनि । अन्ये । गौणसन्न्यासिनि ।

अत्याधानम् । न । अतिक्रमे । उपक्षेपे । उपरिस्थापने ।

अत्यायम् । न । अतिगमने ॥

अत्यालः । पुं । रक्तचित्रकवृक्षे ॥

अत्याशा । स्त्री । असम्भावनीयवाञ्छायाम् । अत्यन्तस्पृहायाम् । यथा । अत्याशाभिरुपागताध्वगगणाम् धन्वाव नौतापिताम् नेयन्तर्पयितुंक्षमोऽस्मि ममतद्दुःखैर्मनोदूयते ॥ इत्युद्भटः ॥

अत्याश्रमः । पुं । परमहंसे । ब्रह्मचर्यादीन्हंससन्न्यासान्तानाश्रमधर्मवत-आश्रमानतिक्रम्यवर्त्तमानोयःसन्न्-यासाश्रमशब्देनोच्यते ॥

अत्याश्रमी । पुं । उत्तमाश्रमिणि । पूर्वाश्रमत्रयमतीत्यसर्वकर्म्मत्यक्तवतिपरमहंसपरिव्राजके ॥

अत्यासः । पुं । व्यतिक्रमे ॥

अत्याहितम् । न । महाभीतौ । जीवानपेक्षिकर्मणि ॥ अतीवाधीयतेस्म मनसि । डुधाञ् क्तः । दधातेर्हिः ॥ अतीवासमन्ताद्दहितंवा ॥

अत्युक्तिः । स्त्री । असम्भवोक्तौ । आरोपितस्यकथने ॥ अलङ्कारविशेषे । यथा । अत्युक्तिरद्भुतातथ्यशौर्य्यौदार्यादिवर्णनम् । त्वयिदातरिराजेन्द्रयाचकाः कल्पशाखिनइतिचन्द्रालोकः ॥

अत्युकथा । स्त्री । स्त्रीछन्दसि । गौस्त्री । गोपस्त्रीभिः । कृष्णोरेमे ॥

अत्युच्छ्रितः । त्रि । अतिप्रवृद्धे । अत्युच्छ्रितस्यदमनमुचितञ्च श्रुतौ श्रुतम् ॥

अत्यूहः । पुं । दात्यूहे । कालकण्ठके । अतिशयवितर्के । त्रि । बहुतर्कवति ॥

अत्यूहा । स्त्री । नीलिकायाम् । नील-सिन्धुवारे ॥ इतिमेदिनी ॥

अत्र । ा । अधिकरणे । अस्मिन् । एतस्मिन् । सप्तम्यास्त्रल् । एतदोऽन् ॥

अत्रभवान् । त्रि । श्लाघ्ये । पूज्ये ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥ इतराभ्योऽपिदृश्यन्त इति प्रथमार्थेप्राक्दीव्यतीयस्त्रल् । सुप्सुपेतिसमासः

अत्रिः । पुं । मुनिविशेषे । अनुसूयापतौ । ॥ अत्तिभक्षतेषा । अदभक्षणे । अदेस्त्रिनिश्चेतित्रकारात्त्रिप् । अत्रिः । अत्री । अत्रयः ॥

अत्रिजातः । पुं । विधौ । चन्द्रे ॥ द्विजे ॥

अत्रिदृग्जः । पुं । चन्द्रे ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥

अत्री । पुं । मुन्यन्तरे ॥ अत्ति । अद० । अदेस्त्रिनिश्चेतित्रिनिः । अत्री । अत्रिणौ । अत्रिणः ॥

अत्रिनेत्रजः । पुं । चन्द्रमसि ॥ इतिजटाधरः ॥

अत्रिनेत्रप्रसूतः । पुं । शशिनि ॥ इतिहलायुधः ॥

अत्रिनेत्रभूः । पुं । सोमे । शशधरे ॥ इतित्रिकाण्डशेषः ॥

अथ । ा । संशये ॥ अधिकारे । अथस्नानविधिः ॥ मङ्गले । अथपरस्मैपदानि ॥ विकल्पे ॥ अनन्तरे । स्नातोऽथभुङ्क्ते ॥ अन्वादेशे ॥ प्रतिज्ञायाम् । गोदोभवानयेतिब्रूमः ॥ प्रश्ने । अथशक्तोसिभोक्तुम् ॥ कार्त्स्न्ये ॥ आरम्भे । अथशब्दानुशासनम् ॥ समुच्चये । भीमोऽथार्जुनः ॥ अर्थ्यते । अर्थयाञ्चायाम् । अन्येभ्योऽपीतिडः । पृषोदरादित्वाद्रलोपः ॥

अथकिम् । ा । स्वीकारे ॥

अथर्वणः । पुं । शिवे ॥ इतित्रिकाण्डशेषः ॥

अथर्वणिः । पुं । अथर्वब्राह्मणे ॥ पु

रोधसि ॥ इतिमेदिनी ॥ ईश्वरे ॥

अथर्वा । पुं । ब्राह्मणे ॥ अथर्वणा प्रोक्ते ग्रन्थे धर्मे आम्नाये वा अथर्वा । अथर्वणोवेतिवार्त्तिकादणोवालुक् । पक्षेआथर्वणाः ॥ न । वेदे ॥

अथर्ववित् । पुं । अथर्ववेदाभिज्ञवसिष्ठादौ ॥

अथर्ववेदः । पुं । माथणाभिचारार्थे ऋग्वेदांशे । छान्दोग्याद्युपनिषत्प्रसिद्धेच तुर्यवेदेपञ्चाशच्छाखात्मके ॥

अथर्वाधिपतिः । पुं । वुधे । शशिजे ॥

अथवा । ा । पक्षान्तरे ॥

अथो । ा । अथार्थेषु ॥ अधिकारभेदे ॥

अप्यर्थे ॥ अर्थयते । अर्थयाञ्चायाम् । वाहुलकाड्डोः । पृषोदरादित्वाद्रलोपः ॥

अद् । ा । आश्चर्य्ये ॥ अत्ति । अदभक्षणे । क्विप ॥

अदत्क । त्रि । दन्तरहिते ॥ भक्षयितरि ॥ इतिछान्दोग्योपनिषत ॥

अदत्ता । स्त्री । अपरिणीतायाम् ॥ इतिस्मृतिः ॥

अदत्तादायी । त्रि । चौरे ॥

अदनम् । न । भक्षणे ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥

अदनीयः । त्रि । भक्ष्ये ॥

अदभ्रम् । त्रि । वहुले । अनल्पे ॥ दभ्राद्न्यत् । नञ्समासः ॥

अदभ्रचक्षुः । न । ज्ञानचक्षुषि ॥ त्रि । तद्वति ॥

अदर्शनम् । त्रि । अतीन्द्रिये ॥ न । विनाशे ॥ लोपे ॥ दर्शनस्याभावः ॥

अदलः । पुं । हिज्जले ॥ त्रि । दलवर्ज्जिते । दलरहिते ॥

अदला । स्त्री । घृतकुमार्याम् ॥

असौ । त्रि । परस्मिन् । परत्र ॥ पुरोवर्त्तिनोनिर्द्देशे ॥ असौपुमान् ।असौस्त्री । अदः कुलम् ॥

अदाता । त्रि । कृपणे । दानशक्तिरहिते ॥ यथा । अदातापुरुषस्त्यागीस्वधर्मं त्यक्त्वागच्छतीति ॥

अदान्तः । त्रि । तपःक्लेशासहिष्णौ । अकृतवाह्येन्द्रियनिग्रहे ॥

अदाह्यः । पुं । परमात्मनि ॥ त्रि । दहनानर्ह वस्तुनि ॥

अदितिः । स्त्री । भुवि ॥ देवमातरि ॥ पार्वत्याम् ॥ पुनर्वसुनक्षत्रे ॥ त्रि । अखण्डे ॥ दितिभिन्ना अदितिः ॥ न ञोदात्तोऽडितिरिति शाकटायनोक्तेर्डिति प्रत्ययान्तोवा । अदमाददितिर्वा ॥

अदितिनन्दनः । पुं । देवे ॥ अदितेर्नन्दनइतिविग्रहः कृद्योगाच्चषष्ठीसमस्यतइतिसमासः ॥

अदिती । स्त्री । अदित्याम् । कृत्तिका

राद्क्तिनइत्यदितिशब्दान्ङीष् ॥

अदीनः । त्रि । उदारे । नदीनः ॥

अदीनात्मा । त्रि । अतिव्यसनपरम्पराया मप्यक्षुभितान्तःकरणे । अदीनआत्मायस्य ॥

अदृढः । त्रि । अस्थिरे ॥

अदृक् । त्रि । अन्धे । अक्षे ॥ नदृगस्य ॥

अदृश्यम् । न । दृष्टरूपे । अधिष्ठानत्रिरूपे । त्रि । इन्द्रियागम्ये ॥ यथा । कन्यादेरतिकोमला त्रिभुवनख्यातापयदृश्याजनैरिति । नदृश्यः ॥

अदृष्टम् । न । भाग्ये । प्राग्जन्मकर्मणि । महीभुजां वह्नितोयादिजेभये । आदिना हुताशनोजलंव्याधिर्दुर्भिक्षं मरणंतथा । अतिवृष्टिरनावृष्टिर्मूषकाःशलभादयोगृह्यन्ते । भयहेतुत्वाद्भयम् अदृष्टहेतुकत्वाददृष्टम् । त्रि । अवीक्षिते ॥ यथा । अदृष्टेदर्शनोत्कण्ठादृष्टेविच्छेदभीरुतेति ॥

अदृष्टपूर्वः । त्रि । पूर्वमदृष्टे ॥ पूर्वंदृष्टो दृष्टपूर्वः । सहसुपेतिसमासः । ततो नञ्समासः ॥

अदृष्टभेदः । पुं । गुणपरिणामे ॥

अदृष्टिः । स्त्री । सरोषवक्रदृष्टौ । क्रूरदृष्टौ । विरुद्धादृष्टिरदृष्टिः ॥

अदृष्टिका । स्त्री । सरोषवक्रदृष्टौ ॥

अदेवमातृकः । पुं । नदीमातृकदेशे ॥

अद्मः । पुं । पुरोडाशे ॥ अत्ति अद्यतेवा । अदभक्षणे । गमगम्यद्योरितिगम ॥

अद्धा । । । तत्त्वे ॥ सत्यात् । स्फुटे । अवधारणे । अतिशये । अतंसन्ततगमनं धयति दधातिवा । क्विप् ॥

अद्भुतम् । न । उत्पातभेदे । विस्मये । चेतसोविस्मयाख्यविकारे । पुं । शृङ्गारादिनवरसान्तर्गतरसभेदे । अत्आकस्मिकार्थेऽव्ययम् । तस्यभवनम् । अदिभुवोडुतच् ॥

अद्भुतस्वनः । पुं । महादेवे ॥ इतित्रिकाण्डशेषः ॥

अद्मनिः । पुं । पावके । अग्नौ ॥ अत्ति । अद० । अदेर्मुट्चेत्यनिः ॥

अद्मरः । त्रि । बहुभोक्तरि । भक्षके । अत्ति । अदभक्षणे । सृघस्यदः क्मरच् ॥

अद्य । । । इदानीम् । वर्त्तमानदिने । अस्मिन्नहनि । सद्यः परुत्परार्य्यैषमइतिइदमोऽश्भावोद्यश्चनिपात्यते ॥

अद्यतनः । पुं । कालप्रभेदे । अतीतायाराचे रन्त्ययामेन आगामिन्यारात्रेराद्ययामेनचसहितेदिवसे । अतीतरात्रेरन्त्ययामद्वयेन आगामिरात्रेराद्ययामद्वयेनचसहितेदिवसे ॥ त्रि । अद्यभवे । सायञ्चिरमित्यादिनाट्युट्युलौतुट्च ॥

अद्यश्वे । ।। इदानीमित्यर्थे ॥

अद्यश्वीना । स्त्री । आसन्नप्रसवायाम् ॥ अद्यश्वोवाविजायते । अद्यश्वीनावष्ट ब्ध इतिखप्रत्ययान्त · साधुः ॥ अवष्ट ब्ध मात्रेवानिपातनम् ॥ । त्रि । आसन्न मृत्युके ॥

अद्रिः । पुं । पर्वते ॥ शाखिनि ॥ सूर्ये मानभेदे ॥ अत्ति अद्यतेवा । अद भक्षणे । अदिशदोतिक्रिन् ॥ सं-सांके ॥

अद्रिकर्णी । स्त्री । अपराजितायाम् ॥

अद्रिकीला । स्त्री । भूमौ ॥ अद्रयः की लायस्याम् ॥

अद्रिकूटः । पुं । देव्याःस्थानविशेषे ॥ यथा । अद्रिकूटेमहायोगी रुद्राणी परमेश्वरीति ॥

अद्रिजम् । न । शैलजे । शिलाजतु नि ॥ त्रि । अद्रिसम्भवे ॥ अद्रौजातम् । जनी । सप्तम्यांजनेर्डः ॥ अद्रेर्वा जातम् । पञ्चम्यामितिडोवा ॥

अद्रिजतु । न । शिलाजतुनि । शैलनि र्यासे ॥ अद्रेर्जत्विव । षष्ठीतत्पुरुषः ॥

अद्रिजा । स्त्री । पार्वत्याम् ॥ अद्रेर्जाता । जनी । पञ्चम्यामजातावितिडः ॥ सैंहलीवृक्षे ॥

अद्रिजित् । पुं । वासवे ॥ अद्रीनजयति । जि० । सत्सूद्विषेतिक्विप् । तुक् ॥

अद्रितनया । स्त्री । पार्वत्याम् ॥ अद्रेः तनया ॥

अद्रिभिद् । पुं । मघवति । इन्द्रे ॥ अद्रीन् गोत्रानभिनत्ति । भिदेःक्विप् तुक् ॥

अद्रिभूः । पुं । आखुकर्णीलतायाम् ॥

अद्रिराजः । पुं । हिमाद्रौ ॥ अद्रीणांरा जा । टच् ॥

अद्रिसारः । पुं । लोहे ॥ अद्रेः सारः ॥

अद्रीशः । पुं । हिमाद्रौ ॥ शिवे ॥ अद्री णामीशः ॥

अद्रोहः । पुं । द्रोहाभावे ॥ नद्रोहः ॥ त्रि । तद्वति ॥ अद्रोहोऽस्यास्ति । अ र्शआद्यच् ॥

अद्वयम् । त्रि । स्वगतभेदशून्ये । अद्विती ये ॥ पुं । बुद्धे ॥

अद्वयकारणम् । न । जगतोऽभिन्ननि मित्तोपादानेब्रह्मणि ॥

अद्वयवादी । पुं । बुद्धे ॥ वेदान्तिके ॥ अद्वयमद्वैतंवदत्यवश्यम् । आवश्यके णिनिः ॥ त्रि । अद्वयवक्तरि ॥

अद्वितीयः । त्रि । केवले । एकस्मिन् ॥ न । विजातीयभेदरहिते आत्मतत्त्वे ॥ नविद्यतेद्वितीयोऽस्य ॥

अद्वेष्टा । त्रि । द्वेषाभावविशिष्टे ॥ सर्वा णिभूतान्यात्मत्वेनपश्यन्नात्मनोदुःख-हेतावपिप्रतिकूलबुध्यभावाद्योनद्वे-ष्टितस्मिन् ॥

अद्वैतः । चि । सजातीयविजातीयद्वैतीयशून्ये पूर्णपरमात्मनि ॥ भेदविकल्परहिते ॥ यथा । द्वैताप्रतीतौनाऽनर्थः किन्त्वानन्दो महानिति । अत्र लौकिकदृष्टान्तःस्त्रीवाक्येनेरितःश्रुतौ ॥ स्त्रियावियुक्तस्तद्वन्दंपश्यन्कामेनपीड्यते । आलिङ्गितस्तयैकत्वंप्राप्यानन्देनतृप्यति ॥ चित्तानुरागसिद्ध्यर्थंप्रिययेतिविशेषणम् । दृष्टायांसत्यपिस्त्रीत्वेचेतोनैवानुरज्यति ॥ वेद्यारामादिकंवाह्यंगृहकृत्यंतथान्तरम् । आलिङ्गितःसुखाविष्टोनवेत्तिद्वयमप्यसौ ॥ अवेदनेनतद्धानिरुद्धोश्चिन्तांपरित्यजन् । अप्राप्यचित्तविक्षेपंमज्जत्यानन्दसागरे ॥ एवंसुप्तौसुषुप्तौवालिङ्गितःपरमात्मना । मवहिर्जागरंनान्तः स्वप्नंचाद्वैतमीक्षते ॥ आनुकूल्यप्रातिकूल्येद्वैतादर्शनतोनहि । ततःकामभयाभावादात्मानन्देनिमज्जतीति ॥

अद्वैतवादी । पुं । बुद्धे ॥ चि । विवेकिनि ॥ ब्रह्मात्मैक्यवादिनि ॥ अस्यमतं यथा । ब्रह्मैवसत्यम्प्रत्यक्षादिप्रमाणैःसिद्धम् । विश्वन्तुब्रह्मण्यारोपितम् । यथारज्जुःरज्जुस्वरूपाज्ञानात्सर्पवत् प्रतिभाति तथाब्रह्मस्वरूपाज्ञानात् विश्वंवस्तुवत् प्रतिभाति । प्रकृतिर्जीवश्चापिपर्यवसाने ब्रह्मैव ब्रह्मान्यतसद्वस्तुनास्तीति ॥

अधःक्रिया । स्त्री । अपमाने ॥ अधःकरणम् । कृञःशच ॥

अधःक्षिप्तम् । चि । न्यक्षिप्ते । अधस्त्यक्तवस्तुनि ॥

अधःपुष्पी । स्त्री । अवाक्पुष्पिकायाम् हेठाहुली इतिगौडभाषा । गोजिह्वायाम् ॥ अधःपुष्पाण्यस्याः । गौरादित्वान्ङीष् ॥

अधनः । चि । भार्यादिषु ॥ यथा । त्रय एवाऽधनाराजन्भार्यादासस्तथासुतः । यत्तेसमधिगच्छन्तियस्यतेतस्यतद्धनमितिमात्स्ये ३१ अध्यायः ॥

अधमः । चि । कुत्सिते ॥ न्यूने ॥ पुं । उपपतिभेदे ॥ अवत्यस्मादात्मानम् । अवरक्षणादौ । अवद्यावमाधमार्वरेफाःकुत्सितेइत्यमप्रत्ययेनिपातः । तत्रैववकारस्यपक्षेधकारः ॥ यद्वा । नधम्यते धमतिवा । धमध्मानेसौत्रः । घञपचाद्यच्वा ॥ यद्वा । अधोभवः । अवेधसोर्लोपश्चेतिस्वामी ॥

अधमर्णः । चि । ऋणिनि । ऋणकारिणि ॥ अधमंदुःखप्रदमृणंयस्य ॥ अधमऋणेइतिऋणमाधमर्ण्येइतिनिपातनात्सप्तम्यन्तोत्तरपदेनवासमासः ॥

अधमर्णिकः । चि । अधमर्णे ॥

अधमा । स्त्री । नायिकाभेदे ॥

अधश्चाङ्क्रम । न । चरणे । पादे ॥
अधरः । पुं । ओष्ठे । उत्तराधरोष्ठभावे ॥ अधरचर्वणं यथा । पाटलोवर्तुलःस्निग्धोरेखाभूषितमध्यभूः । सीमन्तिनीनामधरोराज्ञाञ्चेवप्रियाभवेत् ॥ श्यामःस्थूलोधरोष्ठःस्याद्दौर्भाग्यकलहप्रदः । मध्यक्षामस्तकामिन्याश्चोत्तरोष्ठःसुभोगदः ॥ इतिसामुद्रकम् ॥ पुं । न । भूतागारे । रतिमन्दिरे ॥ त्रि । हीने ॥ तले । अनूर्ध्वे ॥ नधरति । धृञ्धारणे । पचाद्यच् ॥ यद्वा । धरादुद्यात्कठिनाद्यान्यः ॥ न म्रियते । धृङ्अनवस्थाने । पुंसीतिघोवा । नञ्समासः ॥ धरासम्बन्धरहिते ॥ हीनवादिनि ॥
अधरतः । ा । अधोभागे ॥ अधरस्मात् । तसिल् ॥
अधरमधु । न । अधरामृते । वक्त्रासवे ॥
अधरस्तात् । ा । अधोभागे । अधरतः ॥
अधरा । स्त्री । अधोदिशि ॥ नीचायाम् ॥
अधरात् । ा । अधोभागे ॥ उत्तराधरदक्षिणादातिरितिस्वार्थेआतिः । वसत्यागतोरमणीयंवा ॥
अधरीकृतः । त्रि । तिरस्कृते ॥
अधरीणः । त्रि । धिक्कृते । तिरस्कृते ॥
अधरेण । ा । अधो दिशिदेशे कालेच ॥ एनवन्यतरस्यामदूरेऽपंचम्या इतिस्वार्थे एनप् । वसति रमणीयंवा ॥
अधरेद्युः । ा । परस्मिन्नहनि ॥ अधरस्मिन्नहनि । सद्यः परुदित्यादिनाऽधरशब्दात् एद्युसप्रत्ययोनिपात्यते ॥
अधर्मः । पुं । ब्रह्मवधादिनिषिद्धकर्मजन्ये पापे ॥ वेदेनिषिद्धे । मानाविधदुःखसाधने । धर्मविरोधिनि ॥ धर्मविरुद्धोऽधर्मः ॥ न । परब्रह्मणि ॥ धर्मरहितत्वात् ॥ त्रि । ब्रह्मविदि ॥
अधर्मज्ञः । त्रि । धर्मविचारनिष्ठारहिते । तथासारस्यप्रत्ययवति ॥
अधर्ममित्रः । पुं । कलियुगे ॥ अधर्मो मित्रंयस्य ॥ त्रि । अधर्ममित्रे । मिथ्यावादिनि ॥
अधर्मास्तिकायः । पुं । धर्मप्रतिबन्धकृति ॥
अधश्चरः । पुं । चौरे ॥ त्रि । अधोगामिनि ॥
अधश्शय्या । स्त्री । अखट्वाशयने ॥
अधश्शल्यः । पुं । अपामार्गे । ऊंगाइतिख्याते ॥
अधश्शाखः । पुं । संसाराश्वत्थवृक्षे ॥ अधइति अर्वाचीनाः कार्योपाधयोहिरण्यगर्भाद्यागृह्यन्ते नानादिक्कमस्तत्वात् शाखावच्छाखाअस्येतिव्युत्पत्त्यामायामयः संसाराश्वत्थवृक्षोऽध

शाखशब्देनोच्यते ॥

अधः । । । पाताले ॥ नीचैरर्थे । तले । अधोभागे ॥ स्मरालये ॥ अधरस्मिन् अधरस्याम् अधरस्मात् अधरस्याः अधरः अधरावा । वसत्यागतोरमणोर्यंवा । पूर्वाधरावराणामित्यसिरधादेशश्च ॥

अधस्तात । । । कामगेहे । योनौ ॥ अनुक्तार्थे । अधोभागे ॥ अधरस्मिन् अधरस्याम् अधरस्मात् अधरस्याः अधरः अधरावा दिक् । दिक्शब्देभ्यःसप्तमोपञ्चमीत्यादिनाअस्तातिप्रत्ययस्तद्योगेनास्तातिचेत्यधरस्याधादेशः ॥

अधस्ताद्गमनम् । न । अधर्मेणसुतलादिषुगमने ॥ अधोगमने ॥

अधार्म्मिकः । त्रि । पापिनि । अधर्मेणव्यवहर्त्तरि । शास्त्रप्रतिषिद्धागम्यागमनाद्यनुष्ठातरिमानुषे ॥ नाधार्मिके वसेद्ग्रामेनशूद्रबहुलेभृशमिति मनुः ॥

अधार्ष्ट्यम् । न । असामर्थ्ये ॥

अधि । । । अधिकारे ॥ ईश्वरे ॥ अधिकृत्यार्थे ॥ आधिक्ये ॥ उपरि ॥ अधिकार्थे ॥ यथा अधिमासः । अधिकोमासइत्यर्थः ॥

अधिकम् । न । अर्थालङ्कारभेदे ॥ यथा । महतोर्यन्महीयांसावाश्रिताश्रययोः क्रमात् । आश्रिताश्रयिणौ स्यातांतनुत्वेप्यधिकन्तुतत् ॥ आश्रितमाधेयम् । आश्रयस्तदाधारः । तयोर्महतोरपि विषयेतदपेक्षयातनूअप्याश्रयाश्रयिणौ प्रस्तुतवस्तुप्रकर्षविवक्षया यथाक्रमंयदधिकतरतांव्रजतस्तदिदंद्विविध मधिकंनाम । क्रमेणोदाहरणम् । अहोविशालंभूपालभुवनचितयोदरम् । मातिमातुमशक्यापियशोराशिर्यदत्रते ॥ युगान्तकालप्रतिसंहृतात्मनोजगन्तियस्यांसविकाशमासत । तनौममुस्तत्रनकैटभद्विषस्तपोधनाभ्यागमसम्भवा मुद इति ॥ फले ॥ अध्यारूढम् । अधिकमिति अध्यारूढशब्दात्कन् उत्तरपदलोपश्च ॥ * ॥ हेतूदाहरणाधिकमधिकम् ॥ न्या ५ । ५६ । हेतूदाहरणेत्युपलक्षणम् दूषणाद्यधिकमपि वोध्यम् । तथाच । कृतकर्तव्यापुनरुक्ताभिधानमितिफलितम् । अनुवादस्तु नकृतकर्त्तव्यःसाभिप्रायत्वात् । प्रतिज्ञाधिक्यन्त्वपुनरुक्तम् धूमादालोकात् महानसवद्वह्निरवदित्यादिकन्तुविनासमयवन्धंदार्थादिभ्रमाद्दुक्तमधिकम् । यथा । महानसंमहानसवदितितुनाधिकङ्किन्तु पुनरुक्तम् ॥

षि। उत्कृष्टे। अतिरिक्ते। समधिके।
अधिकरणम्। न। आधारकारके। यत्रभवतितस्मिन्। कर्तृकर्मद्वाराक्रियाश्रयइत्यर्थः॥ एकन्यायोपपादने। मीमांसाग्रन्थे॥ अधिक्रियते वेदविचारोऽस्मिन्ननेनवेत्यधिकरणंवेदविचारग्रन्थात्मिकामीमांसेत्यर्थः। यथाहुः। विषयोविशयश्चैवपूर्वपक्षस्तथोत्तरम्। निर्णयश्चेतिपञ्चाङ्गंशास्त्रेऽधिकरणंस्मृतमिति। एवंक्रमेणविवेचनमत्राधिक्रियतइत्यधिकरणम्। अधिपूर्वात्कृञोल्युट्॥
अधिकरणविचालः। पुं। द्रव्यस्यसंख्यान्तरापादने॥ यथा। एकंराशिंपञ्चधाकुरु। अनेकंराशिमेकधाकुरु। सएवाधिकरणविचालोयदेकमनेकंक्रियते यदप्यनेकमेकंक्रियते सोप्यधिकरणविचालइतिभाष्यम्।
अधिकरणसिद्धान्तः। पुं। सिद्धान्तविशेषे। यथा। यत्सिद्धावन्यप्रकरणसिद्धिः सोधिकरणसिद्धान्तः। १। ३० यस्यार्थस्यसिद्धौजायमानायामेव अन्यस्य प्रकरणस्य सिद्धिर्भवति सोधिकरणसिद्धान्तइत्यर्थः॥
अधिकर्त्तव्यम्। न। अधिकरणेयद्भवतितस्मिन्।
अधिकर्द्धिः। त्रि। महासम्पद्युक्ते। समृद्धे। इत्यमरः। अधिकाऋद्धिरस्य।
अधिकर्म्मिकः। पुं। हट्टाध्यक्षे। हाटका चौधरी इतिभाषाप्रसिद्धे।
अधिकाङ्गम्। न। कञ्चुकादिनिबन्धने। सारसने। कञ्चुकादिदार्ढ्यार्थंमूरैर्मध्यकायेनिबद्धपट्टिकादौ। त्रि। एकविंशत्यङ्गुल्यादौ। अधिकमङ्गात्।
अधिकारः। पुं। विधिपुरुषसम्बन्धे। प्रक्रियायाम्। राज्ञांछत्रधारणादिव्यापारे। अधिआधिक्यस्यकरणम्। कृञोभावेघञ्। अधिकृतदेशादौ। यथा। निजाधिकारोयम्। अयञ्चपराधिकारः। प्रकरणे। यथा। नैमित्तिकोयंप्रायश्चित्ताधिकारः। क्रियाजन्यफलभागित्वरूपे प्रतिकर्मणिभिन्ने। स्वामित्वे। यथा। सर्वेस्युरधिकारिण इतिस्मृतिः॥ प्रभुयोजने। व्याकरणमतेपूर्वसूत्रस्थितपदस्यपरसूत्रेषूपस्थितौ। अनुवृत्तौ। सचत्रिविधोयथा। सिंहावलोकिताख्यस्तुमण्डूकप्लुतिरेवच। गङ्गास्रोतइतिख्यातस्त्वधिकारास्त्रयोमता इति।
अधिकारविधिः। पुं। कर्मजन्यफलस्वाम्यबोधकेविधौ। कर्मजन्यफलस्वाम्यञ्चकर्मजन्यफलभोक्तृत्वम्। सचयजेतस्वर्गकाम इत्यादिरूपः। स्वर्गमुद्दिश्ययागंविदधताऽनेनस्वर्गकामस्यया

यजन्यफलभोक्तृत्वंप्रतिपाद्यते । यस्याहिताग्नेरग्निर्गृहानदहेत् सोऽग्नयेक्षामवतेऽष्टाकपालंनिर्वपेदित्यादिनाऽग्निदाहादौनिमित्ते कर्मविदधतानिमित्तवतःकर्मजन्यपापक्षयरूपफलस्वाम्यंप्रतिपाद्यते । एवमहरहः सन्ध्यामुपासीतेत्यादिनाशुचिर्विहितकालजीविनःसन्ध्योपासनजन्यप्रत्यवायपरिहाररूपफलस्वाम्यंबोध्यते । तच्चफलस्वाम्यंतस्यैवयोऽधिकारविशिष्टः । अधिकारश्चसएव यद्विधिवाक्येषुपुरुषविशेषणत्वेनश्रूयते । यथाकाम्येकर्मणिफलकामना । नैमित्तिके निमित्तनिश्चयः । नित्येसन्ध्योपासनादौ शुचिर्विहितकालजीवित्वम् । अतएवराजाराजसूयेनस्वाराज्यकामो यजेतेत्यनेनविधिवाक्येनस्वाराज्यमुद्दिश्यराजसूयंविदधतापि नस्वाराज्यकाममात्रस्य तत्फलभोक्तृत्वं प्रतिपाद्यते । किन्तुराज्ञःसतःस्वाराज्यकामस्यैव राज्यत्वस्याप्यधिकारिविशेषणत्वेनश्रवणात् । विशेषःशास्त्रे ॥

अधिकारी । पुं । प्रमातरि ॥ यथा । विधिवदधीतवेदवेदाङ्गत्वेनापाततोऽधिगताखिलवेदार्थोऽस्मिन्जन्मनिजन्मान्तरेवा काम्यनिषिद्धवर्जनपुरःसरंनित्यनैमित्तिकप्रायश्चित्तोपासनानुष्ठानेननिर्गताखिलकल्मषतयानितान्तनिर्मलस्वान्तः साधनचतुष्टयसम्पन्नः प्रमातावेदान्ताधिकारीतिसच गालञ्चिते पुरुषे । त्रि । अधिकारविशिष्टे । प्रभौ ॥ अधिकारोऽस्त्यस्य । अतइनिठनावितीनिः ॥

अधिकार्थवचनम् । न । स्तुतिनिन्दाफलकेऽध्यारोपितार्थवचने ।

अधिकृतः । त्रि । अध्यक्षे । आयव्ययाऽवेक्षके । व्यापारिते । कृताधिकारद्रव्ये । अधिअधिकउपरिवाक्रियतेस्म क्तः ॥

अधिक्रमः । पुं । आक्रमणे ॥ अधिक्रमणम् । क्रमुपादविक्षेपे । घञ् ॥ अधिक्रम्यते वा कर्मणिघञ् । नोदात्तेति वृद्ध्यभावः ।

अधिक्षिप्तः । त्रि । स्थापिते । प्रणिहिते । कुत्सिते । भर्त्सिते । प्रतिक्षिप्ते । कृताक्षेपे ॥ अधिक्षिप्यतेस्म । क्षिप प्रेरणे क्तः ॥

अधिक्षेपः । पुं । तिरस्कारे ॥

अधिगतः । त्रि । प्राप्ते ॥ यथा । अधिगतपरमार्थाः पण्डिताइति । अधिगम्यतेस्म । गमॢ० । क्तः ॥

अधिगमः । पुं । साक्षात्कारे । प्राप्तौ । स्वीकरणे ॥ अधिगमनम् । गमॢ । घञ् ॥

अधित्यका । स्त्री । शैलस्योर्द्ध्वभूमौ ॥ अद्रेरधारूढाभूमिः । उपाधिभ्यांत्य कन्नासन्नारूढयोरितित्यकन् । त्यकनश्चनिषेधइतिनेत्वम् ॥

अधिदैवतम् । न । पुरुषे ॥ पुरुषोहिरण्यगर्भः दैवतान्यादित्यादीन्यधिकृत्यचक्षुरादिकरणान्यनुगृह्णातीति तथोच्यते । देवताविषयदर्शने । देवताया अधियत्तदधिदैवतम् ॥

अधिमायः । पुं । गन्धे ॥

अधिपः । त्रि । प्रभौ । राज्ञि । अधिपाति । पारक्षणे । आतश्चोपसर्गइतिकः ॥

अधिपतिः । पुं । प्रभौ । राज्ञि । अधिष्ठायपालयितरि ॥ अधि पाति । पारक्षणे । पातेर्डतिः ॥

अधिभूः । पुं । प्रभौ । अधिभवति । भू सत्तायाम् । भुवः संज्ञान्तरयोरिति क्विप् ॥

अधिभूतम् । न । चरेभावे । चरतीति चरोविनाशी । भावोयत्किञ्चिज्जनिमद्वस्तुभूतं प्राणिजातमधिकृत्यभवतीतितथोच्यतइतिस्वामी ॥

अधिमांसकः । पुं । दन्तरोगविशेषे ॥ यथा । हानव्येपश्चिमेदन्ते महानशोथोमहारुजः । लालास्रावीकफकृतो विज्ञेयः सोधिमांसकः ॥ ११ ॥

अधिमासः । पुं । असङ्क्रान्तिमासे । रविसङ्क्रान्तिरहितेचान्द्रमासे । मलमासे ॥ यथा । असंक्रान्तमासोऽधिमासः स्फुटःस्यादिति । अपिच । द्वात्रिंशद्भिर्गतैर्मासैर्दिनैःषोडशभिस्तथा । घटिकानांचतुष्केणपततिह्यधिमासक इति । एतच्चसम्भवार्थनतु नियमार्थम् ॥ अधिअधिकोमासः ॥

अधियज्ञः । पुं । विष्णौ । अधियज्ञो ह मेवात्रदेहइतिवचनात् सर्वयज्ञाधिष्ठाता सर्वयज्ञफलदायकः सर्वयज्ञाभिमानिनीविष्णवाख्यादेवता । यज्ञोहिविष्णुः सचअधियज्ञः । अहं वासुदेवएव न मद्भिन्नः कश्चित् । अतएव परब्रह्मणःसकाशात्अत्यन्ताभेदेनैवात्मामतिपत्तव्यइति । सचात्र मनुष्यदेहे यज्ञरूपेण वर्त्तते । बुध्यादिव्यतिरिक्तो विष्णुरूपत्वात् मनुष्यदेहे च यज्ञावस्थानम् यज्ञस्यमनुष्यदेहनिर्वर्त्यत्वादित्यर्थः ॥

अधियोगः । पुं । याचायोगान्तरे ॥ यथा । बुधगीष्पतिभार्गवानांमध्ये द्वौ ग्रहौचेत्केन्द्रे अथवापञ्चमनवमेस्थाने स्थानभेदेन स्थानैक्येन वा स्थितौ स्यातां तदाऽधियोगोभवति तदा यातुर्जयोभवेत् ॥

अधिरथः । पुं । कर्णस्यपितरि ॥

अधिराट्। पुं। सम्राजि ॥ अधिअधिकं राजते। राज्। क्विप्॥

अधिराज्यभाक्। पुं। अधिराजि ॥

अधिरूढम्। न। अङ्कुरे॥ तालवीजाङ्कुरास्थिमज्जादौ॥ त्रि। आक्रान्ते॥

अधिरूढिः। स्त्री। आरोहणे॥

अधिरोहिणी। स्त्री। वंशकाष्ठादिरचितसोपाने। निःश्रेण्याम्॥ अधिरुह्यतेऽनया। रुहप्रादुर्भावे। करणे ल्युट्॥

अधिवचनम्। न। नामनि। संज्ञायाम्॥ इतित्रिकाण्डशेषः॥

अधिवासः। पुं। गन्धमाल्याद्यैः संस्कारे॥ निवासे॥ अधिवसनम्। वस। घञ्॥

अधिवासनम्। न। पूजार्थेगन्धमाल्यादिभिः संस्कारे। गन्धमाल्यादिभिरङ्गसंस्कारे॥ अधिकंवास्यते। वासउपसेवायाम्। चुरादिः। ल्युट्॥

अधिवासितः। त्रि। सञ्जातगन्धे॥ कृताधिवासे॥

अधिविन्ना। स्त्री। अनेकभार्यस्यमागूढायांस्त्रियाम्। कृतसापत्निकायाम्। अध्यूढायाम्॥ अधिउपरिविन्नंलाभोस्याः॥ यद्वा। अधिकाविन्नालब्धायस्याः॥

अधिश्रयणम्। न। चुल्ल्याद्युपरिस्थापने॥

अधिश्रयणी। स्त्री। चुल्ल्याम्। अश्मन्ते॥ इत्यमरः॥ अधिश्रीयतेऽत्र। श्री ञ्पाके। अधिकरणेल्युट्। ङीप्॥

अधिष्ठाता। त्रि। अध्यक्षे। प्रवृत्तिनिवृत्तिकारणे॥ योयस्यप्रवर्त्तकोनिवर्त्तकश्चसतस्याधिष्ठातेतिव्यवहारः॥

अधिष्ठानम्। न। पुरे॥ चक्रे॥ प्रभावे॥ अध्यासने॥ स्थाने। कल्पनाधारभूते। इच्छाद्वेषसुखदुःखचेतनाद्यभिव्यक्तेराश्रये। कूटस्थचैतन्ये। अज्ञातेब्रह्मणि॥ अधितिष्ठन्ति भूतान्युपादानकारणत्वेनेतिव्याख्यानात्॥ शरीरे॥ जीवरूपेणप्रविश्यसदैवाधितिष्ठत्यस्मिन्नितिव्याख्यानात्। अध्यस्तस्यस्वरूपे॥ अधिष्ठीयतेऽनेनास्मिन्वा। ष्ठा। भावकरणादौल्युट्॥ अधिष्ठानावशेषोहिनाशः कल्पितवस्तुनइतिन्यायः॥

अधिष्ठितः। त्रि। आहिते॥ आश्रिते॥

अधीतः। त्रि। पठिते। कृताध्ययने॥ अधिगते। प्राप्ते॥ अधिपूर्वादिणोगधर्थाकर्मकेतिक्तः॥

अधीतिः। स्त्री। अध्ययने। पठने॥

अधीती। त्रि। अध्ययनविशिष्टे। अधीतवति॥ अधीतमनेन। इष्टादिभ्यश्चेतिकर्त्तरीनिः॥

अधीनः । चि । आयत्ते ॥ इनमधिगतः। अत्याद्यइतिसमासः। अधिउपरि इनोऽस्येतिवा ॥

अधीयानः । चि । पठमाने ॥ वेदाध्ययनवति ॥ यथा । अधीयानः पण्डितम्मन्यमानोयोविद्ययाहन्तियशः परेषाम् । तस्यान्तवन्तस्तुभवन्तिलोकानचास्यतद्ब्रह्मफलंददातीति महाभारतम् ॥

अधीरः । चि । कातरे ॥ चञ्चले ॥ नधीरोधैर्य्यंयस्य ॥

अधीरा । स्त्री । विद्युति ॥ मानिनीभेदे ॥ यथा । प्रातेऽन्यासङ्गिनिपतौखण्डितेर्ष्याकषायिता। अधीरामुविमुञ्चन्तीविमेयावाचनायिकेतिदशरूपके ॥

अधीशः । चि । प्रभौ । ईश्वरे ॥ यथा । अधीशेनाविर्तविश्वंनाशंयान्तिनिनंक्षवः। ततपातनपातिविश्वेशस्तस्माल्लोकहितोभवेदिति ॥ निनंक्षवोनाशयितुमिच्छवः। नश्यतिरत्रान्तर्भावितण्यर्थः ॥ कामे ॥

अधीश्वरः । पुं। बुद्धे ॥ पुं। स्त्री । प्रणताखिलसामन्तावनिपाले । सर्वसन्निहितनृपवशकारिणि ॥ अधिकईश्वरः । राजातुप्रणताशेषसामन्तःस्यादधीश्वरः ॥ स्त्रियामधीश्वरी ॥

अधीष्टः । पुं । सत्कारपूर्वकेव्यापारे ॥ चि । सत्कृत्यव्यापारिते ॥

अधुना । ा । संप्रतीत्यर्थे ॥ अस्मिन्काले । अधुनेतिनिपातितः-इदमोऽशभावेधुनाचप्रत्ययः ॥

अधुनातनम् । चि । इदानींतने । वर्त्तमानकालवृत्तौ ॥ अधुनाभवः। सायंचिरमितिट्युप्रत्ययः । स्त्रियांङीपि । अधुनातनी

अधृष्टः । चि । लज्जावति । शालीने ॥ नधृष्टः ॥

अधृष्यः । चि । प्रगल्भे । अधर्षणीये । अनभिभवनीये ॥ नधृष्यः ॥

अधृष्या । स्त्री । नदीप्रभेदे ॥ नधृष्या ॥

अधोंशुकम् । न । परिधेयवस्त्रे । अन्तरीये ॥ अधः अधोभागस्यअंशुकम् ॥

अधोाचः । चि । जितेन्द्रिये ॥

अधोाचजः । पुं । विष्णौ ॥ अधः अचजं ज्ञानं यस्मादितिव्युत्पत्तेः ॥ अधः कृतमचजमैन्द्रियकंज्ञानंयेन ॥ अधोाचाणांजितेन्द्रियाणांजायते प्रत्यक्षोभवतिवा ॥ अचमिन्द्रिये अधइन्द्रियं पादौ ताभ्यांजातः। अन्येभ्योपिदृश्यतइतिडः॥ अधोनचीयते जातुयस्मात्तस्मादधोाचजइत्युद्योगपर्वोक्तिः। यद्वा ॥ अधःशब्देनपृथिवीवाचिना-अण्डस्याधरकपालमुच्यते ष्वाचके

माशब्देनचोपरितनकपालमुच्यते । ताभ्यांशब्दाभ्यांतन्मध्यंलक्ष्यते । तथाचाधोक्षयोरण्डस्याधरकपालोत्तरकपालयोर्मध्येवैराजरूपेणजायतेइत्यधोक्षजः । सप्तम्यांजनेर्डइतिड प्रत्ययइत्यभिप्रेत्यनिर्वचनान्तरमाहभाष्यकारः । द्यौरन्तरीक्षं पृथिवीचाधस्तयोर्यस्मादजायतमध्येवैराजरूपेणेतिवा अधोक्षजः ॥

अधोगतिः । स्त्री । नरके ॥

अधोघण्टा । स्त्री । अपामार्गे ॥ इति रत्नमाला ॥

अधोजिह्विका । स्त्री । तालुमूलस्यक्षुद्रजिह्वायाम् ॥

अधोदृष्टिः । त्रि । निजविनयख्यापनाय सततमधएवनिरीक्षणकर्त्तरि । विनीते । अधो दृष्टिर्यस्यसः ॥

अधोभुवनम् । न । पाताले । बलिसद्मनि ॥ इत्यमरः ॥ अधस्पतद्भुवनञ्च ॥

अधोमर्म । न । गुदे । गुह्यद्वारे ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥

अधोमुखं । त्रि । अवाङ्मुखे ॥ नक्षत्रविशेषेषु ॥ यथा । मूलाश्लेषाकृत्तिकाश्चविशाखाभरणी तथा । मघापूर्वात्रयंचैव अधोमुखगणाःस्मृत इति ॥

अधोमुखा । स्त्री । गोजिह्वायाम् ॥

अधोलोकः । पुं । पाताले ॥ अधश्चासौ लोकश्च ॥

अधोवायुः । पुं । अपानवायौ । पर्दे ॥

अध्यक्षः । पुं । क्षीरिकावृक्षे ॥ त्रि । अधिकृते । राज्ञोहस्त्यश्वरथपदात्यर्थादिस्थानेषुकर्मावेक्षितरिपुरुषे । आयव्ययादिभिरीक्षके ॥ अधिगतोक्षंव्यवहारम् । प्रादयइतिसमासः ॥ इन्द्रियजन्यज्ञाने । प्रत्यक्षे ॥ नियन्तरि ॥ अधिगतो ऽक्षम् ॥ अधिगतोऽक्षेवा ॥ अक्षेषु व्यवहारेषु आयव्ययचिन्तासु योगक्षेमप्रापणरूपव्यवहारेषुवा अधिकृतोऽध्यक्षः ॥ अधिकृतान्यक्षाणियस्यवा ॥ अध्यक्ष्णोतिवा । अशूव्याप्तौ । पचाद्यच् ॥ अध्यक्षतिवा ॥ अध्यक्षयति प्रत्यक्षयतीति अध्यक्षशब्दात् तत्करोतितदाचष्टइतिणिजन्तात् पचाद्यच्वा ॥

अध्यग्नि । न । अध्यग्निधने ॥ । । अग्निमध्ये ॥

अध्यग्निधनम् । न । विवाहकालेऽग्निसन्निधौपित्रादिभिर्दत्तधने ॥ यथा । विवाहकालेयत् स्त्रीभ्योदीयतेह्यग्निसन्निधौ । तदध्यग्निकृतंसद्भिः स्त्रीधनंपरिकीर्त्तितमिति ॥

अध्यण्डा । स्त्री । शूकशिम्ब्याम् ॥ भूम्यामलक्याम् ॥ अधिकमण्डंबीजम-

स्याः ।

अध्यधीनः । त्रि । अत्यन्तपरतन्त्रे । गर्भदासे ।

अध्ययनम् । न । पठने । विधिवद्गुरुमुखादध्यात्मादिविद्यानामक्षरस्वरूपग्रहणे । गुरूच्चारणानूच्चारणे । अधीयते । इङ् अध्ययने नित्यमधिपूर्वः । बहुलवचनात्कर्मणि ल्युट् ॥ प्राङ्मुखत्वादिनियमसहितस्य पुरुषस्य ऋगादेरभ्यासे । अध्ययनलक्षणाप्रयमासिद्धिस्तारमुच्यते । यस्य शिष्याचार्यसम्बन्धेन सांख्यशास्त्रंग्रन्थतोऽर्थतश्चाधीत्य ज्ञानमुत्पद्यते तस्य साध्ययनहेतुका सिद्धिः अध्ययनम् । किंच याध्ययनेनाष्टदृढबन्धकरेणाच । पठितशंतदेवाशुमोचयेद्भवबन्धनात् । इत्युपदेशोमुमुक्षुषु ॥

अध्यर्द्धम् । त्रि । सार्द्धे । अधिकमर्द्धं यस्य । अध्यारूढमर्द्धंयस्मिन्वा । प्रादिभ्योधातुजस्येतिसाधु ।

अध्यवसायः । पुं । निश्चये । इदमित्थमेवेतिविषयपरिच्छेदे । उत्साहे । अध्यवसानम् । षोन्तकर्मणि घञ् । आतोयुक् । अध्यवसायश्चबुद्धिव्यापारोज्ञानम् । उपात्तविषयाणामिन्द्रियाणांवृत्तौसत्यांबुद्धेः रजस्तमोभिभवेसतियः सत्त्वसमुद्रेकः सोऽध्यवसाय इति वृत्तिरितिचाख्यायते । बुद्धौ । क्रियाक्रियावतोरभेदविवक्षया सर्वोव्यवहर्त्ता आलोच्य मत्वा अहमत्राधिकृतइत्यभिमत्य कर्त्तव्यमेतन्मयेत्यध्यवस्यति ततश्च प्रवर्त्तते इति लोकसिद्धम् । तत्रकर्त्तव्यमितियोयंनिश्चयश्चितिसन्निधापन्नचैतन्यायाबुद्धेः सोऽध्यवसायोबुद्धेरसाधारणव्यापारः ।

अध्यशनम् । न । अजीर्णेपरिभोजने । यथा । अजीर्णेभुज्यतेयत्तुतदध्यशनमुच्यतेइति । अधिकमशनमध्यशनम् ।

अध्यस्तः । त्रि । कृताध्यासे ॥

अध्यात्मम् । । । आत्मतत्त्वे । स्वभावोध्यात्ममुच्यते । अस्यार्थः । स्वोभावः स्वरूपंप्रत्यक्चैतन्यम् । आत्मानंकार्यकारणसंघातंदेहमधिकृत्यभोक्तृतयावर्त्तमानमध्यात्ममुच्यतेइतिमधुसूदनः ॥ परस्यब्रह्मणःप्रतिदेहंप्रत्यगात्मभावः स्वभावइति स्वोभावःस्वभावोध्यात्ममुच्यतेआत्मानंदेहमधिकृत्यप्रत्यगात्मतयाप्रवृत्तं परमार्थब्रह्मावसानंवस्तुस्वभावोध्यात्ममुच्यतेअध्यात्मशब्देनाभिधीयतेइतिभाष्यकाराः ॥ स्वस्यैवब्रह्मणएवांशतयाजीवरूपेणाभवनंस्वभावःसएवात्मानंदेहमधि

कृत्यभोक्तृत्वेनवर्त्तमानोऽध्यात्मशब्देनोच्यतइत्यर्थइतिश्रीधरस्वामिनः ॥ आत्मविषयदर्शने ॥ करणग्रामे ॥ आत्मनिइतिविभक्त्यर्थेऽव्ययीभावः । अनश्चेतिटच् । नस्तद्धितइतिटेर्लोपः ॥ आत्मनोऽधि आत्मविषयमध्यात्मम् ॥

अध्यात्मज्ञानम् । न । आत्मानमधिकृत्य प्रवृत्ते आत्मानात्मविवेकज्ञाने ॥

अध्यात्मनित्यः । त्रि । परमात्मस्वरूपालोचनतत्परे ॥ अध्यात्मे आत्मज्ञानेनित्यः परिनिष्ठितः ॥

अध्यात्मयोगः । पुं । विषयेभ्यः प्रतिसंहृत्यचेतस आत्मनि समाधाने ॥

अध्यात्मविद्या । स्त्री । आत्मतत्त्वविद्यायाम् ॥

अध्यापकः । त्रि । अध्यापयितरि । उपाध्याये ॥ अध्यापयति । इङ् अध्ययने ण्वुल् ॥

अध्यापनम् । न । विप्रस्यासाधारणकर्मविशेषे । ब्रह्मयज्ञे । पाठने । विद्याप्रदाने ॥ अध्यापनञ्चब्राह्मणस्यदक्षिर्नचाशब्दश्चांतमुपश्लिष्यन्तिशिष्याइतिकैयटः । अतोब्राह्मणेनावश्यंशब्दाज्ञेयाः । नचान्तरेणव्याकरणंलघुनोपायेन शब्दाःशक्याविज्ञातुमितिभाष्यम् ॥

अध्यापयिता । त्रि । पाठगुरौ । अध्यापनकर्त्तरि । उपाध्याये ॥

अध्यापितः । त्रि । पाठिते ॥

अध्यायः । पुं । अध्ययने ॥ प्रकरणे । पुराणपरिच्छेदे ॥ यथा । सर्गोवर्गः परिच्छेदोद्‌घाताध्यायाङ्कसङ्ग्रहाः । उच्छ्वासः परिवर्त्तश्चपटलः काण्डमेवच ॥ स्थानंप्रकरणञ्चैवपर्वोह्नासान्हिकानिच ॥ पुराणादौपरिच्छेदा अनेकेपरिकीर्त्तिताइति ॥ त्रि । ध्यानशून्ये ॥ अधीयतेऽसौ । इङ्० । निच्यमधिपूर्वः । इङश्चेतिघञ् ॥ यद्वा । अधीयतेऽस्मिन् । अध्यायन्यायेति घञन्तोनिपात्यते ॥

अध्यारूढम् । त्रि । समारूढे । कृतारोहणे ॥ अभ्यधिके ॥ अध्याङ्पूर्वाद्रुहेर्गत्यर्थाकर्मकेत्यादिनाकर्त्तरिकर्मणिवाक्तः । ढत्वधत्वष्टुत्वढलोपदीर्घाः ॥

अध्यारोपः । पुं । असर्पभूतायांरज्जौ सर्पारोपवत् वस्तुन्यवस्त्वारोपे । सच्चिदानन्दानन्ताद्वयब्रह्मण्यज्ञानादिसकलजडसमूहस्यारोपणे ॥

अध्यावाहनिकम् । न । पितृगृहात्भर्त्तृगृहंनीयमानयास्त्रियालब्धेधने ॥ यथा । यत्पुनर्लभतेनारीनीयमानाहिपैतृकात् । अध्यावाहनिकंनामतत्स्त्रीधनमुदाहृतमितिकात्यायनः ॥ पैतृकादित्येकशेषात्पितृमातृकुला

तयल्लभतेधनमितितदर्थः ॥

अध्याशनम् । न । भुक्तस्योपरिभूयोभोजने ॥ यथा । राजन्नध्याशनं त्याज्यंत्याज्यंतुविषमाशनम् । त्यजेद्विरुद्धमाहारं तत्सर्वंदोषकारकमिति ॥

अध्यासः । पुं । स्मृतिरूपेपरत्रपूर्वदृष्टावभासे । यत्रयदध्यासस्तद्विवेकाग्रहणनिबन्धने भ्रमे । यत्रयदध्यासस्तस्यैव विपरीतधर्मत्वकल्पनायाम् । अन्यत्रान्यधर्मावभासे । वस्तुन्यन्यवस्तुबुद्धौ । अविद्यायाम् ॥ आसनम् । आसउपवेशने । घञ् । अधिउपरिआसः ॥

अध्यासितः । त्रि । निषेविते ॥ अधिष्ठिते ॥

अध्याहरणम् । न । ऊहने । तर्कणे ॥ अध्याङ्पूर्वाद्धृतेर्ल्युट् ॥

अध्याहारः । पुं । तर्के । ऊहे । आकांक्षासमापकपदानुसन्धाने ॥ अध्याहरणम् । अध्याङ् पूर्वाद्धृञोभावेघञ् ॥ अपूर्वोत्प्रेक्षणे ॥

अध्युषितः । त्रि । उषिते । वसाइतिभाषा ॥

अध्युष्टः । त्रि । सार्द्धत्रिसंख्यायाम् ॥

अध्युष्ट्रः । पुं । उष्ट्रयुक्तरथे ॥ उष्ट्रवाह्यप्रेङ्खायाम् ॥ इतिहारावली ॥

अध्यूढः । पुं । ईश्वरे ॥ त्रि । अधिकवृद्ध्याढ्ये । समृद्धे ॥ उपरिभावेनस्थिते ॥ यथा । कृत्यध्यूढंसामेति ॥

अध्यूढा । स्त्री । कृतसापत्निकायाम् । कृताऽनेकविवाहस्यप्रागूढयोषिति ॥ अधिउपरिऊढमुद्वहनमस्याः ॥

अध्येषणम् । न । गुर्वादेराराध्यस्यप्रवर्त्तनायाम् । प्रार्थनायाम् ॥ समानस्याधिकस्यवाऋत्विगाचार्यादेः प्रवर्त्तनायाम् ॥

अध्येषणा । स्त्री । याचने ॥ निकृष्टस्योत्कृष्टंप्रतिप्रवर्त्तनायाम् । गुर्वादेःप्रार्थनयाक्वचिदर्थेनियोजनेइतिस्वामी । सनौ । गुर्वाद्याराधने ॥ अध्येषणम् । इषेरनिच्छार्थस्येतियुच् ॥

अध्येष्यमाणः । त्रि । अध्ययनंकरिष्यमाणे ॥

अध्रुवः । त्रि । अनित्ये ॥ अस्थिरे । फलजनकतानियमशून्ये ॥ नध्रुवः ॥

अध्वगः । पुं । पथिके ॥ सूर्य्ये ॥ उष्ट्रे ॥ खेसरे । खच्चरइतिभाषा प्रसिद्धे ॥ अध्वानंगच्छतीतिविग्रहे अन्तात्यन्ताध्वदूरेत्यादिनागमेर्डः प्रत्ययः ॥

अध्वगभोग्यः । पुं । आम्रातकवृक्षे ॥

अध्वगा । स्त्री । गङ्गायाम् ॥ टाप् ॥ इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अध्वजा । स्त्री । स्वर्णुलीवृक्षे । हेमंपुष्प्याम् ॥

अध्वा । पुं । मार्गे । गन्तव्यत्वेनलोकप्रसिद्धेक्रोशयोजनादौनियतपरिमा

ये ॥ संस्थाने ॥ अवस्कन्दे । काले ॥ अस्तिवलम् । अद्भक्षणे । अदेर्दुर्चेति क्वनिप् धस्यान्तादेशः ॥

अध्वनीनः । त्रि । पथिके ॥ अध्वानम लंगच्छति । अध्वनोयतखाविति खः । आत्माध्वानौखे इतिटिलोपेन ॥

अध्वन्यः । त्रि । पथिके ॥ अध्वानमलं गच्छति । अध्वनोयतखाविति यत् । येचाभावकर्मणोरितिटिलोपेन ॥

अध्वरः । पुं । क्रतौ ॥ सावधाने ॥ वसु भेदे ॥ नध्वरति । ध्वृकौटिल्ये । अच् ॥ अध्वानंरातिवा । आतोनुपे तिकः ॥

अध्वरथः । पुं । परिघातिके । अध्वग मनोपयुक्तरथे ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥ दूते ॥ अध्वनेरथः । अध्वारथोऽस्यवा ॥

अध्वर्युः । पुं । यजुर्वेदऋत्विजि ॥ अध्व रमिच्छति । सुपइतिक्यच् । कव्य ध्वरपृतनस्यर्चिलोपः । क्याच्छन्दसी त्युः ॥ नध्वरति । ध्वृकौटिल्ये । वि च् । अध्वरंयाति । यौतिवा मिथतद्वा विच्वाड्डुर्वा ॥

अध्वर्य्युः । स्त्री । अध्वर्युशाखाध्येत्र्याम् ॥ अध्वर्युशाखाध्येतृवंशोद्भवायाम् ॥ यो पधत्वाट्टङ्न ॥

अध्वशल्यः । पुं । अपामार्गे ॥

अध्वान्तशात्रवः । पुं । स्योनाकद्रौ ॥

अनः । पुं । प्राणे ॥ अनिति । अनप्राणने । अच् ॥

अनंशुमत्फला । स्त्री । कदल्याम् ॥ इति जटाधरः ॥

अनक्षम् । त्रि । अक्षशून्ये ॥ अन्धे । अक्षिविहीने ॥

अनक्षरम् । न । दुर्वचने । गुणाक्षेपक दोषोत्थवाक्ये । अवाच्ये । निन्द्यावच ने । दुर्वचसि । गाली इतिभाषाया म् ॥ नप्रशस्तान्यक्षराणियस्मिन् । अ क्षराणामप्राशस्त्यंचार्थद्वारकम् ॥

अनक्षि । न । मन्दाक्षिणि ॥ त्रि । तद्वति ॥

अनगारः । पुं । ऋषौ । मुनौ ॥ त्रि । अ- गारशून्ये ॥

अनग्निः । पुं । श्रौतस्मार्त्तकर्महीने ॥ यथा । अनग्निब्राह्मणाःकलाविति । अग्निसंस्काररहितेपरिव्राजके ॥ अथ शौनकः । सर्वसङ्गनिवृत्तस्यध्यानयोग रतस्यच । नतस्यदहनंकार्यं नैवपिण्डो दकक्रिया ॥ निदध्यात्प्रणवेनैवबिले भिक्षोः कलेवरम् । प्रोक्षणंखनन ञ्चैवसर्वंतेनैवकारयेदिति ॥

अनग्निका । स्त्री । दृष्टरजस्कायांकन्या याम् ॥

अनघः । त्रि । निर्मले ॥ अपापे ॥ मनो ज्ञे । हृद्ये ॥ अदुःखे ॥ अव्यसने ॥ अ घंनविद्यतेयस्य ॥

अनङ्गम् । न । आकाशे ॥ मनसि । पुं । मदने ॥ नास्ति अङ्गमस्य । नाङ्गं त्वाममस्मादितिवा ॥ दशास्यावस्था भवन्ति । तद्यथा । दृङ्मनस्सङ्गसंकल्पाजागरः कृशतारतिः । ह्रीत्यागोन्मादमूर्च्छा श्चइत्यनङ्गदशादशेति ॥ त्रि । अङ्गरहिते ॥

अनङ्गकम् । न । मनसि ॥

अनङ्गशेखरः । पुं । दण्डकछन्दोभेदे ॥ यथा । प्रतापतापतापितप्रतीपभूपते शरन्निशानिशाकरप्रभालसद्यशोधन स्वदानवारिधारयादरिद्रतानलज्वलद्दिशाजालितापहारकस्वभावशोभन । भुजङ्गमङ्गलोदितः प्रसङ्गसङ्गतेःसभान्तरेनिवेदितोविधायकःकविप्रियः क्रमाल्लघौगुरौयथेच्छयानिवेशिते भवेदनङ्गशेखरः सुधांशुशेखरप्रियइति ॥

अनङ्गासुहृत् । पुं । शिवे ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥

अनच्छः । त्रिं । कलुषे ॥ भिन्नोऽच्छात् । नञ् तत्पुरुषः । नलोपोनञः । तस्मान्नुडचि ॥

अनञ्जनम् । न । व्योम्नि ॥ तत्त्वे ॥ पुं । नारायणे ॥ त्रि । अञ्जनशून्ये । नास्तिअञ्जनमस्मिन् ॥

अनडुज्जिह्वा । स्त्री । गोजिह्वाख्ये ॥

अनड्वान् । पुं । षण्डे । वृषभे ॥ अनः शकटंवहति । वहप्रापणे । अनसिवहेःक्विप् अनसोडश्चेतिक्विप् अनसोडान्तादेशश्च । यजादित्वात् सम्प्रसारणम् ॥

अनडुही । स्त्री । सौरभेय्याम् । गौरादित्वान्ङीष् ॥

अनड्वाही । स्त्री । सौरभेय्याम् ॥ आमनडुहः स्त्रियांवावक्तव्यइतिअनडुहआमिगौरादित्वान्ङीष् ॥

अनतिरेकः । पुं । अभेदे ॥

अनद्यः । पुं । गौरसर्षपे ॥ इतिराजनिर्घण्टः ॥

अनध्यक्षः । त्रि । अध्यक्षभिन्ने ॥ अप्रत्यक्षे ॥

अनध्यायः । पुं । अनध्ययने ॥ सचद्विविधोनित्योनैमित्तिकश्चेति । तथाहि । चातुर्मास्यद्वितीयासुमन्वादिषुयुगादिषु । अष्टकासुचसङ्क्रान्तौशयनेबोधनेहरेः ॥ अनध्यायंप्रकुर्वीततथासोपपदासुच ॥ नैमित्तिकास्तु । निर्घातभूकम्पोल्कादिपतनादिसर्वाङ्गितेषु । अग्न्युत्पाते । अकालवृष्टौ । सन्ध्यागर्जने । चौरैरुपद्रुतेग्रामे । सङ्ग्रामे । सोमसूर्यग्रहे । दिग्दाहे । विद्युत्सन्निपाते । इत्यादिषुनैमित्तिकानध्यायः । छिद्राण्येतानिविप्राणांयेऽनध्यायाःप्रकीर्त्तिताः । छिद्रेभ्यःस्रवतिब्रह्म

प्राणायामेन यदर्जितम् ॥ तत्कालेतस्य रत्नांसिस्रियं प्रणाशयशोवलम् । सर्व मादायगच्छन्ति वर्जयन्तीप्सितंफल मिति ॥

अननुगतम् । न । आत्मतत्त्वे ॥ चि । अनु गतभिन्ने ॥

अननुभाषणम् । न । विज्ञातस्यपरिषदा चिरभिहितस्याप्यप्रत्युच्चारणमननु- भाषणम् । पत्न्य ०५।५९ ॥

अनन्तः । पुं । केशवे ॥ यथा । गन्धर्वा प्सरसः सिद्धाः किन्नरोरगचारणाः । नान्तंगुणानांगच्छन्तितेनाऽनन्तोयम व्ययइतिविष्णुपुराणम् ॥ अन्तःसीमा इयत्तानविद्यतेयस्य ॥ शेषे । नागजा तिराजे ॥ वलदेवे ॥ सिन्दुवारवृक्षे ॥ अनन्तजिति ॥ चि । अनवधौ ॥ अप रिच्छिन्ने । अविनाशिनि । व्यापित्वा न्नित्यत्वात्सर्वात्मत्वात्देशकालवस्तु परिच्छेदशून्ये परमेश्वरे ॥ अवि- द्यमानोऽन्तः कार्योयस्य ॥ अखण्डे ॥ न । सुरवर्त्मनि ॥ अभ्रके ॥ नास्त्य न्तोयस्य ॥

अनन्तकरः । चि । असमाप्तिकरे ॥ अ नन्तंकरोति । दिवाविभेतिटः ॥

अनन्तजित् । पुं । बुद्धगणभेदे । जि नानांचतुर्विंशत्यन्तर्गतचतुर्दशजि- ने ॥ अनन्ते ॥ अनन्तंजयतिजेष्यति वा । जिजये । क्विप् । तुक् ॥ विष्णौ ॥ अनन्तान्यसंख्यातानिभूतानि युद्धक्री डादिषुसर्वथाचिन्त्यशक्तितयाजयती ति ॥

अनन्ततीर्थकृत् । पुं । अनन्तजिति । बु द्धगणप्रभेदे ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥

अनन्तमात्रः । चि । एतावत्त्वमस्येतिपरि च्छेत्तुमशक्ये ॥ मात्रापरिच्छित्तिःसा अनन्तायस्य ॥

अनन्तमूर्त्तिः । पुं । सर्वात्मनि । परमात्म नि । अखण्डैकरसे ॥ अनन्तादेशतः कालतोवस्तुतःस्वरूपतस्तावत् परि च्छेदरहितामूर्त्तिः स्वभावोयस्य ॥

अनन्तमूलः । पुं । करालाख्यौषधौ ॥ सु गन्धायाम् । स्थूलग्रन्थौ । वचाप्रभेदे ॥

अनन्तरम् । न । पराचीनकाले । प श्चादर्थे ॥ चि । चिदेकरसेपरमात्म नि ॥ नयस्यअन्तरंभिन्नजातीयंकिञ्चि द्विद्यतेसः ॥ छिद्रशून्ये ॥ सन्निहिते । अव्यवहिते । संसक्ते ॥ अन्तरंछिद्रंत- च्छून्यम् ॥

अनन्तरितम् । चि । अव्यवहिते ॥

अनन्तरूपः । पुं । भगवति । विश्वरूपे ॥ चि । अनन्तरूपविशिष्टे ॥ अनन्तानि रूपाणियस्य ॥

अनन्तलोकः । पुं । स्वर्गलोके । अन न्तश्चासौलोकश्च ॥

अनन्तविजय: । पुं । युधिष्ठिरस्यराज्ञ:शङ्खे । अनन्तोविजयोयस्मिन् ।

अनन्तवीर्य: । पुं । अर्हद्भेदे । भाविकल्पेअस्मादीयचतुर्विंशत्यन्तर्गतेत्रयोविंशतीर्थंकरजिने । त्रि । दृढवीर्ये । अनन्तप्रभावे । अनन्तानिवीर्याणियस्मिन् । अनन्तंवीर्यंयस्यवा ।

अनन्तव्रतम् । न । भाद्रशुक्लचतुर्दशीकर्तव्येऽनन्तदेवस्यव्रते ।

अनन्तशीर्षा । स्त्री । वासुके: पत्न्याम् ।

अनन्ता । स्त्री । विशल्यायाम् । शाकभेदे । शारिबायाम् । दुरालभायाम् । दूर्वयो: । कणायाम् । पथ्यायाम् । पार्वत्याम् । आमलक्याम् । विश्वंभरायाम् । गुडूच्याम् । अग्निमन्थवृक्षे । यवासे । षड्ग्रन्थ्यन्तरे । तारायाम् । नास्त्यन्तोऽस्या: । अनन्त: शेषोस्तिधारकोऽस्या: अर्शआद्यच् ।

अनन्तात्मा । पुं । नारायणे । देशत: कालतोवस्तुतश्चापरिच्छिन्नस्वरूपत्वात्अनन्त: आत्माअस्य ।

अनन्तिका । स्त्री । माघोर्जमाधवेषाणां पूर्णमासीषु ।

अनन्तेश: । पुं । हरे ।

अनन्द: । त्रि । अमानन्दे । असुखे । औपनिषदोयम् ।

अनन्य: । त्रि । सर्वभोगनिस्पृहे । सर्वोडेतद्दर्शिनि । अहमेवभगवान् वासुदेव: सर्वात्मा न मद्व्यतिरिक्तंकिञ्चिदस्तीतिज्ञानवतिब्रह्मात्मैक्यनिष्ठे । अपृथग्दर्शिनि । नविद्यतेऽन्योविषयोयस्य यस्मिन् वा । अन्योभेददृष्टिविषयोनविद्यतेयस्यवा । नविद्यते स्वेष्टंविनाऽन्यदालम्बनंयस्येतिवा । अद्वितीये । एकाकिनि ।

अनन्यगतिक: । त्रि । एकाश्रये । गत्यन्तररहिते । यथा । अनन्यगतिकेजनेविगतपातकेचातकेयथाऽचितथाकुरुमियतथापिनान्यंभजे इत्युद्भट: ।

अनन्यचेता: । त्रि । तदेकचित्ते । नअन्यचेता: ।

अनन्यज: । पुं । कामे । नास्त्यन्यस्मात्अनन्योविष्णु: । ततोजात: । मनसोऽन्यस्मान्नजायते इतिवा । त्रि । अनन्यभवे ।

अनन्यभव: । त्रि । अन्यस्यासाध्ये । अन्यस्यनभवतीति तथा । पचाद्यजन्तोत्तरपदेननञ् समास: ।

अनन्यभाव: । त्रि । एकान्तभक्ते । नविद्यतेअन्यस्मिन् भावो यस्य ।

अनन्यवृत्ति: । त्रि । एकाग्रे । एकताने । इत्यमर: । नअन्यावृत्तिरस्य ।

अनन्वक् । त्रि । अननुगते । अनुअञ्चतीत्यन्वक् । नअन्वक् अनन्वक् ।

अनन्वयः। पुं। अर्थालङ्कारविशेषे। यथा। उपमानोपमेयत्वे एकस्यैवैकवाक्यगे। अनन्वयः॥ उपमानान्तरसम्बन्धाभावोऽनन्वयः। यथा। नकेवलंभातिनितान्तकान्तिर्नितम्बिनीसैवनितम्बिनीव। यावद्विलासायुधलास्यवासास्ते तद्विलासाइवतद्विलासाः॥ अत्रएवकारोभिन्नक्रमः। सानितम्बिन्येवकेवलंनितम्बिनीवनितान्तकान्तिर्भातीति न यावत्अपिस्त्वित्यर्थः। ते अनुभवैकगोचरास्तस्याविलासास्तद्विलासाइवभान्तीति वचनविपरिणामेनान्वयः। कीदृशाः। विलासायुधस्यकामस्यलासोनृत्यंतस्यवासानिवासभूताः। नितम्बिनीसैवनितम्बिनीवतस्मान्ननितम्बिनीसदृशीतिवार्थः। तेनस्फुटतयाव्यक्त्यैक्यलाभः। एवञ्चतत्रैवतदुपमानाऽन्वेतीत्यनन्वयोऽलङ्कारः। तत्फलञ्च निरुपमत्वबोधः। इतिकाव्यप्रकाशोदाहरणस्यार्थः॥

अनपदेशः। पुं। असाधके॥

अनपरम्। त्रि। पश्चाद्भाविकार्यसम्बन्धविधुरे प्रत्यगभिन्नेब्रह्मणि। अपरंकार्यंनविद्यतेयस्यतत्अकार्य्यमिति यावत्॥ इतरशून्ये।

अनपवर्गवीर्यः। त्रि। अक्षीणप्रभावे॥

अनपायी। त्रि। अपायविधुरे। अनश्वरे। निश्चले।

अनपेक्षः। त्रि। निरपेक्षे। सर्वेषुभोगोपकरणेषुयदृच्छोपनीतेष्वपिनिःस्पृहे। अपेक्षावर्जिते। ज्ञेये।

अनभिज्ञः। त्रि। अविदुषि। मूर्खे। न अभिज्ञः॥ यथा। धिक्त्वांचूततरोपरापरपरित्राणाऽनभिज्ञोभवानिति॥

अनभियुक्तः। त्रि। अनादृते॥ असम्मते॥

अनभिलाषः। पुं। अरुचौ। अनिच्छायाम्॥

अनभिव्यक्तिः। स्त्री। अनुद्भूतरूपवत्त्वे। अव्याकृते।

अनभिष्वङ्गः। त्रि। पुत्रादौप्रीतिहीने। अन्यस्मिन्सुखिनिदुःखिनिवाऽहमेवसुखीदुःखीचेतिअनन्यभावनया प्रीत्यतिशयोऽभिष्वङ्गस्तद्रहिते।

अनभ्युदितम्। त्रि। अनभिप्रकाशिते।

अनमः। पुं। द्विजे। ब्राह्मणे। इतित्रिकाण्डशेषः।

अनमितम्पचः। त्रि। कृपणे। नमितम्पचोऽमितम्पचः। तद्भिन्नोऽनमितम्पचः॥

अनम्बरः। पुं। बौद्धविशेषे॥ इतिसिद्धान्तशिरोमणौगोलाध्यायः।

अनयः। पुं। अशुभदैवे। विपदि॥ व्य

सने । अनीतौ । द्यूतविदांप्रसख्यग तौ । तेषामप्रदक्षिणगमने । ननयनम् अनेनवा । णीञ्प्रापणे । एरच् । विरोधेनञ् । अयात्शुभावहवि- धेरन्य: ।

अनर्गलम् । त्रि । प्रतिवन्धकरहिते । निरावाधे ॥ नविद्यते अर्गलंयस्मिन् ॥

अनर्घ्य: । त्रि । अमूल्ये ।

अनर्थ: । पुं । हरौ ॥ नविद्यतेअर्थ: प्रयोजनमस्य आप्तकामत्वात् । त्रि । अर्थिन:प्रतिकूले । यथा । अर्थमनर्थं भावयनित्यंनास्तिततःसुखलेश: सत्यम् । पुत्रादपिधनभाजांभीति: सर्वत्रैषाविहितानीतिरितिमोहमुद्गर: । नञर्थ: । अर्थरहिते ।

अनर्थकम् । न । प्रलापे । समुदायार्थ रहितसार्थवाक्ये । अवद्धवाक्ये । त्रि । व्यर्थे ॥ नअर्थोयस्य । अर्थान्नञइत्युर: प्रभृतिषुपाठान्नित्यंकप्समासान्त: ॥

अनर्थमूलम् । न । आत्माघ्नाने ॥ यथा ॥ आत्माघ्नानमनर्थानांमूलंलोकेपिनेतरत् । स्वपराक्रममघ्नात्वायुध्यन्म्रियतएवहीति ।

अनर्थान्तरम् । न । अभेदे । एकार्थे ।

अनर्थी । त्रि । निस्पृहे ।

अनल: । पुं । वह्नौ ॥ नविद्यते अलं पर्याप्तिर्यस्येत्यनल: ॥ वसुभेदे ॥ भल्लातकेभावे ॥ कृत्तिकानक्षत्रे ॥ त्रिषु ॥ चित्रके ॥ रक्तचित्रके ॥ भल्लातके । पित्ते । अनिष्यनेन । अनप्राणने । हृषादित्वात्कलच् । ५० वत्सरे ॥ यथा । दुर्भिक्षंजायतेघोरंधान्यौषधिप्रपीडनम् । अनलेचसमाख्यातंनात्रकार्याविचारणेति। भगवतिवासुदेवे॥ अलनम् अल:।अलेर्भूषणाद्यर्थाद्भावेघञ्।संज्ञापूर्वकत्वान्नवृद्धि:। घञर्थेकोवा । अल: पर्याप्ति: शक्तिसम्पदांपरिच्छित्तिरियत्तासानविद्यतेस्य ऽस्य- नल: ।

अनलद: । पुं । जले । अनलं सन्तापंद्यतिखण्डयति इतिविग्रह: ।

अनलनामा । पुं । चित्रके ।

अनलप्रभा । स्त्री । ज्योतिष्मतीलतायाम् ।

अनलप्रिया । स्त्री । अग्नाय्याम् । अनलस्यप्रिय: ।

अनलि: । पुं । मुनिद्रुमे । वकवृक्षे । इति त्रिकाण्डशेष: ।

अनल्प: । त्रि । वहुषु ।

अनव: । त्रि । प्राचीने । ननव: ।

अनवधानम् । न । अमनोयोगे । प्रमादे । त्रि । तद्विशिष्टे । नअवधानमस्य ।

अनवधानता । स्त्री । प्रमादे । अविमृष्ट

कृत्वे । नञवधानमस्य । तस्यभाव: । त ल । यथा । कर्त्तव्याकरणं यत्रसमर्थस्य कश्चिद्भवेत् । उच्यतेऽदितयंतत्रप्रमादो ऽनवधानतेतिशब्दरत्नावली ॥

अनवन: । त्रि । अरक्षणे । हन्तरि । अ वते: कर्त्तरिल्युट् । न अवनंरक्षणंय स्मात् ॥

अनवम: । त्रि । समाने । सदृशे । नञ वम: । नवमादन्यस्मिन् । ननवम: ।

अनवर: । त्रि । प्रधाने । श्रेष्ठे । अकनि ष्ठे । नञवर: ।

अनवरतम् । न । अविरते । निरन्तरे । उत्कृष्टे । नास्ति अवरतंयत्र । क्रिया विशेषणत्वेऽस्यक्लीवत्वम् । द्रव्यविशे षणेतुत्रिलिङ्गत्वम् ॥

अनवरार्द्ध्य: । त्रि । मुख्ये । अवरस्मिन्नर्द्धे भव: । अर्द्धाद्यत् । परावराधमोत्तम पूर्वाच्च । नञवरार्द्ध्य: । नञितिस मास: ॥

अनवलोभनम् । न । सीमन्तोन्नयनान न्तरं चतुर्थेमासिकर्त्तव्येसंस्कारविशे षे । चतुर्थेऽनवलोभनमित्याश्वला यन: ।

अनवसर: । त्रि । निरवकाशे । पुं । अ वसरस्याभावे ।

अनवस्करम् । त्रि । निश्शोध्ये । निर्णि क्ते । अपनीतमले । नावस्करोऽत्र ।

अनवस्थ: । त्रि । अकस्थितिरहिते । न अवस्था प्रतिष्ठायस्यस: ॥

अनवस्था । स्त्री । तर्कविशेषे । तस्यल क्षणं यथा । उपपाद्योपपादकयो रविश्रान्ति रितिमीमांसका: । अव्य वस्थितपरम्परारोपाधीनानिष्टप्रसङ्गे । यथा । यदिघटत्वंघटजन्यत्वव्याप्यं स्यात् कपालसमवेतत्वव्याप्यंनस्यात् ॥ स्थित्यभावे ।

अनवस्थानम् । न । अव्यवस्थाने । पुं । वायौ । पवने । त्रि । चञ्चले । नञ वस्थानंयस्य ॥

अनवस्थित: । त्रि । अव्यवस्थिते ।

अनवस्थितत्वम् । न । सन्ध्यायामपिसमा धिभूमौमयनशैथिल्याद्धित्तस्यतत्राप्र तिष्ठितत्वे ।

अनवस्थिति: । स्त्री । चापले । मात्सर्य द्वेषरागादेश्चापलन्त्वनवस्थिति: । नञवस्थिति: ।

अनशनम् । न । उपवासे । कामानश ने । त्रि । तद्वति । नञशनं भक्षणं- यस्मिन् यस्यवातत् ।

अनश्नन् । त्रि । अभुञ्जाने ।

अनश्वर: । त्रि । शाश्वते । ननश्वर: ।

अन: । न । शकटे । मातरि । ओदने । प्राणिजन्मनि । अनितिजीवीकरोति । अनप्राणने । असुन् ॥

अनसूया । स्त्री । अत्रेःपत्न्याम् । कर्द्दमुनेःकन्यायाम् ॥ त्रि । असूयाशून्ये ॥ अस्यालक्षणंयथा । नगुणान्गुणिनोहन्तिस्तौतिमन्दगुणानपि । नान्यदोषेषुरमतेसानसूयाप्रकीर्त्तितेति वृहस्पतिः ॥

अनसूयुः । त्रि । अनिन्दके ॥ सन्तःप्रणयिवाक्यानिगृह्णन्तिह्यनसूयवइतिभट्टपादाः ॥

अनहंवादी । त्रि । गर्वोक्तिरहिते ॥ यः कर्त्ताहमितिवदनशीलो न भवति-सः ॥

अनहङ्कारः । त्रि । अहङ्कारविधुरे ॥

अनहङ्कृतिः । स्त्री । गर्वाभावे । अशोचे ॥ इतित्रिकाण्डशेषः ॥

अनाकारः । त्रि । निराकृतौ । निराकारे ॥

अनाकुलम् । त्रि । अव्यग्रमनसि । एकाग्रमनसि ॥ स्थिरे । एकाग्रे ॥ असङ्कीर्णे ॥ नञाकुलम् ॥

अनाक्रान्तः । त्रि । अपराजिते ॥ नञाक्रान्तः ॥

अनाक्रान्ता । स्त्री । कण्टकार्याम् ॥ न आक्रान्ता ॥

अनागतः । त्रि । वर्त्तमानप्रागभावप्रतियोगिनिकाले । भविष्यति ॥ असमायाते । अनुपस्थिते ॥ अज्ञाते । यथा । अनागतादिलिङ्गेनस्यादनुमितिस्तदेतिकारिकावली ॥ न आगतः ॥

अनागतार्त्तवा । स्त्री । अरजस्कास्त्रियाम् । नग्निकायाम् ॥ अनागतमार्त्तवंरजोऽस्याः ॥

अनाचारः । पुं । कदाचारे । श्रुतिस्मृतिविरुद्धकर्मकरणे ॥ सर्वदेशेष्वनाचारःपथितास्मूलवर्षणाम् ॥ त्रि । तद्विशिष्टे ॥

अनातपः । पुं । छायायाम् । रौद्राभावे ॥

अनात्मा । पुं । शरीरादौ ॥ यथा । अप्राप्तःप्राप्यतेयोयमप्यत्यक्तस्त्यज्यतेतथा । जानीयात्तमनात्मानंबुद्ध्यन्तंवपुरादिकमिति ॥

अनात्म्यः । त्रि । रागादिदोषरहिते ॥ आत्मनिमनसिभवम् रागादि । तद्रहितः ॥

अनाथः । त्रि । स्वतंत्रे । प्रभुहीने ॥ न विद्यतेनाथोयस्य ॥

अनादरः । पुं । परिभवे । तिरस्कृतौ ॥ नञादरः ॥

अनादिः । पुं । परमेश्वरे ॥ चतुर्मुखेब्रह्मणि ॥ त्रि । आदिरहिते ॥ नविद्यते आदिःकारणंयस्यसः ॥ यथा । जीवईशोविशुद्धाचित्तथाभेदःपरस्परम् । अविद्यातच्चितोर्योगः षडस्माकमना

दय: ॥ इतिवेदान्तरहस्यम् ॥

अनादित्वम् । न । उत्पत्तिमत्त्वेसति सहेतुत्वेसतिकेनाप्यविदितमूलकारणत्वे ॥ भावेत्व: ॥

अनादिनिधन: । त्रि । आद्यन्तशून्ये षड्भावविकारवर्जिते परमेश्वरे ॥ आदिर्जन्मनिधनंविनाश: । आदिश्चनिधनञ्च आदिनिधने जन्मविनाशौत द्वयंनविद्यतेयस्यस: ॥

अनादृतम् । त्रि । अवज्ञाते । कृततिरस्कारे ॥ नञादृतम् ॥

अनापन्न: । त्रि । अप्राप्ते ॥ नञापन्न: ॥

अनामकम् । न । अर्शोरोगे ॥ पुं । मलमासे ॥ अप्रशस्तंनामास्य ॥

अनामयम् । ा । न । आरोग्ये ॥ अविद्यातत्कार्यात्मकरोगरहिते मोक्षाख्ये पुरुषार्थे ॥ आत्मरूपे ॥ अस्तिजायते वर्द्धतेइत्यादिषड्भावविकारशून्यमात्मरूपम् तेषांविकाराणां देहोपाधिनिष्ठत्वात् आत्मनश्चदेहाभावात्तद्विकाररहितमनामयमात्मैवेत्यर्थ: ॥ आमयस्याऽभाव: । अर्थाभावे ऽव्ययीभाव: ॥ त्रि । तद्विशिष्टे ॥ अनामयमस्त्यस्य । अच ॥

अनामयावी । त्रि । व्याधिविवर्जिते । दीप्ताग्नौ ॥ न आमयावी ॥

अनामा । स्त्री । उपकनिष्ठाङ्गुलौ ॥ न नामग्रहणयोग्यमस्या: । ब्रह्मणोऽनयाशिरश्छेदनात् । अतएवास्यांपवित्रीक्रियते । डाप् ॥

अनामिका । स्त्री । अनामायाम् ॥ अनामैव । स्वार्थेक: । प्रत्ययस्थादितीत्वम् ॥

अनायत्त: । त्रि । अनधीने । अवशीभूते ॥ यथा । एतावज्जन्मसाफल्यं यदनायत्तवृत्तितेति ॥

अनायस्त: । त्रि । आयासहीने ॥

अनायास: । पुं । अक्लेशे । यत्नाभावे ॥ अस्यलक्षणन्तु । शरीरंपीड्यते येन सुशुभेनापि कर्मणा । अत्यन्तंतन्नकुर्वीतअनायास: सउच्यतइत्येकादशीतत्त्वम् ॥ यथा । अनायासेनमरणंविनादैन्येनजीवनम् । अनाराधितगोविन्दचरणस्यकथंभवेदिति ॥

अनायासकृतम् । त्रि । विनायत्नकृते ॥ न । फाण्टे ॥ अनायासेनकृतम् ॥

अनारतम् । न । सन्तते ॥ त्रि । तद्युक्ते ॥ आङ्पूर्वोरमिर्विरामे । अविश्रमानमारतंयस्मिन् ॥ क्रियाविशेषणत्वे क्लीवत्वम् । द्रव्यविशेषणेतु त्रिलिङ्गत्वम् ॥

अनारम्भणम् । त्रि । निरालम्बे ॥

अनारम्भ: । पुं । अननुष्ठाने ॥ नञारम्भ: ॥

अनार्जवः । पुं । रोगे ॥ ऋजुत्वाभावे । त्रि । तद्वति ॥

अनार्त्तवम् । न । पौषादिमासचतुष्टये वर्षाभवेजले ॥ यथा । अनार्त्तवंप्रमुंचन्तिवारिवारिधरास्तुयत् । तस्मिदोषायसर्वेषां देहिनांपरिकीर्त्तितमिति ॥ ऋतौभवम् आर्त्तवम् । नआर्त्तवम् ॥

अनार्य्यः । त्रि । दुर्ज्जने । दुःशीले ॥ नआर्य्यः ॥

अनार्य्यकम् । न । अगुरुकाष्ठे ॥ इतिराजनिर्घण्टः ॥

अनार्य्यजम् । न । लोङ्के ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥ त्रि । नीचजाते ॥

अनार्य्यजुष्टम् । त्रि । मुमुक्षुभिरसेविते ॥ अनार्य्यैर्जुष्टम् ॥

अनार्य्यतिक्तः । पुं । भूनिम्बे । चिरातिक्ते ॥ अनार्य्यप्रियश्चासौतिक्तश्च शाकपार्थिवादिः ॥

अनाविद्धः । त्रि । अनभिभूते ॥ नआविद्धः ॥

अनाविलः । त्रि । निर्म्मले ॥ नआविलः ॥

अनावृतः । त्रि । प्रथमे ॥ आवरणवर्जिते ॥

अनावृष्टिः । स्त्री । वर्षणाभावे । ईतिविशेषे ॥

अनाशकम् । न । कामानशने ॥ मनुभोजननिवृत्तिरनाशकम् भोजननिवृत्तौम्रियतएवेति तपसानाशकेनेत्यत्रत्यभाष्यम् ॥

अनाशकायनम् । न । उपवासपरायणत्वे ॥

अनाशी । पुं । अपरिच्छिन्ने । आत्मनि ॥

अनाश्रितः । त्रि । अनपेक्ष्यमाणे । फलाभिसन्धिरहिते ॥ नआश्रितः ॥ आश्रयप्राप्तिरहिते ॥

अनाश्वान् । त्रि । अशनमकुर्वाणे ॥ उपेयिवाननाश्वाननूचानश्चेतिनञ्पूर्वादश्नातेःक्वसुरिटोभावश्चनिपात्यते । धृतजपधृतेरनाशुषइतिभारविः ॥

अनासिकः । त्रि । नासिकारहिते । विरवे ॥

अनास्था । स्त्री । अनादरे ॥ आस्थाभावे ॥

अनाहतम् । न । षट्चक्रान्तर्गतहृदयस्थद्वादशदले चतुर्थचक्रे ॥ यथा । शब्दब्रह्ममयंशब्दानाहतंतत्रदृश्यते । अनाहताख्यंतत्पद्मंमुनिभिःपरिकीर्त्तितम् । आनन्दसदनंतत्तुपुरुषाधिष्ठितंपरमितिदेवीभागवतम् ॥ अनाहतोनामताडनंविनाजायमानःशब्दः ।

मीमांसकः शब्दोयस्मिंस्तच्छब्दानाहतम्। वा हिताग्न्यादित्वात्साधु॥ पुरुषाधिष्ठितम् रुद्राधिष्ठितम्। अनाहतशब्देमध्यमावाणीरूपोध्येयः॥ चि। छेदोभोगःचालनघ्वहननम् तद्रहितेवस्त्रे। नूतनवस्त्रे। आघातरहिते। अगुणिताङ्के। आहन्यतेस्म क्तः। न आहतंवा।

अनिकेतः। चि। नियतनिवासरहिते॥ नास्तिनिकेतोऽस्य।

अनिक्षुः। पुं। इक्षुतुल्यायाम्। खाक्डेति आनाखुइतिच गौडख्याते। नइक्षुः। साद्रश्येनञ्।

अनिगीर्णः। त्रि। अनुक्ते। विषस्यानिगीर्णस्येतिसाहित्यदर्पणम्।

अनिङ्गनम्। त्रि। अचले। निर्वातप्रदीपकल्पे।

अनित्यः। चि। अध्रुवे। विनाशिनि। बाधयोग्ये। व्यक्ते। कालाद्यवच्छिन्ने। नस्थास्यतीतिलोकागमयोर्व्यवहारयोग्ये। ननित्यः॥ यथा। धर्म्मोनित्यःसुखदुःखेत्वनित्येजीवोनित्योहेतुरस्यात्वनित्यः। इतिभारतेभारतसावित्री।

अनिद्रः। पुं। स्वयावस्थया स्पर्शशून्ये परमात्मनि॥ चि। निद्राशून्ये।

अनिभृतः। चि। चपले। अविनीते। ननिभृतः।

अनिमिषः। पुं। स्त्री। सुरे॥ मत्स्ये। पुं। विष्णौ। अलुप्तदृष्टित्वात्। काले॥ ननिमिषति। मिषस्पर्षणे। इगुपधेतिकः। नञ्समासः।

अनिमिषक्षेत्रम्। न। नैमिषारण्ये।

अनिमिषाचार्यः। पुं। गुरौ। वृहस्पतौ। अनिमिषाणांदेवानामाचार्य्यः।

अनिमेषः। पुं। देवे। अविद्यमानोनिमेषोऽस्य। मत्स्ये।

अनियतः। चि। अनैकान्तिके। अनित्ये। अस्थायिनि। ननियतः।

अनियन्त्रितः। त्रि। उच्छृङ्खले। उद्दामे।

अनिरुक्तः। चि। वाचामगोचरे।

अनिरुद्धः। पुं। कामपुत्रे। मनसोऽधिष्ठातरि। उषापतौ। न। सन्धाने। पश्वादिबन्धनरज्जौ। त्रि। अप्रतिरुद्धे। चरे। ननिरुद्धोऽनिरुद्धः। युद्धेकेनापिननिरुद्धः।

अनिरुद्धपथम्। न। व्योम्नि। त्रि। अवारितपथे॥ अनिरुद्धः रोधशून्यः पन्थायस्मिन् यस्यवा।

अनिरुद्धभामिनी। स्त्री। स्वैरिण्याम्। वाणकन्यायाम्। उषायाम्। अनिरुद्धस्यासौभामिनी। अनिरुद्धस्यभामिनीवा।

अनिरोधः । पुं । अप्रतिबन्धे ॥

अनिर्देश्यः । त्रि । निर्देष्टुमशक्ये ॥ वच नागोचरेपरमेश्वरे ॥ स्वसंवेद्यत्वात् परस्मैइदंतदितिनिर्देष्टुमशक्यत्वात् ॥ ननिर्देश्यः ॥ निर्विशेषे त्रिगुणमा त्रस्वरूपेवस्तुनिधर्मोणामभावादिदं तदित्यादिसाधारणशब्दैः द्रव्यं युक्तः पाचकइत्यादिविशेषणशब्दैश्चनिर्देष्टुं शक्यतइत्यनिर्देश्यःपरमेश्वरः । अ-स्यापिजातिगुणक्रियासंज्ञाभिर्निर्दे-ष्टुमशक्यइत्यर्थः ॥

अनिर्माल्या । स्त्री । लघ्वापिकायाम् ॥ त्रि । निर्माल्यशून्ये ॥

अनिर्वचनीयः । त्रि । निर्वचनायोग्ये । वाक्यागम्ये ॥

अनिर्विण्णः । त्रि । विषादरहिते ॥ नि र्विण्णः । नविद्यते निर्वेदोऽस्यवा ॥ अ विरक्ते ॥

अनिर्विण्णचेताः । त्रि । अविरक्तचित्ते । इहजन्मनिजन्मान्तरेवा अस्मिन्वर्षे वर्षान्तरेवा अद्यश्वोवासेत्स्यतिकिंत्वर येतिधैर्ययुक्ते ॥ अनिर्विण्णं चेतोयस्य ॥

अनिलः । पुं । वाते ॥ अमन्त्यनेन । अ नप्राणने । सलिकल्यनिमहिभडिभ ण्डिशण्डिपिण्डितुण्डिकुकिभूभ्यइल च ॥ गणदेवताभेदे ॥ वाताःपंचाश दूनकाः ॥ इलति प्रेरणांकरोति इ तिइलः । तद्भिन्नः ॥ वसुभेदे ॥ स्वा तिनक्षत्रे ॥ त्रि । इलाशून्ये ॥

अनिलघ्नकः । पुं । विभीतकवृक्षे ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥

अनिलबन्धुः । पुं । कृत्तिकायाम् ॥ वन्हौ ॥

अनिलयनः । त्रि । अनाधारे ॥

अनिलसखः । पुं । वन्हौ ॥ अनिलस्य सखा । राजाहः सखिभ्यष्टच ॥

अनिलान्तकः । पुं । इङ्गुदीवृक्षे ॥

अनिलामयः । पुं । वातरोगे ॥

अनिशम् । न । सदा । सना । अविरते ॥ निशा व्यापारराहित्यमुपचारात् । नास्तिनिशाऽस्मिन् । क्रियाविशेषण त्वेऽस्यक्लीबत्वम् द्रव्यविशेषणेतुत्रिलि ङ्गत्वम् ॥ रात्रिवर्जिते ॥

अनिशम् । । सातत्ये ॥

अनिष्टम् । न । प्रतिकूलवेदनीये नार कतिर्यगादिलक्षणे पापफले ॥ अप कारे ॥ नइष्टमितिविग्रहः ॥ त्रि । अ नभिलषिते ॥ यथा । इष्टनाशादनि ष्टाप्तेः करुणाख्योरसोभवेदितिसाहि त्यदर्पणः ॥

अनिष्टा । स्त्री । नागबलायाम् ॥

अनिसृष्टः । त्रि । अनियुक्ते ॥

अनीकः । पुं । न । रणे ॥ सैन्ये । सेना मात्रे ॥ अनित्यनेन । अनप्राणने ।

अनिहृषिभ्यांकिच्चेतिईकन्। अनन म्। अनगंतौ प्राणनेवा। अनीकाद्यश्चेतिसाधु:। अनयनंवा। णीञ्प्रापणे। बाहुलकात्कक्। नञ्समास:।

अनीकस्थ:। पुं। रणगते। हस्तिशिक्षाविचक्षणे। रक्षिवर्गे। राजरक्षिणि। चिह्ने। वीरमर्द्दलवाद्ये। जयढक्केतिप्रसिद्धवाद्ये॥ त्रि। सैन्यस्थे। अनीकेतिप्रुति। प्रा। सुपीतिक:।

अनीकाधिकृत:। त्रि। सेनापतौ॥

अनीकिनी। स्त्री। सेनायाम्। तिसृषु चमूषु। इभा: २१८७। रथा: २१८७। अश्वा: ६५६१। पदातय: १०९३५। एततपरिमाणविशिष्टसेनाभेदे। समस्तसंख्यया २१८७० सतत्वधिकाष्टशताधिकसहस्राधिकायुतद्वये। अक्षौहिणीदशमांशेयं संख्या। अनीकोरणोस्तिप्रयोजनत्वेनयस्या:। इनि:। ङीप्। त्रि। अनीकिनि॥

अनीचिदर्शी। पुं। बुद्धभेदे॥

अनीश:। पुं। विष्णौ। नविद्यते ईशो नियन्ता स्वामीवास्य। ईश्वरभिन्ने॥ प्रहतिमिहत्योरस्वतन्त्रे। यथा। अज्ञोजन्तुरनीशोयमात्मन: सुखदु:खयो:। ईश्वरप्रेरितोगच्छेत्स्वर्गंवाश्वभ्रमेववेतिस्मृति:।

अनीशा। स्त्री। दीनभावे।

अनीश्वर:। त्रि। नास्तिशुभाशुभयो: कर्म्मणो:फलदातेश्वरइतिवादिनि।

अनीह:। त्रि। फलाशारहिते। निश्चेष्टे। नास्तिईहायस्यस:।

अनु। अ। हीने। सहार्थे। पश्चादर्थे। सादृश्ये॥ लक्षणे। इत्थंभूताख्याने। भागे। वीप्सायाम्॥ अनुक्रमे। आयामे। समीपे। अनिति। अनप्राणने। बाहुलकादु:।

अनुक:। त्रि। कामिनि। कामयितरि॥ अनुकामयते। अनुकाभिकेति- साधु:।

अनुकम्। अ। वितर्के।

अनुकम्पा। स्त्री। दयायाम्॥ आश्चर्य्ये। अनुकम्पनम्। कपिकिम्पिचलने। गुरोश्चेत्य:।

अनुकम्प्य:। त्रि। कृपायोग्ये। अनुकम्पितुंयोग्य:। यत्।

अनुकरणम्। न। अनुकृतौ। सदृशीकरणे॥ तद्द्विविधम्। शब्दानुकरणम् अर्थानुकरणञ्च। यथार्थरहितस्य केवलशब्दस्यसदृशकरणम् तच्छब्दानुकरणम्। यथार्थविशिष्टस्यसदृशकरणम् तदर्थानुकरणम्। इतिवैयाकरणा:।

अनुकर्ष:। पुं। रथाध:स्थदारुणि। र

थस्याधस्तनभागे यद्दारुधारवकाष्ठं- तिष्ठति यतोधस्तनमुपरिपट्टकर्म यत्र चक्रंतदनुकर्षशब्दवाच्यमित्यर्थः इ- तिभरतः। अवकर्षणे। अनुकृष्यते। कृषविलेखने। घञ्।

अनुकर्षणम्। न। आकर्षणे। अवकर्षणे।

अनुकल्पः। पुं। मुख्यकल्पादधमे गौण- कल्पे। प्रतिनिधौ। गौणविधौ। अनुहीनःकल्पः। प्रादिसमासः। यथा व्रीहिभिर्यजेतेतिमुख्योविधिः। व्रीह्यभावेनीवारैर्यजेतेतिगौणोविधिः। स शक्तेनमानुष्ठातव्यः। यथा। प्रभुःप्रथमकल्पस्यवोनुकल्पेनवर्त्तते। नसाम्परायिकंतस्यदुर्मतेर्विद्यतिफलम्। इतिमनुः।

अनुकामीनः। त्रि। कामगामिनि। यथेष्टगमनशीले। कामस्यसदृशम्। यथार्थेव्ययीभावः। अनुकामंगामीत्यर्थे। अत्यारपाराद्यन्तानुकामंगामी- तिखः।

अनुकारः। पुं। सुसदृशक्रियायाम्। अनुहारे। अनुकरणम्। सदृशरूपवेशभाषाद्याविष्करणम्। अनुकृ०। घञ्। उपमायाम्। अनुकूलकरणे।

अनुकूलः। पुं। पतिप्रभेदे। अस्यलक्षणं यथा। सर्वदापराङ्गनापराङ्मुखे सतिसर्वदास्वभार्यानुकूलत्वमिति। त्रि। तत्तदिच्छानुवर्त्तनशीले। अनुरक्ते। सहाये। सहकारिणि। अनुकूलादितिविग्रहः।

अनुकूलता। स्त्री। दाक्षिण्ये। भावे तल्।

अनुकूला। स्त्री। स्यादनुकूलाभतनगणाश्चेदितिलक्षणलक्षितायांवृत्तौ। यथा। वल्लववेशामुररिपुमूर्त्तिं गोपमृगाक्षीकृतरतिपूर्त्तिः। वाञ्छतिसिद्धौ प्रणतिपरस्य स्यादनुकूलाञ्जनतिमकस्येति॥ इत्तीरुणे।

अनुकृतिः। स्त्री। अनुकरणे। अनुकरणम्। कृञ्०। क्तिन्।

अनुक्रमः। पुं। यथाक्रमे। परिपाट्याम्। अनुक्रमणम्। क्रमुपादविक्षेपे। घञ्। नोदात्तोपदेशेतिनवृद्धिः। अनुक्रमणिकायाम्।

अनुक्रमणिका। स्त्री। भूमिकायाम्। ग्रन्थादेर्मुखबन्धे। पुराणादेरुक्तविवरणस्यसंक्षेपेणपुनःकथने।

अनुक्रमणी। स्त्री। ग्रन्थादेर्मुखबन्धे। भूमिकायाम्॥

अनुक्रान्तः। त्रि। अनुक्रमेणोक्ते।

अनुक्रियमाणः। त्रि। विडम्ब्यमाने।

अनुक्रोशः। पुं। दयायाम्। यथा। गुणाधिकान्मुदंलिप्सेदनुक्रोशंगुणाध-

मात् । मैत्रीसमानादन्विच्छेन्नतापैः परिभूयते इति । अनुक्रोशमन्वने-न । कुमभाद्भानेरोदनेच । हलश्चेतिघञ् ॥

अनुगः । त्रि । अनुगते । अन्वचे । अनुगच्छति । गम्लृ गतौ । अन्येभ्योपीतिडः ॥

अनुगतः । त्रि । सेवके । अनुगे । पश्चाद्गते । मियते ॥ अनुगम्यते स्म । गम्लृ० । क्तः ॥

अनुगमः । पुं । उपसर्पणे । यथा । कृतेतुदीयतेगत्वा चेतायामाहूतायवै । द्वापरे याचमानाय कलौत्वनुगमान्विते ॥ इतिस्मृतिः ॥ पश्चाद्गमने ॥ न्यायमते येनरूपेण तावत्पदार्थग्रहः सदेवरूपं तावत्पदार्थानुगमकम् तस्यक्रियायाम् ॥

अनुगमनम् । न । पश्चाद्गमने ॥ सहगमने ॥

अनुगवीनः । पुं । गोपाले ॥ गोः पश्चात् इति अनुगु । पश्चादर्थेऽव्ययीभावः । गोः पश्चात् पर्याप्तं गच्छतीत्यर्थे अनुग्वलंगामीतिखः ॥

अनुगामी । त्रि । कामङ्गामिनि ॥ पश्चाद्गामिनि ॥ स्त्री । अनुगामिनी ॥

अनुगिरम् । । । गिरेः समीपम् । सामीप्येऽव्ययीभावः । गिरेश्चसेनकस्येति

समासान्तष्टच् ॥

अनुग्रहः । पुं । प्रसन्नतायाम् । फलदाने । इष्टसम्पादनेच्छायाम् । अभ्युपपत्तौ । अनिष्टनिवारणपूर्वकेष्टसाधने ॥ यथा । विरूपोन्मत्तनिःस्वानामज्ञात्वापूर्वकं हिषत् । पूरणंदानमानाभ्यामनुग्रहउदाहृत इति ॥ तारकासु ॥ अनुग्रहणम् । ग्रहउपादाने । ग्रहवृद्रिश्चयप् ॥

अनुग्राहकः । त्रि । समर्थके ॥ अनुगृह्णातीति ग्रहेर्ण्वुल् ॥

अनुचरः । त्रि । सहाये । दासे । सेवके ॥ अनुचरति । चरगतौ । चरेष्टः ॥

अनुचिन्तनम् । न । अनुध्याने ॥

अनुच्छिष्टम् । त्रि । पवित्रे । नउच्छिष्टम् ॥

अनुजः । पुं । कनीयसि । कनिष्ठसोदरे ॥ अनुपश्चाज्जातः । उपसर्गेचसंज्ञायामिति डः । त्रि । पश्चाज्जाते ॥ । न । प्रपौण्डरीकनाम्नि सुगन्धिद्रव्ये ॥

अनुजन्मा । पुं । कनीयसि ॥ अनुपश्चाज्जन्म यस्य सः ॥

अनुजा । स्त्री । त्रायमाणायाम् ॥ कनिष्ठायां भगिन्याम् ॥

अनुजाता । स्त्री । कनिष्ठायां भगिन्याम् ॥

अनुजिघृक्षा । स्त्री । अनुग्रहीतुमिच्छा

याम् । ग्रहे:सनन्तादप्रत्ययेटाप्॥

अनुजीवी । चि । सेवके । अनुजीवितुंशीलः सुपीतिणिनिः ।

अनुज्ञा । स्त्री । अनुमतौ ॥ यथा । नान्योर्नवाक्षयोर्नगुरुशिष्ययोरन्तराच्यपेयात् अनुज्ञयातुव्यपेयात् इतितिथ्यादितत्त्वम् ॥ समस्य समंप्रत्युत्कर्षनिकर्षौदाशोन्येन प्रवर्त्तमायाम् । अनुज्ञायते इति अनुपूर्वा ज्ञानातेरातश्चोपसर्ग इत्यङ् ।

अनुज्ञातः । चि । अनुमते ।

अनुज्येष्ठम् । । । ज्येष्ठानुक्रमेणेत्यर्थे । ज्येष्ठस्य आनुपूर्व्येण । अव्ययंविभक्तीत्यव्ययीभावः ।

अनुतर्षः । पुं । सुरापानपात्रे । तृष्णायाम् । अभिलाषे । शीधुपाने । सरके । अनुतर्षणम् । भितृषापिपासायाम् । घञ् । मद्ये । अनुतृष्यत्यनेन इति ।

अनुतर्षणम् । न । अनुतर्षे । अनुतर्षणम् अनेनवा । भितृषा० । भावेकरणेवाल्युट् ।

अनुतापः । पुं । पश्चात्तापे । अनुतपनम् । तपसन्तापे । घञ् ।

अनुत्तमः । चि । वरे । मुख्ये । ईश्वरे । नउत्तमोऽस्मात् । अधमे । नउत्तमः ।

अनुत्तमाम्भः । न । सांख्यानांतुष्टिविशेषे । शब्दादिभोगाभ्यासात् प्रवर्द्धन्ते कामाः तेषुविषयाप्राप्तौ कामिन्नं कुर्वन्तीति भोगदोषंभावयतोविषयेोपरमेयातुष्टिः साचतुर्थीअनुत्तमाम्भउच्यते ॥

अनुत्तरः । चि । श्रेष्ठे । निरुत्तरे । प्रतिजल्पविवर्जिते । मुख्ये । दक्षिणस्यांदिशि । अधमे । स्थिरे । अनतिशये । उत्तरस्याभावः उत्तरविरुद्धो वा । नउत्तरोयस्माद्वा ।

अनुदर्शनम् । न । पुनः पुनरालोचने । अनुवारं वारं दर्शनम् ॥

अनुदात्तः । पुं । स्वरभेदे । नीचैरनुदात्तः इतितत्स्वरूपम् ॥ नउदात्तः ॥

अनुदितः । पुं । उदयात् पूर्वमरुणकिरणवतिप्रविरलतारके कालविशेषे । चि । अनुक्ते ॥ अनुत्थिते । नउदितः ॥

अनुद्घातः । चि । प्रतिबन्धनिवृत्तौ । प्रतिघातरहिते ॥

अनुद्दिष्टः । चि । उद्देशहीने ।

अनुद्रुतः । चि । अनुगामिनि । अनुगते । न । तालविशेषे ॥ सतद्रुतार्द्धमात्राचतुर्थभागोवा । यथा । अर्द्धमाचंद्रुतंप्रोक्तंद्रुतार्द्धंचाप्यनुद्रुतमिति शब्दरत्नावली ।

अनुद्विग्नमना: । त्रि । स्वस्थचित्ते ॥ नउद्विग्नंमनोयस्यस: ॥

अनुद्वेगकर: । त्रि । कस्यचिदप्यदु:खकरे ॥ यथा । अनुद्वेगकरोराजेति ॥

अनुधावनम् । न । पश्चाद्धावने ॥ अनुसन्धाने ॥ यथा । तस्मिन् कुरङ्गशावास्मिमुहुश्चित्तंनिवारय । नतन्मनस्तवाधीनं त्वयातचानुधावनम् ॥ इत्युद्भट: ॥

अनुध्या । स्त्री । अनुध्याने ॥

अनुध्यानम् । न । अनुचिन्तने ॥ अनुग्रहे ॥ आसक्तौ ॥

अनुध्येय: । त्रि । अनुग्राह्ये ॥

अनुनय: । पुं । विनये । प्रणिपाते ॥ सान्त्वने ॥ प्रार्थने ॥ अनुनयनम् । णीञ् ० । एरच् ॥

अनुनासिक: । पुं । मुखसहितनासिकयोच्चार्य्यमाणे वर्णविशेषे ॥ त्रि । नासिकामनुगते ॥

अनुनेय: । त्रि । अनुनयार्हे ॥

अनुन्न: । त्रि । अविद्धे ॥ ननुन्न: ॥

अनुपकारी । त्री । प्रत्त्युपकाराजनके ॥ नउपकारी ॥

अनुपथ: । त्रि । अनुवर्त्तिनि ॥ भृत्ये ॥ अनुपश्चात्पन्थायस्य । ऋक्पूरब्धू:पथामानक्षेइत्य: ॥

अनुपदम् । । । न । अनुगे ॥ पश्चात्क्रमने ॥ पदस्यपश्चात् । पश्चादर्थेऽव्ययीभाव: ॥

अनुपदी । त्रि । अन्वेष्टरि ॥ अनुपदमन्वेष्टा । अनुपदमन्वेष्टेतिसाधु: ॥ अनुपदीगवाम् । गो:पदात् पश्चादन्वेषणात्मगवामेव । तेनहिरण्यादावन्वेष्येनभवतीति हरदत्त: ॥ हलायुधस्तुसामान्ये नान्वेषणकर्त्तरीत्त्याह । खोजी इतिभाषायाम् ॥

अनुपदीना । स्त्री । पदनध्याम् । पादायामवर्त्त्यांपादुकायाम् ॥ पदस्यानु । यस्यचायामइत्त्यव्ययीभाव: । अनुपदंपादायामप्रमाणा वद्धा । अनुपदसर्वेतिख: ॥

अनुपपत्ति: । स्त्री । अभावे ॥ नउपपत्ति: ॥ असङ्गतैा ॥

अनुपम: । त्रि । उत्तमे ॥ नास्तिउपमा यस्य ॥

अनुपमा । स्त्री । कुमुदाख्यदिग्गजकरिण्यामित्त्यमर: ॥ सुमतीकाख्यदिग्गजकरिण्यामितिमेदिनि: ॥ श्रेष्ठत्वान्नास्त्युपमाऽस्य: ॥

अनुपरत: । त्रि । अविरते । सन्तते ॥ नउपरत: ॥

अनुपलब्धि: । स्त्री । प्राप्त्यभावे ॥ ज्ञानाभावे ॥ तत्कारणं यथा । अतिदूरात् सामीप्यादिन्द्रियघातान्मनोऽन

वस्थानात् । सौक्ष्म्याद्व्यवधानादभिभवात्समानाभिहाराच्च । ७ । उदाहरणानि यथा । उत्पतन् वियति पतत्री अतिदूरतया सन्नपिनप्रत्यक्षेणोपलभ्यते । लोचनस्थमञ्जनमतिसामीप्यान्नदृश्यते । वाह्येन्द्रियघातोऽन्धत्वबधिरत्वादिस्तस्मात् रूपादयोनोपलभ्यन्ते कश्चिकामाद्युपहतमनाः स्फीतालोकमध्यवर्त्तिनमिन्द्रियसन्निकृष्टमप्यर्थं मनोनवस्थानान्नपश्यति । इन्द्रियसन्निकृष्टं परमाण्वादिप्रणिहितमना अपिसौक्ष्म्यान्नपश्यति । कुड्यादिव्यवहितं राजदारादिव्यवधानान्नपश्यति । अहनिसौरीभिर्भाभिरभिभूतंग्रहनक्षत्रमण्डलंनपश्यति । तोयदमुक्तजलविंदून्जलाशये समानाभिहारान्नपश्यति । चकारोऽनुक्तसमुच्चयार्थः । तेनानुद्भवोपिसङ्गृहीतः । तद्यथा । क्षीराद्यवस्थायां दध्याद्यनुद्भवान्न दृश्यते ।

अनुपशयः । त्रि । असात्म्ये ।

अनुपसंहारी । पुं । हेत्वाभासविशेषे । सच अन्वयव्यतिरेकदृष्टान्तरहितोनुपसंहारी । यथा । सर्वमनित्यं प्रमेयत्वादिति । अत्रसर्वस्यापिपक्षत्वात् दृष्टान्तोनास्ति । नउपसंहारी ।

अनुपस्कृतम् । त्रि । अविकृते । अविगर्हिते । -

अनुपहितः । त्रि । समष्ट्यज्ञानतदुपहितेश्वरयोराश्रये स्वमहिमप्रतिष्ठिते अक्षरशब्दवाच्ये चिन्मात्रे ।

अनुपाकृतः । पुं । मन्त्रैः पशोः स्पर्शनमुपाकरणं तद्रहितेपशौ ।

अनुपातः । पुं । त्रैराशिकगणिते । पश्चात्पतने । पूर्वाङ्कपातानुसारेणापराङ्कपाते ।

अनुपातकम् । न । पञ्चत्रिंशत्प्रकारभिन्नेमहापातकसदृशपापविशेषे ।

अनुपात्ययः । पुं । क्रमप्राप्तस्यानतिपाते । पर्याये ।

अनुपानम् । न । भेषजाङ्गे पेयविशेषे । भेषजेनसह ततपश्चाद्वा यत्पीयते तस्मिन् । यथा । अनुपानविशेषेणकरोतिविविधान्गुणानिति वैद्यकम् । समीपस्थोदके । अनुगतंपानम् ।

अनुपुष्पः । पुं । शरे । इतिशब्दचन्द्रिका ।

अनुपूर्वशः । I । क्रमेणेत्यर्थे ।

अनुपेतः । त्रि । मामुपनयस्वेत्युपनयनार्थमनुपसन्ने । अननुगते । एकाकिनि ।

अनुप्रविष्टः । त्रि । विषयविकारविज्ञाने । प्रच्छन्ने ।

अनुप्रभूतः । त्रि । अनुव्याप्ते ।

अनुप्रासः । पुं । शब्दालङ्कारभेदे । स यथा । वर्णसाम्यमनुप्रासः। स्वरवैसा दृश्येपिव्यञ्जनसदृशत्वं वर्णसाम्यम् । रसाद्यनुगतः प्रकृष्टोन्यासोऽनुप्रासः ॥ उदाहरणं यथा । आदायबकुल गन्धानन्धीकुर्वन पदेपदे भ्रमरान् । अयमेतिमन्दमन्दं कावेरीवारिपाव नःपवनइति । छेकवृत्तिगतोद्विधा । छेकाःविदग्धाः। वृत्तिर्नियतवर्णगतो रसविषयोव्यापारः । गतइतिछेकानु प्रासोवृत्त्यनुप्रासश्चेतितद्भेदैा ॥

अनुप्लवः । त्रि । सहाये ॥ अनुगे ॥ अ नुपश्चात्प्लवते। प्लुङ्गतैा। पचाद्य च ॥

अनुबन्धः । पुं । बन्धे ॥ दोषोत्पादे । इच्छातोऽपराधकरणे ॥ यथा । अनु बन्धमवस्याचदृष्ट्वादण्डं निपातयेदि ति । वातादिदोषाणाम प्राधान्ये ॥ उच्चरितप्रध्वंसिनि । विनश्वरे ॥ प्र- कृतिप्रत्ययागमादेशानांयः कार्यार्थ मासज्यते नचप्रयोगसमवायी सो प्यनुबन्धउच्यते। मुख्यानुयायिनिशि- शै। मुख्यंपित्रादिकमनुयातियः शि शुस्तस्मिन् ॥ प्रकृतस्यानुवर्त्तने । प्र कृतस्यप्रारब्धस्यअनुवर्त्तने। सम्बन्धे॥ पश्चाद्भाव्यशुभपरिणामे ॥ अधिकारि विषयसम्बन्धप्रयोजनेषु ॥ लेशे ॥ फलसाधने॥ अनुबध्यते । बन्धबन्धने । घञ् ॥

अनुबन्धी । त्रि । सहचारिणि॥ अवि च्छेदेनव्यापके ॥ अनुबध्नातीति ॥

अनुबन्धी । स्त्री । हिक्कायाम्॥ तृष्णा याम् ॥

अनुबोधः । पुं । प्रबोधने । गतगन्धस्य पुनःप्रयत्नेनोद्बोधने । यथा । कस्तू- रिकादिनामद्यादेः ॥ पश्चाद्बोधे ॥ अनुबोधनम् । बुधअवगमने । भावे- घञ् ॥

अनुब्राह्मणी । त्रि । अनुब्राह्मणाध्ययन कर्त्तरि ॥ ब्राह्मणसदृशोग्रन्थोऽनुब्रा ह्मणम् । तदधीते । अनुब्राह्मणा दिनिः ।

अनुभवः । पुं । स्मृतिभिन्नज्ञाने ॥ सद्वि विधः यथार्थोऽयथार्थश्चेति । तद्वति तत्प्रकारकानुभवो यथार्थानुभवः । सैवप्रमेत्युच्यते । तदभाववति तत् प्रकारकश्चायथार्थानुभवः॥ उपलम्भे। उपलब्धौ। साक्षात्कारे। साक्षात् स्वरूपबोधे ॥ अस्यमाहात्म्यन्तु । य स्यानुभवपर्यन्ता दृष्टिस्तत्त्वे प्रवर्त्तते । तद्दृष्टिगोचराःसर्वेमुच्यन्तेसर्वकि ल्बिषैरिति ॥ प्रत्ययादैा ॥ अनुभ वनम् । भू० । ऋदोरप् ॥

अनुभविता । त्रि । चेतने ॥

अनुभावः । पुं । कोषदण्डजतेजसि । प्रभावे । निश्चये ॥ सतांमतिनिश्चये । सतामभिप्रायस्यनिश्चये । भावबोधके रोमाञ्चादौ । कटाक्ष भुजाक्षेप प्रभृतिषु ॥ यथा । भावंमनोगतंसाक्षात्स्वहेतुंव्यञ्जयन्तिये । तेऽनुभावा इतिख्याताभ्रूविक्षेपस्मितादय इतिर सार्णवसुधाकरः ॥ भवनंभावः । श्रिणीभुवइतिघञ् । अनुगतोभावोऽनुभावः।प्रादयोगताद्यर्थेइतिसमासः। सामर्थ्ये ॥ अनुभावयति । भुवःपश्चाद्यच् ॥

अनुभाव्यः । त्रि । अनुभवविषये ॥

अनुभूतः । त्रि । परिचिते ॥ यथा । जयतिश्रीगुरुर्देवोयत्प्रसादादिदंजगत् । अनुभूतंमयासम्यग्दृष्टंनसारमणवपीति ॥

अनुभूतिः । स्त्री । ज्ञानभेदे । अनुभवे । यथा।अनुभूतिंविनामूढोवृथाब्रह्मणि मोदते । प्रतिबिम्बितशाखाग्रफलास्वादनमोदवदिति ॥ प्रत्यक्षानुमित्युपमितिशब्दभेदात्साचतुर्विधाभवति ॥

अनुमतः। त्रि। कृतोत्साहे । अनुज्ञाते॥

अनुमतकर्म्मकारी । त्रि । आज्ञयाकार्यकर्त्तरि ॥ लिखितपत्राद्यनुसारेणकर्मकर्त्तरि ॥

अनुमतिः । स्त्री । कलोनेन्दुपूर्णिमायाम् । अद्वायास्तनयायाम् ॥ उदयकालेमतिपद्योगात्कलाहीनेचन्द्रेसत्यनुमतिशब्दवाच्यापूर्णिमाभवति ॥ अनुज्ञायाम् । राजादेःसम्मतौ । तांविनायागादिक्रियायाअनिष्पत्तेः ॥ सम्मतिपूर्वकाज्ञायाम् ॥ अनुमन्यतेक्तिच् ॥

अनुमन्ता । त्रि । यदनुमतिंविनाकर्त्तुंनशक्यतेतस्मिन् । अनुमतिदातरि ॥ कार्यकारणसङ्क्षिपुस्वयमप्रवृत्तोपिपरमात्मा प्रवृत्तइवसन्निधिसत्तामात्रेणतदनुकूलत्वात्स्वव्यापारेषुप्रवृत्तान्देहेन्द्रियादीननिवारयतिकदाचिदपि ततसाक्षिभूतःपुरुषः साक्षीअनुमन्ता ॥

अनुमरणम् । न । अनुसंस्थायाम् । पश्चान्मरणे । भर्त्तरिमृतेतत्पादुकादिकमुरसिनिधायज्वलच्चितारोहण पूर्वकं ब्राह्मणीभिन्नस्त्रियाः मरणे ॥ यथा । देशान्तरमृतेपत्यौसाध्वीतत्पादुकाद्वयम् । निधायोरसिसंशुद्धाप्रविशेज्जातवेदसमितिब्रह्मपुराणम् ॥ पृथक्चितिंसमारुह्यनविप्रागन्तुमर्हतीतिस्मृतिः ॥ तत्रस्वकृपारमर्णाजगत्याकृतविग्रहा । मोहाङ्कुर्त्तुश्चितारोहाङ्गवेस्वर्गगामिनीः

तिसहमरणानुमरणयोःसामान्यतो निषेधकमागमवचनम् ॥ सहमरणे॥

अनुमा । स्त्री । अनुमितौ । अनुमाने॥

अनुमानम् । न । कल्पने ॥ सांख्यस्मृति परिकल्पिते प्रधाने ॥ स्मृतौ ॥ अनुमीयतेश्रुतिर्ययेतिव्युत्पत्त्या स्मृतेरपिप्रामाण्यम्प्रतिसापेक्षत्वात् ॥ अनुमितिकरणे ॥ लिङ्गलिङ्गिपूर्वके । पूर्ववत् शेषवत् सामान्यतो दृष्टंचेति त्रिविधे अनुमितिसाधने ॥ अत्रोक्तं-भाष्यकारैः।सत्सुचवेदान्तवाक्येषु जगतो जन्मादिकारणवादिषु तदर्थग्रहदार्ढ्यायाऽनुमानमपिवेदान्तवाक्याविरोधिभवन् न निवार्यतइति ॥

अनुमानोक्तिः । स्त्री । तर्के ॥ अनुमानस्य उक्तिः ॥

अनुमितिः । स्त्री । अनुभवविशेषे । परामर्शजन्यज्ञाने । व्याप्तिविशिष्टपक्षधर्मताज्ञानजन्यज्ञाने ॥ यथा । धूमदर्शनाद्वह्निमान्पर्वतइत्याकारज्ञानमनुमितिः । अस्याव्यापारकारणंपरामर्शः । अस्याःकरणंव्याप्तिज्ञानम् ॥ अनुमानम् । डुमिञ्प्रक्षेपणे । क्तिन् ॥

अनुमेयः । त्रि । अनुमातुंयोग्ये ॥

अनुमोदः । पुं । एवमस्त्वित्याकारे अनुमोदने ॥

अनुमोदनम् । न । अनुमोदे ॥

अनुमोदितः । त्रि । अनुज्ञाते । कृतानुमोदने । अनुमते ॥ यथा । भवताय्यद्व्यवसितंतन्मेसाध्वनुमोदितमिति श्रीभागवतम् ॥

अनुयाजः पुं । यज्ञाङ्गे ॥ पञ्चानुयाजाः । यजेर्घञ्प्रयाजानुयाजौयज्ञाङ्गइति कुत्वाभावोनिपातसिद्धः ॥

अनुयायी । त्रि । सदृशे ॥ पश्चाद्गामिनि ॥

अनुयुक्तः । पुं । भृतकाध्येतरि ॥ इति-महाभारतम् ॥

अनुयोक्ता । पुं । भृतकाध्यापके ॥ इति महाभारतम् ॥

अनुयोगः । पुं । प्रश्ने ॥ अनुयोजनम् । युजेर्घञ् ॥

अनुयोगकृत् । पुं । आचार्ये ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥

अनुयोजनम् । न । प्रश्ने ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥

अनुरक्तः । त्रि । अनुरागवति ॥ यथा । अनुरक्तोगुणान्ब्रूतेविरक्तोदूषणानि चेति ॥ अनुकूले ॥

अनुरञ्जनम् । न । अनुरागे । हर्षजनने ॥

अनुरतः । त्रि । अनुरागविशिष्टे । प्रीते । अनुरक्ते ॥ अनुपूर्वात् रमेः क-

र्त्तरिक्तः ।

अनुरतिः । स्त्री । अनुरागे ।

अनुरहसम् । न । एकान्ते । रहोऽनु । अनुगतंरहः । अनुगतं रहोऽस्मिन्वा । अव्ययतत्पुरुषसइत्यच् ।

अनुरागः । पुं । अन्योन्यप्रीतौ । स्नेहे । अनुगतोरागः ।

अनुरागी । त्रि । अनुरक्ते । अनुरागोऽस्यास्तिअस्मिन्वा । अनुवर्णेइनिः ।

अनुराधा । स्त्री । सप्तदशनक्षत्रे । अस्यजातस्यफलंयथा । सत्कीर्त्तिकान्तिश्चसदोत्सवःस्याज्जेतारिपूणाञ्चकलाप्रवीणः ।स्यातसम्भवेयस्यकिलानुराधासम्पत्तप्रमादौर्विविधौ भवेतामितिकोष्ठीप्रदीपः । राधामनुगता ।

अनुरुद्धः । त्रि । निवद्धे ॥

अनुरूपम् । त्रि । सदृशे । योग्ये ।

अनुरूपम् । । । सदृशे । प्रतिरूपे । रूपस्ययोग्यम् । यथार्थेयोग्यतायामव्ययं विभक्तीत्यव्ययीभावः । अव्ययीभावश्चेत्यव्ययत्वम् ।

अनुरोधः । पुं । अनुवृत्तौ । अनुवर्त्तने । आराध्यादेरिष्टसम्पादने । अनुरोधनम् । रुधिरआवरणे । घञ् ।

अनुलब्धः । त्रि । अनुवित्ते ।

अनुलापः । पुं । मुहुर्भाषणे । वारंवारं भाषणे । अनुलपनम् लपव्यक्तायांवाचि । भावे घञ् ।

अनुलिप्तः । त्रि । रञ्जिते ॥ कृतानुलेपने ।

अनुलेपः । पुं । चन्दनादौ । अनुलेपनम् । लिपेर्घञ् ।

अनुलेपनम् । न । चन्दनादौ ॥ गात्रेसुगन्धिद्रव्यादिलेपने । अनुलिप्यते । लिपउपदेहे । कर्मणिल्युट् ॥

अनुलोमः । पुं । यथाक्रमे । अच्प्रत्ययान्वेत्यच् ।

अनुलोमजः । त्रि । अनुलोमजाते । अप्रतिलोमजे ॥ यथा । ब्राह्मणात् चक्षत्रियागर्भजातः । क्षत्रियात् वैश्यायां जात इत्यादिज्ञेयम् ।

अनुवत्सरः । पुं । सम्वत्सरे ।

अनुवर्त्तनम् । न । अनुरोधे । आराध्यादीष्टसम्पादने ॥ अनुगम्यवर्त्तनमाराधनम् । अनुवृत्तौ ।

अनुवर्त्तितः । त्रि । सेविते ।

अनुवर्त्ती । त्रि । अनुकूले ॥

अनुवाकः । पुं । ग्रन्थे । ऋग्गीतऋग्जाते । ऋग्यजुःसमूहे । अनूच्यते । वचपरिभाषणे । घञ् । चजोरिति कुत्वम् ।

अनुवाक्या । स्त्री । पुरोनुवाक्याख्येदेवताह्वान्यामृचि । अनूच्यते । वचेर्ऋदृलोर्ण्यत् । चजोरितिकुत्वम् ।

। शब्दसंज्ञत्वात् वचोशब्दसंज्ञाया-
मितिनप्रतिषेधः ॥

अनुवातः । पुं । वायुविशेषे । यःशिष्य देशाद्गुरुदेशमागच्छतिवायुः सोनुवातइत्युच्यते ॥

अनुवादः । पुं । प्राप्तस्यपुनः कथने । ज्ञातार्थस्यप्रतिपादने। सिद्धस्योपन्यासे ॥ प्रमाणान्तरावगतस्यार्थस्यशब्देनोक्तिरनुवादः ॥ ज्ञातस्यकथने ॥ यथा । अग्निर्हिमस्यभेषजमित्यादिः। हिमविरोधित्वस्याग्नेःप्रत्यक्षावगतत्वात् । अनुवदनम् । वदअभिवादनस्तुत्योः । घञ् । कुत्सितेर्थे ॥ विधिविहितस्यानुवचनमनुवादः । न्या० २ । ६५॥

अनुवासः । पुं । सौरभ्ये ॥

अनुवासनम् । न । स्नेहने ॥ धूपने ॥ वैद्यकोक्तस्नेहवस्तौ ॥ यथा । द्विधावस्तिः परिज्ञेयानिरूहश्चानुवासनम् । कषायाद्यैर्निरूहः स्यात्स्नेहाद्यैरनुवासनमिति ॥ वासच्छेदे चु० । अनुपूर्वात् भावेल्युट् ॥

अनुवित्तः । त्रि । अनुलब्धे ॥

अनुविद्धः । त्रि । खचिते ॥

अनुविषमम् । त्रि । अनुगते ॥

अनुविहितः । त्रि । अनुवर्त्तिनि ॥ कर्त्तरिक्तः ॥

अनुवृत्तः । त्रि । प्रविष्टे । व्याप्ते ॥ पालिते ॥ अनुवृत्तिविशिष्टे ॥

अनुवृत्तिः । स्त्री । प्रवाहरूपेणानुगतौ॥ अनुरोधे ॥ आनुकूल्ये । सेवायाम् ॥ अन्वये ॥ अनुवर्त्ततेव्याप्नोति । वृतु वर्त्तने । क्तिन् ॥ अनुवर्त्तनंवाक्तिन् ॥

अनुवेश्यः । त्रि । तदन्तर्गृहवासिनि ॥

अनुव्रजनम् । न । अनुव्रज्यायाम् । गृहागतानांशिष्टानांगमनसमये कियद्दूरपर्यन्तंपश्चाद्गमनरूपे शिष्टाचारे ॥ यथा । आयान्तमग्रतोगच्छेत् गच्छन्तंतमनुव्रजेदितिनिगमकल्पद्रुमतन्त्रम् ॥

अनुव्रज्या । स्त्री । गच्छतोनुगमने । अनुव्रजने ॥ अनुव्रजनम् । अनुव्रज्या- । क्यप् ॥

अनुशयः । पुं । द्वेषे ॥ पश्चात्तापे ॥ अनुबन्धे ॥ दीर्घद्वेषे ॥ शास्त्रोक्तकर्मणि ॥ अनुशयनम् अनेनवा । शीङ्स्वप्ने । एरच् पुंसीतिघोवा ॥

अनुशयी । त्रि । चन्द्रस्थलस्खलितेऽवरोहतिव्रीह्यादिदेहसंश्लिष्टे वेदविहितकर्मानुष्ठातरि कर्मिणि ॥ जीवे ॥ अनुदण्डवत्प्रणामैश्चरणमूलेशेते इति तथा ॥

अनुशयी । स्त्री । क्षुद्ररोगान्तर्गतपादरोगविशेषे ॥ तल्लक्षणादिर्यथा ॥

गम्भीरामल्पशोफांचसवर्णामुपरि-
क्षिताम्। पादस्यानुशयींतान्तुविद्या
द्वत्तः प्रपाकिनीम्। हरेदनुशयींवै
वःक्रियया श्लेष्मविद्रधेरितिभावप्रका
शः।

अनुशरः। पुं। राक्षसे। अनुशृणाति।
शृहिंसायाम्। अनुपूर्वः। ऋदोरप्।

अनुशायी। पुं। जीवे।

अनुशासनम्। न। अनुशिष्टौ। आज्ञायाम्। उपदेशे॥ नियोगवचने। अनुशिष्यते व्याख्यायते लक्षणादिर्येन। शासुअनुशिष्टौ अनुपूर्वः। ल्युट्॥ व्युत्पादने। यथा। शब्दानामनुशासनम्। अनुशिष्यन्तेऽसाधुशब्देभ्यः प्रविभज्य बोध्यन्तेयेनेतिकरणेल्युट्।

अनुशासितः। त्रि। अनुशिष्टे। अनुशिक्षिते।

अनुशासिता। त्रि। नियन्तरि। प्रशासितरि।

अनुशिष्टः। त्रि। ज्ञापिते। शिक्षिते। आज्ञप्ते॥

अनुशिष्टिः। स्त्री। कर्त्तव्याकर्त्तव्ययोर्विविच्यज्ञापने। अनुशासने। अनुशासनम्। शासु०। स्त्रियांक्तिन्। नाथादिभ्यः। शास इदङ्हलोः।

अनुशीलनम्। न। आलोचने॥ मुहुःसेवने। पुनःपुनरभ्यासे।

अनुशोचनम्। न। शोके। पश्चाच्छोके। अनुपूर्वः। ल्युट्।

अनुश्रवः। पुं। वेदे। गुरुमुखादनुश्रूयतएव न केनचित्क्रियते अनुपूर्वाच्छ्रूयते ऋदोरविवक्षयाप्।

अनुषक्। अ। अनुमाने।

अनुषक्तः। त्रि। अनुविषक्ते। अनुगते। अनुसज्यतेस्म। षञ्ज०। क्तः।

अनुषङ्गः। पुं। करुणायाम्। इतिजटाधरः। एकत्रान्वितार्थानामपरत्रान्वये। आसक्तौ। न्याये। उपनयस्याऽयम्पदस्यनिगमने। यथा। वह्निव्याप्यधूमवांश्चायमतस्माद्वह्निमानिति। अनुषज्यतेऽत्र। षञ्जसङ्गे। हलश्चेतिघञ्। अन्योद्देशप्रवृत्तावन्यस्यापिसिद्धौ।

अनुषङ्गि। त्रि। व्यापके।

अनुष्टुप्। स्त्री। सरस्वत्याम्। अष्टाक्षरायांवृत्तौ। यथा। पञ्चमोलोगुरुःषष्ठःसप्तमस्तुसमेलगुः। पादेष्विषमेगश्चेत्श्लोकोऽनुष्टुप्चकीर्त्तितः। क्वचितपादेतुविषमेपञ्चमाद्याद्वयोपिला। तेक्वापिसर्वेगाःश्लोकेक्वचित्केवलपञ्चमइति। अनुस्तुभ्नाति। स्तुनभु०। क्विप्।

अनुष्ठानम्। न। क्रियारम्भे। करणे। अनुष्ठीयतेयत्। ष्ठा०। ल्युट्।

अनुष्ठितः। त्रि। कृते।

अनुष्णः । त्रि । अलसे । मन्दे । शीतले ॥ उष्णोदन्यः उष्णादन्यः । न । उत्पले ।

अनुष्णवल्लिका । स्त्री । नीलदूर्वायाम् ।

अनुसंस्था । स्त्री । अनुमरणे ॥

अनुसञ्चरन् । त्रि । गमनागमनेकुर्वति ।

अनुसन्ततम् । त्रि । अनुस्यूते । अनुगते ।

अनुसन्धानम् । न । अन्वेषणे ॥ अनुसन्धीयते । डुधाञ्० । ल्युट् ॥

अनुसमुद्रम् । । । समुद्रस्यसमीपे ॥ समुद्रंसमया । अनुर्यत्समयेत्यव्ययीभावः ॥

अनुसरणम् । न । अनुवृत्तौ ॥ अनुपूर्वात् सर्तेर्ल्युट् ॥

अनुसर्गः । पुं । प्रतिसर्गे ॥ ब्रह्मादीनाम मन्तरोत्पत्तिरूपे ॥

अनुसवम् । न । त्रिकाले ॥

अनुसवनम् । । । सर्वदार्थे ॥

अनुसारः । पुं । पूर्वानुरूपे ॥ अनुसरणे ॥ अनुक्रमे ॥ अनुसर्त्तेर्घञ् ॥

अनुसारी । त्रि । अनुसृत्यवर्त्तमाने ॥

अनुसृतः । त्रि । उपासिते ॥

अनुस्मृतिः । स्त्री । ध्याने ॥ अनुस्मरणम् । स्मृ० । क्तिन् ॥

अनुस्यूतम् । त्रि । अनुसन्तते ॥ अनुसीव्यतेस्म । षिवु० । क्तः । च्छ्वोरित्यूठ् ॥

अनुस्वारः । पुं । अं इति अचः परेवि न्दौ ॥ स्वरति । स्वृशब्दोपतापयोः ।

अण् । ततःमत्वार्थीयण् । स्वरवान् भावे घञ्वा ॥ अनुगतःस्वारः ॥ स्वरमनुभवतिवा ॥

अनुहारः । पुं । अनुकारे । सदृशकरणे । सदृशरूपवेशभाषाद्याविष्करणे ॥

अनुहरणम् । हृञ्हरणे । हञ् । उपमायाम् ॥

अनूकः । पुं । गतजन्मनि ॥ न । कुले ॥ शीले ॥ अनूच्यति । उचसमवाये । दूगुपधेतिकः । न्यंक्वादिः ॥ त्रिपुरुषानूकमित्यत्र तु त्रीन्पुरुषाननुकायति । कैशब्दे । आतश्चेतिकः । अन्येषामपीतिदीर्घः ॥

अनूचानः । पुं । साङ्गवेदविचक्षणे ॥ अनुवचनसमर्थे ॥ यथा । अनूचानः पण्डितम्मन्यमानोयोविद्ययाहन्तियशः परेषाम् । तस्यान्तवन्तस्तुभवन्ति लोकानचास्यतद्ब्रह्मफलंददातीति महाभारतम् ॥ त्रि । सविनये । विनीते ॥ अन्ववोचत् । वेदस्यानुवचनं कृतवान्वा । उपेयिवाननित्नसाधुः ॥

अनूचानमानी । त्रि । अनूचानंमन्य ॥ अनूचानमात्मानंमन्यते इत्येवंशीलः । आत्ममानेखश्चेतिपचेणिनिः ॥

अनूचः । त्रि । वामने ॥ नीचे ॥

अनूढः । त्रि । अविवाहिते ॥ नञ्वः ॥ नञ्समासः । नलोपोनञः । सास्मा

सुडचि ।

अनूचम् । चि । अवक्तव्येगुर्वादिनामनि । यथा । आत्मनाम गुरोर्नाम नामातिकृपणस्यच । श्रेयस्कामोनगृह्णीयाज्ज्येष्ठापत्यकलत्रयोरिति । वद: सुपिक्यप्चेति वदेर्भावेक्यप् ॥

अनून: । चि । पूर्णे । नऊन: । अनिश्चिते । नास्तिनूनंयस्य ।

अनूनक: । चि । पूर्णे ॥ ऊनयति । ऊन परिहाणे । अच् । स्वार्थेकन् । नऊनक: ॥

अनूप: । पुं । सैरिभे । महिषे ॥ चि । जलप्राये । अम्बुप्रायदेशे ॥ अस्यलक्षणंयथा । वह्वम्बुर्वहुवृक्षश्चवातश्लेष्मामयान्वित: । देशोऽनूपं इतिख्यात: शास्त्रेषुचमनीषिभिरिति ॥ अपि च । नदीपल्वलसंशैवालपुष्पफुल्लोत्पलकुलैर्युत: । हंससारसकारण्डवचक्रवाकादिसेवित: ॥ सरोवराहमहिषरुरुरोहितकुलाकुल: । प्रभूतद्रुममुख्याख्यानानाशस्यफलान्वित: ॥ अनेकशालिकेदारकदलीक्षुविभूषित: । अनूपदेशोवातश्लेष्मामयाभिमानितिभावप्रकाश: ॥ अनुगता आपोऽत्र । प्रादिभ्योधातुजस्यवाच्योवाचोत्तरपदलोपश्चेतिवहुव्रीहि: । ऋक्पूरिति अ: । ऊदनोर्देशे ॥

अनूपजम् । न । आर्द्रके ॥ इतिराजनिघण्ट: । चि । अनूपोत्पन्नमात्रे ॥

अनूबन्ध: । पुं । अनुबन्धे । अनुवध्नाति । वन्धवन्धने । घञ् । उपसर्गस्यघञीतिदीर्घ: ॥

अनूरु: । पुं । अरुणे । सूर्यसारथौ ॥ अविद्यमानावूरूयस्य ॥

अनूरुसारथि: । पुं । सूर्ये । अनूरु: सारथिर्यस्य ॥

अनृच: । पुं । माणवके । अविद्यमाना ऋचोऽस्य । ऋक्पूरित्यप्रत्यय: ॥

अनृजु: । चि । शठे । वक्राशये । नऋजु: ॥

अनृणी । चि । ऋणमुक्ते । यथा । एकमप्यक्षरंयस्तुगुरु:शिष्येनिवेदयेत् । पृथिव्यांनास्तितद्द्रव्यंयद्दत्त्वासोऽनृणीभवेदिति तिथ्यादितत्त्वम् ।

अनृतम् । न । कृषौ ॥ असत्ये । अयथादृष्टकथने । अयथार्थभाषणे ॥ तत्कथनेदोष: । समूलोवाएषपरिशुष्यति योऽनृतमभिवदतीतिश्रुते: ॥ अवध्यहिंसानुवन्धियथार्थभाषणे ॥ नऋतम् । अनृतम् ॥ विवाहादिपञ्चके प्वनृतभाषणेपापाभावो यथा । विवाहकाले रतिसंप्रयोगेप्राणात्यये सर्वधनापहारे । विप्रस्यचार्थेह्यनृतं वदेत पञ्चानृतान्याहुरपातकानी-

तिकार्यपर्यवि शिष्यंप्रति श्रीकृष्णो क्तिः ॥

अनेकः । चि । एकभिन्ने ॥ वहुषु ॥ न । एके ॥ प्रतिपुरुषं वुध्यादीनां भेदात् ॥ पृथिव्यादिकमपि शरीरघटादिभेदेनाऽनेकमेव ॥ नएकः ॥

अनेकजः । पुं । पक्षिणि ॥ विष्णौ ॥ धर्मगुप्तयेऽसकृज्जायमानत्वात् ॥ त्रि । वहुजाते ॥

अनेकता । स्त्री । परस्परंभिन्नतायाम् ॥ न एकता ॥

अनेकधा । ? । अनेकप्रकारे ॥

अनेकपः । पुं । स्त्री । हस्तिनि ॥ अनेकेन करेण मुखेनच पिवति । पापाने । सुपीतिकः ॥

अनेकरूपम् । त्रि । विविधे ॥ अनेकानि रूपाणियस्मिन् ॥

अनेकसंयुक्तम् । न । लिङ्गशरीरे ॥ अनेकैर्देवमनुष्यादिनानास्थूलशरीरैःसंयुक्तम् । अनेकाभिः श्रोत्रादिवुध्यन्तसप्तदशकलाभिः संयुक्तंवा ॥ त्रि । वहुभिः सम्बद्धे ॥

अनेकान्तः । त्रि । अनियते ॥ अनतिशये ॥

अनेकान्तवादी । त्रि । आर्हते । सप्तपदार्थवादिनि नास्तिकभेदे ॥ यथा । इहसप्तपदार्थाःस्युर्जीवाजीवास्रवाश्रयः । संवरोनिर्जरश्चैवबन्धमोक्षावुभावपि । स्याद्वादवाञ्छितास्त्वेतेस्वनैकान्तिकत्वतइति ॥

अनेकाश्रितगुणः । पुं । वहुनिष्ठगुणे ॥ सयथा । संयोगः विभागः द्वित्वपृथक्त्वादिःएकत्वान्यसङ्ख्येतिसिद्धान्तमुक्तावली ॥

अनेजत् । त्रि । चलनरहिते । सदैकरूपे ॥ एजतीत्येजत् । एजृकम्पने । चलनं स्थिरत्वप्रच्युतिः । नञ्समासः ॥

अनेडमूकः । चि । शठे ॥ मूकवधिरे । वाक्श्रुतिवर्ज्जिते ॥ नास्त्येडमूकोऽस्मात् । एडमूकसदृशोऽनेडमूकइतिवा । सादृश्यस्यनञर्थत्वात् ॥ अन्धे ॥

अनेनाः । त्रि । निर्दोषे ॥

अनेहा । पुं । काले । समये ॥ नहन्यते । नञिहनएहचेत्यसिरेहादेशश्च । ऋदुशनसित्यनङ् ॥

अनैकान्तिकः । पुं । हेत्वाभावविशेषे व्यभिचारे ॥ साधारणा साधारणानुपसंहारिभेदादनैकान्तिकस्त्रिविधः । ऐकान्तिकोऽव्यभिचारी । नऐकान्तिकः ॥ चि । ऐकान्तिकादितरस्मिन् ॥

अनैक्यम् । चि । एकताशून्ये । अनेकतायाम् ॥ एकस्यभावऐक्यम् । नऐक्यम् ॥

अनैपुण्यम् । न । अनिपुणतायाम् ॥

अनैश्वर्यम् । न । अनीश्वरतायाम् । असामर्थ्ये ॥

अनोकहः । पुं । कुठे । वृक्षे ॥ अनसः शकटस्याकं गतिं हन्ति । अन्येष्वपीति हन्तेर्डः ॥

अनौचिती । स्त्री । लोकमर्यादातिक्रमे ॥ न औचिती ॥

अनौपम्यम् । त्रि । आत्मरूपे ॥ यदि तत्सदृशो द्वितीयः पदार्थो जगत्यां स्यात् तदा तदुपमानेन स आत्मोपमेयः स्यात् न तु तदस्ति तस्मादनौपम्यमात्मरूपम् ॥

अन्तम् । न । स्वरूपे ॥ यथा । वनान्तभूः ॥ पुं । नाशे ॥ पुं । न । अवसाने । चरमे ॥ त्रि । अन्तिके ॥ प्रदेशे ॥ यथा । रम्यं हर्म्यतलं न किं वसतये श्राव्यं न गीतादिकं किं वा प्राणसमासमागमसुखं नैवाधिकप्रीतये । किन्तु प्रान्तपतत्पतङ्गपवनव्यालोलदीपाङ्कुरच्छायाचञ्चलमाकलय्य सकलं सन्तो वनान्तं गताः इति ॥ परिग्रहापेक्षया समाप्तौ ॥ अतिमनोहरे । रुचिरे ॥ अवयवे ॥ निर्णये ॥ दूरत्तायाम् । सीमायाम् ॥ यथा । लवणजलान्ता नद्यः स्त्रीभेदान्तञ्च मैथुनम् । पैशुन्यं जनवार्त्तान्तं वित्तं दुःखत्रयान्तकम् ॥ राजश्रीर्ब्रह्मशापान्ता कर्म्मान्तं ब्रह्मवर्चसम् । आचारो घोषवासान्तः कुलस्यान्तं स्त्रियः स्मृताः ॥ सर्वे क्षयान्ता निचयाः पतनान्ताः समुच्छ्रयाः । संयोगा विप्रयोगान्ता मरणान्तञ्च जीवितमिति गारुडे ११५ अध्यायः ॥ अमति । अम गत्यादौ । हसिमृग्रिणीति तन् ॥ अन्तति वा अतिबन्धने । पचाद्यच् । अन्तनम् । घञ्वा ॥

अन्तःकरणम् । न । मनोबुध्यहङ्कारचेतस्सु । यथा । मनोबुद्धिरहङ्कारश्चित्तं करणमान्तरम् । संशयो निश्चयो गर्वः स्मरणं विषया अमी इति ॥ अस्योत्पत्तिर्यथा । मिलितैस्तु तैः । अन्तःकरणमेकं स्यादिति । तैः पञ्चभूतसत्त्वांशैर्मिलितैरन्तःकरणं भवतीत्यर्थः । आभ्यन्तरवृत्तित्वादन्तःकरणम् । अन्तः अभ्यन्तरे करणम् ॥

अन्तःकरणदेवता । स्त्री । चन्द्राच्युतचतुर्मुखशङ्करेषु । यथासंख्यं चतुर्णां चतुर्षु ॥

अन्तःकरणविषयः । पुं । सङ्कल्पविकल्पनिश्चयाहङ्काराख्यचैतन्याख्येषु ॥ यथासंख्यं चतुर्णां चत्वारो विषया ज्ञेयाः । अन्तःकरणवृत्तित्वेनाप्येषां व्यवहारः ॥

अन्तःकरणवृत्तिः । स्त्री । मनोवृत्तौ ॥ सा चातुर्विधा । यथाहुः । शान्ता घो

रास्तत्रामूलाज्ञानस्तेपृत्तयस्त्रिधा । वैराग्यंचाग्निरौदार्यमित्याद्याः सा त्त्ववृत्तयः ॥ तृष्णास्नेहोरागलोभा- दिन्याद्याघोरवृत्तयः । सम्मोहोभय मित्याद्याःकथितामूढवृत्तयइति ॥ वृ त्तिभेदादन्तःकरणं चतुर्विधंभवति ॥ वृत्तिभेदोयथा । यदातुसङ्कल्प विकल्पकृत्यंतदाभवेतन्मनइत्यभि ख्यम् । स्याद्बुद्धिसंज्ञञ्चयदाप्रवेत्तिसु निश्चितंसंशयहीनरूपम्॥ अनुसन्धा नरूपंतच्चित्तञ्च परिकीर्त्तितम् । अ हङ्कृत्यात्मवृत्त्यातुतदहङ्कारतांगत- मिति ॥ सङ्कल्पविकल्पकृत्यंयदान्तः करणंकरोतितदातदन्तःकरणंमनः संज्ञंभवति । एवमग्रेप्यूह्यम् ॥

अन्तःकुटिलः । पुं । शङ्खे ॥ त्रि । वक्रान्तः करणे ॥

अन्तःपदवी । स्त्री । सुषुम्णायाम् ॥

अन्तःपुरम् । न । भूभुजांस्त्र्यगारे । शु द्धान्ते ॥ अन्तरभ्यन्तरेपुरंगृहम् । ता स्स्थ्याद्राजदारेषु ॥

अन्तःपुराध्यक्षः । पुं । शुद्धान्ताधिकृते ॥ तल्लक्षणमाहयुक्तिकल्पतरुः । यथा । वृद्धः कुलोद्गतः शक्तः पितृपैतामहः शुचिः । राज्ञामन्तः पुराध्यक्षोविनी तश्चतयेष्यत इति ॥

अन्तःप्रज्ञः । पुं । तैजसे ॥ इन्द्रियापेक्ष यामनपेक्ष्यान्तः स्वप्नात् तदासमाहूपा प्रज्ञायस्यसः ॥

अन्तःसत्त्वा । स्त्री । गर्भिण्याम् ॥ अन्तः अभ्यन्तरे सत्त्वंयस्याःसा ॥ भल्लातक्या म् ॥

अन्तःसुखः । त्रि । बाह्यविषयजनितसु- खशून्ये । स्वरूपसुखे ॥ अन्तः अभ्यन्त रे सुखंयस्यसः ॥

अन्तःस्वेदः । पुं । स्त्री । गजे ॥ अन्तः अ भ्यन्तरे स्वेदोयस्य सः ॥

अन्तकः । पुं । नाशकारिणि । यमे ॥ अन्तंकरोति अन्तयति । तत्करोती तिण्यन्तात् ण्वुल् ॥ भरण्याम् ॥

अन्तकरः । त्रि । नाशकरे ॥ अन्तंकरो ति । दिवाविभेतिटः ॥

अन्तकर्म । न । नाशने ॥ राघवस्य शरै र्घोरैर्घोरंरावणमाहवे । अपराघवे- तिसम्प्राप्तम् ॥ स्येतिषोअन्तकर्म णीत्यस्यलोकाध्यमैकवचनम् ॥

अन्तकालः । पुं । मरणसमये । समस्त- करणग्रामवैयग्र्यवति ॥ अन्तश्चासौ- कालश्च ॥

अन्तगः । त्रि । अन्तगामिनि । पारगे ॥ अन्तंगच्छतीतिविग्रहे अन्तात्यन्त- त्यादिनागमे ड प्रत्ययः ॥

अन्तगतः । त्रि । अवसानंप्राप्ते ॥ अन्ते- गतः ॥

अन्ततः । अ । सम्भावनायाम् । अवयवे । पञ्चम्यर्थे । शासने । इति हेमचन्द्रः । अन्ते इत्यर्थे आद्यादित्वात्तसिः ।

अन्तपालः । पुं । बाह्यरक्षके ।

अन्तः । अ । मध्ये । प्रान्ते । अभ्युपगमे । । चित्ते । अमति । अमरगन्धादिषु । अमेस्तुट् चेत्यरन् । तस्य तुडागमः । रेफादकारउच्चारणार्थः ।

अन्तरम् । न । अवकाशे । यथा अन्तरं देहि । अवधौ । यथा मासान्तरे देयम् । परिधानांशुके । यथा अन्तरे शाटकाः परिधानीया इत्यर्थः । अन्तर्द्धौ । यथा पर्वतान्तरं गताः स्त्रियः । भेदे । परस्परवैलक्षण्ये । विशेषे । यथा । अन्तरज्ञो भव सदा धनस्य च जनस्य च । विशेषज्ञ इत्यर्थः । तादर्थ्ये । ओदनान्तरस्तण्डुलः । ओदनार्थ इत्यर्थः । छिद्रे । यथा । अन्तरं लब्ध्वा अरेः प्रहरेत । आत्मीये । अयमेवाभ्यन्तरो मम । विनार्थे । यथा । अन्तरेण पुरुषकारं न किञ्चित्सिध्यति । बहिरर्थे । यथा । अन्तरे चाण्डालगृहः । बाह्य इत्यर्थः । अवसरे । यथा । अन्तरज्ञो हि सेवकः । मध्ये । यथा । आवयोरन्तरे जाताः पर्वताः सरितो द्रुमाः । आत्मनि । यथा । प्रमान्तरं वेद । अन्तरात्मानं जानातीत्यर्थः । सदृशे । यथा । इकारस्य चकारोन्तरतमः । अन्तरं राति । रादाने । आतोनुपेतिकः ।

अन्तरङ्गः । त्रि । आत्मीये । अन्तः अङ्गानियस्य ।

अन्तरजः । त्रि । नौकानौकादिविशेषाभिन्ने ।

अन्तरप्रभवः । त्रि । सङ्कीर्णजातौ । अनुलोम प्रतिलोमजाते ।

अन्तरा । अ । निकटार्थे । मध्यार्थे । विनार्थे । अन्तरेति । इणगतौ । डाप्रत्ययः ।

अन्तरात्मा । पुं । अन्तःकरणे । अन्तः अभ्यन्तरे आत्मा । सर्वान्तरे परमात्मनि ब्रह्मलोकमध्यवाच्ये । यथा । न कर्मणाकनीयस्या हृद्धिर्वानान्तरात्मनः । इतिवाङ्कुमिवोद्धृत्य वेदान्तैर्घोषणाकृतेति ।

अन्तरापत्या । स्त्री । गर्भिण्याम् । अन्तरे अपत्यं यस्याः ।

अन्तरायः । पुं । विघ्ने । अन्तरायस्त्वदर्शितोयोगस्य चायोगे । व्याधिस्त्यानसंशयप्रमादालस्याविरतिभ्रान्तिदर्शनालब्धभूमिकत्वाऽनवस्थितत्वानीति- । चित्तविक्षेपे । अन्तर्मध्ये अन्तरंस्य व्यवधानस्यवा अयनम् अयगतौ । इ गतौवा । घञ्ज्वा । यागे ।

अन्तरारामः । त्रि । त्यक्तसर्वपरिग्रहस्ते

नवांश्चसुखसाधनशून्ये । अन्तःआरा मोयस्य ॥

अन्तरालम् । न । मध्ये । अभ्यन्तरे । अन्तरंलाति । आतोनुपेतिकः । अन्येषामपीतिदीर्घः ॥ । आङ्प्रश्लेषो वा । मूलविभुजादित्वात्कः ॥

अन्तरालकम् । न । अभ्यन्तरे ॥

अन्तरिक्षम् । न । अम्बरे ॥ पतत्रिमेघसंचार प्रदेशे ॥ भूलोकसूर्य्यमध्यवर्त्तिनि ॥ द्यावापृथिव्योरन्तरीक्ष्यते । ईक्षदर्शने । कर्म्मणिघञ् । वेदेछांदसंह्रस्वत्वम् ॥ अन्तर्ऋक्षाणिनक्षत्राण्यस्य पृषोदरादित्वादित्त्वंवा ॥

अन्तरिक्षक्षित् । पुं । वायौ । अन्तरिक्षे क्षयतिवसति । क्षि० । क्विप् । तुक् ॥

अन्तरितम् । त्रि । तिरस्कृते । अवहिते । व्यवकलिताङ्के । ग्रस्यवाकीइतिभाषा ॥

अन्तरिन्द्रियम् । न । अन्तःकरणे ॥ अन्तः अभ्यन्तरे इन्द्रियम् ॥

अन्तरीक्षम् । न । नभसि । पतत्रिमेघसंचारप्रदेशे ॥ द्यावापृथिव्योरन्तरीक्ष्यते । ईक्षदर्शनांकनयोः । कर्म्मणि घञ् । अन्तरीक्ष्यतेजगदस्मिन्निति-अधिकरणव्युत्पत्तिस्तुनेष्टिता । ल्युटा घञोबाधप्रसङ्गात् ॥ अभ्रकधातौ ॥

अन्तरीक्षजलम् । न । आकाशजले । दिव्योदके ॥

अन्तरीपः । पुं । न । द्वीपे ॥ अन्तर्गता आपोऽत्र । ऋक्पूरित्यः समासान्तः । द्व्यन्तरुपसर्गेभ्य इत्यपईदादेशः ॥

अन्तरीयम् । न । अधोंशुके । परिधानवस्त्रे ॥ अन्तरेभवम् । गहादित्वाच्छः ॥ नाभौधृतञ्चयद्वस्त्रमाच्छादयतिजानुनी । अन्तरीयंप्रशस्तंतदच्छिन्नमुभयोस्तयोः ॥

अन्तरे । ा । मध्ये ॥ अन्तरेति । इणगतौ । विच् ॥

अन्तरेण । ा । विनार्थे ॥ मध्यार्थे ॥ अन्तरेति । इणोणः ॥

अन्तर्गडुः । त्रि । निरर्थके । रद्दीली इति भाषायाम् ॥

अन्तर्गतम् । त्रि । मध्यप्राप्ते ॥ विस्मृते ॥ अन्तर्गम्यतेस्य अन्तर्गच्छतिस्म वा । गमलृगतौक्तः ॥

अन्तर्गृहम् । न । गृहमध्ये ॥

अन्तर्घनः । पुं । वाहीकग्रामविशेषे ॥ ह न० । अन्तर्घनोदेशइतिचन्तर्घनादेशोऽप प्रत्त्ययश्चनिपातनात् ॥

अन्तर्जठरम् । न । कोष्ठे । कुक्षिमध्ये ॥

अन्तर्जलम् । न । अन्तर्जलसाध्येऽघमर्षणजपादौ ॥

अन्तर्ज्योतिः । न । अन्तरात्मनि ॥

अन्तर्द्धनम् । न । मद्यबीजे । किण्व ॥

इतिशब्दचन्द्रिका ॥

अन्तर्दाहः । पुं । कोष्ठसन्तापे । शरीराभ्यन्तरज्वालायाम् ।

अन्तर्द्धा । स्त्री । अन्तर्द्धाने । व्यवधायाम् । अन्तर्द्धानम् । डुधाञ्० । अन्तःशब्दस्याङ्किविधिणत्वेषूपसर्गत्वादात-श्चोपसर्गइत्यङ् ।

अन्तर्द्धानम् । न । अन्तर्द्धा । तिरोधाने । शरीरत्यागे ।

अन्तर्द्धिः । पुं । पिधाने । व्यवधाने ॥ अन्तर्द्धानम् । अन्तःशब्दस्याङ्किविधिणत्वेषूपसर्गत्वादुपसर्गे घोः किरिति किप्रत्ययः ।

अन्तर्द्वारम् । न । गृहाभ्यन्तर्गूढद्वारे । प्रच्छन्ने ॥ अन्तःस्थितंद्वारम् । शाकपार्थिवादिः ॥ खिडकीतिख्याते ॥ यथा । प्रच्छन्नमन्तर्द्वारंस्यात्पक्षद्वारंतदुच्यत इतिशबरस्वामी ।

अन्तर्भूतः । त्रि । मध्यस्थिते । अन्तर्गते ॥

अन्तर्मनाः । त्रि । व्याकुलचेतसि । दुःखितमनसि । दुर्मनसि । विमनसि ॥ अन्तर्मनोऽस्य ।

अन्तर्यामी । पुं । वायौ ॥ यथा । अन्तःप्रविश्यभूतानियोबिभर्त्त्यात्मकेतुभिः । अन्तर्यामीश्वरः साक्षात्पातुनोयद्वशेस्फुटमिति ॥ केतुभिः प्राणादिवृत्तिभिः ॥ ईश्वरे । प्रत्यक्तमे । अन्तरनुप्रविश्यसर्वेषांभूतानांनियन्तरि । सूत्रादप्यान्तरंतत्त्वमन्तर्याम्याख्यमुच्यते ॥ त्रि । अन्तर्गते । मनोगतत्वे ।

अन्तर्वंशिकः । पुं । अन्तःपुराधिकृते । कुब्जवामनादिजने ॥ अन्तरभ्यन्तरोवंशोगृहम् । अन्तर्वंशेनियुक्तः । तत्र नियुक्तइतिठक् । संज्ञापूर्वकत्वान्नवृद्धिः ॥ यद्वा अन्तर्वंशोऽस्यास्ति अतइतिठनाविति ठन् ।

अन्तर्वत्नी । स्त्री । गर्भिण्याम् । अन्तरस्यास्यांगर्भइतिविग्रहे अन्तःशब्दस्याधिकरणप्रधानत्वेन प्रथमासमर्थत्वाभावादस्तिनासामानाधिकरण्याऽसम्भवादप्राप्तोमतुप् अन्तर्वत्पतिवतोर्नुगित्यनेननिपात्यते नुगागमश्चविधीयते ततस्तन्नन्तेभ्य इतिङीप् ।

अन्तर्वमिः । पुं । अजीर्णे । अपाके ॥ इतित्रिकाण्डशेषः ।

अन्तर्वाणिः । त्रि । शास्त्रज्ञे । अन्तर्वाणस्य । समासान्तविधेरनित्यत्वान्नबहुव्रीहौ? श्चेतिनकप् । गोस्त्रियोरितिह्रस्वः । यद्वा । अन्तर्वाणयति । वणशब्दे । स्वार्थणिजन्तादच्पः ।

अन्तर्विगाहः । पुं । प्रवेशे ।

अन्तर्विगाहनम् । न । प्रवेशने ।

अन्तर्वेदी । स्त्री । नीवृदन्तरे । शशस्थल्याम् । हरिद्वारादारभ्य प्रयागपर्य

भेदेऽपि । इतित्रिकाण्डशेषः ॥

अन्तर्हासः । पुं । उपहसने । गूढहास्ये ॥ त्रि । तद्वति ॥

अन्तर्हितम् । त्रि । संवीते । तिरोभूते ॥ अन्तर्धीयतेस्म । डुधाञ्० । क्तः । दधातेर्हिः ॥

अन्तवत् । त्रि । विनाशिनि ॥ अन्तोऽस्त्यस्य । मतुप् ॥

अन्तर्वह्निः । पुं । कालानले ॥

अन्तवासी । पुं । शिष्ये ॥ अन्ते समीपे वस्तुं शीलमस्य । सुपीतिणिनिः ॥

अन्तशय्या । स्त्री । मृतौ ॥ भूमिशय्यायाम् ॥ पितृकानने ॥ अन्ते शय्या ॥

अन्तसद् । पुं । अन्तेवासिनि ॥ अन्ते अन्तिके सीदति । षद्लृ० । सत्सूद्विषेति क्विप् ॥

अन्तस्था । स्त्री । पुं । यरलवेषु ॥ अन्तःस्पर्शोष्मणोर्मध्ये तिष्ठति । ष्ठा० । सुपिस्थ इतिकः । टाप् । खर्परेशरिवेतिविसर्गलोपः ॥

अन्तस्थीयः । त्रि । अन्तस्थेषु भवे । गहादित्वाच्छः ॥

अन्तावसायी । पुं । श्वपचे ॥ मुनिभेदे ॥ नापिते ॥ नखानामन्तमवसातुं शीलमस्य । षोऽन्तकर्मणि षैक्षयेवा । सुपीतिणिनिः । आतोयुक् ॥

अन्ति । अ । समीपे ॥ यथा । मध्यममीतयदुपेयतुरन्तिमान्योरितिभागवतम् ॥

अन्तिः । स्त्री । नाट्योक्त्या ज्येष्ठभगिन्याम् ॥

अन्तिकम् । त्रि । निकटे ॥ अन्तोऽस्यास्ति । अतइनिठनाविति ठन् ॥ अन्त्यतेऽत्र । अतिबन्धने । ण्वुल्वा ॥ न । सामीप्ये इतिधरणिः ॥

अन्तिकतमः । त्रि । अत्यासन्ने । नेदिष्ठे ॥ अतिशयेनान्तिकम् । अतिशायने तमबिष्ठनाविति तमप् ॥

अन्तिका । स्त्री । शातलाओषधौ ॥ चुल्ल्याम् ॥ नाट्योक्त्याज्येष्ठभगिन्याम् ॥ अन्तोऽस्यास्ति । ठन् । अन्त्यतेऽत्रवा । अतिबन्धने । ण्वुल् ॥ प्रत्ययस्थादितीत्वम् ॥ समीपवर्त्तिन्याम् ॥

अन्तिकाश्रयः । पुं । समीपस्थावलम्बने । उपघ्ने ॥ अन्तिकेआश्रीयते आश्रयश्च वा । एरच् ॥

अन्तिमः । त्रि । चरमे । अन्तभवे । परस्मिन् ॥ अन्तभवः । अन्तादितिडिमच् ॥

अन्तेवासी । पुं । शिष्ये ॥ अन्तेसमीपे वस्तुं शीलमस्य । सुपीतिणिनिः । अय वासेत्यलुक् ॥ चण्डाले ॥ ग्रामादेरन्तेवसति ॥ प्रान्तगे ॥

अन्त्यः । पुं । चण्डाले ॥ मुस्तायाम् ॥ त्रि । अधमे ॥ अन्तभवे । चरमस्थे ॥

न । रेवतीनक्षत्रे । मीनराशौ ॥ द्व ग्रजलधिसंख्यायाम् । सहस्रलक्षकोटौ १००००००००००००००० ॥ अन्ते भव: । दिगादित्वाद्यत् ॥ द्वादश वर्षेपि ॥

अन्त्यज: । पुं । स्त्री । शूद्रे । नीचजातौ । यथा । रजकश्चर्मकारश्च नटो वरुड एवच । कैवर्त्तमेदभिल्लाश्च सप्तैते अन्त्यजा:स्मृता इतियम: ॥

अन्त्यजन्मा । पुं । स्त्री । शूद्रे ।

अन्त्यजाति: । पुं । चण्डालादिसप्तसु । यथाहापस्तम्ब: । अन्त्यजातिरविज्ञातो निवसेद्यस्यवेश्मनि । सम्यग्ज्ञात्वा तुकालेनकुर्यात्तत्रं विशोधनम् । चान्द्रायणंपराकोवा द्विजातीनांविशोधनम् । प्राजापत्यन्तुशूद्राणां तस्यासं सर्गदूषणे ॥ यैस्तत्रभुक्तंपक्वान्नंकृच्छ्रं तेषांविनिर्दिशेत् । तेषामपिचयैर्भुक्तं तेषामर्द्धंविधीयते । तेषामपिचयै र्भुक्तंकृच्छ्रपादोविधीयत इतिप्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥

अन्त्यभम् । न । मीनराशौ । रेवतीनक्षत्रे ॥

अन्त्यवर्ण: । पुं । स्त्री । शूद्रे ॥ अन्त्यश्चासौ वर्णश्च । पुं । अन्तिमाक्षरे ॥

अन्त्यावसायी । पुं । स्त्री । चण्डालेन निषाद्यांजनिते । यथा । निषादस्त्री तु चण्डालात्पुत्रमन्त्यावसायिनम् । श्मशानगोचरं सूते तेषाग्रामामपिगर्हितम् । इतिमनु: ॥ चण्डालादि सप्तजातिषु । यथा । चण्डाल: श्वपच: क्षत्तासूतोवैदेहकस्तथा । मागधायोगवौचैवसप्तैतेऽन्त्यावसायिन: । इत्यङ्गिरा: ॥

अन्त्येष्टि: । स्त्री । शवदाहादिक्रियारूपे चरमसंस्कारे ॥ अन्त्या चासावि ष्टिश्च ॥

अन्त्रम् । न । पुरीतति । अमति अनेनवा । अमगतौ । सर्वधातुभ्य: ष्ट्रन् ॥ यद्वा । अमिचिमिदिशसिभ्य: क्त: । संज्ञापूर्वकत्वादुपदीर्घोनुनासिकलोपौ ॥ अन्ततिवा । अतिबन्धने । ष्ट्रन् ॥ उक्ता: सार्द्धत्रयोव्यामा: पुंसामं त्राणिसूरिभि: । अर्द्धव्यामेनहीनानि योषितोंऽत्राणिनिर्दिशेदितिवैद्या: ॥

अन्त्रवृद्धि: । स्त्री । पुं । रोगविशेषे ॥

अन्त्रमांसम् । न । आन्त्रिके ॥ यथा । आन्त्रिकंछिद्रमार्गेणधौतं निर्मलवारिणा । तस्यखण्डान् संविधायवेसवारयुतान् पचेत् । नि:सारंविरसंचान्त्र मान्त्रमांसमुदाहृतमिति ॥

अन्दुक: । पुं । हस्तिनिगडे । पादकटके ॥ अन्द्यतेऽनेन । अदिबन्धने । अन्दूदृम्भूजम्बितिकू: । स्वार्थेक: । स्वा

र्थिका: प्रकृतितोलिङ्गवचनान्यति-
वर्त्तन्तेपीति पुंस्त्वम् । यद्वाऽन्नमयादि
त्वाट्टक् । इसुसुक्तान्तात्कः । केणेति
ह्रस्वः । इकोह्रस्वोऽङ्योगालवस्येतिवा
। यद्वा । अन्धूशब्दात् संज्ञायांकन् ।
केणइतिह्रस्वः ।

अन्दूः । स्त्री । निगडे । स्त्रीपादभूषणे ।
अन्द्यतेऽनेन । अदिबन्धने । अन्दूद्द
म्भितिकूः ।

अन्धः । पुं । न । तिमिरे । अदर्शनात्म
काज्ञाने । त्रि । अदृशि । चक्षुर्हीने ।
पुं । भिक्षौ । यथा । तिष्ठतो व्रजतो
वापियस्यचक्षुर्नदूरगम् । चतुर्युगांभु
वंभुक्त्वापरिव्राट्सोऽन्धउच्यतेइति ॥
राशिविशेषे । यथा । मेषोवृषोमृगे
न्द्रश्चदिवान्धाःपरिकीर्त्तिताः । नृयु
क्कर्कटकन्यास्त्ररात्रावन्धाःप्रकीर्त्तिताः
इति । अन्धयति । अन्धदृष्ट्युपघा-
ते । पचाद्यच् ।

अन्धकः । पुं । दैत्यविशेषे । देशभेदे ।
नृपान्तरे । मुनिविशेषे । यादवप्र
भेदेषु । हिरण्याक्षसुते ।

अन्धकरिपुः । पुं । शिवे ॥ अन्धक
स्यदैत्यस्यरिपुः ॥ श्लेषकाव्यादावन्ध
कारनाशकत्वात् । सूर्य्ये । चन्द्रमसि ।
अग्नौच ।

अन्धकवर्त्तः । पुं । पर्वतान्तरे ॥

अन्धकान्तकः । पुं । शिवे ॥ अन्धकस्य
अन्तकः ।

अन्धकारः । पुं । न । तेजस्सामान्याभा
वे । ध्वान्ते ॥ महाप्रभाभावावच्छिन्ना
भावो ऽन्धकारइतिसामान्यलक्षणा
यांजगदीशः । भयदृष्टितेजोवरोध
कारित्वं तितत्त्वं सर्वव्याधिकरत्वञ्च
त्यस्यगुणाइतिराजवल्लभः । मिथ्या
प्रत्ययलक्षणे स्वविषयावरणे तदुपा
दानाज्ञाने । अन्धदृष्ट्युपघाते । चु
रादिः । अन्धनम् । घञ् । अन्धंकरो
ति कर्मण्यण् ॥

अन्धकारिः । पुं । हरे । शिवे । अन्धक
स्यअरिः ।

अन्धकासुहृत् । पुं । ईश्वरे । शिवे । अ
न्धकासुम् हरति । क्विप् ।

अन्धकूपः । पुं । कर्करान्धुके । सान्धका
रकूपे । मोहे । नरकविशेषे । अंध
स्यासौ कूपश्च ॥

अन्धतमसम् । न । गाढान्धकारे । अ
न्धयति । अन्धदृष्ट्युपघाते चुरादिः
। अच् । अंधश्चतत्तमश्च । अवसमन्धेभ्य
स्तमसइत्यच् ॥

अन्धतामिस्रः । पुं । अभिनिवेशे । स
चाष्टादशविधः । तथाहि । देवाः
खल्वणिमादिकमष्टविधमैश्वर्यमासा
द्यशब्दादीन् भुञ्जानाःशब्दादयो

मोक्षास्तदुपायाश्चाविद्यादयोऽस्मा
कमसुरादिभिरपघातिषतेतिविभ्यति
तदिदंभयमभिनिवेशोऽन्धतामिस्रो-
ऽष्टादशविषयत्वादष्टादशधेतिसां-
ख्याः। न। निविडान्धकारभये नरक
विशेषे ॥ पञ्चप्रकाराज्ञानान्तर्गता
ज्ञानविशेषे। सचविशेषोयथा। देह
नाशे अहमेवमृतोऽस्मीतिबुद्धिः॥

अन्धमूषिका। स्त्री। देवताडे।

अन्धवर्त्मा। पुं। वायोःसप्तमेस्कन्धे।
यथा। महदिन्द्रःसरभसःसामश्चोमा
नुषीतिपाः। देवीविशोऽन्धवर्त्माचस्क
न्धः सप्तमस्त्वाभुवादिति ७।

अन्धः। न। ओदने। अद्यते। अदभ
क्षणे। अदेर्नुम् धौचेत्यसुन्। अन्ध
यतिवा अन्धदृष्ट्युपघाते। असुन्।

अन्धातमसम्। न। अत्यन्धे। महा
न्धकारे। अन्धञ्च तत्तमश्च। अव
समन्धेभ्यस्तमस इत्यच्। अन्येषाम
पीतिदीर्घः।

अन्धाहिः। पुं। कुंचियाइतिगौडप्रसि
द्धे मीनभेदे। इतित्रिकाण्डशेषः॥

अन्धिका। स्त्री। द्यूतभेदे। रजन्या
म्। सर्षप्याम्। सिद्धार्थौषधौ।
स्त्रीविशेषे। चक्षुषोरोग विशेषे॥

अन्धुः। पुं। कूपे। अध्यते। अमग
त्यादौ। अर्जिदृशिकम्यमीति कु
धुंक्च। यद्वा। अन्धयति। अन्धदृ-
ष्ट्युपघाते। मृगय्वादित्वात्कुः।

अन्धुलः। पुं। शिरीषद्रौ।

अन्ध्रः। पुं। वैदेहेन कारावरस्त्रिया
मुत्पादिते अन्त्यजविशेषे। देशविशे
षे॥ यथा। जगन्नाथादूर्ध्वभागमर्वाक्
श्रीभ्रमरात्मिकात्। तावदन्ध्राभि
धोदेशः प्रोक्तःश्रीशक्तिसङ्गमे।

अन्नम्। न। भक्ते। ओदने। स्विन्नतण्डु
ले। यथा। सस्यंक्षेत्रगतंप्राहुःसतुषं
धान्यमुच्यते। आमंवितुषमित्युक्तं
स्विन्नमन्नमुदाहृतमिति वसिष्ठः।
व्रीहियवादौ॥ भक्ष्यभोज्यलेह्यचो
ष्यभेदाच्चतुर्विधमन्नंभवति॥ पृथि-
व्याम्। उपकरणे। औपचारिकम
र्थंगृहीत्वा दृष्टश्चोपकरणेऽन्नशब्दः
। यथा स्त्रियोऽन्नम् पशवोऽन्नम् विशो
ऽन्नं राज्ञामित्यादौ। त्रि। भुक्ते॥
अनिति। अन्यन्तेनवा। अनप्राणने।
कृवृजृसिद्रुपन्यनिस्वपिभ्योनिदितिन
न्॥ यद्वा। अद्यतेस्म। अदभक्षणे।
क्तः। अन्नाख्य इतिनिपातनात्बहु
लंतणीतिवा न जग्धिः। यद्वा। अत
ति। अत०। धापवस्यज्यतिभ्योनइ
तिनः।

अन्नकोष्ठकः। पुं। तण्डुलादिरक्षण
स्थाने॥ गोलाइतिकाश्यांयस्यप्रसि

धिका: प्रकृतितोऽभिव्यञ्जनान्यति-वर्त्तन्तेपीति पुंस्त्वम् । यद्वाभिनयादित्वात् कन् । इसुसुक्तान्तात्कः । केऽणइति ह्रस्वः । इकोह्रस्वोऽङ्योगालवस्येतिवा । यद्वा । अन्धुशब्दात् संज्ञायांकन् । केऽणइतिह्रस्वः ।

अन्दूः । स्त्री । निगडे । स्त्रीपादभूषणे । अन्यतेऽनेन । अदिबन्धने । अन्दूदृन्भ्भितिकूः ।

अन्धः । पुं । न । तिमिरे । अदर्शनात्मकाज्ञाने । त्रि । अदृशि । चक्षुर्हीने । पुं । भिक्षौ । यथा । तिष्ठतो व्रजतो वापियस्यचक्षुर्नदूरगम् । चतुर्युगांभुवंमुक्त्वापरिव्राट्सोऽन्धउच्यतेइति ॥ राशिविशेषे । यथा । मेषोवृषोमृगेन्द्रश्चदिवान्धाःपरिकीर्त्तिताः । नृयुक्कर्कटकन्याश्चरात्रावन्धाःप्रकीर्त्तिताः इति । अन्धयति । अन्धदृष्ट्युपघाते । पचाद्यच् ।

अन्धकः । पुं । दैत्यविशेषे । देशभेदे । नृपान्तरे । मुनिविशेषे । यादवप्रभेदेषु । हिरण्याक्षसुते ।

अन्धकरिपुः । पुं । शिवे । अन्धकस्य दैत्यस्यरिपुः । श्लेषकाव्यादावन्धकारनाशकत्वात् । सूर्ये । चन्द्रमसि । अग्नौच ।

अन्धकवर्त्तः । पुं । पर्वतान्तरे ।

अन्धकान्तकः । पुं । शिवे । अन्धकस्य अन्तकः ।

अन्धकारः । पुं । न । तेजसामाभावे । ध्वान्ते । प्रभाप्रभात्वावच्छिन्नाभावो ऽन्धकारइतिसामान्यलक्षणं यौंजगदीशः । भयदृष्टितेजोवरोधकारित्वं तित्त्वं सर्वव्याधिकरत्वञ्चेत्यस्यगुणाइतिराजवल्लभः । मिथ्याप्रत्ययलक्षणे स्वविषयावरणे तद्रुपादानाज्ञाने । अन्धदृष्ट्युपघाते । चुरादिः । अन्धनम् । घञ् । अन्धंकरोति कर्मण्यण् ।

अन्धकारिः । पुं । हरे । शिवे । अन्धकस्यारिः ।

अन्धकासुहृत् । पुं । ईश्वरे । शिवे । अन्धकासून् हरति । क्विप् ।

अन्धकूपः । पुं । कर्कराम्बुके । साम्धकारकूपे । मोहे । नरकविशेषे । अंधस्तासौ कूपश्च ॥

अन्धतमसम् । न । गाढान्धकारे । अन्धयति । अन्धदृष्ट्युपघाते चुरादिः । अच् । अंधञ्चतत्तमश्च । अवसमन्धेभ्यस्तमसइत्यच् ॥

अन्धतामिस्रः । पुं । अभिनिवेशे । स चाष्टादशविधः । तथाहि । देवाः खल्वणिमादिकमष्टविधमैश्वर्यमासाद्यशब्दादीन् भुञ्जानाःशब्दादयो

भोग्यात्तदुपायाच्चाविमाहरोऽस्था कमसुरादिर्भोपघातिषतेतिविभ्रांति तदिदंभयमभिनिवेशोन्धतामिस्रो- छादशविषयत्वादष्टादशधेतिसां- ख्याः॥ न। निविडान्धकारभये नरक विशेषे ॥ पञ्चमकाराशामान्तर्गता ज्ञानविशेषे। सचविशेषोयथा। देह नाशे अहमेवमृतोऽस्मीतिबुद्धिः॥

अन्धमूषिका। स्त्री। देवताडे।

अन्धपर्मा। पुं। वायोःसप्तमेस्कन्धे। यथा। मरुदिन्द्रःसरभसःसामश्यामा नुषीतिपाः। देवीविशोऽन्धपर्माचस्क न्धः सप्तमकाभुवादिति ७॥

अन्धः। न। ओदने। अद्यते। अदभ क्षणे। अदेर्नुम् धौचेत्यसुन्॥ अन्ध यतिवा अन्धदृष्ट्युपघाते। असुन्॥

अन्धातमसम्। न। अत्यन्धे। महा न्धकारे। अन्धञ्च तत्तमश्च। अव समन्धे भ्यस्तमस इत्यच्। अन्येषाम पीतिदीर्घः।

अन्धाहिः। पुं। कुंचियाइतिगौडप्रसि द्धे मीनभेदे। इतित्रिकाण्डशेषः॥

अन्धिका। स्त्री। द्यूतभेदे। रजन्या म्। सर्षप्याम्। सिद्धार्थौषधौ। स्त्रीविशेषे। चक्षुषोरोग विशेषे॥

अन्धुः। पुं। कूपे। अम्यते। अमग त्यादौ। अर्जिदृशिकम्यमीति कु धुंक्च। यद्वा। अन्धयति। अन्धदृ- ष्ट्युपघाते। मृगय्वादित्वात्कुः॥

अन्धुलः। पुं। शिरीषद्रौ॥

अन्ध्रः। पुं। वैदेहेन कारावस्त्रियां मुत्पादिते अन्त्यजविशेषे। देशविशे षे॥ यथा। जगन्नाथादूर्द्धभागमर्वाक् श्रीभ्रमराम्बिकात्। तावदन्ध्राभि धोदेशः मोक्षःश्रीशक्तिसङ्गमे।

अन्नम्। न। भक्ते। ओदने। स्विन्नतण्डु ले। यथा। सतुषंधान्यमित्याहुःसतुषं धान्यमुच्यते। आमंवितुषमित्युक्तं स्विन्नमन्नमुदाहृतमिति वसिष्ठः। ब्रीहियवादौ॥ भक्ष्यभोज्यलेह्यचो ष्यभेदाच्चतुर्विधमन्नंभवति॥ पृथि- व्याम्। उपकरणे॥ औपचारिकम र्थंगृहीत्वा दृष्टञ्चोपकरणेऽन्नशब्दः। यथा स्त्रियोन्नम् पशवोन्नम् विशो न्नं राज्ञामित्यादौ॥ त्रि। भुक्ते। अनिति। अन्यन्तेनेनवा। अन प्राणने। कृवृजृसिद्रुपन्यनिस्वपिभ्योनिदितिन न्॥ यद्वा। अद्यतेस्म। अदभक्षणे। क्तः। अन्नाण इतिनिपातनात्नबहु लंतणीतिवा न जग्धिः। यद्वा। अत ति। अत०। धापवस्यज्यतिभ्योनइ तिनः।

अन्नकोष्ठकः। पुं। तण्डुलादिरक्षण स्थाने॥ गोलाइतिकार्य्यायस्यप्रसि

द्विः । इतिहेमचन्द्रः ।

अन्नगन्धिः । पुं । अतिसारे । उदराम यरोगे । इतित्रिकाण्डशेषः । अन्नस्यगन्ध इव गन्धोऽस्य । उपमानाच्चेतीत्वम् ।

अन्नदः । त्रि । अन्नदातरि ॥

अन्नदा । स्त्री । अन्नपूर्णायांदेव्याम् ।

अन्नदाता । पुं । प्रभौ । अन्नस्यदातरि ।

अन्नपूर्णा । स्त्री । स्वनाम्नाऽतिप्रसिद्धायांदेव्याम् ।

अन्नपूर्णास्थानम् । न । काश्यामृसिद्धेसिद्धिस्थाने ।

अन्नप्राशनम् । न । अन्नाशने । यथाविधिबालकस्य प्रथमान्नभोजने । षष्ठे अष्टमे वा मासि बालकस्य पञ्चमे सप्तमे वामासि बालिकायाः प्रथमान्नभक्षणरूपसंस्कारइतिस्मार्त्ताः । अन्नस्यप्राशनम् यस्मिन्नतत ।

अन्नमयः । पुं । स्थूलशरीरे । प्रथमकोशे । यथा । पितृभुक्तान्नजादीर्याज्जातोऽन्नेनैववर्द्धते । देहःसोऽन्नमयोनात्मा माक्कोर्ध्वं तदभावतइति ॥ अन्नस्यविकारःमयट । यद्वा । प्रकृतमन्नम् । अन्नं प्रकृतमुच्यतेऽस्मिन वा । तत्प्रकृतवचनेमयट ॥ स्यन्नसमपथ्याम् । पञ्चीकृतपञ्चमहाभूततत्कार्यात्मके विराडमूर्त्तौ ।

अन्नविकारः । पुं । रेतसि । शुक्रे । इतिराजनिर्घण्टः ।

अन्नादः । त्रि । अन्नस्यभोक्तरि । अन्नमत्तीतिविग्रहेकर्मण्यण । होमाग्नौ । आमयाविन्वरहिते । पुं । विष्णौ ।

अन्नाशनम् । न । अन्नप्राशने ॥

अन्यः । त्रि । असदृशे । इतरस्मिन । भिन्ने । अन्यन्तविलक्षणे । सदृशे । अनिति । अनप्राणने । अघ्न्यादित्वाद्यः ॥

अन्यत । । अन्यार्थे ।

अन्यतमः । त्रि । भिन्नतमे । बहूनां मध्येनिर्द्धारितेकस्मिन । न्यायमते अनेकभेदावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदे । अव्युत्पन्नोयम ।

अन्यतरः । त्रि । निर्द्धार्ये । द्वयोर्मध्ये निर्द्धारितेकस्मिन । निर्द्धारणेडतरच ॥ न्यायमते द्वयावच्छिन्नप्रतियोगिताकभेदे । भिन्नार्थके ॥ अन्यएव । अल्पाच्तरमितिसूत्रस्वार्थेतरप । अन्यतरान्यतमशब्दावव्युत्पन्नौ स्वभावाद्विबहुविषयेनिर्द्धारणे वर्त्तेते इतिकैयटः । किंयत्तदृभ्योऽन्यत्रडतराभावादिति विवरणम् ।

अन्यतरेद्युः । । अन्यतरदिवसे । अन्यतरस्मिन्नहनि । सद्यः परुदित्या

छिनान्यतरस्याद्देयुस्प्रत्ययोनि-
पातितः ।

अन्यतः । ।। अन्यत्रार्थे ॥ अन्यस्मात् ।
तसिल् ॥

अन्यतस्त्यजायी । त्रि । सपत्नजयशीले।

अन्यत्र । ।। व्यतिरेके । अन्यस्मिन् ।
त्रल् । विनार्थे । यथा । अन्यत्रनिध
मात्पत्युः पत्नीकेशा नवापयेत् इति
। स्थानान्तरे ।

अन्यथा ।।।वितथे॥ अपरार्थे ॥ दुष्टे।
अन्येनप्रकारेण। प्रकारवचनेथाल्।

अन्यथासिद्धिः । स्त्री । कार्य्याव्यवहित
पूर्ववर्त्तित्वेसतिकार्यानुत्पादकत्वे ।
सापञ्चविधा । यथा यत्कार्य्यम्प्रति
कारणस्यपूर्ववर्त्तिता येनरूपेण गृ-
ह्यते तत्कार्यम्प्रति तद्रूप मन्यथा
सिद्धम् । यथा घटं प्रति दण्डत्वम् ।
१ ॥ यस्यस्वातन्त्र्येण अन्वयव्यतिरे
कौ नस्तः किंतु कारणमादायान्वय
व्यतिरेकौ तदन्यथासिद्धम् । यथा
घटं प्रतिदण्डरूपम् । २ ॥ अन्यम्प्र
तिपूर्ववर्त्तितां गृहीत्वैवयस्य यत्का
र्य्यंप्रति पूर्ववर्त्तित्वं गृह्यते तस्य त
त्कार्य्यंप्रति अन्यथासिद्धत्वम् । यथा-
घटादिकं प्रतिआकाशस्य ॥ ३ । यत्
कार्य्यजनकं प्रति पूर्ववर्त्तित्वंगृहीत्वै
व यस्य यत् कार्य्यं प्रति पूर्ववर्त्तित्वं
गृह्यते तस्य तत्कार्य्यंप्रति अन्यथा
सिद्धत्वम् । यथा कुलालपितुर्घटम्प्र
ति । ४ । अवश्यक्लृप्तनियत पूर्ववर्त्ति
नएव कारणत्वसम्भवे तद्भिन्नमन्यथा
सिद्धम् । यथा घटम्प्रति रासभादि
रितिसिद्धान्तमुक्तावली ॥ ५ ॥ यस्य
कारणत्वकल्पनांविनाप्यन्यप्रकारेण-
कार्यसिद्धिर्भवेत् सोऽन्यथा सिद्धः तद्ध
र्मोन्यथासिद्धिः ।

अन्यदा ।।। कालान्तरे । अन्यस्मिन्का
ले । सर्वैकान्यकियत्तदः कालेदा ।

अन्यपूर्वा । स्त्री । पौनर्भवायां कन्याया
म् । एकस्मैवागादिनादत्तायांपुनर
न्येनविवाहितायां कुमार्याम् । सा-
सप्तधा । यथा । सप्तपौनर्भवाःकन्या
वर्ज्जनीयाः कुलाधमाः । वाचादत्ता
मनोदत्ता कृतकौतुकमङ्गला । उ
दकस्पर्शिता याच याचपाणिगृहीति
का । अग्निंपरिगतायातुपुनर्भूप्रस
वाचया ॥ इत्येताः कश्यपेनोक्ता दह
न्तिकुलमग्निवत् । इत्युदाहृतत्वम् ॥

अन्यभृत । पुं । काके ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥
त्रि । परेषांपोषके । अन्यंबिभर्त्ति ।
डुभृञ् । क्विप् ॥

अन्यभृतः । पुं । कोकिले । अन्येनभृतः
॥ इतिहलायुध ।

अन्यवर्द्धितः । त्रि । अन्येन प्रति पालिते

। अन्यपुष्टे । पुं । कोकिले । अन्येन वर्द्धित: ।

अन्यवादी । त्रि । अन्यथावादिनि । अस्थिरवादिनि । व्यवहारेपञ्चविधहीनजनान्तर्गतहीनविशेषोयम् । यथा । अन्यवादीक्रियाद्वेषीनोपस्थायीनिरुत्तर: । आहूतप्रपलायीचहीन: पञ्चविध: स्मृतइतिनारद: ।

अन्यशाखक: । पुं । शाखारण्डे । स्वशाखामुत्सृज्यान्यशाखोक्तकर्मकारिणि । अन्याशाखा यस्यस: । कप् ।

अन्यादृक् । त्रि । अन्योपमे । अन्यप्रकारे । अन्यइवदृश्यते । दृशिरप्रेक्षणे । त्यदादिषु दृशइतिक्विन् । आसर्वनाम्न: ।

अन्यादृश: । त्रि । अन्योपमे । अन्यप्रकारे । अन्यइवपश्यति दृश्यतेवा । दृशि र० । त्यदादिष्विति कञ् । आत्वम् ।

अन्याय: । पुं । अविचारे । परस्वहरणादौ । न्यायभिन्ने । अनौचित्ये । यथा । अन्यायेनापियद्भुक्तं पित्रापूर्वतरैस्त्रिभि: । नतच्छक्यमपाकर्तुं क्रमात्त्रिपुरुषागतमितिनारद: । नन्याय: ।

अन्याय्यम् । त्रि । अयोग्ये । यथा । दृष्टार्थसत्त्वेअदृष्टकल्पनायाअन्याय्यत्वमिति । नन्याय्यम् ।

अन्येद्यु: । । । दिवसान्तरे । अन्यस्मिन्नहनि । सद्य:परुदित्यन्यशब्दादेद्युस्प्रत्ययोनिपातित: ।

अन्येद्युष्क: । पुं । विषमज्वरविशेषे । यथा । अन्येद्युष्कस्त्वहोरात्रादेककालं प्रवर्त्ततइति । एककालंदोषात्मे यथा एकशालमपि द्वितीयं प्रथमकालेद्वयेवदोषस्थिते: ।

अन्योदर्य्य: । पुं । स्त्री । वैमात्रेये ।

अन्योन्यम् । त्रि । परस्परार्थे । अर्थालङ्कारविशेषे । यथा । क्रिययातुपरस्परं वस्तुनोर्जनने ऽन्योन्यम् । अर्थयोरेकक्रियामुखेनपरस्परं कारणत्वेसत्यन्योन्यं नामालङ्कार: । उदाहरणम् । हंसाणं सरेहिं सिरीसारिज्जइअहसराणं हंसेहिम् । अण्णोण्णं विअ एए अप्पाणं णवरगइअन्ति । अस्य संस्कृतंयथा । हंसानांसरोभि:श्री:सारीक्रियते अथसरसांहंसै: । अन्योन्यमेवएतेआत्मानंकेवलंगुरूकुर्वन्तीति । श्री: शोभा सारीकरणं श्रेष्ठता सम्पादनम् । अत्रसरोहंसयो: परस्परंशोभासारीकरणरूपोपकारजनकत्वादन्योन्यंनामालङ्कार: । अस्योभयेषामपि परस्परजनकता मिथ: श्रीसारतासम्पादनद्वारेण । कर्मव्यतिहारे सर्वनाम्नोद्वेभवतइतिद्वित्वम् ।

असमासवज्ञावेपूर्वपदस्थस्य सुपःसुर्व-
लयः ।

अन्योन्यद्दश्यः। त्रि। इतरेतरग्राह्ये।

अन्योन्याध्यासः। पुं। अन्योन्यस्मिन्नन्यो न्यात्मकताअन्योन्यधर्म्माध्यासः ध्याभार्य्य निरूपितेतादात्म्याध्यासे। यथा। जलघोगघटाकाशोवध्यासर्वस्मिरोपितः। तथाजीवेनकूटस्थः सोन्योन्याध्यासउच्यत इति।

अन्योन्याभावः। पुं। तादात्म्यावच्छिन्न प्रतियोगिताके। यथाघटः पटोन भवतीति।

अन्योन्याश्रयः। त्रि। अन्योन्यापेक्षे। स्वग्रहसापेक्षग्रहसापेक्षग्राहके इतितार्किकाः। तर्कविशेषे॥ सचात्माश्रयवत्त्रेधा। तस्यलक्षणम्। स्वापेक्षापेक्षित्वनिबन्धनोऽनिष्टप्रसंगोन्योन्याश्रयः। अपेक्षाच ज्ञप्तौ उत्पत्तौ स्थितौचग्राह्या। तत्राद्या यथा। घटोयं यद्येतद्घटंज्ञानजन्यज्ञानविषयःस्यात् तदैतद्घटभिन्नः स्यात्॥ द्वितीया यथा। घटोयं यद्येतद् घटजन्यजन्यः स्यात् तदैतद् घटजन्यभिन्नःस्यात्। तृतीया यथा। घटोयं यद्येतद्घटवृत्तिवृत्तिःस्यात् तथात्वेनोपलभ्येत इतिजगदीशः॥ परस्परज्ञानसापेक्षज्ञानाश्रयोऽन्योन्याश्रयइतिप्राञ्चः।

। अन्योन्यस्याश्रयः।

अन्वक्षम्। त्रि। अनुगामिनि। अनुपदे। अनुगतमक्षमिन्द्रियम्। प्रत्यक्षे॥

अन्वक्षम्। अ। अक्ष्णोः समीपे। अनुर्यत्समयेनत्यव्ययीभावः। प्रतिपरसमनुभ्योऽक्ष्णइति समासान्तष्टच्।

अन्वक्। त्रि। अनुगे। अन्वक्षे। अन्वञ्चति। अन्वगतौ। क्विन्।

अन्वयः। पुं। सन्ततौ। कुले॥ पदानांपरस्परेण सम्बन्धे। यथा। विशेषणंपुरस्कृत्य विशेष्यं तदनन्तरम्। कर्तृकर्मक्रियायुक्तमेतदन्वयलक्षणमिति। अनुगमे। अनुवृत्तौ। कार्य्यकारणानुवृत्तौ। तत्सत्तानियतसत्ताकत्वे। द्रव्यस्वामिनां सम्बन्धे॥ अन्वियते। इणगतौ। इण्गतौवा। एरच्।

अन्वयव्यतिरेकि। त्रि। अन्वयेन व्यतिरेकेणचव्याप्तिमतिहेतौ। यथा वन्हौ साध्येधूमवत्त्वम् यत्रधूमस्तत्राग्निरित्यन्वयव्याप्तिः। यत्राग्निर्नास्ति तत्रधूमोनास्तीतिव्यतिरेकव्याप्तिः। यथा महानसह्रदादौ। अन्वयव्यतिरेकोऽस्त्यस्मिन्। इनिः।

अन्वयव्याप्तिः। स्त्री। यत्रधूमस्तत्राग्निरित्येवंरूपायांव्याप्तौ। यथामहान

से । अन्वयेनव्याप्तिः ।

अन्ववसर्गः । पुं । कामचारानुज्ञायाम् ॥ अन्ववसर्जनम् । सृजेर्घञ् ।

अन्ववायः । पुं । वंशे ॥ कुले । अन्ववाय्यते । अयगतौ । घञ् ॥

अन्वष्टका । स्त्री । साग्नीनामावश्यकेऽन्वष्टकाख्यविशेषे । अष्टकापश्चाद्भवे । सा तु मार्गशीर्षपौषमाघफाल्गुनाश्विनमासानां कृष्णनवमी । तस्यां साग्नीनामावश्यकश्राद्धमिति श्राद्धविवेकः ॥

अन्वक्षम् । । । प्रत्यक्षमित्यर्थे ।

अन्वाजे । । । दुर्बलस्य सामर्थ्याधाने । सप्तमीप्रतिरूपकोऽयंनिपातः ।

अन्वाजेकृत्य । । । } दुर्बलस्यबलमाधाय
अन्वाजेकृत्वा । । । } येत्यर्थे । उपाजेऽन्वाजे इतिगतिसंज्ञा । कुगतीतिसमासः ॥

अन्वाचयः । पुं । चार्थविशेषे । मुख्यसिद्धावप्रधानसिद्धौ । यथा भिक्षामट गाञ्चानयेति । एकस्यप्राधान्यादनुरोधेनेतरदन्वाचीयते । चीञ् । कर्मण्यच् ।

अन्वादेशः । पुं । किञ्चित्कार्यं विधातुमुपात्तस्य कार्यान्तरं विधातुंपुनरुपादानमन्वादेशइतिचक्षिते कथितानुकथनमात्रे । यथा । अनेनव्याकरणमधीतम् एनंछन्दोऽध्यापयेति । अनयोः पवित्रंकुलम् एनयोः प्रभूतं स्वमिति ।

अन्वाधिः । पुं । एकस्मिन् यद्दत्तंवस्तु तेन पुरुषान्तरे अमुष्मिन् स्वामिनि त्वं दास्यसीति यन्निक्षिप्तं तस्मिन् [illegible]र्पयेत् । कार्येषु या अन्योन्या [illegible]न पुरुषे त्वं दद्या इतिप अन्योन्या[illegible] समर्पितं तस्मिन् ॥ यथा । अर्थमार्गेषु कार्येषु अन्यस्मिन् अवगामम । दद्यास्त्वमितियोदत्तःसदृशान्वाधिरुच्यते । इतिकात्यायनः । पुनर्बन्धके ॥ पश्चान्मानसीत्यज्ञायाम् ।

अन्वाधेयम् । न । स्त्रीधनविशेषे । यथा । विवाहात्परतोयत्तु लब्धंभर्तृकुलात्स्त्रिया । अन्वाधेयंतदुक्तंतु लब्धंबन्धुकुलात्तथेति कात्यायनः । अन्यच्च । ऊर्ध्वंलब्धंतुयत्किञ्चित्संस्कारात्प्रीतितः स्त्रिया । भर्तुःपित्रोःसकाशाद्वा अन्वाधेयंतुतद्भृगुरिति । बन्धुदत्तेन मातापित्रोरुपादानम् ।

अन्वायत्तः । त्रि । अनुगते ।

अन्वारूढः । त्रि । अधिष्ठिते । अन्वारूढ पूर्वात् रुहेर्गत्यर्थेतिक्तः । ढत्वधत्व ष्टुत्वढलोपदीर्घाः ।

अन्वासनम् । न । शुश्रूषणे । उपास्तौ । सेवायाम् ॥ अनुमोचने । स्निग्धादि

गृह्ये । अनु अस्° । ल्युट् ॥

अन्वाहार्य्यम् । न । मासिके । दर्शश्राद्धे । पितृयज्ञपिण्डानामनुपश्चात् आह्रियते । हृञ्हरणे । ऋहलोर्ण्यत् । यथा । पितृयज्ञन्तुनिर्वर्त्त्य विप्रश्चन्द्रक्षयेऽग्निमान् । पिण्डान्वाहार्य्यकंश्राद्धं कुर्य्यान्मासानुमासिकम् । पितॄणां मासिकंश्राद्धमन्वाहार्य्यं विदुर्बुधाः । तच्चामिषेणकर्त्तव्यंप्रशस्तेनप्रयत्नतः । इतिमनुः । दृष्टेर्दक्षिणायाम् ॥ अन्वाहरणीये ॥

अन्वाहार्य्यपचनः । पुं । दक्षिणाग्नौ ॥

अन्वाहितम् । त्रि । यदेकस्यहस्तेनिहितंद्रव्यं तेनापिपश्चादन्यस्यहस्तेस्वामिनेदेहीति निहितम् तस्मिन् द्रव्ये ।

अन्विच्छा । स्त्री । अन्वेषणे ।

अन्वितम् । त्रि । मिलिते । युक्ते । अनुगते । कृतान्वयेपदादौ ॥

अन्विष्टम् । त्रि । अन्वेषिते ॥ अन्विष्यतेस्म । इषइच्छायाम् । क्तः ।

अन्विष्यन् । त्रि । विचिन्वति ।

अन्वीक्षितम् । त्रि । विचारिते ।

अन्वीतम् । त्रि । अन्वित ॥ अनुगते । अनुपूर्वादिण्गताविति धातोः कर्मणि क्तः । पृषोदरादिः । ईङ् गताविच्च्याद्यात्क्तः ।

अन्वेषणम् । न । अनुसन्धाने । गवेषिते । इषेरनिच्छार्थस्येतियुच् ।

अन्वेषणा । स्त्री । अनुमार्गणे । अन्वेषणायाम् । तर्कादिनायथाबोधितस्यार्थस्यान्वेषणे । टाप् ॥

अन्वेषितम् । त्रि । गवेषिते ॥ अन्वेष्यतेस्म । एषृगतौ । इषिर्ग्रन्तो वा । क्तः ।

अन्वेष्टव्यः । त्रि । मार्गितव्ये । एषितव्ये ।

अन्वेष्टा । त्रि । अनुपदिनि । अन्वेषणकर्त्तरि । पैरखगावनेवाला इति भाषा ।

आपः । स्त्री । भू° । जले ॥ शब्दस्पर्शरूपतन्मात्रसहितात्रसतन्मात्रादुत्पन्नाः शीतस्पर्शवत्योह्यापः । आप्नुवन्ति । आप्लृव्याप्तौ । आप्नोतेर्ह्रस्वश्चेति क्विप् ह्रस्वत्वंच ।

अप । ा । अपकृष्टार्थे ॥ वर्जनार्थे । वियोगे । विपर्य्यये । विकृतौ । चौर्य्ये । निर्देशे । हर्षे । अपोवियोगेविकृतौ विपरीते निदर्शने । आनन्दे वर्जने चौर्य्ये वारणेसम्यगीरितः ॥ वियोगे । अपयाति । विकृतौ । अपाकृतवान् । विपरीते । अपशब्दः । निदर्शने । अपदिशति । आनन्दे । अपहसति । वर्जने । अपत्रिगर्त्तोवृष्टोदेवः । चौर्य्ये । अपहरति ।

अपकर्म । न । दुष्क्रियायाम् । अपोपसर्गेण कर्मशब्दस्य कर्मधारयः ।

अपकर्षः । पुं । विद्यमानधर्मापचये । अपकृष्यते । कृषविलेखने । घञ् ।

अपकारः । पुं । द्वेषे । अनिष्टे । अपकरणम् । कृञ् । घञ् ।

अपकारकः । त्रि । अनिष्टकारिणि ॥ अपकरोति । कृ० । ण्वुल् ॥

अपकारगीः । स्त्री । भर्त्सने । अपकारार्थागीर्वाक् ॥

अपकारी । त्रि । धूर्ते । शठे । अपकारके । यथा । अपकारिणिचेत् क्रोधः क्रोधः क्रोधेकथंनते । धर्मार्थकाममोक्षाणां प्रसह्यपरिपन्थिनीति ॥

अपकुशः । पुं । दन्तरोगविशेषे । यथा । वेष्टेषुदाहःपाकश्चताभ्यां दन्ताश्चलन्तिच । अभ्याहताः प्रस्रवन्तिशोणितंदन्तवेदना । आध्मायन्तेस्रुतेरक्तेमुखंपूतिचजायते । यस्मिन्सापकुशोनामपित्तरक्तकृतोगदइति ॥७॥

अपकृतः । त्रि । अपकारिणि । न । अपकारे । मित्रस्यचैवापकृतेद्विविधोविग्रहःस्मृतइत्यत्र मित्रस्यापकारे इत्यर्थदर्शनात् ।

अपकृष्टः । त्रि । अधमे । हीने । अपकृष्यतेस्म । कृषविलेखने । क्तः ॥

अपक्रमः । पुं । पलायने । अपक्रमणम् । क्रमुपादविक्षेपे । घञ् । अक्रमे ।

अपक्रिया । स्त्री । द्रोहे । अपकरणम् । कृञः शश्चेतिशः ।

अपक्रोशः । पुं । निन्दने । जुगुप्सने । अपक्रोशनम् । क्रुश० । घञ् ।

अपक्रमम् । त्रि । अपरिणते । आमे । न पक्वम् ।

अपक्षेपणम् । न । अधोदेशसंयोगहेतौ कर्मविशेषे ॥ अपपूर्वात् क्षिपेर्ल्युट् ॥

अपगतः । त्रि । मृते । पलायिते । दूरीभूते । गते । अपगच्छतिस्म । गम्लृ० । गत्यर्थेतिक्तः ।

अपगमः । पुं । अपगमने । गमेरप् ।

अपगा । स्त्री । नद्याम् । त्रि । अपगामिनि । अपगच्छति । गमलृगतौ । अन्येभ्योपीतिडः । टाप् ।

अपघनः । त्रि । घनशून्ये ॥ पुं । हस्तपादाद्यङ्गेषु । अवयवे । अपहन्यते । अपघनोऽङ्गमिति करणेऽपघनादेशश्च ॥

अपघातः । पुं । अपहनने । अपहननम् । हन्तेर्घञ् । हस्यघः । नस्यतः ।

अपचयः । पुं । व्यये । हानौ । अपकारे । अपचयनम् । चिञ्चयने । एरच् ।

अपचायितम् । त्रि । अर्चिते । अपचाय्यतेस्म । चायृपूजानिशामनयोः । क्तः ।

अपचारः । पुं । अहिताचरणे । यथा । येनिप्रदोषाश्चभवन्तिशिश्रे पञ्चोप

इंद्रियविविधापचारैरिति। सर्वधर्मव्यतिकरे। दोषे। अविनये।

अपचारिणी। स्त्री। व्यभिचारिण्याम्॥ अपचारोऽस्तियस्याः। इनिः॥

अपचारी। त्रि। अपचारवति॥

अपचितम्। त्रि। अर्चिते। हीने। व्ययिते। अपचाय्यतेस्म। चायृपूजानिशामनयोः क्तः। चायतेश्चिरितिचिभावः॥

अपचितिः। स्त्री। पूजायाम्। व्यये। निष्कृतौ। हानौ। अपचीयते अपचाय्यतेऽसावा अपचायनंवा। चायृ-पूजादौ। क्तिन्। चायतेःक्तिनिचिभावोवाच्यः।

अपची। स्त्री। गण्डमालाया अवस्थाविशेषे। यथा। तेग्रंथयः केचिदवाप्तपाकाः स्रवन्तिनश्यन्तिभवन्तिचान्ये। कालानुबन्धं चिरमादधातिसैवापचीतिप्रवदन्तिकेचिदिति॥ तेग्रन्थयः गण्डमालायाएवगण्डाः॥

अपजयः। पुं। भङ्गे। पराजये॥ अपजयनम्। जिजये। एरच्।

अपटान्तरम्। त्रि। आसक्ते। अव्यवहिते। संसक्ते॥ पटेनतिरस्करिण्या अन्तरम्। नपटान्तरमच।

अपटी। स्त्री। काण्डपटे। वस्त्रमावरणे। कनात इतिभाषा। इतिहेमचन्द्रः॥

त्रि। पटशून्ये॥

अपटुः। त्रि। अचतुरे। कार्याक्षमे। पटोरन्यः। रोगिणि। आमयाविनि॥

अपतर्पणम्। न। रोगादौभोजनाभावे। लङ्घने। इतिहेमचन्द्रः। अपपूर्वात् तृपेर्ल्युट्।

अपतानकम्। न। वायुरोगविशेषे। प्रताने। यथा। दृष्टिंसंस्तभ्यसंज्ञांचहत्वाकण्ठेनकूजति। हृदिमुक्तेनरःस्वास्थ्यंयाति मोहंवृतेपुनः। वायुनादारुणंप्राहुरेके तदपतानकमिति।

अपत्यम्। न। सन्ताने। दुहितरि। पुत्रे। नपतन्तिपितरोऽनेन। पतलृ गतौ। बाहुलकाद्यत्। अघ्न्यादिर्वा। यन्निमित्तंयस्यापतनंतत्तस्यापत्यमितिफलितोर्थः। तथाचपौत्रादिरपि पितामहादीनामपतनेहेतुरिति तेषामपत्यंभवति।

अपत्यदा। स्त्री। क्षुपविशेषे। गर्भदात्र्याम्।

अपत्यपथः। पुं। भगे। योनौ॥

अपत्यशत्रुः। पुं। कुलीरे। कर्कटे॥

अपत्रः। पुं। करीरे। नविद्यन्ते पत्राणियस्य॥ त्रि। पत्रहीने॥

अपत्रपः। त्रि। निर्लज्जे। अपगता त्रपायस्यसः॥

अपत्रपा। स्त्री। परतोह्रियाम्। पित्रा

देः पुरतोजातलज्जायाम् ॥ ह्री भावे । इतिरत्नकोषः ॥

अपत्रपिष्णुः । त्रि । लज्जाशीले । लज्जाशीले । स्वभावतः सत्रपे । अपत्रपते । अलंकृञिति तीष्णुच् ॥

अपथम् । न । । । अमार्गे । पथोऽभावः । नञितितत्पुरुषः । पथोविभाषेतिपाक्षिकोऽप्रत्ययः । अपथानिगाहते मूढः । अपथंनपुंसकम् । तत्पुरुषएव । अपथोदेशः । अपथानदी । अपथे पदमर्पयन्तिहि श्रुतवन्तोपिरजोनिमीलिताः । योनौ ॥

अपन्थाः । पुं । अपथे । मार्गाभावे । पथोऽभावः नञितितत्पुरुषः । अपथंनपुंसकमिति कृतसमासान्तस्यनिर्देशात्क्लीवत्वम् ॥

अपथ्यम् । त्रि । रोग्यभोज्ये । अहिते । नपथ्यम् ॥

अपदस्थः । त्रि । स्वकर्मच्युते ॥

अपदानम् । न । वृत्तकर्मणि । अवदाने ॥ इत्तिः अपवर्त्तनं साप्रशस्ता विद्यते यत्र तत्र । यत्र कर्मणि इत्तिः सर्वैः प्रशस्यते तस्मिन्नित्यर्थः । दैप् शोधने । भावे ल्युट् । निष्पादाने ॥ अपकृष्टदानम् ॥

अपदान्तरम् । त्रि । अनन्तरे । अव्यवहिते । अपदान्तरमत्र ॥

अपदिशम् । न । । । दिक्कोणे । दिशोर्मध्ये । विदिशि । दिशोर्मध्यम् । अव्ययमिति योगविभागात्समासः । दिश्शब्दस्यशरदादिषु पाठाट्टच् । अव्ययीभावश्चेतिह्रस्वाभ्यांक्लीवत्वाव्ययत्वयोर्विधानम् । तेननाव्ययीभावादतोमत्व पंचम्या इत्यादिप्रवृत्तिः ॥ अपेतिप्रत्ययवाची प्राधक्येन समासेतु टजमापेक्षितः ॥

अपदिष्टः । त्रि । प्रयुक्ते । यथाकाशात्ययापदिष्टः । अपदिश्यते । दिशअतिसर्जने । क्तः ॥

अपदेशः । पुं । शरव्ये । लक्ष्ये । निमित्ते ॥ व्याजे ॥ स्थाने । अपदेशनम्-अपदिश्यते वा । दिश अतिसर्जने । घञ् ॥

अपध्वंसजः । पुं । वर्णसङ्करे । यथा । शूद्राणांतु सधर्माणः सर्वेऽपध्वंसजाः स्मृता इतिमनुः ॥

अपध्वस्तः । त्रि । परित्यक्ते । निन्दिते । अवचूर्णिते । अपध्वंसतेस्म । ध्वंसुअधःस्रंसने गतौच । क्तः ॥

अपनयनम् । न । अधःप्रापणे । दूरीकरणे । खण्डने ॥

अपनीतः । त्रि । विनीते । कृते ।

अपनुतिः । स्त्री । अपनोदे । खण्डने ।

अपनेयः । त्रि । अपनोद्ये । निरस्ये ॥

अपनोदः । पुं । अपनोदने ।

अपनोदनम् । न । दूरीकरणे ॥

अपपात्रितः । त्रि । उत्कटदोषैर्ज्ञातिभिर्भिन्नोदकीकृते । यथा । अपपात्रितस्य रिक्थपिण्डोदकादि निवर्त्तन्ते इति शूलपाणौ ।

अपभ्रंशः । पुं । अपशब्दे । अशास्त्रशब्दे । असंस्कृतशब्दे । ग्राम्यभाषायाम् । यथा दण्डी । आभीरादिगिरः काव्येष्वपभ्रंश इति स्मृताः । शास्त्रेषु संस्कृतादन्यदपभ्रंशतयोदितमिति । संस्कृतादपभ्रश्यति । भ्रंशु अधःपतने । पचाद्यच् । पतने । यथा । अन्याकृतिर्भवति महतामप्यप भ्रंशनिष्ठेत्यभिज्ञानशकुन्तला ।

अपमः । पुं । क्रान्तौ । सूर्यगमनमार्गे तिर्यग्गोलरेखायाम् ।

अपमानम् । न । अनादरे । अस्य पर्याया यथा । स्यादवज्ञापरीहारः परिहारः पराभावः । अपमानं परिभवस्तिरस्कारस्तिरस्क्रिया । अवहेला च हेला स्यादवहेलनहेलने । क्षेपो निकारश्चिक्कारौ पर्यायाः स्युरनादर इति शब्दरत्नावली । यथा । वेदस्य ब्राह्मणानाञ्च अपमानादधोगतिरिति ।

अपमित्यकम् । न । ऋणे ॥

अपमृत्युः । पुं । विनारोगेण मरणे ॥ पश्चिमस्य जगदंघ्रिवृष्णिनसिपतन शस्त्रवज्राग्निविषबन्धनजलप्रवेशाद्युप मादिजन्यमरणे इति केचित् । अपकृष्टो मृत्युः ।

अपस्फुषितम् । न । अविस्पष्टवाक्ये ।

अपयानम् । न । पलायने । या प्रापणे अपपूर्वः । ल्युट् ।

अपरम् । न । गजपश्चार्द्धे ॥ त्रि । इतरस्मिन् । अर्वाचीने । निकृष्टे । कृष्णादिसामान्ये । कार्ये । सन्निकृष्टे । परं नभवतीत्यपरम् । पुं । पादःपश्चिमे । अपरःपश्चिमःपादः इतिगजप्रकरणे वैजयन्ती ।

अपरक्तः । त्रि । अननुकूले ॥ विरक्ते ।

अपरतालः । पुं । गिरिविशेषे ॥

अपरतिः । स्त्री । निवृत्तौ ॥ अपरमेर्भावे क्तिन् ।

अपरत्र । । । पश्चादर्थे ॥

अपरत्वम् । न । अपरव्यवहारकारणे ॥ तद्द्विविधम् । दिक्कृतं कालकृतञ्चेति । समीपस्थे दिक्कृतम् कनिष्ठे कालकृतमिति । अपरस्य भावः ।

अपरपक्षः । पुं । कृष्णपक्षे ।

अपररात्रः । पुं । रात्रिशेषे । [illegible] । अपरं रात्रेः । पूर्वापराधरेति समासे अहः सर्वैकदेशेत्यच् ।

अपरवक्त्रम् । न । वैतालीयसंज्ञके वृत्ते ॥

अपरवैराग्यम् । न । वैराग्यविशेषे । यतमानसंज्ञाव्यतिरेकसंज्ञैकेन्द्रियसंज्ञावशीकारसंज्ञा भेदाच्चतुर्विधे स म्प्रज्ञातस्यान्तरङ्गे । असम्प्रज्ञातस्य बहिरङ्गे ॥

अपरस्परः । त्रि । क्रियायाः क्रियावतां च सातत्ये । अपरस्परश्चेति द्वन्द्वः । अपरस्पराः क्रियासातत्ये इति सुट्निपात्यते क्रियासातत्ये । अपरस्परं गच्छन्ति । सततमविच्छेदेन गच्छन्तीत्यर्थः । निर्दिष्टं कर्मसातत्ये सुधीभिरपरस्परम् । क्रियावतां सातत्ये तु लिङ्गत्रयम् । अपरस्पराः सार्थाः स्त्रियश्च गच्छन्ति अपरस्पराणि कुलानि ॥

अपरा । स्त्री । जरायौ । पश्चिमदिशि ॥

अपरागः । पुं । अप्रीतौ । द्वेषे ॥

अपराङ्गम् । न । गुणीभूतव्यङ्ग्यभेदे ॥ इति काव्यप्रकाशः ॥

अपराजितः । पुं । ईशे । विष्णौ ॥ ऋषिभेदे ॥ नपराजितः । गेन्द्रधूपे । त्रि । अजिते ॥

अपराजिता । स्त्री । उमायाम् ॥ जयायाम् । आश्वीतिप्रसिद्धायाम् । जयन्त्याम् । अशनपर्ण्याम् । शेफालयाम् । शमीभेदे । शंखिन्याम् ॥ छन्दुषाम भेदे । स्वल्पफलायाम् । गिरिकर्ण्याम् । विष्णुक्रान्तायाम् । श्वेतनीलपुष्पभेदाद्द्विविधे अपराजिते । अपराजिते कटूमेध्ये शीते कण्ठ्ये सुदृष्टिदे । कुष्ठमूत्रत्रिदोषाम शोथव्रणविषापहे । कषाये कटुपाके च तिक्ते च स्मृतिबुद्धिदे । ऐशान्यां दिशि । नपराजिता ॥ ब्रह्मलोके हिरण्यगर्भपुर्य्याम् । ब्रह्मचर्यसाधनवद्भ्योऽन्यैर्न जीयते इति । जी० । क्तः ॥

अपराद्धः । त्रि । अपराधिनि । अपराध्यति । राध० । क्तः ॥

अपराद्धपृषत्कः । त्रि । लक्ष्याप्राप्तशरे । अपराद्धः पृषत्को बाणोऽस्य । अपराद्धपृषत्कोसौ लक्ष्याच्च्युतसायकः ॥

अपराधः । पुं । आगसि । दण्डयोग्यकर्मणि । अपराधनम् । राधसंसिद्धौ घञ् ॥ त्रि । राधाभावपति ॥

अपराधी । त्रि । कृतापराधे । भेददर्शिनि । अथोक्तं विद्यारण्यगुरुभिः । विप्रश्च वतञ्च लोकदेवभूतादिकं जगत् । स्वस्माद्भेदेन पश्यन्तं क्षेशये दपराधिनम् । यदस्ति तन्न जानाति गन्धेहास्ति तद्दीयते । इत्येवमपरधोऽस्य विद्यते भेददर्शिन इति । योन्यथा सन्तमात्मानमन्यथा प्रतिपद्यते । किं तेन न कृतं पापं चौरेणात्मापहारिणेति ॥

अपरान्तः । त्रि । पाश्चात्ये ॥ अपरान्तजपाश्चात्या इति यादवः । समुद्रमध्य

ईश्वर्तिजने । यथा । अवकाशंकि
लोहंस्थाम रामायाथर्षिताेदो ।
अपरान्तमहीपालव्याजेनरघवेकर
मिति ।

अपराप्रकृतिः । स्त्री । भूमिरापोनलो
वायुः खंमनोबुद्धिरेवच । अहंकार इ
तीयंमेभिन्नाप्रकृतिरष्टधा । अपरेय
मितिभगवद्गीता ॥ चतुर्विंशत्यायाम
। अपरायांशक्तौ । अपराचासौप्रकृ
तिश्च ।

अपराभुक्तिः । स्त्री । पातालादिकला
न्ताध्ववर्त्तिविचित्रैश्वर्यसम्पन्नतत्तद्भु
वनवासित्वमाचे ।

अपरामुक्तिः । स्त्री । मंत्रमंत्रेश्वरत्वे ।
अपराचासौमुक्तिश्च ।

अपराविद्या । स्त्री । ऋग्वेदादिविद्या
याम् । ऋग्यजुःसामाथर्वाख्यावेदा
अङ्गानिषड्द्विज । शिक्षाकल्पोव्याक
रणंनिरुक्तंज्योतिषांगतिः । छन्दोभि
धानंमीमांसाधर्मशास्त्रंपुराणकम् ।
न्यायोवैद्यकगान्धर्वंधनुर्वेदोर्थशास्त्र
कम् ॥ अपरेयं पराविद्यायया ब्रह्मा
वगम्यते । अपराचासौविद्याच ॥

अपराशक्तिः । स्त्री । अपराप्रकृतौ ।
अपराचासौशक्तिश्च ।

अपराह्णः । पुं । दिनान्तांशे । तस्यभे
दाः । द्विधाविभक्तस्यदिनस्यशेषभागः
। त्रिधाविभक्तस्यदिनस्यतृतीयभागः ।
सतुत्रिंशद्दण्डदिनमानेविंशतिदण्डा
त्परंदशदण्डंयावत् । पञ्चधाविभ
क्तस्यदिनस्यचतुर्थभागः । सचषष्ठाद
शदण्डात्परंषट्‌दण्डंयावदितिश्रुति
स्मृतिप्रसिद्धाः ॥ अह्नअपरमपराह्णः ।
पूर्वापरैकदेशिसमासः । टच् । अ
ह्नोह्नएतेभ्यइत्यह्नादेशः । अह्नोद-
न्तादितिणत्वम् ।

अपराह्णतनः । त्रि । अपराह्णे भवेवस्तु
नि । आपराह्णिके । अपराह्णः सोढो
ऽस्य । विभाषापूर्वाह्णापराह्णाभ्यामि
तिट्युट्युलौतुट्च ।

अपराह्णेतनः । त्रि । अपराह्णेद्भवेव
स्तुनि । आपराह्णिके । अपराह्णेभ
वः । ट्युट्युलौतुट्च । घकालतनेष्वि
ति सप्तम्याअलुक् ।

अपरिकलितः । त्रि । अज्ञाते । अदृष्टे
। नपरिकलितः ।

अपरिग्रहः । पुं । असङ्ग्रहे । अस्वीका
रे । नपरिग्रहः । परिव्राजि । नवि
द्यतेकन्याकौपीनाच्छादनादिव्यतिरि
क्तःपरिग्रहोयस्य । त्रि । परिग्रहहीने ।

अपरिच्छदः । त्रि । दरिद्रे । नविद्यते
परिच्छदोयस्यसः ।

अपरिच्छिन्नम् । त्रि । परिच्छेदरहिते ।
असीमनि ।

अपरित्यागम । न । तत्त्वाविवेके । मू ढतायाम ॥

अपरित्यागः । पुं । रक्तात्यागवृक्षे । त्रि । त्यागिरहिते ॥

अपरिसंख्यानम । न । आनन्त्ये । अप रिसंख्यानम ॥

अपरिहार्यः । त्रि । परिहर्तुमशक्ये । अत्याज्ये ॥

अपरेद्युः । । । अपरदिने । अपरे अह नि । सद्यः परुदित्यपरमद्यादे शुस ।

अपरोक्षम । त्रि । स्वच्छे । अमसंभाव नादिनिरासे तु विचारविपाकात्तेनैव प्रमाणेन जनितं ज्ञानं प्रतिबन्धाभा वात् फलं जनयदपरोक्षमित्युच्यते। अक्षाणामिंद्रियाणां परोऽतीतोऽभव तीत्यपरोक्षम । नपरोक्षम ।

अपर्णा । स्त्री । पार्वत्याम । नपर्णान्य स्याः । तपसि पर्णानामप्यनशनात् त्रि । पर्णशून्ये ।

अपर्यरीकः । त्रि । विस्तेजसि ।

अपर्याप्तम । त्रि । असमर्थे । पर्याप्ति शून्ये ।

अपर्वदण्डः । पुं । रामशरवृक्षे । इति राजनिर्घण्टः ॥

अपलम । न । कीलके । त्रि । मांस हीने ॥

अपलापः । पुं । प्रेमणि । अपह्नवे । स तोऽप्यसत्त्वेनकथने । धार्यमाणेऽक न धारयामीत्याद्युक्तौ । अपलपनम । घञ ।

अपलाषिका । स्त्री । तृष्णायाम ॥ इ ति हेमचन्द्रः ।

अपवरकः । पुं । वातीकसि । गर्भगृहे । अपव्रियते वृणोतिवा । ऋत्॰ । कृत्रादिभ्यः संज्ञायांवुन । फेलूसआ लटेन इति प्रसिद्धे । आवरके । य था । दीपोऽपवरकस्यान्तर्वर्तते त तमभावविरितिध्यानदीपे विद्यार- ण्यगुरवः ।

अपवर्गः । पुं । त्यागे । मोक्षे । क्रिया वसानसाफल्ये । फलप्राप्तिपूर्विकायां क्रियापरिसमाप्तौ । कर्मफले । तद त्यन्तविमोक्षोपवर्गः । न्या॰ १ । २२ । तस्यदुःखस्य अत्यन्तविमोक्षः स्वस मानाधिकरणदुःखासमानकालीनो ध्वंसः । तच्च जन्मापायादेव सम्भ व इत्याशयेनदुःखेन अत्यन्त-त्यन्तं- विमुक्तिरपवर्गइति भाष्यम । दुःखे- नदुःखानुषङ्गेनेत्यर्थः ॥ अपवर्जनम पवर्गः । वृजीवर्जने । भावेघञ । दुः खाभावे । नाशे । पूर्णतायामितिध रणिः ।

अपवर्गगुरुः । पुं । सद्गामिवे । यतौ । मोक्षमार्गप्रदर्शके ।

अपवर्जनम् । न । दाने । निर्वाणे । मोक्षे । परित्यागे ॥ वृजीवर्जने अपपूर्वः । भावे ल्युट् ।

अपवर्जितः । त्रि । परिहृते । त्यक्ते ।

अपवर्त्तनम् । न । परिवर्त्ते । अभीभावे ॥

अपवर्त्तितः । त्रि । सङ्कलिते ।

अपवादः । पुं । निन्दायाम् । आज्ञायाम् ॥ विश्वासे । प्रणये । बाधके । अपवादो नाम रज्जुविवर्त्तस्य सर्पस्य रज्जुमात्रत्ववत् वस्तुविवर्त्तस्यावस्तुनोऽज्ञानादेः प्रपञ्चस्य वस्तुमात्रत्वमिति । कार्यस्य कारणमात्रसत्तावशेषकत्वम् कारणस्वरूपस्थितिरेकेण कार्य्यासत्तावधारणं वाऽपवाद इत्यर्थः ॥ अपवदनम् । वदअभिवादनस्तुत्योः । भावे घञ् । अपोद्यते । वदव्यक्तायांवाचि । घञ्वा ।

अपवारणम् । न । अन्तर्द्धौ । वृञ्आच्छादने । चुरादिण्यन्तादस्माद्भावेल्युट् ।

अपवारितम् । त्रि । अन्तर्हिते । आवृते ॥

अपवित्रः । त्रि । अशुद्धे । नपवित्रः ।

अपविद्धम् । त्रि । प्रतिक्षिप्ते । प्रत्याख्याते ॥ ध्वस्ते । त्यक्ते । पुं । पुत्रविशेषे यथा । मातापितृभ्यामुत्सृष्टं तयोरन्यतरेणवा । यंपुत्रंपरिगृह्णीयादपविद्धःसउच्यतेइतिमनुः ।

अपविषा । स्त्री । निर्विषीतृणे । इति राजनिर्घण्टः ।

अपवृतिः । स्त्री । अपवारणे ।

अपवृत्तः । त्रि । पराङ्मुखीभूते ।

अपशब्दः । पुं । असंस्कृतशब्दे । अपभ्रंशे । अपभ्रष्टः शब्दोऽपशब्दः । शास्त्रेणापशब्दो गवादयः । यज्जाश्रमवान्भाष्यकारः । तेऽसुरा हेलयो हेलय इतिकुर्वन्तःपराबभूवुः तस्माद्ब्राह्मणेन नम्लेच्छितवैनापभाषितवै म्लेच्छोहवाएषयदपशब्दः म्लेच्छामाभूमेत्यध्येयं व्याकरणमिति । नम्लेच्छितवाइत्यस्यपर्यायोनापभाषितवाइति कृत्यार्थेइतितवै प्रत्ययइतिकैयटः । यथैवहिशब्दज्ञानेधर्मः एवमपशब्दज्ञानेप्यधर्मः । इतिमहाभाष्यम् । एतच्च अपशब्दज्ञानमधर्मसाधनम् धर्महेतुशब्दज्ञानविरोधित्वात् यद्विरोधि तत्तद्विरोधिफलकम् यथाश्लैष्मिकद्रव्यसेवाश्लेष्मवतः इत्यनुमानम् । श्लैष्मिकद्रव्यसेवयाश्लैष्मिकव्याधिसम्भवस्तद्विपरीतसेवयाऽऽरोग्यमित्यर्थः ।

अपशुक् । पुं । आत्मनि । अपगतोशुक् यस्मात् ॥

अपशोकः । पुं । अशोकपादपे ।

अपष्टम् । न । अङ्कुशाग्रे । इतिहेमचन्द्रः ।

अपष्ठु । ा । निरवद्ये । शोभनार्थे । विपरीते ।

अपष्ठुः । पुं । काले । त्रि । वामे । प्रतिकूले । विरुद्धार्थे । अपतिष्ठति । ष्ठा गतिनिवृत्तौ । अपदुःसुषुभ्यःस्थ इति कुः सुषामादिः ।

अपष्ठुलम् । त्रि । निन्दिते । विपरीते ।

अप४ । म । यज्ञकार्ये । अपमशब्दार्थे ॥ आप्नोति । आप्लृ० । आपःकर्माख्यायांह्रस्वोनुट्चवेत्यसुन् पाक्षिकोनुडभावः ।

अपसदः । पुं । अधमे । नीचे । अपकृष्टमपकृष्टेवासीदति । षद्लृविशरणादौ । पचाद्यच् ।

अपसरः । पुं । अपसरणे । सर्त्तेरप् ।

अपसरणम् । न । स्थानातस्थनान्तरगमने ।

अपसर्जनम् । न । परिवर्जने । दाने । आम्नाते । अपसृज्यते । सृज० ल्युट् । मोक्षे । मारणे ।

अपसर्पः । त्रि । चरे । अपसर्पति । सृप्ल गतौ । पचाद्यच ॥ पुं । अहिभेदे । अपक्रमे ।

अपसर्पणम् । न । पृष्ठतोगमने ।

अपसलवि । ा । पितृतीर्थे । प्रदेशिन्यङ्गुष्ठयोर्मध्ये । यथा । प्रदेशिन्यङ्गुष्ठयोरन्तरा अपसलवि अपसव्यंवा तेनपितृभ्योनिदधाति इतिश्राद्धतत्त्वे भट्टभाष्यधृतगृह्यम् ।

अपसव्यम् । त्रि । शरीरदक्षिणे । शरीरस्यदक्षिणेभागे । प्रतिकूले । विरुद्धार्थे । न । पितृतीर्थे । अपसलवि । अपगतम् अपक्रान्तंवा सव्यात् ।

अपसारणम् । न । अपनयने ।

अपसारितः । त्रि । उत्सारिते ॥

अपसिद्धान्तः । पुं । स्वीकृतसिद्धान्तात् प्रच्यवे । तल्लक्षणमाह । सिद्धान्तमभ्युपेत्यानियमात्कथाप्रसङ्गो ऽपसिद्धान्तः । ५ । ६६ सिद्धान्तं स्वशास्त्रकाराभ्युपगतमर्थं स्वीकृत्याऽनियमात्तन्नियमप्रच्यवात् कथाप्रसङ्गइति । तथाच कथायां स्वीकृतसिद्धान्तप्रच्यवोऽपसिद्धान्तः । तथाचसांख्यमतेनाहं वदिष्यामीत्यभ्युपेत्यारब्धायांकथायाम् आविर्भावस्याविर्भावाभ्युपगमेऽनवस्थेति दूषणोद्धाराायाविर्भावस्यासत उत्पत्तिं यद्यभ्युपैतितदा ऽपसिद्धान्तः । यस्त्वेकदेशिमतेनकथामारभते तस्यशास्त्रकाराभ्युपगमविरोधेनापसिद्धान्तइतिविबोधयितुमभ्युपेत्येत्युक्तम् ॥ सौगतास्त्वपसिद्धान्तंदूषणंनमन्यन्ते इत्यन्यदेतत् ॥ अपकृष्टः सिद्धान्तः ॥

अपसोपानः । पुं । हस्तिमल्ले ।

अपस्कर: । पुं । रथाङ्गे । चक्रभिन्नेरथा
ङ्गके । अपकीर्य्यतेऽपस्कर: कर्म्मणि
क्षिप्यते । कृविक्षेपे । ऋदोरप् अप
स्करोऽस्त्याङ्गमित्यादि साधु: ॥

अपस्नात: । त्रि । मृतस्नाते । मृतमु
द्दिश्यस्नातेजने । अपकृष्टंस्नात: ।
प्रादयोगताद्यर्थेइतिसमास: । संस्का
रार्थंस्नापितेमृते । इतिस्वामी ॥

अपस्नानम् । न । मरणनिमित्तस्नाने ।
मृतस्नाने । अपकृष्टंस्नानम् ॥

अपस्मार: । पुं । रोगभेदे । भूतविक्रिया
याम् । मिरगीतिख्याते । तस्यसामा
न्यरूपम् । तम:प्रवेश:संरम्भोदोषो
द्रेकहतस्मृति: । अपस्मार इतिज्ञेयो
गदोघोरतरोऽखिल: ॥ अस्यौषधंयथा
। द्राक्षादेतच्चीरभकाद्यीमाक्षिकेण
वचारज: । अपस्मारंमहाघोरं चिरो
त्थंशमयेद्ध्रुवमिति । यथाघुरवच ।
अपिच । द्वौकीटमेषौविधिवद्गृहीनो
कर्णविवरान्तरे । कण्ठेभुजेवासबाध्य
जयेद्रुपामपस्मृतिमिति । अयंकीटो
नद्यीतीरेसिकतामध्येलिप्यति । इति
भावप्रकाश: ।

अपस्मारी । त्रि । अपस्माररोगविशिष्ट ॥
तल्लक्षणम् । क्रुद्धैर्धातुभिरावृतेऽय
मनसिमायीमन:सम्भ्रमदृक्तामखा
हस्तिकेनमुखरतिदो: पादोक्षिपन्भू

उभो: । अत्यन्तसुखसत् पितैरोपि
पततिव्यर्थं करोतिविधिवत् ...
सस्वयमेवमाम्यतिणतेविकेशवश्चार
वक् । इति ॥

अपहत: । त्रि । अपनीते ॥ नष्टे ॥ अ
पकृष्यतेस्म । हन० । क्त: ॥

अपहतपाप्मा । पुं । वेदान्तवेद्यात्म-
नि । अपहत:पाप्माधर्माऽधर्मोयेन-
सस: ॥

अपहति: । स्त्री । विनाशे । उच्छेदे ।

अपहन्ता । त्रि । विनाशयितरि ॥

अपहर्त्ता । त्रि । अपहारिणि । यथा ।
आपदामपहर्त्तारं दातारं सर्वसम्प-
दाम् । लोकाभिरामं श्रीरामंभूयो
भूयोनमाम्यहमिति ।

अपहस्तित: । त्रि । निरस्ते ।

अपहार: । पुं । अपचये । हानौ । अ
पहरणे । चौर्य्ये ॥ सङ्गोपने । अनस्वा
म्यनुपयोगिव्यये । इतिदायभाग: ।
अपहरणम् । हृञ् हरणे । घञ् ॥

अपहारक: । त्रि । अपहारिणि । अप
हरणकर्त्तरि ॥ अपहरति । हृञो
ण्वुल् ।

अपहारी । त्रि । अपहरणशीले । अप
हर्त्तरि ।

अपहास: । पुं । अकारणहासे ।

अपहृत: । त्रि । अपनीते ।

अपभ्रंशः । पुं । स्वेच्छे । अपशब्दे । इति मेदिनी हेमचन्द्रौ । अपभ्रंशनम् । भ्रंशु अधःपतने । भावे घञ् ।

अपह्नुतिः । स्त्री । अपलापे । अर्थालंकारे ॥ प्रकृतं यन्निषिध्यान्यत् साध्यते सा त्वपह्नुतिः ॥ उपमेयमसत्यं कृत्वोपमानं सत्यतया यत् स्थाप्यते सा अपह्नुतिः । उदाहरणम् ॥ अवाप्तः प्रागल्भ्यं परिणतरुचः शैलतनये कलङ्को नैवायं विलसति शशाङ्कस्य वपुषि । अमुष्येयं मन्ये विगलदमृतस्यन्दशिशिरे रतिश्रान्ता शेते रजनिरमणी गाढमुरसि ॥ इत्थं वा । वतसखि-किमद्भुतम् पश्य वैरं स्मरस्य प्रियविरहकृशेऽस्मिन् रागिलोके तथाहि । उपवनसहकारोद्भासिभृङ्गच्छलेन प्रतिविशिखमनेनोद्ङ्कितं कालकूटम् । अथवा न सभृङ्गाणि सहकाराणि अपितु सकालकूटाः शरा इति प्रतीतिः ॥ एवं वा । अमुष्मिन्लावण्यामृतसरसि नूनं मृगदृशः स्मरः शर्वप्लुष्टः पृथुजघनभागे निपतितः । यदङ्गाङ्गाराणां प्रशमपिशुना नाभिकुहरे शिखा धूमस्येयं परिणमति रोमावलिवपुः । अत्र रोमावलिर्धूमशिखेयमिति प्रतिपत्तिः ॥ एवमियं भङ्ग्यन्तरैरप्यूह्या । अपह्नवनम् । ह्नुङः ।

शिच् ।

अपांनाथः । पुं । समुद्रे । अकूपारे । इति राजनिर्घण्टः ॥

अपाकः । पुं । अजीर्णताग्राम । त्रि । पाकाभावविशिष्टे ।

अपाकरणम् । न । निराकरणे । अपाकृपूर्वात् कृञो ल्युट् ।

अपाकशाकम् । न । आर्द्रके । इति राजनिर्घण्टः ॥

अपाकृतम् । त्रि । अपोहिते । त्यक्ते । अपाकारि । डुकृञ् । क्तः ।

अपाकृतिः । स्त्री । विकारे । अपाकरणे ।

अपाच्यम् । त्रि । प्रत्यक्षे । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अपाङ्क्तेयः । त्रि । पङ्क्तिभोजनानर्हे । सद्भिः सहैकपङ्क्त्यां भोजनायायोग्ये । तेच । ये स्तेनपतितक्लीवा ये च नास्तिकवृत्तयः इत्यादिवचनैर्मनुनोक्ता बोध्याः ।

अपाङ्गः । पुं । नेत्रान्ते । तिलके । त्रि । अङ्गहीने । अपगतोऽङ्गात् । निरादय इति समासः ॥ अपकृष्टोऽङ्गाद्वा । अपकृष्टान्यङ्गान्यस्माद्वा । अपाङ्गति । अगिगतौ । पचाद्यच्वा ।

अपाङ्गकः । पुं । अपामार्गे । नेत्रान्ते । त्रि । अंगहीने ।

अपाङ्गदर्शनम् । न । कटाक्षे । अपांगेन नेत्रान्तेन दर्शनम् । इति हेमचन्द्रः ।

अपाक् । त्रि । दक्षिणदिग्भवेवस्तुनि । अपाचीने ।

अपाची । स्त्री । दक्षिणदिशि ॥ अह्नो मध्ये अंचतिसूर्यम् । अपेत्यव्ययंप्रथमार्थे अपक्रियमितिवत् । अंचुगतिपूजनयोः । ऋत्विगादिनाक्विन् । उगितश्चेतिङीप् ॥

अपाचीनम् । त्रि । विपर्यस्ते । अपागर्थे । दक्षिणदिग्भववस्तुनि । अपागेव । विभाषाञ्चेरदिक् स्त्रियामिति खः । तस्य ईनादेशः ॥

अपाच्यम् । त्रि । दक्षिणदिग्भवे । पाकानर्हे । द्युप्रागपागित्यादिनाशैषिकोयत् । न पाच्यम् ।

अपाटवम् । न । रोगे । अपटुत्वे ॥ न विद्यते पाटवं यस्मिन् ।

अपात्रम् । न । योग्यताहीने । निन्दिते । विद्यातपोहीने । नटविटादौ । कुपात्रे । नपात्रम् । अपात्रे पातयेद्दत्तं सुवर्णं नरकार्णवे । इतिमलमासतत्त्वम् ॥

अपात्रीकरणम् । न । नवविधपापमध्ये पापविशेषे । तच्चतुर्विधं भवति यथा । निन्दितधनादानम् १ । वाणिज्यम् २ । शूद्रसेवनम् ३ । असत्यभाषणम् ४ । इति । यथाह मनुः । निन्दितेभ्योधनादानंवाणिज्यंशूद्रसेवनम् । अपात्रीकरणं ज्ञेयमसत्यस्य च भाषणमिति ।

अपादानम् । न । विश्लेषेऽवधिभूते । पंचमीकारके । यस्माद्वस्तुनोऽवस्त्वन्तरस्य चलनंभवतितस्मिन् । विश्लेषहेतुक्रियामाश्रयत्वेसतिविश्लेषाश्रय इत्यर्थः । तत्र कारकार्थेपंचमीस्यात् । यथा । यतोऽपायः । यथा वृक्षात्पर्णं पतति १ । यतो भीः । यथा व्याघ्राद्बिभेति २ । यतोजुगुप्सा । यथा पापात् जुगुप्सते धीरः ३ । यतःपराजयः । यथा सिंहात् पराजयते हस्ती ४ ॥ यतःप्रमादः । यथा धर्मात् प्रमाद्यतिनीचः ५ । यत आदानम् । यथा भूपात् धनमादत्तेविप्रः ६ । यतो भूः । यथा पितुः पुत्रोजायते ७ । यतस्त्राणम् । यथा व्याघ्रात् गां रक्षतिगोपः ८ । यतो विरामः । यथा पापाद्विरमतिविप्रः ९ । यतोऽन्तर्धिः । यथा गुरोरन्तर्द्धत्तेशिष्यः १० । यतो वारणम् । यथा यवेभ्यो गां वारयति ११ । इतिमुग्धबोधटीका ॥

अपानः । पुं । गुदस्थवायौ । नाभेरधस्ताद्गमनवति मलापनयनव्यापारे शरीरव्यापक वायौ ... गुदापाय्वादिस्थानवर्त्तिनिवायौ ॥ यथा । अधोनयत्यपानस्तु आहारञ्च क्रमादधः । मूत्रशुक्रवहोवायुरपान

लोमकीर्त्तितः । कृकाटिकाग्रपार्श्व पायूपस्थयोर्वायुः ॥ न । गुदे । अपसरणमनेन । इत्यस्तिति घञ् ।

अपान्तरतमाः । पुं । वेदाचार्यपुरा विशेषे । यःकश्चिद्वापरयोः स एव विष्णुनियोगात् कृष्णद्वैपायनः सम्भूवेतिस्मृतौ प्रसिद्धम् ॥

अपापापात् । पुं । एतन्नामधेयेदेवे ।

अपापः । त्रि । पापशून्ये । निष्पापे ॥

अपापविद्धः । त्रि । धर्माधर्मवर्जिते ॥ न पापविद्धः ॥

अपामार्गः । पुं । प्रत्यक्पर्ण्याम् । अपमार्ज्यतेनेन अपमृज्यते ऽनेनव्याध्यादिरितिवा । मृजूष० । इत्यस्य णिच् । निष्ठायामनिट्त्वात् कुत्वम् । उपसर्गस्य घञीतिदीर्घः । अपकृष्टमासमन्तान्मार्गोऽस्येतिवा । अपामार्गः सरस्तीक्ष्णोदीपनस्तिक्तकः कटुः । पाचनोनावमच्छर्दिकफमेदोनिलापहः । निहन्तिहृद्रुजाध्मानः कंडूशूलोदरापचीः । अपामार्गोऽरुणोवातविष्टंभीकफकृद्धिमः । रूक्षः पूर्वगुणैर्न्यूनः कथितोगुण वेदिभिः । अपामार्गफलंस्वादुरसे पाकेचदुर्जरम् । विष्टंभिवातलंरूक्षंरक्तपित्तप्रसादनमितिभावप्रकाशः ।

अपाम्पतिः । पुं । समुद्रे । वरुणे । अपांपतिः । तत्पुरुषे कृतिबहुलमित्यलुक् ।

अपाम्पित्तम् । न । वह्नौ । अपांपित्तमिवदाहकत्वात् । अलुक् ।

अपायः । पुं । विश्लेषे । अपचये । नाशे । अपगमे ॥

अपारः । त्रि । उत्तरावधिवर्जिते ॥ अपारः संसाराकूपारः । अनन्तमहिमनि । नविद्यते पार उत्तरावधिर्यस्य । न । अवारे । नद्यादेरर्वाचिपारे ।

अपार्थः । त्रि । अर्थशून्ये ।

अपार्थकम् । न । दूषणविशेषगौतमः । पौर्वापर्यायोगादप्रतिसम्बद्धार्थमपार्थकम् ॥ ५ । ५३ । पौर्वापर्यकार्यकारणभावस्तस्यायोगादसम्भवात् शाब्दबोधजनकाकांक्षाज्ञानाद्यभावादिति फलितार्थः । अप्रतिसंबद्धो ऽसम्बद्धोर्थः प्रयोजनंशाब्दबोधरूपं यत्र । यद्यपि दशदाडिमानि षडपूपाः कुण्डमजाजिनमित्यादावकांक्षाद्यादर्थबोधसत्त्वाद्व्याप्तिरितिव्याप्तिरनिरर्थके । तत्राप्यभिमतकांक्षार्थबोधानुकूलाकांक्षादिशून्यबोधजनकत्वं तत्र । अविवक्षितार्थत्वमस्य वाप्रेभवत्वेवेतिनातिव्याप्तिः । तदा

चरखम् । अयोग्यानामसामाकांच वाक्यम् । ५३ । अनर्थके । अर्थे ॥

अपावृतः । त्रि । पिहिते । असतिबद्धे । स्वतन्त्रे । उद्घाटिते । अपगतमावरणमस्य ॥

अपावृत्तम् । त्रि । लुठिते । परावृत्ते ।

अपाश्रयः । पुं । चन्द्रातपे । प्रांगनावरणे । त्रि । आश्रयशून्ये । अधीने ॥

अपासनम् । न । मारणे । असुक्षेपे । भावेल्युट् ।

अपास्तः । त्रि । निरस्ते । अवधीरिते ।

अपि । T । सम्भावनायाम् । प्रश्ने । शङ्कायाम् । गर्हायाम् । समुच्चये । युक्तपदार्थे । क्रियाकारे क्रियायाम् । कामकारक्रियासु । अनुज्ञायाम् । अवधारणे । पुनरर्थे । अपिवति । पिगतौ । क्विप् । आगमशास्त्रस्यानित्यत्वात्तुक् ।

अपिगीर्णम् । त्रि । ईडिते । स्तुते । वर्णिते । गीर्णे । अपिगीर्यतेस्म । गनिगरणे । क्तः । निष्ठातस्यनः ।

अपितु । T । किन्त्वर्थे । यदर्थे । यद्यपि ।

अपिधानम् । न । आच्छादने । अपिपूर्वकाद्डुधाञोल्युट् । त्रि । पिधानरहिते ।

अपिनद्धः । त्रि । परिहिते वस्त्रादौ । पिनद्धे । अपिनह्यतेस्म । णहबन्धने । क्तः ॥

अपिहितः । त्रि । छादिते । अपिधीयतेस्म । डुधाञ्० । क्तः । दधातेर्हिः ।

अपीच्यम् । त्रि । अतिसुन्दरे ।

अपीतिः । स्त्री । प्रलये । अप्यये । एकीभावे ।

अपीनसम् । न । पीनसरोगे । इतिरभसः । त्रि । तद्रहिते ।

अपुच्छा । स्त्री । शिंशपावृक्षे । त्रि । पुच्छहीने ।

अपुनरावृत्तिः । स्त्री । मुक्तौ । कैवल्ये ।

अपुनर्भवः । पुं । मुक्तौ । त्रि । मुक्ते । पुनर्जन्माभावे । यथाहचरकः । हेतौविकृतिप्रशमनेरोगाणामपुनर्भवे । ज्ञानंचतुर्विधंयस्यसराजार्होभिषक्-तमइति । नपुनर्भवोयस्यसः ।

अपुष्पफलदः । पुं । पनसोदुम्बरादिवनस्पतौ ।

अपूपः । पुं । पिष्टके । गोधूमे । नपूयते । पूयीविशरणे । बाहुलकात्पः । वलिलोपः । यद्वा । पवनं पूः । पूञ्पवने । संपदादिक्विप् । अपुसंयातिपिबतिवा । पा० । आतोनुपेति कः ।

अपूपीयम् । त्रि । अपूपार्थकपिष्टादौ । अपूपेभ्योहितम् । विभाषाहविरपूपादिभ्यइतिछः ।

अपूप्यम् । त्रि । अपूपीये । गोधूमचूर्णे ।

अपूपेभ्योहितम् । यत् ॥

अपूरणी । स्त्री । शाल्मलितरौ ।

अपूर्वः । त्रि । अदृष्टपूर्वे । अविदिते । आश्चर्ये । यथा । अपूर्वेयंहरेर्माया त्रिगुणारज्जुरूपिणी । ययामुक्तोनच खतिबद्धोधावतिधावति । पुं । पूर्वभाविकारणसंस्पर्शशून्ये अकार्ये परमात्मनि । नविद्यते पूर्वंकारणं यस्यसः । न । यागाद्यान्तरव्यापारे ॥ धात्वर्थातिरिक्तेकालान्तरभाविकस्यफलस्यसाधने । अयपक्षद्वयंमीमांसकानाम् । तदानीमेवस्वर्गस्यानेनोत्पन्नफलमेवाऽपूर्वम् । कालान्तरफलोत्पादिकाकर्मशक्तिर्वेति । तदुक्तम् । यागादेव फलंतद्धिशक्तिद्वारेण सिध्यति । सूक्ष्मशक्त्यात्मकंवापिफलमेवोपजायते ॥ इति ॥

अपूर्वता । स्त्री । अपूर्वत्वे । भावेतल् ।

अपूर्वत्वम् । न । अपूर्वतायाम् । षड्विधलिंगेषुतृतीयेलिङ्गे । प्रकरणप्रतिपाद्यस्य प्रमाणान्तरेणाविषयत्वमपूर्वत्वम् । यथाछान्दोग्यषष्ठप्रपाठकेऽद्वितीयवस्तुनोमानान्तरेणाविषयीकरणम् ॥ भावेत्वः ॥

अपूर्वप्रवेशः । पुं । प्रथमप्रवेशे । नवंगृहं निर्माय तत्रप्रथमप्रवेशे ।

अपूर्वविधिः । पुं । प्रमाणान्तरेणाऽप्राप्तस्य प्रापके विधौ । यथा यजेतस्वर्गकामइत्यादिः । स्वर्गार्थंयागस्य प्रमाणान्तरेणाप्राप्तस्यानेन विधानात् ॥ अपूर्वश्चासौविधिश्च ।

अपेक्षणीयः । त्रि । अपेक्षायोग्ये । अपेक्षितव्ये ॥

अपेक्षा । स्त्री । आकांक्षायाम् । कार्यनिमित्तयोरन्योन्याभिसम्बन्धे । अपेक्षणम् । ईक्ष० । गुरोश्चहलइत्यः । टाप् ।

अपेक्षाबुद्धिः । स्त्री । अनेकैकत्वविषयकबुद्धौ । नानैकत्वावगाहिबुद्धौ । अयमेकः अयमेक इत्याकारबुद्धौ । इति कारिकावली ।

अपेक्षितः । त्रि । ईप्सिते ।

अपेतः । त्रि । रहिते । अपहृते । अपद्रुतः ॥

अपेतकृत्यः ।त्रि।कृत्यशून्ये।कृतकृत्ये।

अपेतराक्षसी । स्त्री । तुलस्याम् । वृन्दाहृचे । इतिराजनिर्घण्टः ।

अपेताखिलचापलः । त्रि । नियतेन्द्रिये ॥

अपोगण्डः । त्रि । बलिभे । अतिभीरौ । विकलाङ्गे । शिशौ ॥ पचते पुनातिवा । पूङः पूञोवा क्विप् । पोगण्ड एकदेशोऽस्य । नपोगण्डः ।

अपोढः । त्रि । निरस्ते ॥ बाधिते । यथा । बातुर्भेदः परोक्षात्मास्वविषा

कल्पितः स्मृतः । अपोढेविषयात्स्मिन् रज्ज्वांसर्पइवाद्वयः । इत्युपदेशसाहस्र्यां १४ प्रकरणे १७ पद्यम् ॥

अपोढकर्म्मा । त्रि । त्यक्तव्यापारे ।

अपोदका । स्त्री । उपोदकायाम् । शाकान्तरे । अपगतमुदकमस्याः ।

अपोनपात् । पुं । एतन्नामधेयदेवताविशेषे ।

अपोहः । पुं । तर्कनिराकरणे । वितर्काभावे । शुश्रूषाद्यष्टधाधीगुणान्तर्गतषष्ठगुणे । त्यागे । अतद्व्यावृत्तौ । अपगतऊहः । अपोहनम् । ऊह० । घञ् ।

अपोहनम् । न । कामक्रोधशोकादिव्याकुलचेतसां स्मृतिज्ञानयोरपाये । अपोहे ।

अपोहितम् । त्रि । अपाकृते ।

अप्तस् । न । यज्ञकार्ये ।

अप्तुः । पुं । शरीरे । अभिलषितार्थे । अंशे । आप्नोति । आप्व्याप्तौ । आप्नोतेर्ह्रस्वश्चेतितुः ।

अपस् । न । अम्बुनि । आप्नोति । आप्० । आपःकर्माख्यायांह्रस्वोनुट् चवेत्यसुन् । वैदिकोयमितिकश्चित् ।

अप्पतिः । पुं । वरुणे । अम्बुधौ । अपांपतिः ।

अप्पित्तम् । न । अग्नौ । चित्रकौषधौ ॥ अपांपित्तमिवदाहकत्वात् ।

अप्ययः । पुं । परब्रह्मणि । अपियन्ति लीयन्तेजगन्त्यस्मिन् । अपपूर्वादिणो ऽधिकरणे ऽच्प्रत्ययः । अपाये । अपीतौ । लये । अप्येत्यस्मिन् । इण् इगतौवा । एरच् ।

अप्रकाण्डः । पुं । झिण्टिकादौ । स्तम्बे । गुल्मे । नप्रकाण्डोऽस्य ।

अप्रकाशः । पुं । सत्यप्युपदेशादौ बोधकारणेसर्वथाबोधायोग्ये । प्रकाशाभावे । जनान्तिके । गोपने ॥ ३ प्रकाशाभाववति । नप्रकाशः ।

अप्रखरः । त्रि । अतीक्ष्णे । प्राखर्य्यरहिते ।

अप्रगुणम् । त्रि । व्याकुले । अप्रकृष्टगुणे । भिन्नःप्रगुणात् ॥

अप्रणयः । पुं । अप्रीतौ । प्रणयनम् प्रणयः । नप्रणयः ॥

अप्रतर्क्यः । त्रि । मनोऽगोचरे । अनुमानाविषयेश्रुत्यैकसमधिगम्ये परमेश्वरे ।

अप्रतिकरः । त्रि । विश्वस्ते । विश्वासपात्रे । इतिजटाधरः ।

अप्रतिघः । त्रि । अप्रतिबद्धे । नप्रतिघः ।

अप्रतिपक्षः । त्रि । अप्रतियोगिनि । विपक्षशून्ये । नास्तिप्रतिपक्षोयस्यसः ।

अप्रतिपत्तिः । स्त्री । अज्ञताज्ञाने ॥

अप्रतिबद्धः । त्रि । उद्दामे । नप्रतिबद्धः ॥

अप्रतिभः । त्रि । अधृष्टे । लज्जिते । अप्रत्युत्पन्नमतौ । अप्रगल्भे । नास्ति प्रतिभा नवनवोन्मेषशालिनीप्रज्ञा यस्यसः ॥

अप्रतिभा । स्त्री । निग्रहस्थानविशेषे ॥ यथा । उत्तरस्याप्रतिपत्तिरप्रतिभेतिगोतमः । ५ । ६१ । उत्तरार्हे परोक्तं बुद्ध्वापियदोत्तरसमये उत्तरंन प्रतिपद्यते तदाऽप्रतिभानिग्रहस्थानम् ॥

अप्रतिमः । त्रि । असदृशे । नविद्यते प्रतिमाउपमायस्यसः ॥

अप्रतिरथम् । न । यात्रायाम् । मङ्गले । सामवेदे । इतित्रिकाण्डशेषो भूरिप्रयोगश्चेति शब्दकल्पद्रुमेराधाकान्तः । पुं । भटे । हरौ । नविद्यते प्रतिरथः प्रतिपक्षोऽस्य । तुल्ययोद्धृरहिते इतिपुराणम् ॥

अप्रतिरूपकथा । स्त्री । अप्रतिवचनायांवाचि । सङ्कथिकायाम् । इतित्रिकाण्डशेषः ॥

अप्रतिष्ठः । त्रि । अप्रतिष्ठिते । प्रतिष्ठारहिते ॥ नास्तिप्रतिष्ठायस्यसः ॥

अप्रतिष्ठानम् । न । अस्थैर्ये ॥

अप्रतिष्ठितः । त्रि । अप्रतिष्ठे । प्रतिष्ठारहिते । नप्रतिष्ठितः ॥

अप्रतिसम्बद्धः । त्रि । असम्बद्धे ॥

अप्रतिहतः । त्रि । विघ्नैरनभिभूते ॥

अप्रत्यक्षम् । न । प्रत्यक्षभिन्ने । प्रत्यक्षाभावे । त्रि । प्रत्यक्षशून्ये । अतीन्द्रिये ॥ भिन्नंप्रत्यक्षात् ॥

अप्रत्ययः । पुं । अविधीयमाने । अविश्वासे । प्रतीयते विधीयते इतिप्रत्ययः । न प्रत्ययः । नास्तिप्रत्ययो यस्यवा ॥

अप्रधानम् । न । अप्राधान्ये । अंगभूते । गौणे । प्रधानादन्यत् ॥ वाच्यलिङ्गोप्ययम् ॥

अप्रधृष्यः । त्रि । अचाल्ये । नप्रधृष्यः ॥

अप्रमत्तः । त्रि । प्रमादवर्जिते । सावधाने । नप्रमत्तः । नप्रमाद्यतिवा । मद्दी० । क्तः ॥

अप्रमेयः । त्रि । अचिंत्यप्रभावे । इदमित्थमितिपरिच्छेत्तुमशक्ये । स्वप्रकाशचैतन्यरूपे । फलाव्याप्ये । अनवगम्यमानप्रमेये । तथाहि । परमेश्वरो हि शब्दादिरहितत्वा अप्रत्यक्षः । नाप्यनुमानविषयो व्याप्तिलिंगाद्यभावात् । नाप्युपमानसिद्धो निर्विभागत्वेनसादृश्याभावात् । नाप्यर्थापत्तिग्राह्यः तद्विनानुपपद्यमानस्या सम्भवात् । नाप्यभावगोचरो भावरूपत्वादभावसाक्षिकत्वाच्च । नापिशास्त्रप्र

मातेयः प्रमाणजन्यातिशयाभावात्। यद्वैवंप्रमाणयोनित्वं कथमुच्यते। प्रमाणाद्विसाधितेन प्रकाशस्वरूपस्य प्रमाणाविषयत्वेऽप्यध्यस्तातद्रूपनिवर्त्तकत्वेन शास्त्रप्रमाणकत्वम् इत्यप्रमेयो भगवानीश्वरः। प्रमातुर्योग्यः प्रमेयः। न प्रमेयः अप्रमेयः।

अप्रयत्नम्। न। अविप्रयत्ने। मोघे। पि। तद्वति।

अप्रयस्तम्। त्रि। अप्रेष्ठे। अविहिते। यथा। अप्रयस्तं विधिस्नानं राहोरन्यत्र दर्शनादिति पराशरः।

अप्रसङ्गः। पुं। अव्यतिकरे।

अप्रसन्नम्। त्रि। अनच्छे। अतुष्टे।

अप्रस्तुतः। त्रि। अनुपस्थिते। प्रकरणाप्राप्ते॥ न प्रस्तुतः।

अप्रस्तुतप्रशंसा। स्त्री। अर्थालंकारविशेषे। अप्राकरणिकस्यार्थस्याभिधानेन प्राकरणिकस्याक्षेपे। यथा। अप्रस्तुतप्रशंसा सा याचैव प्रस्तुताश्रया। सा च। कार्ये निमित्ते सामान्ये विशेषे प्रस्तुते सति। तदन्यस्य वचस्तुल्ये तुल्यस्येति च पञ्चधा॥ तदन्यस्याकारणादेः। क्रमेणोदाहरणम्। याताः किन्न मिलन्ति सुंदरि पुनश्चिन्तात्वया मत्कृते नोकार्या नितरां कृशासि कथयत्येवं सबाष्पे मयि। लज्जाम

न्थरतारकेण निपतत्पीताश्रुणा चक्षुषा दृष्ट्वा मां हसितेन भाविमरणोत्साहस्तया सूचितः। अत्र प्रस्थानात् किमिति निवृत्तोसीति कार्ये पृष्टे कारणमभिहितम्॥ १॥ राजन् राजसुता न पाठयति मां देव्योपि तूष्णीं स्थिताः। कुब्जे भोजय मां कुमार सचिवैर्नाद्यापि किं भुज्यते। इत्थं नाथ शुकस्तवारिभवने मुक्तोऽध्वगैः पञ्जराच्चित्रस्थानवलोक्य शून्यवलभावेकैकमाभाषते॥ अत्र प्रस्थानोद्यतं भवन्तं ज्ञात्वा सहसैव त्वदरयः पलाय्य गता इति कारणे प्रस्तुते कार्यमुक्तम्॥ २॥ एतत्तस्य मुखात् कियत्कमलिनीपत्रे कणं वारिणो यन्मुक्तामणिरित्यमंस्त स जडः शृण्वन् यदस्मादपि। अङ्गुल्यग्रलघुक्रियाप्रविलयिन्यादीयमाने शनैः कुत्रोड्डीय गतो ममेत्यनुदिनं निद्राति नान्तः शुचा। अत्र अस्थाने जडानां ममत्वसंभावना भवतीति सामान्ये प्रस्तुते विशेषः कथितः। ३। सुहृद्वधूबाष्पजलप्रमार्जनं करोति वैरप्रतियातनेन यः। स एव पूज्यः स पुमान् स नीतिमान् सुजीवनं तस्य स भाजनं श्रियः॥ अत्र कृष्णं निहत्य नरकासुरवधूनां यदि दुःखं प्रशमयसि तत्त्वमेव श्लाघ्य इति-

विशेषे प्रकृते सामान्यमुदितम् । ४ । तुल्ये प्रस्तुते तुल्याभिधाने त्रयः प्रकाराः । श्लेषः समासोक्तिः सादृश्यमात्रं वा । तुल्यात्तुल्यस्य ह्याक्षेपे हेतुः । क्रमेणोदाहरणम् । पुंस्त्वादपि प्रविचलेद्यदि यद्यधोऽपि यायाद्यदि प्रणयनेन महानपि स्यात् । अभ्युद्धरेत्तदपि विश्वमितीदृशीयं केनापि दिक्प्रकटिता पुरुषोत्तमेन । येनास्यभ्युदितेन चन्द्रगमितः क्लान्तिं रवौ तत्र ते युज्येत प्रतिकर्तुमेव न पुनस्तस्यैव पादग्रहः । क्षीणेनैतदनुष्ठितं यदि ततः किं लज्जसे नो मनागस्त्वेवं जडधामता भवतोयद्व्योम्नि विस्फूर्जसे ॥ आदाय वारि परितः सरितां मुखेभ्यः किं तावदर्जितमनेन दुरर्णवेन । क्षारीकृतं च वडवादहने हुतं च पातालकुक्षिकुहरे विनिवेशितं च ॥ इयं च क्वचिद्वाच्ये प्रतीयमानार्थानध्यारोपेणैव भवति । यथा । अब्धेरम्भः स्थगितभुवनाभोगपातालकुक्षेः पोतोपाया इह हि बहवो लंघनेऽपि क्षमन्ते । आहोरिक्तः कथमपि भवेदेष दैवात्तदानीं को नाम स्यादवटकुहरालोकनेऽप्यस्य कल्पः ॥ क्वचिदध्यारोपेणैव यथा । कस्त्वं भोः कथयामि दैवहतकं मां विद्धि शाखोटकं-

वैराग्यादिव वक्षि साधु विदितं कस्मादिदं कथ्यते । वामेनात्र वटस्तमध्वगजनः सर्वात्मना सेवते न च्छायापि परोपकारकरणी मार्गस्थितस्यापि मे । क्वचिच्च शेषाध्यारोपेण । यथा । सो ऽपूर्वो रसनाविपर्ययविधिस्तत्कर्णयोश्चापलं दृष्टिः सा मदविस्मृतस्वपरदिक् किं भूयसोक्तेन वा । सर्वं विस्मृतवानसि भ्रमर हे यद्वारणोऽद्याप्यसावन्तःशून्यकरो निषेव्यत इति भ्रातः क एष ग्रहः । अत्र रसनाविपर्यासः शून्यकरत्वं च भ्रमरस्यासेवने न हेतुः कर्णचापलं तु हेतुः । मदः प्रच्युतसेवने निमित्तम् । इति काव्यप्रकाशः ।

अप्रहतम् । त्रि । अनाहते । इलायाम- कृष्टभूमौ । खिले । न प्रहन्यते स्म । हनहिंसागत्योः । कर्मणि क्तः ।

अप्राकृतः । त्रि । अलौकिके । सामान्ये ॥

अप्राग्र्यम् । त्रि । अप्रधाने । प्राग्र्याद्भिन्नम् ॥

अप्राचीनम् । त्रि । नव्ये ॥ प्राचीतरदिग्भवे ॥ न प्राचीनम् ।

अप्राप्तः । त्रि । अलब्धे । न प्राप्तः ।

अप्राप्तकालम् । न । सभायां भाषमाणो ऽवादिनाऽव्यवस्थया ऽभिधाने । यथा- इ गोतमः । अवयवविपर्यासवचनमप्राप्तकालमिति । ५ । ५४ । अवय

वस्तु कयैकदेशस्य विपर्यासोवैपरीत्यम् । तथाच समयबन्धविषयीभूतक्रमात्क्रमविपरीतक्रमेणाभिधानं पर्यवसन्नम् । तत्रायंक्रमः । वादिना साधनमुक्ता सामान्यतो हेत्वाभासा उद्धरणीया इत्येकः पादः । प्रतिवादिनश्च तत्रोपालम्भो द्वितीयः पादः । प्रतिवादिनः स्वपक्षसाधनं तत्र हेत्वाभासोद्धरणमितितृतीयः पादः । जयपराजयव्यवस्थाचतुर्थः पादः । एवंप्रतिज्ञाहेत्वादीनांक्रमः । तत्र सभाक्षोभभयामोहादिनाव्यस्तस्ताभिधानमप्राप्तकालमिति । त्रि । अल असमये । अप्राप्तःकालोयस्य ।

अप्राप्तव्यवहारः । त्रि । व्यवहारानभिज्ञे । अप्राप्तवयस्के । यथा । अप्राप्तव्यवहाराणां धनं व्ययविवर्जितम् । न्यसेयुर्बन्धुमित्रेषु प्रोषितानांतथैवच ॥ इतिदायतत्त्वे कात्यायनः । किञ्च । गर्भस्थैःसदृशोज्ञेयअष्टमात् वत्सराच्छिशुः । बालश्चाषोडशाद्वर्षात्पौगण्डोपिनिगद्यते । परतो व्यवहारज्ञः स्वतन्त्रःपितरावृते । इति व्यवहारतत्त्वेनारदः ॥

अप्राप्तिः । स्त्री । अलाभे । द्वादशभवने ।

अप्रामाणिकः । त्रि । प्रमाणानभिज्ञे ॥ प्रमाणासिद्धे ।

अप्रामाण्यम् । न । प्रमाणस्याभावे ॥

अप्रियम् । त्रि । अहिते । अनिष्टवस्तुनि । नप्रियम् ।

अप्रिया । स्त्री । मद्गुरसमेमत्स्ये । शृङ्गीमत्स्ये ।

अप्रीतिः । स्त्री । दुःखे ॥

अप्रीत्यात्मकः । पुं । रजोगुणे ।

अप्सराः । स्त्री । उर्वश्यादिस्वर्वेश्यायाम् । अद्भ्यः सरति । सरतेरप्पूर्वात् अप्सरा इत्यसिः । स्त्रियांबहुष्वप्सरसःस्यादेकत्वेऽप्सराअपीति शब्दार्णवः । एकाप्सरःप्रार्थितयोर्विवाद इतिरघुः ॥

अप्सरसः । स्त्री । भूम्नि । उर्वश्यादिस्वर्वेश्यायाम् । यथा । उर्वशीमेनकारम्भाघृताची पुञ्जिकस्थली । सुकेशीमञ्जुघोषाचमहारङ्गवतीतिताइति ॥ अद्भ्यःसरन्ति । सृगतौ । सरतेरप्पूर्वादप्सरा इत्यसिः । भूम्नीति प्रायोवादः । अनयिचेतिह्यच अप्सरा इतिभाष्यप्रयोगात् ॥ वह्निपुराणेगणभेदनामाध्यायेद्वादशाप्सरसः प्रोक्ताःयथा । उर्वशीमेनकारम्भासिम्रकेशीह्यलम्बुषा । विश्वाचीघृताचीचपञ्चचूडातिलोत्तमा । भानुमत्यवलावर्चोद्वादशाप्सरसः शुभा-

इति ॥

अफल:। पुं। भाबुके। इतिशब्दचन्द्रिका। त्रि। अवकेशिनि। निष्फले॥ नफलमन्यस्य॥

अफलप्रेप्सु:। त्रि। फलाभिलाषरहिते॥

अफला। स्त्री। घृतकुमार्याम्। भूम्यामलक्याम्। इतिशब्दचन्द्रिका॥

अफेनम्। न। अहिफेने। तच्चतुर्विधम्। एकं श्वेतवर्णम् अन्नजीर्णताकारकत्वान्नाम जारणम्। द्वितीयं कृष्णवर्णम् मृत्युकारकत्वान्नाममारणम्। तृतीयम् पीतवर्णम् वयःस्तम्भनकारकत्वान्नामधारणम्। चतुर्थं कर्बुरवर्णम् मलसारकत्वान्नाम सारणम्॥ इतिराजनिर्घण्टः॥

अबद्धम्। त्रि। समुदायार्थशून्यवाक्ये॥ यथा। अरण्यः कम्बलपादुकाभ्यां द्वारिस्थितोगायतिमंगलानि। तं ब्राह्मणीपृच्छतिपुत्रकामाराजन् रुमायांलशुनस्यकोऽर्घः इत्याद्यस्यविषयः॥ अबन्धने॥ नबध्यतेस्म। बन्धबन्धने। क्तः॥

अबद्धमुख:। त्रि। अप्रियवादिनि। मुखरे॥ न बद्धंनियंत्रितं मुखमस्य॥

अबद्धम्। त्रि। अनर्थार्थे॥ अनर्थकवचसि॥ इतिमेदिनीहेमचन्द्रौ॥

अबन्ध्य:। त्रि। फलेग्रहौ। सफले॥ बन्ध्यसाधु:। तत्साधुरितिवत्। नबन्ध्य:॥

अबल:। पुं। वरुणद्रौ। त्रि। बलशून्ये। दुर्बले॥ नास्तिबलं यस्य॥

अबला। स्त्री। वनितामात्रम्॥ यथा। हृदये वससि गिरीन्द्रात्रिभुवनजयिनी-कटाक्षेण। अबलास्वपरंहि कस्मैकिवलवत्तोवयंनजानीमइति॥ अल्पंबलमस्या:। अल्पार्थेनञ्। परावलौ। नविद्यते बलंयस्या:सकाशात्वन्यस्य॥

अबलिमा। पुं। अबलभावे। देहस्यरोगादिनिमित्ते जरादिनिमित्तेवाकृशीभावे॥

अबाध:। त्रि। निरर्गले। अनिवारिते॥ नबाधा अस्य॥

अबाह्य:। त्रि। सत्ये। यानान्तरेण वा धायोग्ये॥

अबिन्धन:। पुं। वाडवाग्नौ। विद्युति॥ आपइन्धनंदाह्यमस्य॥

अबोध:। पुं। अज्ञाने। त्रि। बोधहीने॥

अबोधविक्लव:। त्रि। अज्ञानोपहते॥ अबोधेनविक्लव:

अब्ज:। पुं। न। शङ्खे॥ पुं। निचुले। धन्वंतरौ। हिमकिरणे॥ न। पद्मे॥ संख्यान्तरे। दशार्बुदे। शतकोटिसंख्यायाम्॥ १००००००००॥ नरकान्तरे। अब्जोजात:। पञ्चम्यामजा

...मितिड: । अब्जायते । अमीमा हुर्भावे । सप्तम्यामितिडोवा ।

अब्जकर्णिका । स्त्री । संवर्त्तिकायाम् ।

अब्जज: । पुं । ब्रह्मणि ॥ योगान्तरे । यथा । स्वराशौस्वांशगे सौम्ये स्वयं स्वेवाभृगो:सुते । जीवेवाऽब्जजयो गोयं यात:प्रभुविनाशकृदिति ।

अब्जभोग: । पुं । वराटके । पद्मकन्दे ॥

अब्जयोनि: । पुं । धातरि । ब्रह्मणि । अब्जंयोनिरुत्पत्तिस्थानमस्य । विष्णोर्नाभिकमलजत्वात् ।

अब्जबान्धव: । पुं । शिवे । इतित्रिकाण्डशेष: । स्त्री । लक्ष्म्याम् ।

अब्ज८ । न । रूपे । आप्नोति । आप्तृ० । रूपेजुट्चेत्यसुन् ह्रस्वश्चधातो:प्रत्ययस्यजुट्च । अब्जसी अब्जांसि ।

अब्जहस्त: । पुं । दिवाकरे ।

अब्जिनी । स्त्री । नलिन्याम् । पद्मसमूहे ॥ पद्मलतायाम् । अब्जानिसन्त्यस्याम् । पुष्करादिभ्योदेशइतीनि: ।

अब्जिनीपति: । पुं । सूर्ये ।

अब्द: । पुं । संवत्सरे ॥ सचसावन:सौरश्चान्द्रोनाक्षत्रोवार्हस्पत्यश्चेतिपञ्चविध: । वारिवाहे । मुस्तके ॥ शैलभेदे । आप्यते । आपृव्याप्तौ । अब्दादयश्चेतिदन् ह्रस्वत्वञ्च । अपतिवा । अव० । पूर्ववत्साधु: ॥ अपोददाति । डुदा

ञ्० । आतोनुपेतिकोवा ।

अब्दपर्यय: । पुं । समासे अर्थे वितीय वर्षस्यप्रवृत्तौ ।

अब्दसार: । पुं । कर्पूरप्रभेदे ।

अब्दुर्गम् । न । जलदुर्गे । अगाधोदकेनसर्वत: परिवृतेराज्ञोवासपुरे ।

अब्धि: । पुं । समुद्रे । आपोधीयन्तेऽत्र । कर्मण्यधिकरणे चेति धाञ: कि: । चतुर्णाङ्के । सरसि ।

अब्धिकफ: । पुं । सिन्धुफेने । त्रिकाण्डी रे । इत्यमर: । अब्धे: कफइव ।

अब्धिज: । पुं । विधौ । अब्धेर्जात: । जनी० । ड: ।

अब्धिद्वीपा । स्त्री । पृथिव्याम् । इतित्रिकाण्डशेष: ।

अब्धिनगरी । स्त्री । कृष्णपुरि । द्वारावत्याम् । अब्धौ नगरी ।

अब्धिनवनीतम् । न । शशिनि । अब्धेर्नवनीतमिव ।

अब्धिफेन: । पुं । समुद्रफेने ।

अब्धिमण्डूकी । स्त्री । शुक्तौ । मुक्तास्फोटे । सीपी इतिभाषा ॥ इतिहेमचन्द्र: ।

अब्धिशयन: । पुं । नारायणे । अब्धि: शयन मस्य ।

अब्ध्यग्नि: । पुं । वाडवानले । इतिहेमचन्द्र: ।

अभ्युत्थम् । त्रि । समुद्भवे ।

अभक्षः । पुं । सर्पे ॥ इतित्रिकाण्डशेषः ॥ त्रि । जलाहारिणि ।

अभ्रमातङ्गः । पुं । ऐरावते । अभ्रमातङ्गे ।

अभ्रिः । स्त्री । तीक्ष्णाग्रलोहदण्डे । अभ्रिं कार्ष्णायसीं दद्यात् सर्पं हत्वा द्विजोत्तम इतिमनुः । अभ्रति । अभ्रगत्याम् । इन् ।

अब्रह्मचर्य्यकम् । न । मैथुने ॥ इतित्रिकाण्डशेषः ।

अब्रह्मण्यम् । न । नाख्यातव्या अवध्योक्ती । वधं नार्हतीतिवचसि । ब्रह्मणि साधुः । तत्र साधुरितियत् । ततो नञ्समासः । ब्रह्मण्याभावे । त्रि । तद्दति ।

अब्राह्मणः । पुं । अब्राह्मणपदवाच्येषु षट्सु ॥ तेचोक्ताः शातातपेन यथा । अब्राह्मणास्तु षट्प्रोक्ता ऋषिणा तत्त्ववेदिना । आद्यो राजभृतस्तेषां द्वितीयः क्रयविक्रयी । तृतीयो बहुयाज्यः स्याच्चतुर्थो ग्रामयाजकः । पञ्चमस्तु भृतस्तेषां ग्रामस्य नगरस्य च । अनादित्यां तु यः पूर्वां सादित्यां चैव पश्चिमाम् । नोपासीत द्विजः संध्यां स षष्ठोऽब्राह्मणः स्मृतः इति ।

अभक्ष्यः । त्रि । भक्षणायोग्ये ग्राम्यकुक्कुटादौ । यथा । अभक्ष्यो ग्राम्यकुक्कुटः अभक्ष्यो ग्राम्य शूकर इतिभक्षाभाव्यम् । एवञ्च ग्राम्यकुक्कुटादौ विशेषनिषेधस्येतराभ्यनुज्ञाफलकतया आरण्यादिभक्षणे दोषाभावइति विवरणम् ।

अभद्रः । त्रि । दुःखरूपे ।

अभयम् । न । वीरणांघ्रौ । उशीरे ॥ गर्भवासादि दुःखाभावे । मोक्षे ॥ अशेषभयनिवृत्तिसाधने आत्मदर्शने । त्रि । भयशून्ये । सर्वपरिग्रहशून्ये एकाकिनि । शास्त्रोपदिष्टेऽर्थे सङ्गं विनाऽनुष्ठाननिष्ठे । पुं । याज्ञवल्क्यगोत्रे । यथा । उग्रमूलत्रिकोणेषु वर्त्ते तेगुरुभार्गवौ । अभयाभिधयोगोयं भयंकरविनाशनइति । अन्यच्च । यथैकादशगश्चन्द्रो भानुर्वा प्रबलः शुभः । अभयो नामयोगोयमरिभूतविनाशकृदिति । नभयमस्मात् । आत्मनि ॥ आत्मातिरिक्तस्य कस्यचिदभावात् ।

अभयडिण्डिमः । पुं । युद्धवाद्यविशेषे । रणतूर्य्ये । सङ्ग्रामपटहे ।

अभया । स्त्री । हरीतक्याम् । पञ्चरेखाभयाप्रोक्तेति लक्षणलक्षितायाम् ॥ नेत्ररोगे प्रशस्तेयम् । नभयमस्याः ॥

अभवः । पुं । मोक्षे ।

अभव्यः । त्रि । अविनीते । निर्भाग्ये ।

नञर्थः ।

अभावः । पुं । मरणे । असत्त्वे । द्रव्यादिषट्कभिन्ने । स चतुर्विधोयथा । प्रागभावः प्रध्वंसाभावः अत्यन्ताभावः अन्योन्याभावश्चेतितत्त्वसङ्ग्रहः । संसर्गाभावोऽन्योन्या भावश्चेतिद्विविधोऽभाव इतिभाषापरिच्छेदः ॥ नाशे । त्रि । प्रेमशून्ये । भ वहीने ॥ भावः स्थायिभावादिरित्यालङ्कारिकाः ।

अभावसम्पत्तिः । स्त्री । प्रत्यक्षयोर्मिथ्यात्ववुद्धौ ।

अभाषणम् । न । मौने ॥ नभाषणम् । भाषव्यक्तायांवाचि । भावेल्युट् ॥

अभि । । इत्थंभूतकथने । आभिमुख्ये । अभिलाषे । वीप्सायाम् । लक्षणे ॥

अभिकः । त्रि । कामुके । अभिकामयते । अनुकाभिकेति साधुः ।

अभिक्रमः । पुं । अभीतयोधादेर्युद्धेशत्रुसम्मुखगमने । आरोहणे । इति हेमचन्द्रः । अभिक्रमणम् । क्रमु० । घञ् । नोदात्तेतिवृद्ध्यभावः । अभिक्रम्यतेकर्मणाप्रारभ्यतेइतिव्युत्पत्त्या कर्मारब्धफले । प्रारंभे ।

अभिक्लृप्तः । त्रि । अभिसमर्थिते । अभिप्रकाशिते ।

अभिख्या । स्त्री । अभिधाने । शोभायाम । यशसि । अभिख्यानम् । ख्याप्रकथने चक्षिङआदेशोवा । आतश्चोपसर्ग इत्यङ् ।

अभिगतः । त्रि । सेविते ।

अभिगन्तव्यः । त्रि । अभितःसमासाद्ये । यथाहरामंप्रतिवसिष्ठः । सन्तःसदाभिगन्तव्यायद्यप्युपदिशन्तिन । याहिस्वैरकथास्तेषामुपदेशाभवन्तिताः इति ।

अभिगीतम् । न । शोभनगीते ।

अभिगृहीतपाणिः । त्रि । संयोजितहस्ते ।

अभिग्रहः । पुं । अभिग्रहणे । अभियोगे । आभिमुख्येनोद्यमे । गौरवे । अभिग्रहणम् । ग्रहउपादाने । ग्रहवृद्दिश्चेत्यप् ।

अभिग्रहणम् । न । चौर्ये । अभिहारे । आभिमुख्येनग्रहणे । अभिग्रहेर्ल्युट् ।

अभिघातः । पुं । प्रहारे । अभिहननम् । हन० । घञ् । हनस्तोचिण्णलोः । हो हन्तेरितिकुत्वम् । क्रियाविशिष्टद्रव्यस्य द्रव्यान्तरेण संयोगविशेषो भिघातः । यथोद्यमितनिपतितमुसलस्योलूखलेन संयोग इतिव्याख्यातारः ॥ सम्बन्धे ।

अभिघातिः । पुं । शत्रौ । अभिघातेः क्तिच् बाहुलकात्क्तिर्वा ।

अभिघाती । पुं । रिपौ ॥ अभिहन्तुंशी

[illegible]: । सुपीतिणिनिः ।

अभिघारः । पुं । अभितः सेचने । घृते ॥ इतिराजनिर्घण्टः ।

अभिचरः । पुं । दासे । इतिहेमचन्द्रः ।

अभिचारः । पुं । हिंसाकर्मणि । अथर्ववेदोक्तमन्त्रयन्त्रादिनिष्पादिते मारणोच्चाटनादिहिंसात्मके कर्मणि इतिभरतः । मारणादिफलके तान्त्रिककर्मप्रयोगविशेषे । सचषड्विधः । मारणमोहनस्तंभनविद्वेषणोच्चाटनवशीकरणभेदादिति तन्त्रशास्त्रम् । उपपातकविशेषोयम् । नाशोऽभिचारतो नास्ति धर्म्मिष्ठानां नसंशयः । अतस्तु । ब्राह्मणंधार्मिकंभूपंवनितामास्तिकंनरम् । वदान्यंसदयंनित्यमभिचारे न योजयेत् । अभिचरणम् । चरेर्घञ् ।

अभिजनः । पुं । कुले । ख्यातौ । जन्मभूम्याम् । कुलध्वजे । अभिजायतेऽस्मिन् । जनीप्रादुर्भावे । हलश्चेति घञ् । जनिवध्योश्चेति वृद्धिर्न । णिलोपस्यस्थानिवत्त्वाद्वा । अभिजन्यते । कर्म्मणिघञ् वा । अभितोऽभिमुखो वाजनो जन्मा च ॥ अभिजनो नाम यत्र पूर्वैरुषितमिति भाष्यम् ।

अभिजनवान् । त्रि । कुलीने । अभिजनोऽस्यास्ति । मतुप् । वत्वम् ।

अभिजातः । त्रि । कुलीने । न्याय्ये ।

पण्डिते । यथा । नम्लेच्छितव्यंयज्ञादौ स्त्रीषुनाप्रकृतंवदेत् । सङ्कीर्णं नाभिजातेषुनाप्रबुद्धेषुसंस्कृतमिति । अभिजायतेस्म । जनीप्रादुर्भावे । गत्यर्थेतिक्तः ।

अभिजातकोविदः । पुं । जातककर्मकोविदे । जातकज्ञे ।

अभिजित् । न । नक्षत्रविशेषे । उत्तराषाढायाश्चतुर्थांशस्य श्रवणादिचतुर्दण्डस्यचसंज्ञाऽभिजिदिति । अत्र जातस्यफलं यथा । अतिसुललितकान्तिः सम्मतःसज्जनानामनुभवतिविनीतश्चारुकीर्त्तिःसुवेशः । द्विजवरसुरभक्तो व्यक्तवाङ्मानवःस्यादभिजितियदिसूतिर्भूपतिः स्ववंशे । इतिकोष्ठीप्रदीपः । यात्रामुहूर्त्तान्तरे । यथा । मध्यंव्योमप्रयातेस्फुरदमलनिभेकेशरे चार्कबिम्बे छायासाच्चीचकान्ता प्रचलतिपुरुषे यत्रतत्पादलग्ना । तावत्सौरेर्नदृष्टिःकुजकृतमशुभंनैवकूटंचनयोगः सम्मानारोग्यसम्पत् क्षितिमययुवतींतत्रगन्तालभेत । अभिमुखीभूयजयतिप्रतिपक्षाननेन । जि० । क्विप् । कुतपकालइतिप्रसिद्धे दिवसस्याष्टमेमुहूर्त्ते । यथा । अपराह्णेतु सम्प्राप्ते अभिजिद्रौहिणोदये । यदत्रदीयतेजन्तो

स्तद्द्वयमुदाहृतमितिमत्स्यपुराणम् ॥

अभिज्ञः । त्रि । निपुणे ॥ अभिजानाति । ज्ञा० । आतश्चोपसर्गे इतिकः ॥

अभिज्ञा । स्त्री । आद्यज्ञाने ॥ स्मृतौ ॥ अभिज्ञायते । ज्ञा० । आतश्चोपसर्ग इत्यङ् ॥ टाप् ॥

अभिज्ञानम् । न । चिह्ने ॥ ज्ञानभेदे ॥ अभिज्ञायतेऽनेनेतितत्था । ज्ञा० । ल्युट् ॥

अभिज्ञापकः । त्रि । बोधके ॥

अभिडीनम् । न । पक्षिणां आभिमुख्येनपुनःपुनःपतने ॥

अभितप्तः । त्रि । पीडिते ॥ अभितस्तप्तः ॥

अभितः । अ । शीघ्रे ॥ साकल्ये ॥ सम्मुखे ॥ उभयतः ॥ अन्तिके ॥ सर्वतः ॥ पर्यऽभिभ्यां चेत्यभिशब्दात्तसिल् ॥

अभिद्रवणम् । न । वेगेनगमने ॥

अभिद्रोहः । पुं । आक्रोशे ॥

अभिधर्षणम् । न । रक्षःपिशाचभूतादेरभिसङ्गे ॥ सर्वतोभावेनधर्षणं ॥

अभिधा । स्त्री । शब्दगतभावनायाम् ॥ आह्वये । वाचके ॥ न्यायमतेनशब्दशक्तौ ॥ मीमांसकमतेन विधिसमवेतविधिव्यापारीभूतपदार्थे ॥ अभिधानम् । डुधाञ्० । आतश्चेत्यङ् ॥

अभिधानम् । न । संज्ञायाम् ॥ कथने ॥ अभिधीयते अनेनवा । डुधाञ् धारणपोषणयोः । कर्मणि करणे वा ल्युट् ॥ शब्दकोषे ॥ यथा । कृततद्धितसमासाना मभिधानंनियामकम् ॥ इति वोपदेवः ॥

अभिधायकः । त्रि । वाचके ॥

अभिधेयम् । न । संज्ञायाम् ॥ त्रि । वाच्ये । शब्दप्रतिपाद्ये ॥ अभिधातुंशक्यम् । डुधाञ्० । अचोयत् । ईद्यति । गुणः ॥

अभिध्या । स्त्री । श्रवणेच्छायाम् ॥ परस्वविषये स्पृहायाम् ॥ परस्वविषये चौर्यादिनालिप्सायामितिमुकुटः ॥ परस्वविषयविषयिण्यायामिच्छायामितिरामाश्रमः ॥ विषयप्रार्थनाऽभिध्येतिस्वामी ॥ जिघृक्षामात्रमभिध्येतिकश्चित् ॥ स्वस्यवस्तुस्वसंकल्पे ॥ अभिध्यानम् । ध्यै चिन्तायाम् । आतश्चोपसर्गइत्यङ् । टाप् ॥

अभिनद्धः । त्रि । बद्धे । बंधा इति भाषा ॥ अभितोनद्धः ॥

अभिनन्दः । पुं । सुखलवे ॥ अस्यार्थः सुखहेतुर्यः स्वक्चन्दनादिः सचभोगविषयः तद्गुणकथनादिप्रवर्त्तिकाभीकृत्तिर्भोक्तिरूपाअभिनंदःसचतामसः ॥ अभितोनन्दः आनंदः ॥

अभिनन्दनः । पुं । बुद्धभेदे । चतुर्थस्तीर्थकरजिनोयम् ॥ न । स्तवने ॥ त्रि । सर्वतो भावेनानन्दजनके । अभितो नन्दनः ॥

अभिनयः । पुं । विशेषितार्थप्रतिपत्त्यर्थं मसाधारणशारीरव्यापारे । व्यञ्जके । अन्तर्गतभावस्यव्यञ्जके ऽङ्गचेष्टाविशेषे ॥ अभिनयश्चतुर्द्धा । वाचिकाङ्गिकाऽऽहार्यसात्त्विकभेदात् । विशेषो दृश्यरूपकादिष्वनुसंधेयः । अभिनयत्यर्थम् । पचाद्यच् ॥

अभिनवः । पुं । स्तोत्रे । त्रि । नूतने ॥ अभिनूयते । णु स्तुतौ । ऋदोरप् ॥

अभिनवतामरसम् । न । तामरसाख्ये जगतीछन्दोभेदे । अभिनवतामरसं नजजाय इति लक्षणलक्षिते ॥

अभिनवोद्भिद् । पुं । अङ्कुरे ॥ उद्भिनत्तिभुवम् । भिदिर् विदारणे । सत्सूद्विषेतिक्विप् । अभिनवश्चासावुद्भिच्च ॥

अभिनहनम् । न । बन्धने । मुसक इति भाषा ॥

अभिनिर्मुक्तः । पुं । सूर्यास्तकाले निद्राणे ब्राह्मणादौ ॥ अभिसर्वतःसायंतनेनकर्मणा निश्चयेनमुक्तः ॥ अभिसर्वेसायन्तनंकर्मनिश्चयेनमुक्तंयेनवा ॥

अभिनिर्याणम् । न । विजिगीषोः प्रस्थितौ । गमने ॥ अभिनिर्पूर्वात् यातेर्ल्युट् ॥

अभिनिविष्टः । त्रि । अभिनिवेशविशिष्टे । दुराग्रहग्रस्ते ॥

अभिनिवेशः । पुं । अन्धतामिस्रे । पञ्चमक्लेशे । सत्यायुरभावेप्यतेः शरीरेन्द्रियादिभि रनिच्छै रपिवियोगोमाभूदित्याविद्वदज्ञनाणांस्वाभाविकः सर्वप्राणिसाधारणोमरणत्रासरूपोविपर्ययविशेषः । मनोयोगे । आग्रहे । अभितोनिवेशः ।

अभिनिष्टानः । पुं । अक्षरमात्रे । विसर्जनीये । विसर्गे ॥ अभिनिस्तननम् । स्तन० । भावे घञ् । अभिनिसःस्तनःशब्दसंज्ञायामितिमूर्द्धन्यः ॥

अभिनिष्पत्तिः । स्त्री । सिद्धौ । उत्पत्तौ ॥

अभिनिस्तानः । पुं । अभिनिष्टाने ॥ पक्षेमूर्द्धन्याभावः ॥

अभिनीतः । त्रि । न्याय्ये ॥ क्रोधने । अमर्षिणि ॥ संस्कृते ॥ अभिनीयतेस्म । णीञ् प्रापणे । क्तः ॥

अभिनीतिः । स्त्री । अभिनये ।

अभिनेता । त्रि । नाटकप्रसिद्धे अभिनयकर्त्तरि । स्वांगी स्वांगवाला इति भाषा प्रसिद्ध ॥

अभिपन्नः । त्रि । अपराद्धे ॥ अभिग्रस्ते ॥ आपद्गते ॥ स्वीकृते । आभिमुख्येन प्राप्ते ॥ अभिद्रुते ॥ अभिपद्यतेस्म

पद्गतौ । गत्यर्थेतिक्तः । कर्मणि वा ॥

अभिमतारी । पुं । वेदप्रसिद्धे ऋषिविशेषे । काक्षसेनौ ।

अभिमायः । पुं । आशये । मानससम्मतौ । अभिमयणम् । प्रीञ्तर्पणे । घञ् ॥

अभिमेतः । त्रि । सम्मते । अभिप्रायविषयीभूते । अभीष्टे । अभितः प्रेतिसम्मतिम् । इण्० । क्तः ॥

अभिभवः । पुं । अनादरे । जये । गर्वनाशे । भावे इत्यञ् ।

अभिभूतः । त्रि । गर्वीसे । पराभूते । आत्तगर्वे । इतिकर्त्तव्यतामूढे । त्रामरहिते । व्याकुले ॥ अभिभूयतेस्म । अकर्मकत्वात्कर्त्तरिक्तः ।

अभिभूतिः । स्त्री । निकारे । अवज्ञायाम् ॥

अभिमतः । त्रि । सम्मते । आदृते । अभीष्टे ॥

अभिमन्त्रणम् । न । निमन्त्रणे । आह्वाने । आकारणे । आङ् मन्त्रि० ल्युट् ॥

अभिमन्थः । पुं । अक्षिरोगे । अधिमन्थे । सचतुर्विधः । यथा । हन्यादृष्टिं स्त्रैष्मिकः सप्तरात्रादधिमन्थोरक्तजः पञ्चरात्रात् । षड्रात्राद्वैवातिकः संनिहन्यान्मिथ्याचारात् पैत्तिकः सद्य एवेतिमाधवः ॥

अभिमन्युः । पुं । अर्जुनात्सुभद्रायाम् त्पन्ने ।

अभिमन्युसुतः । पुं । परीक्षिते । कौरव्ये ॥

अभिमरः । पुं । युद्धे । वधे । स्वबलसाधने । इतिमेदिनीकारः । संकेतस्थलनिर्गमे । स्वबलसाध्वसे ॥ इति हेमचन्द्रः ॥ प्राणनिरपेक्षोयोद्रव्यहेतोर्थोडवस्तिनंवा योधयति सोऽभिमरइत्येके ॥

अभिमर्दः । पुं । मद्ये । युद्धे । मद्ययुद्धयोरिति हेमचन्द्रः । पीडने । अभिमर्दनम् । मृदक्षोदे । घञ् ।

अभिमर्शः । पुं । घाते ॥

अभिमर्शितः । त्रि । स्पृष्टे ॥

अभिमानः । पुं । अहङ्कारवृत्तौ । धनस्वजनादिनिमित्ते मदवधारणहेतौ गर्वविशेषे । आत्मन्यपूज्यत्वपूज्यत्वातिशयाध्यारोपे । अर्थादिदर्पे । आदिना कुलपशुगुणादिग्रहः । ज्ञाने । प्रणये ॥ हिंसायाम् ॥ अभिमन्यते मानः ॥ अभिमननम् । मनज्ञाने । घञ् । मीञ्हिंसायांवा । मीनातीत्यात्त्वम् ।

अभिमानितम् । न । सुरते ॥ त्रि । अभि

मानयुक्ते । अभिमानः सञ्जातोऽस्य । तारकादित्वादितच् ।

अभिमानी । त्रि । मानिनि । सर्वतो मानास्पदे । अभिमानोऽस्यास्ति । इनिः । अभितोमानीवा ।

अभिमुखः । त्रि । सम्मुखे । अभिमतो मुखम् । अत्यादयः क्रान्ताद्यर्थे द्वितीययेतिसमासः ।

अभिमृष्टः । त्रि । संमृष्टे ॥

अभियातः । त्रि । स्वयंप्राप्ते ।

अभियुक्तः । त्रि । परैरुद्धे ॥ तत्परे । आ निनि । अभियोगविषयीभूते । आसामीतिख्याते । प्रतिवादिनि । यथा । अभियुक्तोऽभियोगस्ययदिकुर्यादपह्नवम् । मिथ्यातत्तुविजानीयादुत्तरंव्यवहारत इतिनारदः । अभितोयुक्तः ॥

अभियोक्ता । पुं । अर्थिनि । विवादस्य कर्त्तरि । फरियादीति इतरजनेषुख्याते । यथा । अभियोक्ताऽप्रगल्भत्वात् वक्तुंनोत्सहतेयदि । तदाकालः प्रदातव्यः कार्यशक्त्यनुरूपतः । इति नारदः ॥

अभियोगः । पुं । अन्यकृतस्यस्वधर्षणस्य राज्ञेवेदने । अन्येनविरोधेस्वार्थसम्बन्धितयाराजसमीपे कथने । नालिश इतिइतरजनेषुख्याते । सचद्विविधः । यथाहनारदः । अभियोगस्तुविज्ञेयः शङ्कातत्त्वाभियोगतः । शङ्काऽसतांतु संसर्गात् तत्त्वंहोढाभिदर्शनादिति । अभिग्रहे । आग्रहे । अभिगम्याक्रमणे । शपथे । आहवे । अभियोजनम् । युजिर्योगे । घञ् । उद्योगे ॥

अभिरक्षा । स्त्री । सर्वतस्त्राणे ।

अभिरतः । त्रि । रते ।

अभिराद्धः । त्रि । आराधिते ।

अभिरामः । त्रि । सुन्दरे । मनोज्ञे । प्रिये । अभिरमन्तेऽस्मिन् । रम० । अधिकरणे घञ् ॥

अभिरामकथा । स्त्री । श्लाघ्यवाचि ।

अभिरूपः । पुं । हरे । विष्णौ । इन्दौ । कामे ॥ त्रि । बुधे । पण्डिते ॥ मञ्जुले । सुन्दरे । मनोहरे ॥ अभिलक्ष्यं रूपमस्य ॥ सदृशे ॥ ममाहमेवाभिरूप इतिलक्ष्यम् ॥

अभिलषितः । त्रि । अभीप्सिते ।

अभिलापः । पुं । सङ्कल्पाङ्गवाक्ये ॥ यथा । काम्याभिलापसहितः कुशतिलजलत्यागरूपः सङ्कल्पःशास्त्रार्थइतिप्रक्रमाधिकरणम् । अभिलप्यतेऽनेनेतिव्युत्पत्त्यावाक्करणेअभिपूर्वात्लपेर्घञ् ॥ शब्दे । इतित्रिकाण्डशेषः ।

अभिलावः । पुं । छेदने । लवने ॥ अभिलवनम् । लूञ् छेदने । निरभ्योः पूल्वोरिति घञ् ।

अभिलाषः । पुं । लोभे । मनोरथे ॥ अभिलषणम् । लषकान्तौ । घञ् । भोग्यवस्तुनि । अभिलष्यते । कर्मणि घञ् ॥ सङ्गमेच्छायाम् ।

अभिलाषी । त्रि । इच्छावति । अभिलाषयुक्ते ।

अभिलाषुकः । त्रि । लुब्धे । अभिलष्यति । लषकान्तौ । लषपतपदेत्युकञ् ।

अभिलासः । पुं । अभिलाषार्थे । अभिलसनम् । लसश्लेषणक्रीडनयोः । घञ् ॥

अभिवादः । पुं । प्रणामे ॥ अभिवदनम् । वदेर्घञ् ।

अभिवादकः । त्रि । प्रणामयुते । वन्दारौ । वन्दनशीले । अभिवादयति । वदिअभिवादनस्तुत्योः । ण्वुल् ।

अभिवादनम् । न । पादग्रहणे । नामोच्चारणपूर्वकसंस्कृतप्रयोगेण नमस्कृतौ । याच्ञानतौ ॥ अभिमुखीकरणार्थं वादनं वदनम् । वदवाक्संदेशयोः चुरादिः । ल्युट् । अभिमुखेन वाद्यते आशीः कार्यतेऽनेन वा । णिजन्ताद्वदेः करणे ल्युट् । अभिवादनविधिमाह मनुः । अभिवादात् परं विप्रो ज्यायांसमभिवादयन् । असौ नामाहमस्मीति स्वं नाम परिकीर्त्तयेत् ॥ नामधेयस्य ये केचिदभिवादं न जानते । तान् प्राज्ञोऽहमिति ब्रूयात् स्त्रियः सर्वास्तथैव च ॥ भोःशब्दं कीर्त्तयेदन्ते स्वस्य नाम्नोऽभिवादने । नाम्नां स्वरूपभावो हि भोभाव ऋषिभिः स्मृतः इति ॥ तथा च अभिवादये शुभशर्माहमस्मि भोः इत्यभिवादनवाक्यम् । तन्निषेधो यथा । समिद्वार्युदकुम्भपुष्पान्नहस्तो नाभिवादयेद्यच्चान्येवंयुक्तमिति बौधायनः ॥ जपयज्ञजलस्थञ्च समित्पुष्पकुशानलान् । दन्तकाष्ठञ्च भक्ष्यञ्च वहन्तं नाभिवादयेदिति लघुहारीतः । अन्यत्रापि । समित्पुष्पकुशाग्न्यम्बुमृदन्नाक्षतपाणिकः । जपं होमञ्च कुर्वाणो नाभिवाद्यो द्विजो भवेदिति ।

अभिवाद्यः । त्रि । अभिवादनार्हे ।

अभिविधिः । पुं । तेन सहेत्यर्थे । व्याप्तौ ।

अभिविनीतः । त्रि । सर्वतःशिक्षिते ।

अभिविमानम् । न । आभिमुख्येन विश्वं मिमीते जानातीति योगाद्वैश्वानरात्मनि ।

अभिव्यक्तः । त्रि । सर्वतःप्रत्यक्षे ।

अभिव्यक्तिः । स्त्री । प्रत्यक्षे । उद्भूते । अभितोव्यक्तिः ।

अभिव्याप्तिः । स्त्री । साकल्येन योगे । सम्मूर्छने । सर्वतोव्याप्तौ ॥ अभिव्याप्यम् । आप्लृव्याप्तौ । क्तिन्नावादिभ्य इति क्तिन् ॥

अभिशंसनम् । न । अभिकथने ॥

अभिशपनम् । न । अभिशापे ॥

अभिशप्तः । त्रि । शापग्रस्ते । मात्राभिशापे ॥

अभिशस्तः । पुं । स्वपे । अभितःशस्तः प्रशस्तः ॥ त्रि । मृषापवादग्रस्ते । परस्त्रियां परपुरुषेवा मैथुनं प्रतिमिथ्यादूषिते । शापग्रस्ते । आचारिते । अनिर्णीतपितस्त्रिन्नत्यापातकादौ जाताभिशापे ॥ अभिशस्यतेस्म । शसुहिंसायाम् । क्तः । यस्यविभाषेति नेट् । धृषिशसीइतिवा ॥

अभिशस्तिः । स्त्री । लोकापवादे । प्रार्थनायाम् । याच्ञायाम् ॥ अभिशंसनम् । शंसुस्तुतौ याचनेच । स्त्रियां क्तिन् ॥

अभिशापः । पुं । मिथ्याभिशंसने । त्वयास्तेयं त्वया कृतमित्यादिमिथ्यादूषणाभिधायकेवाक्ये । ब्राह्मणगुरुद्रुसिद्धानामनिष्टाभिशंसने ॥ अभिशपनम । शपआक्रोशे । घञ् ।

अभिषङ्गः । पुं । पराभवे । आक्रोशे । शपथे । सर्वतोभावेनसङ्गे । भूताद्यावेशे । अभिषञ्जनम् । षञ्जसङ्गे । घञ् । उपसर्गादितिषः ॥

अभिषवः । पुं । अवभृथस्नाने ॥ यज्ञे । स्नपने । पीडने । मद्यसन्धाने । सुराकरणे । सुरोत्पादनप्रकारे । सवने । सुत्यायाम् । अभिषूयते अभिषवणंवा । षुञ् अभिषवे । ऋदोरप् । उपसर्गादितिषः । न । काञ्जिके ॥ इतिहलायुधः ॥

अभिषवणम् । न । स्नाने । षुञ्० । ल्युट् ।

अभिषह्य । । । प्रसह्यार्थे । अभिषोढ्वा । षहमर्षणे । क्त्वा । ल्यप् ॥

अभिषिक्तः । त्रि । अभिषेचिते ।

अभिषिषेणयिषुः । त्रि । सेनयाऽभियातुमिच्छति । सत्यापपाशेत्यादिना सेनाशब्दाण्णिचि सनि सनाशंसेत्युः । स्थादिष्विति धात्वभ्याससकारयोः षत्वम् ।

अभिषुतम् । न । काञ्जिके । अभिषूयते स्म । षुञ् अभिषवे । क्तः । उपसर्गादितिषत्वम् ।

अभिषेकः । पुं । शान्तिस्नाने । स्नाने । रुद्राभिषेकादौ । पूर्णाभिषेकशाक्ताभिषे कराजाभिषेकादिपदवाच्ये अधिकारप्राप्त्यर्थंस्नाने ॥ मार्जने । अभिषेचनम् । षिच० । घञ् । जले । अभिषिच्यतेऽनेन घञ् ।

अभिषेचनम्। न। अभिषेके। षिच०। ल्युट्।

अभिषेणनम्। न। राज्ञोऽरिसम्मुखगतौ। चतुरङ्गसेनया शत्रुं प्रति गमने। बहुधाचायाम्। यत्सेनयाभिगमनमरौ तदभिषेणनम्। सेनया अभियानम्। सत्यापेतिसेनाशब्दाण्णिच्। ल्युट्। उपसर्गात्सुनोतीति षत्वम्।

अभिष्टुतम्। त्रि। स्तुते। वर्णिते। ईडिते। अभिष्टूयतेस्म। ष्टुञ् स्तुतौ। क्तः।

अभिष्यन्दः। पुं। अतिवृद्धौ। आस्रावे। अक्षिगदविशेषे। अभिष्यंदनम्। स्यंदू० घञ्।

अभिष्यन्दिरमणम्। न। शाखानगरे। प्रधाननगरसन्निहितनगरे। इतिजटाधरः।

अभिष्वङ्गः। पुं। उत्कटरागे। अन्यस्मिन्नहंबुद्धौ। अभिष्वञ्जनम्। ष्वञ्ज०। घञ्।

अभिसंरब्धः। त्रि। कुपिते।

अभिसंवृत्तिः। स्त्री। व्यवहारे।

अभिसन्तापः। पुं। युद्धे। अभिशापे। अभितः सन्तापोऽत्र।

अभिसन्धः। पुं। सत्यत्वाभिमाने।

अभिसन्धानम्। न। वञ्चने। प्रतारणे।

अभिसन्धिः। पुं। अभिसन्धाने। उद्देशे।

अभिसम्पातः। पुं। युद्धे। अभिसम्पतनम्। पतॢ गतौ। घञ्॥

अभिसरः। त्रि। अनुचरे। सहाये। अभितः। सरति। सृगतौ। पचाद्यच्।

अभिसर्जनम्। न। दाने। वधे॥ अभिपूर्वात् सृजेर्भावे ल्युट्॥

अभिसारः। पुं। बले। युद्धे। सहाये। साधने। स्त्रीपुंसयोरन्यतरस्याऽन्यतरार्थं सङ्केतस्थानगमने॥ अभिसरणम्। सृ०। घञ्।

अभिसारिका। स्त्री। नायिकाविशेषे। सङ्केतस्थले स्वयङ्गमनकर्त्र्याम्। एवं प्रियगमनकारयित्र्याम्। कान्तार्थिनी तु यायाति सङ्केतं साभिसारिके त्यमरः। भरतस्य। हित्वा लज्जाभये श्लिष्टा मदनेन मदेन च। अभिसारयते कान्तं सा भवेदभिसारिकेति॥ अभिसरति। सृगतौ। ण्वुल्।

अभिसारिणी। स्त्री। अभिसारिकायाम्।

अभिसृष्टः। त्रि। दत्ते॥

अभिहतः। त्रि। विद्धे। ताडिते।

अभिहारः। पुं। अभियोगे। अभिगम्याक्रमणे। अभिग्रहणे। आभिमुख्येन ग्रहणे। चौर्ये। कवच[illegible] .८ णे। सन्नहने॥ मद्यपे। अभिहरणम्। हृञ् हरणे। घञ्।

अभिहितम्। त्रि। कथिते। प्रोक्ते॥ अ

भिधीयतेस्म। डुधाञ् धारणपोषणयोः। क्तः। दधातेर्हिः॥

अभीकः। त्रि। कामुके। क्रूरे। निर्भये। पुं। कवौ। अभिकामयते। अनुकाभिके तिसाधुः। स्वामिनि।

अभीक्ष्णम्। ।। नित्ये। अत्यर्थे। भृशे। पौनःपुन्ये। अभिक्ष्णोति। क्ष्णु तेजने। बाहुलकादमुः। अन्येषामपीतिदीर्घः॥ यद्वा। अभिक्ष्णवनम्। क्ष्णु तेजने। डम्। पृषोदरादित्वाद् भेर्दीर्घः॥ शीघ्रे। प्रकर्षे।

अभीच्णाम्। न। भृशे। पौनःपुन्ये। नित्ये। सर्वदार्थे। त्रि। भृशयुक्तक्रियायाम्। नित्ययुक्तक्रियायाम्॥

अभीतः। त्रि। अभिव्याप्ते अभिपूर्वात् इणः क्तः। अभितइतोवा॥ निर्भये। नभीतः॥

अभीप्सितम्। त्रि। वाञ्छिते। अभीष्टे॥ अभ्याप्तुमिष्यतेस्म। आप्लृव्याप्तौ सनन्तः। आपज्ञप्यृधामीत्। क्तः।

अभीरः। पुं। आभीरे। गोपे। अभि ईरयति। ईरगतौकम्पनेच। पचाद्यच्॥

अभीरुः। त्रि। निर्भये। स्त्री। शतमूल्याम्। नभीरुः। स्थिरपत्रत्वात्।

अभीरुपत्री। स्त्री। शतमूल्याम्। अभीरूणि पत्राण्यस्याः। पाककर्णेति

ङीष्॥

अभीशुः। पुं। प्रग्रहे। किरणे। रश्मौ।

अभीषङ्गः। पुं। आक्रोशने। शापे। परिष्वङ्गे। घञ्। उपसर्गस्यघञीति दीर्घः॥

अभीषुः। पुं। किरणे। अश्वादिरज्जौ। प्रग्रहे। कामे। अनुरागे। त्रि। इच्छति। ईषतेहिनस्ति ईष्यतेवा। ईषगतिहिंसादर्शनेषु। ईषेः किदुः। आदेरिकारादेशश्च। अभिगतईषुः। प्रादयोगतेति समासः।

अभीष्टः। त्रि। ईप्सिते। प्रिये। अभिलष्यतेस्म। इषुइच्छायाम्। क्तः॥

अभीष्टा। स्त्री। रेणुकाभिधगन्धवस्तुनि।

अभुक्तः। त्रि। उपवासिनि। यथा अभुक्तस्यदिवानिद्रापापाणमपिजीर्यतीति। अकृतभोजनेवस्तुनि।

अभुक्तमूलः। पुं। न। ज्येष्ठान्त्यघटीचतुष्टयसहितमूलाद्यघटीचतुष्टये॥ ज्येष्ठान्त्यैकघटीसहितमूलाद्यघटिकाद्वये॥ ज्येष्ठान्त्यघटिकार्द्धसहितमूलादिघटिकार्द्धे॥ ज्येष्ठान्त्यपञ्चघटिकासहितमूलाद्यष्टनाडिकासु॥

अभूतः। त्रि। अविद्यमाने॥

अभूताभिनिवेशः। पुं। असतिअभिनिवेशेनिश्चये॥

अभेदः । पुं । ऐक्ये । अविशेषे । नभेदः । यथा । रलयोर्डलयोस्तद्वज्जयोर्बवयोरपि । शसयोर्मनयोश्चान्ते सविसर्गाविसर्गयोः । सबिन्दुकाविन्दुकयोःस्यादभेदेन कल्पनमिति । यथा वा । गुणगुणिनोः क्रियाक्रियावतोश्चाभेदः ।

अभेद्यम् । न । हीरके । त्रि । अभेदनीये ।

अभोगः । त्रि । भोगशून्ये । भोगानर्हे ॥ नास्तिभोगोयस्य ॥

अभोजनम् । न । भोजनाभावे । उपवासे । यथा । अजीर्णे भोजनंयेषां जीर्णेयेषामभोजनम् । रात्रावभोजनंयेषांतेषांनश्यन्तिधातवः इतिवैद्यकम् । अपिच । वेदोदितानां नित्यानां कर्मणां समतिक्रमे । स्नातकव्रतलोपेच प्रायश्चित्तमभोजनमिति । नसमासस्तत्त्वम् ।

अभ्यक्तः । त्रि । कृततैलाभ्यंगे ॥ अभितोऽक्तः ।

अभ्यग्रम् । त्रि । आसन्ने । समीपे । अभिमुखमग्रमस्य ।

अभ्यङ्गः । पुं । तैलमर्दने । स्नेहने । यथा । तैलमभ्यंगदद्गत्तेसुन अस्यादद्गु नरपशाम् । साशाङ्गिः पृथगभ्यंगोम स्तकादौ प्रकीर्त्तितः । अभ्यङ्गमाचरेन्नित्यं सजराश्रमवातहा । शिरः श्रवणपादेषु तं विशेषेण शीलये दित्यायुर्वेदः । नाग्नतो वेशिरे चक्षुषि सम्बद्धुस्तः अतस्यचक्षुर्हितार्थिना-पादाभ्यङ्गः करणीयः । कफग्रस्तकृतभेदवमनाजीर्णिभिर्नाभ्यङ्गःकरणीयः । अपिच । मूर्द्धिदत्तं यदातैलं भवेत्सर्वाङ्गसङ्गतम् । स्रोतोभिस्तर्पयेद्याद् अभ्यङ्गस्तत्रचेरित इति । तैलादिना शिरःस्थितदेहमर्द्दने ॥

अभ्यञ्जनम् । न । तैले । अभ्यङ्गे ॥ मलापहस्नाने ॥ अभितःअञ्जनम् ।

अभ्यधिकः । त्रि । सर्वोत्कृष्टे ।

अभ्यनुज्ञा । स्त्री । अनुमतौ । अभितःअनुज्ञा ।

अभ्यनुज्ञातः । त्रि । आभिमुख्येनज्ञाते ।

अभ्यन्तरम् । त्रि । प्रकाशिते ।

अभ्यन्तरम् । न । अन्तराले । मध्यमाचे । अभिगतमन्तरम् ।

अभ्यमितः । त्रि । रोगिणि । अभ्यम्यतेस्म । अमरोगे । क्तः । चुरादीनां णिचोवैकल्पिकत्वात् णिअभावे इट् म । अभ्यमतिस्मवा । अमगत्यादौ । गत्यर्थेतिक्तः । रुष्यमत्वरेतिवेट् ॥

अभ्यमिणः । त्रि । अभ्यमित्यं । अभ्यमित्रमलंगामी । अभ्यमित्र्योच्चेतियः ।

अभ्यमित्रीयः । त्रि । अभ्यमित्र्ये । अभ्यमित्रमलंगामी । अभ्यमित्राच्छ त्वेतिछः । अमित्राभिमुखंसुष्ठुगच्छ तीत्यर्थः ॥

अभ्यमित्र्यः । त्रि । स्वशक्तितःशत्रोरभिमुखंगच्छद्वीरे । अभ्यमित्रीणे । अमित्रस्याभिमुखम् । लक्षणेनाभिमती इत्यव्ययीभावः । अभ्यमित्रमलं गामी । अभ्यमित्राच्छचेतियत् ॥

अभ्यर्णम् । त्रि । समीपे ॥ अभ्यर्दतेस्म अभ्यर्दतिस्मेतिवा । अर्दगतौ । कर्मणिकर्त्तरिवाक्तः । अभेश्चाविदूर्यइतीडभावः । रदाभ्यामितिनस्तस्यचणत्वम् ॥

अभ्यर्हितः । त्रि । पीडिते । अभिपूर्वादर्देः क्तः । इट् ॥

अभ्यर्हणीयः । त्रि । पूज्ये ।

अभ्यर्हितः । त्रि । उचिते ॥ श्रेष्ठे ।

अभ्यवकर्षणम् । न । शल्यादेः समुत्पाटने । निर्हारे । शल्यादेर्युक्त्यानिःसारणे । अभ्यवकृषेर्ल्युट् ॥

अभ्यवस्कन्दः । पुं । रिपोराक्रमणे । निःशक्तीकरणाय शत्रुभिर्दीयमानेप्रहारे । अभ्यासादने । प्रपाते ॥

अभ्यवस्कन्दनम् । न । रिपोराक्रमणे । अभ्यासादने । प्रहारादिना शत्रोर्निःशक्तीकरणे । बलादाक्रमणे इतिस्वामी । शत्रोः सम्मुखगमने । स्कन्दिर् गतिशोषणयोः । ल्युट् ।

अभ्यवहारः । पुं । भक्षणे । सचभक्ष्यभोज्यलेह्यपेयचोष्यभेदेन पञ्चविधः ।

अभ्यवहृतम् । त्रि । भुक्ते ॥ अभ्यवह्रियतेस्म । क्तः ।

अभ्यसनम् । न । अभ्यासे । पौनः पुन्येनचिन्तने करणे च ॥

अभ्यसूयकः । त्रि । गुर्वादीनां वैदिकमार्गस्थानां कारुण्यादिगुणेषु प्रतारणादिदोषारोपके । अभितोऽसूयकः ।

अभ्यसूया । स्त्री । गुणेषुदोषारोपे ॥ अभ्यसूयनम् । असूञ् असूयायाम् । कण्ड्वादिभ्योयकिअप्रत्ययादित्यः ।

अभ्याकाङ्क्षितम् । न । अलीकाभियोगे । मिथ्यादावा इतिख्याते । अभ्याख्याने । त्रि । ईप्सिते । अभितः आकाङ्क्षितम् ।

अभ्याख्यानम् । न । मिथ्याभियोगे । शतंमे धारयसीत्यादिमिथ्योद्भावने । मिथ्यावादे । अभ्याङ्पूर्वात्ख्याचिङोभावेल्युट् ।

अभ्यागतः । पुं । अतिथौ । दृष्टपूर्वेगृहागते । त्रि । सम्मुखागते ॥ अभित आगतः । आभिमुख्येन आगतोवा ॥

अभ्यागमः। पुं। विरोधे। समरे। अन्तिके। अभिघाते। अभ्युद्गमने। भोगे। स्वीकारे। फलसम्बन्धे। अभ्यागमनम्। गम्लृ गतौ। ऋदोरप्॥

अभ्यागारिकः। त्रि। कुटुम्बव्यापृते। पुत्रदारादिपोषणव्यग्रे। अभ्यागारेनियुक्तः। अगारान्ताट्ठन्। अभिअधिक आगारिकोवा।

अभ्याघातः। पुं। चौर्यादामर्षोपदेशे।

अभ्यात्तः। त्रि। अभिव्याप्ते। व्याप्त्यर्थस्याततेः कर्त्तरि कर्मणिवा निष्ठा।

अभ्यादानम्। न। आरम्भे। आभिमुख्येनादानम्।

अभ्यान्तः। त्रि। रोगिणि। अभ्यम्यते स्म। अमरोगे। क्तः। चुरादीनांणिचोवैकल्पिकत्वात् णिजभावपक्षे॥ अमतिरत्रवा। अमगत्यादौ। गत्यर्थेतिक्तः। रुष्यमत्वरेतिवेट्। इडभावे अनुनासिकस्येतिदीर्घः।

अभ्यामर्द्दः। पुं। रणे। समरे। अभ्यामर्दनम्। मृदक्षोदे। घञ्।

अभ्याशः। पुं। अवश्यमेव। अन्तिके। अभ्यश्यते। अशूव्याप्तौ। घञ्।

अभ्यासः। पुं। अभ्यसने। आवृत्तौ। आकर्णनं विचारोजपः शिष्येभ्योदानमावृत्तिश्चेति पञ्चविधोऽभ्यासो भवति॥ खुरल्याम्। शराभ्यासे। पुंनःप्रयोगे। संस्कारवाहुल्ये। दृढतरसंस्कारे। षड्विधलिङ्गेषु द्वितीये लिङ्गे। यथाहुः। प्रकरणप्रतिपाद्यस्य तन्मध्ये पौनःपुन्येनप्रतिपादनमभ्यासः। यथाछान्दोग्ये षष्ठप्रपाठके अद्वितीयस्यवस्तुनोमध्ये तत्त्वमसीति नवकृत्वः प्रतिपादनमिति। विजातीयप्रत्ययानन्तरिते सजातीयप्रत्ययवाहे। अतिपरिचये। त्रि। अन्तिके। अभ्यासीदति। अन्येभ्योपीतिडः॥

अभ्यासयोगः। पुं। एकस्मिन् प्रतिमाद्यालम्बने सर्वतः समाहृत्य चेतसः पुनःपुनः स्थापनमभ्यासस्तत्पूर्वकेसमाधौ।

अभ्यासादनम्। न। रिपोरस्त्रायैर्निःशक्तीकरणे। अभ्यवस्कन्दने। शत्रोःसम्मुखगमने। षद्लृविशरणादौ। चुरादिः। ल्युट्॥

अभ्याहारः। पुं। अभिग्रहणे। चौर्ये। आभिमुख्येनाहरणम्। हृञ्हरणे। घञ्।

अभ्याहितः। त्रि। उपचिते। इन्धनैरुपचितेग्नौ पुं।

अभ्युक्तः। त्रि। प्रकाशिते

अभ्युत्थानम्। न। गौरवोद्गमप्रत्युद्गमने। गौरवंदृष्ट्वाआसनादेरुत्थाने।

उद्यमे । उद्भवे ॥ आभिमुख्येनउत्थानम् ॥

अभ्युत्पतनम् । न । आभिमुख्येनोत्पतने ।

अभ्युदय: । पुं । पराक्रमे ॥ वृद्धिश्राद्धे ॥ अभीष्टानांकार्याणामाभिमुख्येनोदय: प्रादुर्भावोयेनेतिविग्रह: । सर्वतोभावेनधनजनादीनांवृद्धौ । यथा । राजन्नभ्युदयोस्तु वल्लनकवे हस्तेकिमास्तेतव श्लोक: कस्यकवेरमुष्य कृतिनस्तत्पश्यतांपश्यते । किन्त्वासामरविन्दसुन्दरदृशां द्राक्चामरान्दोलनादुद्वेल्लद्भुजवल्लिकङ्कणझणत्कार: क्षणंवार्यताम् ॥ अस्यपूर्वार्द्धंवल्लनकविकर्णाटराजयोर्वाक्यं शेषार्द्धं कालिदासस्य ।

अभ्युदित: । त्रि । सूर्योदयकालेनिद्राक्रान्ते । सुप्तेयस्मिन्सूर्यउदितस्तस्मिन् ॥ अभिसर्वत: उदतिशयेन इतं गतं प्रातस्सर्वकर्मास्मात् । उदिते । प्रकाशिते ।

अभ्युद्यतम् । त्रि । अयाचितोपनीते ऽन्नादौ । आभिमुख्येन स्थापिते ।

अभ्युपगत: । त्रि । स्वीकृते । अभ्युपगम्यतेस्म । गम्लृ गतौ । क्त: । अभ्युदिते ।

अभ्युपगम: । पुं । स्वीकारे । अङ्गीकारे । समीपागमने । अन्तिकसमागमे । अभ्युपेत्युपसर्गद्वयपूर्वाद्गमे ग्रेहवृहनिश्चिगमश्चेत्यप् ।

अभ्युपगमसिद्धान्त: । पुं । न्यायाश्रयसिद्धान्तविशेषे ॥ यथा । अपरीक्षिताभ्युपगमात्तद्विशेषपरीक्षणमभ्युपगमसिद्धान्त: । १५ । ३१ । अपरीक्षितस्य साक्षादसूचितस्य विशेषपरीक्षणं विशेषधर्मकथनम् । अभ्युपगमादिति ज्ञापकत्वे पञ्चमी अभ्युपगमज्ञापकमित्यर्थ: । विशेषपरीक्षणाज्ज्ञायते सूत्रकृतोऽभ्युपगतमिदमिति । तथाच साक्षादसूचिताभ्युपगमोऽभ्युपगमसिद्धान्त: । यथा मनसइन्द्रियत्वमिति ।

अभ्युपपत्ति: । स्त्री । अनुग्रहे । विपत्सम्पादनाहितनिवारणप्रवृत्तौ ॥ अभ्युपपदनम् । पदगतौ । क्तिन् ।

अभ्युपाय: । पुं । स्वीकारे । इतिहेमचन्द्र: ॥ उपाये । यथा । ततस्वीकृतव्यलिकरे कद्रहाभ्युपायइलिकाव्यप्रकाश: ।

अभ्युपायनम् । न । उपढौकनद्रव्ये । उपायने ॥ यथा । ता वानय सम्मोपैर्नन्दाद्यै: साभ्युपायनै रितिविष्णुभागवतम् ।

अभ्युपेत: । पुं । उपगते । स्वीकृते ॥ ।

अभ्युष: । पुं । ईषत्पक्वे । भर्जिते च

हरिस्तयथादौ । पैालौ । अभ्योषति । उषदाहे । इगुपधेतिकः । अभ्यूष्यतेवा । घञ् ॥

अभ्यूषः । पुं । आपक्वे । अभ्युषे । अभ्यूषति अभ्यूष्यतेवा । उषरुजायाम् । इगुपधेतिकोघञ्वा ॥

अभ्यूहितः । त्रि । ज्ञाते । अभितः ऊहितः ॥

अभ्योषः । पुं । अभ्यूषे । पैालौ ॥ अभ्योषति । उषदाहे । पचाद्यच् । गुणः ॥

अभ्रम् । न । मेघे ॥ आपोबिभर्त्ति । डुभृञ् ० । मूलविभुजादित्वात्कः ॥ यद्वा । नभ्रंश्यन्त्यापोऽस्मात् । भ्रंशुअधःपतने । अन्येभ्योपीतिडः । अभ्रकधातौ । काञ्चने । गगने । नबिभर्त्ति किञ्चित् । मूलविभुजादित्वात्कः । यद्वा । आपोभ्रंश्यन्त्यस्मात् । अन्येभ्योपीतिडः । यद्वा । अभ्रतिस्थैर्यंगच्छति । अभ्रवभ्रमभ्रचरगत्यर्थाः । अच् ॥ यद्वा नभ्राजते । भ्राजृदीप्तौ । अन्येभ्योपीतिडः ॥

अभ्रंलिहः । पुं । वायौ । त्रि । मेघस्पर्शिनि । उच्चतरे ॥ अभ्रंलेढि । लिहआस्वादने । वहाभ्रेलिह इत्यभ्रोपपदाल्लिहेः कर्त्तरिखश् प्रत्ययः । अरुर्द्विषदितिमुमागमः ॥

अभ्रकम् । न । धातुभेदे । अभ्रे । गिरि

आमले । अस्योत्पत्त्यादिकं यथा । पुराबधायवृत्रस्य वज्रिणा वज्रमुद्धृतम् । विस्फुलिङ्गास्ततस्तस्य गगने परिसर्पिताः । तेनिपेतुर्घनध्वाना च्छिखरेषु महीभृताम् । तेभ्य एव समुत्पन्नंतत्तद्गिरिषुचाऽभ्रकम् । तद्वज्रं वज्रजातत्वादभ्रमभ्ररवोद्भवात् । गगनात्स्खलितंयस्माद्गगनंचततोमतम् । विप्रक्षत्रियविट्शूद्रभेदात्तस्याच्चतुर्विधम् । क्रमेणैवसितंरक्तंपीतंकृष्णंचवर्णतः । प्रशस्यतेसितंतारेरक्तंतत्तुरसायने । पीतंहेमनिकृष्णन्तु गदेषुद्रुतयेपिच । पिनाकंदर्दुरंनागं वज्रंचेतिचतुर्विधम् । मुंचत्यग्नौविनिःक्षिप्तं पिनाकं दलसञ्चयम् । अज्ञानाद्भक्षणात्तस्य महाकुष्ठप्रदायकम् । दर्दुरं त्वग्निनिः क्षिप्तंकुरुते दर्दुरध्वनिम् । गोलकानव हूनः कृत्वासस्यान्मृत्युप्रदायकः । नागन्तु नागवद्वह्नौफूत्कारंपरिमुंचति । तद्भक्षितमवश्यन्तु विदधातिभगन्दरम् । वज्रन्तुवज्रवत्तिष्ठेत्तन्नाग्नौ विकृतिं व्रजेत् । सर्वाभ्रेषुवरंवज्रं व्याधिवार्द्धक्यमृत्युहृत् । अभ्रमुत्तरशैलोत्थं बहुसत्त्वंगुणाधिकम् । दक्षिणाद्रिभवंस्वल्पसत्त्वमल्पगुणप्रदम् । प्रथमारिताभ्रस्यगुणाः । अभ्रंक

ष्यायंमधुरं सुशीतमायुष्करंधातुविव र्द्धनंच । हन्यात्त्रिदोषंव्रणमेहकुष्ठप्लीहोदरग्रंथिविषकृमींश्च । रोगान् हन्तिदृढयतिवपुर्वीर्यवृद्धिंविधत्ते तारुण्याढ्यंरमयतिशतंयोषितांनित्य-मेव । दीर्घायुष्कान्जनयति सुतान् विक्रमैः सिंहतुल्यान् मृत्योर्भीतिंह रतिसततंसेव्यमानंमृताभ्रमिति । अथाशोधिताभ्रस्यदोषाः । पीडांविधत्ते विविधांनराणां कुष्ठंक्षयंपाण्डुगदंचशोथम् । हृत्पार्श्वं पीडांचकरोत्यसत्यामशुद्धमभ्रं गुरुवह्निहृत्स्यात् ॥ अस्यशोधनविधिर्यथा । कृष्णाभ्रकंधमेद्वह्नौ ततः क्षीरेविनिःक्षिपेत् । भिन्नपत्रंतुतत्कृत्वातण्डुलीयाम्लयोर्द्रवैः । भावयेदष्टयामंतदेवमभ्रं विशुध्यति ॥ मारणन्तु । कृत्वाधान्याभ्रकंतच्छोधयित्वाथमर्दयेत् । अर्कक्षीरैर्दिनंखल्लेचक्राकारंचकारयेत् । वेष्टयेदर्कपत्रैश्चसम्यग्गजपुटेपचेत् । पुनर्मर्द्यंपुनः पाच्यंसप्तवारान् पुनः पुनः ॥ ततोवटजटाक्वाथैस्तद्वद्देयंपुटत्रयम् । म्रियतेनात्रसन्देहः प्रयोज्यंसर्वकर्मसु । तुल्यंघृतंमृताभ्रेणलोहपात्रेविपाचयेत् । घृतेजीर्णेतदभ्रन्तु सर्वयोगेषुयोजयेदिति भावप्रकाशः॥

अभ्रस्याकृतिर्वा । इवेप्रतिकृताविति कन् ।

अभ्रङ्कषः । पुं । समीरणे । अभ्रंकषति हिनस्तीतिविग्रहे सर्वकूलाभ्रकरीषेषु कषः इति खच्प्रत्ययः । मुमागमः ।

अभ्रपिशाचः । पुं । राहौ । इतित्रिकाण्डशेषः ।

अभ्रपुष्पम् । न । जले । अभ्रस्यपुष्पमिव । पुं । वेतसे । अभ्रमिव अभ्रसमये वा पुष्पमस्य ।

अभ्रमांसी । स्त्री । आकाशमांसीलतायाम् ॥ इतिराजनिर्घण्टः ।

अभ्रमातङ्गः । पुं । ऐरावते । अभ्रंमेघस्तदात्मकोमातङ्गः । शाकपार्थिवादिः । अभ्रे आकाशे मेघेवा विद्यमानोमातङ्ग इतिवा ।

अभ्रमुः । स्त्री । ऐरावतपत्न्याम् । अभ्रेखे माति मन्थरगामिनीत्वात् । बाहुलकादुः । अभ्रे आकाशएवमाति । माङ्माने । मितद्र्वादित्वाड्डुर्वा । न भ्राम्यति । भर्तृचरीत्युः । मन्थरगामिनीत्यर्थः इतिवा ।

अभ्रमुप्रियः । पुं । अभ्रमातङ्गे । अभ्रमोः प्रियः ।

अभ्रमुवल्लभः । पुं । ऐरावते । अभ्रमोर्वल्लभः ।

अभ्रति अभ्रतेवा । अभ्र० । कुन ॥ अभ्ररोहम् । न । वैदूर्यमणौ ॥ इति

राजनिर्घण्ट: ।

अभ्रङ्किषी । स्त्री । अभ्रैरभ्रैर्लिहायादि वि । अभ्रैरभ्रैर्लिहा ता इत्याख्यायामितिङीष् ।

अभ्रवाटिक: । पुं । आम्रातके ॥ इतिरा जनिर्घण्ट: ॥

अभ्रावकाशक: । पुं । तापसान्तरे । ये वातातपवर्षेषु केवलाकाशे असंवृ तप्रदेशे तपश्चरतिसोऽभ्रावकाशक: ।

अभ्रि: । स्त्री । काष्ठकुद्दाले । नौमलो त्सारके । पोतादेर्मलापनयनार्थं काष्ठघटितकुद्दाले । अभ्रति । अभ्र गतौ । सर्वधातुभ्यइन्निति इन् ।

अभ्रियम् । त्रि । मेघसंभवे । अभ्रेभवम् । समुद्राभ्राद्घ: । छांदसत्वं प्रायिक म ॥ स्त्रियामभ्रिया ।

अभ्री । स्त्री । काष्ठकुद्दाले ॥ अभ्रति । अभ्रगतौ । सर्वधातुभ्यइतिइन् । कृ दिकारादितिङीष् ।

अभ्रेष: । पुं । न्याये । उचिते । भ्रेषणम् भ्रे ष: । भ्रेषृचलने । घञ् । भ्रेषादन्य: ॥

अभ्रोत्थम् । न । कुलिशे । त्रि । अभ्र भवे ।

अम । । । अन्ते । शीघ्रतायाम् । इति व्याडि: ।

अम: । पुं । रोगे ॥ त्रि । अपक्वफलादौ ।

अमकुण्ड: । पुं । दरवकवृक्षे ॥ त्रि । मत्त हीने । मत्तुभक्षत्रके ।

अमकुण: । त्रि । मत्कुणहीने ।

अमत: । पुं । मृत्यौ । काले । रोगे । त्रि । असंमते । अविज्ञाते । अतर्कि ते । अमति । अमगत्यादिषु । भृमृ दृशियजीत्यादिनाऽतच् ।

अमति: । पुं । काले । दण्डे । चन्द्रे । त्रि । दुष्टे । अमति । अमगत्यादिषु । अमेरति: ।

अमत्रम् । न । भाजने । भाण्डे । अम ति अन्नमत्र । अमगत्यादिषु । अभि नक्षियजिवधिपतिभ्योऽत्रन् ।

अमदन: । पुं । शिवे ।

अमना: । त्रि । स्नेहशून्ये ।

अमनस्क: । त्रि । अप्रगृहीतमनस्के । पुं । योगग्रन्थविशेषे ।

अमनि: । स्त्री । वर्त्मनि । गतौ ॥ अमति । अमगत्यादिषु । अर्त्तिसृधृ इत्या दिनाऽनि: ।

अमन्द: । त्रि । धृष्टे ॥ मन्दभिन्ने ॥

अमम: । पुं । भाविजिनविशेषे ॥ त्रि । ममताहीने ॥

अमर: । पुं । सुरे ॥ अष्टयाब्दिकान्त र्गतवैयाकरणविशेषे । येननामलिङ्गानुशासनंकृतम् ॥ विक्रमादित्य सभास्थनवरत्नान्तर्गतरत्ने ॥ अयंबौ द्धइतिकश्चित् । स्नुहीवृक्षे । पारदे ।

अस्थिसंहारे । त्रि । मरणवर्जिते । नम्रियते इतिअमरः । मृङ्प्राणत्यागे तुदादिः । पचाद्यच् ।

अमरजः । पुं । खदिरवृक्षभेदे । कालस्कन्धे । पत्रतरौ ।

अमरदारुः । पुं । देवदारुवृक्षे ।

अमरद्विजः । पुं । देवले । देवाजीवे । पुजारीति प्रसिद्धे । अमराणांद्विजः ॥

अमरपुष्पकः । पुं । काशे । इक्षुगन्धायाम् । इतिरत्नमाला ।

अमरपुष्पी । स्त्री । अवाक्पुष्प्याम् । अधःपुष्प्याम् ।

अमरप्रभुः । पुं । विष्णौ । अमराणां प्रभुः ।

अमररत्नम् । पुं । स्फटिके ॥ इतिराजनिर्घण्टः ।

अमरवल्लरी । स्त्री । आकाशवल्ल्याम् ॥

अमरा । स्त्री । गुडूच्याम् । अमरावत्याम् ॥ दूर्वायाम् । स्थूणायाम् ॥ जरायौ ॥ इन्द्रवारुण्याम् ॥ वटीवृक्षे ॥ महानील्याम् । घृतकुमार्याम् ॥ नाभिनालायाम् । नम्रियते । मृङ्प्राणत्यागे । पचाद्यच् । टाप् ।

अमराद्रिः । पुं । सुमेरौ । अमराणामद्रिः ।

अमरालयः । पुं । स्वर्गे । अमराणामालयः ।

अमरावती । स्त्री । इन्द्रपुर्याम् । यथा । नानारत्नप्रभाजालमण्डलालङ्कृताम्बरे । सिद्धसाध्यमरुज्जुष्टावत्यमूरमरावतीति । अमराः सन्त्यस्याम् । मतुप् । मतौबह्वचोनजिरादीनामिति दीर्घः ।

अमरेशः । पुं । अमरकण्टकतीर्थस्थदेवे । अमरेशोऽमरकण्टकइत्यागमोक्तः । अपिच । अमरेशमहापीठे कुमतुङ्कारसंज्ञकः । तत्रदुर्गाह्वयंनाम चण्डिकाचमहेश्वरीति ।

अमर्त्यः । पुं । त्रिदशे । नम्रियते । अमर्त्यः । नमर्त्यः इतिनञ्समासोवा ।

अमर्त्यनदी । स्त्री । गङ्गायाम् । अमर्त्यानांनदी ॥

अमर्त्यभुवनम् । न । स्वर्गे । अमर्त्यानां भुवनम् ।

अमर्षः । पुं । कोपे । क्रुधि ॥ परोत्कर्षासहनरूपेचित्तवृत्तिविशेषे । कृतापराधे ऽसमर्थस्यद्वेषे । मर्षणम् । मृषतितिक्षायाम् । भावेघञ् । नञ् समासः ॥

अमर्षणः । त्रि । क्रोधने । नमर्षणशीलः । युच् । असहने ।

अमलम् । न । अभ्रके । त्रि । निर्मले । रजस्तमोमलरहिते । अमति । अम गतौ । वृषादिभ्यश्चित्कलच् । अम

अमस्येतिवा ।

अमसा । स्त्री । सत्यायाम् ॥ भूम्यामल-क्याम् । सातलावृक्षे । नाभिनासायाम् । टाप् ।

अमलात्मा । पुं । निवृत्तरागादिमले ।

अमसः । पुं । काले । निर्बोधे । रोगे ।

अमहात्मा । पुं । क्षुद्रहृदये । नमहात्मा ।

अमा । अ । सहार्थे । निकटे ॥ नमाति मा माने । क्विप् ।

अमा । स्त्री । दर्शे । अमावास्यायाम् ॥ नामैकदेशेनामग्रहणात् ॥ चंद्रलोकस्वहर्यदीधितौ ॥

अमांसः । त्रि । दुर्बले ॥ अल्पमांसयुक्ते । मांसरहिते ॥ नमांसमस्य । अल्पार्थेनञ् ।

अमांसाशी । त्रि । निरामिषाशिनि । यथा । नभक्षयेत् वृथामांसममांसाशी भवत्यपीतिशान्तौ मोक्षधर्मे भीष्मः ।

अमात्यः । पुं । मन्त्रिणि । यथा । शान्तो विनीतः कुशलः सत्कुलीनः शुभान्वितः । शास्त्रार्थतत्त्वगोऽमात्यो भवेद्भूमिभुजामिहेति युक्तिकल्पतरुः । त्रि । सहभवे । अमासह समीपेवाभवः । अव्ययात्त्यप् ।

अमाद्यः । त्रि । आर्यकारणभावशून्ये तु-रीयेपरमात्मनि । मायापरिच्छि-त्तिः सा नविद्यतेयस्य सः । निर्धने ।

अमाननम् । न । अनादरे ॥ नमाननम् ।

अमानस्यम् । न । पीडायाम् । त्रि । पीडायुक्ते । मानसाय हितम् मानसे साधुवा । उगवादित्वात् तत्साध्विति वायत् । नमानस्यममानस्यम् ।

अमामसी । स्त्री । दर्शे । कृष्णपक्षान्ततिथौ ।

अमामासी । स्त्री । अमावास्याम् ।

अमावसी । स्त्री । अमामस्याम् ॥

अमावस्या । स्त्री । अमायाम् । अमासहवसतोऽस्याम् चन्द्रार्कावित्यमोपपदात् वसे रमावस्यदन्यतरस्यामित्यधिकरणे यत् पाक्षिकोह्रस्वश्चनिपातसिद्धः ॥ सूर्याचन्द्रमसोर्यः परःसन्निकर्षः सामावस्येतिगोभिलः । परःसन्निकर्षस्तदपर्यधोभावः पक्षसमकक्ष न्यायेनैकराश्यवच्छेदेन सहावस्थानरूपोबोध्यः ।

अमावासी । स्त्री । दर्शे । इतिशब्दरत्नावली ।

अमावास्या । स्त्री । दर्शे ॥ अमासहवसतोऽस्यांचन्द्रार्कौ । अमावस्यदन्यतरस्यामितियत् । णित्वाद्वृद्धिः ।

अमितः । त्रि । अपरिच्छिन्ने ॥ अपरि-

च्छेदे ।

अमितौजाः । त्रि । अतिवीर्यशालिनि । अमितमपरिच्छेद्यमोजः सामर्थ्यं यस्य ।

अमित्रः । पुं । रिपौ ॥ अमति गच्छति । अमगतौ रोगेवा । अमेर्द्विषतिचिदिति इत्रः ॥

अमी । त्रि । रोगिणि । अमो रोगस्तदस्य । इनिः ॥

अमीवम् । न । क्रौर्ये ॥ पापे ॥ दुःखे ॥ अमीवच्चितिलक्ष्यम् ।

अमुकम् । न । छुरिकाविशेषे । हायकुरोति यस्यभाषा ॥ त्रि । मुक्तिरहिते । अव्यक्ते ।

अमुतः । ा । अमुष्मादित्यर्थे । तसिल् ।

अमुत्र । ा । भवान्तरे । परलोके ॥ अमुष्मिन् । अदसः सप्तम्यास्त्रल् ।

अमुर्हि । ा अमुष्मिन्काले ।

अमुष्यपुत्रः । पुं । स्त्री । प्रख्यातवंशजे । कुलीने ।

अमूढः । त्रि । वेदान्तप्रमाणसञ्जातसम्यग्ज्ञाननिवारितात्माज्ञाने ।

अमूदृशः । त्रि । एवं प्रकारे । एतद्रूपे ॥

अमूर्त्तः । त्रि । निरवयवे । वाय्वन्तरीक्षयोः । यथा । सन्निवेशेनेच्छयो यस्यतन्मूर्त्तमुच्यते । चित्तस्यन्विषयं मूर्त्तममूर्त्तं त्वितरद्वयमिति वे

दविदः । न्यायमते नाकाशकालदिगात्मसु । एषां सामान्यगुणाः । सङ्ख्यापरिमितिपृथक्त्वसंयोगविभागाः । तत्राकाशस्यविशेषगुणः शब्दः । कालदिशोर्विशेषगुणोनास्ति । आत्मनोविशेषगुणास्तु । बुद्धिसुखदुःखेच्छाद्वेषयत्नभावनाख्यसंस्काराधर्माधर्मौचेति ।

अमूर्त्तविद् । त्रि । शून्यवादिनि ॥ अमूर्त्तःसर्वाकारशून्यो निस्स्वभावः परमार्थः इति शून्यवादिनां कल्पनैव । यतः परमार्थो निस्स्वभावश्चेति व्याघातः ॥

अमूलः । त्रि । मूलहीने ॥

अमूलकम् । त्रि । मूलरहिते ॥ प्रमाणशून्ये । नास्तिमूलंयस्य । कप् ॥

अमूला । स्त्री । अग्निशिखा इक्षे ॥ ओषधिविशेषजातौ मूलाकलद्रति- टाप् ।

अमृणालम् । न । नलदे । वीरणमूले ॥ मृणालमिव । सादृश्येऽव्ययम् ।

अमृतम् । न । यज्ञशेषे । हुतावशिष्टाज्यपुरोडाशादौ । अमृतमिव- अमृतसाधनत्वात् । पीयूषे । सलिले । घृते । अयाचितागतवस्तुनि । अमृतंस्यादयाचितमितिमनुः । मोक्षे । अविद्यमानं मृतं मरणमस्य । अन्ने ॥ अग्निर्यजुः नेम । तन्निमञ्च्भ्याः

विशेषितम् । राजनिर्घण्टे अमृत
शब्देनविषसामान्यं वत्सनाभः पार
स्करोक्तः ॥ काञ्चने ॥ स्वादुनि ॥ अ
न्ने । रसायने ॥ रुक्मिन् । दुग्धे ।
गोरसे ॥ देवानां सर्वप्राणिनाञ्च जी
वने । पदेपदे स्वादुनि । सुरायाम्
॥ आभूतसम्प्लवस्थाने । योगविशेषे ।
सयथा । बुधमन्दगतः मन्दाकुजौभद्रा
जयागुरौ । भृगौरिक्तामृतंप्रोक्तं पूर्णा
चरविचंद्रयोरिति । पञ्चमाधिकस्य
द्वितीयपर्याये । पुं । धन्वन्तरौ । देवे
॥ मरणादिदेहेन्द्रियमनोधर्मवर्जिते
आत्मनि । वाराहीकन्दे । वनमुद्गे
॥ त्रि । अविनाशिनि । अमरणधर्मि
णि । देवतात्मभावे ।

अमृतगतिः । स्त्री । छन्दोविशेषे । यथा
। यदिहनगणयुगविरचितं विशिखमित
सुकविचितम् । अमृतगतिः फणिक
थिता दलयतिकान्तपविद्धितेति ।

अमृतजटा । स्त्री । जटामांस्याम् ।

अमृततरङ्गिणी । स्त्री । ज्योत्स्नायाम् ।

अमृततिलका । स्त्री । वर्णवृत्ते । यथा
। नगणपयोधररुचिरा कुसुमविरा
जितसुकरा । वसुलघुदीर्घयुगलका
भवतिसखेऽमृततिलकेति । स्वरि-
तगतिश्चननगैः ।

अमृतत्वम् । न । अमरणभावे । स्वात्म

न्यवस्थाने । मोक्षे ।

अमृतदीधितिः । पुं । चन्द्रे ॥

अमृतमालिका । स्त्री । कर्पूरमालिक
प्रभेदेपक्वाम्रविशेषे ।

अमृतफलम् । न । नासपातीति यवने
षुप्रसिद्धे वृक्षफले । यथा । अमृत
फलंलघुहृद्यंसुस्वादुबीजवरेदोषान्
। देशेषु मुद्गलानां बहुलंतत्प्रथ्यतेलो
कैरिति । पारेवतद्रौ । पटोले ।

अमृतफला । स्त्री । द्राक्षायाम् । आम
लक्याम् ॥

अमृतयोगः । पुं । पथ्यामृते योगविशे
षे ॥ अपिच । हस्तमूलोत्तरापुष्या
रोहिणीरेवतीरवौ । सोमेभद्राश्वि
नीहस्ताफलगुनीविधिविष्णुयुक् । कु
जेश्विन्यपुष्याग्निसार्पपौष्णसमीर-
णाः । बुधेशतभिषामैत्रकृत्तिकारो
हिणी तथा ॥ गुरौपुष्यानुराधाच
स्वातीचैवपुनर्वसुः । भृगौभगाजयु
क् मित्रतरक्षश्रवणानिच । शनौस्वा
तीरोहिणीचामृतयोगांवदुर्बुधाइति
। पुनश्च । आदित्यभौमयोर्नन्दा-
भद्राशुक्रशशाङ्कयोः । जयाचैस्याद्गु
रौरिक्तापूर्णार्कि चामृताशुभाइति ॥
अपरञ्च । रवौमूला । सोमेश्रवणा ।
भौमेउत्तराभाद्रपदा । बुधेकृत्तिका
। गुरौपुनर्वसु । शुक्रेपूर्वफाल्गुनी ।

श्चैनीस्वातिनक्षत्रेचेत्तदाऽमृतयोगो भवतीति ।

अमृतरसा । स्त्री । अंदरसा इति भाषाप्रसिद्धे पक्वान्नप्रभेदे । यथा । तृतीयभागखण्डेन मिश्रितं षष्टिपिष्टकम् । शुभ्रमीषद्दधियुतं मर्दयेद्दृढपाणिना । एवंसमुदितं कृत्वा स्थापयेद्रजनी-मितम् । ततोऽन्यस्मिन्नहनि तच्चिपिटं निस्तुषैस्तिलैः ॥ विधाय पूपकं तेन तन्विकायां घृते पचेत् । ततोऽमृतरसा जाता वातघ्नी बलवर्द्धिनी । अरोचकहरा हृद्या सुशीता पित्तवृद्धिमेति ॥ कपिलद्राक्षायाम् ॥

अमृतवल्ली । स्त्री । गुडूच्याम् ।

अमृतसंयावः । पुं । पक्वान्नविशेषे । स यथा । समितां मधुदुग्धेन मर्दयित्वा सुशोभनम् । पचेद्घृतेन तत्सम्यक् न्यसेत्ताकं नवे घटे । ततो मरिचचूर्णेन खण्डचूर्णावचूर्णितम् । कुर्यात्कर्पूरसंयुक्तं संयावममृतोपमम् ॥ संयावममृतं स्वादु पित्तघ्नं मधुरं स्मृतम् । वृष्यं वातहरं हृद्यं विपाके गुरुभाषितमिति ॥

अमृतसम्भवा । स्त्री । गुडूच्याम् ॥

अमृतसारजः । पुं । गुडे । तवराजे । खण्डे ।

अमृतसिद्धियोगः । पुं । योगविशेषे । यथा । हस्ताश्विमृगशिरावाजीमैत्र

। पुष्ये च रेवती । रोहिण्यर्कादिषुक्ते याऽमृतसिद्धिर्यथाक्रममिति ।

अमृतसूः । पुं । विधौ । स्त्री । अदितौ ॥ अमृतानां देवानां सूः प्रसूतिः ॥

अमृतसोदरः । पुं । घोटके । इतिराजनिर्घण्टः ।

अमृतस्रवा । स्त्री । रुदन्त्याम् ॥ उपवल्लिकायाम् । घनवल्ल्याम् ।

अमृता । स्त्री । मागध्याम् । पथ्यायाम् ॥ कथितामांसलाऽमृतेतिचरकम् । विरेचने प्रशस्तेयम् । गुडूच्याम् । अमृतमस्याः । आमलक्याम् । मथ्यंतेऽनया । तनिम्नडभ्यादिकेति तन् । मदिरायाम् । इन्द्रवारुण्याम् । ज्योतिष्मत्याम् । गोरक्षदुग्धायाम् । अतिविषायाम् । रक्तत्रिवृति । दूर्वायाम् । तुलस्याम् ।

अमृतान्धाः । पुं । देवे । अमृतमन्धोऽन्नं यस्य सः ॥

अमृताफलः । पुं । पटोले । इतिद्रव्याभिधानम् ।

अमृतायमानः । त्रि । अमृतरसभरिते । आनन्दसुधारसपुष्टे ।

अमृताशः । पुं । विष्णौ । आत्मामृतरसमश्नाति इति तथा । अमृतवद्मृतं स्वरूपानन्दरसमश्नात्यनुभवति । अश० । कर्म्मबन्धवा ।

अमृताशनः । पुं । देवे ॥ अमृतमशनमस्य ॥

अमृतासङ्गम् । न । कर्परिकातुत्थे ॥

अमृताहरणः । पुं । गरुडे ॥ अमृतमाहरणं यस्यरुः ॥

अमृताह्वम् । न । लघुविल्वफलाकृति खुरासानदेशजेफलविशेषे । अमृतफले । नाशपातीतितरजनभाषा प्रसिद्धे ॥

अमृतोत्पन्नम् । न । खर्परीतुत्थे ।

अमृतोत्पन्ना । स्त्री । मक्षिकायाम् । इतिराजनिर्घण्टः ।

अमृतोद्भवम् । न । खर्परीतुत्थे । तुत्थे ।

अमृतोपमः । त्रि । प्रीत्यतिशयास्पदे । अमृत मुपमायस्य ।

अमृष्यमाणः । त्रि । असहमाने ।

अमेधाः । त्रि । मूढे ।

अमेध्यम् । न । पुरीषे । अयज्ञार्हे । अशुचिमांसादौ । त्रि । अपवित्रे । नमेध्यमितिविग्रहः ।

अमेयः । त्रि । अपरिच्छेद्ये । इयानितिमातुमशक्ये । नमेयः ।

अमोघः । पुं । नदविशेषे ॥ त्रि । सफले । अव्यर्थे । परमेश्वरे । सत्त्विपूजितःस्तुतःसंस्मृतःसर्वंफलंददातिनवृथाकरोतीत्यमोघः । नमोघः ।

अमोघदृक् । त्रि । यथार्थवीर्ये ।

अमोघा । स्त्री । हरीतक्याम् । विडङ्गे । पाटलावृक्षे ॥

अम्नर् । । }
अम्नस् । । } शीघ्रे । साम्प्रतिके ।

अम्बकम् । न । लोचने । ताम्रे ॥ अम्बकःपितेतित्र्यम्बकेरामाश्रमः ।

अम्बरम् । न । पतत्त्रिमेघसञ्चारप्रदेशादुपरिसिद्धविद्याधरसञ्चारप्रदेशे । आकाशे । स्वनामख्यातसुगन्धिद्रव्ये । वस्त्रे । कार्पासे । अभ्रधातौ ॥ लग्ना द्वादशे । अम्बते शब्दायते । अविशब्दे । भावेघञ् । अम्बः शब्दः । तंराति । रातेःकः । अम्बरम् ॥ अम्बते अम्ब्यतेवा । अविशब्दे । वाहुलकाद्‌रोवा ।

अम्बरलेखि । न । अभ्रङ्कषे ॥

अम्बरीषः । पुं । मान्धातुस्तनये । सूर्यवंशीयनाभागात्मजेपरमभागवते ॥ नरकभेदे । किशोरे । भास्करे । विष्णौ । खण्डपरशौ ॥ आम्रातके । अनुतापे । न । रणे ॥ भ्राष्ट्रे । भर्जने ॥ पचन्तितस्मिन्नम्बरीषम् । निपातनात्साधु । अम्ब्यतेऽत्रवा । अविशब्दे । अम्बरीषइतिसाधुः । मिण्डकपाकभाजने ।

अम्बष्ठः । पुं । देशभेदे । विप्राद्वैश्याक्षितवैश्यासुते । ब्राह्मणाद्वैश्यकन्या

यामम्बष्ठोनामजायते। अयंचिकित्सावृत्तिर्वैद्यइतिख्यातः॥ हस्तिपके। कायस्थजातिविशेषे। अम्बेतिष्ठुति। ष्ठागतिनिवृत्तौ। सुपीतिकः। अम्बाम्बेतिषत्वम्॥

अम्बष्ठकी। स्त्री। पाठायाम्। पटांडू इतिहिमगिरि प्रसिद्धलतायाम्।

अम्बष्ठा। स्त्री। अम्ललोणयाम्। चाङ्गर्याम्। शठाम्बायाम्। पाठायाम्। यूथिकायाम्। जूहीतिख्यातपुष्पे। ब्राह्मणाद्वैश्यायामुत्पन्नायाम्। अम्बेव मातेवतिष्ठति। सुपिस्थइतिकः। अम्बाम्बेतिषत्वम्। ङ्‌यापोरितिह्रस्वः।

अम्बष्ठिका। स्त्री। अम्बष्ठायाम्। पाठायाम्। ब्राह्मण्याम्। वह्मनेटी इतिभाषा प्रसिद्धायाम्।

अम्बष्ठी। स्त्री। अम्बष्ठायाम्।

अम्बा। स्त्री। मातरि॥ दुर्गायाम्। नाट्योक्त्यापिमातरि। पाण्डुराज्ञोमातुः स्वसायाम्। अम्बष्ठायाम्। शठाम्बायाम्।

अम्ब्यसे शब्द्यते। अविशब्दे। गुरोश्चहलइत्यः।

अम्बामखः। पुं। नवरात्रोत्सवे।

अम्बालिका। स्त्री। अम्बायाँ। काशिराजस्यसुतायाम्। पाण्डुराज्ञो मातरि।

अम्बासुतः। पुं। गणेशे।

अम्बिका। स्त्री। पार्वत्याम्। अम्बेवाम्बिका। जगन्मातृत्वात्। मातरि। धृतराष्ट्रजनन्याम्। काशिराजतनयायाम्। जैनदेवयस्वरे। कटुक्याम्॥ अम्बष्ठायाम्।

अम्बु। न। जले। चतुर्थभवने। ह्रीवेरे। अम्बते। अविशब्दे। बाहुलकादुः।

अम्बुकण्टकः। पुं। कुम्भीरे। शृङ्गाटके।

अम्बुकिरातः। पुं। कुम्भीरे। इतिचिकाण्डशेषः।

अम्बुकीशः। पुं। सूसइतिप्रसिद्धे जलजन्तुविशेषे। शिशुमारे। इतिहेमचन्द्रः।

अम्बुकूर्मः। पुं। शिशुमारे। इतिहेमचन्द्रः

अम्बुकेशरः। पुं। छोलङ्गवृक्षे। इतिरत्नमाला।

अम्बुचामरम्। न। शैवले। इतिजटाधरः।

अम्बुजः। पुं। हिज्जले। निचुले। न। कमले। वज्रे। शंखे। अम्बुनिजातः। जनीप्रादुर्भावे। सप्तम्यां जनेर्डः।

अम्बुजन्म । न । पद्मे । इतिराजनिर्घण्टः । त्रि । जलोद्भवे ।

अम्बुताल: । पुं । शैवाले ॥ इतित्रिकाण्डशेषः ।

अम्बुदः । पुं । मेघे ॥ मुस्तायाम् ॥ अम्बुददाति । डुदाञ्० । कः ।

अम्बुधरः । पुं । मुस्तके । मेघे ।

अम्बुधिः । पुं । पारावारे ॥ अम्बूनिधीयन्तेऽत्र । डुधाञ्० । कर्मण्यधिकरणे चेतिकिः ॥

अम्बुधिस्रवा । स्त्री । गृहकन्यायाम् ।

अम्बुपः । पुं । चक्रमर्द्दे ॥ वरुणे ॥ शतभिषाख्येनक्षत्रे ॥

अम्बुपतिः । पुं । वरुणे ॥

अम्बुपत्रा । स्त्री । उच्चटायाम् ॥

अम्बुपर्णी । स्त्री । पृश्न्याम् ॥

अम्बुप्रसादः । पुं । कतकवृक्षे ॥

अम्बुप्रसादनम् । न । कतके । निर्म्मली इतिख्याते फले ॥

अम्बुमायम् । न । अनूपे ॥ अम्बु मायंयत्र ॥

अम्बुभृत् । पुं । समुद्रे ॥ मेघे ॥ मुस्तके ॥ अम्बुबिभर्त्ति । डुभृञ् धारणपोषणयोः । क्विप्तुकौ ॥

अम्बुमान् । पुं । कच्छे ॥

अम्बुमात्रजः । पुं । शम्बूके । अम्बुमात्रे जायते जनी० । डः ॥

अम्बुरः । पुं । द्वाराधःकाष्ठे । गोबराट् इतिगौडभाषा प्रसिद्धे ॥ इतिहेमचन्द्रः ।

अम्बुरुहम् । न । कमले ॥ अम्बुनि रोहति । रुहेःकः ॥

अम्बुरुहा । स्त्री । स्थलपद्मिन्याम् ॥

अम्बुरुहिणी । स्त्री । नलिन्याम् ॥

अम्बुवाची । स्त्री । रजस्वलायांभूमौ ॥ यथा । यद्वारे यत्काले मिथुनसङ्क्रमणं भूतं तद्वाराभ्यन्तरे तावत्कालावधिर्विंशत्याद्दण्डाधिकदिनत्रयमम्बुवाची । साचार्द्रानक्षत्रस्यपादावच्छेदेनतिष्ठति । तस्यांदिनत्रयंनिषिद्धमुक्तं ज्योतिःशास्त्रे । यथा । मृगशिरसिनिवृत्तेरौद्रपादेऽम्बुवाचीऋतुमतीखलुपृथ्वीवर्ज्जयेत् बीजवापानि । यदिवपतिकृषाणः क्षेत्रमासाद्यबीजं न भवतिफलभागी शस्यचाण्डालपाकः ॥ स्वाध्यायोवषट्कारोनदेवपितृपूजनम् । नापिपाठोवीजवापोनवाभूखननादिकमित्यादि । विशेषः परिशिष्टे ॥ तत्रसर्पभयोपशमनाय दुग्धंपेयम् । यथोक्तं ज्योतिषे । रजोयुक्तस्याम्बुवाचीचरौद्राद्यपादे-गेरवौ । नाद्यांपाठोवीजवापोनाहिभीर्दुग्धपानतइति ॥ रजोयुक्तस्याऋतुमतीपृथ्वीत्यर्थः ॥

अम्बुवासिनी । स्त्री । पाटलौ ॥

अम्बुवासी । स्त्री । पाटलावृक्षे ॥

अम्बुवाहः । पुं । अम्बुदे ॥ अम्बुवहति । वह० । कर्मण्यण् ॥ मुस्तके ॥

अम्बुवेतसः । पुं । जलवेतसे ॥ अम्बुनिजातो वेतसः । शाकपार्थिवादिः ।

अम्बुशिरीषिका । स्त्री । शिरीषिकायाम् । जलशिरीषे ॥

अम्बुसंरोधः । पुं । जलधौ ॥ अम्बुसंरुध्यतेऽनेन ॥

अम्बुसर्पिणी । स्त्री । जलौकायाम् ॥

अम्बूकृतम् । त्रि । सनिष्ठीवे । श्लेष्मकणानिर्गमसहितवचसि ॥ अम्बुशब्दं उपचारात्तद्वति । अनम्बु अम्बु अकारि । च्विः । च्वौचेतिदीर्घः । क्तः ॥

अम्लः । पुं । अम्लरसे ॥ इग्युपधादिकोपः । अम्लते । अविशब्दे । मृशक्यम्बिभ्यः क्तः ॥

अम्भ8 । न । जले ॥ आप्नोति आप्यते वा । आप्लृव्याप्तौ । उदकेनुम् भौचेतिह्रस्वोभान्तादेशो नुमागमश्च । अम्भतेवा । अभिशब्दे । असुन् । देवे । मनुष्ये । पितरि । असुरे । तानि ह वा एतानि चत्वार्यम्भांसि देवा मनुष्याःपितरोऽसुरा इतिश्रुतेः । बाले । ह्रीवेरे । लग्नाच्चतुर्थराशौ । नवविधतुष्टिषु प्रकृत्याख्यातुष्टि राध्यात्मिका अम्भउच्यते । यथा कस्यचिदुपदेशः विवेकसाक्षात्कारोहि प्रकृति परिणामभेदः तच्चप्रकृतिरेवकरोति इतिकृतं तेध्यानाभ्यासेन तस्मादेवमेवास्तु वत्सेतियेयमुपदिष्टस्यशिष्यस्यप्रकृतौतुष्टिःसाप्रकृत्याख्याअम्भउच्यते ॥

अम्भःसारम् । न । ⎫ मुक्तायाम् । इतिरा
अम्भस्सारम् । न । ⎭ जनिर्घण्टः ॥

अम्भःसूः । पुं । ⎫
अम्भस्सूः । पुं । ⎭ धूमे । इतिहेमचन्द्रः ॥

अम्भोजम् । न । अम्बुजे । पुं । चन्द्रमसि । त्रि । जलोद्भवे । अम्भसिजातः । जनी० । सप्तम्यांजनेर्डः ॥

अम्भोजखण्डम् । न । अम्भोजानां समूहे । कमलादिभ्यःखण्डः ।

अम्भोजन्म । न । कमले ॥

अम्भोजयोनिः । पुं । वेधसि । अम्भोजं योनिः प्रादुर्भावस्थानमस्य । नारायणनाभिकमलजत्वात् ॥

अम्भोजिनी । स्त्री । पद्मसमूहे । नलिन्याम् ॥ पद्मवतिदेशे । अम्भोजानि सन्त्यत्र । पुष्करादिभ्योदेशे इनिः ॥

अम्भोदः । पुं । जलदे । मुस्तके । अम्भो ददाति । दा० । कः ॥

अम्भोधरः । पुं । अम्बुधौ । मेघे । मुस्तके । धरति । धृञ्धारणे । अच् । अ

अम्भोधर: ।

अम्भोधि: । पुं । सिन्धौ । समुद्रे ॥ अम्भांसि धीयंतेऽत्र । धाञ: कर्मण्यधिकरणेचेति कि: । जलाशये ॥

अम्भोधिवल्लभ: । पुं । प्रवाले । इतिराजनिर्घण्ट: ।

अम्भोनिधि: । पुं । अब्धौ । समुद्रे । अंभांसि निधीयंतेऽस्मिन् । कर्मण्यधिकरणेचेति धाञ: कि: ॥ अम्भसां निधिर्वा ॥ हरौ ॥ अम्भांसि देवादयो निधीयन्ते ऽस्मिन्निति । देवमनुष्य पितृसुरादेवादय: ।

अम्भोरुहम् । न । अम्बुजे । अम्भसिरोहति । रुहप्रादुर्भावे । इगुपधेतिक: ।

अम्मयम् । त्रि । अम्बुमये । आप्ये । जलविकारे फेनादौ ॥ अपांविकार: । एकाचोनित्यमितिमयट् । स्त्रियाम्मयी ।

अम्र: । पुं । आम्रवृक्षे । न । आम्रफले ॥ इतिशब्दरत्नावली ।

अम्रात: । पुं । आम्रातके ॥

अम्रातक: । पुं । आम्रातके । अम्बाडा इतिख्याते । अम्लमतति । अतसातत्यगमने । कृञादिभ्योवुन् । रलयोरैक्यम् ॥

अम्ल: । पुं । रसान्तरे । खट्टा इतिभाषा । तोयाग्निगुणबाहुल्यादम्लइतिस्मृत: । अस्यगुणावथा । अम्लोऽग्नि-दीप्तिकृद्दृष्य: शीतोत्क्लेदी पित्तकफावह: । विदाहीपाचनो रुच्य: । अम्लोऽभिक्रितो दन्तविद्रवि-... (reading uncertain)

[Right column as printed:]

स्मृत: । अस्यगुणाश्च ॥ अम्लोऽग्निदीप्तिकृत् स्निग्धः शीतो वीर्यः पित्तकफावह: । विदाहपाचनाद्दृष्टिघ्नो दन्ताविष्ठभूनिकोचनइति ॥ अम्लवेतसे । इतिराजनिर्घण्ट: । न । तक्रे ॥ अम्यतेभक्ष्यते भोक्तृभि: । अमगत्यादिषु । सूत्रकम्पिभ्य: क्त इतिबाहुलकाद्‌धमेःक्त: ॥ त्रि । अम्लरसवति । अर्शआद्यच् ।

अम्लक: । पुं । लकुचवृक्षे । इतिशब्दरत्नावली ॥

अम्लकाण्डम् । न । लवणतृणे ॥

अम्लकेशर: । पुं । मातुलुङ्गे । अम्ला: केशरा: अस्य ।

अम्लचूड: । पुं । अम्लद्रव्यविशेषे । आकाम्ले । चिञ्चासारे । इतिराजनिर्घण्ट: ॥

अम्लजम्बीर: । पुं । अम्लनिम्बूके ।

अम्लद्रव: । पुं । बीजपूरादिरसे ।

अम्लनायक: । पुं । अम्लवेतसे ।

अम्लनिशा । स्त्री । शट्याम् ।

अम्लपञ्चफलम् । न । अम्लरसयुक्तपञ्चप्रकारफले । तद्यथा । कोलम् १ । दाडिमम् २ । वृक्षाम्लम् ३ । चुक्रिका ४ । अम्लवेतसमिति ५ । मतान्तरेतु । जम्बीरम् १ नारङ्गम् २ अम्लवेतसम् ३ तिन्तिडीकम् ४ बीजपूरमिति ५ राजनिर्घण्ट:

अम्लपत्रः। पुं। अश्मन्तकवृक्षे॥

अम्लपत्री। स्त्री। क्षुद्राम्लिकायाम्। पलाशीलतायाम्॥

अम्लपनसः। पुं। लिकुचे। अम्लश्चासौ पनसश्च॥

अम्लपूरम्। न। वृक्षाम्ले॥

अम्लफलम्। न। अम्लो इ॰म॰ वृक्षाम्ले। पुं। आम्रवृक्षे॥

अम्लभेदनः। पुं। अम्लवेतसे॥

अम्लरुहा। स्त्री। मालवदेशजनागवल्लीप्रभेदे॥

अम्ललोनिका। स्त्री। चाङ्गेर्याम्॥

अम्लवती। स्त्री। क्षुद्राम्लिकायाम्। चाङ्गेर्याम्॥

अम्लवर्गः। पुं। आम्रादिगणे॥ यथा। आम्र आम्रातकोधात्री लकुचंचकपित्थकम्। नारङ्गं द्विविधाजम्बूः करमर्द्दं पियारकम्। दाडिमंपार्वतीद्राक्षाद्विधावदरतूदकम्। वीजपूरंचजम्बीरंनिम्बुकम्लीकाम्लवेतसम्। वृक्षाम्लंहरिमन्थंचचाङ्गेरीच्यम्लवर्गकः। निम्बूकंदाडिमंधात्रीफलमम्लं प्रकाश्यते। प्रदद्यादम्लसात्म्यायकाञ्जिकंवापुरातनमिति॥ ज्वराधिकारस्थोयंश्लोकः॥

अम्लवल्ली। स्त्री। त्रिपर्णिकानामकन्दविशेषे॥

अम्लवाटिका। स्त्री। नागवल्लीभेदे॥

अम्लवातकः। पुं। आम्रातके॥

अम्लवास्तूकम्। न। चुक्रे। चूका इति प्रसिद्धेशाके॥

अम्लवीजम्। न। वृक्षाम्ले॥

अम्लवृक्षम्। न। वृक्षाम्ले। इम्लीति प्रसिद्धवृक्षे॥

अम्लवेतसः। पुं। स्वनामख्यातवृक्षे। सहस्रवेधिनि। चुक्रे॥ गुणा यथा। अम्लवेतसमत्यम्लंभेदनंलघुदीपनम्। हृद्रोगशूलगुल्मघ्नम्पित्तलोहितदूषणम्। रूक्षंविण्मूत्रदोषघ्नंप्लीहोदावर्त्तनाशनम्। हिक्कानाहारुचिश्वासकासाजीर्णवमिप्रणुत्। कफवातामयध्वंसिच्छागमांसद्रवत्वकृत्। चणकाम्लगुणंतथंलोहसूचीद्रवत्वकृदिति॥ अम्लश्चासौवेतसश्चनम्रत्वात्॥

अम्लशाकः। पुं। अम्लचूडे। न। चुक्रे॥ वृक्षाम्ले॥

अम्लसारः। पुं। अम्लवेतसे। निम्बूके॥ हिन्ताले। न। काञ्जिके॥

अम्लहरिद्रा। स्त्री। शट्याम्॥ इति राजनिर्घण्टः॥

अम्ला। स्त्री। चिञ्चायाम्॥

अम्लाङ्कुशः। पुं। अम्लवेतसे॥

अम्लातकः। पुं। अम्लादने॥

अम्लादनः । पुं । कुरण्टके । अम्लाने । पीयाबांसा इतिप्रसिद्धे । बाणपुष्प इतिगौडेषु विख्याते । गुणा यथा । अम्लादनः कषायोष्णः स्निग्धः स्वादुस्तिक्तकइति ।

अम्लानः । पुं । महासहायाम् । कठसरय्याइतिख्याते ॥ त्रि । निर्मले ॥ न म्लायतिस्म । म्लै० गत्यर्थाकर्मकेतिक्तः । संयोगादेरातोधातोर्यण्वत इतिनिष्ठानत्वम् ॥

अम्लानिनी । स्त्री । पद्मिन्याम् । पद्मसमूहे ।

अम्लिका । स्त्री । चिञ्चायाम् । अस्यागुणास्तु । अम्लिकामा गुर्वीवातहरी पित्तकफास्रकृत् । पक्वा तु दीपनी रूक्षासरोष्णाकफवातनुत् । अम्लिकायाः फलंपक्वं मर्द्दितं वारिणाढ्ढम् । शर्करामरिचोन्मिश्रंलवङ्गेन्दुसुवासितम् ॥ अम्लिकाफलसम्भूतंपानकंवातनाशनम् । पित्तश्लेष्मकरंकिंचित्सुरुच्यंवह्निबोधकमिति॥ अम्लोद्गारे । चाङ्गेरिकायाम् ॥ पलाशीलतायाम् ॥ श्वेताम्लिकायाम् । अम्लोरसोऽस्याअस्ति । अतइनिठनाविति ठन् ।

अम्लिकावटकः । पुं । कांजीवराइति लोके । विधिर्यथा । अम्लिकास्वेदयित्वातुजलेनसहमर्द्दयेत् । तन्नीरे कृतसंस्कारे वटकान्मज्जयेद्बुधः । अम्लिकावटकास्ते तुरुच्यावह्निप्रदीपनाः । वटकस्यगुणैः पूर्वैरेतेपिचसमन्विताः इतिभावप्रकाशः ।

अम्ली । स्त्री । चाङ्गेर्याम् ।

अम्लीका । स्त्री । तिन्तिड्याम् ॥

अम्लोटकः । पुं । अम्लकुचाइ इति गौडदेशभाषाप्रसिद्धे अश्मन्तकवृक्षे । इतिरत्नमाला ।

अयः । पुं । शुभावहविधौ । प्राक्तनशुभकर्मणि । कल्याणप्रापके दैवे । एत्यनेनसुखम् । इण्गतौ । पुंसिसंज्ञायामितिघः ॥ पाशकस्यगमने । कस्मिंश्चिद्भागे । द्यूतकृतां प्रदक्षिणगमने । अयतेः कर्त्तरि पचाद्यच् ॥

अयःपानम् । न । नरकविशेषे ।

अयःप्रतिमा । स्त्री । सूर्म्याम् । अयसः प्रतिमा ।

अयःशूलम् । न । तीक्ष्णउपाये ।

अयक्ष्मः । पुं । दैवादियक्ष्मभिन्ने । त्रि । यक्ष्मरहिते ।

अयज्ञियः । त्रि । यज्ञानर्हे । पुं । माषे ।

अयत्नः । त्रि । चेष्टाशून्ये ।

अयथा । ा । उचितस्यान्यथात्वे । मिथ्यार्थे ।

अयथार्थानुभवः । पुं । तदभाववतितत्

तत्प्रकारकानुभवे । सचसंशयविपर्य्ययतर्कभेदात्त्रिविधः । अयथार्थस्त्वासावनुभवश्च । नयथार्थानुभवोवा ।

अयथार्थास्मृतिः । स्त्री । अप्रमाजन्यायांस्मृतौ । अयथार्था चासौस्मृतिश्च ।

अयनम् । न । पथि । अयन्ते ईयन्तेवाऽनेन । करणेति ल्युट् युजवा ॥ भानोरुदग्दक्षिणतोगतौ । यथा । मृगकर्कटसङ्क्रान्तौ । द्वे उदग्दक्षिणायनेइति॥ अपिच । द्युमणिसङ्क्रमतो मृगकर्किणोरयनके भवतइति । अयतेऽर्कोऽनेन । अयगतौ । ल्युट् । ऋतुत्रये । यथा । वैरर्त्तुभिस्त्रितयं प्रदिष्टमयनमिति । अयते यात्यनेन ऋतुत्रयेणसूर्योदक्षिणाशामुत्तराशांचेति । समरसमारंभकाले योधानां यथा प्रधानं युद्धभूमौपूर्वा परादिदिग्विभागेनावस्थिति स्थानानि यानि निगम्यन्ते तेषु।मोरचाइतीतरभाषाप्रसिद्धेषु ॥ व्यूहप्रवेशमार्गे ॥ गतौ । आश्रये ॥ स्थाने । गेहे । शास्त्रे ॥ यथा । ज्योतिषामयनंनेत्रमिति ।

अयनांशः । पुं । सूर्यगतिविशेषस्य भागे । यथाहकालिदासः । शाकः शराब्धीधियुगोनितोहृतोमानंखतर्कैरयनांशकाः स्मृताइति ।

अयन्त्रितः । त्रि । अनर्गले ॥ नयन्त्रितः ॥

अयवान् । त्रि । भाग्यवति । मतुप् ।

अयशः । न । अधर्मनिमित्तायाः लोकनिन्दायाः प्रसिद्धौ । अकीर्त्तौ । नयशः ।

अयः । न । लोहे ॥ एति अयतिवा । इणगतौ । असुन् ।

अयस्कान्तः । पुं । चुम्बकाश्मनि । अयः कान्तोऽस्य । कान्तीसार इतिख्यातेकान्तलोहे । सचतुर्विधः । भ्रामकचुम्बकरोमकस्वेदकभेदात् । एते रसायने उत्तरोत्तरंगुणिनः । क्रमेण दार्ढ्याङ्गकान्तिकात्वनीरोगदायिनइतिराजनिघण्टः ।

अयस्कारः । पुं । लौहकारे ॥ अयःकरोति । डुकृञ् करणे । कर्मण्यण् ।

अयाचितम् । न । अमृतवृत्तौ । यथा । ऋतमुञ्छशिलंप्रोक्तममृतंस्यादयाचित मितिमनुः ॥ त्रि । याच्ञांविनालब्धेवस्तुनि । अनर्थिते । पुं । मुनिभेदे । उपवर्षे । मृतविशेषे । नयाचितम् ।

अयाज्यः । त्रि । व्रात्ये ॥ नयाज्यः ।

अयानम् । न । स्वभावे । इतिधारावली ॥ अगमने ॥

अयानयम् । न । द्यूतिनांसारविशेषे॥ तेषांगतिविशेषे ॥ अयनतिऽनतं-

नयः ॥

अयानयीनः । पुं । शारे । अक्षोपकरणे । अयानयंस्थलविशेषंनेतव्यः । अनुपदसर्वान्नायानयमित्यादिनाखः । अचेयंद्यूतशास्त्रस्यमर्यादः । चतस्रो वीथयः प्रत्येकंद्वादशकोष्ठोपेताः । शारास्तुत्रिंशत् । तेच एकैकेनकितवेनपंचदशस्ववामपार्श्वस्य प्रथमकोष्ठ पर्यंतंप्रदक्षिण प्रसव्यगतिभ्यांनेयाः । सर्वेप्यायानयीनाः । ससहायस्यशारस्यपरैर्नाक्रम्यते पदम् । असहायस्तु शारेण परकीयेणबाध्यते इत्यादि तच्छास्त्राद्बोध्यम् ।

अयाः । पुं । वह्नौ । एति । इण्° । आसिः ।

अयि । ा । प्रश्ने । अनुनये । सम्बोधने । अनुरागे । ईयते अय्यतेवा । इः इन्वा ।

अयुक्छदः । पुं । सप्तपर्णवृक्षे ।

अयुक्तः । त्रि । अजितचित्ते । सर्वदाविषयापहृतचित्तत्वेन कर्त्तव्येष्वनवहिते । अनुचिते । अमिश्रिते । नयुक्तः ॥

अयुक्तम् । ा । अनर्थे ।

अयुग्मः । पुं । विषमे ।

अयुग्मच्छदः । पुं । सप्तपर्णवृक्षे । अयुग्माः छदायस्य ।

अयुतः । त्रि । असंयुक्ते । अयुक्ते । न । दशसहस्रे १०००० । नयुतम् ।

अयुतसिद्धौ । पुं । ययोर्द्वयोर्मध्ये एकमपराश्रितमेवतिष्ठते तावयुतसिद्धौ । यथा । अवयवावयविनौ गुणगुणिनौ क्रियाक्रियावन्तौ जातिव्यक्ती विशेषनित्यद्रव्येचेति ।

अये । ा । क्रोधे । विषादे । सम्भ्रमे । स्मरणे । सम्बुद्धौ ।

अयेयः । त्रि । अयातव्ये । यान विनैव साध्ये । यातुंयोग्यः । या° । अचोयत् । ईयति । गुणः । नयेयः ।

अयोगः । पुं । विधुरे । कूटे । विश्लेषे । कठिनोद्यमे । वमनविरेचनादीनां प्रतिलोमप्रवृत्तौ अल्पप्रवृत्तौच । तदुक्तं वैद्यके । योगःसम्यक्प्रवृत्तिः स्या दतियोगोतिवर्त्तनम् । अयोगः प्रातिलोम्येनचाल्पंवाप्रवर्त्तनमिति । नयोगः ।

अयोगवः । पुं । आयोगवे । शूद्राद्वैश्यकन्यायामुत्पन्ने । इतिजटाधरः ।

अयोगुडः । पुं । लौहगुलिकायाम् । गोली इतिभाषा प्रसिद्धायाम् ।

अयोग्रम् । न । मुसले । अयोऽग्रेऽस्य ।

अयोग्रकम् । न । मुसले ॥

अयोघनः । पुं । लौहपुञ्जे । हथौडा इत्यादि भाषाप्रसिद्धे लौहमुद्गरे । अ

योहन्यतेऽनेन । हन॰ । करणेऽयो विद्गुण्विस्यप् घमादेशश्च ॥

अयोध्या । स्त्री । सरयूतीरेद्वादशयोजनायतायां साकेतपुर्य्याम् । उत्तरकोशलायाम् ॥ त्रि । युद्वामर्हे ॥

अयोनिजः । पुं । हरौ ॥ योनौयोनिपदलक्षितायां अनन्यांनजायते । जनोप्रादुर्भावे । सप्तम्यांजनेर्डः ॥ स्त्री । सीतायाम् । जानक्याम् ॥

अयोमलम् । न । मण्डूरे । लैाहकिट्टे ॥

अयोमुखः । पुं । असुरविशेषे ॥

अरम् । न । शीघ्रे ॥ चक्राङ्गे । चक्रस्य नाभिनेम्योन्तराजस्यकाष्ठे ॥ ऋच्छतिइयर्त्तिवा । ऋच्छगत्यादैा । ऋगतैावा । पचाद्यच् ॥ शीघ्रार्थेक्रिया विशेषणत्वादसत्वे वर्त्तमानोयंक्लीबः द्रव्यगामीतु त्रिलिङ्गः ॥ ब्रह्मलोकस्थेसमुद्रोपमे सरसि ॥ जिनानां कालचक्रस्य द्वादशांशे ॥ सतु अवसर्पिण्याः षष्ठोभागः ॥ जिनानामष्टादशतीर्थंकरे ॥ त्रि । शीघ्रगे ॥

अरकः । पुं । शैवले ॥ पर्पटे ॥

अरग्वधः । पुं । राजवृक्षे ॥ इत्यमरटीकायांभरतः ॥

अरघट्टः । पुं । महाकूपे ॥

अरघट्टकः । पुं । घटीयन्त्रे । पादावर्त्ते । महाकूपे ॥

अरजम् । त्रि । निर्मले ॥ नविद्यतेरजोरेणुर्यस्मिन् । रजोगुणरहिते ॥

अरजा८ । स्त्री । नग्निकायाम् । अनागतार्त्तवायाम् । कुमार्य्याम् ॥ त्रि । रजोगुणरहिते ॥

अरणम् । न । शरणे ॥

अरणिः । पुं । वह्निमन्थे । गणिकारिकावृक्षे ॥ सूर्ये ॥ इतिकाशीखण्डम् ॥ पुं । स्त्री । निर्मन्थ्यदारुणि ॥ ऋच्छति । ऋगति प्रापणयोः । अर्त्तिसृधृधमीत्यनिः ॥

अरणिकः । पुं । श्रीपर्णे । अग्निमन्थे ॥

अरणी । स्त्री । अरण्याम् ॥

अरणीकेतुः । पुं । अग्निमन्थवृक्षे ॥

अरणीसुतः । पुं । अग्नौ ॥

अरण्यम् । न । वने ॥ स्त्रीजनासङ्कीर्णाश्रमे ॥ दण्डकारण्यादिनवसु ॥ यथा । दण्डकंसैन्धवारण्यंजम्बूमार्गञ्चपुष्करम् । उत्पलावर्त्तकारण्यं नैमिषंकुरुजाङ्गलम् । हिमवानर्बुदश्चैवनवारण्यंविमुक्तिदमितिवराहपुराणम् ॥ अर्य्यते मृगैः । ऋगतैा । अर्त्तेर्निच्चेत्यन्यः ॥ पुं । कट्फलवृक्षे इति शब्दचन्द्रिका ॥

अरण्यकदली । स्त्री । गिरिकदल्याम् ॥

अरण्यकार्पासी । स्त्री । वनकार्पास्याम् । भारद्वाज्याम् ॥ इयंहिमाकृत्वा

यष्ठकष्ठ्ठतनामिनीति राजनिघण्टः ॥

अरण्यकुलत्थिका । स्त्री । कुलत्थायाम् । वनकुलथी इतिभाषा ॥

अरण्यकुसुम्भः । पुं । वनकुसुम्भे । अस्मिन्भवे । कौसुम्भे ॥ पाके कटुः श्लेष्मनाशी जठराग्निविवृद्धिकृदित्यस्य गुणाः ॥

अरण्यघोली । स्त्री । शाकविशेषे । वनघोल्याम् ॥

अरण्यचटकः । पुं । धूसरे । वनचटके ॥

अरण्यजार्द्रका । स्त्री । वनार्द्रकायाम् । ऐन्द्रे । वन अद्रक इतिभाषा ॥

अरण्यजीरः । पुं । वनजीरे ॥

अरण्यधान्यम् । न । नीवारे ॥

अरण्यमक्षिका । स्त्री । दंशे । अरण्यस्य मक्षिका ॥

अरण्यमुद्गः । पुं । मकुष्ठे ॥

अरण्यवायसः । पुं । द्रोणकाके ॥

अरण्यवासिनी । स्त्री । अत्यम्लपर्णीलतायाम् ॥

अरण्यवास्तूकः । पुं । कुणञ्जरे ॥

अरण्यशालिः । पुं । नीवारे । वनधान्ये ॥

अरण्यशूरणः । पुं । वनशूरणे ॥

अरण्यश्वा । पुं । वृके ॥

अरण्यषष्ठी । स्त्री । ज्येष्ठशुक्लषष्ठ्याम् । यथा । ज्येष्ठमासि सिते पक्षे षष्ठी चारण्यसंज्ञिता । व्यजनैककरास्त्रियाः

स्याअटन्ति विपिने स्त्रियः । तां विन्ध्यवासिनीं स्कन्दषष्ठीमाराधयन्ति च । कन्दमूलफलाहारा लभन्ते सन्ततिं शुभाम् । कन्दं शूरणादि । तद्भिन्नं मूलम् । इतिराजमार्तण्डः ॥

अरण्यानी । स्त्री । महावने । महदरण्यमित्यर्थे इन्द्रवरुणेतिसूत्रस्थेन हिमारण्ययोर्महत्त्व इतिवार्त्तिकेन अरण्यशब्दस्यानुगागमस्ततो ङीष् ॥

अरण्यायनम् । न । अरण्यवासे ॥

अरतत्रपः । पुं । शुनि । वक्रपुच्छे ॥

अरतिः । पुं । क्रुधि ॥ स्त्री । अनवस्थितचित्तत्वे । क्रोधाभावे । रतिविरहे । उद्वेगे । इष्टवियोगादिजन्यव्याकुलीभावे । यथा । स्वाभीष्टवस्त्वलाभेन चेतसो याऽनवस्थितिः । अरतिः सेति । त्रि । रतिहीने । ऋच्छति । ऋ० । वहिवस्यर्त्तिभ्यश्चिदित्यतिः । अर्त्तेश्चेत्यतिर्वा ॥

अरत्निः । पुं । सप्रकोष्ठततकनिष्ठिकरे । विस्तृतकनिष्ठवद्धमुष्टिहस्तपरिमाणे । कफोणौ । रत्निभिन्नः । मध्यस मासः । यद्वा । ऋतन्यञ्जीत्यत्न्नः । कनिच् । बद्धमुष्टिकरोऽरत्निः सोऽरत्निः महताङ्गुलिः । सहस्तरत्नयः ॥

अरन्धनम् । न । वचौज । इतिप्रसिद्धे । पाकाभावे । यथा । कर्कानमयात

सिंहाद्दे सिंहाम्रं सिंहकन्ययोरि-
त्याचारमार्त्तण्ड: ॥
अरन्ध्र: । त्रि । निविडे ॥
अरपा: । त्रि । अपापे ॥ नविद्यते रप: पापंयस्य ॥
अरम् । ा । असमर्थे । अलमित्यव्ययस्य वालमूलेत्यादिना पक्षेरेफ: । अ-ल्पे ॥
अररम् । त्रि । छदे ॥ कपाटे ॥ ऋयर्त्ति । अर्त्तिकमीत्यरन् । अपिधाने ॥
अररि: । पुं । न । कपाटे ॥ ऋच्छति । विच् । अर मृच्छति । सर्वधातुभ्यइ तीनि: ॥
अररी । स्त्री । कपाट्याम् ॥ ऋयर्त्ति । ऋगतौ । अर्त्तिकमीत्यरन् । गौ रादिङीष् ॥
अररु: । पुं । अलङ्कारे । शत्रौ ॥ ऋच्छ ति अर्यतेवा । ऋगतिप्रापणयो: । अर्त्तेररु: ॥
अररे । ा । आशुसंवुद्धौ । त्वरान्वितस म्बोधने । इतिशब्दरत्नावली ॥
अरलु: । पुं । श्योनाकवृक्षे । ऋयर्त्ति । ऋगतौ । अर्त्तेररु: । कपिलकादि: ॥
अरविन्दम् । न । पद्मे ॥ अराकाराणि दलानितत्त्वात्सदृश्यादरा: तान्विन्दति लभतइत्यर्थे गवादिषुविन्दे: संज्ञाया मिति कर्मण्यपुश्रो वाधक:श: । शेमु चादीनामितिनुम् । अरंशीघ्रंलिप्सां विन्दतिवा ॥ सारसपक्षिणि । नीलो त्पले ॥ रक्तकमले ॥ ताम्रे ॥ इतिराज निर्घण्ट: ॥
अरविन्दिनी । स्त्री । नलिन्याम् ॥ पद्म खण्डे ॥ तडागे ॥ अरविन्दानि सन्त्य त्र । पुष्करादिभ्यइतिनि: । ङीप् ॥
अरसिक: । त्रि । अरसज्ञे । अविदग्धे । यथा । अरसिकेषु रसस्यनिवेदनं शिरसि मालिख मालिख मालिखे त्युद्भट: ॥
अराजक: । त्रि । राजशून्यदेशादौ ॥ यथा । चैरप्रायं जनपदं हीनसत्त्व मराजकमितिश्रीभागवतम् ॥ अरा जकेहिलोकेस्मिन् सर्वतोविद्रुतेभ यात् । रक्षार्थमस्यसर्वस्यराजानम सृजत् प्रभुरितिमनु: ॥
अराति: । पुं । अरौ ॥ नरातिसुखम् । रादाने । क्तिच् तिर्वा ॥
अराल: । पुं । सर्ज्जरसे । समददन्तिनि ॥ त्रि । कुटिले ॥ ऋच्छति । ऋगतौ । विचि अर् । अरमालाति । मूलवि भुजादित्वात्क: ॥ अरा: आला तिवा । नरातिदु:खम् । वाहुलका च्छणा ॥
अराला । स्त्री । वेश्यायाम् ॥
अरि: । पुं । शत्रौ । स्वकृतापकारमन-

प्रेक्ष्य स्वभावात् क्रौर्यात्पापकर्त्तरि । अरेर्मुखा यथा । मातंकुलीनंशूरं चदर्थंदातारमेवच । कृतघ्नंधृतिमन्तंचकष्टमाहुररिंबुधा इति । षड्ग्रहे । षट्सु । रथाङ्गे । चक्रे । खदिरप्रभेदे । खदिरपत्रिकायाम् । इयर्त्तिविरोधम् । ऋगतौ । अच इः ।

अरित्रम् । न । कर्णे । निपातके । ऋच्छत्यनेन । ऋगतौ । अर्त्तिलूधू इतित्रः ।

अरिन्दमः । पुं । पराभिभावके । अरिंदाम्यतीति विग्रहे संज्ञायांभृतृवृजिधारिसहितपिदमः इत्यनेनदाम्यतेः खचि पूर्वपदस्याजन्तत्वाद्धर्षोमुमागमः । अरीन्कामादीन् दमयतीति वा ।

अरिमर्द्दः । पुं । कासमर्द्दे ॥

अरिमेदः । पुं । इरिमेदे । विट्खदिरे । अरिरिवमेदः स्नेहोऽस्य । अयंकषायउष्णस्तिक्तोभूतविनाशनः शोषातिसारकासविषवैसर्पनाशीचेतिराजनिर्घण्टे नरसिंहकौलः ॥

अरित्रा । स्त्री । मात्राछन्दभेदे । यथा । छन्दसिषोडशकलेविलासिनि प्रतिपदमन्त्यमकविलासिनि । अरित्रानामपयोधरधारिणि शेषेनियतलघुद्वयधारिणि । यथा । किंकीनापाशधरगर्जसिमामुपगच्छदासभरमर्जसि । हरिचरणांशरणं नहिप्रयसियत्नामस्मरणादपिनश्यसीति।

अरिषः । पुं । अपानमांसजेरोगे । धाराप्रवर्षे ।

अरिषड्वृकम् । न । विवाहाद्युपयोगिनि गणनाविशेषे ॥ यथा । मकरःकरिकुलरिपुणा कन्यामेषेणसह भषस्तुलया । कर्किघटौ द्वषधनुषी वृश्चिकमिथुनौषड्वृविधाविति ।

अरिषड्वर्गः । पुं । कामक्रोधलोभमोहमदमात्सर्येषु ॥ षणांवर्गः षड्वर्गः । अरीणामन्तःशत्रूणांषड्वर्गः ॥ यथा । दयाक्वावसरंकिंचितकामादीनामनागपि । आसुमेराज्ञतेःकालंनयेद्दाम्नचिन्तयेत्युपदेशः ॥

अरिष्टः । पुं । लशुने । निम्बे । लङ्कानिकटवर्त्तिनि पर्वतविशेषे ॥ काके । नरिष्टमस्य ॥ कङ्के । फेनिलद्रौ । रीठाइतिख्याते । अस्यगुणास्तु । अरिष्टकस्त्रिदोषघ्नोग्रहजिद्गर्भपातन इति । वृषभासुरे । न । अशुभे । तक्रे । सूतिकागारे ॥ उत्पाते ॥ आसवे ॥ यथा । पक्वौषधाम्बुसिद्धंयन् मद्यंतत्स्यादरिष्टकम् । अरिष्टं मर्त्यमितिलोके । यथा । द्राक्षारिष्टम् दशमूलारिष्टम् । बब्बूलारिष्टमिति । अ

रिष्टं लघुपाकेन सर्वतस्त्वगुणाधिकम् । अरिष्टस्य गुणा ज्ञेया बीजद्रव्यगुणैः समाः ॥ मद्ये पुंल्लिङ्गोऽपीति सुश्रुतटीका । शुभे । नास्ति रिष्टम् अमङ्गलम् अरिष्यते स्म हिंस्यैरिति वा । रिष हिंसायाम् । क्तः । न रिष्टम् अशुभम् अस्माद्वा । अनेकमिति समासः । मरणचिह्ने । यथा । रोगिणो मरणं यस्मा दवश्यंभावि लक्ष्यते । तल्लक्षणम् अरिष्टं स्याद्रिष्टमप्यभिधीयत इति । न रिष्टम् । त्रि । अविनाशिनि ।

अरिष्टकः । पुं । निम्बे । फेनिले । रीठा इति ख्याते ।

अरिष्टतातिः । त्रि । क्षेमङ्करे । शुभङ्करे ।

अरिष्टदुष्टधीः । त्रि । विवशे । आसन्नमरणाह्वषितक्षणेन दूषितबुद्धौ । अरिष्टेन दुष्टाधीरस्य ॥

अरिष्टनेमिः । पुं । ऋद्गणान्तरे । मुनिविशेषे । जिनानां चतुर्विंशत्यन्तर्गतद्वाविंशतितीर्थङ्करे ।

अरिष्टसूदनः । पुं । विष्णौ । अरिष्टसूदके । अरिष्टसंज्ञकम् असुरं सूदितवान् सूदयति वा । सूद । नन्द्यादित्वात् ल्युः ॥

अरिष्टा । स्त्री । कटुकायाम् ।

अरिष्टिः । स्त्री । अरेषणे । सकलाधिव्याध्यभावे ।

अरिष्टुः । त्रि । नाशने । अरिरिव तिष्ठति । ष्ठा० । कः ।

अरुचिः । पुं । अन्नानभिलाषरूपे रोगप्रभेदे । अरोचके । सच सत्त्वभिलाषेऽप्यशनाद्यसामर्थ्यरूपो बोध्यः । रुच्यभावे ।

अरुजः । पुं । आरग्वधे ।

अरुणः । पुं । अर्के ॥ अर्कसारथौ ॥ अव्यक्तरागे । कृष्णलोहिते । कृष्णमिश्रितरक्ते ॥ सन्ध्यारागे ॥ निःशब्दे ॥ कपिले । दानवान्तरे । कुष्ठभेदे । पुन्नागपादपे ॥ गुडे । न । कुङ्कुमे । सिन्दूरे ॥ त्रि । गुणिनि । ऋच्छति । ऋगतौ । अर्त्तेश्चेत्युनन् । अरुणोवर्णोऽस्यास्ति । अर्श आद्यच् ।

अरुणकमलम् । न । रक्तोत्पले ।

अरुणलोचनः । पुं । पारावते ।

अरुणसारथिः । पुं । सूर्ये । अरुणः सूरसूतः सारथिर्यस्य ।

अरुणा । स्त्री । अतिविषायाम् । श्यामायाम् ॥ मञ्जिष्ठायाम् ॥ त्रिवृतायाम् । प्रचर्द्दोपस्वरयन्त्रे । इन्द्रवारुण्याम् । गुञ्जायाम् । मुण्डितिकायाम् । कदम्बपुष्पायाम् । ऋच्छति । ऋगतौ । अर्त्तेश्चेत्युनन् । टाप् । अरुणोवर्णोऽस्त्यस्याः । अर्श आद्यच् । टाप् ।

अरुणात्मजः । पुं । जटायुनामविहगे । अरुणस्यानूरोरात्मजः ।
अरुणावरजः । पुं गरुडे ।
अरुणोदकम् । न । सरोविशेषे । मेरोः प्राच्यांदिशियो विष्कम्भशैलस्तस्य मूले सरोऽरुणोदकंनाम तच्चहेमाब्जमण्डितम् ।
अरुणोदयः । पुं । प्रातर्मुहूर्ते । सूर्योदयात् पूर्वमुहूर्त्तद्वये । यथा । रजनीशेषयामस्यशेषार्द्धमरुणोदयःइति । अपिच । चतस्रोघटिकाःप्रातररुणोदयउच्यते । यतीनांस्नानकालोयंगङ्गाम्भः सदृशः स्मृतःइति ॥ सप्तपञ्चारुणोदयइतिदेवीभागवतम् । अथसप्तपञ्चाशत् घटिकोत्तरमरुणोदयइतितदर्थः । अरुणस्योदयोयस्मिन्सः ।
अरुणोदयसप्तमी । स्त्री । माकर्याम् । भविष्योक्तविवरणायांतपःशुक्लसप्तम्याम् ॥
अरुणोदा । स्त्री । मन्दरगिरिशिखरान्निपतन्त्यांसरिति ॥ अरुणोयक्षाम्रफलरसः सएवउदकं यस्याः ॥
अरुणोपलः पुं । पद्मरागे । चुन्नीतिलोके ॥ अरुणोऽरुणवर्णश्चासावुपलः पाषाणश्च ।
अरुन्तुदः । त्रि । मर्मस्पृशि । मर्मपीडके । अरुंषि मर्माणितुदतिः । तुदव्यथने । विध्वरुषोस्तुदइतिखश् । अरुर्द्विषदिति मुमित्कृतेसंयोगान्तस्येत्यरुषःसकारस्यलोपः ।
अरुन्धती । स्त्री । वशिष्ठपत्न्याम् । अक्षमालायाम् । कर्दममुनेः कन्यायाम् ।
अरुन्धतीजानिः । पुं । वशिष्ठे । अरुन्धती जायायस्यसः । जायायानिङ् ।
अरुन्धतीनाथः । पुं । वशिष्ठे । अरुन्धत्यानाथः स्वामी ।
अरुष्कः । पुं । भल्लातके । इतिशब्दरत्नावली ।
अरुष्करः । पुं । भल्लातकवृक्षे । न । भल्लातकफले । त्रि । व्रणकृति । अरुर्व्रणं करोति । दिवाविभेतिटः । निर्त्यसमासेनुत्तरपदस्येतिषः ॥
अरुः । न । मर्मणि ॥ पुं । रक्तखदिरे । अर्के । पुं । न । व्रणे । चते । ऋगतौ । अर्त्तिपृवपियजीत्युसिः ॥
अरुशा । स्त्री । भूधात्र्याम् । भूमि आंवला इतिख्यातायाम् ॥
अरूपः । त्रि । रूपशून्ये ॥ कुत्सितरूपे ॥
अरूपः । पुं । रवौ । सर्पविशेषे ॥ ऋच्छति अर्य्यतेवा । ऋगतिप्रापणयोः ।

। अरुहनिभ्यामूषन् ॥

अरे । ा । नीचसम्बोधने । यथा । अरे यमभटाः शठाः कपटविग्रहैः षुङ्कटानि वेदयतवैवचस्तवनचाधिकारो मयि । अहन्तु शिवसुन्दरीचरणचारुपङ्क रुहस्खलनमधुसुधासवंसमपिवंनजा नीतरेदिति । रुषाह्वाने । अपाकृतौ । असूयायाम् ॥

अरेरे । ा । नीचसम्बोधने ॥ रुषाह्वाने । सक्रोधाह्वाने ।

अरोकः । त्रि । निष्प्रभे । छिद्रवर्जिते । रोचनम् रोकः । रुचदीप्तौ । घञ् । नरोकोऽस्य ॥

अरोगः । त्रि । व्याधिरहिते ॥ पुं । दोषसाम्ये । रोगाभावः । नरोगोऽस्यवा ।

अरोचकः । पुं । रोगविशेषे । अरुचि रोग इतिभाषा ।

अर्कः । पुं । रक्तार्के । अर्कपर्णे ॥ अस्य गुणायथा । अर्कद्वयं सरंवातकुष्ठक ण्डूविषव्रणान् । निहन्तिप्लीहगुल्मार्शः श्लेष्मोदरयकृत् क्रिमीन् । अर्कद्वयं रक्तार्कः श्वेतार्कश्च । शुक्लार्ककुसुमंवृष्यंलघुदीपनपाचनम् । अरोचकप्रसेकार्शकासश्वासनिवारणम् । रक्तार्कपुष्पंमधुरंसतिक्तं कुष्ठक्रिमिघ्नंकफनाशनञ्च । अर्शोविषंहन्तिचरक्तपित्तं सङ्ग्राहिगुल्मे श्वयथौ हितंतत् ॥ क्षीरमर्कस्यतिक्तोष्णंस्निग्धंसलवणं लघु । कुष्ठगुल्मोदरहरं श्रेष्ठमेतद्विरेचनमिति भावप्रकाशः । स्फटिके । रवौ । लघ्वजायारविवारे । ताम्रे । दिवस्पतौ । विडौजसि । श्रीहरौ । ब्रह्मादिभिः पूज्यतमैरर्चनीयत्वात् । द्वादशांके । इन्द्रे । सर्वदर्शिनि । अर्च्यते । अर्चपूजायाम् कर्मणिघञ् । चजोरितिकुत्वम् । यद्वा । कृदाधारार्चिकलिभ्यःक इतिकः । अर्क्यते । अर्कस्तवने । घञ् । अरकइतिप्रसिद्धे क्वाथविशेषे । यथा । द्रव्यकल्पःपञ्चधाख्यातकल्कंचूर्णं रसस्तथा । तैलमर्कःक्रमाज्ज्ञेयंयथोत्तरगुणंप्रिये इतिरावणः ।

अर्ककान्ता । स्त्री । आदित्यभक्तायाम् ।

अर्कचन्दनम् । न । रक्तचन्दने ॥

अर्कजः । पुं । यमे । शनैश्चरे ॥

अर्कजौ । पुं । अश्विनीसून्वोः ॥ नित्यद्विवचनान्तोयम् ॥

अर्कतनयः । पुं । कर्णे । राधेये ॥ वैवस्वतमनौ । सावर्णिमनौ ॥ शनौ ॥ यमे ।

अर्कतनया । स्त्री । यमुनायाम् । तपत्याम् ।

अर्कनन्दनः । पुं । अर्कतनये । सुग्रीवे ॥

अर्कस्य नन्दनः ॥

अर्कनामा । पुं । रक्तार्के ॥

अर्कपत्रः । पुं । आदित्यपत्रवृक्षे ।

अर्कपत्रा । स्त्री । सुनन्दानाम । अर्कमूलायाम् ॥

अर्कपर्णः । पुं । अर्काह्वे । मन्दारे ॥ अर्काभानि तीक्ष्णानि पर्णान्यस्य ॥

अर्कपादपः । पुं । निम्बे ॥ इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अर्कपुष्पिका । स्त्री । सूर्यवल्ल्याम् ।

अर्कपुष्पी । स्त्री । कुटुम्बिनीवृक्षे । अर्कपुष्पीकृमिश्लेष्ममेहपित्तविकारजिदिति भावप्रकाशः ॥

अर्कप्रिया । स्त्री । जवायाम् ॥

अर्कबन्धुः । पुं । गौतमे । बुद्धे ॥ सच इक्ष्वाकुकुलोद्भवशाक्यवंशीयो बोद्धव्यः ॥ अर्कस्य बन्धुः सूर्यवंशजत्वात् ॥ अम्बुजे ॥ अर्को बन्धुर्यस्य सः ॥

अर्कबान्धवः । पुं । अम्बुजे ॥ अर्को बान्धवो यस्य सः ॥ बुद्धे ॥ बुद्धभिदि ॥ अर्कस्य बान्धवः ॥

अर्कभम् । न । सूर्याक्रान्तनक्षत्रे ॥

अर्कभक्ता । स्त्री । आदित्यभक्तायाम् । हुलहुल् इति प्रसिद्धे शाके ॥

अर्कमूला । स्त्री । अर्कपत्रायाम् । ईश्वरमूलेति गौडेषु प्रसिद्धायाम् ॥

अर्करेतोजः । पुं । सूर्यात्मजविशेषे । रेवन्ते ॥ इति हेमचन्द्रः ॥

अर्कवल्लभः । पुं । बन्धूकवृक्षे ॥

अर्कवेधम् । न । तालीशपत्रे ॥

अर्कव्रतम् । न । राज्ञो व्रतविशेषे । यथा । अष्टौ मासान् यथादित्यस्तोयं हरति रश्मिभिः । तथा हरेत्करं राष्ट्रान्नित्यमर्कव्रतं हि तदिति मनुः ॥ आरोग्यसप्तम्यादिसूर्यव्रते ॥

अर्कसूनुः । पुं । शनौ ॥ यमे ॥ सुग्रीवे ॥ कर्णे ॥ अर्कस्य सूनुः ॥ द्विवचनान्तः आश्विनेययोः ॥

अर्कसोदरः । पुं । ऐरावते ॥ इति हेमचन्द्रः ॥

अर्कहिता । स्त्री । अर्कभक्तायाम् ॥

अर्काश्मा । पुं । अर्कोपले ॥ अर्कस्य अश्मा ॥ सूर्यकान्तमणौ ॥

अर्काह्वः । पुं । रक्तार्के । अर्कपर्णे ॥ अर्कआह्वायस्य ॥

अर्की । पुं । अर्कवति । शस्त्ररूपमन्त्रवति होतरि ॥

अर्कोपलः । पुं । सूर्यकान्तमणौ ॥

अर्गलम् । न । कपाटद्वयमध्यस्थदण्डे ॥ दुर्गापाठादौ पाठ्यदेवीस्तोत्रविशेषे ॥ यथा । मार्कण्डेय उवाच । ब्रह्मन्केन प्रकारेण दुर्गामाहात्म्यमुत्तमम् । शीघ्रं सिद्ध्यति तत् सर्वं कथयस्व महाप्रभो ॥ ब्रह्मोवाच । अर्गलं कीलक-

र्वादीन्पठित्वाकवचं पठेत् । जपेत् सप्तशतींपश्चात् क्रमएषशिवोदित- इति । त्रि । कल्लोले ॥ अर्घ्यते । अ र्घ अर्जने । दृषादित्वात्कलच् । न्य ङ्क्वादिः ।

अर्गला । स्त्री । आगल इतिभाषाप्रसि द्धे कपाटबन्धककाष्ठविशेषे । कपाटा न्तरविष्कम्भदण्डे । त्रि । कल्लोले ॥ टाप् ।

अर्गलिका । स्त्री । अर्गले । आगलीइ तिभाषाप्रसिद्धायाङ्क्षुद्रार्गलायाम् ।

अर्गली । स्त्री । कपाटरोधनार्थंतन्मध्य स्थे क्षुद्रदण्डे ॥ गौरादित्वान्ङीष् ।

अर्ग्वधः । पुं । राजवृक्षे ।

अर्घः । पुं । मूल्ये । पूजाविधौ । पूजोप चारभेदे । अर्घ्यतेऽनेन । अर्घपूजा याम् । हलश्चेति घञ् । न्यङ्क्वादिः । अर्घिधोत्वन्तरंवा । अयंशब्दः साम गानां सर्वत्राभिलापेसयकारोनपुंस कलिङ्गेनैवप्रयोज्यः । अन्यवेदिनां निर्यकारः पुल्लिंगेन प्रयोज्यः । इति आह्निकतत्त्वेरघुनन्दनः ।

अर्घीशः । पुं । ईश्वरे । शिवे । इतिश ब्दरत्नावली ।

अर्घ्यम् । न । अरत्काकमुनेस्तपोवनत रूद्भूतमधुनि । उपचारभेदे । मस्त के दीयमाने अर्घजले । अर्घायेद म् । पादार्घाभ्यांचेतियत् । त्रि । पू जार्हे । अर्घस्ययोग्ये । अर्घमर्हति । दण्डादिभ्यइतियत् । पुं । मूल्ये ॥ पूजाविधौ ।

अर्चकः । त्रि । पूजके । यथा । अर्चक स्यतपोयोगादर्चनस्यातिशायनात् आभिरूप्याच्चबिम्बानांदेवः सान्निध्य मृच्छतीतितिथ्यादितत्त्वम् । अर्चति । अर्च० । ण्वुल् ।

अर्चनम् । न । पूजायाम् । यथा । धन धान्यकरंनित्यंगुरुदेवद्विजार्चनमि- ति । अर्चपूजायामस्माच्चौरादिका स्यरसमन्योर्युच् । त्रि । पूजाद्रव्ये ।

अर्चना । स्त्री । पूजायाम् । टाप् ।

अर्चा । स्त्री । प्रतिमायाम् । यथाहश्री कृष्णोव्यासादीन् प्रति । किंस्वल्पत पसांनृणामर्चायांदेवचक्षुषाम् । दर्श नस्पर्शनप्रश्नप्रह्वपादार्चनादिकमि- ति दशमस्कन्धे ८४ अध्यायः ॥ पूजा याम् । अर्चनम् अर्च्यतेवा । अर्चपूजा यामस्माच्चौरादिकाद्गुरोश्चहलइत्य प्रत्ययः । टाप् ।

अर्चिः । स्त्री । ज्वालायाम् । इसन्तः । अ र्च० । शिजन्तादचइर्वा ।

अर्चितम् । त्रि । पूजिते । अर्च्यतेस्म० । अर्चपूजायाम् । क्तः ।

अर्चिरादिमार्गः । पुं । उत्तरमार्गे ।

अर्चिरादयुपलक्षिते देवयानपथि ।

अर्चिष्मान् । पुं । वह्नौ । भास्करे । दीप्ते । अर्चिर्विद्यते ऽस्यास्मिन्वा । मतुप् ।

अर्चिः । न । स्त्री । मयूखे । वह्निशिखायाम् । दीप्तौ । अर्च्यते । अर्च पूजायाम् । अर्चिशुचिहुसृपिच्छादिच्छर्दिभ्य इसिः । अर्चिः सान्तः ।

अर्च्यः । त्रि । पूज्ये । अर्च्यते । अर्च स्तुतौ । ण्यत् । यजयाचरुचप्रवचर्चश्चेति कुत्वनिषेधः ।

अर्जकः । पुं । बावुई इतिभाषाप्रसिद्धे श्वेतपर्णासे । अस्यगुणाः । कटुरुष्णाः कफवातामयघ्नः नेत्ररोगनाशी रुचिकारी सुखप्रसवकारकश्चेति राजनिर्घण्टः । अर्जयति । अर्ज सर्ज अर्जने । कृगतिस्थानार्जनो पार्जनेषु वा । णवुल् । त्रि । उपार्जनस्य कर्त्तरि ।

अर्जनम् । न । अर्जयितृव्यापारे । स्वामित्वहेतुभूतव्यापारे । सङ्ग्रहे ।। सम्पादने ।। अर्ज० । ल्युट् ।।

अर्जुनः । पुं । ककुभद्रुमे । कौह इति ख्याते । अस्यगुणा यथा । क्षतभग्न रक्तस्तम्भनमूत्रकृच्छ्ररोगे पथ्यत्वमिति राजवल्लभः । कषायत्वम् उष्णत्वं व्रणशोधनत्वम् कफपित्तश्रमतृष्णार्त्तिनाशित्वं वायुरोगप्रकोपकारित्वमिति राजनिर्घण्टः । सर्वसम्पत्तिप्रपराक्रमे तृतीयेपाण्डुतनये । कार्त्तवीर्ये । मयूरे । मातुरेकसुते । धवले ।। करवीरे । न । तृणे ।। नेत्ररोगे । यथा । एकोयः शशरुधिरोपमस्तु विन्दुः शुक्लस्थोभवति तदर्जुनं वदन्तीति । त्रि । धवलवर्णवति ।। अर्ज्यते । अर्ज अर्जने । अर्जेर्णिलुक् चेत्युनन् । तृणाख्यायांचिदियिवोमम् ।

अर्जुनधनुः । न । गाण्डीवे । अर्जुनस्य धनुः ।

अर्जुनध्वजः । पुं । वायुपुत्रे । हनूमति ।

अर्जुननामा । पुं । ककुभद्रुमे ।

अर्जुनी । स्त्री । गवि । अर्जुनवर्णयोगात् । अन्यतोङीष् ।। उषायाम् ।। बाहुदानद्याम् ।। कुट्टन्याम् ।।

अर्जुनोपमः । पुं । शाकद्रौ । महापत्र । शगन इति गौड देश ख्याते ।। अर्जुनउपमायस्य ।

अर्णः । पुं । अक्षरे । शाकद्रुमे ।। अर्त्तेः नः ।।

अर्णवः । पुं । अम्बुनिधौ ।। अर्णांसत्यत्र सन्ति । अर्णसोलोपश्चेतिवः सलोपश्च ।

अर्णवजः । पुं । न । समुद्रफेने ।

अर्णवमन्दिरः । पुं । वरुणे । अर्णवेम

न्दिरमस्य ॥

अर्थबोद्भवः । पुं । अग्निजारद्रव्ये ॥

अर्णः । न । जले ॥ ऋच्छति । ऋग तौ । उदकेनुट्चेत्यर्त्तेरसुन् तस्य चनुट् ॥

अर्णोदः । पुं । मुस्तके ॥ मेघे ॥

अर्णोभवः । पुं । शङ्खे ॥ इतिराजनिघंटुः ॥

अर्त्तगलः । पुं । नीलभिंटाग्राम् ॥

अर्त्तनम् । न । जुगुप्सायाम् । घृणीयायाम् ॥ ऋतिः सौत्रोधातुः । इयङभावेल्युट् ॥

अर्त्तिः । स्त्री । पीडायाम् ॥ धनुष्कोटौ ॥ अर्द्दनम् । अर्द्दहिंसायाम् । क्तिन्नादिभ्यः । तितुत्रेतिनेट् ॥

अर्थः । पुं । विषये ॥ अर्थनायाम् ॥ अर्यते गम्यते ऋच्छतिवा । ऋगतौ । उषिकुषिगार्त्तिभ्यस्थन्नितिथन् ॥ यद्वा । अर्थ्यते प्रार्थ्यतेसुखरूपत्वात्सर्वैः । अर्थउपयाञ्चायाम् । अकर्त्तरीतिघञ् ॥ कारणे ॥ वस्तुनि ॥ वाच्ये । शब्दानामभिधेये ॥ यथा । अर्थोवाच्यश्च लक्ष्यश्चव्यङ्ग्यश्चेति त्रिधामतः । वाच्योर्थोऽभिधया बोध्योलक्ष्योलक्षणयामतः । व्यङ्ग्योव्यञ्जनयाताःस्तुतिस्रः शब्दस्यशक्तय इतिसाहित्यदर्पणः ॥ अर्थिनोऽनुकूले ॥ निवृत्तौ ॥ प्रयोजने ॥ अर्थ्यते । कर्मणि घञ् ॥ फले ॥ धने ॥ प्रकारे ॥ द्वितीयभवने ॥ अभिलाषे ॥ अर्थनमर्थः । भावेघञ् ॥

अर्थक्रमः । पुं । क्रमनिर्णये ॥ यथा । यत्रप्रयोजनवशेन क्रमनिर्णयःस अर्थक्रमः । यथा ऽग्निहोत्रंजुहोतियवागूंपचतीत्यग्निहोत्रहोमयवागूपाकयोः । अत्र हि यवाग्वाहोमार्थत्वेनतत्पाकः प्रयोजनवशेन पूर्वमनुष्ठीयते । सचायं पाठक्रमाद्बलवान् । यथा पाठंह्यनुष्ठाने क्रमप्रयोजनबाधे ऽदृष्टार्थत्वंस्यात् । नहिहोमानन्तरं क्रियमाणस्य पाकस्य किञ्चिद्दृष्टं प्रयोजनमस्ति ॥

अर्थदूषणम् । न । क्रोधजव्यसनेषुषष्ठे । अर्थानामपहरणे ॥ देयानामदाने ॥

अर्थना । स्त्री । याञ्चायाम् ॥ अर्थयाञ्चायाम् । चुरादिः । ण्यासेतियुच् ॥

अर्थपतिः । पुं । राज्ञि ॥ कुबेरे ॥ अर्थानांपतिः ॥

अर्थप्रयोगः । पुं । कुसीदे ॥ अर्थस्यप्रयोगः ॥

अर्थभावना । स्त्री । आर्थीभावनायाम् । स्वर्गंयागेन प्रयाजादिभिरुपकृत्यसाधयेदिति पुरुषप्रवृत्तिरर्थभावनोच्यते ॥

अर्थमर्यादा । स्त्री । सप्ताकारसाम

र्थ्यांकार्थोत्पादे ।

अर्थवान् । त्रि । धनिनि । अर्थःसन्निहितोऽस्यास्य । मतुप् । असन्निहितेतु अर्थोहृत्स्थेष । प्रयोजनवति ॥ पुं । पुरुषे इतिराजनिर्घण्टः ।

अर्थवादः । पुं । विधिशेषे । स्तुतौ । काल्पनिकफलश्रुतौ । अङ्गफलश्रुतौ । तल्लक्षणं यथा ॥ अभिधेयया गौण्या वा वृत्त्या भूतमर्थंवदन् स्वाध्यायविध्यापादित प्रयोजनवत्त्वलाभाय विधिसाकांक्ष इति । सच षड्विधलिङ्गेषु पञ्चमम् । यथा । प्रकरणप्रतिपाद्यस्य तत्रतत्र प्रशंसनमर्थवादः । यथाछान्दोग्ये षष्ठप्रपाठके उततमादेशमप्राक्ष्यो येनाश्रुतंश्रुतं भवति अमतं मत मविज्ञातं विज्ञातमित्यु ऽद्वितीयवस्तुप्रशंसनमिति । अर्थस्य प्रयोजनस्य वदनं विध्यर्थप्रशंसापरंवचनम् । अर्थवादोहि स्तुत्यादिद्वारा विध्यर्थं शीघ्रं प्रवृत्तये प्रशंसतीति ॥ स्तुतिर्निन्दापरकृतिःपुराकल्पइत्यर्थवाद इति न्याय सूत्रम् । स्तुतिःसाच्या विध्यर्थस्य प्रशंसार्थकं वाक्यम् । यथा । सर्वजिता वैदेवाः सर्वमजयन् सर्वस्य प्राप्त्यै सर्वस्य जित्यै सर्व मेवैते नाप्नोति सर्वंजयतीत्यादि । अनिष्टबोधनद्वारा विध्यर्थप्रवर्त्तकं निन्दा । यथा । एषवाव प्रथमोयज्ञानां यज्ज्योतिष्टोमो यएतेनानिष्ट्वा अन्येन यजते स गर्त्ते पतत्ययमेवैतज्जीर्यते प्रवामीयत इत्यादि । पुरुषविशेषनिष्ठमिथो विरुद्धकथनं परकृतिः । यथा । हुत्वावपामेवाग्रेऽभिघारयन्ति अथ पृषदाज्यं तदुह चरकाध्वर्यवःपृषदाज्यमेवाग्रेभिघार यन्त्यग्नेः प्राणाः पृषदाज्यमित्यभिदधतीत्यादि । ऐतिह्यसमाचरिततयाकीर्त्तनं पुराकल्पः । यथा । तस्माद्वाएते पुराब्राह्मणा बहिष्पवमानसामस्तोम मस्तौषन्यज्ञंप्रतनवामह इत्यादीत्यर्थः ॥ प्राशस्त्यनिन्दान्यतरपरंवाक्यमर्थवादइतिलौगाक्षिभास्करः । यथा । विरोधे गुणवादःस्यादनुवादोऽवधारिते । भूतार्थवादस्तद्धानादर्थवाद स्त्रिधामतइति । अस्यार्थः । विरोधविशेष्यविशेषणयोः सामानाधिकरण्येनान्वयविरोधे गुणवादःअङ्गकथनरूपत्वात् । यथा यजमानः प्रस्तर इति । अत्रप्रस्तरः कुशमुष्टिः तस्य यजमानेऽभेदान्वयबाधात् यजमानस्य कुशमुष्टिधारणरूपार्थवादरूपत्वात् गुणवादः । अवधारिते प्रमाणान्तरसिद्धेर्थे योवादः । यथा नान्तरीक्षेऽग्नि

ध्येतव्यः अग्निर्हिमस्य भेषजमित्यादि च । अन्तरीक्षेऽग्निश्चयनस्थासम्भवेन तद्भावस्य अग्नेर्हिमनाशकत्वस्य च लौकिकप्रमाणसिद्धत्वादनुवादः । तद्भावे तयोर्विरोधावधारणयोरभावे भूतार्थवादः । यथा इन्द्रो वृत्रहा इत्यादि । सोऽपि द्विविधः । स्तुत्यर्थवादो निन्दार्थवादश्च । यथा । सन्ध्यामुपासते ये च इत्यादिः स्तुत्यर्थवादः । स्त्रीतैलमांससम्भोगी पर्वस्वेतेषु वै पुमान् । विण्मूत्रभोजनं नाम प्रयाति नरकं मृत इत्यादि निन्दार्थवाद इति ॥ तत्त्वसम्बोधनीमते तु सप्तविधः । यथा । स्तुत्यर्थवादः १ फलार्थवादः २ सिद्धार्थवादः ३ निन्दार्थवादः ४ परकृतिः ५ पुराकल्पः ६ मन्त्रः ७ । एषामुदाहरणानि श्रौतानि ग्रन्थगौरवभिया न लिखितानि ॥

अर्थविज्ञानम् । न । शुश्रूषाद्यष्टधीगुणान्तर्गतगुणविशेषे । शब्दार्थज्ञाने ।

अर्थविप्रकर्षः । पुं । पूर्वपूर्वमपेक्ष्योत्तरोत्तरस्य विलम्बेनार्थोपपादकत्वे ॥

अर्थव्यपाश्रयः । पुं । प्रयोजनसम्बन्धे ॥

अर्थव्ययज्ञः । त्रि । धनव्ययप्रकारविदि । मुकुले ॥ अर्थव्ययौ जानाति । ज्ञा । कः ॥

अर्थशास्त्रम् । न । अथर्ववेदस्योपवेदे चतुःषष्टिकलासङ्ग्राहके नीतिशास्त्रादिशास्त्रभेदे । दण्डनीत्याम् । यथा । बृहस्पतिप्रभृतिभिः प्रणीतमर्थशास्त्रकम् । तथैव दण्डनीतिः स्यादत्र येन नयानयाविति । अर्थ्यते गम्यते । ऋ गतौ । उषिकुषिगार्त्तिभ्यस्थन् । अर्थस्य भूमिधनादेः शास्त्रम् ।

अर्थसमाहर्त्ता । त्रि । सम्यग्धनार्जनशीले ॥

अर्थसिद्धकः । पुं । सिन्धुवारवृक्षे ।

अर्थागमः । पुं । आये ।

अर्थान्तरम् । न । प्रकृतानाकाङ्क्षितार्थे । यथाह गौतमः । प्रकृतादर्थादसम्बद्धार्थमर्थान्तरम् । ५ । ५ । प्रकृतान्न कृतोपयुक्तात् । ल्यब्लोपे पञ्चमी । तेन प्रकृतोपयुक्तमर्थमपेक्ष्य असम्बद्धार्थाभिधानमर्थान्तरम् । प्रकृतानाकाङ्क्षिताभिधानमिति फलितार्थः । यथा शब्दोऽनित्यः कृतकत्वादित्युक्ते शब्दो गुणः स चाकाशस्येत्यादि ॥

अर्थान्तरन्यासः । पुं । अर्थालङ्कारभेदे । यथा । सामान्यं वा विशेषो वा तदन्येन समर्थ्यते । यत्र सोऽर्थान्तरन्यासः साधर्म्येणेतरेण वा ॥ साधर्म्येण वैधर्म्येण वा सामान्यं विशेषेण यत्समर्थ्य

तेषिमेघोवासामान्येनसोऽर्थान्तरन्या
सः। क्रमेणोदाहरणम्। निजदोषा
वृतमनसा अतिसुन्दरमेवभाति वि
परीतम्। पश्यतिपीतोपहतःशशि
शुभ्रं शंखमपिपीतम्। सुतं ततवसना
लङ्कारायां कदाचन कौमुदीमह-
सि सुहृग्भिस्वैरंयान्त्यांगतोऽस्तमभूद्वि
धुः। तदनु भवतःकीर्त्तिः केनाप्यगी
यत येनसा प्रियगृहमगान्मुक्ताशङ्का
क्वनासिशुभप्रदः। गुणानामेवदौरा
त्म्याद्धुरिधुर्य्यो नियुज्यते। असञ्जात
किणस्कन्धः सुखंस्वपितिगौर्गलिः।
अहोहिमेवहुपराद्धमायुषा यदप्रियं
वाच्यमिदंमयेदृशम्। तएवधन्याः सु
हृदः पराभवंजगत्यदृष्ट्वैवहियेक्षयंग
ताइति।

अर्थापत्तिः। स्त्री। प्रमाणविशेषे। जी
वतश्चैत्रस्य गृहाभावदर्शनेन वहिर्भा
वस्यादृष्टस्य कल्पनायाम्। अनुपप
द्यमानेनार्थेनोपपादककल्पने॥ य
था दृष्टयामेघपानं वृष्टयासह मेघ
स्य वैयधिकरण्याद्व्याप्तिरिति नानु
मानेऽन्तर्भावः। उक्तेनानुक्तमाक्षिप
ति यासा अर्थापत्तिः॥ अलङ्कारान्त
रं। एकस्य वस्तुनोभावाद्यत्र वस्त्वन्य
दापतेत्। कैमुत्यन्यायतः साद्यार्
थापत्तिरलङ्क्रिया॥ दण्डापूपिकया
र्थान्तरस्यापतनमर्थापत्तिरितिल-
क्षम्।

अर्थार्थी। त्रि। इच्छानुगवा यज्ञोगोपक
रणं तदभीप्सी। अर्थस्य अर्थी।

अर्थिकः। पुं। वैतालिके। निद्राणस्य
राजादेः सुखादिना प्रातर्जागरयि
तरि।

अर्थितः। त्रि। याचिते। अर्थ्यतेस्म
। अर्थ॰। क्तः।

अर्थी। त्रि। याचके। सेवके। विवा
दिनि। धनिनि। सहाये। अर्थोऽ
भिलषितोऽस्यास्ति। अर्थाश्चास्त्विहि
ते इतिइनिः॥ अर्थयतेवा। अर्थ
याचने। ग्रह्यादित्वाण्णिनिः। स्त्रि
यामर्थिनी।

अर्थ्यः। त्रि। पण्डिते॥ सम्प्रार्थ्ये। न्या
य्ये॥ अर्थशालिनि। न। शिलाज
तुनि। अर्थेसाधुः। तत्रसाधुरिति
यत्॥ अर्थादनपेतः। धर्मपथ्यर्थेति
यत्॥ अर्थ्यते। अर्थ उपयाञ्चाया
म्। ण्यन्तः। अचोयत्॥

अर्दनम्। न। गमने। पीडने। याच
ने॥ हनने। अर्दे भावेल्युट्।

अर्दना। स्त्री। याञ्चायाम्॥ अर्दग
तौयाचनेच। स्वार्थे ण्यन्तः। ण्यासे
तियुच्। टाप्।

अर्दितम्। त्रि। याचिते। हिंसिते।

रोगिणि। गते॥ न। वातव्याधिविशेषे॥ तस्यलक्षणम्। वक्रीभवति वक्त्रार्द्धंग्रीवाचाप्यपवर्त्तते। शिरश्चलति वाक्संगो नेत्रादीनांचवैकृतम्। ग्रीवाचिबुकदन्तानां तस्मिन् पार्श्वेचवेदना। तमर्द्दितमितिप्राहुर्व्याधिंव्याधिविशारदा इति। यस्मिन्पार्श्वे अर्द्दितं तस्मिन्पार्श्वे ग्रीवादीनांवेदनेत्यर्थः। अस्यौषधंयथा। रसोनकल्कंतिलतैलमिश्रंयोऽश्नातिनित्यार्द्दितरोगयुक्तः। तस्यार्द्दितंनाशमुपैतिशीघ्रंवृन्दंघनानामिववायुयोगादिति। विषमज्वरेप्येतद्देयम्॥ अर्द्यते स्म। अर्द्दगतौयाचनेच। क्तः।

अर्द्धः। पुं। भिन्ने। खण्डे। न। समांशे। आधा इतिभाषा। स्थाने। रूपकार्द्धे। ऋध्नोत्यनेन। ऋधुवृद्धौ। हलश्चेति घञ्। अत्रायंविवेकः। अर्द्धशब्दः खण्डमात्रविवक्षायांपुल्लिङ्ग एव। असि अर्द्धे अर्द्धाः। समखण्डविवक्षायांक्लीबएव। यदात्वर्द्धशब्दो धर्मिपरस्तदात्रिलिङ्गश्चयएवेति।

अर्द्धगङ्गा। स्त्री। कावेर्याम्। अर्द्धंगङ्गायाः। अर्द्धंनपुंसकमितिसमासः।

अर्द्धगुच्छः। पुं। चतुर्विंशतिलतिकहारे॥ गुच्छार्द्धे। अर्द्धंगुच्छस्य।

अर्द्धचन्द्रः। पुं। नखक्षते। गलहस्ते। बाणभेदे। चन्द्रार्द्धे। अर्द्धचन्द्राकारे स्त्रीणांललाटाभरणविशेषे॥

अर्द्धचन्द्रा। स्त्री। कृष्णात्रिवृति। अर्द्धश्चन्द्रोयस्याः। एतद्दिदलस्यार्द्धचंद्राकारत्वात्।

अर्द्धचन्द्रिका। स्त्री। कर्णस्फोटालतायाम्। चित्रपर्ण्याम्।

अर्द्धचोलकः। पुं। कूर्पासे। काँचुली इति प्रसिद्धेवस्त्रे। कुर्त्ती इतिच प्रसिद्धे। इतिशब्दावली।

अर्द्धजाह्नवी। स्त्री। कावेर्याम्।

अर्द्धतिक्तः। पुं। नेपालनिम्बे॥

अर्द्धनारीश्वरः। पुं। शिवे। उमामहेश्वरे। अस्यध्यानंयथा। नीलप्रवालरुचिरंविलसत्त्रिनेत्रंपाशारुणोत्पलकपालकशूलहस्तम्। अर्द्धाम्बिकेशमनिशंप्रविभक्तभूषंबालेन्दुबद्धमुकुटंप्रणमामिरूपमिति॥

अर्द्धनावम्। न। नावोर्द्धे। नावोऽर्द्धम्। अर्द्धंनपुंसकमितितत्पुरुषः। अर्द्धाच्चेतिनावष्टच्॥

अर्द्धपारावतः। पुं। चित्रकण्ठे। तित्तिरिपक्षिणि॥

अर्द्धपुलायितम्। न। अश्वस्यमण्डलगतिविशेषे। यथा। शताद्धीर्द्धक्रमादूनैर्मण्डलायितवल्गितैः। उन्मुखस्याश्वमुख्यस्यगतिरर्द्धपुलायितमिति।

अर्द्धभमक: । पुं । काव्यभेदे ।

अर्द्धभाग्यंक: । पुं । हार्दमध्यस्थितिविशेषे ।

अर्द्धभाषा । स्त्री । विच्छेदचन्द्ररूपिण्याम् ब्रह्मरूपिण्याम् । अर्द्धभाषापरं ब्रह्म । यथा । अकारोभगवान्ब्रह्मा उकारोविष्णुरुच्यते । मकारोभगवान्रुद्रोप्यर्द्धमात्रामहेश्वरी । उत्तरोत्तरभावेनाप्युत्तमत्वं स्मृतंबुधै: । अतःसर्वेषुशास्त्रेषु देवीसर्वोत्तमास्मृता । अर्द्धमात्राश्रितानित्यायानुच्चार्याविशेषतइति ॥

अर्द्धयाम: । पुं । वारवेलायाम् । यामार्द्धे । कालवेलायाम् । कुलिकवेलायाम् ।

अर्द्धरथ: । पुं । रथान्यूने ।

अर्द्धरात्र: । पुं । निशीथे । रात्र्यर्द्धभागे । अर्द्धरात्र: । अर्द्धं नपुंसकमिति समास: । अच: सर्वैकेत्यच् ।

अर्द्धर्च: । पुं । न । ऋचोऽर्द्धे ।

अर्द्धलक्ष्मीहरि: । पुं । विष्णौ । तद्ध्यानं यथा । उद्यत्प्रद्योतनशतरुचिंतप्तहेमावदातं पार्श्वद्वन्द्वेजलधिसुतया विश्वधात्र्याचजुष्टम् । नानारत्नोल्लसितविविधाकल्पमापीतवस्त्रं विष्णुं वन्देदरकमलकौमोदकीचक्रपाणिमिति ।

अर्द्धवीक्षणम् । न । कटाक्षे । अपाङ्ग दर्शने ॥

अर्द्धवैनाशिक: । पुं । वैशेषिके । वैशेषिकमतावलम्बिपरिणामभेदेन देहादेरागुतरविनाशित्वाङ्गीकारात्सत्समः-शायित्वाङ्गीकाराच्चार्द्धवैनाशिकत्वेनमतिदृष्टत्व ।

अर्द्धशनम् । न । अर्द्धभुक्तौ । अर्द्धाशने ।

अर्द्धशफर: । पुं । क्षुद्रमत्स्यविशेषे । इषडपाखे । दाँडिकामाच इतिगौडानां भाषयाख्याते ।

अर्द्धहार: । पुं । चौंसठलडाहार इतिलोकभाषा प्रसिद्धे चतुष्षष्टियष्टिकहारे ।

अर्द्धाशनम् । न । अर्द्धभोजने ।

अर्द्धासनम् । न । सत्कारे । अभिनन्दने । इतिधरणि: ।

अर्द्धेन्दु: । पुं । अर्द्धचन्द्रे । चन्द्रार्द्धभागे । गलहस्ते । नखाङ्के । अतिप्रौढस्त्रीयोन्यङ्गुलिप्रेरणे । अर्द्धचन्द्रवाणे । अर्द्धम् इन्दोरितिविग्रह: ॥

अर्द्धोदय: । पुं । पर्वविशेषे । तथोक्त: कामधेनुतन्त्रे । यथा । माघेमासि अमावास्या यदिश्रवणयुताभवेत् । नक्षत्रेश्रवणेदेवि व्यतीपातोभवेद्यदि । अर्द्धोदय:सविज्ञेय: कोटिसूर्यग्रहै: समइति । द्विवैवयोग: सन्तापयन्नवरा-गौकराचन । अर्द्धोद्विषेतुसन्नाप्रसे

वेंगङ्गासमंजलम्। शुद्रात्मानोद्विजाः सर्वेभवेयुर्बह्मसन्निभाः। यत्किञ्चित्क्रियतेदानं तद्दानंसेतुसन्निभमितिस्कन्दपुराणम्।

अर्द्धोरुकम्। न। चण्डातके। ऊर्वोरर्द्धोच्छादनांशुके। उत्तमस्त्रीणामर्द्धोरुपर्यंते चोलकाकारे परिधेयवस्त्रे। ऊरोरर्द्धम्। अर्द्धंनपुंसकमितिसमासः। अर्द्धोरौ काशते। काशृदीप्तौ। अन्येभ्योपीतिडः।

अर्द्धम्। त्रि। अर्द्धभवे। अर्द्धभवः। अर्द्धाशत्।

अर्पणम्। न। समर्पणे॥ अर्प्यतेऽनेनेतिव्युत्पत्त्या जुह्वादौ। मन्त्रादौ। अर्प्यतेऽस्मैइतिव्युत्पत्त्या देवतादिरूपे सम्प्रदाने। अर्प्यतेऽस्मिन्निति व्युत्पत्त्याअधिकरणे देशकालादौ। हविरादौ। अर्प्यतेयत्तत् कर्मणि ल्युट्।

अर्पितः। त्रि। सम्प्रवेशिते। व्याप्ते।

अर्पिसः। पुं। हृदये। अग्रमांसे॥ अर्प्यति। ऋगतौ। ऋतन्यञ्जीत्त्यादिना अर्पयतेरिसन्।

अर्बुदः। पुं। न। मांसकीले। रसौलीतिख्याते रोगविशेषे॥ दशकोटिसंख्यायाम्। १०००००००० ॥ पुं। आवू इति प्रसिद्ध पर्वताधरविशेषे। न। वर्त्तुलफलाद्रौ।

अर्भः। पुं। बाले। उत्तानशये। ऋच्छति। इयर्त्तिवा। ऋ०। अर्त्तिगृभ्यांभन्।

अर्भकः। पुं। बाले। मूर्खे। कृशे॥ सदृशे। अल्पे। अर्य्यते वृद्धिंमाप्यते। ऋगतौ प्रापणेच। अर्भकपृथुकपाकावयसीतिसाधुः। यद्वा। इयर्त्तिच लतिवृद्धिंगच्छतिवा। अर्त्तिगृभ्यांभन्। स्वार्थेकः। यद्वा। ऋभ्नाति। ऋधुवृद्धौ। अर्भकपृथुकेतिवुनभश्चान्तादेशः॥

अर्म्मः। पुं। न। नेत्ररोगभेदे। सतपञ्चविधम्। प्रस्तार्य्यर्म्मशुक्लार्म्मरक्तार्म्मांसार्म्मस्नाय्वर्म्मभेदात्। एषांच लक्षणानितत्तच्छब्देद्रष्टव्यानि। ऋच्छति। ऋगतिप्रापणयोः। अर्त्तिस्तुस्विति मन्।

अर्म्मणः। पुं। द्रोणपरिमाणे। इतिवैद्यकपरिभाषा।

अर्य्यः। पुं। स्वामिनि॥ वैश्ये॥ त्रि। श्रेष्ठे। अर्य्यते। ऋगतौ। अर्यःस्वामिवैश्ययोरितिसाधुः।

अर्य्यमा। पुं। सूर्य्ये। अर्कवृक्षे॥ पितृणांराज्ञि। उत्तरफल्गुन्याम्। इयर्त्ति अर्यः। ऋगतौ। श्वन्नुक्षन्पूषन्नित्यादिनाअर्यपूर्वात् माङः कनि-

न निपातितः ।

अर्य्या । स्त्री । वैश्यजातीयायाम् ॥ स्वामिन्याम् । अर्यक्षत्रियाभ्यांवास्वार्थ इति आनुगागमाभावेटाप ॥

अर्य्याणी । स्त्री । वैश्यजातीयायाम् । स्वामिन्याम् । अर्यक्षत्रियाभ्यांवास्वार्थ इतिपक्षे आनुगागमोङीषच ।

अर्य्यी । स्त्री । वैश्यप्रियायाम् । अर्य्यस्य स्त्री । पुंयोगलक्षणोङीष् ।

अर्वती । स्त्री । कुभ्मदास्याम् । वडवायाम् । घोटक्याम् । तुरग्याम् ।

अर्वा । पुं । तुरङ्गमे । ऋच्छति । ऋगतौ । अन्येभ्योपीति सामदीत्यादिनावावनिप् । यद्वा । अर्वलिवा । अर्व गतौ । बाहुलकात् कनिप् । महेन्द्रे । दृषकर्णपरिमाणे । त्रि । अधमे । ऋच्छतेः अवद्यावमाधमार्वरेफाः कुत्सितइतिवचनान्तो निपातः ।

अर्वाकतनः । त्रि । निर्मूले । अवेदमूले । स्वेच्छाकृते । अर्वाकभवः । सायंचिरमित्याद्दिनाट्यु: ॥

अर्वाक । । अवरे । पूर्वकालतःपश्चादर्थे । अवरे अञ्चति । अस्तातिः । अञ्चेर्लुक् । पृषोदरादिः । अर्वन्तमञ्चति वा । विपर्यस्ते । इतिधरणिः ।

अर्वाचीनः । त्रि । अर्वाचि । पश्चाज्जाते । अर्वागेव । विभाषाञ्चेरदिक्-

क्रियाभिरित्यः ।

अर्शम् । न । गुदव्याधौ । इतिशब्दरत्नावली ।

अर्शउ । न । अर्शो । गुदव्याधिभेदे । दुर्नामके । गुदकीले । अस्यसामान्यलक्षणं यथा । दोषास्त्वङ्मांसमेदांसिसन्दूष्यविविधा कृतीन । मांसाङ्कुरानपानादौकुर्वन्त्यर्शांसिताम् जगुरिति । अथास्यसामान्यतोनिदानंयथा । पृथग्दोषैःसमस्तैश्चशोणितात्सहजानिच । अर्शांसिषट्प्रकाराणिविद्याद्गुदवलित्रये ॥ सामान्यतोऽर्शसश्चिकित्सायथा । यद्वायोरानुलोम्याय यदग्निबलवृद्धये । अन्नपानौषधंसर्वंतत्सेव्यंनित्यमर्शसैरिति । ऋच्छति । ऋगतौ । व्याधौ शुट् चेत्यर्त्तेरसुन् ।

अर्शसः । त्रि । गुदव्याधियुक्ते । अर्शोरोगयुते । अर्शांस्यस्यविद्यन्ते ॥ अर्श आदिभ्योऽच् ।

अर्शसानः । पुं । अग्नौ । ऋच्छति । ऋ० । अर्त्तेर्गुणः शुट्चेत्यसानच् । अर्शसानाय शवसांश्निमिवे इतिवेदभाष्यम् ।

अर्शा । त्रि । गुदव्याधियुते । इतिशब्दरत्नावली ॥

अर्शोघ्नः । पुं । सूरणे । भल्लातके । अ-

शांसि हन्ति । अमनुष्यकर्तृकेषुचे तिहन्तेष्टक् ।

अर्शोघ्नी । स्त्री । तालमूल्याम् । भल्लातक्याम् । ठिस्वान्ङीप् ।

अर्शोरोगयुतः । त्रि । अर्शसे । मूलव्याधिमति । अर्शोरोगेणयुतः ।

अर्शोऽहितः । पुं । अर्शोघ्ने । अर्शसोऽहितः ।

अर्हन्तः । पुं । क्षपणे । बुद्धे । त्रि । मान्ये । इतिमेदिनीमुद्राङ्किता ।

अर्हः । पुं । पूजाप्रशंसास्तुतिनमस्कारादिभिः पूजनीये परमेश्वरे । अर्ह्यते पूज्यतेषोडशभिरुपचारै रित्यर्हः । अर्हःकर्मणिघञ् । शक्रे । त्रि । योग्ये अर्हति । अर्हपूजायाम् । पचाद्यच् ।

अर्हणः । पुं । जिने । न । पूजने । उपायने । पुष्पादौ ।

अर्हणा । स्त्री । अर्हायाम् । योग्यायां पूजायाम् । अर्हपूजायां चुरादिः । ण्यासश्रन्थोयुच् । टाप् ।

अर्हणीयः । त्रि । पूज्ये ।

अर्हन् । पुं । जिने । जिनभेदे । अनादिसिद्धजीवास्तिकाये । क्षपणे । बुद्धे । कोङ्कवेङ्ककुट कानांराज्ञिऋषभदेवे । त्रि । पूज्ये । अर्हति । अर्ह० । अर्हः प्रशंसायामिति शतृप्रत्ययः ।

अर्हत्तमः । त्रि । अनाचाराभिज्ञनादिभिः पूज्यतमे ।

अर्हन्तः । पुं । सुगते । क्षपणे । अर्हति । अर्ह० । बाहुलकाज्झच् ।

अर्हा । स्त्री । पूजायाम् । अर्ह० । गुरोश्चहलइत्यकारप्रत्ययः । टाप् ।

अर्हितम् । त्रि । अर्चिते । अर्ह्यतेस्म । अर्हपूजायाम् क्तः ।

अलम् । न । वृश्चिकपुच्छकण्टके । हरिताले ।

अलकः । पुं । न । चूर्णकुन्तले । अलति भूषयति मुखम् अल्यतेवा । अलभूषादौ । कृञादिभ्योवुन् ।

अलकनन्दा । स्त्री । कन्यायाम् । गङ्गायाम् । यथा । तथैवालकनन्दापिदक्षिणेनैतिभारतम् । ययातिसागरंभूत्वासप्तभेदामहामुने इति । तयासोतावत् ।

अलकप्रभा । स्त्री । यक्षेशपुर्याम् ।

अलकप्रियः । पुं । पीतसालके । विजयसारइतिख्याततरौ ।

अलका । स्त्री । कुबेरपुर्याम् । अष्टवर्षावधिदशवर्षपर्यन्तवयस्कायांकन्यायाम् । अलति भूषयति । अलभूषणादिषु । कुनशिल्पिसंज्ञयोरपूर्वस्यापि । क्षिपकादित्वादित्वम् ।

अलकाधिपः । पुं । धनपतौ । अलकायाअधिपः ।

अलक्तः। पुं। लाक्षारसे। अस्य गुणाः। तिक्तत्वम् उष्णत्वम् कफवातरोगश्लेष्मदोषनाशित्वम् कण्ठरोगशमनत्वम् वर्णकारित्वञ्चेति राजनिर्घण्टः। लाक्षायाम्। नलज्जतेस्म। ओलजीओलस्जीगीले। बाहुलकात्तन्। यद्वा। नलत्यतेस्म। अभ्यञ्जनात्। क्तः। यद्वा। अरक्तो आत्। कपिलकादित्वाल्लत्वम्।

अलक्तकः। पुं। लाक्षारसे। निर्भर्त्सने। लाक्षायाम्। यथा। कदाकालेमातः कथयकथितालक्तकरसंपिबेयंविषाणीतवचरणनिर्णेजनजलमिति। अलक्तमेवालक्तकम्।

अलक्ष्यः। त्रि। परेतव्ये। अननुमेये। नविद्यतेलक्षणंयस्मिन्। न। दुर्लक्षणे। त्रि। तद्वति।

अलक्षितः। त्रि। अज्ञाते।

अलक्ष्मीः। स्त्री। निर्ऋतौ। नरकदेवतेतिकश्चित्। अशोभायाम्। लक्ष्म्याःविरुद्धा।

अलगर्द्दः। पुं। जलव्याले। नागादप कृष्टसर्पजातौ। लगति। लगेसङ्गे। क्विप्। अर्द्दयति। अच्। लक्चासावर्द्दश्च। अयः सन् पीडकत्वार्थः निर्विषत्वात्सन्निग्धोऽलगर्द्दः। यद्वा। अलति। अलगन्ध्यादौ गर्द्दशब्दे। अच्। अलस्यावौगर्द्दश्चेति।

अलगर्द्दुः। पुं। जलव्याले। अलंगृध्यति। गृधु अभिकाङ्क्षायाम्। पचाद्यच्। पृषोदरादिः।

अलङ्करणम्। न। भूषायाम्। कृञ्। ल्युट्।

अलङ्करिष्णुः। त्रि। भूषके। मण्डने। अलङ्करोति तच्छीलः। अलंकृञिति इष्णुच्।

अलङ्कर्त्ता। त्रि। अलङ्करिष्णौ। अलङ्करणशीले। अलङ्करोति। तृन्।

अलङ्कर्मीणः। त्रि। कार्यार्हे। कर्मक्षमे। क्रियाकरणसमर्थे। कर्मणेक्रियायै अलंसमर्थः। अषडक्षेतिखः। प्राप्तापन्नालंपूर्वेतिपरवल्लिङ्गनिषेधात् तत्प्रापकात् समासः। पर्य्यादयोग्लानाद्यर्थे इतिवा।

अलङ्कारः। पुं। हारादौ। कङ्कणाद्याभरणे। यथालङ्कारधारणादिनमुच्यते। रेवत्यश्विधनिष्ठासुहस्तादिष्वपिपञ्चसु। गुरुशुक्रबुधस्याह्निवस्त्रालङ्कारधारणम्। अनिष्टेष्वपिनिर्दिष्टंवस्त्रालङ्कारधारणम्। उद्वाहेराजसम्माने ब्राह्मणानाञ्चसम्मते। शिरस्त्वंमुकुटंहारः कुण्डलञ्चाङ्गदंतथा। कङ्कणंवालकञ्चैवमेषामष्टाविभिन्नमात्। प्रधानभूषणान्येषु यथासंख्या

नि निश्चयः। पद्मरागश्च वज्रश्च विजयोगोविदाम्तथा । मुक्तावैदूर्यनीलानितथामरकतंक्रमात् । आदित्यादिदग्रहाणां सर्वसम्पत्तिदाभ्रताः । सुवर्णेनापिघटनासर्वेषामुपयुज्यते । प्रधानभूषणेष्वेवमप्रधाने न निश्चयः । प्रधानभूषणंप्रायः शिरसोऽभिधीयते । तस्यप्रधानभूषत्वादित्याहभृगुनन्दनः ॥ सुखदामणयः शुद्धादुःखदादोषशालिनः । अतोमणीनांवस्यामिलक्षणानि यथाक्रममितियुक्तिकल्पतरुः॥मणिविशेषलक्षणानितत्तच्छब्देद्रष्टव्यानि॥ काव्यालङ्कारे । उपमादौ ॥ सद्विविधः । शब्दालङ्कारोऽर्थालङ्कारश्च । तल्लक्षणोदाहरणान्युपमादितत्तच्छब्देवलोकनीयानि । चतुष्कलेशेषगुरोः । ऽसंज्ञायाम् । अलंक्रियतेऽनेन । डुकृञ० । घञ् ॥

अलङ्कृतः । त्रि । भूषिते । अलंक्रियतेस्म० । क्तः ॥

अलङ्क्रिया । स्त्री । भूषायाम् अलङ्कारसाध्यशोभायाम् ॥ अलंकरणम् । कृञः शच । टाप् ॥

अलन्धूमः । पुं । धूमसंहतौ ॥

अलब्धः । त्रि । अप्राप्ते ।

अलब्धभूमिकत्वम् । न । कुतश्चिन्निमित्तात् समाधिभूमेरलाभे ॥

अलम् । । । भूषणे । पर्याप्तौ । वारणे । निषेधे । निरर्थके । शक्तौ । अत्यर्थे । अवधारणे । अलति अलनं वा । अलभूषणादौ । बाहुलकादम् ।

अलमपुरुषीणः । त्रि । प्रतिमल्लादौ । अलंपुरुषायेत्यर्थे अषडक्षेतिखः ।

अलम्बुषः । पुं । प्रहस्ते । छर्दे । राक्षसान्तरे ।

अलम्बुषा । स्त्री । मुण्डीर्य्याम् । स्वर्वेश्याभेदे । लज्जालुप्रभेदे । गलायाम ॥ अलम्बुषालघुःस्वादुः कृमिपित्तकफापहेत्यस्यागुणाः ।

अलम्बुसाः । पुं भूम्नि । देशविशेषेषु ।

अलर्कः । पुं । प्रतापसे । धवलार्के । यथा । अलर्ककुसुमं हृद्यं लघुदीपनपाचनम् । अरोचकप्रसेकार्शः कासश्वासनिवारणमिति ॥ उन्मत्तशुनि । विक्षिप्तकुक्कुरे । नृपान्तरे । अलति । अलभूषणादौ । क्विप् । अल चासावर्कश्च । यद्वा । अलमर्कते अर्च्यते वा । अर्कस्तवने अर्चपूजायां वा । घञ् । शकनध्वादिः । अत्मुविशेषे ।

अलर्कक: । पुं । अलर्कार्थे ।

अलले । । । पिशाचभाषयासंबोधने ॥

अलवालम् । न । आलवाले । लवमा

लाति । ला आदाने । मूलविभुजादि त्वात्कः । नञ्समासः ॥

अलसः । त्रि । अवश्यकर्त्तव्येप्यप्रवृत्ति शीले । क्रियामन्दे । क्रियाजडे । शी तके । यथा । स्त्रीभिः शश्वदश्रीभिरलसः परिभूयते । इतिकामंदके । श्रियंह्रिसततोत्ता । हीदुर्बलोपि समश्नुते इतिच ॥ पुं । पादरोगभेदे । यथा । क्लिन्नाङ्गुल्यंतरौपादौ कण्डूदाहरुजान्वितौ । दुष्टकर्दमसंस्पर्शादलसंतंविभावयेदिति । द्रुमभेदे ॥ नलसति । लसश्लेषणे । पचाद्यच् ॥

अलसकः । पुं । उदररोगविशेषे । अस्यस्वरूपन्तु । कुक्षिरानह्यते ऽत्यर्थंप्रताम्येत् परिकूजति । निरुद्धोमारुतश्चैवकुक्षावुपरिधावति । वातवर्चोनिरोधश्चयस्यात्यर्थंभवेदपि । तस्यालसकमाचष्टेतृष्णोद्गारौचयस्यतु । इति ॥

अलसा । स्त्री । हंसपद्याम् । टाप् ।

अलसीका । स्त्री । शरीरजोदकविशेषे । उक्तंच चरकेण । आमगंधियस्तुर्मांसत्वगन्तरे प्रागतमुदकंतदलसीका शब्दंलभते इति ।

अलसेक्षणा । स्त्री । स्त्रीविशेषे । अलसे ईक्षणेयस्याः ।

अलातः । पुं । न । अङ्गारे । उल्मुके । अर्द्धदग्धकाष्ठे ॥ लानम् । ला आदाने । क्तः । नलातमस्य ॥

अलाबुः । स्त्री । तुम्ब्याम् ।

अलाबूः । स्त्री । तुम्ब्याम् । नलम्बते लविश्रवसंसने । नजिलम्बेर्नलोपश्चेत्यूणित । अलाबूः कथितातुम्बी द्विधादीर्घाचवर्त्तुला । मिष्टतुम्बीफलंहृद्यं पित्तश्लेष्मापहंगुरु । वृष्यंरुचिकरंप्रोक्तंधातुपुष्टिविवर्द्धनम् । अलाबुका फलंदीर्घंघृतेपक्कं सजीरकम् । दुग्धसैन्धवचूर्णेनसंसिक्तंत्वनुशोषितम् ॥

अलाबूकटम् । न । तुम्बीरजसि । अलाबूनांरजः । अलाबूतिलोमाभङ्गाभ्यो रजस्युपसंख्यानमितिकटच् ।

अलारम् । न । कपाटे ।

अलिः । पुं । स्त्री । सुरायाम् ॥ पुष्पलिहि । कोकिले । काके । वृश्चिके । अलति दंशसमर्थो भवति । अलभूषणादौ । सर्वधातुभ्यइन् ।

अलिकम् । न । ललाटे ॥ अलति अल्यतेवा । अल° । बाहुलकादिकन् ।

अलिकुलसङ्कुलः । पुं । कुब्जकवृक्षे ।

अलिङ्गः । त्रि । सर्वसंसारधर्मवर्जिते परमात्मनि । लिङ्गंबुद्ध्याद्यविद्यमानमस्येति । सन्निहितमपिनलिंग्यतइतिवा । धर्मध्वजित्वरहिते । अब्रत्त

लिङ्गेन ।

अलिजिह्वा । स्त्री । अधररसने । जिह्वोपरिक्षुद्रजिह्वायाम् ॥

अलिञ्जरः । पुं । मणिके । माँट इति ख्याते ॥ अलनम् । अलभूषणादौ । इगुपधात् कित् । इकक्षुद्रस्वादिभ्यः । इन्वा । अलिंसामर्थ्यं जरयति जृषातिवा । जवयोर्हानौ जृषयोर्हानौवा । अथ अचवा । पृषोदरादिः ॥

अलिदूर्वा । स्त्री । मालादूर्वायाम् ॥

अली । पुं । वृश्चिके ॥ भ्रमरे । अलमर्थोऽस्यास्ति । ब्रीह्यादित्वादिनिः । अवयवानां भस्यायेटिलोपः । यद्वा । अलीटश्चिकलाङ्गूलम् । तदिवास्त्यस्य । मतद्वन्तिः ।

अलिन्दः । पुं । प्रघाणे । वहिर्द्वारप्रकोष्ठे । द्वारप्रकोष्ठा वहिर्द्वाराग्रवर्त्तिचतुष्के ॥ द्वारवहिर्भागे । अल्यतेभूष्यते । अलभूषणादौ । बाहुलकात् किन्दच् ॥

अलिपकः । पुं । पिके ॥ भृङ्गे । कुक्कुरे ॥

अलिपत्रिका । स्त्री । वृश्चिकासञ्ज्ञकेक्षुपे ।

अलिपर्णी । स्त्री । वृश्चिकाल्याम् ॥

अलिप्रियम् । न । कोकनदे । रक्तोत्पले ॥ अलेःप्रियम् ।

अलिप्रिया । स्त्री । पाटलावृक्षे ।

अलिमकः । पुं । भेके । पिके ॥ अलौ । भ्रमरे । पद्मकेशरे । मधूके । इति मेदिनिकारः ।

अलिमोदा । स्त्री । मण्डिकारीक्षुपे ।

अलिम्पकः । पुं । पिके । अलौ । पद्मकेशरे । मधूके । भेके । इति हेमचन्द्रः ॥

अलिस् । पुं । सततंगगनचारिणि प्राणमसिद्धे पक्षिविशेषे । तथाचोक्तम् वेदान्तेषु वार्त्तिककारैः । अलिसः पक्षिणः पुत्रो गगनात्यातिभूतलम् । स्वबोधाभावतः स्वस्योर्ध्वेयाव्यम्बरं पुनरिति ॥

अलिवल्लभा । स्त्री । पाटलौ । पाटलाख्यायाम् ।

अलिवाहिनी । स्त्री । केवेरहतिकोकनदेशप्रसिद्धे केविकापुष्पे ।

अलीकम् । न । अप्रिये । दिवि । भाले । अलति अल्यतेवा । अलभूषणादौ । अलीकादयश्चेतिसाधुः । असत्ये ॥ अतन्त्यनेना ऽयोगतिम् । अल० अलीकादिः ।

अलीकमत्स्यः । पुं । रिकवच्छइतिख्याते ॥ यथा । माषपिष्टिकयालिप्तं नागवल्लीदलंमहत् । तत्तुसंस्वेदयेदुख्यास्थाल्यामास्तारकोपरि ॥ ततोनिष्काश्यसंस्कृत्य तत्तैलेन भर्जयेत् ॥

अशोकमत्स्य उक्तोयंप्रकारः पाकप-तैः । तंहस्ताकभटिपेष वास्तूकेन चभक्षयेत् । अशोकमत्स्यकोवृष्यो हृष्योवल्योऽतिपुष्टिदः । वातहृच्छु क्रदःप्रोक्तःकिञ्चित्पित्तं प्रकोपयेदि-ति ।

अलुब्धः । त्रि । निर्लोभे । लोभहीने ।

अले । १ । पिशाचोक्त्यासम्बुद्धौ ।

अलेपकम् । न । निरवद्ये ।

अलेले । १ । पिशाचोक्त्यासम्बुद्धौ ॥

अलोकः । पुं । अतलादिसप्तसु । नलोक्यते अस्माभिः । लोकृ० । घञ् ।

अलोकाकाशास्तिकायः । पुं । लोकानां वहिर्भूताकाशे ।

अलोभः । पुं । लोभाभावे । त्रि । तद्वति । यथा । अलोभीस्यात् प्रजाविसगृह्णीयात सञ्चितंकरम् । रक्षनङ्गीकृतंधर्मं पुत्रवत्पालयेत् प्रजा इतिराजधर्मः ।

अलोभी । त्रि । लोभरहिते । अलोभोस्यास्तिइनिः ।

अलोलुपः । त्रि । इन्द्रियाणां विषयसन्निधानेप्यविक्रियपुरुषे ।

अलौकिकः । त्रि । लोकातीते । लौकिकप्रत्यक्षाविषये । अमानुषिके । नलौकिकः ।

अल्पम् । त्रि । किञ्चिदर्थे । ईषत् । मनाक् । स्तोके । अल्प्यतेवार्यते । अल भूषणादौ । वाहुलकात्पः । क्लीबे । स्वल्पे । मर्त्ये ॥

अल्पकम् । त्रि । अल्पार्थे । कृपणे । पुं । यवासे । अल्पमेवस्वार्थेकः ।

अल्पकेशी । स्त्री । भूतकेश्याम् ॥

अल्पगन्धम् । न । रक्तकैरवे ।

अल्पतनुः । त्रि । स्वल्पदेहवति । पृश्नौ । खर्वे । दुर्वले । अल्पास्थियुक्ते । अल्पातनुःशरीरमस्य ।

अल्पप्रज्ञः । त्रि । अल्पमेधसि । अल्पा प्रज्ञायस्य सः ।

अल्पप्रमाणकः । पुं । चेलाने । चेलो । चेलातरमूज इतिगौडभाषाप्रसिद्धे फललताविशेषे । त्रि । अल्पमाने ॥ अल्पंप्रमाणमस्य ।

अल्पबुद्धिः । त्रि । मन्दे । अल्पाबुद्धिरस्य ॥

अल्पमारिषः । पुं । तण्डुलीये । चंउराई इतिप्रसिद्धशाके । अल्पश्चासौमारिषश्च ॥

अल्पमेधाः । पुं । मन्दप्रज्ञत्वेनवस्तुविवेकासमर्थे । अल्पप्रज्ञे । अल्पामेधा यस्य । नित्यमसिच् प्रजामेधयोः ।

अल्पशमी । स्त्री । शमीरे ।

अल्पसरः । न । वेशन्ते । अल्पंचतत्सरश्च ॥

अल्पायुः । पुं । छागे । त्रि । मितायुषि

। अल्पम् आयुर्यस्य ।

अल्पिका । स्त्री । मुद्गपर्ण्याम् । अल्प मापायाम् ।

अल्पिष्ठः । त्रि । स्वल्पे । अत्यल्पे । अय मेषामतिशयेनाल्पः । अजादीगुणव चनादेवेतीष्ठन् ।

अल्पीयान् । त्रि । स्वल्पे । अणीयसि । अयमनयोरतिशयेनाल्पः । अजादी गुणवचनादेवेतीयसुन् ।

अल्ला । स्त्री । मातरि । अम्बायाम् । अ थर्वणाहूतोक्तार्थापरदेवतायाम् ॥

अव ।। । व्याप्तौ । निश्चये । अनादरे । असाकल्ये ।

अवकटः । त्रि । अवाचीने । अवकुटारे । अवाचीनः । अवात् कुटारश्चेति चात्कटच् । न । वेकम्पे ।

अवकम्पितः । त्रि । कम्पिते । पुं । वृद्धा न्तरे ।

अवकरः । पुं । सम्मार्जन्यादिक्षिप्ते धू ल्यादौ । सङ्करे । अवकीर्यते । कॄ विक्षेपे हिंसायां वा । ऋदोरप् ।

अवकर्षः । पुं । अनुकर्षे । अवकृष्यते । कृष० । घञ् ।

अवकलितम् । त्रि । दृष्टे । दृशिधरणिः ।

अवकल्कनम् । न । मिश्रीकरणे । चि न्तने ।

अवकाशः । पुं । अन्तरे । कर्मरहित काले । प्रस्तावे । यथा । अवकाशेषु चोक्षेषु नदी तीरेषु चैव हि रमन्तः । अवपूर्वात् काशतेर्घञ् ।

अवकीर्णः । त्रि । अवध्वस्ते । विक्षिप्ते । अव कॄ० । क्तः ।

अवकीर्णी । त्रि । क्षतब्रह्मचर्यादिनियमे । क्षतव्रते । स्त्रीसंपर्कात् विप्लुत ब्रह्मचर्ये ब्रह्माश्रमिणि यतौ च । ब्रह्मचार्यवकीर्णी स्यात् कामतस्तु स्त्रियंव्रजन्निति युक्तः । अवकरणम् । कॄविक्षेपे हिंसायां वा । भावे क्तः । अ वकीर्णं विक्षिप्तं व्रतं हिंसनं वा अने न । इष्टादिभ्यश्चेतीनिः ।

अवकुटारः । त्रि । अवकटे । अवाचीनः । अवात् कुटारश्च ।

अवकृष्टः । त्रि । वहिष्कृते । निष्कासिते । अवकृष्यते स्म । कृष विलेख ने । क्तः ।

अवकेशी । त्रि । कालानुत्पन्नफलद्रु मे । वन्ध्ये । अफलेवृक्षे । अवसन्नाः केशायस्य सोवकेशो निष्केशः । सो स्तिदृष्टान्तत्वेन अस्य । अतइनिः । सयथानिष्केशः एवमयं निष्फलः । अवकंशून्यमीष्टे तच्छीलः । सुप्यजा तावितिणिनिर्वा ।

अवक्रः । त्रि । अकुटिले ॥

अवक्रचेताः । पुं । परमात्मनि । अवक्रमा

हिरस्यप्रकाशयकिंच्यमेव अवक्षित मेकरूपंचेतो विज्ञानमस्येति । त्रि । अकुटिलचित्ते । अवक्रांसरलंचेतो यस्य ॥

अवक्रयः । पुं । मूल्ये । वस्ते । राजग्राह्यद्रव्ये । वणिग्भिः शुल्कस्थानेप्रतिभाव्यमधिपतयेदेये । एतावत् कालमुपयोगार्थं भाण्डवस्त्राश्वादि मंयाद्दीयते मह्यंच युष्माभिरेताव द्रव्यंदेय मित्येवंविधेभाटके । भाडा इति प्रसिद्धे ॥ अवक्रीयते ऽनेन । कुक्रीञ्द्रव्यविनिमये । पुंसीतिघः । एरजित्यच्तुन ल्युटावाधात् ॥

अवक्लेदनम् । न । किंचिदार्द्रत्वे ।

अवच्युतम् । न । उपरिकृतच्युते ।

अवक्षेपः । पुं । निन्दायाम् ।

अवक्षेपणम् । न । भर्त्सने ।

अवक्षेपणी । स्त्री । वल्गायामितिहेम चन्द्रः ।

अवगणितम् । त्रि । तिरस्कृते । परिभूते । अवगण्यतेस्म । गणसंख्याने । क्तः ।

अवगण्डः । पुं । गण्डस्थव्रणे । वरण्डे ।

अवगच्छति । गम्लृ गतौ । समन्ताद्गुः ।

अवगतः । त्रि । ज्ञाते । प्राप्ते । विदिते । अवगम्यतेस्म । गम्लृ गतौ । क्तः ।

अवगतिः । स्त्री । ज्ञानमात्रे । ज्ञानसा ध्ये । अवगम्यतेऽनया । गम्लृ । क्तिन् ।

अवगथः । त्रि । प्रातःस्नाते । अवगीयते । दृङ्० । निशीथगोपीथा वगथा इतिथक् गाङोह्रस्वश्च निपातनात् ।

अवगमः । पुं । ज्ञाने । अवगम्यतेऽनेन । फले । अवगम्यते प्राप्यते । गम० । अप् ।

अवगाढः । त्रि । निविडे । अन्तः प्रविष्टे । निमग्ने । अवपूर्वाद्गाहेः कर्त्तरि क्तः ॥

अवगाहः । पुं । जलद्रोण्याम् । नौका जलसेचनकाष्ठपात्रे । इतिहलायुधः ॥

अवगाहः । पुं । स्नाने । स्नानगृहे ।

अवगाहनम् । न । अवलोडने । निमज्जने । अवगाहे । गोताभारके न हाना इतिभाषा ।

अवगीतः । त्रि । निर्वादे । जनापवादे । मुहुर्दृष्टे । दुष्टे । गर्हिते । ख्यातगर्हणे । अवगीयतेस्म । गैशब्दे । क्तः । घुमास्थेतीत्वम् । मुहुर्गीते ॥

अवगीर्णः । त्रि । वर्णिते । अवगीर्यते स्म । गृशब्दे । क्तः । अपानाक्रिर्गते द्रव्ये ॥

अवगुणः । पुं । दोषे ।

अवगुण्ठनम् । न । योषाच्छिरः प्रावरणक्रियायाम् । घूंघट कर्ना इतिभाषा ।

योषाननावरकसरन्ध्रवस्त्रे । स्त्रीमुखाच्छादनवस्त्रे । आच्छादनं समुद्दिष्टमवगुण्ठनमीश्वरि । धूल्यादिप्रक्षणे ॥ वेष्टने । मुद्राविशेषे ॥

अवगुण्ठिका । स्त्री । योषाप्रावरणक्रियायाम् । अवगुण्ठने । अवनिकायाम् ॥

अवगुण्डितम् । त्रि । चूर्णिते ॥

अवगृह्यम् । न । प्रातिशाख्यादिषु पदविशेषे । यस्य पदस्यावग्रहः क्रियते तदित्यर्थः ॥ अवगृह्यते ग्रह उपादाने । विच्छेदार्थग्रहेरर्थः । पदास्वैरिबाह्या पक्ष्येषु चेति क्यप् । ग्रहिज्येति सम्प्रसारणम् । कुगतीतिसमासः ॥

अवगोरणम् । न । ताडनार्थं यष्ट्यादीनामुद्यमे । मारणेकूं लट्ठ उठावना इतिभाषा ॥

अवग्रहः । पुं । वृष्टिरोधे । ज्ञानभेदे ॥ प्रतिबन्धे । गजालिके । हस्तिललाटे । अवगृह्यतेऽङ्कुशेन । ग्रहेरप् ॥ विच्छेदे । अवान्तरपदसंज्ञां ख्यापयितुं पदपाठकाले किञ्चित्कालमवसाने । अवग्रहणमवग्रहः । ग्रह उपादाने । अवपूर्वात् ग्रहेर्घञोऽभावे ग्रहवृदृनिश्चिगमश्चेत्यप् । स्वभावे

अवग्रहणम् । न । प्रतिरोधे । तिरस्कृतौ । अनादरे ॥

अवग्राहः । पुं । वृष्टिरोधे ॥ अवग्रहणमवग्राहः । अवे ग्रहो वर्षप्रतिबन्धे इति अवपूर्वात् ग्रहेर्वा घञ् ॥ शापे । आक्रोशेऽवन्योर्ग्रह इति घञ् । अवग्राहस्ते भूयात् अभिभवइत्यर्थः ॥

अवघट्टः । पुं । गर्त्ते । भूरन्ध्रे ॥

अवघातः । पुं । अवहनने । तण्डुलादिकण्डने ॥ अवहननम् । हनहिंसागत्योः । घञ् । हनस्तोऽचिण्णलोः । हो हन्तेरिति कुत्वम् ॥

अवचयः । पुं । पुष्पफलादीनां छेदने ॥

अवचूडः । पुं । अवचूले ॥ अधोलम्बिकलापे ॥

अवचूर्णितम् । त्रि । पेषिते । अवध्वस्ते । चिप्रसुधादिचूर्णस्यलेखादौ ॥ फल्गुचूर्णैराचिते । अवचूर्ण्यतेस्म । सत्यापेतिण्यन्तात् क्तः । यद्वा । चूर्णपेषेचुरादिः

अवचूलः । पुं । अवाग्ध्वजकञ्चुके । ध्वजाग्रबद्धाधोमुखवस्त्रे । झण्डेका पटका इतिभाषाप्रसिद्धे ॥

अवचूलकम् । न । चामरे ॥

अवच्छिन्नः । त्रि । सङ्कुचिते ॥ अवच्छेदकतानिरूपके । विशिष्टेऽवच्छेदाश्रये ॥ अवच्छिद्यतेस्म । छिदिर्० । क्तः ॥

अवच्छुरितम् । न । अट्टहासे । अवच्छु

रणम् । छुरच्छेदने । भावेक्तः ॥

अवच्छेदः । पुं । विरामे ॥ सङ्कोचे ॥ विशेषणत्वे ॥ एकदेशे । परिच्छेदे ।

अवच्छेदकम् । त्रि । न्यायमतेन अव्याप्य वृत्त्यधिकरणसम्बन्धैकदेशे ॥ इतरव्यावर्त्तके । विशेषणे ॥

अवच्छेदकावच्छेदः । पुं । व्यापकत्वे ॥

अवच्छेद्यम् । त्रि । अवच्छेदाऽवच्छेदकोभयनिरूपणीये ॥

अवज्ञा । स्त्री । अनादरे ॥ अवज्ञानम् । ज्ञातश्चोपसर्ग इत्यङ् । टाप् ॥

अवज्ञातम् । त्रि । अवमानिते ॥ अवज्ञायतेस्म । ज्ञा अवबोधने । क्तः ॥

अवज्ञानम् । न । तिरस्कारे ॥

अवटः । पुं । खिले ॥ गर्त्ते ॥ यथा । रक्षसांगतसत्त्वानामेषधर्मः सनातनः । अवटे येनिधीयन्ते तेषांलोकाः सनातना इतिरामायणम् ॥ कूपे ॥ कुहकजीविनि ॥ अवन्त्यस्मात् अवरक्षणादौ । शकादिभ्योऽटन् ॥

अवटनिरोधनः । पुं । नरकविशेषे ॥

अवटिः । स्त्री । गर्त्ते ॥ इतिहलायुधः ॥

अवटीटः । त्रि । नतनासिके । अवनाटे ॥ अवनमनं नासिकायाः । नते नासिकायाः संज्ञायां टीटञ् नाटच् भ्रटचः । अवटीटञ्नासिकायानतमस्याः । अर्श आद्यच् । अवटीटानासिका सा अस्त्यस्यपुरुषस्य । अर्शआद्यच् ॥

अवटुः । पुं । वृक्षभेदे ॥ गर्त्ते ॥ कूपे ॥ पुं । स्त्री । घाटायाम् । ग्रीवापश्चाद्भागे । ग्रीवायामुन्नतभागे ॥ अवटलति । टल वैक्लव्ये । अवटीकतेवा । टीकृ गतौ । मितद्र्वादित्वात् डुः ॥ यद्वा । अवटति । वट वेष्टने वटभाषणेवा । बाहुलकादुः ॥

अवटोदा । स्त्री । भारतवर्षस्यनद्यन्तरे ॥

अवडीनम् । न । पक्षिणामवरोहणे । पक्षिणामधोगमने ॥

अवतंसः । पुं । न । कर्णपूरे ॥ शेखरे । शिरोभूषाभेदे । उत्तंसे ॥ अवतंसयति अवतंस्यतेऽनेनवा । तसि । सौत्रोभूषार्थः । पचाद्यच् हलश्चेति घञ्वा ॥

अवतमसम् । न । क्षीणान्धकारे ॥ अवक्षीनं तमः । अवसमन्धेभ्यस्तमस इत्यच् ॥

अवतरणम् । न । अवतारे ॥

अवतारः । पुं । अवतरणे । अवरोहे ॥ पुष्करिण्यादौ ॥ देवानांविशेषतो विष्णोर्मूर्त्यन्तरेण पूर्णांशावेशरूपेणपृथिव्यां प्रादुर्भावे ॥ अवतारास्त्वसङ्ख्यातास्तेष्वेते विशेषतःप्रसिद्धाः

। मत्स्यः कूर्मोवराहश्चनरसिंहोथवा मनः। रामोरामश्चरामश्चबुद्धःकल्की चतेदश ॥ अपिच । प्रकृतिर्विष्णुरूपाचपुंरूपश्चमहेश्वरः । एवंप्रकृतिभेदेनभेदास्तुप्रकृतेर्दश ॥ कृष्णरूपाकालिकास्याद्रामरूपाचतारिणी । बगलाकूर्ममूर्त्तिःस्यान्मीनोधूमावतीभवेत् ॥ छिन्नमस्तानृसिंहःस्याद्वराहश्चैवभैरवी । सुन्दरीजामदग्न्यःस्याद्वामनोभुवनेश्वरी । कमलाबौद्धरूपास्यान्मातङ्गीकल्किरूपिणी । स्वयंभगवतीकालीकृष्णस्तुभगवान्स्वयम् । स्वयञ्चभगवान्कृष्णःकालीरूपोभवेद्द्विजे । इतिमुण्डमाला । विशेषोललितोपाख्यानेद्रष्टव्यः । पुनश्चश्रीभागवते १ स्कन्धे ३ ऽध्याये सएवप्रथमंदेवः कौमारंसर्गमाश्रितइत्यादिनाद्रष्टव्यः । तीर्थे । नद्यादितीर्थे ॥ अवतरत्यनेनास्मिन्वा । तॄप्लवनसन्तरणयोः । अवेतॄस्त्रोर्घञ् ।

अवतारणम् । न । भूतादिग्रहे । वस्त्राञ्चले । अर्चने । अवरोहणे ॥

अवतीर्णः । त्रि । अवतरणविशिष्टे । प्रादुर्भूते । जलादौकृतावरोहे । प्रविष्टे ।

अवतोका । स्त्री । स्रवद्गर्भायाम् । पतितगर्भागवि । अवगलितं तोकमपत्यं यस्याः ॥

अवदंशः । पुं । दंशने । भर्जितद्रव्यचर्वणे । मद्यपानरुचिजनकभक्ष्यद्रव्ये । अवदंश्यते पानरुच्यर्थम् । दंशदशने । कर्मणिघञ् भावेवा ।

अवदातः । पुं । सिते । गौरे । त्रि । विशुद्धे । शुक्लगुणविशिष्टे । पीतवर्णवति ॥ मनोज्ञे । अवदायतेस्म । दैप् शोधने । क्तः ।

अवदानम् । न । खण्डने । पराक्रमे ॥ अतिवृत्ते । शुद्धकर्मणि । यथा । विपञ्चीगायन्तीविविधमवदानंपुररिपोरिति । उशीरे ॥ दोःअवखण्डने दैप्शोधनेवा । भावेल्युट् ।

अवदारकः । पुं । खनित्रे । त्रि । विदारणकर्त्तरि ।

अवदारणम् । न । खनित्रे ॥ अवदार्यते ऽनेन । दृविदारणे । णयन्तः । ल्युट् ।

अवदाहः । पुं । अवदहने । न । वीरणमूले । अवनीयते दाहोऽस्मात् ।

अवदीर्णम् । त्रि । खण्डिते । द्रुते । द्रवीभूते घृतादौ । अवदीर्यतेस्म । दविदारणे क्तः ।

अवदोहः । पुं । दुग्धे ॥ अवदुह्यते । दुह० । कर्मणि घञ् ।

अवद्यम् । त्रि । अधमे । पापे । निन्द्ये । नवदति परंगुणम् नउद्यते नउच्यते

वा। अवद्यावमाधमार्वरेफा: कुत्सिते इति वदेर्नञि कर्त्तरियत्। अवद्यपण्येतित् कर्मणियत्॥

अवद्योतनम्। न। प्रकाशे। त्रि। तद्वति।

अवद्रङ्गः। पुं। हट्टे।

अवधानम्। न। मनोयोगे॥ अवडुधाञोल्युट्।

अवधारणम्। न। निश्चये। अवधृतौ। इयत्तादिपरिच्छेदे। परिमाणनिश्चये।

अवधारित:। त्रि। निश्चिते। कृतावधारणे॥

अवधार्य्य:। त्रि। अवधारणीये। निर्धार्ये।

अवधि:। पुं। अवधाने। सीम्नि। परस्यां काष्ठायाम्। काले। बिले। अवधानम्। डुधाञ्०। उपसर्गे घो: कि:।

अवधीरित:। त्रि। अवज्ञाते।

अवधूत:। त्रि। अभिभूते। निवर्त्तिते। यथा। अवधूतभय:। वायौ। अवधुनोति धूञ्०। क्त:॥ अनादृते। योगेश्वरे। सन्न्यासाश्रमिणि॥ तन्निरुक्तिर्यथा। अक्षरत्वाद्वरेण्यत्वाद्धूतसंसारसङ्कटात्। तत्त्वमस्यर्थसिद्धत्वादवधूतोभिधीयत इति। अपि च। योविलङ्घ्याश्रमान् वर्णान् आत्मन्येवस्थित: पुमान्। अतिवर्णाश्रमीयोगी अवधूत:सकथ्यतइति। यथा रवि:सर्वरसान् प्रभुङ्क्ते हुताशनश्चापिहि सर्वभक्षक:। तथैवयोगी विषयान् प्रभुङ्क्ते नलिप्यते पुण्यपापैश्चशुद्ध्यपि। अत्रत्यो विशेषो हंसेद्रष्टव्य:।

अवधूननम्। न। तिरस्कारे।

अवधूलनम्। न। अवचूर्णने।

अवधृत:। त्रि। आकर्णिते। निश्चिते।

अवधृति:। पुं। अवधारणे।

अवध्य:। त्रि। मारणायोग्ये। यथा। अवध्याञ्चस्त्रियं प्राहुस्तिर्य्यग्योनिगतास्वपीति। अपिच। किंत्वयान श्रुतं लोके अवध्या:प्रमदेषितइति। अवध्यवधे पापमुक्तंमनुना। यावानवध्यस्यवधेतावान् वधस्य मोक्षणे। अधर्मोनृपतेर्दृष्टोधर्मस्तुविनियच्छत इति। ९ऽध्याये २४९ श्लोक:।

अवध्वंस:। पुं। परित्यागे। निन्दने। अवचूर्णने।

अवध्वस्त:। त्रि। परित्यक्ते। निन्दिते। अवचूर्णिते॥ अवध्वस्यतेस्म। ध्वंसुगतौच। क्त:।

अवनम्। न। प्रीतौ। रक्षणे। प्रीणने। अवरक्षणादौ। ल्युट्।

अवनतम्। त्रि। अवाग्भूते। आनते।

अवनमतिस्म। ग्रामप्रह्वत्वे। नन्त्य र्थे तिक्तः। अनुदात्तोपदेशेत्यनुना सिकलोपः॥

अवनतिः। स्त्री। विनये। अनौद्धत्ये॥

अवनद्धः। त्रि। प्रत्युप्ते॥

अवनाटः। त्रि। नतनासिके। नासि कायाःनतम्। नतेनासिकाया इति नाटच्। तद्योगान्नासिकाऽवनाटा। साम्रत्वस्य। अर्शआद्यच्॥

अवनामः। पुं। प्रणामे। अवनमनम्। अवणमेोघञ्॥

अवनायः। पुं। अधोनयने। निपातने। अवनयनम्। णीञ् प्रापणे। अवो दोर्निय इति घञ्॥

अवनिः। स्त्री। भुवि। अवति अव्यते वा। अवरक्षणादैा। अर्त्तिसृधृधमी त्यनिः॥

अवनिक्तः। त्रि। क्षालिते॥

अवनी। स्त्री। स्थिरायाम्। भूमैा। ना यमाणायाम्। कृदिकारादितिवा ङीष्॥

अवनीपतिः। पुं। राजनि। अवन्याः पतिः॥ अवनीं पातिवा। पारक्षणे। पातेर्डतिः॥

अवनेजनम्। न। प्रक्षालने। हस्तसंस्का रे। अव णिजिर्॰। ल्युट्। पिण्ड प्रदानार्थमास्तृतकुशोपरिजलसे - चने॥

अवन्तयः। पुं। देशभेदे। मालवेषु॥ अवति। अवरक्षणादैा। वाहुलकात् झिच्॥

अवन्तिका। स्त्री। उज्जयिन्याम्॥

अवन्तिसोमम्। न। काञ्जिके। अवन्ति षु अभिषुतं सोमम्। शाकपार्थि वादिः॥

अवन्ती। स्त्री। देशभेदे॥ यथा। ताम पर्णी समासाद्य महेन्द्रशिखरोन्नतः। अवन्तीसंज्ञकोदेशः कालिकातस्तति प्रतीति॥

अवपातः। पुं। विले। निपाते। अधः पतने। अवपतनम्। पत्लृ॰। घञ्। गजग्रहणगर्त्ते। अवपातस्तु हस्त्यर्थे गर्त्तेछन्नेतृणादिनेतियादवः। औ घी इतिभाषा॥

अवपाचितः। त्रि। भिक्षोदकीकृते अ पपाचिते॥

अवपाशितः। त्रि। वद्धे॥

अवप्लुतः। त्रि। अवतीर्णे। सत्त्वसैवाव तीर्णे॥

अवबुद्धः। त्रि। अनुभूते॥

अवबोधकः। पुं। परिदीपके॥ अवबो धयति। वुध। ण्वुल्॥

अवभर्जितः। त्रि। दग्धे॥

अवभासः। पुं। साक्षात्कारे॥

अवभासकः। त्रि। प्रकाशके।

अवभृथः। पुं। दीक्षान्तयज्ञे। मुख्ययज्ञशेषयज्ञविशेषे। प्रधानकर्मसमाप्तौ क्रियमाणेष्टिविशेषे॥ यज्ञाङ्गभूतस्नानविशेषे॥ अवभ्रियतेऽनेन। हृभृञ्धारणपोषणयोः भृञ्भरणेवा। अवेभृञइतिकथन्॥

अवभ्रटः। त्रि। नतनासिके॥ अवनतं नासिकायाः। नतेनासिकायाः संज्ञायामितिभ्रटच्। अवभ्रटंच नासिकायानतमस्त्यस्याः। अर्शआद्यच्। अवभ्रटानासिकास्त्यस्य पुरुषस्य। अर्शआद्यच्॥

अवमः। त्रि। कुत्सिते। अवरत्यस्मादात्मानम्। अवरक्षणादौ। अवमेति ऊर्ध्वेयाषतेरमः प्रत्ययोनिपातितः॥ अवेर्भवेोवा। अवेर्धर्मोर्लोपश्चेतिमः। न। अवमद्दिने।

अवमतम्। त्रि। अवमानिते॥ अवमन्यतेस्म। मनज्ञाने।क्तः॥

अवमतिथिः। स्त्री। स्युक्तिस्त्रितिथयो वारे एकस्मिन्नवमातिथि रिति ख्यातितिथौ॥

अवमद्दिनम्। न। अवमे। यथा। तिथ्यन्तद्वयमेकोद्दिनवारःस्पृशतियत्र तदवमद्दिनम्। अस्यार्थः। द्दिनेतावद्वारद्वयंभवति वारप्रवृत्तिकालात् पूर्वमेकोवारस्तत्परंचान्यः। तथाद्दिनस्याहोरात्रस्य एकोवारस्तिथित्रयं तिथिनयंवायत्रद्दिनेस्पृशति तदवमद्दिनम्। वारप्रवृत्तिकालात् परंपरद्दिनसूर्योदयावध्येकवारेण तिथित्रयस्पर्शे तिथिद्वयस्पर्शेवा अवमद्दिनंस्यादित्यर्थः।

अवमन्ता। त्रि। अवमानस्यकर्त्तरि॥ अवमन्यते। अवपूर्वान्मनेस्तृच्।

अवमर्दः। पुं। पीडने। अवमर्दनम्। मृदक्षोदे। घञ्॥

अवमर्शः। पुं। नाटकसन्ध्यन्तरे।

अवमानना। स्त्री। अवज्ञायाम्॥ अवमाननम्। मनेर्ण्यन्ताद्युच्।

अवमानितम्। त्रि। अवज्ञाते। अवमान्यतेस्म। मानपूजायाम्। क्तः।

अवमूर्द्धशयः। त्रि। अधोमुखशायिनि॥ अवनतो मूर्द्धायस्यसः। अवमूर्द्धाशेते शीङ्स्वप्ने। पार्श्वादिषूपसंख्यानादच्।

अवमोटनम्। न। परिवर्त्तने।

अवमोटनी। स्त्री। परिवर्त्तनशीलायाम्।

अवयवः। पुं। अङ्गे। प्रतिज्ञाहेतूदाहरणोपनयनिगमनाख्य ऽनुमानाख्यवाः। अवयौति। युमिश्रणे। पचाद्यच्।

अवरः। त्रि। चरमे। पश्चाद्भवे। अधमे।

कार्ये । न । गवाक्षमज्ञादिदेशे ।

अवराति । राढाने । खातश्चोपसर्ग इतिकः । यथा । मद्वोतिस्त्रियतेवा । तजवरखे । अच ग्रहइद्गिख्यद्वा ।

अवरजः । पुं । कनिष्ठभ्रातरि । यवीयसि । शूद्रे । अवरस्मिन् काले जातः । सप्तम्यांजनेर्डः ॥

अवरजा । स्त्री । कनिष्ठायांभगिन्याम् ।

अवरतः । । । पश्चादर्थे । अवरस्मात् । तसिल् । अवरस्मादर्थे । विभाषापरावराभ्यामित्यतसुच् । अवरतोवसत्यागतोरमणीयंवा ॥

अवरतिः । स्त्री । विरतौ । उपरामे ॥ अवरमणम् । रमक्रियायाम् । क्तिन् ।

अवरप्रोक्तः । त्रि । प्राकृतबुद्धिनोक्ते । हीनमतिनाप्रोक्ते । अवरेणप्रोक्तः ।

अवरवर्णः । पुं । स्त्री । शूद्रे । वृषले । अवरोऽधमोवर्णोऽस्य । अवरश्चासौवर्णश्चेतिवा ।

अवरवर्णकः । पुं । स्त्री । शूद्रे । अवरवर्णएव ।

अवरव्रतः । पुं । अर्के ॥ त्रि । हीनव्रते ।

अवरस्तात् । । । अवरे । अवरस्तादर्थे । अवरस्मिन् अवरस्याम् अवरस्मात् अवरस्याः अवरोऽवरावावसत्यागतोरमणीयंवा । दिक्छब्देभ्यइत्यस्तातिः तत्रस्थियोमेजविभाषावरस्याति

अवरस्यपश्चोऽस्त्वादेशाभावः ।

अवरा । स्त्री । भवान्याम् । पार्वत्याम् ।

अवरार्द्धम् । त्रि । अवरार्द्धभवे । अवरार्द्धेभवम् । परावराधमोत्तमपूर्वाच्चेतियत् ।

अवरीणम् । त्रि । धिकृते । अवरीणते स्म । रीङ्स्रवणे । क्तः ।

अवरुग्णः । त्रि । भग्ने ।

अवरुद्धः । त्रि । स्थगिते । आच्छादिते ।

अवरुद्धा । स्त्री । अन्तःपुरचारिण्यांभोग्यायांकर्मकर्याम् ।

अवरूढः । त्रि । अवतीर्णे ।

अवरोधः । पुं । तिरोधाने । राजदारेषु । शुद्धान्ते । राजस्त्रीगृहे ॥ अवरुध्यतेऽत्र । रुधिर्आवरणे । घञ् ।

अवरोधकः । त्रि । रोधकारके । अवरोधकर्त्तरि । अवरोधयति । अवपूर्वात् रुधेर्ण्वुल् ।

अवरोधनम् । न । राज्ञामन्तःपुरे । अवरुध्यतेऽत्र । रुधिर् आवरणे । ल्युट् । अवरोधकरखे रोकना इति भाषा । यथा । कण्ठावरोधनमिति ।

अवरोधायनम् । न । अन्तः पुरे ।

अवरोधिकः । पुं । अन्तःपुराध्यक्षे ॥ अवरोधेनियुक्तः । तत्रनियुक्तइतिठक् । संज्ञापूर्वकत्वाद्वृद्ध्यभावः । अवरोधाः स्यास्तिवा । ठञ् ।

अवरोपितः । त्रि । उद्वासिते ।

अवरोप्यमाणः । त्रि । अवतार्यमाणे । वृक्षेष्वंसंताप्यमर्मविलटः प्राणच् । वरः पोन्यतरस्यामितिपः ।

अवरोहः । पुं । अवतारे । अवतरणे ॥ आरोहे । तरुमूलात्प्रभृतिशाखाग्रपर्यन्तं गतायां गुडूच्यादिलतायाम् । लतोद्गमे । अधोगतौ । स्वर्गे । अवरोहतिजन्मनि । वटबीजजन्मनि । पापाद्यच ॥

अवरोहशाखी । पुं । प्रवटवे ।

अवरोहिका । स्त्री । अश्वगन्धाख्यलतायाम् ॥

अवरोही । पुं । वटद्रुमे ।

अवर्णः । पुं । निन्दायाम् । परिवादे । वर्ण्यते । वर्ण वर्णने । घञ् । वर्णः प्रशंसा । तद्विरुद्धोऽवर्णः ।

अवलग्नः । पुं । न । देहमध्ये ॥ त्रि । लग्नमात्रे । संलग्ने । लग्यतेस्म । लगेसंगे । क्षुब्धस्वान्तेतिसाधुः । यद्वा । लज्जतेस्म । ओलस्जी व्रीडने । गत्यर्थेतिक्तः । स्कोरिति सलोपः । ओदितश्चेतिनत्वम् । स्वीदितइतिनेट् । अवकृष्टमवलग्नं वा लग्नम् । प्रादयो गतेतिसमासः ।

अवलम्बः । पुं । आधारे । अवलम्बने ।

अवलम्बनम् । न । आश्रये । यथा । प्रतिकूलतामुपगतेहि विधौविफलत्वमेतिबहुसाधनता । अवलम्बनाय दिनभर्तुरभून्न पतिष्यतः करसहस्रमपीतिमाघे ९ सर्गः । पुं । हृदयस्थकफे ।

अवलम्बितम् । त्रि । अविलम्बिते । आश्रये । संश्रिते । आश्रिते । वस्त्रादिनारुद्धे ॥ अधोलम्बायमाने । अवलम्बतेऽच । लवि० । क्तोधिकरणे चेतिक्तः ।

अवलिप्तः । त्रि । गर्वेणाविवेकहीने ।

अवलिप्तता । स्त्री । अहङ्कारे ।

अवलिमा । पुं । अवलभावे । देहस्थरोगादिनिमित्ते जरादिनिमित्तेवाकृशीभावे ।

अवलीढः । त्रि । भक्षिते । कृतावलेहे ।

अवलीला । स्त्री । अवज्ञायाम् । अनायासे ।

अवलुण्ठनम् । न । लुण्ठने । लोटनाइतिभाषा ।

अवलेपः । पुं । गर्वे । लेपने । दूषणे ॥ सङ्गे । अवलेपनम् । लिपउपदेहे । घञ् ।

अवलेपनम् । न । प्रक्षणे । विलेपने । मलना । इतिभाषा ।

अवलेहः । पुं । लेह्यौषधे । अवलिह्यते । लिहआस्वादने । घञ् । तस्य पर्यायाश्च

यथा। कालादेर्वर्तुलः आकारः चक्रत्वं सारसक्रिया। सोऽवलेहस्त्वलेहस्तस्माद् इत्युच्यते बुधैरिति वैद्यकपरिभाषा।

अवलेहनम्। न। लेहने। जिह्वयाऽऽस्वादने। चाटना इतिभाषा।

अवलोकनम्। न। आलोके। दर्शने। अनुसन्धाने। लोकदर्शने। ल्युट्।

अवलोकितम्। त्रि। निरीक्षिते। देखा इतिभाषा। पुं। लोकनाथे। बुद्धविशेषे। नपुंसके भावेक्तः। न। प्रेक्षणक्रियायाम्।

अवल्गुजः। पुं। सोमराज्याम्। त्रि। असाधुजे। अवल्गोरशोभनाज्जातः। कृष्णावर्णा सोमराज्याम्। बाकुच इतिलोकभाषा।

अववादः। पुं। निन्दायाम्। आज्ञायाम्। विस्रम्भे। अवाऽऽलम्बने। कार्यमवलम्ब्यवदनमत्र। वदेर्घञ्।

अवशः। त्रि। निःश्रेयससाधनायाऽप्रयतमाने। परतन्त्रे। अस्वाधीनशरीरे। अविद्याकामकर्मादिपरवशे। प्रतिकूले। नविद्यतेवशः मायस्मात्तं यस्यसः।

अवशिष्टः। त्रि। उर्वरिते। परिशिष्टे।

अवश्यम्। अ। निश्चये। अवश्यमित्यादौ। नित्ये। प्रयत्ने। अवश्यायते ण्येकृतौ। इत्यम्त्यवः। लुम्पेदवश्यमःकृत्ये। यथा। अवश्यपाच्यम्। अवश्यमावश्यके इतिकुल्लूकः। त्रि। अनायत्ते।

अवश्या। स्त्री। कुज्झटिकायाम्। त्रि। अनायत्ते।

अवश्यायः। पुं। नीहारे। अभिमाने। दर्पे। अवश्यायते श्यैङ्गमापकरते। श्यैङ्गतौ। श्याद्यधेतिणः। आतोयुगितियुक्।

अवश्रयणम्। न। चुल्ल्यादितोऽवतारणस्थापने।

अवष्टब्धः। त्रि। अविदूरे। आसन्ने। आक्रान्ते। अवलम्बिते। अवष्टम्भोऽस्य। स्तभिस्तम्भे स्तम्भरोधनेवा। क्तः। स्तम्भः अवाच्चेतिषः। अवाश्रयाऽऽलम्बनेतिस्वस्य च आविदूर्ये स्तम्भःषत्वविधानादवष्टब्धशब्द आसन्नपर इति। अवश्रीनावष्टब्धे इत्यमनोरमायां स्थितम्।

अवष्टम्भः। पुं। स्वर्णे। स्तम्भे। प्रारम्भे। सौष्ठवे। अवष्टम्भनम्। ष्टम्भरोधे। घञ्।

अवष्वाणम्। न। भक्षणे।

अवस्। अ। बाह्ये। बहिरर्थे। अधोगच्छति। अवस्तादर्थे। अवरस्मिन् अवरस्याम् अवरस्मात् अवरस्याः अव

रोऽवराधा वसन्त्यागतोरमणीयंवा । पूर्वाधरावराणां मिन्थसितस्तस्मिन्नि योगेनावरस्थादेशश्च ॥

अवसः । पुं । अर्के । भूपे । अवति । अवरक्षणादौ । असुविषभ्यांस्थादिमाऽसच् ॥

अवसक्तः । त्रि । लग्ने ।

अवसक्थिका । स्त्री । पर्य्यङ्कबन्धे । पर्यङ्के ॥

अवसडीनम् । न । पक्षिणोऽधःपतने शोभनवत्तायाम् ।

अवसन्नः । त्रि । प्राप्तावसादे । विदग्धे । अवासदत् । षद्लृ० । गत्यर्थेति क्तः ।

अवसन्नता । स्त्री । खेदे । भावे तल् ।

अवसरः । पुं । प्रस्तावे ॥ शिष्यजिज्ञासानिवृत्त्यावश्यवक्तव्यत्वरूपे सङ्गतिविशेषे । अनन्तरवक्तव्यत्वमवसरः । यथोपमानेऽवसरसङ्गतिरितिजगदीशतर्कालङ्कारः । वत्सरे । मन्त्रभेदे । वर्षणे । अवसरणम् । सृगतौ । वाहुलकादप् ॥ अधिकरणेपुंसिसंज्ञायामितिघोवा । योग्यकाले ।

अवसरालयः । पुं । अर्द्धरात्रे ।

अवसर्गः । पुं । निरवग्रहे । स्वतन्त्रे ॥ अवसर्जनम् अवसृज्यतेवा । सृज० । घञ् ॥

अवसर्पः । पुं । चारे ॥ अवसर्पति । सृप्लृ गतौ । पचाद्यच् ॥

अवसर्पिणी । स्त्री । बौद्धकल्पे । समुद्रकोटिकोटिसागरवर्षैरासमाप्यते ।

अवसादः । पुं । अवसन्नत्वे । विषादे । अवसदनम् । षद्लृ० । भावे घञ् ।

अवसादनम् । न । नाशे । शैथिल्यापादने ।

अवसानम् । न । समापने । विरामे । पर्य्यन्ते । मृत्यौ । सोमायाम् । षोन्तकर्मणि । ल्युट् ॥

अवसायः । पुं । शेषे । समाप्तौ । निश्चये ॥

अवसायकः । पुं । अवसानकरे । स्यते णर्य्यन्तात् ण्वुल् ।

अवसितम् । त्रि । ऋद्धे । परिपक्वमर्द्दितधान्ये । ज्ञाते । गतौ । अवसाने । अवसानगते । समाप्ते । सम्बद्धे । षिञ् बन्धने इत्येतस्यावपूर्वस्यनिष्ठायांरूपम् । अवस्यतिस्म अवसीयतेस्मवा । षोअन्तकर्मणि । क्तः । द्यतिस्यतीतीत्त्वम् ।

अवसृष्टम् । त्रि । निःसृते ।

अवसेकिमः । पुं । वटके । वडाइतिख्याते । इति हेमचन्द्रः ।

अवस्कन्दः । पुं । शिविरे । विजिगीषूणां निवेशस्थाने । अवस्कन्दति । स्कन्दि-

र०। पचाद्यच्। अवगाहने।

अवस्कन्दनम्। न। अवतरणे। अवगाहने॥

अवस्करः। पुं। विष्ठायाम्। अपाने। गुह्ये। उपस्थे॥ गोप्ये। अवकीर्यते क्षिप्यते। ह्वविक्षेपे। ऋदोरप्। कस्कादिः। वर्चस्केऽवस्कर इतिवासाधुः॥

अवस्तात्। ।। अपरे। अवोर्थे। अवरस्मिन् अवरस्याम् अवरस्मात् अवरस्याः अवरो ऽवरावा वसत्यागतोऽरमणीयंवा। दिक्छब्देभ्य इत्यस्तातिः। विभाषावरस्येतिपक्षेऽवादेशः॥

अवस्तारः। पुं। जवनिकायाम्। कनात इति चिक इति प्रसिद्धायाम्। आस्तरणे॥ अवस्तृणात्यऽनेनास्मिन्वा। स्तञ् आच्छादने। अवेतस्त्रोर्घञ्॥

अवस्तु। न। अज्ञानादिसकलजडसमुदायस्वरूपे महाप्रपञ्चे। वस्तुनोऽन्यस्मिन्। असद्वस्तुनि॥

अवस्था। स्त्री। दशायाम्। कालकृतविशेषे। कालकृतोधर्मोवपुषोवैवनादिविशेषस्तस्मिन्॥ यथाहुः। कौमारं पञ्चमाब्दान्तंपौगण्डंदशमावधि। कैशोरमापञ्चदशाद्यौवनंतुततः परमिति॥ अपिच। आषोडशाद्भवेद्बालस्तरुणस्तत उच्यते। वृद्धस्सप्ततेरूर्ध्वं वर्षीयान्नवतेःपर इति। अवस्थाने॥ अवतिष्ठति। अवपूर्वात् स्थाधातोर्थ्ववस्थायामितिवापकात् साधुः॥ अवतिष्ठतेऽनयावा। आतश्चोपसर्गइत्यङ्। टाप्॥

अवस्थाचतुष्टयम्। न। वैद्यकमतेकालकृतचतुर्विधदशायाम्। यथा। आपञ्चदशवर्षं बाल्यम्। आत्रिंशद्वर्षं कौमारम्। आपञ्चाशद्वर्षं यौवनम्। पञ्चाशतऊर्ध्वं वृद्धत्वमिति॥

अवस्थानम्। न। स्थितौ। वासे। प्रतिष्ठायाम्। अवपूर्वात्स्थिधातेर्ल्युट्॥

अवस्थितः। त्रि। प्रतिफलिते॥ आसीने। कृतावस्थाने। स्थिते। अवपूर्वः ष्ठागतिनिवृत्तौ। क्तः। द्यतिस्यतीतीत्वम्॥

अवस्थितिः। स्त्री। अवस्थाने॥

अवस्यन्दनम्। न। माध्ये।

अवस्रंसनम्। न। अधः पतने॥

अवस्रंसितः। त्रि। लम्बिते॥

अवहः। पुं। वायोस्तृतीयस्कन्धे॥ यथा। ततःसत्त्वोद्भवोधत्तोविधर्त्तोच विधारणः। वरणश्चतृतीयोयमाद्राद्रवहोगणः ३ इति॥

अवहननम्। न। अवघाते॥

अवहस्तः। पुं। हस्तपृष्ठे॥

अवहारः। पुं। चोरे॥ द्यूतयुद्धादिषु

अवे। निमन्त्रणोपनेतव्यद्रव्ये। ग्राहाख्ययादसि। अवहरति। अवपूर्वात् हृञः स्याद्यधेतिघः। यद्वा। अवह्रियन्तेऽस्मिन्। हृञ०। अवहाराधारेतिघञ्। धर्मान्तरे।

अवहारकः। पुं। अवहारार्थे। हांगर इतिख्यातेजलजन्तुविशेषे। नक्रराजे॥ अवहारएव। स्वार्थेकः।

अवहार्य्यः। त्रि। समर्पणीये। दण्डनीये।

अवहालिका। स्त्री। प्राचीरे। इति हारावली॥

अवहासः। पुं। परिहासे। अवहसनम्। हसे०। घञ्।

अवहितम्। त्रि। सावधाने। विख्याते। प्रवेशिते॥ निहिते। अवधीयतेस्म। डुधाञ् धारणपोषणयोः। क्तः। दधातेर्हिः।

अवहित्थम्। न। स्त्री। आकारगुप्तौ॥ अवहिः स्थितम्। सुपिस्थ इत्यत्र स्थइतियोगविभागात्कः। पृषोदरादिः। अवहित्थमथोस्त्रतेति भरतोक्तेःक्लीवम्।

अवहित्था। स्त्री। आकारगोपने। अवहिःस्थितिः अवहित्था। सुपिस्थ इत्यत्र स्थ इतियोगविभागात्कः। पृषोदरादिः। टाप्।

अवहेलम्। न। स्त्री। अनादरे। अवज्ञायाम्। अवहेलनम्। हेड़ अनादरे। घञर्थेकः। डलयोरेकत्वस्मरणात्लः।

अवहेलनम्। न। अनादरे। तिरस्कारे।

अवहेला। स्त्री। अनादरे॥

अवहेलितम्। त्रि। कृतावहेले।

अवाक्पुष्पी। स्त्री। मधुरिकायाम्। शतपुष्पायाम्। सौंफ इतिख्यातायाम्। अवाञ्चिपुष्पाण्यस्याः। गौरादिः। अधःपुष्प्याम्। मङ्गल्यायाम्। हेठाहुलीति गौडप्रसिद्धे तृणे।

अवाक्शाखः। पुं। स्वर्गनरकतिर्य्यक्प्रेतादिशाखाभि शाखिभिसंसारवृक्षे। अवाञ्चोनिकृष्टाः कार्योपाधयोहिरण्यगर्भादयो महदहङ्कारतन्मात्रादयोवा शाखा इव शाखाअस्यसः।

अवाक्शिराः। पुं। अधोमुखे। अवाक्शिरोऽस्य।

अवाचः। त्रि। परिरक्षके।

अवाग्रः। त्रि। नम्रे। अवनते। अवनतमग्रमस्य।

अवाङ्मनसगोचरम्। त्रि। वाङ्मनसयोरविषये। वाङ्मनसयोर्गोचरम् नवाङ्मनसगोचरम्॥

अवाङ्मुखः । त्रि । अधोमुखे ॥ अवाङ्मुखंयस्यसः ॥

अवाक् । अ । अधोदेशे । अवाचिदेशे अवाचोदेशात् अवाङ्देशो वा । दिक्छब्देभ्यः सप्तमी पञ्चमी प्रथमाभ्य इत्यस्तातिः । अञ्चेर्लुक् ।

अवाङ् । त्रि । अधोमुखे । नम्रे ॥ अवाञ्चत्यधोमुखीभवति । ऋत्विगितिक्विन् ।

अवाक् । त्रि । मूके । नवागस्य ।

अवाची । स्त्री । दक्षिणदिशि । अधोदिशि । अधोमुख्याम् । अवोमध्यार्थः । अक्षोमध्यञ्चतिस्तूर्यम् । ऋत्विगादिनाक्विन् । उगितश्चेति ङीप् इतिस्वामी ॥ वस्तुतस्तु दक्षिणदिशि असाधुरेवायम् । अवपूर्वस्याञ्चतेरधोमुखीभावेवृत्तेः ॥

अवाचीनम् । त्रि । दक्षिणदिग्भवे । अधोमुखे । अवागेव । विभाषाञ्चेरितिखः ॥

अवाच्यम् । न । दुर्वचने । अनक्षरे ॥ नवचनार्हम् । यथा । वचोऽशब्दसंज्ञायामितिनकुत्वम् । त्रि । अनिन्दिते । अवक्तव्ये ॥ यथा । नैवपश्येन्नशृणुयादवाच्यंजातुकस्यचित् । ब्राह्मणानां विशेषेणनैवब्रूयात् कथञ्चन । यद्ब्राह्मणस्य कुशलंतदेवसततंवदेत् ।

तूष्णीमासीत निन्दायां कुर्वन्भेषज्यमात्मन इतिमहाभारतम् ।

अवाच्यदेशः । पुं । योनौ । भगे ॥ अवाच्यश्चासौदेशश्च ।

अवाच्यवचनम् । न । दोषविशेषे । यदेवावाच्यवचनम् वाच्यवचनंहितत् ।

अवान्तरः । त्रि । प्रधानान्तःपातिनि । इयंफलश्रुतिर्नश्रेयःपरमपुरुषार्थ-साधनपरा भवति । किन्तुवहिर्मुखानां मोक्षविवक्षयाऽवान्तरकर्मफलैः कर्मसुरुच्युत्पादनमात्रम् । यथा । पिवनिम्बंप्रदास्यामिखलुते खण्डलड्डुकान् । पित्रैवमुक्तः पिवति तिक्तम प्यतिवालकइति ॥

अवाप्तः । त्रि । प्राप्ते ।

अवाप्तिः । स्त्री । प्राप्तौ ।

अवाप्यः । त्रि । लब्धव्ये ।

अवारम् । न । नद्यादेः पूर्वतीरे । अर्वाक्तटे । अर्वाक्तीरमवारम् । अवव्रियते । ऋगतौ । कर्मणि घञ् ॥ नवारमस्यचेतिवा । अर्शआद्यच् ।

अवारपारः । पुं । समुद्रे ।

अवारपारीणः । त्रि । पारगे । अवारपारंगच्छति अवारपारयोर्भवोवा तत आगतोवा । राष्ट्रावारपाराद्घखाविति खः । अवारपारंगामिनि ॥ अवारपारात्यन्तानुकामंगामीतिखः ।

अवारिका। स्त्री। धन्याके॥ अवरिका पिपाठ इतिराजनिर्घण्टः।

अवारितः। त्रि। अकृतवारणे।

अवारीणः। त्रि। अवारगामिनि। अवारंगच्छतीत्यर्थेषु। अवारपाराद्वि गृहीतादविपरीताच्चेतिखः। अवारं गामीवा। अवारपारात्यन्तानुकामं गामीतिखः।

अवावटः। पुं। द्वितीयेनपित्रासवर्णा यामुत्पादिते। यथा। द्वितीयेनतु यःपित्रासवर्णायां प्रजायते। अवावट इतिख्यातः शूद्रधर्मःसजातित इति स्मृतिः।

अवासाः। त्रि। नग्ने। नवासोऽस्य।

अवाह्यः। त्रि। आभ्यन्तरे। प्रतीचि। प्रतीचोऽन्यस्यबाह्यस्याभावात्। न विद्यते बाह्यमन्यदस्य।

अविः। पुं। नाथे॥ रवौ। मेषे। शैले॥ मूषिककम्बले। अवति अव्यतेवा। अवरत्यणादौ। इन्। स्त्री। स्त्रीध र्मिण्याम्। अवतिशब्दाया:। सर्व-धातुभ्य इन्।

अविकः। पुं। अविशब्दार्थे। अविरेव। अवेः कइतिकः।

अविकटः। पुं। मेषसमूहे। अवीनांस ङ्घातः। सङ्घातेकटच्।

अविकम्पः। त्रि। अप्रचले। नास्तिवि कम्पोवेपथुर्यस्य:॥

अविकम्पितः। त्रि। अचलिते। नवि कम्पितः।

अविकल्पः। त्रि। एकरूपे। नविकल्पो ऽस्मिन्।

अविकारी। त्रि। विक्रियाशून्ये कूटस्थे परमात्मनि।

अविकृतिः। स्त्री। मूलप्रकृतौ। नास्ति विकृतिर्यस्याः।

अविगन्धिका। स्त्री। अजगन्धावृक्षे।

अविगीतम्। त्रि। अनिन्दिते।

अविघ्नः। पुं। करमर्दके। विजयतेऽस्य। ओविजीभयचलनयोः। गत्यर्थेति-क्तः। ओदितश्चेतिनत्वम्। नविघ्नः॥

अविचारः। पुं। अन्याये। विवेकाभावे॥ यथा। अविचारसिद्धुयं वेश्यविला-सिनीवमाया असतोपिभावानुपदर्श यन्तीपरपुरुषंवञ्चयतीति। त्रि। वि चाररहिते।

अविचारकः। त्रि। मूढे।

अविचारितम्। त्रि। अकृतविचारे। अविवेचिते।

अविचाली। त्रि। देशान्तरप्राप्तिरहि-ते॥

अविच्युतः। त्रि। निष्ठ्ये।

अविज्ञः। त्रि। अनभिज्ञे। अप्रवीणे।

अविज्ञातः। त्रि। अर्थापरिज्ञानाद-

निश्चिते। यथा। यदधीतमविज्ञातं निगदेनैव शब्द्यते। अनग्नाविव शुष्कैधो न तज्ज्वलति कर्हिचिदिति। न तज्ज्वलतीति। निष्फलं भवतीत्यर्थः। ईश्वरे॥ यन्न विज्ञायते पुंभिर्नामभिर्वा क्रियागुणैरिति निरुक्तेः।

अविज्ञातार्थम्। पुं। परिषत्प्रतिवादिभ्यां त्रिरभिहितमप्यविज्ञातमविज्ञातार्थम्॥ ५।५२। त्रिरभिहितं वादिनेति शेषः।

अविज्ञानवान्। पुं। अनिपुणे। अविवेकिनि। अविज्ञानमस्ति अस्यास्मिन्वा। मतुप्।

अविज्ञेयम्। न। प्रमाणान्तरानवगाह्ये। औपनिषदे ब्रह्मणि। तद्धि रूपत्वाद्रूपादिहीनत्वात् इदमेवमिति विस्पष्टज्ञानार्हं न भवति। अविज्ञेयम्। त्रि। प्रमाणानवगाह्ये। दुर्ज्ञेये।

अविडीनम्। न। पक्षिणामाभिमुख्याभिगमने॥

अवितम्। त्रि। रक्षिते। अव्यतेस्म। अवरक्षणादौ। क्तः।

अवितथम्। न। सत्ये। तत्त्वे। न वितथम्। त्रि। तद्विशिष्टे।

अवितर्क्यम्। त्रि। अनूहनीये। श्रौतार्थे।

अविता। त्रि। पालयितरि।

अविस्त्यजः। पुं। न। पारदे। इतिराजनिर्घण्टः॥

अविदग्धः। त्रि। अनग्ने। निर्गन्धे। अचतुरे॥

अविदासी। त्रि। उपक्षयशून्ये।

अविदितः। त्रि। विदितविपरीते। अव्याकृते। अज्ञाते। विज्ञानाभावे। अविदितविज्ञाना यद्विलोकप्रवृत्तेः।

अविदूसम्। न। मेषदुग्धे॥ अवेर्दुग्धम्। अवेर्दुग्धे सोढदूसमरीसचः॥

अविद्धकर्णी। स्त्री। पाठायाम्। अविद्धौ कर्णौ यया। पाककर्णेति ङीष्। अविद्धोऽछिद्रः पर्णरूपः कर्णोऽस्याः वा।

अविद्यः। त्रि। विद्यारहिते।

अविद्यमाना। स्त्री। मायायाम्॥ त्रि। अभावे। अवर्त्तमाने॥

अविद्या। स्त्री। अहम्मतौ। अज्ञाने। यथाहुः। अविद्याया अविद्यात्वमिदमेव तु लक्षणम्। यत्प्रमाणासहिष्णुत्वमन्यथा वस्तु सा भवेदिति॥ अन्यच्च। सेयं भ्रान्तिर्निरालम्बा सर्वन्यायविरोधिनी। सहते न विचारं सा तमो यद्वद्दिवाकरमिति॥ पुनश्च। दुर्घटत्वमविद्याया भूषणं न तु दूषणम्। कथंचिद्घटमानत्वेऽविद्यात्वं दुर्घटं भवेदिति॥ अनित्याशुचिदुःखानात्मसु नित्यशुचिसुखात्मख्यातौ। अव्यक्त

महदहङ्कारपञ्चतन्मात्रेष्व नात्मस्वा
त्मबुद्धौ । अतस्मिंस्तद्बुद्धौ । विपर्य
ये । मिथ्याज्ञाने । अनात्मन्यात्मख्या
तौ । यथाशरीरे मनुष्योऽहमित्यादि
। इयञ्च सर्वक्लेशमूलभूतात्मसंरुच्य
ते । अनादिभावरूपाज्ञाने । अवि
द्योपादिलघयेकर्मणि । मलिनसत्त्व
प्रधानायाम् । संवृत्तौ ॥ परमानन्द
स्वरूपात्माज्ञाने । वेदनंविद्या । विद
ज्ञाने । संज्ञायां समजनिषदनिपते
ति क्यप् । विद्याविरुद्धा अविद्या ॥

अविद्वान् । त्रि । अज्ञे । नविद्वान् ।

अविधि: । पुं । शास्त्राविहिते । अविधा
ने । यथा । वसेत्स नरके घोरे दि
नानि पशुरोमभि: । अमितानि दुरा
चारो योऽहन्त्यविधिना पशूनित्याद्यु
क्तश्चेयाज्ञवल्क्य: ।

अविन: । पुं । राशि । अध्वर्य्यौ । अव
ति । अवरक्षणादौ । श्यास्त्याहञ्ज
विभ्य इनच् । त्रि । यष्टरि ॥

अविनत: । त्रि । उन्नते ।

अविनय: । पुं । विनयाभावे । त्रि । अ
विनीते ।

अविनाभाव: । पुं । व्याप्तौ । व्याप्य
निष्ठव्यापकनिरूपितधर्मे । यथा ।
वह्निमान् धूमादित्यादौ धूमनिष्ठा
वह्निनिरूपिताव्याप्तिरिति न्यायमी

मांसयोर्मतम् । तत्पदार्थे तत्पदा
र्था भाववद्वृत्तित्वाभावे । यथा । के
यमाकाङ्क्षा न तावदविनाभाव: ।
नीलंसरोजमित्यादौ तदभावात् ।
विमलंजलंनद्या: कच्छेमहिषइत्य
त्रजलान्वितनद्या अविनाभावात् क
च्छे साकाङ्क्षतापत्तेश्च । इत्याका
ङ्क्षा चिन्तामणि: । अविनाभाव इ
ति । तत्पदार्थेन विनायोभाव: स
त्वं तदभाव इत्यर्थ: । तत्पदार्थे त
त्पदार्थाभाववद्वृत्तित्वाभावस्तत्पदा
र्थेतत्पदार्थाकाङ्क्षा इतिभाव इति-
मट्टीकामाधुरी ।

अविनाशी । त्रि । अन्त्यविकारवर्जिते ।
नित्ये । सत्ये । अबाध्ये सर्वप्रकार
परिच्छेदशून्ये । अविक्रियआत्मनि ।
विनष्टुं शीलमस्येति विनाशी । नवि
नाशी ।

अविनीत: । त्रि । विदाते । समुद्धते । न
व्यनायि । णीञ्० । क्त: ।

अविनीता । स्त्री । कुलटायाम् । नव्य
नायि । णीञ्प्रापणे । क्त: । नविनी
तावा ।

अविन्ध्य: । पुं । राक्षसान्तरे ॥

अविपट: । पुं । मेषविस्तारे । अवीनां
विस्तार: । विस्तारे पटच् । कम्ब
लादौ ।

अविपश्चित्‌ । पुं । विचारजन्यतात्पर्यप
रिज्ञानशून्ये । अविवेकिनि । नविप
श्चित्‌ ।

अविप्रकृष्टः । त्रि । आसन्ने ।

अविप्रियः । पुं । श्यामाकतृणे ।

अविप्रिया । स्त्री । श्वेतालतायाम्‌ ।

अविभक्तम्‌ । त्रि । अभिन्ने । एकमेवार्थे
। अथाहत्ते सर्वत्राऽनुस्यूते अधिष्ठ
तार्थम्‌ ॥ पृथक्तयाच सर्वस्मिन्वि
नतयाबाधाः । वि
द्यमाने । नविभक्तम्‌ ।

अविभावितः । त्रि । अनुपलक्षिते ।

अविमरीसम्‌ । न । मेषीदुग्धे । अवे
र्दुग्धम्‌ । अवेर्दुग्धेमरीसच्प्रत्ययः ।

अविमुक्तम्‌ । न । काशीक्षेत्रे । अविमु
क्ते महादेवोविश्वेश्वाक्षीशिवापरे-
त्यागमः । यथा । मुनेप्रलयकालेऽ
पितन्नुक्षेत्रं कदाचन । विमुक्तंनशिवा
भ्यांयदविमुक्ततो विदुरिति । अवि
मुक्तंनमोक्तव्यंसर्वथैवमुमुक्षुभिः ।
किन्तु शिवाभविष्यन्तिकाश्यांनिवस
तांसतामिति श्रीदेवीभागवतम्‌ ।
त्रि । अत्यक्ते । नविमुक्तम्‌ ॥

अविरतम्‌ । न । सन्तते । अनवरते ।
अनुपरते । नास्तिविरतमस्य । क्रि
याविशेषणे वर्त्तमानंक्लीवम्‌ । सत्त्व
गामितुत्रिलिङ्गम्‌ ।

अविरतिः । स्त्री । चित्तस्यविषयसम्प्र

योगात्मनिगर्हे ।

अविरलः । त्रि । घने । निविडे ।

अविरुद्धः । त्रि । अनुकूले । अप्रतिषिद्धे ।
नविरुद्धः ।

अविरोधः । पुं । विवादाभावे ॥ यथा ।
श्रुतिस्मृतिविरोधेतु श्रुतिरेवगरीय
सी । अविरोधेसदाकार्यंस्मार्त्तंवैदि
कवत्सतेति ॥ नविरोधः ।

क... । न । मेषदाम...

अविलम्बितम्‌ । त्रि । आशुगे । उच्चण्ड
॥ न । आशुनि । शीघ्रे । विलम्बते
स्म । लविअवस्रंसने । आषध्योपधः
। अकर्मकत्वात्‌ कर्त्तरिक्तः । नञ्स
मासः ।

अविला । स्त्री । मेष्याम्‌ । मेष्याम्‌ ।

अविवरः । त्रि । नीरन्ध्रे ।

अविवाक्यम्‌ । न । दशरात्रस्यदशमेह्नि ।

अविवादः । पुं । विवादाभावे । नविवा
दः ।

अविवेकः । पुं । विषयविरक्त्यभावे ।
सम्भूयकारितायाम्‌ ॥ नह्निकिञ्चिदे
कंकार्यं पर्याप्तमपितुसम्भूय । विप
र्यासे । व्याकुलत्वहेतौमोहे ॥ अ
विमृष्यकारित्वे ॥ सदसद्विवेचनारा
हित्ये । त्रि । तद्वति । नविवेकः ॥

अविवेकी । त्रि । विवेकहीने । अविवे
चके । तस्मादविवेकिनःसुखलाभलि
प्सवोनाऽत्राधिकारिणइतिमुक्तिवाद

स्वगादाधरीटीका । अन्नमुक्तिविचारे ॥

अविवेकि । न । व्यक्ते । प्रधाने ॥ महदादो ॥ यथा प्रधानं स्वतोनविविच्यते एवंमहदादयोपि न प्रधानाद्विविच्यन्ते ॥ वालिशे । मूर्खे ॥ गुरुशास्त्रोपदेशरहिते ॥ नविवेकी ॥

अविशिष्टम् । त्रि । समाने । नविशिष्टम् ॥

अविशेषः । पुं । तन्मात्रेषु ॥ तानि सूक्ष्मदादिभिःपरस्परव्यावृत्तानि नानुभूयन्त इत्यविशेषाः सूक्ष्माख्योच्यन्ते ॥ निष्प्रपञ्चे । विशेषाभावे ॥ त्रि । विशेषरहिते । तुल्ये ॥

अविश्रान्तम् । न । अनवरते ॥ त्रि । विश्रामहीने ॥

अविश्वस्तः । त्रि । प्रत्ययायोग्ये । विश्वासानर्हे ॥ यथा । नविश्वसेदविश्वस्ते विश्वस्तेनातिविश्वसेत् । विश्वासाद्भयमुत्पन्नंमूलान्यपिनिकृन्ततीति ॥

अविश्वासा । स्त्री । चिरप्रसूतायांगवि ॥

अविषः । पुं । अब्धौ । राजनि ॥ अवति । अवरक्षणादो । अविमह्योष्टिषच् । त्रि । निर्विषे ॥

अविषा । स्त्री । निर्विषातृणे ॥

अविषी । स्त्री । नद्याम् । टित्त्वान्ङीप् ॥

अविसोढम् । न । अविमर्षे । अवेर्दुग्धम् । अवेर्दुग्धेसोढदूसमरीसचोवक्तव्याः ॥

अविस्पष्टम् । न । क्लिष्टे । अप्रकटवचने ॥ नविस्पश्यतेस्म । स्पशबाधनस्पर्शनयोः । कर्मणिक्तः । अविस्पष्टेति निर्देशादिडभावः ॥

अवीः । स्त्री । ऋतुमत्याम् ॥ अवति लज्जायाः । अवरक्षणादो । अविवृस्तृतन्त्रिभ्यईः ॥

अवीचिः । पुं । नरकभेदे । नरके ॥ नास्तिवीचिः सुखमत्र । त्रि । तरङ्गशून्ये ॥

अवीचिमयः । पुं । नरकभेदे । यःसाक्ष्यादावनृतंवदति सनिरवलम्बे ऽवीचिमये ऽधश्शिरानिपात्यते ॥ इति श्रीभागवतम् ॥

अवीजा । स्त्री । ईषद्वीजायांद्राक्षायाम् । किसमिस् इतिलोके ॥

अवीतम् । न । अनुमानप्रभेदे । व्यतिरेकमुखेन प्रवर्त्तमाने निषेधके । तन्नावीतंशेषवत् । विशेषेणास्पष्टमितोवीतः समभवतीत्यवीतः ॥

अवीरः । त्रि । निःसत्त्वे । निर्वीर्ये ॥

अवीरा । स्त्री । निष्पतिसुतायाम् । वीरयति । वीरविक्रान्तौ । अच् । पतिपुत्रवतीनारी वीराप्रोक्तामनीषिभिः । नवीरा । अजातापत्यविधवा

ऽवीरेतिस्मृतिः ।

अवृजिनः । त्रि । यथोक्तकारितयानि-
ष्पापे ।

अवेक्षणम् । न । दर्शने । ईषद्दर्शने ।
ल्युट् ।

अवेक्षा । स्त्री । अवेक्षणे । प्रतिजागरे ।
अवधाने । अवेक्षणम् । ईषद्दर्शने ।
गुरोश्चहलःस्त्रियः । टाप् ।

अवेक्षिता । न । अवेक्षके । अध्यक्षे ।
आयव्ययादिनिरीक्षके । अवेक्षते ।
ईक्ष० । तृच् ।

अवेद्यः । पुं । गोवत्से । त्रि । अज्ञेये ।

अवेलः । पुं । अपलापे ॥ त्रि । वेला
शून्ये ।

अवेला । स्त्री । पूगचर्विते । चबाई
सुपारी इतिभाषा ।

अवैधम् । त्रि । विधिविवर्जिते । विध्य
विषये । यथा । अवैधंपद्मं कुर्वन्
राशोदण्डेनशुध्यतीति ॥

अवोदम् । त्रि । अवक्लेदने । उन्दोक्लेद
ने अवपूर्वः । भावेघञ् । अवोदैधौ
द्मेतिनिपातनान्नलोपः ।

अव्यक्तः । पुं । हरौ । स्मरहरे । सर्वका
रणे । रूपादिहीनतया चक्षुराद्य
गोचरे योगाभ्यासावसेये भावे ।
अजितेषु सर्वकार्येषु सद्रूपेणानुगते ।
हिरण्यगर्भे । सूक्ष्मशरीरे । स्वापा
वस्थायाम् । निर्विकारे । अव्यक्तप्रवृ
त्तिनिमित्तजातिगुणक्रियासम्बन्ध
रहिते । व्यक्तःस्पष्टोनेत्यव्यक्तः ॥ यत्र
ध्वनावकारादयोवर्णा विशेषरूपेण
नव्यज्यन्तेसध्वनिरव्यक्तः । मूर्खे ।
कन्दर्पे ॥ न । प्रकृतौ । सत्वादि ।
यत् सर्वस्यजगतो बीजभूत मव्याकृ
तनामरूपसतत्वम् सर्वकार्यकारण
शक्तिसमाहाररूपम् अव्यक्ताव्याकृता
काशादिनामवाच्यंपरमात्मन्योतप्रो
तभावेनसमाश्रितम् वटकणिकाया
मिव वटवृक्षशक्तिः । तत्त्वादिरूपेण
निरूप्यमाणे व्यक्तिरस्यनास्तीत्यव्य
क्तम् । तदुक्तम् । हेतुमदनित्यम-
व्यापिसक्रियमनेकमाश्रितंलिङ्गम् ।
सावयवंपरतन्त्रं व्यक्तं विपरीत मव्यक्त
मिति । साङ्ख्योक्तमहदादौ । आ
त्मनि । परमात्मनि । मायोपाधिके
ब्रह्मणि ॥ त्रि । अवयवरहिते । अ
व्यक्तमितिविज्ञेयंलिङ्गग्राह्यमतीन्द्रि-
यम् । सूक्ष्मे । अविज्ञेये । अस्फुटे ॥
नव्यज्यतेस्म । अव्यक्तादौ । क्तः ॥
अव्याकृतकार्यभूतसूक्ष्मे ॥ भूतसू
क्ष्मतयाधिकरणे । मव्यक्तम् इतिवा ।

अव्यक्तमूलप्रभवः । पुं । संसारवृक्षे ।

अव्यक्तरागः । पुं । अरुणवर्णे । किञ्चि
ल्लोहिते । अव्यक्तोरागोयस्य ।

अव्यक्तलिङ्गः । त्रि । अदम्भेनश्रुतिस्मृत्युक्तंप्रकारेण आश्रमवति । नव्यक्तंदम्भेनगृहीतंलिङ्गमाश्रमिस्वमनेन ॥

अव्यग्रः । त्रि । अनाकुले । नव्यग्रः ॥

अव्यङ्गः । त्रि । अविकले । परिपूर्णे । अविकलाङ्गे । नव्यङ्गः ॥

अव्यङ्गा । स्त्री । शूकशिम्ब्याम् ॥

अव्यञ्जनः । पुं । शृङ्गहीनपशौ । त्रि । अव्यक्ते । अस्फुटे । अविद्यमानंव्यञ्जनंयस्ययस्मिन्वा ।

अव्यण्डा । स्त्री । शूकशिम्ब्याम् । कौंच इतिख्यातायाम् ॥ नविगतमण्डमस्याः ॥

अव्यतिकारः । पुं । अप्रसङ्गे ॥

अव्यथः । पुं । सर्पे । त्रि । निर्व्यथे । नव्यथायस्य । नव्यथते । व्यथभयसञ्चलनयोः । पचाद्यच् ॥

अव्यथा । स्त्री । पथ्यायाम् । चारट्याम् ॥ ओषधीभेदे । मुण्डाम् ॥ नव्यथायस्याः । नव्यथते । व्यथ । पचाद्यच् । टाप् ॥

अव्यथी । पुं । अश्वे । नव्यथते तच्छीलः । व्यथ । जिद्वृक्षिविश्रीण्वमाव्यथाभ्यमपरिभूप्रसूभ्यश्चेतीनिः ॥

अव्यथिषः । पुं । अर्णवे । सूर्ये । नव्यथते । व्यथ । नञिव्यथेरितिटिषच् ।

अव्यथिषी । स्त्री । धरायाम् । रात्रौ ॥ टित्वान्ङीप् ॥

अव्यभिचारी । त्रि । केनापिप्रतिकूले न हेतुनानिवारयितुमशक्ये ॥

अव्ययः । पुं । न । स्वरादिशब्दे । पुं । विष्णौ । शिवे ॥ अनाद्यनन्तदेहादिसम्तानाश्रये आत्मज्ञानमन्तरेणानुच्छेद्येमायामयेसंसारहक्षे । त्रि । उत्पत्तिविनाशादिसर्वक्रियाशून्ये । नित्ये । अविनाशिनि । अपरिच्छिन्ने । यथा । सदृशंत्रिषुलिङ्गेषु सर्वासुचविभक्तिषु । वचनेषुचसर्वेषु यन्नव्येति तदव्ययमिति ॥ नविद्यतेव्ययोऽवयवापचयोगुणापचयोविनाशोवायस्य । यद्वा । नव्येति विकारं नभजतइत्यव्ययम् । विपूर्वादिणः पचाद्यच् । नव्ययः ।

अव्ययात्मा । पुं । अनश्वरस्वभावे ।

अव्ययीभावः । पुं । प्रायः पूर्वपदार्थप्रधानेसमासविशेषे ।

अव्यलीकः । पुं । सत्ये ।

अव्यवसायवान् । त्रि । शिक्षौ । व्यवसायरहिते । इतित्रिकाण्डशेषः ।

अव्यवस्था । स्त्री । शास्त्रविरुद्धव्यवस्थायाम् । अपसिद्धान्ते । अविधौ ।

अव्यवस्थितः । त्रि । नीतिशास्त्रादिव्यवस्थानभिज्ञे ॥ सिद्धान्तरहिते ।

अव्यवहार्य्यः । त्रि । अभिधानाभिधेय

पयोर्वाङ्मनसयोरविषये ॥ व्यवहारायोग्ये । नव्यवहार्यः ॥

अव्यवहितम् । त्रि । व्यवधानशून्ये । संसक्ते । अपदान्तरे । नव्यवधीयतेस्म । क्तः । दधातेर्हिः ।

अव्याकृतः । पुं । बीजरूपे । अविवेके । अव्यक्ते । प्रकृतौ । असम्भूतौ । साभासाज्ञाने । अनिर्वाच्ये । नव्याकृतः ॥

अव्याकृताकाशः । पुं । अव्यक्ते ।

अव्याजः । पुं । छलाभावे । शीघ्रे ।

अव्यापकम् । त्रि । परिच्छिन्ने । नव्यापकम् ॥

अव्यापि । न । व्यक्ते ।

अव्याप्यम् । त्रि । व्याप्तिरहिते । अव्यापनीये । अनधीने ।

अव्याप्यवृत्तिः । त्रि । किञ्चिदवच्छिन्नवृत्तौ । स्वसमानाधिकरणाभावप्रतियोगिनि ॥ दैशिककालिकभेदेन सद्विविधः । तत्पर्यायः । प्रादेशिकः । आत्मनोविशेषगुणाः । बुद्धिसुखदुःखेच्छाद्वेषयत्नधर्माधर्मभावनाख्यसंस्काराः ९ । आकाशस्यविशेषगुणः शब्दः १० । सामान्यगुणौ संयोगविभागौ १२ । एतेसर्वे अव्याप्यवृत्तयः स्युरितिन्यायभाषा ।

अव्युत्पन्नः । त्रि । अनभिज्ञे ।

अशक्यम् । त्रि । अशक्ते ।

अशक्कुम्भी । स्त्री । पानीयपृष्ठजे । काईइतियस्याः प्रसिद्धिः ।

अशक्तः । त्रि । असमर्थे । सामर्थ्यहीने ॥ यथा । उपवासेष्वशक्तानांनक्तंभोजनमिष्यतइति । नशक्तिरस्य । न दुःसुभ्योहलिशक्त्योरितिपाठात्पक्षेअच् ।

अशक्तिः । स्त्री । करणवैकल्यहेतुकेबुद्धिधर्मे । साचाष्टाविंशतिभेदभिन्ना । यथा । एकादशेन्द्रियवधाःसहबुद्धिवधैरशक्तिरुद्दिष्टा । सप्तदशधाचबुद्धेर्विपर्ययात्तुष्टिसिद्धीनामिति । एकादशेन्द्रियवधास्तु । बाधिर्यंकुष्ठतान्ध्यंजडताजिघ्रतातथा । मूकताकौण्यपङ्गुत्वक्लैब्योदावर्त्तमन्दताः । यथासंख्यंश्रोत्रादीनामिन्द्रियाणांवधाः । एतद्धेतुकाबुद्धेरशक्तिः स्वव्यापारेभवति । तथाचैकादशहेतुत्वादेकादशधाबुद्धेरशक्तिरुच्यते । हेतुहेतुमतोरभेदविवक्षया सामानाधिकरण्यम् । तदेवमिन्द्रियवधद्वारेण बुद्धेरशक्तिमुक्त्वास्वरूपतोऽशक्तिमाह । सहबुद्धिवधैरिति । कतिबुद्धेःस्वरूपतोवधाइत्यतआह । सप्तदशधाचबुद्धेः । कुतः । विपर्ययात्तुष्टिसिद्धीनाम् । तुष्टयोनवेतितद्विपर्ययाशक्तिरूप

ख्यात्रयभवंति । एवंसिद्धयोऽष्टाविति तद्विपर्ययास्तच्छिद्रूपणादष्टौभवन्ति । इतिसांख्या: । अणिच । अशक्ति: कारकापायेसदर्थाप्रभविष्णुता । कारकाणामन्त:करणवहिष्करणाना मपायेविनाशेसति विद्यमानेप्यर्थे अप्रभवनशीलत्वमशक्ति: । अन्धव धिरादेरिवरूपशब्दादाविति ।

अशक्य: । त्रि । असाध्ये । अशकनीये ।

अशत्रु: । पुं । चन्द्रे । त्रि । शत्रुरहिते । मित्रे ।

अशनम् । न । ओदने । भक्षणे । अश° । ल्युट् । ज्वरवान्ज्वरवर्जितो यथालघुकुर्यादशनंदिनात्यये ।

अशनाया । स्त्री । बुभुक्षायाम् । क्षुधायाम् । अशितुमिच्छा अशनस्येच्छा वा अशनायतिवा । क्षुपइतिक्यच् । अशनायेति ईत्वाभाव: । अप्रत्ययादित्य: ।

अशनायितम् । त्रि । क्षुधिते । अशनस्येच्छा । अशनायेतिसाधु: । अशनायाजातास्य । तारकादि: ।

अशनि: । स्त्री । पुं । चञ्चलायाम् । विद्युति । पवौ । वृक्षादिविनाशकेमेघोत्पन्नज्योतिषि । अश्नाति सङ्घातं करोति । अश्यतेऽनेनेतिवा । अर्त्तिसृधृधमीत्यादिना अनि: ।

अश्मवर्षके ॥ उल्काविशेषे ।

अशनित्विट् । स्त्री । विद्युति । अशने: त्विट् ।

अशब्द: । पुं । न । अवेदमूलके ।

अशम: । पुं । इदंकृत्वेदंकरिष्यामीति सङ्कल्पप्रवाहानुपरमे ।

अशय्य: । पुं । तापसान्तरे । य:कदापिनशेते ।

अशरीर: । पुं । स्वेनरूपेणाकाशकल्पे परमात्मनि । त्रि । शरीररहिते ॥ यथा । प्रत्यग ज्ञानशिखिध्वस्तेमिथ्याज्ञानेसहेतुके । नेतिनेतिस्वरूपत्वादशरीरोभवत्ययमिति ।

अशर्म्म । न । दु:खे । त्रि । पीडायुक्ते । शर्मसुखम् तद्विरुद्धम् । नञ्ञिति नसमास: ।

अशाखा । स्त्री । शूलीतृणे ।

अशान्त: । त्रि । इन्द्रियलौल्यादनुपरते । आत्मसाक्षात्कारशून्ये । नशान्त: ।

अशाश्वत: । त्रि । अस्थिरे । दृष्टनष्टप्राये । नशाश्वत: ॥

अशास्त्रम् । न । वेदादिविरुद्धे । नशास्त्रमस्मिन् ।

अशास्त्रविहितम् । त्रि । वेदेनप्रत्यक्षादिनावा अविहिते । युद्धाद्यागमबोधिते ॥ शास्त्रेणविहितम् । नशास्त्रविहितम् ।

अशिक्षितः । त्रि । अनिपुणे । शिक्षारहिते ।

अशितम् । त्रि । भुक्ते । तृप्ते । अश्यते स्म । अशभोजने । क्तः ।

अशित्रम् । त्रि । चौरे । पुं । चरौ । अश्नन्तितेन । अशभोजने । अशित्रादिभ्यइत्रोत्रावितिइत्रप्रत्ययः ।

अशिरः । पुं । वीतिहोत्रे । राक्षसे ॥ भास्करे । वायौ । न । हीरके ।

अशिरा । स्त्री । अशिरराक्षसनार्य्याम् ।

अशिश्विका । स्त्री । पुत्ररहितायाम् । नशिशुर्यस्याः । सख्यशिश्वीतिसाधुः । स्वार्थेकन् ।

अशिश्वी । स्त्री । अशिश्विकायाम् । नास्याः शिशुरस्तीत्यर्थे सख्यशिश्वीति भाषायामिति निपातनात् ङीष् ।

अशीतिः । स्त्री । सङ्ख्याविशेषे ८० । सङ्ख्येये । अष्टदशतः परिमाणमस्य । पङ्क्तिविंशति त्रिंशच्चत्वारिंशत्पञ्चाशत्षष्टिसप्तत्यशीतीत्यादिनानिपातनात्प्रकृतेरशीभावस्तिप्रत्ययश्च ।

अशीर्षिकः । त्रि । अशीर्षवति । ब्रीह्यादिषुशीर्षान्नञ इतिपाठाट्ठक् ।

अशीलः । त्रि । दुःशीले ।

अशुचिः । पुं । विण्मूत्रश्लेष्मादौ । त्रि । शास्त्रोक्तशौचहीने । यथा । व्रतानामुपवासानांश्राद्धादीनाञ्चसङ्गमे । करोतियः क्षौरकर्मसोऽशुचिःसर्वकर्मस्विति ॥ नशुचिः ॥

अशुद्धः । त्रि । अज्ञानतत्कार्य्यमलयुक्ते । अपवित्रे । अकृतशोधने । नशुद्धः ।

अशुभम् । न । पापे । अनिष्टफले । यथा । स्वेन्द्रियाणाञ्चसामर्थ्यंस्वकर्म्माणिकृतानिच । मुहुर्मुहुश्चविस्मृशो विरमे दशुभान्मनइति । अमङ्गले । त्रि । तद्युक्ते । नशुभम् ।

अशून्यशयनव्रतम् । न । श्रावणकृष्णद्वितीयायांकर्त्तव्यमत्स्यपुराणोक्तव्रतविशेषे ।

अशृतम् । त्रि । अपक्वे । नशृतम् ।

अशेषः । त्रि । निःशेषे । सम्पूर्णे । नशेषोऽस्य ॥

अशोकः । पुं । कङ्केलिपादपे । यथा । अशोकश्चरणाघाताज्जायते पुष्पवानिति । अस्यगुणायथा । अशोकः शीतलस्तिक्तो ग्राहीवर्ण्यः कषायकः । दोषापचीतृषादाहकृमिशोषविषास्रजिदिति । नशोकोऽस्मात् । वकुलद्रुमे ॥ न । पारदे । पुष्पे । अशोकस्य पुष्पम् । पुष्पमूलेषु बहुलमित्यणो विकारावयवार्थस्यलुक् । त्रि । सन्तापवर्जिते । निःशोके ।

अशोकरोहिणी । स्त्री । कटुक्याम् । कटुरोहिण्याम् । अशोकइवरोहति । क

सर्व्वमुपमाने इतिणिनिः ॥

अशोकषष्ठी । स्त्री । चैत्रशुक्लषष्ठ्याम् ।

अशोका । स्त्री । कटुरोहिण्याम् । बुद्ध्यासनदेवीविशेषे । नशोकोऽस्याः ॥

अशोकारिः । पुं । कदम्बद्रौ ।

अशोकाष्टमी । स्त्री । चैत्रशुक्लाष्टम्याम् ॥

अशोषः । पुं । अनहङ्कृतौ ।

अशोच्यः । त्रि । शोचितुमयोग्ये । निरपराधे ।

अशौचम् । न । आशौचे । वैदिककर्मानर्हत्वप्रयोजके संस्कारविशेषे । विहितकर्मविरोध्यदृष्टविशेषे । शुचित्वाभावे । यथा । क्रियाहीनस्यमूर्खस्य महारोगिणएवच । यथेष्टाचरणस्याहुर्मरणान्तमशौचकमिति । क्रियाहीनस्यनित्यनैमित्तिकक्रियाननुष्ठायिनः । मूर्खस्य गायत्रीरहितस्यसार्थगायत्रीरहितस्येतिगदाधरः । महारोगिणः उन्मादादिपापरोगाष्टकान्यतमरोगवतः । यथेष्टाचरणस्यद्यूतवेश्यावासक्तस्येत्यर्थः । नशौचम् ।

अश्मकदली । स्त्री । काष्ठकदल्याम् ॥

अश्मकीटः । पुं । नारकीटे ।

अश्मकुट्टः । न । तपोविशेषाल्लब्धसंस्कृतापसान्तरे । भक्षणार्थं प्रियङ्ग्वादीनश्मन्येवकुट्टयति । कुट्ट० अच् ॥

अश्मकेतुः । पुं । क्षुद्रपाषाणभेदाख्ये ।

अश्मगर्भः । पुं । हरिन्मणौ । मरकते ॥ अश्मनोगर्भः ।

अश्मगर्भजम् । पुं । पन्नाइतिप्रसिद्धे मरकतमणौ ।

अश्मघ्नः । पुं । पाषाणभेदनवृक्षे । हाथाजोडीति भाषा ।

अश्मजम् । त्रि । शिलाजाते ॥ न । शिलाजतुनि । अश्मनोजातम् । जनीप्रादुर्भावे । पञ्चम्यामजाताविति डः । लौहे ।

अश्मजतुकम् । न । शिलाजतुनि ॥

अश्मजातिः । स्त्री । मरकतादिरत्ने । अश्मनोजातिः ।

अश्मदारणः । पुं । टाँकी इति प्रसिद्धे । टङ्के । दारयति । दृ० ण्यन्ताल्ल्युः । अश्मनोदारणः । दार्यते ऽनेनवा । ण्यन्ताल्ल्युट् ।

अश्मा । पुं । पाषाणे । अश्नुते । अशूव्याप्तौसङ्घातेच । अन्येभ्योऽपीतिमनिन् ॥ अशिशकिभ्यांछन्दसी तिमनिन्वा । भाषायामपीष्यते छन्दसीतितुशकिनैवान्वेतिव्याख्यानात् ।

अश्मन्तम् । न । अशुभे । चुल्ल्याम् । मरणे । अनवधौ । क्षेत्रे । अश्मनोप्यन्तो ऽत्र । शकन्ध्वादिः ।

अश्मन्तकः । पुं । न । उद्दाने । चुल्ल्याम् । मल्लिकाच्छदने । दीपाधाराच्छादने

। पुं । तृणविशेषे । अश्मोटके ॥ द्रव्यान्तरे । आवुडेति प्रसिद्धे । इन्दुके । कुराल्याम् । अम्लपत्रे । कोविदारवृक्षे ॥

अश्मपुष्पम् । न । शैलेये । कालानुसार्ये । शिलाजतुनि । अश्मनःपुष्पमिव ।

अश्मभाण्डम् । न । लौहभाण्डे । इमाम इस्तेतिख्याते ॥

अश्मभित् । पुं । अश्मभेदे । पाषाणभेदे । त्रि । पाषाणभेदके । अश्मानं भिनत्ति । भिदिर् । क्विप् तुक् ॥

अश्मभेदः । पुं । पाषाणभेदे । गुणास्तु अश्मभेदोहिमस्तिक्तः कषायोबस्तिशोधनः । भेदनोहन्तिदोषार्शोगुल्मकृच्छ्राश्महृद्रुजः । योनिरोगान् प्रमेहांश्लीहशूलव्रणानिचेति ।

अश्मरः । पुं । पाषाणजाते । प्रस्तरसम्बन्धिनि ।

अश्मरी । स्त्री । मूत्रकृच्छ्रे । अश्मानंराति । रादाने । आतोनुपेतिकः । गौरादिः ।

अश्मरीघ्नः । पुं । वरुणद्रौ ॥ अश्मरींहन्ति । हनः । हन्ते रमनुष्यकर्तृके चेतिटक् ।

अश्मरीहरः । पुं । देवधान्ये ।

अश्मसारः । पुं । न । लौहे । अश्मनः सारः ॥

अश्मीरः । पुं । न । अश्मरीरोगे ।

अश्मोत्थम् । न । शिलाजतुनि ॥

अश्यमानः । त्रि । भुज्यमाने ॥

अश्रम् । न । नेत्राम्बुनि । अश्नुते काष्ठम् अशूव्याप्तौ । अन्यत्रापीतिरक् ॥

अश्रद्धानः । त्रि । श्रद्धाहीने । पापकारिणि । असुरसम्पदमारूढे । गुरुवेदान्तवाक्यार्थे इदमेवंनभवत्येवेति-विपर्ययरूपानास्तिक्यबुद्धिः रश्रद्धा त इति ।

अश्रान्तम् । न । सन्तते । त्रि । अश्रमे । अमुतपसिखेदेच । भावेक्तः । अनुनासिकस्येतिदीर्घः । अविद्यमानंश्रान्तमत्र । क्रियाविशेषणत्वेक्लीबत्वम् । द्रव्यविशेषणे तुत्रिलिङ्गम् ।

अश्रिः । स्त्री । कोण्याम् । खड्गाद्यग्रभागे । गृहादेःकोणे । अश्नातिअश्नुतेवा । अशभोजने अशूव्याप्तौवा । वङ्क्यादिः । आश्रीयतेमशारार्थम् । आङि श्रिहनिभ्यांह्रस्वश्चेतीण् सचडित् । डित्वाट्टिलोपआङोह्रस्वश्च ।

अश्रु । न । नेत्रजले । अश्नुते कष्टम् । अशूव्याप्तौ । अशादयश्चेति क्रुन् च्यन्तंसाधु । नञ्पूर्वाच्छ्रयतेर्डुनवा । नश्रूयते इतिविग्रहः ।

अश्रुतः । त्रि । मूर्खे । अकृतश्रवणे । अनाकर्णिते ।

अश्लीकम् । न । अश्रीके । श्रीमे । रेफस्य लकारः ॥

अश्लीलम् । न । ग्राम्यवाचि । भण्डादिवचने ॥ श्रियं राति । आतोऽनुपसर्गे कः । तद्भिन्नम् । कपिलकादीनामुपसङ्ख्यानमिति लत्वम् । श्रीशोभा तस्याः सिध्मादित्वाल्लच् । अश्लीलं तदमङ्गल्यजुगुप्साव्रीडाकरम् ॥

अश्लेषा । स्त्री । नवमनक्षत्रे । तत्र जातस्य फलं यथा । कृताटनः स्यादतिदुष्टचेताः कष्टप्रदश्चापि तथा जनानाम् । सर्पैः सदर्पो ह्यतिशठार्पितार्थः कन्दर्पसन्तप्तमना मनुष्य इति । त्रि । श्लेषशून्ये ।

अश्लेषाभवः । पुं । केतुग्रहे । अश्लेषायां भवो यस्य ।

अश्लेषाभूः । पुं । केतुग्रहे ।

अश्वः । पुं । तुरगे । अश्वमांसगुणा यथा । अश्वमांसं तु लवणं वह्निकृत् कफपित्तलम् । वातहृद् बृंहणं बल्यं चक्षुष्यं मधुरं लघु ॥ इति । उरगवेमध्यगुरु ॥ संज्ञायाम् ॥ पुं । सप्ताङ्के । पुंजातिभेदे । यथा । कामतुल्यवपुर्धृष्टो मिथ्याचारश्च निर्भयः । द्वादशाङ्गुलमेढ्रश्च दरिद्रश्च हयो मतः इत्यस्य लक्षणम् ॥ अश्नुते । अश् व्याप्तौ संघाते च । अशूप्रुषिलटीति क्वन् ।

अश्वकन्दिका । स्त्री । अश्वगन्धायाम् ।

अश्वकर्णः । पुं । सालवृक्षे । लतशाल इति ख्याते ॥ अश्वकर्ण इव पत्रमस्य । अश्वकर्णः कषायः स्याद्व्रणस्वेदकफकृमीन् । वृध्नविद्रधिबाधिर्ययोनिकर्णगदान् हरेत् ।

अश्वकर्णकः । पुं । शालवृक्षे । अरण्यद्रुमे ॥

अश्वकिनी । स्त्री । अश्विनीनक्षत्रे ।

अश्वखरजः । पुं । खेसरे । खच्चर इति भाषाप्रसिद्धे ॥

अश्वखुरः । पुं । नखीतिख्याते गन्धद्रव्ये ।

अश्वखुरा । स्त्री । अपराजितायाम् ।

अश्वगन्धा । स्त्री । वराहकर्ण्याम् । असगन्ध इतिख्यातौषधौ ॥ अश्वगन्धानिलश्लेष्मश्वित्रशोथक्षयापहा । बल्या रसायनी तिक्ता कषायोष्णातिशुक्रला ।

अश्वगन्धिका स्त्री । । अश्वगन्धायाम् । अश्वगन्धैव । स्वार्थे कः ॥

अश्वगोयुगम् । न । अश्वयुग्मे ॥ द्वावश्वौ । द्वित्वे गोयुगच् ॥

अश्वगोष्ठम् । न । मन्दुरायाम् ॥ अश्वानां स्थानम् । गोष्ठजादयः स्थानादिषु पशुनामभ्य इति गोष्ठच् प्रत्ययः ।

अश्वग्रीवः । पुं । विष्णुद्वेष्ट्यसुरविशेषे ।

अश्वघ्नः । पुं । करवीरे ॥ अश्वं हन्ति । हनः । अमनुष्यकर्तृके चेति टक् । गमहनेत्युपधालोपः । कुत्वम् ॥ त्रि

। ज्ञमे ।

अश्वतरः । पुं । गन्धर्वविशेषे । नागभेदे ॥ वेगसरे । गर्दभेनाश्वायामुत्पन्ने । घोटकाद्गर्दभीजाते । तनुरश्वः । वत्सोक्षाश्वर्षभेभ्यस्तनुत्त्वइति ष्टरच् ॥ अश्वेनाश्वायामुत्पन्नोऽश्वः अश्वत्वम्जातिः तत्तद्व्यतिरिक्तस्योक्तधर्मस्य तनुत्वमन्यपितृकत्वात् । ङीषि । अश्वतरी ।

अश्वत्थः । पुं । पिप्पलद्रौ । वृक्षादीनां मध्ये भगवद्विभूतौ ॥ गर्दभाण्डे । प्लक्षे । पार्श्वपिप्पले । अश्वत्थं जलमस्त्यस्मिन् । मूले सिक्तत्वात् । अर्शआद्यच् । अश्वत्थवत् कामकर्मवातेरितमित्यप्रचलितस्वभावत्वात् आशुविनाशित्वेन श्वोपिस्थास्यतीतिविश्वासानर्हत्वाद्वा मायामयेसंसारवृक्षे ॥ शाल्मलिवटाद्यमेष्वयान श्वश्चिरंतिष्ठति अश्वश्वस्तिष्ठतिवा । ष्ठागति. न वृक्षो । पृषोदरादित्वात्पूर्वोत्तरपदान्तयोःसकारयोस्तकारौ । सुपिस्थइतिकः । अस्थिरत्वेमोयंसंसारवृक्षः । न । जले ।

अश्वत्थकम् । न । ऋतुविशेषे । अश्वत्थस्यफलमश्वत्थः । तद्युक्तःकालोप्यश्वत्थः । अश्वत्थे अश्वत्थफलोत्पत्तिकालेदेयमृणम् । कलाप्यश्वत्थयवबुसादुन् ।

अश्वत्थफला । स्त्री । वृषुपायाम् ॥

अश्वत्थभेदः । पुं । प्लक्षवृक्षे ।

अश्वत्थव्रतम् । न । कन्यानांबालवैधव्यदोषनिवारके व्रतविशेषे ॥ यथा । सुलग्नाचिन्नवस्त्राढ्या कन्यापितृगृहस्थितिः । करकेणाम्बुपूर्णेनसिञ्चेत्प्रतिवासरम् । चैत्रेवाश्विनमासेवतृतीयासितपक्षतः । यावत्कृष्णतृतीयास्यान्मासमेकंयथाविधि । ब्राह्मणान् भोजयेन्नित्यंपूजनं समाचरेत् । तद्व्रतिवामुपानत् कन्यासौभाग्यंसमुखान्वितम् । प्रतिमांपार्वतीशयोर्लिंगवेभाजनेर्चयेत् । चन्दनाक्षतदूर्वाद्यैर्बिल्वपत्रैर्यथाविधि । धूपदीपैर्यथाभक्त्यानैवेद्यैःप्रतिवासरम् । एवंव्रतप्रभावेणबालावैधव्यमिच्छतिः । जायतेकन्यकानांच ततःपाणिग्रहक्रियेति ।

अश्वत्था । स्त्री । पूर्णिमातिथौ ॥ वृषपौर्णमास्याम् ।

अश्वत्थामा । पुं । द्रोणाचार्यपुत्रे । कृपीसूनौ ॥ अश्वस्येव स्थाम बलंयस्य । पृषोदरादित्वात् सलोपः । यद्वा । अश्वइवतिष्ठति । ष्ठा० । आतोमनिन् ।

अश्वत्थिका । स्त्री ।
अश्वत्थी । स्त्री ।
} वृक्षविशेषे । पत्रिकायाम् । विप्पलिकायाम् ।

अश्वनाय: । पुं । अश्वपाले । अश्वान् नयति । कर्मण्यण् ।

अश्वपति: । पुं । रामायणप्रसिद्धे नृपतौ । कैकेये ॥

अश्वपाल: । पुं । घोटकरक्षके ।

अश्वपुच्छी । स्त्री । माषपर्ण्याम् ॥

अश्ववाल: । पुं । काशे । अश्वस्य वाले ।

अश्वमहिषिका । स्त्री । अश्वमहिषयो: स्वाभाविकेवैरे । अश्वमहिषयोर्वैरम् । द्वन्द्वाद्वुन्वैरमैथुनिकयो: ।

अश्वमार: । पुं । करवीरे ।

अश्वमारक: । पुं । करवीरे ॥ अश्वानां मारक: ।

अश्वमुख: । पुं । किन्नरे । अश्वस्येव मुखमस्य ।

अश्वमुखी । स्त्री । किम्पुरुषयोषिति । अश्वस्येव मुखं यस्या: ।

अश्वमेध: । पुं । यागभेदे । क्रतुराजि ॥

अश्वमेधीय: । पुं । ययौ । अश्वमेधाय हे । अश्वमेधायहित: । अश्वमेधाच्छ च ॥ अश्वलक्षणं यथा । गोक्षीरसवर्णाभकुन्देन्दुहिमसन्निभम् । पीतपुच्छं श्यामकर्णं सर्वतोगतिमत्तमम् । श्यामं वापि महीपालयज्ञेष्वश्वं तुरगं विदुरिति ॥

अश्वयुग् । पुं । आश्विने । स्त्री । अश्विनीनक्षत्रे । अश्वं युनक्ति रूपेणानुकरोति । युजिर् योगे । सत्सूद्विषेति क्विप् । त्रि । अश्वयुजि जाते । जातार्थप्रत्ययस्य बालुक् । पक्षे आश्वयुज: ।

अश्वयुज: । पुं । आश्विने । अश्वयुजा युक्ता पौर्णमास्यस्मिन्नस्ति । संज्ञापूर्वकत्वाद्वृद्ध्यभाव: ॥

अश्वरोधक: । पुं । करवीरवृक्षे ॥

अश्वल: । पुं । वेदप्रसिद्धे ऋषिभेदे ।

अश्वलक्षणम् । न । घोटकलक्षणे ।

अश्वलोमा । स्त्री । सर्पविशेषे । हलाहले । अश्वलालेत्यपिपाठ: । इति त्रिकाण्डशेष: ।

अश्ववक्त्र: । पुं । किन्नरे । अश्वस्येव वक्त्रमस्य ।

अश्ववार: । पुं । सादिनि । असवार इति ख्याते । अश्वं वारयति । कर्म० । अण् ।

अश्ववारण: । पुं । गवये । गोसदृशे । इति हेमचन्द्र: ।

अश्ववाह: । पुं । सादिनि ।

अश्ववित् । पुं । नले । दमयन्तीपतौ । त्रि । अश्वविद्यान्विते ॥

अश्ववैद्य: । पुं । घोटकचिकित्सके । शालिहोत्रादि । सालोतरीति ख्याते ।

अश्वशाला । स्त्री । मन्दुरायाम् ।

अश्वशृगालिका । स्त्री । अश्वशृगालवैरे । अश्वशृगालयोर्वैरम् । द्वन्द्वाद्वुन् वै

इत्यैषुभिकयोरितिवुन् ।

अश्वषड्गवम् । न । अश्वानांषट्के । अश्वानांषट्त्वम् । षट्त्वे षड्गवच् ।

अश्वसेननृपनन्दनः । पुं । सनत्कुमारे । इतिहेमचन्द्रः ।

अश्वस्तनः । पुं । हस्तिविशेषे ।

अश्वस्तनिकः । पुं । एकदिननिर्वाहोचितान्ने । श्वोभवंश्वस्तनंभक्तंतदस्यास्तीति मत्वर्थीयष्ठन् । नञ् समासः ।

अश्वा । स्त्री । वडवायाम् ॥ अजादिषु पाठाट्टाप् ॥

अश्वाख्यः । पुं । देवसर्षपे ।

अश्वाभिधानी । स्त्री । अश्वबन्धनरज्ज्वाम् ।

अश्वारिः । पुं । महिषे । अश्वस्यअरिः ।

अश्वारूढः । पुं । अश्वारोहे ।

अश्वारूढा । स्त्री । देवीविशेषे ।

अश्वारोहः । पुं । अश्ववारके । सादिनि । त्रि । अश्ववाहके । अश्वमारोहति । रुहबीजजन्मनि प्रादुर्भावेच । कर्मण्यण् ।

अश्वारोहा । स्त्री । अश्वगन्धायाम् ।

अश्वावरोहकः । पुं । अश्वगन्धायाम् ॥

अश्विनौ । पुं । द्विवचनान्तः । अश्विनीकुमारयोः ॥

अश्विनौ । पुं । स्वर्वैद्ययोः । अश्विनीकुमारयोः । तौचावियुक्तस्वभावौ । प्रशस्ताः अश्वाःसन्त्ययोः । इनिः । अद्वा । अश्विन्यांजातौ सन्धिवेलेत्यणो नक्षत्रेभ्यो बहुलमितिलुकि लुक्तद्धितलुकीतिङीपोलुक् । विशिष्टाश्वयोः । यथा । कपोलयोस्तावावर्त्तौ विद्येते वाजिनोर्यदि । तावश्विनाविति प्रोक्तौ राज्यवृद्धिकरौपराविति ॥

अश्विनी । स्त्री । अश्वयुजि । प्रथमनक्षत्रे । अस्यांजातस्यफलं यथा । सदैवदेवाभ्युदितो विनीतः सत्यान्वितः प्राप्तसमस्तसम्पत् । योषाविभूषात्मजभूषितोयःस्यादश्विनीजन्मनिमानवस्येतिकोष्ठीप्रदीपः । अश्वः अश्वरूपमस्त्यस्याः । इनिः । ङीप् ।

अश्विनीकुमारौ । पुं । अश्विनीसुतयोः । अश्वीभूतसंज्ञानामसूर्यपत्न्याः यमजपुत्रौ तौचदेवचिकित्सकौ । नित्यद्विवचनान्तोयम् ।

आश्विनीपुत्रौ । पुं । स्वर्वैद्ययोः ।

अश्विनीसुतौ । पुं । नासत्ययोः । स्वर्वैद्ययोः । वडवारूपिणी संज्ञाऽश्वरूपयोगादश्विनी । अश्विन्याःसुतौ ॥

अश्वीयम् । न । आश्वे । वाजिसङ्घे । त्रि । अश्वहिते । अश्वानांसमूहः । केशाश्वाभ्यांयञ्छावन्यतरस्यामितिछः । अश्वेभ्योहितंवा । अपूपादित्वाच्छः ॥

अश्वेङ्गितम् । न । घोटकेङ्गिते ।

अश्वोरसम् । न । मुख्याश्वे । अश्वानामुरइव । अग्रास्थायामुरसइतिटच् ॥

अश्वत्रम् । त्रि । अश्वीये । अश्वेभ्योहितम् । पश्चेयत् ।

अषडक्षीणः । त्रि । तृतीयावेद्यमंत्रे । द्वाभ्यामेवकृतेमंत्रे ॥ अविद्यमानानि षडक्षीण्यत्र । अषडक्षाशितङ्ग्वलङ्कर्मेतिखः स्वार्थे । अक्षिशब्दोचक्षोचेन्द्रियेवर्त्तते । बहुव्रीहौसक्थ्यक्ष्णोरितिषच् ।

अषाढः । पुं । मासभेदे । पालाशदण्डे । त्रि । अषाढायांजाते । अविष्ठाफल्गुमोत्यस्यालुक् । लुकतद्धितलुकि । स्त्रियाम् फल्गुन्यषाढाभ्यामिन्यम् । टाप् । अषाढा ॥

अषाढकः । पुं । अषाढार्थे ।

अषाढा । स्त्री । पूर्वाषाढायाम् । उत्तराषाढायाम् । अषाढायामुत्पन्नायाम् ।

अष्टकम् । न । पाणिनेःसूत्रपाठे ॥ अष्टावध्यायाः परिमाणमस्य । सङ्ख्यायाअतिशदन्तायाः कम् । त्रि । अष्टसङ्ख्यायाम् । अष्टसङ्ख्यकाध्यायादिपरिमितेग्रन्थे । अष्टसङ्ख्याविशिष्टे । यथा गङ्गाष्टकंनामाष्टकमिति ।

अष्टकर्णः । पुं । ब्रह्मणि ॥ अष्टौकर्णाअस्य ।

अष्टकर्मा । पुं । अष्टगतिकेनृपे । अष्टौकर्माण्यस्य । तानिचोक्तान्युशनसा यथा । आदानेचविसर्गेचतथाप्रेषनिषेधयोः । पञ्चमेचार्थवचनेव्यवहारस्यचेक्षणे । दण्डशुद्ध्योः सदायुक्तस्तेनाष्टगतिकोनृपः । अष्टकर्मादिवंयातिराजाशक्राभिपूजितइतिमनुः । तत्रादानंकरादीनाम् । विसर्गोभृत्यादिभ्योधनदानम् । प्रेषोऽमात्यादीनांदृष्टादृष्टानुष्ठानेषु । निषेधोदृष्टादृष्टविरुद्धक्रियासु । अर्थवचनं कार्यसन्देहेराजाज्ञयैव तत्रनियमात् । व्यवहारेक्षणं प्रजानामृणादिविप्रतिपत्तौ । दण्डःपराजितानांशास्त्रोक्तधनग्रहणम् । शुद्धिःपापेकर्मणि जाते तत्प्रायश्चित्तसम्पादनमितिकुल्लूकभट्टाः । मेधातिथिस्तु । अकृतारम्भः । कृतानुष्ठानम् । अनुष्ठित विशेषणम् । कर्मफलसङ्ग्रहः । तथासामदानभेददण्डाः । एतदष्टविधंकर्मेत्याह । अथवावणिक्पथः । उदकसेतुबन्धनम् । दुर्गकरणम् । कृतस्यसंस्कारनिर्णयः । हस्तिबन्धनम् । खनिखननम् । सैन्यनिवेशनम् । दारुणवनच्छेदनञ्चेत्यप्याह ।

अष्टका । स्त्री । सप्तम्यादिदिनत्रये । यथा । अष्टकासुसमाख्यातासप्तम्यादि

दिनचर्यम् । शास्त्रंतथनाधीयीतव्रत चर्य्यविवर्जयेदितिब्रह्माण्डपुराणम् ॥ श्राद्धभेदे । पौषादिमासत्रयाणांकृष्णाष्टम्याम् ॥ यथा । तिस्रोष्टकाभवन्ति पूपाष्टका मांसाष्टकाशाकाष्टका-चेति । तत्रापूपस्यानुकल्पतया तस्यैव तृप्तिजनकतयामुख्यत्वम् । मांसशाकयोस्तूपकरणत्वेनान्वयो यथासङ्ख्यमष्टकाद्वये मुख्यद्रव्यमोदनादिकमेव । अन्नन्तिपितरोऽस्याम् । अश भोजने । इष्यशिभ्यांतकन् । अष्टका पितृदेवत्ये ॥

अष्टकाङ्गम् । न । नयपीठाम् । पाशारङ्क इतिगौडभाषा प्रसिद्धे । इतित्रिकाण्डशेषः ।

अष्टौ । त्रि । सङ्ख्याविशेषे ८ । सङ्ख्येये । अश्नुते । अशूव्याप्तौ सङ्घाते च । सप्यशूभ्यांतुट्चेतिकनिन् ।

अष्टपात् । पुं । शरभे । लूतायाम् ।

अष्टपादः । पुं । किन्तनौ । ऊर्णनाभविशेषे । शरभे ।

अष्टपादिका । स्त्री । चापरमाली इति गौडभाषाप्रसिद्धे लताविशेषे ॥

अष्टमः । त्रि । अष्टानाम्पूरणे । तस्यपूरणेडट् । नान्तादसङ्ख्यादेर्मट् । पञ्चाङ्गस्यभागे । मानपञ्चाङ्गयोः कन् लुकौचेतिजस्यञ्जनेनाधाज्ञक्र ।

अष्टमङ्गलः । पुं । श्वेतोरः खुरपुच्छास्यपृष्ठकेशतुरङ्गमे । न । द्रव्याष्टके ॥ तद्यथा । मृगराजोवृषोनागः कलशोव्यजनंतथा । वैजयन्तीतथाभेरी दीप इत्यष्टमङ्गलमिति ॥ अन्यच्च । लोकेऽस्मिन्मङ्गलान्यष्टौ ब्राह्मणोगौर्हुताशनः । हिरण्यंसर्पिरादित्यआपोराजातथाष्टम इतिस्मृतिः । अष्टौमङ्गलानियस्य । अष्टानांमङ्गलानांसमाहारः ॥ अष्टौषधयुक्तपक्वघृते । यथा वचाकुष्ठंतथाब्राह्मीसिद्धार्थकमथापिच । सारिवासैन्धवञ्चैवपिप्पलीघृतमष्टमम् । सिद्धंघृतमिदंमेध्यंपिबेत् प्रातर्दिनेदिने । इति स्मृतिः कुमाराणांपिबतामष्टमङ्गलमिति ॥

अष्टमानम् । न । कुडवपरिमाणे । शरावार्द्धे ।

अष्टमिका । स्त्री । शुक्तिपरिमाणे । चतुस्तोलके । इतिवैद्यकपरिभाषा ।

अष्टमी । स्त्री । चीरकाकोल्याम् । तिथिविशेषे । अष्टानांपूरणी । ङीप् । अत्रजातस्यफलम् । भूपालकः प्राज्ञधनः कृशाङ्गः सुखीकृपालुर्युवतिप्रियश्च । बहुप्रदाताधनधान्ययुक्तः स्यादष्टमीजोमनुजः सुधीर इति ।

अष्टमूर्त्तिः । पुं । शिवे । अष्टौमूर्त्त

योयस्य । यथा । पृथिवीसलिलंतेजो वायुराकाशमेवच । सूर्याचन्द्रमसौ याजिरष्टौशङ्करमूर्त्तयइतियाद्दवः ॥ क्षितिमूर्त्तिः सर्वः १। जलमूर्त्तिर्भवः २। अग्निमूर्त्तीरुद्रः ३। वायुमूर्त्तिरुग्रः ४। आकाशमूर्त्तिर्भीमः ५। यजमानमूर्त्तिः पशुपतिः ६। चन्द्रमूर्त्तिर्महादेवः ७। सूर्यमूर्त्तिरीशानः ८ ॥ एताःशरभमूर्त्तिशिवस्याष्टपाद्याः ॥

अष्टरवः । पुं । मेघनादे ॥

अष्टलोहकम् । न । अष्टसङ्ख्यकधातुविशेषे ॥ यथा । सुवर्णम् । रजतम् । ताम्रम् । वङ्गः । सीसम् । कान्तलोहम् । मुण्डलोहम् । तीक्ष्णलोहमिति ॥

अष्टवर्गः । पुं । आह्निकादिवर्गेषु ॥ जीवकादौ ॥ यथा । जीवकर्षभकौमेदे काकोल्यावृद्धिवृद्धिके । अष्टवर्गाेऽष्टभिर्द्रव्यैः कथितश्चरकादिभिः ॥ अष्टवर्गाे हिमः स्वादुर्बृंहणः शुक्रलोगुरुः । भग्नसन्धानकृत्स्तन्यबलासबलवर्द्धनः ॥ वातपित्तास्रतृट्दाहज्वरमेहक्षयप्रणुत् । राज्ञामप्यष्टवर्गस्तु यतोयमतिदुर्लभः । तस्मादस्यप्रतिनिधिंगृह्णीयात्तद्गुणंभिषक् । मेदाजीवककाकोल्योः ऋद्धिद्वन्देपिचासति । वरीविदा-

र्यश्वगन्धावाराहीश्चक्रमात्क्षिपेत् ॥ मेदामहामेदास्थाने शतावरीमूलम् । जीवकर्षभयोः स्थानेविदारीमूलम् । काकोलीक्षीरकाकोल्योः स्थानेअश्वगन्धामूलम् । ऋद्धिवृद्ध्योः स्थानेवाराहीकन्दंक्षिपेत ॥ नीतिवेदिनांवर्गान्तरे ॥ कृषिर्वणिक्पथोदुर्गं- सेतुःकुञ्जरबन्धनम् । खन्याकरबलादानंसैन्यानांचनिवेशनम् । अष्टवर्गमिमंसाधुः समंवृद्धोपिवर्द्धयेदिति ॥ अष्टानांवर्गः ॥

अष्टश्रवाः । पुं । ब्रह्मणि । द्रुहिणे ॥

अष्टाकपालः । पुं । हविर्भेदे ॥ यथाष्टसुकपालेषुपुरोडाशः पक्वःक्रियते- तस्मिन्यज्ञे ॥ अष्टसुकपालेषुसंस्कृतः । संस्कृतंभक्ष्याइत्यणोद्विगोर्लुगनपत्यइतिलुक् । अष्टनः कपालेच विधीत्यात्त्वम् ॥

अष्टाङ्गः । पुं । योगभेदे ॥ अष्टअङ्गान्यस्य । तानियथा । यमंनियममासनप्राणायामौततःपरम् । प्रत्याहारंधारणाञ्चध्यानंसार्द्धंसमाधिना । अष्टाङ्गान्याहुरेतानियोगिनांयोगसाधने इति ॥ पाशके ॥ प्रणतिविशेषे ॥ यथा । जानुभ्याञ्चतथा पद्भ्यांपाणिभ्यामुरसाधिया । शिरसावचसादृष्ट्याप्रणामोऽष्टाङ्गईरित इति ॥

अष्टाङ्गार्घ्यः। पुं। अष्टद्रव्यघटितपूजोपकरणविशेषे। यथा। आपःक्षीरंकुशाग्राणिदधिसर्पिः सतण्डुलाः। यवाःसिद्धार्थकाश्चैवमष्टाङ्गार्घ्यः प्रकीर्त्तितइतितन्त्रशास्त्रम्। अपिच। आपःक्षीरं कुशाग्राणि घृतंमधु तथादधि। रक्तानिकरवीराणितथारक्तंचचन्दनम्। अष्टाङ्गएष अर्घ्योवैभानवेपरिकीर्त्तितः॥ इतिकाशीखण्डम्।

अष्टादशः। त्रि। अष्टादशानां पूरणे। डट्।

अष्टादश। त्रि। साष्टदशसङ्ख्यायाम्। साष्टदशसङ्ख्येये। अष्टौचदशच अष्टाधिकादशेतिवा। द्व्यष्टनःसङ्ख्यायामित्यात्वम्। अथाष्टादशवाचकाः शब्दाः॥ द्वीपः। विद्या। पुराणम्। स्मृतिः। धान्यमिति।

अष्टादशाङ्गः। पुं। अष्टादशद्रव्यात्मके पाचने।

अष्टापदः। पुं। न। कनके। शारीणां खेलनाधारपट्टे। शारीणांफलके। पुं। शरभे। मर्कटे। मकडी इति भाषाप्रसिद्धे। कृमौ। कैलाशे। कीलके॥ पंक्तौ पंक्तौ अष्टौ पदान्यस्य॥ अष्टौधातवः पदान्यस्य॥ अष्टसुधातुषुपदं प्रतिष्ठाअस्येतिवा। अष्टनःसंज्ञायामितिदीर्घः। यद्वा। अष्टानामपदम्।

अष्टापदी। स्त्री। चन्द्रमल्ल्याम्। लूतायाम्। अष्टौपादाः अस्याः। सङ्ख्यासुपूर्वस्येति पादस्यान्तलोपे पादोऽन्यतरस्यामिति ङीपिपादःपत्।

अष्टापाद्यम्। न। अष्टभिर्गुणिते। अष्टभिरापाद्यते गम्यते इतितत्।

अष्टारचक्रवान्। पुं। मञ्जुघोषे। जिनविशेषे। अष्टारचक्रमस्त्यस्यमतुप्।

अष्ठिः। स्त्री। वीजे। अस्यते भूमौक्षिप्यते। असु०। कर्मणिक्तिन्। पृषोदरादिः। षोडशाक्षरायांवृत्तौ। षोडशाङ्के।

अष्टिदिनान्तरालः। त्रि। षोडशदिवसाभ्यन्तरे।

अष्ठीला। स्त्री। नाभेरधोभागेपाषाणपिण्डिकावद्वातव्याधिविशेषे। यथा। आध्मापयन्वस्तिगुदंरुध्वावातश्चलोन्नताम्। कुर्यात्तीव्रार्त्तिमष्ठीलांमूत्रविण्मार्गरोधिनीमिति॥ वर्त्तुलेपाषाणखण्डे।

अष्ठीवत्। न। पुं। जानुनि। ऊरुपर्वणि। अतिशयितमस्थियस्मिन्। मतुप्। आसन्दीवदष्ठीवदितिनिपातनादस्थिशब्दस्याष्ठीभावः। जानूर्वोः सन्धौ।

असः। पुं। अन्यस्मिन्। समभवति। न

असमासः ।

असंवीतः । त्रि । नग्ने ।

असंस्कृतः । त्रि । गर्भाधानादिसंस्कार विधुरे । अनुपनीते । नसंस्कृतः । सुसंस्कृतःसुतः श्रेष्ठोनापरोवेदपारगः ।

असंस्तुतः । त्रि । अपरिचिते । नसंस्तुतः ।

असंहतः । पुं । सेनानांपृथगवृत्तिमति व्यूहे । असंलग्ने ।

असकृत् । अ । पौनःपुन्ये ॥ अनेकशः । नसकृत् ।

असक्तः । त्रि । सर्वसम्बन्धशून्ये ॥ फलाभिलाषरहिते कर्तृत्वाभिमानहीने यथाविधिकर्मकर्त्तरि ॥ नसक्तः ।

असक्तबुद्धिः । त्रि । अहमेषां ममैतेइत्यभिष्वङ्गरहितबुद्धौ । असक्ताबुद्धिर्यस्य ।

असक्तात्मा । त्रि । अनासक्तचित्ते । तृष्णाशून्यतयाविरक्ते । असक्तःआत्मा अन्तःकरणंयस्य ।

असक्तिः । स्त्री । सङ्गाभावे । ममेदमित्येतावन्मात्रेणप्रीतिः सक्तिस्तदभावे । नसक्तिः ।

असङ्कसुकः । त्रि । स्थिरमतौ । नसङ्कसुकः ।

असङ्कुलः । पुं । गजाद्यध्वनि । विस्तृतेपथि । नसङ्कुलः ।

असङ्क्रान्तमासः । पुं । मलमासे । मलिम्लुचे ॥

असङ्ख्यः । त्रि । युद्धवर्जिते । परार्द्धातीतसंख्यायाम् ॥ सामान्यतोगणना-रहिते ।

असङ्ख्यातः । त्रि । अकृतसङ्ख्ये । अनगिने इतिभाषा ।

असङ्ख्येयः । पुं । परमात्मनि । हरौ ॥ यस्मिन्संख्यानामरूपभेदादिनविद्यते । ३ । सङ्ख्यातुमयोग्ये ।

असङ्गः । पुं । सङ्गविरोधिनि । पुत्रवित्तलोकैषणात्यागरूपे वैराग्ये ॥ निर्विषये चिदात्मनि ॥ यथा । आत्मस्थामप्यविद्यांतामसङ्गोनस्पृशत्यसौ । दृष्टातपौवियच्छिष्टावस्पृश्यौ वियता यथा । नदह्याक्लिद्यते व्योमनातपेनापिशुष्यति । अविद्यया विद्यया वानात्मन्यतिशयस्तथेति । त्रि । रागाभाववति । आशायातु निराशस्त्वमभावंयातुभावना । अमनस्त्वंमनोयातुतथासङ्गेनजीवतः ॥ नास्तिसङ्गो यस्य ।

असङ्गतः । त्रि । अनुचिते । नसङ्गतः । सङ्गतिरहिते । नासङ्गतंप्रयुञ्जीत ॥

असङ्गतिः । स्त्री । अर्थालङ्कारभेदे । यथा । भिन्नदेशतयात्यन्तंकार्यकारणभूतयोः । युगपद्धर्मयोर्यत्रख्यातिः

साध्यादसङ्गतिः । इहयद्देशंकारकंत द्देशमेवकार्यमुत्पन्नमामंदृष्टम् । यथा धूमादि । यत्रहेतुफलरूपयोरपि धर्मयोः केनाप्यतिशयेन नानादेशतयायुगपदवभासनंसानयोःस्वभावोत्पन्न परस्परसङ्गतित्यागादसङ्गतिः। उदाहरणम् । असे न वणो तथेन वेदना भवइ तं जयोधणिअम् ।इमक्खणं कवोले वहुए वेअणासवत्तीणम् । अस्यसंस्कृतं यथा । यस्यैवव्रणस्तस्यैववेदनाभवतितज्जनो ऽलीकम् । दन्तक्षतंकपोलेवध्वावेदनासपत्नीनामिति ।

असत् । पुं । इन्द्रे । इतित्रिकाण्डशेषः ॥ त्रि । निरुपाख्ये । प्रागभावप्रतियोगिनि । निःस्वरूपे । यत्सम्बन्धितयाय न्नविद्यते तत्तत्रासदित्युच्यते । निषेधमुखेन प्रतीयमाने अभावत्वाश्रये । अश्रद्धयाहुतंदत्तं तपस्तप्तं कृतंचयत । असदित्युच्यतेपार्थ नचतत्प्रेत्यनो इह । यत्कालतो देशतो वस्तुतोवा परिच्छिन्नं तदसत् । अविद्यमाने । प्रत्यक्षाद्यगोचरत्वाद्सत्स्वभावमिववर्त्तमाने कारणात्मनि॥ असज्जने । दुराचारा दुर्विचेष्टा दुष्प्रज्ञाः प्रियसाहसाः । असन्तस्त्विति विख्याताः सन्तश्चाचारलक्षणाः॥

सदत्यंताभावोऽसदिति बौद्धाः ।

असती । स्त्री । व्यभिचारिण्याम् । कुलटायाम् । सत्याभिन्ना ।

असतीसुतः । पुं । स्त्री । कौलटेरे । असत्यासुतः ।

असत्कृतः । त्रि । परिभूते । प्रियभाषणपादप्रक्षालनपूजादिसत्कारशून्ये । नसत्कृतः ।

असत्पथः । पुं । मन्दमार्गे । कुपथे । न सत्पथः ।

असत्यम् । चि । मिथ्यायाम् । सत्यंना स्तियचतस्मिन् ॥

असदध्येता । चि । कुपाठिनि । अजपे । असदध्ययनशालिनि ॥ नसदध्येता ॥

असद्ग्रहः । पुं । दुष्टग्रहे । नसद्ग्रहः । अहङ्कारो । बालकोंकाहठ इतिभाषा ।

असद्योनिः । स्त्री । पश्वादियोनौ । तस्यांस्थितामसमनिष्टंफलंभुज्यते । नसद्योनिः ।

असद्रूपः । चि । देशादिप्रपञ्चे । असदाध्यमन्यतंरूपं स्वरूपंयस्य ।

असनम् । न । क्षेपणे । पुं । जीवकद्रुमे । प्रियसालके । विजयसाराख्ये । अजकर्णे । महासर्जद्रुमे । अस्यते । असुक्षेपणे । ल्युः ।

असनपर्णी । स्त्री । वातकर्णे । शीतलवातके ।

असम्बद्धः । त्रि । समुद्भूते । पण्डितम्मन्ये । हसे । इतिजटाधरः । नबद्धसम्बद्धे । नसम्बद्धः ॥

असपत्नः । त्रि । शत्रुवर्जिते ॥ नविद्यतेसपत्नोयस्य ॥

असभ्यः । त्रि । सभायामनर्हेस्त्रीवर्ष्मादौ । सभायामनुपयुक्ते । खले ॥

असमः । पुं । बुद्धे । त्रि । विषमे । अतुल्ये । नविद्यते समोयस्य ॥

असमञ्जसम् । त्रि । अयुक्ते ॥ नसमञ्जसम् । पुं । केशिन्यामुत्पन्नेसगरात्मजे ॥

असमर्थः । त्रि । सापेक्षे । अशक्ते । दुर्बले ॥ नसमर्थः ॥

असमवायिकारणम् । न । कार्यकारणयोरन्यतरेण सहैकस्मिन्नर्थेसमवेतत्वेसति कारणे ॥ यथातन्तुसंयोगःपटस्य तन्तुरूपंपटरूपस्य । यथावा । परमाणुद्वयसंयोगोद्व्यणुकस्य कपालरूपंच घटरूपस्य । असमवायिकारणन्तु सर्वत्रद्रव्येगुणः गुणेगुणः कर्मच ॥ असमवायिच तत्कारणञ्च ॥

असमानयानकर्मा । पुं । सन्धेः प्रभेदे । यत्र त्वमत्रयाहि अहमत्रयास्यामीति साम्प्रतिकोत्तरकालीनफलार्थितयै क्रियते सोऽसमानयानकर्मासन्धि-बोध्यः ॥

असमाहितः । त्रि । अनेकाग्रमनसि । विक्षिप्तचित्ते ॥ नसमाहितः ॥

असमीक्ष्यकारी । त्रि । आलस्ये । अविचार्यकर्त्तरि ॥ असमीक्ष्याविचार्यकर्त्तुंशीलमस्य । सुपोतिणिनिः ॥

असमेषुः । पुं । अनङ्गे ॥ असमाः इषवोयस्य ॥

असम्पृक्तः । त्रि । असम्बद्धे ॥ नसंपृक्तः ॥

असम्प्रज्ञातसमाधिः । पुं । निर्विकल्पकसमाधौ ॥ निवृत्तचेतोव्यापारे यः परमानन्दसाक्षात्कारः सैषुप्तानन्दसाक्षात्कारवत् सोऽसम्प्रज्ञातसमाधिः ॥

असम्बद्धम् । त्रि । अबद्धे । अनर्थकवाक्ये ॥ नसम्बद्धम् ॥

असम्बद्धप्रलापः । पुं । सत्यस्यापिराजदेशपौरवार्त्तादेर्निष्प्रयोजनवर्णने ॥ त्रि । तद्वति ॥

असम्बाधः । त्रि । अन्योन्यपीडारहिते ॥

असम्भूतिः । स्त्री । प्रकृतौ । त्रिगुणात्मायांमायायां परमेश्वरस्योपाधौ ॥ सम्भवनंसम्भूतिःकार्यम् । तस्याःअन्या ॥

असम्भेदः । पुं । अविदारणे । अविनाशे ॥ सम्भेदनम् । भिदिर्विदारणे । घञ् । नसम्भेदः ॥

असम्मतम् । त्रि । मयाप्ये । अनभिप्रेते ॥ नसम्मतम् ॥

असम्मूढः । त्रि । स्थिरमतौ । सम्मोहवर्जिते । भ्रान्तिरहिते । नसम्मूढः ।

असम्मोषः । पुं । प्रत्युत्पन्नेषु वा कार्येषु वा अव्याकुलतया विवेकेन प्रवृत्तौ । नसम्मोषः । त्रि । तद्वति ।

असम्यग्व्ययः । पुं । आयतुरीयांशादधिकव्यये । असमविषयव्यये ।

असरः । पुं । कुकरोंधा इतिविश्रुते क्षुपे ।

असलम् । न । लौहे ॥ अस्त्रमन्त्रविशेषे ।

असहनः । पुं । स्त्री । शत्रौ ॥ अमर्षणे ।

असाधारणम् । त्रि । तन्मात्रसम्बन्धिनि ॥ साधारणाद्भिन्ने । विशेषे । न्यायमते साध्यव्यापकीभूताभावप्रतियोगिनिहेतौ । यथा । वह्निमान् जलत्वादित्यादि ।

असाधारणत्वम् । न । तदितरावृत्तित्वे सति सकलतद्वृत्तित्वे ।

असाधारणानैकान्तिकः । पुं । हेत्वाभासविशेषे । सर्वसपक्षव्यावृत्ते । यथा शब्दोनित्यः शब्दत्वादिति । शब्दत्वं सर्वेभ्योनित्येभ्योव्यावृत्तं शब्दमात्रवृत्ति ।

असाधुः । त्रि । खले ॥ सहजान्धदृशः स्वदुर्नये परदोषेक्षणदिव्यचक्षुषः । स्वगुणोच्चगिरो मुनिव्रताः परवर्णग्रहणेष्वसाधवः ॥

असाध्यः । त्रि । याप्ये । अप्रतिक्रिये । असाधनीये । बुद्धिमद्साध्यंनकिञ्चिदितिवात्स्यायनः ॥ नसाध्यः ।

असान्द्रम् । त्रि । विरले । नसान्द्रम् ॥

असाम्प्रतम् । अ । अयुक्ते । यथा । भिन्नत्तिसर्वमर्यादांमान्ययाप्यपेक्ष्यते । अस्यदग्धोदरस्यार्थे कोनकुर्यादसाम्प्रतमिति । नसाम्प्रतम् ।

असारः । पुं । एरण्डवृक्षे । न । अगुरुणि ॥ त्रि । फल्गौ । निस्सारे । नसारोऽत्र ।

असि । अ । त्वमित्यर्थे । यथा वेत्थासि । वाक्यालङ्कारे ।

असिः । पुं । निस्त्रिंशे । खड्गे ॥ स्त्री । नदीभेदे । अस्यते असुक्षेपणे । असतिवा असदीप्तौ । सर्वधातुभ्यइन् । खनिकष्यज्यसिवसीत्यादिनाइर्वा ।

असिकम् । न । अधरचिबुकयोर्मध्यभागे । इतिहेमचन्द्रः ।

असिकारः । पुं । खड्गकारिणि । असिंकरोति । कृञ् । कर्मण्यण् ॥

असिक्निका । स्त्री । असिक्न्याम् । दास्याम् ॥ यथा । गतोगणस्तूर्णमसिक्निकानामिति ॥

असिक्नी । स्त्री । अन्तःपुरचारिण्यांप्रेष्यायाम् । नदीभेदे । सिनोति

। षिञ् बन्धने । अञ्जिघृषिभ्यः क्तः । य
द्वा । सीयते स्म । क्तः । सिता शुक्लो
ज्ञातज्ञिया । छन्दसि क्रमे कहृतितस्य
क्तः । नान्तत्वान्ङीप् । गौरित्याम् ।

असिगण्डः । पुं । क्षुद्रोपधाने ॥ छोटा
तिर्कीया इति भाषा ।

असितः । पुं । श्यामवर्णे । व्यासशिष्ये
ऋषिविशेषे । शनौ ॥ कृष्णपक्षे ।
न । कासीसे । त्रि ० कृष्णवर्णवति
। श्यामले ॥ सितविरुद्धोऽसितः ।

असितफलः । पुं । मधुनारिकेरे ॥

असिता । स्त्री । खञ्जतायाम् । नील्या
म् । असितपलितयोः प्रतिषेधात् व
र्णादनुदात्तादिति ङीष् तकारस्य न
कारादेशश्च न ।

असिताभ्रशेखरः । पुं । बुद्धभेदे ।

असितार्चिः । पुं । अनले । असिता अ
र्चिर्ज्वाला यस्य ।

असिताम्बुः । पुं । नीलालौ ।

असितोत्पलम् । न । नीलोत्पले ।

असिदंष्ट्रः । पुं । मकराख्ययादसि ।

असिद्धः । पुं । हेत्वाभासविशेषे । स च
त्रिविधः । आश्रयासिद्धः स्वरूपासिद्धः
व्याप्यत्वासिद्धश्चेति । त्रि । अपक्वे ।
अलब्धे । सिद्धिरहिते ।

असिद्धिः । स्त्री । अनिष्पत्तौ । न्यायम
तेऽसिद्धिस्त्रिविधा । यत्रासिद्धिः । यथा
काञ्चनमयपर्वतो वह्निमानित्यादिः
। स्वरूपासिद्धिः २ यथापर्वतः काञ्च
नमयवह्निमानित्यादिः । व्याप्यत्वा
सिद्धिः ३ यथा पर्वतोवह्निमान् ज्वल
त्वात् इत्यादिः ।

असिधाराव्रतम् । न । असिधाराचंक्रम
रणतुल्ये व्रतविशेषे । यथा । युवायु
वत्यासार्द्धं यन्मुग्धाभर्तृवदाचरेत् ।
अन्तर्निवृत्तसङ्गः स्यादसिधाराव्रतं हि
तदितियादयः ।

असिधावः । पुं । शस्त्राणांमार्जके । अ
सिंधावति । धाव० । कर्मण्यण् ।

असिधावकः । पुं । शस्त्रमार्जके । असिं
धावति । धावुगतिशुद्ध्योः । कर्मण्य
ण् । स्वार्थेकन् । कुन्वा ।

असिधेनुः । स्त्री । छुरिकायाम् । असे
र्धेनुरिव । स्वल्पखड्गे ।

असिधेनुका । स्त्री । छुरिकायाम् । अ
सेर्धेनुकेव ।

असिपत्रः । पुं । इक्षौ । नरकान्तरे ॥
खड्गकोषे । गुण्डनामकतृणे । य
स्यकन्दः कशेरुः । खड्गाकारपत्रे वृ
क्षविशेषे । आसक्षधातुके ।

असिपत्रकः । पुं । इक्षौ ।

असिपत्रवनम् । न । नरकविशेषे । य
था । यस्त्विह वै निजवेदपथादनाप
द्यपगतः पाखण्डञ्चोपगतस्तमसिप-

मूत्रमं प्रविश्य कशयामध्वरन्ति तथासा वितस्ततोधावमान उभयतोधारैस्ता लवनासिपत्रैश्छि द्यमानसर्वाङ्गोहाह तोऽस्मीति परमयावेदनया मूर्च्छि तः पदेपदेनिपततिस्वधर्मत्यागीपा-खण्डानुगतंफलंभुङ्क्ते । इति ।

असिपत्रव्रतम् । न । अश्वमेधक्रियमा णो व्रतविशेषे ।

असिपुच्छः । पुं । शिशुमारे ॥

असिपुत्रिका । स्त्री । छुरिकायाम् ॥ असेः पुत्रीव । स्वार्थेकन् ।

असिपुत्री । स्त्री । छुरिकायाम् । असेः पुत्रीव ॥

असिमेदः । पुं । विट्खदिरे ।

असिहेतिः । त्रि । खड्गयोद्धरि । नैस्त्रिं शिके । असिर्हेतिर्यस्य ।

असु । न । चित्ते । तापे । असवः पुं भूम्नि प्राणादिपञ्चवायुषु । अस्यन्ते अस्यन्तिवा । असुक्षेपणे । अस्यन्तेआ भिरितिवा । असदीप्तौ । शृस्वृस्नि हीत्यादिनाउः । भूम्निवायुः प्राणा दिपदवाच्यआध्यात्मिकएकएव । प्रा णापानाद्यास्तुपञ्चतस्यवृत्तयः । एवं चैकस्मिन्नपितत्र मैथिलीतस्यदार इत्यादिवद्बहुवचनमेवप्रयोज्यम् प्रा णेनासवायुरित्यादौतुवृत्त्यर्थः प्राण शब्द इतिनेकवचनंविरुध्यते ।

असुखम् । न । दुःखे ।

असुतरः । त्रि । दुस्तरे । सुतरोनभव तीत्यसुतरः ।

असुधारणम् । न । जीवने । असूनां धारणम् ।

असुरः । पुं । दैतेये । विरोचनादौ । सुरद्विजि । राहुग्रहे । सूर्ये । अ स्यतिक्षिपतिदेवान् असुरः । असेरु रन्नित्युरन् । वा । नसुरः असुरः । नञीतितत्पुरुषः । अविद्यमानासु रायस्येतिवा ॥ असुषुरमतेवा । अ न्येभ्योपोतिडः । सुरेभ्योऽन्योवा ।

असुररिपुः । पुं । विष्णौ । कृष्णे । अ सुराणांरिपुः ।

असुरा । स्त्री । रात्रौ । रात्रौ ।

असुराह्वम् । न । कांस्येइतिहेमचन्द्रः ।

असुर्य्यः । त्रि । असुरेभ्योहिते । गवा दित्वाद्यत् । असुराणांस्वभूते ।

असुक्षः । पुं । बाणे । असून्सुवति । षूप्रेरणे । सत्सूद्विषेत्यादिनाक्विप् ॥

असूयकः । त्रि । असूयाशीले । अ सूयति । तच्छीलादिः । असुउपता पे । निन्दहिंसेतिवुञ् ।

असूया । स्त्री । परगुणेषुदोषावि ष्कारे । अर्थदानादिगुणेषुदाम्भिक त्वादिरूपदोषारोपणे । असूयनम् । असूञ् असूयायाम् । कण्ड्वादि

स्वायकिप्रत्ययादित्यः ॥ रोषे ॥ वधूरसृयाकुटिलंददर्शेति रघुः ।

असूयुः । पुं । समस्ते ॥ असूयति । असूञ् उपतापे । मृगय्वादित्वात् साधुः ॥

असूर्य्यम् । न । अनादरे । सूर्य्यमादरे सरेफः । तस्मात्ल्युट् । नञ्समासः ॥

असूर्य्यम्पश्यः । त्रि । सूर्य्यादर्शिनि । गुप्तिपरेप्रयोगोयम । यदपरिहार्य्यदर्शनं सूर्य्यमपिनपश्यतीति सत्यपिसूर्य्यदर्शने प्रयोगोभवति । यदातुसूर्य्यदर्शनाभावमात्रम् सूर्य्येतरस्य चन्द्रादेर्दर्शनं वाविवक्षितं तदाखश्नभवति अनभिधानात् । सूर्य्यंनपश्यति । दृशिरप्रेक्षणे । पाघ्राध्मेतिपश्यादेशः ।

असृक्करः । पुं । शरीरस्थरसधातौ ॥

असृक्पः । पुं । स्त्री । राक्षसे । असृक पिबति । पा । कः ॥

असृग्दरः । पुं । प्रदरे । फलिनयोनेरक्तादिधातुक्षरणे ॥

असृग्धरा । स्त्री । त्वचि ॥ असृजोरक्तस्यधरा ॥

असृक् । न । रक्ते । ताम्ररसादिवन्मध्येमसृज्यते सृजत्वात । नसृजति वा । सृजविसर्गे । क्विप । क्विम् प्रत्य

यत्येतिसृजम् । किन्प्रत्ययेयस्मादिति बहुव्रीहिः । सृशिविगिरादिनाविसृजेः किनविहितः । यद्वा । अस्यते । असुक्षेपणे । बाहुलकात् सृजः । कुङ्कुमे । षोडशयोगे । नक्षत्रातस्यफलं यथा । धनोकुकूपः कुमतिर्दुरात्माविदेशगामी रुधिरप्रकोपः । महाप्रलेभी पुरुषोबलीयानसृक्-प्रसूतौकिलयस्यजन्तोरिति ॥

असृष्टान्नम् । त्रि । अन्नदानहीने । असृष्टमन्नयेनसः ।

असेचनकम् । त्रि । अत्यन्तप्रियदर्शने । यस्यदर्शनान्नतृप्यति किन्तुपुनः पुनर्दिदृक्षतएवतस्मिन् । तदसेचनकं तृप्तेर्नास्त्यन्तो यस्यदर्शनात । नसिच्यतेमनोऽत्र । षिचक्षरणे । करणेति ल्युट् । संज्ञायांकन् ।

असौम्यस्वरः । त्रि । मन्दस्वरे । अस्वरे ॥ असौम्योरूक्षःस्वरोयस्यसः ।

अस्खलितः । त्रि । अप्रतिहते ।

अस्तः । पुं । चरमाचले । पश्चिमाचले । लग्नात्सप्तमे । त्रि । क्षिप्ते । अवसिते । अवसानप्राप्ते । निर्म्मोचने ॥ अस्यतेस्म । असुक्षेपणे । क्तः । यद्वा । असतिस्म । असदीप्तौ । गत्यर्थेतिक्तः । न । मृत्यौ । कालधर्मे ॥

अस्तकः । पुं । निर्वाणे । मोक्षे ।

अस्ततन्द्रिः । त्रि । अनलसे ॥ अस्तातन्द्रिरालस्यं यस्य ।

अस्तम् । । । विनाशे । अदर्शने । असनम् । अनुक्षेपणे । तम् प्रत्ययः ।

अस्तमनम् । न । सूर्य्याद्यदर्शने । यथा । तिरोधानमथचैतितदेवास्तमनं रवेः । नैवास्तमनमर्कस्य नोदयः सर्वदा-सतः । इति ।

अस्तमयः । पुं । प्रलये ॥ ग्रहाणांसूर्य्य प्रत्यासत्तौ । यथा । रविणास्तमयोयोगोवियोगस्तूदयोभवेदिति ।

अस्तमितः । त्रि । दरिद्रे ॥

अस्तसन्ध्या । स्त्री । अर्द्धास्तमनान् घटिकात्रयसम्मितेकाले ।

अस्ताचलः । पुं । चरमाद्रौ । पश्चिमपर्वते ॥ अस्तश्चासावचलश्च ॥

अस्ताद्रिः । पुं । चरमाचले ।

अस्ति । । । विद्यमाने । सत्त्वे । यथा । अतिथिर्बालकश्चैव राजाभार्यातथैवच । अस्तिनास्तिनजानन्ति देहि देहिपुनःपुनरिति । असनम् । असदीप्तौ । क्तिच्क्तिर्वा ।

अस्तिमान् । त्रि । धनिनि ॥

अस्तु । । । अभ्यनुज्ञाने । अङ्गीकारे ॥ असूयायाम् ॥ पीडायाम् । मतिक्षेपे ॥ प्रशंसायाम् । प्रकर्षे ॥ नलक्षणे । असम्प्रत्यये । असूयापूर्वकाङ्गीकारे । असति भवतिवा । तुन् ।

अस्तुङ्कारः । पुं । अभ्युपगमे । अस्तुकरोति । कर्मण्यण् । अस्त्वितिलिङ्ग प्रतिरूपकमव्ययम् । अस्तोश्चेच्छियक्तव्यमितिमुम् ॥

अस्तेयम् । न । अदत्तादानरूपपरस्वत्वादिराहित्ये ।

अस्त्यानम् । न । निन्दायाम् । भर्त्सने ।

अस्त्रम् । न । क्षेप्यशरादौ । प्रहरणे ॥ चापे । करवाले । अस्यते । अनुक्षेपणे । असतिवा । असदीप्तौ । सर्वधातुभ्यष्ट्रन् ।

अस्त्रकण्टकः । पुं । वाणे ।

अस्त्रगृहम् । न । आयुधागारे ।

अस्त्रचिकित्सकः । पुं । शस्त्रवैद्ये ।

अस्त्रजित् । पुं । कपाटवक्षे । कपोतवक्षच्चे ।

अस्त्रमार्जः । पुं । अस्त्रसंस्कारिणि । अस्त्रमार्जे । शाणाजीवे । असिधावे ।

अस्त्रसायकः । पुं । नाराचास्त्रे । समुदयलौहमयवाणे ।

अस्त्रागारः । पुं । अस्त्ररक्षणगृहे ।

अस्त्री । त्रि । धन्विनि । अस्त्रंधनुरस्यास्ति । अतइनिः ।

अस्थागम् । त्रि । अतलस्पृशि । अगाधे ।

अस्थाघम् । त्रि । अगाधे ।

अस्थानम् । त्रि । अतलस्पर्शे । न । म

न्दस्थले । अनधिकारिणि । अस्थाने स्थाप्यमानेष्ववाचामितिलक्ष्यम् ।
अस्थायम् । त्रि । अगाधे ।
अस्थायी । त्रि । नश्वरे । स्थितिरहिते ॥
अस्थारम् । न । गभीरे ।
अस्थावरम् । त्रि । स्थावरेतरद्रव्ये । जङ्गमवस्तुनि ।
अस्थि । न । कीकसे । बीजे । अस्यते । असु क्षेपणे । असिसञ्जिभ्यां क्थिन् । अस्थीनि तरुणनलककपालरुचकवलयभेदात् पञ्चविधानि भवन्तीति वैद्या: ॥
अस्थिकम् । न । अस्थिनि । स्वार्थे यावादित्वात्कन् ।
अस्थिकृत् । पुं । शरीरस्थमेदोधातौ ।
अस्थिज: । पुं । मज्जनि ।
अस्थितुण्ड: । पुं । स्त्री । पक्षिणि ।
अस्थिधन्वा । पुं । शम्भौ ।
अस्थिपञ्जर: । पुं । शरीरास्थिसमूहे । करङ्के ।
अस्थिभक्ष: । पुं । स्त्री । पक्षिभेदे । कुक्कुरे ।
अस्थिभुक् । पुं । स्त्री । कुक्कुरे । शुनि ।
अस्थिमाली । पुं । रुद्रे । अस्थ्नां माला सा ऽस्ति अस्य । ब्रीह्यादित्वादिनि: ॥
अस्थिर: । त्रि । चञ्चले । सङ्कुमुके । न स्थिर: ॥
अस्थिविग्रह: । पुं । भृङ्गरीटे । भृङ्गिनामकशिवद्वारपाले ॥
अस्थिशृङ्खला । स्त्री । ग्रन्थिमति । अस्थिसंहारे ।
अस्थिसंहार: । पुं । हस्तिशुण्ड्याम् । ग्रन्थिमति । यथा । अस्थिसंहारक: प्रोक्तो वातश्लेष्महरोऽस्थियुक् । उष्ण: सर: कृमिघ्नश्च दुर्नामघ्नोऽक्षिरोगजित् ॥ रूक्ष: स्वादुर्लघुर्वृष्य: पाचन: पित्तल: स्मृत: । काण्डं त्वक्विरहितमस्थिशृङ्खलाया माषार्द्धं द्विदलमकञ्चुकं तद्दर्द्धम् । सम्पिष्टं सुतनु ततस्तिलस्य तैले सम्पक्वं वटकमतीववातहारि ।
अस्थिसंहारिका । स्त्री । ग्रन्थिमति । हाडजोडा इतिख्यातौषधौ ।
अस्थिसंहारी । पुं । अस्थिसंहारके ग्रन्थिमति ।
अस्थिसार: । पुं । मज्जायाम् ।
अस्थिस्नेहसम्भव: । मज्जनि । मज्जायाम् ।
अस्नाशिरम् । त्रि । शिरावर्जिते । स्थूलशरीरवर्जिते । अविद्यमाना: स्नाव: शिरा यस्मिन् ।
अस्निग्धदारु । न । देवदारुभेदे । देवकाष्ठे ।
अस्पर्श: । त्रि । स्पर्शाभाववति । सम्बन्धशून्ये ।

अस्पर्शयोगः । पुं । ब्रह्मस्वभावे । स्पर्श
संस्पर्शः सम्बन्धो न विद्यते यस्य योग-
स्य केनचित् कदाचिदपि सः । यथा
हुः । अस्पर्शयोगो वै नाम सर्वसत्त्व-
सुखो हितः । अविवादोऽविरुद्धश्च दे-
शितस्तं नमाम्यहमिति । अद्वैतानु
भवोऽस्पर्शः । स एव योगो जीवस्य ब्र
ह्मभावेन योजनात् । सर्वसम्बन्धाख्य
स्पर्शवर्जितत्वात् अस्पर्शयोगः ॥

अस्पृष्टम् । त्रि । अव्यक्ते ॥ नस्पृष्टम् ॥

अस्फुटम् । त्रि । अस्पष्टे ॥ नस्फुटम् ।
सर्वः शब्दो वर्णात्मक एव व्यञ्जकविशे-
षाभावादस्फुटः ॥

अस्फुटवाक् । त्रि । अव्यक्तवाचि । लोह
ले । नस्फुटा वाग् यस्य ।

अहम् । त्रि । अस्मच्छब्दस्य प्रथमैकव
चने । देहत्रयविशिष्टत्वेनाशुद्धे जीवे
। कर्त्ता सुखी इत्यादिव्यवह्रियमाणे ।
अहंशब्दप्रत्ययालम्बने । अहंप्रत्यय
वेद्ये । अहंशब्दप्रत्ययालम्बनत्वेन प्र
त्यक्षे । सर्वदोपलब्धिस्वरूपे प्रत्य
गात्मनि ॥ अस्ति । असभुवि । युष्म
सिथ्मीमदिक् ।

अस्मि । अ । अहमित्यर्थे । यथा । दा
से कृतागसि भवत्युचितः प्रभूणां पा
दप्रहार इति सुन्दरि नास्मि दूये इति
। अस्मीत्यस्मदर्थानुवादे अमरेऽपी
तिगव्याख्यानम् ॥

अस्मिता । स्त्री । दृग्दर्शनशक्त्योरेका-
त्मतायाम् । बुद्धिपुरुषयोरभेदा
भिमाने । मोहे ॥ स चाष्टविधः । दे
वादिरष्टविधमैश्वर्यमासाद्याऽमृता-
भिमानिनोऽणिमादिकमात्मीयं शा
श्वतमभिमन्यन्त इति । सोऽयमस्मि
तामोहोऽष्टविधैश्वर्यविषयत्वादष्टवि
धः ॥

अस्रः । पुं । कोणे । कचे । न । अश्रु-
णि । शोणिते । अस्यते । असुक्षेप
णे । बाहुलकाद्रः ।

अस्रकण्ठः । पुं । शरे । अस्रः कण्ठे यस्य ॥

अस्रखदिरः । पुं । रक्तखदिरवृक्षे ॥

अस्रजम् । न । मांसे ।

अस्रपः । पुं । राक्षसे ॥ अस्रं रक्तं पिब
ति । पा० । आतोऽनुपसर्गे कः । न ।
मूलर्क्षे ॥

अस्रपत्रकः । पुं । भिण्डायाम् । भिण्डी
तिप्रसिद्धशाके ।

अस्रपा । स्त्री । जलौकायाम् । अस्रं
पिबति । पा० । कः । टाप् ॥

अस्रफला । स्त्री । शल्लकीवृक्षे ।

अस्रबिन्दुच्छदा । स्त्री । लक्ष्मणाख्य
कन्दे ।

अस्रमातृका । स्त्री । शरीररसे ।

अस्ररोधिनी । स्त्री । लज्जालुलता-

याम् ।

अस्रार्ज्जकः । पुं । श्वेततुलस्याम् ।

अस्री । त्रि । अस्रवति : अस्रोऽस्य । सुखादित्वादिनिः ।

अस्रु । न । नेत्रजले । अस्यति । अस्रु क्षेपणे । अश्र्वादिषु दन्त्यमध्यस्यापि पाठात् साधु ।

अस्वच्छन्दः । त्रि । अतन्त्रे । अधीने । नस्वः छन्दोऽस्य ।

अस्वन्तम् । न । अशुभे । चुल्ल्याम् । मरणे । अनवधौ । क्षेपे । असूनामन्तोऽत्र ।

अस्वन्तरः । त्रि । अत्यन्तदुरन्ते ॥

अस्वप्नः । पुं । देवतायाम् । त्रि । अनिद्रे । अविद्यमानः स्वप्नो निद्राऽस्येति विग्रहः ।

अस्वरः । त्रि । अशोभनस्वरे । काकादिवद्दुःस्वरे । अप्रशस्तः स्वरो यस्य ।

अस्वर्ग्यम् । त्रि । स्वर्गहेतुधर्मविरोधिनि । अस्वर्ग्यं लोकविद्विष्टं धर्ममप्याचरेन्नतु ॥ स्वर्गाय हितं न भवतीति ॥

अस्वादुकण्टकः । पुं । गोक्षुरके । अस्वादुः कण्टकोऽयस्य सः ।

अस्वाध्यायः । पुं । विधिपूर्वकवेदाध्ययनवर्जिते । निराकृतौ ॥ नस्वाध्यायो वेदाध्ययनमस्य ।

अस्वामिकम् । त्रि । स्वामिरहितेवस्तु

नि ॥ यथा । एतन्नाशयदामंस्त्वभूताव-स्वामिकायाश्च नदयात् । अस्वामिकान्याह्वयमः । अटव्यः पर्वताः पुण्या नद्यस्तीर्थानियानि च । सर्वाण्यस्वामिकान्याहुर्न हि तेषु परिग्रहः । पुण्या इति विशेषणात् अटव्यो नैमिषाद्याः । पर्वता हिमालयादयः । नद्यो गङ्गाद्याः । तीर्थानि पुरुषोत्तमादि क्षेत्राणि । वाराणस्यायतनानि च । स्वाम्यभावे हेतुमाह न हि तेष्विति । इति श्राद्धतत्त्वम् ।

अस्वैरी । पुं । परतन्त्रे । नस्वैरी ।

अह । । प्रशंसायाम् । क्षेपणे । नियोगे । विनिग्रहे । आचारातिक्रमे ॥ पूजायाम् ।

अहंयुः । त्रि । अहङ्कारिणि । अहमस्यास्ति । अहमितिमान्तमव्ययम् । अहंशुभमोर्युस् ॥

अहङ्कारः । पुं । अहमितिकरणे । गर्वे । अहङ्कारस्तु सर्वेषां पापबीजमकुशलम् । ब्रह्मादिषु च सर्वेषां गर्वपर्यन्तमुन्नतिः । स च द्विविधः । विशेषरूपः सामान्यरूपश्चेति । तत्रायमहमेतस्य पुत्र इत्येवं व्यक्तमभिमन्यमानो विशेषरूपो व्यष्ट्यहङ्कारः । अस्मीत्येतावन्मात्रमभिमन्यमानः सामान्यरूपः समष्ट्यहङ्कारः । स च द्वि

रण्यगर्भोमहान् आत्मेतिच सर्वानु
स्यूतत्वादुच्यते । अयमेवपराहन्ता
रूपोवृहदारण्यके योवेदाहं ब्रह्मा
स्मीतिश्रुतिरूपउक्तः । अहमभिमा
नरूपोयोहङ्कारः ससर्वसाधारणः ।
आरोपितैर्गुणैरात्मनोमहत्त्वाऽभि-
माने । अहङ्कैव श्रेष्ठइतिदुरभिमाने
। महाकुलमहतोहं महतांशिष्यो
ऽतिविरक्तोस्मि नास्ति द्वितीयोम-
त्समइत्यभिमाने । आत्मश्लाघना
भावेपि मनसि प्रादुर्भूते हंसर्वोत्कृष्ट
इतिगर्वे । महाभूतकारणभूतेऽभि
मानलक्षणे ।। अभिमानात्मिकाया
मन्तःकरणहत्तौ ।। कोनाममानवो-
लोकेदेवोवादानवोपिवा । अहङ्कार
जयंकृत्वासर्वदासुखभाग्भवेत् ।। अ
हङ्कारस्य मनस्यन्तर्भावः । तस्यसङ्क-
ल्पात्मकत्वाविशेषात् । तथाहि मन
सोवाह्य आभ्यन्तरश्च यथायोगंस-
र्वोविषयः । अहङ्कारस्यतु अनात्मो
परक्तआत्मैवेति अतोविषयभेदेपिस्व
रूपाभेदायुक्तोन्तर्भावः ।। पुराणमते
सात्त्विकराजसतामसभेदात् सत्रिवि
धः । तत्रसात्विकाहङ्कारात् इन्द्रिया
धिष्ठातारोदेवा मनश्चजातम् । रा
जसाद्दशेन्द्रियाणिजातानि । ताम
सात्तन्मात्रपञ्चभूतानिजातानीति ।।

यथोक्तंविष्णुपुराणे । वैकारिकस्तैज
सश्च भूतादिश्चैवतामसः । त्रिवि-
धोयमहङ्कारोमहतस्तस्मादजायते-
ति । वैकारिकःसात्त्विकाहङ्कारः ।
तैजसो राजसइन्द्रियादिश्च । भूतादि
स्तामसः ।

अहङ्कारवान् । त्रि । अहंयौ । अहङ्का
रोस्यास्ति । मतुप् ।

अहङ्कारी । त्रि । अहङ्कारयुक्ते । अभि-
मानिनि ॥

अहङ्कृतः त्रि । अहङ्कारवति ।

अहङ्कृतिः । स्त्री । गर्वे । स्वरूपे ।

अहतम् । न । नूतनांसुके । यथा । ई
षद्धौतंनवंश्वेतं सदशंयन्नधारितम् ।
अहतंतद्विजानीयात् पावनंसर्वकर्म
स्विति । त्रि । अनाहते । अनुपहते ।

अहः । न । दिवसे । नजहाति । ओहा
कत्यागे । नञिजहातेरितिकनिन् ।
रोसुपीतिरः ।

अहन्ता । स्त्री । अहम्भावे ।

अहन्धीः । पुं । देहादावनात्मन्यात्म-
बुद्धौ ।

अहम् । ।। अहङ्कारार्थे । विभक्तिप्रति
रूपकमव्ययम् ।

अहमहमिका । स्त्री । परस्पराहङ्कारे ।
अहमहंशब्दोऽस्त्यत्र । वोमादिभ्य
म् । ओकादिस्वाहन् । अनित्यत्वा

ह्वयानामिति नटिलोपः ॥

अहमुत्तरः । पुं । अभिमानाधिक्ययुक्ते ॥ अहमहंभावः अहंकारः अभिमानउत्तरोऽधिकोयस्य ।

अहम्पूर्विका । स्त्री । अभिमानविशेषे । अहम्पूर्वमहम्पूर्वमितियोधानांधावनक्रियायाम् । अहम्पूर्व महम्पूर्वमित्यहम्पूर्विकास्त्रीयामित्युक्तेः । अहम्पूर्वम् । सुप्सुपेतिसमासः । स्वार्थेकन् । अहम्पूर्वमित्यस्तियस्याम् । ठन्वा ॥

अहम्मतिः । स्त्री । अज्ञाने । अविद्यायाम् । अहमितिविभक्तिप्रतिरूपकमव्ययमहङ्कारार्थकम् । अहम्प्रधानामतिः ।

अहर्गणः । पुं । मासे । अह्नां गणः ॥ ग्रहाणां मध्यादिज्ञानार्थं श्वेतवराहकल्पावधि सृष्ट्यवधि ब्रह्मसिद्धान्तोक्तकल्पावधिकल्याद्यब्दावधिवा इष्टकालपर्यन्तं परिगणिते दिनसमूहे । दिनपिण्डे । द्युवृन्दे ।

अहर्जरः । पुं । संवत्सरे । वत्सरोहि अहोभिःपरिवर्त्तमानो लोकान् जरयतीति अहानिवाऽस्मिन् जीर्यन्त्यन्तर्भवन्तीतिभाष्यकृतांव्याख्यानात् । औपनिषदोऽयं प्रयोगः ॥

अहर्दिवम् । न । अहन्यहनि ॥ अहनि चदिवाच । अचतुरेत्यादिनावीप्सायांद्वन्द्वोऽच्प्रत्ययश्च ।

अहर्पतिः । पुं । सूर्ये । अह्नःपतिः । अहरादीनांपत्यादिषुवारेफः । पक्षे अहःपतिः ।

अहर्बान्धवः । पुं । दिवाकरे ।

अहर्मणिः । पुं । भास्करे ॥ अह्नोमणिरिव । अर्कवृक्षे ॥

अहर्मुखम् । न । प्रत्यूषे । अह्नोमुखम् । रोऽसुपीतिरः ।

अहल्यम् । त्रि । हलानाकृष्टक्षेत्रे । देशभेदे ।

अहल्या । स्त्री । गौतमर्षिपत्न्याम् । इयम्पञ्चकन्यास्वेका । अप्सरोभेदे ।

अहस्करः । पुं । भास्करे । अहःकरोति । दिवाविभेतिटः । कस्कादित्वात्सः ।

अहस्पतिः । पुं । यत्राक्षयमासोभवति तत्राक्षयमासस्यपूर्वोत्तरावधिमासौ भवतः तयोः परस्मिन्नधिमासे ।

अहह । । अद्भुते । खेदे । परिक्लेशे । प्रकर्षे । सम्बोधने ॥ अहंजहाति जिहीतेवा । ओहाक्त्यागे ओहाङ् गतौ । अन्येभ्योपीतिडः । पृषोदरादित्वान्मलोपः । भावेवाप्रत्ययः ॥

अहहा । । अहहेत्यस्यार्थेषु । अहंजहातिजिहीतेवा । ओहाक्त्यागे ओहाङ् गतौ । क्विप् । पृषोदरादित्वान्मलोपः । भावेवाप्रत्ययः ।

अहार्य्यः । पुं । पर्वते । त्रि । हर्त्तुमशक्ये । ह्रियते । हृञ्हरणे । ऋहलोर्ण्यत् । नहार्य्यः । अभेद्ये ।

अहिः । पुं । वृत्रासुरे । सर्पे । सूर्य्ये । सीसके । राहौ । पथिके । खले । यथा । विषधरतोप्यतिविषमः खल इतिनमृषावदन्तिविद्वांसः । यदहिर्नकुलद्वेषीस्वकुलद्वेषीपुनःपिशुन इति । वप्रे । अश्लेषानक्षत्रे । अष्टमे । पञ्चमात्रिकस्यषष्ठे ।ऽऽ। प्रभेदे । आहन्ति । हनहिंसागत्योः । आङिश्रिहनिभ्यांह्रस्वश्चेतीण् । सचडित् । डित्त्वाट्टिलोपः । आङोह्रस्वश्च ॥

अहिंसा । स्त्री । वाङ्मनःकायैः परपीडावर्ज्जने । प्राणिनांपीडायामिष्टौ । अशास्त्रीयप्राणिपीडनाभावे । यथाहमनुः । यावेदविहिताहिंसानियतास्मिंश्चराचरे । अहिंसामेवतांविद्या द्वेदाद्धर्मो हिनिर्बभाविति । हिंसनम् हिंसा । नहिंसा ।

अहिंस्रा । स्त्री । ओषधिभेदे । कुलेखाडा इतिगौडभाषा । कुलिकद्रुमे । हिंस्राख्यौषधिप्रभेदे ।

अहिकः । पुं । भुवर्च्चे ।

अहिका । स्त्री । शाल्मलिद्रुमे ।

अहिकान्तः । पुं । समीरे । अहेःकान्तः ।

अहिगणः । पुं । पञ्चमात्रिकस्यसप्तम ऽ।।। प्रभेदे । सर्पाणांसमूहे ।

अहिच्छत्रः । पुं । देशविशेषे । प्रश्नग्रन्थे । मेषशृङ्गीवृक्षे ।

अहिच्छत्रा । स्त्री । कान्यकुब्जदेशप्रसिद्धे पुरीविशेषे । चीनीति प्रसिद्धायां शर्करायाम् ।

अहिजित् । पुं । हरौ । शक्रे । अहिंसर्पमिन्द्रंवाऽजैषीत् । जिजये । क्विप् ॥

अहिजिह्वा । स्त्री । नागजिह्वाख्यलतायाम् ।

अहितः । त्रि । शत्रौ । अपथ्ये । नहितमस्मात् ।

अहितुण्डिकः । पुं । व्यालग्राहिणि । भिक्षार्थंसर्पखेलके । संपेरा इति ख्याते । अहेस्तुण्डंमुखम् तेनदीव्यतीतिठक् । संज्ञापूर्वकत्वाद्वृद्ध्यभावः ।

अहिद्विट् । पुं । गरुडे । शक्रे । मयूरे । नकुले । हरौ । अहिंद्वेष्टि । द्विष० । क्विप् ।

अहिनकुलिका । स्त्री । अहिनकुलयोः वैरे । अहिनकुलयोर्वैरम् । द्वन्द्वाद्वुन् वैरमैथुनिकयोरितिवुन् ।

अहिनिर्ल्वयनी । स्त्री । सर्पनिर्मोके । सर्पत्वचि । अहिर्निलीयतेऽस्यां सा अहिनिर्ल्वयनीति व्याख्यातारः ।

अहिपतिः । पुं । वासुकिनागे । शेषना

गे । अहीनांपतिः

अहिपुत्रकः । पुं । तरालौ । नौकाज लोत्तारके ॥

अहिपूतनः । पुं । क्षुद्ररोगविशेषे ॥

अहिफेनम् । न । आफूके । अफीमइ तिविश्रुते ॥ इतिराजनिर्घण्टः ।

अहिब्रध्नः । पुं । रुद्रविशेषे । शिवे ॥

अहिब्रध्नदेवता । स्त्री । उत्तरभाद्रपदा याम् । अहिब्रध्नोदेवताअस्याः ॥

अहिभयम् । न । राज्ञांस्वपक्षप्रभवेभये ॥ अहिरिवगृहस्थत्वात् आहताका रत्वाच्च स्वपक्षएवाहिः । अहेर्भ यम् । निजोयमित्रश्चसमाश्रितश्च- सम्बन्धतः कार्यसमुद्भवश्च । भृत्या गृहीतोविविधोपचारैः पक्षंबुधाःस प्तविधंवदन्ति । सर्पभये ।

अहिभयदा । स्त्री । भूम्यामलक्याम् ।

अहिभुक् । पुं । गरुडे ॥ बर्हिणि ॥ ना कुल्याम् । गन्धनाकुल्याम् । अहिं भुङ्क्ते । भुजअभ्यवहारे । क्विप् ॥

अहिमः । त्रि । शीतस्पर्शशून्ये ॥

अहिमर्द्दनी । स्त्री । गन्धनाकुलीनाम कन्दे ॥

अहिमारः । पुं । }
अहिमेदकः । पुं । } अरिमेदकवृक्षे ॥

अहिलता । स्त्री । नागवल्ल्याम् । अहि लोकस्यपाताललता । शाकपार्थि वादिः । गन्धनाकुल्याम् ।

अहीनः । पुं । अहर्गणसाध्यसुत्याकक्र तौ । अह्नांसमूहः । अह्नःखःक्रतौ । अहीनयजनमशुचिकरमितिश्रुतिः । अहिस्वामिनि ।

अहीरणिः । पुं । द्विवक्त्राहौ । द्विमुख सर्पे । इति त्रिकाण्डशेषः ।

अहुतः । पुं । ब्रह्मयज्ञाख्येजपे ॥

अहे । ा । क्षेपे । वियोगे ।

अहेरुः । स्त्री । शतमूल्याम् । नहिनो ति । हिगतौ । बाहुलकादुः ।

अहैतुकः । त्रि । फलाभिसन्धानरहिते ।

अहो । ा । धिगर्थे । शोके । करुणा र्थे । विषादे । सम्बोधने । प्रशंसा याम् । विस्मये । पादपूरणे । असू यायाम् । वितर्के । अह्वानम् । ओ हाङ्गतौ । डोप्रत्ययः ।

अहोरात्रः । पुं । दिनरात्रिमात्रात्मके काले । सूर्योदयद्वयपरिच्छिन्ने त्रिं शन्मुहूर्त्तात्मकेकाले । सच (मानुषा होरात्रः) षष्टिघटिकाभिर्भवति । यथा । अहोरात्रेविभजतेसूर्योमा नुषदैविके । रात्रिः स्वप्नायभूतानां चेष्टायैकर्मणामहः इति ॥ मतान्तरे तुचतुर्विंशतिहोराभिर्मानुषाहोरा त्रोभवति । यथोक्तंवह्निपुराणेगणभे दनामाध्याये । चतुर्विंशतिभिस्ताभि

रहोरात्रंप्रचक्षते । पश्चिमादर्द्धरात्रादिहोराणांविद्यतेक्रमइति ॥ (पैत्राहोरात्रः) पैत्र्येरात्र्यहनीमासःप्रविभागस्तुपक्षयोः । कर्मचेष्टास्वहः कृष्णःशुक्लः स्वप्नायशर्वरी ॥ (दैवाहोरात्रः) दैवेरात्र्यहनीवर्षंप्रविभागस्तयोःपुनः । अहस्तत्रोदगयनंरात्रिःस्याद्दक्षिणायनम् ॥ (प्राजापत्याहोरात्रः) युगसहस्राभ्यांप्राजापत्यमेकमहोरात्रम् ॥ अहश्चरात्रिश्चतयोः समाहारः । रात्राह्नाहाः पुंसि । अहः सर्वैकदेशेत्यच् समासान्तः ॥

अहोबत । । । अनुकम्पायाम् ॥ खेदे ॥ सम्बोधने ॥ अहोच बतच ॥

अहोह्री । । । चित्रे ॥ अहोच ह्रीच ॥

अह्नाय । । । द्रुते ॥ क्षवनम् । ह्नुङ्अपनयने । बाहुलकाह्नाबेघञ् । वृद्धिः । पृषोदरादित्वाद्ध्रस्वः । ततोनञ् समासः ॥

अह्रीकः । पुं । क्षपणके ॥

अह्लुला । स्त्री । भल्लातकवृक्षे ॥

आ

आ॰ स्मृतौ । स्मृतिस्ववचने यथा । आ

एवं किलतत् । वाक्ये ॥ वाक्यस्यान्यथात्वेद्योत्ये यथा । आएवंमन्यसे । पूर्वंमैवंमंस्था इदानींत्वेवंमन्यसइत्यर्थः ॥ अनुकम्पायाम् ॥ आदेवदत्तो दरिद्रः ॥ समुच्चये । देवेभ्यश्चपितृभ्यश्च आ ॥ आप्नोति । आप्लृव्याप्तौ । क्विप् । पृषोदरादित्वात् पलोपः ॥ स्वीकारे ॥ अयंप्रगृह्यसंज्ञकत्वात्प्लुतप्रगृह्याअचीतिसन्धिंनयाति ॥

आः । पुं । महेश्वरे । पितामहे ॥

आकम्पितः । त्रि । कम्पविशिष्टे । प्रेंखिते ॥ आकंप्यतेस्म । कपिचलने । गत्यर्थेतिक्तः ॥

आकरः । पुं । निवहे ॥ धातुरत्नाद्युत्पत्तिस्थाने । खनौ ॥ श्रेष्ठे ॥ आकुर्वन्त्यत्र एत्यकुर्वन्तिव्यवहारमस्मिन्वा । डुकृञ्करणे । आकीर्यन्तेधातवोऽत्र वा । कृविक्षेपे । पुंसिसंज्ञायामिति घः ॥

आकरिकः । त्रि । आकरेनियुक्ते ॥ तत्र नियुक्त इतिठक् ॥

आकर्णनम् । न । श्रोत्रकर्मणि । श्रवणे ॥

आकर्णितः । त्रि । अवधृते ॥ श्रुते ॥

आकर्षः । पुं । द्यूते ॥ इन्द्रिये ॥ पाशके ॥ शारिफलके ॥ धन्वाभ्यासाङ्गे । कोदण्डाभ्यासवस्तुनि ॥ आकर्षणे ॥ निकषोपले ॥ आकर्षणमाकृष्यते आ

कर्षन्त्यस्मिन्वा । कृषविलेखने । घञ् । काष्ठविशेषे । आकृष्यतेऽनेन खलादिगतं धान्यमित्याकर्षः ।

आकर्षकः । पुं । अयस्कान्ते । चुम्बके । त्रि । कर्षके । आकर्षणकर्त्तरि । आकर्षकुशले । आकर्षकुशलः । आकर्षादिभ्यःकन् ।

आकर्षणम् । न । आकर्षे । बलादानयने ॥

आकर्षणी । स्त्री । फलपुष्पाद्याकर्षकयष्टिकाविशेषे । आँकडाइतिभाषा ।

आकर्षिकः । पुं । वणिग्विशेषे । आकर्षेणचरति । आकर्षात् ष्ठल् । स्त्री । आकर्षिकी । ङीष् ।

आकलनम् । न । आकाङ्क्षायाम् । परिसंख्याने । वन्धने । कलशब्दसंख्यानयोः । आङ्पूर्वादस्माल्ल्युट् ।

आकलितः । त्रि । अनुस्मृते । धृते ॥

आकल्पः । पुं । कल्पने ॥ वेषे । मण्डने । आभरणे । त्रि । कल्पान्तावधिके । आकल्पनम् । कृपूसामर्थ्ये । घञ् । कृपोरोलः । आकल्पतेवा । आकल्पयतिवा स्वार्थणयन्तः ।

आकल्पकः । पुं । तमोमोहग्रन्थौ । उत्कलिकायाम् । मुदि ।

आकषः । पुं । निकषोपले । कसौटीतिख्याते कषपाषाणे । आङ्पूर्वात् कषेरच् ।

आकषकः । त्रि । आकषेकुशले । आकषादिभ्यःकन् ।

आकस्मिकम् । त्रि । अकस्माद्भवे ।

आकाङ्क्षा । स्त्री । अभिलाषे । वाक्यार्थज्ञानहेतौ पदस्यपदान्तरव्यतिरेकप्रयुक्तान्वयाभावे ॥ आकांक्षारहितं वाक्यं नप्रमाणम् । यथागौरश्वःपुरुषोहस्तीतिनप्रमाणमाकाङ्क्षाविरहात् । न्यायमते यत् पदमृतेयतपदान्वयबोधो नभवतितत्पदेतत्पदवत्तेति । प्रतीतपर्य्यवसानविरहइत्यालङ्कारिकाः ॥

आकायः । पुं । निवासे ।

आकारः । पुं । इङ्गिते । अभिप्रायानुरूपचेष्टाविष्करणे ॥ आकृतौ । मुखप्रसादवैवर्ण्यादिरूपेप्रीत्यप्रीतिसूचकेदेहधर्मे । मूर्त्तौ ॥ आकरणम् । घञ् । आकारश्छाद्यमानोपि नशक्योविनिगूहितुम् । बलाद्विविवृणोत्येवभावमन्तर्गतंनृणाम् ।

आकारकरभः । पुं । अकर्कराइतिप्रसिद्धे ।

आकारगुप्तिः । स्त्री । रत्याद्युत्थरागादिगोपने । अवहित्थायाम् ॥ आकारस्यशोकादिजनितमुखम्लान्यादेर्गोपनम् । क्तिन् ॥ रत्यादिसूचकोमु-

स्वरागादिराकार: अङ्गवैकृतमिति यावत्। गुप्तिर्गोपनम्। आकारस्यभयलज्जादिनागुप्तिराकारगुप्ति: ॥

आकारगोपनम् । न । आकारगुप्तौ ॥

आकारणम् । न । आह्वाने ॥ आकरणम्। आङ्पूर्वात् कृञोणयन्तात्ल्युट्॥

आकारणा । स्त्री । आकारणार्थे । हूतौ ॥ आकारणम् । कृञोणयन्ताद्युच् । टाप् ॥

आकारमौनम् । न । अवचनमात्रे ॥

आकालिकम् । त्रि । क्षणध्वंसिनि । आशुविनाशिनि ॥ पूर्वदिवसे मध्याह्नादावुत्पद्यदिनान्तरेतत्रैवनश्वरे ॥ समानकालावाद्यन्तौयस्य। आकालिकडाद्यन्तवचनइति समानकालस्याकालादेश: इकटप्रत्ययश्चनिपातनात् ॥ स्तनयित्नौ ॥ अकालोत्पन्नवस्तुनि॥ कालंमर्यादीकृत्येत्याकालम्। अकालेभवम् । ठञ् ॥

आकालिकप्रलय: । पुं । कपिलशापेनाकाले जगत्प्लावनरूपेप्रलयविशेषे॥

आकालिका । स्त्री । विद्युति ॥ आकालाट्टश्चेतिठन् ॥

आकालिकी । स्त्री । सौदामिन्याम् ॥ आकालाट्टश्चेति चकाराट्टञ् । ङीप् ॥

आकाश: । पुं । न । शब्दतन्मात्रादुत्पन्ने । वियति ॥ आकाशगुणास्तु । शब्द: श्रोत्रेन्द्रियव्यापिच्छिद्राणिसविविक्तता । वियत: कथितास्तेगुणागुणविचारिभिरिति ॥ आसमन्तात्काशते इतियोगाद्ब्रह्मणि । असङ्गस्वभावे ॥ यथाहु: । आसमन्तात्काशतेयमित्याकाशस्त्वमात्मन: । जगत्कारणतातस्यसर्ववेदान्तसम्मतेति॥ आसमन्तात्काशन्ते सूर्यादयोऽत्र । काशृदीप्तौ । हलश्चेतिघञ् ॥ दिशोऽनतिरिक्तमेवाकाशमित्याहु: ॥

आकाशकल्प: । त्रि । आकाशादीषन्न्यूनमात्रांशेनन्यूनेपरमात्मनि ॥ तथाचोक्तम् । निरंशत्वादिभिस्त्वाश्वतथाऽनश्वरभावत: । ब्रह्मव्योम्नोर्नभेदोस्तिचैतन्यंब्रह्मणोधिकमिति ॥

आकाशजननी । स्त्री । प्रगण्डीमध्यस्थितजनानांबाह्यार्थदर्शनार्थेषुसूक्ष्मच्छिद्रेषु ॥ यद्द्वारा ऽऽग्नेयास्त्रगुका:प्रक्षिप्यन्ते इतिराजधर्म: ॥

आकाशनिलय: । पुं । तापसविशेषे ॥ योह्याकाशएव वायुधारणाबलेन निलीयते न भूमौ स: ॥

आकाशप्रदीप: । पुं । तुलायां दीयमाने राधादामोदरसम्प्रदानके आकाशदीपे ॥

आकाशमांसी । स्त्री । निरालम्बायाम् । सूक्ष्मजटामांस्याम् । केदारे

उत्पत्तिरस्याः ॥

आकाशमूली । स्त्री । पाना इतिगौड भाषाप्रसिद्ध कुम्भिकायाम् ॥ जलवल्कले ॥

आकाशरत्ती । पुं । प्रगण्डिस्थितप्रणिधौ । दुर्गबहिः प्राचीरोपरिस्थिते चरे ॥ इतिराजधर्मः । मत्वर्थीय-इन् ॥

आकाशवल्ली । स्त्री । अमरवेल आकाशवेल इतिख्याते लताविशेषे । खवल्ल्याम् ॥

आकाशवाणी । स्त्री । अशरीरिवर्यावाचि । दैववाण्याम् ॥

आकाशसलिलम् । न । दिव्योदके ॥

आकाशास्तिकायः । पुं । अजीवपदार्थे ॥ सच लोकाकाशास्तिकायो ऽलोकाकाशास्तिकायश्चेति द्विरूपः ॥

आकिञ्चन्यम् । न । अकिञ्चनिमनि । अकिञ्चनतायाम् ॥ भावे ष्यञ् ॥

आकीर्णम् । त्रि । व्याप्ते । सङ्कीर्णे । नानाजातीयसम्मिलिते ॥ आकीर्य्यतेस्म । कृविक्षेपे । क्तः ॥

आकुञ्चनम् । न । न्यायमते पञ्चप्रकारकर्म्मान्तर्गतकर्म्मविशेषे । सङ्कोचे ॥

आकुञ्चितः । त्रि । आभुग्ने ॥

आकुलम् । त्रि । व्यस्ते । व्याकुले ॥ क्षुभिते । लोले ॥ आकोलति । कुल संस्थाने । इगुपधेतिकः ॥

आकुलाकुलम् । त्रि । आकुलप्रकारे ॥ प्रकारेगुणवचनस्येति द्विर्भावः ॥

आकुलितम् । त्रि । क्षोभिते । आकुलीकृते । सञ्चालिते ॥

आकूतम् । न । अभिप्राये । आशये ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥

आकूतिः । स्त्री । स्वायम्भुवमनोः कन्यायाम् ॥ क्रियायाम् ॥

आकृतिः । स्त्री । रूपे । वपुषि । जातौ ॥ अवयवसंस्थानविशेषे ॥ आकृतिर्जातिलिङ्गाख्या । न्यायसूत्रम् । जातिलिङ्गमित्याख्या यस्याः जातेर्गोत्वादेर्हि सास्नादिसंस्थानविशेषो लिङ्गम् । तस्यच परम्परया द्रव्यवृत्तित्वम् । जातिर्द्रव्यासमवायिकारणतावच्छेदिकालिङ्गं धर्मोयस्याः सेत्यर्थइति कश्चित् ॥ द्वाविंशत्यक्षरायांछन्दसि ॥ आकरणम् । कृञ्० । क्तिन् ॥ आक्रियतेऽयंगौरयमश्व इतिव्यज्यतेऽनेनेति आकृतिःसंस्थानम् ॥

आकृतिच्छत्रा । स्त्री । घोषातक्याम् ॥

आकृष्टम् । त्रि । आकर्षिते । कृताकर्षणे ॥ आकृष्यतेस्म । कृषविलेखने क्तः ॥

आकेकरा । स्त्री । दृष्टिविशेषे ॥ यथा । दृष्टिराकेकराकिञ्चित्स्फुटापाङ्गे प्र

सारिता । मौक्तिकाद्रौपुरालोकेता राध्यावर्त्तनोत्करेति न्वत्यविलासो-क्तेः ॥

आकोकेरः । पुं । मकरराशौ॥

आकैाशलम् । न । अकैाशले ॥

आक्रन्दः । पुं । क्रन्दने ॥ आह्वाने ॥ मित्रे ॥ दारुणयुद्धे ॥ भ्रातरि ॥ शब्दे ॥ पार्ष्णिग्राहात् परस्मिनराज्ञि ॥ देशाक्रमणाद्याचरतः पार्ष्णिग्राहस्ययो नियामकस्तस्याऽनन्तरो न्वपतिरित्यर्थः ॥ न । दुःखिनांरोदनस्थाने ॥ सारावरुदिते ॥ आक्रन्दनम् आक्रन्दते आक्रन्द्यतेऽस्मिन् आक्रन्दयतिवा । क्रदिआह्वानेरोदनेच । आङः क्रन्दसातत्ये । घञ् ॥ पचाद्यच्वा ॥

आक्रन्दिकः । त्रि । दुःखिनांरोदनस्थाने गमनकर्त्तरि ॥ आक्रन्दंधावति । आक्रन्दाच्चेतिठञ् ॥ स्त्री । ङीप् ॥

आक्रमः । पुं । अधिक्रमे ॥ आक्रमणम । आङ् पूर्वात्क्रमेर्भावेघञ् ॥

आक्रमणम् । न । आक्रमकरणे । व्यापने ॥ आङःक्रमेर्भावेल्युट् ॥

आक्रान्तः । त्रि । कृताक्रमणे । व्याप्ते ॥ अभिभूते ॥ आक्रामतिस्म । क्रमु पादविक्षेपे । क्तः ॥

आक्रीडः । पुं । उद्याने । राज्ञः क्रीडासाधनेसाधारणवने ॥ लीलास्थाने ॥ आक्रीडन्त्यत्र । क्रीडृविहारे । हलश्चेतिघञ् ॥

आक्रुष्टः । त्रि । निन्दिते ॥ क्रोशतेः कर्मणिक्तः । क्षुब्धेतिषत्त्वेष्टुत्वम् ॥

आक्रोशः । पुं । अभिशापे ॥ शापे ॥ विरुद्धानुध्याने ॥ आक्रोशनम् । क्रुशआह्वाने । भावे घञ् ॥

आक्रोशनम् । न । अभीषङ्गे ॥ आक्रोशे ॥ आङ्पूर्वात्क्रुशेर्ल्युट् ॥

आक्षद्यूतिकम् । न । अक्षद्यूतेन निर्वृत्तेवैरे ॥ निर्वृत्तेक्षद्यूतादिभ्यइति ठक् ॥

आक्षपाटिकः । पुं । अक्षदर्शके । धर्म्माध्यक्षे ॥

आक्षपादः । पुं । नैयायिके ॥ न । न्यायशास्त्रे ॥

आक्षारः । पुं । आक्षारणायाम् ॥

आक्षारणम् । न । मैथुनार्थाक्रोशे ॥ क्षरसञ्चलने । प्रयोजकण्यन्ताल्ल्युट् ॥

आक्षारणा । स्त्री । मैथुनंप्रत्याक्रोशे । परस्त्रीनिमित्तंपुंसः परपुरुषनिमित्तंस्त्रियावा दूषणे ॥ यथा कृताऽगम्यागमनस्त्वं स्थानान्तरंगच्छेति ॥ आक्षारणम् । क्षरेःप्रयोजकण्यन्तात् युच् ॥

आक्षारितः । त्रि । अभिशस्ते । मिथ्यापवाददूषिते ॥ परस्त्रियां परपुरुषे वा

मैथुनं प्रति मिथ्या दूषिते । आचार्यते स्म । चरेरर्यन्तात् क्तः । आचारः सञ्जातो ऽस्येतितारकादित्वादितच्चा ।

आचिकः । पुं । आचेरगाछ इतिगौड भाषा प्रसिद्धे आछुकवृक्षे । रञ्जनद्रौ । त्रि । अक्षदेविनि । अक्षैर्दीव्यति अदेवीत् देविष्यति वा तैर्जयति वा । तेन दीव्यतीति ठक् । अक्षैर्जिते ।

आक्षिप्तः । त्रि । क्षिप्ते । आक्षिप्यते स्म । क्षिपेः क्तः ।

आक्षीवः । पुं । शोभाञ्जने । अक्षीवे । त्रि । मत्ते । आक्षीवति आक्षीवयति वा । क्षीवृ मदे । पचाद्यच् ।

आक्षेत्रज्ञम् । न । अक्षेत्रज्ञे ।

आक्षेपः । पुं । अपवादे । भर्त्सने । आकृष्टौ । धनादिन्यासकरणे । काव्यार्थालङ्कृतिप्रभेदे । यथा । निषेधोक्तु मिष्टस्य यो विशेषाभिधित्सया । वक्ष्यमाणोक्तविषयः स आक्षेपो द्विधामतः ॥ विवक्षितस्य प्राकरणिकस्या दनुपसर्जनीकार्यस्याशक्यवक्तव्यत्व मतिप्रसिद्धत्वं वा विशेषं वक्तुं निषेधो निषेध इव यः स वक्ष्यमाणविषय उक्तविषयश्चेति द्विधा आक्षेपः । क्रमेणो दाहरणम् । एएहि किंपि कीए अविकएणिक्किव भणामि अलमहवा । अविआरिअकज्जारम्भआरिणी मरउण भणिस्सम् । अस्य संस्कृतं यथा । एएहि किमपि कस्याअपिकृते निष्कृप भणामि अलमथवा । अविचारितकार्यारम्भकारिणी म्रियतां न भणिष्ये । ए इत्यव्ययंसामुनयसम्बोधने एहिआगच्छ । एक्किं वीतिपाठे इदानीमपीत्यर्थः । अथवेतिपूर्वाक्षेपे । अलंन भणिष्यामीत्यर्थः । खेदातिशयात् पुनरुक्तिः । अलंव्यर्थमिति । अविचारितेतिस्वभावमनालोच्य अनुरागवर्द्धनपरेत्यर्थः । अत्रविरहदुर्दशातिशयोववक्ष्यमाणोवक्तु मशक्य तयानिषिद्ध इत्याक्षेपालङ्कारः । ज्योत्स्नामौक्तिकदामचन्दनरसः शीतांशुकान्तद्रवः कर्पूरं कदलीमृणालवलयान्यम्भोजिनी पल्लवाः । अन्तर्मानसमास्त्वयाप्रभवतातस्याःस्फुलिङ्गोत्करव्यापारायभवन्ति हन्तकिमनेनोक्तेन न ब्रूमहे इति । आक्षेपणम् । क्षिपमेरणे । घञ् ।

आक्षेपकः । पुं । निन्दाकरे । व्याधे । अनिलव्याधिविशेषे । तस्य कारणलक्षणे यथा । यदातु धमनीः सर्वाः कुपितोऽभ्येतिमारुतः । तदाक्षिपत्याशु

मुहुर्मुहुर्देहमुहुश्चर: ॥ मुहुर्मुहुस्तदाक्षेपादाक्षेपकइतिस्मृतइति ॥ आक्षिपति । खल ।

आखोट: । पुं । शैलपीलौ । अखोट एव । स्वार्थे अण् ॥

आखोड: । पुं । अक्षोटवृक्षे ॥

आख: । पुं । खनित्रे । आखनत्यनेन । खनु अवदारणे । खनेर्ड: ।

आखण्डल: । पुं । सहस्राक्षे । आखण्डयति । खडि भेदने । वृषादिभ्य:कलच् ।

आखन: । पुं । खनित्रे । आखनत्यनेन । खनु० । खनो घचेति घ: ।

आखनिक: । पुं । चौरे । शूकरे । मूषिके । देवताडवृक्षे । त्रि । खनितरि । आखनति । खनु० । आङि-पर्णिपनिपति खनिभ्यइति इकन् ॥ पुं । खनित्रे । आखनत्यनेन । खनेउँडरइकइकवकाबाच्याइतिइकप्रत्यय: ॥

आखनिकबक: । पुं । खनित्रे । आखनत्यनेन । खनु० । इकवकप्रत्यय: ।

आखर: । पुं । खनित्रे ॥ आखनत्यनेन । खनु० । खनेर्डडर इतिडर प्रत्यय: । डित्त्वसामर्थ्यादभस्यापिटेर्लोप: ॥

आखान: । पुं । आखने । आखनन्त्यनेन । खनु० । खनोघचेतिचकाराद्घञ् ॥

आखु: । पुं । मूषिके । शूकरे ॥ चौरे । कृपणे ॥ यथा । विभवेसतिनैवात्ति नददातिजुहोतिन । तमाहुराखुंतस्मान्नंभुक्ताकृच्छ्रेणगृह्यतीति । देवताडवृक्षे । आखनति । खनु० । आङ्परयो:खनिशृभ्यांडिच्चेतिकु: ।

आखुकर्णपर्णिका । स्त्री । आखुपर्णीम ।

आखुकर्णी । स्त्री । मूसाकानीइतिभाषाप्रसिद्धायां भूमिचर्य्याम् । मूषककर्ण्याम् । पाककर्णेतिङीष् ॥

आखुग: । पुं । गजानने । गणेशे ।

आखुघात: । पुं । शूद्राद्यधमे । आखुं हन्ति । हन० । वाहुलकादण् ।

आखुपर्णिका । स्त्री । लताविशेषे । उपचित्रायाम् । वृषायाम् । स्वार्थे क: ॥

आखुपर्णी । स्त्री । उंदुरकन्नी इतिप्रसिद्धायांमूषकपर्ण्याम् । वृषायाम् । आखु: पर्णमस्या: । तत्कर्णाकारपत्त्वात् । पाककर्णेति ङीष् । आखुपर्णी कटुस्तिक्ता कषाया शीतला लघु: । विपाके कटुकामूत्रकफामयकृमिप्रणुत् ।

आखुपाषाण: । पुं । पाषाणप्रभेदे ॥ आखुपाषाणनामायं लोह सङ्करकारक: । इतिराजनिर्घण्ट: ।

आखुभुक् । पुं । बिडाले ॥ आखून् भुङ्क्ते । भुजपालनाभ्यवहारयोः । क्विप् ॥

आखुरथः । पुं । गणेशे। आखूरथोऽस्य ॥

आखुविषघ्ना । पुं । देवताडहच्चे । देवदाली लतायाम् ॥

आखेटः । पुं । मृगयायाम् । आखिद्यन्ते प्राणिनोऽत्र। खिटत्रासे । हलश्चेति घञ् ॥

आखेटकः । पुं । मृगयायाम् । स्वार्थे-कन् ।

आखेटशीर्षकम् । न । सुडङ्ग इति गौड भाषाप्रसिद्धे कुट्टिमान्तरे । यथा । कपिशीर्षं द्रुमशीर्षं तथाचाखेटशीर्षकम् । इतिकुट्टिमभेदाःस्युःशाब्दिकैः समुदाहृता इति ।

आखेटिकः । पुं । विश्वकद्रौ । मृगयाकुशलकुक्कुरे ॥

आखोटः । पुं । अचोटे । पार्वतीये ।

आख्या । स्त्री । नाम्नि । संज्ञायाम् । उक्तौ । आख्यानम् । ख्याप्रकथने । आतश्चोपसर्गइत्यङ् ।

आख्यातम् । त्रि । कथिते । व्याख्याते । न । तिङि । क्रियाप्रधानमाख्यातमिति वैयाकरणाः । भावप्रधानमाख्यातमिति नैगमाः । आख्यायतेस्म । ख्या° । चक्षिङ आदेशोवा । क्तः ।

आख्याता । त्रि । प्रतिपादयितरि । वक्तरि तृच् ।

आख्यानम् । न । सौपर्णमैत्रावरुणाद्युपाख्याने । आङ्पूर्वात्ख्यातेर्ल्युट् ।

आख्यानकी । स्त्री । आख्यानकीतौजगुरूगश्चेजे जतावनेजेजगुरूगुरुश्चेदिति लक्षण लक्षितेवृत्ते ।

आख्यायिका । स्त्री । उपलब्धार्थकथायाम् । यथा । प्रबन्धकल्पनांस्तोकसत्यांप्राज्ञाःकथांविदुः । परम्पराश्रयायास्यात् सामताख्यायिका क्वचिदिति ॥ गद्यपद्यप्रबन्धे । त्रि । कथके । आचष्टे । चक्षिङःख्याञ् । ण्वुल् ।

आगतम् । त्रि । आयाते । उपस्थिते ॥ प्राप्ते ॥ गम° । क्तः ।

आगतिः । स्त्री । आगमने । क्तिन्नन्तः ।

आगन्तुः । त्रि । अतिथौ । आगमनशीले । अनियते । आगन्तूनामन्ते सन्निवेशः । आगच्छति । गम्लृ गतौ । सितनिगमीतितुन् ।

आगन्तुकः । त्रि । अतिथौ । आगार्ये । अनित्यस्थायिनि । स्वार्थेकन् ।

आगमम् । न । तन्त्रशास्त्रे । अस्यार्थः । आगतंशिववक्त्रेभ्योगतञ्चगिरिजामुखे । मतंश्रीवासुदेवस्यतस्मादागमम-च्यतेइति । तस्यलक्षणं यथा । सृष्टिश्चप्रलयश्चैवदेवतानांतथार्चनम् ।

साधनञ्चैव सर्वेषां पुरश्चरण मेवच । षट्कर्मसाधनञ्चैव ध्यानयोगश्चतुर्विधः । सप्तभिर्लक्षणैर्युक्तमागमं तद्विदुर्बुधाः इति । अपिच । पुं । सिद्धसिद्धैः प्रमाणैस्तु हितं चात्र परत्र च । आगमः शास्त्रमाप्तानामाप्तास्तस्यार्थवेदिन इति । शास्त्रमात्रे । उपदेशपरम्परायाम् । आगतौ । साक्षिपत्रादौ । वेदे । प्रकृतिप्रत्ययानुपघातिनि कार्ये । एकादशभवने । आगमनम् । गम्लृ॰ । ग्रहवृदृनिश्चिगमश्चेत्यप् ।

आगमनम् । न । आगतौ । आवना इति भाषा ।

आगमवेदी । पुं । गौडपादाचार्ये । शङ्कराचार्यस्य परमगुरौ ।

आगमापायी । त्रि । उत्पत्तिविनाशवति । आगमापायौ विद्येतेऽस्य । इनिः ।

आगमार्थः । पुं । अद्वैतदर्शने ।

आगमावर्त्ता । स्त्री । विछाटी इति गौडभाषा प्रसिद्धे क्षुपविशेषे । वृश्चिकाल्याम् ।

आगमितम् । त्रि । अधीते । पठिते ।

आगरा । स्त्री । स्तम्भपुरे । यथा । कालपीमन्दिरे बालपीनस्तनी जारपीता सवालालपीतिप्रियम् । नागराजी महामोदमेदस्विनी मागरामागतः साक्षजल्लालदीतियवनाधिकारप्रसिद्धोऽयं शब्दः ॥

आगवीनः । त्रि । गोःप्रत्यर्पणपर्यन्तं कर्मकर्त्तरि । आङ्मर्यादाभिविध्योरित्यव्ययीभावेउपसर्जनह्रस्वे चकृते आगवीन इतिखः । गुणावादेशौ ।

आगः । न । अपराधे । पापे । एनसि । इण गतौ । इण आग अपराधे चेत्यसुन् आगादेशश्च ।

आगस्कृत् । त्रि । अपराधिनि ।

आगस्त्यः । पुं । अगस्त्यतनये । अगस्त्यस्यापत्यम् । ऋष्यण् । बहुत्वे अगस्त्यः ॥ न । अगस्तिकुसुमादौ ।

आगाधम् । न । अगाधे । अतिगभीरे ।

आगामी । त्रि । आगन्तुके । प्रवासिनि ॥ भविष्यत्काले । आगमिष्यति । गम्लृ॰ । आङिणिदिति गमेरिनिः ।

आगारम् । न । मन्दिरे । गृहे ॥ अगयते । अगकुटिलायां गतौ । कर्मणि भावेवाघञ् । आगमच्छति । ऋगतौ । कर्मण्यण् ।

आगूः । स्त्री । प्रतिज्ञाने । आगमनम् । आगमेः क्विपि गमः क्वावित्यन्त लोपे ऊङ्गमादीनामित्यूकारादेशः । ओःसुपीतियणि अमि शसि च । आग्वम् आग्वः । शेषंवधूवत् ॥

आग्निमारुतम् । न । अग्निमरुतोदेव

ग्निमरुतौदेवते अस्य । सास्यदेवते त्यण्। देवताद्वन्द्वे चेत्युभयपदवृद्धिः ।

आग्निष्टोमिकः । पुं । अग्निष्टोमविदि ॥ अग्निष्टोममधीते वेदवा । क्रतूक्थादीतिठक् । ग्रन्थे । अग्निष्टोमस्य व्याख्यानस्तत्रभवोवा । क्रतुयज्ञेभ्यश्चेति ठञ् ।

आग्नीध्रः । पुं । प्रियव्रतपुत्रेन्द्रपतिविशेषे । आग्नीध्रोनामन्नृपतिर्जम्बूनाथोम नोःकुले । तज्ज्ञातन्नृपसंज्ञाभिः कथ्य न्तेभारतादयः । न । होतुर्गृहे । अग्निमिन्धे । ञिइन्धीदीप्तौ । क्विप् । नलोपः । अग्नीधः स्थानम् । अग्नीधःशरणेरण्भञ्च । तात्स्थ्यात्तदृत्विग्प्याग्नीध्रउच्यते । आग्नीध्रसाधारणादञ् इत्यञिततुङीपिआग्नीध्रीति बोध्यम् ।

आग्नेयम् । न । स्वर्णे । रक्ते । महापुराणे । यथा"। अग्निनोक्तं पुराणं यदाग्नेयं वेदसम्मितम् । भुक्तिमुक्तिप्रदं पुण्यं पठतांशृण्वतांन्नृणामिति । देशविशेषे । अग्निहिते । अग्निदेवताके । स्थालीपाके । अग्निर्देवता अस्य अग्नायीदेवता अस्यवा । अग्नेर्ढगितिढक् । भस्याढइतिपुंवद्भावः ।

आग्नेयास्त्रम् । न । अग्निदेवताके अस्त्रविशेषे ।

आग्नेयी । स्त्री । अग्निकोणे । अग्नियोषिति । स्वाहायाम् ॥ अग्निदेवताकायामृचि । ङीप् ।

आग्रयणम् । न । नवसस्येष्टयाम् ।

आग्रहः । पुं । अनुग्रहे । आसङ्गे । आक्रमे ॥ ग्रहणे ॥ आग्रहणम् । ग्रहउपादाने । ग्रहवृद्दिनिश्चिगमश्चेत्यप् । आवेशे ।

आग्रहायणः । पुं । मार्गशीर्षे । आग्रहायण्या युक्तापौर्णमासी अस्मिन्स्मिन् । ज्योत्स्नादित्वादण् ।

आग्रहायणिकः । पुं । मार्गशीर्षे । आग्रहायण्या मृगशिरसा युक्तापौर्णमासी अस्मिन् । आग्रहायण्यश्वत्थाट्ठक् । मतान्तरे वत्सराद्यमासोयम् ।

आग्रहायणी । स्त्री । मार्गपूर्णिमायाम् । मृगशिरोनक्षत्रे । अग्रेहायनमस्याः । मतभेदे मार्गशीर्षमारभ्यवर्षप्रवृत्तेः । प्रज्ञाद्यण् । पूर्वपदादितिणत्वम् । गौरादित्वान्ङीष् । आग्रहायणीपौर्णमासो तद्योगान्नक्षत्रमपितथा ।

आग्रहारिकः । पुं । अग्रदानिनि ॥

आघट्टकः । पुं । रक्तापामार्गे ।

आघाटः । पुं । सीमायाम् । अपामार्गे ॥

आघातः । पुं । वधस्थाने ॥ आघट्टनायाम् । हनने । चोट इतिभाषा । आहन्यते अत्रआहननंवा । हन० ।

घञ् ॥

आघातनम् । न । वधस्थले ॥ हनने ॥

आघारः । पुं । घृते ॥ वैदिकानांकर्मविशेषे । ऋग्वेदिनांस्रुवेणचतुराज्यं स्रुचिदत्त्वा प्रजापतिंमनसाध्यात्वा तूष्णीं मग्नेर्वायव्यकोणादारभ्याग्नेयीं यावदविच्छिन्नाघृतधारा दीयते पुनश्च स्रुवेण चतुराज्यं स्रुचिदत्वाइन्द्रं ध्यात्वा अग्नेर्नैर्ऋतींदिशमारभ्य ऐशानीं दिशमवधीकृत्य सन्तत्या घृतं धार्यते तस्मिन् कर्मणि ॥ यजुर्वेदिनांतु स्रुवेणमन्त्रोच्चारणपूर्वकं पूर्वोक्तक्रमेणघृतधारादाने ॥ इतिपशुपतिः ॥ आघरणम् । घृक्षरणदीप्त्योः । घञ् ॥ सेके ॥

आघारणम् । न । सेचने ॥

आघूर्णितः । त्रि । आहते ॥ घूर्णिते । भ्रामिते ॥ घूर्णितनेत्रादौ ॥

आघोष्टा । त्रि । ध्वन्यात्मकशब्दवक्तरि ॥

आघ्राणम् । न । तृप्तिसामान्ये ॥ गन्धग्रहणे ॥ आघ्रायतेस्म । घ्रागन्धोपादाने । क्तः । नुदविदेतिवा नत्वम् ॥

आघ्रातम् । त्रि । शिङ्घिते । घ्राणविषयीकृते ॥ आक्रान्ते ॥ तृप्ते ॥ आघ्रायतेस्म । घ्रा० । क्तः । नुदविदोन्दत्राघ्राह्रीभ्योन्यतरस्यामितिपाक्षि-

को नत्वाभावः ॥

आङ् । । सीमायाम् । मर्यादायाम् । तेन विनेत्यर्थे ॥ यथा । आसमुद्रक्षितीशानाम् ॥ अभिव्याप्तौ । तेनसहेत्यर्थे ॥ यथा । आकुमारं यशः ॥ क्रियायोगे । धातुनायोगे सतियोर्थो जायते तत्र ॥ यथा । आरोहति ॥ ईषदर्थे ॥ यथा । आपिङ्गलः ॥ अततिः । अतसातत्यगमने । बाहुलकात् डाङ्प्रत्ययः ॥

आङ्गम् । न । कोमलाङ्गे ॥ त्रि । अङ्गाधिकारीये ॥ अङ्गसम्बन्धिनि ॥ अङ्गस्येदम् । अण् ॥

आङ्गारम् । न । अङ्गारवृन्दे ॥ अङ्गाराणां समूहः । भिक्षादिभ्योण् ॥

आङ्गिकः । त्रि । मार्दङ्गिके ॥ अङ्गनिष्ठभावव्यञ्जकभ्रूक्षेपादौ ॥ अङ्गजाते ॥ अङ्गनखक्षतादिना निर्वृत्तम् । निर्वृत्तेऽक्षद्यूतादिभ्यइति ठक् ॥

आङ्गिरसः । पुं । वाचस्पतौ । जीवे ॥ अङ्गिरसोऽपत्यम् । ऋष्यन्धकेत्यण् ॥ बहुत्वे अत्रिभृग्वित्यणो लुक् । आङ्गिरसः आङ्गिरसौ अङ्गिरसः ॥

आचक्षाणः । त्रि । ब्रुवाणे ॥

आचमः । पुं । आचमने । जलप्राशने ॥

आचमनम् । न । उपस्पर्शे ॥ वैधकर्मारम्भात् पूर्वं वारत्रयजलपानामकर्म-

यथा क्रमाष्टाङ्गस्पर्शरूपशुद्धिजनकक्रियायामित्यर्थः । अत्र प्रमाणम् । प्रक्षाल्यपाणीपादौ च त्रिः पिबेदम्बु वीक्षितम् । सम्वृत्याङ्गुष्ठमूलेन द्विः प्रमृज्यात् ततोमुखम् ॥ संहत्यतिसृभिः पूर्वमास्यमेव मुपस्पृशेत् । अङ्गुष्ठेन प्रदेशिन्या घ्राणं पश्चादनन्तरम् ॥ अङ्गुष्ठानामिकाभ्याञ्च चक्षुःश्रोत्रे पुनःपुनः ।नाभिंकनिष्ठाङ्गुष्ठेन हृदयन्तु तलेनवै ॥ सर्वाभिस्तु शिरःपश्चात् वा हूबाग्रेणसंस्पृशेत् । इतिदक्षः ॥ आयतं पर्वणाङ्गुल्यागोकर्णाकृतिवत् करम् । संहताङ्गुलिनातोयंगृहीत्वा पाणिनाद्विजः ॥ मुक्ताङ्गुष्ठकनिष्ठाभ्यां शेषेणाचमनंचरेत् । माषमज्जनमात्रास्तुसंगृह्यत्रिःपिबेदपः । इतिभारद्वाजः ॥ दक्षिणेनोदकंपीत्वावामेन संस्पृशेद्बुधः । तावन्नशुध्यतेतोयंयावद्वामेन नस्पृशेदितिदेवीभागवतम् ॥ अद्भिस्तुप्रकृतिस्थाभिर्हीनाभिः फेनबुद्बुदैः । हृत्कण्ठतालुगाभिस्तुयथा संख्यंद्विजातयः ॥ शुद्धेरन् स्त्रीचशूद्रश्चसकृत्स्पृष्टाभिरन्ततः । इतियाज्ञवल्क्यः ॥ स्त्रियास्तैदृशिकंतीर्थं शूद्रजातेस्तथैवच । सकृदाचमनाच्छुद्धिरेतयोरेवचोभयोरिति ॥ चमुअदने । भावे ल्युट् ॥ अदनंचात्र जलस्यैवेतिव्याख्यातारः ॥ आचम्यते अम्भोऽत्र । अधिकरणे वाल्युट् ॥

आचमनकः । पुं । निष्ठीवनपात्रे । पतद्ग्रहे । प्रोणे ॥

आचमनीयम् । न । मुखप्रक्षालनार्थ जले ॥ यथा । उदकंदीयतेयत्तुप्रसन्नंफेनवर्जितम् । आचमनायदेवेभ्यस्तदाचमनमुच्यतइति ॥ कालिकापुराणम् ॥

आचरणम् । न । आचारे । व्यवहारे ॥ आङ्पूर्व्वाच्चरतेर्भावे ल्युट् ॥ रथादौ ॥ आचरतिगच्छत्यनेनेतिकरणे ल्युट् ॥

आचरितम् । त्रि । कृताचरणे । व्यवहृते ॥ पारिभाषिकन्तुयथा । दारपुत्रपशून् हत्वाकृत्वाद्वारोपवेशनम् । यत्रार्थी दाप्यतेर्थंस्वंतदाचरितमुच्यते । इति ।

आचर्य्यः । पुं । गन्तव्यदेशे ॥ चरेराङि चागुराविति यत् ॥

आचान्तः । त्रि । कृताचमने ॥

आचामः । पुं । आचमने ॥ भक्तमण्डे । मासरे ॥ आचम्यते । चमु० । अकर्त्तरीतिघञ् । वृद्धिः । भावेवाघञ् ॥

आचारः । पुं । मन्वाद्युक्तस्नानाचमनादिव्यवहारे । चरित्रे । शीले ॥ सर्व्वस्यप्राधान्यं यथा । सर्व्वागमानामा

चार:प्रथमं परिकल्पते। आचारप्रभवोधर्मोधर्मस्यप्रभुरच्युत इतिमहाभारतम्। आचार: परमोधर्म:श्रुत्युक्त: स्मार्त्तएवचेतिमनु:। अपिच। आचाराद्विच्युतोविप्रोनवेदफलमश्नुते। आचारेणतुसंयुक्त: सम्पूर्णफलभाग्भवेत्। एवमाचारतोदृष्ट्वाधर्मस्यमुनयोगतिम्। सर्वस्यतपसोमूलमाचारंजगृहु:परमितिच। आचर्यते। चर०। घञ्।

आचारवर्जित:। त्रि। आचारबहिर्भूते। आचरेणवर्जित:। आचारहीने। लोकबाह्यव्यवहर्त्तरि॥

आचारहीन:। त्रि। गुर्वतिथिप्रत्युत्थानाद्याचारवर्जिते। आचारेणआचाराद्वाहीन:। आचारहीनंनपुनन्तिवेदायद्यप्यधीता:सहषड्भिरङ्गै:।

आचारी। त्रि। आचारवति। श्रुतिस्मृत्युक्ताचारयुक्ते। म० इनि:।

आचारी। स्त्री। हिलमोचिकायाम्।

आचार्य्य:। पुं। मन्त्रव्याख्याकृति। साङ्गकृत्स्नवेदाध्यापयितरि। यथाहमनु:। उपनीयतु य:शिष्यं वेदमध्यापयेद्विज:। सकल्पंसरहस्यञ्चतमाचार्यं प्रचक्षते। इति। मोक्षसाधनस्योपदेष्टरि श्रीगुरौ। सर्वोक्त:कुलार्णवे। स्वयमाचरतेशिष्यानाचारे स्थापयत्यपि। आचिनोतिहिशास्त्रार्थमाचार्य्यस्तेनकथ्यते। आ
म्नायतत्त्वविज्ञानाच्चराचरसमासत:। यमादियोगसिद्धत्वादाचार्यइतिकथ्यते। इति। श्रीशङ्कराचार्ये। द्रोणाचार्य्ये। आचर्यते। चरेर्ण्यत्।

आचार्य्यकम्। न। आचार्यकर्मणि। योपधाद्गुरूपोत्तमाद्वुञ्।

आचार्य्यमिश्र:। पुं। गौरवान्विते।

आचार्य्या। स्त्री। स्वयंमन्त्रव्याख्यानकारिण्याम्। पुंयोगाभावान्नानुगागमोङीष्च। टाप्।

आचार्य्यानी। स्त्री। आचार्ययोषिति। आचार्यस्य स्त्रीत्यर्थे इन्द्रवरुणभवशर्वेत्यादिना आचार्यशब्दस्यानुगागमोङीष्च। आचार्यादणत्वञ्चेति णत्वाभाव:।

आचिख्यासा। स्त्री। आख्यातुमिच्छायाम्।

आचित:। पुं। शकटोन्मये। शाकटेभारे। छकडेकाभार इतिभाषा। अयुतपले। न। दशभारपरिमाणे। २५ मण इतिभाषा। त्रि०। सङ्गृहीते। छन्ने। व्याप्ते। आचीयते स्म। चिञ् चयने। क्त:। ग्रथिते। गुम्फिते।

आच्छन्नम्। त्रि। आच्छादिते। आवृ

ते ॥

आच्छादः । पुं । वस्त्रे । इतिहेमचन्द्रः ॥

आच्छादनम् । न । पिधाने ॥ वस्त्रे । अपवृतिभावे ॥ छादयति । छद अपवारणे आङ्पूर्वः । णिजन्ताल्ल्युट् । आच्छाद्यते ऽनेनवा ॥

आच्छादितः । त्रि । आवृते । कृताच्छादने ॥

आच्छिन्नः । त्रि । बलाद्धृते ॥

आच्छुकः । पुं । आचणाछ इतिगौडभाषा प्रसिद्धे वृक्षविशेषे । पत्तीके । रञ्जनद्रौ ॥

आच्छुरितम् । न । सशब्दहास्ये ॥ नखवाद्ये ॥ नखाघातविशेषे ॥ आच्छुरणम् । छुर च्छेदने । क्तः ॥

आच्छुरितकम् । न । सशब्दहासे ॥ परस्यामर्षजनकेहास्ये ॥ नखाघातविशेषे ॥ आच्छुरणमपरच्छेदनम् । आच्छुरेर्भावेक्तः । स्वार्थेकः ॥

आच्छोदनम् । न । मृगयायाम् ॥ आच्छिंदन्त्यत्र । छिदिर० । ल्युट् । पृषोदरादिः ॥

आज्यम् । न । घृते ॥ त्रि । अजस्यमांसादौ ॥ यथा । तिलजतैलसुपाकसुपाचितंकासमर्दसुरसैविमर्दितम् । हृपभूपभवधूपधूपितं वह्निमान्द्यजरणं रुजापहम् ॥ वाहटगाधातवोनृणाम जानामपिताहृशाः । अतोधातुविवृद्ध्यर्थमाजंमांसंप्रशस्यते ॥ इति ॥ अजस्येद मित्यर्थे अण् ॥

आजकम् । न । छागवृन्दे ॥ अजानांसमूहः । गोत्रोक्षोष्ट्रेतिवुञ् ॥

आजकारः । पुं । भरोवृषे । शिवस्यवृषे ॥

आजगवम् । न । शिवस्यधनुषि । अजगवे ॥ प्रज्ञाद्यण् ॥

आजन्मसुरभिपत्रः । पुं । मरुवके ॥

आजमीढः । पुं । युधिष्ठिरपाण्डवे ॥ स्वार्थेऽण् ॥

आजानम् । न । देवलोके ॥ स्वभावे ॥

आजानदेवः । पुं । देवताविशेषे ॥ यथा । सृष्टेराजननादादौ देवत्वंये प्रपेदिरे । आजानदेवास्तेज्ञेयुः पूर्वेभ्यः सूक्ष्ममूर्त्तयःइति ॥ पूर्वेभ्यः पूर्वेपूर्वेभ्यः । अपिच । कल्पादावेवदेवत्वंगता आजानदेवता इति ॥

आजानुवाहुः । त्रि । जानुपर्यन्तदीर्घवाहुविशिष्टे॥ यथा । आजानुवाहुः सुशिराः सुललाटः सुविक्रम इति रामायणम् ॥

आजानेयः । पुं । स्त्री । कुलीनाश्वे । शोभनाश्वे ॥ यथा । शक्तिभिर्भिन्नहृदयाः स्खलन्तश्चपदेपदे । आजानन्ति यतः संज्ञामाजानेयास्ततः स्मृताः ।

इत्यमरशासनम् । अजनम् । अजग
ति क्षेपणयोः । घञ् । आजिम क्षेपे
ण आनेयः प्रापणीयः आयसो वा ।

आजिः । स्त्री । समभूमौ । सङ्ग्रामे ।
आक्षेपे । क्षणे । मर्यादायाम् । य-
था । आजेः शरणम् । अजन्त्यस्या-
म् । अज० । अज्यतिभ्याञ्चेतीण् ।
अजनम् । इणजादिभ्य इतीण् विधा
नसामर्थ्यादजेर्न वी । अन्यथा । आदि
भ्य इत्येवावक्ष्यत् । बहुलं तणीति वा ॥

आजीवः । पुं । जीविकायाम् । आजी
व्यते अनेन । जीवप्राणधारणे । हल
श्चेति घञ् ।

आजीवी । पुं । एकदण्डिनि ।

आजीव्यम् । न । उपजीव्ये ।

आजुः । स्त्री । वेतनं विनाकर्मकर्त्तरि ।
रेफान्तः ।

आजूः । स्त्री । वेतनं विनाकर्मकर्त्तरि ।
विष्टयाम् ॥ वेठी वेठु इ० हिमप्रे-
थ्यां प्रसिद्धम् वेगारीत्यन्यत्र ॥ आज
वति । जुगतौ । क्विब्वचिप्रच्छीति क्वि-
प् दीर्घौ । छठादभृतिकः क्रमोवि
ष्टिराजूश्च कीर्त्यते ।

आज्ञप्तः । त्रि । आदेशिते । प्रापिते ।

आज्ञा । स्त्री । निदेशे । शासने । ल-
क्ष्माद्यभस्थाने । आज्ञानम् । आ-
ज्ञवबोधने । आतश्चोपसर्ग इत्यङ् ।
टाप् ॥

आज्ञाकारी । त्रि । आज्ञानुवर्त्तिनि ।
आज्ञयाकर्मकारिणि ।

आज्ञाचक्रम् । न । भ्रुवोर्मध्ये । षट्च
क्रान्तर्गतषष्ठचक्रे । आज्ञासंज्ञकं-
चक्रम् । यथा । आज्ञाचक्रं तदूर्द्धे तु
आत्मनाधिष्ठितं परम् । आज्ञासङ्क्रम
णं तत्र तेनाज्ञेति प्रकीर्त्तितम् । तत्र
निहितचित्तस्य पुरुषस्य सर्वपदार्थसा
क्षात्कारेण एवं भूतमेवं वर्त्तते एवं भ
विष्यतीति ज्ञानेन आज्ञाया इतः परं
त्वयैवं कर्त्तव्यमिति परमेश्वराज्ञायाः
सङ्क्रमणं भवति तेन हेतुना तदाज्ञा
चक्रमिति कीर्त्तितमित्यर्थः ।

आज्ञापकः । त्रि । आज्ञाकर्त्तरि ।

आज्ञापत्रम् । न । आदेशलिपौ । नि-
देशलिखने । हुकम् नामा इति पा
रस्यभाषा ।

आज्ञापनम् । न । विज्ञापने । जनाव-
ना इति भाषा ।

आज्ञाप्तः । त्रि । आज्ञाप्तिविशिष्टे । ल
ब्धाज्ञे ।

आज्यम् । न । घृते । आ अज्यते ऽनेन ।
अञ्जू व्यक्तिम्रक्षणकान्तिगतिषु । आ
ङ्पूर्वादञ्जेः संज्ञायामिति क्यप् । आ
ज्यमनेन वा । श्रीवासे ।

आज्यपाः । पुं । पुलस्त्यस्य तनयेषु वैश्या।

नापिहृषु । आज्यं पिबति । पाधाने । क्विप् ।

आज्यभागः । पुं । वैदिकानामाहुतिविशेषे । तत्र । ऋग्वेदिनामग्नेरुत्तरभागे स्रुवेणाग्निसम्प्रदानक घृताहुतिः । तद्दक्षिणभागे सोमसम्प्रदानकाहुतिश्च । यजुर्वेदिनान्त्वग्नेरुत्तरदक्षिणयोः पश्चिमादिप्राच्यन्तघृतधारेति पशुपतिः ।

आज्यस्तोत्रम् । न । सामगानां प्रातःसवने गायत्रसाम्नामीयमानेषु चतुर्षु स्तोत्रेषु ।

आञ्जनेयः । पुं । हनूमति । यथा । उल्लङ्घ्य सिन्धोः सलिलं सलीलं यः शोकवह्निं जनकात्मजायाः । आदाय तेनैव ददाह लङ्कां नमामि तं प्राञ्जलिराञ्जनेयमिति । अञ्जनायाः अपत्यम् । स्त्रीभ्यो ढक् ।

आञ्जिनेयः । पुं । अञ्जनधारी इतिभाषाप्रसिद्धे जन्तुविशेषे । इतिशब्दमाला ।

आटरूषः । पुं । वृषे । वासके । अटरूषएव । स्वार्थेऽण् ॥

आटिः । पुं । शरारिपक्षिणि । आ अटति । अटगतौ । इन् ।

आटिकी । स्त्री । अनुपजातपयोधरादिस्त्रीलक्षणायाम् ॥ गृहान्तराघटनार्हत्वादाटिकी ।

आटिक्यः । त्रि । अटनायप्रवृत्ते ॥

आटीकनम् । न । वत्सानांगमने ॥ आ ईषत् । टीकृगतौ । ल्युट् ।

आटीकरः । पुं । वृषे ॥

आटीकनम् । न । वत्सानां क्रीडास्थव्याम् ॥

आटोपः । पुं । दर्पे । संरम्भे ॥ आनाहे । उदरे वायुजन्यगुडगुडाशब्दे ।

आडम्बरः । पुं । तूर्यस्वने । पक्षाणि । संरम्भे । कोपे । गजगर्जिते । युद्धपटहे । हर्षे । आरम्भे ॥ दर्पे । यथा । असारस्य पदार्थस्य प्रायेणाडम्बरो महान् । नहि ताहृक् ध्वनिः स्वर्णे याहृक् कांस्ये प्रजायते इति । आडम्ब्यते । डविक्षेपे । चु० । घञ् । भावेवा । आडम्बं राति रायति वा । आतोऽनुपसर्गे कः । मूलविभुजेति वाकः । आडम्बयति वा । बाहुलकाद्दरन् ॥

आडिः । स्त्री । शरालिखगे । स्वनामख्याते मत्स्यविशेषे । इति गौडाः । आ अडति । अडउद्यमने । इन् ॥

आडिका । स्त्री । शरारिविहगे ।

आडी । स्त्री । शरालिपक्षिणि । कृदिकारादिति ङीष् ।

आडूः । पुं । उडुपे । भेले । जलप्रवद्धे । डोंगा डोंगी इतिभाषाप्रसिद्धे ।

अणति । अण शब्दे । अणोडश्चेत्युः ।

आढकः । पुं । न । धान्यमानभेदे । सर्वतोदशाङ्गुलमाने । प्रस्थचतुष्टये ॥ चतुःप्रस्थमथाढकमित्युक्तेः ॥ चतुःपुष्कलमितिधान्यमानपात्रे । पुष्कलानितुचत्वारिआढकः परिकीर्त्तितः इतिवचनात् । द्रोणचतुर्थभागइति लीलावती ॥ अष्टमुष्टिर्भवेत्कुञ्चिरित्यादिवचनात् षट्पञ्चाशदधिकद्विशतमुष्टिर्भवति । व्यवहारे षोडशसेरोविंशतिसेरोवा । वैद्यकमते अष्टशरावपरिमाणम् । तत्पर्यायः । पात्रम् कंसम् भाजनमितिपरिभाषा ॥ अपचयविवक्षायामाढकिकेत्यपिस्यादितिसारसुन्दरी ॥

आढकिकः । त्रि । आढकपरिमितव्रीह्यादिवापयोग्येक्षेत्रे । आढकस्यवापः । तस्यवापइतिठञ् । आढकंपचति । सम्भवत्यवहरतिपचतीतिठञ् । टिड्ढेतिङीप् आढकिकी ॥

आढकी । स्त्री । शमीधान्यविशेषे । तुवर्याम् । अरहर इतिभाषा । अस्यागुणायथा । आढकीतुवरारूक्षामधुराशीतलालघुः । ग्राहिणी वातजननीवर्ण्यापित्तकफास्रजिदिति । चि...परिमाणान्तरे । आसमन्तातढौकते ढौक्यतेवा । ढौकृगतौ । अच् । घञ्वा । पृषोदरादिः । आढकमस्ति अस्याःपरिच्छेदकत्वेन । अर्शआद्यच् । गौरादित्वान्ङीप् ॥

आढकीनः । त्रि । आढकिके । आढकं सम्भवति अवहरति पचतिवा । आढकाचितपात्रात्खोऽन्यतरस्यामितिखः ॥

आढ्यः । त्रि । युक्ते । विशिष्टे ॥ यथा गुणाढ्यो धनाढ्यइति । सम्पन्ने । बहुधने । आध्यायति । ध्यै । आतश्चोपसर्गेइतिकः । पृषोदरादिः । यद्वा । आढौकते जनायम् । ढौकृगतौ । बाहुलकाड्यः । गर्हंशरीरंमानुष्यंगुणाढ्योह्याढ्यउच्यते ॥

आढ्यचरः । त्रि । पूर्वमाढ्ये । आढ्योभूतपूर्वः । भूतपूर्वेचरट् । ङीपि आढ्यचरी ॥

आणकः । त्रि । अधमे । अणकएव । स्वार्थेअण् ॥

आणवम् । न । अणिमनि । अणुत्वे । अणोर्भावः । इगन्ताच्चेत्यण् ॥

आणवीनम् । त्रि । अणव्ये । अणुधान्योद्भवोचितक्षेत्रे ॥ अणूनां भवनं क्षेत्रम् । विभाषातिलमाषोमाभङ्गाणुभ्यइतिखञ् ॥

आणिः । पुं । स्त्री । अक्षाग्रकीले । रथचक्राग्रस्थितकीले । [illegible] । को

टौ । सीमनि ।

आण्डम् । त्रि । अण्डसम्भवे ।

आण्डजः । त्रि । अण्डजे ॥ स्वार्थे अण् ।

आण्डीरः । त्रि । आण्डवति । आण्डोऽस्त्यस्य । काण्डाण्डादीरन्नीरचाविति ईरच् ।

आतः । । । इतोपीत्यर्थे ।

आतङ्कः । पुं । रोगे । सन्तापे । शङ्कायाम् । मुरजध्वनौ ॥ भये । ज्वरे ॥ आतङ्कनम् । तङ्किकृच्छ्रजीवने । घञ् । हलश्चेति करणे वा ॥

आतञ्चनम् । न । प्रतीवापे । गलितस्य स्वर्णादेर्द्रव्यान्तरेणाव चूर्णने । इति स्वामी । निःसरणमिति सुभूतिः । उपद्रव इति रायमुकुटः । द्रवद्रव्यप्रक्षेपणोचित चूर्णमिति सारसुन्दरी ॥ दुग्धादेर्दध्यादिभावार्थं तक्रादि प्रक्षेपे ॥ जवने । वेगे ॥ प्रापणे । आप्यायने । तञ्चु गतौ । ल्युट् ।

आततः । त्रि । विस्तृते । व्याप्ते । आसमन्तात्ततम् । आतन्यतेवा । तनु विस्तारे । तनिमृङ्भ्यां किच्चेति तन् । आतन्यते स्मवा । क्तः । अनुदात्तोपदेशेतिनलोपः ॥

आततायी । त्रि । वधोद्यते । सयथा । अग्निदोगरदश्चैव शस्त्रपाणिर्धनापहः । क्षेत्रदारापहारी च षडेते ह्याततायिनः ॥ आततायिनमायान्तं हन्यादेवाविचारयन् । नाततायिवधे दोषो हन्तुर्भवति कश्चनेति ॥ द्रोहकारिणि ॥ आततं यथा तथा अयितुं शीलमस्य ।

आतपः । पुं । प्रकाशे । द्योते । सूर्यालोके ॥ अस्य गुणा यथा । आतपः कटुको रूक्षः स्वेदमूर्च्छातृषावहः । दाहवैवर्ण्यजननो नेत्ररोग प्रकोपणः इति । आतपति । तप सन्तापे । अच् ॥

आतपत्रम् । न । छत्रे ॥ आतपात् त्रायते । त्रैङ् पालने । आतोनुपेतिकः । सुपीतियोगविभागाद्दाकः ।

आतपवारणम् । न । छत्रे । आतपस्य वारणम् ।

आतपाभावः । पुं । छायायाम् ।

आतपोदकम् । न । मृगतृष्णाजले । आतपेनोष्णोदके । आतपस्य उदकम् ॥

आतरः । पुं । तरपण्ये । नद्यास्तरणाय देयेकपर्दकादौ । यथा ॥ आतरस्तावद्धेतोर्मुररिपुतरणौ तवावलम्बः । अपर्णपणमिह कुरुषे नाविक पुरुषे न विश्वासइति ॥ आतरन्त्यनेन । पुंसिसंज्ञायामिति घः ।

आतर्पणम् । न । प्रीणने । तृप्तौ । मङ्गल्यालेपने । आङ्पूर्वात्तृपेर्भावे ल्युट् ।

आतापी । पुं । असुरविशेषे ॥

आतायी । पुं । चिल्ले । चील इति प्र० खगे । आतायते तच्छीलः । तायृ सन्तानपालनयोः । सुप्यजातावितिणिनिः । यद्यप्यत्र वृत्तिकारादिभिरनुपसर्गे इत्युक्तम् तथापि भाष्ये उपसर्गे णिनिः स्वीकृतः ।

आतारः । पुं । तरपण्ये । आतरे ॥

आतिः । स्त्री । शरारिविहगे । आअतति । अत० । अज्यतिभ्यांचेतीण् ॥ यद्वा । अतनम् । इणजादिभ्यतीण् ॥

आतिथेयम् । न । अतिथ्यर्थे । अतिथिभोजनादौ । त्रि । अतिथौ साधौ । अतिथिसेवके । तत्रसाधुरित्यधिकारे । पथ्यतिथिवसतिस्वपतेर्ढञ् । स्त्री । ङीप् ॥

आतिथ्यः । पुं । अतिथौ । त्रि । अतिथ्यर्थेवस्तुनिभक्ष्यभोज्यादौ । अतिथिसेवायाम् ॥ अतिथयेइदम् । अतिथेर्ञ्यः ।

आतिवाहिकः । पुं । अर्चिरादिमार्गेन । शरीरान्तरे । देवतायेनशरीरेण विशिष्टंजीवं परलोकं नयतितदातिवाहिकं शरीरान्तरमितिव्याख्यानात् ॥

आतुः । पुं । उडुपे । भेलके । डोंगा डोंगी इतिभाषा ।

आतुरः । त्रि । आमयाविनि । रोगिणि । कातरे । आतुतोर्त्ति । तुरत्वरणे । छान्दसाअपिक्वचिद्भाषायां प्रयुज्यन्ते । इगुपधेतिकः ॥

आतृप्यम् । न । आता इतिगौडभाषाप्रसिद्धे फलविशेषे । सरीफा इति भाषाप्रसिद्धे ॥ अस्यगुणास्तु । तृप्तिजनकत्वरक्तवर्द्धकत्वस्वादुत्वशीतलत्वबलमांसकारित्वहृद्यत्वदाहरक्तपित्तवायुनाशित्वानीतिद्रव्यगुणः ॥

आतोद्यम् । न । वीणावंश्यादिवाद्ये । तच्चतुर्विधं भवति यथा । ततंवीणादिकंवाद्य मानद्धं मुरजादिकम् । वंश्यादिकन्तु शुषिरं कांस्यतालादिकं घनमिति । आसमन्तात् तुद्यतेताड्यते । तुदव्यथने । ण्यत् ।

आत्तः । त्रि । गृहीते । ग्रस्ते ।

आत्तगन्धः । त्रि । दूरीभूताहङ्कारे । अभिभूते ॥ आत्तः अरिणागृहीतः गन्धोगर्वोयस्यसः ॥ गृहीतगन्धे ॥

आत्तगर्वः । त्रि । भग्नाहङ्कारे । आत्तगन्धे । आत्तः वैरिणा गृहीतोगर्वो यस्य ॥

आत्मगुणाः । पुं । तार्किकसमयप्रसिद्धेषु बुद्ध्यादिचतुर्दशसु ॥ तेचोक्ताः । बुद्ध्यादिषट्कं सङ्ख्यादि पञ्चकं भावना तथा । धर्माधर्मौ गुणाएते

आत्मनःस्दुश्चतुर्दश।तेषुनवासाधारणगुणाः।पञ्चसाधारणगुणाः।इति ॥अत्राहुः। कणादजैर्मनीयैर्येस्वि-च्छाद्याआत्मनोगुणाः। उक्ताब्रह्मा-त्मनोनैतेकिन्तु लिङ्गात्मनोहितेइति ॥

आत्मगुप्ता। स्त्री। कौंचइति प्र० लता विशेषे। मर्कट्याम्। शूकशिम्ब्याम् ॥आत्मनागुप्ता दुस्पर्शत्वात्। कर्त्तृकरणे इतिसमासः॥ चि। स्वरक्षिते।

आत्मग्राही। चि। कुक्षिम्भरौ। स्वोदरपूरके। स्वार्थिनि ॥

आत्मघाती। त्रि। आत्महन्तरि॥ अवै धबुद्धिपूर्वकात्महनने ॥ यथा। व्यापादयेत् वृथात्मानंस्वयंयोऽग्न्युदकादिभिः। विहितंतस्यनाशौचंनाग्निर्नाप्युदकादिकमिति कूर्मपुराणम्॥

आत्मघोषः। पुं। काके ॥ कुक्कुटे। काकादिशब्दात् आत्मानं घोषयति। घुषिर्विशब्दे। अण् ॥

आत्मचैतन्यम्। न। नित्यज्ञानस्वरूपे ॥

आत्मजः। पुं। तनये। पुत्रे। आत्मनो देहाज्जातः। पञ्चम्यामजातावितिजनेर्डः ॥

आत्मजन्मा। पुं। पुत्रे। सुते। आत्मनोजन्मास्य ॥

आत्मजा। स्त्री। कन्यायाम्। दुहितरि॥ बुद्धौ॥ आत्मनोजाता। डः। टाप् ॥

आत्मतत्त्वम्। न। तत्तद्भासकेनित्यशुद्धबुद्धमुक्तसत्यस्वभावेप्रत्यक्चैतन्ये॥

आत्मदः। पुं। अविद्यानिरासेनजीवस्वरूपाभिव्यञ्जकेश्रीगुरौ॥ हरौ॥ आत्मानंददाति। डुदाञ्दाने। आतश्चेति कः ॥

आत्मदर्शः। पुं। दर्पणे ॥ आत्मास्वरूपं दृश्यतेऽनेन अत्रवा। पुंसीतघः॥

आत्मध्यानम्। न। आत्मनश्चिन्तने ॥ ब्रह्मैवास्मीतिसद्वृत्त्यानिरालम्बतया स्थितिः। ध्यानशब्देनविख्यातापरमानन्ददायिनी त्याचार्योक्तेः ॥

आत्मा। पुं। स्वभावे। यथा। पुण्यात्मा॥ प्रयत्ने। यथा। महात्मा॥ शरीरे। यथा। कृष्णात्मा॥ पर्यावर्तने। यथा। मैत्रेणात्मनाकृतम्॥ मनसि॥ धृतौ॥ मनीषायाम्॥ अर्के॥ हुताशने॥ वायौ॥ जीवे। चेतने। त्वंपदार्थे। नित्योपलब्धिस्वभावे। प्रत्यगात्मनि॥ यथा। प्रत्यग्रूपः परागरूपादृत्तीर्वृत्तीनामनुभवात्मकः।प्रथतेयःसआत्मेति माहुरात्मविदोबुधाइति॥ अवस्थात्रयभावाभावसाक्षित्वेन सत्यज्ञानादिस्व

रूपे। निरुपचरितस्वरूपे । ज्ञान मृत्योराश्रये।सर्वजन्तूनां प्रत्यक्षचेतनेस्वसंवेद्ये प्रसिद्धे । मुख्यगौणमिथ्येतित्रिविधेषु साक्षिपुत्रादिदेहादिलक्षणेषु । भूतात्माचेन्द्रियात्माच प्रधानात्मातथा भवान् । आत्माच परमात्माचत्वमेकः पञ्चधास्थितः। त्यज्यमानेपिनत्यक्तः प्राप्यमाणेपि नाप्यते । आगमापायसाक्षीयःसआत्मानुभवात्मकः । विशुद्धचिद्रूपेत्वम्पदलक्ष्ये तुरीये । अहंप्रत्ययवेद्ये । इच्छाद्वेषप्रयत्नसुखदुःखज्ञानान्यात्मनोलिङ्गम् । न्यायसूत्रम् । १।१० । यच्चाप्नोतियदादत्ते यच्चात्तिविषयानिह । यच्चास्यसन्ततोभावस्तस्मादात्मेतिकीर्त्तितः । अततिसन्ततभावेनजाग्रदादिसर्वावस्थास्वनुवर्त्तते । अतसातत्यगमने । सातिभ्यां मनिन्मनिणावितिमनिण् । भावे । ब्रह्मणि । यथा । आत्मैवेदंसर्वम् । छान्दोग्ये ।

आत्मनीनः । पुं । सुते । स्याले । प्राणधारे । विदूषके । त्रि । आत्मने हिते । यथा । अद्यापि नैवात्मनीनं कृतंकर्म्मयातंजनुः क्वापिलब्धंनवै शर्म । किंदारदेहात्मजस्वर्णवृन्दैनचेतोरतिंविन्दसेचेन् मुकुन्देनेति । प्र

ध्ये । आत्मनेहितम् । आत्मनविश्वजनभोगोत्तरपदात् खः ।

आत्मपरिणामम् । न । ब्रह्मात्मैक्यसाक्षात्कारे । आत्मनः परिणामम् ।

आत्मप्रकाशः । पुं । आत्मनः प्रकाशे । आत्मनस्तत्प्रकाशत्वंयत् पदार्थावभासनम् । नाग्न्यादिदीप्तिवद्दीप्तिर्भवत्यान्ध्यंयतोनिशि ।

आत्मबन्धुः । पुं । पितृष्वसुः पुत्रे । मातुलपुत्रे । मातृष्वसुः पुत्रे । आत्मनोबन्धुः ।

आत्मवीरः । पुं । प्राणवति । स्यालके । विदूषके ।

आत्मभवः । पुं । सुरज्येष्ठे । हिरण्यगर्भे । विष्णौ ।

आत्मभावः । पुं । मनोवृत्तौ ।

आत्मभूः । पुं । ब्रह्मणि । पितामहे । चतुरानने । कामदेवे । विष्णौ । शिवे । आत्मनोविष्णोः सकाशात् आत्मनास्वयमेववाभवति । भू० । भुवःसंज्ञान्तरयोरितिक्विप् ।

आत्ममूली । पुं । दुरालभायाम् ।

आत्मम्भरिः । त्रि । स्वोदरपूरके । आत्मोदरमात्रस्य भरणकर्त्तरि । आत्मानंविभर्त्तीतिविग्रहे फलेग्रहिरात्मम्भरिश्चेतिआत्मनोमुमागमोभृञइन्प्रत्ययश्चनिपात्यते ।

आत्मयाजी । त्रि । सर्वत्रपरमात्मभावनापुरस्सरं नित्यं विहितकर्मणोनुष्ठातरि । आत्मशुद्ध्यर्थ मेवस्वर्गाद्यासङ्कल्पित्वायोदेवान्यजतेसयष्टव्यर्थः॥

आत्मयापनम् । न । कालक्षेपे । शरीररक्षणे । आत्मनः स्वस्ययापनम् ।

आत्मयोनिः । पुं । कामदेवे । परमेष्ठिनि ॥ शिवे । विष्णौ । आत्मैव योनिः उपादानकारणमस्य ।

आत्मरक्षा । स्त्री । महेन्द्रवारुणीवृक्षे । आत्मनोरक्षणे ।

आत्मलाभः । पुं । ज्ञाने । आत्मनो ह्यलाभोऽज्ञानमेव तस्मात् ज्ञानमेवात्मनोलाभः । नत्रामाद्यनात्मलाभवद्प्राप्तिलक्षणआत्मलाभः लब्धृलब्धव्ययोर्भेदाभावात् । आत्मलाभात् परोलाभोनास्तीति मुनयोविदुः ।

आत्मलोकः । पुं । स्वस्वरूपे ॥ आत्मैवलोकः ।

आत्मलोम । न । श्मश्रुणि । स्वलोममात्रे ।

आत्मवान् । त्रि । अप्रमत्ते । अप्रमादिनि । सर्वदासावधाने । स्वामिनि । स्वेमहिम्निसदामतिष्ठिते ॥ धृतिमति । मनस्विनि । अस्त्यर्थेमतुप् । आत्मवानसत्त्ववानुकम्पत्यामरमाला ।

आत्मवश्यः । त्रि । मनोधीने । स्वाधीने ॥ आत्मनोवश्यः । आत्मावश्योयस्यवा ।

आत्मवित् । त्रि । मुक्ते । आत्मानंस्वंशब्दादिविषयबुद्धिप्रत्ययसाक्षिणं योवेदसतथा । कर्मिणि । आत्मानंशरीरेन्द्रियाद्यतिरिक्तंनित्याद्यकरणे परलोकेदुःखभागिनंवेत्ति विजानातीति तथा ॥

आत्मशल्या । स्त्री । शतावर्याम् ॥

आत्मशुद्धिः । स्त्री । चित्तशुद्धौ । आत्मनःशुद्धिः ।

आत्मसम्भावितः । त्रि । सर्वगुणविशिष्टोहमित्यात्मनैव पूज्यतांप्रापितो नकैश्चित् साधुभिस्तथ । आत्मनासम्भावितः ।

आत्मसाक्षी । त्रि । बुद्धिवृत्तिसाक्षिणे ।

आत्मस्थः । त्रि । हृदिस्थे ।

आत्महत्या । स्त्री । आत्मघाते । स्ववधे ।

आत्महा । पुं । देवाजीवे । देवले । त्रि । आत्मघातिनि । उदरभेदिनि । अनात्मन्यात्माभिमानिनि । अविद्वषि । आत्मघातस्य प्रायश्चित्तविधानाद्दर्शनात् संसरणमेवफलं निश्चितम् ॥ आत्मानंहन्तिक्विप् । आत्माचामंसर्वपापस्यमूलम् । अविद्यादोषेणविद्य

मानस्यात्मनस्तिरस्करणात् विद्यमानस्यात्मनो यत्कार्यंफलमजरामरत्वादिसंवेदनादिलक्षणं तद्गतस्येव तिरोभूतं भवतीति प्राकृतोऽविद्वानात्महेत्युच्यते । येयथासन्तमात्मानमकर्त्तारं स्वयंप्रभुम् । कर्त्ता भोक्तेतिमन्यन्तेतएवात्महनोजनाः । यथाहुराचार्याः । लब्ध्वाकथञ्चिन्नरजन्मदुर्लभं तत्रापिपुंस्त्वंश्रुतिपारदर्शनम् । यस्त्वात्ममुक्त्यै नयतेतमूढधीः सह्यात्महास्वं विनिहन्त्यसद्ग्रहादिति । नृदेहमाद्यंसुलभं सुदुर्लभं प्लवंसुकल्पंगुरुकर्णधारम् । मयानुकूलेन नभस्वतेरितं पुमान् भवाब्धिं नतरेत् सआत्महेति श्रीभागवतम् ।

आत्माधीनः । पुं । सुते । पुत्रे । प्राणधारे ॥ श्याले । विदूषके । इतिहेमचन्द्रः । त्रि । स्वायत्ते । आत्मनोऽधीनः ।

आत्माशी । पुं । मत्स्ये । इतित्रिकाण्डशेषः ॥

आत्माश्रयः । पुं । दोषविशेषे । स्वापेक्षत्व मात्माश्रयः । स्वस्यस्वापेक्षत्वेऽनिष्टप्रसङ्गआत्माश्रयः । सचोत्पत्तिस्थितिज्ञप्तिद्वारात्रेधा । यथा । यद्ययंघट एतद्घटजन्यःस्यात् तदाएतद्घटानधिकरणक्षणोत्तरवर्त्ती नस्यात् । यद्ययंघटएतद्घटवृत्तिःस्यात् एतद्घटव्याप्योनस्यात् । यद्ययंघट एतद्घटज्ञानाभिन्नःस्यात् ज्ञानसामग्रीजन्यः स्यात् । एतद्घटभिन्नःस्यादितिवासर्वत्रापाद्यम् ॥

आत्मीयः । त्रि । अन्तरङ्गे । स्वकीये ॥

आत्मोद्भवः । पुं । आत्मजे । पुत्रे ।

आत्मोद्भवा । स्त्री । दुहितरि । पुत्र्याम् । माषपर्ण्याम् ।

आत्मोपजीवी । पुं । भारिकादौ । देहक्लेशोपजीविनि । आत्मनादेहेनउपजीवितुंशीलमस्य । सुप्यजातावितिणिनिः ।

आत्यन्तिकम् । त्रि । अतिशयेनजाते ॥

आत्ययिकः । त्रि । अत्ययः प्रयोजनमस्येत्यर्थे । अत्ययार्थे । विनयादित्वात् स्वार्थे ठक् ॥

आत्रेयः । पुं । अत्रिमुनेः पुत्रेषु । तेच त्रयः । दत्तोदुर्वासाश्चन्द्रश्चेति । अत्रेरपत्यम् । इतश्चानिञइतिढक् ॥ शरीरस्थरसधातौ । इतिहेमचन्द्रः ।

आत्रेयिका । स्त्री । ऋतुमत्याम् । इति हलायुधः ।

आत्रेयी । स्त्री । ऋतुमत्याम् । पुष्पवत्याम् । नदीविशेषे । आत्रेयीवाऽगम्यत्वात् । अपत्ये ढक् । ङीप् ।

आथर्वणः । पुं । अथर्ववेदज्ञब्राह्मणे । पुरोहिते । आथर्वणिकस्यायं धर्म आम्नायोवा । आथर्वणिकस्येकलोपश्चेत्यण् इकोलोपश्च । न । अथर्वणांसमूहे ॥ भिक्षादिभ्योऽण् । आग्निगृहे ।

आथर्वणिकः । पुं । अथर्वाध्ययनपरे । अथर्वाणमधीते । वसन्तादिभ्यष्ठक् । दाण्डिनायनेतिनिपातनाट्टिलोपो न भवति ।

आददानः । त्रि । उपादानंकुर्वति ।

आदमः । पुं । मुनिविशेषे ॥ अयम्बरमलप्रवर्त्तोद्वापरान्तेबभूव ॥

आदरः । पुं । आरम्भे । सन्माने । समादरे । दृ विदारणे । आङ्पूर्वः । ऋदोरप् ।

आदर्शः । पुं । टीकायाम् । दर्पणे । प्रतिपुस्तके । आदृश्यते रूपमत्र । दृशिरप्रेक्षणे । हलश्चेति घञ् ।

आदह । ा । उपक्रमे ॥ कुत्सने ॥ हिंसायाम् ।

आदाता । त्रि । ग्रहीतरि ।

आदानम् । न । ग्रहणे । स्वीकारे । वाजिनामलङ्कारे । रोगलक्षणे । आङ्पूर्वाद्दाञो ल्युट् ।

आदानी । स्त्री । ननुवाँ इति प्रसिद्धे फलशाके । हस्तिघोषायाम् ।

आदास्यमानः । त्रि । ग्रहीष्यमाणे ।

आदिः । पुं । प्रथमे । प्रागसत्त्वावस्थायाम् । नियतपूर्ववर्त्तिकारणे । उत्पत्तौ हेतौ ॥ आदिशब्दः पदान्तेतुगणस्यसूचकोमतः । यथा गर्गादिः । सामीप्येथव्यवस्थायां प्रकारेऽवयवेतथा ॥ आदिशब्दन्तुमेधावीचतुर्ष्वर्थेषुलक्षयेत् । आप्रथमंदीयतेगृह्यते । डुदाञ्० । उपसर्गेघोः किः । यद्वा । अदनम् । अद० । इणजादिभ्यइतीण् । पूर्वकालवृत्तित्वमादित्वम् ।

आदिकरः । पुं । प्रथमकर्त्तरि । आदेःकर्त्तरि ॥आदिंकरोति । दिवाविभेतिटः ।

आदिकविः । पुं । ब्रह्मणि । वाल्मीकिमुनौ । प्राचेतसे । आदौकविः ॥ कर्मधारयोवा ॥

आदिकारणम् । न । पूर्वनिमित्ते । मूलहेतौ । निदाने । आदौ कारणम् । आदिःमुख्यंकारणम् ॥

आदिगदाधरः । पुं । गयास्थदेवताविशेषे ।

आदिजिनः । पुं । ऋषभदेवे ।

आदितः । ा । आदावित्यर्थे । आद्यादिभ्यउपसंख्यानात् तसिः

आदितालः । पुं । तालविशेषे । यथा एकएवलघुर्यत्रआदितालः सकथ्यते

। गुरुस्तत पुरतोवाच्यःप्रायेणैतन्निदर्शनमितिसङ्गीतदामोदरः ॥

आदितेयः । पुं । देवे । अदित्याः अपत्यम् । कृदिकारादक्तिन इतिङीषन्तात् स्त्रीभ्योढक् । तस्य एयादेशः ।

आदित्यः । पुं । सवितरि । सूर्ये ॥ देवे ॥ आदित्याद्वादशप्रोक्ताइतिवचनात् गणेबहुवचनान्तः । यथा । तत्रचद्वादशादित्याश्चैत्रादिषु तपन्ति ये । विष्णुर्यमविवस्वन्तोंशुमान् पर्जन्य इत्यपि। वरुणेन्द्रधातृमित्राःपूषा त्वष्टाभगःपरइति । विष्णौ । आदित्यमण्डलान्तस्थे हिरण्मयेपुरुषे । अर्कवृक्षे । अदिते रादित्यस्यवाअपत्यमित्यर्थे दित्यदित्येतिण्यः ॥ अदितेरखण्डितायामह्याः अयंपतिरित्यर्थेवा प्रत्ययः । पुनर्वसुनक्षत्रे द्विवचनान्तः । न । उपपुराणविशेषे ॥

आदित्यपत्रः । पुं । क्षुपविशेषे । अर्कपत्रे ॥

आदित्यपुष्पिका । स्त्री । लोहितार्के ।

आदित्यभक्ता । स्त्री । सुवर्चलायाम् । हुलहुल् इति प्रसिद्धे शाके ।

आदित्यभवनम् । न । उदयाद्रौ । आदित्योऽस्मिन्भवति प्रादुर्भवति ।

आदित्यवर्णः । त्रि । सर्वजगतोऽवभासके स्वभानेऽन्यप्रकाशानपेक्षे । आदित्यःवर्णोऽस्य ।

आदित्यसूनुः । पुं । सुग्रीववानरे । यमे । कर्णे । शनौ ॥ सावर्णिमनौ ॥ वैवस्वतमनौ । आदित्यस्यसूनुः ॥

आदिदेवः । पुं । देवदेवे । महादेवे । नारायणे । विष्णौ । जगदुपादानादिगुणवति वासुदेवे । विधातरि । आदिःकारणम् सचदेवश्च ।

आदिपुरुषः । पुं । ब्रह्मणि । चतुर्वक्त्रे ।

आदिवराहः । पुं । विष्णौ । हरौ ॥

आदिमम् । त्रि । आद्ये । प्रथमभववस्तुनि । आदौ भवम् । मध्यान्मइत्यत्रादेश्चेतिवचनात् मः । यद्वा । अग्रादिपश्चाड्डिमच् ।

आदिमत् । त्रि । कार्य्ये । सकारणे ॥ आदिर्विद्यतेऽस्य । मतुप् ॥

आदिराजः । पुं । पृथुसंज्ञके नृपे ॥ आदौराजा । टच् ।

आदिशक्तिः । स्त्री । परमात्मशक्तौ ।

आदिष्टम् । त्रि । आदेशिते । उपदिष्टे । न । आज्ञप्ते ॥ उच्छिष्टे । आदिश्यते । दिशः क्तः । आदिष्टमादेशितेविषु । आज्ञप्तोच्छिष्टयोः क्लीवमिति मेदिनी ।

आदिष्टी । त्रि । आदेशकर्त्तरि । आदिष्टमनेन । इष्टादिभ्यश्चेति इनिः

॥ पुं । ब्रह्मचारिणि । व्रतादेशनम् आदिष्टं तदस्यास्ति । इनिः ।

आदीनवः । पुं । दोषे । परिक्लिष्टे । दुरन्ते । आदानम् । दीङ् क्षये । भावे क्तः । स्वादयओदितः । ओदितश्चेतिनत्वम् । आदीनस्यवानम् । घञर्थेकइति बाहुलकाद्वातेःकः ॥

आदीपनम् । न । आलिम्पने । सन्दीपने ।

आदृतः । त्रि । कृतादरे । सादरे । अर्चिते । पूजिते । आद्रियतेस्म । दृङ् आदरे । क्तः ।

आदेशः । पुं । आज्ञायाम् । शासने । उपदेशे । शास्त्राचार्य्योपदेशगम्ये । वार्त्तासञ्चारे । ज्योतिःशास्त्रफले । वर्णस्यस्थाने वर्णान्तरोत्पत्तौ । प्रकृतिप्रत्ययोपघातिकार्य्ये । आदेशनम् । आदिश्यते येनवा । दिश० । घञ् ।

आदेशी । पुं । दैवज्ञे । गणके । त्रि । आदेशवर्त्ति । म० इनिः । उपदेशके । आदिशतितच्छीलः ।

आदेष्टा । पुं । आदेशकर्त्तरि । व्रति त्रि । यजमाने । यागविषये ममेष्टसम्पादनाय यज्ञार्थं कर्मकुर्विति ऋत्विजांप्रेरके । आदिशति ऋत्विजादीन् यागादिस्वेष्टसम्पादनाय प्रेरयति । दिशअतिसर्जने । तृच् ॥

आद्यः । त्रि । प्रथमे । आदिभवे ॥ अदनीये । न । धान्ये । आदौभवः । दिगादिभ्योयत् ।

आद्यकविः । पुं । धातरि । वाल्मीकौ ।

आद्यमाषकः । पुं । माषकपरिमाणे । पञ्चगुञ्जासु ॥ वैकृत्यालेसमधृते विज्ञेयो रौप्यमाषक इत्यपिदर्शनात् । केचित् अद्यअस्मिन्कालेइत्याहुः । पूर्वेतु माषकंसप्तकृष्णलाइति । मष्यते । मषहिंसायाम् । हलश्चेति घञ् । कः । आद्योमुख्यश्चासौ माषकश्च ।

आद्यबीजम् । न । आदिकारणे । निमित्ते । कार्य्यमुख्यबीजम् ।

आद्या । स्त्री । उमायाम् । दुर्गायाम् । काल्याम् । तारायाम् । त्रिपुरसुन्दर्याम् । भुवनेश्वर्याम् । प्रकृतौ ॥ यथा । सत्येतुसुन्दरी आद्या त्रेतायांभुवनेश्वरी । द्वापरेतारिणी आद्याकलौ काली प्रकीर्त्तितेतिमुण्डमालातन्त्रम् ॥ आदौभवा । दिगादित्वाद्यत् । टाप् ।

आद्याकाली । स्त्री । परायां प्रकृतौ । यथा । कालसङ्कलनात्कालीसर्वेषामादिरूपिणी । कालत्वादादिभूतत्वादाद्याकालीति गीयतइति श्रीमहानिर्वाणतन्त्रम् ।

आद्यून: । त्रि । आदिहीने । औदरिके । विजिगीषाविवर्जिते ॥ विजिगीषा व्यवसाय:कश्चित् प्रकर्षो वा नास्या न तेनविहीनोय: केवलमुदराधीन इतिभरत: ॥ आदेवीन् । आङ् पूर्वाद्दीव्यतेरकर्मकत्वात् क्त: । दिवो विजिगीषायामितिनिष्ठातस्यनत्वम् । यस्यविभाषेतिनेट् । च्छ्वोरित्यूठ् ॥

आद्योपान्तम् । न । पूर्वापरमित्यर्थे ॥

आधमनम् । न । बन्धके । इतिस्मृति: ।

आधर्म्मिक: । त्रि । अधर्मशीले । अधर्म्मं चरति । अधर्माच्चेतिवार्त्तिकाट्ठञ् । चरतिरिहासेवायाम् । नत्वनुष्ठान मात्रे । तेनदैववशात् अधर्मे प्रवृत्तो पिसुवृत्त: आधर्मिक इतिनोच्यते ।

आधर्षित: । त्रि । अवमानिते ॥

आधानम् । न । अग्न्याधाने । गर्भाधाने । बीजप्रक्षेपकाले । आधीयते । डुधाञ् । ल्युट् । बन्धके । स्थापित-द्रव्ये ॥

आधानिकम् । न । गर्भाधानसंस्कारे । आधानम् प्रयोजनमस्य । प्रयोजनमिति ठक् ॥

आधार: । पुं । अधिकरणे । आश्रये । औपश्लेषिको वैषयिकोऽभिव्यापकश्चेत्याधारस्त्रिधा । यथा । कटे आस्ते स्थाल्यां पचतीत्यौपश्लेषिकस्योदाहरणम् । मोक्षेइच्छास्तीतिवैषयिकस्य । सर्वस्मिन्नात्मास्तीत्यभिव्यापकस्योदाहरणम् ॥ अम्बुधारणे । वृक्षादिसेकार्थं सेतुना वहुनालं जलं निरुध्ययत्रस्थाप्यते स आधारो बद्धकन्दरादि: बांधबन्धइतिख्यात: टीका इतिचेतिभरत: । अस्यार्थं जलबन्धनमाधारइति वैकुण्ठ: ॥ वृक्षादिसेकार्थं जलाधारस्थान माधार: इति मधु: ॥ आलवाले । आध्रियन्ते अस्मिन्निति आधार: । अध्यायन्यायेतिसूत्रे अवहाराधारे त्युपसंख्यानादधिकरणेघञ् ॥

आधारशक्ति: । स्त्री । सर्वाधारशक्तिरूपायां परदेवतायाम् ।

आधार्मिक: । त्रि । अधार्मिके । इतित्रिकाण्डशेष: । नाधार्मिके वसे द्ग्रामे नव्याधिबहुलेभृशम् ॥

आधि: । पुं । मन:पीडायाम् ॥ मनस्यायाम् ॥ अधिष्ठाने ॥ बन्धके । यथा । आधिर्विनश्येद्द्विगुणेधनेयदिनमोच्यते इति । व्यसने । यथा । आधिप्राप्तोयेनमुच्येत सधीर: । आधीयतेदु:खमनेन आधानंवा । डुधाञ् धारणपोषणयो: । उपसर्गेघो:कि: ॥

आधिक्यम् । न । अतिशयतायाम् । अधिकत्वे । अधिकस्यभाव: । ष्यञ् ।

आधिग्न: । त्रि । वक्रे ॥ व्यथिते । इत्य जयपाल: ।

आधिदैविकम् । त्रि । दाहशीताद्युत्थे दु:खे । अतिवातातिवर्षाद्यादिहेतुके दु:खे । देवान् अग्निवाय्वादीन् अधिकृत्य प्रवृत्तम् । अधिदेवं वा भवम् । अध्यात्मादेट्ठञिष्यते । अनुशतिकादीनाञ्चेत्युभयपदवृद्धि: । यच्च राक्षसविनायकग्रहाद्यावेशनिबन्धनमाधिदैविकं दु:खमिति साङ्ख्या: ॥

आधिपत्यम् । न । अधिपतित्वे । प्रभुत्वे । स्वामित्वे । अधिपते: कर्म्मभावो वा । ब्राह्मणादित्वात् ष्यञ् ।

आधिभोग: । पुं । बन्धकद्रव्यस्य भोगे ।

आधिभौतिकम् । त्रि । व्याघ्रसर्पादिप्रयुक्तदु:खादौ । भूतानि प्राणिनोऽधिकृत्य प्रवृत्तमधिभूतं वा भवम् । अध्यात्मादेष्ठञ् । अनु० उ० ।

आधिमन्यव: । पुं । ज्वराग्नौ ।

आधिवेदनिकम् । न । स्त्रीधनविशेषे । पितृमातृपतिभ्रातृदत्तमध्यग्न्युपागतम् । आधिवेदनिकञ्चैव स्त्रीधनं परिकीर्त्तितमित्यत्राधिवेदनिकस्य पृथक्त्वेनोक्तत्वात् तत्स्वरूपमाह । द्वितीयस्त्रीविवाहार्थिना पूर्वस्त्रियै पारितोषिकं धनं यद्दत्तं तदाधिवेदनिकमुच्यते । यथा । अधिविन्नस्त्रियै देयमाधिवेदनिकं समम् । न दत्तं स्त्रीधनं यस्यै दत्ते त्वर्द्धं प्रकीर्त्तितम् । इति याज्ञवल्क्य: ॥

आधिस्तेन: । पुं । बन्धकचौरे । यथा । न भोक्तव्यो बलादाधिर्भुञ्जानो वृद्धिमुत्सृजेत् । मूल्येन तोषयेच्चैनमाधिस्तेनोऽन्यथा भवेदिति मनु: ॥

आधुत: । त्रि । आधूते । आधुयतेस्म । धुञ् कम्पने । क्त: ॥

आधुनिक: । त्रि । इदानीन्तने । नव्ये । अधुनाजाते ॥ ठञ् ।

आधूत: । त्रि । ईषत् कम्पिते । आधूयतेस्म । धूञ् कम्पने । क्त: । यस्य विभाषेति नेट् ।

आधेयम् । त्रि । आधारिणि । आधारस्थितवस्तुनि । आधातुं योग्यम् । अचो यत् । ईद्यति । उत्पाद्ये ॥ यथा पक्वमृन्मयपात्रे रक्ततागुण: सवह्निसंयोगादिना निष्पाद्यते ।

आधोरण: । पुं । निषादिनि । हस्तिपके ॥ आधोरयति । धोर्ऋगतिचातुर्य्ये । ल्यु: ।

आध्मात: । पुं । शब्दिते । दग्धे । त्रि । वातरोगविशेषविशिष्टे । यथा । साटोपमत्युग्ररुजमाध्मातमुदरं भृशमिति । आनीयादिष्वन्वय: ॥

आध्मान: । पुं । वातव्याधिविशेषे । त

स्यस्वरूपम् । साटोपमत्युग्ररुजमाध्मातमुदरंभृशम् । आध्मानमिति जानीयाद्घोरं वातनिरोधजमिति निदानम् । आनाहे ॥

आध्मानी । स्त्री । नलिकानामगन्धद्रव्ये ॥

आध्या । स्त्री । चिन्तने । स्मृतौ ।

आध्यात्मिकम् । न । शरीरादौ । शोकमोहज्वरशिरोरोगादिनिमित्तदुःखादौ ॥ दुःखविशेषे ॥ आत्मानंस्वसङ्घातमधिकृत्य प्रवृत्तम् । अध्यात्मंभवंवा । अध्यात्मादेष्ठञ् ॥ तच्चद्विविधम् । शारीरम्मानसञ्च । तत्रशारीरंव्याध्याद्युत्थम् मानसंकामाद्युत्थम् ।

आध्यानम् । न । चिन्तने । उत्कण्ठापूर्वकस्मरणे । ध्यै चिन्तायाम् ल्युट् ।

आध्यापकः । पुं । अध्यापके । स्वार्थेण ॥

आध्वर्य्यवम् । न । यजुर्वेदविहिते अध्वर्युसम्बन्धिनि ॥ अध्वर्योरिदम् पचाध्वर्युपरिषदश्चेत्यञ् । अध्वर्योःकर्मभावोवा । उद्गात्रादित्वादञ् ॥

आनः । पुं । अन्तर्मुखश्वासे । उच्छ्वासे ।

आनकः । पुं । पटहे । भेर्य्याम् । मृदङ्गे । ध्वनदम्बुदे । सशब्दमेघे । आनयति प्रापयति सोत्साहाम् करोतियोधान् । आङ्पूर्वकात् अनप्राणनद्धत्यस्मात् ण्वुल् ।

आनकदुन्दुभिः । पुं । कृष्णजनके । वसुदेवे । आनकैर्दुन्दुभिश्चोपलक्षितः । वसुदेवजन्मनिदेवैरानकदुन्दुभिवादनात् । पुं । स्त्री । वृहड्ढक्कायाम् ।

आनतः । त्रि । नते । अवाग्रे । अधोमुखे । विनयनम्रे । आनमतिस्म । गमनप्रह्वत्वे । गत्यर्थेति क्तः ।

आनतिः । स्त्री । नम्रतायाम् ।

आनद्धम् । न । चर्मबद्धमुखवाद्यमात्रे मुरजपटहादौ । वेशभूषादिकल्पनायाम् । त्रि । सन्दिते । ग्रथिते । बद्धे । व्याप्ते । यथा । आनद्धःस्तिमितैर्दोषैरिति । आनह्यते मुखेचर्मणावध्यते । णहबन्धने । क्तः । नहोधः ॥

आननम् । न । मुखे । आ अनन्त्यनेन । अनप्राणने । ल्युट् ॥

आनन्तर्य्यम् । न । अनन्तरे । चतुर्वर्णादित्वात् स्वार्थेष्यञ् ।

आनन्त्यम् । न । अनन्तमित्यर्थे । देशकालवस्तुपरिच्छेदशून्ये । अनन्तमेव । अनन्तावसथेतिह भेषजाञ्ञ्यः ॥

आनन्दः । पुं । सम्मदे । हर्षे । सुखे

। मवे । छन्दोभेदे । ढगणे ऽऽ। आदि गुरुत्रिकले । प्राकपश्चिमोत्तरद्वार गृहे । आत्मनि । मुद्यादौप्रतिबिम्बतयाऽवस्थितस्यप्रियादिशब्दवाच्यस्य आनन्दमयस्यकारणभूते । ब्रह्मणि । आनन्दनम् । टुणदिसमृद्धौ । घञ् । ४८ वत्सरे । निष्पत्तिः सर्वसस्यानांसर्वशस्यसमार्घता ।प्रतंतैलसमंयाति आनन्देनन्दतिप्रजाइति तत्फलम् । त्रि । आनन्दविशिष्टे । सुखिनि । हर्षयुक्ते । आनन्दः स्वरूपमस्य । आनन्दोऽस्ति अस्य अस्मिन् वा । अर्शआदिभ्योऽच् ।

आनन्दथुः । पुं । सुखे । आनन्दे ॥ त्रि । सुखिनि । टुणदि॰ । द्वितोऽथुच् ।

आनन्ददत्तः । पुं । मेहने ।

आनन्दनम् । न । गमनागमनसमये सुहृदादेरालिङ्गनारोग्यस्वागतादि प्रश्नादिद्वारानन्दोत्पादने । सभाजने । आप्रश्ने । टुणदि॰ । ल्युट् ।

आनन्दपटः । पुं । न । नवोढावस्त्रे ।

आनन्दप्रभवम् । न । रेतसि । वीर्ये । आनन्दात् प्रभवोऽस्य ।

आनन्दभुक् । पुं । प्राज्ञे ॥ यथा लोके निरायासस्थितःसुखी आनन्दभुगुच्यते तथा सुषुप्तोपि आनन्दभुक् । अत्यन्तानायासरूपाह्येयंसुषुप्तिरूपा स्थितिरनेन प्राज्ञेनानुभूयते तस्मादानन्दभुक् प्राज्ञः ॥

आनन्दमयः । पुं । जीवे । आनन्दप्रचुरे । प्राज्ञे । मनसोविषयविषयाकारस्यन्दनायासदुःखाभावादानन्दमयः आनन्दप्रायः प्राज्ञउच्यते । कारणशरीरे सर्वोपरमत्वात् सुषुप्तेस्थूलसूक्ष्मप्रपञ्चलयस्थाने । पञ्चमकोषे ॥ कश्चिदन्तर्मुखाहत्तिरानन्दप्रतिबिम्बभाक् । पुण्यभोगे भोगशान्तौ निद्रारूपेणवर्त्तते । कादाचित्कत्वतो नात्मा स्या दानन्दमयोप्ययम् । प्राचुर्य्येमयट् । त्रि । आनन्दप्रधाने । न । ब्रह्मणि ॥

आनन्दसम्प्लवः । पुं । परमानन्दे । आनन्दसम्प्लवे लीनोनापश्यमभयंमने ॥

आनन्दा । स्त्री । विजयायाम् ॥ आरामशीतलायाम् ।

आनन्दार्णवः । पुं । परमेश्वरे । यात्रायोगान्तरे । यथा । स्वोच्चमूलत्रिकोणस्थःसौम्यःपापविवर्जितः । आनन्दार्णवयोगोयंधर्मेणैवजयावहः इति ।

आनन्दिः । पुं । कौतुके । हर्षे ।

आनन्दितः । त्रि । आनन्दयुक्ते । आह्लादिते । हृष्टे । आनन्दः सञ्जातोऽस्य । तारकादित्वादितच् ।

आनन्दी । त्रि । सुखिनि । हृष्टे । आ

नन्दविशिष्टे ॥ सर्वसम्पदासमृद्धे । आनन्दोऽस्त्यस्ति । इनिः ॥

आनन्दी । स्त्री । आकनपाता इति गौडभाषा प्रसिद्ध इक्षविशेषे ॥

आनमनम् । न । सर्वतोभावेन नमने ॥

आनमितः । त्रि । आवर्जिते ॥

आनयः । पुं । उपनयने ॥

आनयनम् । न । स्थानान्तरात् स्थानान्तरानीते । लाया इति भाषा ॥

आनर्त्तः । पुं । द्वारकाद्दतिस्थाने देशे ॥ यथा । आनर्त्तान्सउपव्रज्यस्वृद्धान जनपदान् स्वकान् । दध्मौदरवरं तेषां विषादं शमयन्निवेति ॥ आनर्त्तदेशवासिनि जने ॥ जले ॥ रणे ॥ नृत्यशालायाम् ॥ आनृत्यन्त्यत्र ॥ नृत्तोगात्रविक्षेपे । हलश्चेति घञ् ॥

आनर्त्तपुरम् । न । द्वारावत्यांपुर्याम् ॥

आनर्त्तितः । त्रि । कम्पिते ॥

आनाम्यः । त्रि । अभिभवनीये ॥ आङ् पूर्वस्य नमते रभिभवोर्थः । पोरदुपधादितियतिप्राप्ते निपातनात्स्यत् ॥

आनायः । पुं । जाले ॥ नयनम् । णीञ् प्रापणे । श्रिणीभुवोनुपसर्गे इतिघञ् । आसमन्तान्नायोऽनेन ॥ यद्वा । आनयन्ति मत्स्याननेन । जालमानाय इति घञन्तोनिपातितः ॥

आनाय्यः । पुं । दक्षिणाग्नौ ॥ आनीयते । णीञ० । आनाय्योऽनित्ये इत्याङ् पूर्वान्नयतेर्ण्यदायादेशश्च निपात्यते दक्षिणाग्निविषये । दक्षिणाग्निर्हिगार्हपत्यादानीयते अनित्यश्च सततमप्रज्वलनात् ॥

आनाहः । पुं । विण्मूत्ररोधकरोगे । विबन्धे । विष्टम्भे । तस्यसम्प्राप्तिक्रमो यथा । आमंशकृद्वानिचितंक्रमेण भूयो विबद्धंविगुणानिलेन । प्रवर्त्तमानं न यथास्वमेनं विकार मानाह मुदाहरन्तीतिनिदानम् ॥ दैर्घ्ये ॥ आनहनम् आनह्यतेऽनेनवा । णहबन्धने । भावे करणे वा घञ् ॥

आनिलिः । पुं । हनूमति ॥ भीमे ॥ अनिलस्यापत्यम् । अत इञ् ॥

आनिली । स्त्री । स्वातिनक्षत्रे ॥ अनिलोदेवता अस्याः । अण् । ङीप् ॥

आनीतः । त्रि । आहृते ॥ आनीयतेस्म । णीञ० । क्तः ॥

आनीलः । पुं । नीलघोटके ॥ त्रि । ईषन्नीले ॥

आनुकल्पिकः । पुं । अनुकल्पज्ञे ॥ अनुकल्पमधीते वेदवा । उ० । ठक् ॥

आनुकूलिकः । त्रि । अनुकूले ॥ अनुकूलंवर्त्तते । तत्प्रत्यनुपूर्वमीपलोमकूलमिति ठक् ॥

आनुकूल्यम् । न । अनुकूलतायाम् । साहाय्ये ॥ भावे कर्मणि वा ष्यञ् ।

आनुपदिकः । त्रि । अनुपदं धावमाने । अनुपदं धावति । मायोत्तरपदप दमनुपदं धावतीति । ठक् । अनुप दमधीते । छ० ठक् ॥

आनुपूर्व्यम् । न । अनुक्रमे ॥ पूर्वं पूर्वं पूर्वानुक्रमेणावा । वीप्सायां योग्यता यां वा ऽव्ययीभावः । अनुपूर्वस्य भावः वर्णदृढादिभ्यःष्यञ् चेतिष्यञ् । ङी ष् । हलस्तद्धितस्येतियलोपः । स्त्रियां वेतिपक्षेक्लीबता ॥

आनुपूर्वी । स्त्री । परिपाट्याम् । मूला वधिक्रमे ॥ अनुपूर्वं भावः । वर्णदृढा दिभ्यः ष्यञ्चेति ष्यञ् । षित्त्वान् ङी ष् । यलोपः ॥

आनुमानिकम् । न । प्रकृतौ । प्रधाने ॥ त्रि । युक्तिसिद्धे । लैङ्गिकज्ञाने ॥ अनु मानविषयीभूते ॥ अनुमानसम्ब न्धीये ।

आनुरक्तिः । स्त्री । अनुरागे ॥

आनुलोमिकः । त्रि । अनुलोमे ॥ अनु लोमं वर्त्तते । ततप्रत्यनुपूर्वमित्या दिना ठक् ॥

आनुश्रविकः । पुं । स्वर्गादिसाधनेकर्म कलापे । शब्दप्रतिपन्ने स्वर्गभोगादौ ॥ गुरुपाठादनुश्रूयते इत्यनुश्रवो वे-

दः । तत्र भवइत्यर्थे ठक् प्रत्ययः ॥

आनुषक् । त्र । आनुपूर्व्येण ॥

आनूपम् । न । भैंसपानीयप्रभेदे ॥ यथा । यद्वृक्षवहुवृक्षसवातसेयाम यान्वितः । देशो ऽनूपइतिख्यात आ नूपं तद्भवंजलम् ॥ आनूपंवार्य्यभिष्य न्दि स्वादुस्निग्धं घनंगुरु । वह्निकृत कफकृत्स्निग्धं विकारानकरोतवहूनि ति ॥ पुं । अनूपदेशस्थजन्तुमात्रे ॥

आनृतः । त्रि । अनृतस्वभावे ॥ अनृतं शीलमस्य । छत्रादिभ्योऽण् ॥

आनृशंस्यम् । न । अनुकम्पायाम् । अ निष्ठुरतायाम् ॥ भावेष्यञ् ।

आनेयः । पुं । आग्नेयस्यकुलादा आ नीते दक्षिणाग्नौ ॥ त्रि । आनेतुंश क्यघटादौ ॥ आनीयते । णीञ० । अचोयत् ॥

आन्तरः । त्रि । अभ्यन्तरे ॥

आन्तरप्रपञ्चः । पुं । आभ्यन्तरेद्वैतवि स्तारे ॥ सचाज्ञमयादिपञ्चकोषशरी रादित्रयाख्यातादिषड्भावविकार त्वङ्मांसादिषाट्कौशिकाशनापि पासादिषडूर्म्मिश्रोत्रादिज्ञानेन्द्रिय पञ्चकवागादिकर्मेन्द्रियपञ्चकप्राणा दिवायुपञ्चकमनआद्यन्तःकरणचतु ष्टयसङ्कल्पाद्यन्तःकरणवृत्तिवस्थान्य यतद्व्यापारतदभिमानिविश्वतैजस-

प्राणसमाधिमूर्च्छाकरणत्रयकाम-
क्रोधाद्यरिषड्वर्गसाधनचतुष्टयसा-
त्त्विकादिगुणत्रयसुखदुःखज्ञानात्मा
नपञ्चक्लेशमैत्र्यादिचतुष्टययमाद्य-
ष्टाङ्गप्रत्यक्षादि प्रमाणचतुष्टयरो
ग्यरोग्यादिसमुदायो यथायोग्यं-
विविधनामरूपगुणधर्मशक्त्याश्रयो-
बोध्यः ।

आन्तरालः । पुं । आत्मनोऽणुत्त्ववादि
नि ॥ अणुंवदन्त्यान्तरालाःसूक्ष्मना
डीप्रचारतः । रोमणः सहस्रभागेन
तुल्यासु प्रचरन्त्ययम् ।

आन्तरीक्षम् । न । अन्तरीक्षे । गगने ।
त्रि । अन्तरीक्षभववस्तुनि ।

आन्त्रिका । स्त्री । अन्त्रिकायाम् ।

आन्त्रम् । न । अन्त्रे । अमतिअनेनवा ।
अमगतौ । अमिचिमीतिक्त्रः । अनु-
नासिकस्यक्विझलोरितिदीर्घः । त्रि
। अन्त्रसम्बन्धिनि ॥

आन्दोलनम् । न । पुनःपुनरालोचना
याम् । कम्पने । चलने ।

आन्दोलितम् । त्रि । कृतान्दोलने । क
म्पिते । चालिते ।

आन्धसिकः । त्रि । पाचके । सूपकारे ॥
अन्धोभक्तंशिल्पमस्य । शिल्पमिति-
ठक् ।

आप्तः । त्रि । अर्थलब्धरि । अन्नसक्ता ।

अक्षामाः ।

आन्यभाव्यम् । न । अन्यभावे । अन्यस्य
भावोन्यभावः । ततोब्राह्मणादित्वा
त् स्वार्थे ष्यञ् । अथवा अन्योभावो
ऽन्यद्वस्तु तस्यभावइति भाविष्यञ् ।

आन्वयिकः । त्रि । प्रशस्तकुलजे । सत्
कुलोद्भवे । कौले । दिव्यभावरतेकु
लाचारिणि साधके ॥ ऊर्द्ध्वस्रोतसि
कःशैवःकौल आन्वयिकःस्मृत इति
त्रिकाण्डशेषः । अन्वयेकुलेभवः ।
ठक् ।

आन्वाह्निकम् । त्रि । प्रतिदिनसम्पाद्ये
पाकादौ ।

आन्वीक्षिकी । स्त्री । तर्कविद्यायाम् ।
गौतमादिप्रणीते न्यायशास्त्रे ॥ आ
त्मविद्यायाम् । अनुश्रवणोत्तरमी-
क्षणं परीक्षणमन्वीक्षा । सा प्रयोज
नमस्याः । प्रयोजनमिति ठञ् ।

आन्वीपिकः । त्रि । अनुकूले । अन्वीपं
वर्त्तते । तत्प्रत्यनुपूर्वमीपलोमकू
लमिति ठक् ॥

आपः । पुं । अष्टवसुमध्ये वसुविशेषे ।
न । अपांसमूहे ॥ तस्यसमूहइत्य
ण् ॥

आपक्वम् । न । अभ्यूषे । भर्जितहरित
यवादौ ॥ ईषत् पक्वम् । आङीषद
र्थे इति समासः ॥

आपगा। स्त्री। नदीमात्रे। अपांसमूहः आपम्। तेनगच्छति। गम्लृ॰। अन्येष्वपीतिडः॥

आपणः। पुं। हट्टी हाट इतिभाषाप्रसिद्धायां क्रयविक्रयशालायाम्। निषद्यायाम्। आसमन्तात्पणायन्तेऽत्र। पण॰। गोचरसञ्चरेतिघान्तःसाधुः॥

आपणिकः। पुं। वणिजि। पण्याजीवे। आपणो व्यवहारोऽस्यास्ति। अत इति ठन्॥ आपणेन व्यवहरति इत्यर्थेवाठक्। यद्वा। आपणायते। पणव्यवहारे। आङिपनिपतिखनिभ्यइति इकन्। आपणस्यधर्म्यं। तस्यधर्म्यमितिठक्। आपणस्यावक्रये। अवक्रय इति ठक्॥

आपतिकः। पुं। श्येने। बाज इतिभाषाप्रसिद्धखगे। त्रि। दैवायत्ते॥ आपतति। पत्लृगतौ। आङिपणीति इकन्॥

आपत्तिः। स्त्री। आपदि। प्रापणे॥ दोषे। आपदनम् अनयावा। पद गतौ। स्त्रियांक्तिन्॥

आपत्प्राप्तः। त्रि। आपन्ने। विपद्ग्रस्ते॥ आपदंप्राप्तः॥

आपद्। स्त्री। विपत्तौ। विपदि। क्लेशे। मनस्तापं नकुर्वीतआपदंप्राप्यपार्थिवः। समबुद्धिः प्रसन्नात्मासुखदुःखेसमोभवेदित्युपदेशः॥ आपदामपहर्त्तारं दातारं सर्वसम्पदाम्। लोकाभिरामंश्रीरामंभूयोभूयोनमाम्यहम्॥ आपदनमनयावा। पदेः सम्पदादित्वात् क्विप्। आपत्कालेनास्तिमर्यादा॥

आपदा। स्त्री। विपत्तौ। भागुरिमते हलन्तादपि टाप्॥

आपनम्। न। मरिचे। प्रापणे॥

आपनिकः। पुं। इन्द्रनीलमणौ। किराते। आपनायते। पनव्यवहारे। आङिपणिपनीति इकन्॥

आपनेयः। त्रि। प्रापणीये। लब्धव्ये॥

आपन्नः। त्रि। विपद्ग्रस्ते। आपत् प्राप्ते॥ प्राप्ते। यथा। आपन्नः संसृतिं घोरां यन्नाम विवशो गृणन्। ततः सद्योविमुच्येतयद्बिभेतिस्वयं भयमितिभागवतम्। आपद्यतेस्म। पदगतौ। क्तः। आगते॥

आपन्नसत्त्वा। स्त्री। गर्भवत्याम्। आपन्नः सत्त्वोजन्तुरनया स्यांवा॥

आपमित्यकम्। न। विनिमयात् प्राप्ते। परिवर्त्तनेनाप्ते। वदले कर्केल यीजोवस्तु इति भाषा। अपमानम्। मेङ्प्रणिदाने। उदीचां माङो व्यतीहारे इतिक्त्वा। कुगतीतिसमासः। समासेऽनञिति ल्यवादेशः। म

यतेरिदन्यतरस्यामितीत्वम् । अपमित्य निर्वृत्तम् । अपमित्ययाचिताभ्यां कक्कनौ विति कक् ।

आपराह्णिकम् । त्रि । अपराह्णतने । अपराह्णभवम् । कालाट्ठञ् ॥

आपवः । पुं । वशिष्ठमुनौ ।

आपस् । न । जले । आपोभिर्मार्जनं कृत्वेतिस्मृतिः । आप्नोतेरसुन्निसान्तं क्लीबम् । आपःकर्माख्यायांह्रस्वोनुट्चवेत्यत्र बाहुलकात् आपः आपसो इत्युक्तं कौमुद्याम् । तत्रबाहुलकादित्युपलक्षणम् ह्रस्वनुटौ वास्त इति व्याख्यानात् । तथाच ब्रुमते कतमेपि नपुंसकमाप इतिकोशमुदाहृत्य सर्वमापोमयं जगदिति प्रयोगो दुर्घटवृत्तौ समर्थित इति ।

आपस्तम्बः । पुं । कल्पसूत्रकारे । शाखान्तरे ।

आपस्तम्बिनी । स्त्री । त्रिङ्गिन्यांलतायाम् ।

आपाकः । पुं । आवा इतिप्रसिद्ध कुम्भकारस्यमृत्पात्रदहनस्थाने । पवने ।

आपातः । पुं । पतने । तत्काले । तदात्वे । पातने । मार्गे । आपतन्ति सञ्चरन्ति अस्मिन् । घञ् ।

आपाततस् । । । अवधारणविमर्शस्यार्थे । अकस्मादर्थे ।

आपानम् । न । पानगोष्ठ्याम् । सुरापानायसम्भूयोपवेशने । मद्यपानार्थसभायाम् । आसम्भूय पिबन्त्यत्र । पापाने । ल्युट् ।

आपानभूमिः । स्त्री । मधुपानस्थाने ।

आपिञ्जरम् । न । स्वर्णे ।

आपीडः । पुं । शेखरे । शिखामाल्ये । शिरोभूषणे । वहिर्निःसृतदारुणि । आपीडयति पीडअवगाहने । पचाद्यच् ।

आपीडितः । त्रि । आकृष्टे ॥ समन्तात्पीडिते ॥

आपीतम् । न । माक्षिकधातौ ।

आपीनम् । न । ऊधसि । आप्यायतेस्म । ओप्यायीवृद्धौ । गत्यर्थेतिक्तः । प्यायःपी निष्ठायाम् । सोपसर्गस्यन । आङ्पूर्वस्यान्धूधसोःस्यादेवेति पीभावः । ओदितश्चेतिनिष्ठानत्वम् । पुं । अन्धौ । कूपे । इतिवोपदेवः ॥ त्रि । अतिस्थूले । ईषत्स्थूले ।

आपूपिकम् । न । पिष्टकसमूहे । अपूपानांसमूहः । अचित्तहस्तिधेनोष्ठक् । त्रि । पिष्टकाजीवे । कान्दविके । भक्ष्यकारे ॥ अपूपाःपण्यमस्य । तदस्यपण्यमितिठक् । यद्वा । अपूपभक्षणं शीलमस्य । शीलमिति अपूपभक्षणंशीलितमस्मै । छितंभक्षा इ

लिवाठक । अपूपेसाधुर्वा । गुडादि भ्यष्ठञ् ॥

आपूप्य: । पुं । सक्तुषु । अपूपार्थकपिष्टादौ । चूर्णके ॥

आपूरित: । चि । अभिव्याप्ते । परिपूर्णे । यथा । आपूरितं महापात्रमिति ।

आपूर्त्ति: । स्त्री । ईषत्पूरणे । सम्यक् पूरणे ॥

आपूषम् । न । रङ्गे । राँग इतिभाषा ॥

आपृच्छा । स्त्री । आलापे । आभाषणे । आपृच्छनम् । पृच्छ० । गुरोश्चेत्यः ।

आपृष्ट: । त्रि । अनुज्ञाते ।

आपोक्लिमम् । न । अस्मात्तृतीयषष्ठनवमद्वादशभवनेषु ।

आप्त: । त्रि । प्रत्ययिते । विश्वासाधारे । प्राप्ते । लब्धे । सत्ये । रागद्वेषादिवर्जितेयथार्थवक्तरि । हितोपदेष्टरि । युक्ते । भ्रमादिशून्ये । तत्त्वार्थवेदिनि । पुं । भ्रमप्रमादविप्रलिप्साकरणापाटवरूपदोषचतुष्टयरहितेऋष्यादौ । आप्यतेस्म । आप्लृव्याप्तौ । क्त: । स्वस्मिन् । जिने ।

आप्तकाम: । त्रि । प्राप्तस्वरूपानन्दतृप्ते । आप्त: कामोयेन ।

आप्तगर्भ: । चि । प्राप्ताहङ्कारे ।

आप्तजन: । पुं । हिते । हितोपदेष्टरि । आप्तश्चासौजनश्च ।

आप्तवचनम् । न । आप्तश्रुतौ । शब्दे । आप्तस्यवचनम् । कर्मधारयोवा ॥

आप्तवाक्यम् । न । आगमे ।

आप्तवाक् । स्त्री । वेदे । कर्मधारय: ॥ बहुव्रीहिर्णाम् मुनौ । पुं ।

आप्तश्रुति: । स्त्री । आप्तवचने । वेदे । आप्ताचासौश्रुतिश्च ।

आप्ता । स्त्री । जटायाम् । इतिधारावली ।

आप्ति: । स्त्री । सम्बन्धे । योगे । लाभे । सम्प्राप्तौ । व्याप्तौ । आप्यते । आप्लृ० । स्त्रियांक्तिन्नाबादिभ्य: ।

आप्तोक्ति: । स्त्री । शब्दे । सिद्धान्तवाक्ये ।

आप्यम् । न । कुष्ठौषधौ । चि । अम्मये । जलविकारे फेनादौ । कर्मणेपभूते मज्जादौ । प्राप्तव्ये । अपां विकार: । तस्यविकारइत्यण्‌नन्ताच्छ-तुर्वर्णादित्वात्स्वार्थेष्यञ् । स्त्री । आप्या ।

आप्यायक: । पुं । पुष्टिकरे ।

आप्यायनम् । न । तर्पणे । तृप्तौ । प्रीणने । परिपूरके ।

आप्यायित: । त्रि । तृप्ते । प्रीते । पूरिते ।

आपृच्छनम् । न । आनन्दने । पृच्छ

शीप्सायाम् । आङ्पूर्वीयमानन्दना र्थ: । ल्युट् ॥

आप्रदानम् । न । आदाने ॥

आप्रपदम् । न । पादाग्रपर्य्यन्ते ।

आप्रपदीनम् । त्रि । पादाग्रपर्य्यन्तलम्ब माने वस्त्रादौ । पादस्याग्रं प्रपदम् । तन्मर्यादीकृत्य आप्रपदम् । आ प्रपदंप्राप्नोतीत्यर्थे अनेन ख: ॥

आप्रवणम् । न । उत्प्रवने । उद्धरणे ॥ त्रि । ईषद्वनते ।

आप्लव: । पुं । स्नाने ॥ आप्लवनम् । प्लुङ् गतौ । घञभावपक्षे ऋदोरप् ।

आप्लवव्रती । पुं । स्नातके । समाप्तवेदा ध्ययनकृतस्नाने । आप्लवते । प्लुङ्० । अच् । आप्लवश्चासौव्रतीच ॥ आप्लव: स्नानम् । तद्व्रतीनित्यस्नायीतिमु कुट: ॥

आप्लाव: । पुं । स्नाने । आप्लवनम् । प्लुङ् ० । विभाषाङिरुप्लुवोरितिवा घञ् ।

आप्लाव्यम् । न । आप्लवे । आप्लवते । प्लुङ् ० । भव्यगेयेतिसाधु ।

आप्लुत: । त्रि । स्नाते । कृतस्नाने । पुं । स्नातके । आप्लवनम् । प्लुङ्० । क्त: ॥

आप्लुतव्रती । पुं । श्रुते: पाठात् स्नाते । स्नातके । आश्रमान्तरमगते समाप्त वेदव्रते । आप्लवते । प्लुङ्० । गत्यर्था कर्मकेतिक्त: । सचासौव्रतीच । मुकु टस्तु आप्लुतं स्नानं तद्व्रती नित्य स्नायीत्याह ॥

आप्वा । पुं । वायौ । आप्नोतिसर्वम् । आप्लृ० । श्वेवयक्त्वेतिवक्तन्त: ।

आफूकम् । न । अहिफेने । आफूकंशो षणंग्राहिश्लेष्मघ्नंवातपित्तलम् । तथा खसफलेद्भूतवल्कलप्रायमित्यपि ॥

आबद्ध: । पुं । दृढबन्धे । प्रेम्णि । अलङ्कारे । भूषणे । पुं । योक्त्रे । त्रि । आप्ते । आबध्यतेस्म । बध० । क्त: ।

आबन्ध: । पुं । बन्धने । प्रेम्णि । योक्त्रे । आबध्यतेऽनेन । बन्धबन्धने । हलश्चे तिघञ् ।

आबाधा । स्त्री । पीडायाम् । दु:खे ॥ भूखण्डे । त्रिकोणक्षेत्रमध्यरज्जुनिक्ष पेण यत्खण्डद्वयं जायते तस्मिन् । बाधृलोडने । आङ्पूर्व:गुरोश्चेत्य: ।

आबिल: । त्रि । अनच्छे । अप्रसन्ने । क लुषे ॥ आबिलति । बिलभेदने । इ गुपधेतिक: ।

आबिलकन्द: । पुं । मालाकन्दे ।

आबुत्त: । पुं । नाट्योक्त्या भगिनीपतौ ॥ आपनम् आप् । सम्पदादित्वात् क्विप् । आपमुत्तनोति । अन्येभ्योपी तिड: ।

आभण्डनम् । न । निरूपणे ॥

आभरणम् । न । अलङ्कारे । भूषणे ॥

आभ्रियतेऽनेन। भृञ्भरणे। ल्युट्।

आभा। स्त्री। उपमायाम्। कान्त्याम्। शोभायाम्। दीप्तौ। बबूले। आभा बबूलपर्यायः कथितः कैश्चिदेरिहे ति भावप्रकाशे वातव्याधौ त्रिकशूलचिकित्सा॥

आभातिः। स्त्री। छायायाम्॥

आभाषणम्। न। आलापे। कथने। भाषव्यक्तायांवाचि। आङ्पूर्बः। ल्युट्।

आभाषितः। त्रि। अभिमुखीकृते।

आभासः। पुं। प्रतिविम्बे। दीप्तौ। सदृशे॥ आभिमुख्येनभासते। भास्॰। पचाद्यच्। ईषद्भासनंवा॥

आभास्वरः। पुं। चतुष्षष्टिसङ्ख्यकगणदेवताविशेषे॥ आभास्वराश्चतुष्षष्टिरित्युक्तः॥ द्वादशसङ्ख्यकेगणदेवताविशेषे॥ आत्माज्ञातादमोदान्तः शान्तिर्ज्ञानंशमस्तपः। कामः क्रोधोमदोमोहोद्वादशाऽऽभास्वराइमे। आसमन्ताद्भासनशीलः। भास्दीप्तौ। स्थेशभासपिसकसोवरजितिवरच्॥

आभिजात्यम्। न। कौलीन्ये। पाण्डित्ये। अभिजातस्यभावः। ष्यञ्।

आभिमन्यवः। पुं। परीक्षिति नृपे॥ अभिमन्योरपत्यम्। अण्।

आभिरः। पुं। गोपे। आसमन्तात् भियं राति। रादाने। आत इतिकः।

आभिरूप्यम्। न। अभिरूपत्वे।

आभीक्ष्णम्। न। भृशे। अत्यन्ते। अतिशये॥ नित्ये। त्रि। तद्युक्तक्रियायाम्॥

आभीक्ष्ण्यम्। न। पौनःपुन्ये। भृशार्थे। भावेष्यञ्।

आभीरः। पुं। अहीर इतिप्रसिद्धेगोपे। ब्राह्मणादम्बष्ठायामुत्पन्ने। वैश्यभेदएव आभीरोगवाद्युपजीवीतिस्वामी। देशविशेषे। यथा। श्रीकोङ्कणादधोभागेतापीतः पश्चिमेपरे। आभीरदेशो देवेशिविन्ध्यशैलेव्यवस्थित इतिशक्तिसङ्गमतन्त्रम्। न। मात्रावृत्तप्रभेदे। यथा। एकादशकलधारि कविकुलमानसहारि। इदमाभीरमवेहि जगणमन्तमनुधेहि। यथा। तरलनयनचलितेन मदमन्थरचलितेन। सुमुखिहृदयमभिलाषि सपदिनकस्यकरोषीति॥ आअभिर्ईरयति। ईरगतौकम्पनेच। पचाद्यच्।

आभीरपल्लिः। स्त्री। गोपग्रामे॥ गोपगृहपङ्क्तौ। आभीराणांपल्लिः।

आभीरपल्ली। स्त्री। गोपग्रामे। घोषे। अहीरवासा इति भाषा। आ

भीराणांपल्ली ।

आभीरी । स्त्री । महाशूद्राम्। आभी रमो इति भाषा । आभीरस्त्रीजाती या वा । पुंयोगादितिजातेरिति वा ङीष् ।

आभीलम् । न । कृच्छ्रे । दुःखे । त्रि । कष्टयुक्ते । भयानके । आसमन्तात् भियंलाति । ला० । कः ।

आभुग्नः । त्रि । ईषद्वक्रे । आकुञ्चिते ।

आभेरी । स्त्री । रागिणीविशेषे ।

आभोगः । पुं । वरुणस्यच्छत्रे । परिपूर्णतायाम् । यत्ने । आभोजनम् । भुज० । भावे अधिकरणे वा घञ् । कविनामयुक्त गानसमापकवाक्ये । यथा । यत्रैवकविनामस्यात्सआभोगइतीरितइतिसङ्गीतदामोदरः ।

आभ्यन्तरः । त्रि । अभ्यन्तरभवे । तत्रभव इत्यण् ।

आभ्युदयिकः । त्रि । अभ्युदयनिमित्ते श्राद्धादिकर्म्मणि ।

आभ्रिकः । पुं । काष्ठकुद्दालेन खननकर्त्तरि । अभ्रयागमति । तेनदीव्यतीत्यादिनाठक् ।

आम् । । । अङ्गीकारे । ज्ञाने । निश्चयस्मृतौ । प्रतिवचने । आमयति । अमगत्यादिषु णन्तः क्विप् ।

आमः । पुं । रोगभावे । रोगविशेषे । मलवैषम्यरोगे । न । षट्प्रकाराजीर्णरोगमध्ये रोगविशेषे । आहाररस्यरसःसारो योनपक्वोऽग्निबाधवात् । आमसंज्ञां सलभते बहुव्याधिसमाश्रयः । आममन्नरसंकेचित् केचित्तुमलसञ्चयम् । प्रथमांदोषदुष्टिंवा केचिदामंप्रचक्षते । अपिच । अविपक्व मसंसक्तं दुर्गन्धिबहुपिच्छिलम् । सादनंसर्वगात्राणामामभित्यभिशब्दितम् । तेनामेन सहायुक्तादोषादूष्याश्चताद्दृशाः । तदुद्भवा आमयाय्चसामाइतिबुधैः स्मृताः । त्रि । अपक्वे । असिद्धे । पाकरहिते ।

आमगन्धि । न । शवादुत्पन्नगन्धयुक्ते । विस्रे । अपक्वमांसादिगन्धाढ्ये ।

आमखण्डः । पुं । शर्करखण्डे ।

आमनस्यम् । न । पीडायाम् । व्यथायाम् । अमनसो भावः । ब्राह्मणादित्वात् ष्यञ् ।

आमन्त्रणम् । न । सम्बोधने । आनन्दने । निमन्त्रणे । कामचारानुज्ञायाम् । यस्याकरणे प्रत्यवायोनस्यात् । यथा । इह शयीत भावन् । मन्त्रि गुप्तभाषणे । आङ्पूर्वः । ल्युट् ।

आमन्त्रणा । स्त्री । पृच्छायाम् ।

आमन्त्रितम् । न । सम्बोधनविभक्ताम् । त्रि । निमन्त्रिते ।

आमन्दः । पुं । वासुदेवे ॥

आमन्दा । स्त्री । खड्गाभेदे ।

आमयः । पुं । रोगे । अमरोगे । भावे घञ् । आमंयात्यनेन । यामाप णे । अन्येभ्योऽपीतिडः । यद्वा । आमयनमनेनवा । मीञ्हिंसायाम् । एरच् । घोवा । न । कुष्ठौषधौ ।

आमयावी । त्रि । रोगिणि । मन्दानलयुक्ते । विकृते । आमयो स्यास्ति । आमयस्योपसंख्यानंदीर्घश्चेति- विनिः ।

आमर्शनम् । न । स्पर्शे ।

आमर्षः । पुं । क्रोधे । मर्षणम् । मृष तितिक्षायाम् घञ् । नञ्समासः । अन्येषामपीतिदीर्घः । मित्रघ्नो गंभिरामर्षं निर्वीर्यमरिनन्दनमि- तिप्रयोगः ।

आमलकः । पुं । आसकवृक्षे । न । धात्रीफले । क्षुद्रामलके । आमलते । मल । क्वुन्शिल्पिसंज्ञयोः । आमलक्याःफलम् । फलेलुगितिविकारावयवप्रत्ययस्यलुक् । त्रि । धात्री द्रुमे । तिष्यफलायाम् ।

आमलकी । स्त्री । अमृतायाम् । तिष्यफलाद्रुमे । आमलते । मलधारणे । क्वुन् । जातेरितिङीष् ।

आमवातः । पुं । स्वनामख्यातेरोगविशेषे । तल्लक्षणं यथा । युगपत्कुपितावेतौ त्रिकसन्धिप्रवेशकौ । स्तब्धञ्चकुरुतो गात्रमामवातःसउच्यते । एतौवातकफौ । त्रिकसन्धिप्रवेशकौ वेदनयेतिबोद्धव्यौ ॥

आमश्राद्धम् । न । आमान्नविहितश्राद्धे । आपद्यनग्नौतीर्थेच चन्द्रसूर्यग्रहेतथा । आमश्राद्धंद्विजैःकार्यंशूद्रेणतुसदैवहि । अपत्नीकः प्रवासीच भार्यायस्यरजस्वला । आमश्राद्धंद्विजैः कार्यंशूद्रेणतुसदैवहीतिच ।

आमातीसारः । पुं । षट्प्रकारातीसारमध्येरोगविशेषे ॥

आमात्यः । पुं । अमात्ये ।

आमानस्यम् । न । पीडायाम् ॥

आमान्नम् । न । अपक्वतण्डुलादिके ।

आमाशयः । पुं । नाभिस्तनयोर्मध्यभागे अपक्वस्थाने ।

आमिक्षा । स्त्री । वैश्वदेव्याम् । तप्तपक्वेचपयसि दधियोगतो जातायांदुग्धविकृतौ । तत्रघनीभूतः पिण्डआमिक्षा जलंवाजिनम् ॥ आमिष्यते । मिषुसेचने । बाहुलकात्सक् । यद्वा । आमक्षति । मक्षरोषे सङ्घातेच । अच् । पृषोदरादिः ॥

आमिक्षीयम् । न । आमिक्षे । दधिनि । आमिक्षायैहितम् । विभाषाह

क्तिरपूपादिभ्यइति छः ।

आमिक्ष्यम् । न । आमिक्षीये । आमिक्षायैहितम् । यत् ।

आमिषम् । न । पुं । भोग्यवस्तुनि ॥ सम्भोगे ॥ उत्कोचे ॥ पलले । मांसे ॥ सुन्दराकाररूपादौ । लोभसञ्चये । लाभे । कामगुणे । रूपे । भोजने । लोभ्यवस्तुनि । विषये । आमिषति । मिषस्पर्द्धायाम् । मेषतिवा । मिषुसेचने । इगुपधेतिकः । यद्वा । अमति । अमगत्यादिषु । अमेर्दीर्घश्चेतिटिषच् ॥ यद्वा । आमिष्यते भुज्यते । मिषश्लेषणे । घञ् । संज्ञापूर्वकत्वान्नगुणः । घञर्थेकः इतितुपरिगणनादयुक्तम् ।

आमिषप्रियः । त्रि । मांसाभिलाषिणि ॥ पुं । कङ्कपक्षिणि ॥

आमिषाशी । त्रि । मत्स्यमांसभोजनशीले । शौष्कले ॥ आमिषमश्नाति । अशभोजने । सुप्यजातौणिनिः ।

आमीक्षा । स्त्री । आमिक्षायाम् । आङ्पूर्वान्मिहेर्दीर्घश्चेतिसः ॥

आमुक्तः । त्रि । पिनद्धे । परिहितवस्त्रादौ । परिहितकवचेजने । आमुच्यतेस्म । मुञ्चमोचने । क्तः ॥

आमुषः । पुं । कण्टकयुक्तवंशविशेषे ।

आमुष्मिकः । त्रि । स्वर्गसुखाद्यनुभवे । अमुष्मिन् परलोकेभवः । ठक् ।

आमुष्यायणः । त्रि । ख्यातवंशोद्भवे । सत्कुलजाते । अमुष्यापत्यम् । नडादित्वात्फक् । षष्ठ्याः अलुक् ॥

आमूलम् । न । मूलपर्य्यन्ते ।

आमोदः । पुं । अतिदूरगामिनिगन्धे । गन्धे । हर्षे । निश्वासगन्धे ॥ सुमहद्गन्धे । आमोदनम् आमोदयतिवा । मुदहर्षे । आङ्पूर्वः । भावे घञ् । स्वार्थण्यन्तः । पचाद्यच्वा ।

आमोदनम् । न । आमोदकरणे । ल्युट् ।

आमोदितः । त्रि । आनन्दिते । सहर्षे । सुगन्धिते । आमोदःसञ्जातोऽस्य । तारकादित्वादितच् ।

आमोदी । त्रि । मुखवासने । कर्पूरादिनानाद्रव्यरचितमुखवासार्थद्रव्ये । आमोदोऽस्तिअस्य अस्मिन्वा । इनिः ।

आम्नातः । त्रि । अभ्युक्ते । यथा । अनाम्नातेष्वमन्त्रत्वमिति ।

आम्नायः । पुं । आगमे । निगमे । वेदे । सम्प्रदाये । गुरुपरम्परागतसदुपदेशे । उपदेशे । वंशे । कथने । कुलक्रमे । अभ्यासे । यथा । तस्यसन्दिदिहे बुद्धिर्मुहुः सीतांनिरीक्ष्यच । अनाम्नायानाभ्यासेनविद्यामशिश्रिया ।

मिवेति रामायणम् ॥ आम्नायते अभ्यस्यते । म्ना अभ्यासे । कर्मणिघञ् । स्याद्यधेतिणः । आम्न नंवा । भावे घञ् । आत इति युक् ।

आम्बिकेयः । पुं । कार्त्तिकेये । स्कन्दे ॥ धृतराष्ट्रेराजनि ॥ अम्बिकायाः अपत्यम् । स्त्रीभ्योढक् ।

आम्भसिकः । पुं । मत्स्ये । अम्भसावर्त्तते । ओजस्सहोम्भसावर्त्ततेइतिठक् । ठस्येकः ॥

आम्रः । पुं । चूते । रसाले । अथास्यपुष्पादीनांगुणाः । आम्रपुष्पमतीसारकफपित्तप्रमेहनुत् । असृक्दुष्टिहरंशीतंरुचिकृद्ग्राहिवातलम् ॥*॥ आम्रंबालंकषायाम्लं रुच्यंमारुतपित्तकृत् । तरुणंतु तदत्यम्लंरूक्षं दोषत्रयास्रकृत ॥*॥ आम्रमामंत्वचाहीन मातपेतीवशोषितम् । अम्लंस्वादुकषायंस्याद्भेदनंकफवातजित् ॥ ॥ पक्वन्तु मधुरंवृष्यंस्निग्धंशुक्रबलप्रदम् । गुरुवातहरंहृद्यंवर्ण्यंशीतमपित्तलम् ॥ कषायानुरसं वह्निश्लेष्मशुक्रविवर्द्धनम् ॥*॥ तदेववृक्षसम्पक्वं गुरुवातहरंपरम् ॥ मधुराम्लंसरंकिञ्चित् भवेत् पित्तप्रकोपनम् ॥ ॥ आम्रंकृत्रिमपक्वंयत्तद्भवेत पित्तनाशनम् । रसस्याम्लस्यनाशा

त्तु माधुर्य्याच्च विशेषतः । चूषितंतत्परंरुच्यंबलवीर्य्यकरंलघु । शीतलं-शीघ्रपाकिस्या द्वातपित्तहरंसरम् ॥*॥ तद्रसोगालितोबल्योगुरुर्वातहरः सरः । अहृद्यस्तर्पणो ऽतीवबृंहणः-कफवर्द्धनः॥ ॥ तस्यखण्डंगुरुपरं रोचनं चिरपाकिच । मधुरंबृंहणंबल्यं शीतलंवातनाशनम् ॥ वातपित्तहरं रुच्यंवृंहणं बलवर्द्धनम् । वृष्यंवर्णकरंस्वादुदुग्धाक्तं गुरुशीतलम् ॥ * ॥ मन्दानलत्वं विषमज्वरञ्चरक्तामयं बद्धगुदोदरञ्च । आम्रातियोगेन यनामयञ्चकरोति तस्मा दतितानि नाद्यात् ॥ ॥ एतदम्लाम्रविषयंमधुराम्रपरंनतु । मधुरस्य परंनेत्रहितत्त्वाद्यागुणायतः ॥ * ॥ शुण्ठ्यम्भस्त्वनुपानंस्यादाम्राणा मतिभक्षणे । जीरकंवाप्रयोक्तव्यं सहसौवर्चलेनच ॥ * ॥ आम्रबीजं कषायंस्या च्छर्द्यतीसारनाशनम् । ईषदम्लञ्चमधुरं तथा हृदयदाहनुत् ॥ * ॥ आम्रस्यपल्लवंरुच्यं कफपित्तविनाशनम् । पल्लवमचनवद्दलम् । अस्य शाकप्रकारस्तु । स्विन्ना निष्पीडिताः कामंकोकिलाहारपल्लवाः । घृतसिन्धूत्थसंसिद्धारुच्याः रामठवासिताः ॥ सर्पिषाखण्डयुक्तास्तेतलिताश्चाम्रपल्लवाः । लवङ्गार्द्रक

संयुक्तामारीचैकचिकारकाः॥ *अस्यपल्लवमुकुलानां प्रकारस्तु। आम्रस्यैवनवताम्ररुचिप्रवालाः खण्डीकृतालवणमिश्रितपिण्डिताश्च। वाह्लीकधूपनजुषोघृतदुग्धसिद्धाःसन्दीपयन्ति पवनस्यसखंहिएते॥ मुकुलःसहकारशाखिनः शृतखण्डीकृतमेन्धयान्वितः। दधिमध्यमरीचसंस्कृतश्रियाताम्ररुचिंछिनत्तिहि॥ कफपित्तहरौहृद्यौमुखवैरस्यनाशनौ। वह्निसन्दीपनौरुच्यौ चूतजौ पुष्पपल्लवौ॥ ॥आम्रमाभंजलस्विन्नंमर्दितं दृढपाणिना। सिताशीताम्बुसंयुक्तं कर्पूरमरिचान्वितम्॥ प्रपानकमिदंश्रेष्ठंभीमसेनेननिर्मितम्। सद्योरुचिकरंबल्यंशीघ्रमिन्द्रियतर्पणमिति॥ अम्यते। अमगत्यादौ। अमितम्योर्दीर्घश्चेतिरक्दीर्घश्च॥

आम्रगन्धकः। पुं। सम्प्रिजायाम्। शाकविशेषे॥

आम्रपेशी। स्त्री। शुष्काम्रखण्डे॥

आम्ररसाकृतिः। स्त्री। रसालायाः प्रभेदे॥ यथा। किञ्चित्कुङ्कुमसंयुक्तं विमस्तु दधिगालितम्। सशर्करं भवेत् पीतापक्वाम्ररससन्निभा॥ पीताशिखरिणीया साज्ञेयागवर्तीजिह्वा। मुखगाम्र्यगावख्यावातपित्तह रापरेति॥

आम्रवणम्। न। चूतवने॥ प्रनिरन्तः-शरेत्यादिनावननकारस्यणत्वम्॥

आम्रातः। पुं। आमडा अम्बाडाइति विश्रुतेफलवृक्षविशेषे। कपीतने। पीतने॥ आम्रातमम्लंवातघ्नंगुरूष्णंरुचिकृतपरम्। पक्वन्तुतुवरंस्वादुरसपाकंहिमंस्मृतम्॥ तर्पणंश्लेष्मलंस्निग्धंवृष्यंविष्टम्भिबृंहणम्। गुरुबल्यंमरुत्पित्तक्षतदाहक्षयास्रजित्॥ अम्बाडाइतिख्याते आम्रातके॥ राजाम्रे॥

आम्रातकः। पुं। आम्राते। कपीतनेवृक्षे॥ अमाेट इतिख्याते आम्रावर्त्ते॥ पक्वस्यसहकारस्यकटे विस्तारितोरसः। घर्मशुष्कोमुहुर्दत्त आम्रातक इतिस्मृतः॥ आम्रमततिअतसातत्यगमने। कृञादिभ्यउन्॥

आम्रातकेश्वरः। पुं। सिद्धस्थानविशेषे॥ आम्रातकेश्वरं सूक्ष्मामूक्ष्माख्यापरमेश्वरीत्यागमः। सूक्ष्माचाम्रातकेश्वरं इति देवीगीताच॥

आम्रावर्त्तः। पुं। आम्रातके। अमावट अमाेट इतिभाषाप्रसिद्धे॥ आम्रावर्त्तस्तुपाङ्क्लिवातपित्तहरःसरः। रुच्यःसूर्यांशुभिःपाकाल्लघुश्चसहि-कीर्त्तितः॥

आम्रेडितम् । न । द्विस्त्रिरुक्ते ॥ यथा । सर्पःसर्प इति ॥ आम्रेड्यते आधिक्ये नोच्यतेस्म । म्रेडृ उन्मादे । क्तः ॥

आम्लवेतसः । पुं । अम्लवेतसवृक्षे ।

आम्ला । स्त्री । अम्लिकायाम् । तिन्तिडीवृक्षे ॥ श्रीवल्ल्याम् ॥

आम्लिका । स्त्री । चिञ्चायाम् ॥ अम्लोद्गारे ॥

आयः । पुं । धनागमे । प्राप्तौ । लाभे ॥ एकादशभवने ॥ वास्तुविषये ध्वजाद्यष्टसु ॥ आयाध्वजोधूम्रहरिश्वगोखरेभध्वाङ्क्षकाः इत्युक्तेः ॥ ग्रामादिषुस्वामिग्राह्ये भागे ॥ स्त्र्यगाररक्षके ॥

आयःशूलिकः । त्रि । तीक्ष्णकर्म्मणि ॥ तीक्ष्णोपायेनयोऽन्विच्छतिसआयःशूलिकोजनः । अयःशूलेन अर्थानन्विच्छति । अयःशूलदण्डाजिनाभ्यांठक् ठञाविति ठक् ॥

आयतः । त्रि । दीर्घे । लम्बा इति भाषा ॥ आयम्यतेस्म । क्तः । आयतते वा । यतीप्रयतने । पचाद्यच् ॥ आकृष्टे ॥ अतिप्रसक्ते ॥

आयतच्छदा । स्त्री । कदल्याम् ॥ आयताश्छदाः यस्याः सा ॥

आयतनम् । न । आश्रये । विश्रामस्थाने ॥ यज्ञस्थाने । चैत्ये ॥ देवस्थाने ॥ आयतन्त्यत्र । यती° । अधिकरणे ल्युट् ॥

आयतिः । स्त्री । दैर्घ्ये ॥ प्रभावे । कोषदण्डजे तेजसि ॥ उत्तरकाले । आगामिकाले । फलदानकाले ॥ प्रापणे ॥ सङ्गे ॥ संयमे ॥ आयम्यते अनया अनुवा आयमनं वा । यमउपरमे । स्त्रियांक्तिन् ॥ आयास्यतिवा । याते र्वा हुलकाड्डुतिः ॥

आयती । स्त्री । भविष्यत्काले ॥ कृदिकारादिति ङीष् ॥

आयत्तः । त्रि । अधीने । वशीभूते ॥ आयततेस्म । यती° । अकर्मकत्वात् कर्त्तरि क्तः ॥

आयत्तिः । स्त्री । स्नेहे ॥ वशित्वे ॥ वासरे ॥ बले । स्थाने । सामर्थ्ये ॥ सीमनि ॥ आयतनम् । यती° । स्त्रियां॥ क्तिन् ॥

आयमनम् । न । आकर्षणे ॥ यथाहृत्स्यधनुष आयमनमिति ॥ आकृष्य दीर्घीकरणे ॥

आयल्लकम् । न । उत्कण्ठायाम् ॥ इति हेमचन्द्रः ॥

आयसम् । न । लोहे ॥ त्रि । अयसोविकारे । अयोनिर्मिते ॥ अण् ॥

आयसी । स्त्री । लोहमयकवचे । अङ्गरक्षिण्याम् । जालिकायाम् ॥ ङीप् ॥

आयस्तः । त्रि । तेजिते । शाणादिना-तीक्ष्णीकृते । क्षिप्ते ॥ क्षेपिते । कुपिते । हते । उत्सुके । प्रयत्नकुर्वाणे ॥ यसुप्रयत्ने । कर्त्तरि क्तः ॥

आयस्थानम् । न । स्वामिग्राह्योभागः आयः स यस्मिन्नुत्पद्यते तस्मिन् ।

आयातः । त्रि । आगते ॥

आयामम् । न । स्वभावे । इति जटाधरः ॥

आयामः । पुं । दैर्घ्ये । आयम्यते अनेन वा आयमनं वा । घञ् । यद्वा । आयाति । या° । अर्त्तिस्तु सुह्निति मन् ।

आयामवान् । त्रि । आयामिनि ॥ आयामोऽस्ति अस्य अस्मिन् वा । यवादिभ्योमतुबन्यतरस्यामिति मतुप् ॥

आयामी । त्रि । आयामवति । पक्षे इनिः ।

आयासः । पुं । व्यायामे । श्रमे । आयसनम् । यसु° । घञ् ।

आयी । त्रि । लाभवति । मतुबर्थे इनिः ।

आयुः । पुं । छान्दसः । मनुष्ये । एति । इण्° । छन्दसीणउण् । बहुलवचनात् भाषायामपीति व्याख्यानकृत् । जीवितव्याप्यकाले । आयुषि ॥ वायुनाजगदायुनेत्तिवर्णविवेकः । मा-

वधिषुर्जटायुं मामिति भट्टिः । तटीं विन्ध्यस्याद्रेरभजत जटायोः प्रथमज इत्यादिप्रयोगाश्चानुकूलास्तेषाम् । आयाति । या° । मृगय्वादिर्वा ।

आयुक्तः । त्रि । व्यापारिते । ईषद्युक्ते । कर्माध्यक्षे । नियोगिनि ॥

आयुतः । त्रि । समन्तात् युक्ते ।

आयुधम् । न । शस्त्रमात्रे ॥ आयुधानां त्रयोभेदः प्रहरणानि पाणिमुक्तानि यन्त्रमुक्तानि चेति । तत्र । प्रहरणानि खड्गादीनि । पाणिमुक्तानि चक्रादीनि । यन्त्रमुक्तानि शरशराशादीनि ॥ आयुध्यन्तेऽनेनेति । युधसम्प्रहारे घञर्थे कविधानम् ॥

आयुधधर्मिणी । स्त्री । जयन्तीवृक्षे ॥

आयुधागारम् । न । अस्त्रगृहे ॥ अत्र नियुक्तस्य लक्षणं मुक्तं मात्स्ये १८९ अध्याये । स्थापनाजाति तत्त्वज्ञः सततं प्रतिजागरः । राज्ञः स्यादायुधागारे दक्षः कर्म सुचोद्यत इति ।

आयुधिकः । पुं । अस्त्रजीविनि । शस्त्राजीवे । काण्डपृष्ठे । आयुधेन जीवति । आयुधाच्छ चेति चादृक् ।

आयुधीयः । पुं । आयुधिके ॥ आयुधेन जीवति । छः ॥

आयुर्द्रव्यम् । न । औषधे ॥

आयुर्वेदः । पुं । अष्टादशविद्यान्तर्गतध-

न्वन्तरिप्रणीत विद्याविशेषे । चिकित्साशास्त्रे । रोगोपशमपूर्वकानन्दफलके अष्टस्थानसंयुते अथर्ववेदस्योपाङ्गे । आयुःशरीरेन्द्रियसत्त्वात्मसंयोगः । तदस्मिन् विद्यते ॥ अथवा आयुरनेनविन्दतीत्यायुर्वेदः ॥ ऋग्वेदस्योपवेदे ॥ इति शौनकोक्तचरणव्यूहः ॥

आयुर्वेदी । त्रि । आयुर्वेदज्ञे । चिकित्सके । वैद्ये ॥

आयुर्योगः । पुं । औषधे ॥

आयुष्मान् । त्रि । चिरजीविनि । दीर्घायुषि ॥ अतिशयित मायुरस्य । मतुप् । तसौमत्वर्थे ॥ पुं । तृतीययोगे ॥ तत्रजातस्य फलं यथा । यस्यायुष्मानजन्मकालेधनुष्मान् यानेयानंतस्यदेशेषुकार्य्यम् । कुर्यान्नूनं क्रीडनं पुष्पशाय्यांदासैर्वासैरन्वितोगर्वितश्चेति ॥

आयुष्यम् । त्रि । पथ्ये ॥ आयुषोनिमित्ते ॥ आयुर्हिते ॥ यत् ॥

आयुः । न । जीवितकाले । परमायुषि ॥ पथ्याशिनांशीलवतांनराणांसद्वृत्तिभाजांविजितेन्द्रियाणाम् । एवंविधानामिदमायुरत्रचिन्त्यंसदाष्टद्गुमुनिप्रवादः ॥ इते ॥ अष्टमभवने ॥ एति । इणगतौ । एतेर्णिच्चेत्युसिः । णिच्चाद्वृद्धीकृतायामायादेशः ।

आयुस्करः । त्रि । परमायुर्जनके ॥

आयोगः । पुं । गन्धमाल्योपहारे ॥ व्यापृतौ । व्यापारे ॥ रोधे ॥ आयोजनम् । युजिर० । घञ् ॥

आयोगवः । पुं । शूद्राद्वैश्यायामुत्पन्ने जातिविशेषे ॥ काष्ठतक्षणमस्यकर्म ॥

आयोजनम् । न । आहरणे । द्रव्यासादने ॥ यथा । कुत्रचित्तण्डुलाःसन्निकृष्टस्थालीकृष्टेन्धनम् । तेषामायोजनं कुर्वन् मुख्यःकर्त्ताभिधीयत इति ॥

आयोधनम् । न । युद्धे ॥ वधे ॥ युधसम्प्रहारे । भावे ल्युट् ॥

आरः । पुं । मङ्गलग्रहे ॥ शनिग्रहे ॥ पित्तले ॥ रेफल इतिगौडभाषाप्रसिद्धे मधुराम्लफले । वृक्षविशेषे ॥ न । मण्डलोहे ॥ पित्तले । रीत्याम् ॥ कोणे । प्रान्तभागे ॥ ऋगतौ । भावे घञ् ॥

आरकूटः । पुं । न । पित्तले । रीत्याम् ॥ यथा । अकाञ्चनेकाञ्चननायिकाङ्के किमारकूटाभरणेन न श्रियइति ॥ आरंकूटयते । कूटदाहे । पचाद्यच् ॥

आरक्षः । पुं । हस्तिकुम्भाधः स्थले । गजकुम्भसन्धौ ॥ हस्तिशीर्षमर्मणि ॥ सैन्ये ॥ त्रि । रक्षके ॥ रक्षणीये ॥

॥ स्त्री । रक्षायाम् ॥ आरक्षति । र क्षपालने । पचाद्यच् ॥

आरग्वधः । पुं । धनवहेडा सोनालु गिरमालव अमलतास इतिभाषाप्रसिद्धे राजवृक्षे । व्याधिघाते ॥ अस्यगुणाः । आरग्वधोगुरुः स्वादुःशीतलः स्रंसनोत्तमः । ज्वरहृद्रोगपित्तास्रवातोदावर्त्तशूलनुत् ॥ तत्फलंस्रंसनंरुच्यंकुष्ठपित्तकफापहम् । ज्वरेतुसततं पथ्यंकोष्ठशुद्धिकरंपरमिति-॥ आरगणम् । रोगशङ्कायाम् । सम्पदादित्वात् क्विप् । आरगंरोगशङ्कामपिहन्ति । कर्मण्यण् । बहुलंतणीतिहन्तेर्वधः अदन्तः ॥ यद्वा । रुजरागे । सम्पदादित्वात् क्विप् । आरजं-रोगशङ्कामपिहन्ति ॥

आरट्टः । पुं । अश्वयोनौ देशविशेषे ॥

आरट्टजः । पुं । आरट्टदेशोद्भवघोटके । पारसीके ॥ आरट्टे जातः । जनी० । डः ॥

आरणिः । पुं । पयसांभ्रमे । आवर्त्ते । कुलहएडके ॥ इतिहारावली ॥

आरण्यः । त्रि । दृक्षपक्षिमृगादौ ॥ अरण्ये भवः । अरण्याण्णः ॥ गोमये ॥ वागोमयेषु ॥

आरण्यकः । पुं । पथि ॥ अध्याये ॥ न्याये ॥ विहारे ॥ मनुष्ये ॥ हस्तिनि । गजे ॥ अरण्ये भवः । पथ्यध्यायाद्यर्थे अरण्यान्मनुष्यइतिवुञ् ॥ गोमये ॥ वा गोमयेषु ॥ न । काण्वानांमाध्यन्दिनानाञ्चब्राह्मणविशेषे ॥ अरण्येऽनूच्यमानत्वात् तस्य । अरण्येध्ययनादेतदारण्यकमुदाहृतम् ॥

आरण्यकुक्कुटः । पुं । वनकृकवाकौ ॥ आरण्यकुक्कुटः स्निग्धोबृंहणःश्लेष्मलोगुरुः । वातपित्तक्षयवमीविषमज्वरनाशनः ॥

आरण्यपशुः । पुं । अरण्यजातपशौ ॥ सचसप्तधा । यथा । महिषः । वानरः । ऋक्षः । सरीसृपः । रुरुः । पृषतः । मृगः ॥ इतितिथ्यादितत्त्वेपैठीनसिः ॥

आरण्यमुद्गा । स्त्री । मुद्गपर्ण्याम् ॥

आरण्यराशिः । पुं । मेषे ॥ वृषे ॥ सिंहे ॥ मकरप्रथमार्द्धे ॥

आरतिः । स्त्री । उपरमे । निवृत्तौ ॥ आरमणम् । रमक्रीडायाम् । क्तिन् ॥

आरथः । पुं । एकाश्वगमनव्याम् ॥

आरनालम् । न । काञ्जिके ॥ आरनालन्तुगोधूमै रामैः स्यान्निस्तुषीकृतैः । पक्वैर्वासन्धितैस्तत्तुसौवीरसदृशंगुणैः ॥ आर्च्छति । ऋगतौ । अच् । नलति । णलगन्धे । ज्वलतीतिवाः

। आरो नालोऽस्य ॥

आरनालकम् । न । काञ्जिके ॥ आरो नालोऽस्य । शेषाद्विभाषेतिकप् ॥

आरबी । स्त्री । आरबनाम्नोम्लेच्छविशेषदेशस्यभाषायाम् ॥ अस्यपठनमुहूर्त्तःपारसीवद्बोध्यः ॥

आरब्धः । त्रि । कृतारम्भे ॥ न । आरम्भे ॥

आरबः । पुं । म्लेच्छदेशप्रभेदे ॥

आरबभाषा । स्त्री । आरबीभाषायाम् ॥

आरभटी । स्त्री । नाट्यवृत्तौ ॥

आरमणम् । न । आरामे ॥

आरम्भः । पुं । त्वरायाम् ॥ उद्यमे । स्वार्थंपरोपकारार्थंवागृहर्म्यादिसम्पादनप्रयत्ने । वधे ॥ दर्पे ॥ प्रस्तावनायाम् ॥ उपक्रमे । प्रथमकृतौ । प्रारम्भे ॥ आरम्भणम् । रभराभस्ये । घञ् । रभेरशब्लिटोरितिनुम् ॥

आरम्भवादः । पुं । तार्किकाणां मीमांसकानाञ्चवादे ॥ सयथा । आत्माकाशाणुमुखतः कारणं पूर्वमिष्यते । कुलालादिवदण्डन्तुघटवज्जन्मनाशभाक् ॥ पृथिव्यम्भोग्निवायूनांकर्मसंयोजिताणवः । द्व्यणुकादिक्रमेणाण्डमारभन्तइदंमहदिति ॥

आरम्भवादी । पुं । वैशेषिके ॥ त्रि । तन्मतवादिनि ॥

आरम्भसिद्धिः । स्त्री । कार्यसिद्धौ ॥

आरम्भी । पुं । आरम्भवादिनि । वैशेषिके । समवाय्यसमवायिनिमित्तकारणेभ्योभिन्नस्यकार्यस्ययोत्पत्तिस्तां योवक्तितस्मिन्नित्यर्थः । सचवैशेषिकः ॥

आरवः । पुं । शब्दमात्रे ॥ आरवणम् । रुशब्दे । विभाषाङिरुप्लुवोरितिघञोभावेऋदोरप् ॥

आरा । स्त्री । चर्मप्रभेदकास्त्रे । चर्मप्रभेदिकायाम् ॥ आरियर्त्ति ऋच्छतिवा । ऋगतौ । अच् ॥ आर्यतेवा । भिदादावाराशस्त्र्यामितिपाठात् साधुः ॥ प्रतोदे ॥ अर्यन्तेऽनयाऽश्वाः । आङ्पूर्वात्र्र्तेः । आङोर्त्तेश्च । उपसर्गादृतीति वृद्धिः ॥

आराग्रम् । न । अर्द्धचन्द्राद्यस्त्रमुखे ॥ अर्द्धचन्द्रक्षुरप्रादिधाराग्रंमुखमुच्यते । आराग्रन्तुमुखन्तेषांपुष्पदन्तादिभेदतः ॥ इतिहलायुधः ॥

आरात् । ा । दूरे ॥ समीपे ॥ आराति । रादाने । बाहुलकादातिप्रत्ययः ॥

आरातिः । पुं । अरौ । शत्रौ ॥

आरातीयः । त्रि । दूरस्थे ॥ निकटस्थे ॥ आरातभवः जातः आगतोवा । वृद्धाच्छः ॥

आरात्रिकम् । न । नीराजनायाम् ॥ नीराजननिमित्तदीपे ॥ नीराजनामचे । आदौचतुष्पादतलेचविष्णो र्द्वौनाभिदेशे मुखमण्डलेकम् । सर्वे षु चाङ्गेष्वपिसप्तवारानारात्रिकंभक्त जनस्तु कुर्यात् ॥

आराधनम् । न । पचने ॥ साधने ॥ अवाप्तौ ॥ तोषणे ॥ पूजने ॥ असार-संसारविवर्त्तनेषु मायात तोषंप्रसभं ब्रवीमि । सर्वत्र दैत्याः समतामुपेतस मत्वमाराधनमच्युतस्येतिप्रह्लादः ॥ असारोयंसंसारस्तत्रविवर्त्तनानिदेव मनुष्यतिर्यगादिजन्मानि तेषुमत्तदुचितैर्भोगैस्तोषंमायात किन्तुसर्वत्र सर्वेषुभूतेषुसमतांसमदर्शितामुपेत प्राप्नुत । तदेवाच्युतस्याराधनमि-त्यर्थः ॥ आराध्यतेऽनेन । राधसंसिद्धौ । भावकरणादौ ल्युट् ॥

आराधना । स्त्री । साधनायाम् । सेवायाम् । परिचर्यायाम् ॥ टाप् ॥

आराधनीयः । त्रि । आराधयितुंयोग्ये ॥

आराध्यः । त्रि । उपास्ये । सेव्ये ॥

आरामः । पुं । उपवने । कृत्रिमवने । क्रीडार्थवने ॥ आरमन्त्यत्र । रमक्रीडायाम् । हलश्चेतिघञ् ॥

आरामशीतला । स्त्री । सुगन्धिपर्णविशेषे । आनन्द्याम् । गन्धाढ्यायाम् ।

आरालिकः । त्रि । पाचके । सूपकारे ॥ जिह्मगामिनि ॥ अरालंकुटिलं चरति । चरतीतिठक् ॥

आरावः । पुं । आरवे । निनादे । निस्वने ॥ आरवणम् । रुशब्दे । विभाषाङिरुप्लुवो रितिघञ् ॥

आरुः । पुं । वृक्षविशेषे ॥ कर्कटे ॥ शूकरे ॥

आरुणिः । पुं । उद्दालके । गौतमे ॥ अरुणस्यापत्यम् । अतइञ् ॥

आरुणेयः । पुं । श्वेतकेतुमुनौ ॥ आरुणेरपत्यम् । ढक् ॥

आरुरुक्षुः । त्रि । आरोढुमिच्छौ ॥

आरूः । पुं । तरोर्भेदे ॥ कर्कटे ॥ दंष्ट्रिणि । शूकरे ॥ पिङ्गलवर्णे ॥ त्रि । पिङ्गलवर्णवति ॥ ऋच्छति । अर्यतेवा । ऋगतिप्रापणयोः । भ्रितकसिपद्यर्त्तिरिस्यूः ॥

आरूकम् । न । वीरसेनद्रव्ये । आडूइति भाषा । हिमाचलप्रसिद्धौषधीविशेषे । आड इति गौडभाषा ॥ तत्पत्रपुष्पादिभेदतस्तत्तुजाति ॥

आरूढः । त्रि । कृतारोहणे ॥ उच्चस्थानगते ॥ आङ्पूर्वाद्रुहेर्गत्यर्थेतिक्तः । । ढत्वधत्वष्टुत्वढलोपदीर्घाः ॥ आरूढोनैष्ठिकंधर्मंयस्तु प्रच्यवते पुनः । प्रायश्चित्तंनपश्यामियेनशुध्येत्सआ

त्मता ।

आरेवतः । पुं । आरग्वधे । राजवृक्षे । न । पारेवतवृक्षफले । आरेवयति निस्सारयतिमलम् सारकत्वात् । रेवृप्लवगतौ । णिच् । विच् । अतति । अत० अच् । आरेव्चासौ अतश्च ।

आरोग्यम् । न । अनामये । लाघवे । रोगराहित्ये । अरोगस्य भावः । ब्राह्मणादित्वात्ष्यञ् । रोगाभावसाधने ।

आरोग्यशाला । स्त्री । चिकित्सालये । यथा । धर्मार्थकाममोक्षाणामारोग्यंसाधनंयतः । अतस्त्वारोग्यदाता चनरोभवति सर्वदः ॥ आरोग्यशालांकुर्वीतमहौषधपरिच्छदाम् । विदग्धवैद्यसंयुक्तांबह्वरससंयुताम् । वैद्यस्तुशास्त्रवित्प्राज्ञोदृष्टौषधपराक्रमः । ओषधीमूलतत्त्वज्ञःसमुद्धरणकालवित् । बलवीर्यविपाकज्ञः शालिमांसौषधीगणे । त्यागिवद्देहिनां तद्वदनुकूलःप्रियंवदइतिवैद्यकम् ॥

आरोपः । पुं । मिथ्यारोपणे । यथारज्जौसर्पारोपवत् वस्तुन्यवस्त्वारोपः ॥ मिथ्याविष्करणे ॥

आरोपणम् । न । न्यासे । संस्थापने ।

आरोपितः । त्रि । कल्पिते । कृतारोपणे । निहिते । न्यस्ते ।

आरोहः । पुं । अवरोहे । वरारोहाकटौ । वरस्त्रियाःश्रोण्याम । आरोहणे । गजारोहे । दीर्घत्वे । समुच्छ्रये ॥ परिमाणविशेषे । नितम्बे । आरुह्यते अनेनवा आरोहणम् आरोहतिवा । रुहेःकरणेभावेवा घञ् । अचवा ॥

आरोहकः । त्रि । आरोहणकर्त्तरि ॥

आरोहणम् । न । सोपाने । पैडी इति भाषा । पाषाणादिनिर्मिते सौधाद्युपरिगमनमार्गे । समारोहे । नीचादूर्ध्वगमने । चढना इतिभाषा । प्ररोहणे । अङ्कुरादिजनने । आरुह्यतेऽनेन । रुहप्रादुर्भावे । करणेल्युट् ।

आर्किः । पुं । अर्कपुत्रे । शनैश्चरे ।

आर्गवधः । पुं । राजवृक्षे । आरग्वधे ।

आर्घा । स्त्री । मधुमक्षिका विशेषे । यापीतादीर्घतुण्डा षट्पदसन्निभा भवति ।

आर्घ्यम् । न । मधुप्रभेदे ॥ मधूकवृक्षानिर्यासंजरत्कार्व्याश्रमोद्भवाः । स्रवन्त्यार्घ्यंतदाख्यातंश्वेतकं मालवेपुनः । तीक्ष्णतुण्डास्तुयाःपीतामक्षिकाः षट्पदोपमाः । आर्घास्तास्तत्कृतं यत्तदार्घ्यमित्त्यपरेजगुः ॥ आर्घ्यमक्ष्वति चक्षुष्यंकफपित्तहरं परम् ।

कषायं कटुकं पाके तिक्तञ्चबलपुष्टिकृत् ।

आर्चः । त्रि । अर्चावति । अर्चास्ति अस्य अस्मिन्वा । प्रज्ञाश्रद्धार्चाभ्योण इति पाणिनिकोणः ।

आर्चिकः । पुं । ऋचांव्याख्याने । त्रि । ऋक्षुभवे । ह्यजूहाह्मणर्कप्रथमाध्वरपुरश्चरणनामाख्याताट्ठक् ।

आर्जवम् । न । अकौटिल्ये ॥ आर्जवंहि कुटिलेषु न नीतिः। यथा हृदयंवच्य करणे । परप्रतारणाराहित्ये । परचित्तानुसारित्वे ॥ श्रद्दधानेषु श्रोतृषु स्वज्ञातार्थसञ्ज्ञापने । विहितप्रतिषिद्धयोरेकरूपप्रवृत्तिनिवृत्तिशालित्वं शारीरमार्जवम् । ऋजोर्भावः । इगन्ताच्चलघुपूर्वादित्यण् ।

आर्त्तः । त्रि । पीडिते । असुस्थे । जराव्याध्यादिनाऽवसन्नंप्राप्ते । दुःखाभिभूते । पुत्रवियोगादिदुःखिते ।

आर्त्तगलः । पुं । नीलझिण्ट्याम् । वाणायाम् । आर्त्तःचीर्णोगलति । गलअदने । प० अच् ।

आर्त्तभागः । पुं । ऋषिविशेषे । ऋतभागस्य गोत्रापत्यम् । विदाद्यञ् ।

आर्त्तवम् । न । रजसि । स्त्रीपुष्पे । पुष्पे । त्रि । ऋतुजे । ऋतुसम्बन्धिनि । ऋतुः प्राप्तोऽस्य । ऋतोरण् ॥ ऋतुरेववा । प्रज्ञादिभ्यश्चेत्यण् ।

आर्त्तवी । स्त्री । घोटक्याम् । वाजिन्याम् ।

आर्त्तिः । स्त्री । पीडायाम् ॥ रोगे ॥ आङ्ऋच्छतेः क्तिनिउपसर्गादृतीतिवृद्धिः ।

आर्त्विजीनः । पुं । ब्राह्मणे । यजमाने । ऋत्विक्कर्मार्हति । ऋत्विजंवा अर्हति । यज्ञर्त्विग्भ्यांघखञाविति सूत्रेण यज्ञर्त्विग्भ्यांतत्कर्मार्हतीतिचोपसङ्ख्या नमितिवार्त्तिकेन खञ् ॥ विद्वानयजेत विद्वानेवयाजयेदितिद्वयोरपिविदुषोरधिकारात् ॥ योवाइमांपदशःस्वरशोवर्णशो वाचं विदधाति स आर्त्विजीनोभवति आर्त्विजीनाः स्यामेत्यध्येयंव्याकरणमितिभाष्यम् ॥

आर्त्विज्यम् । न । ऋत्विक्साध्यकर्मणि । ऋत्विजः कर्म । ष्यञ् ।

आर्थिकः । त्रि । अर्थग्राहके । अर्थादागते ॥ अर्थंगृह्णाति । प्रतिकण्ठार्थललामञ्चेतिठक् ॥

आर्थीभावना । स्त्री । भावनाविशेषे ॥ प्रयोजनेच्छाजनितयागादिक्रियेच्छाविषयव्यापार आर्थीभावना । साचाख्यातत्वांशेनोच्यते । आख्यातसामान्यस्य व्यापारवाचित्वात् । सा

चांशत्रयमपेक्षते । साध्यंसाधनमितिकर्त्तव्यताञ्च । किम्भावयेत् केन भावयेत् कथंभावयेदिति । तत्रसाध्याकाङ्क्षायां स्वर्गादिफलंसाध्यत्वेनान्वेति । साधनाकाङ्क्षायांयागादिः करणत्वेनान्वेति । इतिकर्त्तव्यताकाङ्क्षायां प्रयाजाद्यङ्गजातमितिकर्त्तव्यतात्वेनान्वेति ॥

आर्द्रिकः । पुं । कृषके ॥

आर्द्रः । त्रि । सजलवस्तुनि । क्लिन्ने । स्तिमिते । भीजा गीला इतिभाषा । कर्मणिक्तः । अर्दगतौ । अर्हेर्दीर्घश्चेतिरक् ॥ आर्द्रंद्रव्यंद्विधाप्रोक्तं सरसंनीरसंतथा । सदुग्धंगुसरसकंद्विधानीरसमुच्यते । वास्तूकंसार्षपंशाकंनिर्गुण्ड्येरण्डमार्षकम् । धत्तूराद्यमिदंसर्वमार्द्रंसरसमुच्यते । वटाश्वत्थकरीराद्यमार्द्रद्रव्यन्तुनीरसम् । सदुग्धन्तुद्विधाप्रोक्तंमृदुतीक्ष्णमिति क्रमात् । शातलावजसीहुण्डसैरिण्याद्यास्तुतीक्ष्णकाः । दुग्धिकार्कक्षीरिण्याद्यामृदुदुग्धाः प्रकीर्त्तिताः ॥

आर्द्रकम् । न । मूलविशेषे । अपाकशाके । शृङ्गवेरे । अदरख इतिभाषा । आर्द्रिकाभेदिनीगुर्वीतीक्ष्णोष्णा दीपनीचसा । कटुकामधुरापाके रूक्षावातकफापहा ॥ येगुणाःकथिताःशुण्ठ्यास्तेपिसन्त्यार्द्रकेखिलाः । भोजनाग्रेसदापथ्यंलवणार्द्रक भक्षणम् । अग्निसन्दीपनंरुच्यं जिह्वाकण्ठविशोधनम् ॥ कुष्ठेपाण्ड्वामयेकृच्छ्रे रक्तपित्ते कफज्वरे । दाहेनिदाघेशरदि नैवपूजितमार्द्रकम् ॥ अपिच । चक्षुष्यंरोचनंस्वर्य्यं विकाशिविशदंसरम् । स्तम्भाटोपानिलघ्नञ्चलवणार्द्रकभक्षणम् ॥ गुडार्द्रकंवातहरं चक्षुष्यंपित्तनाशनम् । ज्वरघ्नंचातितृष्णघ्नवर्चो भेदिकफापहम् ॥ मृत्स्वचारक्षितमङ्कुरतःसत्क्षालितंविमलकैर्बहुतोयैः । मिश्रितंलवणनिम्बुपयोभिर्बालमार्द्रकमुपैतियोग्यताम् ॥ तैलासुरीरजनिसिन्धुजपङ्कसङ्गिप्रस्यन्दमाननवनिम्बुरसप्रसक्तम् । स्वादुस्तरांशिशिरवासरभोजनेषु कस्यैतिवर्णनपथंखलुशृङ्गवेरम् ॥ उष्णोष्णांदीपनंहृद्यं सस्नेहंलघुपाचनम् । रोचनंतर्पणंवल्यंचार्द्रकंपरिकीर्त्तितम् ॥ वातपित्तकफेभानांशरीरवनचारिणाम् । एकएवनिहन्तास्तिलवणार्द्रककेशरी ॥ आर्द्रायांजातम् । पूर्वाह्णापराह्णार्द्रेति वुन् ॥ आर्द्रयतिजिह्वायांवा । वुन् ॥ आर्द्रसंज्ञकंवा संज्ञायामितिकन् । अर्दयतिक

फंया । अर्द० । अर्देर्दीर्घश्चेतिरक् । कः ।

आर्द्रकवट: । पुं । मुशार्द्रकवटे ।

आर्द्रता । स्त्री । पङ्किलत्वे ॥

आर्द्रपटवासा: । पुं । तापसविशेषे । आर्द्रपटंवासआच्छादनंयस्य ।

आर्द्रमाषा । स्त्री । माषाणीति गौड भाषा प्रसिद्ध माषपर्य्याम् ।

आर्द्रशाकम् । न । आर्द्रके ।

आर्द्रा । स्त्री । षष्ठनक्षत्रे । तत्रजात स्यफलंयथा । क्षुधाधिकोरुक्कशरीरकान्ति:कलिप्रिय: कोपयुतोऽविनीत: । प्रकृतिकालेचभवेत्किलार्द्रानार्द्रचेता:शरणागतेपीति । टाप् ।

आर्द्रालुब्धक: । पुं । केतुग्रहे ।

आर्शटि: । स्त्री । अत्यादरे । टी । स्त्री ।

आर्य्य: । पुं । स्वामिनि । वृद्धे । गुरौ ॥ सुहृदि । त्रि । श्रेष्ठकुलोत्पन्ने । सत्कुलोद्भवे ॥ पूज्ये । श्रेष्ठे । सङ्गते । नाव्योक्त्या मान्ये । उदारचरिते । स्वच्छस्वान्ते । कर्त्तव्यमाचरन् काममकर्त्तव्यमनाचरन् । तिष्ठतिप्रकृताचारे सतुआर्यइतिस्मृत: । अर्त्तुं योग्य: अर्य्यतेवा । ऋगतौ । ऋहलोर्ण्यत् ।

आर्य्यक: । पुं । पितामहे । मातामहे । न । पिण्डपात्रादिपितृकार्ये । इति त्रिकाण्डशेष: ॥

आर्य्यका । स्त्री । श्रेष्ठायांनाय्योम् । उदीचामात इति पक्षेइत्त्वाभाव: ।

आर्य्यगृह्य: । त्रि । आर्य्यपक्षाश्रिते । आर्य्यैर्गृह्यते । पदास्वैरिबाह्यापक्ष्येषुचेतिग्रहे: पक्ष्येक्यप् ।

आर्य्यधर्म्म: । पुं । सदाचारे । त्रि । त इति ।

आर्य्यपुत्र: । पुं । भर्त्तरि । गुरुपुत्रे ।

आर्य्यमिश्र: । त्रि । गौरवयुक्ते ।

आर्य्यहलम् । । । बलात्कारे ।

आर्य्या । स्त्री । उमायाम् । गौर्य्याम् । पार्वत्याम् । मात्रावृत्तभेदे । यथा । पादेद्वादशविषमे मात्राश्चाष्टादशद्वितीयेपि । पञ्चदशचेततुरीये कथितागाया तथैवार्य्या । सानवधा । पथ्या विपुला चपला मुखचपला जघनचपलाच । गीत्युपगीत्युद्गीतय आर्यागीतिश्चनवधार्यार्द

आर्य्यावर्त्त: । पुं । देशविशेषे । पुण्यभूमौ । यथा । आसमुद्रात्तुवैपूर्वादा समुद्रात्तुपश्चिमात् । हिमवद्विन्ध्ययोर्मध्य मार्यावर्त्तंमनुर्जगौ ॥ आर्या: आसमन्तात् वर्त्तन्ते पुन: पुनरुद्भवन्त्यत्र । वृतु० । हलश्चेतिघञ् ।

आर्य्यिका । स्त्री । आर्य्यकायाम् । उदीचामिति पक्षेइत्त्वम् ।

आर्षः । त्रि । ऋषिप्रणीते । वेदोक्ते ॥ पुं । विवाहविशेषे । वरात् गोद्वयं गृहीत्वा तेनैवसह कन्यादाने ॥ यत्र स्यायश्चिजेदेव आर्षं आदाय गोयुगम् । चतुर्दशप्रथमजः पुनात्युत्तरजश्चषट् ॥ इति याज्ञवल्क्यः ॥ ऋषेरिदम् । अण् । ऋषिणाप्रोक्तम् । तेनप्रोक्तमित्यण् ॥

आर्षधर्म्मः । पुं । मन्वत्रिविष्णुहारीतयाज्ञवल्क्यादिप्रणीतेधर्म्मे ।

आर्षभिः । पुं । चक्रवर्त्तिनि । भरते । ऋषभस्यापत्यम् । अतइञ् ॥

आर्षभी । स्त्री । कपिकच्छ्वाम् ॥ मध्यममार्गे नक्षत्र विशेषाणांसंज्ञाविशेषे ॥ यथा । तथाहेचापिफल्गुन्योर्मघाचैवार्षभीमतेति ।

आर्षभ्यः । पुं । षण्डतायोग्येवृषे । ऋषभस्यप्रकृतिः । ऋषभोपानहोर्ञ्यः ।

आर्ष्टिषेणः । पुं । मुनिविशेषे ॥ ऋष्टिषेणस्यगोत्रापत्यम् । विदाद्यञ् । अपत्यसामान्ये शिवाद्यण् ॥

आर्हतः । पुं । सप्तपदार्थवादिनिजिनविशेषे । वादवादिनि ।

आर्हन्ती । स्त्री । योग्यतायाम् ॥ अर्हतोभावः । ब्राह्मणादिषु अर्हतोनुम्चेतिनु मागमः ष्यञ्च । ङीष् । यलोपः ।

आर्हन्त्यम् । न । योग्यत्वे । अर्हतोभावः । नुमष्यञौ ॥

आलम् । न । हरिताले । त्रि । अनल्पे । आआलयति । अलभूषादौ । अच् । आलातिवा । ला० । आतश्चोपेतिकः ।

आलक्षितः । त्रि । ज्ञाते ।

आलगर्द्दः । पुं । अलगर्द्दे । स्वार्थेऽण् ।

आलभनम् । न । स्पर्शने ।

आलम्बः । पुं । अवलम्बे । आश्रये । घञ् ।

आलम्बनम् । न । आश्रये । विभावविशेषे । लवि अवस्रंसने । आङ्पूर्वात् स्माल्युट् ॥

आलम्बितः । त्रि । धृते ।

आलम्बी । त्रि । आलम्बितुंशीले । लवि० । सुपीतिणिनिः ॥

आलम्भः । पुं । वधे । मारणे । स्पर्शे । आलभनम् । डुलभष् प्राप्तौ । घञ् । लभेश्च । उपसर्गात् खलघञोरितिनुम् ॥

आलम्भ्यः । त्रि । वधार्हे ।

आलयः । पुं । गृहे । आलीयतेऽत्र । लीश्लेषणे । पुंसीतिघः ।

आलयम् । । मोक्षपर्यन्ते । लयंमर्यादीकृत्य ।

आलयविज्ञानम् । न । अहङ्कारास्पदे

पूर्वापरानुसन्धातरि ॥

आलवालम् । न । वृक्षमूलसेकार्थस्वल्पजलखाते । आवाले । आसमन्ताज्जलस्यालयमालाति । लाआदाने । मूलविभुजादित्वात्कः ॥

आलसः । त्रि । अलसे । क्रियामन्दे । आलसति । लसश्लेषणे । पचाद्यच् ॥

आलस्यम् । न । अलसत्वे । सतिसामर्थ्ये अवश्यकर्त्तव्यकरणानुत्साहलक्षणे । कौसीद्ये । सत्त्यामप्यौदासीन्यप्रवृत्तौ कफादिना तमसा च कायचित्तयोर्गुरुत्वे ॥ व्याधित्वेनाप्रसिद्धमपि योगविषये प्रवृत्तिविरोधिनि ॥ प्रहत्यसामर्थ्यं रजः कार्यविरोधि आलस्यम् ॥ त्रि । अलसयुक्ते । मन्दपरिमृजे । मन्दे ॥ आलसएव । स्वार्थे ष्यञ् ॥ अलसस्य कर्मभावो वा । ब्राह्मणादित्वात् ष्यञ् । आलस्यमस्यास्ति । अ० अच्वा ।

आलातम् । न । अङ्गारे ॥ स्वार्थेऽण् ॥

आलानम् । न । करिणो बन्धनस्तम्भे ॥ गजबन्धनरज्जौ ॥ बन्धने ॥ आलीयतेऽत्र । लीङ्श्लेषणे । अधिकरणे ल्युट् । विभाषालीयतेरित्यात्वम् ॥

आलापः । पुं । आभाषणे । कथोपकथने । सम्भाषणे ॥ आलपनम् । लपेर्घञ् ॥

आलाप्यः । त्रि । आलापयोग्ये ।

आलावर्त्तम् । न । वस्त्रनिर्मितव्यजने ॥

आलाबुः । स्त्री । } अलाब्वाम् । तुम्ब्याम् ॥
आलाबूः । स्त्री । }

आलास्यः । पुं । कुम्भीरे । इति हेमचन्द्रः ॥

आलिः । पुं । भ्रमरे ॥ वृश्चिके ॥ स्त्री । वयस्यायाम् । सख्याम् ॥ सेतौ । चुद्रसेतौ । आगन्तुजलवारणार्थायां वृतौ ॥ सस्यार्थजलधारणे ॥ पङ्क्तौ । आरामस्थपुष्पादिगुल्मपङ्क्त्याम् ॥ सन्ततौ ॥ त्रि । विशदाशये । शुद्धान्तःकरणे ॥ अनर्थे ॥ अलति दंशेसमर्थो भवति । अलेर्वाहुलकादिण् । आलयति । अलभूषणे । अच्दः ॥ आ अलन्त्यम्भः । अलवारणे । सर्वधातुभ्य इन् ॥ अल्यतेऽनयावा । अलभूषादौ । इञजादिभ्यः ॥ आलति । आङिइन् ॥

आलिङ्गनम् । न । प्रीतिपूर्वकमिथोदेहसंश्लेषे । उपगूहने । परिरम्भे ॥ कामशास्त्रे तत्सप्तधा । यथा । आमोदालिङ्गनम् । मुदितालिङ्गनम् । प्रेमालिङ्गनम् । आनन्दालिङ्गनम् । रुच्यालिङ्गनम् । मदनालिङ्गनम् । विनोदालिङ्गनमिति ।

आलिङ्गितः । त्रि । आश्लिष्टे ॥

आलिङ्गी । पुं । मृदङ्गविशेषे । आलिङ्ग्ये ।

आलिङ्ग्य: । पुं । यवाकृतिमृदङ्गे । गोपुच्छाकृतिरालिङ्ग्य: ॥ शब्दार्णवेतु । चतुरङ्गुलहीनोङ्कुयान्मुखेचैकाङ्गुलेबय: । यवाकृति: सआलिङ्ग्य-आलिङ्ग्यसहितवाद्यते इत्युक्तम् । आलिङ्ग्यते । लिगिगतौ । कर्म्म-लोपयंत् ।

आलिञ्जर: । पुं । माट कुण्डा गोल जालाइत्यादि भाषाप्रसिद्धे मणिके । जलभाण्डे । अलिञ्जरएव । स्वार्थे अण् ॥

आलिन्द: । पुं । अलिन्दे । स्वार्थे प्र० अण् ।

आलिम्पनम् । न । मङ्गल्यालेपने । आलपेणे । अखण्डोदके । इतित्रिकाण्डशेष: ॥

आली । स्त्री । आलिशब्दार्थे ॥ कृदिकारादितिङीष् ।

आलीढम् । न । धन्विन:पादन्यासप्रभेदे । दक्षपतसङ्कोचान्यपादप्रसारणे । दक्षिणजङ्घाप्रसारणवामपादसङ्कोचरूपावस्थानेच । लक्षणं यथा । नमितापूर्वजङ्घाच पश्चिमाप्रगुणाभवेत । असमोमध्यकायस्वस्थादालीढस्य लक्षणमिति । त्रि । अशिते । भुक्ते ॥ क्षते । सेनान्यमालीढमिवासुरास्त्रै रितिचतेलक्षणम् । आलेहनम् । लिहेर्नपुंसकेभावे क्त: ।

आलीढकम् । न । तर्णकानांस्थलीषु क्रीडने ।

आलीनकम् । न । रङ्गे । राँग इति-भाषा ।

आलु: । पुं । कोकणादेशप्रसिद्धे कन्दविशेषे । कासकन्दे । कासालौ । शिशालपणे । पेचके ॥ स्त्री । भारी इति भाषाप्रसिद्धे सनालजलपात्रे । कर्कर्य्याम् ॥ न । कचालू इत्यादिप्रसिद्धेषु मूलविशेषेषु । अथोच्यते । कन्दोबहुविधोलोकेआलुशब्देनभण्यते । कश्शालुचैवघराटालुपिण्डालुशर्करादिकम्॥इङ्गलैर्यदानीतंविलातीपदपूर्वकम् कोषादिषुनदृष्टंतन्नभक्षितव्यमितिवैकिभि:॥निघण्टौनास्यपर्य्यायाश्चगुणा:परिकीर्त्तिता: । स्मार्त्तैर्नैतद्यवङ्कृतमभक्ष्यंतद्धितार्थिभि: । सायूदानायथाऽभक्ष्यस्तथैततर्कथितंबुधै: । निजधर्मञ्जानद्भिर्गृहीतंवालिशैर्वृथेति । भेलके । आलाति । ला० । मितद्र्वादित्वात् डु: । इयर्त्ति अर्यतेवा । उ० । चोरश्चलश्च-यथा चोरितिछिद्रालुधातोरपिम

श्लेपातन्तु शितिकेचित् ।

आलुकः । पुं । नागाधिपे । शेषनागे । कासाले । न । मूलविशेषे । तद्विवरणं यथा । आलुकमप्यालूकं तत्कथितं वीरसेनस्य । काष्ठालुकशङ्खालुकहस्त्यालूकानिकथ्यन्ते । पिण्डालुकमध्वालुकरक्तालूकानिकथितानि । काष्ठालुकंकाठिन्ययुक्तंकठाह । शङ्खालुकं श्वेततायुक्तंसाँखालु । हस्त्यालुकं दीर्घतयुक्तं महाशरीरम् । पिण्डालुकंवर्त्तुलं । सुथनी । मध्वालुकं मधुरतायुक्तं रोमान्वितदीर्घसुथनी । रक्तालुकं रताहरतरडा इतिच । एषांगुणाः । आलुकं शीतलंसर्वंविष्टम्भिमधुरं गुरु । सृष्टमूत्रमलंरूक्षंदुर्ज्जरंरक्तपित्तनुत् । कफानिलकरं वल्यंवृष्यंस्तन्यविवर्द्धनमितिभावप्रकाशः । एलवालुके ।

आलुकी । स्त्री । अरुई घुइआ इतिख्याते । रक्तालुप्रभेदे । रक्तालुभेदेया दीर्घातन्वीचग्रथितालुकी । आलुकीवल्लकृत् स्निग्धागुर्वीहृत्कफनाशिनी । विष्टम्भकारिणीतैलेतलिता तिरुचिप्रदा ।

आलूः । स्त्री । आलुशब्दार्थे । आलुनाति । लूञ० । क्विप् ।

आलूकम् । न । आलुके । वीरसेने ॥

आलूकं शीतलंसर्वंविष्टम्भिमधुरंगुरु । सृष्टमूत्रमलंरूक्षंदुर्जरंरक्तपित्तनुत् । कफानिलकरं वल्यं वृष्यंस्तन्यविवर्द्धनम् । एलवालुके ।

आलूनः । त्रि । छिन्ने ।

आलेख्यम् । न । चित्रे ॥ नानार्थे ॥

आलेख्यशेषः । त्रि । मृते ।

आलेपः । पुं । उपलेपे ।

आलोकः । पुं । द्योते । प्रकाशे । चाँदनाइतिभाषा । दर्शने । देखना इति भाषा । वन्दिभाषणे । स्तुताविति-यावत् । आलोकनम् । लोकृदर्शने । घञ् ।

आलोकनम् । न । दर्शने । लोकृ ल्युट् ।

आलोकितः । त्रि । दर्शिते ॥

आलोचनम् । न । दर्शने । विवेचने ।

आलोचितः । त्रि । विवेचिते । कृतालोचने । इतिकर्त्तव्यतयावधारिते ॥

आवनेयः । पुं । भौमग्रहे । त्रि । अवनीसम्भूते ॥

आवन्त्यः । पुं । वाटधाने । व्रात्याद्ब्राह्मणात्सवर्णायामुत्पन्ने ॥

आवपनम् । न । द्रव्यस्थापनपात्रे । भाण्डे । गोधूमे । यत्रप्रक्षिप्य धान्यादिनीयते तस्यामित्यर्थः । आप्यते निवप्यते धान्यमत्र । टुवपवी

जतन्तुसन्ताने । ल्युट् ॥ वपने । सम्य कचुरिकर्म्मणि ॥

आवरकः । पुं । अपवरके, आच्छादके ॥ आव्रियतेऽनेन । वृञ्° । कृञादिभ्यःसंज्ञायांवुन् ॥

आवरणम् । न । ढाल इतिप्रसिद्धफलके ॥ आच्छादने ॥ अविद्यादिबन्धने । अञ्जने ॥

आवरणच्युतिः । स्त्री । बन्धनाशे ॥

आवरणशक्तिः । स्त्री । अज्ञानशक्तौ ॥ यथा ऽल्पोपिमेघोऽनेकयोजन मायतमादित्यमण्डल मवलोकयितृन यनपथपिधायकतयाच्छादयतीव तथा ऽज्ञानंपरिच्छिन्नमपि आत्मानमपरिच्छिन्नम संसारिण मवलोकयितृवुद्धिपिधायकतयाच्छादयतीवताट्टशं सामर्थ्यम् । अनया आवरणशक्त्या ऽऽवृतस्यात्मनः कर्त्तृत्वभोक्तृत्व सुखित्वदुःखित्वादिसंसारसम्भावनापि भवति । यथा स्वाज्ञाने नावृतायांरज्जौ सर्पत्वसम्भावना भवति । अन्तर्दृग्दृश्ययोर्भेदं वहिश्च ब्रह्मसर्गयोर्भेदं वा स्वात्मावलोकयितृवुद्धिमखण्डसच्चिदानन्दस्वरूपंवा आवृणोति । वृञ्वरणे । कर्त्तरिल्युट् । तदेवशक्तिः ।

आवर्जितः । त्रि । आहृते । मर्षिते ।

यथा । हविरावर्जितंहोतस्त्वयाविधिवदग्निष्विति । आनमिते ।

आवर्त्तः । पुं । चक्राकारेवारिभ्रमे ॥ भ्रवाख्येरोमसंस्थानविशेषे ॥ आवर्त्तने । चिन्तने ॥ राजावर्त्तनामोपरत्ने ॥ मेघनायकचतुष्टयान्तर्गतमेघाधिपविशेषे । आवर्त्तोनिर्जलोमेघः ॥ न । माक्षिकधातौ ॥ आवर्त्तनम् । वृतु° । भावेघञ् ।

आवर्त्तकी । स्त्री । लताविशेषे । भगतवल्ली इति कोङ्कणप्रसिद्धायाम् । मनोज्ञायाम् । रक्तपुष्प्याम् ।

आवर्त्तनम् । न । अह्नोमध्यभागे । सूर्यस्यपश्चिमदिगवस्थितच्छायायाः पूर्वदिग्गमनारम्भसमये । आवर्त्तनात्तु पूर्वाह्णोह्यपराह्णस्ततःपरम् । दुग्धादेरालोडने । औटाना इतिभाषा । धातुद्रव्यस्यद्रवीकरणे । गलावना इतिभाषा । पुं । जम्बुद्वीपोपद्वीपविशेषे । श्रीहरौ । पुनःपुनर्जननमरणसृष्टिप्रलयादिरूपंसंसारचक्रमावर्त्तयति । वृतु° । वहुलमन्यत्रापीतियुच् ।

आवर्त्तनमणिः । पुं । राजावर्त्तनामोपरत्ने ।

आवर्त्तनी । स्त्री । ताम्रादिधातुद्रव्यद्रावणार्थे मृत्पात्रविशेषे । तैजसावर्त्त-

न्याम् । मूषायाम् ॥

आवर्त्तितः । त्रि । गुणिते ॥

आवर्त्ती । त्रि । आवर्त्तनशीले ॥ आवर्त्तयति ॥ प्रशंसायांणिनिः ॥

आवर्त्तिनी । स्त्री । अजशृङ्गीवृक्षे ॥

आवर्हः । पुं । उत्पाटने ॥ आवर्हणम् । वृहउद्यमे । घञ् ॥

आवर्हितः । त्रि । उत्पाटिते । उन्मूलिते ॥

आवलिः । स्त्री । वीथ्याम् । श्रेण्याम् । वृक्षादिपङ्क्तौ ॥ आवलति । वलसम्वरणे । आङि इन् ॥ परम्परायाम् ॥

आवलितः । त्रि । चञ्चले ॥

आवली । स्त्री । आवलौ । श्रेण्याम् ॥

आवल्यम् । न । दौर्वल्ये । भावेष्यञ् ॥

आवश्यकम् । न । अवश्यम्भावे ॥ मनोज्ञादित्वाद्वुञ् । अव्ययानां भमात्रइतिटिलोपः ॥ अवश्यकर्त्तव्ये ॥

आवसथः । पुं । गृहे । वेश्मनि ॥ आर्यकोषे । आर्याछन्दसि ग्रथभेदे ॥ व्रतविशेषे ॥ न । गृहे । गेहे । दवसिते ॥ वसतिस्थाने । विश्रामस्थाने ॥ आवसन्त्यत्र एत्य वसन्तियत्रवा । वसनिवासे । उपसर्गेवसेरित्यथः ॥

आवसथिकः । पुं । गृहस्थे ॥ त्रि । गृहवासिनि ॥ आवसथे वसति । आवसथात्ष्ठल् । स्त्री । ङीष् ॥

आवसथ्यः । पुं । आवसथसम्बन्धिनिलौकिकेग्नौ ॥ आवसथएव । अनन्तावसथेतिहभेषजाञ्ञ्यः ॥

आवसितम् । त्रि । ऋद्धे । निष्पन्नधान्ये ॥ आअवसीयतेस्म । षोन्तकर्मणि । क्तः ॥ रक्षार्थमाच्छादितेधान्ये ॥ आवस्यतेस्म । वसआच्छादने । क्तः ॥ मर्द्दनानन्तरमपनीततृणेवहुलीकरणयोग्ये धान्यराशाविति राचमुकुटः ॥

आवहः । पुं । कामदे ॥ वायोः प्रथमगणे । भूमिवायौ ॥ यथा । दीप्तज्योतिरादिस्थौ नन्दोवहरिक्तपाख्या । चित्रज्योतिः सत्यज्योतिर्ज्योतिष्मानस्कन्धआवहइति॥आभिमुख्येनवहतीति । अभिमुखमागच्छन्नवा वायुरावहः ॥ पचाद्यच् ॥

आवहमानः । त्रि । क्रमागते ॥

आवापः । पुं । आलवाले ॥ पानभेदे ॥ प्रक्षेपे ॥ भाण्डपवने । आपाके ॥ वलये ॥ शत्रुचिन्तने । पराराष्ट्रचिन्तायाम् ॥ निम्नोन्नभूमौ ॥ प्रधानहोमे ॥ आवपन्तिजलमत्र । टुवपवीजतन्तुसन्ताने । हलश्चेति घञ् ॥

आवापकः । पुं । वलये । प्रकोष्ठाभरणे ॥ आउप्यते । टुवप० । कर्मणिघञ्

। स्वार्थे संज्ञायांवाकन् ।

आवापनम् । न । सूत्रयन्त्रे । ताँत इति भाषा ॥

आवापस्थानम् । न । आहुतिप्रक्षेपप्रदेशे ॥

आवारि । न । हट्टगालये । हट्टवेश्मनि । हाटघर इतिभाषा । इत्युणादिकोषः ॥

आवारितः । त्रि । छादिते ।

आवालम् । । । बालमभिव्याप्येत्यर्थे । आङ्मर्यादाभिविध्योरित्यव्ययीभावः ॥

आवालम् । न । आलवाले । वृक्षमूलकृतजलाधारे । आवलते ऽम्भोनेन । वलसंवरणे । हलश्चेतिघञ् । आ ईषत्बालाद्वाः अत्रवा ।

आवासः । पुं । गेहे । वासस्थाने । आवसन्त्यत्र । वसेर्हलश्चेतिघञ् ।

आवाहनम् । न । आह्वाने । यथा । विनायकं तथादुर्गां वायुमाकाशमेवच । आवाहयेद्व्याहृतिभिस्तथैवाश्विकुमारकाविति मत्स्यपुराणम् ॥ निमन्त्रणे ।

आवाहनी । स्त्री । पूजायांमुद्राविशेषे ॥

आविकः । पुं । कम्बले । त्रि । मेषसम्भिनिमांसादौ । भेडीदुग्धे । आविकंलवणं स्वादुस्निग्धोष्णंचाश्मरीप्रणुत् । अहृद्यंतर्पणं केश्यंशुक्रपित्तकफप्रदम् । गुरुकासेनिलोद्भूते केवलेचानिले वरम् ।

आविग्नः । पुं । करमर्दे । करौंदा इति भाषा । आविजतेस्म । ओविजीभयचलनयोः । आङ्पूर्वः । गत्यर्थाकर्मकेति क्तः । ओदितश्चेनिन्त्वम् । भीते ।

आविद्धः । त्रि । कुटिले । पराहते । क्षिप्ते । मूर्खे । अभिभूते । विद्धे । आविध्यतेस्म । व्यधेः क्तः । सम्प्रसारणम् ।

आविद्धकर्णी । स्त्री । पाठायाम् ।

आविधः । पुं । वेधनास्त्रे । वेधसाधने सूच्यादौ । भ्रमरसूच्यादौ । वर्मा इतिभाषा । आविध्यन्त्यनेन आविध्यते येनवा । व्यध० । घञर्थेकः

आविध्यः । पुं । रावणमन्त्रिद्वन्द्वे ।

आविः । । । प्राकाश्ये । प्रादुः । अवते । उङ्शब्दे । इर् ।

आविर्भावः । पुं । प्रकाशे । प्रादुर्भावे । देवावतरणे । उत्पत्तौ ॥

आविर्भूतः । त्रि । प्रकाशिते । प्रादुर्भूते । अवतीर्णे ।

आविष्कारः । पुं । प्रकाशे ।

आविष्कृतः । त्रि । प्रकटिते । प्रकटीकृते । आविः अकारि । डुकृञ० । क्तः

। आवि: क्रियतेस्मवा ॥

आविष्ट: । त्रि । प्रेतवाहिते । भूतादिग्रस्ते ॥ आवेशयुक्ते । निविष्टे ॥ व्याप्ते ॥

आविस् । I । प्राकाश्ये । स्फुटत्वे । प्रादु: ॥ अयंनिपात: प्रकाशवाची ॥

आवीत: । पुं । व्यतिरेकन्याये ॥ यथा । यतकृतकं तदनित्यमित्यन्वयादनित्यत्वमवगम्य यन्नानित्यंनत तकृतकमितिव्यतिरेकइति ॥ विशेषणग्रष्टमितावीत: सनभवतिइत्यवीत: । अवीतएव आवीत: ॥

आवीरचूर्णम् । न । फागइति आवीरइतिचभाषाविदिते फल्गुनि ॥ यथा । चन्दनागुरुकस्तूरीकुङ्कुमद्रवसंयुतम । आवीरचूर्णरुचिरंगृह्यतांपरमेश्वरेति ब्रह्मवैवर्त्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे ८ अध्याय: ॥

आवुक: । पुं । नाट्योक्त्याजनके ॥ अवति । अव० । बाहुलकादुण् । णित्वादुपधावृद्धि: ॥

आवृत् । स्त्री । अनुक्रमे । परिपाट्याम् ॥ आवर्त्तनमनवा । वृतुवर्त्तने । सम्पदादिक्विप् ॥

आवृत: । त्रि । कृतावरणे । आच्छादिते । वेष्टिते । संवीते ॥ आव्रियतेस्म । वृञवरणे । क्त: ॥ ब्राह्मणादुग्रकन्यायामुत्पन्ने ॥

आवृति: । स्त्री । आवरणे ॥

आवृत्त: । त्रि । व्यावृत्ते । निवृत्ते ॥ यथा । आवृत्तानांगुरुकुलाद्विप्राणां पूजकोभवेदिति ॥ कृतावरणे ॥ आवर्त्ततेस्म । वृतु० । क्त: ॥

आवृत्तचक्षु: । त्रि । कार्यकारणभावादुपरतकरणग्रामे ॥ आवृत्तानि विमुखीकृतानिविषयेभ्य श्चक्षूंषि करणानियेन चक्षुर्ग्रहणस्योपलक्षणार्थत्वात् ॥ निवृत्तचक्षुषि ॥

आवृत्ति: । स्त्री । अभ्यासे । पुनरुच्चारणे ॥ आवर्त्तनम् । वृतु० । क्तिन् ॥ ध्याने ॥

आवेग: । पुं । त्वरायाम् । वेगे ॥ आवेजनम् । ओविजी० । घञ् ॥

आवेगी । स्त्री । वृद्धदारकवृक्षे ॥ आवेगो ऽस्त्यस्या: । अर्शआद्यच् । गौरादि: ॥

आवेदनम् । न । निवेदने ॥ आङ्पूर्वाद्विदेर्ल्युट् ॥

आवेश: । पुं । अहङ्कारविशेषे । आटोपे । संरम्भे ॥ अभिनिवेशे । सङ्गे ॥ अनुप्रवेशे ॥ ग्रहामये । भूतसञ्चारे । भूतादिनारोगे ॥ अपस्माररोगे ॥ आवेशनम् । विश० । घञ् ॥

आवेशनम् । न । शिल्पशालायाम् । गृहादन्यस्मिनकारूणां कर्मस्थाने ॥ भूतावेशे ॥ प्रवेशे ॥ कोपे ॥ परिवेशे ॥

। सूर्यादिपरिधौ । आविशन्त्यत्र। विशप्रवेशने। करणेति ल्युट् युज्वा।

आवेशिक: । त्रि । अतिथौ । असाधारणे । स्वीये । आवेशे अगृहे भव: । अध्यात्मादित्वाट्ठञ् ।

आवेशित: । त्रि । निवेशिते । स्थापिते । यथा । नमय्यावेशितधियां काम: कामायकल्पते। भर्जिता: क्वथिताधाना: प्रायोबीजायनेष्यते इतिश्रीभागवतेश्रीकृष्णोक्ति: ॥ मयि परमात्मनीत्यर्थ: ॥

आवेष्टक: । पुं । प्राचीरादौ । घेर इतिभाषा ।

आशंसा । स्त्री । इच्छायाम् । स्पृहायाम् । अप्राप्तप्राप्तीच्छायाम् ॥ आशंसनम् । शंसुस्तुतौ । गुरोश्चहल: । टाप् ।

आशंसित: । त्रि । वांछिते । आख्याते । उक्ते । नपुंसके भावेक्त: ॥

आशंसिता । त्रि । इच्छावति । आकाङ्क्षाशीले । आशंसते ।आङ: शासुइच्छायाम् । तृन् ॥

आशंसु: । त्रि । इच्छौ । इच्छाशीले । इष्टार्थप्राप्तीच्छौ । आशंसितरि । आशंसते । आङ:शा० । सनाशंसेभ्यु: ।

आशक्त: । त्रि । सम्यक्शक्तिविशिष्टे ।

आशङ्का । स्त्री । भये । चासे । सङ्कोचे ॥ ईषद्वितर्के ।

आशन: । पुं । असनवृक्षे ।

आशय: । पुं । अभिप्राये । पनसे । आधारे ॥ विभवे । अजीर्णे । चेतसि ॥ वासनाख्ये संस्कारे । आफलविपाकाच्चित्तभूमौशेते इतिव्याख्यानात् । कोष्ठागारे ॥ सन्ताने । आत्मयविज्ञाने । आशेरतेऽस्मिन्कर्मानुभववासना इत्यर्थात् । किम्पचाने ॥ धर्माधर्मे । अदृष्टे ॥ शयने ॥ आशयनम् । शीङ्स्वप्ने । एरच् ॥ कुक्षेशे ॥ यथा । अहमात्मागुडाकेशसर्वभूताशयस्थितइति ।

आशयाश: । पुं । पावके । वह्नौ । आशेरतेऽत्रेत्याशय: । एरच् । आधार: । तमश्नाति । कर्मण्यण् ।

आशयिता । त्रि । भोजयितरि । अशेर्ण्यन्तात् तृच् ।

आशर: । पुं । अग्नौ । राक्षसे । आशृणाति । शृहिंसायाम् । पचाद्यच् ।

आशा । स्त्री । दीर्घाकाङ्क्षायाम् । अशक्योपायार्थविषयायां तृष्णायाम् । अनवगतोपायार्थविषयायांवाप्रार्थनायाम् । अप्राप्तवस्त्वाकाङ्क्षायाम् । अनिर्ज्ञातप्राप्तीष्टार्थप्रार्थनायाम् । आयतायांतृष्णायाम् ॥

यथा। पिशाचमोचनतीर्थं कतिधा-नावगाहितम्। तथाप्याशा पिशाचीनामाशामिश्नमुच्चतीति ॥ ह-रिति। दिशि ॥ आसमन्तादश्नुते। अशूङ्‌व्याप्तौ। पचाद्यच्॥

आशापुरसम्भवः। पुं। भूमिजगुग्गुलौ। आसापुरीधूप इतिभाषा॥

आशाबन्धः। पुं। समाश्वासे॥ मर्कटजालके॥ दिग्बन्धे॥ आशयाबन्धः। आशाया: बन्धोवा॥

आशाम्बरः। त्रि। दिगम्बरे॥

आशास्यम्। त्रि। आशंसनीये। आशीःसाध्ये॥

आशितः। त्रि। अशिते। भुक्ते। आ-शायतेस्म। शोतनूकरणे। क्तः। शाच्छोरन्यतरस्यामितीत्त्वम्॥

आशितङ्गवीनम्। त्रि। पुरागोस्तृप्तिकृतस्थले। पहलेगायजहाँचरी हैं इतिभाषा॥ त्रिष्वाशितङ्गवीनं तत्गावोयत्राशिताःपुरा॥ आशिताः-भोजिताः गावोयत्र। अषडक्षाशितङ्ग्वलमितिखः। निपातनात्पूर्वस्य मुम्॥

आशितम्भवः। पुं। तृप्तौ॥ न। अन्नादौ॥ आशितो भवत्यनेन आशितस्य भवनंवेतिविग्रहे। आशिते भुवः करणभावयोरित्याशितशब्दोपपदाद्भवतेः करणभावयोः खच्प्रत्ययः। मुमागमः पूर्वपदस्य॥ यावता ऽन्नेना तिथ्यादिर्भोजितो भवतिसएवमुच्यते॥ भावे आशितम्भवम्॥

आशिता। त्रि। अद्मरे। बहुभोजनशीले॥

आशिरः। पुं। अग्नौ॥ सूर्ये॥ राक्षसे॥ अश्नुते। अशूव्याप्तौ सङ्घाते च। अश्नातिवा। अशभोजने। अशेर्णिदितिकिरच्॥

आशीः। स्त्री। हितस्याशंसने। यस्य यदपेक्षितं तम्प्रतितदभिवृद्धिप्रार्थने। आशीर्वादे॥ सर्पतालुगदंष्ट्रे॥ आशीस्तालुगतादंष्ट्रा तयाविद्धोमजीवति। इति विषविद्या॥ फलतृष्णायाम्। अप्राप्तप्रार्थने॥ वृद्धिनामौषधौ॥ आशास्ते इतिविग्रहे। आङः शासुइच्छायाम्। शासुअनुशिष्टौ। अस्मात् क्विप्चेति क्विप्। आशासः क्वौ उपधायाइत्त्वम्। यद्वा आशासनमनयावा। सम्पदादिः। आशासःक्वाविशीत्त्वम्॥

आशीः। स्त्री। सर्पदंष्ट्रायाम्। सर्पविषे॥ हिताशंसने॥ आशीमिवकला मिन्दोरितिराजशेखरोक्त्या ईकारान्तायम्। आशीराश्यहिदंष्ट्रायामिति द्विरूपकोशाच्च॥

आशीर्वादः । पुं । आशीर्वचने । मङ्गलप्रार्थनायाम् । आशिषोवादः ।

आशीविषः । पुं । विषधरे । सर्पे । आशिषि विषमस्य । पृषोदरादिः ।

आशु । । चिप्रे ।

आशुः । पुं । न । व्रीहिप्रभेदे । वर्षाभव धान्येषष्टिकादौ । पाटले व्रीहौ । न । द्रुते । शीघ्रे । शीघ्रेक्रियाविशेषणात्त्वेक्लीवम् । सत्त्वगामित्वे वाच्यलिङ्गम् । अश्नुते । अशूङ्व्याप्तौ । कृवापाजिमिस्वदिसाध्यशूभ्यउण् इत्युण् ।

आशुगः । पुं । वायौ । वाणे । शरे । अर्के । त्रि । शीघ्रगामिनि । आशुगच्छति । अन्यचापीतिगमेर्डः ।

आशुतोषः । पुं । महादेवे । महेश्वरे । त्रि । शीघ्रंसन्तुष्टे । आशुशीघ्रंतोषस्तुष्टिर्यस्य ।

आशुपत्री । स्त्री । गजभक्ष्यायाम् । शल्लकीलतायाम् ।

आशुव्रीहिः । पुं । आशुधान्ये । पाटले । आशुसंज्ञकोव्रीहिः ॥

आशुशुक्षणिः । पुं । अग्नौ । वायौ । आसमन्तात् शोष्टुमिच्छति । आङ्पूर्वाच्छुष्यतेःसमन्तात् आङिशुषेः सनश्छन्दसीत्यनिः । छान्दसानामपिक्वचिद्भाषायां प्रयोगः ।

आशेकुटी । पुं । पर्वते । इति शब्दमाला ।

आशौचम् । न । अशुद्धौ । वर्णाश्रमविहितकर्मानुष्ठानसङ्कोचावस्थायाम् । अशौचमेव । स्वार्थे अण् ।

आश्चर्यम् । न । अपूर्वे । अद्भुते । चित्रे । विस्मये ॥ त्रि । अद्भुतवति ॥ आइतिचर्यते अभिनीयते । आश्चर्यमनित्य इति अभूततद्भावेसुट्निपात्यते । यथा । आश्चर्यंयदिसभुञ्जीत । अद्भुत मित्यर्थः ।

आश्मः । पुं । अश्मनोविकारे । तस्यविकारइत्यण् ।

आश्मकः । पुं । अरुणे । सूर्यसारथौ ।

आश्मरथ्यः । पुं । ऋषिविशेषे । अश्मरथस्य गोत्रापत्यम् । गर्गादिभ्योयञ् ॥

आश्यानः । त्रि । शोषिते ॥

आश्रमः । पुं । न । ब्रह्मचारिणि । गृहिणि । वानप्रस्थे । भिक्षौ । यथा । ब्रह्मचारीगृहस्थश्चवानप्रस्थोयतिस्तथा । एतेगृहस्थप्रभवाश्चत्वारः पृथगाश्रमाः । सर्वेपिक्रमशस्त्वेते यथाकालंनिषेविताः । यथोक्तकारिणं विप्रंनयन्ति परमाङ्गतिमिति । अत्र कलौविशेषो यथा । ब्रह्मचर्याश्रमो नास्तिवानप्रस्थोपिनप्रिये । गार्ह-

स्थोभैक्षुकश्चैव आश्रमौ द्वौ कलौ युगे इति॥ वने । मठे॥ मुनीनांवासस्थाने । आश्रमन्त्यत्रानेनवा । श्रमुतपसि खेदे च । घञ् । नोदात्तोपदेशस्येतिवृद्धिर्न । यद्वा । आसमन्ताच्छ्रमो ऽत्र स्वधर्मसाधनक्लेशात्॥ परमात्मनि । आश्रमवत् सर्वेषांसंसारारण्येभ्रमतांविश्रामस्थान त्वादाश्रमः परमात्मा । अस्यार्थः । आश्रमवदाश्रमः यथारण्येचरतामाश्रमच्छायादानां विश्रामस्थानम् एवं संसारारण्ये भ्रमतांप्राणिनां सुषुप्तेमोक्षेच विश्रामस्थानं भवति परमेश्वर इति ।

आश्रमधर्म्मः । पुं । आश्रमाणां ब्रह्मचारिप्रभृतीनां शास्त्रविहिते साधने । यथा । ब्रह्मचारिणः स्वाध्यायः । गृहस्थस्य दानंदमश्च यज्ञश्च । वानप्रस्थस्यतपः । परिव्राजकस्य अभयंसत्त्वसंशुद्धिर्ज्ञानयोगव्यवस्थितिरिति । यस्वाश्रमंसमाश्रित्य अधिकारःप्रवर्त्तते । सखल्वाश्रमधर्मस्तु भिक्षादण्डादिको यथा । यतीनान्तुशमो धर्मोनियमोवनवासिनाम् । दानमेवगृहस्थानांशुश्रूषा ब्रह्मचारिणामिति श्रुतिः। महानिर्वाणेतु । पुरैवकथितंतावत्कलिसम्भवचेष्टितम् । तपःस्वाध्यायहीनानां नृणामल्पायुषामपि । क्लेशप्रयासाशक्तानां कुतोदेहपरिश्रमः । ब्रह्मचर्य्याश्रमोनास्तिवानप्रस्थोऽपि न प्रिये । गार्हस्थोभैक्षुकश्चैवआश्रमौद्वौकलौयुगे । गृहस्थस्य क्रियाः सर्वाआगमोक्ताः कलौशिवे । नान्यमार्गैःक्रियासिद्धिः कदापिगृहमेधिनाम् ॥ भैक्षुके प्याश्रमे देवि वेदोक्तंदण्डधारणम् । कलौनास्त्येवतत्त्वज्ञे यतस्तच्छ्रौत संस्कृतिः । शैवसंस्कारविधिनाव धूताश्रमधारणम् । तदेव कथितंभद्रे संन्यासग्रहणंकलौ । विप्राणामितरेषाञ्चवर्णानां प्रबले कलौ । उभयत्राश्रमे देविसर्वेषामधिकारिता । सर्वेषामेवसंस्काराः कर्माणिशैववर्त्मना । विप्राणामितरेषाञ्चकर्मलिङ्गंपृथक् पृथक् । इत्युक्ते रागमोक्त एव आश्रमधर्मः कलावनुष्ठेयः । सचतस्मादेवतन्त्रो त्तमादनुसन्धेयः ।

आश्रमवित् । पुं । दक्षप्रभृतिषु । तेहि आश्रमाः परमार्था इतिसमर्थयन्ते । तदसत् वेषस्याश्रमशब्दार्थत्वे शूद्रादेरपि प्रसङ्गात् । जातेश्चदुर्विवेचनत्वात् । तन्मूलस्याश्रमस्यदर्शयितुमशक्यत्वात् । संस्कारस्यचदेहसमवायित्वे पारलौकिकत्वायोगात् । अस

ङ्घात्मनितदसम्भवात् ॥

आश्रमिकः । त्रि । आश्रमयुक्ते ॥

आश्रमी । पुं । ब्रह्मचर्याश्रमविशिष्टे ॥ अनाश्रमी न तिष्ठेत दिनमेकमपिद्विजः ॥

आश्रयः । पुं । व्यपदेशे ॥ सामीप्ये ॥ आधारे । अवलम्बे ॥ यथा । परिजनस्यराजादिः ॥ निकेते । आयतने । गृहे ॥ राज्ञां सन्ध्यादिषड्गुणान्तर्गतगुणविशेषे । अरिणापीड्यमानस्यजिगीषोर्बलवदाश्रयणे ॥ विषये ॥ आश्रयणम् । श्रिञ् एरच् ।

आश्रयाशः । पुं । अग्नौ । पावके ॥ चित्रकवृक्षे ॥ त्रि । आश्रयनाशके । आश्रयध्वंसिनि ॥ आश्रयमाधारमश्नाति अशभोजने । कर्मण्यण् ॥

आश्रयासिद्धः । पुं । हेत्वाभासविशेषे ॥ यथा । गगनारविन्दं सुरभि अरविन्दत्वात् सरोजारविन्दवत् इति । अत्र गगनारविन्दमाश्रयः सचनास्त्येव । आश्रयः असिद्धोयस्यसः ॥

आश्रवः । पुं । अङ्गीकृतौ ॥ क्लेशे ॥ त्रि । प्रवृत्तिनिवृत्त्योर्विधातुंशक्ये । वचनस्थिते ॥ आशृणोतिवाक्यम् । श्रु श्रवणे । पचाद्यच् । आङ्पूर्वाच्छृणोतेर्ऋदोरबवा ॥

आश्रितः । त्रि । आश्रयप्राप्ते । शरणागते । आधेये । उपविष्टे ॥ न्यायमतेपरमाणवाकाशादिनित्यद्रव्यभिन्नसमवेतद्रव्याणामाश्रितत्वंसाधर्म्यम् ॥ आश्रयति आश्रीयतेस्मवा । श्रिञ् । गत्यर्थेति कर्मणिवा क्तः ॥

आश्रुतः । त्रि । अङ्गीकृते । स्वीकृते ॥ कृतश्रवणे । आकर्णिते ॥ आश्रूयतेस्म । श्रु श्रवणे । क्तः ॥

आश्लिष्टः । त्रि । आलिङ्गिते ॥ श्लिषआलिङ्गने । गत्यर्थाकर्मकेति क्तः ॥

आश्लेषः । पुं । आलिङ्गने ॥ एकदेशसम्बन्धे ॥ आश्लेषणम् । श्लिष० । घञ् ॥

आश्वम् । न । अश्वीये । अश्ववृन्दे ॥ अश्वानांसमूहः । तस्याभावे अण् ॥ अश्वस्यकर्मभावयोः ॥ प्राणभृज्जातित्वात् अञ् ॥ त्रि । रथादौ ॥ अश्वैरुह्यते । शेषइत्यण् ॥

आश्वतराश्विः । पुं । बुडिलमुनौ ॥ अश्वतराश्वस्यापत्यम् । इञ् ॥

आश्वत्थम् । न । अश्वत्थवृक्षफले ॥ अश्वत्थस्यफलम् । प्लक्षादिभ्योण् विधेर्न लुक् ॥

आश्वयुजः । पुं । आश्विनमासे ॥ आश्वयुजीपौर्णमास्यस्मिन्नस्ति । सास्मिन्पौर्णमासीति अण् ॥

आश्वयुजी । स्त्री । आश्विनपूर्णिमायाम् ॥ अश्वयुजायुक्तापौर्णमासी । नक्ष

षेणयुक्तःकाल इत्यण्। टिड्ढेति-
ङीप्॥

आश्वलायनः। पुं। ऋषिविशेषे॥ अ
श्वलस्यगोत्रापत्यम्। नडादिभ्यः
फक्॥

आश्वस्तः। त्रि। जातविश्वासे।

आश्वासः। पुं। निर्वृतौ। आख्यायिका
परिच्छेदे। आश्रयप्रदाने। आश्व
सनम्। श्वसप्राणने। घञ्।

आश्वासकः। त्रि। आश्वासकारिणि।

आश्विनः। पुं। शरदःप्रथमेमासे। इषे
॥ तत्रजातस्यफलम्। राज्ञांप्रियःका
व्यकलाविदग्धः स्यात्धर्मगर्भोश्रुती
क्ष्णबुद्धिः। सुखीवदान्योबहुमान
शाली भक्तो भवेदाश्विनमासजन्मे
ति॥ अश्विन्यायुक्तापौर्णमासी अ
स्मिन्नस्ति। सास्मिन्पौर्णमासीत्य
ण्। रवेःकन्याराशिस्थितिकाले।

आश्विनेयौ। पुं। अश्विनीकुमारयोः।
स्वर्वैद्ययोः। अश्विन्याः अपत्ये। स्त्री
भ्योढक्। निस्यद्विवचनान्तः।

आश्वीनः। त्रि। एकाह्नेनैकाश्वगम्य
मार्गे। अश्वेनैकाह्नेनातिक्रम्यते।
अश्वस्यैकाहगम इति खञ्।

आषाढः। पुं। ग्रीष्मद्वितीयमासे। शु
चौ। आषाढीपौर्णमासी अस्मिन्
। सास्मिन् पौर्णमासीत्यण्। तत्र
जातस्यफलम्। अनल्पजल्पी प्रमदा
भिलाषी प्रमादशीलो गुरुवत्सलश्च
। बहुव्ययो मन्दहुताशनःस्यादाषा
ढमासप्रभवोमनुष्यइति॥ व्रतिनां
पालाशदण्डे॥ आषाढीपूर्णिमाप्र
योजनमस्य। विशाखाषाढादण् म
न्थदण्डयोरित्यण्। मलयाचले॥
रवेर्मिथुनराशि स्थितिकाले।

आषाढकः। पुं। आषाढमासे।

आषाढभवः। पुं। भौमग्रहे। त्रि।
आषाढजाते।

आषाढभूः। पुं। कुजे। मङ्गलग्रहे॥

आषाढा। स्त्री। पूर्वाषाढायाम्॥ उ
त्तराषाढायाम्॥

आषाढाभूः। पुं। मङ्गलग्रहे।

आषाढिः। पुं। रतिदेव्याःस्थाने॥

आषाढी। स्त्री। आषाढमासस्यपूर्णि
मायाम्। आषाढयायुक्ता पौर्णमा
सी। नक्षत्रेणयुक्तःकालइत्यण्। त
तो ङीप्।

आषाढीयः। त्रि। आषाढायांजाते।
श्रविष्ठाषाढाभ्यांछण् वक्तव्यः।

आष्ट्रम्। न। आकाशे। वियति। अ
श्नुते अशूव्याप्तौ सङ्घातेच। अश्ना
तिवा। अशभोजने। अशिशकिभ्यां
मीत्यादिनाष्ट्रन् वृद्धिश्च।

आ॰ठ। । । स्मरणे॥ अपाकरणे॥ को-

पे॥ आ:रचक्षित्तिष्ठ । सन्तापे । यथा। विद्यामातर मा: प्रदर्श्यम्बपभून भिक्षामस्के निखुपाऽति ।पीडायाम ॥ आ:शीतम्॥क्रोधाविष्कारे ॥ साटोपतर्जने । आस्ते । आस उपवेशने । क्विप् । आङ्पूर्वादसतेर्वा ।

आस । ा। बभूवेत्यर्थे ॥

आसः । पुं । धनुषि॥ अस्यन्तेशरा अनेन । असु० । अकर्त्तरि चकारकेसंज्ञायामिति घञ् ।

आसक्तः । त्रि । आसक्तिविशिष्टे । विषयान्तरपरिहारेण सर्वदानिविष्टे । तत्परे । प्रसिते । अत्यन्तरते । म । निरन्ते। अनवरते । आसञ्जि । पञ्ज सङ्गे । कर्मणि क्तः ॥

आसक्तिः । स्त्री । अनुरागे । प्रीतौ । आनुरक्तौ । आङ्पूर्वात्षञ्जेः क्तिन्।

आसङ्गम्।न। अनवरते । निरन्ते॥ पुं। अभिनिवेशे । परिष्वङ्गे । प्रासक्तोपस्थिते पि विनाशे संरक्षणाभिलाषे । कर्तृत्वाभिमाने । भोगाभिलाषे । त्रि । तद्युक्ते। स्त्री । सुवर्ण्याम् । सौराष्ट्रमृदि । आसञ्जनम् । षञ्ज० घञ् ।

आसङ्गिनी । स्त्री । वातभ्रमे । वात्यायाम् ।

आसत्तिः । स्त्री । सङ्गमे । लाभे । सन्निधौ ॥ पदसन्निधानकारणे । यत्पदार्थस्य यत्पदार्थेनान्वयोपेक्षितस्तयोर व्यवधानेनोपस्थितिकारणमिति न्यायमुक्तावली ।

आसनः । पुं । जीवकद्रुमे । अस्यति । असु क्षेपणे । ल्युः । प्रयाणाभावे । न । द्विरदस्कन्धदेशे । यत्रमहामात्रो निवसति । पीढा चौकी इत्यादिभाषामसिद्धे पीठे । विष्टरे । विजिगीषो दुर्गादीनवष्टभ्यतः स्थितौ । याचानि वर्त्तने । अरिविजिगीष्वोः प्रतिबद्धसामर्थ्योः कालप्रतीक्षयातूष्णीमवस्थाने । यथा । परस्परस्य सैन्यानां सामर्थ्यस्याविघातयोः । आसनं स्वामिनोर्व्रूयात्सन्धीस्वामिच्छितेरलसृति ॥ अष्टाङ्गयोगस्य तृतीययोगाङ्गे । पञ्चप्रकारकरचरणादि संस्थानविशेषे । यथा। पद्मासनंस्वस्तिकाख्यं भद्रंवज्रासनं तथा । वीरासनमितिप्रोक्तं क्रमादासनपञ्चकमिति । एषांलक्षणानि यथास्थानेद्रष्टव्यानि । अन्यच्च । आसनानिकुलेशानि यावन्तो जीवजन्तवः । चतुरशीति लक्षाणि चैकैकं समुदाहृतम् । आसनेभ्यःसमस्तेभ्यः साम्प्रतंद्वयमुच्यते । एकंसिद्धासनंप्रोक्तं द्वितीयंकमलासनम् ॥ इतिनिरुत्तरतन्त्रम् । स्थिरसुखमासनमिति

पतञ्जलिः ॥ सुखेनैव भवेद्यस्मिन्नजस्रं ब्रह्मचिन्तनम् । आसनं तद्विजानीयान्ने तरत् सुखनाशनमिति पूज्यपादाः ॥ आस्यतेऽत्र । आस उपवेशने । करणे ति ल्युट् ॥ शृङ्गारासनानि वन्धशब्दे द्रष्टव्यानि ॥

आसनवन्धः । पुं । उपवेशने ॥

आसना । स्त्री । स्थितौ ॥ आस्यतेऽस्याम् । आस० । ण्यासश्रन्थोयुच् ॥

आसनी । स्त्री । विपणौ ॥ स्थितौ ॥

आसन्दः । पुं । वासुदेवे । श्रीकृष्णे ॥

आसन्दी । स्त्री । क्षुद्रखट्वायाम् । पीठिकायाम् ॥ सभामध्यवेदिकायाम् ॥ आस्यतेऽस्याम् । आस० । शब्दादयश्चेति साधुः ॥

आसन्नः । त्रि । निकटे । उपस्थिते ॥ आसीदतिस्म । गत्यर्थेति क्तः । आसाद्यतेस्मेति वा । क्तः ॥

आसन्यः । पुं । प्राणे ॥ त्रि । आस्यभवे ॥ आस्ये भवः । यत् । पद्दन्नेत्यासन्नादेशः प्रभृतिग्रहणस्य प्रकारार्थत्वात् ॥

आसवः । पुं । मद्यमात्रे ॥ मद्यविशेषे । मैरेये । शीधौ ॥ शीधुरिक्षुरसैः पक्वैरपक्वैरासवो भवेत् । मैरेयं धातकीपुष्पगुडधानाम्लसंहितमिति माधवेन भेदः कृतः । आर्षे रामायणे तु । शर्करासवमाध्वीकाः पुष्पासवफलासवाः । वासचूर्णैश्च विविधैर्द्रष्टास्तैस्तैः पृथक् पृथगित्युक्तम् ॥ कुल्लूकभट्टस्तु । आसूयते इत्यासवो मद्यानामवस्थाविशेषः सद्यःकृतसंसाधनः सन्नामममभावइत्याह ॥ यद्पक्वौषधाम्बुभ्यां सिद्धं मद्यं स आसवः । आसवस्य गुणा ज्ञेया वीजद्रव्यगुणैः समाः ॥ आसूयते । षुञ् अभिषवे । ऋदोरप् ॥

आसवद्रुः । पुं । तालद्रुमे ॥

आसादनम् । न । सन्निधापने । स्थापने ॥

आसादितः । त्रि । प्राप्ते । लब्धे ॥ आक्षिवंशीधरे कामकेलीपरे । किं मयासादितं मौनमारोपितम् । आयोजिते । सन्निधापिते ॥ आसाद्यतेस्म । षद्लृ० । णयन्तः । क्तः ॥

आसारः । पुं । धारासम्पाते । वेगवृष्टौ ॥ सुहृद्बले । प्रसरणे । सैन्यानां सर्वतोव्याप्तौ । अन्वागच्छद्बले । आसरणम् । आस्रियते नेन वा । सृगतौ । घञ् ॥

आसिकः । त्रि । खड्गधारिणि ॥ असिः प्रहरणमस्य । प्रहरणमिति ठक् ॥

आसिका । स्त्री । आसने । आस उपवेशने । धात्वर्थनिर्देशे ण्वुल् ॥

आसिक्तः । त्रि । ईषत्सिक्ते ॥

आसितम् । न । स्थानविशेषे ॥ आस्यतेऽस्मिन् । आस० । क्तोऽधिकरणे चेत्य

धिकरणे क्तः ॥

आसीनः । चि । उपविष्टे । बैठा इतिभाषा । आसनेोपविष्टे । चले ॥ बुद्धावभिव्यक्तविज्ञानप्रकाशने । आस्ते । आस० । लटःशानच् । ईदासः ।

आसीनप्रचलायितम् । न । उपविश्य निद्रावशेनदोलने । ऊंघना इति-भाषा ॥

आसुतिः । पुं । अभिषवे । मद्यसन्धाने । मद्चुवानाइतिभाषा । षुञ० । क्तिन् ॥

आसुतीवलः । पुं । कन्यापाले । शूद्रजातिविशेषे ॥ यज्वनि । शौण्डिके । आसुति रस्यास्ति । रजःकृष्यासुतिपरिषदोवलच् । वले इति दीर्घः ।

आसुरः । पुं । असुरे । प्रज्ञाद्यण् । ब्राह्माद्यष्टविवाहान्तर्गतविवाहविशेषे । आसुरोद्रविणादानातइतियाज्ञवल्क्यः । ज्ञातिभ्योद्रविणंदत्त्वा कन्यायैचैवशक्तितः । कन्याप्रदानं स्वाच्छन्द्यादासुरेोधर्म उच्यते इतिमनुः । अस्यमानुषइत्त्यपिसंज्ञा । शुल्केनमानुषइतिहारीतस्मरणात् । असुराणामिवायम् ।

अण् । न । विड्लवणे । असुरस्यकर्मभावयोः । त्रि । असुरसम्बन्धिनि । अण् ।

आसुरनिश्चयः । पुं । वेदार्थविरोधिनिश्चये । आसुरो विपर्यासरूपोवेदार्थविरोधीनिश्चयोयस्य ॥

आसुरभावः । पुं । हिंसाद्यतादिस्वभावे । आसुराणामसुरप्रकृतीनां भावःस्वभावः ।

आसुरस्वम् । न । अयज्वनांधने । यागादिशून्यानांवित्ते । अयज्वनान्तुयद्वित्तमासुरस्वं तदुच्यतेइतिमनोः । आसुराणांस्वम् ॥

आसुरिः । पुं । कपिलमुनेःशिष्ये ब्राह्मणे ॥

आसुरी । स्त्री । राजिकायाम् । छेदभेदाद्यात्मिकायां चिकित्सायाम् । असुरस्येयम् । तस्येदमित्यण् । अस्यतिवा । असेरुरन् । प्रज्ञाद्यण् । टिड्ढेतिङीप् ॥

आसुरीप्रकृतिः । स्त्री । शास्त्रानभ्यनुज्ञातविषयभोगहेतुरागप्रधानायां राजस्यां प्रकृतो । वैदिकनिषेधातिक्रमेण स्वभावसिद्धरागद्वेषानुसारि सर्वानर्थहेतुप्रवृत्तिहेतुभूतायां राजस्यां प्रकृतो । विषयभोगप्राधान्येन रागप्रावल्यादासुरीत्त्वम् ।

आसुरीसम्पत् । स्त्री । असुरत्वप्रापणहेतुभूतायां रजस्तमोमय्यां सम्पदि । अशुभवासनासन्ततो । यथा । दम्भोदर्पोभिमानश्चक्रोधःपारुष्यमेवच । अज्ञानंचाभिजातस्य पार्थसम्पदमासुरी-मिति । शरीरारम्भकालेपापकर्मभि-

रभिव्यक्ता मभिलक्ष्यजातस्यकुपुरुषस्यदम्भाद्या अज्ञानान्तादोषाएवभवन्ति नत्स्वभयाद्यागुणाइत्यर्थः ॥

आसेकः । पुं । आसेचने ॥

आसेक्यः । पुं । नपुंसकविशेषे ॥ तल्लक्षणंयथा । पित्रोस्तुस्वल्पवीर्यत्वादासेक्यः पुरुषो भवेत् । स शुक्रंप्राश्य लभते ध्वजोन्नतिमसंशयमिति ॥

आसेचनः । त्रि । अतृप्तिकृति । असेचनके ॥ न आसिच्यतेमनोऽत्र । षिचक्षरणे । करणेतिल्युट् ॥

आसेचनकम् । त्रि । असेचनके । आसेचने ॥ संज्ञायांकन् ॥ तदासेचनकं तृप्तेर्नास्त्यन्तोयस्यदर्शनात् ॥

आसेदिवान् । त्रि । आसन्ने ॥

आसेधः । पुं । राजाज्ञया ऽवरोधे ॥

आसेवनम् । न । पौनः पुन्ये ॥

आसेवा । स्त्री । स्वारसिक्यां प्रवृत्तौ ॥

आस्कन्दनम् । न । तिरस्कारे ॥ रणे ॥ संशोषणे ॥ स्कन्दिर्गतिशोषणयोः भावे ल्युट् ॥

आस्कन्दितम् । न । अश्वगतिविशेषे । उत्तेरिताख्येवेगे ॥ स च सम्यग्गतिः ॥ आस्कन्दने ॥ स्कन्देः स्वार्थणयन्तात् भावेक्तः । आस्कन्दः सञ्जातोऽस्य । तारकादित्वादितच्वा ॥

आस्कन्दितकम् । न । आस्कन्दिते । अश्वानांपञ्चमगतौ । उत्तेरिते । उपकण्ठे ॥

आस्तः । त्रि । क्षिप्ते ॥

आस्तरः । पुं । करिकम्बले ॥ वस्त्राद्यास्तरणे ॥

आस्तरणम् । न । हस्तिपृष्ठस्थितचित्रकम्बले । प्रवेण्याम् । झूलइतिभाषा । आस्तीर्यते ऽनेनवा । स्तृञ्आच्छादने । कर्मणि करणेवा ल्युट् ॥

आस्तारकः । पुं । माषवटीप्रभृतिखाद्यद्रव्यसिद्ध्यर्थं स्थालीस्थजलोपरिदीयमाने तृणादौ । थर इतिभाषा ॥

आस्तावः । पुं० यज्ञीयदेशविशेषे । याज्ञिकानां संवाददेशे ॥ आगत्य स्तुवन्त्यस्मिन् । ष्टुञ्स्तुतौ । घञ् ॥

आस्तिकः । पुं । मुनिविशेषे । सतुजरत्कारुमुनेः पुत्रः । तत्पिता गर्भस्थं तं ज्ञात्वा अस्तीत्युक्त्वा गतइत्यस्मादास्तिकः । इतिमहाभारतम् ॥ आस्तीके ॥ त्रि । नास्तिकभिन्ने । वेदप्रमाणवादिनि । श्रद्धालौ ॥ अस्तिपरलोक इत्येवं मतिर्यस्यसः । अस्तिनास्तिदिष्टंमतिरिति अस्तीतिनिपातात् यद्वा वचनसामर्थ्या दस्तीत्याख्यातात् ठक् ॥

आस्तिकार्थदः । पुं । जनमेजयेराज्ञि ॥

आस्तिक्यम् । न । श्रद्धायाम् ॥ आस्तिकस्यकर्म भावो वा । पुरो° यक् ॥

आस्तीकः । पुं । मनसासुते आस्तिक मुनौ ॥

आस्तीकजननी । स्त्री । मनसादेव्याम् ॥

आस्था । स्त्री । आलम्बनायाम् ॥ स्थाने ॥ यत्ने ॥ अपेक्षायाम् ॥ आस्थान्याम् ॥ आतिष्ठन्त्यस्याम् आस्थायांवा । ष्ठा° । आतश्चोपेस्य्यङ् । टाप् ॥ तात्पर्येणावर्त्तने ॥

आस्थानम् । न । सभायाम् ॥ निवासस्थाने ॥ आतिष्ठन्त्यस्मिन् । ष्ठा° अधिकरणे ल्युट् ॥ यत्ने ॥

आस्थाननिकेतमाजिरम् । न । सभामण्डपाङ्गने ॥

आस्थानी । स्त्री । सभायाम् ॥ आतिष्ठन्त्यस्याम् । ष्ठा° । अधिकरणे ल्युट् । ङीप् ॥

आस्थानीधूर्त्तः । त्रि । सभाधूर्त्ते ॥

आस्थितः । त्रि । आरूढे ॥ प्राप्ते ॥ आङ्पूर्वात्तिष्ठतेर्गत्यर्थेतिक्तः । यतिस्यतीतीत्त्वम् ॥ अङ्गीकृतवति ॥

आस्थितिः । स्त्री । आस्थायाम् । तात्पर्येणावर्त्तने ॥

आस्पदम् । न । पदे । स्थाने । प्रतिष्ठायाम् ॥ यथा । अनुवाद्यमनुक्त्वातु न विधेयमुदीरयेत् । नह्यलब्धास्पदं किञ्चित्कुत्रचित् प्रतितिष्ठतीति ॥ कृत्ये ॥ प्रभुत्वे ॥ दशमगृहे ॥ आपद्यते ऽस्मिन् । आत्मनः पदंस्थानं-वा । आस्पदं प्रतिष्ठायामितिनिपातनात् सुट् ॥

आस्पन्दनम् । न । कम्पने । स्पन्दने ॥

आस्फालः । पुं । हस्तिकर्णास्फालने । झलञ्झलायाम् ॥

आस्फालनम् । न । ताडने ॥ आटोपे । प्रागल्भ्ये ॥

आस्फुजित् । पुं । शुक्राचार्ये ॥

आस्फोटः । पुं । अर्कद्रुमे ॥ भूरादेर्वाह्वादिशब्दे ॥ आस्फोटयति । स्फुटिर् विकसने । अच् ॥

आस्फोटकः । पुं । खरोट इति भाषाप्रसिद्धे शैलपीलौ ॥

आस्फोटनम् । न । मुद्गरे ॥ विकाशे ॥ वाह्वादिशब्दे ॥ स्फुटने ॥ आ स्फुटे ल्युट् ॥

आस्फोटनी । स्त्री । वेधनिकायाम् । मुक्तादिवेधिन्याम् ॥ आस्फुट्यते ऽनया । स्फुटभेदनेचुरादिः । करणे-ल्युट् ॥

आस्फोटा । स्त्री । नवमल्ल्याम् । वनमल्ल्याम् ॥ आस्फोटयति । स्फुटिर्° । पचाद्यच् ॥

आस्फोटितम् । न । करास्फोटे ॥

आस्फोत: । पुं । अर्कवृक्षे ॥ कोविदारे ॥ भूपलाशवृक्षे ॥ आस्फोटयति । स्फुटिर्० । पचाद्यच् । पृषोदरादि: ॥

आस्फोतक: । पुं । अर्कपर्णे ॥

आस्फोता । स्त्री । अपराजितायाम् ॥ वनमल्लाम् ॥ सारिवायाम् ॥ हापरमालीति गौडभाषाप्रसिद्धवृक्षविशेषे । कुष्ठविषरोगनाशिन्त्व मस्यगुणा: ॥ टाप् ॥

आस्माक: । त्रि । अस्मत्सम्बन्धिनि ॥ युष्मदस्मदोरितिपक्षेऽण् । तस्मिन्नणि चयुष्माकास्माकौ ॥

आस्यम् । न । मुखे ॥ मुखमध्ये ॥ त्रि । मुखमध्यभवे ॥ आस्यन्दते अन्नादिना प्रस्रवति । आस्यन्द्यतेवा अन्नादिना द्रवीक्रियते । स्यन्दूप्रस्रवणे । अन्येभ्योपीतिड: ॥ यद्वा । अस्यते व र्णोयेन अस्यन्तेग्रासोऽस्मिन्वा । असु क्षेपणे । कृत्यल्युट इति ण्यत् ॥

आस्यपत्रम् । न । पद्मे ॥ आस्यमिवपत्रमस्य ॥

आस्यलाङ्गल: । पुं । शूकरे ।

आस्यलोम । न । श्मश्रुणि ।

आस्यशुद्धि: । स्त्री । मुखस्यप्रकृतरसत्वे ॥

आस्या । स्त्री । स्थितौ ॥ आसनम् । आसउपवेशने । ऋहलोर्ण्यत् । बाहुलकात् यत्वा ॥

आस्यासव: । पुं । लालायाम् ॥

आस्रप: । पुं । मूलनक्षत्रे ॥

आस्रव: । पुं । क्लेशे ॥ अनेकान्तवादिनां पदार्थान्तरे । चक्षुरादीन्द्रियपञ्चकस्य यथास्वं प्रवृत्तौ ॥ वृत्ति: पञ्चविकल्पा ध्रुवाध्रुवा चक्षुरादिवर्गस्य । यैषास्रवस्यजस्त्रंयतस्ततो साविक्षास्रव:प्रोक्त इत्याहु: ॥

आस्वाद: । पुं । रसे ॥ रसानुभवे ॥

आस्वादवान् । त्रि । रसवति । स्वादुयुक्ते ॥

आस्वादित: । त्रि । भुक्ते । लीढे ॥

आह । अ । क्षेपे ॥ नियोगे ॥ दृढसम्भावने ॥ उवाचेत्यर्थे ॥ कालमात्रेनिपातोयम् ॥

आहकज्वर: । पुं । नासाज्वरइतिप्रसिद्ध नासारोगविशेषे ॥ तल्लक्षणं यथा । तनुनारक्तशोथेन युक्तोनासापुटान्तरे । गात्रशूलज्वरकर: श्लेष्मणाद्याहकज्वरइति ॥

आहत: । त्रि । गुणिते ॥ ताडिते ॥ मिथ्योक्ते । मृषार्थके । वन्ध्यासुतोसीत्यादिवचने ॥ ज्ञाते ॥ पुं । आनके । ढक्कायाम् ॥ न । पुरातनेवस्त्रे ॥ नूतनेवस्त्रे ॥ मृषार्थकवाक्ये ॥ आघू

र्थिते । आहन्यतेस्म । हन॰ क्तः ॥

आहतलक्षणः । त्रि । ख्यातलक्षणे । गुणैः प्रसिद्धे । आहतमभ्यस्तं लक्षणं यस्य ।

आहरः । पुं । उच्छ्वासे । अन्तर्मुखश्वासे ॥

आहरणम् । न । द्रव्याद्यानयने । आ मानीते ।

आहवः । पुं । युद्धे । यज्ञे ॥ आह्वानम् आहूयते ऽस्मिन्निति वा । ह्वेञ् स्पर्द्धायां शब्दे च । आङि युद्ध इत्यप् सम्प्रसारणञ्च ।

आहवनम् । न । यागे । आसमन्तात् जुहोत्यस्मिन् । ल्युट् ।

आहवनीयः । पुं । यज्ञाग्निविशेषे । होमार्हे । आहुत्यधिकरणे । गार्हपत्याग्नेरुद्धृत्य होमार्थं योऽग्निः संस्क्रियते तस्मिन् । आहूयतेऽग्नौ यते प्रक्षिप्यते वा हविरत्र । कृत्यल्युट इत्यधिकरणे अनीयर् । यद्वा । आहवनमर्हति । तदर्हतीति ठः ॥

आहाः । पुं । अभियोक्तरि । आजिहीतें । ओहाङ् गतौ । क्विप् । विश्वपावतप्रक्रिया ।

आहारः । पुं । द्रव्यगलाधःकरणे । जेमने । भोजने । चर्व्यचोष्यलेह्यपेयात्मके दृष्टफले । सात्विकराजसतामसभेदात्त्रिविधे । आहरणम् हृञ॰ । घञ् । यद्वा । आहरन्ति रसमस्मात् । अकर्त्तरि चेति घञ् ।

आह्रियते हृ॰ ण्यु॰ अन्ने । चारे । आहरणे ।

आहारसम्भवः । पुं । शरीरस्थरसधातौ ।

आहार्य्यम् । त्रि । आगन्तुके । आहरणीये । आरोप्यमाणे । आहर्त्तुं योग्यः । हृञ॰ । ऋहलोर्ण्यत् । पुं । माल्यौक्तौ भूषादिना रचिते व्यञ्जकविशेषे ।

आहार्य्यशोभा । स्त्री । कृत्रिमशोभायाम् । चित्रभूषादिना कृतद्युतौ ।

आहावः । पुं । निपाने । कूपसमीपे पश्वादीनां जलपानाय प्रस्तरादिनिर्मिते जलाशये । खेल इति भाषा । आह्वाने ॥ युद्धे । विग्रहे । आहूयन्ते ऽत्र । ह्वेञ् स्पर्द्धायां शब्दे च । निपानमाहाव इति ह्वेञः । सम्प्रसारणमप्प्रत्ययश्च निपाने निपात्यते ।

आहिकः । पुं । पाणिनिमुनौ ॥ केतुग्रहे ।

आहिण्डिकः । पुं । निषादेन वैदेह्यां जनिते अन्त्यजविशेषे । अस्य च वन्धनस्थानेषु॰ बाह्यसंरक्षणा दाहिण्डिकानामित्यौशनसेऽस्तिकृता । कारावराहिण्डिकयोः समान मातापितृकत्वेपि वृत्तिभेदात् संज्ञाभेदः ।

आहितः । त्रि । अर्पिते । निहिते । न्यस्ते । स्थापिते । संपादिते । कृते ।

यथा। आहितोऽजयविपर्य्ययेऽपि मे श्लाघ्य एव परमेष्ठिनात्वयेति रघुवंशे रामं प्रति भार्गववाक्यम्। आधीयते स्म। डुधाञ्० क्तः। दधातेर्हिः॥

आहितलक्षणः। त्रि। सौन्दर्य्यादिगुणविशिष्टे। गुणैः प्रतीते। प्रख्यातगुणे। आहितानि लक्षणानि यस्मिन्॥

आहिताग्निः। पुं। अग्निहोत्रिणि। साग्निके॥ आहितः अग्निर्येन। वाहिताग्न्यादिः॥

आहितुण्डिकः। त्रि। व्यालग्राहिणि॥ अहेस्तुण्डं मुखं तेन दीव्यति। तेन दीव्यतीति ठक्॥

आहुकः। पुं। उग्रसेने।

आहुतम्। न। भूतयज्ञे। पञ्चमहायज्ञान्तर्गतन्नयज्ञे। त्रि। हुतवस्तुनि। समिधादिहविर्भिराभिमुख्येन हुते।

आहुतिः। स्त्री। देवयज्ञे। होमे। देवमुद्दिश्य मन्त्रोच्चारणपूर्वकाग्नौ हविर्निक्षेपे। तद्विशेषो यथा। अल्पेऽरूक्षे सस्फुलिङ्गे वामावर्त्ते भयानके। आर्द्रकाष्ठैः समुत्पन्ने फुत्कारवति पावके। कृष्णार्चिषि सुदुर्गन्धे तथा लिहति मेदिनीम्। आहुतिं जुहुयाद्यस्तु तस्य नाशो भवेद्ध्रुवमिति॥

आहुल्यम्। न। तरवट इ० काश्मीरादिषु प्रसिद्धेषु पविशेषे। काञ्चनपुष्पे। शिम्बीफले॥

आहूतः। त्रि। कृताह्वाने। ह्वयतेः कर्मणि क्ते सम्प्रसारणदीर्घौ॥

आहूतसम्प्लवः। त्रि। प्रलयकालपर्य्यन्ते॥ आहूतस्य विश्वस्य सम्प्लवः सलिले सम्यक् प्लवनं यत्र।

आहूतिः। स्त्री। आह्वाने। आङ्पूर्वात् ह्वेञः स्त्रियां क्तिन्निति भावे क्तिन्। सम्प्रसारणम्॥

आहृतः। त्रि। आनीते।

आहेयम्। त्रि। अहिसम्बन्धिविषास्थ्यादौ॥ अहेर्भवम्। इतिकुक्ष्यादिनां ढञ्। स्त्री। आहेयी॥

आहो। अ। प्रश्ने॥ विकल्पे॥ विचारे॥ आहन्ति। हन्तेर्डो प्रत्ययः॥

आहोपुरुषिका। स्त्री। दर्पोत्थात्मसम्भावनायाम्। आत्मनि शक्त्याविष्करणे॥ अहो अहम्पुरुषः। शुश्रूषेतिसमासः अहोइति अहमित्यर्थे। मयूरव्यंसकादित्वाद्धासमासः। अहोपुरुषस्यभावः मनो० वुञ्। आहोपुरुषिकादर्पाद्यास्यात् सम्भावनात्मनीत्यमरः॥

आहोस्वित्। अ। विकल्पे। आहो॥ आहो च स्वित् च।

आह्नः। पुं। अह्नां समूहे॥ खण्डिका

ह्निा दञ्। अह्नष्टखोरेवेति नियमा ट्टिलोपेन।

आह्निकः। दिननिर्वर्त्ये। दिनसाध्ये। दिनसम्बन्धिनि। न। प्रकरणसमूहे। ग्रन्थभागे। भोजने। नित्यक्रियायाम्। अह्नानिर्वृत्तम्। तेननिर्वृत्तमितिठञ्। आह्निकत्वमितसम्ध्यान्तंभवति।

आह्रादः। पुं। मेघशब्दे। स्तनने।

आह्लादः। पुं। आनन्दे। हर्षे।

आह्लादितः। त्रि। आनन्दिते। हृष्टे।

आह्वयः। पुं। नामनि। आह्वयतिह्वयत्याह्वः। आतोनुपसर्गइति के प्राप्ते कविधौ सर्वत्रसम्प्रसारणिभ्योड इतिडः। तैर्यायते माप्यते। या०। घञर्थेकः॥

आह्वा। स्त्री। नाम्नि। संज्ञायाम्। आह्वानमाह्वा। आतश्चोपसर्गइत्यङ्॥

आह्वानम्। न। आवाहने। आकारणे। हूतौ॥ नामनि। आङ्पूर्वात् ह्वेञो ल्युट्।

इः

—▸▸।◂◂—

इ। अ। भेदे। क्रोधोक्तौ। अपाकरणे॥

अनुकम्पायाम्। खेदे॥ सम्बोधने। जुगुप्सायाम्॥ विस्मये। प्रत्यक्षसन्निधावितिकश्चित्।

इः। पुं। कामदेवे। मदने। इकारे।

इक्कटः। पुं। वंशाङ्कुरे।

इक्कटः। पुं। तृणविशेषे। बहुमूले।

इक्षवः। पुं। इक्षुमाचे। इतिशब्दरत्नावली॥

इक्षागिका। स्त्री। अनिच्छौ।

इक्षुः। पुं। ईख इतिस्वनामप्रसिद्धेरसाले। मधुतृणे। गुडतृणे। असिपत्रे। मृत्युपुष्पे। अस्यगुणाः। इक्षवोरक्तपित्तघ्नावल्याः दृष्याः कफप्रदाः। स्वादुपाकरसाः स्निग्धागुरवोमूत्रलाहिमाः॥ अस्यभेदाः। पौण्ड्रकोभीरुकश्चापिवंशकः शतपोरकः। कान्तारस्तापसेक्षुश्चकाण्डेक्षुःसूचिपत्रकः। नैपालोदीर्घपत्रश्चनीलपोरोथकोशकृत्। इत्येताजातयस्तेषांगुणान्वध्यायथाक्रमम्॥ बालइक्षुः कफंकुर्यान्मेदोमेहकरश्चसः। युवात्वातहृत्स्वादुरीषत्तीक्ष्णश्चपित्तनुत्। रक्तपित्तहरोवृद्धःक्षतहृद्बलवीर्यकृत्। मूलेतुमधुरोत्यर्थं मध्ये पिमधुरःस्मृतः। अग्रग्रन्थिषुक्षयेयइक्षुः पटुरसोजनैः॥ * ॥दन्तनिष्पीडितस्येक्षोरसः पित्तास्रनाशनः।

शर्करासमवीर्यः स्याद्विदाही कफप्रदः। मूलाग्रजन्तुजग्ध्यादिपीडनन्मलसङ्करात् । किञ्चित्कालं विधृत्याच विकृतिं याति यान्त्रिकः । तस्माद्विदाही विष्टम्भी गुरुः स्याद्यान्त्रिकोरसः । रसः पर्य्युषितो नेष्टोऽम्लो वातापहो गुरुः । कफपित्तकरः शोषी भेदनश्चातिमूत्रलः । * । पक्वो रसो गुरुः स्निग्धः सुतीक्ष्णः कफवातनुत् । गुल्मानाहप्रशमनः किञ्चित् पित्तहरः स्मृतः । * । इक्षोर्विकारास्तृट्दाहमूर्च्छापित्तास्रनाशनाः । गुरवो मधुराबल्याः स्निग्धा वातहराः सराः । वृष्या मोहहराः शीता वृंहणा विषहारिणः इति ॥ इष्यते । इषइच्छायाम् । इषेः क्सुः । षढोःकःसि । आदेशप्रत्यययोः । कषयोगे क्षः । अस्य विकाराः । खसीकाफाणितगुडखण्डमत्स्यण्डिकासिताः । निर्म्मालवतो ह्येषाः शीतवीर्याय थोत्तरमिति ॥ कोकिलाक्षवृक्षे ।

इक्षुकाण्डः । पुं । मुञ्जे । काशतृणे ॥

इक्षुकुट्टकः । पुं । गौडिके । इक्षून् कुट्टयति । कुट्टच्छेदने । कुनशिल्पिसंज्ञयोरपूर्वस्यापि ॥

इक्षुगन्धः । पुं । काशतृणे । क्षुद्रगोक्षुरे ।

इक्षुगन्धा । स्त्री । कोकिलाक्षे । क्रोष्टृगाम् । शुक्लविदार्य्याम् । कृष्णभूमिकूष्माण्डे । काशे । गोक्षुरे । इक्षुगन्धइवगन्धोऽस्याः । वा इक्षुः गन्धोऽस्याः । इक्षुशब्दस्तद्गन्धसदृशे गौणः ॥

इक्षुगन्धिका । स्त्री । भूमिकूष्माण्डे । इक्षुगन्धैव ।

इक्षुजः । पुं । फाणितादिषु । फाणितञ्चैवमत्स्यण्डी गुडः खण्डकमेव च । सितासितोपलाचैते षड्भेदा इक्षुजा मताः ॥

इक्षुतुल्या । स्त्री । आमाखुइतिगौडभाषाप्रसिद्धे तृणविशेषे । इक्षुवालिकायाम् ।

इक्षुदर्भा । स्त्री । तृणविशेषे । तृणपत्रिकायाम् । सुदर्भायाम् ।

इक्षुनेत्रम् । न । इक्षुमूले ।

इक्षुपत्रः । पुं । जुन्हरी जुवार इति च प्रसिद्धधान्ये । यावनाले ।

इक्षुमः । पुं । शरतृणे ॥

इक्षुवालिका । स्त्री । तालमखानेइतिप्रसिद्धे क्षुरके । इक्ष्वालिकायाम् । काशे ॥

इक्षुमती । स्त्री । सरिद्विशेषे ।

इक्षुमूलम् । न । मोरटवे । वंशनेत्रे वृक्षे ।

इक्षुयन्त्रम् । न । कोल्हू वेलना इतिचप्रसिद्धे इक्षुनिष्पीडनयन्त्रे ॥

इक्षुयोनिः । पुं । पुण्ड्रकेक्षौ ॥

इक्षुरः । पुं । गोक्षुरे ॥ तालमखाना इतिभाषाप्रसिद्धे कोकिलाक्षे ॥ काशे ॥ इक्षुम् इक्षुगन्धं राति । रादाने । आतोनुपेतिकः ॥

इक्षुरकः । पुं । कोकिलाक्षवृक्षे ॥ स्थूलशरे ॥ काशतृणे ॥

इक्षुरसः । पुं । काशतृणे ॥

इक्षुरसक्वाथः । पुं । गुडे ॥

इक्षुरसोदः । पुं । इक्षुसमुद्रे ॥

इक्षुवल्लरी । स्त्री ।
इक्षुवल्ली । स्त्री । } क्षीरकन्दे । क्षीरविदार्याम् । सिराले इतिछिन्नगिरिभाषा ॥

इक्षुवाटिका । स्त्री ।
इक्षुवाटी । स्त्री । } पुण्ड्रके ॥

इक्षुवेष्टनः । पुं । भद्रमुञ्जे ।

इक्षुशरः । पुं । काशे ॥

इक्षुशाकटम् । न । इक्षुक्षेत्रे ॥ इक्षूणां भवनं क्षेत्रम् । भवने क्षेत्रेशाकटशाकिनौ ॥

इक्षुशाकिनम् । न । इक्षुशाकटे ॥ शाकिनः ॥

इक्षुसारः । पुं । गुडे ।

इक्ष्वाकुः । पुं । वैवस्वतमनुपुत्रे ॥ सत्यु सत्ययुगे अयोध्यायांसूर्यवंशीयआदिराजः ॥ स्त्री । कटुतुम्ब्याम् । इक्षुमाकरोति । मितद्र्वादित्वात् डुः ॥ इक्षुइतिशब्दमकति । अकगतौ । वाहुलकादुणः ॥

इक्ष्वारिः । पुं ।
इक्ष्वालिकः । पुं । } काशतृणे ॥

इक्ष्वालिका । स्त्री । इक्षुतुल्यायाम् ॥

इङ्गः । पुं । अङ्गिते ॥ ज्ञाने ॥ जङ्गमे ॥ इङ्गिते ॥ इङ्गनम् । इगिगतौ । घञ् । इङ्गतिवा । पचाद्यच् ॥

इङ्गना । स्त्री । संज्ञायाम् ॥

इङ्गितम् । न । इङ्गतेभावे ॥ चेष्टायाम् ॥ अभिप्रायसूचकेवचनस्वरादौ शरीरव्यापारे । आकारे । अभिप्रायानुरूपचेष्टाविष्करणे ॥ इङ्गनम् । इगि० क्तः । इङ्गिताकाराभ्यांच भावज्ञानमित्यादौतु गोवलीवर्दन्यायेन इङ्गितंचेष्टितम् आकारोमुखरागादिरित्यभियुक्ताः ॥ गमने ।

इङ्गितज्ञः । त्रि । भावज्ञे ॥ इङ्गितंजानाति । ज्ञा० । आतइतिकः ॥ नहीङ्गितज्ञोऽवसरेऽवसीदति ॥

इङ्गुदः । पुं । इङ्गुदीवृक्षे । इंगुआ हिंगोटा इतिच०प्रसिद्धे तापसतरौ ॥ इङ्गंद्यति । दोअवखण्डने । आतोनुपेतिकः । पृ० । इङ्गुदःकुष्ठभूतादिग्रहव्रणविषकृमीन् । हन्त्युष्णःश्वित्रशूलघ्नस्तिक्तकः कटुपाकवान् ॥

इङ्गुदी । स्त्री । तापसतरौ । तनुपत्रे । विषकण्टे । तैलफले । हिंगोटा इतिभाषा ॥ इङ्गुदाज्जातेरिति-ङीष् ॥

इङ्गुलः । पुं । } इङ्गुदस्यार्थे ॥
इङ्गुली । स्त्री । }

इङ्गेजः । पुं । लण्डजजने । लेण्डजे ॥ यथा । पूर्वाम्नाये नवशतं षडशीतिः प्रकीर्त्तिताः । फिरङ्गभाषयामन्त्रा स्तेषांसंसाधनात् कलौ ॥ अधिपाम ण्डलानाञ्च सङ्ग्रामे ष्वपराजिताः । इङ्गेजा नवषट्पञ्चलेण्डजाश्चापिभा विन इतिमेरुतन्त्रे २३ प्रकाशः ॥

इच्छकः । पुं । रुचके । टावानेवू इति गौडभाषाप्रसिद्धे ॥ त्रि । इच्छायुक्ते ॥

इच्छा । स्त्री । मनोधर्मविशेषे । वाञ्छायाम् । लिप्सायाम् ॥ सुखे तत्साधने चेदंमे भूयादिति स्पृहात्माचित्तवृत्तिःकामइति रागइतिचोच्यते ॥ न्याये मते अस्याः कारणम् । निर्दुःखत्वे सुखे चेच्छातज्ज्ञानादेवजायते । इच्छातुतदुपायेस्यादिष्टोपायत्त्वधीर्यदि॥चिकीर्षाकृतिसाध्यत्त्वप्रकारेच्छातुयाभवेत् । तद्धेतुः कृतिसाध्येष्टसाधनत्त्वमतिर्भवेत् ॥ अस्याः-प्रतिबन्धः । बलवद्विष्टहेतुत्त्वमतिः स्यात् प्रतिबन्धिकेति भाषापरिच्छे-दः ॥ एषणमिच्छा । इच्छेतिसूत्रेण इषेः शप्रत्ययेनिपातितः ॥

इच्छावती । स्त्री । धनादीच्छायुक्तायां स्त्रियाम् । कामुकायाम् ॥ इच्छास्त्यस्याः । मतुप् ॥

इच्छावसुः । पुं । कुवेरे ॥

इच्छितः । त्रि । वाञ्छिते ॥ इच्छासंजाताऽस्य । ता° इतच् ॥

इच्छुः । त्रि । इच्छाविशिष्टे । आकाङ्क्षायुक्ते ॥ इच्छाशीले ॥ इच्छतितच्छीलः । इषइच्छायाम् । विन्दुरिच्छुरितिसाधुः ॥

इज्जलः । पुं । हिज्जलवृक्षे । निचुले ॥ एति । इण° । क्विप् तुक् । इत् जलमस्य ॥

इज्यः । पुं । सुरगुरौ । वृहस्पतौ ॥ पुष्यनक्षत्रे ॥ श्रीहरौ ॥ येयजन्तिमखैः पुण्यैर्देवतादीन् बहूनपि । आत्मानमात्मनानित्यं विष्णुमेवयजन्तिते ॥ इतिहरिवंशः ॥ त्रि । पूज्ये ॥ श्रीगुरौ ॥ इज्याऽस्यास्ति । अर्शआद्यच् ॥

इज्या । स्त्री । दाने ॥ अध्वरे ॥ अर्चायाम् ॥ सङ्गमे ॥ गवि ॥ कुट्टन्याम् ॥ यजनम् । यजदेवपूजासङ्गतिकरणदानेषु । व्रजयज्योर्भावेक्यप् । वचिस्वपीत्यादिनासम्प्रसारणम् । टाप् ॥

इज्याशीलः । पुं । यायजूके । पुनः पुन

येत्र कर्त्तरि॥ इज्याशीलमस्य॥ इज्यां शीलति शीलयति वा। शील समाधौ। शीलिकामिभक्ष्याचरिभ्यो ण इति णः॥

इञ्चाकः। पुं। इंचला मोचाचिङ्डी इति गौडभाषाप्रसिद्धे मत्स्यविशेषे॥

इट्चरः। पुं। षण्डे। गोपतौ॥ एषणम्। इट्। इष॰ क्विप्। इषा चरति। पचाद्यच्॥

इडविडा। स्त्री। पुलस्त्यभार्यायाम्॥

इडा। स्त्री। इक्ष्वाकोस्तनयायाम्। बुधग्रहस्य भार्यायाम्॥ गवि। सौरभेय्याम्॥ वचने॥ भूमौ। वसुमत्याम्॥ स्वर्गे॥ नाडीविशेषे। वामसुष्काधःस्थाधनुर्वक्राधामनासापर्यन्तंगताया नाडीसेडेत्युच्यते॥

इडाचिका। स्त्री। गन्धोल्याम्। वरव्याम्। ततैयावरडै भिरडचिमडी इत्यादिभाषाप्रसिद्धायाम्॥

इडावत्सरः। पुं। संवत्सरे॥

इडिका। स्त्री। भूमौ॥ इडैव। स्वार्थे कः। इत्वम्॥

इडिक्कः। पुं। वनच्छगले॥ इति हेमचन्द्रः॥

इद्वत्सरः। पुं। संवत्सरे॥

इत। अ। इत्थमेव॥

इतः। त्रि। गते॥ स्मृते॥ इण॰। गत्यर्थे क्तः॥ प्राप्ते॥ ज्ञाते॥ एतेः कर्त्तरि क्तः॥

इतरः। त्रि। अन्यस्मिन्॥ पामरे। नीचे॥ तरणं तरः। तॄ॰ ऋदोरप्। एः कामस्य तरः। इना कामेन तीर्यते वा तरति वा। पचाद्यच्। यद्वा। इतं गमनं करोति। तत्करोतीति णिच्॥ यद्वा। इतेन ज्ञानेन चीयते। प्रातिपदिकाद्धात्वर्थ इति णिच्। बाहुलकाद् रः॥ यद्वा। इ इत्यव्ययमपकर्षे। द्विवचनेति तरप् द्रव्यप्रकर्षत्वान्नाम्॥

इतरविशेषः। पुं। अन्यप्रभेदे॥

इतरेतरम्। त्रि। अन्योन्यस्मिन्। परस्परे॥

इतरेतरयोगः। पुं। संहत्यप्राधान्ये चार्थविशेषे॥ यथा। प्लक्षश्च न्यग्रोधश्च प्लक्षन्यग्रोधौ। धवश्च खदिरश्च पलाशश्च धवखदिरपलाशाः॥

इतरेतराश्रयः। पुं। इतरेतरयोराश्रये॥

इतरेद्युः। अ। अन्यदिने। इतरस्मिन्नहनि॥ सद्यःपरुत्परार्य्यैषमः इत्यादिना इतरशब्दादेद्युस् प्रत्ययः॥

इतश्चेतश्च। अ। अनियतादिग्देशे॥

इतस्ततः। अ। अत्रतत्र॥

इतस्। अ। अपादानार्थे। पञ्चम्यर्थे॥ अस्मात्। पञ्चम्यास्तसिल् इदम इश्।

इति । अ । हेतौ । प्रकाशने । निदर्शने । प्रकारे । परकृतौ । अनुकर्षे । समाप्तौ । प्रकरणे । स्वरूपे । सान्निध्ये । विवक्षानियमे । मते ॥ प्रत्यक्षे । अवधारणे । व्यवस्थायाम् । विवक्ष्यमाणे ॥ परामर्शे । माने । इत्थमर्थे । एवमर्थे । प्रकर्षे । उत्क्रमे । एति अयतिवा । इण्० । क्तिच् ।

इतिकथः । त्रि । अपार्थवाचि । अश्रद्धेये । नष्टे । इतिइत्थम्प्रकारेण कथा यस्य ।

इतिकर्त्तव्यता । स्त्री । कल्पे । पद्धतौ ॥

इतिह । अ । उपदेशपारम्पर्य्ये । ऐतिह्ये ॥ इति एवम् ह किल ।

इतिहा । अ । पारम्पर्य्यप्राप्तोपदेशे ॥

इतिहासः । पुं । पूर्व्ववृत्तकथायाम् ॥ पुरावृत्ते । व्यासादिप्रणीते पुरावृत्तप्रकाशिनि भारतादिग्रन्थे । धर्मार्थकाममोक्षाणामुपदेशसमन्वितम् । पूर्व्ववृत्तकथायुक्तमितिहासंप्रचक्षते । इतिस्मृतिः । इतिहइतिपारम्पर्य्योपदेशोऽयम् । सआस्तेऽस्मिन्नसः । आस० । हलश्चेति घञ् ।

इतिहासपुराणम् । न । आथर्वणब्राह्मणभागे ॥ प्रसिद्धयोरितिहासपुराणयोः ।

इत्कटः । पुं । ओकडा इति गौडभाषा प्रसिद्धे वृक्षविशेषे । बहुमूले । खरच्छदे ।

इत्किला । स्त्री । रोचनायाम् । गन्धद्रव्यविशेषे ।

इत्थम् । अ । एवम्प्रकारे । अनेन एतेन वा प्रकारेणेत्यर्थे इदमस्थम्प्रत्ययः । एतेतौरथोरितिइदादेशः ॥

इत्थम्भूतः । त्रि । एवम्प्रकारसमे । कञ्चित् प्रकारंप्राप्ते । इममेतंवा प्रकारमापन्नः । द्वितीयाश्रितादिप्रथमः । तथाच सौत्रोव्यवहारः । लक्षणेत्थम्भूताख्यानेत्यादिः । एतेन कथम्भूतो व्याख्यातः ॥

इत्था । अ । इत्थमर्थे । अनेन एतेन वा प्रकारेणेत्यर्थे प्रकारवचने थाल् ।

इत्यः । त्रि । गम्ये ॥

इत्या । स्त्री । शिविकायाम् । ईयते ऽनया । इण्० । संज्ञायांसमजेतिक्यप् ।

इत्वरः । त्रि । क्रूरकर्म्मणि । पथिके । दुर्विधे । नीचे । पुं । षण्डे । एति तच्छीलः । इण् । इण्नशजिसर्त्तिभ्यःक्करप् ।

इत्वरी । स्त्री । अभिसारिकायाम् । असत्याम् । एतितच्छीला । इण् । क्करप् । टिड्ढेतिङीप् ।

इत्वा । स्त्री । गन्त्र्याम् ।

इदम् । त्रि । पुरोवर्त्तिनि । दृश्येवराच

रात्मके जगति । सन्निकर्षे । सन्निधानादनन्तरोक्तमिदमोविषयः । एति । इण्गतौ । इणः ईमुगितिदश पादीवृत्तिः । इन्दति । इदिपरमैश्वर्ये । इन्देःकमिर्नलोपश्चेतिदीक्षितः । पुं । प्रथमैकवचने । अयम् । तयैतद्देशकालादौ दृष्टोयमितिकीर्त्यते । स्त्री । प्रथमैकवचने । इयम् ॥

इदङ्कार्य्या । स्त्री । दुरालभायाम् ॥

इदानीम् । अ । सम्प्रत्यर्थे । वाक्यालङ्कारे । अस्मिन्काले । दानीञ्च । इदमइश् ॥

इदानीन्तनः । त्रि । आधुनिके । सम्प्रतिजाते । इदानीमपः । सायञ्चिरमित्यादिनाट्युः ॥

इदावत्सरः । पुं । संवत्सरादिपञ्चान्तर्गतवत्सरविशेषे ॥

इद्धम् । न । आतपे । दीप्ते । आश्चर्ये । त्रि । निर्मले । वर्द्धिते । ञिइन्धी दीप्तौ । ञीतःक्तइतिवर्त्तमानेक्तः ॥

इद्धशासनः । त्रि । अप्रतिहताज्ञे ॥

इद्धा । अ । प्राकाश्ये ॥ समिद्धमिद्धेशमन्होददासि ॥

इध्मम् । न । समिधि । अग्निसन्दीपनकाष्ठे । इध्यते अग्निरनेन । ञिइन्धी० । इषियुधीतिमक् । अनिदितामितिनलोपः ॥

इनः । पुं । अर्के । सूर्ये । पत्यौ । प्रभौ । नृपभेदे । एति ईयतेवा । इण० । इणषिञ्जितिनक् ॥

इनानी । स्त्री । वटपत्रीवृक्षे ॥

इन्दम्वरम् । न । इन्दीवरे । नीलोत्पले ॥

इन्दिन्दिरः । पुं । भ्रमरे । षट्पदे ॥

इन्दिरा । स्त्री । श्रियाम् । लक्ष्म्याम् ॥

इन्दिरामन्दिरम् । न । विष्णौ । इति राजवल्लभः ॥

इन्दिरालयम् । न । पद्मे ॥ इन्दिरायाआलयः । क्लीवत्वमभिधानात् ॥

इन्दिरावरम् । न । नीलोत्पले । इन्दिरायावरम् प्रियमिष्टमितियावत् ॥

इन्दिवरम् । न । नीलोत्पले । इन्दति । इदिपरमैश्वर्ये । इगुपधात् किदिति इन् । इन्दिः लक्ष्मीः तस्याः वरमिष्टम् ॥

इन्दीवरम् । न । कुवलये । नीलाम्भोजे । इन्देरिन्नन्तात् कृदिकारादिति ङीष् । इन्दी लक्ष्मीस्तस्याः वरमिष्टम् ॥

इन्दीवरिणी । स्त्री । उत्पलिन्याम् ॥

इन्दीवरी । स्त्री । शतमूल्याम् । शतावर्य्याम् । इन्दीवरमस्त्यस्याः । अर्शआद्यच् । गौ० । ङीष् ॥

इन्दुः । पुं । चन्द्रमसि । कर्पूरे ॥ मृगशिरोनक्षत्रे । एकाङ्के । उनत्ति अ-

मृतरसेन सर्वामपिभुवंक्लिन्नां करोति । उन्दीक्लेदने । उन्देरिच्चादेरित्युः ॥

इन्दुकः । पुं । अश्मन्तकवृक्षे ॥

इन्दुकमलम् । न । सितोत्पले ॥

इन्दुकलिका । स्त्री । केतक्याम् ॥

इन्दुकान्तः । पुं । चन्द्रकान्तमणौ ॥ इन्दुःकान्तोऽस्य ॥

इन्दुकान्ता । स्त्री । रजन्याम् ॥ इन्दुःकान्तोयस्याः ॥

इन्दुक्षयः । पुं । अमावास्यायाम् ॥

इन्दुजनकः । पुं । समुद्रे ॥ इन्दोः जनकः ॥

इन्दुजा । स्त्री । नर्मदायाम् । सोमोद्भवायाम् ॥

इन्दुपुत्रः । पुं । बुधग्रहे ॥ इन्दोःपुत्रः ॥

इन्दुपुष्पिका । स्त्री । विषलाङ्गला इति विषलाङ्गलिया इतिच गौडभाषाप्रसिद्धे कलिकारीवृक्षे । स्वर्णपुष्प्याम् ॥

इन्दुभम् । न । मृगशिरोनक्षत्रे ॥

इन्दुभा । स्त्री । कौमुद्याम् । ज्योत्स्नायाम् ॥

इन्दुभृत् । पुं । शिवे ॥ इन्दुंबिभर्त्ति । डुभृञ० । क्विप् ॥

इन्दुमती । स्त्री । पूर्णिमायाम् ॥

इन्दुरत्नम् । न । मुक्तायाम् ॥

इन्दुलेखा । स्त्री । अमृतायाम् । गुडूच्याम् ॥ सोमलतायाम् ॥ शशिनः कलायाम् ॥ यमानिकायाम् ॥ इन्दोर्लेखेव ॥

इन्दुलोहकम् । न । रौप्ये ॥

इन्दुवल्ली । स्त्री । सोमलतायाम् । गुडूच्याम् ॥

इन्दुव्रतम् । न । चान्द्रायणे ॥

इन्दूरः । पुं । मूषिके ॥

इन्द्रः । पुं । देवराजे । पुरन्दरे । शक्रे ॥ अन्तरात्मनि ॥ परमेश्वरे ॥ इन्द्रोमायाभिःपुरुरूपईयते इतिश्रुतौपरमेश्वरस्य प्रकरणात् ॥ आदित्यविशेषे ॥ कुटजवृक्षे ॥ राचौ ॥ भारतवर्षोपद्वीप विशेषे ॥ षष्मात्रस्यचतुर्थे ऽ॥ऽ प्रभेदे ॥ ज्येष्ठानक्षत्रे ॥ विष्कम्भादिषु षड्विंशेयोगे ॥ तत्रजातस्यफलम् । प्रतापशीलोबलवान्गुणज्ञः श्लेष्माधिकःश्रीकमलाभ्युपेतः । किलेन्द्रयोगे यदिजन्मकालेमहेन्द्रतुल्यःपुरुषः प्रसन्न इति ॥ इन्दति । इदि० । ऋज्रेन्द्रेत्यादिनारन् ॥

इन्द्रकम् । न । सभागृहे ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥

इन्द्रकीलः । पुं । हिमवतोदक्षिणकुलाम्पीठसन्निहितेद्रिविशेषे ॥ मन्दरपर्वते ॥

इन्द्रकुञ्जरः । पुं । ऐरावते ॥ इन्द्रस्यकु

ज्वर: ॥

इन्द्रकोष: । पुं । मञ्चके । खट्वायाम् ॥

इन्द्रगोप: । पुं । तीज इति बीरबहुट्टी इतिच भाषाप्रसिद्धे बर्षाभवरक्तवर्णकीटे । शक्रगोपे । अग्निके ॥ इन्द्रो गोपोऽस्य ॥

इन्द्रचन्दनम् । न । हरिचन्दने ॥

इन्द्रचिर्भिटी । स्त्री । लताविशेषे । युग्मफलायाम् । दीर्घवृन्तायाम् ॥

इन्द्रच्छद: । न । सहस्रगुच्छेहारे ॥

इन्द्रजालम् । न । कुहके । जाले । कुसृतौ । मन्त्रौषधादिना यथास्थितस्यवस्तुनोऽन्यथाप्रख्यापने । मायाकर्मणि । भानुमतीकाखेल/इतिभाषा ॥ वृद्धास्तु । एतस्मात्किमिवेन्द्रजालमपरं यद्गर्भवासस्थितंरेतश्चेतति हस्तमस्तकपदप्रोद्भिन्ननानाङ्कुरम् । पर्यायेण शिशुत्वयौवनजरावेषैरनेकैर्वृतं पश्यत्त्यत्ति शृणोतिजिघ्रतितथागच्छत्यथागच्छतीत्याहु: ॥ इन्द्रेण योगविशेषेण जालम् ॥ क्षुद्रोपायविशेषे ॥

इन्द्रजालिक: । पुं । कुहककारिणि । शौभिके । भानमती इतिभाषा ॥

इन्द्रजित् । पुं । रावणात्मजे । मेघनादे ॥ इन्द्रमजैषीत् । जि० । क्विप्तुकौ ॥

इन्द्रजिद्विजयी । पुं । लक्ष्मणे ॥

इन्द्रतूलम् । न । आकाशेउटडीयमानेतूले । ग्रीष्महासे । वंशकफे ॥

इन्द्रतूलकम् । न । इन्द्रतूले ॥

इन्द्रदारु । न । देवदारुणि ॥

इन्द्रदिक् । स्त्री । पूर्वदिशि ॥

इन्द्रद्युम्न: । पुं । ऋषिविशेषे । भाल्लवेये ॥ नृपतिविशेषे ॥

इन्द्रद्रु: । पुं । अर्जुनवृक्षे ॥ कुटजवृक्षे ॥ इन्द्रस्यद्रु: ॥

इन्द्रधनु: । न । वक्रीभूतेरोहिते । शक्रधनुषि ॥ रविकिरणा बहुवर्णा वातेनविलोडितानभसि । शक्रायुधसंस्थानाद्दृश्यन्ते तत्तुइन्द्रधनु: ॥

इन्द्रध्वज: । पुं । राज्ञादृष्टपुष्ट्यर्थं क्रियमाणे उत्सवविशेषे । शक्रध्वजे ॥ यथोक्तंभविष्योत्तरपुराणे । एवंय: कुरुते यात्रामिन्द्रकेतोर्युधिष्ठिर । पर्जन्य: कामवर्षीस्यात्तस्मिन् राज्येनसंशय इति ॥

इन्द्रनील: । पुं । पन्ना इतिभाषाप्रसिद्धे मरकतमणौ ॥ क्षीरमध्येक्षिपेन्नीलंक्षीरन्वेन्नीलतांव्रजेत् । इन्द्रनीलमितिख्यातमितिपरीक्षा ॥

इन्द्रपुष्पा । स्त्री । लाङ्गलिकीवृक्षे । विपलाङ्गला इतिगौडभाषा प्रसिद्धे ॥

इन्द्रपुष्पिका । स्त्री । विषलाङ्गलाइति

गौड भाषा प्रसिद्धे कलिकारी वृक्षे ॥

इन्द्रप्रस्थः । पुं । न । युधिष्ठिरनिर्मितेपुरोत्तमे । वज्रराजधान्याम् । पार्थनगरे । दिल्ली इतियवनभाषा ॥

इन्द्रप्रहरणम् । न । पवौ । वज्रे ॥ इन्द्रस्यप्रहरणम् ॥

इन्द्रभम् । न । ज्येष्ठानक्षत्रे ॥

इन्द्रभूतिः । पुं । अर्हतांगणाधिपभेदे ॥

इन्द्रभेषजम् । न । शुण्ठ्याम् ॥

इन्द्रमहकामुकः । पुं । कुक्कुरे ॥

इन्द्रयवः । पुं । न । इन्द्रजौ इतिभाषा प्रसिद्धेतिक्तबीजविशेषे । कलिङ्गे । भद्रयवे । कुटजबीजे ॥ ऐन्द्रंयवंत्रिदोषघ्नंसङ्ग्राहि कटुशीतलम् । ज्वरातिसाररक्तार्शः कृमिवीसर्पकुष्ठनुत् ॥ दीपनंगुदकीलास्रवातास्रश्लेष्मशूलजित् ॥ यवाकारबीजत्वात् यवम् । इन्द्रसंज्ञस्यवृक्षस्य यवम् ॥

इन्द्रलुप्तः । पुं । केशनाशकरोगे । केशघ्ने । न । मस्तकोद्भवरोगविशेषे । खालित्ये ॥ तस्यलक्षणम् ॥ रोमकूपानुगंरक्तं पित्तेनसहमूर्च्छितम् । प्रच्यावयति रोमाणिततः श्लेष्मासशोणितः ॥ रुणद्धिरोमकूपाँस्ततो न्येषामसम्भवः । तदिन्द्रलुप्तंखालित्यं रुज्येतिचविभाव्यते ॥ खालित्यंरुज्येतितस्यपर्यायकथनम् । तथाचभोजः । तदिन्द्रलुप्तमित्याहुःखल्लीकज्याश्चकेचनेति । कार्त्तिकस्त्वाह । इन्द्रलुप्तंश्मश्रुणिभवति खालित्यंशिरोरुहेष्वेव रुज्यासवेदनेति आगमस्तन्नास्तीति निदानटीका ॥

इन्द्रलुप्तकम् । न । इन्द्रलुप्तरोगे ॥

इन्द्रलुप्तिकः । त्रि । इन्द्रलुप्तरुजान्विते । निष्केशशिरसि ॥

इन्द्रवंशा । स्त्री । वर्णवृत्तविशेषे ॥ वंशस्थवृत्तेयदिपूर्वमक्षरं दीर्घंप्रयुक्तंकविताविवतारकैः । गौडावनीनाथ कुलप्रकाशक स्यादिन्द्रवंशेत्यभिधानतस्तदा ॥

इन्द्रवज्रा । स्त्री । वर्णवृत्तविशेषे ॥ कर्णध्वजौगणड्मगेन्द्रहारा राजन्तियस्याश्चरणेसमस्ते । तामिन्द्रवज्रामतिमात्रकान्तां भोगीन्द्रवक्त्रोज्ज्वलमरन्दधाराम् ॥ यथा । रक्ताम्बुदे नोदितकल्पमाला शीतांशुचण्डातपकुण्डलाभ्याम् । तारांशुतारावलिहृद्यहारैः स्वीयांश्रियंभूषयतीवसन्ध्येति ॥

इन्द्रवज्राहतपक्षः । पुं पर्वते ॥

इन्द्रवारुणिका । स्त्री । इन्द्रवारुण्याम् ॥

इन्द्रवारुणी । स्त्री । राखालससा इति गौडप्रसिद्धलतायाम् । विशालायाम् । पीतपुष्पायाम् । तोसतुंबी

कीजड जोश्वेतवर्ण और अतिकड वीहोती है इन्द्रारुणीतिचभाषा ॥

इन्द्रंवारयति। वृञ्०। उ०। कृवृदा रीतिबाहुलकग्रहणात्दुनन्।

इन्द्रद्रुः। पुं। देवदारुणि॥

इन्द्रवृद्धा। स्त्री। व्रणरोगविशेषे। तल्लच णम्। पद्मकर्णिकवन्मध्येपिडकापि डकाचिताम्। इन्द्रवृद्धान्तुतांविद्या-द्वातपित्तोत्थितांभिषग्गिति॥

इन्द्रव्रतम्। न। राज्ञोव्रतविशेषे। यथा। वार्षिकांश्चतुरोमासान् यथेन्द्रोऽभि प्रवर्षति। तथाभिवर्षेत्स्वंराष्ट्रंकामै-रिन्द्रव्रतंचरन्निति॥

इन्द्रशत्रुः। पुं। वृत्रासुरे। इन्द्रस्यशत्रुः शा तयिता हन्तेतिषष्ठीसमासेन वृत्रस्ये न्द्रहन्तृत्वम्। इन्द्रे॥ इन्द्रःशत्रुर्यस्ये तिबहुव्रीहिर्दर्चस्येन्द्रेणवध्यत्वात्।

इन्द्रसावर्णिः। पुं। चतुर्दशमनौ।

इन्द्रसुतः। पुं। जयन्ते। वालिनामवा नरराजे। अर्जुनपाण्डवे। अर्जुनवृ क्षे। इन्द्रस्यसुतः।

इन्द्रसुरसः। पुं। इन्द्रसुरिसे॥

इन्द्रसुरिसः। पुं। निर्गुण्ड्याम्। सिन्दु-वारे। म्योंडी इति काशी भाषा। सभालूइतिभाषा। वनहाँ इतिपर्व तभाषा॥

इन्द्रसूनुः। पुं। इन्द्रसुतस्यार्थे॥

इन्द्रसेनः। पुं। प्लक्षद्वीपस्थेऽद्रिविशेषे॥

इन्द्रा। स्त्री। फणिज्झकेवृक्षे॥

इन्द्राक्षः। पुं। ऋषभौषधौ।

इन्द्राग्निधूमः। पुं। हिमे।

इन्द्राणिका। स्त्री। इन्द्रसुरिसे। निर्गु ण्ड्याम्। इन्द्रस्यजन्या। इन्द्रवरुणे-तिङीषानुकौ। जन्यजनकसम्बन्धे पिपुंयोगस्तत्रगृह्यते। कन्। ह्रस्व त्वञ्च। यद्वा। इन्द्रमानयति। अने ण्यन्तात् कर्मण्यण्। ङीप्। कन्। ह्रस्वः॥

इन्द्राणी। स्त्री। इन्द्रपत्न्याम्। शच्या म्। इन्द्रस्यस्त्री। इन्द्रवरुणेति ङी षानुकौ। दुर्गायाम्। यथा। ऐश्व र्यं परमंयस्याःवशेचै वसुरासुराः। इ दिच परमैश्वर्ये इन्द्राणीतेनसाशिवे तिदेवी पुराणम्। इन्द्रसुरिसे। स्त्री णांकरणे। नीलसिन्दुवारे। स्थूलै लायाम्। स्थूलैलायाम्। मातृका विशेषे॥

इन्द्रानुजः। पुं। विष्णौ।

इन्द्रायुधम्। न। इन्द्रधनुषि। शक्रायुधे।

इन्द्रारिः। पुं। असुरे। इन्द्रस्यअरिः।

इन्द्रावरजः। पुं। विष्णौ। इन्द्रस्यावरं जातः। अन्येष्वपीतिडः।

इन्द्राशनः। पुं। भङ्गायाम्। संविदि।

इन्द्रासनम्। न। पञ्चमात्रिकस्यप्रथमे

।ऽऽ प्रभेदे ।

इन्द्रियम् । न । विषयिणि । हृषीके । चक्षुरादिषु । सात्त्विकाहङ्कारोपादानानि इन्द्रियाणि । तानि च बुद्धीन्द्रियकर्मेन्द्रियभेदाद्द्विविधानि । उभयमपि इन्द्रस्यात्मनो विषयोपलब्धिकरणतया लिङ्गत्वादिन्द्रियमुच्यते । तत्र श्रोत्रत्वक्चक्षूरसनाघ्राणाख्यानि ज्ञानेन्द्रियाणि भवन्ति । वाक्पाणिपादपायूपस्थानि च कर्मेन्द्रियाणिभवन्ति । उभयात्मकंमनः । मिलित्वैकादशानीन्द्रियाणि भवन्ति ॥ भूतप्रकृतिकानीन्द्रियाणीति नैयायिकाः । तथाच गौतमप्रणीतं सूत्रम् । घ्राणरसनचक्षुस्त्वक्श्रोत्राणीन्द्रियाणि भूतेभ्यः । १ । १२ । विषयग्रहणकार्यानुमेयंकरणमिन्द्रियम् । इन्द्रस्यात्मनो लिङ्गम् इन्द्रेणदृष्टं ज्ञातं ममचक्षुर्मम श्रोत्रमित्यादिक्रमेण इन्द्रेणसृष्टम् इन्द्रेणजुष्टम् प्रीणितं सेवितंवा इन्द्रेणदत्तं यथायथंविषयेभ्यः । इतिशब्दः स्वे प्रकारे तेनइन्द्रेण दुर्जयम् इत्याद्यर्थेषु इन्द्रियमिन्द्रलिङ्गेत्यादिनिपातनादिन्द्रशब्दात् घच् । रेतसि । वीर्य्ये ।

इन्द्रियकर्म्म । न । वाह्यानांश्रोत्रवागादीनामान्तरयोश्चमनोबुद्ध्योःकर्म्मसु । तानिचशब्दश्रवणस्पर्शग्रहणरूपदर्शनरसग्रहणगन्धग्रहणानि वचनादानगमनविसर्गानन्दाख्यानि सङ्कल्पाध्यवसायौच यथासङ्ख्यंभवन्ति ।

इन्द्रियग्रामः । पुं । इन्द्रियसमूहे ।

इन्द्रियनिग्रहः । पुं । विषयेभ्यश्चक्षुरादिवारणे । चक्षुःश्रोत्रादिज्ञानेन्द्रियाणां वाक्पाण्यादिकर्मेन्द्रियाणाञ्च तत्तद्गोलकोपरोधमात्रेण हठान्निरोधइत्यर्थः ॥ इन्द्रियाणान्तु सर्वेषांयद्येकं क्षरतीन्द्रियम् । तेनास्य क्षरतिप्रज्ञा दृतेःपात्रादिवोदकम् ।

इन्द्रियवधः । पुं । एकादशविधे इन्द्रियाणांवधे । यथा । बाधिर्य्यंकुष्ठतान्धत्वं जडताऽजिघ्रता तथा । मूकता कौणपङ्गुत्वक्लैव्योदावर्त्तमत्तताः । यथा सङ्ख्यमेकादशाना मेकादशवधाभवन्ति ॥

इन्द्रियवृत्तिः । स्त्री । श्रोत्रादीनांशब्दादिषु । वागादीनां वचनादिषु । मनोबुद्ध्योः सङ्कल्पाध्यवसाययोः ॥ यथाहुः साङ्ख्याः । शब्दादिषुपञ्चानामालोचनमात्रमिष्यतेवृत्तिः । वचनादानविहरणोत्सर्गानन्दाश्चपञ्चा

नाम ॥ वुद्धीन्द्रियाणांसम्मुग्धवस्तुमा त्रदर्शनमालोचन मुक्तम् । यथाहुः। सम्मुग्धं वस्तुमात्रन्तु ।ागगृह्णात्य विकल्पितम् । ततसामान्यविशेषा भ्यां कल्पयन्ति मनीषिणइति । त था । अस्ति ह्यालोचनंज्ञानं प्रथमंनि र्विकल्पकम् । बालमूकादिविज्ञान सदृशंशुद्धवस्तुजम् ॥ ततःपरंपुनर्व स्तुधर्म्मैर्जात्यादिभिर्यया । वुद्ध्यावसी यते सापिप्रत्यक्षत्वेनसम्मतेति ॥

इन्द्रियस्वापः । पुं । प्रलये ॥

इन्द्रियात्मा । पुं । इन्द्रियेषु ।

इन्द्रियादिः । पुं । इन्द्रियाणांकारणे रा जसाहङ्कारे ॥ ॥

इन्द्रियार्थः । पुं । शब्दस्पर्शरूपरसग न्धाख्ये । विषये । गोचरे । गन्धर सरूपस्पर्शशब्दाःपृथिव्यादिगुणास्त दर्थाः । इति न्यायसूत्रम् ।१।१४ । वैशेषिकाणां द्रव्यगुणकर्मसु अर्थ- शब्दाभिधेयत्वम्।अतःपञ्चानांगन्धा दीनामेवकथंतत्त्वमित्याशङ्कानिरा सायतदर्थाइत्युक्तम् । तेषामिन्द्रि याणामर्थाविषयाउद्दिष्टा अपि तए वेत्याशयः । इत्यञ्चतदर्थत्वंलक्षण मितिमन्तव्यम् । तच्छब्देनवहिरि न्द्रियाणिपरामृश्यन्ते । तथाच एकै कवहिरिन्द्रियमात्रग्राह्यविशेषगुण- त्वं वहिरिन्द्रियत्वयाग्राह्यत्ववहिरिन्द्रि यग्राह्यगुणत्वंवातदर्थः । पृथिव्यादि गुणाइतिलक्ष्यनिर्देशः । तेकेगुणा इत्याकाङ्क्षायांगन्धेत्यादि । पृथि व्यादीनांगुणाइतिषष्ठीसमासो भा ष्यसम्मतः तेनगुणगुणिनोरभेदो- नेतिसूचितम् ॥ इन्द्रियैरर्थ्यते । अ र्थयाञ्चायाम् । कर्मणिघञ् ।

इन्द्रियायतनम् । न । शरीरे ।

इन्द्रियार्थसन्निकर्षः । पुं । प्रत्यक्षज्ञान हेतौ । सचषड्विधः । संयोगः । सं युक्तसमवायः । संयुक्तसमवेतसमवा यः । समवायः । समवेतसमवायः । विशेषणविशेष्यभावश्चेति ॥

इन्द्रियेशः । पुं । आत्मनि । जीवे ॥

इन्द्रेज्यः । पुं । वृहस्पतौ । इन्द्रस्येज्यः ॥

इन्धनम् । न । वह्निसन्दीपनार्थतृणका ष्ठयोः । पाकार्हकाष्ठे । एधसि । इ न्धेऽग्निरनेन । ञिइन्धी० । करणेति ल्युट् ॥

इभः । पुं । गजे । हस्तिनि ॥ उत्तरप दस्थः श्रेष्ठे । अष्टमे । एति ईयतेवा । इण्० । इणः किदितिभः ॥

इभकणा । स्त्री । गजपिप्पल्याम् । इभद वकणा ॥

इभदन्ता । स्त्री । नागदन्त्याम् । पर्वपु ष्प्याम् । पिषौषधौ ॥

इभनिमीलिका । स्त्री । भङ्ग्याम् ॥ छलंमिषञ्चवैदग्धीभङ्गिश्चेभनिमीलिकेतिचिकाण्डशेषः ॥

इभपालकः । पुं । हस्तिपके ॥

इभभरः । पुं । गजसमूहे ॥ इभानांभरः ॥

इभमाचलः । पुं सिंहे ॥

इभया । स्त्री । स्वर्णचीरीवृक्षे ॥

इभाख्यः । पुं । नागकेशरवृक्षे ॥

इभोषणा । स्त्री । गजपिप्पल्याम् ॥

इभ्यः । त्रि । आढ्ये । धनवति ॥ पुं । राज्ञि ॥ हस्तिपके ॥ इभमर्हति । दण्डादित्वात्यत् ॥ यद्वा । इःकामात् भ्यसते । भ्यसभये । अन्येभ्योपीतिडः ॥

इभ्यग्रामः । पुं । हस्तिपकानांसंवसथे ॥

इभ्या । स्त्री । शल्लकीवृक्षे ॥ करेण्वाम् । टाप् ॥

इभ्यिका । स्त्री । इभ्यायाम् ॥ इभ्यैव । स्वार्थेकन् । उदीचामितीदा देशः । पक्षे इभ्यका ॥

इयत् । त्रि । इदम्परिमाणविशिष्टे । एतावति ॥ इदम्परिमाणमस्य । किमिदम्भ्यांवोघइतिवतुप् वस्यचघः । इदङ्किमोरीश्की । यस्येतिलोपः । प्रत्ययमात्रमवशिष्यते ॥ पठन्तिचात्रवैयाकरणाऔपनिषदाश्च । उदितवतिपरस्मिन्प्रत्ययेशास्त्रयोनैागतवतिविलयञ्चप्राकृतेपिप्रपञ्चे । सपदिपदमुदीतं केवलं प्रत्ययोयत् तदियदितिमिमीतेकोत्तुदापण्डितोपीति॥पुं।इयान्।स्त्री।इयती॥

इयत्ता । स्त्री । सीमायाम् ॥ परिमाणे ॥ संख्यायाम् ॥ इयतोभावः । तल् ॥

इरम्मदः । पुं। मेघज्योतिषि । वज्राग्नौ ॥ इराउदकम् तेनमाद्यतिदीप्यते अविन्धनत्वात् इत्यर्थे उग्रम्पश्येरम्मदेत्यादिनाखश् प्रत्ययोमुमागमश्चनिपातितः ॥ वाडवोपिइरम्मदइतिकेचित् ॥

इरा । स्त्री । भुवि ॥ वाचि । वारुण्याम् ॥ सुरायाम् ॥ इं कामंराति । रादाने । आतोनुपेतिकः ॥ अम्बुनि । जले ॥ इणगतौ । एति ईयतेवा । ऋज्रेन्द्राग्रेतिसाधुः । निपातनाद्गुणाभावः ॥ अन्ने ॥

इराचरम् । न । करकायाम् । वर्षोपले ॥ त्रि । भूचरे ॥ अम्बुचरे ॥ इरायांचरति । चरेष्टः ॥

इराजः । पुं । कन्दर्पे ॥

इरावती । स्त्री । बटपत्रीवृक्षे । पाषाणभेदीविशेषे ॥ परीक्षित्नृपतेर्भार्यायाम् ॥

इरिणम् । न । ऊषरभूमौ । शून्ये । निराश्रये । ऋच्छति । ऋगतिमापणयोः । अर्त्तेः किदिञ्चेति इनन् ।

इरिमेदः । पुं । अरिमेदे । विट्खदिरे । इरिमेदः कषायोष्णोमुखदन्तगदास्रजित् । हन्तिकण्डुविषश्लेष्मकृमिकुष्ठविषग्रहान् ।

इरिबेल्लिका । स्त्री । मस्तकोद्भवव्रणरूपपीडाविशेषे । तल्लक्षणम् । पिडकामुत्तमाङ्गस्थां वृत्तामुग्ररुजाज्वराम् । सर्वात्मिकां सर्वलिङ्गां जानीयादिरिबेल्लिकामिति ।

इरेशः । पुं । विष्णौ । वरुणे । वागीशे । राज्ञि । इरायाः ईशः ।

इर्वारुः । स्त्री । कर्कट्याम् ।

इर्वारुशुक्तिका । स्त्री । फूट इतिभाषाप्रसिद्धे इर्वारुविशेषे । निर्भिन्नकर्कट्याम् ॥

इल । त्रि । प्रेरके ॥ इलति प्रेरणां करोति । इलप्रेरणे । इगुपधलक्षणः कः ।

इलविला । स्त्री । पुलस्त्यभार्यायाम् । ऐडविडभुवि । कुवेरस्यजनन्याम् ।

इला । स्त्री । सौम्यकलत्रे । बुधयोषिति ॥ धरित्र्याम् । गवि । वाचि । इलति । इलउतक्षेपे । इगुपधेतिकः ॥

इलावृतम् । न । जम्बुद्वीपस्य नववर्षान्तर्गतवर्षविशेषे । तच्चसुमेरुसंवेष्ट्यास्ते । पश्चान्माल्यवतः प्राच्यांगन्धमादनशैलतः । इलावृतंनीलगिरेर्याम्यतोनिषधादुदक् ।

इलिका । स्त्री । अवन्यायाम् । भुवि । इलैव । स्वार्थेकः ।

इली । स्त्री । ईल्याम् । करवालिकायाम् । कटारी छायछुरी इतिभाषा । इलगतौ क्षेपेच । इन् । कृदिकारादितिवाङीष् ।

इलीशः । पुं । इल्लिशे । हिलशे माच इतिगौडभाषाप्रसिद्धे मत्स्यविशेषे ।

इल्लिशः । पुं । इलीशे । इल्लिशोमधुरः स्निग्धो रोचनो वह्निवर्द्धनः । पित्तहृत कफकृत किञ्चिल्लघुर्बल्योनिलापहः ।

इल्लीशः । पुं । इल्लिशे ।

इल्वकाः । स्त्री । इल्वलासु । नित्यंबहुवचनान्तः ।

इल्वलः । पुं । वातापेर्भ्रातरि दैत्यविशेषे । मत्स्यप्रभेदे । पक्षिविशेषे । इलति । इलस्वप्ने क्षेपणेच । सानसिवर्णसि पर्णसीत्यादिनावलच् गुणाभावश्च निपात्यते ।

इल्वलाः । स्त्री । मृगशिरःशिरोदेशस्थतारकासु । मृगशिरःशिरस्थानां पञ्चानांस्वल्पतारकाणां यास्तारकास्तच्छिरोदेशेनिवसन्ति ताः इल्व-

ला । इलन्ति । इल० । निपातनाद्गलच् गुणाभावश्च । नित्यवहुवचनान्तोयम् ॥

इव । अ । उपमायाम् । सादृश्ये । साम्ये । ईषदर्थे । उत्प्रेक्षायाम् । वाक्यालङ्कारे ।

इषः । पुं । आश्विनमासि । इषगतौ । एषणम् इट् यात्रा । भावेक्विप् । साऽस्मिन्नस्ति जिगीषूणाम् । अर्श आद्यच् ॥

इषिका । स्त्री । गजाक्षिगोलके ॥ ईष्यते । ईषउञ्छे । ईषगतिहिंसादर्शनेषु । ईषेःकिद्ध्रस्वश्चेतीकन् । धातोर्ह्रस्वश्च । तूलिकायाम् ॥ इष्यते । इषगत्यादौ । कृञादिभ्योवुन् ।

इषितः । त्रि । अभिप्रेते । इष्टे ।

इषिरः । पुं । अग्नौ । इष्यति । इषगतौ । इच्छतिवा । इषइच्छायाम् । इषमदीत्यादिना किरच् ।

इषीका । स्त्री । काशे । मुञ्जामध्यवर्त्तितृणे । सींक तुली इतिचभाषा । ईषति ईषतेवा । ईषउञ्छे । ईषगतिहिंसादर्शनेषु । ईषेःकिद्ध्रस्वश्चेतिरीकन् ॥ दर्भशलाकायाम् ।

इषुः । पुं । स्त्री । वाणे । सायके । पञ्चसु । ईष्यतेऽनेन । ईषगत्यादौ । ईषते हिनस्तिवा । ईषेःकिद्ध्रस्वश्चेत्युरादेरित्युः ।

इषुधिः । पुं । स्त्री । इषूणांस्थाने । तूणीरे । इषवोधीयन्तेऽत्र । डुधाञ्० । कर्मण्यधिकरणेचेतिकिः ॥

इषुपुङ्खा । स्त्री । शरपुङ्खायाम् ।

इषुमाला । स्त्री । शरावल्याम् ।

इषूपलयन्त्रम् । न । शरशिलाक्षेपके यन्त्रविशेषे ।

इष्टम् । त्रि । आशंसिते । पूजिते ॥ प्रिये । इष्यमाणे । इष्यते । इषइच्छायाम् । मतिबुद्धीतिक्तः । पुं । सप्ततन्तौ । यज्ञे ॥ एरण्डवृक्षे । न । संस्कारे । क्रतुकर्मणि ॥ क्रतुर्यज्ञः कर्मचदानादि तयोः समाहारः तदिष्टशब्दवाच्यम् । अतएव मनुः । एकाग्निकर्महवनं त्रेतायां यच्चहूयते । अन्तर्वेद्यांचयद्दानमिष्टन्तदभिधीयते इति । अग्निहोत्रंतपः सत्यंवेदानाञ्चार्थपालनम् । आतिथ्यंवैश्वदेवञ्चप्राहुरिष्टञ्चनाकदम् । यजनम् । यजदेवपूजादौ । नपुंसके भावेक्तः । अनुकूलवेदनीये देवादिलक्षणयागादिफले । ईश्वराराधनादौ । एषणम् । इषेःक्तः । परमानन्दरूपत्वेन सर्वेषांप्रियत्वादिष्टः परमात्मैव ।

इष्टका । स्त्री । गृहादिनिर्म्माणार्थं दग्धमृत्खण्डविशेषे । ईंटइतिप्रसिद्धे । इष्यते । इष० । इष्यसिभ्यांतकन् ।

इष्टकेषीकामालानामितिनिर्देशात् प्रत्ययस्थादितिनेत्वम् ॥

इष्टकापथम् । न । इष्टकाभिर्निर्मितेपथि । उशीरे । वीरणमूले । इष्टकापथमस्य अधोवायुकरत्वात् । यद्वा । इष्टकेव दृढः पन्थायस्य । इष्टकायामपि पन्थायस्येतिवा ॥

इष्टकामधुक् । त्रि । अभीष्टभोगप्रदे । इष्टानांकामधुक् ।

इष्टकावः । त्रि । इष्टकावति । इष्टकाः सन्त्यस्यास्मिन् वा । अन्येभ्योपिदृश्यतइतिवप्रत्ययः ।

इष्टगन्धः । त्रि । सुगन्धौ । न । वालुके । इष्टश्चासौ गन्धश्च । इष्टोगन्धोयस्ययस्मिन् वा ।

इष्टा । स्त्री । शमीवृक्षे ।

इष्टापूर्त्तम् । न । यज्ञखातादिकर्मणि । यथा । अग्निहोत्रंतपः सत्यं वेदानाञ्चानुपालनम् । आतिथ्यं वैश्वदेवश्च इष्टमित्यभिधीयते । वापीकूपतडागादिदेवतायतनानिच । अन्नप्रदानमारामः पूर्त्तमित्यभिधीयते । इष्टञ्च पूर्त्तञ्च अनयोः समाहारः ।

इष्टार्थोद्युक्तः । त्रि । उत्सुके । उत्साहयुक्ते । इष्टश्चासावर्थश्च तत्रउद्युक्तः ।

इष्टिः । स्त्री । यागे । दर्शपूर्णमासेष्ट्याम् । अभिलाषे । श्लोकसङ्ग्रहे । एषणम् । इष० । क्तिन् । इज्यतेऽनयेति वा । यज० क्तिन् ॥

इष्टिकापथिकम् । न । लामज्जकतृणे । इतिराजनिर्घण्टः ।

इष्टिपचः । पुं । दैत्ये । दनुजे ।

इष्टिमुट् । पुं । दैत्ये । इष्टिंमुष्णाति । मुषस्तेये । क्विप् ।

इष्टुः । स्त्री । इच्छाविशेषे ॥

इष्मः । पुं । कामे । वसन्ते । इष्यति । इषगतौ । इच्छतिवा । इषइच्छायाम् । इषियुधीतिमक् ।

इष्यः । पुं । वसन्तर्त्तौ ॥

इष्वः । त्रि । उपदेष्टरि । इष्यतेऽसौ । इष० । सर्वनिघृष्वरिष्वलष्वशिवपद्वप्रह्वेष्वाअतन्त्रेइतिवन् गुणाभावश्च निपात्यते ।

इष्वसनः । पुं । चापे । अस्यतेऽनेनेष्वसनः । इषूनामसनः ।

इष्वासः । पुं । धनुषि । त्रि । इषुक्षेपके । धन्विनि । इषवो बाणा अस्यन्ते अनेन । असु० । हलश्चेतिघञ् ।

इ३ । अ । दुःखभावनायाम् । सन्तापे । कोपे ॥

इह । अ । अस्मिन् । अत्र । अधिकरणे । व्यवहारभूमौ । अस्मिन् । इदमोहः । इदमइश् ।

इहत्यः । त्रि । इहभवे । इहजातादौ ।

। अव्ययात्त्यप् ।

इहामुत्रार्थफलभोगविरागः । पुं । ऐहिकपारत्रिकविषयभोगेभ्योनितरांविरतौ । मुक्तेर्द्वितीयसाधने । ऐहिकानांस्रक्चन्दनादिविषयभोगानांकर्मजन्यतया अनित्यत्त्ववत् आमुष्मिकाणामप्यमृतादिविषयभोगानामनित्त्यतया तेभ्यो नितरांविरतौ ।

इही । अ । त्वक्रच्छेत्त्यर्थे । ज्ञम्मप्रसिद्धपकम् ।

ई:

ई । अ । विषादे । दुःखभावने । अनुकम्पायाम् । क्रोधे । प्रत्यक्षे । सन्निधौ । सम्बोधने ॥

ईः । स्त्री । लक्ष्म्याम् । अस्य स्त्री । ङीष् ॥

ईक्षणम् । न । दर्शने । चक्षुषि । दृष्टि ॥ ईक्ष्यतेऽनेन । ईक्ष्द० । ल्युट् ।

ईक्षणिकः । पुं । हस्तरेखाद्यवलोकनपूर्वकशुभाशुभफलकथनेनजीविनि ॥ शुभाशुभयोरीक्षणमस्त्यस्य ठन् ।

ईक्षणिका । स्त्री । दैवज्ञायाम् । लक्षणादिना जनानांशुभाशुभनिरूपिकायाम् । न० ठन् । ईक्ष्यते । ईक्ष

दर्शनाङ्कनयोः । ण्वुल्षा ।

ईक्षणीयः । त्रि । शोभमाने । ईक्षितुं योग्यः । अनीयर् ॥ अवलोकनीये ।

ईक्षा । स्त्री । दृष्टौ । ईक्षणम् । ईक्ष० । गुरोश्चेत्त्यः । टाप् ।

ईक्षितः । त्रि । अवलोकिते । ईक्ष० । नपुंसके भावेक्तः ।

ईजानः । पुं । यजमाने । कर्मिणि । ईजते । ईज० । शानच् ।

ईडा । स्त्री । स्तुतौ । ईडनम् । ईड स्तुतौ । गुरोश्चेत्त्यः । टाप् ॥

ईडितः । त्रि । स्तुते । कृतस्तवे । ईड्यते स्म । ईड० । क्तः ।

ईड्यः । त्रि । स्तुत्ये । वन्द्ये । स्तव्ये । ईडितुंयोग्यः । ण्यत् ॥

ईतिः । स्त्री । डिम्बे । अजन्ये । उत्पाते ॥ प्रवासे । कृषेः षट्प्रकारोपद्रवविशेषे । यथा । अतिवृष्टिरनावृष्टिः शलभामूषकाः शुकाः । अत्त्यासन्नाश्चराजानः षडेता ईतयः स्मृताः इति । ईयतेऽनया । ईङ् गतौ । क्तिन् ।

ईदृक्षः । त्रि । ईदृशे । दृक्षेचेतिईदृश् ॥

ईदृक् । त्रि । ईदृशे । इसक्तेन्याय इस् प्रकार इतिभाषा । अयमिवदृश्यते । इदमिवपश्यतिवा । दृशिर्प्रे० । त्यदादिषुदृशइतिक्विन् । इदंकिमो

रीशकी ॥

ईदृश: । त्रि । ईदृशि ॥ अयमिव दृश्य ते । इदमिव पश्यति वा । दृशेस्त्यदादिष्विति कञ् । इदम ईश् ।

ईप्सा । स्त्री । आप्तुमिच्छायाम् ॥

ईप्सित: । त्रि । अपेक्षिते ॥ अभिप्रेते ॥ इष्टे । आप्तुमिष्टम् । आप्ल्व्याप्तौ । सन् । क्त: । आपज्ञप्यृधामीत् । अत्रलोपोऽभ्यासस्येत्यभ्यासलोप: ।

ईप्सु: । त्रि । आप्तुमिच्छौ ।

ईयिवान् । त्रि । उपगते । इण° । उपेयिवाननाश्वाननूचानश्चेति क्विट: क्वसुर्द्वित्वमभ्यासदीर्घत्वं वस्वोरिट् च निपात्यते । सूत्रे उपइत्यविवक्षितम् ।

ईरण: । पुं । वायौ । ईरति ईरयतिवा । ईर° । युच् । ल्युर्वा । न । चलने ।

ईरितम् । त्रि । प्रोक्ते । प्रेरिते ॥ क्षिप्ते । ईर्यतेस्म । ईरगतौ कम्पनेच । क्त: ।

ईरितात्मा । पुं । प्रकटितस्वरूपे ।

ईर्म्मम् । न । व्रणे । ईरति सुखम् । ईर गतिप्रेरणयो: । बाहुलकान्मक् ।

ईर्य्या । स्त्री । ध्यानमौनादिकस्य भिक्षुव्रतस्यानुष्ठाने । चर्य्यायाम् ॥ चर्य्यान्त्वीर्य्याविदुर्बुधा: । ईर्यते । ईरगतौ । ऋहलोर्ण्यत् ।

ईर्य्यापथ: । पुं । ध्यानाद्युपाये । ईर्य्याया: पन्था: । ऋक्पूरित्यः ॥

ईर्वारु: । पुं । स्त्री । कर्कट्याम् । ईरणम् । ईर° । सं° क्विप् । ईरं वृणोति वारयतिवा । वृञ्° । बाहुलकादुण् ।

ईर्षा । स्त्री । अक्षमायाम् ।

ईर्षालु: । पुं । अक्षमे । ईर्षायुक्ते ॥

ईर्ष्यक: । पुं । दृष्टियोन्याख्यक्लीवे । दृष्ट्वाव्यवायमन्येषां व्यवायेय: प्रवर्त्तते । ईर्ष्यक:सतुविज्ञेयोदृष्टियोनिश्च सस्मृत: ॥

ईर्ष्या । स्त्री । अक्षान्तौ । परोत्कर्षासहिष्णुत्वे । परोत्कर्षाऽक्षमेर्ष्यास्यादीर्ष्यामन्युतोपिच । ईर्ष्यणाम् । ईर्ष्य ईर्ष्यायाम् । गुरोश्चेत्यः ॥

ईर्ष्यालु: । त्रि । अक्षान्तिशीले । कुहने । सेर्ष्ये । ईर्ष्यांलाति । ला । मितद्र्वादित्वाड्डु: ।

ईला । स्त्री । धरित्र्याम् । गवि ॥ वाचि । सौम्यकलत्रे ।

ईलि: । स्त्री । ह्रस्वगदाकारेहस्तदण्डे । करपालिकायाम् । कटारी कटार इत्यादिभाषा । ईर्त्ते ईर्यतेवा । ईर° । इन् । कपिलकादि: । ईड्यते वा । ईड° । डलयोरभेद: ।

ईलित: । त्रि । स्तुते । ईड्यतेस्म । ई

ड० । क्त: । डलयोरभेदाल्ल: ॥

ईली । स्त्री । ह्रस्वगदाकारे हस्तदण्डे । करपालिकायाम् ॥ कृदिकारादि तिपाक्षिकोङीष् ॥

ईट् । पुं । परमेश्वरे ॥ ईष्टे । ईश ऐश्वर्ये । क्विप् ॥

ईश: । पुं । महादेवे । सदाशिवे ॥ ईशानकोणाधिपतो ॥ सर्वेषामीशितरि । विशुद्धसत्त्वप्रधानमायोपाधिके परमेश्वरे । हिरण्यगर्भे ॥ त्रि । प्रभो । स्वामिनि ॥ एकादशसु ॥ ईष्टे । ईश० । इगुपधेतिक: ॥

ईशवल्लभ । न । पाशुपतानां द्वितीये पाशे ॥ ईष्टे स्वातन्त्र्येणइति ईश: । तदीयंवल्लंराेधशक्तिर्द्वितीय: पाश: । तथाचोक्तम् । तासांमाहेश्वरीशक्ति:सर्वानुग्राहिकाशिवा । धर्मानुवर्त्तनादेवपाशइत्युपचर्य्यतेइति ॥

ईशसखा । पुं । कुबेरे ॥ ईश:सखास्य ॥

ईशा । स्त्री । पार्वत्याम् । दुर्गायाम् ॥ ईष्टे । ईश० ॥ कान्ताट्टाप् ॥

ईशान: । पुं । शिवे । महादेवे ॥ एकादशरुद्रान्तर्गतरुद्रविशेषे ॥ शिवाष्टमूर्त्त्यन्तर्गतसूर्यमूर्त्तो ॥ शमीवृक्षे ॥ न । ज्योतिषि ॥ त्रि । ईशितरि । नियन्तरि । स्वामिनि ॥ ईष्टे तच्छील: । ताच्छील्यवयोवचनशक्तिषु चानश् ॥

ईशानी । स्त्री । स्कन्दमातरि । दुर्गायाम् ॥ ईशानस्यस्त्री । पुंयोगलक्षणोङीष् ॥ शमीवृक्षे ॥

ईशिता । स्त्री । ईशित्वे । अणिमाद्यष्टैश्वर्यान्तर्गतैश्वर्यविशेषे । प्रभुत्वे ॥ येनस्थावराअप्याज्ञाकारिणो भवन्ति ॥ ईशोऽस्यास्ति । अतइनिठनाविति इनि: । ईशिनो भाव: । तस्य भावस्त्वतलाविति तल् ॥

ईशिता । त्रि । ईश्वरे । अधिपतो । प्रभो । नियन्तरि ॥ ईष्टे । ईश० । तृन् तृचो ॥

ईशित्वम् । न । ईशितायाम् । देवानामष्टैश्वर्यान्तर्गतैश्वर्यविशेषे ॥ यत्रभूतभोतिकानां प्रभवव्यूहव्ययानामीशिताभवति । ईशिनोभाव: ।त्व: ॥

ईश्वर: । पुं । शिवे ॥ मन्मथे ॥ विशुद्धसत्त्वप्रधानाज्ञानोपहितचैतन्ये । ईशनादिशक्तियुक्ते जगदधिष्ठातरि ॥ हिरण्यगर्भे । विचित्रशक्तित्वात्-सर्वसमर्थे सर्वनियन्तरि नारायणे ॥ उक्तञ्चादेवीगीतायाम् । तत्रयाप्रकृति:प्रोक्तासाराजन् द्विविधामता ॥ सत्त्वात्मिकातुमायास्यादविद्यागुणमिश्रिता । स्वाश्रयं यातु संरक्षेत् सा मायेतिनिगद्यते ॥ तस्यां यत्प्रति

बिम्बस्यादिम्बभूतस्यचेशितुः । सई श्वरः समाख्यातः स्वाश्रयज्ञानवान् परः ॥ तस्यां स्वाश्रयाव्यामोहकारिण्यां शुद्धसत्त्वप्रधानायां मायायामीशितुःपरमात्मनोयत् प्रतिविम्बंपतति तत् प्रतिबिम्बमीश्वरः । सचेश्वरः स्वाश्रयं व्यापकं ब्रह्मतज्ज्ञानवानभवति माययातदाधारब्रह्मणो नावरणात् ॥ सर्वज्ञः सर्वकर्त्ताचसर्वानुग्रहकारकः । इति ॥ देहेन्द्रियसङ्घातस्यस्वामिनिजीवे ॥ ईशनशीले । समर्थे । सर्वान्तर्यामिणि ॥ क्लेशकर्मविपाकाशयैरपरामृष्टः पुरुषविशेषईश्वरः इतिपतञ्जलिः ॥ ईशणशीलमस्त्यर्थंनचमामीशतेपरः । दद्दामिचसदैश्वर्यमीश्वरस्तेनकीर्त्तितः ॥ प्रभवादिषष्ठिकादशेऽब्दे ॥ सुभिक्षंक्षेममारोग्यंकार्पासस्यमहार्घता । लवणं मधुगव्यञ्चईश्वरेदुर्लभं प्रिये ॥ त्रि । आढ्ये ॥ स्वामिनि ॥ ईशितुं शीलमस्येति । स्थेशभासपिसकसोवरच इतिवरच् ॥ ईष्टे । ईश० । वरच ॥ यद्वा । अश्नुते । अशूव्याप्तौ सङ्घातेच । अश्नोतेराशुकर्मणिवरट्चेतिवरट् । चादुपधाया ईत्त्वम् ॥

ईश्वरप्रणिधानम् । न । शौचादिपञ्चनियमेषु पञ्चमे नियमे । ईश्वरस्यमानसैरुपचारैरभ्यर्चने । सर्वकर्मणांतस्मिन् परमगुरौफलनिरपेक्षतयाऽर्पणे ॥ ईश्वरे प्रणिधानम् ॥

ईश्वरभावः । पुं । प्रजापालनार्थमीशितव्येषु प्रभुशक्तिप्रकटीकरणे ॥

ईश्वररथचरणः । पुं । कालचक्रे ॥ ईश्वररथस्यचरणः ॥

ईश्वरसेतुः । पुं । मर्यादायाम् । वर्णाश्रमादिधर्मे ॥ ईश्वरस्यसेतुरिव ॥

ईश्वरा । स्त्री । उमायाम् ॥ श्रीवाणयादिशक्तिषु ॥ वरजन्तादीश्वरशब्दात् टाप् । पुंयोगविवक्षाभावान् न ङीप् ॥

ईश्वरी । स्त्री । गौर्य्याम् । दुर्गायाम् ॥ श्रीवाणयादिशक्तिषु ॥ अश्नुते विश्वम् । वरङन्तादीश्वरात् ङीप् ॥ यद्वा । ईष्टे । ईश० । वनिप् । वनोरचेतिङीब्रौ ॥ लिङ्गिनीवृक्षे ॥ वन्ध्याकर्कोटक्याम् ॥ रुद्रजटालतायाम् ॥ नाकुलीकन्दे ॥

ईषत् । अ । अल्पे । किञ्चित् ॥ ईषणम् । ईषगत्यादौ । अतप्रत्ययः ॥

ईषत्करः । पुं । अञ्चलो । अनुवन्धे । गन्धे । लेशे ॥ त्रि । ईषत्क्रियमाणे वस्तुनि ॥ ईषत्क्रियते । ईषद्दुःसुष्विति भावे कर्मणिवा अकृच्छ्रार्थेषु ख

ण प्रत्ययः ॥

ईषत्पाण्डुः । पुं । धूसरवर्णे ॥

ईषदुष्णम् । न । कवोष्णे । मन्दोष्णे ॥ त्रि । तद्वति ॥ ईषच्चतदुष्णञ्च ॥

ईषद्धास्यम् । न । मन्दहास्ये । स्मिते ॥ ईषच्चतद्धास्यञ्च ॥ त्रि । तद्वति ॥

ईषद्रक्तः । पुं । अरुणे ॥ त्रि । तद्वति ॥

ईषा । स्त्री । हलयुगयोर्मध्यस्थकाष्ठे । लाङ्गलदण्डे ॥ ईषते । ईषगत्यादौ । इगुपधेतिकः । करणे गुरोश्चेत्यो वा ॥

ईषादन्तः । पुं । दीर्घदन्तगजे । उदग्रदन्ते ॥ ईषेवदन्तावस्य ॥

ईषिका । स्त्री । अक्षिकूटे । गजाक्षिगोलके ॥ ईषालाङ्गलकीलिका सेव । इवेप्रतिकृताविति कन् ॥ तूलिकायाम् ॥ अस्त्रविशेषे ॥ यथा । सोभिमन्त्र्यशरेषीका मौषिकास्त्रेणवीर्यवान् । काकंतमभिसन्धायससर्जपुरुषर्षभः ॥ इतिरामायणम् ॥ ईष्यते ईषतिवा । ईषगत्यादौ ईषउञ्छेवा । क्वुन् ॥

ईषिरः । पुं । अग्नौ । पावके ॥

ईषीका । स्त्री । इषीकायाम् । तूलिकायाम् ॥ ईषीकास्यादिषीकापीति द्विरूपकोषः । पर्फरीकादित्वात् साधुः ।

ईष्मः । पुं । कामदेवे ॥ वसन्तर्त्तौ ॥ ईषति ईषतेवा । ईषउञ्छे ईषगतिहिंसादर्शनेषु । इषियुधीन्धेत्र ईषीति दीर्घादि पाठस्याप्युक्तत्वात् मक् ॥

ईहा । स्त्री । उद्यमे । चेष्टायाम् ॥ वाञ्छायाम् ॥ ईहचेष्टायाम् । गुरोश्चेत्यः । टाप् ॥

ईहामृगः । पुं । वृकिमृगे ॥ नाटकरूपकभेदे ॥ कोके । वृके । भेडिया इतिभाषा ॥ ईहा मृगेष्वस्य ॥ ईहां मृगयते वा । मृगअन्वेषणे । कर्मण्यण् ॥ ईहाप्रधानो मृगोवा । शाकपार्थिवादिः ।

ईहितः । त्रि । अपेक्षिते ॥ न । उद्योगे । चरिते ।

उः

उ । अ । सम्बोधने ॥ रोषोक्तौ ॥ अनुकम्पायाम् ॥ नियोगे ॥ पदपूरणे ॥ पादपूरणे । विस्मये ॥ अवनम् । उङ् शब्दे । क्विप् । तुङ्न ॥

उः । पुं । शम्भौ । चन्द्रमौलौ । शिवे ॥ उकारे ।

उकनाहः । पुं । पीतरक्तवर्णे तुरङ्गे ॥
उक्तः । त्रि । कथिते । भाषिते । जल्पिते । अभिहिते ॥ न । एकाक्षरायां वृत्तौ । श्रीछन्दसि ॥ उच्यतेस्म । वचपरिभाषणे । ब्रूञोवचिर्वा । क्तः । सम्प्रसारणम् ॥
उक्तिः । स्त्री । व्याहारे । वचने ॥ वच४ । क्तिन् । सम्प्रसारणम् ॥
उक्थः । पुं । यज्ञविशेषे । न । प्राणे ॥ सामभक्तौ ॥ सामवेदे ॥ यज्ञायज्ञीयातत्परेण यानिसामानिगीयन्ते तान्युक्थानि । महाव्रताख्येक्रतौ प्रधानभूतंशस्त्रमुक्थशब्दार्थः ॥ उच्यते । वच० । पातृतुदीत्यादिनाथक् ।
उक्थशाः । पुं । यजमाने ॥ उक्थानि उक्थैर्वा शंसति । शंसुस्तुतौ । मन्त्रेश्वेतवहोक्थशस्पुरोडाशोण्विन्निच्यन्नश्वेतवहादीनांडस् पदस्येतिवक्तव्यम् । यत्रपदत्वंभावि तत्रडस् । उक्थशोभ्याम् । अन्यत्रखिः । उक्थशासौ उक्थशासइत्यादिबोध्यम् ॥
उक्था । स्त्री । एकाक्षरवृत्ते ॥ साद्विविधा । श्रीः १ सर्वगुरुः । श्रीस्ते सास्ताम् ॥ उः २ सर्वलघुः । उरवतु ।
उक्केदः । पुं । वाग्मी ॥
उक्षः । त्रि । सिक्ते । धौते ।
उक्षणम् । न । सेचने ॥
उक्षतरः । पुं । तृतीयंवयःप्राप्तेवृषे ॥ तनुत्वा । वत्सोक्षाश्वर्षभेभ्यश्चतनुत्वइतिष्टरच् । ङीषि । उक्षतरी ॥
उक्षा । पुं । बलीवर्दे । वृषे ॥ उक्षति उक्षसेचने । श्वन्नुक्षन्निति कनिन् ॥ ऋषभौषधौ ॥ त्रि । सेक्तरि ॥
उक्षितः । त्रि । सिक्ते ॥ क्लिन्ने ॥
उखर्वलः । पुं । तृणविशेषे । भूरिपत्रे । सुतृणे ॥
उखलः । पुं । उखर्वले । तृणोत्तमे ॥
उखा । स्त्री । पिठरे । रन्धनस्थाल्याम् । हाँडी भरथिया भाडू इत्यादिभाषा ॥ ओखति । उखगतौ । इगुपधेतिकः ॥ उखन्यतेवा । खनुअवदारणे । अन्येष्वपीतिडः । टाप् ॥
उख्यम् । त्रि । पिठरे । उखायां पक्कं मांसादौ ॥ उखायां संस्कृतम् । शूलोखाद्यत् ॥
उग्रः । पुं । महादेवे । रुद्रे ॥ वायुमूर्त्तिरयम् ॥ क्षत्रियाच्छूद्रायामूढायामुत्पन्ने । आगुरि इतिगौडभाषाप्रसिद्धे जातिविशेषे ॥ क्षत्रियाच्छूद्रकन्यायांक्रूराचारविहारवान् । क्षत्रशूद्रवपुर्जन्तुरुग्रोनामप्रजायते ॥ चत्तृग्रपुक्कसानान्तुविलौकोवधबन्धनमिति - मनुः । करणेनसमाख्यात्वृत्ति भौर्गवनिर्मिता ॥ शोभाञ्जनद्रुमे ॥ केर

लदेशे ॥ याष्टीके ॥ न। क्रूरसंज्ञक-नक्षत्रेषु ॥ पूर्वोत्तरद्वारगृहे ॥ वत्स नाभाख्यविषे ॥ त्रि। उत्कटे। दारुणकर्मकर्त्तरि ॥ उच्यति कुधासम्बध्य ते। उचसमवाये। ऋज्रेन्द्रेत्यादिनारक् गश्चान्तादेशः ॥

उग्रकर्म्मा। पुं। हिंस्रे ॥ उग्रंकर्मास्य ॥

उग्रकाण्डः। पुं। कारवेल्ले ॥

उग्रगन्धः। पुं। चम्पके ॥ कट्फले ॥ अर्ज्जकवृक्षे ॥ लशुने ॥ न। हिङ्गुनि ॥ त्रि। उत्कटगन्धयुक्ते ॥ उग्रोगन्धोऽस्य ॥

उग्रगन्धा। स्त्री। अजमोदायाम् ॥ वचायाम् ॥ छिक्किकौषधौ ॥ अजगन्धायाम् ॥ यवान्याम् ॥ उग्रोगन्धोऽस्याः ॥

उग्रचण्डा। स्त्री। देवीविशेषे ॥

उग्रतारा। स्त्री। देवीविशेषे ॥ उग्राद्विभयात्तारति यस्माद्भक्तान् सदा-म्बिकेनिरुक्तिः ॥

उग्रत्वम्। न। उग्रतायाम्। चण्डतायाम् ॥ उग्रस्य भावः। त्वः ॥

उग्रधन्वा। पुं। इन्द्रे। शत्रुवधायोग्रत धनुष्के ॥ उग्रंधनुर्यस्य। धनुषश्चेति नङ् ॥

उग्रनासिकः। त्रि। दीर्घनासाविशिष्टे॥

उग्रशेखरा। स्त्री। भीष्ममातरि। गङ्गायाम् ॥

उग्रश्रवाः। पुं। रोमहर्षणसुते। सूते ॥

उग्रसेनः। पुं। आहुके। कंसजनके ॥

उग्रसेनसुतः। पुं। कंसे ॥

उग्रा। स्त्री। कनखलाधिष्ठात्र्या मम्बायाम् ॥ वचायाम् ॥ यवान्याम् ॥ छिक्किकौषधौ ॥ उग्रजातेर्भार्यायाम् ॥ धन्याके ॥ प्रखरायांनार्याम् ॥ टाप् ॥

उचितम्। त्रि। न्यस्ते ॥ परिमिते ॥ समञ्जसे। ग्राह्ये ॥ उच्यते। वचपरिभाषणे। रुचिवचिकुचिकुटिभ्यःकितच् ॥ युक्ते ॥ ज्ञाते। विदिते ॥

उच्चः। त्रि। उन्नते। तुङ्गे। प्रांशौ ॥ उच्चिनोति। चिञ्०। अन्येभ्योपीतिडः ॥ उच्चैस्त्वम् अस्ति अथवा। अर्श आद्यच्। अव्ययानामितिटिलोपः ॥ नालिकेरे ॥

उच्चकैः। अ। अतिशयोच्चे ॥ उच्चैः। अव्ययसर्वनाम्नामितिप्रागिवीयेष्वर्थेषु टेः प्रागकच् ॥

उच्चटा। स्त्री। दम्भे ॥ चर्य्यायाम् ॥ लशुनप्रभेदे ॥ गुञ्जायाम् ॥ भूम्यामलक्याम् ॥ नागरमुस्तायाम् ॥ जटिलौषधौ। चूडालायाम्। मुस्ताविशेषे ॥ श्वेतागुञ्जोच्चटामोक्तेतिभावप्रकाशः ॥ उच्चटति। चटगतौ। अन्तर्भावितण्यर्थः। अच् ॥

उच्चण्डः । त्रि । त्वरायुक्ते । अविलम्बिते । प्रचण्डे । उच्चण्डनम् । चण्डिकोपे । घञ् ॥
उच्चतरुः । पुं । नारिकेले ॥
उच्चतालम् । न । पानगोष्ठ्यां नृत्ये ॥ इति हेमचन्द्रः ॥
उच्चदेवः । पुं । श्रीकृष्णे । गोविन्दे ॥
उच्चन्द्रः । पुं । रात्रिशेषे ॥
उच्चयः । पुं । नीव्याम् । परिधानवस्त्रग्रन्थौ ॥ इति हेमचन्द्रः ॥
उच्चलम् । न । मनसि ॥ चञ्चले ॥ पुं । ध्वजस्योर्द्ध्वकूर्चे ॥
उच्चललाटा । स्त्री । उन्नतललाटस्त्र्याम् ॥
उच्चलितः । त्रि । प्रस्थिते ॥
उच्चाटनम् । न । वैरिण एकदेशेऽनवस्थाकरणे ॥ उच्चाटनंस्वदेशादेर्भ्रंसनंपरिकीर्त्तितमितिशारदातन्त्रम् ॥
उच्चारः । पुं । उच्चारणे ॥ विष्ठायाम् ॥ उच्चार्यते त्यज्यते । चरगतौ । ण्यन्तः । घञ् ॥
उच्चारणम् । न । कथने । शब्दप्रयोगे ॥
उच्चारितः । त्रि । उदाहृते ॥ प्रकाशिते ॥
उच्चावचः । त्रि । बहुविधे । नैकभेदे ॥ उत्कृष्टापकृष्टे ॥ उदक्च अवाक्च । मयूरव्यंसकादित्वात्साधुः ॥

उच्चिकमिषा । स्त्री । उत्क्रान्तुमिच्छायाम् । उठवेकी इच्छा इतिभाषा ॥
उच्चिङ्गटः । पुं । तृणगडमत्स्ये ॥ त्रि । कोपनपुरुषे ॥
उच्चूडः । पुं । उच्चूले ॥ अस्योच्चूडावचूडाख्याबुद्ध्वाधो मुखचूडकाविति ध्वजाङ्गेषु हलायुधः ॥
उच्चूलः । पुं । ध्वजस्योर्द्ध्वकूर्चे । झण्डेकीपाग इतिभाषा ॥
उच्चैःश्रवाः । पुं । श्वेतवर्णे समुद्रमन्थनोत्थिते इन्द्रस्यघोटके ॥
उच्चैर्घुष्टम् । न । घोषणायाम् ॥ उच्चैर्घुष्यतेस्म । घुषिर्विशब्दने । क्तः ॥
उच्चैःश्रवाः । पुं । इन्द्रस्याश्वे । अश्वानां मध्येभगवतोविभूतौ ॥ अयंसप्तमुखः । यथोक्तंभागवते । गृहीतोऽश्वः सप्तमुखस्त्वयान्तपबलात्किलेति ॥ उच्चैर्मंत्रानश्रवोयशोयस्य ॥ उच्चैःश्रवसीयस्यवा ॥ यद्वा । उच्चैःशृणोति । श्रुश्रवणे । असुन् ॥ उच्चैःश्रवसस्तन्तुप्रणिपत्यसमर्पितामित्यत्रपृषोदरादित्वाद्गागमोबोध्यः । आकाशस्थैर्दिवौकसैरितिहरिवंशोक्तिवत् ॥ त्रि । वधिरे ॥
उच्चैः । अ । अत्यर्थे । महति । उन्नते ॥ उच्चीयते । चिञ् ० । उदिचेर्डैसिः ॥
उच्छन्नम् । त्रि । नष्टे ॥

उच्छलत । त्रि । उत्पतति ॥

उच्छशित: । त्रि । उल्लङ्घिते ॥ शशप्लु तगताविस्यस्मात् । क्त ॥

उच्छादनम् । न । उत्सादने । उद्वर्त्तने । गन्धद्रव्यद्वाराशरीरनिर्मलीकरणे ॥

उच्छास्त्रम् । त्रि । शास्त्रमतिषिद्धे ॥ शास्त्रविरुद्धे ॥ उद्गतं शास्त्रात् ॥

उच्छिख: । त्रि । उद्गतज्वाले ॥

उच्छित्ति: । स्त्री । उच्छेदे ॥ उच्छेदनम् । क्तिन् ॥

उच्छिन्न: । त्रि । नष्टे ॥ उच्छेदिते ॥ उच्छिद्यतेस्म । छिदिर्द्वैधीकरणे । क्त: ॥

उच्छिलीन्ध्रम् । न । छत्राके । छत्रिकायाम् ॥

उच्छिष्ट: । त्रि । भुक्तावशेषे । ऊंठ ऊंठन ऊंठा इतिभाषा ॥ त्यक्ते ॥

उच्छिष्टभोजनम् । त्रि । देवनैवेद्यवलिभोजनकर्त्तरि ॥ इति हेमचन्द्र: ॥

उच्छिष्टमोदनम् । न । सिक्थके । मैण सित्था इतिभाषा ॥

उच्छीर्षकम् । न । शिर:प्रदेशे ॥ उपधाने । सिराहना इतिभाषा ॥

उच्छून: । त्रि । स्फीते । उन्नते । वर्द्धिते ॥ अनोदाश्चरन्ति माचीना: । कामिन्या:कियदुच्छूनमुर: प्रेयानसमीक्ष्य ते । नर्थ्यशालिभि वीतप्रमतिदोन:कृषीवलइति ॥ उतश्वीयतेस्म । टुओश्विगतिवृद्ध्यो: । क्त: । ओदितश्चेतितस्यन: । यजादित्वा त्सम्प्रसारणे पूर्वरूपेचहल इतिदीर्घ: ॥

उच्छूनता । स्त्री । जृम्भणे ॥ भावेतल् ॥

उच्छृङ्खल: । त्रि । अबाधे । बन्धनरहिते । अनियन्तृतवस्तुनि । निरर्गले ॥ उद्गतंशृङ्खलंनिगडंयस्य ॥

उच्छेद: । पुं । विनाशे ॥

उच्छेदी । त्रि । बिनाशिनि ॥

उच्छेषणम् । न । उच्छिष्टे ॥

उच्छोषण: । त्रि । सन्तापकरे ॥

उच्छ्रय: । पुं । द्रुमादीनामुन्नतायाम् । उत्सेधे ॥ उच्छ्रयणम् । श्रिञ् सेवायाम् । बाहुलकादेरच् ॥

उच्छ्राय: । पुं । उच्छ्रये ॥ उच्छ्रयणम् । श्रिञ्० । उदिश्रयतिवेतीति घञ् ॥ उत्कृष्ट: आयोवा ॥

उच्छ्रित: । त्रि । सञ्जाते ॥ समुन्नद्धे ॥ उन्नते ॥ प्रवृद्धे ॥ उच्छ्र्यति उच्छ्रीयतेस्मवा । श्रिञोगत्यर्थेतिकर्म्मणिवा क्त: ॥

उच्छ्रित्य । अ । सन्तत्येत्यर्थे ॥ निखन्येत्यर्थे ॥

उच्छ्वसित: । त्रि । प्रफुल्ले । विकसिते ॥ जीविते ॥ स्फुरणे । फरकना इति

भाषा। उतश्वसिति। श्वस०। क्तः।

उच्छ्वासः। पुं। अन्तर्मुखश्वासे। आहरे। प्राणने। आख्यायिकापरिच्छेदे। आश्वासे। उच्छ्वसनम्। श्वसप्राणने। घञ्।

उज्जयनी। स्त्री। विशालायांपुरि। अवन्त्याम्।

उज्जयन्तः। पुं। रैवतपर्वते।

उज्जयिनी। स्त्री। महाकालपुर्य्याम्। अवन्तिकायाम्।

उज्जासनम्। न। वधे। मारणे। जसुहिंसायाम्। स्वार्थण्यन्तः। भावे ल्युट्॥

उज्जृम्भः। त्रि। प्रफुल्ले। प्रस्फुटिते। इतिहेमचन्द्रः॥ उज्जृम्भणम्। जृभि०। घञ्॥

उज्जृम्भणम्। न। उज्जृम्भे॥

उज्जृम्भितः। त्रि। प्रफुल्ले। न। चेष्टायाम्। उज्जृम्भःसञ्जातोऽस्य। तारकादित्वादितच्।

उज्ज्वलः। पुं। शृङ्गाररसे। न। स्वर्णे। त्रि। दीप्ते॥ विशदे॥ विकाशिनि। उच्चैर्ज्वलति प्रकाशते। ज्वलदीप्तौ। अच्। नतुज्वलितीतिणः। तत्राऽनुपसर्गादित्यनुवृत्तेः।

उज्झः। पुं। त्यागे। विसर्ज्जने।

उज्झितः। त्रि। उत्सृष्टे। त्यक्ते। वर्जिते।

उञ्। अ। सतर्के। सम्बोधने। पूरणे।

उञ्छः। पुं। उञ्छशिले। ऋते। धान्यकणोच्चये। कणशआदाने॥ अबाधितस्थानेषु पथिवा क्षेत्रेषुवा अप्रतिहताबकाशेषु यत्रयत्रौषधयो विद्यन्ते तत्रतत्राङ्गुलीभ्यामेकैककणं समुच्चयित्वेतिबौधायनस्मृतेर्दर्शनात् एकैकधान्यगुडकोच्चयनमुञ्छः॥ उञ्छनम्। उछिउञ्छे। घञ्।

उञ्छनम्। न। आपणादिपतितकणोपादाने। उंछना इतिभाषा। ल्युट्।

उञ्छशिलम्। न। आपतशस्याद्योपाञ्छस्यस्यसञ्चये। ऋतदृत्तौ॥ उञ्छश्च शिलञ्चेत्येकवद्भावः।

उञ्छशीलः। त्रि। उञ्छजीविनि। उद्धृतशस्यस्यशेषाहरणकर्त्तरि।

उटः। पुं। तृणपर्णादौ।

उटजः। पुं। न। मुनीनांतृणपर्णादिरचितालये। पर्णशालायाम्। उटाज्जायते। जनी०। अन्यत्रापीतिडः।

उडु। न। भे। तारकायाम्। जले। उ रोषोक्तिपूर्वकं डयते। डीङ् वि०। मितद्र्वादित्वात् डु प्रत्ययः।

उडुः। स्त्री। नक्षत्रे। ऋक्षे। अवतीति उः। उःडयते डुः। डीङो मितद्र्वादित्वातड्डुः। उश्चासौडुश्चेतिविग्रहः। उडुः उडू। उडवः इत्यादि

धेनुवत् ॥

उडुपः । पुं । न । प्लवे । कोले । भेले ॥ चर्मावनद्धे यानपात्रे ॥ पुं । चन्द्रे ॥ उडुनोजलात् पाति । पारक्षणे । सुपिस्थइत्यत्रसुपीति योगविभागात् कः । उडुनि जले पातीतिवा ॥

उडुपतिः । पुं । चन्द्रे ॥ उडूनाम्पतिः ॥

उडुपथः । पुं । आकाशे ॥

उडुराट् । पुं । चन्द्रे ॥ उडुषु नक्षत्रेषु राजते । राजृ० । क्विप् ॥

उडूपः । पुं । न । उडुपे ॥ पुं । चमन्द्रसि ॥

उड्डयनम् । न । नभोगतौ । उडान इतिभाषा ॥

उड्डामरः । त्रि । श्रेष्ठे । उद्भटे ॥ पुं । तन्त्रविशेषे ॥

उड्डीनम् । न । खगानामूर्द्धगतौ ॥ ऊर्द्ध्वंडयनम् । डीङ्० । नपुंसके भावे क्तः । स्वादयओदितइत्योदित्त्वान्निष्ठानत्त्वम् ॥

उड्डीयमानः । त्रि । उड्डयनविशिष्टे खगे॥ उडन्त उडता इतिभाषा ॥

उड्डीशः । पुं । आगमशास्त्रविशेषे ॥ चण्डीशे । शिवे ॥

उत् । अ । प्रश्ने ॥ वितर्के ॥ संशये ॥ अत्यर्थे । भृशे ॥ ऊर्द्ध्वे ॥ अप्यर्थे ॥

उत । अ । अत्यर्थे ॥ विकल्पे ॥ समुच्चये ॥ वितर्के ॥ प्रश्ने ॥ पदपूरणे ॥ अप्यर्थे ॥ एवार्थे ॥ ऊयते स्म । उङ् शब्दे । क्तः ॥

उतम् । त्रि । स्यूते । वुना इतिभाषा ॥ ऊयते स्म । वेञ्० । क्तः । यजादित्वात्सम्प्रसारणम् ॥

उतथ्यः । पुं । गौतमपितरि मुनिविशेषे ॥ अङ्गिरसः श्रद्धायामुत्पन्नेवृहस्पतेर्ज्येष्ठभ्रातरि ॥

उतथ्यतनयः । पुं । गौतममुनौ ॥

उतथ्यानुजः । पुं । देवाचार्ये ।वृहस्पतौ ॥

उतथ्यानुजन्मा । पुं । वृहस्पतौ । जीवे ॥

उताहो । अ । परिप्रश्ने ॥ विचारे ॥ विकल्पे॥ उतच आहोच अनयोः समाहारः ॥

उत्कः । त्रि । अन्यमनस्के । उन्मनसि ॥ उन्नतंमनो ऽस्य । उत्कउन्मनाइतिउन्नतमनस्कइत्तेरुच्छब्दात् स्वार्थेकन् ॥

उत्कटः । पुं । मत्तेभे ॥ रक्तेक्षौ ॥ शरे ॥ न । त्वक्पत्रे । गुडत्वचि । तजाख्यौषधौ । दारचीनी इतिभाषा ॥ अन्यत उत्कटसुगन्धित्वात्स्वार्थे उच्छब्दात् कटच ॥ त्रि । तीव्रे ॥ मत्ते ॥ विषमे ॥ उद्गतःकटआवरणम् आवरकोवाऽस्य ॥ यद्वा । उन्नतमदइत्तेरुच्छब्दात्स्वार्थे सम्प्रोदश्चेतिक-

टच ॥

उत्कटकासनः । त्रि । विषमासने ॥

उत्कटा । स्त्री । सैंहली ॱतायाम् ॥

उत्कण्ठः । पुं । शृङ्गारस्य षोडशबन्धान्तर्गतबन्धविशेषे । आसनइति यस्य प्रसिद्धिः । तल्लक्षणम् । नारीपादौ चहस्तेनधारयेत्तलके पुनः । स्तनार्पितकरःकामी बन्धश्चोत्कण्ठसंज्ञकः इति ॥

उत्कण्ठा । स्त्री । उत्कलिकायाम् । इष्टलाभे कालक्षेपासहिष्णुतायाम् ॥ उत्कण्ठनम् । कठिशोके । गुरोरुत्कल्ड़ष्यः ॥ आकाङ्क्षायाम् ॥

उत्कण्ठितः । त्रि । उत्सुके । उत्कण्ठायुक्ते ॥ उत्कण्ठासञ्जातास्य । तारकादित्वादितच ॥

उत्कण्ठिता । स्त्री । स्वीयादिनायिकाभेदे ॥

उत्कता । स्त्री । गजपिप्पल्याम् ॥ उत्कण्ठायाम् ॥

उत्करः । पुं । धान्यादिराशौ । स्तूपे ॥ अवकरे ॥ हस्तपादादिविक्षेपे ॥ उत्कीर्यते । क्षविशेषे । ऋदोरप् ॥

उत्कर्षः । पुं । अतिशये ॥ स्वकालात परकालकर्त्तव्ये । इतिस्मृतिः ॥ अविद्यमानधर्मारोपे ॥ उत्कर्षणम् । कृषवि० । घञ् ॥ त्रि । अतिशययुक्ते ॥

उत्कलः । पुं । ओड्रदेशे । उडीसाइति भा० ॥ यथा । जगन्नाथप्रान्तदेशमुत्कलःपरिकीर्त्तितइति ॥ व्याधे ॥ त्रि । भारवाहके । मोटिया इति भाषा ॥

उत्कलिका । स्त्री । उत्कण्ठायाम् । इष्टप्राप्तौकालक्षेपासहिष्णुत्वे ॥ कामादिजातस्मृतौ ॥ कलिकायाम् ॥ हेलायाम् ॥ सलिलतरङ्गे ॥ उतपूर्वात्कलेः कृञादिभ्योवुन् ॥ कुनवा ॥

उत्कलिकाप्रायम् । न । गद्यप्रभेदे ॥ यथा । भवेदुत्कलिकाप्रायं समासाढ्यं दृढाक्षरमिति यथा । प्रणिपातप्रवणसप्रथा नाशेषसुरासुरादिवृन्दसौन्दर्यप्रकटकिरीटकोटिनिविष्टस्पष्टमणिमयूखच्छटाच्छुरितचरणनखचक्रविक्रमोद्दामवामपादाङ्गुष्ठनखशिखरखण्डितब्रह्माण्डविवरनिस्सरच्छरदमृतकरप्रकरभास्वरसुरवाहिनीप्रवाहपवित्रीकृतपिष्टपत्रितयकैटभारे आरतरसंसारसागरनानाप्रकारावर्त्तविवर्त्तमानविग्रहं मामनुगृहाणेति ॥

उत्कलितः । त्रि । उन्मनसि ॥ वृद्धिमति ॥

उत्कापितः । त्रि । उद्दृष्टे ॥

उत्का । स्त्री । उत्कण्ठितायां नायिकायाम् ॥

उत्कारः । पुं । धान्यस्योर्द्ध्वक्षेपणे । निकारे ॥ धान्यस्यराशीकरणे ॥ उत्कर

णाम । कृषिक्षेपे । कुधान्ये इतिघञ् ।

उत्कारा । स्त्री । प्रतिवर्षमस्तृतायाङ्कृषि ॥

उत्कासिका । स्त्री । वमनव्याधौ ॥

उत्किरः । त्रि । निःक्षेपकर्त्तरि ॥ उत्किरतिविक्षिपति । कृ॰ । इगुपधेतिकः ॥

उत्कीर्णः । त्रि । उल्लिखिते । कृतवेधने ॥ उत्कीर्य्यतेस्म । कृ॰ । क्तः । नत्वम् ॥

उत्कुटम् । न । उत्तानशयने ॥

उत्कुणः । पुं । उद्दंशे । मत्कुणे ॥

उत्कूटः । पुं । छत्रे ॥ इतिहारावली ॥

उत्कृतिः । स्त्री । षड्विंशत्यक्षरायांवृत्तौ ॥

उत्कृष्टः । त्रि । प्रशस्ते । उत्तमे ॥ अतिशययुक्ते । उत्कर्षविशिष्टे ॥ उत्कृष्यतेऽयम् । कृषेः कर्मणिक्तः ॥

उत्कोचः । पुं । स्त्री । उपदायाम् । ढौकने ॥

उत्कोचकः । त्रि । कार्य्यिभ्योर्थंगृहीत्वाअयुक्तंकार्य्यंकुर्वाणे ॥

उत्क्रमः । पुं । व्यतिक्रमे । व्युत्क्रमे ॥

उत्क्रमणम् । न । उत्क्रान्तौ ॥

उत्क्रान्तः । त्रि । निर्गते ॥

उत्क्रान्तिः । स्त्री । उत्क्रमणे ॥

उत्क्रोशः । पुं । स्त्री । पक्षिविशेषे । कुररे ॥ उत्क्रोशति । क्रुशआह्वाने । पचाद्यच् ॥

उत्क्लेदः । पुं । वमनोपस्थितावित्येकार्थे । उकलाइ इति यस्यप्रसिद्धिः ॥

उत्क्लेशः । पुं । पीडायाम् । वमनायोपस्थितौ । उकलाइ इतिभाषा । यथा । कफोत्क्लेशः । कफस्य वमनायोपस्थितिः ॥ उत्क्लेशः । उत्क्लिश्यात्रंन निर्गच्छेत्प्रसेकष्ठीवनेरितम् । हृदयं पीड्यतेचास्यतमुत्क्लेशंविनिर्दिशेदिति ॥ उत्क्लेशइत्यप्येकें ॥

उत्क्षिप्तः । पुं । धत्तूरफले ॥ त्रि । ऊर्द्धक्षिप्ते ॥

उत्क्षिप्तिका । स्त्री । कर्णाभरणविशेषे । ललाम्याम् । कर्णान्दौ । कानतडका इतिभाषा ॥

उत्क्षेपः । पुं । ऊर्द्धक्षेपणे । उछालना इतिभाषा ॥

उत्क्षेपकः । त्रि । उत्क्षेपकर्त्तरि ॥

उत्क्षेपणम् । न । व्यजने । धान्यमर्द्दनवस्तुनि । षोडशपणे । उद्वमने । ऊर्द्धदेशसंयोगहेतौ । ऊर्द्धक्षेपे । अधःस्थितस्यवस्तुनऊर्द्धंनयने । उत्ऊर्द्धंक्षेपणम् ॥

उत्खला । स्त्री । मुरानामगन्धद्रव्ये । तालपर्य्याम् ॥

उत्खातः । त्रि । उन्मूलिते । उखाडा इतिभाषा ॥

उत्खातकेलिः । स्त्री । वप्रक्रीडायाम् ।

यथा। उत्खातकेलिःशृङ्गाग्रैर्वप्रक्रीडानिखते इतिशब्दार्णवः।

उत्तः। चि। आर्द्रवस्तुनि, क्लिन्ने। भीजा इतिभाषा॥ उनत्तिक्लेदने। अकर्मकत्वात्कर्त्तरिक्तः। नुदविदेति पक्षेनत्वाभावः।

उत्तंसः। पुं। कर्णपूरे। कर्णाभरणे। शेखरे। शिरोभूषणे। उत्तंसयति उत्तंस्यतेनेनवा। तसिः सौत्रोभूषार्थः। पचाद्यच्। हलश्चेति घञ्वा।

उत्तप्तः। त्रि। सन्तप्ते॥ परिप्लुते। न। शुष्कमांसे। उत्तप्यतेस्म। तप०। क्तः॥ चञ्चले॥

उत्तब्धः। त्रि। उत्तम्भिते॥ उत् ऊर्द्ध्वं स्तब्धः॥

उत्तभितम्। त्रि। उत्तम्भिते॥

उत्तमः। त्रि। उत्कृष्टे। अनुत्तमे। वरेण्ये॥ पुं। प्रियव्रतराजः पुत्रे तृतीयमनौ॥ वैश्यिकाख्यनायके॥ अतिशयेनउत्कृष्टः। उत्कृष्टार्थवृत्तेरुच्छब्दात्तमप्। द्रव्यप्रकर्षार्थत्वान्नाम्। यद्वा। उत्ताम्यति। तम्। अच्॥ उत्तम्यतेवा। घञ्। नोदात्तेतिनवृद्धिः।

उत्तमःश्लोकः। त्रि। पुण्ययशसि। श्रीहरौ॥ उद्गच्छतितमोयस्मात्सउत्तमाः। उत्तमाःश्लोकोयशोयस्य।

उत्तमफलिनी। स्त्री। दुग्धिकाहृक्षे॥

उत्तमर्णः। पुं। ऋणदे। ऋणस्यदातरि। धनस्वामिनि। महाजन इति भाषा॥ उत्तममृणमस्य। ऋणमाधमर्ण्ये इतिसूत्रे आधमर्ण्यशब्देनव्यवहारविशेषो लक्ष्यते। तेनोत्तमर्णोपिसिध्यति। लक्षणायान्तु धारेरुत्तमर्णइतिनिर्देशोलिङ्गम्। देवर्षिपितृणे॥

उत्तमश्लोकः। त्रि। पुण्ययशसि॥

उत्तमसङ्ग्रहः। पुं। सम्यक्सङ्ग्रहणे। निर्जने परभार्ययासह केशाकेशिपरस्परालिङ्गनसहासनादिरूपमिथुनीभावे। इतिमिताक्षरा।

उत्तमसाहसः। पुं। दण्डविशेषे। साशीतिपणसाहस्रे॥ साशीतिपणसाहस्रोदण्डउत्तमसाहसः। इति याज्ञवल्क्योक्तेः। सहस्रपणमिते। यथाह मनुः। पणानांद्वेशतेसार्द्धे प्रथमःसाहसःस्मृतः। मध्यमः पञ्चविज्ञेयःसहस्रंत्वेवचोत्तम इति।

उत्तमा। स्त्री। उत्कृष्टायां नार्य्याम्। वरारोहायाम्॥ दुग्धिकौषधौ॥ स्वीयादिनायिकाप्रभेदे। अहितकारिण्यपिप्रिये हितकारिण्याम्। टाप्।

उत्तमाङ्गम्। न। मस्तके। उत्तमञ्चतदङ्गञ्च। सन्महदितिसमासः।

उत्तमाम्भः । न । नवविधास्तुतुष्टिषुतुष्टिविशेषे । नानुपहत्यभूतानिविषयोपभोगोभवतीति हिंसादोषदर्शनाद्विषयोपरमेसति यातुष्टिः सा पञ्चमी उत्तमाम्भउच्यते ।

उत्तमारणी । स्त्री । इन्दीवर्य्याम् ।

उत्तम्भः । पुं । स्वतःफलतोवा तथाऽनर्थानुबन्धित्वशङ्कायाःप्रवृत्तिप्रतिबन्धिकाया विगमे ।

उत्तम्भनम् । न । वर्द्धने । उतस्तम्भनम् । उदःस्थास्तम्भोः पूर्वस्य ।

उत्तम्भितः । त्रि । विधृते । उतस्तम्भितः ।

उत्तरम् । न । प्रतिवाक्ये । वदल इति भाषाप्रसिद्धेप्रश्नस्य भञ्जने । प्रश्नश्चावधियापृच्छा तस्यभञ्जनमुत्तरम् ॥ उत्तीर्यते निस्तीर्यते प्रकृताभियोगोऽनेन । तस्यस्वरूपम् । पक्षस्यव्यापकं सारमसन्दिग्धमनाकुलम् । अव्याख्यागम्यमित्त्येवमुत्तरं तद्विदोविदुरिति । तस्यभेदाः । मिथ्यासम्प्रतिपत्तिश्च प्रत्यवस्कन्दनं तथा । प्राङ्न्यायश्चोत्तराःप्रोक्ताश्चत्वारः शास्त्रवेदिभिः॥ इति नारदः । कात्यायनेनापिव्यवहारविषये चतुर्विधमुत्तरमुक्तम् ।सत्यंमिथ्योत्तरञ्चैव प्रत्यवस्कन्दनंतथा । पूर्वन्याय विधिश्चैवमुत्तरंस्याच्चतुर्विधमिति॥ सिद्धान्तानुकूलतर्कोपन्यासे । उत्तरणम् । ऋदोरप् । पुं ।सदाशिवे । हरौ । संसारसागरादुत्तारयतीति व्युत्पत्तेः । विराटराजसुते । त्रि । ऊर्द्ध्वे । उदीच्ये ॥ प्रवरे । श्रेष्ठे । अनन्तरे । दिव्ये । वामभागे । उत्तरति । तृप्लवनतरणयोः । पचाद्यच् । यद्वा । अतिशयेनोद्गतः । तरप् । द्रव्यप्रकर्षत्वादाम् ।

उत्तरकालः । पुं । भविष्यत्काले । गौणकाले ॥ यथा । एव मागामियागीयमुख्यकालादधस्तनः । स्वकालादुत्तरोगौणःकालःपूर्वस्यकर्मण इति हरिहरपद्धतिः ।

उत्तरकुरुः । पुं । जम्बुद्वीपस्यनववर्षान्तर्गतवर्षविशेषे । रम्यकस्योत्तरं वर्षं तस्यैवान्तर्हिरण्मयम् । उत्तराः कुरवश्चैवयथावै भारतंतथा । उत्तरंमेरोः ।

उत्तरकोशला । स्त्री । अयोध्यायाम् । रामपुरि । साकेते । अवधपुरी इतिभाषा ।

उत्तरक्रिया । स्त्री । अन्तिमक्रियायाम् । सांवत्सरिकश्राद्धादिपित्र्यक्रियायाम् ॥ यथा । प्रेतेपितृत्वमापन्नेसपिण्डीकरणादनु । क्रियन्तेयाः क्रि

या:पित्र्या:प्रौच्यन्तेताश्चपोत्तरा इति विष्णुपुराणम् ॥

उत्तरङ्गम् । न । द्वारोर्द्ध्वस्थदारुणि । त्रि । उत्ततरङ्गे ॥

उत्तरच्छदः । पुं । शय्याया उपर्य्यास्तरणवस्त्रे । निचोले ॥

उत्तरणम् । न । नद्यादिपारगमने । उतरणा इतिभाषा ॥

उत्तरतः । अ । उत्तरादिगर्थे । दिग्देशकालेष्ववाच्ये । दक्षिणोत्तराभ्यामतसुच् स्वार्थे । उत्तरतोवसत्यागतोरमणीयंवा ॥

उत्तरपक्षः । पुं । विचारसिद्धान्ते । समाधाने । कृतान्ते । समाधौ । सिद्धान्तानुकूलतर्कोपन्यासे ॥ उत्तरश्चासौ पक्षश्च ॥

उत्तरपादः । पुं । चतुष्पाद्व्यवहारान्तर्गतद्वितीयपादे । उत्तरे ॥

उत्तरपूर्वा । स्त्री । ईशानकोणे ॥ उत्तरस्याः पूर्वस्याश्चदिशोरन्तरालम् । दिङ्नामान्यन्तराल इतिसमासः ॥

उत्तरफल्गुनी । स्त्री । द्वादशनक्षत्रे ॥ अस्याःस्वरूपम् दक्षिणोत्तरमिलिततारकाद्वयम् ॥ पर्य्यङ्करूपंतारकाद्वयञ्च । अस्यांजातस्यफलम् दाता दयालुःस्वजने सुशीलो । विशालकीर्त्तिः सुमतिः प्रधानः । धीरोनरोऽ

त्यन्तमृदुस्वभाव श्चेदुत्तराफल्गुनिकाप्रसूतिरिति ॥

उत्तरफाल्गुनी । स्त्री । अर्य्यमदैवायाम् । उत्तरफल्गुन्याम् ॥

उत्तरभाद्रपत् । स्त्री । उत्तरभाद्रपदायाम् ॥

उत्तरभाद्रपदा । स्त्री । अहिर्बुध्न्यदेवतायाम् । प्रौष्ठपदायाम् ॥ अस्याःरूपम् । उत्तरेसुमुखि भारमूर्त्तिभृन्त्युत्तमाङ्गमिलितेद्वितारके । नीलचामरकचेस्वयुग्मतोलोचनाचलकला:प्रलापितेति कालिदासः । पर्य्यङ्करूपम् द्वितारात्मकमितिदीपिका ॥ अत्रजातस्यफलम् धनीकुलीनःकुशलःक्रियादौभूपालमान्योबलवान्महौजाः । सत्कर्मकर्त्तानिजबन्धुभक्तोयद्युत्तराभाद्रपदाप्रसूतः इति ॥

उत्तरमीमांसा । स्त्री । ब्रह्ममीमांसायाम् ॥

उत्तरवादी । त्रि । उत्तरस्यवक्तरि । आसामी इतिभाषा ॥

उत्तरसाक्षी । त्रि । स्वपक्षसम्बन्धिसाक्ष्यैपरिभाषतां साक्षिणां यःस्वयंशृणोतिश्रर्थिनाश्राव्यतेवा सद्वत्यर्थः । तथाच नारदः । साक्षिणामपियःसाक्ष्यंस्वपक्षंपरिभाषताम् । श्रवणाच्छ्रावणाद्वापिससाक्ष्युत्तरसंज्ञकइति

॥ परसाची इतिगौड भाषा ॥

उत्तरसाधकः । पुं । साधकसहाये । सहकारिणि ॥

उत्तरा । अ । उत्तराहि अर्थे ॥ उत्तराभेति पक्षेआच् ॥

उत्तरा । स्त्री । उदीच्यान्दिशि । कौवेर्याम् ॥ उत्तरफाल्गुन्याम् ॥ परीक्षिन्मातरि । वैराट्याम् ॥ उत् ऊर्द्ध्वं तरत्यत्र । तॄ० । ऋदोरप् ।

उत्तरात् । अ । दिशि ॥ देशे ॥ काले ॥ उत्तरात् वसति आगतो रमणीयंवा । उत्तराधरदक्षिणादातिरितिस्वार्थे आतिः ॥

उत्तराधिकारी । त्रि । प्रथमाधिकारिणः पश्चादधिकारिणि । दायादे । अंसी इति भाषा ॥

उत्तरापथजन्मा । पुं । जातिविशेषे । यथा । उत्तरापथजन्मानःकीर्त्तयिष्यामितानपि । यौनकाम्बोजगान्धाराः किरातावर्बरैःसह ॥ एतेपापकृतस्तातचरन्तिपृथिवीमिमामिति ॥

उत्तरापोशानम् । न । हस्तावसेचने ॥

उत्तराभासः । पुं । दुष्टोत्तरे ॥ तथाच कात्यायनः ॥ प्रकृतेनत्वसम्बन्धमत्यल्पमतिभूरिच । पक्षैकदेशव्याप्येव तत्त्वनैवोत्तरं भवेदिति ॥

उत्तरायणम् । न । माघादिषण्मासात्मकेसूर्यस्योत्तरदिग्गमनकाले । देवानामहनि ॥ माघादिमासयुग्मैस्तु ऋतवःषट्क्रमादिताः । उत्तरायणमाद्यैस्तैस्त्रिभिःस्याद्दक्षिणायनमित्युक्तेः ॥ मकरसंक्रान्तौ ॥

उत्तराशापतिः । पुं । कुवेरे ॥

उत्तराषाढा । स्त्री । एकविंशतितमे नक्षत्रे । वैश्वदेवे ॥ अस्याःरूपम् । सूर्पाकृतिताराचतुष्टयात्मकमिति-कालिदासः । गजदन्तवदष्टताराम यमितिदीपिकाटीका ॥ तत्रजातस्यफलम् । दाताद्दयावान्विजयीविनीतःसत्कर्मचेताविभवैःसमेतः । कान्तासुतावाप्तसुखोनितान्तंवैश्वेसुमेशःपुरुषोमनीषीति ॥

उत्तरासङ्गः । पुं । प्रावारे । उत्तरीयांशुके ॥ उत्तरेऊर्द्ध्वभागे आसज्यते । षञ्जसङ्गे । घञ् ॥

उत्तराहि । अ । उत्तरादर्थे ॥ अस्तातेर्विषये उत्तराच्चेत्याहिप्रत्ययः दूरे चेदवधिमान् । उत्तराहि वसति रमणीयंवा ॥

उत्तरीयम् । न । संव्याने । उत्तरासङ्गे । उपवीतवद्धृतवस्त्रे ॥ उत्तरेऽस्मिन् देहभागे भवम् । गहादित्वाच्छः ॥ यथायज्ञोपवीतं हिधार्यतेयद्द्विजोत्तमैः । तथासन्धार्यतेयत्नादुत्तराच्छा

दूर्मशुभमितिस्मृति:॥ एकस्वेद्वासोभवति तस्योत्तरार्द्धेन प्रच्छादयतीति पारस्कर: ॥ नस्यात्कर्मणिकञ्चुकी ॥

उत्तरेण । अ । उत्तरदिग्देशकालेषु ॥ एनबन्यतरस्यामदूरेऽपञ्चम्या इति स्वार्थे एनप् अदूरेचेदवधिमानवधे र्वर्त्तते । उत्तरेण वसति रमणीयंवा॥

उत्तरेद्युः । अ । आगामिदिने ॥ उत्तरस्मिन्नहनि इत्यर्थेसद्य:पक्षदितिउत्तरशब्दादेद्युस् प्रत्ययोनिपातित: ॥

उत्तलित: । त्रि । उतच्छित्ते ॥

उत्तस्थू: । त्रि । उत्थिते ॥

उत्तान: । त्रि । अगभीरे ॥ ऊर्द्धमुखशयिते ॥ उद्गतस्तानोविस्तारोस्मात् ॥

उत्तानक: । पुं ।उच्चटायाम् ॥

उत्तानपत्त्रक: । पुं । रक्तैरण्डे ॥

उत्तानपाद: । पुं । स्वायम्भुवमनो:पुत्रे नृपतिविशेषे ॥

उत्तानपादज: । पुं । उत्तानपादस्यपुत्रे । ज्योतीरथे । ग्रहाधारे । ध्रुवे ॥

उत्तानशय: । त्रि । अतिशिशौ । डिम्भे । स्तनपे ॥ उत्तान:शेते । शीङ्स्वप्ने । पार्श्वादिषूपसंख्यानमित्यच् ॥

उत्तानशया । स्त्री । स्तनन्धय्याम् ॥ टाप् ॥

उत्ताप: । पुं । उष्णतायाम् । तेजसि । सन्तापे ॥ उत्तापयति । तपेर्ण्यन्तात् पचाद्यच् ॥

उत्तार: । त्रि । वहिर्निर्गतनेत्रे ॥ मंहति । उद्भटे । उदारे ॥

उत्तारी । त्रि । चपले ॥ इतिभूरिप्रयोग: ॥

उत्ताल: । त्रि । उत्कटे ॥ श्रेष्ठे ॥ विकराले ॥ प्लवङ्गमे ॥ त्वरिते ॥ उन्नते ॥

उत्तिष्ठद्धोम: । पुं । वषट्कारप्रयोगान्ते॥ याज्यापुरोनुवाक्यान्ते ॥

उत्तिष्ठमान: । त्रि । वर्द्धमाने ॥

उत्तीर्ण: । त्रि । मुक्ते । पारगते ॥

उत्तुङ्ग: । त्रि । उच्चे । उन्नते ॥

उत्तुण्डित: । त्रि । अनिर्गतशल्येव्रणे ॥

उत्तुष: । पुं । भृष्टधान्ये । खाजिके । खाजासु । खील इतिभाषा ॥

उत्तेजना । स्त्री । प्रेरणायाम् । व्यग्रकरणे ॥

उत्तेजितम् । न । अश्वचतुर्थगतौ । रेचिते ॥ उत्तेजितंमध्यवेगंयोजनंस्त्रथवल्गयेत्युक्त: ॥ त्रि । प्रेरिते ॥

उत्तेरितम् । न । अश्वपञ्चमगतौ । आस्कन्दिते । उपकण्ठे ॥ उत्तेरितोतिवेगान्धोनश्रणोतिनपश्यति ॥

उत्तोलनम् । न । ऊर्द्धनयने । उठावना इतिभाषा ॥

उत्सोचित: । त्रि । उदस्ते ॥

उत्क्षिप्तः । चि । ऊर्द्ध्वक्षिप्ते । परिक्ष्यक्ते ॥

उत्त्रासः । पुं । भये ॥

उत्थानम् । न । उद्यमे ॥ तन्त्रे ॥ पौरुषे ॥ पुस्तके ॥ रणे ॥ प्राङ्गणे ॥ उद्गमे ॥ हर्षे ॥ मलरोगे । मलोत्सर्गे ॥ वास्तव्ने ॥ चैत्ये ॥ सन्निविष्टोद्गमे ॥ उत्थीयतेऽत्र । ष्ठागतिनिवृत्तौ । अधिकरणे भावे वा ल्युट् ॥

उत्थानैकादशी । स्त्री । कार्त्तिकशुक्लैकादश्याम् ॥

उत्थापनम् । न । उत्तोलने ॥

उत्थितः । चि । उत्पन्ने ॥ प्रोद्यते ॥ वृद्धिमति ॥ उत्तिष्ठतिस्म । ष्ठा० गत्यर्थेति क्तः ॥

उत्थिताङ्गुलिः । पुं । चपेटे । विस्तृताङ्गुलिकरतले । चपेटा थाप इतिभाषा ॥

उत्पतः । पुं । खगे । पक्षिणि ॥

उत्पतनम् । न । उत्पत्तौ ॥ ऊर्द्ध्वगमने ॥ कूर्दने ॥

उत्पतितः । चि । उद्गते । उत्पन्ने ॥ उच्छ्रिते ॥

उत्पतिता । चि । ऊर्द्ध्वगमनशीले । उत्पतिष्णौ ॥ उत्पतति तच्छीलः । पतलृगतौ । तृन् ॥

उत्पतिष्णुः । चि समुद्गते । उत्पतितरि । ऊर्द्ध्वपतनशीले ॥ उत्पतति । पतलृगतौ । अलङ्कृञितीष्णुच् ।

उत्पत्तिः । स्त्री । देहसम्बन्धे ॥ जन्मनि ॥ आविर्भावे ॥ सत्कार्य्यवादेऽपि मृत्पिण्डेविद्यमानस्य घटस्याविर्भावएवोत्पत्तिर्यथा तथैवकारणात्मना विद्यमानानां तत्त्वानामाविर्भावएवोत्पत्तिर्विवक्षिता ॥ उत्पदनम् । पदगतौ । क्तिन् ॥

उत्पत्तिक्रमः । पुं । उत्पत्तेरनुक्रमे ॥ स यथा । आत्मन आकाशः आकाशाद्वायुः वायोरग्निः अग्नेरापः अद्भ्यः पृथिवी पृथिव्या ओषधयः ओषधीभ्योऽन्नम् अन्नात्सर्वाणि भूतानीति श्रुतिप्रसिद्धः ॥

उत्पत्तिमत् । चि । अनित्यवस्तुनि ॥

उत्पत्तिविधिः । पुं । कर्मस्वरूपमात्रबोधकेविधौ ॥ यथा । आग्नेयोऽष्टाकपालोभवति । यथावा । अग्निहोत्रंजुहोतीति । अत्रचविधौकर्मणः कर्त्तृत्वेनान्वयः । अग्निहोत्रहोमेनेष्टम्भावयेदिति ॥ ननुयागस्यद्वेरूपे द्रव्यं देवताच । तयाच रूपाश्रवणे अग्निहोत्रंजुहोतीतिकथमुत्पत्तिविधिः अग्निहोत्रशब्दस्य तत्प्रख्यन्यायेन नामधेयत्वादितिचेन्न । रूपाश्रवणेप्यस्योत्पत्तिविधित्वात् । अन्यथारूपश्रवणाद्दध्नाजुहोतीत्य-

यमेवोत्पत्तिविधिः स्यात् । तथाचा ग्निहोत्रं जुहोतीतिवाक्यमनर्थकं स्यात् ॥

उत्पत्तिव्युत्क्रमः । पुं । उत्पत्तेर्विपर्यस्तक्रमे ॥ अयमर्थः । पृथिवीगन्धतन्मात्रात्मिका रसतन्मात्रात्मिकाप्मात्रञ्भवति । आपश्चता रूपतन्मात्रात्मकतेजोमात्रं भवन्ति । तच्च तेजः स्पर्शतन्मात्रात्मकवायुमात्रं भवति । सच वायुः शब्दतन्मात्रात्मकाकाशमात्रं भवति । सचाऽऽकाशः स्वकारणभूताऽज्ञानोपहितचैतन्यमात्रं भवतीति ॥

उत्पन्नः । त्रि । प्राप्तजन्मनि । उद्भूते । जाते ॥ उत्पद्यतेस्म । पद° । क्तः । रदाभ्यामिति नत्वम् ।

उत्पलम् । न । इन्दीवरे । नीलकमले ॥ कुष्ठौषधौ ॥ जलजपुष्पमात्रे । कुवलये ॥ जलजपुष्पविशेषे । कों ञि इतिभाषा ॥ त्रि । मांसशून्ये ॥ उत्पलति । पलगतौ । पचाद्यच् ॥

उत्पलगन्धिकम् । न । चन्दनविशेषे । कृष्णताम्रे । गोशीर्षे ॥

उत्पलपत्रम् । न । कुवलयदले ॥ स्त्री नखक्षते ॥ तिलके ॥

उत्पलशारिवा । स्त्री । अनन्तायाम् । श्यामालतायाम् ॥ उत्पलमस्त्यस्याः उत्पलाकारपुष्पत्त्वात् । अर्शआद्यच् ॥ यद्वा । उद्गतंपलमनया । उत्पला चासौशारिवाच ॥

उत्पलाक्षी । स्त्री । सुपर्णाख्यतीर्थदेव्याम् ॥

उत्पलिनी । स्त्री । कैरविण्याम् । छोटीकोञी इतिभाषा ॥ पद्मसमूहे । उत्पलाकरे ॥ उत्पलानि सन्त्यस्याम् । पुष्करादिभ्योदेशे इति इनिः ॥

उत्पली । स्त्री । तुषचर्पट्याम् ॥

उत्पटः । पुं । वृक्षनिर्यासे ॥ वैदिकोयम् ॥

उत्पवनम् । न । कुशपिञ्जिकायांपवित्रमध्येन जलादेःकृतक्षेपणे ॥

उत्पश्यः । त्रि । उन्मुखे । ऊर्द्धदृष्टिविशिष्टे ॥

उत्पाटः । पुं । योगविशेषे ॥ यथा । रवौविशाखा सोमे पूर्वाषाढा भौमे धनिष्ठा बुधेरेवती गुरौरोहिणी शुक्रेपुष्या शनावुत्तराफाल्गुनी चेदुत्पाटयोगः ॥

उत्पाटनम् । न । उन्मूलने । उपाडना इति भाषा ॥

उत्पाटिका । स्त्री । वृक्षस्यनीरसायांत्वचि ॥ वैदिकोयम् ॥

उत्पाटितः । त्रि । उन्मूलिते । उपाडा इतिभाषा ॥

उत्पातः । पुं । अजन्ये । उपद्रवे । दिव्यान्तरीक्ष्यभूमिजोपसर्गे ॥ तत्र दिव्यो यथा । अपर्वणि चन्द्रादित्ययग्रासः । आन्तरीक्ष्यो यथा । उल्कापातनिर्घातादिः । भौमो यथा भूकम्पादिः ॥ आध्यात्मिकाधिदैविकाधिभौतिकभेदभिन्ने प्राणिनां शुभाशुभसूचके महाभूतविकारे ॥ * ॥ अथोत्पाताध्यायः ॥ यानथोत्पातान् गर्गः प्रोवाच तानहं वक्ष्ये । तेषां सङ्क्षेपोयं प्रकृतेरन्यत्वमुत्पातः ॥ अपचारेण नराणामुपसर्गः पापसञ्चयाद्भवति । संसूचयन्ति दिव्यान्तरिक्षभौमास्तमुत्पाताः । मनुजानामपचारादपरक्ता देवताः सृजन्त्येतान् । तत्प्रतिघाताय नृपः शान्तिं राष्ट्रे प्रयुञ्जीत ॥ दिव्यं ग्रहर्क्षवैकृतमुल्कानिर्घातपवनपरिवेषाः । गन्धर्वपुरपुरन्दरचापादि यदान्तरिक्ष्यं तत् ॥ भौमं चरस्थिरभवं तच्छान्तिभिराहतं शममुपैति । नाभसमुपैति मृदुतां शाम्यति नो दिव्यमित्येके ॥ दिव्यमपि शममुपैति प्रभूतकनकान्नगोमहीदानैः । रुद्रायतने भूमौ गोदोहात् कोटिहोमाच्च ॥ आत्मसुतकोशवाहनपुरदारपुरोहितेषु लोकेषु । पाकमुपयाति दैवं परिकल्पितमष्टधा नृपते: ॥ अनिमित्तभङ्गचलनस्वेदाश्रुनिपातजल्पनाद्यानि । लिङ्गार्च्चायतनानां नाशाय नरेशदेशानाम् ॥ दैवतयात्राशकटाक्षचक्रयुगकेतुभङ्गपतनानि । सम्पर्य्यासनसादनसङ्गाश्च न देशस्य शुभदाः ॥ ऋषिधर्मपितृब्रह्मप्रोद्भूतं वैकृतं द्विजातीनाम् । यद्रुद्रलोकपालोद्भवं पशूनामनिष्टं तत् ॥ गुरुसितशनैश्चरोत्थं पुरोधसां विष्णुजञ्च लोकानाम् । स्कन्दविशाखसमुत्थं माण्डलिकानां नरेन्द्राणाम् ॥ वेदव्यासे मन्त्रिणि विनायके वैकृतञ्च मूनाथे ॥ विधातरि सविश्वकर्मणि लोकाभावय निर्द्दिष्टम् ॥ देवकुमारकुमारीवनिताप्रेष्येषु वैकृतं यत्स्यात् । तन्नरपतेः कुमारकुमारिकास्त्रीपरिजनानाम् ॥ रक्षःपिशाचगुह्यकनागानामेव मेव निर्द्दिष्टः । मासैश्चाप्यष्टाभिः सर्व्वेषामेव फलपाकः ॥ बुद्धा दैवविकारं शुचिः पुरोधाः त्र्यहोपितः स्नातः । स्नानकुसुमानुलेपनवस्त्रैरभ्यर्च्चयेत् प्रतिमाम् ॥ मधुपर्केण पुरोधा भक्ष्यैर्बलिभिश्च विधिवदुपतिष्ठेत् । स्थालीपाकं जुहुयाद्विधिवन्मन्त्रैश्च तल्लिङ्गैः ॥ इति विबुधविकारे शान्तयस्सप्तरात्रं द्विजविबुधगणार्च्चागीतनृत्योत्सवाश्च । विधिवदवनिपा

उत्पातः

तैर्यैःप्रयुक्तानतेषांभवति दुरितपा-
कोदक्षिणाभिस्वरुद्रः।राष्ट्रेयस्यानग्निः
प्रदीप्यते दीप्यतेचनेन्धनवान्।मनु-
जेश्वरस्यपीडा तस्यचराष्ट्रस्यविज्ञेया
॥ जलमांसार्द्रज्वलने नृपतिवधः प्रह
रणोरणोरौद्रः।सैन्यग्रामपुरेषुच ना
शोवह्नेर्भयंकुरुते ॥ प्रासादभवनतो
रणकेत्वादिषुचानलेनदग्धेषु । त
डिताबाषण्मासात् परचक्रस्यागमो
नियमात् ॥ धूमोनग्निसमुत्थोरज-
स्तमस्वाह्निजंमहाभयदम् । व्यभ्रेनि
श्युडुनाशोदर्शनमपिचाह्निदोषक-
रम् ॥ नगरचतुष्पादण्डजमनुजा-
नांभयकरंज्वलनमाहुः । धूमाग्नि
विस्फुलिङ्गैः शय्याम्बरकेशजैर्मृत्युः॥
आयुधज्वलनसर्पणस्वनाः कोषनि-
र्गमनवेपनानिवा । वैकृतानियदि
वायुधेपराण्यशु रौद्ररणसङ्कुलंवदे
त् ॥ मन्त्रैराग्नेयैः क्षीरवृक्षात्समि
द्भिर्होतव्योग्निःसर्षपैः सर्पिषाच ।
अग्न्यादीनां वैकृतेशान्तिरेवंदेय-
स्वास्मिन् काञ्चनंब्राह्मणेभ्यः ॥ शा
खाभङ्गेऽकस्माद्वृक्षाणांनिर्दिशेद्रणो
द्योगम् । हसनेदेशभ्रंशंरुदितेच-
व्याधिबाहुल्यम् ॥ राष्ट्रविभेदस्त्वन्
तौ बालवधोतीवकुसुमितेबाले।वृ
क्षात्क्षीरस्रावेसर्वद्रव्यक्षयोभवति

उत्पातः

॥ मद्ये वाहननाशःसङ्ग्रामः शोणिते
मधुनि रोधः । स्नेहेदुर्भिक्षभयंमह
द्भयंनिस्सृतेसलिले ॥ शुष्कविरोहे
वीर्याग्निसङ्क्षयः शोषणेचविरुजाना
म् । पतितानामुत्थानेस्वयमभयंदैव
जनितञ्च ॥ पूजितवृक्षेह्यन्ततोकुसु
मफलंनृपवधायनिर्दिष्टम् । धूमस्त
स्मिन्ज्वालाथवाभवेन्नृपवधायैव ॥
सर्पत्सुतरुषुजल्पत्सुवापिजनसङ्क्ष
योविनिर्दिष्टः । वृक्षाणांवैकृत्येदश
भिर्मासैः फलविपाकः ॥ स्रग्गन्धधू
पाम्बरपूजितस्यछत्रंविधायोपरि पा
दपस्य । कृत्वाशिवं रुद्रजपोत्रका
र्योरुद्रेभ्यइत्यत्रषडेवहोमाः ॥ पाय
सेनमधुनाच भोजयेद्ब्राह्मणान्घृत
युतेनभूपतिः । मेदिनीनिगदितात्र
दक्षिणावैकृतेतरुकृते हितार्थिभिः
॥ नालेऽब्जयवादीनामेकस्मिन्द्वि
त्रिसम्भवोमरणम् । कथयतितदधि
पतीनांयमलंजातंच कुसुमफलम्॥
अतिवृद्धिः सस्यानांनानाफलकुसुम
सम्भवोवृक्षे । भवतिहियद्येकस्मिन्
परचक्रस्यागमोनियमात् ॥ अर्धेन
यदातैलं भवतितिलानामतैलता-
वास्यात्। अन्नस्यचवैरस्यंदात्तुविद्या
द्भयंसुमहत् ॥ विकृतंकुसुमफलं
वाग्रामादथवापुराद्बहिष्कार्यम् । -

सौम्योनृपः कार्योनिर्वास्योवापशुः
शान्त्यै॥ सस्येदृष्ट्वाविकृतिंप्रदेयंत
त्क्षेत्रमेवप्रथमंद्विजेभ्यः । तस्यैवम
ध्येचरुमथभौमंकृत्वानदोषंसमुपै-
तितज्जम् ॥ दुर्भिक्षमनावृष्टावति
वृष्टौक्षुद्भयंपरभयञ्च। रोगोह्यनृतु
भवायांनृपतिवधोऽनभ्रजातायाम्॥
शीतोष्णविपर्यासोनोसम्यगृतुषुस-
म्प्रवृत्तेषु । षण्मासाद्राष्ट्रभयंरोगभ
यंदैवजनितञ्च ॥ अन्यर्त्तौसप्ताहंप्र
वन्ध्यवर्षेप्रधाननृपमरणम्।रक्तेशस्त्रो
द्योगोमांसास्थिवसादिभिर्मरकः ।
॥ धान्यहिरण्यत्वक्फलकुसुमाद्यैर्व
र्षितेभयंविद्यात् । अङ्गारपांसुवर्षे
विनाशमायातितन्नगरम्॥ उपला
विनाजलधरैर्विकृतावाप्राणिनोय
दावृष्टाः।छिद्रंवाप्यतिवृष्टौसस्याना
मीतिसञ्जननम् ॥यद्यमलेऽर्कच्छाया
नदृश्यतेदृश्यतेप्रतीपावा । देशस्य
तदासुमहद्भयमायातंविनिर्दिश्यम्॥
व्यभ्रेनभसीन्द्रधनुर्दिवायदादृश्यते
ऽथवारात्रौ । प्राच्यामपरस्यांवातदा
भवेत्क्षुद्भयंसुमहत् ॥ सूर्य्येन्दुपर्ज
न्यसमीरणानां योगः स्मृतोवृष्टिवि
कारकाले । धान्यार्घगोकाञ्चनद
क्षिणाश्चदेयास्ततः शान्तिमुपैतिपा
पम् ॥ अपसर्पणंनदीनां नगरादचि

उत्पातः

रेणुशून्यतांकुरुते । शोषश्चाशोषा
णामन्येषांवाह्रदादीनाम् ॥ स्नेहा
सृङ्मांसवहाः सङ्कुलकलुषाः प्रती
पगाश्चापि । परचक्रस्यागमनंनद्यः
कथयन्तिषण्मासात् ॥ ज्वालाधूमक्वा
था* रुदितोत्कृष्टानिचैवकूपानाम्।
गीतप्रजल्पितानिचजनमरकायोप
दिष्टानि ॥ सलिलोत्पत्तिरखाते-
गन्धरसविपर्ययेचतोयानाम्। सलि
लाशयानां विकृतौ महद्भयं तच्छा-
न्तिमिमाम्॥सलिलविकारेकुर्य्यात्पू
जांवरुणस्यवारुणैर्मन्त्रैः । तैरेवच ज
पहोमंशममेषं पापमुपयाति ॥ प्र-
सवविकारेस्त्रीणांद्वित्रिचतुष्प्रभृति
सम्प्रसूतौवा। हीनातिरिक्तकाले-
चदेशकुलसङ्क्षयो भवति ॥ वड-
वोष्ट्रमहिषगोहस्तिनीषुयमलोद्भ-
वेमरणमेषाम् । षण्मासात् सूति
फलंशान्तौश्लोकौचगर्गोक्तौ ॥ ना-
र्य्यःपरस्यविषयेत्यक्तव्यास्ताहितार्थि
ना । तर्पयेच्चद्विजान्कामैः शान्ति-
ञ्चैवात्रकारयेत्॥ १॥ चतुष्पदाःस्व
यूथेभ्यस्त्यक्तव्याः परभूमिषु। नगर
स्वामिनंयूथमन्यथातुविनाशयेत् ॥
२॥ परयोनावभिगमनंभवतिति-
रश्चामसाधुधेनूनाम्। उक्षाणोवा-
न्योन्यं पिबतिश्वावासुरभिपुत्रम् ॥

[* क्वाथः फेनः ।]

उत्पातः

मासचयेणविद्यात्सिभिः संशयंप-
रागमनम्। तत्प्रतिघातायैतौस्त्रो
कौगर्गेणनिर्द्दिष्टौ॥ न गोविवास-
मंद्वानंतंत्सद्यायु शुभं भवेत्। तर्पये
द्ब्राह्मणांश्चाचजपंहोमञ्चकारयेत्॥
१॥ स्थालीपाकेन धातारं पशुना-
थपुरोहितः। प्राजापत्येनमन्त्रेणय
जेवस्त्रान्नदक्षिणम्॥ २॥ यानंवाह
विमुक्तंयदिगच्छेन्नप्रजेद्वावाह्ययुतम्।
राष्ट्रभयंभवतितद्वाचक्राणांसादभङ्गे
च॥ अनभिहततूर्य्यनादःशब्दोवाता
डितेषुयदिनस्यात्। व्युत्पत्तौवातेषां
परागमोऽत्रपतिमरणंवा॥ गीतरव
तूर्य्यशब्दानभसियदावाचरस्थिरान्य
त्वम्। मृत्युस्तदागदावाविस्वरतू-
र्य्येपराभिभवः॥ गोलाङ्गलयोः सङ्गे
दर्वीशूर्पाद्युपस्करविकारे। क्रोष्टुक
नादेच तथा शस्त्रभयंमुनिवचश्चेद
म॥ वायव्येष्वेवन्नृपतिर्वायुंसक्तुभि-
रर्च्चयेत। आवायोइति पञ्चर्चोजप्त
व्याःमयतैर्द्विजैः॥ ब्राह्मणान्परमान्ने
न दक्षिणाभिश्चतर्पयेत्। वस्त्रान्नद-
क्षिणोहोमःकर्त्तव्यश्चप्रयत्नतः॥ पुर
पक्षिणोवनचरा वन्यावानिर्भयाविश
न्तिपुरम्। नक्तंवादिवसचराः क्षपा
चरावाचरन्त्यहनि॥ सन्ध्याद्वयेपि
मण्डलमावध्नन्तो मृगाविहङ्गावा।

उत्पातः

दीप्तायांदिश्यथवाक्रोशन्तः संहता-
भयदाः॥ श्वेनाःप्रवदन्तश्चद्वारेक्रो-
शन्तिजम्बुकादीप्ताः। प्रविशेच्चरेन्द्रभ
वनेकपोतकः कौशिकोयदिवा॥ कु
क्कुटरुतंप्रदोषेहेमन्तादौच कोकि
लालापाः। प्रतिलोममण्डलचराः-
श्येनाद्याश्चाम्बरेभयदाः॥ गृहचैत्य-
तोरणेषु द्वारेषुचपक्षिसङ्घसम्पातः।
मधुवल्मीकाम्भोरुहसमुद्भवश्चापिना
शाय॥ श्वभिरस्थिशवावयवप्रवेशनं
मन्दिरेषुमरकाय। पशुशस्त्रव्याहा
रेत्रपमृत्युर्मुनिवचश्चेदम्॥ मृग
पक्षिविकारेषु कुर्याद्धोमान्सदक्षि-
णान्। देवाःकपोतइतिचजप्तव्याःप
ञ्चभिर्द्विजैः॥ १॥ सुदेवाइतिचैकेन-
देयागावश्चदक्षिणाः। जपेच्छाकुन
सूक्तंवामनो वेदशिरांसिच॥ २॥
शक्रध्वजेन्द्रकीलस्तम्भद्वारप्रपातभ-
ङ्गेषु। तद्वत्कवाटतोरणकेतूनांनरप
तेर्मरणम्॥ सन्ध्याद्वयस्यदीप्तिर्धूमो
त्पत्तिश्चकाननेनग्नौ। छिद्राभावेभू
मेर्दरणंकम्पश्चभयकारी॥ पाषण्डा
नांनास्तिकानाञ्चभक्तःसाध्वाचारप्रो
ज्झितःक्रोधशीलः। ईर्ष्युःक्रूरोविग्रही
सक्तचेतायस्मिन्राजातस्यदेशस्यना
शः॥ प्रहरहरच्छिन्धिभिन्धीत्यायुधका
ष्ठाश्मपाणयोबालाः। निगदन्तःप्रह-

रन्तेतथापिभयं भवत्याशु ॥ अङ्गार
गैरिकाद्यैर्विकृतप्रेताभिलेखनं य-
स्मिन्। नायकश्चिन्तितमथवाक्षयेच्च
यंयातिनचिरेण ॥ सूतापटाङ्गश्व-
लंनसन्ध्ययोः पूजितंकलशयुक्तम् ।
नित्योच्छिष्टस्त्रीकश्चयद्गृहं तत्क्षयं
याति ॥ दृष्टेषुयातुधानेषुनिर्दिशे
न्मरकमाशुसम्प्राप्तम् । प्रतिघाता
यैतेषांगर्गःशान्तिञ्चकारेमाम् ॥ म
हाशान्त्योथवलयो भोज्यानिसुमहा
न्तिच । कारयेतमहेन्द्रञ्चमाहेन्द्री
ञ्चसमर्चयेत्॥*॥अथयत्रकालेउत्पा
तादृष्टाविफलाभवन्तितत् प्रदर्शना-
र्थमाह ॥ नरपतिदेशविनाशकेतो
रुदयेथवाग्रहेर्केन्द्वोः। उत्पातानां
प्रभवःस्वर्त्तुभवश्चाप्यदोषाय ॥ येच
नदोषान्जनयन्त्युत्पातास्तान्तुस्व
भावकृतान् । ऋषिपुत्रकृतैःश्लोकैर्वि
द्यादेतैःसमासोक्तैः॥*॥ तत्रवसन्ते ॥ व
ज्राशनिमहीकम्पसन्ध्यानिर्घातनिः
स्वनाः। परिवेशरजोधूमरक्ताकास्त
मयोदयाः॥द्रुमेभ्योन्नरसस्नेहबहु-
पुष्पफलोद्गमाः। गोपक्षिमदवृद्धिश्च-
शिवायमधुमाधवे॥*॥ ग्रीष्मे॥ तारो
ल्कापातकलुषंकपिलार्केन्दुमण्डल-
म्। अनग्निज्वलनंस्फोटधूमरेणवनि
लाहतम् ॥ रक्तपद्मारुणासन्ध्यानभः

उत्पात:

क्षुब्धार्णवोपमम् । सरितांचाम्बुसंशो
षंदृष्ट्वाग्रीष्मेशुभंवदेत्॥*॥वर्षासु ॥
शक्रायुधपरिवेशौविद्युच्छुष्कविरोह
णम्। कम्पोद्वर्त्तनवैकृत्यंरसनं दार
णंक्षितेः॥सरोनद्युदपानानांवृद्ध्यूर्द्ध
तरणप्लवाः। शरणंचाद्रिगेहानांवर्षा
सुनभयावहम्॥*॥शरदि॥ दिव्यस्त्री
भूतगन्धर्वविमानाद्भुतदर्शनम्। ग्रह
नक्षत्रताराणांदर्शनञ्चदिवाम्बरे ॥
गीतवादित्रनिर्घोषा वनपर्वतसानुषु
। सस्यवृद्धिरपांहानिरपापाः शरदि
स्मृताः॥*॥हेमन्ते॥ शीतानिलतुषा
रत्वेनर्द्दनंमृगपक्षिणाम्। रक्षोयक्षा
दिसत्त्वानांदर्शनंवागमानुषी ॥ दि
शोधूमान्धकाराश्च सनभोवनपर्व-
ताः। उच्चैःसूर्योदयास्तौचहेमन्ते-
शोभनाःस्मृताः॥*॥ शिशिरे ॥ हिम
पाताऽनिलोत्पाताविरूपाद्भुतदर्शन
म्। कृष्णाञ्जनाभमाकाशतारोल्का
पातपिञ्जरम् ॥ चित्रगर्भोद्भवाः स्त्री
षुगोजाश्वमृगपक्षिषु । पत्राङ्कुरल
तानाञ्चविकाराः शिशिरे शुभाः॥*॥
अत्रविशेषमाह ॥ ऋतुस्वभावजाह्ये
तेदृष्टाःस्वर्त्तौशुभप्रदाः। ऋतोरन्यत्र
चोत्पातादृष्टास्तेचातिदारुणाः॥ य
द्यद्विशेषेणफलप्रदंभवतितत्तदाह ॥
उन्मत्तानाञ्चया गाथाः शिशूनांयच्च

भाषितम् । स्त्रियोयच्चमभाषन्तेतस्य नास्तिव्यतिक्रमः ॥ येनकारणेनैतत् सत्यरूपंभवति तत्प्र-श्नार्थमाह ॥ पूर्वंचरतिदेवेषुपश्चाच्चरतिमानुषान् । नाचोदितावागवदति सत्याह्येषासरस्वती ॥ उत्पातशास्त्रस्य प्रभावमाह ॥ उत्पातान् गणितविवर्जितोपिवुद्धाविख्यातो भवतिनरेन्द्रवल्लभश्च । एतत् तन्मुनिवचनंरहस्यमुत्तंयज्ज्ञात्वा भवतिनरस्त्रिकालदर्शी ॥ इतिवाराह्यांचतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ अकस्मादायाति ।

उत्पतनम् । पत्लृगतौ । घञ् । उत्पतति वा । ज्वलतीतिणः ॥

उत्पातभम् । न । यस्मिन्नचचेउत्पातः सम्भूतस्तस्मिन् ॥

उत्पादः । पुं । उत्पादने ॥

उत्पादकः । पुं । पशुविशेषे । कुञ्जरारातौ । शरभे ॥ त्रि । उत्पादयितरि । जनके ॥ उत्पादयति । पद० । णवुल् ॥

उत्पादनम् । न । उत्पन्नकरणे ॥

उत्पादना । स्त्री । क्रियायाम् । भावनायाम् ॥

उत्पादशयनः । पुं । स्त्री । टिट्टिभपक्षिणि ।

उत्पादिका । स्त्री । देहिकानामकीटे ॥ पूतिकायाम् ॥ हिलमोचिकायाम् ॥

उत्पाद्यः । पुं । पुरोडाशादिकर्मविशेषे ॥ त्रि । उत्पादितुंयोग्ये ॥

उत्पाली । स्त्री । आरोग्ये । सुस्थतायाम ॥

उत्पिञ्जलः । त्रि । भृशमाकुले । समुत्पिञ्जे । अतिशयव्याकुले ॥

उत्पित्सुः । त्रि । उत्पतितुमिच्छौ । पततेः सन्नन्तादुप्रत्ययः । सनिमीमेती सादेशः । अत्रलोपोभ्यासस्य ॥

उत्प्रासः । पुं । उपहासे ॥ उत्प्रासनम् । असुक्षेपणे असगतिदीप्त्यादानेषुवा । घञ् ॥

उत्प्रेक्षा । स्त्री । अनवधाने ॥ काव्यालङ्कारविशेषे ॥ यथा । सम्भावनमथोत्प्रेक्षाप्रकृतस्यसमेनयत् । अस्यार्थः । प्रकृतस्य उपमेयस्यसमेन उपमानेन यत्सम्भावनम् मिथ्यात्वेनवर्णनमिति । उदाहरणम् उन्मेषयोममनसङ्गते जातिवैरी निशायामिन्दो रिन्दीवरदलदृशा तस्य सौन्दर्यदर्पः । नीतःशान्तिंप्रसभमनया वक्त्रकान्त्ये तिहर्षाल्लग्ना मन्ये ललिततनु ते पादयोः पद्मलक्ष्मीः ॥ लिम्पतीवतमोङ्गानिवर्षतीवाञ्जनंनभः । असत् पुरुषसेवेवदृष्टिर्निष्फलताङ्ग

ता ॥ उत्प्रेक्षणम् । ईक्षदर्शनाङ्कनयो: । गुरोश्चेत्यः । टाप् ॥

उत्प्रेक्षाव्यञ्जकम् । न । शब्दविशेषे ॥ यथा । मन्येशङ्के ध्रुवंनूनंकिंवा प्रायो नु वेद्मिच । ननुनानचिजानामि उत्प्रेक्षाव्यञ्जकानिचेति ॥

उत्प्लवनम् । न । उल्लङ्घने । फलाङ्ना इतिभाषा ॥

उत्प्लवा । स्त्री । नैाकाप्रभेदे ॥

उत्फालः । पुं । लम्फे ॥

उत्फुल्लः । त्रि । प्रफुल्ले । विकसितेपुष्पे । दलानामन्योन्यविश्लेषे ॥ उत्ताने ॥ न । स्त्रीणांकरणे ॥ उत्फलति । त्रिफला० । भीतः क्तः । आदितश्चेतीडभावः । उत्फुल्लसम्फुल्लयोरुपसंख्यानमितितनिष्ठातस्यलः ॥

उत्सः । पुं । प्रस्रवणे । पर्वतात्स्रवज्जलस्यपातस्थाने ॥ स्रवज्जले ॥ गिरेरुपरिनिर्भरात्युत्थाम्बुसङ्घे ॥ उनत्तिजलेन । उन्दी० । उन्दिगुधिकुषिभ्यश्चेतिसः । किदित्यनुवृत्तेर्न लोपः ॥

उत्सङ्गः । पुं । अङ्के । क्रोडे ॥ त्रि । असङ्के ॥

उत्सङ्गवर्ती । त्रि । क्रोडस्थिते ॥

उत्सत्तिः । स्त्री । उच्छेदे ॥

उत्सन्नः । त्रि । उन्नते ॥ नष्टे ॥

उत्सर्गः । पुं । सामान्ये । सामान्यविधैा ॥ न्यासे ॥ त्यागे ॥ दाने ॥ वर्जने ॥ सांस्त्रिककर्त्तव्यक्रियाविशेषे ॥ नीलोद्वाहादैा ॥ अपानवायोर्व्यापारे ॥ बाहुल्यदृष्टस्यबलवत्त्वे ॥ उत्सर्जनम् उत्सृज्यतेवा । घञ् ॥

उत्सर्जः । त्रि । शब्दंकुर्वति ॥

उत्सर्जनम् । न । अपवर्जने । वितापिते । दाने । त्यागे ॥ उत्सृज० । ल्युट् ॥

उत्सर्पणम् । न । उल्लङ्घने ॥ उत्सृप्यपरस्तोगमने ॥

उत्सर्पिणी । स्त्री । जिनानांकालचक्राऽवयवे ॥

उत्सर्पितः । त्रि । उपरिभावंप्रापिते ॥

उत्सर्पी । त्रि । ऊर्द्धंप्रसारिणि ॥

उत्सवः । पुं । नियताह्लादजनकव्यापारे उपनयनविवाहादैा । महे । उद्धर्षे । उत्सेके ॥ इच्छाप्रसरे ॥ कोपे ॥ उत्सुवति । षूप्रेरणे । पचाद्यच ॥ यद्वा । उत्सवनम् । षूप्रसवैश्वर्ययो: । ऋदोरप् ॥

उत्सवसङ्केतः । पुं । पार्वतीयानांगणे ॥ यथा । गणानुत्सवसङ्केतानजयत्सप्तपाण्डव इतिमहाभारतम् ॥

उत्सादनम् । न । समुल्लेखे ॥ उद्वाहने ॥ उद्वर्त्तने ॥ उत्साद्यतेऽनेन । ह

दृ० । यमन्तः । ल्युट् ॥

उत्सादितः । त्रि । कृतोत्सादने । उद्वर्त्तिते । निर्म्मलीकृतशरीरे ॥

उत्सारकः । पुं । द्वारपाले ॥ त्रि । उत्सारणकर्त्तरि ॥

उत्सारणम् । न । दूरीकरणे ॥ चालने ॥ स्थानान्तरप्रापणे ॥

उत्सारितः । त्रि । अपसारिते ॥

उत्साहः । पुं । उद्यमे । अध्यवसाये । इदमहङ्करिष्याम्येवेतिनिश्चयात्मिकबुद्ध्याधृतिहेतुभूते ॥ कर्त्तव्यार्थेषुस्थेयसिप्रयत्ने । उत्साहोमन्त्रमूलंस्यादितिनीतिविदांमतम् । प्रभुशक्तिर्मन्त्रमूलातस्मादुत्साहवान्भवेत् ॥ लोकोत्तरेषुकार्येषुस्थेयसिप्रयत्ने ॥ सूचे ॥ उत्सहनम् उत्सह्यते अनेन वा । षह० । हलश्चेति घञ् ॥ कर्म्मसुसुकरप्रत्ययः दृढयत्नकारको-भावोवाउत्साहः ॥ सङ्गीतोक्ते ध्रुवकविशेषे ॥

उत्साहवान् । त्रि । उत्साहविशिष्टे । उत्साहिनि ॥ उत्साहोऽस्त्यस्य । बलादिभ्योमतुबन्यतरस्याम् ॥

उत्साहवर्द्धनः । पुं । उद्यमवृद्धौ । वीररसे ॥ उत्साहेन वर्द्धते । वृधु० । अनुदात्तेतश्चहलादेरितियुच् ॥ उत्साहंवर्द्धयतीति वा । ल्युः ॥

उत्साहशक्तिः । स्त्री । राज्ञांशक्तिविशेषे ॥ विक्रमबलमुत्साहशक्तिरित्युक्तेः ।

उत्साही । त्रि । उत्साहवति ॥ बलादिभ्योमतुबन्यतरस्यामिति पक्षे इ-निः ॥

उत्सिक्तः । त्रि । उद्धते ॥ गर्व्विते ॥ वर्द्धिते ॥ उद्रिक्ते ॥ उपप्लुते ॥ त्यक्तमर्य्यादे ॥ उतपूर्वात् सिचेःक्तः ॥ सिक्ते ॥

उत्सिच्यमानः । त्रि । उद्रिच्यमने । वृद्धिमति ॥

उत्सुकः । त्रि । ईप्सितकर्म्मोद्यते । इष्टार्थोद्युक्ते ॥ अद्यममगुरुरागमिष्यतीत्युत्कण्ठाविशिष्टे । उत्कण्ठिते ॥ उत् उद्योगंसुवति सौतिसुनोतिवा । षु प्रसवैश्वर्ययोः षुञ्अ० । विधिसंज्ञापूर्वकत्त्वात् गुणाभावः । क्विपिआगमशास्त्रस्यानित्यत्त्वात्तुग भावोवा । ततःसंज्ञायांकन् ॥ यद्वा । उत्सुवति । षूप्रेरणे । मितद्र्वादित्वाड्डुः । सत्स्वितिक्विबवा । कनि केणइतिह्रस्वः ॥

उत्सूरः पुं । दिनावसाने ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥

उत्सृष्टः । त्रि । कृतोत्सर्गे । त्यक्ते । विभूते ॥ यथा । आमंशूद्रस्यपक्वान्नं पक्वमुत्सृष्टमुच्यते इति ॥ उत्सृज्यते स्म । सृजवि० । क्तः ॥

उत्सेकः। पुं। उत्सेचनेन शोषणे॥ उद्गृ त्यवहिःसेचने॥ उद्रेके॥ उत्सेचनम्। षिचक्ष॰। घञ्॥

उत्सेचनम्। न। उर्द्धसेके॥

उत्सेधः। पुं। गिरिद्रुमादीनामुन्नतौ। उच्छ्रये॥ न। शरीरे। संहनने॥ उत्सेधनम् अनेनवा। षिधुग॰। घञ्॥

उत्स्वनः। पुं। उच्चशब्दे। त्रि। तद्वति॥

उद्। अ। प्रकाशे॥ विभागे॥ प्राबल्ये॥ अस्वास्थ्ये॥ शक्त्याम्। प्राधान्ये॥ बन्धने॥ भावे॥ मोक्षे। लाभे॥ ऊर्द्धकर्मणि॥ ऊर्द्धे॥ उत्कर्षे॥ प्राकट्ये॥ नैकट्ये॥

उदम्। न। जले। जगत्त्रयान्तोदधिसम्प्लवोदेनारायणस्योदरनाभिमात्वादितिभागवतोक्तेः॥

उदकम्। न। जले। वारिणि॥ उनत्ति। उन्दीक्ले॰। उदकमित्युणादिसूत्रेणसाधु॥

उदककुम्भः। पुं। उदकुम्भे॥ उदकस्य कुम्भः॥

उदकपरीक्षा। स्त्री। दिव्यविशेषे॥

उदकलोलः। त्रि। जलप्रिये॥

उदकिलः। त्रि। उदकवति॥ उदकमस्त्यस्य अस्मिन्वा॥ पिच्छादित्वादिलच्॥

उदकीर्णः। पुं। महाकरञ्जे॥

उदकीर्यः। पुं। डालकरम्चा डहरकरञ्ज इतिगौडभाषाप्रसिद्धे करञ्जविशेषे॥

उदकुम्भः। पुं। जलकलशे॥ उदकस्य कुम्भः। एकहलादावित्युदादेशः॥

उदक्तम्। त्रि। कूपादिभ्यउत्थितेजलादौ॥ उत्पूर्वादञ्चतेःक्तः॥

उदक्या। स्त्री। ऋतुमत्याम् रजस्वलायाम्॥ उदकमर्हति। संज्ञायामितियत्॥ त्रि। जलार्हे॥ दण्डादित्वाद्यत्॥

उदगद्रिः। पुं। हिमालयपर्वते॥

उदगयनम्। न। उत्तरायणे। देवानां दिवसे॥

उदगाहः। पुं। जलावगाहने। उदकस्यगाहःअवगाहनम्। मन्थौदनेत्यादिनोदादेशः॥

उदग्भूमः। पुं। उत्कृष्टस्थाने। सद्भूमौ॥ कृष्णोदक्पाण्डुसंख्यापूर्वायाभूमेरजिष्यते॥

उदग्रः। त्रि। उच्चे॥ उन्नतमग्रमस्य॥

उदग्रदन्। पुं। उन्नदन्तेहस्तिनि॥ त्रि। वृहद्दन्तयुक्ते॥ उदग्रोदन्तावस्य। अग्रान्तशुद्धशुभ्रवृषवराहेभ्यश्चेतिदन्तस्यदतृ॥

उदङ्कः। पुं। चर्ममयेघृतादिपात्रे॥ उ

द्यते उद्ध्रियतेऽस्मिन् । अच्चु° । उदङ्कोऽनुदकइतिघञ् । तैलोदङ्कः घृतोदङ्कः ।

उदक् । अ । उदग्दिग्भवे ॥ उदग्देशो द्भवे ॥ उदककालोत्पन्ने ॥ उदीच्यां दिशि उदीच्याःदिशः उदीचीदिग्वा । दिक्शब्देभ्यःसप्तमीपञ्चमीप्रथमाभ्योदिग्देशकालेष्वस्तातिः ॥ अञ्चेर्लुगित्यस्तातेर्लुक् । एवंदेशेकालेच ॥

उदङ् । पुं । दिशि ॥ देशे ॥ काले ॥ त्रि । तद्भवे ॥ उत्कृष्टमञ्चति । अच्चु° । ऋत्विगितिक्विन् । नलोपः । नुम् । संयोगान्तलोपः । कुत्वम् ॥

उदजः । पुं । पशुप्रेरणे ॥ उदजनम् । अज° । समुदोरजःपशुष्वित्यप् । अघञपोरितिपर्युदासाद्वीभावोन ॥

उदञ्चनः । पुं । भाण्डे ॥ न । पिधानार्थपात्रे । ढकना ढकनी इतिभाषा ॥ उदञ्चतेऽस्मिन् । अञ्चु° । ल्युट् । उदकोदञ्चनम् ॥ ऊर्द्ध्वक्षेपणे ॥

उदञ्चितः । त्रि । ऊर्द्ध्वक्षिप्ते ॥ पूजिते । उतऊर्द्ध्वमञ्चितम् ॥

उदण्डपालः । पुं । मत्स्यविशेषे ॥ सर्पप्रभेदे ॥

उदन्या । स्त्री । तैलपिपीलिकायाम् ॥

उदधिः । पुं । समुद्रे । उदकानिधीयन्तेऽत्र । कर्मण्यधिकरणेचेतिधाञःकिः ॥ घटे ॥

उदधिमलः । पुं । समुद्रफेने ॥

उदधिमेखला । स्त्री । पृथिव्याम् ॥

उदन्तः । पुं । वार्त्तायाम् । वृत्तान्ते ॥ साधौ ॥ उद्गतोन्तोयस्य ॥

उदन्तकः । पुं । उदन्तार्थे ॥ स्वार्थेकन् ॥

उदन्तिका । स्त्री । तृप्तौ ॥

उदन्या । स्त्री । पिपासायाम् ॥ उदन्यति उदकस्येच्छावा । सुपआत्मनःक्यच् । अशनायोदन्येति ईत्वाभावःक्यचि उदकस्यउदन्भावश्चनिपात्यते । अप्रत्ययादित्यः ॥

उदन्वान् । पुं । उदधौ । पारावारे । समुद्रे ॥ उदकानिसन्त्यत्र । उदन्वानुदधौचेत्युदकस्योदन्भावो निपातितो मतुपि ॥ ऋषिविशेषे ॥

उदपानः । पुं । न । कूपे ॥ क्षुद्रजलाशये ॥ उदकंपिबन्त्यस्मिन् । अधिकरणेल्युट् । उदकस्योदः ॥

उदमानः । पुं । आढकस्यपञ्चाशत्तमेभागे ॥ कुल्यास्यादष्टभिर्द्रोणैर्द्रोणपादेनचाढकः । अतोर्द्ध्वशतिकोभागउदमानउदाहृतइत्युक्तेः ॥

उदमेयः । त्रि । उदकंमेयंयस्यतस्मिन् ॥ उदकस्योदः संज्ञायाम् ॥

उदयः । पुं । पूर्वपर्वते । उदयाचले ॥ उदयाऽचलसम्बन्धे । लग्ने ॥ येयंद्दृ

ष्यते भास्वान् सतेषामुदयःस्मृतः । तिरोधानम्व्ययमेति तदेवास्तमनंरवेः ॥ नैवास्तमनमर्कस्य नोदयः सर्वदासतः । उदयास्तमनेनामदर्शनादर्शने रवेः ॥ उद्यन्ति ग्रहा अस्मात् । इण० । एरच् ॥ वृद्धौ । समुन्नतौ ॥ महिम्नि ॥ उत्पत्तौ ॥

उदयनः । पुं । वत्सराजे । वत्सेशे ॥ अगस्त्ये । घटोद्भवे । कुसुमाञ्जलिग्रन्थकर्त्तरि । उदयनाचार्ये ॥ न । उदये ॥

उदयसन्ध्या । स्त्री । अर्द्धोर्कोदयात् प्राक्षट्घटिकाचये ॥

उदरम् । न । जठरे । तुन्दे । कुक्षौ । नाभिस्तनयोर्मध्यभागे ॥ अन्तःसुषिरे ॥ युधि । रणे । पुं । उदररोगे । उत्कृणाति । कृगतौ । अच् । यद्वा । उदृच्छति । उदियर्त्तिवा । ऋगतौ । अच् । यद्वा । दृणाति । दृविदारणे । उद्दृणातेरजलौपूर्वपदान्त्यलोपश्च ॥

उदरग्रन्थिः । पुं । गुल्मरुजि ।

उदरत्राणम् । न । उदरबन्धवस्त्रादौ । नागोदे । पेटी कमरबन्ध इतिभाषा ॥ उदरस्यत्राणंयेन ॥

उदरथिः । पुं । समुद्रे ॥ वियन्मणौ । सूर्ये ॥ उत्कृच्छति उदर्यतेवा । ऋ० । उदर्त्तेश्चिदितिगथिन् ॥

उदरपिशाचः । त्रि । सर्वान्नभक्षके । सर्वान्नीने ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥

उदरभेदी । त्रि । आत्महनि ॥

उदरम्भरिः । त्रि । स्वोदरमात्रपूरके । आत्मम्भरौ ॥ उदरम्बिभर्त्ति इति विग्रहे उदरस्यमुमागमोभृञ इन्प्रत्ययश्चनिपातसिद्धः ॥

उदररोगः । पुं । जठरव्याधिविशेषे । उदरी इतिभाषाप्रसिद्धे ॥

उदरव्याधिः । पुं । उदररोगविशेषे ॥ यथा । कदलीयवक्षारन्तुपानीयेन प्रसाधितम् । तदास्वादनान्नश्यन्ति उदरव्याधयोऽखिला इतिगारुडे-१९४ अध्यायः ॥

उदरशाण्डिल्यः । पुं । उपनिषद्प्रसिद्धे अतिधन्वनः शिष्ये ऋषिविशेषे ॥

उदरामयः । पुं । अन्नगन्धौ । अतिसाररोगे ॥

उदरावर्त्तः । पुं । नाभौ । तुन्दकूप्याम ॥

उदरिकः । त्रि । उदरिले ॥ ठक् ॥

उदरिणी । स्त्री । गर्भवत्याम् ॥

उदरी । त्रि । तुन्दिले । पिचिण्डिले ॥ अतिशयितमुदरमस्य । तुन्दादिभ्य इलच्चेतिचकारादिनिः ॥

उदरिलः । त्रि । वृहत्कुक्षौ । उदरिणि

॥ अतिशयितमुदरमस्य । तुन्दादिभ्यइलच्चेतिइलच् ॥

उदर्कः । पुं । एष्यत्कालीनफले । भाविनिकर्मफले ॥ मयनफल इतिप्रसिद्धे मदनवृक्षस्य कण्टके ॥ उदर्च्यते । अर्कस्तवने । घञ् ॥ उदर्च्यते वा । अर्चपूजायाम् । उदच्यतेवा । अञ्चुगतौ । घञ् ॥ भविष्यत्काले ॥

उदर्चिः । पुं । अग्नौ ॥ शिवे । हरे ॥ कन्दर्पे । दर्पके ॥ त्रि । उत्प्रभे ॥ उत ऊर्द्धमर्चीरश्मिर्यस्य सः ॥

उदर्दः । पुं । रोगविशेषे ॥ तल्लक्षणम् । वरटीदष्टसंस्थानः शोथःसंजायतेबहिः । सकण्डूस्तोदबहुलश्छर्दिज्वरविदाहवान् ॥ उदर्दमितितंविद्याच्छीतपित्तमथापरे । वाताधिकं शीतपित्तमुदर्दस्तुकफाधिकमिति ॥

उदलावणिकम् । त्रि । लवणाम्भसासिद्धेव्यञ्जनादौ ॥

उदवसितम् । न । आलये । भवने । गृहे ॥ उतऊर्द्धमवसीयते स्म । षोअन्तकर्मणि षिञ्बन्धने वा । क्तः । द्यतिस्यतीतीत्त्वम् ॥

उदश्वित् । न । अर्द्धजलयुक्ते घोले ॥ तक्रंह्युदश्विन्मथितं पादाम्ब्वर्द्धाम्बुनिर्जलमित्युक्तेः ॥ छच्छिकायाम् ॥ उदकेनश्वयतिवर्द्धते । टुओश्विगतिवृद्ध्योः । क्विप् तुक् । उदकस्योदः संज्ञायाम् । उदश्वितइतिनिर्देशात्सम्प्रसारणम् ॥ उदश्वित्कफकृद्बल्यं श्रमघ्नंपरमंमतम् ॥

उदसनम् । न । अपनयने ॥ उत्क्षेपणे ॥

उदस्तः । त्रि । उत्तोलिते ॥ उत्क्षिप्ते ॥

उदाजः । पुं । पशुभिन्नानांप्रेरणे ॥ उद्जनम् । अज० । घञ् । अघञपोरित्युक्ते र्वीभावोन ॥

उदात्तः । पुं । स्वरप्रभेदे ॥ उच्चैरुदात्त इतितत्स्वरूपम् । उत् उच्चैरादीयते स्म । क्तः । अचउपसर्गात्त इतितादेशः ॥ काव्यालङ्कारविशेषे । उदात्तंवस्तुनः सम्पत् । समृद्धिमद्वस्तुवर्णनमुदात्तः । इत्यलङ्कारलक्षणम् ॥ त्रि । दयात्यागादिसम्पन्ने ॥ महति ॥ श्रेष्ठे ॥ दातरि ॥

उदानः । पुं । कण्ठदेशस्थेवायौ । कण्ठस्थानीये ऊर्द्धगमनवत्युत्क्रमणवायौ । स्पन्दयत्यधरं वक्त्रं नेत्रभागप्रकोपनम् । उद्वेजयति मर्माणि ह्युदानोनाम मारुतः ॥ उदानोस्त्युत्कण्ठताल्वभ्रूमध्यमूर्द्धस्थितोवायुः ॥ ऊर्द्धेन अनिति अनेन । अन० । हलश्चेति घञ् ॥ उदरावर्त्ते ॥ भुजङ्गमविशेषे ॥

उदायुधः । त्रि । गृहीतशस्त्रे ॥

उदारः । त्रि । दातरि ॥ महति ॥ ऋष्याश्रये । दक्षिणे । सरले ॥ गम्भीरे ॥ असाधारणे । उत्कृष्टमासमन्तात् राति । रा । आतश्चेतिकः ॥ उदर्य्यते । ऋगतिप्रापणयोः । कर्म्मणि घञ्वा ॥ उदुच्चैरासमन्तात् ऋच्छति । पचाद्यच् ॥

उदारधीः । त्रि । महाबुद्धौ ॥ उदारा धीर्यस्य ॥

उदावत्सरः । पुं । संवत्सरादिपञ्चान्तर्गतवत्सरविशेषे ॥

उदावर्त्तः । पुं । रोगविशेषे । गुदग्रहे ॥ मलमूत्रवायुरोधकरोग इतिस्पष्टार्थः ॥ यत्रोर्द्ध्वं भायतेवायोरावर्त्तःसचिकित्सकैः । उदावर्त्तइतिप्रोक्तोव्याधिस्तत्रानिलःप्रभुः ॥ अपिच ॥ वातविण्मूत्रजृम्भास्रुक्षवोद्गारवमीन्द्रियैः । [*] क्षुत्तृष्णोच्छ्वासनिद्राणांधृत्योदावर्त्तसम्भवः ॥ जलावर्त्ते ॥

उदावृत्तः । त्रि । अर्द्धनीते ॥

उदासः । पुं । उत्क्षेपे ॥ उद्भावे ॥

उदासीनः । त्रि । परतरे । शत्रुमित्रभिन्ने । शत्रुमित्राभ्यांपरस्मिन् राजनि ॥ विजिगीषोःशत्रुमित्रभूमितोऽव्यवहिते ॥ अव्यवहितत्वादेव नोपकारी नाप्यपकारीकेवलमूर्द्ध्वमासीनएव । इतिभरतः ॥ अनुत्थशुभाशुभे । कि-यद्रमानयोरुभयोरप्युपेक्षके । योन कस्यचिन्मित्रादेःपक्षं भजते मध्यस्थे ॥ उदास्ते । आस० । लटःशानच् । ईदासइतीत्वम् ॥ विषयानन्तरो राजाशत्रुर्मित्रमतः परम् । उदासीनः परतरोज्ञेयः कार्यविशारदैः ॥

उदास्थितः । पुं । द्वारपाले । प्रतीहारे ॥ अध्यक्षे । पञ्चवर्गान्तर्गतचारविशेषे । प्रव्रज्यावसिते प्रव्रज्याच्युतपतिते नष्टसन्न्यासे । प्रव्रज्याच्युतपतितउदास्थितः । तंलोकेषुविदितदोषं प्रकाशोपयुक्तं वृत्त्यर्थिनंज्ञात्वा रहसिराजा ब्रूयात् । यस्यदुर्वृत्तंपश्यसि तत् तदानीमेवमयिवक्तव्यमिति । तञ्चबहूत्पत्तिकाकटेऽस्थापयेत् । प्रचुरसस्योत्पत्तिकंभूम्यन्तरञ्च तद्वृत्त्यर्थमुपकल्पयेत् । सचान्येषामपिप्रव्रजितानां राजचारकर्म्मकारिणां ग्रासाच्छादनादिकंदद्यात् ॥ २ ॥ उदाङ्पूर्वात् ष्ठाधातोर्गत्यर्थाकर्म्मकेतिक्तः । द्यतिस्यतीतीत्वम् ॥

उदाहरणम् । न । उपोद्घाते । दृष्टान्ते । एकदेशप्रसिद्ध्याऽशेषप्रसिद्ध्यर्थं यदुदाह्रियतेतस्मिन् ॥ उदाङ्पूर्वाद्धरतेर्ल्युट् ॥

उदाहारः । पुं । उपोद्घाते । उदाहृतौ ॥ उदाहरणम् । घञ् ॥

[* सहार्थे तृतीया ।]

उदाहृतः । त्रि । उच्चारिते ॥

उदाहृतिः । स्त्री । उदाहरणे ॥ उदाङ्पूर्वात् हृञः स्त्रियांक्तिन् ।

उदितः । त्रि । उक्ते ॥ उद्यतेस्म । वद-व्य० । क्तः । इट् । वचिस्वपीतिसम्प्रसारणम् ॥ उन्नते । उप्सते ॥ यथा । उदिते जगतीनाथे यः कुर्याद्दन्तधावनम् । सपापिष्ठःकथंब्रूते पूजयामि जनार्दनमिति । वृद्धे ॥ ऊर्ज्जिते ॥ उद्यतेस्म । दो अ० । क्तः । द्यतिस्यतीतीत्वम् ।

उदितोदितः । त्रि । शास्त्रज्ञे ।

उदीची । स्त्री । उत्तरदिशि ।, उत्उत्तर मञ्चत्यर्कम् । उत्क्रान्तंद्दष्टिपथमञ्चतिसूर्यवा । उदईदित्यञ्चेरतईकारः । ऋत्विगादिनाक्विन् । उगितश्चेतिङीप् ।

उदीचीनः । त्रि । उदग्भवे । उदक् । विभाषाञ्चेरिति खः ।

उदीच्यः । पुं । शरावत्याःपश्चिमोत्तरदेशे ॥ अथोदीच्यदेशाः । वाह्लीका वाटधानाश्चआभीराः कालतोयकाः । परन्ध्राश्चैवशूद्राश्च पह्लवाश्चात्मखण्डिकाः । गान्धाराजवनाश्चैव सिन्धुसौवीरमद्रकाः । शकाद्रुह्याःपुलिन्दाश्चपारदाहारमूर्त्तिकाः ॥ रामठाः कण्टकाराश्च केकयादेशमानिकाः । क्षत्रियोपनिवेशाश्च वैश्यशूद्रकुलानिच ॥ आत्रेयोथभरद्वाजःप्रस्थलाः सदशेरकाः । लम्पकास्तलगानाश्चसैनिकाःसहसाकुजैः ॥ एतेदेशाउदीच्यास्तुपुराणेमत्स्यसंज्ञके ॥ न । वालनामगन्धद्रव्ये । ह्रीबेरे ॥ त्रि । उदग्भवे ॥ उदीचिजाते ॥ उदीच्यां भवःजातःआगतोवा । द्युप्रागपागुदक्प्रतीचोयत् ॥

उदीरणम् । न । कथने । उच्चारणे ॥

उदीरितः । त्रि । उक्ते ॥ उद्दीपिते ॥ उद्घोषिते ॥ उन्नते ॥ उदीर्यतेस्म । ईर । क्तः ॥

उदीर्णः । त्रि । उदारे । महति ॥

उदुत्तमः । त्रि । अतिशयेनोत्तमे ॥ उतउच्चै रुत्तमः ॥

उदुम्बरः । पुं । जन्तुफलवृक्षे । यज्ञाङ्गे । हेमदुग्धे । डुमरइतिभाषा । उदुम्बरोहिमोरूक्षोगुरुः पित्तकफास्रनुत् । मधुरस्तुवरोवर्ण्योव्रणशोधनरोपणः ॥ देहल्याम् । गृहावग्रहण्याम् ॥ पण्डके । नपुंसके ॥ कुष्ठविशेषे ॥ न । ताम्रे ॥ यथा । यदुदुम्बरवर्णानां घटीनां मण्डलं महत् । पीतं नगमयेत्स्वर्गं किन्तत् क्रतुगतं नयेदित्ययंश्लोकः सौत्रामणीयागे-सुरापानस्य दुष्टत्वमुद्भावयति । तत्र

महाभाष्यकार आह । प्रमत्तगीतए ष: तत्रभवतोयस्त्वप्रमत्तगीतस्तत् प्रमाणमिति । प्रमत्तगीतइति । प्रमादेनविप्रतिपन्नत्वेनगीत इत्यर्थइ तिकैयट: । विप्रतिपन्नत्वेन वेदविष यविप्रतिपत्त्याश्रयत्वेन तत्त्वंस्वस्मि न्नारोप्यदैन्यनाशाय पूज्यस्यापिभग वतईश्वरस्यतथोक्तिरिति सन प्रमा णमितिभाव इतिविवरणकार: ॥ उं शम्भुंवृणोति । वृञ्° । संज्ञायांभृ तवृजीतिखच् । अरुर्द्विषदितिमुम् । उत्कृष्टम् उम्बरम् । प्रादिसमास: । उल्लङ्घितमम्बरमनेन ॥ उदतिशये नाम्बते वा । अबिशब्दे । बाहुलका दरन् । पृषोदरादि: ॥ अशीतिरक्तिकापरिमिते । कर्षे ॥

उदुम्बरदला । स्त्री । दन्तीवृत्ते ॥ उदुम्बरस्येवदलान्यस्या: ॥

उदुम्बरपर्णी । स्त्री । दन्तिकौषधौ ॥ उदुम्बरस्येवपर्णान्यस्या: । पाककर्णेति ङीष् ॥

उदूखलम् । न । तण्डुलादिकण्डनार्थं काष्ठादिनिर्मिते कण्डनसाधने । उलूखले । ऊखल इतिभाषा ॥ गुग्गुले । गुग्गुलौ ॥ ऊर्द्ध्वंखततखञ्च । ऊ ढूखं लाति । ला आ० । आतोनुपेति क: । पृषोदरादि: ॥

उदूढ: । त्रि । ऊढे ॥ स्थूले ॥ उदुह्यते स्म । वह° क्त: ॥

उद्गत: । त्रि । उत्पन्ने । उदिते ॥ ऊर्द्ध्वगते ॥ उद्वान्ते । छर्द्दितवस्तुनि ॥ निसृते ॥ यथा । वदनोद्गतावाणी । उद्गम्यते स्म । गम्लृ° । क्त: ॥

उद्गता । स्त्री । विषमवृत्तविशेषे ॥ सजसादिमेसलघुकेच नसजगुरुकेष्व थोद्गता । अंघिगतभनजलागयुता:स जसाजगौचरणमेकत: पठेत् । इति तल्लक्षणम् ॥

उद्गम: । पुं । आविर्भावे । उदये । ऊर्द्ध्वगमने ॥ उद्गमनम् । गम्लृ° । ग्रहवृदृनिश्चिगमश्चेत्यप् ॥

उद्गमनम् । न । ऊर्द्ध्वगमने ॥ ल्युट् ॥

उद्गमनीयम् । न । प्रक्षालितांशुकद्वये ॥ उद्गम्यते अभिलप्यते । गम्लृ° । अनीयर् । द्वयइत्यविवक्षितम् । गृहीतवन्त्युद्गमनीयवस्त्रे । इतिदर्शनात् ॥ त्रि । ऊर्द्ध्वगम्ये ॥

उद्गरणम् । न । उद्गारे ॥

उद्गाढम् । न । अतिशये । अत्यर्थे ॥ त्रि । अतिशययुक्ते ॥ उद्गाह्यतेस्म । गाहूवि° । क्त: ॥ क्रियाविशेषणत्वे क्लीवत्वम् । द्रव्यविशेषणत्वेतुवाच्यलिङ्गता ॥

उद्गाता । पुं । सामवेदज्ञर्त्विजि ॥ उद्गा

यतिसाम । गेशब्दे । तृनतृचौशंसि
चदादिभ्यः संज्ञायामनिटौ ॥

उद्गारः । पुं । उद्वमने ॥ ढकार इतिभा
षाप्रसिद्धनागवायोः कर्मणि । कण्ठ
गर्जने ॥ उद्गरणम् । गृशब्दे । उद्यो
ग्रइति घञ् ॥

उद्गारशुद्धिः । पुं । सधूमाम्लोद्गाराभा-
वे ॥

उद्गारशोधनः । पुं । कृष्णजीरके ॥

उद्गिरणम् । न । ऊर्द्धमुखस्य वायोः-
क्रियायाम् । छर्दौ ॥ टवमउद्गिरणे
इतिधातुपाठेन निपातनात् गिर-
तेः ऋतइत्त्वम् । अन्यथागुणेसति उ
द्गरणमिति स्यात् । यद्यप्यर्थनिर्देश-
आधुनिकः तथासति पृषोदरादि
त्वंवोध्यम् ॥

उद्गीतम् । त्रि । उच्चैर्गीते ॥

उद्गीतिः । स्त्री । उच्चैर्गाने ॥ आर्याप्रभे
दे ॥ यथा । नारायणस्यसन्तत मुद्गी
तिः संस्मृतिर्भक्त्या । अर्चाया मास
क्ति दुस्तरसंसारसागरे तरणिरि
ति ॥ उदुच्चैर्गीतिः गानम् ॥

उद्गीथः । पुं । प्रणवे ॥ साम्नामुद्गाने ॥
सामविशेषे ॥ पाञ्चभक्तिकस्य साम्नो
द्वितीयायां तृतीयायां वा भक्तौ ॥
उद्गीयतेसौ । गश्चोदीति थक् ॥

उद्गीर्णः । त्रि । उद्वमिते ॥ भक्षितस्या
पकर्षणे ॥

उद्गूर्णः । त्रि । उद्यते । उत्तोलिते । उ
त्तोल्यधृतेवस्त्रादौ । उद्गूर्यतेस्म ।
गूरीउद्यमे । क्तः ॥

उद्ग्रन्थः । त्रि । उत्तुङ्गे ॥

उद्ग्रहणम् । न । उद्ग्राहे । ऊर्द्धग्रहणे ॥
उपसंहरणे ॥ उत्ऊर्द्धंग्रहणम् ॥

उद्ग्राहः । पुं । वादप्रभेदे । विद्या-
विचारे ॥ उद्ग्रहणे । ऊर्द्धीकृत्यक-
स्यचिद्ग्रहणे ॥ उद्ग्रहणम् । ग्रहउपा
दाने । उदिग्रहइति घञ् ॥

उद्ग्राहमल्लः । त्रि । वादसमर्थे ॥ उद्ग्रा
हेमल्लइव ॥

उद्ग्राहिणी । स्त्री । पाशाख्यरज्जौ । फाँ
सा इतिभाषा ॥

उद्ग्राहितः । त्रि । उपन्यस्ते । बद्धे ॥ उ
द्धृते ॥ ग्राहिते ॥ मन्यायिते ॥

उद्घः । पुं । हस्तपुटे ॥ वह्नौ ॥ श्लाघा-
याम् ॥ उद्धन्यते उत्कृष्टोज्ञायते ।
हन्तेःकर्मण्यप् टिलोपाद्यञ्चनिपा
तनात् ॥ देहजानिले ॥ त्रि । प्रका
ण्डे । प्रशस्ते ॥ उद्धन्तिनीचताम् ।
उत्पूर्वाद्धन्तेः सङ्घोद्घौ गणप्रशंसयो
रितिनिपातितः । मनुष्योद्घः । अ
स्यरूढिशब्दत्वात् प्रशंसावचनैश्चे-
तिसमासः । प्रशस्तोमनुष्यइत्यर्थः ॥

उद्घनः । पुं । काष्ठतक्षणसाधने । अधः

काष्ठे ॥ निधायतक्ष्यते यत्रकाष्ठे का ष्ठंसउद्घनः । ऊर्द्धंहन्यते ऽस्मिन् । उद्घनोऽत्याधानमिति अधिकरणेअप् ॥

उद्घर्षः । पुं । घर्षणे । झामकेन गात्रादिघर्षणे ॥

उद्घर्षणम् । न । झामकेन पादादिगात्रघर्षणे ॥ इष्टकयोद्घर्षणे गुणाः । कण्डुकोठनाशित्वम् त्वग्गताग्नितेजस्त्वम् । शिरासुखकारकत्वञ्च ॥

उद्घसम् । न । मांसे ॥ इतिहारावली ॥

उद्घाटः । पुं । उद्घाटने ॥ गृहविशेषे । चौकीकाघर इतिभाषा ॥

उद्घाटकम् । न । पुं । कूपाज्जलोद्धृत्यर्थेयन्त्रविशेषे । घटीयन्त्रे । अरहट इतिभाषा । घिर्नी इतिच ॥

उद्घाटनम् । न । कूपाज्जलोत्तोलनार्थे यन्त्रे । घटीयन्त्रे । अरहटरहंटइतिच भाषा । कूपात्सलिलमुद्घाट्यतेऽनेनवा । घटसङ्घाते । ण्यन्तः । ल्युट् ॥

उद्घाटितः । त्रि । अपावृते । कृतोद्घाटने । उघाडा खुलाइति भाषा ॥ गृहेऽनुद्घाटितद्वारिनाहूतः प्रविशन्नरः । वारितार्थप्रवक्तापिपश्चाद्गमशनंत्यजेदितितन्त्रशास्त्रम् ॥ घटेः क्तः । इट् ॥

उद्घाटिताङ्गः । पुं । प्राज्ञे ॥ त्रि । अनावृतगात्रे ॥ उद्घाटितानिअङ्गान्यस्य ॥

उद्घातः । पुं । पादस्खलने ॥ समुपक्रमे ॥ पवनाभ्यासयोगायकुम्भकादित्रये । पवनाभ्यासयोगस्यकालभेदे ॥ नाभिमूलात् प्रेरितस्यवायोर्विविच्यमानस्यशिरस्यभिहननम् मुद्घात इत्युच्यतेसेयंकालपरीक्षा । प्राणेन प्रेर्य्यमाणेनअपानःपीड्यतेयदि । गत्वाचोर्द्ध्वंनिवर्त्तेत एतदुद्घातलक्षणम् । उत्तुङ्गे ॥ मुद्गरे ॥ आरम्भे ॥ शस्त्रे ॥ ग्रन्थपरिच्छेदे ॥ उत्हननम् । हन० । घञ् । हनस्तोचिण्णलोः ॥ पाषाणादिभिःप्रतिघाते । ठोकर आतखलीत्यादिभाषाप्रसिद्धे ॥ यथा । ययावनुद्घातसुखेन मार्गमितिरघुः ॥

उद्घुष्टः । त्रि । उद्घोषिते । नादिते ॥

उद्घोषः । पुं । उद्घोषणे ॥ घुषघुष्टौ । घञ् ॥

उद्घोषितः । त्रि । उद्घुष्टे ।

उद्दंशः । पुं । उत्कुणे । मत्कुणे । कोणकुणे । किटिभे ॥ उत्कृष्टोदंशः ।

उद्दण्डपालः । पुं । सर्प्पविशेषे ॥ मत्स्यप्रभेदे ॥

उद्दन्तुरः । त्रि । उत्तुङ्गे ॥ कराले ॥ उत्कटदन्ते ॥

उद्दानम् । न । बन्धने ॥ उत्पूर्वात्द्यतेर्भावेल्युट् ॥

उद्दान्तः । त्रि । उत्कृष्टदमिते ॥

उद्दामः । पुं । प्रचेतसि । वरुणे ॥ पञ्चचत्वारिंशदक्षरायां वृत्तौ ॥ त्रि । अप्रतिबद्धे । बन्धरहिते ॥ स्वतन्त्रे ॥ महति ॥ यथा । उद्दामदन्तुरविधुन्तुददन्तघातैः । इतिप्रवज्या ॥ गम्भीरे ॥

उद्दामगीः । त्रि । प्रगल्भवाचि ।

उद्दालः । पुं । बहुवारके । लसोडा इतिभाषा ॥ वनकोद्रवे ॥ उद्दालस्तु भवेदुष्णोग्राहीवातकरोभृशम् ॥ उद्दालयति । दलविशरणे । णिजन्ताद्दच् ॥

उद्दालकः । पुं । वेदादिषुप्रसिद्धे ऋषिविशेषे । श्वेतकेतोःपितरि ॥ बहुवारकवृक्षे ॥ स्वार्थेकः ॥

उद्दालकपुष्पभञ्जिका । स्त्री । क्रीडाविशेषे ॥ यथा । विधिविष्णुमुखाम रोदयस्थितिनाशेषुशिवोप्यनीश्वरः । जगदम्बतवत्वयङ्क्रमः स्वामुद्दालकपुष्पभञ्जिकेति ॥ उद्दालकस्यश्लेष्मातकस्यपुष्पाणिभज्यन्तेयस्यांक्रीडायां सा । संज्ञायामितिण्वुल् ॥ नित्यंक्रीडाजीविकयोरिति षष्ठीसमासः ॥

उद्दिष्टः । त्रि । उपदिष्टे ॥

उद्दीपकः । त्रि । उद्दीपनकर्त्तरि ।

उद्दीपनम् । न । प्रकाशने ॥ विभावविशेषे ॥

उद्दीपितः । त्रि । प्ररोचिते ॥ व्यक्ते ॥

उद्दीप्तम् । त्रि । अतिप्रकाशिते ॥ उद्दीप्यतेस्म । दीपीदीप्तौ । क्तः ॥

उद्देशः । पुं । अनुसन्धाने । अन्वेषणे ॥ सोपपत्तिकस्वरूपसङ्क्षेपे ॥ कीर्त्तने ॥ यथा । नवने नन्दनोद्देशे नचैत्ररथसंश्रये । इतिरामायणेप्रयोगः ॥ उद्दिश्यते । दिशअतिसर्जने । हलश्चेतिघञ् ॥

उद्देशकः । त्रि । उद्देशकर्त्तरि ॥ उदाहरणे ॥

उद्देशतः । अ । एकदेशेन ॥ सार्वविभक्तिकस्तसिल् ॥

उद्देश्यः । त्रि । उद्देष्टव्ये । उद्देशनीये । प्रयोजने ॥ यमुद्दिश्यविधेयस्यप्रवृत्तिर्भवति ॥

उद्देहिका । स्त्री । कीटविशेषे । उपजिह्विकायाम् ॥

उद्द्योतः । पुं । प्रकाशे ॥ उद्द्योतनम् । द्युत० । घञ् ॥

उद्द्रावः । पुं । पलायने । सन्द्रावे ॥ उद्द्रवणम् । द्रुगतौ । उदिश्रयतियौतिपूद्रुवइति घञ् ॥

उद्धतः । पुं । राजमल्ले ॥ त्रि । चञ्चले । वाक्पाणिपादचापलवति । अविनी

ते । अशान्ते ॥ प्रगल्भे ॥ आहते ॥

उद्धतमनस्कत्वम् । न । अभिमाने । गर्वे ॥

उद्धतिः । स्त्री । उन्नतौ ।

उद्धरणम् । न । उद्धारे । मुक्तौ ॥ वान्ताने ॥ उन्मूलने ॥ ऋणशुद्धौ ॥ उत्क्षेपे ॥ उद्ध्रियते । उद्धरते ल्युट् भावे वा ॥

उद्धर्षः । पुं । उत्सवे । उद्धर्षयति । हृष अलीके णिजन्तः । उन्नतो हर्षो वेति वा । घञ् ॥

उद्धर्षणम् । न । रोमाञ्चे ।

उद्धवः । पुं । कृष्णमातुले । कृष्णशिष्ये । वृष्णीनां सम्मतो मन्त्री कृष्णस्य दयितः सखा । शिष्यो बृहस्पतेः साक्षादुद्धवो बुद्धिसत्तम इति श्रीविष्णुभागवतम् ॥ उत्सवे । महे ॥ क्रतुपावके । यज्ञाग्नौ ॥ उद्धुनोति दुःखम् । धूञ् कम्पने पचाद्यच् ॥

उद्धानम् । न । चुल्ल्याम् ॥ उद्धीयतेऽत्र । डुधाञ्० । ल्युट् ॥ त्रि । उन्नते । वमिते ॥

उद्धारः । पुं । उद्धृतौ । मुक्तौ ॥ यथा । पण्डितोऽपि हि मूर्खोऽसौ शक्तियुक्तोप्यशक्तिकः । यः संसारान्न चात्मानं समुत्तारयितुं क्षम इति वह्निपुराणम् ॥ ऋणे ॥ परहस्तगतद्रव्यस्य पुनरादाने ॥ उद्ध्रियते । हृञ्० । धृञ्० वा ।

कर्मणि घञ् ॥

उद्धारणम् । न । उद्धारकरणे ॥

उद्धुरः । त्रि । निर्भरः । दृढे ॥ ऋक्पूरित्यादिना समासान्तः ॥

उद्धूतः । त्रि । अतिशयिते ॥ उत्थापिते ॥

उद्धूननम् । न । ऊर्द्ध्वप्रक्षेपणे ॥

उद्धूलनम् । न । व्यञ्जनोपकरणभूतेचूर्णे ॥ यथा । एलालवङ्गकर्पूरकस्तूरीमरिचकणाम् । चूर्णस्योद्धूलनं देयं भोज्ये चौरेषु सम्भवे ॥ व्यञ्जनेषु च सर्वेषु शाकजेष्वन्नजेषु च । मांसमत्स्यभवेष्वेवं प्रलेहनतलनादिषु ॥ आदावेव पचेत्स्नेहे ततो हिङ्गूदकं क्षिपेत् । वेसवारं लवणांश्च क्षिप्त्वा ततः पिशितं पचेत् ॥ अर्द्धस्विन्ने क्षिपेत्तक्रमथवा दाडिमीरसम् । सिद्धपाके च दातव्यं चूर्णमुद्धूलनस्य तदिति ॥

उद्धूषणम् । न । रोमाञ्चे ॥ इति हलायुधः ॥

उद्धृतः । त्रि । उत्क्षिप्ते ॥ परिभुक्तोज्झिते ॥ कृतोद्धरणे । समुद्धृते । उठाया इति भाषा । पृथक्कृते ॥ उच्छेदिते ॥ उद्ध्रियतेस्म । हृञ्० धृञ् वा । क्तः ।

उद्धृतपाणिः । त्रि । उत्तरीयाद्बहिष्कृतदक्षिणबाहौ ॥ उद्धृतः पाणिर्येन ॥

उद्धृतिः । स्त्री । उद्धारे ॥ धृञ् क्तिन् ॥

उद्भ्रामनम् । न । चुल्लिमाचे । चूल्हा भट्ठी इतिभाषा ॥ उत् भ्रायतेऽग्निर न । भ्राशभ्लाग्निसं गयोः । ल्युट् ॥

उद्भ्रः । पुं । नदे ॥ उज्झत्यु दकम् । उ ज्झ उत्सर्गे । भियोद्भ्रौनदे इति कर्तरिक्यप् उज्झ धंत्त्वंनिपात्यते ॥

उद्बन्धनम् । न । ऊर्ध्वबन्धने । गलेमेर स्सीदेकरलटकमर्ना फांसी इति-भाषा ॥

उद्बुद्धः । त्रि । विकसिते ॥ इतित्रिकाण्डः ॥

उद्बोधः । पुं । किञ्चिद्ज्ञाने ॥

उद्भटः । पुं । कच्छपे ॥ शूर्पे प्रसफोटने । सूप इतिभाषा ॥ ग्रन्थादष्टिभूतेश्लोके ॥ त्रि । श्रेष्ठाशये । महाशये । महात्मनि ॥ प्रवरे ॥

उद्भवः । पुं । जन्मनि । उत्पत्तौ ॥ उत्कर्षभगवद्विभूतिशब्दिते ॥ उद्भवम् । उद्भवत्यस्मादितिवा । भू० । ऋदोरप् ॥ हरौ ॥ प्रपञ्चंप्रत्युपादानकारणत्वात् । उद्गतोभवात् संसाराद्वा । उत्कृष्टंजन्मस्वेच्छयाभजते इति वा ॥

उद्भावनम् । न । कल्पने ॥

उद्भावितः । त्रि । उत्पादिते ॥

उद्भासितः । त्रि । प्रकाशिते ॥

उद्भिज्जः । त्रि । उद्भिद्यजाति । बीजकाण्डप्ररोहिस्थावरमात्रे । भूमिमुद्भिद्यजायते तृणवृक्षादौ ॥ यथा । उद्भिज्जाः स्थावराः सर्वे बीजकाण्डप्ररोहिण इतिमनुः ॥ उद्भेदनमुद्भित् । सम्पदादित्वात् क्विप् । उद्भिदोजातम् । पञ्चम्यामजाताविति डः ॥

उद्भिद् । पुं । यागविशेषस्यनाम्नि ॥ उद्भिद्यते पशुफलमनेन यागेनेतिनिरुक्तेः ॥ त्रि । उद्भिज्जे ॥ तत्पञ्चविधम् । तृणवृक्षगुल्मलतावल्लीभेदात् ॥ भुवमुद्भिनत्ति । भिदिर् वि० । इगुपधेतिकः ॥

उद्भूतम् । त्रि । उत्पन्ने । जाते ॥ उद्भवतिस्म । भू० । क्तः ॥ प्रत्यक्षयोग्ये ॥

उद्भिदम् । त्रि । तरुगुल्मादौ । उद्भिज्जे ॥ न । पांशुलवणे ॥ उद्भिनत्ति । भिदिर् ० । इगुपधेतिकः ॥

उद्भूतरूपम् । न । नयनगोचररूपे ॥ यथा । उद्भूतरूपंनयनस्यगोचरोद्रव्याणितद्वन्तिपृथक्त्वसङ्ख्ये । विभागसंयोगपरापरत्वस्नेहद्रवत्त्वं परिमाणयुक्तम् ॥ क्रियांजातिंयोग्यवृत्तिंसमवायञ्चतादृशम् । गृह्णातिचक्षुस्सम्बन्धादालोकोद्भूतरूपयोरितिकारिकावली ॥

उद्भेदः । पुं । रोमाञ्चे ॥ उद्भिद्यतेऽ

स्मिन्वा। अकर्त्तरि चेतिघञ् ॥ स्फुरणे ॥

उद्भ्रमः। पुं। उद्वेजने। उद्वेगे॥ उद्भ्रमणम्। भ्रमुअनवस्थाने। घञ्। नोदात्तोपदेशेति न वृद्धिः॥

उद्भ्रान्तः। त्रि। भ्रमान्विते। भ्रान्तिमापन्ने॥ न। बाहुमुद्यम्य मण्डलाकारेणखड्गभ्रामणे॥

उद्यतः। त्रि। प्रवृत्ते॥ उद्गूर्णे॥ ऊर्द्धीकृते॥ पुं। ग्रन्थपरिच्छेदे॥ उद्यम्यतेस्म। यमउप०। क्तः॥

उद्यमः। पुं। उद्योगे। गुरणे॥ उद्यमनम्। यमउपरमे। घञ्। संज्ञापूर्वकत्वाद्वृद्ध्यभावः। अडउद्यमइतिनिर्देशाद्वा॥

उद्यमनम्। न। उत्क्षेपणे॥

उद्यमितः। त्रि। प्रेरिते॥

उद्यानम्। न। निस्सरणे॥ प्रयोजने॥ आक्रीडे। फलप्रधानेराज्ञः सर्वोपभोगयोग्येवने॥ उद्गमे॥ उद्यान्त्यनेनअस्मिन्वा। या प्रापणे। करणेल्युट्॥

उद्यानपालः। पुं। माली इतिख्याते आक्रीडरक्षके॥ उद्यानाध्यक्षे॥

उद्युक्तः। त्रि। उद्यमयुक्ते। उद्योगविशिष्टे। उद्योगिनि॥

उद्योगः। उद्यमे। यत्ने। चेष्टायाम्॥ यथा। उद्योगादनिवृत्तस्य सुसहायस्य धीमतः। छायेवानुगतातस्य नित्यंश्रीः सहचारिणीति॥

उद्योगी। त्रि। उद्योगयुक्ते। उद्यमिनि॥ यथा। उद्योगिनंपुरुषसिंहमुपैति लक्ष्मीर्दैवेनदेयमितिकापुरुषावदन्ति। दैवंनिहत्यकुरुपौरुषमात्मशक्त्यायत्नेकृतेयदिनसिध्यतिकोऽत्रदोषइति॥

उद्योजकः। त्रि। प्रवर्त्तके॥

उद्रः। पुं। जलजन्तुविशेषे। अम्बुविडाल ओडविडाल इतिचभाषा॥ उनत्ति। उन्दी०। स्फायीतिरक्॥

उद्रङ्कः। पुं।
उद्रङ्गः। पुं। } प्रतिमार्गके। नङ्गे॥

उद्रथः। पुं। रतकीले॥ ताम्रचूडखगे॥

उद्रिक्तः। त्रि। स्पष्टे। स्फुटे॥ उद्रिच्यतेस्म। रिच०। क्तः॥

उद्रेकः। पुं। अतिशये। वृद्धौ॥ उपक्रमे॥

उद्रेका। स्त्री। महानिम्बे। डेक बकायन इतिचभाषा॥

उद्वत्सरः। पुं। वत्सरे॥

उद्वमनम्। न। उद्गिरणे॥

उद्वर्त्तः। त्रि। अतिरिक्ते। उबरा इति भाषा॥ यथा। उद्वर्त्तोक्षिग्रन्थः समधिकफलमाचष्टे॥

उद्वर्त्तनम् । न । उत्पतने । ऊर्द्ध्वगतौ ॥ विलेपने ॥ घर्षणे ॥ उत्सादने । शरीरनिर्मलीकरणगन्धद्रव्यादौ । उबटना इतिभाषा ॥ उद्वर्त्त्यतेऽनेन । इतुव०ण्यन्तः । ल्युट् ॥

उद्वर्त्तितः । त्रि । उद्गामिते ॥

उद्वर्द्धनम् । न । अन्तर्हासे ॥

उद्वर्हितः । त्रि । उद्धृते ॥

उद्वसनः । त्रि । वासोरहिते ॥

उद्वहः । पुं । पुत्रे ॥ सप्तवाय्वन्तर्गतवायुविशेषे ॥ सतुप्रवहवायोरूर्द्ध्वस्थितः ॥ इतिशिरोमणिः ॥ उत्ऊर्द्ध्वेन वहति । वहप्रापणे । पचाद्यच् ॥ नायके ॥

उद्वहा । स्त्री । कन्यायाम् । पुत्र्याम् ॥

उद्वान्तः । पुं । निर्मदेगजे ॥ उद्गतंवान्तमन्तर्मदं वमनमस्मात् ॥ त्रि । उद्वमिते । उद्गते । वमित्वात्यक्तेऽन्नादौ ॥ उद्वम्यतेस्म । टुवम् उ० । क्तः ॥

उद्वासनम् । न । वधे । मारणे । वासच्छेदने । चुरादिः । भावे ल्युट् ॥

उद्वाहः । पुं । विवाहे । दारपरिग्रहे । भार्य्यात्वसम्पादकग्रहणे । परिणये ॥ उत्कृष्टंवहनम् । वह० । घञ् ॥

उद्वाहनम् । न । विवाहे । रणरणे ॥ द्विगुणाकृते । द्विसीत्ये । द्विवारकृष्टक्षेत्रे ॥

उद्वाहनी । स्त्री । रज्जौ । वराटके । रस्सीइतिभाषा ॥

उद्वाहितः । पुं । परिणीते ॥

उद्वाहिता । स्त्री । परिणीतायाम् ॥ कलिकाले आगमोक्तान्यमार्गेण विवाहितागर्हिता भवति । यथा । उद्वाहितापियानारीजानीयात्सातुगर्हितेत्यागमसिद्धान्तः ॥

उद्वाहुः । त्रि । ऊर्द्ध्ववाहुपुरुषे । उद्यतहस्ते ॥ उद्वाहुरिववामनः ॥

उद्विग्नः । त्रि । क्षुभिते । उद्वेगयुक्ते । दुःखपरिहाराक्षमतया व्याकुलचित्ते ॥ भीते । ओविजीभयचलनयोः । क्तः । ओदितश्चेति तस्य नः । श्वीदितइतिनेट् ॥

उद्विग्नमनाः । त्रि । कम्पितहृदये ॥

उद्विवर्हणम् । न । उद्धरणे ॥

उद्वृत्तः । त्रि । उत्क्षिप्ते । उच्छलिते ॥ परिभुक्तोज्झिते ॥ दुर्वृत्ते ॥

उद्वेगः । पुं । उद्वेजने । उद्भ्रमे । एकाकीविजने कथंसर्वपरिग्रहशून्योजीविष्यामीत्येवंविधे व्याकुलतारूपे चित्तवृत्तिविशेषे ॥ विरहजन्यदुःखे । उद्गमने ॥ भये ॥ न । गुवाकफले । सुपारी इतिभाषा ॥ उद्गतोवेगोऽस्मात् ॥ त्रि । स्तिमिते ॥ शीघ्रगामिनि ॥ उद्वाहौ ॥ उद्वेजनम् ।

ष्टोविजी० । इन् ॥

उद्वेजनम् । न । उद्वेगे ॥

उद्वेजनीय: । चि । उद्वेगकरे ॥

उद्वेल: । त्रि । वेलामुल्लङ्घ्यवर्त्तमाने सिन्धौ ॥ उद्गता वेलाम् । अत्यादय इतिसमास: ॥

उद्वेष्टनम् । न । हस्तपादयोर्वृतौ । वाँन्टा सरली इतिभाषा ॥ उन्मुक्तवन्धविश्लेषे ॥

उद्वोढा । पुं । परिणेतरि ॥ कलिकाले आगमोक्तान्यमार्गेण विवाहंकुर्वाणोगर्हितोभवति । यथा । उद्वोढापि भवेत् पापी संसर्गात् कुलनायिके । वेश्यागमनजंपापं तस्यपुंसोदिनेदिने । इतिमहानिर्वाणतन्त्रम् ॥

उन: । चि । निकृष्टे ॥

उननुन्न: । त्रि । निकृष्टेन विद्धे ॥

उन्द: । पुं । क्लेदने । आर्द्रीभावे ॥

उन्दनम् । न । क्लेदने ॥

उन्दरु: । पुं । मूषिके ॥ इतिद्विरूपकोष: ॥

उन्दुर: । पुं । मूषिके ॥

उन्दुरु: । पुं । आखौ । मूषिके ॥ उनत्ति । उन्दी० । बाहुलकादुरु: ॥

उन्दुरुकर्णी । स्त्री । आखुकर्णीलतायाम् ॥

उन्दूरु: । पुं । मूषके ॥ इतिहेमचन्द्र: ॥

उन्न: । त्रि । क्लिन्ने ॥ दयापरे ॥ उनत्ति स्म । उन्दीक्ले० । कर्मणिक्त: । नुदविदेतिपक्षे नत्वम् ॥

उन्नत: । चि । उच्चे । प्रांशौ ॥ उन्नमति स्म । णमप्रह्वत्वे । गत्यर्थेतिक्त: ॥ महति ॥ उन्नतानामनुगमने खलु सम्पदोऽग्रत:स्था: ॥

उन्नतनाभि: । त्रि । वृद्धनाभौ ॥

उन्नतभूतलम् । न । माले ॥ उन्नतञ्च ततभूतलञ्च ॥ क्षेत्रमाहत्यमालम् ॥

उन्नतानतम् । त्रि । उच्चनीचस्थानादौ । वन्धुरे ॥ उन्नतञ्चतदानतञ्च ॥

उन्नति: । स्त्री । उदये ॥ समृद्धौ ॥ गरुडभार्यायाम् ॥

उन्नतीश: । पुं । गरुडे । वैनतेये ॥ समृद्धे ॥

उन्नद्ध: । त्रि । उत्कटे ॥ उद्बद्धे ॥

उन्नमित: । चि । उत्तोलिते ॥ ऊर्द्धीकृते ॥

उन्नय: । पुं । कूपादेर्जलादेरूर्द्धनयने ॥ उन्नयनम् । णीञ् ० । क्वचिदपवादविषयेप्युत्सर्गोभिनिविशते-इत्त्यरच् ॥

उन्नयनम् । न । वितर्के ॥ उन्नये ॥ त्रि । चोभके ॥ णीञ्० । ल्युट् ॥

उन्नस: । त्रि । उन्नतनासिके ॥ उन्नतानासिकाऽस्य । उपसर्गाच्चेतिनसादेश: ॥

उन्नाद: । पुं । महच्छब्दे ॥

उन्नायः । पुं । ऊर्द्ध्वनयने । उन्नये । उठाने । इतिभाषा ॥ उन्नयनम् । स्त्री प्रापणे । अवोदैर्धोन्नि इतिघञ् ॥

उन्नाहम् । न । काञ्जिके ॥

उन्निद्रः । त्रि । उत्फुल्ले । विकसिते । प्रबुद्धे ॥ शयनादुद्बुद्धे ॥

उन्मज्जकः । पुं । तपोविशेषाल्लब्धसंज्ञे तापसविशेषे ॥ कण्ठदघ्नजलेस्थित्वा तपःकुर्वन्प्रवर्त्तते । उन्मज्जकः सविज्ञेयस्तापसोलोकपूजितः ॥

उन्मत्तः । पुं । धत्तूरे । धूस्तूरे ॥ मुचुकुन्दद्रुमे ॥ त्रि । उन्मादवति । ग्रहवाताद्यावेशवति ॥ उन्माद्यतिस्म । मदीहर्षे । । गत्यर्थेति क्तः । नध्याख्येति न नत्वम ॥ उन्मत्तयतिवा । तत्करोतीतिणिच् । पचाद्यच् ॥

उन्मत्तकः । पुं । तापसान्तरे ॥ उन्नतोमत्तो मत्तत्वंयस्यसः । स्वार्थेकः ॥

उन्मथनम् । त्रि । व्यथके ॥ बाहुलकात्कर्त्तरि ल्युट् ॥

उन्मर्षितः । त्रि । उद्घर्षिते ॥

उन्मदः । त्रि । उन्मादविशिष्टे । उन्मदिष्णौ ॥ उन्नतोमदोहर्षोऽस्य ॥ मदकरे । उन्मदयति । पचाद्यच् ॥

उन्मदिष्णुः । त्रि । उन्मादशीले । उन्मदे ॥ उन्मदनशीलः । मदीहर्षे । अलङ्कृञीतीष्णुच् ॥

उन्मनाः । त्रि । उत्के । उत्कण्ठितमनसि ॥ उन्नतंमनोऽस्य ॥

उन्मनी । स्त्री । योगिनोवस्थाविशेषे । यथाहुःपूज्यपादाः । उन्मन्यवस्थाधिगमायविद्वन्नुपायमेकंतवनिर्दिशामः । पश्यन्नुदासीनतयाप्रपञ्चंसङ्कल्पमुन्मूलयसावधानइति ॥

उन्मन्यः । पुं । वधे । मारणे ॥

उन्माथः । पुं । कूटयन्त्रे । मृगादिवधोपयुक्ते यन्त्रे । आमिषंदत्त्वामृगपक्षिवन्धनार्थंयत्सन्धानयन्त्रंनिवेश्यतेतस्मिन् ॥ उन्मथ्यतेऽनेन । मथेविलोडने । हलश्चेति घञ् ॥ मारणे ॥ घातके ॥ उन्मथनम् । मथहिंसायाम् । घञ् ॥

उन्मादः । पुं । चित्तविभ्रमे ॥ भूताद्यावेशाच्चित्तानवस्थितौ ॥ विरहिणः कस्मिंश्चिदवस्थाविशेषे ॥ वातिकरोगविशेषे । मतिभ्रंशे ॥ मदयन्त्युद्धतादोषायस्मादुन्मार्गमाश्रिताः । मानसोऽयमतोव्याधिरुन्मादइतिकीर्त्तितः ॥ उन्मदनम् । मदीहर्षे । घञ् ॥

उन्मादकः । त्रि । उन्मत्ततजनकेधत्तूरादौ ॥

उन्मादनः । पुं । स्मरस्यपञ्चबाणान्तर्गतबाणविशेषे ॥

उन्मादवान् । त्रि । उन्मत्ते । वातकृतचित्तविभ्रमे ॥ उन्मादोऽस्यास्ति । मतुप् ॥

उन्मादी । त्रि । उन्मादिष्णौ ॥ उत्पूर्वान्मदेः शमित्यष्टाभ्योघिनुण् ॥

उन्मानम् । न । ऊर्द्ध्वमाने ॥ द्रव्यान्तरपरिच्छिन्नगुरुत्वेन पलादिशब्दवाच्येन पाषाणादिना तुलादावारोपितेन येनसुवर्णादेर्गुरुत्वमुन्मीयते तदूर्द्ध्वारोपणादूर्द्ध्वमानमितिशब्देन विवक्षितं तदुन्मानमिति ऊर्द्ध्वमानं किलोन्मानमितिवार्त्तिकार्थदीक्षितोक्तः ॥ वैद्यकपरिभाषयातु द्रोणपरिमाणे॥ सामान्यतो लोकव्यवहारेणतु परिमाणमात्रे ॥

उन्मिषितः । त्रि । प्रफुल्ले । विकसिते ।

उन्मीलनम । न । उन्मेषे । विकासने ॥ उन्मीलनंचित्तकुतूहलानाम् । मीलनिमेषणे ल्युट् ॥

उन्मीलितः । त्रि । प्रस्फुटिते । विकसिते ।

उन्मुखः । त्रि । उत्पश्ये । ऊर्द्ध्वास्ये ॥ उदूर्द्ध्वंमुखंयस्य ॥ उद्युक्ते ॥

उन्मुद्रः । त्रि । प्रफुल्ले । विकसिते ॥

उन्मूलनम् । न । उत्पाटने ॥ उन्मूलनं पापविनिन्दकानाम् ॥

उन्मूलितः । त्रि । उत्पाटिते । कृतोत्पाटने ॥

उन्मेषः । पुं । चक्षुषोरुन्मीलने ॥ उन्मिषति । मिषस्पेषणे । इगुपधेतिकः ॥

उप । अ । अधिकार्थे ॥ हीनार्थे॥ आसन्ने । सामीप्ये ॥ सादृश्ये॥ प्रतियत्ने । गुणाधाने ॥ व्याप्तौ ॥ पूजायाम् ॥ शक्तौ ॥ आरम्भे ॥ दाने ॥ दोषाख्याने ॥ आश्चर्यकरणे ॥ अत्यये ॥ निदर्शने ॥ उद्योगे ॥

उपकण्ठम् । न । ग्रामान्ते । उपशल्ये ॥ अश्वस्यपञ्चमगतौ । आस्कन्दिते ॥ कण्ठासन्ने ॥ त्रि । निकटे । समीपे ॥ उपगतः कण्ठम् । अत्यादय इति समासः । उपगतः कण्ठःसामीप्यमस्येतिवा ॥

उपकरणम् । न । नृपादीनां छत्रचामरादौ । परिच्छदे ॥साधनसामग्याम ॥ यथा । भोजनादौ व्यञ्जनादि । पूजायां गन्धादि । रणे शस्त्रादि । मृगवन्धनादौ वागुरादि । एवमन्यदप्यूह्यम् ॥ उपक्रियते । कृ० । ल्युट् ॥

उपकर्त्ता । त्रि । प्रतिकर्त्तरि ॥ उपकारकारिणि ॥

उपकल्पितः । त्रि । समर्पिते ॥

उपकारः । पुं । उपकृतौ ॥ विकीर्णकुसुमादिषु ॥ उपकरणम् । कृञ् ।

घञ् ॥

उपकारिका । स्त्री । उपकारकर्व्याम् ॥ पिष्टभेदे ॥ सामान्यनृपालये । पटमण्डपादिराजसदने । उपकरोति । ण्वुल् । इत्वम् ॥

उपकारी । त्रि । उपकारकर्त्तरि । उपकारविशिष्टे । उपकारिणि विश्वस्ते नोपकुर्यात्कथञ्चन । तंधिगस्तु नरं दैवो भवेच्चतृणवल्लघु ॥ देवीनासक्या वितिसंबोध्य च्यवनोक्तिः ॥ मन्दरिनः॥

उपकारी । स्त्री । सामान्यसौधे । पटमण्डपादिराजसदने ॥ उपकारयति । पंचाद्यजन्तात् गौरादित्वात् ङीष् ॥

उपकार्य्यः । त्रि । उपकारयोग्ये ॥ कृत्येण्यत् ॥

उपकार्य्या । स्त्री । नृपालये । सामान्यराजगृहे ॥ पटमण्डपादिराजसदने । पटभवने ॥ उपक्रियते । कर्मणि ऋहलोर्ण्यत् । टाप् ॥

उपकुञ्चिः । स्त्री । कृष्णजीरके ॥ कलाजाज्याम् ॥

उपकुञ्चिका । स्त्री । कृष्णजीरके ॥ कलाजाज्याम् ॥ तुत्थायाम् । सूक्ष्मैलायाम् ॥ उपकुञ्चति । कुञ्चकौटिल्ये । ण्वुल् ॥

उपकुर्वाणः । पुं । सावधिब्रह्मचर्यव्रति । स्वाध्यायग्रहणार्थिनि ॥

उपकुल्या । स्त्री । वैदेह्याम् । पिप्पल्याम् ॥ उपकोलति । कुलसंस्त्यानेबन्धुषु च । अघ्न्यादिः ॥ त्रि । कुल्यासन्ने ॥ उपगता कुल्याम् ॥

उपकूजितम् । त्रि । नादिते । शब्दिते ॥

उपकूपः । पुं । कूपसमीपस्थजलाशये । आहावे ॥ उपगतः कूपम् ॥ न । कूपसमीपे ॥

उपकृतिः । स्त्री । उपकारे ॥ उपकरणम् । स्त्रियांक्तिन् ॥

उपकोसलः । पुं । वेदप्रसिद्धे कामलायनर्षौ ॥

उपक्रमः । पुं । उपधायाम् । राज्ञा धर्म्मार्थकामभयै रमात्यादेः परीक्षणे ॥ उपधाऽमात्यपरीक्षणमितिस्वामी । उत्कोच इतिनव्याः ॥ ज्ञात्वारम्भे । अयमस्योपायः अनेनैतत् सिध्यतीति ज्ञात्वा प्रथमारम्भे ॥ यथा मानेनन्दस्य प्रथमारम्भः उपक्रमःसः । उपायपूर्वआरम्भे॥ प्रथमारम्भे ॥ विक्रमे ॥ चिकित्सायाम् ॥ उपक्रमणम् अनेनवा । क्रमु० । भावे घञ् । उपक्रम्यते इतिकर्मणिवा घञ् । नोदात्तोपदेशस्येतिनवृद्धिः ॥

उपक्रमोपसंहारौ । पुं । तात्पर्यनिर्णायकषड्विधलिङ्गेषु प्रथमलिङ्गयोः ॥ प्र

करणप्रतिपाद्यस्यार्थस्य तदाद्यन्तयो रुपपादनमुपक्रमोपसंहारौ । यथा छान्दोग्ये षष्ठप्रपाठके प्रकरणप्रतिप्रा द्यस्याद्वितीयवस्तुनः एकमेवाद्वितीयमित्यादौ ऐतदात्म्यमिदंसर्वमित्यन्तेचप्रतिपादनम् ॥ उपक्रमश्च उपसंहारश्चतौ ॥

उपक्रान्तः । त्रि । तते । विस्तृते ॥

उपक्रोशः । पुं । निन्दायाम् । परीवादे ॥ उपक्रोशनम् । क्रुशआह्वाने । भावे घञ् ॥ न । क्रोशासन्ने ॥

उपक्रोष्टा । पुं । स्त्री । गर्दभे ॥ त्रि । निन्दके ॥

उपक्लृप्तः । त्रि । विन्यस्ते ॥ उपभोगार्थंकृतसंस्कारे ॥ रचिते ॥

उपक्लेशः । पुं । मदादिषु ॥

उपक्वणः । पुं । वीणानिनदे ॥

उपक्वाणः । पुं । वीणायाः क्वणिते ॥ क्वणशब्दे । क्वणोवीणायाञ्चेतिपाक्षिको घञ् ॥

उपक्षेपणधर्म्मः । पुं । शूद्रस्वामिकामान्नस्य पाकार्थं ब्राह्मणगृहेसमर्पणे ॥ इतिशुद्धितत्त्वेकल्पतरुः ॥

उपगतः । त्रि । स्वीकृते ॥ आसन्ने ॥ ज्ञाते ॥ उपगम्यतेस्म । गम्लृ० । क्तः । मासे ॥

उपगतिः । स्त्री । उपाये ॥ उपगम्यतेऽनया । गम्लृ० । क्तिन् ॥

उपगमः । पुं । अन्तिकगतौ । समीपगमने ॥ अङ्गीकारे । उपगमनम् । गम्लृ० । ग्रहवृदृनिश्चिगमश्चेत्यप् ॥

उपगीतिः । स्त्री । आर्याप्रभेदे । आर्यापरार्द्धसदृशं प्रथमार्द्धमपीरितंयस्याम् । उपगीतिर्यंब्रवन्तिच्चितिनायकसोदिताकविभिः ॥ नवगोपसुन्दरीणां रासोल्लासेमुरारातिम् । अस्मारयदुपगीतिः स्वर्गकुरङ्गीदृशांगीतिम् ।

उपगूढः । त्रि । गृहीते ॥ उपगूहने ।

उपगूहनम् । न । आश्लेषे । परिरम्भे ॥ गुहू० । ल्युट् ॥

उपग्रहः । पुं । प्रग्रहे । वन्दीग्रहणादौ । वन्दीवान् वंदुवा इतिभाषा । वन्द्याम् ॥ उपयोगे ॥ अनुकूलने ॥ अनुकूलवति ॥ सर्वतोभद्रचक्रोक्तोल्कादौ ॥ उपगृह्यते । ग्रहउपादाने । ग्रहवृद्रिच्चेत्यप् ॥

उपग्रहणम् । न । उपग्रहे ॥

उपग्रामम् । अ । ग्रामाधिकरणे । ग्रामेइत्यर्थे ॥ ग्रामे इति । विभक्त्यर्थेऽव्ययीभावः ॥

उपग्राह्यम् । न । उपायने । उपढौकने । भेट इतिभाषा । उपगृह्यते । ग्रह० । ण्यत् ॥

उपघातः । पुं । रोगे ॥ अपकारे ॥ उपहननम् । उपहन्यतेऽनेन वा भावे करणे वा हन्तेर्घञ् ॥

उपघ्नः । पुं । निकटाश्रये ॥ उपहन्यते उपहननं वा । उपघ्न आश्रय इति साधुः ॥

उपचक्रः । पुं । चक्रवाक पक्षिणि ॥

उपचयः । पुं । उन्नतौ । वृद्धौ ॥ अरिकर्मलाभदुश्चिक्यसंज्ञकगृहेषु । नचेद्भवन्तितेदृष्टाः पापस्वस्वामिशत्रुभिः ॥ उपचयनम् । चिञ् । एरच् ॥

उपचरितः । त्रि । उपासिते । शुश्रूषिते । सेविते ॥ उपचर्यतेस्म । चर० । क्तः ॥

उपचर्य्यः । त्रि । उपचरणीये ॥

उपचर्य्या । स्त्री । चिकित्सायाम् ॥ उपसमीपे चर्य्या ॥

उपचाय्यः । पुं । यज्ञाग्नौ ॥ अग्निधारणार्थे स्थलविशेषे ॥ उपचीयते अग्निधारणार्थमिष्टकाचयनेन निर्मितं स्थलमग्निः तस्मिन्नभिधेये उपपूर्वाच्चिनोतेः अग्नौपरिचाय्योपचाय्यसमूह्या इतिण्यदायादेशौनिपात्येते ॥

उपचारः । पुं । रुक्प्रतिक्रियायाम् । निग्रहे । रोगप्रतीकारे । चिकित्सायाम ॥ सेवायाम् ॥ व्यवहारे ॥ उत्कोचे ॥ पूजाद्रव्ये ॥ उपचर्यते उपचरणं वा । चर० । घञ् ॥

उपचारच्छलम् । न । धर्मविकल्पनिर्देशेऽर्थसद्भावप्रतिषेधे ॥ तथाहि । धर्मशब्दस्याऽर्थेनसम्बन्धः तस्य विकल्पो विविधः कल्पः शक्तिलक्षणान्यतररूपः । तथाचशक्तिलक्षणयोरेकतरवृत्त्याप्रयुक्ते शब्दे तदपरवृत्त्यायःप्रतिषेधः सउपचारच्छलम् । यथा । मञ्चाः क्रोशन्ति नीलोघट इत्यादौ मञ्चस्था एवक्रोशन्ति नतु मञ्चाः एवंघटस्य कथंनीलरूपाभेदः । एवमङ्गंनित्यइतिशक्त्याप्रयुक्ते अमुकस्मादुत्पन्नस्त्वं कथंनित्यइतिप्रतिषेधोप्युपचारच्छलम् । वाद्यभिप्रेतार्थस्यादूषणेन छलस्यासदुत्तरत्वम् । नचश्लिष्टलाक्षणिके प्रयोगाद्वादिन अपराधःस्यादितिवाच्यम् । तत्तदर्थबोधकतयाप्रसिद्धस्य शब्दस्य प्रयोगे वादिनोऽनपराधात् । अन्यथापर्वतो वह्निमानित्युक्ते पर्वतोयं कथमवह्निमानित्यादिदूषणेनानुमानाद्युच्छेदः स्यात् ॥

उपचाय्यः । पुं । चिकित्सायाम् । रोगप्रतीकारे ॥

उपचितः । त्रि । दग्धे ॥ समृद्धे ॥ समाहिते ॥ निदिग्धे । लेपादिनावर्द्धिते ॥ पुष्टे ॥ सञ्चिते ॥ उपचीयतेस्म ।

चित्र० । क्तः ॥

उपचितिः । स्त्री । पूजायाम् ॥

उपचित्रम् । न । एकादशाक्षरवृत्तविशेषे ॥ यथा । मुरवैरिवपुस्तनुतां मुदं हेमनिभांशुकचन्दनलिप्तम् । गगनं चपलामिलितं यथा शारदनीरधरै रुपचित्रमिति ॥

उपचित्रा । स्त्री । मूषिकपर्ण्याम् ॥ दन्तीवृक्षे ॥ स्वातीनक्षत्रे ॥ उपगता चित्राम् ॥

उपच्छन्नः । त्रि । गूढे ॥

उपजनः । पुं । नानाविधदेहभेदसङ्ग्रहे ॥ समीपजने ॥ उपसमीपेजनः ॥

उपजप्यः । पुं । उपजापार्हे ॥ रिपुवंश्या राज्यार्थिनः क्रुद्धामात्याश्चोपजापार्हाभवन्ति ॥

उपजातिः । स्त्री । वर्णवृत्तप्रभेदे ॥ यथा । उपेन्द्रवज्रापदसङ्गतानि यदीन्द्रवज्राचरणानिसन्ति । तदोपजातिःकथिताकवीन्द्रैर्भेदाभवन्तीह च तुर्दशास्याइति ॥

उपजापः । पुं । खलादीनांमिथोभेदकभाषिते । भेदे । विच्छेदे ॥ उपांशुजपनम् । जपव्यक्तायांवाचि । जपमानसेच । घञ् ॥

उपजापसहः । त्रि । भेदयोग्ये ॥ सहते । षहमर्षणे । पचाद्यच् । उपजापे सहः ॥

उपजिह्वा । स्त्री । कीटविशेषे । वम्याम् ॥ दीमक सीमक इतिचभाषा ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥

उपजिह्विका । स्त्री । प्रतिजिह्वायाम् । घण्टिकायाम् ॥ कीटविशेषे । उत्पादिकायाम् ॥

उपजीविका । स्त्री । उपजीव्ये । जीवनोपाये ॥ उपजीव्यतेऽनया । जीव प्रा० । गुरोश्चेत्यः । संज्ञायांकन् कुत्वा ॥

उपजीवी । त्रि । आश्रिते ॥

उपजीव्यम् । न । उपजीविकायाम् ॥

उपजोषम् । अ । आनन्दे । सुखे ॥ कल्याणार्थे ॥ उपजोषणम् । जुषीप्रीतिसेवनयोः ॥ अमप्रत्ययः ॥ यथा कर्मभोगमित्यर्थे ॥

उपजोषणम् । न । सेवने ॥

उपज्ञा । स्त्री । आद्यज्ञाने ॥ यथापाणिनेर्व्याकरणस्य वाल्मीकेःश्लोकनिर्माणस्य । उपज्ञायते । ज्ञाअवबोधने । आतश्चोपसर्ग इतिकर्म्मण्यङ् । उपज्ञानंवा ॥ विनोपदेशेनाद्यज्ञाने ॥

उपज्ञातः । त्रि । विनोपदेशनज्ञाते ॥

उपढौकनम् । न । पारितोषिकद्रव्ये । उपहारे । उपायने ।

उपतन्त्रम् । न । शास्त्रविशेषे ॥ यथा ।

शैद्गोक्तान्युपतन्त्राणि कापिलोक्तानि यानि च। अद्भुतानि च तन्त्राणि जैमिन्युक्तानि यानि च। वशिष्ठः कपिलश्चैव नारदो गर्ग एव च। पुलस्त्यो भार्गवः सिद्धो याज्ञवल्क्यो भृगुस्तथा॥ शुक्रो बृहस्पतिश्चैव अन्ये ये मुनिसत्तमाः। एभिः प्रणीतान्यन्यानि उपतन्त्राणि यानि च॥ न सङ्ख्यातानि तान्यत्र धर्मविद्भिर्महात्मभिः। सारात्सारतराण्येव सङ्ख्यातानि निबोधतेति वाराहीतन्त्रम्॥

उपतपनम्। न। सन्तापकरे॥ तपसन्तापे। करणे ल्युट्॥

उपतप्ता। पुं। उपतापकभावे। स्पृष्टरि॥ उपतपति। तप०। तृच्। उपतपनम्। कृत्यल्युटो बहुलमिति भावे तृच्वा॥

उपतापः। पुं। त्वरायाम्॥ उत्तापे॥ उपघाते। गदे॥ इष्टवियोगादिना मानसपीडायाम्॥ उपतापयति। तपदाहे। चुरादिः। अच्॥ उपतपनं वा। तपसन्तापे। घञ्। यथा। परोपतापनं कर्म न कर्त्तव्यं कदाचन। न सुखं विन्दते प्राणी परपीडापरायण इति॥

उपतापी। त्रि। ज्वराद्युपतापवति॥ म० इनिः॥

उपत्यका। स्त्री। अद्रेरासन्नायां भूमौ॥ तराई इति तलहटी दून इति च भाषा॥ उपासन्ना। उपाधिभ्यां त्यकन्नासन्नारूढयोरिति त्यकन्। त्यकनश्च निषेधइतीत्वाभावः॥

उपदंशः। पुं। अवदंशे। मद्यपानरोचके भक्ष्यद्रव्ये॥ मेढ्ररोगविशेषे॥ तस्य निदानम्। हस्ताभिघातान्नखदन्तघातादधावनादत्युपसेवनाद्वा। योनिप्रदोषाच्च भवन्ति शिश्ने पञ्चोपदंशा विविधोपचारैरिति॥ समष्ठिलवृक्षे। शिग्रुवृक्षे॥ दंशने॥ उपदंश्यते। दंशदशने। कर्मणि भावे वा घञ्॥

उपदर्शकः। पुं। द्वारपाले॥ दर्शयितरि॥

उपदा। स्त्री। उत्कोचे॥ उपायने॥ उपदीयते। डुदाञ्०। आतश्चोपसर्ग इत्यङ्॥

उपदानम्। न। उत्कोचे॥ उपायने॥ उपदीयते। डुदाञ्०। ल्युट्॥

उपदानकम्। न। उपदाने॥ स्वार्थे कः॥

उपदिका। स्त्री। वम्र्याम्॥ इति हेमचन्द्रः॥

उपदिष्टः। त्रि। देशिते। प्राप्तोपदेशे॥ उक्ते॥ उपदिश्यते। दिशअतिसर्जने। क्तः।

उपदी। स्त्री। वन्दायाम्। वन्दाके।

उपदेशः । पुं । अनुशासने ॥ चोदनायाम् । प्रवर्त्तकवाक्ये ॥ हितकथने ॥ मन्त्रकथने । दीक्षायाम् ॥ यथा । चन्द्रसूर्यग्रहेतीर्थे सिद्धक्षेत्रे शिवालये । मन्त्रमात्रप्रकथनमुपदेशः - सउच्यत इतिरामार्चनचन्द्रिका ॥ गुरुसम्प्रदाये ॥ यथापेक्षितस्यार्थजातस्य प्रतिपादकोग्रन्थसन्दर्भः पच्यते स उपदेशः ॥ उपदेशनम् । दिश० घञ् ॥ साधनहीनायोपदेशोनिरर्थकः ॥

उपदेष्टा । पुं । उपदेशकर्त्तरि । आचार्ये ॥ उपदिशति । दिश० तृच् ॥ आचार्यद्वारा आत्मसुखोपदेशके चिद्रूपे ॥

उपदेहः । पुं । वृद्धौ ॥

उपदेहिका । स्त्री । कीटविशेषे । उपजिह्वायाम् । दीमक इतिभाषा ॥

उपद्रवः । पुं । उत्पाते ॥ रोगारम्भकदोषप्रकोपजन्येऽन्यस्मिन् विकारे ॥ यथा । योव्याधिस्तस्ययोहेतुर्दोषस्तस्यप्रकोपतः । योन्योविकारो भवति सउपद्रवउच्यते ॥ उपद्रवणम् । द्रुग । ऋदोरप् ॥

उपद्रष्टा । त्रि । उपदर्शके । उदासीनबोधरूपत्वेन गुणप्रचारदर्शिनि ॥ देहचक्षुर्मनोबुद्ध्यात्मसु द्रष्टृसुमर्थेबाह्यान्देहादीनपेक्ष्याऽव्यवहिते द्रष्टात्मनि पुरुषे । साक्षिपुरुषे ॥ यथा । ऋत्विग्यजमानेषु यजनकर्मव्यापृतेषु तत्समीपस्थोऽन्यः स्वयमव्यापृतो यज्ञविद्याकुशलत्वात् ऋत्विग्यजमानव्यापारगुणदोषाणामीक्षिता तद्वत् कार्यकरणव्यापारेषु स्वयमव्यापृतो विलक्षणस्तेषांकार्यकरणानां सव्यापाराणां समीपस्थो द्रष्टा उपद्रष्टा साक्षिपूरुषः ॥ उपपश्यति । दृशिर्० । बाहुलकात् तृन् ॥

उपद्रुतः । त्रि । व्याकुले ॥

उपधर्मः । पुं । पाषण्डे ॥ इतिश्रीभागवतम् ॥

उपधा । अ । भेदे ॥

उपधा । स्त्री । पदोपान्त्यवर्णे ॥ धर्माद्यैः परीक्षणे । राज्ञा धर्मार्थकामभयोपन्यासेन अमात्यादीनामाशयान्वेषणे ॥ यथोक्तं कालिकापुराणे । धर्मार्थकाममोक्षैश्चप्रत्येकं परिशोधनैः । उपेत्यधीयतेयस्मादुपधापरिकीर्त्तिता ॥ अर्थकामोपधाभ्यांतु भार्याः पुत्रांस्तुशोधयेत् । धर्मोपधाभिर्विप्रांस्तु सर्वाभिः सचिवान् पुनरिति ॥ उपधीयते बुद्धिस्थानमत्र । डुधाञ् ० । आतश्चोपसर्गइत्यङ् । टाप् ॥ ॥

उपधातुः । पुं । अष्टप्रधानधातुसदृषेषु स्वर्णमाक्षिकादिसप्तसु ॥ यथा । स सोपधातवः स्वर्णमाक्षिकं तारमाक्षिकम् । तुत्थं कांस्यञ्चरीतिश्च सिन्दूरञ्च शिलाजतु ॥ उपधातुषु सर्वेषु तत्तद्धातुगुणा अपि । सन्ति किन्त्वेषु ते गौणास्तत्तदंशांशभावतइति ॥ शरीरस्थधातुभवोपधातवश्चसप्त । यथा । रसात् स्तनदुग्धम् १ । रक्तात् स्त्रीरजः २ । मांसात् वसा ३ । मेदसो घर्मः ४ । अस्थ्नोदन्तः ५ । मज्जनः केशः ६ । शुक्रात् ओजः ७ इति वैद्याः ॥

उपधानम् । न । विषे ॥ गण्डौ । उपबर्हे । सिराहना इति भाषा । प्रणये ॥ व्रते ॥ उपधीयते आरोप्यते शिरोऽत्र । डुधाञ० । करणेतिल्युट् ॥ विशेषे ॥

उपधानीयम् । न । उपबर्हे । शिरोधाने ॥

उपधिः । पुं । कपटे । व्याजे ॥ रथचक्रे ॥ उपधीयते आरोप्यतेऽनेन । डुधाञ० । उपसर्गेघोःकिः ॥

उपधूपितः । त्रि । आसन्नमरणे ॥ परिधूपिते ॥

उपधृतिः । स्त्री । किरणे ॥

उपध्मानीयः । पुं । पफयोः पूर्वमर्द्धवि सर्गसदृशे विसर्गविशेषे ॥

उपनतः । त्रि । उपस्थिते ॥ प्राप्ते ॥

उपनयः । पुं । उपनयने ॥ यथा । गृह्योक्तकर्मणायेन समीपंनीयतेगुरोः । बालोवेदा यतद्योगाद्बालस्योपनयं विदुरितिस्मृतिः ॥ न्यायविशेषे ॥ यथा । उदाहरणापेक्षस्तथेत्युपसंहारो नतथेतिवा साध्यस्योपनयः ॥ न्या० सू० १ । ३७ साध्यस्यपक्षस्य उदाहरणापेक्षउदाहरणानुसारी य उपसंहारः उपन्यासः प्रकृतोदाहरणोपदर्शितव्याप्तिविशिष्टहेतुविशिष्टपक्षविशिष्टबोधजनकोपायावयवइत्यर्थः । निगमनंहेतुविशिष्टत्वेन नपक्षबोधकम् किन्तुपक्षवृत्तिहेतुबोधकमिति तद्व्युदासः । अत्रच अन्वयव्यतिरेकव्याप्त्योरन्यतरत्वादिनानुगमःकार्यः उदाहरणोपदर्शितेतितुपरिचायकमात्रमितितु नवाच्यम् । उदाहरणविपरीतव्याप्त्युपदर्शकोऽनयबारकत्वात् । वस्तुतोऽवयवपदेनैव तद्व्युदासः । सचोपनयोद्विविधोऽन्वयिव्यतिरेकिभेदात् । तथेतिसाध्यस्योपसंहारोन्वय्युपनयः । नतथेतिसाध्यस्योपसंहारोव्यतिरेक्युपनयः । अत्रच तथाशब्दप्रयोगावश्यकत्वे नतात्पर्यम् किन्तुव्याप्तिविशिष्टवत्त्वबोधे

। तथाच वह्निव्याप्यधूमवांश्चायमिति वा तथा चायमिति वोपन्यासः। एवं व्यतिरेकिण्यपि वह्न्यभावव्यापकीभूताभावप्रतियोगिधूमवांश्चायमिति वा न तथेति वोपन्यासः ॥

उपनयनम्। न। आचार्य्यैर्बटुकृत्यायाम्। ब्राह्मणक्षत्रियविशां यज्ञसूत्रधारणादिरूपप्रधानसंस्कारे। व्रतबन्धे। अध्ययनार्थमाचार्य्यस्य उपसमीपं नीयते येन कर्म्मणा तस्मिन् ॥ णीञ ल्युट् ॥ पादयोर्निपतने ॥ प्रापणे ॥

उपनागरिका। स्त्री। वृत्त्यनुप्रासघटकवृत्तिप्रभेदे ॥ माधुर्य्यव्यञ्जकैर्वर्णैरुपनागरिकेष्यते ॥ उदाहरणम्। अपसारय घनसारं कुरु हारं दूर एव किं कमलैः। अलमलमालि मृणालैरिति वदति दिवानिशं बालेति ॥ वैदर्भीरीतौ ॥

उपनायः। पुं। उपनयने ॥

उपनायनम्। न। उपनयने ॥ उपनयनमेव। अन्येषामपि दृश्यत इति दीर्घः ॥

उपनाहः। पुं। व्रणालेपनपिण्डे। प्रलेप इति भाषा ॥ वीणायां यत्र तन्त्री निबध्यते तस्योर्द्ध्वभागे। निबन्धने ॥ वीणादितन्त्रीबन्धनस्थाने ॥ उपनह्यतेऽस्मिन्। णह०। हलश्चेति-घञ् ॥

उपनिधिः। पुं। विश्वासार्पितवस्तुनि। उपन्यस्तवस्तुनि। न्यासे ॥ वासनस्थमनाख्याय हस्ते न्यस्य यदर्पितम्। द्रव्यमुपनिधिः प्रोक्तः स्मृतिषु स्मृतिवेदिभिः ॥ उपनिधीयते। डुधाञ०। उपसर्गे घोः किः ॥

उपनिषत्। स्त्री। वेदशिरोभागे ॥ तत्राशीतिसहितशताधिकसहस्रसङ्ख्याका उपनिषदश्चतुर्णां वेदानाम्। तथाहि। ऋच एकविंशतिः। यजुषो नवाधिकशतम्। साम्नः सहस्रम्। पञ्चाशदुपनिषदोऽथर्व्वणस्य ॥ ब्रह्मविद्यायाम्। ब्रह्मात्मैक्यसाक्षात्कारे ॥ यथाहुः। अत्रोपनिषच्छब्दो ब्रह्मविद्यैकगोचरः। तच्छब्दावयवार्थस्य विद्यायामेव सम्भवात् ॥ उपोपसर्गः सामीप्ये तत्प्रतीचि समाप्यते। सामीप्यतारतम्यस्य विश्रान्तेः स्वात्मनो गणात् ॥ त्रिविधस्य सदर्थस्य निशब्दोपि विशेषणम्। उपनीय तमात्मानं ब्रह्मापास्तद्वयं यतः ॥ निहन्त्यविद्यां तज्जञ्च तस्मादुपनिषद्भवेत्। निहत्यानर्थमूलं स्वाविद्यां प्रत्यक्तया परम् ॥ गमयत्यस्तसम्भेदमतो वोपनिषद्भवेत् ॥ प्रवृत्तिहेतून्निःशेषांस्तन्मूलोच्छेदकत्वतः। यतोऽवसादयेद्वि-

द्यातस्मादुपनिषद्भवेत् ॥ यथोक्तवि द्याहेतुत्वाद्ग्रन्थोपितदभेदत:। भवेदुपनिषन्नामालाङ्गलं जं।वनंयथेति ॥ उपनिषदनम् उपनिषीदति श्रेयोऽस्यांवा । पद्लृ विशरणगत्यवसादनेषु । सं० क्विप् सत्सूद्विष इतिवा- । सदिरप्रतेरितिष: ॥ धर्मे ॥ निर्जनस्थाने । रहसि ॥ समीपसदने ॥ व्रतविशेषे ॥ रहस्यग्रन्थे पुराणोपनिषदादौ ॥

उपनिष्क्रम । न । महति राजमार्गे । पुरस्यघण्टापथे ॥उपनिष्क्रिन्तिसैन्यान्यत्र । क्रमविक्षेपे । घ: करदेरूपतुन। अपोवाधकस्ल्युटोपि घञोऽपवादत्वात् ॥ यद्वा । उपनिष्कीर्यते सैन्यैर्हन्यते । कृहिंसायाम् । कर्मणयप् । इदुदुपधस्येति ष: ॥

उपनिष्क्रमणम् । न । निष्क्रमणाख्यसंस्कारे ॥ प्रधानमार्गे । राजपथे ॥ उपनिष्पूर्वातक्रमे ल्युट् ॥

उपनिहित: । त्रि । निक्षिप्ते ॥

उपनीत: । पुं । कृतोपनयने ॥ त्रि । प्रापिते ॥ समर्पिते ॥ उपपूर्वान्नयते: क्त: ॥

उपनेत्रम् । अ । स्फटिकादिनिर्मितेनेत्रोपकारके ॥ नेत्रयो: समीपम् ॥

उपन्यस्त: । त्रि । समर्पिते ॥

उपन्यास: । पुं । वाङ्मुखे । वाक्योपक्रमे ॥ उपन्यसनम् । अमुक्षेपणे । घञ् ।

उपपति: । पुं । जारे ॥ उपमित:पत्या । अवादय: क्रुष्टाद्यर्थे तृतीययेतिसमास: । उपसृष्ट: पतिरनेनवा । प्रादिभ्योधातुजस्यवाच्योवाचोत्तरपदलोपश्चेतिसमास: ।

उपपत्ति: । स्त्री । सङ्गतौ ॥ समाधाने । सिद्धान्ते ॥ अनग्राहिकायांयुक्तौ । युक्तौ ॥ षड्विधलिङ्गेषुषष्ठलिङ्गे ॥ यथा । प्रकरणप्रतिपाद्यार्थसाधने तत्र श्रूयमाणायुक्तिरुपपत्ति: । यथा । छान्दोग्यषष्ठप्रपाठके यथासोम्यैकेन मृत्पिण्डेन सर्वं मृन्मयं विज्ञातंस्यात् वाचारम्भणं विकारो नामधेयं मृत्तिकेत्येवसत्यमित्यादावद्वितीयवस्तुसाधने विकारस्य वाचारम्भणमात्रत्वयुक्ति:श्रूयते ॥ उपपदनम् । पद गतौ । स्त्रियांक्तिन् ॥

उपपत्तिमत् । त्रि । युक्तियुक्ते ॥

उपपदम् । न । पदस्यसमीपपदे । समीपोच्चारितेपदे । व्यावर्त्तके ॥ यथानामोत्तरे शर्म्मवर्म्मादि ॥ लोके ॥ समभिव्याहृतस्वार्थपोषकपदे ॥ यथा प्रहारादौ प्रादि ॥ उपोच्चारितं पदम् ॥

उपपन्न: । त्रि । प्राप्ते ॥ युक्ते । सङ्गते ॥

उपपातकम् । न । पापविशेषे ॥ यथा ह

उपपा

मनुः । गोवधोऽयाज्यसंयाज्यपारदार्यात्मविक्रयाः । गुरुमातृपितृत्यागः स्वाध्यायाग्न्योः सुतस्य च ॥ परिविन्तितानुजेनोढे परिवेदनमेव च । तयोर्दानञ्च कन्यायास्तयोरेव च याजनम् ॥ कन्याया दूषणञ्चैव वार्द्धुष्यं व्रतलोपनम् । तडागारामदाराणामपत्यस्य च विक्रयः ॥ व्रात्यता बान्धवत्यागो भृत्याध्यापनमेव च । भृताच्चाध्ययनादानमपण्यानाञ्च विक्रयः ॥ सर्वाकरेष्वधीकारो महायन्त्रप्रवर्त्तनम् । हिंसौषधीनां स्त्र्याजीवोऽभिचारो मूलकर्म च ॥ इन्धनार्थमशुष्काणां द्रुमाणामवपातनम् । आत्मार्थञ्च क्रियारम्भो निन्दितान्नादनं तथा ॥ अनाहिताग्निता स्तेयमृणानामनपक्रिया । असच्छास्त्राधिगमनं कौशीलव्यस्य च क्रिया ॥ धान्यकुप्यपशुस्तेयं मद्यपस्त्रीनिषेवणम् । स्त्रीशूद्रविट्क्षत्रवधो नास्तिक्यञ्चोपपातकमिति ॥ अस्यार्थः । गोहननम् १ । जातिकर्मदुष्टानां याजनम् २ । परपत्नीगमनम् ३ । आत्मविक्रयः ४ । गुरुत्यागो मातृत्यागः पितृत्यागः ७ । गुर्वादीनां शुश्रूषाद्यकरणमित्यर्थः ॥ सर्वदा ब्रह्मयज्ञत्यागः ८ । अग्नेः स्मार्त्तस्य त्यागः ९ । सु

उपपा

तस्य च संस्कारभरणाद्यकरणरूपत्यागः १० ॥ कनिष्ठमादौ विवाहे कृते ज्येष्ठस्य परिविन्तिता भवति ११ । अकृतदारज्येष्ठस्य कृतदारस्य कनिष्ठस्य परिवेदनम् १२ । तयोश्च कन्यादानम् १३ । तयोरेव विवाहहोमादियागे चार्त्विज्यम् १४ ॥ कन्याया मैथुनवर्जमङ्गुलीप्रक्षेपादिना दूषणम् १५ । वृद्धिजीवनम् १६ । व्रतलोपनं ब्रह्मचारिणो मैथुनम् १७ । तडागविक्रयः १८ । आरामविक्रयः १९ । भार्याविक्रयः २० । अपत्यविक्रयः २१ ॥ यथाकालमनुपनयनं व्रात्यता २२ । वान्धवानां पितृव्यादीनामननुवृत्तिः २३ । प्रतिनियतवेतनग्रहणपूर्वकमध्यापनं भृत्याध्यापनम् २४ । प्रतिनियतवेतनप्रदानपूर्वकमध्ययनञ्च भृतादध्ययनादानम् २५ । अविक्रेयाणां तिललाक्षागोरसादीनां विक्रयः २६ ॥ सुवर्णाद्युत्पत्तिस्थानेषु राजाज्ञयाऽधिकारः २७ । महतां जलप्रवाहप्रतिबन्धहेतूनां यन्त्राणां सेतुबन्धादीनां प्रवर्त्तनम् २८ । ओषधीनां जातिमात्रादीनां हरितानां धान्यानां हिंसनं नाशः २९ । भार्यादिस्त्रीणां वेश्यात्वं कृत्वा तदुपजीवनं स्त्र्याजीवः ३०

श्येनादियज्ञेनानपराद्धस्य मारणम भिचार: ३१ । मन्त्रौषधादिना व शीकरणं मूलकर्म ३२ ॥ इन्धनार्थम शुष्काणां द्रुमाणां छेदनम् ३३ । अनातुरस्य देवपित्राद्युद्देशमन्तरेण पाकाद्यनुष्ठान मात्मार्थं क्रियारम्भ: ३४ । निन्दितस्य लशुनादेर्भचणं निन्दितान्नादनम् ३५ ॥ सत्यधिका रे ऽग्न्यनाधान मनाहिताग्निता ३६ । स्तेयं सुवर्णादन्यस्य सारद्रव्यस्या पहार: ३७ । देवर्षिपितृणामृणस्य अनपक्रियाऽशोधनम् ३८ । असच्छा स्त्रस्य श्रुतिस्मृतिविरुद्धस्य शिचणं ३९ । कौशीलव्यस्यतौर्यत्रिकस्य उप सेवनं सततानुष्ठानम् ४० ॥ धान्य स्तेयम् ४१ । कुप्यस्यताम्रलोहादे श्चौर्यम् ४२ । पशूनांचौर्यम् ४३ । द्विजातीनां पीतमद्यायाः स्त्रियाः ग मनम् ४४ । स्त्रीबधः ४५ । शूद्रबधः ४६ वैश्यबधः ४७ । चत्रियबधः ४८ । अ दृष्टार्थकर्माभावबुद्धि र्नास्तिक्यम् ४९ ॥ एतत् प्रत्येक मुपपातकमि त्यर्थः ॥

उपपादनम् । न । सम्यक्कथने ॥

उपपादितः । त्रि । सम्यक्कथिते ॥ सम पिते ॥

उपपादी । त्रि । उपपादनशीले ॥

उपपापम् । न । उपपातके ॥

उपपुरम् । न । शाखानगरे ॥ पुरसन्नि धौ ॥ उपसमीपे पुरम् ॥

उपपुराणम् । न । व्यासोक्ताष्टादशपुरा णसदृशनानामुनिप्रणीताष्टादशपु- राणेषु ॥ तानियथा । आद्यंसनत्कु मारोक्तं १ नारसिंहमतः परम् २ । तृतीयं वायवीयञ्च ३ कुमारेणानु भाषितम् । चतुर्थं शिवधर्माख्यं ४ साचान्नन्दीशभाषितम् । दुर्वाससो क्तमाश्चर्यं ५ नारदीयमतः परम् ६ ॥ नन्दिकेश्वरयुग्मञ्च ७ तथैवोशन सेरितम् ८ । कापिलं ९ वारुणं १० शाम्बं ११ कालिकाह्वयमेवच १२ ॥ माहेश्वरं १३ तथापाद्मं १४ दैवं सर्वार्थसाधकम् १५ । पराशरोक्तम परं १६ मारीचं १७ भास्कराह्वय म् १८ ॥ इतिकूर्मपुराणम् ॥ दैवं देवीपुराणम् ॥

उपपुष्पिका । स्त्री । जृम्भाणाम् । हा फिकायाम् ॥ इतिहारावली ॥

उपप्रदानम् । न । उत्कोचे ॥ उपसमी पेप्रदानम् ॥ दानाख्यउपाये ॥ भूमि धनादीनांप्रदानमुपप्रदानम् ॥

उपप्लवः । पुं । सैंहिकेये ॥ विप्लवे ॥ उ त्पाते ॥ ग्रहणे ॥ यथा । उ प्लवेचन्द्र मसोरवेश्चेति स्मृतिः ॥ उपप्लवनम

। प्लुङ्गतौ । ऋदोरप् ॥

उपप्लवी । त्रि । सभये ॥

उपप्लुतः । त्रि । मर्दिते ॥ प्लवमाने ॥ पीडिते ॥

उपबृंहितः । त्रि । वर्द्धिते ॥

उपभुक्तिः । स्त्री । उपभोगे ॥ उपभोजनम् । भुज० । क्तिन् ॥

उपभूषणम् । न । घण्टाचामरादिषु ॥ यथा । घण्टाचामरकुम्भादि पात्रोपकरणादिकम् । तद्भूषणान्तरेद्यावस्मात् तदुपभूषणमिति ॥ प्रावारः पानपात्रञ्चगेण्डुकोगृहमेव च । पर्य्यङ्कादियदन्यच्च सर्व्वंतदुपभूषणमितिकालिकापुराणे ६८ अध्यायः ॥

उपभृत् । स्त्री । स्रुचोभेदे । चक्राकारेयज्ञपात्रे ॥ आश्वत्थ्युपभृदित्याप स्तम्बः ॥ उपविभक्तिं । डुभृञ् । क्विप् ॥

उपभोगः । पुं । निर्व्वेशे । भोजनातिरिक्तभोगे ॥ उपभोजनम् । भुज० । घञ् ॥

उपमन्त्रणम् । न । रहस्युपच्छन्दने ॥

उपमन्युः । पुं । मुनिविशेषे ॥

उपमर्दः । पुं । धर्म्मिनिवृत्तौधर्म्मान्तरप्रयोगे ॥ यथा अस्तिर्भूः ॥ अभावे ॥

उपमा । स्त्री । उपमाने । सादृश्ये ॥ अलङ्कारविशेषे । यथा । उपमायत्र सादृश्यलक्ष्मीरुल्लसतिद्वयोः । हंसीवकृष्णतेकीर्त्तिः स्वर्गङ्गामवगाहते- ॥ यत्रोपमानोपमेययोःसहृदयहृदयाह्लादित्वेनचारुसादृश्यमुद्भूततयोल्लसति व्यङ्ग्यमर्यादांविनास्पष्टंप्रकाशते तत्रोपमालङ्कारः । हंसीवेत्युदाहरणम् । इयञ्चपूर्णोपमेत्युच्यते । हंसीकीर्त्तिः स्वर्गङ्गावगाहनमिवशब्दश्चेत्येतेषा मुपमानोपमेयसाधारणधर्म्मोपमावाचकानाञ्चतुर्णामप्युपादानात् ॥ यथावा । गुणदोषौ बुधोगृह्णन्निन्दुक्ष्वेडाविवेश्वरः ॥ शिरसाश्लाघतेपूर्वंपरंकण्ठेनियच्छति ॥ अत्रयद्यप्युपमानोपमेययोर्नैकःसाधारणोधर्मः। उपमानेईश्वरे चन्द्रगरलयोर्ग्रहणमुपादानंतयोर्मध्येपूर्वस्यचन्द्रस्य शिरसाश्लाघनंवहनम् । उत्तरस्य गरलस्यकण्ठे नियमनंस्थापनम् । उपमेयेबुधेगुणदोषयोर्ग्रहणं ज्ञानं तयोर्मध्ये पूर्वस्यगुणस्य शिरसाश्लाघनं शिरःकम्पनेनाभिनन्दनम् । उत्तरस्यदोषस्यकण्ठेनियमनंकण्ठादुपरि वाचा अनुद्घाटनमितिभेदात् । तथापिचन्द्रगरलयोर्गुणदोषयोश्च बिम्बप्रतिबिम्बभावेनाभेदात् उपादानज्ञानादीनांगृह्णन्नित्याद्येकशब्दोपादानेनाभेदा

ध्यवसायाच्च साधारणधर्मतेति पूर्व स्मादिशेषः। वस्तुतोभिन्नयोरप्युप मानोपमेयधर्मयोः परस्परसादृश्या दभिन्नयोः पृथगुपादानं बिम्बप्रति बिम्बभाव इत्यालङ्कारिक समयः॥ *॥ उपमाने॥ उपपूर्वान्माङोभावे करणेवा अङ्॥ उपमानं येनोपमी यते याचोपमितिः सोपमेत्यर्थः॥

उपमाता। स्त्री। मातृतुल्यायाम्॥ साषड्विधा। यथा। मातुःस्वसा-मातुलानी पितृव्यस्त्री पितृष्वसा। श्वश्रूःपूर्वजपत्नीच मातृतुल्याःप्रकी र्त्तिताः इतिस्मृतिः॥ धायइतिभाष-याभाषितायां धात्र्याम्॥ त्रि। उप-मानकर्त्तरि॥

उपमानम्। न। उपमायाम्। सादृश्ये॥ अधिकगुणेचन्द्रादौ॥ सादृश्यज्ञा ने। उपमितिकरणे। यथा गौ र्गवय स्तथेतिवाक्ये॥ प्रसिद्धसाधर्म्यात् सा ध्यसाधनमुपमानमिति न्यायसूत्रम् ।१।६। प्रसिद्धस्यपूर्वप्रमितस्यगवा देः साधर्म्यात् सादृश्यात् तज्ज्ञाना त् साध्यस्यगवयादिपदवाच्यत्वस्यसा धनंसिद्धिरुपमान मुपमितिर्यतद्र-त्यध्याहारेणच करणलक्षणम्। अ थवा साध्यसाधनमिति करणल्युटा करणलक्षणमेवेदम्। अथचवैधर्म्यो पमितिमपिमन्यन्ते टीकाकृत.। य थाच अतिदीर्घग्रीवत्त्वादिपशुन्तर-वैधर्म्यज्ञानादुष्ट्रकरभपदवाच्यताग्र-हः। एवमन्योप्युपमानस्य विषय इतिभाष्यम्। तथामुद्गपर्णी सदृशी ओषधी विषंहन्तीत्यतिदेशवाक्या र्थे ज्ञाते मुद्गपर्णीसादृश्यज्ञानेजा-ते इयमोषधी विषहरणीत्युपमि-त्या विषयी क्रियते इत्यादि॥ उप मितौ। उपमित्यनुयोगिनि॥ उप मीयतेयेन तदुपमानम्। उपपूर्वा न्माङः करणे ल्युट्। प्रादिसमासः। उपपूर्वकोमाङ् सादृश्यहेतुके परि च्छेदेरूढः। येनवस्त्वन्तरं सादृश्ये-न परिच्छिद्यते तदुपमानमित्यर्थः। यथागौरिव गवयः। इहहिगौःकरण म्। सादृश्यंहेतुः। पुरुषःपरिच्छेत्ता। सहिगोसादृश्येन गवयंपच्छिरन-त्ति॥

उपमितः। त्रि। सादृश्यङ्गते॥ उपमे-ये॥

उपमितिः। स्त्री। उपमायाम्॥ मिति भेदे। संज्ञासंज्ञिसम्बन्धज्ञाने॥ न्या यमतेन सादृश्यज्ञानजन्यज्ञाने। उ पमाने॥ यथा गोगवयपद-वाच्यइत्याकारप्रमि[illegible]नम्। अस्य करणंगवादिसादृश्यवत् पिण्डप्रत्य

चम। अस्यव्यापारः अतिदिष्टवाक्यार्थस्मरणम्। इत्युपमानखण्डम्॥ अपिच। ग्रामीणस्य प्रथमतः पश्यतो गवयादिकम्। सादृश्यधीर्गवादीनां यास्यात्सोपमितिः स्मृता॥ वाक्यार्थस्यातिदेशस्य स्मृतिर्व्यापारउच्यते। गवयादिपदानान्तु शक्तिधीरुपमाफलम्॥ पदज्ञानन्तुकरणं शक्तिधीरुपमाफलमिति भाषापरिच्छेदः॥ उपमानम्। डुमिञ्०। क्तिन्॥

उपमेतः। पुं। शालवृक्षे॥ इतिशब्दचन्द्रिका॥

उपमेयम्। त्रि। उपमिते॥ उपमीयते यत् तत्। माङ्। अचोयत्। ईद्यति॥

उपमेयोपमा। स्त्री। अर्थालङ्कारविशेषे॥ यथा। पर्यायेणद्वयोस्तच्चेदुपमेयोपमामता। धर्मोऽर्थइवपूर्णश्रीरर्थोधर्मइवत्वयि॥ द्वयोः पर्यायेणोपमानोपमेयत्वकल्पनं तृतीयसादृश्यव्यवच्छेदार्थम्। धर्मार्थम्। धर्मार्थयोर्हिकस्यचित् केनचित्सादृश्ये वर्णिते तस्याप्यनेन सादृश्य मर्थसिद्धमपिमुखतोवर्ण्यमानं तृतीयसादृश्य व्यवच्छेदार्थंफलति। यथावा। खमिव जलं जलमिवखं हंसश्चन्द्रइव चन्द्रइवहंसः। कुमुदाकारास्तारास्ताराकाराणि कुमुदानि॥पूर्वेच पूर्णश्रीरितिधर्म उपात्तः इहामलत्वादिधर्मोनोपात्त इति भेदः। उदाहरणद्वयेऽपिप्रकृतयोरेवोपमानोपमेयत्वकल्पनम्। राज्ञि धर्मार्थसमृद्धेः शरदि गगनसलिलादिनैर्मल्यस्यचवर्णनीयत्वात्। प्रकृताप्रकृतयोरप्येषा सम्भवति। यथा। गिरिरिवगजराजोयं गजराजइवोच्चकैर्विभातिगिरिः। निर्झरइवमदधारा मदधारेवास्यनिर्झरःस्रवतीति॥

उपयन्ता। पुं। दयिते। पत्यौ॥ उपयच्छति। यमउपरमे। तृच्॥

उपयमः। पुं। विवाहे॥ उपयमनम्॥ यम०। यमः समुपनिविषुचेत्यप्॥

उपयमनम्। न। विवाहे॥

उपयाचकः। त्रि। समीपे याञ्चाकर्त्तरि॥

उपयाचितः। त्रि। दिव्यदोहदे। स्वेष्टार्थसिद्धये देयायदेये वस्तुनि॥ प्रार्थिते॥

उपयाचितकम्। त्रि। उपयाचिते। स्वेष्टलब्धये देवदेये॥

उपयाजः। पुं। यज्ञाङ्गे॥ एकादशोपयाजाः। उपपूर्वाद्यजेर्घञि प्रयाजानुयाजयोः प्रदर्शनार्थत्वात्कुत्वाभावः॥

उपयामः । पुं । विवाहे ॥ उपयमनम् । यम० । यमःसमुपनिविषुचेतिपक्षे घञ् ॥

उपयुक्तः । त्रि । उचिते । योग्ये ॥ उपयुज्यते । युजिर० । क्तः ॥

उपयोगः । पुं । आचरणे ॥ इष्टसिद्ध्यर्थव्यापारे ॥ उपयुज्यते । युज० । घञ् ॥

उपयोगिता । स्त्री । आनुकूल्ये । प्रयोजने । फलसाधनतायाम् ॥ उपयोगिनो भावः । तल् ॥

उपयोगी । त्रि । अनुकूले । उपयुक्तद्रव्यादौ । क्रियासाधने ॥ उपयोगोऽस्ति अस्यास्मिन् वा । अतइनिठनावितीनिः ॥

उपरक्तः । पुं । स्वर्भानौ । राहौ ॥ राहुग्रस्ते इन्दौ सूर्येच । राहुकर्तृकग्रहणकर्मीभूते चन्द्रे अर्केच ॥ त्रि । व्यसनार्त्ते । दैवमानुषान्यतरपीडायुक्ते ॥ आसक्ते ॥ उपरज्यतेस्म । रञ्जरागे । कर्मणिक्तः ॥

उपरचकः । त्रि । रचितरि ॥

उपरचणम् । न । रक्षार्थैसैन्यविन्यासे । सज्जने । चौकी पहरा इति च भाषा ॥

उपरतः । त्रि । सर्वैषणाविनिर्मुक्तेपरिव्राजि । संन्यासिनि ॥ मृते ॥ विरते । निवृत्ते ॥

उपरतस्पृहः । त्रि । इच्छारहिते ॥ सत्यपिसत्त्वे स्वगतधनेच्छारहिते ॥

उपरतिः । स्त्री । विषयेभ्यइन्द्रियाणां परावृत्तौ । निवर्त्तितानामेषांश्रोत्रादिपञ्चेन्द्रियाणां श्रवणादिव्यतिरिक्तविषयेभ्यउपरमणे ॥ विहितानांकर्मणां विधिनापरित्यागे॥ पुमर्थः कर्मणानेति धीरेषोपरतिर्भवेदित्युक्तेः ॥ लाभप्राप्तावौदासीन्ये॥ विरतौ ॥ उपरमणम् । रमक्रीडायाम् । क्तिन् ॥

उपरत्नम् । न । गौणरत्ने॥ तानियथा । उपरत्नानिकाचश्च कर्पूराश्मातथैवच । मुक्ताशुक्तिस्तथाशङ्खइत्यादीनिबहून्यपि ॥ गुणायथैवरत्नानामुपरत्नेषुतेतथा । किन्तुकिञ्चित्ततोहीनाविशेषोयमुदाहृत इति ॥

उपरथ्या । स्त्री । क्षुद्रवीथिकायाम् ॥

उपरन्ध्रम् । न । अश्वस्यरन्ध्रोपरिभागे ॥ यथोक्तम् । कुक्षिनाभ्यन्तरेरन्ध्रमुपरन्ध्रंतथोपरीति ॥

उपरमः । पुं । उपरतौ । वैराग्ये ॥ उपरमणम् । रम० । घञ् । यमउपरमेइति निपातनान्नवृद्धिः ॥ नाशे ॥ उपरमतेऽस्मिन्वा ॥

उपरमणम् । न । परावृत्तौ ॥

उपरसः । पुं । गन्धकादिषु ॥ यथा । गन्धोहिङ्गुलमभ्रकतालकशिलास्रोतोञ्जनंटङ्कणंराजावर्त्तकचुम्बकौस्फटिकयाशङ्खःखटीगैरिकम् । कासीसंरसकंकपर्द्दसिकताबोलाश्चकङ्कुष्ठकं सौराष्ट्रीचमताअमीउपरसाःसूतस्यकिञ्चिद्गुणैः ॥ अथैषांशोधनविधिः । सूर्यावर्त्तोवज्रकन्दः कदली देवदालिका । शिग्रुःकोषातकीवन्ध्याककमाचीचशालुकम् ॥ एषामेकरसेनैव त्रिक्षारैर्लवणैःसह । भावयेद्म्लवर्गैश्चदिनमेकं प्रयत्नतः ॥ ततःपचेल्लतद्द्रावैर्दोलायन्त्रेदिनं सुधीः । एवंशुद्ध्यन्तितेसर्वे प्रोक्ताउपरसाहिये ॥ विशेषश्च । कङ्कुष्ठंगैरिकंशङ्खकासीसंटङ्कणंतथा । नीलाञ्जनंशुक्तिभेदाः क्षुल्लकाः सवराटिकाः ॥ जम्बीरवारिणास्विन्नाःक्षालिताः कोष्णवारिणा । निस्यमायान्त्यमीयोज्याभिषग्भिर्योगसिद्धयेइति॥

उपरागः । पुं । ग्रहणे । राहुग्रस्तार्कचन्द्रयोः । राहुकर्त्तृकचन्द्रादिकर्मकग्रहणरूपक्रियायाम् ॥ दुर्नये ॥ग्रहकल्लोले ॥ व्यसने ॥ विगाने । निन्दायाम् ॥उपरज्यतेऽनेन सूर्यश्चन्द्रश्च । रञ्जरागे । हलश्चेति घञ् । घञिचभावकरणयोरितिनलोपः ॥ सम्बन्धे ॥ यथा । गुणोपरागःस्वेच्छातः पुरुषस्यकल्पत इतिसाङ्ख्यनामभाष्यम् ॥

उपरामः । पुं । निवृत्तौ । विरतौ ॥ उपरमणम् । रम० । घञ् । रमेरनुदात्तोपदेशत्वान्न वृद्धिनिषेधः ॥ निरहङ्कारत्वे ॥

उपरि । अ । ऊर्द्ध ॥ ऊर्द्धे ऊर्द्धायाम् ऊर्द्धात् ऊर्द्धायाः ऊर्द्ध मूर्द्धोवा वसत्यागतोरमणीयंवा । उपर्युपरिष्टादिति ऊर्द्धस्योपादेशोरिल् प्रत्ययश्च ॥

उपरिचरः । पुं । वसुविशेषे ॥ विमानेनोर्द्धनिरन्तरंगमनादुपरिचर इति नामास्य । नृपतिरयंचेदिदेशाधिपतिरासीत् ॥

उपरिबुद्धिः । त्रि । उत्तानबुद्धौ ॥ उपर्युपरिबुद्धीनां चरन्तीश्वरबुद्धयइत्यत्रउपरिबुद्धीना मुत्तानबुद्धीना मुपरिचरन्तीत्यर्थात ॥

उपरिष्टात् । अ । ऊर्द्ध ॥ ऊर्द्ध ऊर्द्धायाम् ऊर्द्धात् ऊर्ध्वायाः ऊर्ध्वम् ऊर्ध्वा वा वसति आगतो रमणीयंवा । उपरिउपरिष्टादित्यूर्द्धस्य उपादेशोरिष्टातिल्च प्रत्ययः॥

उपरीतकः । पुं । शृङ्गारबन्धविशेषे ॥ तल्लक्षणं यथा । एकपादमुरौ कृत्वा

द्वितीयं स्कन्धसंस्थितम् । नारीकामयते कामी बन्धःस्याद्विपरीतक इति ॥ अत्रविपरीतको पिपाठः ॥

उपरुद्धः । त्रि । मूत्रादिवेगवति ॥

उपरूपकम् । न । नाटकप्रभेदे । स चाष्टादशविधो यथा । नाटिका त्रोटकं गोष्ठी सट्टकं नाट्यरासकम् स्थानोल्लाप्यकाव्यानि प्रेङ्खणं रासकं तथा ॥ संलापकं श्रीगदितं शिल्पकञ्चविलासिका । दुर्मल्लिकाप्रकरणी हल्लीशोभाणिकेतिच ॥ अष्टादशप्राहुरुपरूपकाणिमनीषिणः। विनाविशेषंसर्वेषांलक्ष्मनाटकवन्मतमिति- साहित्यदर्पणे ६ परिच्छेदः ॥

उपरोधः । पुं । अनुरोधे ॥ उपरोधनम् । रुधिर०। घञ् ॥

उपरोधकम्। पुं। न। गर्भागारे । वासगृहे ॥ त्रि । उपरोधकर्त्तरि ॥

उपलः । पुं । पाषाणे । प्रस्तरे ॥ मणौ । रत्ने ॥ उपलाति । लादाने । आतइतिकः॥ उंशम्भुंपति औशश्वौ वा पलति। पलगतौ। पचाद्यच्॥ ओः शम्भोः पलः वोधको वा ॥

उपलक्षकः । त्रि । लक्षयितरि ॥

उपलक्षणम्। न। अजहत्स्वार्थलक्षणायाम् । एकपदेन तदर्थान्यपदार्थकथने ॥ यथा । देशान्तरे मृते पत्यौ साध्वी तत्पादुकाद्वयम्। निधायोरसिसंशुद्धा प्रविशेज्जातवेदसम् ॥ अत्रपादुकाद्वयमित्युपलक्षणम् द्रव्यान्तरस्यापि॥ उपसमीपस्थं लक्षणमालोचनंयत्र ॥ स्वसिद्धयेपराक्षेपःपरार्थेस्वसमर्पणम्। उपादानंलक्षणञ्चेत्युक्ताशुद्धैवसाद्विधा ॥ यथाकुन्ताःप्रविशन्तीत्युपादानम् । गङ्गायां घोष इत्युपलक्षणमितिकाव्यप्रकाशः ॥

उपलक्षणभावः । पुं । शक्यतावच्छेदकत्वे ॥

उपलक्षितः । वि । वोधिते ॥ ज्ञाते ॥

उपलधिप्रियः । पुं । चमराख्यवनजन्तौ ॥ इतिराजनिर्घण्टः ॥

उपलब्धः । त्रि । दृष्टे ॥

उपलब्धार्थः । वि । अनुभूते ॥ उपलब्धःअर्थोऽस्य ॥

उपलब्धार्था । स्त्री । आख्यायिकायाम्॥ उपलब्धः केनापि प्रमाणेन अर्थोऽभिधेयं यस्याः सा । भूतार्थशब्दरचनेति यावत् ॥

उपलब्धिः । स्त्री । मत्याम् ॥ प्राप्तौ ॥ ज्ञाने ॥ उपलम्भे ॥ उपलभ्यते ऽनया । डुलभष०। षित्वात् प्राप्तमङ्बाधित्वा वाहुलकात् क्तिन् ॥

उपलब्धा । पुं । आत्मनि ॥

उपलभेदी । पुं । पाषाणभेदिनि स्या-

वरे ॥

उपलम्भः । पुं । उपलब्धौ । अनुभवे ॥

उपलम्भनम् । डुलभष् प्राप्तौ । घञ् । उपसर्गात् खलघञोरितिनुम् ॥

उपलम्भनम । न । उपलम्भे ॥ उपलभ्यते । डुलभष्० । कर्मणिभावेवाल्युट् ॥

उपलक्षितः । त्रि । ज्ञापिते ॥

उपलम्भ्यः । त्रि । स्तवोपयुक्ते । स्तव्ये ॥ यथा । उपलम्भ्यः साधुः । इति मुग्धबोधव्याकरणम् ॥

उपला । स्त्री । अश्मरूपायांमदि ॥ शर्करायाम् ॥ उपलाति । लाआदाने । आतश्चोपसर्गइतिकः । उंशम्भुं प्रति औ शम्भौवा । पलति । पलगतौ । पचाद्यच् । टाप् ॥

उपलिङ्गम् । न । अरिष्टे । उपद्रवे ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥

उपलेपः । पुं । उपलेपने ॥

उपलेपनम् । न । गोमयादिना आलेपे । उपाञ्जने ॥ उपलिप्यते । लिपउपदेहे । कर्मणि ल्युट् ॥

उपवटः । पुं । प्रियालवृक्षे । पियाले ॥

उपवनम् । न । आरामे । कृत्रिमेरुच समूहे ॥ पुष्पप्रधाने रोपितवृक्षसमूहे ॥ उपगतं वनम् । प्रादयोगताद्यर्थ इतिसमासः ॥

उपवर्त्तनम् । न । देशे । विषये । स्थानमात्रे ॥ उपवर्त्ततेऽत्र । वृतु० । घञोल्युटोपवादत्त्वादन्यथापीतियुच ॥

उपवर्षः । पुं । मुनिविशेषे । कृतकोटौ ॥

उपवर्हः । पुं । शिरोधाने । उपधाने ॥ उपवृह्यतेऽनेनवा । वृहवृद्धौ वृहू उद्यमनेवा । घञ् ॥

उपवर्हणम् । न । उपवर्हे । उच्छीर्षके ॥ उप वृह० । ल्युट् ॥

उपवल्लिका । स्त्री । अमृतस्रवालतायाम् ॥

उपवसथः । पुं । ग्रामे ॥ उपवसन्त्यित्र । वस० । उपसर्गेवसेरित्यथः ॥

उपवस्तम् । न । उपवासे । उपवसनम् । वसुस्तम्भे । भावे क्तः । अनेकार्थत्वाद्भोजनेवृत्तिः ॥

उपवासः । पुं । उपवस्ते । अहोरात्रभोजनाभावे ॥ तपनोदयमारभ्य यामाष्टकमभोजनम् । उपवासः सविज्ञेयः प्रायश्चित्तेविधीयते ॥ शास्त्रोदिते नित्यकाम्येवा अहोरात्राभोजने ॥ वैधोपवासे भोजनचतुष्टयनिवृत्तिर्क्रामहाभारते । सायमाद्यन्तयोरह्नोः सायम्प्रातश्च मध्यमे । उपवासफलं प्रेप्सोर्वर्ज्यं भक्तचतुष्टयमिति ॥ काम्योपवासाश्च महाभारते । त्रिरात्रं पञ्चरात्रंवा पक्षव्रतमथापिवा । मासोपवासान् कुर्याद्वाचान्द्रायणमथा

ऽपिवेति ॥ उपावृत्तस्य पापेभ्योयस्तु वासोगुणैःसह । उपवासः सविज्ञेयःसर्वभोगविवर्जितः ॥ उपावृत्तस्य निवृत्तस्य। पापेभ्यः पापकर्मभ्यः। गुणाः सर्वभूतेषु दया क्षान्तिः अनसूया शौचम् अनायासः मङ्गलम् अकार्पण्यम् अस्पृहा च। सर्वभोगविवर्जितः शास्त्राननुमतन्त्रक्चगीतादिसुखवर्जित इत्यर्थः ॥ उपवासासामर्थ्ये-प्रतिनिधयःस्कन्दपुराणे। पुत्रं वा विनयोपेतं भगिनीं भ्रातरं तथा। एषामभावएवान्यं ब्राह्मणंविनियोजयेत् ॥ गरुडपुराणे । भार्याभर्तृव्रतंकुर्यात भार्यायाश्चपतिस्तथा। असामर्थ्येद्वयोस्ताभ्यांव्रतभङ्गोनजायते॥ अनुकल्पमाह वायुपुराणे। नक्तंहविष्याद्ममनोदनञ्च फलंतिलाः क्षीरमथाम्बुचाज्यम् । यत पञ्चगव्यंयदिवाथवायुः प्रशस्तमत्रोत्तरमुत्तरञ्चेति॥उपवासासमर्थे विशेषमाह ब्रह्मवैवर्ते । उपवासासमर्थश्चेदेकं विप्रन्तुभोजयेत् । तावद्धनानिवादद्यात् यद्भक्ताद्द्विगुणं भवेत् ॥ सहस्रसम्मितां देवीं जपेद्वा प्राणसंयमान् । कुर्याद्द्वादशसंख्याकानयथा शक्तिव्रतेनरः ॥ बौधायनस्त्वाह । अष्टौतान्यव्रतघ्नानि आपोमूलंफलंपयः । हविर्ब्राह्मणकाम्याच गुरोर्वचनमौषधमिति ॥ अत्र श्लोकसङ्ग्रहः ॥ कलावन्नगताः प्राणानोपवासः प्रशस्यते । उपवासप्रतिनिधावेकंद्वावंविधीयतेइति ॥ उपवसनम् । वसनिवासे । घञ् ॥ उपवासफलंनश्येद्दिवास्वप्नाच्च मैथुनात् । स्त्रीणांसम्भाषणातस्पर्शात् ताभिःसङ्कथनादपीत्येकादशीतत्त्वम् । सङ्कथनम् सम्यग् भाषणम् ॥

उपवासी । त्रि । उपवासयुक्ते । व्रतोपवासनिष्ठे तपस्विनि ॥ उपवासोऽस्यास्ति । इनिः ॥

उपवाह्यः। पुं । राजवाहकहस्तिनि । राजवाह्ये ॥

उपविषम् । न । कृत्रिमविषे । गरे। चारे ॥ पुं । गौणविषे ॥ अर्कक्षीरं स्नुहीक्षीरं तथैवकलिहारिका। करवीरोथधत्तूरः पञ्चचोपविषाः स्मृताः ॥ तत्रतत्रगुणाह्येषांद्रष्टव्याः सुविचक्षणैः ॥

उपविषा । स्त्री । महौषधे । शृङ्ग्याम् । अतीस इतिभाषा ॥ विषमुपगता। शुक्लकन्दाचोपविषा भङ्गुराघुणवल्लभा ॥

उपविष्टः। त्रि । आसीने । आसनावस्थिते । समासीने । बैठा इतिभा

उपविशते:क्त: ॥

उपविष्टहोम: । पुं । स्वाहाकारप्रयोगान्ते याज्यापुरोनुवाक्यारहिते होमे॥

उपविष्टि: । स्त्री । आस्यायाम् । स्थितौ ॥

उपवीतम् । न । वामांसस्थापिते यज्ञसूत्रे । यज्ञोपवीते । त्रिगुणीकृत्य-त्रिगुणितेकार्पासादिसूत्रविशेषे ॥ तदुक्तंछन्दोगपरिशिष्टे। ऊर्द्ध्वन्तुत्रिवृतं कार्यं तन्तुत्रय मधोवृतम् । त्रिवृतञ्चोपवीतं स्यात तस्यैकोग्रन्थिरिष्यतइति॥उपवीयतेस्म। अजग०। अजेर्व्यघञपो:।वीगत्यादिषु वा । क्त: ॥ यद्वा । उपाजतिस्म उपवेतिस्मवा । गत्यर्थेतिक्त: ॥ उपवीतं यज्ञसूत्रं-प्रोद्धृतेदक्षिणकरे । प्रोद्धृतेवहिष्कृतेसति वामस्कन्धार्पितइत्यर्थ: ॥

उपवीती । पुं । उपवीतवतिद्विजे ॥ उद्धृतेदक्षिणेपाणावुपवीत्युच्यतेद्विज: । दक्षिणेपाणौ उद्धृते वामस्कन्धस्थिते दक्षिणकक्षावलम्बे यज्ञसूत्रेवस्त्रे-वा उपवीती द्विज:कथ्यतइत्यर्थ: । उपवीतमस्यास्ति । अतइनिठनाविनीनि: ॥

उपवृंहित: । त्रि । वर्द्धिते ॥

उपवेद: । पुं । प्रधानवेदातिरिक्तवेदे॥ सचतुर्विध: । आयुर्वेदोधनुर्वेदोगान्धर्ववेदोऽर्थशास्त्रमितिभेदात। तत्रर्ग्वेदस्यायुर्वेदउपवेद: । यजुर्वेदस्य धनुर्वेद: । सामवेदस्य गान्धर्ववेद: । अथर्ववेदस्य शस्त्रशास्त्राणीति शौनकोक्तचरणव्यूह: ॥

उपवेशनम् । न । स्थितौ ॥

उपव्याघ्र: । पुं । मृगान्तके । चित्रके । चीताइति भाषा सिद्ध ॥

उपव्याख्यानम् । न । विस्पष्टप्रकथने ॥

उपशम: । पुं । शमे । इन्द्रियाणां संयमे । तृष्णाक्षये ॥ यतेरुपशमोधर्म इति स्मृति: ॥ अभावे । प्रतीकारे ॥ सावशेषनाशे ॥ उपशमनम् । शम । भावेघञ् ॥ उपशाम्यत्यनेनवा । हलश्चेति घञ् ॥

उपशय: । पुं । निदानपञ्चकान्तर्गतरोगज्ञानजनके ॥ तल्लक्षणम् । हेतु-व्याधिविपर्यस्तविपर्यस्तार्थकारिणाम् । औषधान्नविहाराणामुपयोगंसुखावहम् ॥ विद्यादुपशयंव्याधे:सहिसात्म्यमितिस्मृत: ॥ इतिनिदानम् ॥व्याधिहेतुविपरीतौषधादित: सु-खावहोपयोगे ॥ न । समीपशयने ॥ त्रि । शयमाने ॥ उपशयनम् । शीङ्० । एरच् ॥

उपशल्यम् । न । ग्रामान्ते । ग्रामान्तभागे ॥ शल्यमुपगतम् । प्रादिसमास:॥

उपशान्तः । त्रि । बाधिते । सम्यग्बाधिते ॥ यथा । उपशान्तजगज्जीवशिष्याचार्य्येश्वरक्षममिति ॥

उपशान्तिः । स्त्री । शमे ॥ उपशमनम् । शम० । स्त्रियां क्तिन् ॥

उपशायः । पुं । प्रहरिणांक्रमेणशयने । विशाये ॥ उपशयनम् । शीङ्० । व्युपयोः शेतेः पर्य्याये इति घञ् । तवाप्यराजोपशायः ॥

उपश्रुतम् । त्रि । अङ्गीकृते । स्वीकृते ॥ उपश्रूयतेस्म । श्रुश्रवणे । क्तः ॥

उपश्रुतिः । स्त्री । दैवप्रश्ने ॥ यथा । नक्तंनिर्गत्ययत्किञ्चिच्छुभाशुभकरंवचः । श्रूयते तद्विदुर्धीरा दैवप्रश्नमुपश्रुतिमिति ॥ उपश्रूयते । श्रु० । कर्मणिस्त्रियां क्तिन् ॥

उपश्लेषः । पुं । सम्बन्धविशेषे ॥ यथा-आधाराधेययोरन्यत्रसिद्धयोः प्रादेशिकःसम्बन्ध उपश्लेषः । कटेआस्तेस्थाल्यांपचतीत्यत्रौपश्लेषिकाधिकरणे सप्तमी ॥

उपष्टम्भकम् । न । स्थूणायाम् ॥ पुं । आधिक्ये ॥

उपसंयमः । पुं । उपसंहारे ॥

उपसंव्यानम् । न । परिधानांशुके । अशरीये ॥ उपसंवीयतेऽनेन वा । व्येञ् संवरणे । कृत्यल्युटइतिल्युट् ॥

उपसंहरणम् । न । उपसंहारे ॥ ल्युट् ॥

उपसंहारः । पुं । समाप्तौ ॥ सङ्क्षेपे ॥ उपसंहरणम् । हृञ्० । घञ् ॥

उपसङ्ग्रहः । पुं । अभिवादे । पादस्पर्शपूर्वकनमस्कारे । पादग्रहणे ॥ मेलने ॥ उपसङ्ग्रहणम् । ग्रहउपादाने । ग्रहवृदनिश्चिगमश्चेत्यप् ॥

उपसङ्ग्राह्यः । त्रि । अभिवाद्ये । उपसङ्ग्रहणीये ॥

उपसत्तिः । स्त्री । सेवायाम् ॥ सङ्गमाचे ॥ प्रतिपादने ॥ उपसदेर्भावेक्तिन् ॥

उपसद् । पुं । प्रवर्ग्याङ्गः प्रसिद्धायामिष्टौ ॥ गार्हपत्यादित्रयभिन्नेऽग्नौ ॥ यथा । गार्हपत्योदक्षिणाग्निस्तथैवाहवनीयकः । एतेऽग्नयस्त्रयोमुख्याः शेषाश्चोपसदस्त्रयइतिवह्निपुराणे गणभेदनामाध्यायः ॥

उपसद्व्रती । पुं । उपसत्सु इष्टिषुव्रतंपयोमात्रभक्षणंतद्युक्ते ॥

उपसन्नः । त्रि । उपनते । उपस्थिते ॥ यथा । भगवन्नुदधौ मृतिजन्मजले सुखदुःखझषे पतितंव्यथितम् । कृपयाशरणागत मुद्धरमा मनुशाध्युपसन्नमनन्यगतिंशितितोटकाचार्य्याः ॥ शरणागते ॥ उपासदत उपसीदतिस्मवा । षद्लृ० । गत्यर्थेतिक्तः ॥

उपसमाधानम् । न । राशीकरणम् ॥

उपसम्पन्नः । त्रि । प्रमीते । प्रोषिते । यज्ञार्थहतपशौ ॥ प्रणीते । सुसंस्कृते । पाकेनसंस्कृते मांसादौ ॥ पर्याप्ते ॥प्राप्ते ॥ मृते ॥उपसम्पद्यते स्म । तौपदग । कर्त्तरि कर्मणि वा गत्यर्थे तिक्तः ॥

उपसम्भाषा । स्त्री । उपसान्त्वने ॥ सम्भाषणे ॥

उपसरः । पुं । स्त्रीगव्यादिषु पुंगवादीनां प्रथमगर्भाधानाय मैथुनाभियोगे । प्रजने ॥ उपसरणम् । सृगतौ । प्रजनेसर्तेरित्यप् । यथा गवामुपसरः ॥

उपसरणम् । न । समीपगमने ॥ उपसर्त्तव्ये ॥ सृ० । ल्युट् । उपसमीपे सरणम् ॥

उपसर्गः । पुं । रोगप्रभेदे ॥ उपप्लवे । उत्पाते । उपद्रवे । शुभाशुभसूचक महाभूतविकारे ॥ क्रियायोगे प्रपरादिषु ॥ यथा । निपाताश्चादयोज्ञेया उपसर्गास्तु प्रादयः । द्योतकत्वात् क्रियायोगे लोकादवगताइमे ॥ स त्रिधा । धात्वर्थं बाधते कश्चित् कश्चित्तमनुवर्त्तते । तमेवविशिनष्टय-न्यउपसर्गगतिस्त्रिधा॥क्रमेणोदाहरणानि यथा । आदत्ते प्रहृते प्रणमतीति॥ अपिच । उपसर्गेण धात्वर्थो बलादन्यत्रनीयते । प्रहाराहारसंहारविहारपरिहारवत् ॥ उपसर्जनम् उपसृज्यते वा । सृज० । घञ् ॥

उपसर्जनम् । न । प्रधानभिन्ने । गौणे । अप्राग्र्ये । अमुख्ये । विशेषणे ॥ त्यागे ॥ उपसृज्यते । सृज० । कर्मणि ल्युट् ॥

उपसर्त्तव्यम् । त्रि । उपगन्तव्ये ॥

उपसर्पकः । त्रि । उपासके । उपसर्पणकर्त्तरि ॥

उपसर्पणम् । न । अनुगमने । अनुवृत्तौ ॥ सृप्लृगतौ ल्युट् ॥

उपसर्य्या । स्त्री । ऋतुमत्यां गवि । काल्यायाम् । गर्भाधानार्थं वृषभेणोपगन्तुं योग्यायाम् ॥ उपस्रियते वृषेण । सृगतौ । उपसर्य्याकाल्याप्रजने इति साधुः । काल्यापसर्याप्रजने इत्यमरः ॥

उपसादितः । त्रि । प्रापिते ॥

उपसार्य्यः । त्रि । समीपगमनीये ॥ प्राप्तव्ये ॥ कर्मणि ण्यत् ॥

उपसुन्दः । पुं । रामायणप्रसिद्धे सुन्दभ्रातरिराक्षसे ॥

उपसूर्य्यकम् । न । चन्द्रार्कमण्डले । चन्द्रार्कसमीपवर्त्तिनिमण्डले ॥ उपगतंसूर्य्यम् उपसूर्य्यम् । प्रादिसमासः । ततःस्वार्थेकन् । चन्द्रपक्षे उप

सूर्यमिव । इवार्थेकन् ॥

उपसूर्यकमण्डलम् । न । परिवेषे ॥

उपसृप्यः । त्रि । गम्ये ॥

उपसृष्टम् । न । मैथुने । सुरते ॥ त्रि । उपसर्गयुक्ते । विसृष्टे ॥

उपसेकः । पुं । सेचनेन मृदुकरणे ॥

उपसेचनम् । न । घृते ॥ उपसिच्यते । सिञ्चकरणे । ल्युट् ॥

उपस्करः । पुं । कटककुण्डलहारादौ ॥ वेसवारे । व्यञ्जनादिसंस्कारार्थं धन्याकसर्षपादिपिष्टे ॥ दृषदुपलसूर्पादौ । गृहोपकरणकुण्डसम्मार्जन्यादौ ॥ उपकरोति व्यञ्जनेन समवैति । डुकृञ्० । समवायेचेतिसुट् ॥

उपस्करणम् । न । परिकरे ॥

उपस्कृतः । त्रि । मण्डिते ॥

उपस्तरणम् । न । आस्तरणे ॥ उपस्तीर्यते । स्तृञ्० । ल्युट् ॥

उपस्थः । पुं । न । लिङ्गे । शेफसि ॥ भगे । मदनागारे ॥ क्रोडे ॥ त्रि । समीपस्थे ॥ उपतिष्ठते । ष्ठा० । सुपीतिकः । अर्द्धर्चादिः ॥

उपस्थपत्रः । पुं । भाण्डीरे । वटे ॥

उपस्थाता । त्रि । भृत्ये । सेवके ॥

उपस्थानम् । न । नमस्करणे ॥ उपेत्य स्थानम् ॥ उपस्थीयते । ष्ठा० । ल्युट् ॥ सङ्गतौ ॥

उपस्थितः । त्रि । आगते ॥ निकटस्थिते । उपसन्ने ॥ प्राप्ते ॥ उपपूर्वात्तिष्ठतेर्गत्यर्थाकर्मकेति क्तः । द्यतिस्यतीतीत्वम् ॥

उपस्पर्शः । पुं । स्पर्शमात्रे ॥ स्नाने ॥ आचमने ॥ उपस्पर्शनम् । स्पृशस्पर्शे । घञ् ॥ उपस्पृश्यन्ते खान्यत्र । हलश्चेत्यधिकरणे घञ्वा ॥

उपस्पर्शनम् । न । उपस्पर्शे ॥ स्पृशे ल्युट् ॥

उपस्पृष्टः । त्रि । आचान्ते ॥ सन्निधिमात्रेण सेविते ॥ उपस्पृशेः क्तः ॥

उपस्वत्वम् । न । उत्पन्ने । लभ्ये । तस्मिन्नेतदवापजाते स्वत्वास्पदीभूतभूम्यादिलब्धधनादौ ॥

उपहतः । त्रि । तिरस्कृते ॥ विघट्टिते ॥ अशुद्धद्रव्ये ॥ उत्पातग्रस्ते ॥ नष्टे ॥ यथा । कृत्वाशस्त्रविभीषिकां कतिपयग्रामेषुदीनाः प्रजा मग्नम्लोषिटजल्पितैरुपहताः चोणीभुजस्तेकिल । विद्वांसोपिवयं किल त्रिजगतां सर्गस्थितिव्यापदामीशस्तत्परिचर्यया नगणितोयैरेषनारायणः इति ॥

उपहसितम् । न । हास्यप्रभेदे ॥

उपहारः । पुं । उपायने । भेट इतिभाषा ॥ नैवेद्यादिपूजासामग्र्याम् ॥ उपह्रियते । हृञ्० । घञ् ॥

उपहारपाणिः । त्रि । उपायनहस्ते ॥ उपहारः पाणौ यस्य ॥

उपहालकः । पुं । कुन्तलाख्यदेशे ॥

उपहासः । पुं । परीहासे । निन्दार्थवाक्यादौ । हांसी ठट्टा इति भाषा ॥ उपहासाय किं न स्यादसत्सङ्गो मनीषिणाम् ॥

उपहितः । त्रि । आहिते ॥ उपधीयते स्म । उधाञ् ०क्तः । दधातेर्हिरितिप्रकृतेर्हिरादेशः ॥

उपहृतः । त्रि । समर्पिते ॥

उपह्वरः । पुं । रथे ॥ न । एकान्ते । रहसि ॥ निकटे ॥ उपह्वरे गन्तव्येसमीपदेशेइतिवेदभाष्यम ॥ उपह्वरन्त्यत्र । ह्वृकौटिल्ये । पुंसीतिघः ॥

उपांशु । अ । विजने । रहसि ॥ अप्रकाशोच्चारणे ॥

उपांशुः । पुं । जपविशेषे ॥ यत्समीपस्थोपिपरोनशृणोति तदुपांशुरित्युच्यते। यत्तदोरुच्चारणमर्थः। जिह्वौष्ठौचालयेत् किञ्चिद्देवतागतमानसः । निजश्रवणयोग्यः स्यादुपांशुः सजपः स्मृतः ॥ विधियज्ञाज्जपयज्ञो विशिष्टोदशभिर्गुणैः । उपांशुः स्याच्छतगुणः ॥ उपगताः अंशवोयत्र ॥

उपाकरणम् । न । श्रुतेः संस्कारपूर्वग्रहणेस॥ संस्कार उपनयनं पूर्वंयत्र तत् तच्चतद्ग्रहणञ्च । संस्कारपूर्वग्रहणंस्यादुपाकरणंश्रुतेरित्यमरः ॥ आवश्यादिविधातव्ये संस्कारविशेषे ॥ प्रारम्भे ॥ संस्कारपूर्वंपशूनां हनने ॥ उपाक्रियतेऽनेन तत् । कृञो ल्युट् ॥

उपाकर्म्म । न । उपाकरणे ॥

उपाकृतः । पुं । अध्वरे अभिमंत्र्यहतेपशौ ॥ उपद्रवे ॥ त्रि । उपद्रुते ॥ प्रारब्धे ॥ उपाक्रियतेस्म । कृञ् हिंसायाम् । क्तः ॥

उपाख्यः । त्रि । प्रत्यक्षतउपलब्धे । प्रत्यक्षे॥ उप आख्यायते। ख्या०। आतश्चोपसर्गइत्यङ् ॥

उपाख्यानम् । न । आख्याने । पुराणादिग्रथितवार्त्तायाम् । वर्णने ॥ उपाङ्पूर्वात्ख्यातेर्ल्युट् ॥विशेषकथने॥

उपागमः । पुं । समीपगमने ॥ स्वीकारे ॥ उपागमनम् । गम्लृ० । ग्रहवृद्रिश्चादिना अप् ॥

उपाङ्गः । पुं । तिलके । तमालपत्रके । पत्रलेखायाम् ॥

उपाजे। अ । दुर्बलस्यसामर्थ्याधाने ॥ स समीप्रतिरूपकोयं निपातः ॥

उपाजेकृत्य । अ । दुर्बलस्यबलमाधायेत्यर्थे॥ उपाजेऽन्वाजे इतिगतिसंज्ञा । कुगतीतिसमासः ॥

उपाजेकृत्वा । अ । उपाजेशब्दार्थे ॥

उपाञ्जनम् । न । उपलेपने ॥

उपात्तः । पुं । निर्मदहस्तिनि ॥ त्रि । गृहीते । स्वीकृते ॥ प्राप्ते ॥ यथंकेचिदुपात्तस्यदुरितस्यप्रपच्यते ॥

उपात्ययः । पुं । प्राप्तौ लोकव्यवहाराद्यतिक्रमे ॥ अतिक्रमे । क्रमोल्लङ्घने ॥ उपात्ययनम् । इण० । एरच् । उपगतस्यातिक्रम्यायनं वा ॥

उपादानम् । न । स्वस्वविषयेभ्य इन्द्रियाणां विकर्षणे । प्रत्याहारे ॥ हेतौ ॥ ग्रहणे ॥ अननुष्ठितस्यानुष्ठाने ॥ समवायिकारणे ॥ प्रवृत्तिजनकज्ञाने ॥ उत्पादके । उत्पत्तिस्थितिनाशाय-कारणे ॥ उपाद्दाञोल्युट् ॥ आरम्भे ॥

उपादानाख्या । स्त्री । तुष्टेः प्रभेदे ॥ यातुप्रकृत्यापि विवेकख्यातिः नसा प्रकृतिमात्राद्भवति मास्मभूत् सर्वस्य सर्वदातन्मात्रस्यसर्वान् प्रत्यविशेषात् । प्रव्रज्यायास्तु सा भवति तस्मात् प्रव्रज्यामाददीथाः कृतं ते ध्यानाभ्यासेनेत्यायुष्मन्नित्युपदेशे या आध्यात्मिकातुष्टिः सा उपादानाख्या नामाद्भिती या सलिलमुच्यते ॥ उपादानमित्याख्यायस्याः ॥

उपादिकः । पुं । कीटविशेषे । वल्म्याम् । देहिकायाम् ॥

उपादेयः । त्रि । उत्कृष्टे । उत्तमे । ग्राह्ये ॥

उपाधिः । पुं । धर्मचिन्तायाम् ॥ कुटुम्बव्यापृते ॥ छले ॥ विशेषणे ॥ यथा । शर्मादेवश्च विप्रस्य वर्म्मात्राता च भूभुजः । भूतिर्दत्तश्च वैश्यस्य दासः शूद्रस्य कारयेदिति ॥ यःस्वधर्ममन्यनिष्ठतया भासयति सः । उपाधेः प्रतिविम्बपक्षपातित्वं न विम्बपक्षपातित्वम् । लक्षणन्तु । यावत्कार्यमवस्थायिभेदहेतौ उपाधितेति ॥ अयथार्थव्यवहृतौ ॥ साध्यव्यापकत्वे सति हेतोरव्यापके ॥ यथा । धूमवान् वह्निरित्यत्र आर्द्रकाष्ठमुपाधिः । यत्र धूमस्तत्रार्द्रेन्धनसंयोग इति साध्यव्यापकता । यत्र वह्निस्तत्रार्द्रेन्धन संयोग इति नास्ति अयोगोलके आर्द्रेन्धनाभावात् । अस्य प्रयोजनम् । व्यभिचारस्यानुमानम् ॥ समीपआधेः । उपपत्त्याधिर्वा । आधानमाधिः । उपसर्गयोः किः । उपगत आधिम् । अत्यादय इति समासः । उपधीयतेऽनेनेति वा ॥

उपाध्यायः । पुं । अध्यापके ॥ वेदैकदेशाध्यापके ॥ यथाह मनुः । एकदेशन्तु वेदस्य वेदाङ्गान्यपि वा पुनः । योऽध्यापयति वृत्त्यर्थमुपाध्यायः स उच्यते इति ॥ उपेत्य अस्मादधीयते इति वि-

ग्रहः । इङश्चेति घञ् ॥

उपाध्याया । स्त्री । उपाध्याय्याम् । स्वयंविद्योपदेशिन्याम् ॥ उपेत्याधीयतेऽस्याः । इङश्चेतिसूत्रे अपादाने स्त्रियामुपसङ्ख्यानं तदन्ताञ्चवाङीषितिघञ् । टाप् ॥

उपाध्यायानी । स्त्री । उपाध्यायपत्न्याम् ॥ उपाध्यायस्य स्त्री । मातुलोपाध्याययोरानुग्वा

उपाध्यायी । स्त्री । उपाध्यायायाम् । स्वयंविद्योपदेशिन्याम् ॥ उपेत्यअस्याअधीयतेइति विग्रहे यातुस्वयमेवाध्यापिकातत्रवाङीष्वाच्यइति इङश्चेतिसूत्रस्थवार्त्तिकात् घञपक्षे ङीष् ॥ उपाध्यायान्याम् ॥ उपाध्यायस्यस्त्री । मातुलोपाध्याययोरानुग्वेत्यानुगभावः ॥

उपानत् । स्त्री । पन्नध्याम् । पादुकायाम् । चर्मादिनिर्मितेपादकोषे ॥ अस्या धारणविधिर्यथा । वर्षातपादिके छत्री दण्डी रात्र्यटवीषु च । शरीरत्राणकामोवै सोपानत्कःसदाव्रजेदिति ॥ गुणायथा । पादूप्रधारणं वृष्यमोजस्यं चक्षुषोर्हितम् । सुखप्रचारमायुष्यं वल्यंपादरुजापहमिति ॥ पादे उपनह्यते बध्यते । पादम् उपनह्यतिवा । णहबन्धने । सम्पदादि

त्वात् क्विप्चेतिवाक्विप् । नहिवृतिरुषीतिपूर्वपदस्यदीर्घः ॥

उपान्तः । त्रि । निकटे ॥ प्रान्ते ॥

उपान्त्यम् । त्रि । अन्त्यसमीपे ॥ उत्तरभाद्रपदायाम् ॥

उपायः । पुं । राजादीनामरिवशीकरणहेतौ सामादिचतुष्टये । भेदोदण्डःसामदानमित्युपायचतुष्टयमित्युक्ते ॥ कचित् सप्तोपाया अप्युक्ताः । यथा । सामदानञ्चभेदश्चदण्डश्चेतिचतुष्टयम् । मायोपेक्षेन्द्रजालञ्चसप्तोपायाः प्रकीर्त्तिताइति । शृङ्गारेतुपराविद्भिरुपायौद्वौ प्रकीर्त्तितौ ॥ यथा । उपायौद्वौप्रयोक्तव्यौ कान्तासु सुविचक्षणैः । सामदानाविति प्राहुः शृङ्गाररसकोविदाः ॥ भेदे प्रयुज्यमानेहि रसाभासस्तुजायते । निग्रहेरसभङ्गःस्यात्तस्मात्तौदूषितौबुधैः ॥ भेदेकपटस्यावश्यंजायमानत्वात् कपटंविनाभेदासम्भवात् सतितस्मिनकपटे रसाभास एव ॥ उपगतौ ॥ स्वार्थसम्पादके । साधने । पुरुषकारे ॥ उपायतेऽनेन । अय० । हलश्चेति घञ् ॥

उपायज्ञः । त्रि । कार्यसाधनकुशले ॥

उपायनम् । न । तोषकारिणि । उपहारे ॥ व्रतादिग्रहणायाम् ॥ उपगमने

॥ उपेयते उपाय्यतेवा। इणगतौ अयगतौवा। कर्मणि ल्युट् ॥

उपारतः। त्रि। सन्निवृत्त॥

उपार्ज्जनम्। न। उद्योगादिना ऽर्थसङ्ग्रहे। अर्ज्जने॥ स्वत्वहेतुभूतव्यापारे इतिस्मृतिः॥

उपार्ज्जितः। त्रि। कृतोपार्जने॥

उपालब्धः। त्रि। अधिक्षिप्ते॥

उपालम्भः। पुं। दुर्वचने। दुर्वाक्ये॥ सत्त्वगुणाविष्कारणेन स्तुतिपूर्वकः। यथा। महाकुलस्य भवतः किमिदमुचितमिति। निन्दापूर्वकश्च। यथा। बन्धकीसुतस्य भवत स्तदिदमुचितमिति॥ परपक्षदूषणे॥ उपालभ्यते। लभ°। घञ्। उपसर्गात् खलघञोरितिनुम्॥

उपावृत्तः। त्रि। श्रमशान्त्यर्थं मुहुर्भूमौ लुठिताश्वे। लुठिते॥ पुनरागते॥ निवृत्ते॥ उपावृत्तस्य पापेभ्यः पापेभ्यो निवृत्तस्येत्यर्थात्॥ उपावर्त्ततेस्म। वृतु°। क्तः॥

उपाश्रयः। पुं। आश्रये॥ उपाश्रयणम्। श्रिञ्°। एरच्॥

उपाश्रितः। त्रि। एकान्तप्रेमभक्त्या शरणङ्गते॥ उपाश्रयति उपाश्रीयते स्मवा। श्रिञ्°। गत्यर्थेतिकर्मणिक्तः॥

उपासकः। पुं। स्त्री। शूद्रे। सेवके॥

त्रि। उपासनाकर्त्तरि॥ शाक्ताःशैवावैष्णवश्च सौरोगाणपतस्तथा। द्विधोर्वीरःपशुश्चैव तेषु भावा स्त्रयोमताः॥ सात्त्विकादिविभेदेनपुनश्चैते विभेदिताः॥ उपासते। उप आस°। ण्वुल्॥

उपासङ्गः। पुं। तूणीरे॥ उपासज्यन्तेशराः अत्र। षञ्जसङ्गे। हलश्चेतिघञ्॥

उपासनम्। न। शराभ्यासे॥ उप असुक्षेपणे। भावे ल्युट्॥ उपास्तौ॥ आसने॥ सगुणब्रह्मविषयकमानसव्यापाररूपे शाण्डिल्यविद्यादौ॥ शुश्रूषानमस्कारादिप्रयोगेण सेवने॥ भावनायाम्॥ लौकिकात्माभिमानवत् यावतत्तद्देवतादिस्वरूपात्माभिमानाभिव्यक्ति स्तावल्लौकिकप्रत्यया ऽव्यवधानेन स्वेष्टदेवतादिरूपं मनसोपगम्य आसनंचिन्तनमित्यर्थः॥ नकैवल्यमुपासनात्॥ आसउपवेशने। भावेल्युट्॥

उपासना। स्त्री। वरिवस्यायाम्। शुश्रूषायाम्। परिचर्य्यायाम्॥ देवाराधने। देवताचिन्तने॥ अथोक्तं श्रीदेवीभागवते। न विष्णूपासना नित्या वेदेनोक्तातुकर्हिचित्। नविष्ण्वादीचानित्यास्तिशिवस्यापितथैव

च ॥ गायत्र्युपासनानित्यासर्ववेदैः
समीरिता । यया विना त्वधः पातो
ब्राह्मणस्यास्ति सर्वथा ॥ तावता कृत
कृत्यत्वं नान्यापेक्षा द्विजस्य हि । गा
यत्रीमात्रनिष्णातो द्विजो मोक्षम-
वाप्नुयात् ॥ कुर्यादन्यन्नवा कुर्यादि
ति प्राह मनुः स्वयम् । विहाय तान्तु गा
यत्रीं विष्णूपास्तिपरायणः ॥ शिवो-
पास्तिरतो विप्रो नरकं याति सर्वथा ।
तस्मादाद्ययुगे राजन् गायत्रीजपत
त्पराः ॥ देवीपादाम्बुजरता आसन्
सर्वे द्विजोत्तमाः ॥ इति ॥ उपासना
प्रयोजनं चित्तैकाग्र्यम् सूक्ष्मार्था
वधारणसमर्थत्वम् । तत्तल्लोकप्राप्ति
रुपासनाया अवान्तरफलम् ॥ उपास
नम् । आस० । ण्यासेतियुच् । टाप् ॥

उपासितः । त्रि । वरिवसिते । सेविते ।
कृतोपासने ॥ उपास्यते स्म । आस०
। गत्यर्थेति क्तः ॥

उपासीनः । त्रि । समीपस्थे ॥ उपसमी
पे आसीनः ॥ कृतोपासने ॥

उपास्तिः । स्त्री । सेवायाम् । तात्पर्ये-
णानुष्ठाने ॥ उप आस० । क्तिन् ॥

उपास्यः । त्रि । आराध्ये ॥ ध्येये ॥ उपा
सितुं योग्यः । ण्यत् ॥ उपास्यं यन्नत
द्ब्रह्मतत्त्वमित्येषडिण्डिमः ॥

उपाहतम् । त्रि । ताडिते ॥ उपाहन्य
ते स्म । हन । क्तः ॥

उपाहितः । पुं । अनलोत्पाते । उल्का
पातादौ । अग्न्युत्पाते ॥ उपआस
न्नमाहितं फलं यस्य ॥ त्रि । आरोपि
ते ॥ संयोजिते ॥ उपाधीयते स्म । द
धातेर्हिः । क्तः ॥

उपाह्वयः । पुं । उपनामनि ॥

उपेक्षकः । त्रि । द्वयोर्विवदमानयोर्जय
पराजयासंसर्गिणि । तत्कृतहर्षविषा
दाभ्यामसंस्पृष्टे । उदासीने ॥ प्रती
काररहिते ॥

उपेक्षणम् । न । त्यजने । वर्जने ॥

उपेक्षा । स्त्री । क्षुद्रोपायभेदे । त्यागे ॥
अयन्तु युद्धविषये ॥ औदासीन्ये । अ
नपेक्षणे ॥ यथा । अपुण्यवत्सु चौदा
सीन्यमेव भावये नानुमोदनं नवा द्वे
षम् ॥ उपेक्षणम् । ईक्ष० । गुरोश्चे
त्यः । टाप् ॥

उपेक्षिता । त्रि । उपेक्षायाः कर्त्तरि ॥

उपेक्ष्यः । त्रि । उपेक्षाबुद्धिविषये । य
येप्साद्वेषयोरभावस्तस्मिन् ॥

उपेतः । त्रि । युक्ते ॥ अनुगते ।

उपेता । पुं । उपायेनोपेयस्य साधके-
आत्मनि ॥

उपेन्द्रः । पुं । केशवे । विष्णौ ॥ इन्द्रमु
पगतोऽनुजत्वात् । कुगतीति समा
सः ॥ इन्द्रलोकादप्युपरिलोकेवर्त्ते

मानस्त्वाहा । ममोपरियथेन्द्रस्त्वंस्था पितागोभिरीश्वरः । उपेन्द्रइतिकृष्णत्वां गास्यन्ति दिवि देवताः । इति हरिवंशः ॥ न । इन्द्रसन्निधो ॥ अव यार्थे ॥

उपेन्द्रवज्रा । स्त्री । त्रिष्टुभ्भेदे । एकादशाक्षराहत्तिविशेषे ॥ यथा । यदीन्द्रवज्रा चरणाग्रवर्णा नरेन्द्रसर्वेलघवो भवन्ति । उपेन्द्रतुल्यामलशीलशालिन्नुपेन्द्रवज्राभिहितातदानीम् ॥ यथा । उपेन्द्रवज्रादिमणिच्छटाभिर्विभूषणानां छुरितंवपुस्ते । स्मरामि गोपीभिरुपास्यमानं सुरद्रुमलेमणिमण्डपस्थमिति ॥

उपेयः । चि । उपायसाध्ये । प्राप्तव्ये ॥

उपेयिवान् । चि । उपगते ॥ उपेयिवाननाश्वाननूचानश्चेतिक्वसुप्रत्ययान्तोनिपातः ॥

उपेयुषी । स्त्री । सङ्गतायाम् ॥ क्वसुप्रत्ययान्ता दुगितश्चेति ङीप् ॥

उपोढः । पुं । बलविन्यासे । व्यूहे ॥ चि । निकटे ॥ ऊढे । विवाहिते ॥ वह्नेः कर्त्तरिक्तः ॥

उपोती । स्त्री । पूतिकायाम् । पोईशाक ॥

उपोत्तमम् । न । अन्त्यस्य समीपे ॥

उपोदकी । स्त्री । पूतिकायाम् ॥

उपोदिका । स्त्री । पोतक्याम् । मोहन्याम् । पोई इतिप्रसिद्धे पत्रशाके ॥ यथा । एकाहं षड्सोपेता किमन्यै र्व्यञ्जनान्तरैः । तण्डुलैरानतव्याजैर्ईसत्येषा उपोदिका ॥ वटपत्रवच्छुभपचिका परितप्ततैलसुपाचिता । नवहिङ्गुवाससुवासिता परिभोक्तृचित्तविकासिका ॥ सुतप्ततैलविपाचिता सुघनाम्लतक्रविपाचिता । सुपोचिकाज्यविभर्जिता भोक्तुराशुरसनाग्रनर्त्तकी ॥ पोहिका-शीतलावल्याश्लेष्मलावातपित्तहा । पथ्यावदोषशमनी निद्रापुष्टिकरी-मतेति ॥ उपाधिक मुदकमस्याम् । उत्तरपदस्यचेत्युदकस्योदादेशः । कप् । टाप् ॥

उपोदीका । स्त्री । पोतक्याम् ॥

उपोद्घातः । पुं । उदाहारे । प्रकृतापपादके । प्रकृत्यर्थंवर्णयितुमर्थान्तरवर्णने । प्रक्ताेष्यमाणोपपादके । प्रतिपाद्यमर्थं बुद्धोसङ्गृह्य तदर्थमर्थान्तरवर्णने । युक्त्याप्तार्थनिदर्शने ॥ चिन्तांप्रकृतसिद्ध्यर्थामुपोद्घातंविदुर्बुधाः ॥ उपसमीपे उद्धननं ज्ञापनम् । घञ् ॥ निर्दिष्टोपपादकत्वमुपोद्घात इतिजगदीशतर्कालङ्कारः ॥

उपोषणम् । न । उपवासे । अभोजने

॥ उपद्राहे । ल्युट् ॥

उपोषितम् । न । उपवासे ॥ उपवसन म् । वसनिवासे । भावे गत्यर्थेति क्तः । वसतिक्षुधोरितीट् । शासिव सीति षः ॥ त्रि । कृतोपवासे ॥

उप्तः । त्रि । कृतवपने । वोया । इति भाषा ॥ अवकीर्णे । बखेरा । इति भाषा ॥ उप्यते । टुवप्० । क्तः ॥ मु ण्डिते ॥

उप्तकृष्टम् । त्रि । सबीजकृष्टक्षेत्रे । बी जवपनानन्तरं कर्षितक्षेत्रे । बीजा कृते ॥ उप्तश्च तत् कृष्टश्च । पूर्वका लेति समासः ॥

उप्तिः । स्त्री । वपने ॥ टुवप् । क्तिन् ॥

उभौ । त्रि । द्वयोः ॥ द्वित्वविशिष्टस्य वा चकोनित्यद्विवचनान्तोयंशब्दः ॥

उभयः । त्रि । द्विवचनेोज्झितद्वयोः । यु गले । दो इतिभाषा ॥ उभौ अवय वौ अस्य तयप् । उभादुदात्तोनित्य मितितयपोऽयजादेशः । कथमुभये देवमनुष्याइति यतोवहूनामुभावय वौ नघटतः । नैपदोषः । अत्रहि द्वौ राशीसमुदायस्यावयवौ । एकोदेवा नाम अपरोमनुष्याणामिति ॥ उभा दुदात्तोनित्यमितिनित्यग्रहणस्येद मप्रयोजनम् वृत्तिविषये उभशब्द प्रयोगोमाभूत् उभयशब्दस्यैव यथा स्यादिति ॥

उभयतः । अ । पार्श्वद्वये ॥ सर्वतः ॥ उभयस्मात् । तसिल् ॥

उभयथा । अ । उभयप्रकारे ॥ उभयैः प्रकारैः । प्रकारवचनेथाल् ॥

उभयद्युः । अ । उभयदिने । उभयोर ह्नोः ॥ द्युश्चोभयाद्वक्तव्यइतिसाधुः ॥

उभयेद्युः । अ । दिनद्वये । उभयोर- ह्नोः ॥ सद्यःपरुदिति उभया देद्युस् निपातितः ॥

उम् । अ । रोषे ॥ अङ्गीकृतौ ॥ प्रश्ने ॥ अवनम । उङ्शब्दे । डुमप्रत्ययः ॥

उमा । स्त्री । कात्यायन्याम् । दुर्गाया म ॥ ओर्महेशस्य मा लक्ष्मीः ॥ उमे ति माता तपसेनिषिद्धत्वाद्वा । आका रान्तादपिटाप् । टायामिति भाष्य- प्रयोगात् । अजादित्वाद्वा ॥ उंशिवं माति । मामाने मिमीतेवा । मा ङ्मा नेशब्देच । आतोनुपसर्गेतिकः । अजादित्वाट्टाप् ॥ अवति जयते वा । उङ्शब्दे । विभाषातिलमा- षोमेतिनिपातनान् मक् ॥ अत- स्याम् ॥ हरिद्रायाम् ॥ कीर्त्तौ ॥ कान्त्याम् ॥ शान्तौ ॥

उमाकटम् । न । हरिद्रादिरजसि ॥ उ मायारजः । अलावूतिलेतिकटच् ॥

उमागुरुः । पुं । हिमालयाचले ॥

उमाचतुर्थी । स्त्री । ज्येष्ठशुक्लचतुर्थ्याम् ॥ यथोक्तं ब्रह्मपुराणे । ज्येष्ठशुक्लचतुर्थ्यान्तुजाता पूर्वमुमासती । तस्मात्सातत्रसम्पूज्या स्त्रीभिः सौभाग्यवृद्धये इति ॥

उमाधवः । पुं । सदाशिवे ॥ उमायाः धवः ॥

उमापतिः । पुं । शिवे ॥ उमायाःपतिः

उमावनम् । न । वाणपुर्याम् । शोणितपुरे । देवीकोटे

उमासुतः । पुं । } कार्त्तिकेये ॥ षष्ठी
उमासूनुः । पुं । } समासः ॥

उमेशः । पुं । } महादेवे । ईश्वरे ॥
उमेश्वरः । पुं । } षष्ठीसमासः ॥

उम्बरः । पुं । द्वारोर्द्धकाष्ठे ॥ देहल्याम् ॥

उम्बी । स्त्री । उम्बीतिलोकप्रसिद्धे चर्वणे ॥ मञ्जरीस्वर्द्धपक्का या यवगोधूमयोर्भवेत् । तृणानलेनसम्भृष्टा बुधैरुम्बीतिसास्मृता ॥ उम्बीकफप्रदा बल्यालघ्वीपित्तानिलापहा ॥

उम्यम् । न । उमाक्षेत्रे । औमीने ॥ उमानां भवनंक्षेत्रम् । विभाषातिलमाषोमेतियत् ॥

उरःसूचिका । स्त्री । मुक्ताकृतहारविशेषे ॥ उरसः सूचमिव । इवेप्रतिकृताविति कन् ॥

उरगः । पुं । वासुकिप्रभृतौ पन्नगे ॥ उरसागच्छति । उरसोलोपश्चेति डप्रत्ययः सकारलोपश्च ॥ सीसके ॥ खले ।

उरगस्थानम् । न । पाताले ॥

उरगाशनः । पुं । गरुडे ॥ उरगानश्नाति । अश० । ल्युः ॥ उरगा अशनमस्येतिवा ॥

उरणः । पुं । मेषे ॥ ऋच्छति अर्यते वा । ऋगतौ । अर्त्तेः क्युरुच्चेति क्युरादेशः ॥

उरणाक्षः । पुं । पमाटौषधौ । दद्रुघ्ने ॥ उरणस्य मेषस्याक्षिइवाक्षि यस्य तत्तुल्यपुष्पत्वात् । अक्ष्णोदर्शनादिति षच् ॥

उरणाख्यः । पुं । पमाटे । चक्रमर्दके । पवांड इतिभाषा ॥ उरणस्यमेषस्यआख्या आख्याऽस्य ॥

उरभ्रः । पुं । स्त्री । मेषे ॥ उरुभ्रमति । भ्रमुचलने । अन्येभ्योऽपीतिडः । पृ० ॥ यद्वा । उनाशम्मुनारभ्यते । रभराभस्ये । बाहुलकाद्रक् ॥

उररी । अ । अङ्गीकृतौ ॥ विस्तारे ॥ वयतेर्वाहुलकात् ररीक् । सम्प्रसारणञ्च ॥

उररीकारः । पुं । अङ्गीकारे ॥

उररीकृतम् । त्रि । अङ्गीकृते । स्वीकृते ॥ विस्तृते ॥ उररीक्रियतेस्म । क्तः ॥

उरश्छद: । पुं. । कवचे ॥ उरश्छाद्यते ऽनेन । छदइअपवारणे । पुंसीतिघः । छादेर्घेइतिह्रस्वः ॥

उरः । न । वक्ष:स्थले । वक्षसि ॥ श्रेष्ठे ॥ इयर्त्ति । ऋगतौ । असर्वधातुभ्यो-सुन् । उरादेशः किञ्च ॥

उरसिज: । पुं । स्त्रीस्तने ॥ उरसिजाय ते । जनी० । सप्तम्यामितिडः । ह लदन्तादित्यलुक् ॥

उरसिल: । त्रि । प्रशस्तवक्षोयुक्ते । उर स्वति ॥ प्रशस्त मतिशयितंवा उरो वक्षोयस्य । पिच्छादित्वादिलच् । उ रसावक्षं लक्ष्यते इतिस्वामी ॥

उरस्कट: । पुं । ब्राह्मणानामुत्तरीयविशे षे । ब्राह्मणयज्ञोपवीतके । पञ्चवटे । युकबाछाड इतिगौडभाषाप्रसिद्धे । गाती इतिभाषा ॥

उरस्त्रम् । न । उरश्छदे ॥

उरस्त्राणम् । न । नागोदरे । वक्षस्त्रा णकवचे ॥

उरस्य: । त्रि । औरसेपुत्रे । स्वजाते ॥ उरसानिर्मितः पुत्रः । उरसोऽयच्चे तियत् ॥ उरसा एकादिकवा । उरसो यश्चेतियत् ॥ चात्तसिः । उरस्तः ॥ उरस्वता । शाखादिभ्योयः ॥

उरस्वान् । त्रि । उरसिले ॥ प्रशस्तम तिशयितंवा उरोयस्य विशालत्वात् । मतुप् । मादुपधायाश्च इतिवः ॥

उरी । अ । अङ्गीकारे ॥ विस्तारे ॥ व यतेरीक् । सम्प्रसारणञ्च बाहुल कात् ॥

उरीकार: । पुं । स्वीकारे ॥ विस्तारे ॥

उरीकृत: । त्रि । स्वीकृते ॥ विस्तृते ॥ उरीक्रियतेस्म । क्तः ॥

उरु: । त्रि । विशाले । विपुले । महति । बहे ॥ ऊर्णोति । ऊर्णुञ्० । मह तिह्रस्वश्चे तिकुप्रत्ययो नुलोपो ह्र स्वश्च ॥

उरुकाल: । पुं । } महाकालतायाम् ।
उरुकालक: । पुं । }

उरुक्रम: । त्रि । भगवति ॥ उरुर्महान् क्रम: शक्तिर्यस्य ॥

उरुगाय: । पुं । श्रीकृष्णे ॥ बहुकीर्त्ति मति ॥

उरुचक्षा: । त्रि । विस्तीर्णतेजसि ॥

उरुमान: । पुं । पूजायाम् ॥

उररी । अ । अङ्गीकारे ॥ विस्तारे ॥

उरुबुक: । पुं । रक्तैरण्डे ॥

उरुबूक: । पुं । एरण्डे ॥ रक्तैरण्डे ॥ उरुं महान्तं वायति । ओवैशोषणे । उलूकादयश्चेत्यूक: ॥ क्वायेऽस्यमूलं ग्राह्यम् ॥

उरुव्यचा: । पुं । रावणे ॥

उरोज: । पुं । स्तने ॥

उर्जितः । त्रि । वर्द्धिते ॥

उर्द्रः । पुं । उद्रे । अम्बुविडाले ॥

उर्वटः । पुं । वत्सरे ॥ त्रिकाण्डशेषः ॥

उर्वरा । स्त्री । सर्वशस्याढ्यभूमौ ॥ भूमिमात्रे ॥ ऋच्छति । ऋगतौ । पचाद्यच् । यद्वा ईर्यते । ऋदोरप् । उरूणामरा ॥ यद्वा । उर्व्यते । उर्वीहिंसायाम् । खनोघचेति घः । उपधायाश्चेतिदीर्घ लुसंज्ञापूर्वकत्वाल्न । उर्वराति । कः ॥ यद्वा । सम्पदादित्वात्क्विप् । राल्लोपः ॥ उरचासौवराच । ऊर्धुवरा वा ॥

उर्वरितः । त्रि । परिशिष्टे । अवशिष्टे । उबरा इतिभाषा ॥ शेषिते ॥

उर्वशी । स्त्री । स्वर्गवेश्यायाम् ॥ उरून्महतोऽश्नुते व्याप्नोति वशीकरोतीतियावत् । मू० कः । उरु अश्नातीतिवा ॥

उर्वशीरमणः । पुं । चन्द्रवंशीयनृपतिविशेषे । पुरूरवसि । ऐले ॥

उर्वशीवल्लभः । पुं । पुरूरवसि । वौधे ॥

उर्वारुः । पुं । कर्कव्याम् ॥ स्वादुकर्कव्याम् ॥

उर्वारुकः । पुं । कर्कटिकाख्येचिर्भिटिकाख्येवा फलविशेषे ॥

उर्वी । स्त्री । भूमौ ॥ ऊर्णोति । ऊर्णोञ्० ।

महतिह्रस्वश्चेतिकुर्नुलोपोह्रस्वश्च । वोतोगुणवचनादिति ङीष् ॥

उलपः । पुं । न । गुल्मिन्याम् । शाखापत्रप्रचयवत्यां लतायाम् । वीरुधि ॥ पुं । कोमले तृणविशेषे । बल्वजेषु । उलुखड इतिगौडभाषा ॥ वलति । वलसंवरणे । विटपविष्टपविशिपोलपा इतिवखेः सम्प्रसारणं कप्च ॥ उल्यते । उल सौत्रः आवरणार्थोदाहार्थोवा । कपश्चात्कर्वमंणस्येतिकपो वा ॥

उलिन्दः । पुं । देशविशेषे ॥ इत्युणादिकोषः ॥

उलूकः । पुं । पेचके । घूके । दिवान्धे । कौशिके । उल्लू इति भाषा ॥ इन्द्रे ॥ शकुनिपुत्रे । भारतयोधिनि ॥ न । तृणविशेषे ॥ उचति । उचसमवाये । उलूकादय इतिसाधुः ॥ यद्वा । वसते । वस० । उलूकादित्वादलेः सम्प्रसारणमूकश्च ॥

उलूकी । स्त्री । ताम्रायाः सुता शुकी-तस्याः कन्यायाम् ॥ शुकी शुकानजनयत् उलूकीप्रत्युलूककानिति विष्णुपुराणे १ अंशे २१ अध्यायः ॥

उलूखलम् । न । उदूखले ॥ गुग्गुलौ ॥ ऊर्ध्वखमुलूखम् । पृषोदरादि । उलूखं लाति लाआदाने । आतो

मुपेति कः ॥

उलूखलकम् । न । उलूखलार्थे ॥ स्वार्थे कः ॥

उलूतः । पुं । अजगरसर्पे ॥

उलूपी । पुं । शिशुके । शोंशु इतिप्रसिद्धे मत्स्यप्रभेदे ॥ चलुम्पिनि । गौडभाषायाम् उपल इतिप्रसिद्धे अतिचञ्चलेमत्स्यविशेषे ॥ शिशुमाराकृतौम त्स्यविशेषे ॥ उ विस्मयजनकंरूपम-स्यास्ति । अतइनिः । रलयोरैक्यम् । ओःशम्भोः रूपमस्यास्तीतिवा ॥

उलूपी । स्त्री । अर्जुनभार्यायाम् । कौरव्यनाम्नो नागस्य कन्यायाम् ॥

उलूलुः । पुं । उत्सवकालिके गौडादिदेशप्रसिद्धे स्त्रीभिःक्रियमाणे शब्द विशेषे ॥

उल्का । स्त्री । अग्निनिर्गतज्वालायाम् ॥ अनले ॥ तेजःपुञ्जे । रेखाकारेऽन्तरीक्षात् पतज्ज्योतिषि ॥ अस्यास्वरूपप्रदर्शनन्तु । दिविभुक्तशुभफलानां पततां रूपाणि यानि तान्युल्काः । धिष्ण्योल्काशनिविद्युत्तारा इतिपञ्चधाभिन्नाः ॥ अस्यालक्षणम् । उल्काशिरसिविशाला निपतन्ती वर्द्धतेप्रतनुपुच्छा । दीर्घाचभवति पुरुषं भेदाबहवोभवन्त्यस्याः ॥ काश्यपोपि । दृष्टच्छिखाचस्क्ष्माग्रा रक्तनीलाग्नि खोज्वला । पौरुषीयप्रमाणेन उल्का नानाविधास्मृता ॥ इति ॥ ओषति । उषदाहे । अर्यतेवा । ऋगतौ । शुकवल्कोल्का इति साधुः ॥

उल्कापातः । पुं । अग्निशिखावत्तेजःपाते ॥ उल्कायाःपातः ॥

उल्कामुखी । स्त्री । शिवौ । लोमाशिकायाम् । दीप्तजिह्वायाम् । लोमडीइतिभाषा॥ उल्कामुखेऽस्याः॥

उल्मुकम् । न । अङ्गारे । अलाते ॥ ओषति । उष० उल्मुकदर्वीतिनिपातनाद्गातोः षत्वलः मुकप्रत्ययश्च ॥

उल्लङ्घनम् । न । अतिक्रमणे ॥ अन्यथाकरणे ॥ उत्लघेर्ल्युट् ॥

उल्ललः । त्रि । रोमशे । बहुरोमयुक्ते॥

उल्ललन् । त्रि । उत्प्लवमाने ॥

उल्ललितः । त्रि । आन्दोलिते । तरलिते ॥ चलिते ॥

उल्लसन् । त्रि । शोभमाने ॥

उल्लसनकम् । न । रोमाञ्चे ॥

उल्लसितः । त्रि । उद्गते ॥ उद्भूते ॥ विचित्रिते ॥

उल्लाघः । त्रि । शुचौ ॥ कृष्णे । मरिचे ॥ दक्षे ॥ गदान्निर्गते । नीरोगे ॥ उल्लाघतेस्म । लाघृसामर्थ्ये । गत्यर्थेतिक्तः । उल्लाघ्यतेस्म । अनुपसर्गा

त्फुल्लश्चीवेतिवा साधुः ॥

उल्लापः । पुं । काकुवाचि । शोकरोगादिना ध्वनेर्विकारे ॥

उल्लापनम् । न । वर्त्तिकादिऋजुकरणे ॥

उल्लासः । पुं । ग्रन्थपरिच्छेदे ॥ प्रकाशे ॥ आह्लादे ॥ वृद्धौ ॥ उल्लसनम् । लसश्लेषणक्रीडनयोः । घञ् ॥ अलङ्कारविशेषे । एकस्यगुणदोषाभ्यामुल्लासोन्यस्य तौ यदि ॥

उल्लिखितः । त्रि । उत्कीर्णे ॥ तनूकृते ॥ उपरिलिखिते ॥ चित्रिते ॥

उल्लिङ्गितः । त्रि । भङ्गिभिरेवसम्यगवख्याते ॥

उल्लेखः । पुं । उच्चारणे । कथने ॥ अलङ्कारविशेषे । बहुभिर्बहुधोल्लेखादेकस्योल्लेखइष्यते । एकोनबहुधोल्लेखोप्यसौविषयभेदतः ॥ स्त्रीभिः कामोऽर्थिभिःस्वर्द्रुः कालः शत्रुभिरैक्षि सः । गुरुर्वचस्यर्जुनोऽयंकीर्त्तौभीष्मः शरासने ॥ उल्लेखनम् । उत् लिखेर्घञ् ॥

उल्लेखनम् । न । वमने ॥ खनने ॥ उच्चारणे ॥ यथा । मासपक्षतिथीनाञ्च निमित्तानाञ्च सर्वशः । उल्लेखनमकुर्वाणोनतस्यफलभाग्भवेदिति ॥ लिख० । ल्युट् ॥

उल्लोचः । पुं । विताने । चन्द्रातपे । चाँदोया इतिभाषा ॥ ऊर्द्ध्वं लोचति । लोचृभासने । अच् ॥ ऊर्द्ध्वं लोच्यते वा । लोचृदर्शने । घञ् ॥ कुत्वन्तु निष्ठायामनिट इतिवचनात् । अस्य तु तन्न सेट्त्वात् ॥

उल्लोलः । पुं । कल्लोले । महोर्म्मौ । वडढेउ इतिगौडभाषा ॥ उत्लोडयति । लोडृउन्मादे । णिच् । पचाद्यच् । डलयोरेकत्वम् ॥

उल्वम् । न । जरायौ । गर्भवेष्टनचर्म्मणि ॥ कलले ॥ गर्त्ते ॥ उल्लीयते । लीङ्श्लेषणे । उल्वल्वादयश्चेतिसाधु । यद्वा । ओलति उल्यतेवा । उल् सौत्रोदाहे । वल्यते वा वलप्राणने । अथवा उच्यतिउच्यते समवैत्यत्र वा । उच समवाये । प्राग्वत् ॥

उल्वणः । त्रि । व्यक्ते । स्पष्टे ॥ उल्वणति वणशब्दे । पचाद्यच् । पृषोदरादिः ॥

उशन् । त्रि । कामयमाने ॥

उशत्तमः । त्रि । कमनीये ॥

उशना । पुं । भार्गवे । शुक्रे ॥ वष्टि । वशकान्तौ । वशेः कनसिः । ग्रह्यादित्वात् सम्प्रसारणम् । ऋदुशनसिच्यनङ् । उशना उशनसौ । अस्य सम्बुद्धौ वा अनङ् नलोपश्च वा । ते

न । ह्वेउशनन् ह्वेउशन ह्वेउशन:॥

उशिक् । पुं । अग्नौ । घीतिहोत्रे ॥ इ ते ॥ चि । कमनीये ॥ यथा । न यद्दचश्चित्रपदंहरेर्यशोजगत्पवित्रंप्र-गृणीत कर्हिचित् । तद्वायसंतीर्थ मुशन्तिमानसा न यत्रहंसा निरम न्त्युशिक्चया इतिश्रीभागवतम् ॥ वष्टि उश्यतेवा । वश० । वश:किदि तिइजिप्रत्यय: ॥

उशी: । स्त्री । वाञ्छाविशेषे ॥

उशीनर: । पुं । गान्धाराख्ये देशविशे षे । खन्धारइति प्रसिद्धे ॥ चन्द्रवंशो द्भवस्यशिविनृपते: पितरि ॥

उशीर: । पुं । न । वीरणाङ्गे । नल दे । खस् इतिप्रसिद्धे ॥ उश्यते । व श० । वश: किदितीरन् अस्य गुणा यथा । उशीरं पाचनं शीतंस्तम्भनं लघुतिक्तकम् । मधुरं ज्वरहृद्दान्ति मदनुत्कफपित्तहृत् ॥ तृष्णास्त्रवि षवीसर्पदाहकृच्छ्रव्रणापहमिति ॥

उशीरिक: । त्रि । उशीरविक्रेतरि ॥ उशीरंपण्य मस्य । किसरादिभ्य: ष्ठन् ॥

उशीरी । स्त्री । लघुकाशे । नीरजे ॥ उशीरीमधुराशीतापित्तदाहक्षया न्हरेत् ॥

उष: । पुं । कामिनि ॥ गुग्गुलौ ॥ रा त्रिशेषे ॥ न । पांशुलवणे ॥

उषणम् । न । मरिचे ॥ पिप्पलीमूले ॥ ओषति । उष० । बाहुलकात्क्यु न् । ल्युट्वा । संज्ञापूर्वकत्वात् गुणा भाव: ॥

उषणा । स्त्री । कणायाम् । पिप्पल्या म ॥ शुण्ठ्याम् ॥ टाप् ॥ चविके ॥

उषती । स्त्री । अकल्याणवचसि । नि न्द्यार्थार्थवाचि ॥ उष:शतरि आग मशासनस्यानित्यत्वात्नुमभाव: ॥ त्रि । अशुभयुक्तेरवचसि ॥ उषन् व्या हार: उषतवच: ॥

उषप: । पुं । सूर्ये ॥ अग्नौ ॥ ओषति । उष० । उषिकुटिदलिकचिखजि भ्य: कपन् ॥

उषर्बुध: । पुं । कृशानौ । पावके ॥ र क्तचित्रके ॥ उषसि सन्ध्यायां बुध्यते प्रकाशते । बुध० । इगुपधत्वात्क: । अहरादीनामित्यस्य व्यवस्थितवि भाषात्वान्नित्यं र: ॥

उष8 । न । प्रत्यूषसि । अहर्मुखे ॥ एत स्यस्वरूपन्तु पञ्चपञ्चउष: कालइति । पञ्चपञ्चाशतघटिकोत्तरमुष: का लइत्यर्थ: ॥ ओषत्यन्धकारम् । उ षदाहे । उष:किदित्यसि: ॥ दश पाद्यान्तुवस: किदितिपाठ: । वसति सूर्योऽत्रेति उषा: । अमोभीति

सूत्रे स्वयस्स्वतवसोमासउषसश्च तद्दृष्यते इतिवार्त्तिकस्य समुषद्भिरित्युदाहरणं विवृणवद्भिर्हरदत्तादिभिरयं पाठः पुरस्कृतः ॥ स्त्री । दिवोदुहितरि देवतायाम् ॥

उषसी । स्त्री । पितृप्रस्वाम् । सायंसन्ध्यायाम् ॥

उषस्तिः । पुं । ऋषिविशेषे । चाक्रायसे ॥

उषस्यम् । न । हविर्विशेषे ॥ त्रि । तद्देवताकद्रव्ये ॥ उषस् शब्दोदिवोदुहितरं देवता माचष्टे । सा देवता अस्य । वाय्वृतुपित्रुषसो यत् ।

उषा । अ । रात्रौ ॥ रात्र्यन्ते ॥ ओषति । उष० । का प्रत्ययः ॥ सा तु नक्षत्रतेजः परिहानिमारभ्य भानोरर्द्धोदयं यावद्भवति । यथाह वराहः । अर्द्धास्तमयात् सन्ध्या व्यक्तीभूता न तारकायावत् । तेजः परिहानि रुषा भानोरर्द्धोदयं यावदिति ॥

उषा । स्त्री । बाणासुरसुतायाम् । अनिरुद्धस्य भार्य्यायाम् ॥ रात्रौ । धेनौ ॥ सायंसन्ध्यायाम् ॥ ओषति । उष० । इगुपधेतिकः । टाप् ॥ यात्रामुहूर्त्तान्तरे ॥ यथा । प्रभ्रष्टद्युतितारकास्फुटतटी प्राचीभवे निर्मला त्वीषद्रक्तविलोहितान्तधवलादेवैः सदा वाञ्छिता । नो वारं न तिथिं न योगकरणं लग्नञ्च नापेक्ष्यते हत्वा दोषसहस्रसञ्चयमुषा नूनं करोत्युन्नतिमिति ॥

उषाकलः । पुं । कुक्कुटे । ताम्रचूडे ॥ उषायां कलोऽस्य ॥

उषापतिः । पुं । अनिरुद्धे । कामात्मजे ॥ उषायाःपतिः ॥

उषारमणः । पुं । अनिरुद्धे । कन्दर्पतनये ॥ उषायाः रमणः ॥

उषितः । त्रि । व्युषिते । पर्य्युषिते । वुसाइतिभाषा ॥ प्लुष्टे । दग्धे ॥ स्थिते । कृतनिवासे ॥ त्वरिते ॥ उष्यतेस्म । उष० । क्तः ॥ वसेर्गत्यर्थाकर्मकेतिक्तः । यजादिः । अनुदात्तत्वादिट् प्रतिषेधे प्राप्ते वसतिक्षुधोरितीट् ॥

उषेशः । पुं । अनिरुद्धे ॥

उष्ट्रः । पुं । कण्टकाशने । महाद्विपे । क्रमेलके । लम्बोष्ठे ॥ ओषति उष्यते वा । उष० । उषिखनिभ्यां कित् इति ष्ट्रन् । वाह्यरथे ॥ इतिधरणी ॥

उष्ट्रकाण्डी । स्त्री । रक्तपुष्प्याम् । कर्णपुष्प्याम् ॥ उंटाटो इति गौडभाषा ॥

उष्ट्रगोयुगम् । न । उष्ट्रयोः ॥ द्वावुष्ट्रौ । द्वित्वेगोयुगच् ॥

उष्ट्रगोष्ठम् । न । उष्ट्रशालायाम् ॥ उष्ट्रा

गांस्थानम्। गोष्ठञ्च ॥

उग्रधूसरपुच्छिका। स्त्री। विछाती वि चिटीति गौडभाषाप्रसिद्धे वृक्षविशेषे ॥

उग्रपादिका। स्त्री। मदनमालीतिगौडभाषाप्रसिद्धे वृक्षविशेषे। भूमिमत्तायाम् ॥

उग्रशिरोधरम्। न। उग्रग्रीवसंज्ञे भगन्दररोगविशेषे ॥ तस्यलक्षणम्। प्रकोपणै: पित्तमतिप्रकोपितं करोतिरक्तांपिटकांगुदागताम्। तदाशुपाकाद्धिमपूतिवाहिनी भगन्दरन्तूष्ट्रशिरोधरं वदेतिनिदानम् ॥

उष्ट्रिका। स्त्री। मृद्भाण्डप्रभेदे। मृन्मयेमद्यभाण्डे ॥ करभयोषिति। ऊंटिनीइतिभाषा ॥ वृश्चिकालीवृक्षे ॥

उष्ट्री। स्त्री। मृद्भाण्डविशेषे ॥ करभ्याम्। वाम्याम् ॥ उषे:ष्ट्रन्नन्तान्ङीष् ॥

उष्ण:। पुं। ग्रीष्मर्त्तौ। निदाघे ॥ आतपे ॥ पलाण्डौ ॥ नरकान्तरे ॥ त्रि। अशीते ॥ ओषति। उष०। इणषिञ्जिदीङुष्यविभ्योनगितिनक् ॥ निरालस्ये। चतुरे। दक्षे ॥ उष्णस्पर्शोधिकारित्वमस्यास्ति। अर्श-आद्यच् ॥

उष्णक:। पुं। निदाघे ॥ ज्वरे ॥ त्रि। क्षिप्रकारिणि ॥ आतुरे ॥ उष्णमिव उष्णम्। उष्णंकरोति। शीतोष्णाभ्यांकारिणीतिकन् ॥ उष्णं कार्यमस्य। कालप्रयोजनाद्रोगे इतिकन् ॥ यावादिषु इतावुष्णशीतइतिस्वार्थेकनवा ॥

उष्णगु:। पुं। सूर्य्ये ॥ उष्णागावोऽस्य ॥

उष्णनदी। स्त्री। वैतरिण्याम् ॥

उष्णरश्मि:। पुं। सूर्य्ये ॥ उष्णारश्मयोऽस्य ॥

उष्णवात:। पुं। मूत्राघातविशेषे ॥

उष्णवारणम्। न। आतपत्रे। छत्रे ॥

उष्णवीर्य्य:। पुं। शिशुमारे ॥ त्रि। वीर्य्योष्णवस्तुनि ॥ उष्णं वीर्यमस्य ॥

उष्णा। स्त्री। क्षयव्याधौ ॥ सन्तापे ॥ पित्ते ॥

उष्णांशु:। पुं। सूर्य्ये ॥

उष्णागम:। पुं। निदाघकाले ॥ उष्णस्य आगमो यस्मिन् ॥

उष्णालु:। त्रि। उष्णपीडिते ॥ उष्णंनसहते। शीतोष्णतृप्रेभ्यस्तन्नसहते इत्यालु: ॥

उष्णासह:। पुं। हेमन्तर्त्तौ ॥

उष्णिका। स्त्री। यवाग्वाम्। जाउ इतिगौडभाषा ॥ अल्पमन्नमस्याम्। ब्राह्मणकोष्णिकेसंज्ञायामितिकन्। निपातनादन्नशब्दस्योष्णादेश: ॥ दक्षायाम् ॥

उष्णिक्। स्त्री। सप्ताक्षरायांवृत्तौ ॥ यथा। रङ्गे बाहुविस्फालात् कुम्भीन्द्रा

न्मदलेखा । लग्नाभूम्रुरगणैः कस्तूरीरसचर्चाइति ॥ उत स्निह्यति । स्निहप्रीतौ । ऋत्विगित्यादिना उत्पूर्वात् स्निहेः क्विन् । निपातनादुपसर्गान्त्यलोपः षत्वञ्च । क्विन्नन्तत्वात् कुत्वेनहस्य घः ॥

उष्णीषः । पुं । न । शिरोवेष्टनवस्त्रे । पाग पगडीइतिभाषा ॥ अस्यगुणा यथा । उष्णीषं कान्तिकृत् केश्यंरजोवातकफापहम् । लघुचेच्छस्यते यस्माद् गुरुपित्ताक्षिरोगकृदितिभावप्रकाशः ॥ किरीटे ॥ लक्षणान्तरे ॥ उष्णमीषतेहिनस्ति । ईषगतिहिंसादर्शनेषु । इगुपधेतिकः । शकन्ध्वादिः ॥

उष्णोदकम् । न । तप्तजले ॥ क्वाथमानपादावशेषार्द्धावशेषपादहीनजले । अस्यगुणाः । तत्पादहीनंवातघ्नं मध्यहीनन्तुपित्तनुत् । कफघ्नं पादशेषस्थं पानीयं लघुदीपनमिति ॥ उष्णञ्चतत् उदकञ्च ॥

उष्णोपगमः । पुं । निदाघे ॥ उष्णःउपगमोत्र ॥

उष्मः । पुं । निदाघे ॥ आतपे ॥ वसन्तकाले ॥

उष्मकः । पुं । ग्रीष्मर्त्तौ ॥ ऊषति रुजति । ऊषरुजायाम् । अन्येभ्योपीति मनिन् । यावादित्वात् कन् ॥

उष्मपाः । पुं । पितृगणविशेषे ॥ उष्मपास्तु कवेः पुत्राः ॥ उष्माणंपिबन्ति । पापाने । क्विप् ॥ यावदुष्णंभवत्यन्नं यावदश्नन्ति वाग्यताः । पितरस्तावदश्नन्तियावन्नोक्ताहविर्गुणाः इति स्मृतिः ॥

उष्मागमः । पुं । आतपे । निदाघे ॥ ओषतीत्युष्मा । अन्येभ्यइतिमनिन् । आगच्छतीत्यागमः । अच् । उष्मातापआगमोऽत्र ॥

उस्रः । पुं । वृषे ॥ मयूखे । किरणे ॥ वसन्तिरसा अस्मिन् । वस०स्फायितञ्चीतिरक् । यजादित्वात् सम्प्रसारणम् । नरपरेतिषत्वाभावः ॥

उस्रा । स्त्री । अर्जुन्याम् । गवि ॥ उपचित्रायाम् ॥ वसति क्षीरमस्याम् । उस्राट्टाप् ॥

उह । अ । सम्बोधनार्थ ॥ एवार्थे ॥ उ च ह चेतिविग्रहः ॥

उहह । अ । सम्बोधने ॥ उहच हच ॥

उहानः । पुं । देशविशेषे ॥

उह्यमानः । त्रि । आकृष्यमाणे ॥ वहनेनप्राप्यमाणे ॥ वहेःकर्म णिशानच् ॥

ऊढः । पुं । अनडुहि ॥ वहति । वसन्तदृग्रपायां स्फायितञ्चीतिरक् वहुम्भिवहिवसीतिपाठात् रक् ॥

ऊः

ऊ । अ । वाक्यारम्भे ॥ रक्षायाम् ॥ अनुकम्पायाम् ॥ सम्बोधने ॥

ऊः । पुं । महेश्वरे ॥ चन्द्रे ॥ प्रापिते ॥ अवति । अवरक्षणादौ । कर्त्तरि क्विप् । ज्वरत्वरेत्यूठ् ॥ ऊकारे ॥

ऊढः । त्रि । विवाहिते ॥ वहनकर्मणि । कृतवहने ॥ धृते ॥ उह्यतेस्म । वह । क्तः ॥

ऊढकङ्कटः । त्रि । वर्म्मिते । सन्नद्धे । वद्धसन्नाहे ॥ ऊढो धृतःकङ्कटःकवचो येन ॥

ऊढा । स्त्री । भार्य्यायाम् ॥ टाप् ॥

ऊतः । त्रि । स्यूते ॥ ऊयतेस्म । ऊयी तन्तुसन्ताने । क्तः ॥

ऊतिः । स्त्री । रक्षणे ॥ स्यूतौ । सिमाइ इतिभाषा ॥ लीलायाम् ॥ अवनम् । अव० । ऊतियूतीत्यादिनाक्तिन् । ज्वरत्वरेत्यूठ् ॥

ऊधन्यम् । त्रि । ऊधसेहिते ॥ गवादिषु ऊधसोनङ्चेतियत् ॥

ऊधश । न । आपीने । क्षीराशये ॥ वहति उनक्तिवा । वहप्रापणे उन्दीक्लेदनेवा । असुन् । ऊधसोनङितिनिर्देशात् ऊधादेशः ॥

ऊधस्यम् । न । दुग्धे । ऊधसि भवम् । यत् ॥

ऊनः । त्रि । न्यूने । हीने । असम्पूर्णे ॥ ऊनयति । ऊनपरिहाने ॥ पचाद्यच् ॥

ऊम् । अ । रोषोक्तौ ॥ पृच्छायाम् ॥ ऊयते । ऊयी० । मुक्प्रत्ययः ॥

ऊमम् । न । नगरे ॥ अवति । अव० । अविसिविसीत्यादिनामन्कित् ॥

ऊररी । अ । अङ्गीकारे ॥ ततौ । विस्तारे ॥ ऊयते । उयी० । बाहुलकात् अरीक् ॥

ऊरव्यः । पुं । वैश्ये ॥ ब्रह्मण ऊरोर्जातः । शरीरावयवाद्यत् । गुणावादेशौ ॥ त्रि । ऊरुसमुद्भवे ॥

ऊरी । अ । अङ्गीकृतौ ॥ विस्तारे ॥ ऊयते । ऊयी० । बाहुलकाद्रीक् ॥

ऊरीकृतः । त्रि । अङ्गीकृते ॥ तते । विस्तृते ॥ ऊरीक्रियतेस्म । क्तः ॥

ऊरुः । पुं । जानूपरिभागे । सक्थ्नि ॥ ऊर्णूयते आच्छाद्यते । ऊर्णुञ्० । ऊर्णोतेर्नुलोपश्चेति कर्मणि कुः ॥

ऊरुजः । पुं । वैश्ये ॥ ऊरोर्जातः । जनी० । पञ्चम्या मजाताविति डः ॥

ऊरुपर्व्वा । पुं । न । जानुनि । अष्ठीवति । घोंटू घुटना इति भाषा ॥ ऊरोः पर्व ॥

ऊरुरी । अ । अङ्गीकारे ॥ विस्तारे ॥

ऊरुस्तम्भः । पुं । रोगविशेषे ॥ तस्यरूपम् । परकीया विवगुरुस्यातामतिशयव्यथै । ध्यानाङ्गमर्द्दस्तैमित्यतन्द्राछर्द्यरुचिज्वरैः ॥ संयुतौ पादसदनकृच्छ्रोद्धरणसुप्तिभिः । तमूरुस्तम्भमित्याहुराढ्यवातमथापरेइति ॥

ऊरुस्तम्भा । स्त्री । कदलीवृक्षे ॥

ऊर्क् । न । बले ॥ अन्ने ॥ ऊर्ज्जेस्तच्छीलादिषु भ्राजभासेति क्विप् ॥ अन्नशब्दाभिधेयोऽत्यन्तसारभूतः सूक्ष्मोन्नरस ऊर्गुच्यते इतिमीमांसकाः ॥

ऊर्ज्जः । पुं । कार्त्तिकमासे ॥ उत्साहे ॥ बले ॥ प्राणने ॥ कार्त्तिकनाम्निवर्षविशेषे ॥ न । जले । पानीये ॥ ऊर्जयति उत्साहयति जिगीषून् । ऊर्ज्जबलप्राणनयोः । ण्यन्तात् पचाद्यच् ॥ असुनि सान्तोप्ययम् ॥

ऊर्ज्जस्वलः । त्रि । बलाधिके । ऊर्जस्विनि ॥ अतिशयितः ऊर्जोबलमस्यास्ति । ज्योत्स्नातमिस्रेति ऊर्जसोवलच् । अदन्त ऊर्जशब्दाद्वलचि सगपिनिपात्यः ॥ अलङ्कारविशेषे ॥ रसभेदतदाभासतत्प्रकाशमानानिबन्धनेन रसवत् प्रापक ऊर्जस्वलालङ्कार इति सूचनात् । तत्प्रकाशमानबन्धने समाहितालङ्कारइत्यर्थः ॥

ऊर्ज्जस्वी । त्रि । बलाधिके । ऊर्जस्वले ॥ अतिशयित ऊर्जोबलमस्यास्ति । ज्योत्स्नातमिस्रेति विनिः । अदन्तात् विनिकृते सगपिनिपात्यः ॥ न । अलङ्कारविशेषे ॥ ऊर्ज्जस्विरूढाहङ्कारमिति तस्यलक्षणम् । साहङ्कारवस्त्वभिधानमित्यर्थः ॥

ऊर्ज्जितः । त्रि । बलाद्यतिशययुक्ते । बलप्रकर्षशालिनि ॥ बलार्थादूर्जशब्दात्तारकादित्वादितच् ॥ बलार्थादूर्जेगत्यर्थाकर्मकेत्यादिना कर्त्तरि क्तो वा ॥

ऊर्ज्जितशासन. । पुं । नारायणे ॥ श्रुतिस्मृतिलक्षणमूर्जितंशासनमस्य । यथा । श्रुतिस्मृती ममैवाज्ञे यस्ते उल्लङ्घ्यवर्त्तते । आज्ञाछेदी ममद्वेषी मद्भक्तोपि न वैष्णवः ॥ इति भगवद्वचनम् ॥

ऊर्ज्जितिः । स्त्री । उत्कर्षे ॥

ऊर्णनाभः । पुं । मर्कटके । लूतायाम् । तन्तुसर्जने प्रसिद्धजीवे । मकडी इतिभाषा ॥ ऊर्णेव तन्तुर्नाभावस्य । अजितियोग विभागादच् । ङ्यापोरितिह्रस्वः ॥

ऊर्णनाभिः । पुं । लूतायाम् ॥ ऊर्णानाभावस्य ॥

ऊर्णा। स्त्री। मेषादिलोम्नि। ऊन इति भाषा॥ भ्रुवोरन्तरावर्त्ते॥ सतु भ्रुवयोर्मध्ये मृणालतन्तुसदृशः शुभायतनः प्रशस्तावर्त्तो महापुरुषलक्षणम्। चक्रवर्त्त्यादीनां महायोगिनाञ्च भवति॥ ऊर्णोति। ऊर्णु ञ॰। अन्येभ्योपीति डः। ऊर्णोतेर्ड इति डो वा॥

ऊर्णायुः। पुं। चक्रमर्के। ऊर्णनाभे॥ मेषे॥ मेषलोमकम्बले। पट्टू दोव्रु लोई पङ्खी इति भाषा॥ ऊर्णा अस्यास्ति। ऊर्णायायुस्। सित्त्वात् पदत्वम्। तेनयस्येति लोपो न॥

ऊर्दरः। पुं। राक्षसे॥ शूरे॥ ऊर्जं मदं दृणाति। दृ॰। ऊर्जिदृणातेरलचौ पूर्वपदान्त्यलोपश्च। अलचोःस्वरे भेदः॥

ऊर्द्धः। त्रि। उच्छ्रिते॥ तुङ्गे। उपरिष्टात्। उपर्य्यर्द्धे॥ दण्डवत् स्थिते॥ ऊर्द्ध्वशब्दो दीर्घादिर्निर्विकारः सवकारश्च दृश्यते॥

ऊर्द्ध्वकः। पुं। मृदङ्गविशेषे। यवमध्याकृतिरूर्द्ध्वकः॥ शब्दार्णवस्तु। ऊर्द्ध्वके गोपुच्छवत् सविता लोऽष्टाङ्गुलो मुखे। मुखोर्द्ध्ववादने तेषां तु नंतु जननना॥ इति॥ ...हरीतक्याकृतिस्त्वङ्किस्तथालिङ्ग्यो यवाकृतिः। ऊर्द्ध्वको दण्डतुल्यः स्यान्मुरजाभेदतोमताः॥ ऊर्द्ध्वः कायति। कै शब्दे। सुपीतिकः॥

ऊर्द्ध्वकण्ठी। स्त्री। महाशतावर्य्याम्॥

ऊर्द्ध्वक्रमः। पुं। ऊर्द्ध्वस्थे॥ इति त्रिकाण्डशेषः॥

ऊर्द्ध्वजानुः। त्रि। उपरिभागे स्थूलजानुके। ऊर्द्ध्वज्ञौ॥ ऊर्द्ध्वे जानुनी यस्य॥

ऊर्द्ध्वज्ञः। त्रि। ऊर्द्ध्वजानुनि॥

ऊर्द्ध्वज्ञुः। त्रि। ऊर्द्ध्वजानुनि॥ ऊर्द्ध्वजानुनी यस्य। ऊर्द्ध्वाद्विभाषेति पक्षे ज्ञुः॥

ऊर्द्ध्वदेवः। पुं। विष्णौ। हरौ॥

ऊर्द्ध्वपादः। पुं। शरभे॥

ऊर्द्ध्वपुण्ड्रः। पुं। तिलकविशेषे॥ सतु ब्राह्मणललाटे पुण्ड्रेक्षुवत् चन्दनादिना कृतोर्द्ध्वरेखाद्वयरूपः। यथा। ऊर्द्ध्वपुण्ड्रं त्रिपुण्ड्रं स्यात् त्रिपुण्ड्रं नोर्द्ध्वपुण्ड्रकमिति। ऊर्द्ध्वपुण्ड्रं द्विजः कुर्य्यात् वारिमृद्भश्चन्दनैरित्यादि च वचनः। ऊर्द्ध्वपुण्ड्रं मृदा कुर्य्यात् त्रिपुण्ड्रं भस्मना सदा। तिलकं वै द्विजः कुर्य्याच्चन्दनेन यदृच्छया॥ ऊर्द्ध्वपुण्ड्रं द्विजः कुर्य्यात् क्षत्रियस्तु त्रिपुण्ड्रकम्। अर्द्धचन्द्रन्तु वैश्यश्च वर्त्तुलं शूद्रयोनिजः॥ इति ब्रह्माण्डपुराणम्। अशुचिर्वाप्यनाचारो मनसा पापमाचरे-

त। गुप्तिरेवभवेत्तस्यमूर्द्धपुण्ड्राङ्कि
तोनरः ॥ ऊर्द्धपुण्ड्रधरोमर्त्त्योम्रिय
तेयत्रकुत्रचित् । श्वपाकोऽपिविमा-
नस्थो ममलोकेमहीयते । इति ॥
वैदिकातिरिक्तएवास्याधिकारी ॥
यथोक्तंदेवीभागवते श्रीनारायणेन
। ऊर्द्धपुण्ड्रं त्रिशूलंवावर्त्तुलं चतुरस्र
कम्। अर्द्धचन्द्रादिकंलिङ्गंवेदनिष्ठो
नधारयेत् ॥ जन्मनालब्धजातिस्तु-
वेदपन्थानमाश्रितः । पुण्ड्रान्तरंभ्र-
मादपिललाटेनैवधारयेत् ॥ ख्या-
तिकान्त्यादिसिद्ध्यर्थंचापिविष्णवाग
मादिषु । स्थितंपुण्ड्रान्तरंनैवधारये
द्वैदिकोजनइत्यादि ॥ ऊर्द्धश्चासौ
पुण्ड्रश्च ॥

ऊर्द्धम् । अ । ऊर्द्धशब्दार्थे ।

ऊर्द्धमानम् । न । उन्माने ॥ पलादि-
शब्दवाच्येनपाषाणादिनातुलादावा
रोपितेन येन सुवर्णादेर्गुरुत्वमुन्मी
यतेतदूर्द्धारोपणादूर्द्धमानमितिश
ब्देनविवक्षितम् । यद्वा बाट इतिभाष
स्यभाषा ॥ ऊर्वादौ ॥ ऊर्द्धावस्थि-
तेन येनमीयतेतत् प्रथमस्यद्वितीयश्चऊर्द्धमाने मतौ ममेतिमहाभा
ष्योक्तेः । प्रथमद्वितीयौ द्वयसज्द-
घ्नचौ ॥

ऊर्द्धमुखम् । न । नक्षत्रविशेषेषु । य-
था । आर्द्रापुष्या धनिष्ठा च शतताख्या
श्रवणा तथा । रोहिणीच्युत्तराचैव-
नवैवोर्द्धमुखाः स्मृताः इति ॥

ऊर्द्धमूलः । पुं । संसारवृक्षे ॥ ऊर्द्धमु
त्कृष्टंकारणंकार्यापेक्षया परम
व्याकृतंमूलमस्येति । अस्मिन्संसा
रस्यमूलम् । नेदममूलं भविष्यती
तिश्रुतेः ॥

ऊर्द्धरेताः । पुं । महादेवे । सदाशिवे
॥ मुनिविशेषे । सनकादिषु ॥ भी-
ष्मे ॥ सन्न्यासिनि ॥ ऊर्द्धरेतो यस्य
सः । न पतितंवीर्यंयस्येत्यर्थः ॥

ऊर्द्धलिङ्गः । पुं । महेशे । देवदेवे ।
शिवे ॥

ऊर्द्धलोकः । पुं । दिवि । स्वर्गे ॥

ऊर्द्धस्थः । त्रि । उपरिस्थिते ॥ ऊर्द्धंति
ष्ठति । ष्ठा० । सुपिस्थइतिकः ॥

ऊर्द्धस्थितिः । स्त्री । उपरिस्थितौ ॥
ऊर्द्धस्थिते ॥ सत् अश्वस्यपृष्ठस्थानम् ॥

ऊर्द्धशिराः । पुं । तरमुञ्जे ॥ कारवेल्ले
॥ त्रि । ऊर्द्धपवेशिते ॥ ऊर्द्धम्असि
तः आसितो वा ॥

ऊर्म्मिः । पुं । स्त्री । वीच्याम् ॥ प्रकाशे ॥
वेगे ॥ भङ्गे । स्वल्पतरङ्गे ॥ वस्त्रस-
ङ्कोचरेखायाम् ॥ वेदनायाम् ॥ पी
डायाम् ॥ उत्कण्ठायाम् ॥ बुभुक्षा
दिषट्सु । बुभुक्षाचपिपासाचमा

शास्यमनसः स्मृतौ । शोकमोहौश रीरस्य जरामृत्यू षडूर्मयइत्युक्तः ॥ ऋच्छति । ऋगतौ । अर्त्तेरूश्चेति मिः । अर्त्तेरूरादेशः ॥ अश्वगतिविशेषे ॥ यथा । पङ्क्तीकृतानामश्वानां नमनोन्नमनाकृतिः । अतिवेगसमायुक्तागतिरूर्म्मिरुदाहृतेतिवैजयन्ती ॥

ऊर्म्मिका । स्त्री । अङ्गुलीये ॥ वस्त्रभङ्गे ॥ तरङ्गे ॥ उत्कण्ठायाम् ॥ भृङ्गनादे ॥ ऊर्मिरिव । इवेप्रतिकृताविति कन् । ऊर्मिं प्रकाशं कायति वा । कै० । आतोनुपेतिकः ॥

ऊर्म्मिमान् । त्रि । वक्रे । अराले । वाँकाइतिभाषा ॥ तरङ्गिणि ॥ ऊर्मिरस्यास्ति । मतुप् । यवादिः ॥

ऊर्म्मिमाली । पुं । समुद्रे । अकूपारे ॥ ऊर्मीणांमालासाअस्तिअस्य । इनिः ॥

ऊर्म्मिला । स्त्री । सरिति ॥ लक्ष्मणभार्यायाम् ॥ काचमालायाम् ॥ ऊर्म्मिंलाति । आतोनुपेतिकः ॥

ऊर्व्वरा । स्त्री । उर्वरायाम्भूमौ ॥

ऊर्व्वसी । स्त्री । नारायणोरुंनिर्भिद्यसम्भूता वरवर्णिनीतिहरिवंशप्रसिद्धायां स्वर्गवेश्यायाम् । उर्वश्याम् ॥ ऊरौउषितेति । वसनि० । ऊर्वसी दीर्घादिर्दन्त्यान्तापृषोदरादिषु व्यु त्पादिता ॥

ऊर्व्वङ्गम् । न । गोमयच्छत्रिकायाम् । शिलीन्ध्रके ॥

ऊषः । पुं । क्षारमृदि ॥ प्रभाते ॥ प्रातःसन्ध्यायाम् ॥ रन्ध्रे ॥ चन्दनाद्रौ ॥ श्रवोविले ॥ ऊषति । ऊषरुजायाम् । इगुपधेतिकः ॥

ऊषकम् । न । ऊषे । स्वार्थेकन् ॥

ऊषणम् । न । मरिचे ॥ पिप्पलीमूले ॥ शुण्ठ्याम् ॥ पुं । चित्रके ॥ ऊषति । ऊष० बाहुलकात्क्युन् ल्युड्वा ॥

ऊषणा । स्त्री । पिप्पल्याम् ॥ चव्ये ॥ टाप् ॥

ऊषरः । पुं । क्षारभूमौ । ऊषवति ॥ यववीजमुप्तंनप्ररोहति तस्मिन्नित्यर्थः ॥ ऊषोस्त्यस्मिन् । ऊषसुषीतिरः ॥ रेणुकादिनवतीर्थेषु ॥ यथा । रेणुका सूकरः काशी काली कालौ वटेश्वरौ । कालिञ्जरोमहाकालऊषरानवमुक्तिदा इति वराहपुराणम् ॥

ऊषरजम् । न । पांशवलवणे ॥ रोमकनामायस्कान्तभेदे ॥ इतिराजनिर्घण्टः ॥

ऊषवान् । त्रि । ऊषरे ॥ मतुप् ॥

ऊषा । स्त्री । वाणसुतायाम् ॥

ऊष्मा । पुं । निदाघे ॥ ऊष्माणः शषस

ऊहः

हाः। ऊष्मावायुस्तत्प्रधाना इत्यर्थः। एतच्चसोष्माणइत्यस्य वायुनासहव र्त्तन्तइत्यर्थ इति प्रातिशाख्यभाष्ये- स्पष्टम्॥

ऊष्मा। स्त्री। ऊष्मणि॥ टावन्तः। ऊ ष्मया सार्द्धमूष्मा पीतिविद्दिरूपः॥

ऊहः। पुं। अध्याहारे। तर्के॥ अपूर्वा त्प्रेक्षणे इतिजैमिनिः॥ आगमाऽ विरोधिना न्यायेन आगमार्थपरी क्षणे॥ परीक्षणञ्च संशय्य पूर्वपक्षनि राकरणेनोत्तरपक्षव्यवस्थापनम्। तदिदं मननमाचक्षते आगमिनः सा तृतीया सिद्धिः तारतारमुच्यते। अन्येतुव्याचक्षते। विनोपदेशादि नाप्राग्भवीयाभ्यासवशात् तत्त्वस्य स्वय मूहनंयत् सा सिद्धिरूहइति। विमर्शात्मकतर्क॥ समूहे॥ असम

ऊहा

वेतार्थकपदस्यागपूर्वकसमवेतार्थ- कपदसमभिव्याहारकरणे॥ साका ङ्क्षवाक्यस्य पदान्तरेणाकाङ्क्षापूर- णे॥ आरोपे॥ ऊहनम्। ऊहवि- तर्के। भावे घञ्॥

ऊहत्वम्। न। मानसत्वव्याप्ये जाति विशेषे। तर्कयामीत्यनुभवसिद्धे॥ अन्यथाश्रुतस्यशब्दस्य अन्यथा लि- ङ्गवचनादिभेदेन विपरिणमनम्- ह स्तस्यभावे॥

ऊहनम्। न। ऊहे॥

ऊहनी। स्त्री। शोधन्याम्। सम्मार्ज- न्याम्॥

ऊहा। स्त्री। अध्याहृतौ॥ उहनम्। ऊह०। गुरोश्चहलइत्यप्रत्ययः। टाप्॥

ऋः

ऋ । अ । गर्हणे ॥ वाक्ये ॥ मन्त्रस्तोभवचने ॥ ऋकारे ॥ स्त्री । देवमातरि याम् ॥ पुं । स्वर्गे ॥

ऋक्थम् । न । धने ॥ स्वर्णे ॥ ऋच्यते- ऋच् शब्दे । बाहुलकात् थक् ॥

ऋक्षः । पुं । गिरिविशेषे ॥ तापीपयोष्णीनिर्विन्ध्याप्रमुखा ऋक्षसम्भवाः ॥ भल्लूके ॥ शोणके । श्योनाकप्रभेदे ॥ पुं । न । नक्षत्रे । भे ॥ मेषादिराशौ ॥ त्रि । कृतवेधने ॥ अच्छे ॥ ऋषति । ऋषीगतौ । स्नुव्रश्चिकृत्यृषिभ्यः किदिति ऋषे र्गातौ सः । षढोःकःसि ॥ यद्वा । ऋक्षणोति । ऋक्षहिंसायाम् । अच् ॥

ऋक्षगन्धा । स्त्री । ऋषिजाङ्गलिकायाम् । ऋषिजाङ्गल इति गौडभाषाप्रसिद्धायाम् ॥ क्षीरविदार्याम् । महाश्वेतायाम् ॥ वृद्धदारके । छगलान्त्याम् । वीरताड इति गौडभाषा ॥ ऋक्षान् गन्धयति । गन्धअर्द्दने । मूलविभुजादित्वात् कः ॥ यद्वा । ऋक्षोगन्धोऽस्याः । ऋक्षशब्दस्तद्गन्धसदृशे गौणः । ऋक्षस्येवगन्धोस्याः । समासान्तस्यानित्यत्वात् उपमानाच्चेतिनेकारः ॥

ऋक्षगन्धिका । स्त्री । क्षीरविदार्याम् । श्वेतभूकूष्माण्डे ॥ ऋक्षगन्धार्थे ॥ ऋक्षगन्धैव स्वार्थे कन् ॥

ऋक्षगिरिः । पुं । ऋक्षाभिधे कुलाचले ॥

ऋक्षरः । पुं । ऋत्विजि ॥ न । वारिधारायाम् ॥ ऋषति । ऋषीगतौ । तन्यृषिभ्यां क्सरन् ॥ ऋक्षरःकण्टक- इति वेदभाष्यम् ॥

ऋक्षराजः । पुं । जाम्बवति ॥ चन्द्रे ॥ ऋक्षाणां राजा । टच् ॥

ऋक्षवान् । पुं । नर्म्मदातीरस्थे पर्वतविशेषे ॥ ऋक्षाःसन्त्यस्मिन् । मतुप् ॥

ऋक्षविडम्बी । पुं । नक्षत्रचक्रे ॥

ऋक्षहरीश्वरः । पुं । सुग्रीवे ॥

ऋक्षेशः । पुं । चन्द्रमसि । सोमे ॥

ऋक्षोदः । पुं । पर्वतविशेषे ॥

ऋग्वेदः । पुं । देवदैवत्ये ऋग्ब्राह्मणसमुदाये । ऋचि ॥

ऋग्वेदाधिपतिः । पुं । गुरौ । वृहस्पतौ ॥ यथा । ऋग्वेदाधिपतिर्जीवः सामवेदाधिपःकुजः । यजुर्वेदाधिपःशुक्रः शशिजोऽथर्ववेदराट् । इति ॥

ऋक् । स्त्री । नियताक्षरपादयुते देवदैवत्ये एकविंतिशाखात्मके वेदभागे । समानाक्षरपादबन्धसमन्विते- मन्त्रविशेषे ॥ तस्यलक्षणम् । यथा

र्थवशेन पादव्यवस्थितिः । अस्यार्थः । यत्रार्थवशेन एकान्वयित्त्वेनानुष्टुवादिपादव्यवस्थितिः । इति जैमिनिः ॥- ऋच्यन्ते स्तूयन्ते देवा अनया । ऋच स्तुतौ । क्विप् ॥

ऋचीषम् । न । पिष्टपचनपात्रे ॥ ऋचति । ऋचशब्दे । बाहुलकात् कीषन् ॥

ऋच्छरा । स्त्री । वेश्यायाम् ॥ ऋच्छति । ऋच्छगतीन्द्रियप्रलयमूर्त्तिभावेषु । ऋच्छेररः ॥

ऋजिमा । पुं । आर्ज्जवे ॥ ऋजोर्भावः । इमनिच् ॥

ऋजीकः । त्रि । दुष्टे ॥ तपोधने ॥ अर्जते । ऋजगतिस्थानार्जनोपार्जनेषु । ऋजेश्चेति ईकन् ॥ यद्वा । ऋजेः कीकन् । ऋजीक इन्द्रो धूमश्चेति कौमदी ॥

ऋजीषम् । न । कटाहिकातन्त्रिकादौ पिष्टभर्जनपात्रे । पिष्टपचने ॥ घने ॥ उद्धृतरसे सोमलतायाः शेषे । एतद्वेदभाष्ये स्पष्टम् ॥ नरकविशेषे ॥ अर्चपिष्टपचन प्रक्षेपः ॥ अर्ज्यते । अर्जअर्जने । अर्जे ऋ जचेतिईषन् ॥

ऋजुः । त्रि । अवक्रे । अजिह्मे । प्रगुणे । प्राञ्जले । सीधा इतिभाषा ॥ ऋजवेशिवाह्मणा नेतरे स्वभावतः ॥ अर्जति । अर्जअर्जने । अर्जिदृशीति साधुः । अर्जयति गुणान् वा ॥

ऋजुकायः । पुं । कश्यपमुनौ ॥ त्रि । अवक्रशरीरे ॥ ऋजुः कायोस्य ॥

ऋज्रः । त्रि । गतिमति । ऋज्राश्वइति मन्त्रे ऋज्रा गतिमन्ताऽश्वायस्येति वेदभाष्यात् ॥ नायके ॥ अर्जयते अर्जयतिवा । ऋजगत्यादिषु । ऋजेन्द्रेतिरन् । निपातनाद्गुणाभावः ॥

ऋज्रसानः । पुं । मेघे ॥ ऋज्रते । ऋजिभर्जने । ऋञ्जिवृधीति असानच् किञ्च । वेदभाष्ये तु यौगिकार्थ एव पुरस्कृतः ॥

ऋणम् । न । अधमर्णेनोत्तमर्णात् पुनर्देयतयास्वीकृत्य गृहीते धने । पर्य्युदञ्चने । उद्धारे । उधार इतिभाषा ॥ जले ॥ दुर्गे ॥ दुर्गभूमौ ॥ अर्यतेस्म । ऋगतौ । क्त । ऋणमाधमर्ण्ये इति णत्वम् ॥

ऋणत्रयम् । न । त्रिविधे ऋणविशेषे ॥ यथा । देवानाञ्च पितॄणाञ्च ऋषीणाञ्च तथा नरः । ऋणवान् जायते यस्मात् तन्मोक्षे प्रयतेत सदा ॥ तत्परिशोधनन्तु । देवानां मन्त्रणो अनृणयज्ञैर्भवति मानवः । अल्पवित्तस्य पूजाभिरुपवासव्रतैस्तथा ॥ श्राद्धेन प्रजयाचैव पितॄणामनृणो भवेत् । ऋषीणां

ब्रह्मचर्य्येण श्रुतेन तपसा तथा ॥ इतिविष्णुधर्मोत्तरम् ॥

ऋणमत्कुणः । पुं । } प्रतिभुवि । लग्न
ऋणमार्ग्गणः । पुं । } के । जामिन् जमान इतिचभाषा ॥

ऋणमुक्तिः । स्त्री । विगणने । ऋणपरिशोधने ॥ ऋणस्य ऋणाद्वामुक्तिः ॥

ऋणमोक्षः । पुं । ऋणमुक्तौ ॥

ऋणहर्त्ता । पुं । भौमे ॥ ऋणस्यहर्त्ता ॥

ऋणादानम् । न । उत्तमर्णेनाधमर्णात् स्वलाभधनग्रहणे । व्यवहारविशेषे ॥ तत्सप्तविधम् । यथा । ईदृशमृणंदेयम् १ । ईदृशम देयम् २ । अनेनाधिकारिणादेयम् ३ । अस्मिन् समये देयम् ४ । अनेनप्रकारेणदेयम् ५ । इत्यधमर्णपञ्चविधम् । उत्तमर्णात् दानविधिः ६ । आदानविधिश्च ७ । इतिद्विविधम् । तथाच नारदः ॥ ऋणंदेयमदेयञ्च येनयत्र यथा भवेत् । दानग्रहणधर्म्माश्च ऋणादानमितिस्मृतम् ॥ अदेयमितियदुक्तं तदाहकात्यायनः । नस्त्रीभ्योदासबालेभ्यः प्रदद्यात् किञ्चिदुद्धृतम् । दाता न लभते तत्तु तेभ्यो दत्तन्तु तद्वसु ॥ तत्रविशेषमाह वृहस्पतिः । परिपूर्णंगृहीत्वाधिं वन्धंवा साधुलग्नकम् । लेख्यारूढंसाक्षिमद्वा ऋणंद

द्या द्दनीसदा ॥ इतिविवादार्णवसेतुः ॥

ऋणान्तकः । पुं । कुजे । मङ्गलग्रहे ॥

ऋणापनोदनम् । न । ऋणापनयने ॥

ऋणिकः । त्रि । अधमर्णे ॥

ऋणी । त्रि । ऋणवति । अधमर्णे । ऋणग्रस्ते ॥

ऋणोद्ग्रहणम् । न । अधमर्णगृहीतर्णग्रहणे ॥

ऋतम् । न । ब्राह्मणस्योञ्छवृत्तौ । उञ्छशिले ॥ ऋतमुञ्छशिलंज्ञेयमित्युक्तः ॥ जले ॥ सत्ये ॥ मोक्षे ॥ कर्मफले ॥ सून्ततायांवाचि ॥ यथाशास्त्रं यथाकर्त्तव्ये वुद्धौ सुपरिनिश्चितेर्थे ॥ अवितथस्वभावे परमार्थभूतवस्तुनि ॥ मानससत्ये ॥ त्रि । दीप्ते ॥ पूजिते ॥ अर्यतेस्म ऋच्छतिवा । ऋगतौ । निष्ठेति गत्यर्थेतिवाऽत्तैःक्तः ॥

ऋतजित् । पुं । यज्ञविशेषे ॥

ऋतधामा । पुं । विष्णौ ॥ ऋतंसत्यं धाम अस्य ॥

ऋतपः । पुं । संसारिणिजीवे ॥ ऋतंकर्मफलंपिवति । पा° । कः ॥

ऋतपर्णः । पुं । राजर्षिविशेषे ॥ यथा । कर्कोटकस्यनागस्य दमयन्त्यानलस्य च । ऋतपर्णस्यराजर्षेः कीर्त्तनं कलिनाशन मितिमहाभारतम् ॥

ऋतम् । क्ल । सत्यमित्यर्थे ॥

ऋतम्भरा । स्त्री । प्रज्ञाविशेषे ॥ ऋतं सत्यमेव बिभर्त्ति न [illegible] विपर्यासगन्धोप्यस्तीति यौगिक्येवेयं समाख्या॥ प्लक्षद्वीपस्य नदीविशेषे ॥

ऋतव्यम् । त्रि । ऋतुदेवताके हविरादौ ॥ ऋतुर्देवताऽस्य । वाय्वृतुपित्रुषसोयत् । गुणावादेशौ ॥

ऋतिः । स्त्री । कल्याणे ॥ वर्त्मनि॥ जुगुप्सायाम् ॥ स्पर्द्धायाम् ॥ गतौ ॥ अशुभे ॥ ऋगतौ । क्तिन् ॥

ऋतीया । स्त्री । अर्त्तने । जुगुप्सायाम् ॥ ऋतिःसौत्रः । ईयङ्पक्षे । अप्रत्ययादित्यः । टाप् ॥

ऋतुः । पुं ।कालविशेषे॥ सतु शिशिरादिभेदात् षड्विधः । यथा । मासद्वयात्मकःकालऋतुःप्रोक्तोविचक्षणैरिति । मलमासेतु मासद्वयात्मक एकोमासः तेन मासद्वयात्मकत्वमविरुद्धम् । षष्ट्यातुदिवसैर्मासः कथितो बादरायणैरित्युक्तेः ॥ शिशिरः पुष्पसमयो ग्रीष्मो वर्षाशरद्धिमः । माघादिमासयुग्मैस्तु ऋतवः षट्क्रमादितः॥ उत्तरायणमाद्यैस्तैस्त्रिभिःस्याद्दक्षिणायनमिति॥ ऋतूनांव्यत्यये जाते यदुक्तंतच्चलिख्यते । यथा । शीतोष्णताविपर्यासो ऋतूनांरिपुजंभयम् । पुष्पेफलेचविकृते राज्ञोमृत्युंतथादिशेदिति ॥ सत्रिविधोपि । कार्त्तिकाग्रहायणपौषमाघाः शीतः १ । फाल्गुनचैत्रवैशाखज्येष्ठाः ग्रीष्मः २। आषाढश्रावणभाद्राश्विनाःवर्षाः ३ ॥ द्विविधोपि । कार्त्तिकादिषण्मासाः शीतः । १ । वैशाखादिषण्मासाः ग्रीष्मः । २ । इति स्मृतिः॥ स्त्रीपुष्पे। आर्त्तवे । रजसि । शोणितदर्शनोपलक्षिते गर्भधारणयोग्ये स्त्रीणामवस्थाविशेषे ॥ ऋतुःस्वाभाविकःस्त्रीणां रात्रयःषोडशस्मृताः । चतुर्भिरितरैःसार्द्धं मह्नोभिः सद्विगर्हितैः ॥ दीप्तौ ॥ सुवीरे ॥ मासे ॥ इयर्त्ति गच्छति असाधारणं लिङ्गम् । ऋगतौ । अर्त्तेश्चतुरितितुः । चात्कित्त्वम् । ऋच्छति वा ॥

ऋतुमासः । त्रि । फलितरौ । फलेग्रहे । अवन्ध्यवृक्षादौ ॥ ऋतुःप्राप्तोनेन ॥

ऋतुमती । स्त्री । रजस्वलायाम् । उदक्यायाम् ॥ ऋतुरस्त्यस्याः । मतुप् । ङीप् ॥

ऋतुराजः । पुं। वसन्ते ॥ ऋतूनांराजा । राजाहःसखिभ्यष्टच ॥

ऋतुवृत्तिः । पुं । वर्षे । संवत्सरे ॥ऋतुषुवृत्तिरस्य ॥

ऋतुसन्धिः। पुं। ऋतुद्वयसन्धिकाले। ऋत्वोरन्त्यादिसप्ताहयोः॥ आहचवाग्भटः। ऋत्वोरन्त्यादिसप्ताहावृतुसन्धिरितिस्मृतः। तत्रपूर्वोविधिस्त्याज्यः सेवनीयःपरोविधिरिति॥

ऋतुस्नानम्। न। रजस्वलायाश्चतुर्थाहकर्त्तव्यस्नाने॥ ततस्नानानन्तरं भर्त्तुर्मुखंद्रष्टव्यम्। नान्यस्य। भर्त्रसन्निधाने भर्त्तारं मनसि ध्यात्वा सूर्यं विलोकयेदितिकाशीखण्डम्॥

ऋते। अ। वर्जने। विना॥ ऋतीयते। ऋतिःसौत्रोधातुः। ततःक्ते प्रत्ययः॥

ऋत्विक्। पुं। पुरोहिते। याजके॥ ऋतौयजति ऋतुंयजति ऋतुप्रयुक्तोवायजति। रूढिरेषा यथाकथञ्चिद्व्युत्पाद्या। यजदेवपूजादौ। ऋत्विगादिनाक्विन्नन्तो निपातितः॥ अग्न्याधेयंपाकयज्ञानग्निष्टोमादिकान्मखान्। यःकरोतिवृतोयस्य सतस्यर्त्विगिहोच्यते इतिमनुः॥ तेचयज्ञे षोडश भवन्ति। तेषांनामानि यथा। अध्वर्युः १। प्रस्थाता २। नेष्टा ३। उन्नेता ४। ब्रह्मा ५। ब्राह्मणाच्छंसी ६। अग्नीध्रः ७। पोता ८। उद्गाता ९। प्रस्तोता १०। प्रतिहर्त्ता ११। अस्तुब्राह्मणः १२। होता १३। मैत्रावरुणः १४। अच्छावाकः १५। ग्रावस्तुत् १६। इति॥

ऋद्धम्। न। आवसिते धान्ये। सम्पन्नधान्ये॥ परिपक्कमर्हितधान्ये॥ सिद्धान्ते॥ त्रि। सुसमृद्धे॥ ऋध्यतिस्म। ऋधुवृद्धौ। क्तः॥

ऋद्धिः। स्त्री। समृद्धौ॥ देवताविशेषे। पार्वत्याम्॥ अष्टवर्गान्तर्गतौषधिविशेषे। लक्ष्म्याम्। सिद्धौ॥ अस्याःस्वरूपम्। यथा। ऋद्धिर्वृद्धिश्चकन्दौद्वौ भवतःकोषयामले। श्वेतलोमान्वितःकन्दोलताजालः सरन्ध्रकः॥ सएवऋद्धिर्वृद्धिश्चभेदमप्येतयोर्ब्रुवे। तूलग्रन्थिसमा ऋद्धि र्वामावर्त्तफलाचसा॥ वृद्धिस्तुदक्षिणावर्त्तफलाप्रोक्तामहर्षिभिः॥ ऋद्धिर्बल्यात्रिदोषघ्नीशुक्रलामधुरागुरुः। प्राणैश्वर्यकरीमूर्च्छारक्तपित्तविनाशिनी॥ औषधकरणे ऋद्धिवृद्ध्योः स्थाने वाराहीकन्दो वला वा देया॥ ऋध्नोति। ऋधुवृद्धौ। क्तिच्। यद्वा करणे क्तिन्॥

ऋधक्। अ। सत्ये॥ वियोगे॥ शीघ्रे॥ सामीप्ये॥ लाघवे॥

ऋनामा। स्त्री। अदितौ। देवमातरि॥ ऋ नाम अस्याः। डाबुभाभ्याम्

न्यतरस्यामितिडाप् ॥

ऋभुः । पुं । देवे । सुरे ॥ ऋशब्दवाच्यः स्वर्गः अदितिर्वा । स्वरादित्वादव्ययम् । तत्र ततो वा भवति इति ऋ पूर्वाद्भवतेर्मितद्र्वादिभ्य उपसंख्यानमितिडुः । उपपदसमासः । क्विपि ऋभूरपि ॥ ब्रह्मणः पुत्रे परमहंसपरिव्राजके ॥

ऋभुक्षः । पुं । वज्रे ॥ स्वर्गे ॥ ऋभवो-देवाःक्षियन्त्यस्मिन् । क्षिनिवासगत्योः । अन्येभ्योपीतिडः ॥ इन्द्रे ॥

ऋभुक्षाः । पुं । इन्द्रे । पाकशासने ॥ ऋभवो देवाः क्षियन्तिनिवसन्त्यत्र । क्षेर्डः । ऋभुक्षः स्वर्गः । सोऽस्यास्तीति इनिः । ऋभुक्षाः पथिवत् ॥ यद्वा । ऋच्छति इयर्त्तीति वा । अर्त्तेर्भुक्षिनक् प्रत्ययः ॥

ऋषः । पुं । मृगविशेषे ॥ ऋच्छति इयर्त्तिवा । ऋगतौ । बाहुलकात्पक् ॥

ऋषभः । पुं । वृषे ॥ कर्णरन्ध्रे ॥ कुम्भीरपुच्छे ॥ उत्तरस्थः श्रेष्ठे ॥ अद्रिविशेषे ॥ भगवदवतारविशेषे ।आदिजिने ॥ अयञ्चसत्ययुगे अग्नीध्रसुतस्यनाभेः पुत्रः । अस्यपुत्रोजडभरतः ॥ आहचसः । इदंशरीरं मम दुर्विभाव्यं तत्त्वंहिमे हृदयं यत्रधर्मः । पृष्ठे कृतो मे यदधर्म आरादतो हि मामृषभं प्राहुरार्य्या इति ॥ तन्त्री समुत्थितेकण्ठोत्थिते च सप्तस्वरान्तर्गते द्वितीयस्वरे ॥ अस्योत्पत्तिः । नाभिमूलाच्चदावर्ण उत्थितः कुरुते ध्वनिम् । वृषभस्येव निर्यातिऋक्षला या ऋषभः स्मृत इति सङ्गीतदामोदरः ॥ ऋषति बलीवर्द्दकृतस्वरसादृश्यं गच्छति । ऋषी गतौ । ऋषिवृषिभ्यांकिदित्यभच् । गावोनर्दन्ति चर्षभम् ॥ अष्टवर्गान्तर्गतौषधिविशेषे । शृङ्ग्याम् । विषाणाद्याम् । ककुद्मत्याम् ॥ पश्य गुणान् जीवके ॥ कोलपुच्छे ॥

ऋषभगजविलसितम् । न । अष्टिसंज्ञकषोडशाक्षरवृत्तिप्रभेदे ॥ यथा । भ्रजिनगैः ऽ।ऽ।ऽ।।।।।।।ऽ स्वराङ्कैः ऋषभगजविलसितम् । यथा । येनरिरक्षुणान खरतरनखशिखरैर्दुर्जयदैत्यसिंहसुविकटहृदयतटम् । किन्विह चित्रमेत द्विखिलमपहृतवतः कंसनिदेशदृप्य मृषभगजविलसितमिति ॥

ऋषभतरः । त्रि । मन्दशक्तौ भारस्यवोढरि ॥ तनुऋषभः । वत्सोक्षाश्वर्षभेभ्यश्चतनुत्वइतिष्टरच् । ङीपि । ऋषभतरी ॥

ऋषभध्वजः । पुं । चन्द्रमौलौ । सदाशिवे॥ ऋषभोऽस्यो ध्वजश्चिह्नमस्य ध्वजे अस्यवा ॥ प्रथमजिनेन्द्रे ॥

ऋषभी। स्त्री। नराकारयोषिति ॥ शूकशिंब्याम्॥ शिरालायाम्॥ विधवायाम्॥

ऋषिः। पुं। वेदे॥ दीधितौ। किरणे॥ मन्त्रद्रष्टरि। शास्त्रकृदाचार्ये। सत्यवाचि। भृगुवशिष्ठादिमुनौ। गोत्रप्रवर्त्तके कश्यपभरद्वाजशाण्डिल्यादौ॥ सप्त ब्रह्मर्षिदेवर्षिमहर्षिपरमर्षयः। काण्डर्षिश्श्रुतर्षिश्चराजर्षिश्च क्रमावरा इतिरत्नकोषः॥ तत्रब्रह्मर्षयो वशिष्ठाद्याः१। देवर्षयः कणादयः२। व्यासाद्या. महर्षयः३। भेलाद्याःपरमर्षयः४। जैमिन्याद्याः काण्डर्षयः५। सुश्रुताद्याःश्रुतर्षयः ६। ऋतपर्णादयोराजर्षयः ७। एतेपुराणप्रसिद्धाः। इतित्रिकाण्डशेषः॥ सूक्ष्मवस्तुविवेचनसमर्थे। सन्न्यासिनि॥ मन्त्रे॥ ज्ञानिनि। तत्त्वज्ञाननिष्ठे॥ ब्रह्मपुत्रे। अवगतपरमार्थे॥ ऋषति जानाति पश्यति सर्वान्मन्त्रान्। ऋषीगतौ। इगुपधात्किदितीन्॥

ऋषिकः। पुं। ऋषीके॥

ऋषिकुल्या। स्त्री। नदीमात्रे॥ शुक्तिमत्पादोद्भवायां नद्याम्॥ ऋषिकुलहितायाम्॥ ऋषीणांकुल्या॥

ऋषिजाङ्गलम्। न। ऋषिजाङ्गलिकायाम्॥

ऋषिजाङ्गलिकी। स्त्री। ऋष्यगन्धायायाम्। ऋषिजाङ्गलवृक्षे॥

ऋषिपुत्रः। पुं। आचार्यविशेषे॥

ऋषिप्रोक्ता। स्त्री। माषपर्ण्याम्॥

ऋषियज्ञः। पुं। ब्रह्मयज्ञे। स्वाध्याये॥

ऋषिसर्गः। पुं। सर्गविशेषे॥

ऋषीकः। पुं। काव्याद्यृषिपुत्रे॥

ऋष्टिः। पुं। असौ। खड्गे॥ उभयतो धारेखड्गे॥ ऋषति। ऋषीगतौ। क्तिच्॥

ऋष्यः। पुं। मृगविशेषे॥ ऋष्योनीलाण्डको लोके सरोभ इतिकीर्त्तितः॥ ऋषति। ऋषी०। अघ्न्यादित्वात्साधुः॥

ऋष्यकेतनः। पुं। अनिरुद्धे॥

ऋष्यकेतुः। पुं। अनिरुद्धे। कामदेवपुत्रे॥ कामदेवे॥ ऋष्योमृगः केतुरस्य॥

ऋष्यगता। स्त्री। ऋष्यप्रोक्तायाम्। शतमूल्याम्॥

ऋष्यगन्धा। स्त्री। ऋषिजाङ्गलिकायाम्॥ वृद्धदारके॥

ऋ

ऋष्यप्रोक्ता । स्त्री । शतावर्य्याम् ॥ अतिबलायाम् ॥ शूकशिंब्याम् ॥ ऋष्यैर्मृगैः प्रोक्ता । ऋषिभिः प्रोक्तावा ॥

ऋष्यमूकः । पुं । अद्रिविशेषे ॥ ऋष्यमूकस्तु पम्पायाः पुरस्तात पुष्पितद्रुमः । सुदुःखारोहणो नाम शिशुनागाभिरक्षितः ॥ अथवालिभयात् सुग्रीवादयः पञ्च वानराः स्थिता आसन्निति रामायणम् ॥

ऋष्यशृङ्गः । पुं । विभाण्डकसुते मुनिविशेषे ॥ अस्य भार्या लोमपादराजकन्या शान्ता । इति रामायणम् ॥

ॠः

ॠ । अ । वाक्यारम्भे ॥ रक्षायाम् ॥

ॠ । न । वक्षसि ॥ पुं । भैरवे ॥ दनुजे ॥ ॠकारे ॥ स्त्री । देवमातायाम् ॥ दन्तौ ॥ स्मृतौ ॥ गतौ ॥

ऌः

ऌ । अ । देवतात्मायाम् ॥ देवमातरि ॥ भुवि ॥ कुम्भे । पर्वते ॥ मन्त्रक्षोभवचने ॥ ऌकारे ॥

ॡः

ॡ । अ । देवनार्याम् ॥ नार्यात्मनि ॥ मातरि ॥ पुं । महादेवे ॥ ॡकारे ॥ स्त्री । दैत्यभार्य्यायाम् ॥ दनुजमातरि ॥ कामधेनुमातरि ॥ इत्येकाक्षरकोषः ॥

एः

ए । अ । स्मृतौ ॥ असूयायाम् ॥ अनुकम्पायाम् ॥ आमन्त्रणे ॥ धृतौ । आह्वाने ॥

एः । पुं । विष्णौ ॥ एकारे ॥

एकः । त्रि । प्रथमसङ्ख्यायाम् ॥ सङ्ख्येये । यथैकोविप्रः । नतु विप्रस्यैका ॥ एकाकिनि । केवले ॥ एकादाकिनिच् असहाये । चात्प्रत्ययलुक् ॥ श्रेष्ठे ॥ इतरस्मिन् ॥ सत्ये । अद्वितीये । सजातीयविजातीयादिभेदशून्ये । गुणगुणिभावशून्ये । अनु

पमे ॥ एकोन्यार्थे प्रधानेच द्वितीयेकेवले तथा। साधारणे समानेऽल्पेसङ्ख्यायाञ्च प्रयुज्यते ॥ एति। इणगतौ। इणभीकापाशल्यतिमर्चिभ्यःकन्निति कन्।

एककः। त्रि। असहाये। एकाकिनि। एकला इतिभाषा ॥ एकादाकिनिञ्चासहाय इत्यच चकारात्पक्षेकन्॥

एककार्य्यः। पुं। परस्परस्मारके अन्तेवासिप्रभृतिगणे ॥ एकंकार्य्यमस्य॥

एककार्य्यत्वम्। न। सङ्गतिविशेषे। एककार्य्यकारित्वे॥

एककालः। त्रि। अभिन्नसमये॥ एकःकालोयस्य।

एककालिकः। त्रि। समानकालभवे॥ एककालेभवः। कालाट्ठञ्॥

एककालीनः। त्रि। एककालिके॥

एककुण्डलः। पुं। वलरामे॥ कुबेरे॥ एकंकुण्डलमस्य॥

एकगम्यः। त्रि। निर्विकल्पकज्ञानप्राप्ये॥

एकगुरुः। पुं। सतीर्थ्ये॥ सतीर्थ्यास्त्वेकगुरवः॥ एकोगुरुर्येषांते परस्परमेकगुरवोभवन्ति॥

एकचक्रम्। न। शुभ्रपुर्य्याम्। हरिगृहे॥ पुं। असुरविशेषे॥

एकचक्रा। स्त्री। पुरीविशेषे॥

एकचरः। पुं। खिङ्गपशुविशेषे। गण्डके॥ त्रि। एकाकिचारिणि। सर्पादौ॥ व्याघ्रादौ॥ एकश्चासौ चरश्च। एक एवचरतिवा। चर०।पचाद्यच्॥

एकचर्य्या। स्त्री। असहायगमने॥

एकचारी। पुं। बहुसहचारिणि॥ एकके॥

एकचित्तः। त्रि। अनन्यमनसि॥ एकम् अनन्यविषयं चित्तं यस्यसः॥

एकजटा। स्त्री। उग्रतारायाम्॥

एकजन्मा। पुं। मण्डलेशे। भयापन्हे॥ शूद्रे॥ एकं जन्मास्य।

एकजातिः। पुं। शूद्रे॥ यथा। ब्राह्मणः क्षत्रियो वैश्यस्त्रयोवर्णाद्विजातयः। चतुर्थ एकजातिस्तुशूद्रो नास्तितुपञ्चमइतिस्मृतिः॥ एका जातिर्जन्मास्य॥

एकजातीयः। त्रि। तुल्यजातीये॥ एकः प्रकारः। प्रकारवचनेजातीयर्॥

एकजीववादी। त्रि। एकश्चैतन्यमेकयैवाविद्ययावद्धं संसरति तदेव यदा भिद्यते नामादादीनां वन्धमोक्षौस्तः इत्येवंवदनशीले। अयञ्च वादःश्रुतिवाह्यत्वान्मुमुक्षुभिरनुपादेयः॥

एकतमः। त्रि। वहूनांमध्ये एकस्मिन्॥ एकाच्चप्राचामिति डतमच्। क

तमो भवतां साधुः ॥

एकतरः । त्रि । द्वयोर्मध्ये एकस्मिन् ॥ एकाच्च प्राचामिति डतरच् । कतरो भवतोर्देवदत्तः ॥

एकतस् । अ । एकस्मात् ॥ तसिल् ॥

एकता । स्त्री । एकत्वे ॥ एकस्य भावः । तल् ।

एकतानः । त्रि । अनन्यवृत्तौ । एकविषयासक्तचित्ते । तन्नते ॥ एकं तानयति । तनुश्रद्धोपकरणयोः । कर्मण्यण् । एकस्तानो विस्तारो यस्येति वा ॥

एकतानकः । पुं । एकाग्रे । अनन्यहृदये ॥ स्वार्थे कः ॥

एकतालः । पुं । समन्वितलये । नृत्यगीतवाद्यानां यत्साम्यं तच्चेतियावत् । विच्छेदरहिते ॥ एकः समस्तालो मानमस्येति ॥

एकत्र । अ । एकस्मिन् ॥ त्रल् ॥

एकत्वम् । न । एकतायाम् । अभेदे । भेदव्यावर्त्तके ॥ सायुज्यमुक्तौ ॥ एकस्य भावः । तस्य भावस्त्वतलौ विति त्वः ॥ एकवचने ॥ यथा । एकत्वं न प्रयुञ्जीत गुरावात्मनि चेश्वरे इति ॥

एकदंष्ट्रः । पुं । गणेशे । विघ्नराजे ॥ एका दंष्ट्रा अस्य ॥

एकदण्डी । पुं । विदितसत्त्वे सन्न्यासिनि ॥ यथा । यदा तु विदितं तत्त्वं परम्ब्रह्म सनातनम् । तदैकदण्डं सङ्गृह्य सोपवीतां शिखां त्यजेत् ॥ मौनं योगासनं योगस्तितिक्षैकान्तशीलता । निस्पृहत्वं समत्वञ्च सप्तैतान्येकदण्डिन इति ॥ एकं दण्डमस्यास्ति । इनिः ॥

एकदन्तः । पुं । विनायके । गणेशे ॥ एकोदन्तोऽस्य स्कन्देनोत्पाटितदन्तत्वात् ॥

एकदा । अ । युगपत् ॥ एकस्मिन् काले । सर्वैकान्यकिंयत्तदः काले दा ॥

एकदृक् । पुं । काके ॥ शम्भौ । महादेवे ॥ त्रि । काणे ॥ एका दृक् यस्य ॥

एकदेशः । पुं । अवयवे । प्रतीके ॥ एकश्चासौ देशश्च ॥

एकदेशी । पुं । अवयविनि ॥ एकदेशशब्दोऽवयवे रूढः । सोऽस्यास्ति । अत इनिः । यद्यपीह एकगोपूर्वादिति ठञ् प्राप्तस्तथापि पूर्वापराधरोत्तरमेकदेशिनेति निर्देशादिनिः ॥

एकदेहः । पुं । चन्द्रजे । बुधग्रहे ॥

एकधा । अ । एकप्रकारे ॥ प्रकारे धा ॥

एकधुरः । त्रि । एकधुरीणे । एकभारवाहके गवादौ ॥ एका चासौ धूश्च । ऋक्पूरिति अः समासान्तः । परवल्लिङ्गतस्त्रीत्वम् । टाप् । एकधुरां वह

ति । एकधुराल्लुक्चेतिखस्यलुक् ॥

एकधुरावहः । त्रि । एकधुरे । एकभारिके ॥ वहति इतिवहः । अच् । एकधुरायावहः ॥

एकधुरीणः । त्रि । एकधुरे ॥ एकाधूः । पूर्वकालैकेतिसमासः । ऋक्पूरित्यः । एकधुरां वहति । एकधुराल्लुक्चेति चकारेण खस्यानुकर्षणसामर्थ्यात् पक्षे अवणम् ॥

एकनटः । पुं । कथके । मुख्यनटे । नाटकवर्णनकर्त्तरि ॥

एकपक्षः । त्रि । अनन्यगे ॥ सहाये ॥ एकःपक्षोयस्य ॥

एकपत्नी । स्त्री । सपत्न्याम् ॥ साध्व्याम् ॥ एकःपतिर्यस्या इतिविग्रहे नित्यंसपत्न्यादिष्विति एकपतिशब्दस्य नकारान्तादेशो ऋन्नेभ्य इतिङीप् ॥

एकपत्रिका । स्त्री । गन्धपत्रायाम् ॥

एकपदम् । न । तत्काले ॥ पुं । शृङ्गारबन्धविशेषे । तल्लक्षणम् । पादमेकं कटिस्थाप्यद्वितीयं स्कन्धसंस्थितम् । स्तनैाधृत्वारमेत् कामीबन्धस्त्वेकपदःस्मृतइति ॥

एकपदी । स्त्री । पथि ॥ एकःपादोऽस्याम् । कुम्भपदीषुचेतिनिपातः ॥ यद्वा । सङ्ख्यासुपूर्वस्येति पादस्यान्तलोपः । पादोन्यतरस्यामितिङीप् । स्वाङ्गाच्चेतिङीषवा । पाद्पत् ॥

एकपदे । अ । अकस्मादित्यर्थे ॥

एकपात् । पुं । शिवे ॥ विष्णौ ॥ एकःपादोऽस्य । सङ्ख्यासुपूर्वस्येति अन्त्यलोपः । पादोस्येतिश्रुतिः ॥

एकपिङ्गः । पुं । कुबेरे । धनाधिपे ॥ सा स्वयं गौरीनिरीक्षणे तत्प्रभावात् वामेचक्षुषिनष्टे रुद्रानुनयात् तत् पिङ्गिमचिह्नं देव्या दत्तम् । अतएकं पिङ्गमस्य ॥

एकपिङ्गलः । पुं । गुह्यकेश्वरे । कुबेरे ॥ एकंपिङ्गंलाति । ला० । आतोनुपेतिकः ॥

एकभक्तव्रतम् । न । रात्रिभोजनाभावविशिष्टे दिवाभोजने ॥ तदुक्तंस्कन्दपुराणे ॥ दिनार्द्धसमयेऽतीतेभुज्यते नियमेनयत् । एकभक्तमितिप्रोक्तं रात्रौतन्नकदाचनेति ॥

एकमूला । स्त्री । शालपर्ण्याम् ॥ अतस्याम् ॥

एकयष्टिका । स्त्री । हारविशेषे । एकावल्याम् । एकलडीकाहारइतिभाषा ॥

एकरजः । पुं । भृङ्गराजे । भंगरा । इतिभाषा ॥

एकराट् । पुं । चक्रवर्त्तिनि ॥

एकरूपः । त्रि । समानाकारे ॥ एकंरूपं यस्य सः ॥

एकर्षिः । पुं । सूर्ये ॥ एक एव ऋषति गच्छति । इन् ॥

एकलः । त्रि । एकाकिनि । अद्वितीये ॥ इतिपद्यावली ॥ असहाये ॥

एकलिङ्गः । पुं । कुवेरे । त्र्यम्बकसखे॥ न । साधनस्थलविशेषे ॥ तथाचागमः । पञ्चक्रोशान्तरे यत्र न लिङ्गान्तरमीक्ष्यते। तदेकलिङ्गमाख्यातं तत्र सिद्धिरनुत्तमेति ॥

एकवचनम् । न। येन पदेनैकोर्थ उच्यते तस्मिन । एकस्यार्थस्य वचनम् । वचेः करणेल्युट् ॥ कर्मणिषष्ठ्यासमासः ॥

एकवर्णी । स्त्री । वाद्यप्रभेदे । करतालाम् । कङ्कमालायाम् ॥

एकवर्षिका । स्त्री । एकहायन्याङ्गवि ॥ एकःवर्षोयस्याः । एकवर्षेव । कः । ह्रस्वम् ॥

एकवाद्यः। पुं । डिण्डिमवाद्ये ॥

एकविंशतिः । स्त्री। एकाधिकविंशतौ ॥ यथा । नियुक्तस्तु यथान्यायं यो मांसं नात्ति मानवः। सप्रेत्य पशुतां याति सम्भवानेकविंशतिमितिमनुः ॥ नैयायिकमते एकविंशतिदुःखानियथा । षडिन्द्रियाणि षड्रूपाद्योविषयाः षड्रूपादिज्ञानानि सुखम् दुःखम् शरीरञ्चेति । एकविंश

तिदुःखमिदम्मिर्मुक्तिरिति ॥

एकवीरः । पुं । वृक्षविशेषे। महावीरे । सङ्गवीरे ॥ हैहये । कृतवीर्यपितरि ॥

एकवृक्षः। पुं । स्थानविशेषे ॥ यथा। चतुष्क्रोशान्तरे यत्र न वृक्षान्तरमीक्ष्यते । एकवृक्षःसविज्ञेयः इत्यागमः॥

एकशफः । पुं । अश्वे ॥ एकखुरेजन्तुमात्रे ॥ यथा । खरोश्वोश्वतरोगौरः शरभश्चमरीतथा । एतेचैकशफाः पशः शृणु पञ्चनखान्पशूनि ति श्रीभागवतम् ॥

एकशृङ्गः । पुं । हरौ ॥एकशृङ्गेपशौ ॥

एकशेषः । पुं । समासप्रभेदे ॥

एकश्रुतिः । स्त्री । उदात्तानुदात्तस्वरितानामविभागेनोच्चारणे ॥ एकाचासौश्रुतिश्च ॥

एकषष्टिः । स्त्री । सङ्ख्यासङ्ख्येयविशेषे ॥ एकाधिकाषष्टिः ॥

एकसर्गः । त्रि । अनन्यमनसि । एकताने ।एकाग्रे ॥ एकः एकस्मिन्वा सर्गो निश्चयोऽस्य ॥

एकस्वनः । पुं । डमरुवाद्ये ॥

एकस्थः । त्रि । एकत्रस्थिते ॥ एकस्मिन तिष्ठति । स्था० । कः ॥

एकहायनी। स्त्री । एकाब्दायांगवि ॥ एकःहायनोयस्याः। दामहायनान्त

त्वेति ङीप ॥

एका । स्त्री । आर्यायाम् । कोट्टव्याम् । पार्वत्याम् ॥ इतित्रिकाण्डशेषः । यथा । एकैवाहंजगत्यत्रेति । एकैवशक्तिः परमेश्वरस्य भिन्ना चतुर्द्धा व्यवहारकाले । भोगे भवानी पुरुषेषु विष्णुःकोपेषु कालीसमरेषुदुर्गेति च ॥

एकाकी । त्रि । एकके । एकले ॥ एकादाकिनिच्चासहाये ॥

एकाक्षः । पुं । काके ॥ त्रि । काणे ॥ एकमक्षि यस्य । षच ॥

एकाक्षरम् । न । प्रणवे ॥ एकञ्चतदक्षरञ्च ॥

एकाग्रः । त्रि । अनाकुले ॥ विषयान्तराव्याक्षिप्तचित्ते । एकताने । विक्षेपरहिते ॥ एकम् एकस्मिन्वा अग्रमस्य । अग्रंपुरोगतंज्ञेयमितिस्वामी ॥ चित्तस्य चतुर्थ्यांभूमौ । एकाग्रचित्ते ॥ एकविषयकधारावाहिकवृत्तिसमर्थात्सत्त्वोद्रेकेण तमोगुणकृततन्द्रादिरूपलयाभावादात्माकारावृत्तिः साच रजोगुणकृतचाञ्चल्यरूपविक्षेपाभावादेकविषयैवेति शुद्धे सत्त्वे भवति चित्तमेकाग्रम् । अस्यां भूमौ सम्प्रज्ञातःसमाधिः तत्रध्येयाकारावृत्तिरपि भासते ॥

एकाग्र्यम् । त्रि । एकाग्रे ॥ एकमग्र्यमस्य ॥

एकाङ्गः । पुं । बुधग्रहे ॥ न । चन्दने ॥

एकाङ्गीसुगन्धः । पुं । कर्पूरादीनाङ्गणे । सुगन्धगणे ॥

एकात्मा । पुं । परमात्मनि विष्णौ ॥ एकः केवलोऽद्वितीयश्चासावात्माचेत्येकात्मा । जीवेश्वरभेदस्य जीवानां परस्परभेदस्य जडतद्भेदस्यच मिथ्यात्वात् ॥ ज्ञानंज्ञेयं तथाज्ञाता त्रितयं भाति मायया । विचार्यमाणे त्रितये आत्मैवैकोऽवशिष्यत इतिश्रीमहानिर्वाणतन्त्रोक्तेश्च ॥ आत्मनोऽन्यद्विजानीहिसर्वं ध्येयवागमादिषूक्तेश्च ॥

एकादशः । त्रि । एकादशानाम्पूरणे ॥ तस्य पूरणेडट् ॥

एकादशकः । पुं । इन्द्रियाख्ययेगणे ॥

एकादश । त्रि । एकाधिकदशसङ्ख्यायाम् । ११ ॥ सङ्ख्येये ॥ यथा । एकादशेन्द्रियाणीति । तच । बुद्धीन्द्रियाणि चक्षुःश्रोत्रघ्राणरसनत्वगाख्यानि । वाक्पाणिपादपायूपस्थान् कर्मेन्द्रियाण्याहुः ॥ उभयात्मकमत्र मनः ॥ मनोधिष्ठितानामेवहि चक्षुरादीनां वागादीनाञ्च स्वस्वविषयेषुप्रवृत्तेः । एकादशसु इन्द्रियेषु मध्ये मन उभयात्मकम् ॥

एकादशद्वारम् । न । शरीराख्यपुरे ॥ एकादशद्वाराणि अस्य । सप्तशीर्षण्यानि नाभ्यासह्वावर्वाञ्चि ... णि शिरस्यं कम् । तैरेकादशद्वारम्भवति शरीराख्यम्पुरम् ॥

एकादशी । स्त्री । हरिदिने । हरिवासरे ॥ सातु शुक्लपक्षे सूर्य्यमण्डलात् चन्द्रमण्डलस्य निर्गमरूपैकादश कलाक्रियारूपा । कृष्णपक्षे सूर्य्यमण्डले चन्द्रमण्डलस्य प्रवेशरूपैकादशकलाक्रियारूपा ॥ तत्रजातस्य फलम् ॥ क्रोधोत्कटः क्लेशसहः सुभाषी यागादिकर्त्ता स्वजनैकभर्त्ता । महामतिर्देवगुरुप्रियः स्यादेकादशीजो मनुजोऽतिहृष्टः ॥ एकादशानां पूरणी । डडन्तात् ङीप ॥

एकाद्नविंशतिः । त्रि । एकोनविंशत्याम् ॥ एकेन न विंशतिः । एकादिश्चैकस्य चादुक् ॥

एकानंशा । स्त्री । पार्वत्याम् ॥

एकान्तम् । न । अत्यन्ते । अतिमात्रे । निर्भरे ॥ नियते ॥ क्रियाविशेषणत्वेऽस्य क्लीबत्वम् । द्रव्यविशेषणात्तु वाच्यलिङ्गत्वम् ॥ त्रि । निर्जने । जनैरनाकीर्णे ॥ एकः अन्तः निश्चयोऽत्र । एकस्मिन्नेव अन्तः समाप्तिर्यस्य वा ॥

एकान्ततः । अ । अव्यभिचारिणि ॥

एकान्तवादी । पुं । सप्तपदार्थवादिनि नास्तिकविशेषे ॥

एकान्ती । त्रि । विष्णुभक्तविशेषे ॥ यथा । एकान्तेनासमो विष्णुर्यस्मादेषां परायणः । तस्मादेकान्तिनः प्रोक्तास्तद्भागवत चेतसइत्यादिगारुडे १३१ अध्यायः ॥

एकान्नः । त्रि । एकभक्ते ॥

एकान्नविंशतिः । त्रि । एकोनविंशतौ ॥ एकेन न विंशतिः । नञोविंशत्या समासेकृते एकशब्देनसह तृतीयेति योगविभागात् समासः । अनुनासिकविकल्पः ॥

एकापारम् । न । तुष्टेः प्रभेदे ॥ सेवादयोऽर्जनोपायाः तेचसेवकादीन् दुःखाकुर्वन्ति । दृप्यद्दुरीश्वरद्वारस्थदण्डिदण्डाङ्कचन्द्रजाम् । वेदनांभावयन् प्राज्ञः कः सेवासु प्रसज्यते ॥ एवमन्ये प्यर्जनोपायाः दुःखा इति विषयोपरमे या वाह्यातुष्टिः सा एकापारमुच्यते ॥

एकाब्दा । स्त्री । एकहायन्याङ्गवि ॥ एकः अब्दोयस्याःसा ॥

एकाम्बरम् । न । पुरुषोत्तमक्षेत्रसन्निधौ वर्त्तमाने भुवनेश्वरनाम्ना विश्रुते परब्रह्मप्रतिष्ठिते पवित्रस्थाने ॥

एकायनः । त्रि । एकाश्रये ॥ एकताने

॥ एकमयनमस्य ॥ न । नीतिशास्त्रे ॥

एकायनगतः । त्रि । एकाग्रे । एकताने ॥ एकञ्च तदयनञ्च । एकायनंगतः । एकस्मिन्नयने गतं ज्ञानमस्येति वा ॥

एकावली । स्त्री । एकयष्टिकाख्ये हारे ॥ एकपङ्क्त्याम् ॥ अर्थालङ्कारप्रभेदे ॥यथा । गृहीतमुक्तरीत्यार्थश्रेणिरेकावली मता । नेत्रे कर्णान्तविश्रान्ते कर्णौ दोस्तम्भदोलिनौ ॥ दोस्तम्भौ जानुपर्य्यन्तप्रलम्बनमनोहरौ । आजानू रत्नमुकुराकारे तस्य हि भूभुजः ॥ उत्तरोत्तरस्य पूर्वपूर्वविशेषणभावः पूर्वपूर्वस्योत्तरोत्तरविशेषणभावो वा गृहीतमुक्तरीतिः । तत्राद्यः प्रकार उदाहृतः । द्वितीयो यथा । हिङ्गुलात्मसमैव यस्य विभुता यस्तत्र विद्योतते यस्यामुष्य सुधी भवन्ति किरणा राशेः स यासामभूत् । यस्तत् पित्तमुषः सुयोस्य हविषं यस्तस्य जीवातवे वोढा यद्गुणमेषमन्मथरिपोस्ताः पान्तु वो मूर्त्तयः ॥ अपि च । स्थाप्यतेऽपोह्यते वापि यथा पूर्वं परम्परम् । विशेषणतया यत्र वस्तु सैकावली द्विधा ॥ पूर्वंपूर्वं प्रतियत्रोत्तरोत्तरस्य वस्तुनो वीप्सया विशेषणभावेन यत् स्थापनं निषेधो वा सम्भवति सा द्विधा बुधैरेकावली भण्यते । क्रमेणोदाहरणम् । पुराणि यस्यां सवराङ्गनानि वराङ्गनारूपपुरस्कृताङ्ग्यः । रूपं समुन्मीलितसद्विलासमस्त्रं विलासाः कुसुमायुधस्य ॥ न तज्जलं यन्न सुचारुपङ्कजं न पङ्कजं तद्यदलीनषट्पदम् । न षट्पदोऽसौ कलगुञ्जितो न यो न गुञ्जितं तन्न जहार यन्मनः ॥ पूर्वत्र पुराणां वराङ्गनानां तासामङ्गविशेषणमुखेन रूपं तस्य विलासास्तेषामप्यस्त्रमित्यमुना क्रमेण विशेषणं विधीयते । उत्तरत्र प्रतिषेधेप्येवंयोज्यम् ॥ एकावालौ आवलीच ॥

एकाश्रयः । त्रि । अनन्यगतौ । अनन्यगतिके ॥

एकाश्रितगुणाः । पुं । एकवृत्तिधर्म्माः ॥ यथा । रूपम् १ रसः २ गन्धः ३ स्पर्शः ४ एकत्वम् ५ एकपृथक्त्वम् ६ परिमाणम् ७ परत्वम् ८ अपरत्वम् ९ बुद्धिः १० सुखम् ११ दुःखम् १२ इच्छा १३ द्वेषः १४ यत्नः १५ गुरुत्वम् १६ द्रवत्वम् १७ स्नेहः १८ संस्कारः १९ अदृष्टम् २० शब्दः २१ ॥ इतिसिद्धान्तमुक्तावली ॥

एकाष्ठीलः । पुं । वकपुष्पे । शिवमल्ल्याम् ॥ एकमस्थि लाति । ला० । कः । सुषामादित्वात् षत्वम् । दीर्घत्वञ्च ॥

एकाष्ठीला । स्त्री । पाठायाम् । वनतिक्तिकौषधौ ॥ टाप् ॥

एकाहः । पुं । एकदिने ॥

एकाहगमः । त्रि । एकाहगम्यमार्गे ॥ एकाहेन गम्यते । कर्त्तृकरणे कृतेतिसमासः ॥

एकाहारः । पुं । एकदिनवृत्त्येकवारभोजने ॥ यथा । एकाहारः सदा कार्यो न द्वितीयः कदाचन । पर्य्यङ्कशायिनी नारी विधवा पातयेत् पतिमितिस्मृतिः ॥ त्रि । तद्वति ॥

एकीभावः । त्रि । विवेकानर्हत्वेनाविशेषतां प्राप्ते ॥

एकीयः । त्रि । एकपक्षे । सहाये ॥

एकेन्द्रियसंज्ञा । स्त्री । वैराग्यविशेषे । इन्द्रियदमनसमर्थतया पक्कानां कषायाणामौत्सुक्यमात्रेण मनसि व्यवस्थाने ॥ अथवा दृष्टानुश्रविकविषयप्रवृत्तेर्दुःखात्मकत्वबोधेन बहिरिन्द्रियप्रवृत्तिमजनयन्त्या अपि तृष्णाया औत्सुक्यमात्रेण मनस्यवस्थाने ॥

एकोद्दिष्टम् । न । प्रेतोद्देश्यकश्राद्धे ॥ एकोद्दिष्टविधिकसांवत्सरिके ॥ एक एव उद्दिश्यते यत्र तत् ॥ एकमुद्दिश्य यच्छ्राद्धमेकोद्दिष्टं तदुच्यते ॥

एकोशिका । स्त्री । पाठायामोषधौ ॥

एजनम् । न । कम्पने ॥ पुं । बहिः श्वासे ॥ त्रि । कम्पके ॥

एडः । पुं । मेषे ॥ त्रि । बधिरे ॥ ईलति । ईलस्वप्ने । अच् । डलयोरैक्यम् ॥ यद्वा । आसर्वतः ईड्यते । ईड स्तुतौ । घञ् । अच्वा ॥

एडकः । पुं । वनच्छगले ॥ एडकस्य पलं चैवं मेषामिषसमं गुणैः ॥ पृथुशृङ्गमेषे । मेढ्रे । उरभ्रे ॥ ईलति । एलयति वा । ईलस्वप्नक्षेपणयोः । ण्वुल् । डलयोरेकता ॥

एडका । स्त्री । मेष्याम् ॥ अजादित्वात् टाप् । क्षिपकादित्वान्नेत्वम् ॥

एडगजः । पुं । दद्रुघ्ने । चक्रमर्द्दके ॥ एडो मेष एव गजो यस्य भक्षकत्वात् ॥ यद्वा । एलनम् । ईलक्षेपे स्वप्ने च । घञ् । डलयोरेकता । एडे स्वप्ने गजति । गजमदे शब्दे च । अच् ॥

एडमूकः । त्रि । वाक्श्रुतिवर्जिते ॥ शठे ॥ एडो बधिरश्चासौ मूकश्च ॥

एडुकम् । न । एडूके ॥

एडूकम् । न । अन्तर्न्यस्तकीकसे कुड्ये ॥ ईड्यते । ईड स्तुतौ । उलूकादयश्चेतिसाधु ॥

एडोकम् । न । एडूके ॥ इतिद्विरूपकोषः ॥

एणः । पुं । कृष्णवर्णमृगे । हरिणजातिविशेषे ॥ अस्य मांसगुणाः । ए

णः कषायो मधुरः पित्तास्रकफवातहृत्। सङ्ग्राही रोचनो बल्यो ज्वरप्रशमनः स्मृत इति॥ अपिच। एणो निलकफध्वंसी किञ्चित् पित्तकरो लघुः। उष्णो ग्राही रसे स्वादु बल्यो ज्वरहरः स्मृत इति॥ एति। वाहुलकात् णः॥

एणकः। पुं। एणे॥ स्वार्थे कः॥

एणतिलकः। पुं। चन्द्रमसि॥ एणस्तिलकमिव यस्य॥

एणभृत्। पुं। चन्द्रे॥

एणी। स्त्री। मृग्याम्॥ एणस्य स्त्री। पुंयोगादिति ङीष्॥

एणीनयना। स्त्री। मृगाक्ष्याम्॥ एण्याः नयने इव नयने यस्याः। एणीनयने केलीकलहे प्रेयान् यद्किं किं नो कुरुते। धन्या रमणी सर्वं सहते दुःखं सुखवत् स्वान्ते मनुते॥

एतः। पुं। कर्बुरवर्णे॥ त्रि। आगते॥ कर्बुरवर्णयुक्ते॥ एति वर्णान्। इण्०। हसिमृग्रिण्वामिदमिलूपूधूर्विभ्यस्तन्निति एतेस्तन्॥

एतद्। त्रि। आसन्नबुद्धिस्थे। पुरोवर्त्तिवाचके सर्वनामनि॥ एति इण्०। एतेस्तुट्चेत्यदिः॥ नित्यापरोक्ष आत्मनि॥

एतनः। पुं। निश्वासे॥

एतर्हि। अ। सम्प्रति। इदानीम्॥ अस्मिन् काले। इदमो र्हिल्। एतेतौ रथोः॥

एतशः। पुं। द्विजोत्तमे। ब्राह्मणे॥ एति। इण्०। इणस्तशन्तशसुनाविति तशन्॥

एतशाः। पुं। ब्राह्मणे॥ एति। इण्०। इणस्तशन्निति तशसुन्॥ अत्वसन्तस्येति दीर्घः। एतशसौ। एतशसः॥

एता। स्त्री। आगतायाम्॥ कर्बुरवर्णायाम्॥ वर्णादनुदात्तात् तोपधात् तो न इति पाक्षिकोङीब्। तत् सन्नियोगशिष्टस्तकारस्य नकारादेशश्च न॥

एतावान्। त्रि। एतत्परिमाणविशिष्टे॥ एतत् परिमाणमस्य। यत्तदेतेभ्यः परिमाणे वतुप्। आसर्वनाम्नः॥ एतावान् साङ्ख्ययोगाभ्यां स्वधर्मपरिनिष्ठया। जन्मलाभः परः पुंसामन्ते नारायणस्मृतिः॥

एधः। पुं। इन्धने। ईंधन इति भाषा॥ इध्यतेऽनेनाग्निः। ञिइन्धीदीप्तौ। हलश्चेति करणे घञ्। अवोदैधौद्मप्रश्रथहिमश्रथा इति घञिनलोपो गुणश्च निपातितः॥

एधतुः। पुं। पुरुषे॥ अग्नौ॥ एधते। एध०। एधिवह्योश्चतुः॥

एधः। न। वह्निसन्दीपनार्थे काष्ठे।

समिधि । इन्धने ॥ एधतेऽनेन । एध० । असुन् ॥

एधा । स्त्री । समृद्धौ ॥ एधनम् । एध० । गुरोश्चेत्यः । टाप् ॥

एधितः । त्रि । प्रवृद्धे । वर्द्धिते ॥ एधते र्गत्यर्थेतिक्तः ॥

एनः । न । पापे ॥ अपराधे ॥ एतिग च्छति प्रायश्चित्तेन । इण आगसी त्यसुन् नुडागमश्च ॥

एनी । स्त्री । एतायाम् ॥ अनुपाचिको ङीप् तकारस्य नकारादेशश्च ॥

एरका । स्त्री । निर्ग्रन्थितृणविशेषे । एरकागुन्द्रमूलाच शिम्बी गुन्द्रा शरी तिचेतिनामान्तराणि । पटेला इति भाषा ॥ एरका शिशिरा वृष्या चक्षुष्या वातकोपिनी । मूत्रकृच्छ्राश्मरी दाहपित्तशोणितनाशनी ॥

एरङ्गः । पुं । अरङ्गा रङ्गा इतिगौडेषु प्रसिद्धे मत्स्यविशेषे । एरङ्गो मधुरः स्निग्धोविष्टम्भी शीतलो गुरुरिति-चास्यगुणाः ।

एरण्डः । पुं । अरण्ड इतिभाषाप्रसिद्धे वृक्षविशेषे । उरुबूके ॥ अस्यगुणा यथा । एरण्डयुग्मं मधुरं मुष्णं गुरु विनाशयेत् । शूलशोथकटीवस्ति-शिरः पीडोदरज्वरान् ॥ व्रध्नश्वास कफानाहकासकुष्ठाममारुतानिति ॥ एरण्डयुग्मम् शुक्लरक्तैरण्डौ ॥ एरण्डपत्रं वातघ्नं कफकृमिविनाशनम् । मूत्रकृच्छ्रहरञ्चापि पित्तरक्तप्रकोपणम् ॥ वातार्यग्रदलं गुल्मवस्तिशूलहरम्परम् । कफवातकृमीन् हन्ति वृद्धिंसप्तविधामपि ॥ एरण्डफलमत्युष्णं गुल्मशूलानिलापहम् । यकृत् प्लीहोदरार्शोघ्नं कटुकं दीपनं परम् ॥ तद्वन्मज्जा च विड्भेदी वातश्लेष्मोदरापहः इति ॥ क्वाथेऽस्यमूलंसंग्राह्यमित्याहुरपरेजनाः ॥ आ ईरयति वायुम् । ईरगतौ कम्पनेच । बाहुलकादण्डच् ॥

एरण्डकः । पुं । एरण्डे ॥ स्वार्थेकः ॥

एरण्डतैलम । न । एरण्डस्यस्नेहे ॥ स्नेहेतैलच ॥ गुणा यथा । एरण्डतैलंतीक्ष्णोष्णं दीपनं पिच्छिलं गुरु । वृष्यं त्वच्यं वयःस्थायि मेधाकान्ति बलप्रदम् ॥ कषायानुरसं सूक्ष्मं योनिशुक्रविशोधनम् । विस्रंस्वादुरसं पाके सतिक्तं कटुकं सरम् ॥ विषमज्वरहृद्रोगपृष्ठगुह्यादिशूलहृत् । हन्ति वातोदरानाहगुल्माष्ठीलाकटिग्रहान् ॥ वातशोणितविड्बन्धव्रध्नशोथामविद्रधीन् ॥ आमवातगजेन्द्रस्य शरीरवनचारिणः । एकएवनिहन्तायमेरण्डस्नेहकेशरीति ॥

एरण्डपत्रिका । स्त्री । दन्तीवृक्षे ॥

एरण्डफलम् । न । रेंडीइतिप्रसिद्धे एरण्डस्य फले । एरण्डे ॥ एरण्डं कोमलं ग्राह्यं फलं तक्रेण स्वेदितम् । पाचितं कटुतैलेन हिङ्गुनाति सुवासितम् ॥ कफानिलहरं रुच्यं रूक्षमुष्णञ्च पित्तलम् । अग्निसन्जननं रुच्यं गुरुपाकेति पिच्छिलम् ॥

एरण्डफला । स्त्री । लघुदन्त्याम् ॥

एरण्डा । स्त्री । } पिप्पल्याम् ॥ इति
एरण्डी । स्त्री । } शब्दचन्द्रिका ॥

एर्वारुः । पुं । कर्कटीप्रभेदे । लोमशायाम् । हस्तिदन्तफलायाम् ॥ आईरणम् । ईर० । सम्पदादित्वात् क्विप् । एरं रुणाति वारयतिवा । उण्० । बाहुलकादुण् ॥

एलकः । पुं । मेषे ॥ इतिराजनिर्घण्टः ॥

एलङ्गः । पुं । मत्स्यविशेषे । गौडभाषायां रायकडा रायखाँडा एलाङ्गा इति च ख्याते ॥ एलङ्गो मधुरो वृष्यः सङ्ग्राही कफवातहा । मेधाग्निपुष्टिकारीच शीतलोगुरुरेवच ॥ श्लेष्मप्रसादनःप्रोक्तोनिर्घण्टे राजपूर्वके ॥

एलवालुकम् । न । सुगन्धिद्रव्यविशेषे । वालुके । एलेये । वालुका इतिगौडभाषा ॥ एलति । इलप्रेरणे । पचाद्यच । टाप् । एलाइवबलते । वलप्राणने । बाहुलकादुण् । स्वार्थेकन् । ङ्यापोरितिह्रस्वः ॥

एला । स्त्री । इलायचीति भाषासिद्धायां बहुलगन्धायाम् । ऐन्द्रयाम् ॥ सा द्विविधा । सूक्ष्मास्थूलेति भेदात् ॥ सूक्ष्मोपकुञ्चिका तुत्थाकोरङ्गी त्रिपुटा त्रुटि रित्यादिनामभिः प्रसिद्धा ॥ स्थूलातु । पृथ्वीका चन्द्रबालाच निष्कुटिर्बहुलात येत्यादिभिःख्याता॥ अस्यागुणास्तु सूक्ष्मैलायां स्थूलैलायाञ्चद्रष्टव्याः ॥ एलयति । इलप्रेरणे । पचाद्यच् । टाप् ॥

एलापत्रः । पुं । नागविशेषे ॥

एलापर्णी । स्त्री । सुवहायाम् । रास्नायाम् । युक्तरसायाम् । काँटाभा मरुर्ला एलानी इति गौडभाषा ॥ एलायाइव पर्णान्यस्याः । पाककर्णेति ङीष् ॥

एलावालुकम् । न । एलेये । एलवालुके ॥ ह्रस्वाभावः प्रक्लिशापूर्ववत् ॥

एलीका । स्त्री । सूक्ष्मैलायाम् ॥

एल्वालु । न । एलवालुके ॥ एल्वालु कटुकं पाके कषायं शीतलं लघु । हन्ति कण्डूव्रणच्छर्द्दि तृटकासारुचिहृद्रुजः ॥ बलासविषपित्तास्त्रकुष्ठमूत्र-

मदकृमीन् ॥

एव । अ । औपम्ये ॥ अनवक्लृप्तौ । अनियोगे ॥ वाक्यपूरणे ॥ अवधारणे॥ चारनियोगे ॥ विनिग्रहे ॥ एवकारस्त्रिविधः । विशेष्यसङ्गतः विशेषणसङ्गतः क्रियासङ्गतश्चेति । तत्र विशेष्यसङ्गतस्यैवकारस्य अन्ययोगव्यवच्छेदोऽर्थः । पार्थएव धनुर्द्धर इत्यादौ विशेषणे धनुर्द्धरे पार्थान्ययोगव्यवच्छेदबोधात् । धनुर्द्धरपदस्योत्कृष्टधनुर्द्धरेलाक्षणिकत्वात् तथैवतात्पर्यात् । पार्थान्ययोगस्तादात्म्यम् ॥ विशेषणसङ्गतस्यैवकारस्यायोगव्यवच्छेदोर्थः । शङ्खः पाण्डर एवेत्यादौ विशेष्ये शङ्खे पाण्डुरत्वायोगव्यवच्छेदबोधात् ॥ क्रियासङ्गतस्यैवकारस्य चात्यन्तायोगव्यवच्छेदोर्थः । सम्भवाभिप्रायके नीलंसरोजं भवत्येवेत्यादावन्वयितावच्छेदकसरोजत्वसामानाधिकरण्येन सरोजनीलभवनकर्तृत्वात्यन्ताऽयोगव्यवच्छेदबोधादिति सम्प्रदायः ॥ परिभवे ॥ ईषदर्थे ॥ अयनम् । इण्शीभ्यां वन्॥

एवः । त्रि । गन्तरि । गमनकर्त्तरि ॥ एति । इण्० । इण्शीभ्यां वन् ॥

एवम् । अ । उपमायाम् । सादृश्ये । वत । वा । यथा । तथा । इवेत्यस्य पर्यायाः ॥ यथा । अग्निरेवं विप्रः । अग्निरिवेत्यर्थः ॥ इदंप्रकारे । इत्थम् ॥ यथा । एवं वादिनि विप्रर्षौ । अवधारणे । यथा । एवमेतत ॥ अङ्गीकारे ॥ अर्थप्रश्ने ॥ परकृतौ ॥ पृच्छायाम् ॥

एषणः । पुं । लौहमयेवाणे ॥

एषणा । स्त्री । इच्छायाम् । पुत्रलोकवित्तकामनासु ॥ न कश्चिदन्यः संसार उत्तादस्त्र्येषणात्रयात् ॥ इषेर्ल्युटि टाप् ॥

एषणिका । स्त्री । एषण्याम् । नाराच्याम् । स्वर्णकारादीनांतुलायाम् । निक्ति इतिगौडभाषा । काँटाइति देशभाषा ॥ इष्यतेऽनया । इषगतौ । ल्युट् । स्वार्थे कः । टाबित्त्वे ॥

एषणी । स्त्री । एषणिकायाम् ॥ व्रणमार्गानुसारिण्याम् । व्रणवेधशलाकायाम् । वेलकार इतिगौडभाषाप्रसिद्धायाम् ॥ चेतनाभिदि । इष्यतेनया । इषग० । ल्युट् । गौरादिषु एषणः करणइति ङीष् ॥

एषितव्यः । त्रि । अन्वेष्टव्ये ॥ एषितुं योग्यः । तव्यः ॥

एष्टव्यः । त्रि । एषितव्ये ॥ यथा । एष्टव्या बहवः पुत्रा यद्येकोपि गयांव्रजेत् । यजेत वाश्वमेधेन नीलंवावृषमु

मुत्सृतेदिति ॥

ऐः

•••••

ऐ । अ । हूतौ । आह्वाने ॥ स्मृतौ ॥ आमन्त्रणे ॥ मोचने ॥ ऐकारे ॥

ऐः । पुं । महेश्वरे ॥

ऐकध्यम् । अ । एकधार्थे ॥ एकाद्धोध्यमुञन्यतरस्यामिति धा प्रत्ययस्य ध्यमुञ् ॥

ऐकभाव्यम् । न । एकभावत्वे ॥ ब्राह्मणादित्वात् ष्यञ् ॥

ऐकरस्यम् । न । सामरस्ये ॥ एकरसस्य भावः । ष्यञ् ॥

ऐकागारिकः । त्रि । चौरे । तस्करे ॥ एकमसहायमगारं प्रयोजनमस्य । ऐकागारिकट् चौर इतिइकट् वृद्धिश्च निपातनात् ॥ स्त्रियां टित्त्वान् ङीपि । ऐकागारिकी ॥

ऐकाग्रः । त्रि । एकताने ॥ एकाग्रात् स्वार्थेऽण् ॥

ऐकात्म्यम् । न । ऐक्ये ॥ एकात्मनो भावः । ष्यञ् ॥

ऐकान्तिकः । त्रि । अव्यभिचारिणि । साधनानन्तरमवश्यम्भाविनि ॥

ऐकान्यिकः । पुं । एकापपाठच्छात्रे ॥ यस्याध्ययने प्रवृत्तस्य परीक्षाकाले विपरीतोच्चारणरूपं स्खलितमेकं जातं सोनेनोच्यते । एकमन्यद्वृत्तमस्य । कर्माध्ययने वृत्तमिति ठक् । एकमन्यदिति विगृह्य तद्धितार्थ इति समासः । ततष्ठक् । एवं द्वैयन्यिकः त्रैयन्यिकः ॥

ऐकाहिकः । त्रि । एकाहनिष्पन्ने ॥ पुं । एकदिनान्तरभवे ज्वरे ॥ दिने दिने एककाले समागतज्वरे ॥ समुद्रस्योत्तरे तीरे द्विविदो नाम वानरः । ऐकाहिकज्वरं हन्ति तस्य नामानुकीर्त्तनात् ॥ एकाहे भवः । ठक् ॥

ऐक्यम् । न । अभेदे । एकात्मभावे । एकत्वे । व्यतिरेकाभावे ॥ भावे ष्यञ् ॥

ऐक्षवम् । न । मोरटे । इक्षोर्मूले ॥ इक्षोरिदम् । अण् ॥ त्रि । इक्षोर्विकारे । गुडादौ ॥ तदवयवे ॥ बिल्वाद्यण् ॥

ऐक्ष्वाकः । पुं । सूर्यवंश्यनृपे ॥ इक्ष्वाकोरपत्यम् । जनपदशब्दात् क्षत्रियादञ् । बहुत्वे लुक् । इक्ष्वाकूणां दुरापेऽर्थे त्वदधीना हि सिद्धय इति प्रयोगः ॥ इक्ष्वाकुषु जनपदेषु भवः । कोपधादण् । अस्य बहुत्वेऽपि न लुक् । ऐक्ष्वाकेषु च मैथिलेषु च फलन्त्यस्माकमत्राशिष इति मुरारिः ॥ दाण्डिनायनेत्युकारलोपः ॥

ऐङ्गुदम् । न । इङ्गुदीवृक्षस्यफले । हिंगोटा इतिभाषा ॥ इङ्गुद्याइदम् । प्लक्षादिभ्योण्विधेर्नाणोलुक् ॥

ऐडविडः । पुं । ऐलविले । कुबेरे ॥

ऐडूकम् । न । एडूके । सास्थिकुड्ये ॥ स्वार्थेऽण् ॥

ऐणम् । त्रि । एणस्य चर्मादौ ॥ एणस्य अवयवो विकारो वा । प्राणिरजतादिभ्योञ् ॥

ऐणिकः । त्रि । एणहन्तरि ॥

ऐणेयम् । त्रि । एणीस्थनादौ ॥ एण्या अण्याविकारोऽयवो वा एण्याढञ् ॥ स्त्रीणांरतिबन्धविशेषे ॥

ऐतरेयः । पुं । ऋग्वेदोपनिषदि । तच्छाखायाम् ॥ त्रि । इतराया अपत्ये ॥

ऐतरेयी । पुं । ऋग्वेदीयशाखाविशेषाध्यायिनि ॥

ऐतिह्यम् । न । इतिह । पारम्पर्योपदेशे ॥ तत्रानिर्दिष्टप्रवक्तृकं पारम्पर्यप्रवादमात्रम् इतिह उच्यते इति ऐतिह्यम् । यथेह वटे यक्षः प्रतिवसतीति । इतिहेति निपातसमुदायः उपदेशपारम्पर्ये । तदेव । अनन्तावसथेतिहभेषजाञ्ञ्यः ॥ यद्वा चतुर्वर्णादित्वात् । स्वार्थेष्यञ् ॥

ऐनसः । पुं । एनसि ॥ स्वार्थिकः प्रज्ञाद्यण् ॥

ऐन्दवम् । न । मृगशिरोनक्षत्रे ॥ त्रि । इन्दुसम्बन्धिनि ॥ इन्दोरिदम् । तस्येदमित्यण् ॥

ऐन्दवी । स्त्री । सोमराज्याम् ॥ ङीप् ॥

ऐन्द्रः । पुं । अर्जुने ॥ वालिवानरे ॥ दैवसर्गान्तरे ॥ त्रि । शक्रसम्बन्धिनि ॥ इन्द्रस्यायम् । तस्येदमित्यण् ॥ न । ज्येष्ठानक्षत्रे ॥ मूलविशेषे । वनार्द्रकायाम् ॥ इन्द्रदेवताकेहविरादौ ॥ इन्द्रोदेवतास्य । सास्य देवतेत्यण् ॥

ऐन्द्रजालिकः । पुं । मायाकारके । मायाविनि ॥ इन्द्रजालेन चरति । चरतीतिठञ् ॥

ऐन्द्रलुप्तिकः । त्रि । केशघ्नरोगविशिष्टे । खल्लीटे । गञ्जा इतिभाषा ॥

ऐन्द्रिः । पुं । जयन्ते । इन्द्रपुत्रे ॥ काके ॥ अर्जुने ॥ वालिवानरे ॥ अपत्येर्थे इञ् ॥

ऐन्द्रियकम् । त्रि । प्रत्यक्षे । इन्द्रियग्राह्ये । इन्द्रियविषये ॥ इन्द्रियेणाऽनुभूयते । कुलालादित्वाद्वुञ् ॥

ऐन्द्री । स्त्री । शच्याम् ॥ दुर्गायाम् ॥ अलक्ष्म्याम् ॥ एलायाम् ॥ इन्द्रवारुण्याम् । राखालसषा इतिगौडभाषा । इन्द्रायण इतिभाषा ॥ प्राच्यान्दिशि ॥ इन्द्रस्येयम् । तस्येदमित्यण् ।

टिङ्कुतिङीप् ॥

ऐभी । स्त्री । हस्तिघोषायाम् ॥

ऐरः । पुं । मण्डे ॥ इराअन्नम् तन्मयः ॥ न । ऐरंमदीयंसर इतिश्रुतिप्रसिद्धे मण्डेन पूर्णे मदकरे ब्रह्मलोकस्थे सरसि ॥

ऐरण्डम् । न । एरण्डस्यफले ॥

ऐराकः । पुं । खुरासानमध्येस्वच्छदे शविशेषे ॥ तन्मध्ये चोत्तरे देवि ऐराकः परिकीर्त्तितः । तन्मध्ये खुरासानमध्ये इति तन्त्रशास्त्रम् ॥

ऐरावणः । पुं । अभ्रमातङ्गे । ऐरावते । इन्द्रगजे ॥ इरया उदकेन वणति । वणशब्दे । पचाद्यच् । इरावण एव । स्वार्थे प्रज्ञाद्यण् ॥ यद्वा इरा सुरा मन मुदकं यस्मिन् । पूर्वपदादितिण त्वम् । इरावणे भवः । तत्रभव इत्यण् ॥

ऐरावतः । पुं । नारङ्गे ॥ लकुचद्रुमे ॥ नागभेदे ॥ पञ्चमाङ्गस्य प्रथमे ऽप्रभेदे ॥ शक्रद्विपे । अभ्रमुवल्लभे । चतुर्दन्तगजे ॥ इराउदकानि सन्त्यस्मिन् । मतुप् । इरावान् समुद्रः । इरावत्यब्धौ भवः तत्रभवइत्यण् ॥ इरावत्या विद्युत इदायंवा । तस्येदमित्यण् ॥ न । महेन्द्रस्य ककुद्री छत्रासने ॥

ऐरावती । स्त्री । वटपत्रीवृक्षे ॥ विद्युति ॥ विद्युद्भेदे ॥ इराआपः सन्त्यस्य इरावान् मेघः । तस्येयम् । तस्येदमित्यण् । ङीप् । ऐरावतेनैकदिक् । तेनैकदिगित्यणवा ॥ उत्तरमार्गेनक्षत्रविशेषाणां संज्ञाविशेषे ॥ यथा । पुष्याश्लेषा तथादित्यावीथी चैरावतीस्मृतेति ॥

ऐरिणम् । न । पांशवलवणे ॥

ऐरेयम् । न । मद्यविशेषे ॥ त्रि । कुजे ॥ इराया अपत्यम् । स्त्रीभ्योढक् ॥

ऐलः । पुं । चन्द्रवंशीये पुरूरवसि न्त्रमे ॥ इलाया अपत्यम् । अण् ॥

ऐलवालुकम् । न । एलेये । वालुके । हरिवालुके । गन्धद्रव्यमिदम् ॥ एलवालुकमेव । स्वार्थेऽण् ॥

ऐलविलः । पुं । कुबेरे । पुण्यजनेश्वरे ॥ इलविलायाः अपत्यम् । इडविलायावा अपत्यमितिविग्रहे । ऐडविलोपि । ऋष्यन्धकवृष्णिकुरुभ्यश्च । शिवादिभ्योऽण् । अत्राभ्योनदीत्यण् ॥ डलयोरेकत्वस्मरणादैडविलोपि । इडविडा अस्तिमातृत्वेन अस्येतिविग्रहे ज्योत्स्नादित्वादणि ऐडविडोपि ॥

ऐलेयम् । न । एलवालुकनामगन्धद्रव्ये ॥ इलायाअपत्यम् । स्त्रीभ्योढक् ॥

ऐशानी । स्त्री । ईशदिशि । ईशानकोणे ॥ ईशानस्येयम् । अण् ङीप् ॥

ऐश्वरम् । न । अघटनघटनाचातुर्ये ॥ त्रि ॥ ईश्वरसम्बन्धिनि ॥ ईश्वरस्येदम् । अण् ॥

ऐश्वरी । स्त्री । ईश्वरसम्बन्धिन्यांशक्तौ॥

ऐश्वर्य्यम् । न । विभूतौ । अणिमाद्यष्टसिद्धिषु ॥ सात्त्विकोबुद्धिधर्मऐश्वर्य्यम् । यतोऽणिमालघिमामहिमाप्राप्तिप्राकाम्यवशित्वेशित्वकामावसायित्वानां प्रादुर्भावः । ऐश्वर्य्या द्विघात इच्छाया भवति । ईश्वरोहि यदेवेच्छतितत्करोति ॥ सम्पत्तौ ॥ नियन्तृत्वे ॥ ईश्वरस्यभावः । गुणवचनेतिष्यञ् ॥

ऐषम३ । अ । वर्त्तमानवत्सरे । ऐषैमँइतिभाषा ॥ अस्मिन् संवत्सरे । सद्यः परुतपरार्य्यैषम इति इदमइश् समसण् प्रत्ययश्च संवत्सरे निपात्यते॥

ऐषमस्तनः । त्रि । ऐषमोभवे ॥ ऐषमोह्यः श्वसोन्यतरस्यामिति शैषिकेष्वर्थेषु पक्षेत्युट्युलौ ॥

ऐषमस्त्यः । त्रि । ऐषमस्तने । ऐषमोभवे जाते इत्याद्यर्थेषु ॥ ऐषमोह्यसिति पक्षे त्यप् ॥

ऐहलौकिकम् । न । धने ॥ त्रि । इहलोकोपयोगिनि ॥ यथा । ऐहलौकिकमीहन्ते मांसशोणितवर्द्धनम् । पारलौकिककार्येषु प्रसुप्ताभृशना-

स्तिका इतिमहाभारते पावकाध्ययनम् ॥ इहलोकेभवम् । अध्यात्मादेष्ठञिष्यते ॥

ऐहिकः । त्रि । इहलोकभवे प्रतिपन्नशरीरसम्बन्धिनि स्रक्चन्दनवनितागृहक्षेत्रपशुभृत्यादिविषयजन्यसुखदुःखादिस्वरूपेभोगे ॥ इहभवम् । कालाट्ठञ् ॥

ओः

—▸▸◂◂—

ओ । अ । सम्बोधने ॥ आह्वाने ॥ स्मरणे ॥ अनुकम्पायाम् ॥ ओकारे ॥

ओः । पुं । ब्रह्मणि ॥ इत्येकाक्षरकोषः ॥

ओकः । पुं । शकुन्ते ॥ वृषले ॥ उच्चैरिगुपधलक्षणोके गुणः कुत्वञ्च ओकउचः के इतिनिपात्यते ॥

ओकणः । पुं । } केशकीटे । यूकायाम्
ओकणिः । पुं । } । जूं इतिभाषा ॥

ओक३ । न । पुं । आश्रयमात्रे ॥ गृहे ॥ मन्दिरे ॥ उच्यते समवैत्यत्र । उचसमवाये । असुन् । गुणः । न्यङ्क्वादित्वात् कुत्वम् ॥

ओघः । पुं । प्रवाहे । जलस्य वेगे ॥ वृन्दे । सङ्घाते ॥ परम्परायाम् ॥ उपदेशे ॥ कालाख्यायां तुष्टौ ॥ यथा । प्रव्रज्यापि न सद्यो निर्वाणदेति सैव कालपरिपाकमपेक्ष्य सिद्धिं तेविधास्यति अलमुत्तप्ततया तवेत्युपदेशे या आध्यात्मिकातुष्टिः साकालाख्या ओघ उच्यते ॥ द्रुतनृत्ये ॥ नृत्यद्रुत्युपलक्षणं गीतवाद्ययोः ॥ ओचनम् । उच० । घञ् । पृषोदरादित्वात् घः ॥ वहतिवा । वह० । पचाद्यच् । न्यङ्क्वादित्वात् साधुः ॥ यद्वा । आऊह्यतेऽनेन । ऊह० । हलश्चेतिघञ् ॥

ओङ्कारः । पुं । प्रणवे । वेदितव्ये ब्रह्मणि वेदनसाधने ॥ अवति । अवरक्षणादौ । अवतेष्टिलोपश्चेतिमन् । मन्प्रत्ययस्यैवायं टिलोपो नतु प्रकृतेः । अन्यथाडिदित्येव ब्रूयात् । ज्वरत्वरेत्यूट् । गुणः । वषट्कारइति लिङ्गात् समुदायादपिकार प्रत्ययः ॥ अत्राहापस्तम्बः ॥ ओङ्कारः स्वर्गद्वारं तद्ब्रह्म ऽध्येष्यमाण एतदादि प्रतिपद्येत विकथांचान्यांकृत्वा एवंलौकिक्यावाचाव्यावर्त्तते इति ॥ लौकिक्यावा चाव्यावर्त्तते तयामिश्रितं न भवतीत्यर्थः ॥

ओङ्कारा । स्त्री । बुद्धशक्तिविशेषे । तारायाम् ॥

ओजः । पुं । विषमसङ्ख्यायाम् ॥ ओजेनौजससमःपादे ॥ इतिभरतादयः ॥

ओजतिथिः । पुं । विषमतिथौ ॥

ओजः । न । दीप्तौ ॥ अवष्टम्भे ॥ प्रकाशे ॥ प्राणबले । निजबले । सामर्थ्ये ॥ प्रथमतृतीयपञ्चमसप्तमनवमैकादशराशिषु ॥ धातुतेजसि ॥ शस्त्रादिकौशले ॥ ज्ञानेन्द्रियाणां पाटवे ॥ काव्यगुणे गौडीरीत्याम् ॥ तल्लक्षणम् । बहुसमाससंयुक्तवर्णपदाडम्बरः । यथा ओजःप्रसादमाधुर्यगुणत्रितयभेदतः । गौडवैदर्भपाञ्चालीरीतयः परिकीर्त्तिताः ॥ ओजस्समासभूयस्त्वं मांसलंपदडम्बरम् ॥ तस्योदाहरणं यथा । गङ्गोत्तुङ्गतरङ्गसङ्गतजटाजूटाग्रजाग्रत्फणिस्फूर्जत्फूत्कृतिभीतिसम्भृतचमत्कारस्फुरत्सम्भ्रमा । आनन्दामृतवापिकां विदधती चित्तं गिरीशप्रभो स्त्वां पायान्नवसङ्गमे भगवती लज्जावती पार्वतीति ॥ रसादिसप्तधातुसारभागजधातुविशेषे ॥ यथा । हृदि तिष्ठति यच्छुद्धं रक्तमीषत सपीतकम् । ओजश्शरीरे सञ्जातं त

न्नाशान्नाश मृच्छति ॥ भ्रमरैःफल पुष्पेभ्यो यथासम्भ्रियतेमधु । तद्दोजश्शरीरेभ्योधातुःसम्भ्रियतेन्नृणामितिवैद्यकशास्त्रम् ॥ उब्जत्यनेन । उब्जआर्जवे । उब्जेर्बलेबलो पश्चेत्यसुन् ॥

ओजिष्ठः । त्रि । ओजस्विनि ॥ सारतमे ॥ उभयत्र विन्यन्ता दोजस्विशब्दादिष्ठन् । विन्मतोर्लुगिति लुक् टिलोपश्च ॥

ओडवः । पुं । पञ्चस्वरयुक्तरागे ॥ सतृ ऋषवर्जितः । प ग म ध नि युक्तः । यथा मल्लारादयः ॥ इतिसङ्गीतदामोदरः ॥

ओडिका । स्त्री । उडिधान्इतिगौडभाषाप्रसिद्धे धान्यविशेषे । नीवारे ॥

ओडी । पुं । ओडिका धान्ये ॥

ओड्रः । पुं । जवापुष्पे ॥ जवापुष्प वृक्षे ॥ जने ॥ आईषदुनत्ति । उन्दी । स्फायितञ्चीतिरक् । वाहुलकाद्धस्यडत्वम् ॥

ओड्राः । पुं । भूम्नि । उडीसा इति प्रसिद्धे नीवृद्विशेषे ॥

ओड्रपुष्पम् । न । ओडर गुडहर इतिप्रसिद्धायांजवायाम् । जवावृक्षे ॥ ओड्रं पुष्प मस्य । ओड्रपुष्पकुसुमप्रियेम्बिके इतिहरानन्दः ॥

ओड्राख्या । स्त्री । जवावृक्षे ॥

ओतः । त्रि । पटेदीर्घतन्तौ ॥ अन्तर्व्याप्तौ ॥

ओतुः । पुं । स्त्री । विडाले ॥ अवति विष्ठाम् आखुभ्योगृहंवा । अवरक्षणादो । सितनीतितुन् । ज्वरत्वरेत्यूठ् । गुणः ॥

ओतुमदः । पुं । मार्जारधर्मे ॥

ओदनः । पुं । न । अन्ने । भक्ते । भात इति भाषा ॥ उनत्ति । उन्दी॰ । उन्देर्नलोपश्चेति युच् ॥ यद्वा ऊर्द्दतेऽनेन । ऊर्द्दक्रीडायाम् । करणे ल्युट् । पृषोदरादिः ॥

ओदनपाकी । स्त्री । ओषधिविशेषे । नीलझिण्टयाम् ॥ पाककर्णेति ङीष् ॥

ओदनाह्वा । स्त्री । महासमङ्गायाम् ॥

ओदनिका । स्त्री । महासमङ्गायाम् ॥ वलायाम् ॥

ओदनी । स्त्री । वलायाम् ॥

ओद्मः । पुं । उन्दने ॥ उन्दी॰ । औणादिके मन् प्रत्यये । अवोदैधौद्मप्रश्रथहिमश्रथा इतिनलोपोगुणश्च निपातितः ॥

ओम् । अ । उपक्रमे ॥ प्रणवे ॥ अभ्युपगमे । अनुमतौ ॥ अपाकृतौ । अस्वीकारे ॥ मङ्गले । शुभे ॥ ब्रेद्येब्र

ह्यग्निवेदनसाधने ॥ अवति । अव रक्षणादौ । अवतेष्टिलोपश्चेतिम न् । मनएवटिलोपः । ज्वरत्वरेत्यू ठ् । गुणः ॥

ओलः । पुं । अर्शोघ्ने । शूरणे । कन्दे ॥ त्रि । आर्द्रे । गीला भीजा इतिच भाषा ॥

ओल्लः । पुं । ओले । शूरणे ॥ ग्राम्यक न्दस्तु दोषलः ॥ त्रि । आर्द्रे । आला गीला इतिचभाषा ॥

ओषः । पुं । दाहे । प्रोषे । प्लोषे ॥ ओ षणम् । उष० । घञ् ॥

ओषणः । पुं । कटुरसे । झाल इति- भाषा ॥

ओषणी । स्त्री । पुष्या इतिगौडभाषा प्रसिद्धे शाकविशेषे ॥

ओषधिः । स्त्री । फलपाकान्ते कदल्या दौ । व्रीहियवादौ ॥ जातिमात्रवि वक्षायामोषधिशब्दस्य प्रयोगो भव ति ॥ ओषः प्लोषः दीप्तिर्वा धीयते ऽत्र । डुधाञ् ० । कर्मण्यधिकरणेचे ति किः ॥

ओषधिप्रस्थः । पुं । हिमालयस्य न- गरविशेषे ॥

ओषधी । स्त्री । फलपाकान्ते व्रीहिय वादौ ॥ किमस्त्ययाम्तात् कृदिकारा दितिङीष् ॥ जातिमात्रविवक्षाया मस्य प्रयोगो भवति । ओषध्यः प- ञ्चधाख्याता लतागुल्मास्तुशाखिनः । पादपाः प्रसराश्चेति तेषां वक्ष्यामि लक्षणम् ॥ गुडूच्याद्यालताः प्रोक्ताः गुल्माः पर्पटकादयः । आम्राद्याः शा खिनोज्ञेया वटाश्वत्थादि पादपाः ॥ कण्टकार्य्यादिकाः सर्वाः प्रसरा इति कीर्त्तिताः

ओषधीपतिः । पुं । इन्दौ । चन्द्रमसि ॥ ओषधीनांपतिः ॥

ओषधीशः । पुं । ग्लाविः । चन्द्रे ॥ ओ षधीना मीशः ॥ कर्पूरे ॥

ओष्ठः । पुं । दशनवाससि । रदनच्छ दे । ऊपरला होठ इतिभाषा ॥ अ धरे । नीचला ओठ होठ इतिच भाषा ॥ उष्यते उष्णाहारेण । उष० । उषिकुषीतिथन ॥

ओष्ठपुष्पः । पुं । बन्धूकपुष्पवृक्षे ॥

ओष्ठरोगः । पुं । आस्यरोगान्तर्गतौष्ठ भवव्याधौ ॥ विशेषोस्यनिदाने ॥

ओष्ठी । स्त्री । विम्बफले । कंदूरी इ तिभाषा ॥

ओष्ठोपमफला । स्त्री । विम्बिकायाम् । कंदूरी इतिभाषा ॥ ओष्ठोपमा नि फलानियस्याः ॥

ओष्ठ्रः । पुं । ओष्ठभवेवर्णे ॥ त्रि । ओष्ठहिते ॥ ओष्ठेभवः । शरीराव

औद्यक

यवाञ्चेति यत् ॥ ओष्ठयोर्हितः । श रीरावयवाद्यत् ॥

ओष्णम् । त्रि । ईषदुष्णे ॥ आउष्णम् ॥

औः

औ । अ । आह्वाने ॥ सम्बोधने ॥ वि रोधे ॥ निर्णये ॥ शूद्राणां प्रणवे ॥ यथा । चतुर्दशस्वरो योसौ सेतुरौ कारसंज्ञितः। सचानुस्वारनादाभ्यां शूद्राणां सेतुरुच्यते इतिकालिका पुराणम् ॥ औकारे ॥

औः । पुं । अनन्ते ॥ निस्वने ॥ स्त्री । विश्वम्भरायाम् ॥

औक्थिकः । पुं । उक्थाध्ययनकर्त्तरि ॥ उकथमधीते वेदवा । क्रतूक्थादी ति ठक् ॥

औक्थिक्यम् । न । औक्थिकानां धर्मे ॥ तेषामाम्नायेपि ॥ छन्दोगौक्थिके तिञ्यः ॥

औक्षम् । न । वृषसमूहे ॥ उक्ष्णां स मूहः तस्यसमूहइत्यण् । औक्ष मनपत्य इतिटिलोपः ॥ अपत्येतु ।

औक्ष्णः । षपूर्वहने त्यलोपः ॥

औक्षकम् । न । उक्ष्णां समूहे । वृ

औत्तरे

षहन्ये ॥ गोत्रोक्षोष्ट्रेति वुञ् ॥

औखम् । त्रि । स्थालीपक्वे ऽन्नादौ । पिठरपक्वे ॥ उखामेव स्वार्थेष्यञ् ॥

औचिती । स्त्री । औचित्ये ॥ सत्ये ॥ उचितस्य भावः । ब्राह्मणादित्वा त्ष्यञ् । ङीष् । हलस्तद्धितस्येति यलोपः ॥

औचित्यम् । न । उचितत्वे । योग्य त्वे ॥ सत्ये ॥ उचितस्य भावः । ब्राह्मणादेराकृतिगणत्वात् ष्यञ् ॥

औजसिकः । पुं । शूरे ॥ ओजसा वर्त्त ते । ओजस्सहोम्भसावर्त्तत इति- ठक् ॥

औड्रः । पुं । ओड्रदेशोद्भवे आदौ क्षत्रिये पश्चाद्ब्राह्मणादर्शनेन क्रिया लोपादिनाच शूद्रत्वमापन्ने दस्युप- दवाच्ये ॥ त्रि । ओड्रदेशजे ॥

औत्कर्ष्यम् । न । उत्कर्षतायाम् ॥ भा वे ब्राह्मणादित्वात् ष्यञ् ॥

औत्तरपथिकः । त्रि । उत्तरपथेनाहृ- ते ॥ तेनगच्छति उत्तरपथेनाहृत ञ्चेति ठञ् ॥

औत्तरपदिकः । त्रि । उत्तरपदग्राहि णि ॥ उत्तरपदं गृह्णाति । ठक् ॥

औत्तराहः । त्रि । उत्तरस्मिन्जातः भ वः ततआगतोवा ॥ उत्तरादाहञ् ॥

औत्तरेयः । पुं । परीक्षिन्नृपतौ ॥ उत्त

रायाः अपत्यम् । स्त्रीभ्योढक् ॥

औत्तानपादिः । पुं । ध्रुवे । स्वायम्भुव मनोःपौत्रे ॥ उत्तानपादस्यापत्यम् । इञ् ॥

औत्सर्गिकः । त्रि । उत्सर्गार्हे ॥ सामान्यविधिरुत्सर्गः । उत्सर्गमर्हति । ठञ् ॥ सामान्यत्त्वे ॥

औत्सुक्यम् । न । उत्कण्ठायाम् ॥ उत्सुकस्य कर्मभावोवा । ष्यञ् ॥

औदनिकः । त्रि । सूपकारे ॥ ओदनं शिल्पमस्य । शिल्पमिति ठञ् ॥

औदमेयिः । पुं । उदमेयस्यापत्ये ॥ अतइञ् ॥

औदमेयी । स्त्री । उदमेयजातौ ॥ इञन्तात् इतोमनुष्यजातेरिति ङीष् ॥

औदरिकः । त्रि । उदरमात्रपूरके । आद्यूने । पेटार्थी इतिभाषा ॥ अत्यन्तबुभुक्षिते । बुभुक्षयात्यन्तपीडिते ॥ उदरे प्रसितः । उदराट्ठगाद्यूने इतिठक् ॥

औदश्वितम् । न । अर्द्धजलयुक्ते घोले ॥ त्रि । उदश्विति संस्कृते ॥ उदश्वितोन्यतरस्यामिति पक्षेऽण् ॥

औदश्वित्कः । पुं । औदश्विते ॥ उदश्विति संस्कृतम् । उदश्वितोन्यतरस्यामिति ठक् । इसुसुक्तान्तात्कः ॥

औदार्य्यम् । न । उदारतायाम् ॥ उदारस्यभावः । गुणवचनेति ष्यञ् ॥

औदासीन्यम् । न । शुभाशुभयोरुपेक्षायाम् ॥ ताटस्थ्ये ॥ उदासीनस्यभावः । ष्यञ् ॥

औदास्यम् । न । अकर्त्तृत्वे ॥ वैराग्ये । अनुरागादिशून्यतायाम् ॥ मनोयोगाभावे ॥

औदुम्बरः । पुं । श्राद्धदेवे । यमे ॥ न । कुष्ठरोगप्रभेदे ॥ तल्लक्षणम् । रुग्दाहरागकण्डूभिः परीतं रोमपिञ्जरम् । उदुम्बरफलाभासं कुष्ठमौदुम्बरं वदेदिति ॥ ताम्रे ॥ उदुम्बरमेव । प्रज्ञाद्यण् ॥ यज्ञाङ्गशाखिनःफलादेः ॥ फलमौदुम्बरं बाल मल्लत क्रोगसाधितम् । वेसवारभृते साज्ये पाचितं सैन्धवान्वितम् ॥ शीतं कषायं मधुरं रक्तपित्तप्रणाशनम् । मूत्रकृच्छ्रहरं सकग्व विबन्धाध्मानकारकम् ॥ उदुम्बरस्यावयवोविकारोवा । प्राणिरजतादिभ्योऽञ् ॥ त्रि । ताम्रजे पात्रादौ ॥

औद्गात्रम् । न । सामवेदविहिते उद्गातुः कर्मणि भावेच ॥

औद्दालकम् । न । वल्मीककीटसम्भृते मधुनि ॥ प्रायोवल्मीकमध्यस्थाः कपिलाः स्वल्पकीटकाः । कुर्वन्तिकपिलं स्वल्पंतत् स्यादौद्दाल-

कंमधु ॥ औद्दालकं रुचिकरं स्वर्य्यं
कुष्ठविषापहम् । कषायमुष्णमम्ल-
ञ्च कटुपाकञ्च पित्तकृत् ॥

औद्दालकिः । पुं । गौतमे ॥ उद्दाल-
कस्यापत्यम् । अतइञ् ॥ आरु
णी ॥

औद्धत्यम् । न । अविनीतभावे ॥ उ-
द्धतस्य भावः । ष्यञ् ॥

औद्भिज्जम् । न । पांशुलवणे ॥

औद्भिदम् । न । रेह इति प्रसिद्धे पां-
शुलवणे ॥ औद्भिदं पांशुलवणं य-
ज्जातंभूमितः स्वयम् । क्षारं गुरु क
टु स्निग्धं श्लेष्मलं वातनाशनम् ॥ भौ
मस्य पानीयस्य प्रभेदे ॥ यथा । वि
दार्य्य भूमिं निम्नां यन्महत्याधारया
स्रवेत् । तत्तोयमौद्भिदं नाम वद
न्तीति महर्षयः ॥ औद्भिदंवारि पि
त्तघ्नमविदाह्यतिशीतलम् । प्रीणनं
मधुरं बल्यमीषद्वातकरं लघु इति ॥

औद्वाहिकम् । न । उद्वाहसम्बन्धिधना
दौ ॥ भार्य्याप्राप्तिकाले लब्धे भार्य्याध
ने ॥ तद्भ्रातृभिरविभाज्यम् । यथाह
याज्ञवल्क्यः । पितृद्रव्याविनाशेन य
दन्यत् स्वयमर्ज्जयेत् । मैत्रमौद्वाहिक
ञ्चैव दायादानां न तद्भवेदिति ॥

औपगवः । पुं । उपग्वपत्ये ॥ उपगोर
पत्यम् । तस्यापत्यमित्यण् ॥ उप
समीपे गौर्यस्य इति उपगुर्गोपः ।
लक्षणया तत्पुरोहितोऽपि । यथा-
ह हारीतः । यं वर्णं याजयेद्यस्तु सत
द्वर्णत्वमाप्नुयात् । सद्योविप्रेण वर्ण
श्चेत्येवमेवाब्रवीद्भृगुः ॥ तथाच ल
क्षणया ब्राह्मणोप्युपगुपदवाच्यः ।
तस्यापत्यमौपगवः ॥ इति श्रीधर
स्वामिनः ॥

औपगवकम् । न । औपगवानां समू-
हे ॥ गोत्रोक्षोष्ट्रेतिवुञ् ॥

औपचारिकः । त्रि । उपचारार्थे ॥ वि
नयादित्वात् स्वार्थे ठक् ॥

औपच्छन्दसिकम् । न । वैतालीयच्छ
न्दोविशेषे ॥ तत्रैवान्तेऽधिके गुरौ
स्यादौपच्छन्दसिकं कवीन्द्रहृद्यमि
ति लक्षणम् ॥ यथा । आतन्वानं सु
रारिकान्तास्वौपच्छन्दसिकं हृदा वि
नोदम् । कंसं यो निजघान देवं व
न्दे तं जगतां स्थितिं दधानमिति ॥ पु
ष्पिताग्राभिधं केचिदौपच्छन्दसिकं
विदुः ॥ अन्यच्च । विषमे ससजा गुरू
समे चेत् सरयाश्छन्दसिकं तदौप
पूर्व्वम् । यथा । स्मररागमयी वपु-
स्तमिस्रा परितस्तार रवेरसत्यवं
वश्यम् । प्रियमापदिवापि कोकिले
स्त्री परितस्तार रवेरसत्यवश्यमि
ति ॥

औपधेयम् । न । उपधौ । रथाङ्गे ॥ कृदिकपधीतिस्वार्थेढञ् ॥

औपनिधिकम् । न । उपनिधौ । प्रीत्याभोगार्थमर्पिते द्रव्ये ॥

औपनिषदः । त्रि । श्रुतिवेद्ये परमात्मनि ॥ उपनिषदा दृश्यते गृह्यते वा । उपनिषदो व्याख्यानस्तत्रभवो वा । श्रेषइति अण्कृगयनादिभ्यइति वा । अण् ॥

औपनिषदम्मन्यः । पुं । भर्तृप्रपञ्चे ॥ अयंवेदान्तैकदेशी ॥ त्रि । अन्यत्र ॥

औपनीविकम् । त्रि । नीविसमीपे व्यावृते ॥ भवार्थे उपजानूपकर्णनीवेष्ठक् ।

औपमन्यवः । पुं । प्राचीनशालाख्यर्षौ ॥ उपमन्योर्गोत्रापत्यम् । विदाद्यञ् ॥

औपम्यम् । न । अनुकारे । उपमायाम् । साम्ये ॥ उपमैव । चतुर्वर्णादित्वात्ष्यञ् ॥

औपयिकः । त्रि । उपयुक्ते ॥ न्यायागतवस्तुनि । लभ्ये ॥ उपायन्त्यनेन । अयगतौ । हलश्चेति घञ् ॥ उपायएव । उपायो ह्रस्वत्वञ्चेति ठक्ह्रस्वश्च ॥

औपरोधिकः । पुं । पीलुदण्डे । पैलवे ॥ त्रि । उपरोधसम्बन्धिनि ॥

औपवस्तम् । न । उपवासे ॥ उपवस्तमेव । प्रज्ञाद्यण् ॥

औपवस्त्रम् । न । उपवासे । भोजनाऽभावे ॥ उपवसति । तृच् । उपवस्तुरिदंकर्म । तस्येदमित्यण् । माषान्मधुमसूरांश्चवर्जये दौपवस्त्रकमितिस्मृतिः ॥

औपसर्गिकः । पुं । सन्निपातरोगविशेषे ॥ तस्यलक्षणम् । कफोनुलोमतातेन यदिपित्तानुगो भवेत् । स्वेदशैत्यादिभिर्जुष्टस्तदाभवतिमानवः ॥ प्रतिलोमः पुनस्तेनस्वास्थ्यमायातितल्लक्षणात् । औपसर्गिकएवान्यः सन्निपातउदाहृत इति ॥ त्रि । उपसर्गसम्बन्धिनि ॥

औपस्थ्यम् । न । उपस्थेन्द्रियसुखे ॥

औपानह्यः । पुं । मुञ्जे ॥ न । चर्मणि ॥ उपानह्ये अयम् । कृषभोपानहो-ञ्यः ॥

औमीनम् । त्रि । उम्ये ॥ उमानाम्भवनं क्षेत्रम् । विभाषातिलमाषोमेति खञ् ॥

औरगम् । न । फणिभे ॥ त्रि । सर्पसम्बन्धिवस्तुनि ॥ उरगस्येदम् । अण् ॥

औरभ्रः । पुं । कम्बले । रल्लके ॥ उरभ्रस्य इदम् । अण् ॥

औरभ्रकम् । न । मेषवृन्दे ॥ उरभ्राणां समूहः । गोत्रोक्षोष्ट्रोरभ्रेतिवुञ् ॥

औरभ्रिकः । त्रि । मेषजीविने ॥

औरस: । पुं । स्त्री । उरस्ये । स्वात्मजे । जडसवर्णायां जनितापत्ये ॥ यथा । सवर्णायां संस्कृतायां स्वयमुत्पादयेत्तु यम् । औरसं तं विजानीयात् पुत्रं प्रथमकल्पितमिति ॥ उरसानिर्मित: । उरसोऽण् चेत्यण् ॥

औरसिक: । त्रि । उर इवेत्यर्थे ॥ अध्यात्मादिभ्यष्ठञ् ॥

और्द्ध्वदेहिकम् । त्रि । और्द्ध्वदेहिके ॥ केचिदत्रानुशतिकादिषु पाठं नेच्छन्ति ॥

और्द्ध्वदेहिकम् । त्रि । प्रेतकर्मणि । प्रेतदाने । प्रेतमुद्दिश्य मरणदिनमारभ्य सपिण्डीकरणपर्यन्तं प्रत्यहं दीयमाने जलपिण्डादौ । मृतार्थं तद्देहदानं त्रिषु स्यादौर्द्ध्वदेहिकम् ॥ देहादूर्द्ध्व: ऊर्द्ध्वदेह: । राजदन्तादि: । ऊर्द्ध्वदेहेभवम् । अध्यात्मादित्वाट्ठञ् । अनुशतिकादित्वादुभयपदवृद्धि: ॥

और्द्ध्वस्रोतसिक: । त्रि । शैवे ॥ इति त्रिकाण्डशेष: ॥

और्व: । पुं । वाडवानले ॥ सतभूगोलस्य दक्षिणसीमा । तत्र सर्वे नरका: दैत्याश्च वसन्ति ॥ पञ्चप्रवरान्तर्गतमुनिभेदे ॥ उर्वस्य मुनेरपत्यम् । कण्वादिभ्यो गोत्र इत्यण् । गोत्रापत्ये विदाद्यञ् ॥ न । पांशवलवणे ॥

और्वर: । त्रि । भौमे । रजसि ॥

और्वशेय: । पुं । अगस्त्यमुनौ ॥

औलूकम् । न । पेचकसमूहे ॥ उलूकानां समूह: । खण्डिकादित्वादञ् ॥

औलूक्य: । पुं । वैशेषिके । वैशेषिकदर्शनाभिज्ञे ॥

औशनसम् । न । शास्त्रविशेषे । चित्रनिर्माणप्रतिपादके शिल्पशास्त्रे ॥ उशनसा प्रोक्तम् । तेनप्रोक्तमित्यण् ॥ उपपुराणविशेषे ॥

औशिज: । पुं । उशिजि ॥ स्वार्थिक: प्रज्ञाद्यण् ॥

औशीरम् । न । शयनासने ॥ शयनं स्वाप: शय्या वा । आसनम्पीठादि । स्वापपीठयो: समुदितयोरियं संज्ञा ॥ चामरे ॥ दण्डे ॥ पुं । चामरदण्डे ॥ त्रि । उशीरजे ॥ उश्यते । वश कान्तौ । वश: किदिति ईरन् । प्रज्ञादण् ॥ यद्वा । उशीरस्येदम् । तस्येदमित्यण् ॥

औषधम् । न । रोगनाशकद्रव्ये । भेषजे । जायौ । अगदे ॥ सर्वै: प्राणिभिर्भुज्यमाने ओषधिप्रभवेऽन्ने ॥ रोगघ्नत्वेन दृश्यमानविवक्षाया मौषधशब्दप्रयोग: । तेन घृततैलादिकमप्यौषधशब्दवाच्यमिति ध्येयम् ॥

ओषधेरिदम् । ओषधिरेव वा । ओषधे रजाता विष्वण् ॥ प्रज्ञाद्या ण् ॥

औषरम् । न । पांशुलवणे ॥

औषरकम् । न । सार्वगुणे । मृत्तिका लवणे । खारीलोन खारीनून इति च भाषा

औषसः । त्रि । प्राभातिके ॥ अनुदितौ षसराग इति औषसातपभयादिति च भारवि र्लक्ष्यम् ॥ उषसिभवः । सन्धिवेलेत्यादिनायोगविभागादण् । अन्यथा कालाट्ठञ् स्यादिति व्याख्यातारः । अपभ्रंश एवायमिति प्रामाणिकाः ॥

औष्ट्रम् । त्रि । उष्ट्रसम्बन्धिनि ॥ औष्ट्रं दुग्धं लघु स्वादु लवणं दीपनं तथा । कृमिकुष्ठकफानाहशोफोदरहरं सरम् ॥ उष्ट्रस्येदम् । अण् ॥

औष्ट्रकम् । न । उष्ट्रसमूहे ॥ तस्यसमूह इत्यर्थे गोत्रोक्षोष्ट्रेतिवुञ् ॥ उष्ट्रस्य विकारोऽवयवोवा । उष्ट्राद्वुञ् ॥

औष्ठ्यः । त्रि । ओष्ठभवे ॥ शरीरावयवाच्चेति यत् ॥

अम् । न । परे ब्रह्मणि ॥ अनुस्वारे । पञ्चदशे स्वरे ॥ विन्दुमात्रानुनासिकवर्णायम् । अत्राकार उच्चारणार्थः । अयं मकारमकारस्थानेपि भवति ॥

अः । पुं । महेश्वरे ॥ विसर्गे । षोडषे स्वरे ॥ द्विविन्दुमात्रः कण्ठ्यवर्णायम् । अत्राकार उच्चारणार्थः । अयं रेफसकारस्थानेपि भवति ॥

इत्यादिगौडकुलोत्पन्नाडीचवालप्रधानोपनामतुलाराममिश्रात्मज-श्रीधनपतिमिश्रापरनाम्ना तथा श्रीसद्गुरुकुलावधूतश्रीपरमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीमद्धरिहरानन्दनाथभारतिशिष्येण ब्राह्मावधूतश्रीसुखानन्दनाथपरनामधेयेन विरचितेशब्दार्थचिन्तामणौ वर्गः समाप्तिङ्गतः ॥ १ ॥

तत् सत्

कः । पुं । ब्रह्मणि ॥ समीरे ॥ आत्मनि ॥ यमे ॥ दक्षप्रजापतौ ॥ भास्करे ॥ कामग्रन्थौ ॥ वह्निशिखि । नारायणे ॥ पतत्रिणि । खगे ॥ पार्थिवे ।

राजनि ॥ मयूरे ॥ अग्नौ ॥ मनसि ॥ शरीरे ॥ काले ॥ धने ॥ शब्दे ॥ प्रकाशे ॥ न । सुखे ॥ शिरसि ॥ जले ॥ कायति । कचतिवा । कैशब्दे । कचदीप्तौ । अन्येभ्योपीतिडः ॥ ककारे ॥

कंवलः । पुं । कम्बलार्थेषु ॥

कंसः । पुं । उग्रसेनसुतेऽसुरविशेषे । श्रीकृष्णमातुले ॥ पुं । न । तैजसद्रव्ये । स्वर्णरजतादिनिर्मिते पानमात्रे ॥ ताम्ररङ्गमिश्रितधातुविशेषे । कांस्ये । काँसा काँसो इतिभाषा ॥ आढकपरिमाणे माने ॥ मद्यादिपानपात्रे । पानभाजने ॥ कम्यते । कमुकान्तौ । वृतृवदिहनिकमीतिसः ॥

कंसकम् । न । नयनौषधे । पुष्पकासीसे । हीराकसीप्रभेदे ॥

कंसकारः । पुं । कसेरा इतिप्रसिद्धे जातिविशेषे ॥ अस्योत्पत्तिर्यथा । वैश्यायां ब्राह्मणाज्जातोऽम्बष्ठो गान्धिको वणिक् । कंसकारशङ्खकारौ ब्राह्मणात् सम्बभूवतुः ॥ इतिवृहद्धर्मपुराणम् ॥ अपिच । विश्वकर्मा च शूद्रायां वीर्याधानं चकार सः । ततोवभूवुः पुत्रा श्चनवैते शिल्पकारिणः । मालाकारः कर्मकारः शङ्खकारः कुविन्दकः । कुम्भकारः कंसकारः षडेते शिल्पिनोवरा ॥ इतिब्रह्मवैवर्त्तपुराणम् ॥

कंसजित् । पुं । वासुदेवे । श्रीकृष्णे ॥ कंसं जयति । जिजये । क्विप् । तुक् ॥

कंसवती । स्त्री । कंसस्य भगिन्याम् ॥

कंसहा । पुं । देवकीसुते ॥ कंसं हन्ति । हन० । क्विपचेति क्विप् ॥

कंसा । स्त्री । कंसवत्याम् । वसुदेवानुजपत्न्याम् ॥

कंसारातिः । पुं । श्रीकृष्णे ॥ कंसस्य

कंसारिः । पुं । अरातिः अरिर्वा ॥

कंसास्थि । न । कांस्यधातौ ॥

कंसीयम् । त्रि । कंसायहिते ॥ छः ॥

कंसोद्भवा । स्त्री । सुगन्धिमृत्तिकाविशेषे । आढक्याम् । काक्ष्याम् । सौराष्ट्राम् ॥

ककन्दः । पुं । कनके । स्वर्णे ॥

ककुञ्जलः । पुं । स्त्री । चातकखगे ॥

ककुत्स्थः । पुं । सूर्यवंशजे राजविशेषे । शशादतनये । इक्ष्वाकोः पौत्रे ॥ ककुदि वृषांसे तिष्ठति । ष्ठा० । कः ॥

ककुद् । स्त्री । वृषाङ्गविशेषे ॥ श्वेतच्छत्रादौ राजचिह्ने ॥ वरे ॥ शैलशृङ्गे ॥ कं सुखं कौति । कुशब्दे । क्विप् । तुक् । पृषोदरादित्वात्दः ॥

ककुदः । पुं । न । प्रधाने । वरे । श्रेष्ठे ॥ राजचिह्ने । श्वेतच्छत्रादौ ॥ वृषाङ्गे । वृषांसस्य स्थूलमांसपिण्डे ॥ प

र्वताग्रभागे ॥ कं सुखं कौति । कु० । क्विप् । तुक् । पृषोदरादिः ॥

ककुद्मान् । पुं । वृषे । बलीवर्द्दे ॥ ऋषभौषधौ ॥ पर्वते ॥ ककुदस्ति अस्य । मतुप् । यवादित्वात्र वत्त्वम् ॥

ककुद्मती । स्त्री । कट्याम् । पीठा इति भाषा ॥ ककुद्वृषस्कन्धः । स इव मांसपिण्डः ककुत् । सोऽतिशयितो ऽस्याम् । मतुप् । यवादित्वान्न वः ॥

ककुप् । स्त्री । प्रवेण्याम् ॥ दिशि ॥ शोभायाम् ॥ चम्पकस्रजि ॥ रागिणीविशेषे ॥ अस्या लक्षणं यथा । पीतं वसाना वसनं सुकेशी वने वदन्ती पिकनाददूना । विलोकयन्ती ककुभोऽतिभीता मूर्त्तिः प्रदिष्टा ककुभस्तथेयमिति सङ्गीतदामोदरः ॥ ककते । ककलौल्ये । बाहुलकादुभप्रत्ययः ॥ यद्वा । कं वातं स्कुभ्नाति विस्तारयति । स्कुभ इति सौत्रः । क्विप् । पृषोदरादित्वात् सलोपः ॥

ककुभः । पुं । रागविशेषे ॥ वीणाङ्गे । प्रसेवके । वीणादण्डाधःस्थितं शब्दगाम्भीर्याय दारुमयं भाण्डं यच्चर्मणाच्छाद्यते तस्मिन् ॥ अर्जुनपादपे ॥ ककुभः शीतलो भग्नक्षतक्षयविषास्रजित् । मेदोमेहव्रणान्हन्ति तुवरः कफपित्तहृत् ॥ ककुभो दिशः

सन्त्यस्य बहुविस्तरत्वात् । अर्शआद्यच् ॥ पर्वतान्तरे ॥ कश्च कुश्च ककू । ते भाति । भा० । अन्तर्भावितण्यर्थः । आतोऽनुपेतिकः ॥

ककुभा । स्त्री । दिशि ॥ केन आदित्येन जलेन वा कुत्सितानि भानि नक्षत्राण्यत्रेति टाबन्तोपीति कश्चित् । तन्न । अधिकरणबहुव्रीहिप्रसङ्गात् ॥ केन कुत्सिता भाति । भादीप्तौ । सुपीतिकः । भिदाद्यङ् वा ॥ रागिणी विशेषे ॥

ककुभादनी । स्त्री । नलीनामगन्धद्रव्ये ॥

ककुभः । पुं । खगान्तरे ॥

कक्कोलः । पुं । न । स्वनामख्यातसुगन्धिद्रव्यविशेषे । कोलके । कांकला इति गौडभाषा । कांकोली-इति फलकपूर इति गन्धुला इति-च प्रसिद्धे ॥ कक्कोलं लघु तीक्ष्णोष्णं तिक्तं हृद्यं रुचिप्रदम् । आस्यदौर्गन्ध्यहृद्रोगकफवातामयान्ध्यहृत् ॥ ककते । कक० । सम्पदादित्वात् क्विप् । कोलति । कुलसंस्त्याने । ज्वलादित्वाण्णः । कक् च तत् कोलश्च ॥

कक्कोलकम् । न । कोषफले । कक्कोले । स्थूलमरिचे ॥ स्वार्थे कन् ॥

कक्खटः । त्रि । कठिने ॥ कक्खति ।

कक्खद्धसने। शकादिभ्योटन् ॥

कक्खटपत्रकः । पुं । पाट इतिगौड प्रसिद्धे वृक्षविशेषे । पट्टे । राजशणे ॥

कक्खटी । स्त्री । वर्णलेखायाम् । कठिन्याम् । खट्याम् । सैलखडी इति भाषा ॥

कक्षः । पुं । वाहुमूले । काख इतिभाषा ॥ वीरुधि । लतायाम् ॥ तृणे ॥ शुष्कतृणे ॥ शुष्कवने ॥ पापे ॥ कच्छे ॥ अरण्ये ॥ पार्श्वे ॥ कषति । कष्यते वा । कषहिंसायाम् । वृतवदिहनिकमिकषिभ्यः सः ॥

कक्षरुहा । स्त्री । नागरमुस्तायाम् ॥

कक्षशाय: । पुं । कुक्कुरे ॥

कक्षा । स्त्री । अन्तरीयवस्त्रस्य पश्चिमे ञ्चले । अधोंशुकस्य पृष्ठतो निहिताञ्चले ॥ स्पर्द्धास्पदे ॥ इभरज्ज्वाम् । गजमध्यवन्धनरज्जौ ॥ काञ्च्याम् ॥ राजद्वारप्रवेशे ॥ गेहप्रकोष्ठके ॥ भित्तौ ॥ साम्ये ॥ रथभागे ॥ उष्ट्रा(?)रिण्याम् ॥ क्षुद्ररोगविशेषे ॥ तल्लक्षणम् । वाहुपार्श्वांशकक्षेषु कृष्णस्फोटां सवेदनाम् । पित्तप्रकोपसम्भूतां कक्षामित्यभिनिर्दिशेदिति ॥ कषति कष्यतेवा । कष० । वृत्तिसेकृतेटाप् ॥

कक्षापटः । पुं । कौपीने ॥ इतिहला युधः ॥

कक्षावेक्षकः । पुं । शुद्धान्तपाले ॥ उद्यानपाले ॥ रङ्गाजीवे ॥ कवौ ॥ षिङ्गे ॥ द्वाःस्थे ॥ कक्षायाः अवेक्षकः ॥

कक्षीवान् । पुं । स्फोटायने ऋषिविशेषे ॥ कक्ष्या अस्ति अस्य । मतुप् । आसन्दीवदष्ठीवदितिनिपातनात् कक्ष्यायाः सम्प्रसारणम् ॥ कक्ष्यावान् अन्यत्र ॥

कक्षोत्था । स्त्री । भद्रमुस्तायाम् ॥

कक्ष्यम् । न । एषणिकापाषे । काँटेकी कटोरी इति भाषा ॥ इतिमिताक्षरा ॥

कक्ष्या । स्त्री । गुञ्जतिकायाम् ॥ हर्म्यादिप्रकोष्ठे । राजगृहादेर्वेष्टनावच्छिन्नेदेशे । राजगृहादीनां प्राप्रकोष्ठके ॥ सप्तकक्ष्या अतिक्रम्येति यथा ॥ सादृश्ये ॥ कक्षरज्जौ ॥ काञ्च्याम् । मेखलादामनि ॥ यथा । परिधानादधिः कक्ष्या निबद्धा ह्युसुरीमतेति ॥ मध्येभवन्धने । गजमध्यवन्धनरज्जौ ॥ यथा । हेमकक्ष्यागजा इति ॥ उद्योगे ॥ यथा । परार्थवद्धकक्ष्याणां तादृशा मद्विधः कुतः ॥ कक्षेभवा । शरीरावयवाद्यत् ॥

कङ्कः । पुं । छद्मद्विजे ॥ काँक इतिगौडभाषा प्रसिद्धे पक्षिविशेषे । लोह

पृष्ठे । कँकहडा इति भाषा॥ यमे ॥ युधिष्ठिरनृपे। अजातशत्रौ॥ कंस भ्रातरि । उग्रसेनसुते ॥ महाराज वृते ॥ कङ्कते। ककिगतौ । अच्॥

कङ्कटः । पुं । कवचे । सन्नाहे ॥ कङ्कते । ककिलौल्ये। शकादिभ्योऽटन्॥ यद्वा। कं सुखं कटति। कटे॰। मू॰कः॥

कङ्कटकः । पुं । सन्नाहे । तनुत्रे । वर्म्मणि ॥ स्वार्थे कन्॥

कङ्कणम् । न । करभूषणे । कडा इति भाषा ॥ हस्तसूत्रे । कङ्गणा इति भाषा॥ मण्डने ॥ गुर्व्वक्षरे ऽ॥ कंशुभं कणति । कणशब्दे । अच् । कङ्कते वा । ककिलौल्ये । वहुलमन्यत्रापीति अनुदात्तेतश्चहलादेरितिवा युच् । पृषोदरादित्वात्सत्वम् ॥ शेखरे ॥

कङ्कणी । स्त्री । क्षुद्रघण्टिकायाम् । किङ्किण्याम् । कण्ठाभरणविशेषे ॥ कँगणीति भाषाप्रसिद्धे स्त्रीणांहस्ताभरणे॥ कङ्कनम्। ककिगतौ । घञ्। कङ्के गतौ अणति । अण शब्दे। अच् । गौरादित्वान् ङीष्। शकन्ध्वादि: ॥ यद्वा। कं सुखं कणति। कण॰ । पचाद्यच् ॥

कङ्कणीका । स्त्री । प्रतिसरायाम् । क्षुद्रघण्टिकायाम् ॥ कँगणीति प्रसिद्धे स्त्रीणांकरभूषणे ॥ चङ्कणयते । कणशब्दे । अस्माद्यङ्लुगन्तात् चङ्क्किणः कङ्कणचेति ईकन् । धातोः कङ्कणादेशश्च ॥

कङ्कतम् । न । प्रसाधन्याम् । कङ्घी इति भाषा ॥ कङ्कते। ककि॰। बाहुलकात् अतच् ॥

कङ्कतिका । स्त्री । कङ्कते । प्रसाधन्याम् ॥ कङ्कते। ककिगतौ। बाहुलकादतच्। गौरादित्वान् ङीष्। स्वार्थे कन्। केण इति ह्रस्वः ॥ यद्वा । कस्य शिरसोङ्काः । शकन्ध्वादिः। कङ्के ष्वतति । क्वुन् ॥ बलाप्रभेदे । नागबलायाम् ॥

कङ्कती । स्त्री । कङ्कतिकायाम् ॥

कङ्कत्रोटः । पुं । काँकिला इतिगौड-भाषा प्रसिद्धे मत्स्यविशेषे । जल-व्यधे ॥

कङ्कत्रोटिः । पुं । कङ्कत्रोटमत्स्ये ॥ कङ्क इव त्रोटिर्यस्य ॥

कङ्कपत्रः । पुं । शरविशेषे ॥ कङ्कस्य पत्राणीव पत्राणि यस्य॥

कङ्कमाला । स्त्री । करतालीवाद्ये ॥

कङ्कमुखः । पुं । न । सन्दंशे । सँडसी सडाँसीतिच भाषा ॥

कङ्करः । त्रि । कुत्सिते ॥ न । तक्रे ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥

कङ्करोल: । पुं । निकोचकवृक्षे । अङ्कोठे । टेरा इतिभाषा ॥ काँकरोल इति गौडभाषाप्रसिद्धायां लतायाम् ॥

कङ्कशत्रु: । पुं । पृश्निपर्ण्याम् ॥

कङ्का । स्त्री । उत्पलगन्धिके । कृष्णताम्रे । गोशीर्षचन्दने ॥ उग्रसेनस्य-कन्यायाम् । वसुदेवानुजपत्न्याम् ॥

कङ्काल: । पुं । शरीरास्थि । त्वङ्मांसरहिते शरीरारम्भकेऽस्थिपञ्जरे । करङ्के । अस्थिपञ्जरे ॥ कं सुखं शिरो वा कालयति । कलक्षेपे । चुरादि: । अच ॥ यद्वा । कङ्कते । ककिगतौ । बाहुलकात्कालन् ॥

कङ्कालमाली । पुं । रुद्रे । विरूपाक्षे ॥ कङ्कालमाला अस्ति अस्य । व्रीह्यादित्वादिनि: ॥

कङ्कु: । स्त्री । कांगुनी इतिख्याते कङ्गुधान्ये ॥ न । कंसासुरभ्रातरि ।

कङ्कुष्ठम् । न । पर्वतीयमृत्तिकाविशेषे । कालकुष्ठे । रङ्गदायके ॥ यथा । हिमवत्पादशिखरे कङ्कुष्ठमुपजायते । तत्रैकं नलिकाख्यं स्याद्न्यद्रेणुकं स्मृतम् ॥ पीतप्रभं गुरु स्निग्धं श्रेष्ठं कङ्कुष्ठमादिमम् । श्यामं पीतं लघु त्यक्तसत्वं नेष्टं हि रेणुकम् ॥ कङ्कुष्ठं रेचनं तिक्तं कटूष्णं वर्णकारकम् । कृ

मिघ्नोघोदराध्मानगुल्मानाहकफापह्रमिति ॥

कङ्केरु: । पुं । काकविशेषे । द्वारवलिभुजि ॥

कङ्केलि: । पुं । अशोकद्रुमे ॥

कङ्केल्ल: । पुं । वास्तूके ॥

कङ्केल्लि: । पुं । अशोकवृक्षे । वञ्जुले ॥

कङ्गुम् । न । भोगे ॥ पापभोगे ॥

कङ्गु: । स्त्री । काँगनीतिप्रसिद्धे धान्यविशेषे । प्रियङ्गौ ॥ स्त्रियां कङ्गुप्रियङ्गू द्वे कृष्णरक्तसिताास्तथा ॥ पीता चतुर्विधा कङ्गुस्तासां पीतावरा स्मृता ॥ कङ्गुस्तु भग्नसन्धानवातकृद्बृंहणी गुरु: । रूक्षश्लेष्महरातीव वाजिनां गुणकृद्भृशम् ॥ कम् अङ्गति । अगिगतौ । अङ्गयतिवा णयन्त: । मृगय्वादित्वात् कु: । शकन्ध्वादि: ॥

कङ्गुनी । स्त्री । कांगनी इतिभाषाप्रसिद्धे धान्यविशेषे । पीततण्डुले ॥ चीनके । अत्यन्तसुकुमारे ॥

कङ्गुनीपत्रा । स्त्री । तृणविशेषे । पण्यान्धायाम् ॥

कङ्गू: । स्त्री । धान्यभेदे । प्रियङ्गौ ॥

कच: । पुं । केशे ॥ बृहस्पते: पुत्रे ॥ वन्धे ॥ शुष्कव्रणे ॥ कच्यते । कचबन्धने । पुंसीतिघ: ॥ कचत्यात्मानंवा । पचाद्यच् ॥ मेघे इतिशब्दमाला ॥

कचङ्गनम् । न । करशून्यहट्टे । निर्मुंटे । पैंठ इतिभाषा ॥

कचङ्गलः । पुं । पाथोधौ । समुद्रे ॥

कचपम् । न । तृणे ॥ पत्रे ॥ शाकपत्रे ॥ कचते । कचबन्धने । उषिकुटिदलिकच्चिखजिभ्यः कपन् ॥

कचपक्षः । पुं । केशसमूहे ॥ पाशः पक्षश्च हस्तश्च कलापार्थाः कचात्परे ॥

कचपाशः । पुं । केशसमूहे ॥

कचरिपुफला । स्त्री । शमीवृक्षे ॥

कचहस्तः । पुं । केशसमूहे ॥

कचा । स्त्री । हस्तिन्याम् ॥

कचाकुः । त्रि । दुराधर्षे ॥ दुःशीले ॥ पुं । भुजङ्गमे ॥

कचाग्रम् । न । वालाग्रे । त्रसरेणवष्टके ॥

कचाचितः । त्रि । विकीर्णकेशे ॥

कचाटुरः । पुं । दात्यूहे । शितिकण्ठे ॥

कचामोदम् । न । वाला इतिप्रसिद्धे वालके ॥

कचुः । स्त्री । कच्व्याम् । अरवीं कचालु इतिच भाषा ॥

कचेलम् । न । पत्रीनिबन्धने ॥

कच्चटम् । न । जलपिप्पल्याम् ॥

कच्चरः । त्रि । मलिने ॥ कुत्सितंचरति । पचाद्यच् । रथवदयोश्चेतिच कारात् कोःकततत्पुरुषइतियोगविभागाद्वा कोःकत् ॥ न । तक्रे ॥

कच्चित् । अ । कामप्रवेदने ॥ साभिलाषप्रश्ने । इष्टपरिप्रश्ने ॥ हर्षे ॥ मङ्गले ॥ कादिति कुशब्दादेशः । कत् चित् अनयोःसमाहारद्वन्द्वः ॥

कच्छः । पुं । अनूपे । जलप्रायदेशे ॥ नदीपर्वतादिजलाशयसमीपे । तटे ॥ तुन्नद्रुमे ॥ नौकाङ्गे ॥ काछ इतिभाषाप्रसिद्धे परिधानाञ्चले । कच्छायाम् ॥ अत्रस्मृतिः । वामे पृष्ठे तथा नाभौ कच्छत्रय मुदाहृतम् । एभिः कच्छैःपरीधत्ते योविप्रः स शुचिः स्मृतः इति ॥ परिधानाद्वहिः कच्छानिबद्धाह्यासुरीभवेत् । इतियाज्ञवल्क्यः ॥ पुं भूम्नि । देशविशेषे ॥ यथा । गणेश्वरात् पूर्वभागे समुद्रादुत्तरे शिवे । कच्छदेशः समाख्यातस्तन्त्रे श्रीशक्ति सङ्गमे इति ॥ कचति कचदीप्तौ । बाहुलकाच्छः ॥ यद्वा । केनकृणाति । उछृदिर्दीप्तिदेवनयोः । अन्येभ्योपीति डः । कंजलं छ्यति परिच्छिनत्ति । छोछेदने । आतोनुपेतिकः ॥ त्रि । जलप्रान्ते ॥ परिधानाञ्चले कच्छो जलप्राये त्रिलिङ्गकइत्यमरः ॥

कच्छकः । पुं । तुन्नके । तूणी इति प्रसिद्धे वृक्षे ॥

कच्छटिका । स्त्री । कच्छायाम् । कछोटी इतिभाषा ॥ इतिशब्दरत्नावली ॥

कच्छपः । पुं । पञ्चनखे जलजन्तुविशेषे । कमठे । कूर्मे । कच्छुवा इति भाषा ॥ अस्यमांसप्रकारो गुणाश्च । तप्ततोये परिक्षिप्तं सम्यक् स्विन्नञ्च कच्छपम् । तन्मांसं खर्परान्मुक्तं खण्डितं स्वल्पखण्डकैः ॥ पाचितं सार्षपे तैले हिङ्गुसैन्धवसंयुते । वेसवारसमायुक्ते दाडिमेन सहाम्लिते ॥ कच्छपो बलदो वातपित्तनुत् पुंस्त्वकारकः इति ॥ पुनश्च । कच्छपो बलकृच्छीघ्रं वातजिच्छुक्रकारकः । स्निग्धोष्णः प्रीणनःसद्यो विपाके कटुकः स्मृतइति ॥ कुबेरस्य निधिविशेषे ॥ मल्लस्यबन्धविशेषे ॥ मद्यस्ययन्त्रविशेषे ॥ कच्छेन पिबति । पा० । सुपीतियोगविभागात्कः ॥

कच्छपिका । स्त्री । क्षुद्ररोगविशेषे ॥ तल्लक्षणम् । ग्रथिताः पञ्च वा षड्वा दारुणाः कच्छपोन्नताः । कफानिलाभ्यां पिडका ज्ञेयाः कच्छपिकाबुधैरिति ॥ प्रमेहोपेक्षयाजातदशपिडकान्तर्गतपिडकाविशेषे ॥ लक्षणन्तु । सदाहा कूर्मसंस्थाना ज्ञेया कच्छपिका बुधैरिति ॥

कच्छपी । स्त्री । वाणीवीणायाम् ॥ दुलौ । कमठ्याम् ॥ क्षुद्ररोगविशेषे । कच्छपिकायाम् ॥ कच्छं कच्छे वा पिबति । कच्छेन पातिवा । सुपीतिकः । गापोष्टकतु न पिबतेः सुराशीध्वोरितिवचनात् । गतिकारकेतिसुबुत्पत्तेः प्राक् समासः । जातेरिति ङीष् ॥

कच्छरुहा । स्त्री । दूर्व्वायाम् ॥ कच्छे रोहति । रुह० । इगुपधेतिकः ॥

कच्छा । स्त्री । वाराह्याम् । गृष्टिभेषजे ॥ चीरिकायाम् । झिल्ली मजीरा इतिचभाषा । झिंझीपोका इति गौडभाषा ॥ परिधानापराञ्चले । काछ इतिभाषा ॥ अदन्तत्वाट्टाप् ॥

कच्छाटिका । स्त्री । कच्छटिकायाम् ॥

कच्छुः । स्त्री । रोगविशेषे ॥ तल्लक्षणं यथा । सूक्ष्माबह्व्यः पिडकाः स्राववत्यः पामेत्युक्ता कण्डुमत्यः सदाहाः । सैवस्फोटैस्तीव्रदाहैरुपेता ज्ञेया पाण्योः कच्छुरुग्रास्फिचेश्चेति ॥

कच्छुघ्नी । स्त्री । पटोले ॥ क्षुपाप्रभेदे ॥

कच्छुरः । पुं । पुंश्चले ॥ त्रि । पामने । पामासहिते ॥ कच्छूरस्ति अस्य । कच्छ्वा ह्रस्वत्वञ्चेतिरः ॥

कच्छुरा । स्त्री । शूकशिम्ब्याम् ॥ शठ्याम् । गन्धशठ्याम् ॥ दुस्पर्शायाम्

॥ यवासे ॥ पुंस्त्वत्याम् ॥ कच्छूं राति । राहाने । आत इति कः । पृषोदरादित्वात् ह्रस्वः ॥

कच्छूः । स्त्री । खाज इतिप्रसिद्धेपामरोगे ॥ कषति । कषहिंसायाम् । कषेश्छश्चेत्यूः ॥

कच्छूमती । स्त्री । शूकशिंब्याम् ॥ त्रि । कच्छूयुक्ते ॥

कच्छोटिका । स्त्री । कच्छे । परिधानाञ्चले । कछोटी इतिभाषा ॥

कच्वी । स्त्री । अरवीं घुंआ इति प्रसिद्धे शाकविशेषे । वितण्डायाम् ॥

कजम् । न । कमले ॥ केजातम् । जनी । डः ॥

कज्जलम् । न । काजल इति प्रसिद्धे अञ्जने । लोचके ॥ पुं । मेघे ॥

कज्जलध्वजः । पुं । दीपे ॥ कज्जलं ध्वजं यस्य ॥

कज्जलरोचकः । पुं । न । ज्योत्स्नावृचे । दीपवृचे । दीवट इति भाषा ॥

कज्जला । स्त्री । मत्स्यविशेषे । कज्जल्याम् ॥

कज्जली । स्त्री । मत्स्यविशेषे ॥ मिश्रितरसगन्धके ॥ यथा । शुद्धं सूतं तथागन्धं खल्ले तावद्विमर्द्दयेत् । सूतं न दृश्यते यावत् किन्तु कज्जलवद्भवेत् ॥ एषा कज्जलिका ख्याता दृंहणी वी

र्यवर्द्धिनी । नानानुपानयोगेन सर्वव्याधिविनाशिनीति ॥

कञ्चटम् । न । जलतण्डुलीये । लाङ्गल्याम् । काँचडादाम इतिगौडप्रसिद्धे जलजशाकविशेषे ॥ पानीयतण्डुलीयो यस्तत्कञ्चट मुदाहृतम् । कञ्चटं तिक्तकं रक्तपित्तानिलहरं लघु ॥ चँवराई शाकस्य विशेषे ॥ इति भावप्रकाशः ॥

कञ्चडः । पुं । कञ्चटप्रभेदे । चक्रमर्द्दे । अम्बुपे ॥

कञ्चारः । पुं । सूर्य्ये ॥

कञ्चिका । स्त्री । वंशशाखायाम् । कुञ्चिकायाम् । कमची इतिभाषा ॥ चुद्रस्फोटे ॥

कञ्चुकः । पुं । वारवाणे । भटादेश्चोलकाकृतिसन्नाहे ॥ लोहवर्मणि ॥ कञ्चते । कचिदीप्ति वन्धनयोः । वाहुलकादुकन् ॥ कवचे ॥ निर्मोके । अहिनिर्ल्वयिन्याम् । सर्पत्वचि । काँचली इतिभाषा ॥ चोलके । कूर्पासे । अङ्गिकायाम् । अङ्गिया काँचुली चोली इतिचभाषा ॥ वस्त्रे ॥ वर्द्धापकगृहीताङ्गस्थितवस्त्रे ॥

कञ्चुकालुः । पुं । सर्पे ॥

कञ्चुकी । पुं । अन्तःपुराध्यचे । सौविदल्ले । स्थापत्ये । राज्ञांस्त्यगारेव

क्षीरचाधिकृते ॥ पिङ्गे ॥ कट्टौ । सर्पे ॥ जीङ्गकद्रुमे ॥ यवे ॥ चणके ॥ आवद्रुकवचे ॥ कञ्चुकस्योलकोऽस्यस्य । अतइनिः ॥ न स्यात् कर्मणि कञ्चुकीति स्मृतिः ॥

कञ्चुकी । स्त्री । ओषधिप्रभेदे ॥ क्षीरीशवृक्षे ॥

कञ्चुलिका । स्त्री । कञ्चुके । स्त्रीणामङ्गरक्षिणाम् ॥

कञ्जः । पुं । केशे ॥ विरिञ्चौ । चतुरानने ॥ न । पीयूषे ॥ पद्मे ॥ कम् जले जातम् । जनी० । डः ॥

कञ्जकः । पुं । मयना इति प्रसिद्धपक्षिविशेषे ॥ इतिशब्दचन्द्रिका ॥

कञ्जजः । पुं । ब्रह्मणि । विश्वसृजि ॥

कञ्जनः । पुं । कन्दर्पे । कामे ॥ मयना इति प्रसिद्धे पक्षिणि ॥

कञ्जयोनिः । पुं । शालूके ॥ कञ्जस्य पद्मस्य योनिरुत्पत्तिस्थानम् ॥

कञ्जलः । पुं । मयनाइ प्रसिद्धे पक्षिणि ॥

कञ्जारः । पुं । जठरे ॥ सूर्ये ॥ विरिञ्चौ ॥ वारणे ॥ मुनौ ॥ कञ्जति । कञ्जिः सौत्रः । कञ्जिसृजिभ्यांचिदित्यारन्

कञ्जिका । स्त्री । ब्राह्मणयष्टिकावृक्षे । वह्मनेटी इतिभाषा ॥

कटः । पुं । श्रोणौ ॥ कटिपार्श्वे ॥ किलिञ्जे । वीरणनडादिमये तृणासने । चटाई माँदरी इतिभाषा ॥ अतिशये ॥ समये ॥ गजगण्डे ॥ तृणे ॥ शवे ॥ शवरथे ॥ ओषधौ ॥ श्मशाने ॥ त्रि । क्रियाकारे ॥ कटति कट्यतेवा कटे वर्षावरणयोः । पचाद्यच् । पुंसीतिघः ॥

कटंवरा । स्त्री । कटुरोहिण्याम् । कटुकीतिख्यातायाम् ॥ कटंवृणोति । वृञ्व० । संज्ञायां भृतृ इति खच् । अरुर्द्विषदितिमुम् ॥

कटकः । पुं । न । अद्रेर्नितम्बे । मेखलाख्ये पर्वतमध्यभागे ॥ वलये । बाहुभूषणे ॥ हस्तिनांदन्तमण्डले ॥ चक्रे ॥ सामुद्रलवणे ॥ राजधान्याम् ॥ नगर्याम् ॥ सेनायाम् ॥ कटति कट्यते वा कटे० । कृञ्शिल्पिसंज्ञयोः । कृञादिभ्यः संज्ञायां वुन्निति वुन् वा ॥ सानौ ॥

कटकी । पुं । नगे । पर्वते ॥ सेनाध्यक्षे ॥ कटकोऽस्यास्ति । इनिः ॥

कटकोलः । पुं । पतद्ग्रहे । निष्ठीवनपात्रे । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

कटकृत् । त्रि । तृणासनकर्त्तरि ॥

कटखादकः । पुं । काचकलशे ॥ काके ॥ जम्बुके । त्रि । खादके । भक्षके ॥

कटङ्कटः । पुं । अग्नौ ॥

कटङ्कटेरी । स्त्री । दारुहरिद्रायाम् ॥ हरिद्रायाम् ॥

कटप्रूः । पुं । महादेवे ॥ विद्याधरे ॥ अक्षदेवने ॥ कामरूपिणि ॥ राक्षसे ॥ कीटे ॥ कटं प्रवते तच्छीलः । प्रुङ्गतौ । क्विब्वचिप्रच्छीति क्विपदीर्घौ ॥

कटप्रोथः । पुं । स्फिचि । कट्याम् ॥

कटभङ्गः । पुं । सस्यानां हस्तच्छेदे ॥ नृपात्यये । राजविनाशे ॥

कटभी । स्त्री । ज्योतिष्मत्याम् ॥ वृक्षभेदे । स्वादुपुष्पे । कटभीतु प्रमेहार्शोनाडीव्रणविषकृमीन् । हन्त्युष्णा कफकुष्ठघ्नी कटु कृष्णाकीर्त्तिता ॥ तत्फलं तद्गुणं ज्ञेयं विशेषात् कफशुक्रकृत् । श्वेता चेद्गुणसंयुक्ता ॥ कटवङ्गाति । अन्येभ्योपीतिडः । गौरादिः ॥ काँटाशिरीष इतिगौडभाषाप्रसिद्धे वृक्षविशेषे ॥ अपराजितायाम् ॥

कटमालिनी । स्त्री । मदिरायाम् ॥

कटम्बः । पुं । वाद्यभेदे ॥ बाणे ॥ कटति । कटे० । कृकदिकडिकटिभ्योम्बच ॥

कटम्भरः । पुं । श्योनाकवृक्षे ॥ कटभीवृक्षे ॥

कटम्भरा । स्त्री । प्रसारण्याम् । गन्धभादालिया इति गौडभाषा ॥ रोहिण्याम् । कटकी इतिभाषा ॥ हस्तिन्याम् । हथिनी इतिभाषा ॥ कलम्बिकायाम् ॥ गोलायाम् ॥ वर्षाभ्वि ॥ मूर्वायाम् ॥ कटं विभर्त्ति । डुभृञ धा० । संज्ञायांभृतृवृजिधारिसहितपिदमः इति खच् । मुम् ॥

कटवणः । पुं । भीमसेने ॥

कटशर्करा । स्त्री । गाङ्गेष्ठीलतायाम् । नाटा इतिगौडभाषा ॥

कटाक्षः । पुं । अपाङ्गदृष्टौ ॥ कटौ अतिशयितौ अक्षिणी यत्र । बहुव्रीहौसक्थ्यक्ष्णोरितिषच ॥ कटं गण्डमक्षति वा । अक्षूव्याप्तौ । कर्मण्यण् ॥ भक्तेषु तिर्यङ्निपाताकृपादृष्टिः कटाक्षः ॥

कटायनम् । न । वीरणे ॥

कटारः । पुं । नागरे । कामिनि ॥

कटाहः । पुं । कूर्मकर्परे । कमठपृष्ठे ॥ द्वीपप्रभेदे ॥ तैलादेः पाकपात्रे ॥ जायमानविषाणाग्रमहिषीशावके । महिषीशिशौ ॥ खर्परे ॥ नरके ॥

कटिः । स्त्री । श्रोण्याम् ॥ कट्यते । कटे आवरणे । सर्वधातुभ्यइन् ॥

कटित्रम् । न । रसनायाम् । काञ्च्याम् । करधनी कौंधनी तगडी इति भाषा ॥ कटिवस्त्रे ॥ कटिचर्मणि ॥

कटी । पुं । इभे । गजे ॥ त्रि । कटवति ॥

कटिप्रोथ: । पुं । स्फिचि । चूतड इति भाषाप्रसिद्धे कटिदेशस्थमांसपिण्डे ॥ प्रोथति । प्रोथृपर्याप्तौ । पुंसीति घ: । कट्या: प्रोथो मांसपिण्ड: ॥

कटिरोहक: । पुं । हस्तिपश्चाद्भागारोहके ॥

कटिल्लक: । पुं । कारवेल्ले ॥ कटति । कटे० । बाहुलकादिल्ल: । स्वार्थे कन् ॥

कटिशीर्षक: । पुं । कटिदेशे ॥

कटिशूल: । पुं । कटिदेशस्थे शूलरोगे ॥ अस्यौषधं यथा । रजनीकदलीक्षारलेप: सिध्मविनाशन: । कुष्ठस्य भागमेकन्तु पथ्याभागद्वयं तथा ॥ उष्णोदकेन सम्पीत्वा कटिशूलविनाशनमिति ॥

कटिशृङ्खला । स्त्री । चितिकायाम् । कटिधार्यक्षुद्रघण्टिकायाम् ॥

कटिसूत्रम् । न । चन्द्रहार गोट् इति गौडभाषाप्रसिद्धे कट्यलङ्कारविशेषे ॥

कटी । स्त्री । पिप्पल्याम् ॥ श्रोणिदेशे ॥ कट्यते । कटे० । सर्वधातुभ्य इन् । कृदिकारादिति कटाच्छ्रोणिवच न इति गौरादिषु पाठाद्वा ङीष् ॥

कटीतल: । पुं । न्युब्जखड्गे । बाँका खाँडा इति भाषा । खुर्खुडी इति खुखडी इति च नेपालभाषा ॥

कटीर: । पुं । जघने ॥ कन्दरे ॥ न । कटौ ॥ कटति कट्यते वा कटीगतौ कटे० वा । कृगॄशॄपॄकुटिपटिशौटिभ्य ईरन् ॥

कटीरक: । पुं । नितम्बे ॥ कटीरएव । स्वार्थे क: ॥

कटु: । पुं । रसविशेषे । चर्परा इति भाषा । झाल इति गौड भाषा ॥ कटू रूक्ष: स्तन्यमेद:श्लेष्मकण्डूविषापह: । वातपित्तकृदाग्नेय: शोषी पाचनरोचकृत् ॥ चम्पकवृक्षे ॥ चीनकर्पूरे ॥ पटोले ॥ कटुकीलताया‌म् ॥ स्त्री । कटुक्याम् । कटुरोहिण्याम् ॥ प्रियङ्गुवृक्षे ॥ राजिकायाम् ॥ न । अकार्ये ॥ दूषणे ॥ त्रि । कटुरसयुक्ते ॥ सुगन्धौ ॥ तीक्ष्णे ॥ मत्सरे ॥ अप्रिये ॥ कटत्यावृणोति तीक्ष्णतया मुखम् । कटे० । कटिवटिभ्यांचेत्युः । वस्तुतस्तु शृस्वृस्निहित्रप्यसिवसिहनिक्लिदिबन्धिमनिभ्यश्च चकारात् कटिवटिभ्यामिति स्वनयोज्ज्वलदत्तादिप्रदर्शनात् । स्त्रियां वोतोगुणवचनादिति ङीषि कट्वी कटु र्वा ॥ कटति । मृ० उर्वा ॥

कटुक: । पुं । पटोले ॥ सुगन्धितृणे ॥ अर्कवृक्षे ॥ कुटजवृक्षे ॥ राजसर्षपे ॥ न । व्योषे । त्रिकटुनि ॥ स्वार्थे क: ॥

कटुकन्दः । पुं । शिग्रुवृक्षे ॥ आर्द्रके । शृङ्गवेरे॥ लशुने ॥ कटुः कन्दोऽस्य॥

कटुकफलम् । न । कक्कोले ॥

कटुकस्नेहः । पुं । सर्षपे ॥

कटुका । स्त्री । क्षुद्रचञ्चुक्षुपे ॥ कटुरोहिण्याम् । कटम्बरायाम् । कुटुकी इतिभाषा ॥ कटुका कटुका पाके तिक्ता रूक्षा हिमा लघुः । भेदिनीदीपनी हृद्या कफपित्तज्वरापहा प्रमेहश्वासकासास्रदाहकुष्ठकृमि प्रणुत् ॥ ताम्बूल्याम् ॥ राजिकायाम् ॥ तिक्तालाबुके ॥

कटुकी । स्त्री । कटुकायाम् । मत्स्यपित्तायाम् । शतपर्व्वायाम् ॥ कुटकी इति भाषा ॥

कटुकीटः । पुं । मशके ॥

कटुक्वाणः । पुं । टिट्टिभे ॥

कटुग्रन्थि । न । पिप्पलीमूले ॥ शुण्ठ्याम् ॥

कटुचातुर्जातकम् । न । एलात्वक्पत्रकमरिचात्मकचतुष्के ॥ इतिराजनिर्घण्टः ॥

कटुच्छदः । पुं । तगरवृक्षे । टगर इति गौडभाषा ॥

कटुतिक्तकः । पुं । भूनिम्बे ॥ शणवृक्षे ॥

कटुतिक्तिका । स्त्री । कटुतुम्ब्याम् ॥

कटुतिन्दुकः । पुं । कुपीलौ । कुचला इतिभाषा ॥

कटुतुण्डी । स्त्री । लताप्रभेदे । तिक्ततुण्ड्याम् । कटुतराइ इति गौड भाषा ॥

कटुतुम्बी । स्त्री । इक्ष्वाकौ । तिक्तालाबाम् ॥ कटुतुम्बी हिमा हृद्या पित्तकासविषापहा । तिक्ता कटु र्विपाके च वातपित्तज्वरान्तकृत् ॥ कटुश्चासौ तुम्बी च ॥

कटुत्रयम् । न । त्रिकटुनि ॥ कटूनां त्रयम् ॥

कटुदला । स्त्री । कर्कट्याम् । ककडी इतिभाषा ॥

कटुनिष्पावः । पुं । नदीनिष्पावधान्ये ॥

कटुपत्रः । पुं । पर्पटे ॥ सितार्जके ॥

कटुपत्रिका । स्त्री । कारीवृक्षे ॥

कटुफलः । पुं । पटोले ॥ इतिराजनिर्घण्टः ॥

कटुफला । स्त्री । श्रीवल्लीवृक्षे ॥

कटुभङ्गः । पुं । }
कटुभद्रम् । न । } शुण्ठ्याम् ॥

कटुमञ्जरिका । स्त्री । अपामार्गे ॥

कटुमोदम् । न । जवादिनामसुगन्धिद्रव्ये ॥

कटुरवः । पुं । मण्डूके ॥

कटुरोहिणी । स्त्री । कटुकायाम् । अशोकरोहिण्याम् ॥ काण्डेरुहा स्वर्गा-

ष्णा ॥ कटुश्चासौ रोहिणीच ॥

कटुवार्त्ताकी । स्त्री । श्वेतकराटकार्या-म् ॥

कटुबीजा । स्त्री । पिप्पल्याम् ॥

कटुशृङ्गालम् । न । गौरसुवर्णशाके ॥

कटुस्नेहः । पुं । सर्षपे ॥ गौरसर्षपे ॥

कटूत्कटम् । न । आर्द्रके ॥

कटूत्कटकम् । न । शुराठ्याम् ॥

कटोरम् । न । कटोरा इति प्रसिद्ध पात्रे ॥ यथोक्तं मेरुतन्त्रे ५ प्रकाशे । स्वल्पर्पटे संयुतकाचकूप्यां दत्त्वामुखं लोहपलोहतश्चैः । निष्कासितो धूमरसस्तु तस्य सौगन्धिकैः काचकटोरकेच इत्यादि ॥ जैमिन्याश्वमेधिके पर्वणि ९ ऽध्यायेपिच । रम्यां देवकीदत्तं पात्रे काञ्चननिर्मिते । कटोराणां चतुःषष्टिः पात्रस्योभयतः स्थिता इति ॥कटति । कटे० । ओलच् । रलयोरैक्यम् ॥

कटोरकम् । न । कटोरा इतिप्रसिद्ध पात्रभेदे ॥ स्वार्थेकः

कटोरा । स्त्री । स्वनामख्यातपात्रे । इति ब्रह्मवैवर्त्तपुराणम् ॥

कटोलः । पुं । कटुरसे ॥ चण्डाले ॥ कटति । कटे० । कपिगडिगण्डिकटिपटिभ्य ओलच् ॥

कटोलकः । पुं । कटोलार्थे ॥ स्वार्थे कः ॥

कटोलवीणा । स्त्री । केन्दुडा इति गौडभाषाप्रसिद्धे यन्त्रे । चण्डालवल्लक्याम् ॥ कटोलस्य चण्डालस्य वीणा ॥

कट्टारः।पुं।कटिशस्त्रे।कटार इतिभाषा॥

कट्फलः । पुं । कायफल इति प्रसिद्ध वृक्षे । श्रीपर्णिकायाम् । कुमुदिकायाम् ॥ कट्फल स्तुवरस्तिक्तः कटुर्वातकफज्वरान् । हन्ति श्वासप्रमेहार्शः कासकराठामयारुचीः ॥ कटति । कटे० । क्विप् । कट्फलमस्य ॥

कट्फला । स्त्री । गम्भार्य्याम् ॥ इन्द्रवारुण्याम् ॥ काकमाच्याम् ॥ देवदाल्याम् ॥ वार्त्ताक्याम् ॥ स्वर्गेर्व्वारौ ॥

कट्वङ्गः । पुं । सूर्यवंशजे दिलीपनृपतौ ॥ श्योनाकद्रुमे । सोनापाठा इति-भाषाप्रसिद्धे ॥ कटूनि अङ्गान्यस्य ॥

कट्वरम् । न । दधिसरे ॥ व्यञ्जने ॥ तक्रे ॥ दध्नः ससारकस्यात्र तक्रं कट्वरमुच्यते ॥ कटति । कटे० । छित्त्वरछत्त्वरधीवरपीवरमीवरचीवरतीवरनीवरगह्वरकट्वरसंयद्वराइतिष्वरजन्तं साधु ॥

कट्वी । स्त्री । कटुकायाम् ॥ लताविशेषे । कटुकवल्ल्याम् । काष्ठवल्लिकायाम् ॥ सुकाष्ठायाम् ॥ बोतोगुणवच-

नादिति ङीष् ॥

कठः । पुं । मुनिविशेषे ॥ कठशाखाध्ययनकर्त्तरि ॥ कठशाखाभिन्ने ॥ ऋचांप्रभेदे ॥ स्वरे ॥ यजुश्शाखाविशेषे ॥ कठेन प्रोक्तमधीते । वैशम्पायनान्तेवासित्वात् जातस्यणिनेः कठचरकाल्लुगिति लुक् ॥

कठमर्द्दः । पुं । शिवे ॥

कठरः । पुं । कठिने ॥

कठा । स्त्री । करिण्याम् ।

कठाकुः । पुं । पक्षिणि ॥ कठति । कठ कृच्छ्रजीवने । कठिकुषिभ्यां काकुः ॥

कठाहकः । पुं । दात्यूहखगे ॥

कठिञ्जरः । पुं । तुलस्याम् । पर्णासे ॥ कृष्णवर्वरायाम् ॥ कठिनं जरयति । जृष वयोहानौ । ण्यन्तः । कर्मण्यण् । पृषोदरादिः ॥

कठिनः । त्रि । क्रूरे । निष्ठुरे । कठोरे ॥ स्तब्धे ॥ न । स्थाल्याम् ॥ वैद्यशास्त्रप्रसिद्धेषु यवान्यजाजीचिकटुभूनिम्बादिद्रव्येषु ॥ कठति । कठ० । बहुलमन्यत्रापीति इनच् ॥

कठिनपृष्ठकः । पुं । कमठे । कूर्मे ॥

कठिना । स्त्री । गुडशर्करायाम् ॥

कठिनिका । स्त्री । कठिन्याम् ॥

कठिनी । स्त्री । वर्णलेखिकायाम् । पाकशुक्लायाम् सेलखड़ी इतिभाषा ॥ गुणिगणगणनारम्भे न पतति कठिनी ससम्भ्रमायस्य । तेनाम्बायदि सुतिनी वद बन्ध्या कीदृशी नाम ॥

कठिल्लः । पुं । कारवेल्ले ॥ कठति । कठशोके । बाहुलकादिल्लः ॥

कठिल्लकः । पुं । कारवेल्ले ॥ तुलस्याम् ॥ पुनर्नवायाम् ॥ स्वार्थे कन् ॥

कठी । स्त्री । कठेन प्रोक्तमधीयानायाम् ब्राह्मण्याम् ॥ शाखाध्येतृवाचित्वेन जातित्वात् ङीष् ॥

कठेरः । पुं । कृच्छ्रजीविनि । दरिद्रे ॥ कठति । कठकृ० । पतिकठिकुठीभ्येरक् ॥

कठेरुः । पुं । चामरवाते । मन्थरौ ॥

कठोरः । त्रि । कठिने ॥ कठति । कठ० । कठिचकिभ्यामोरन् ॥ पूर्णे ॥ कठोरताराधिपलाञ्छनच्छविः । इति माघः

कडः । पुं । मूर्खे ॥ कडति । कडमदे । पचाद्यच् ॥

कडकम् । न । सामुद्रे । त्रिकूटे । करकच इति गौडभाषाप्रसिद्धे सामुद्रलवणे ॥

कडङ्करः । पुं । माषमुद्गादिकाष्ठे । बुसे ॥ कडङ्करोति । कृ० । कडङ्करदक्षिणादिति निपातनात् खच् ॥

कडङ्करीयः । त्रि । } कडङ्करार्हे गवि ॥
कडङ्कर्य्यः । त्रि । }

कडङ्गर मर्हति । कडङ्गरदक्षिणा च्छचेति छ: यतच ॥

कडङ्ग: । पुं । सुराविशेषे ॥

कडङ्गर: । पुं । बुसे ॥ गृणाति गिरति वा । गृशब्दे निगरणे वा । अच् । कडस्य गर: । कडङ्गरेतिनिर्देशान्मुम् ॥ यद्वा । कडति । कड० । क्विप् । कडश्च तत् अङ्गञ्च । कडङ्गं राति । रा० । क: ॥

कडचम् । न । पात्रविशेषे ॥

कडम्ब: । पुं । शाकनाडिकायाम् । कलम्बे । डाँठ डंठल इतिभाषा ॥ कोणे । प्रान्तभागे ॥ कडति । कड० । कुमादित्वडीत्ययमच । केन. लम्बते वा लवि० । अच् । डलयोरैक्यम् ॥ अग्रभागे ॥

कडम्बक: । पुं । कलम्बे ॥ स्वार्थे कन् ॥

कडम्बी । स्त्री । कलम्बीशाके ॥

कडार: । पुं । पिङ्गलवर्णे ॥ त्रि । पिङ्गलवर्णवति ॥ कडारस्तृणवह्निशदिस्य न्ये इतिभरत: ॥ दासे ॥ गडति । गड सेचने । गड: कडचेत्यारन् ॥

कण: । पुं । अतिसूक्ष्मे । लेशे ॥ धान्यांशे । चूर्णतण्डुले ॥ सूक्ष्मस्तण्डुलावयव: कणइति व्याख्यातार: ॥ वनजीरके ॥ कणति । कण निमीलने । पचाद्यच् ॥

कणगुग्गुलु: । पुं । गुग्गुलुप्रभेदे । वंशपीते । स्वर्णकर्णे । गन्धराजे ॥

कणजीर: । पुं । श्वेतजीरके ॥

कणजीरकम् । न । क्षुद्रजीरके । सूक्ष्मगन्धिनि ॥

कणभ: । पुं । कीटविशेषे ॥

कणभक्षक: । पुं । भारिटखगे । श्यामचटके । शैशिरे ॥

कणलाभ: । पुं । आवर्त्ते । जलभ्रमे ॥

कणा । स्त्री । जीरके ॥ कुम्भीरमक्षिकायाम् ॥ पिप्पल्याम् ॥ श्वेतजीरके ॥ अच् ॥ टाप् ॥

कणाटीन: । पुं । } खञ्जनपक्षिणि ॥
कणाटीर: । पुं । }
कणाटीरक: । पुं । }

कणाद: । पुं । वैशेषिकदर्शनकर्त्तरि मुनिविशेषे । काश्यपे ॥

कणिक: । पुं । कणायाम् ॥ शत्रौ ॥ नीराजनाविधौ ॥ सूजीइतिभाषाप्रसिद्धे शुष्कगोधूमचूर्णे ॥

कणिका । स्त्री । अन्यस्मत्सूक्ष्मवस्तुनि ॥ अग्निमन्थे । अरणीतिख्याते ॥ कणति । कणगतौ । पचाद्यच । स्वार्थे कन् । इत्वम् ॥ यद्वा । कणति । कणशब्दे । क्वुन् ॥ कणा: सन्त्यस्यवा । अतइनिठनाविति ठन् ॥

कणितम् । न । पोडितानां शब्दे । आ

स्वनादे ॥ इति हेमचन्द्र: ॥

कणिशम् । न । शस्यमञ्जर्याम् । धान्यादिशीर्षे ॥ कणाय: कणा: सन्त्यस्य । लोमादित्वाच्छ: ॥ यद्वा । कणिनं स्वावयवं श्यति । शोतनूकरणे । आत इति क: ॥

कणी । स्त्री । चयकण्टलतायाम् ॥ कणिकायाम् ॥ न । अल्पे ॥

कणीचि: । स्त्री । कणीच्यर्थेषु ॥ कणति । कणगतौ । इकणिभ्यामीचि: ॥

कणीची । स्त्री । पुष्पितलतायाम् ॥ गुञ्जायाम् ॥ कणाची इति किरीची इतिच प्रसिद्धे शकटे ॥ कृदिकारादितिङीष् ॥

कणे । अ । अभिलाषातिशये । ससमीप्रतिरूपकोऽयं निपात: ॥

कणेर: । पुं । कर्णिकारवृक्षे ॥

कणेरा । स्त्री । वेश्यायाम् ॥ हस्तिन्याम् ॥

कणेरु: । स्त्री । कर्णिकारे ॥ करिण्याम् ॥ वेश्यायाम् ॥

कण्टक: । पुं । न । सूच्यग्रे ॥ क्षुद्रशत्रौ ॥ मत्स्यादिकीकसे ॥ नैयायिकादिदोषोक्तौ ॥ रोमाञ्चे ॥ द्रुमाङ्गे । कांटा इति भाषा ॥ केन्द्रे । लग्नचतुर्थसप्तमदशमस्थानेषु ॥ यथा ॥ लग्नाम्बुद्यूनकर्माणि केन्द्रमुक्तं च कण्टकम् । चतुष्टयञ्चाम्बुखेटोवली लग्ने विशेषत इति ॥ वेणी ॥

कण्टकद्रुम: । पुं । शाल्मलिवृक्षे ॥ इति राजनिर्घण्ट: ॥

कण्टकप्रावृता । स्त्री । गृहकन्यायाम् । घृतकुमार्याम् ॥

कण्टकफल: । पुं । क्षुरे । गोक्षुरे ॥

कण्टकवृन्ताकी । स्त्री । वार्त्ताक्याम् ॥

कण्टकश्रेणी । स्त्री । कण्टकार्याम् ॥ कण्टकानां श्रेणी यस्याम् ॥

कण्टकागार: । पुं । सरटजन्तौ ॥

कण्टकाढ्य: । पुं । कुब्जकवृक्षे ॥ त्रि । कण्टकयुक्ते ॥

कण्टकारिका । स्त्री । निदिग्धिकायाम् । वृहत्याम् । भटकटैया इति भाषा ॥ कण्टकान् इयर्त्ति । ऋगतौ । कर्मण्यण् । स्वार्थेकन् । कण्टकारिका फले ॥ कण्टकारिकाया: फलम् । हरीतक्यादिभ्यश्चेति विकारावयवप्रत्ययस्य लुप् । हरीतक्यादिषु लिङ्गमेवप्रकृतिवन्न सङ्ख्या ॥

कण्टकारी । स्त्री । व्याघ्याम् । कण्टकारिकायाम् । भटकटैया इति भाषा ॥ कण्टकारी कण्टकिनी तथा स्वादुश्च शुक्लका । चक्षुष्या चत्वशोथघ्नी ग्राहिणी ज्वरदाहनुत् ॥ दीपनं यहरीलघ्वीग्रहण्यर्शोऽतिसारजित् ॥

सुश्रुतेतु । कण्टकारी सरा तिक्ता कटुकादीपनी लघुः । रूक्षोष्णापाचनीकासश्वासज्वरकफानलान् ॥ निहन्ति पीनसं पार्श्वपीडाकृमिहृदामयान्। तयोःफलं कटुरसं पाकेच कटुकं भवेत् ॥ शुक्रस्यरेचनं भेदि तिक्तं पित्ताग्निकृल्लघु । हन्यात् कफमरुत्कण्डूकासमेदकृमिज्वरान् ॥ कण्टकारीकृतः क्वाथः सकृष्णः सर्वकासहा ॥ तद्वत् प्रोक्तासिता क्षुद्राविशेषाद्गर्भकारिणी ॥ शाल्मल्याम् ॥ कण्टकान् ऋयर्त्ति । ऋगतौ । कर्मण्यण् । ङीप् ॥

कण्टकारीफलम् । न । कण्टकार्य्याः फले ॥ कण्टकारीफलं तिक्तं कटुकं दीपनं लघु । रूक्षोष्णं श्वासकासघ्नं ज्वरानिलकफापहम् ॥ शाकप्रकारस्तु । तोयाप्लुत्स्विन्नबृहतीफलमार्द्रकच्च दण्डाहतं चिरविपाचितमाज्यकेन । चूर्णेन सैन्धवभवेन विमिश्रितञ्च वह्निं प्रबोधयति कासनिषारयतीति ॥

कण्टकालुकः । पुं । यवासे । यासे ॥

कण्टकाशनः । पुं । उष्ट्रे ॥ कण्टकानि अशनं यस्य ॥

कण्टकाष्ठीलः । पुं । मत्स्यविशेषे । कुलिशे ॥

कण्टकितः । त्रि । पुलकिते ॥

कण्टकी । पुं । मत्स्ये ॥ खदिरवृक्षे ॥ विकङ्कते । मदनवृक्षे ॥ गोक्षुरे ॥ वंशे ॥ वदरवृक्षे ॥ कण्टकाः सन्त्यस्मिन् । इनिः ॥

कण्टकिनी । स्त्री । वार्त्ताक्याम् ॥ क्षोणाभिरण्याम् ॥ मधुखर्जूर्याम् ॥

कण्टकिफलः । पुं । कटहल इतिप्रसिद्धे वृक्षविशेषे । पनसे ॥ कण्टकाःसन्त्यस्य । अत इनिठनौ वितीनिः । कण्टकि फलमस्य ॥ समष्ठिलावृक्षे ॥

कण्टकिलः । पुं । बेडुवाँश इति गौडभाषाप्रसिद्धे वंशविशेषे ॥

कण्टकिलता । स्त्री । त्रपुष्याम् । खीरा इति भाषा । कण्टकिनीचासौ लताच ॥

कण्टकी । स्त्री । वार्त्ताकीविशेषे । कण्टीवाबैंगन इति भाषा ॥

कण्टकुरण्टः । पुं । झिण्ट्याम् ॥

कण्टतनुः । स्त्री । वृहत्याम् ॥

कण्टदला । स्त्री । केतक्याम् ॥

कण्टपत्रः । पुं । विकङ्कतवृक्षे ॥

कण्टपत्रफला । स्त्री । ब्रह्मदण्ड्याम् ॥

कण्टपादः । पुं । विकङ्कतवृक्षे ॥

कण्टफलः । पुं । क्षुद्रगोक्षुरे ॥ पनसे ॥ धुस्तूरे ॥ लताकरञ्जे ॥

कण्टफला । स्त्री । देवदालीलतायाम् ॥

कण्टलः । पुं । वावले । वबूलइति भाषा ॥ इतिशब्दचन्द्रिका ॥

कण्टवल्ली । स्त्री । श्रीवल्लीवृक्षे ॥

कण्टवृक्षः । पुं । तेजःफलवृक्षे ॥

कण्टाफलः । पुं । कण्टकिफले । कटहल इति भाषा ॥ विशेषात् पनसं वर्ज्यं गुल्मिभिर्मन्दवह्निभिः ॥

कण्टार्गला । स्त्री । नीलझिण्ट्याम् ॥

कण्टालुः । पुं । वंशे ॥ वृहत्याम् ॥ वार्त्ताक्याम् ॥ वर्बूरे ॥

कण्टाह्वयम् । न । पद्मकन्दे ॥

कण्ठी । पुं । कलाये ॥ अपामार्गे ॥ खदिरे ॥ गोक्षुरे ॥

कण्ठः । पुं । मदनद्रुमे ॥ होमकुण्डाद्बहिरङ्गुलिपरिमितेस्थाने ॥ यथा । खाता द्वाद्योऽङ्गुलः कण्ठः सर्वकुण्डेष्वयंविधिरिति ॥ त्रि । गले । ग्रीवाग्रभागे ॥ अत्र विशुद्धनामषोडशदलपद्म मस्ति ॥ सन्निधाने । निकटे ॥ ध्वनौ ॥ कणति । कणशब्दे कणः ॥ यद्वा । कण्ठते । कठिशोके । अच् ॥

कण्ठकूणिका । स्त्री । वीणायाम् ॥

कण्ठतलासिका । स्त्री । अश्वग्रीवावेष्टकरज्जुचर्म्मादौ ॥ इति शब्दमाला ॥

कण्ठनीडकः । पुं । चिल्लपक्षिणि । चील इति भाषा ॥ इतित्रिकाण्डशेषः ॥

कण्ठनीलकः । पुं । उल्कायाम् । मसाल इतिभाषा ॥ इतिशब्दमाला ॥

कण्ठपाशकः । पुं । हस्तिकण्ठवेष्टकरज्जौ ॥

कण्ठभूषा । स्त्री । ग्रैवेयके । कण्ठी गोपसकरी इतिभाषा ॥ भूष्यतेऽनया । भूष अलङ्कारे । गुरोश्चेत्यः । कण्ठस्यभूषा ॥

कण्ठमणिः । पुं । ग्रैवेयकमणौ । काकले ॥ कण्ठस्य मणिः ॥

कण्ठशुद्धिः । स्त्री । गलस्य कफाद्यलिप्तत्वे ॥

कण्ठसूत्रम् । न । स्तनालिङ्गने ॥ यथा । यत्कुर्वते वक्षसि वल्लभस्य स्तनाभिघातं निविडोपगूह्य । परिश्रमार्थं शनकैर्विदग्धास्तत्कण्ठसूत्रं प्रवदन्तिसन्त इति ॥

कण्ठाग्निः । पुं । पक्षिणि ॥ कण्ठे अग्निरस्य ॥ इति त्रिकाण्डशेषः ॥

कण्ठालः । पुं । शूरणे ॥ युद्धे ॥ गोणीप्रभेदे । खुर्जी इतिभाषा ॥ क्रमेलके ॥ नौकायाःखनित्रे ॥

कण्ठाला । स्त्री । जालगोणिकायाम् ॥

कण्ठिका । स्त्री । कण्ठाभरणे । एकलडीकण्ठी इति भाषा ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥

कण्ठी । स्त्री । गले ॥ अश्वकण्ठवेष्टनर

ज्जुचर्म्मादौ ॥

कण्ठीरवः । पुं । सिंहे ॥ मत्तमातङ्गे ॥ पारावते ॥

कण्ठीरवी । स्त्री । वासकवृक्षे ॥

कण्ठेकालः । पुं । महादेवे ॥ कण्ठेकालोऽस्य । हलदन्तादित्यलुक् ॥

कण्ठ्यः । त्रि । कण्ठभवे शब्दादौ ॥ कण्ठहिते ॥ उभयत्र शरीरावयवत्वात् यत् ॥

कण्डनम् । न । निस्तुषीकृतौ । उदूखलादिना तण्डुलादे र्निर्मलीकरणे । कुटना इतिभाषा ॥

कण्डनी । स्त्री । उलूखले ॥ मुषले ॥

कण्डरा । स्त्री । महास्नायौ । महास्नाम् ॥

कण्डिका । स्त्री । वेदैकदेशे ॥

कण्डुः । स्त्री । कण्डूयायाम् । गात्रविघर्षणे ॥ कण्डते । खण्डमदे । मृगय्वादित्वात् कुप्रत्ययः ॥

कण्डुरः । पुं । कारवेल्ललतायाम् ॥ कुन्दरुके ॥

कण्डुरा । स्त्री । आत्मगुप्तायाम् । शूकशिंब्याम् ॥ अस्यास्त्वपर्य्यायम् ॥ कण्डूं राति । रादाने । आतोऽनुपसर्गे कः । पृषोदरादित्वात् ह्रस्वः ॥

कण्डूः । स्त्री । खाज इतिप्रसिद्धे रोगे । खर्ज्ज्वाम् । कण्डूयायाम् ॥ कण्डूयनम् । कण्डूञ् गात्रविघर्षणे । सम्पदादित्वात् क्विप् ॥

कण्डूकरी । स्त्री । शूकशिंब्याम् ॥

कण्डूघ्नः । पुं । आरग्वधे ॥ गौरसर्षपे ॥

कण्डूतिः । स्त्री । कण्डूयाम् । खाज इति भाषा ॥ कण्डूयतेः क्तिच् ॥

कण्डूयनम् । न । कण्डूयाम् ॥

कण्डूयमानः । त्रि । कण्डूयितरि । कषमाणे ॥

कण्डूया । स्त्री । कण्डूयने । खर्ज्ज्वाम् ॥ कण्डूयनम् । कण्डूञ्० । कण्ड्वादिभ्योयक् । अप्रत्ययात् ॥

कण्डूयिता । त्रि । कण्डूयमाने ॥

कण्डूरा । स्त्री । शूकशिम्बायाम् । मर्कट्याम् ॥ कण्डूं राति । रा० । आत इति कः ॥

कण्डूलः । पुं । शूरणे ॥ त्रि । कण्डूयुक्ते ॥

कण्डोलः । पुं । उष्ट्रे ॥ गोणीप्रभेदे ॥ पिटे । वंशादिनिर्म्मिते धान्यादिस्थापनभाण्डे ॥ कण्डते । खण्डमदे । बाहुलकादोलच् ॥ यद्वा । कपिगण्डिगण्डीतिसूत्रे कण्डेः पाठादोलच् ॥

कण्डोलकः । पुं । कण्डोले ॥

कण्डोलवीणा । स्त्री । कोंदुवा इति

गौडभाषा प्रसिद्धे वाद्ययन्त्रे। चण्डा लवह्नक्याम्। किङ्करीति प्रसिद्धे वाद्ये॥ कण्डते। कडि०। बाहुलका ट्टोलच्। कण्डोलस्य वीणा॥

कण्डोली। स्त्री। कण्डोलवीणायाम्॥

कण्डूघः। पुं। शूककीटे। शूयापोका इतिगौड भाषा॥

कण्वः। पुं। मुनिविशेषे॥ पुरुवंशजाताप्रतिरथनामचत्रियपुत्रे॥यथा।सुमतिर्ध्रुवोऽप्रतिरथः कण्वोऽप्रतिरथात्मजः। तस्य मेधातिथिस्तस्मात् प्रस्कण्वाद्यादिजातयः। इतिश्रीभागवतम्॥ न। पापे॥ कणनम्। कणशब्दे। उल्वादयश्चेतिसाधुः॥ कणति। अशूषुषिलटिकणीत्यादिनाक्वन्वा॥

कतः। पुं। मुनिविशेषे॥ कतकवृत्ते॥

कतकः। पुं। तिक्तफले। पयःप्रसादिनि। निर्मली इतिभाषा॥ कतकस्य फलं नेत्र्यं जलनिर्मलकारकम्। वातश्लेष्महरं शीतं मधुरं तवरं गुरु॥

कतफलः। पुं। कतकवृत्ते॥

कतमः। पुं। बहूनां जातिपरिप्रश्ने॥ किमो डतमच्॥

कतमालः। पुं। वह्नौ॥

कति। चि। कियति। सङ्ख्यापरिमाणप्रश्ने॥ का सङ्ख्यापरिमाणमेषाम्। किमः सङ्ख्यापरिमाणे डतिचेति डतिः। नित्यंबहुवचनान्तोयम्॥

कतिथः। त्रि। कतीनां पूरणः॥ षट्कतिकतिपयचतुरांथुगिति डटिथुगागमः॥

कतिपयः। त्रि। कतिशब्दार्थे। कितनेक इतिभाषा॥

कतिपयथः। त्रि। कतिपयानां पूरणे। षट्कतीत्यादिना कतिपयस्याऽसङ्ख्यात्वेपि अतएवज्ञापकाड्डट् तस्मिन् थुगागमः॥

कत्तृणम्। न। रामकर्पूर इतिगौडभाषाप्रसिद्धे सुगन्धितृणविशेषे। पौरे। सौगन्धिके। रौहिषे॥ अस्यगुणाः। कटुत्वम् तिक्तत्वम् कफशस्त्रशल्यादिदोषवालग्रहविनाशित्वमिति राजनिर्घण्टः॥ चाकुलिया इति गौडभाषाप्रसिद्धे पृश्नौ॥ पृश्निकायाम्। कुम्भिकायाम्॥ कुत्सितं तृणम्। तृणेच जाताविति कोः कत्॥

कत्तोयम्। न। मद्ये। मैरेये॥

कत्थनम्। न। श्लाघायाम्॥ कत्थ०। ल्युट्॥

कत्त्वरम्। न। स्कन्धे

कथकः। त्रि। कथोपजीविनि॥ एकनटे। नाटकवर्णनकर्त्तरि॥ वक्तरि॥ यथा। वायुक्तसाध्यनियमच्युतो

पिकथके संपाधिकङ्गाथ इतिचिन्तामणिः ॥ कथयति । कथवाक्यप्रबन्धे । वहुलमन्यत्रापीति कुन ॥

कथङ्कथिकः । त्रि । प्रश्नकर्त्तरि । प्रष्टरि ॥

कथङ्कथिकता । स्त्री । पृच्छायाम् ॥ इति हेमचन्द्रः ॥

कथङ्कारम् । अ । केन प्रकारेण कृत्वेत्यर्थे । कथमित्यर्थे ॥ अनर्थकादेव करोतेः कथम्पूर्वात्णमुल् ॥

कथञ्चन । अ । केनाप्यंशेनेत्यर्थे ॥

कथञ्चित् । अ । अतिप्रयत्नेनेत्यर्थे ॥

कथनम् । न । कथायाम् । कहना इति भाषा ॥ इतिहलायुधः ॥

कथम् । अ । हर्षे ॥ गर्हायाम् ॥ प्रकारार्थे ॥ सम्भ्रमे ॥ प्रश्ने ॥ सम्भावनायाम् ॥ केन प्रकारेण । किमर्थेति यमः ॥

कथमपि । अ । यत्नगौरवे ॥ वाढमित्यर्थे ॥ कथमादितथाप्यन्तं यत्नगौरव भेदयोः ॥

कथम्भूतः । त्रि । किम्प्रकारे ॥ कं प्रकारं किंवा प्रकार मापन्नः । द्वितीयान्तात्पिथमुः ॥

कथा । स्त्री । प्रवन्धकल्पनायाम् ॥ प्रबन्धकल्पनां स्तोकसत्यां प्रज्ञाः कथां विदुः । परस्पराश्रया या स्यात् सा मताख्यायिका क्वचिदिति कोलाहलाचार्यः ॥ पक्षप्रतिपक्षोपन्यासेन विचारणायाम् ॥ नैयायिकमतेहि नानावक्तृकपूर्वपक्षसिद्धान्तवान् वाक्यसन्दर्भः कथा । तद्भेदास्त्रयः । वादो जल्पो वितण्डाचेति ॥ कथा काद्म्बर्यादिस्वरूपा सैवगद्यपद्यमयी चम्पूरितिग्रन्थान्तरे ॥ कथयति । कथवाक्यप्रबन्धे । चितिपूजिकथिकुम्बिचर्चश्चेत्यङ् । टाप् ॥

कथाप्रसङ्गः । त्रि । वातूले ॥ वार्त्तायाम् । गोष्ठीवचने ॥ विषवैद्ये ॥

कथाप्राणः । त्रि । कथके । कथोपजीविनि । नाटकवक्तरि ॥ कथायां प्राणाः यस्य ॥

कथितः । त्रि । उक्ते । कहा इतिभाषा ॥ कथ० । क्तः ॥

कदः । पुं । मेघे ॥ कं जलं ददाति । डुदाञ् । कः ॥

कदकः । पुं । उल्लोचे । वितानं ॥

कदध्वा । पुं । कापथे । निन्द्यमार्गे ॥ कुत्सितोऽध्वा । कुगतीतिसमासः । कोः कत् तत् पुरुषेऽचीति कदादेशः ॥

कदनम् । न । मर्द्दे । युद्धे ॥ पापे ॥ वाधायाम् ॥ मारणे ॥

कदन्नम् । न । कुत्सितान्ने ॥

कदम्ब: । पुं । नीपे । प्रियके ॥ कदम्बो मधुर: शीत: कषायो लवणो गुरु: । सरो विष्टम्भकृद्रूक्ष: कफस्तन्यानिल प्रद: ॥ अन्यसाञ्च: । नीपो महाकद म्ब:स्याद्धाराकदम्बइत्यपि । द्विती योऽल्पप्रसरश्च हलपुष्प: कदम्बकइ त्यस्यभेद: । तथाऽन्येपि । हारिद्र स्तुरसीवल: । धूलीकदम्बको धा-राकदम्ब: षट्पदप्रिय: ॥ हलपुष्प: केशराढ्य: प्रावृषेण्य: कदम्बक: । नीपोमहा कदम्बोपि तथा बहुफ लोमत: ।इत्यमरटीकायां भरत:॥ सर्षपे ॥ देवताडकतृणे ॥ न । नि कुरम्बे । सङ्घे । समूहे ॥ कदति ।कद: सौत्रोधातु: । कृकदिकडि कटिभ्योम्बच् ॥

कदम्बक: । पुं । हरिद्रौ ॥ कदम्बार्थेषु ॥ स्वार्थेकन् ॥ यद्वा । कदति कन्दय तिवा । कदहिंसायाम् । कदि आ-ह्वाने रोदने च । कृकदीत्यम्बच् । अनित्यत्वान्नुम् । स्वार्थेक: ॥ न । निकुरम्बे । समूहे ॥

कदम्बगोलकन्याय: । पुं । कदम्बगोल कस्य सर्वावयवेषु युगपदेव पुष्पाणा मुत्पत्तिरूपे दृष्टान्तविशेषे ॥

कदम्बपुष्पा । स्त्री । मुण्डितिकायाम् । मुण्डी इतिभाषा ॥

कदम्बपुष्पी । स्त्री । महाश्रावणिकाया म् । मुण्डीर्याम् ॥

कदम्बी । स्त्री देवदाल्याम् ॥

कदर: । पुं । सोमवल्के श्वेतखदिरे ॥ कदरो विशदो वर्ण्यो मुखरोगकफा स्रजित ॥ क्रकचे । करपत्रे । कर वत करौत आरा इतिच भाषा ॥ क डाआमुडा इति गौडभाषाप्रसिद्धे व्याधिभेदे ॥ तल्लक्षणम् । शर्करोन्म थिते पादे क्षते वा कण्टकादित: । ग्रन्थि: कोलवदुत्सन्नो जायते कदर स्तु सइति ॥ अङ्कुशे ॥ दणाति । दृविदारणे । पचाद्यच् । कस्यजलस्य दर: ॥

कदर्थित: । त्रि । विडम्बिते । दूषिते ॥ कुत्सितोर्थ: कदर्थ: । को:कत् । क दर्थ: कृत: कदर्थित: ॥

कदर्य्य: । त्रि । क्षुद्रे । कृपणे । सतिवि भवे अदातरि ॥ यथा । आत्मानं धर्मकृत्यञ्च पुत्रदारांश्च पीडयन् । यो लोभात सञ्चिनोत्यर्थान् सकद र्य इतिस्मृत: ॥ कुत्सितो ऽर्य: स्वा मी ॥ कुगतीतिसमास: । को: क त् तत्पुरुषे ॥

कदल: । पुं । रम्भावृक्षे ॥ पृश्नीलताया म् ॥ कन्दते कन्द्यते वा । कदि आ-ह्वानेरोदनेच । वृषादित्वात् कलच्

कदलक: । पुं । कदलार्थे ॥ स्वार्थे कः ॥

कदला । स्त्री । पृश्निपर्ण्याम् ॥ डिम्बिकायाम् ॥ शाल्मलीवृक्षे ॥ अजादेराकृतिगणत्वाट्टाप् ॥

कदली । स्त्री । वारणबुसायाम् । रम्भायाम् ॥ यथा । माणिक्यमर्त्त्यामृतचम्पकाद्या भेदाः कदल्या बहवोऽपि सन्ति । उक्ता गुणास्तेष्वधिका भवन्ति निर्दोषता स्याल्लघुता च तेषाम् ॥ गुणान् पश्य मोचाफले ॥ पताकायाम् ॥ करिवैजयन्त्याम् ॥ मृगविशेषे ॥ के दलति । दलविशरणे । अच् । ङीष् ॥ कन्दते कन्द्यते वा कदिश्चा० । इ पादित्वात् साधुः । गौरादिः ॥

कदलीकन्दः । पुं । रम्भामूले । केराकन्द केलाकन्द इति च भाषा ॥ शीतलः कदलीकन्दो बल्यः केश्योऽम्लपित्तजित् । वह्निकृद्दाहहारी च मधुरो रुचिकारकः ॥ कन्दः कदल्या दलितो नितान्तं संस्वेदितो हिङ्गुघृतेन राद्धः । उद्धूलितः सैन्धवरेणुनाथ मरीचसम्पर्कितएव रुच्यः ॥

कदलीकुसुमम् । न । रम्भापुष्पे ॥ कदल्याः कुसुमं स्निग्धं मधुरं तुवरं गुरु । वातपित्तहरं शीतं रक्तपित्तक्षयप्रणुत् ॥

कदलीदण्डः । पुं । थोड इति गौडभाषाप्रसिद्धे मोचामध्यस्थदण्डे ॥ कृत्तः स्विन्नः सलिलविधृतः कृत्ततन्तुः प्रभिन्नः कम्बुभृष्ट्याजलविरचितः काञ्जिकक्षीरपुष्टाः । मध्ये मध्ये तनुशकलितेनार्द्रकेणातिपूर्णः स्वादुस्त्रीणां भवति सुतरां गर्भदण्डः कदल्याः ॥ योनिदोषहरो दण्डः कादल्योऽसृक्दरं जयेत् । रक्तपित्तहरः शीतः सुरुच्योऽग्निप्रवर्द्धनः ॥

कदा । अ । कस्मिन् काले । कब इति भाषा ॥ सर्वैकान्यकिंयत्तदः काले दा ॥

कदाकारः । त्रि । कुत्सितावयवे ॥ कुत्सितः आकारोऽस्य । कोः कदादेशः ॥

कदाख्यम् । न । कुष्ठौषधौ ॥ त्रि । कुत्सितनामनि ॥ कुत्सिता आख्याऽस्य । कोः कत् तत्पुरुषेचीति कदादेशः ॥

कदाचन । अ । कस्मिन्काले । किसी समयमे इति भाषा ॥

कदाचारः । त्रि । कुव्यवहारे ॥ कुत्सितः आचारो यस्य । कोः कत् आदेशः ॥

कदाचित् । अ । जातु । कस्मिंश्चित्काले प्रस्तावे ॥ कदाच चिच्च अनयोः समाहारः ॥

कदुष्णम् । न । कोष्णे ॥ ईषदुष्णम् । कवच्चोष्णे इतिपक्षेकदादेशः ॥ त्रि । तद्वति ॥

कद्रथः । पुं । कुत्सितरथे ॥

कद्रुः । पुं । पिङ्गलवर्णे ॥ त्रि । तद्वति । स्वर्णपिङ्गे ॥ क्रन्दति । कदि आह्वाने । मृगय्वादित्वात् साधुः ॥

कद्रुपुत्रः । पुं । नागे ॥ कद्र्वाःपुत्रः ॥

कद्रूः । स्त्री । नागमातरि ॥ संज्ञायामि त्यूङ् ॥

कद्वदः । त्रि । गर्ह्यवादिनि । दुर्वाचि ॥ कुत्सितंवदति । वदेः पचाद्यच् । रथवदयोश्चेति कोः कत् ॥ कुत्सितस्य वदो वा ॥

कनकम् । न । स्वर्णे । हेम्नि ॥ पुं । किंशुकवृक्षे ॥ नागकेशरवृक्षे ॥ कृष्णधत्तूरे ॥ धत्तूरे ॥ काञ्चनालवृक्षे ॥ कालीये । कृष्णचन्दने ॥ चम्पकवृक्षे ॥ कासमर्दवृक्षे ॥ कणगुग्गुलुवृक्षे ॥ लघ्वक्षे । ॥ कनति । कनीदीप्तौ । कृञादिभ्योवुन् ॥ लाक्षाद्रुमे ॥

कनकक्षारः । पुं । टङ्कणे सुहागा इति भाषा ॥

कनकदण्डः । पुं । राजशृङ्गे । राजच्छत्रे ॥ कनकस्यदण्डोऽस्मिन् ॥

कनकदण्डकम् । न । राजशृङ्गे । राजच्छत्रे ॥ स्वार्थेकन् ॥

कनकपलः । पुं । सुवर्णादिपरिमाणक षोडशमाषके । पलपरिमाणे । कुडविस्ते ॥ इतिहारावली ॥

कनकप्रभा । स्त्री । महाज्योतिष्मत्याम् ॥

कनकप्रसवा । स्त्री । स्वर्णकेतक्याम् ॥

कनकरम्भा । स्त्री । सुवर्णकदल्याम् ॥

कनकरसः । पुं । हरिताले ॥

कनकलोद्भवः । पुं । राले ॥

कनकाचलः । पुं । सुमेरुपर्वते ॥ दानविशेषे ॥ कनकमयःअचलः ॥

कनकाध्यक्षः । पुं । भैरिके । सुवर्णाधिकृते ॥ कनकस्यअध्यक्षः ॥

कनकारकः । पुं । कोविदारवृक्षे ॥

कनकालुका । स्त्री । भृङ्गारे । सौवर्णकलशे ॥ कनकस्य आलुः । संज्ञायां कन् ॥

कनकाह्वम् । न । नागकेशरपुष्पे ॥

कनकाह्वयः । पुं । धत्तूरे ॥ कनकमाह्वयोऽस्य । भुक्तेऽस्मिन् कनकवर्णपृथ्वीदर्शनात् ॥ नागकेशरे ॥

कनखलः । पुं । उग्रादेव्याःस्थाने तीर्थविशेषे ॥ उग्राकनखलेस्मृ ते तिपुराणम् ॥

कननः । त्रि । काणे । एकदृशि ॥ इति हेमचन्द्रः ॥

कनिक्या । स्त्री । समितायाम् ॥

कनिष्ठः । त्रि । अतियूनि ॥ अत्यल्पे ॥

जघन्यजे । अनुजे । पश्चाज्जाते ॥ अयमेषा मतिशये युवा अल्पो वा । अजादीगुणवचनादेवे तीष्ठन् । युवाल्पयोःकनन्यतरस्यामिति कनादेशः ॥

कनिष्ठकम् । न । शूकतृणे ॥

कनिष्ठा । स्त्री । दुर्बलाङ्गुलौ ॥ पश्चाज्जातायाम् । अनुजायाम् ॥ कनिष्ठस्य भार्यायाम् ॥ कनिष्ठस्य स्त्री । पुंयोगलक्षणं ङीषं बाधित्वा अजादित्वा ट्टाप् ॥ नायिकाभेदे ॥

कनी । स्त्री । दुहितरि । कन्यायाम् ॥

कनीनिका । स्त्री । अक्षणस्तारके ॥ कनिष्ठाङ्गुलौ ॥ कनति । कनीदीसौ । बाहुलकादीनः । स्वार्थेकन् । टाप् । इत्त्वम् ॥

कनीयान । त्रि । कनिष्ठार्थे ॥ अयमनयोरतिशयेन युवा अल्पोवा । द्विवचनविभज्योपपदेतरबीयसुनौ ।अजादीगुणवचनादेवेति ईयसुन् । युवाल्पयोरितिकनादेशः ॥

कनीयसम् । न । ताम्रे ॥

कन्तुः । त्रि । सुखविशिष्टे । सुखिनि ॥ कं सुखम् अस्ति अस्य ॥ कं शंभ्यां वभयुस्तितुतयसः इति तुः ॥ कामदेवे ॥ कुसूले ॥ कामयते । कमुकान्तौ । अर्जिदृशिकम्यमीतिकुः प्रत्ययोधातोस्तुगागमश्च ॥ कमिमनीतितुर्वा ॥ हृदये ॥

कन्था । स्त्री । मन्मथभित्तौ । काँथ इतिभाषा ॥ प्रावरणान्तरे । स्यूतजीर्णपटनिर्मिताच्छादनवस्त्रे । कथरी गुदरी इतिचभाषा ॥ यथा । भिक्षा प्राणस्य रक्षार्थं कन्था शीतनिवारणी । अचला केशवे भक्ति र्विभवैःकिम्प्रयोजनमिति ॥ कम्यते । कमु० । बाहुलकात् थन् । टाप् ॥

कन्थारी । स्त्री । कन्थरी दुर्द्दर्षाती क्ष्णकण्टका तीक्ष्णगन्धा दुष्प्रवेशा इत्यादिपर्यायवति वृक्षे ॥

कन्दः । पुं । न । सूरणे ॥ ग्राम्य कन्दस्तु दोषलः ॥ सस्यमूले ॥ सलगम इति प्रसिद्धे मूलविशेषे । गृञ्जने ॥ पुं । मेघे ॥ योनिरोगविशेषे । तस्यनिदानलक्षणे यथा । दिवास्वापादतिक्रोधा द्व्यायामा दतिमैथुनात् । क्षताच्च नखदन्ताद्यैर्वाताद्याः कुपिता यदा । पूयशोणितसङ्काशं लकुचाकृतिसन्निभम् । उत्पद्यते यदा योनौ नाम्ना कन्दस्तु योनिजः इति ॥ सचतुर्विधः । लक्षणभेदात् । यथा । रूक्षंविवर्णं स्फुटितं वातिकं तंविनिर्दिशेत् । दाहरागज्वरयुतं विद्यात पित्तात्मकन्तुतम् ॥ नीलपुष्पप्र

सीकाशं कण्डूमन्दं कफात्मकम्। सर्वलिङ्गसमायुक्तं सन्निपातात्मकं विदुः॥ सन्निपातात्मकोऽसाध्यः शेषाः कृच्छ्रप्रसाधनाः इति॥ कन्दति कन्दयति कन्द्यते वा। कदि आह्वाने रोदनेच। अच् घञ्वा॥

कन्दगुडूची। स्त्री। गुडूचीविशेषे। कन्दामृतायाम्। पिण्डालुनि। सुथनी इति काश्यादिदेशप्रसिद्धे कन्दे॥

कन्दटम्। न। शुक्लोत्पले। कौञ्ची- इति भाषा॥

कन्दफला। स्त्री। चुद्रकारवेल्लयाम्॥

कन्दमूलम्। न। मूलके॥

कन्दरः। पुं। अङ्कुशे॥ पुं। स्त्री। गुहायाम्॥ न। आर्द्रके। शृङ्गवेरे॥ केन जलेन दीर्यते। दृविदारणे। च्छदेरप्॥

कन्दरा। स्त्री। दर्याम्। कृत्रिमाकृत्रिमे गुहाकारे गिरिविवरे॥ कन्दरा टाप्॥

कन्दराकरः। पुं। शिलोच्चये। पर्वते॥ कन्दराणामाकरः॥

कन्दरालः। पुं। गर्दभाण्डवृक्षे॥ कन्दरां लाति। ला आदाने। आत इति कः॥ प्लक्षद्रुमे॥ कपराले। आखोटवृक्षे॥ कन्दरा मलाति। अलभूषणादौ। कर्मण्यण्॥ कन्दराऽस्यास्ति मा। सिध्मादित्वाल्लच्॥

कन्दरालकः। पुं। कन्दराले॥

कन्दरी। स्त्री। गुहायाम्॥

कन्दरोद्भवा। स्त्री। क्षुद्रपाषाणभेदिनि वृक्षे॥

कन्दर्प्पः। पुं। कामदेवे॥ पुत्रोत्पत्त्यर्थो यः कामानां मध्ये कामःसच भगवतो विभूतिः॥ कमित्यव्ययं कुत्सायाम्। कुत्सितो दर्पोऽस्य अस्माद्वा॥ यद्वा। कंसुखं तच तेन वा दृप्यति। दृपहर्षमोहनयोः। पचाद्यच्॥ अथवा। के ब्रह्मणि दृप्तवान् कं ब्रह्माणं दर्पितवान् वा। पृषोदरादिः॥ ध्रुवकप्रभेदे॥ यथा। एषो विंशतिवर्णाङ्घ्रिर्भुवः कन्दर्पसंज्ञकः। वीरे वा करुणे वा स्यात् खण्डताले विधीयते इति सङ्गीतदामोदरः॥

कन्दर्पकूपः। पुं। भगे। योनौ॥

कन्दर्पजीवः। पुं। कामवृद्धिनामवृक्षे॥

कन्दर्पमुषलः। पुं। मेढ्रे। शिश्ने॥ इति त्रिकाण्डशेषः॥

कन्दर्पशृङ्खलः। पुं। शृङ्गारबन्धविशेषे॥ तल्लक्षणम्। नारी पादद्वयं स्थाप्य कान्तस्योरुद्वयोपरि। कटिञ्चालयेदाशुबन्धः कन्दर्पशृङ्खलः इति॥

कन्दलम्। न। कलापे॥ उपरागे॥ नवाङ्कुरे॥ करञ्जनौ॥ अपवादे॥ पुं।

कनके ॥ युद्धे ॥ कपाले ॥ भूमिकन्दल्याः पुष्पे ॥

कन्दलता । स्त्री । मालाकन्दे ॥

कन्दली । स्त्री । मृगविशेषे ॥ गुल्मप्रभेदे ॥ पताकायाम् ॥ पद्मबीजे ॥ कन्देसस्यमूले लीयते । लीङ् श्लेषणे । अन्येष्वपीतिडः ॥ यद्वा । कन्दते । कदि । इषा० कलच् । गौ० ङीष् ॥ भूमिकन्दल्याम् ॥

कन्दलीकुसुमम् । न । शिलीन्ध्रे ॥

कन्दवर्द्धनः । पुं । शूरणे ॥

कन्दवल्ली । स्त्री । वन्ध्याकर्कोटक्याम् ॥

कन्दवहुला । स्त्री । त्रिपर्णिकायाम् ॥

कन्दशूरणः । पुं । श्वोल्ले । शूरणे ॥

कन्दसंभवम् । न । योन्यर्शसि । योनिरक्तरोगविशेषे ॥ तस्यनिदानादि कन्दे द्रष्टव्यम् ॥

कन्दसारम् । न । नन्दनवने ॥

कन्दाढ्यः । पुं । धरणीकन्दे ॥

कन्दार्हः । पुं । शूरणे ॥

कन्दालुः । पुं । कासालौ ॥ धरणीकन्दे ॥ त्रिपर्णिकायाम् ॥

कन्दी । पुं । शूरणे ॥

कन्दिरी । स्त्री । लज्जालुवृक्षे ॥

कन्दुः । पुं । स्त्री । कडाही इति भाषाप्रसिद्धे भर्ज्जनपात्रे । स्वेदन्याम् ॥ स्कन्दति । स्कन्दिर गतिशोषणयोः । स्कन्देः सलोपश्चेत्युः ॥

कन्दुकः । पुं । गेन्दुके । गेंद इति भाषा ॥ कन्द्यते । कदि । बाहुलकादुः । कंसुखं ददाति दयते द्यति यच्छति वा मितद्रुः । स्वार्थेकन् ॥ कंशिरोदुनोति द्रवति वा । टुदु उपतापे द्रुगतौ वा । प्राग्वत् ॥

कन्दुपक्वम् । न । जलोपसेकं विना केवलपात्रे यदग्निना पक्वं भृष्टतण्डुलादि तस्मिन् ॥ यथा । कन्दुपक्वानि तैलेन पायसं दधिसक्तवः । द्विजैरेतानि भोज्यानि शूद्रगेहकृतान्यपीति तिथ्यादितत्त्वे कूर्मपुराणम् ॥

कन्दोटः । पुं । शुक्लोत्पले ॥ न । नीलोत्पले ॥

कन्दोतः । पुं । कुमुदे । निशाह्वसे ॥

कन्धः । पुं । मेघे । वारिदे ॥

कन्धरः । पुं । वारिवाहे ॥ मारिषवृक्षे । कमुजलस्य धरः ॥

कन्धरा । स्त्री । ग्रीवायाम् ॥ कंशिरो धारयति । संज्ञायां भृतृवृजीति खच् । खचिह्रस्वः ॥ यद्वा । धरति । धृञ् । पचाद्यच् । कंशिरसोधरा ॥

कन्धिः । स्त्री । ग्रीवायाम् ॥ पुं । समुद्रे ॥

कन्नम् ॥ न । पातके ॥ मूर्च्छायाम् ॥

कन्यका । स्त्री । दशवर्षायाङ्कुमार्यां

म् ॥ अज्ञाता कन्या । अज्ञातादौ
कः । क्षिपकादित्वान्नेत्वम् ॥

कन्यकाजातः । त्रि । अनूढापत्ये । का
नीने ॥

कन्यकापतिः । पुं । जामातरि ॥

कन्या । स्त्री । कुमार्य्याम् ॥ दशवर्षायां
बालिकायाम् ॥ नार्य्याम् ॥ यथाह्यष्टक
न्यासु ॥ यथा । यक्षगन्धर्व्वसिद्धानां क
न्यका नरनागयोः । विद्याधरकिम्पुरु
षपिशाचाना मर्प।हृताहृति ॥ अह
ल्याद्रौपदीताराकुन्तीमन्दोदरीष्व-
पि ॥*॥ कन्यायांजातमात्रायामुपहा
संहिकुर्व्वते । नवरात्रादिपूजार्थं जा
तातेऽष्टकुमारिका ॥ कन्यादानप्र-
सिद्ध्यर्थं वंशद्वयविवृद्धये । इतितेना
पिजननाद्दशमान्तंहितद्भवेत् ॥ क
न्याविक्रयेदोषो यथा । यः कन्यापा
लनं कृत्वाकरोति यदि विक्रयं । वि
क्रेता धनलोभेन कुम्भीपाकं सगच्छ
ति ॥ कन्यामूत्रपुरीषञ्चतत्रभक्षति
पातकी । कृमिभिर्द्दंशितः काकैर्य्या
वदिन्द्राश्चतुर्द्दश ॥ मृतश्च व्याधयो
नौच सलभेज् जन्मनिश्चितम् । वि
क्रीणीते मांसभारं वहत्येव दिवा
निशमिति ब्रह्मवैवर्त्तपुराणम् ॥ *
॥ अथ कन्या लक्षणम् । तत्रपादल
क्षणम् । स्निग्धान्नताग्रतनुताम्रनखौ

कुमार्य्याः पादौ समोपचितचारुनि
गूढगुल्फौ । श्लिष्टाङ्गुलीकमल
कान्तितलौचयस्यास्तामुद्वहेद्यदि भु
वोऽधिपतित्वमिच्छेत् ॥ १ ॥ पाद
जङ्घाजानूरुगुह्यमणीनां लक्षणानि
॥ मत्स्याङ्कुशाब्जयववज्रहलासि चि
ह्नावस्वेदनौमृदुतलौ चरणौ प्रश
स्तौ । जङ्घेच रोमरहिते विसिरे
सुवृत्ते जानुद्वयं सममनुल्वणसन्धि
देशम् ॥ २ ॥ ऊरू घनौ करिकर
प्रतिमावरोमा वश्वत्थपत्रसदृशं वि
पुलञ्चगुह्यम् । श्रोणीललाटमुरु
कूर्म्मसमुन्नतञ्च गूढोमणिश्च विपुलां
श्रियमादधाति ॥ ३ ॥ नितम्बनाभ्यो
र्लक्षणम् । विस्तीर्णमांसोपचितो
नितम्बोगुरुश्च धत्ते रशनाकलापम्
। नाभिर्गभीराविपुलाङ्गनानां प्रद
क्षिणावर्त्तगताचशस्ता ॥ ४ ॥ मध्य
स्तनोरुवक्षोग्रीवाल० । मध्यं स्त्रिया
स्त्रिवलिनाथमरोमशञ्च वृत्तौघना
वविषमौकठिनावुरस्यौ । रोमप्रव
र्ज्जितमुरोमृदुचाङ्गनानां ग्रीवाचक
म्बुनिचितार्थसुखानिधत्ते ॥ ५ ॥
अधरदन्तयोर्ल० । बन्धुजीवकुसु-
मोपमोधरोमांसलो रुचिरबिम्ब-
रूपभृत् । कुन्दकुड्मलनिभाः स
माद्विजायोषितां पतिसुखामिता

र्षदा: ॥ ६ ॥ वचननासिकादृशां-
ल० । दाक्षिण्ययुक्तं शठं परपुष्टहं
सबलगुप्रभाषित मदीनमनल्पसौ
ख्यम् । नासा समा समपुटा रुचिरा
प्रशस्ता दृङ्नीलनीरजदलद्युति-
हारिणीच ॥ ७ ॥ भ्रूललाटल० ।
नोसङ्गते नातिपृथूचरम्ये शस्तेभ्रु-
वौबालशशाङ्कवक्रे । अर्द्धेन्दु संस्था
नमरोमशञ्च शस्तं ललाटं न नतं न
तुङ्गम् ॥ ८ ॥ कर्णकेशशिरोल० ।
कर्णयुग्ममपि युक्तमांसलं शस्यते मृ
दुसमाहितं समम् । स्निग्धनील
मृदुकुञ्चितैकशोमूर्द्धजा: सुखक-
रा: समंशिर: ॥ ९ ॥ हस्तपादयो-
र्लेखाल० । भृङ्गारासनवाजिकुञ्ज-
ररथश्रीवृक्षयूपेषुभिर्मालाकुण्ड-
लचामराङ्कुशयवै: शैलैर्ध्वजैस्तोर
णै: । मत्स्यस्वस्तिकवेदिकाव्यज-
नकै: शङ्खातपत्राम्बुजै: पादे पा
णितलेथ वा युवतयो गच्छन्ति रा-
ज्ञीपदम् ॥ १० ॥ हस्तल० । नि-
गूढमणिबन्धनौ तरुणपद्मगर्भोप-
मौ करौन्नृपतियोषित स्तनुविकृ
ष्टपर्वाङ्गुली । न निम्नमतिनोन्नतं
करतलं सुरेखान्वितं करोत्यविध
वांचिरं सुतसुखार्थं सम्भोगिनीम्
॥ ११ ॥ मध्याङ्गुलिं या मणिबन्धनो

त्था रेखा गतापाणितले ऽङ्गनाया:
। ऊर्द्धस्थितापादतलेथवायं: पुंसो
यथाराज्यसुखायसास्यात् ॥ १२ ॥
कनिष्ठिकामूलभवा गता या प्रदेशि
नी मध्यमिकान्तरालम् । करोति
रेखा परमायुष: सा प्रमाण मूना
तु तदूनमायु: ॥ १३ ॥ अथापत्य
ज्ञानम् । अङ्गुष्ठमूले प्रसवस्यरेखा:
पुत्रा वृहत्य: प्रमदास्तु तन्व: । अ
च्छिन्नमध्या वृहदायुषांता: स्वल्पा
युषां छिन्नलघुप्रमाणा: ॥ १४ ॥ शुभ
लक्षणान्युक्ता अशुभलक्षणान्याह । इ
तीदमुक्तं शुभमङ्गना नामतोविपर्य
स्तमनिष्टमुक्तम् । विशेषतो ऽनिष्ट
फलानि यानि समासत स्तान्यनुकी
र्त्तयामि ॥ १५ ॥ पादयो रनिष्ट
लक्षणम् । कनिष्ठिकावातदनन्तरा
वा मर्हीनयस्या:स्पृशातिस्त्रिया:स्यात्
। गताथवाङ्गुष्ठमतीत्ययस्या:प्र दे
शिनीसा कुलटातिपापा ॥ १६ ॥ ज
ङ्घागुह्योदराणां ल० । उद्वद्धाभ्यां पि
ण्डिकाभ्यां सिरालेशुष्के जङ्घे लो-
मशेचातिमांसे । वामावर्त्तं निम्नमल्प
ञ्चगुह्यं कुम्भाकारं चोदरं दु:खितानां
म् ॥ १७ ॥ ग्रीवाल० । ह्रस्वयातिनि:
स्वतादीर्घया कुलक्षय: । ग्रीवया
पृथुलया योषित: प्रचण्डता ॥ १८

॥ नेत्रगण्डयोर्लं० । नेत्रे यस्याः केकरे पिङ्गलेषा सादुः शीला श्यावलोलेक्षणा च । कूपौ यस्या गण्डयोश्च स्मितेषु निःसन्दिग्धं बन्धकीं तां वदन्ति ॥ १९ ॥ अन्यदप्याह । प्रविलम्बिनि देवरं ललाटे श्वशुरं हन्त्युदरे स्फिजोः पतिञ्च । अतिलोमचयान्वितोत्तरौष्ठी न शुभा भर्त्तुरतीव यावदीर्घा ॥ २० ॥ स्तनकर्णदन्त ल० । स्तनौ सरोमौ मलिनोल्वणौ च क्लेशं ददाते विषमौ च कर्णौ । स्थूलाः कराला विषमाश्च दन्ताः क्लेशाय चौर्य्याय च कृष्णमांसा ॥ २१ ॥ हस्तल० । क्रव्याद्रूपैर्वृककाककङ्कैः सरीसृपोलूकसमानचिह्नैः । शुष्कैः सिरालैर्विषमैश्च हस्तैर्भवन्ति नार्यः सुखवित्तहीनाः ॥ २२ ॥ अन्यदप्याह । यातूत्तरोष्ठेन समुन्नतेन रूक्षाग्रकेशी कलहप्रियासा । प्रायो विरूपासु भवन्ति दोषा यत्राकृतिस्तत्र गुणा वसन्ति ॥ २३ ॥ अधुना शरीरक्षेत्रविभागमाह । पादौ सगुल्फौ प्रथमं प्रदिष्टं जङ्घे द्वितीयं तु सजानुचक्रे । मेढ्रोरुमुष्कञ्च ततस्तृतीयं नाभिं कटिं चैव चतुर्थमाहुः ॥ २४ ॥ उदरं कथयन्ति पञ्चमं हृदयं षष्ठमथ स्तनान्वितम् । अथ सप्तममांसजत्रुणी कथयन्त्यष्टममोष्ठकन्धरे ॥ २५ ॥ नवमं नयनेऽथ सभ्रुणी सललाटं दशमं शिरस्तथा । अशुभेष्वशुभं दशाफलं चरणाद्येषु शुभेषु शोभनम् ॥ २६ ॥ इति वाराह्यां कन्यालक्षणं नामाध्यायः । ६७ ॥ * ॥ घृतकुमार्य्याम् । सहायाम् ॥ स्थूलैलायाम् ॥ वाराहीकन्दे ॥ वन्ध्याकर्कोटक्याम् ॥ षष्ठराशौ ॥ जन्मकालीन चन्द्राश्रिततद्राशिफलम् । युवतिगे शशिनि प्रमदाजनप्रबलकेलिविलासकुतूहलैः । विमलशीलयुतोजननोत्सवैः सुविधिनाविधिना सहितः पुमान् ॥ कन्यालग्नोद्भवो मर्त्त्यो नानाशास्त्रविशारदः । सौभाग्यगुणसम्पन्नः सुन्दरः सुरतप्रियः ॥ चतुरचराहत्तिभेदे । सगौ चेत् कन्या । भास्वत्कन्या सैका धन्या । यस्याः कूले कृष्णोऽखेलत ॥ कनति । कनदीप्तौ । अघ्न्यादिः । कन्यायाः कनीनचेति निर्देशाद्यसिप्रयम इति नङीप् ॥ दक्षिणार्णवसमीपे दुर्गादेव्याम् ॥

कन्याकुब्जः । पुं । कान्यकुब्जदेशे ॥ इति हेमचन्द्रः ॥

कन्याटः । पुं । वासमग्नि ॥ इति त्रिकाण्डशेषः ॥

कन्याधिपः । पुं । बुधग्रहे ॥

कन्यापतिः । पुं । जामातरि ॥

कन्यापालः । पुं । कनैत इतिहिमगिरिप्रसिद्धे शूद्रजातिविशेषे । पालवणिजि ॥

कन्यारामः । पुं । बुद्धभेदे ॥

कन्युषम् । न । हस्तपुच्छे । इर्थोंछा अंगौछा इति भाषा ॥

कपः । पुं । वरुणे ॥

कपटः । पुं । न । व्याजे । दम्भे । छद्मनि ॥ के मूर्द्धनि पटइव आच्छादकः ॥ यद्वा । पटति । पट॰। अच् । कस्य ब्रह्मणोऽपि पटोव्यापकः ॥

कपटधारी । त्रि । छलान्वे ॥

कपटिकः । त्रि । कपटविशिष्टे । कपटिनि ॥ मत्वर्थे ठन् ॥

कपटी । त्रि । अयथार्थव्यवहारवति । दम्भविशिष्टे ॥ कपटोस्ति अस्यास्मिन्वा । इनिः ॥

कपटिनी । स्त्री । गौडभाषया चीडा नामनि गन्धद्रव्ये ॥

कपटेश्वरी । स्त्री । श्वेतकण्टकार्याम् ॥

कपर्द्दः । पुं । शिवस्यजटाजूटे ॥ वराटके ॥ पर्वपूरणे । सम्पदादित्वात् भावे क्विप् । रात्लोपः । केन सुखेन जलेन वा परं पूर्त्तिं ददाति । सुपीति योगविभागात्कः ॥ कस्य जलस्य परा पूरणेन दापयतीति वा । दैप् शोधने । आत इति कः ॥

कपर्द्दिका । स्त्री । वराटिकायाम् ॥

कपर्द्दकः । पुं । हरजटाजूटे ॥ वराचरे । वराटके ॥ अस्याः प्रभेदाः । सुवर्णवर्णा सिंही १ । धूम्रवर्णा व्याघ्री २ । पीतपृष्ठासितोदरा मृगी ३ । श्वेतवर्णा हंसी ४ । नातिदीर्घिका विदम्ना ५ ॥ इतिराजनिर्घण्टः ।

कपर्द्दी । पुं । शिवे । ईशे ॥ कपर्द्दोजटाजूटोऽस्यास्ति । इनिः ॥

कपाटम् । त्रि । अररे । कवाटे । किंवाड इतिभाषा ॥ कं वातम् शिरोवा पाटयति प्रविशते । पटगतौ । कर्मण्यण् ॥ अर्द्धर्चादि ॥

कपाटिका । स्त्री । क्षुद्रकपाटे । किवाँडी इतिभाषा ॥ कपाटेव । स्वार्थे कः । टाप् ॥

कपाटी । स्त्री । कपाटे ॥ अल्पत्वात् ङीप् ॥

कपालः । पुं । न । शिरोस्थिनि । कर्परे ॥ घटादेःशकले । खपरा इति भाषा ॥ व्रजे । समूहे ॥ यतीनां स्मयकर्पराद्भिक्षापात्रे ॥ यथा । कपालं वृक्षमूलानि कुचेलमसहायता समता चैव सर्वस्मिन्नेतन्मुक्तस्य लक्षणमिति ॥ कुष्ठरोगविशेषे ॥ तस्य

यथा यथा । कृष्णाकृणकपालाभं यद्रूक्षं परुषं तनु । कपालं तोदबहुलं तत् कुष्ठं विषमं स्मृतमिति ॥ कं पालयति । कर्मण्यण् ॥ यद्वा । कम्पते । कपिचलने । तमिविशिविडिम्रणि कुलिकपिपलिपञ्चिभ्यः कालन् । कपेरितिनिर्देशान्नलोपः । आगमशास्त्रस्यानित्यत्वं वा ॥

कपालनालिका । स्त्री । तर्क्वाम् । तर्कौ । तकुआ इतिभाषा ॥ इतित्रिकाण्डशेषः ॥

कपालभृत् । पुं । शिवे ॥ कपालं ब्रह्मकपालं वा बिभर्त्ति । डुभृञ्० । क्विप् ॥

कपालमाली । पुं । भूतेशे । शिवे ॥ कपालानां मालाविद्यते ऽस्य । व्री० इनिः ॥

कपालिका । स्त्री । भग्नमृन्मयभाजनशकले ॥ दन्तरोगविशेषे ॥ तल्लक्षणं यथा । कपालेष्विव दीर्यत्सु दन्तानां सैव शर्करा । कपालिकेति पठिता सदा दन्तविनाशिनीतिमाधवः ॥

कपाली । पुं । महादेवे । न्वकपालशालिनि ॥ कपालोऽस्ति अस्य । अतइनिः ॥ स्वनामाख्याते जाति वि० ॥ सतु ब्राह्मणकन्यायां तीवराज्जात इति पराशरपद्धतिः ॥

कपालिनी । स्त्री । दुर्गायाम् ॥ इन्नन्तात् ङीप् ॥

कपिः । पुं । सिल्हके ॥ शाखामृगे । वानरे ॥ एकैकस्योपकाराय प्राणान् दास्यामिते कपे । इति हनूमन्तं प्रति श्रीरामवाक्यम् ॥ मधुसूदने ॥ रक्तचन्दने ॥ कम्पते । कपिचलने । कुण्डिकम्प्योर्नलोपश्चेतिइप्रत्ययः ॥ वराहे ॥ कादुदकात् भूमिंपातिरक्षतिकपिर्वराहः । पातेर्बाहुलकात् किप्रत्ययः ॥

कपिकच्छुः । स्त्री । मर्कट्याम् । शूकशिम्ब्याम् । कौंच किवाँच इतिचभाषा ॥ कपिकच्छु र्भृशंवृष्या मधुरा बृंहणीगुरुः । तिक्ता वातहरी बल्या कफपित्तास्रनाशिनी ॥ तद्बीजंवातशमनंस्मृतं वाजीकरं परम् ॥ कपीनां कच्छुः कण्डूर्हेतुत्वात् ॥

कपिकच्छुफलम् । न । शूकशिम्ब्याः फले ॥ कोमलं रोमसहितं स्विन्नमाज्ये विपाचितम् । सोपस्कारे स वाह्लीके सिन्धुजेन समन्वितम् ॥ कपिकच्छुफलं दृष्यं मधुरं बृंहणं गुरु । स्निग्धं शीतानिलहरं दुष्टव्रणविनाशनम् ॥

कपिकच्छुफलोपमा । स्त्री । जतुकालतायाम् ॥

कपिकम्बुकम् । न । शिरोऽस्थिनि ॥

कपिका । स्त्री । नीलसिन्दुवारवृक्षे ॥

कपिकेतनः । पुं । अर्जुनाख्यपाण्डवे ॥ कपिः केतनं चिह्नमस्य ॥

कपिकोलिः । पुं । कोलिविशेषे ॥

कपिचूडा । स्त्री । आम्रातकवृक्षे ॥

कपिचूतः । पुं । आम्रातके । आमड़ा इतिभाषा ॥

कपिजः । पुं । तुरुष्के । सिह्लके । शिलारस इति गौडभाषा । नागौरी गूंद इति भाषा ॥

कपिजाङ्घिका । स्त्री । तैलपिपीलिकायाम् ॥

कपिञ्जलः । पुं । तित्तिरौ ॥ कपिञ्जल इतिप्राज्ञैः कथितो गौरतित्तिरः ॥ कपिञ्जल इतिख्यातो लोके कपिशतित्तिर इतिच ॥ चातकखगे ॥ ते जलेपक्षिणि ॥

कपितैलम् । न । तुरुष्कनामगन्धद्रव्ये । सिह्लके । नागौरीगूंदइतिभाषा॥

कपित्थः । पुं । कैंथ इति प्रसिद्धवृक्षे । कुचफले ॥ कपित्थोथदधित्थस्तु ग्राही फलसुगन्धकः । अचस्पन्दोदधिफलश्चिरपाकी कपिप्रियः ॥ कपित्थमामं सङ्ग्राहि कषायं लघु लेखनम् । पक्वं गुरु तृषाहिक्काशमनं वातपित्तजित् ॥ स्वाद्वम्लं तुवरं कण्ठशोधनं ग्राहि दुर्जरम् ॥ अपिच । कपित्थमामं कण्ठघ्नं विषघ्नं ग्राहि वातलम् । मधुराम्लकषायञ्च तत्सौगन्ध्याच्च रुचिप्रदम् ॥ कपयस्तिष्ठन्त्यत्र । कपिरिव तिष्ठतिवा । सुपिस्थ इतिकः । पृ० ॥

कपित्थत्वक । पुं । एलवालुके ॥

कपित्थपर्णी । स्त्री । कपित्थानीति गौडभाषाप्रसिद्धे वृक्षविशेषे । विरजायाम् । चिचपर्ण्याम् ॥

कपित्थास्यः । पुं । वानरविशेषे । गोलाङ्गूले । दधिशोणे । नगाटने ॥

कपिध्वजः । पुं । हनुमता महावीरेण ध्वजरूपतयाऽनुगृहीतेऽर्जुने ॥ कपिर्हनूमान् ध्वजे अस्य ॥

कपिनामा । पुं । सिह्लके ॥ कपिर्नामास्य ॥

कपिपिप्पली । स्त्री । रक्तापामार्गे । वशिरे ॥ सूर्य्यावर्त्तवृक्षे ॥

कपिप्रभा । स्त्री । कपिकच्छ्वाम् ॥

कपिप्रभुः । पुं । रघुनाथे । श्रीरामे ॥ कपीनां सुग्रीवादीनां प्रभुः ॥ कपिराजे ॥

कपिप्रियः । पुं । आम्रातके ॥ कपित्थे ॥ कपीनां प्रियः ॥

कपिप्रिया । स्त्री । चिञ्चायाम् । तिन्तिडीकायाम् ॥ कपीनां प्रिया ॥

कपिरथः । पुं । श्रीरामे ॥ अर्जुने ॥

कपि: रथ: रथे वा यस्य ॥

कपिल: । पुं । अनले ॥ वासुदेवे । सिद्धेशे भगवतो विभूतिविशेषे देवहूत्याङ्कर्दमप्रजापते राविर्भूते ॥ सिद्धानाङ्कपिलोमुनिरिति भगवदुक्तेः ॥ ॥ अयच्च ज्ञानभक्तिसेश्वरसाङ्ख्ययोगप्रचारार्थो भगवदवतार: ॥ अनीश्वरसाङ्ख्यमतप्रवर्त्तकेच मुनिविशेषे ॥ कुक्कुरे ॥ दानवविशेषे ॥ पिङ्गले वर्णविशेषे ॥ नीलपीत: कपिल: इति रभस: ॥ कपिलोरोचनाभविरित्यन्ये ॥ त्रि । पिङ्गलवर्णयुक्ते ॥ कवते । कद्वर्णो । कवे: पश्चेति इलच् प्रत्यय: ॥ मत्वर्थेसिध्मादित्वाल्लचवा ॥

कपिलद्युति: । पुं । सूर्य्ये ॥

कपिलद्राक्षा । स्त्री । गोस्तन्याम् । दारुहारायाम् ॥

कपिलद्रुम: । पुं । सुगन्धिकाष्ठविशेषे ॥

कपिलधारा । स्त्री । गङ्गायाम् । स्वर्णयाम् ॥ तीर्थविशेषे ॥

कपिलपुराणम् । न । कापिलेउपपुराणे ॥

कपिलशिंशपा । स्त्री । शिंशपाहच्चविशेषे । पीतायाम् । कुशिंशपायाम् ॥

कपिला । स्त्री । गोविशेषे । स्वर्णवर्णायाङ्गवि ॥ कपिलवर्णयोगात् । अमुकस्याभावात् वर्णादिति मङीप ॥ भस्मगर्भायाम् । कपिलवर्णपुष्पायां शिंशपायाम् ॥ भस्मगन्धिन्यौषधौ । रेणुकायाम् ॥ कपिलो. वर्णोऽस्त्या: । अर्श आद्यच् ॥ पुण्डरीकदिग्गजकरिण्याम् ॥ नदीविशेषे ॥ यथा । कज्जलाचलशैलात्तु पूर्वस्मिन् शुभ्रपर्वत: । यस्या सह पुरा रेमे यत्र शक्र: सुरेश्वर: ॥ ततपूर्वस्यां महादेवी नदीकपिलसंज्ञिता । तस्यांस्नात्वा नरो गङ्गास्नानजं फलमाप्नुयादितिकालिकापुराणे ८१ अध्याय: ॥

कपिलाक्षी । स्त्री । कपिलशिंशपायाम् ॥ मृगेर्वारौ ॥

कपिलाचार्य्य: । पुं । वासुदेवे ॥ कपिलस्य वै साङ्ख्यस्य मुक्तात्मतत्त्वविज्ञानस्य आचार्य्य: ॥

कपिलाश्व: । पुं । विडौजसि । इन्द्रे ॥

कपिलोमफला । स्त्री । कपिकच्छाम् ॥

कपिलोमा । स्त्री । रेणुकायाम् ॥

कपिलोहम् । न । पित्तले ॥

कपिल्लिका । स्त्री । गजपिप्पल्याम् ॥

कपिवक्त्र: । पुं । नारदे ॥

कपिवल्ल्य: । पुं । आम्रातके ॥

कपिवल्ली । स्त्री । करिपिप्पल्याम् । कोलवल्ल्याम् ॥ कापिरिव वल्ली तत्तुल्यरोमत्वात् ॥

कपिश: । पुं । [illegible] ॥

श्यावे । कृष्णपीतमिश्रितवर्णे ॥ त्रि । तद्वर्णयुक्ते ॥ कपिर्वर्णविशेषोऽस्यास्ति । लोमादित्वात् शः ॥ विरक्तसन्ध्याकपिशमित्यत्र कपिशं ताम्रमिति मल्लिनाथः ॥

कपिशा । स्त्री । माधव्याम् । माधुरीसुरायाम् ॥ नदीविशेषे ॥ टाप् ॥

कपिशाञ्जनः । पुं । शिवे ॥

कपिशापुत्रः । पुं । पिशाचे ॥

कपिशी । स्त्री । माधव्याम्मदिरायाम् ॥

कपिशीका । स्त्री । मदिरायाम् ॥ इति त्रिकाण्डशेषः ॥

कपिशीर्षम् । न । क्षयशीर्षे । प्राकाराग्रे ॥

कपिशीर्षकम् । न । हिङ्गुले ॥ खोडकशीर्षके । प्राकाराग्रे ।

कपिष्ठलः । पुं । ऋषिविशेषे ॥ कपिष्ठलोगोत्र इतिनिपातनात् षत्वम् ॥

कपीज्यः । पुं । क्षीरिकावृक्षे ॥

कपीतः । पुं । श्वेतकुष्माण्डवृक्षे ॥

कपीतनः । पुं । गर्दभाण्डे ॥ शिरीषवृक्षे ॥ आम्रातके ॥ अश्वत्थे ॥ पूगवृक्षे ॥ मालूरवृक्षे । विल्वे ॥ तनोति । तनुविस्तारे । पचाद्यच् । कपीनाम् कपेर्वर्णस्य वा तनः । अन्येषामपीतिदीर्घः ॥ यद्वा । याः लक्ष्म्याः तनः ईतनः । कपीना कपेर्वा ईतनः ॥

कपीन्द्रः । पुं । हनुमति ॥ सुग्रीवे ॥ राघवे ॥ वराहमूर्त्तौ ॥ कपिश्चासाविन्द्रश्च । कपीनामिन्द्रो वा ॥

कपीशः । पुं । हनुमति ॥ कपीशमक्षहन्तारं वन्दे लङ्काभयङ्करम् ॥ कपीनामीशः ॥

कपीष्टः । पुं । राजादनवृक्षे ॥ कपित्थे ॥

कपूयः । त्रि । कुत्सिते ॥ कुत्सितं पूयते । पूयी विसरणे । पचाद्यच् । पृषोदरादिः ॥

कपूयचरणः । त्रि । दुष्कृतिनि । कुत्सितकर्मणि ॥ कपूयं निन्दितं चरणं कर्मास्य ॥

कपोतः । पुं । पारावते । कलरवे ॥ कपोतको गुरुः स्निग्धो रक्तपित्तानिलापहः । सङ्ग्राही शुक्रलः शीतः सुस्वादूरुचिकारकः ॥ घुघुती इति प्रसिद्धे चित्रकण्ठविहङ्गमे । धूसरे । धूम्रलोचने ॥ कस्य वायोः पोत इव । कोवायुः पोतो नौरिवास्य वा ॥ यद्वा । कवते । कङ्वर्णे । कवेरोतच्पस्य ॥ पश्चिमाचे ॥

कपोतकम् । न । सौवीराञ्जने ॥

कपोतचरणा । स्त्री । नलीनामगन्धवस्तुनि ॥

कपोतपालिका । स्त्री । स्तम्भाग्रप्रसारिते दारुविशेषे ॥ सौधादिप्रान्तकाष्ठा

द्विरचिते पक्षिस्थाने । विटङ्के ॥ पालयति । पालरक्षणे । ण्वुल् । कपोतानां पालिका ॥ कपोतान् पालयति वा । कर्मण्यण् । संज्ञायां कनिति कन् ॥

कपोतपाली । स्त्री । विटङ्के ॥ कपोतान् पालयति । कर्मण्यण् । ङीप् ॥

कपोतवङ्का । स्त्री । ब्राह्मीवृक्षे ॥

कपोतवर्णी । स्त्री । सूक्ष्मैलायाम् ॥

कपोतवाणा । स्त्री । नलीनामगन्धद्रव्ये ॥

कपोतसारम् । न । स्रोतोऽञ्जने ॥

कपोताङ्घ्रिः । पुं । कपोतपादे ॥ स्त्री । नल्याम् । गन्धद्रव्यविशेषे ॥ कपोतस्याङ्घ्रिरिव ॥

कपोताभः । पुं । कपोतवर्णे ॥

कपोतारिः । पुं । श्येनपक्षिणि ॥ कपोतानाम् अरिः ॥

कपोलः । पुं । गण्डे । गल्ले । ग्रहकर्णतिर्यक्सन्धिभागे । गाल इतिभाषा ॥ कम्पते । कपिचलने । कपिगडिगण्डोलच् । कपीतिनिर्देशान्नलोपः ॥ कं सुखं पोलति वा । पुल महत्त्वे । कर्मण्यण् ॥

कप्याख्यः । पुं । सिह्लके ॥

कप्यासः । पुं । वानरगुदे । कपिपृष्ठान्ते ॥

कफः । पुं । शरीरस्थधातुविशेषे । श्लेष्मणि । सौम्यधातौ ॥ कफस्यकोपः कुसुमागमेभवति । अस्यप्रकोपहेतुः । गुरुमधुररसातिस्निग्धदुग्धेक्षुभक्ष्यद्रवदधिदिननिद्रापूपसर्पिःप्रपूरैः । तुहिनपतनकाले श्लेष्मणः सम्प्रकोपः प्रभवति दिवसादौ भुक्तमात्रे वसन्ते ॥ अपिच । गुरुपटुमधुराम्लस्निग्धमाषैस्तिलैश्च द्रवदधिदिननिद्राशीतनिश्चेष्टताभिः । प्रथमदिवसभागे रात्रिभागे पिचाद्ये भवति हि कफकोपो भुक्तमात्रे वसन्तेइति ॥ त्रिधाविभक्तस्य दिवसस्यप्रथमे भागे एवं रात्रेश्चाद्ये भागे ॥ फाल्गुनेचैत्रमासेच जम्पीडाकरोमतः । सर्वशास्त्रविचारज्ञैःश्लेष्मा राजाप्रकीर्त्तितः ॥ केन जलेनफलति । फलनिष्पत्तौ । अन्येष्वपीतिडः ॥ यद्वा । केशिरसिफलति वा पूर्ववत्डः ॥

कफकूर्चिका । स्त्री । लालायाम् । सृणीकायाम् । आस्यासवे । लाल थूक इत्यादिभाषा ॥

कफघ्नी । स्त्री । क्षुपाप्रभेदे ॥

कफणिः । पुं । स्त्री । कफोणौ ॥ केन सुखेन फणति स्फुरति वा । फण गतौ स्फुरणच्चलने वा । इन् । पृषोदरादिः ॥

कफणी । स्त्री । कफोणौ ॥ कूर्दिका

राद्दिति पक्षेङीष् ॥

कफप्रकृतिकः । त्रि । कफस्वभावे ॥ तल्लक्षणं यथा । गम्भीरबुद्धिः स्थूलाङ्गः स्निग्धकेशो महाबलः । स्वप्ने जलाशयालोकी श्लेष्मप्रकृतिको नर इति ॥

कफवर्द्धनः । पुं । पिण्डीतगरवृक्षे ॥ त्रि । श्लेष्मवृद्धिकारके ॥

कफविरोधि । न । मरिचे ॥

कफाश् । पुं । कफनाशके ॥ कफमश्नाति । अश० । क्विप् ॥

कफान्तकः । पुं । बर्बुरवृक्षे ॥ इतिराजनिर्घण्टः ॥

कफारिः । पुं । शुण्ठ्याम् ॥

कफी । पुं । गजे । हस्तिनि ॥ त्रि । श्लेष्मले । श्लेष्मणे । श्लेष्मयुक्ते ॥ कफोऽस्यास्ति । इन्द्रोपतापेतीनिः ॥

कफेलुः । पुं । श्लेष्मातके ॥ कफं लाति । ला आदाने । अम्बूहम्बूजम्बूकफेलूकर्कन्धूदिधिषूरिति कूप्रत्ययो निपातनादित्वम् ॥

कफोणिः । पुं । कूर्परे । भुजमध्यग्रन्थौ । कोहनी इति भाषा ॥ कं सुखं स्फोरयति । स्फुरस्फुरणे सञ्चलने च । ण्यन्तः । अचः ॥ पृ० । यद्वा । केन सुखेन फणति स्फुरतिवा । फण० । स्फुर० । इन् । पृ० ॥

कफोणी । स्त्री । कूर्परे ॥

कफोत्क्लेशः । पुं । कफस्य वमनायोपस्थितौ ॥

कबन्धः । पुं । उदरे ॥ धूमकेतौ ॥ राहौ ॥ रक्षोविशेषे ॥ न । जले । उदके ॥ पुं । न । क्रियायुक्तशिरशून्यकलेवरे ॥ कबन्धोऽस्त्री क्रियायुक्तमपमूर्द्धकलेवरम् ॥ यथा । मनुष्याणां सहस्रेषु हतेषु हतमूर्द्धसु । तदावेशात्कबन्धः स्यादेकोऽमूर्द्धा क्रियान्वितः ॥ अपिच । नागानामयुतं तुरङ्गनियुतं सार्द्धं रथानां शतं पत्तीनां दशकोटयोनिपतिता एकः कबन्धो रणे । तादृक्कोटिकबन्धनर्त्तनविधौ खेलद्धनत्खेशिरस्तेषां कोटिनिपातनेरघुपतेः कोदण्डघण्टारवः । इति प्राचीनाः ॥ कं सुखं बध्नाति । बन्धबन्धने । कर्मण्यण् ॥ कं बध्यते छिद्यतेऽस्मात् । घञ् ॥ केन वायुना बध्यते वा । कोवायुरेव बन्धः आश्रयो वास्य वा ॥

कबन्धी । पुं । ऋषिविशेषे ॥

कवित्थः । पुं । कपित्थवृक्षे ॥ कपयः तिष्ठन्त्यत्र स्था० । सुपिस्थ इतिकः । पृ० ॥

कविलः । पुं । कपिलवर्णे ॥ त्रि । कपिलवर्णाढ्ये ॥

कभम् । न । रोहिणीनक्षत्रे ॥

कम् । अ । पादपूरणे ॥ जले ॥ मस्तके ॥ सुखे ॥ मङ्गले ॥ निन्दायाम् ॥

कम्यते । कमु॰ । णिङभावे विच् ॥

कमठः । पुं । कच्छपे ॥ दैत्यविशेषे ॥ मुनिभाजने ॥ शल्लक्याम् ॥ भगवतोऽवतारविशेषे ॥ न । मुनीनां जलपात्रविशेषे । वक्ती वतकी लोट इति भाषाप्रसिद्धे ॥ काम्यते । कमु॰ । कमेरठः ॥ के जले मठति वा । मठ मदनिवासयोः । पचाद्यच् ॥

कमठी । स्त्री । कच्छप्याम् । दुल्याम् ॥ स्वल्पकूर्मजातौ ॥ शल्लक्याम् ॥ पुंयोगादिति जातेरिति वा ङीष् ॥

कमण्डलुः । पुं । न । करके । कुण्ड्याम् । सन्न्यासिनां मृत्काष्ठादिमयेपात्रे ॥ अलाबुं दारुपात्रञ्च मृन्मयं वैदलं तथा । एतानि यतिपात्राणि मनुः स्वायम्भुवोऽब्रवीत् ॥ पुं । प्लक्षपादपे ॥ चतुष्पाज्जातिविशेषे ॥ कस्य प्रजापतेर्जलस्य वा मण्डःसारः । तं लाति । ला॰ । मितद्र्वादित्वात् डुः ॥ यद्वा । मण्डनम् । मडिभूषायाम् ॥ । घञ् । कस्य मण्डंभूषां लाति । डुः ॥

कमनः । पुं । कामे ॥ अशोकवृक्षे ॥ ब्रह्मणि ॥ त्रि । कामुके ॥ कामयते कमु॰ । कर्त्तरिल्युट् ॥ अभिरूपे । कमनीये । मनोहरे ॥ अनुदात्तश्चेतिकमेर्युच् ॥

कमनच्छदः । पुं । कङ्कपक्षिणि ॥

कमनी । स्त्री । कामयित्र्याम् । ङीप् ॥

कमनीयः । त्रि । कामनायोग्ये । वल्गुनि । मनोहरे । रुचिरे । कान्ते । शोभने ॥ कमेरनीयर् ॥

कमरः । त्रि । काममोहिते । कामिनि ॥ कामयते । कमु॰ । अर्त्तिकमिभ्रमीत्यरश्चित् ॥

कमलः । पुं । मृगविशेषे । कुरङ्गे ॥ न । जले । ताम्रे ॥ क्लोमनि ॥ भेषजे ॥ सारसपक्षिणि । जलजे । पद्मे ॥ अस्य गुणाः । कमलं शीतलं वर्ण्यं मधुरं कफपित्तजित् । तृष्णादाहास्रविस्फोटविषवीसर्पनाशनम् ॥ विशेषतः सितंपद्मं पुण्डरीकमिति स्मृतम् । रक्तं कोकनदं ज्ञेयं नीलमिन्दीवरं स्मृतम् ॥ धवलंकमलं शीतं मधुरं कफपित्तजित् । तस्मादल्पगुणं किञ्चिदन्यद्रक्तोत्पलादिकमिति ॥ षण्मात्रस्य सप्तम ऽ।ऽ। प्रभेदे ॥ कामयते काम्यते वा । कमु॰ । णिङभावे वृषा॰ कलच् ॥ कञ्जलम् अलति । अलभूषणादौ । मू॰ कोवा ॥ ध्रुवकप्रभेदे ॥ यथा । उक्तोमलयताले न लघुमध्ये स्फुरेद्गुरुः । सप्तदशाक्षरैर्युक्तः कमलोऽयं भयानके इति ॥

कमलखण्डम् । न । कमलानां समूहे । कमलादिभ्यः खण्डः ॥

कमलच्छदः । पुं । पद्मदले । पद्मपत्रे ॥

कमलजः । पुं । अब्जयोनौ । धातरि ॥ कमले जातः । जनी । डः ॥

कमला । स्त्री । लक्ष्म्याम् । श्रियि ॥ कमलाख्यस्यायां देव्याम् ॥ वरस्त्रियाम् ॥ कालकद्वादिपत्तने कमलानींबू इति ख्याते फलविशेषे । यथा । रम्भाफलं तिन्तिडीकं कमलानागरङ्गकम् । फलान्येतानि भोज्यानि पथ्योऽन्यानि विवर्जयेदिति तत्प्रसारे पुरश्चरणप्रकरणम् ॥ काम्यते । कम् । वृषा । कलच् ॥ कमलम् अस्ति अस्याः । अर्शआद्यच् वा ॥ छन्दोविशेषे । यथा । द्विगुणगणस्थितःसगण इह विहितः । फणिपतिमतिविमला क्षितिपभवतिकमलेति ॥ सवैयान्तर्गता कमला यथा । वसुभिःप्रमिताः सगणा विहिताः पुनरेकमितो निहितो गुरुरन्ते । यदिसत्कवयो विबुधसम्मतयोऽभिधयाकमलेतितदा कथयन्ते । विदधत्सुमयारममीयतया रसनापरिखेलितयाकुलकन्ते । यमवक्त्रनरेशविशोभितशोधिकशोभितसाविदधातुमुदन्ते इति ॥

कमलालयः । पुं । सिद्धस्थानविशेषे ॥ यथा । कमलालये महास्थाने कमलाख्यो महेश्वरः । कमलापमहेशानी

सकलार्थप्रदायिनीत्यागमोक्तिः ॥

कमलालया । स्त्री । लक्ष्म्याम् ॥ कमलमालयोयस्याः ॥

कमलासनः । पुं । धातरि ॥ कमलमासनमस्य ॥ न । आसनविशेषे ॥

कमलासनस्थः । पुं । पृथिवीपद्ममध्ये मेरुकर्णिकासनस्थे भगवन्नाभिकमलासनस्थे विधातरि ॥

कमलिनी । स्त्री । पद्मिन्याम् ॥ पद्मसमूहे । पद्माकरे ॥ कमलानि सन्त्यत्र । पुष्करादिभ्योदेशे इति इनिः ॥

कमलोत्तरम् । न । कुसुम्भपुष्पे ॥ कमलादुत्तरम् ॥

कमा । स्त्री । शोभायाम् ॥ इतिराजनिर्घण्टः ॥

कमिता । त्रि । कामुके ॥ कमेर्णिङ् भावे तृच् ॥

कम्पः । पुं । गात्रादिचलने । वेपथौ । वेपने ॥ कम्पनम् । कपिकिञ्चिच्चलने । भावे घञ् ॥

कम्पनः । पुं । शिशिरर्त्तौ ॥

कम्पनम् । त्रि । कम्प्रे । लोले । चञ्चले ॥ न । कम्पे ॥ कम्पनशीलः । कपि० चलनशब्दार्थादितियुच् ॥

कम्पलक्ष्मा । पुं वायौ ॥

कम्पाकः । पुं । वायौ ॥

कम्पितम् । न । कम्पने । वेपने । कम्पे

॥ त्रि । कम्पयुक्ते ॥ कम्प्यतेस्म । कपि° । क्तः ॥

कम्पिल्लः । पुं । कम्पिल्लके । रक्ताङ्गे । कबीला कामल इति च भाषा प्रसिद्धे वृक्षे ॥ देशविशेषे ॥

कम्पिल्लकः । पुं । कम्पिल्ले ॥

कम्प्रः । त्रि । कम्पयुक्ते । अतिचञ्चले ॥ कम्पनशीलः । नमिकम्पीतिरः ॥

कम्बरः । पुं । चित्रवर्णे । कर्बुरवर्णे ॥ त्रि । चित्रवर्णवति ॥

कम्बलः । पुं । नागराजे ॥ सास्नायाम् ॥ प्रावारे ॥ कृमौ ॥ वैकक्ष्ये ॥ स्वनामख्यातेमेषादिलोमरचिते वस्त्रासनादौ । रल्लके ॥ मृगविशेषे ॥ न । जले । सलिले ॥ कम्यते । कम° । कमेर्बुक्चेतिकलः ॥ कंकुत्सितं शिरो ऽम्बु वा बलते । बलसंवरणे सञ्चरणेच । अच् ॥ कम्बति कम्ब्यते वा । कम्बगतौ । वृषादित्वात् कलच् ॥

कम्बली । पुं । वृषे ॥ त्रि । कम्बलवति ॥ कम्बलोऽस्ति अस्य । इनिः ॥

कम्बलिवाह्यकम् । न । गन्त्र्याम् ॥ वृषवाह्ये शकटे ॥ कम्बलः सास्ना । सा ऽस्त्येषाम् । इनिः । कम्बलिभिर्वृषैर्वाह्यते । वह° ण्यत् । स्वार्थेकन् ॥

कम्बलीया । स्त्री । ऊर्णायाम् ॥ कम्बलायहिता । असंज्ञायांत्वाज्ञयत् । तस्मैहितमिति छः ॥

कम्बल्यम् । न । ऊर्णापलशते ॥ कम्बलाच्चसंज्ञायामिति प्राक्क्रीतीयेष्वर्थेषुयत् ॥

कम्बिः । स्त्री । खजाकायाम् । दर्व्याम् ॥ वंशांशे ॥ कम्यते । कम° । बाहुलकात् विन् ॥

कम्बुः । पुं । न । शङ्खे ॥ पुं । शम्बूके ॥ वलये ॥ हस्तिनि । गजे ॥ कर्चूरे ॥ ग्रीवायाम् ॥ नलके । पोलाहाडइति भाषा ॥ काम्यते । कम° । जत्वादय श्चेतिनिपातितः ॥ कम्बति । कम्बगतौ । मृगय्वादित्वात् ॥

कम्बुकः । पुं । कम्बुशब्दार्थे ॥

कम्बुकण्ठी । स्त्री । कम्बुग्रीवायाम् ॥

कम्बुकाष्ठा । स्त्री । अश्वगन्धायाम् ॥

कम्बुग्रीवा । स्त्री । शङ्खाकृतित्रिरेखाढ्यग्रीवायाम् ॥ कम्बुः शङ्ख इवग्रीवातिस्रो रेखा यस्याः ॥

कम्बुपुष्पी । स्त्री । शङ्खपुष्प्याम् ॥

कम्बुमालिनी । स्त्री । शङ्खपुष्प्याम् ॥

कम्बूः । पुं । वलये ॥ शङ्खे ॥ त्रि । परद्रव्यापहारिणि ॥ अम्बूइत्यम्बूजम्बूकम्बूइत्युज्ज्वलदत्तोक्तपाठात्साधुः ॥

कम्बोजः । पुं । हस्तिविशेषे ॥ शङ्खविशेष ॥ देशविशेषे ॥ सबबा । पाबन

दंसमारभ्यंस्त्रे च्छाहच्चिणपूर्वतः। कम्बोजदेशो देवेशि ९।शिराशिपरायणः ॥ इतितन्त्रशास्त्रम् ॥

कम्बातायी । पुं । शङ्खचिल्ले ॥

कम्भारी । स्त्री । गम्भार्य्याम् ॥ कंजलं विभर्त्ति । डुभृञ्० । कर्मण्यण् । ङीप् ॥

कम्भु । न । उशीरे ॥ इतिराजनिर्घण्टः ॥

कम्रः । त्रि । कामुके । मैथुनेच्छाविशिष्टे ॥ कमनीये ॥ कामयते । कमु० । नमिकम्पीतिरः ॥

करः । पुं । वर्षोपले ॥ रश्मौ ॥ पाणौ ॥ प्रत्याये । भागधेये । कर्षकादि द्वारा प्रत्येकस्थावरजङ्गमादादेयेराजग्राह्यभागे ॥ शुण्डायाम् ॥ हस्तनक्षत्रे ॥ चतुष्कलेशेषगुरोः ॥ऽसंज्ञायाम् ॥ कीर्य्यते । कृविक्षेपे । ऋदोरप् ॥ करोति वा । अच् ॥ कर्मोपपदेसति कर्तृवाचकोयंशब्दः । यथा । आनन्दकरः ॥

करकः । पुं । करञ्जवृक्षे ॥ पक्षिविशेषे ॥ दाडिमवृक्षे ॥ करे ॥ लट्वायाम् ॥ पलाशवृक्षे ॥ कोविदारवृक्षे ॥ वकुलवृक्षे ॥ करीरवृक्षे ॥ नारिकेलास्थनि । माला इतिगौड भाषा । नरेली कपाली इतिचभाषा ॥ पुं । न । करङ्के ॥ कमण्डलौ ॥ पुं । स्त्री । वर्षोपले ॥ कृणोति । कृञ् हिंसायाम् । करोति दोषाभावं वा । कृञादिभ्यः संज्ञायांवुन् ॥

करकङ्कणन्यायः । पुं । कङ्कणशब्देनैव करभूषणविशेषबोधसम्भवेऽपि करशब्दपूर्वकः कङ्कणशब्दः करसंलग्नकङ्कणबोधार्थक इत्यर्थपरे दृष्टान्ते ॥

करकचः । पुं । योगविशेषे ॥ यथा । शनिभार्गवजीवज्ञकुज सो मार्कवासरे । षष्ठ्यादितिथयः सप्तक्रमात् करकचाः स्मृता इति ॥

करकच्छपिका । स्त्री । कूर्ममुद्रायाम् ॥

करकण्टकः । पुं । नखे ॥

करका । स्त्री । वर्षोपले । मेघोपले । ओला इतिभाषा ॥ कृणोतेर्वुन्नन्ता ट्टापि चिपकादित्वात् प्रत्ययस्थादितीत्त्वंन ॥

करकाजलम् । न । दिव्यपानीयप्रभेदे ॥ दिव्यवाय्वग्निसंयोगात्संहताःखात्पतन्तियाः । पाषाणखण्डवच्चापस्ताःकारक्योऽमृतोपमाः ॥ करकाजंजलंरूक्षंविशदंगुरुचस्थिरम् । दारुणं शीतलं सान्द्रं पित्तहृत कफवायुकृत् ॥

करकाम्भाः । पुं । नारिकेलवृक्षे ॥

करग्रहः । पुं । विवाहे ॥ करग्रहणे ॥

करग्रहारम्भः । पुं । नववर्षसम्बन्धिनः करस्य राज्ञा प्रजाभ्यः प्रथमादाने । पुण्याहं इति प्रसिद्धे ॥ तद्दिननिर्णयो यथा । तीक्ष्णोग्रमिश्रेतरभेषु लग्ने शीर्षोदये भानुदिने शुभाह्ने । कुर्यादमुक्तानि समीहितानि करग्रहारम्भमपि प्रजाभ्य इति ॥

करग्राहः । पुं । पाणिग्राहे ॥ करं गृह्णाति । ग्रह० । अण् ॥

करघर्षणः । पुं । दधिमन्थनदण्डे । तक्राटे ॥ न । हस्तघर्षणे ॥

करघर्षी । पुं । क्षुद्रमन्थानदण्डे । छोटीरयी इति भाषा ॥

करङ्कः । पुं । मस्तके ॥ अस्थिनारिकेलफलास्थिनि । नारियलखोल इति भाषा । पोलानारियल इति च ॥ शरीरास्थि ॥ इक्षुविशेषे ॥

करङ्कशालिः । पुं । करङ्काभिधेक्षौ ॥

करच्छदः । पुं । शाखोटवृक्षे । सिहोडा इति भाषा ॥

करच्छदा । स्त्री । सिन्दूरपुष्प्याम् ॥

करजः । पुं । नखे ॥ करञ्जवृक्षे ॥ न । व्याघ्रनखाख्यगन्धद्रव्ये । करजं नखं तद्विच ॥ करेभ्यो जन्यते । जनी० । अन्येष्वपीति डः ॥ कं सुखं जलं वा रञ्जयति । रञ्ज रागे । कर्मण्यण् । न्यङ्क्वादि इकोतिनिर्देशादकिञ्चस्य पिनलोपः । संज्ञापूर्वकत्वान्न वृद्धिः ॥

करज्योतिः । पुं । हस्तज्योतिर्वृक्षे । हाथाजोडी इति भाषा ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥

करञ्जः । पुं । वृक्षविशेषे । करंजुया इति भाषाप्रसिद्धे ॥ स षड्विधः । तत्र गौडभाषाया डहरकरञ्जस्य पर्यायाः । चिरबिल्वो नक्तमालः करजश्च करञ्जके ॥ नाटाकरञ्जस्य पर्यायाः । प्रकीर्यः पूतिकरजः पूतिकः कलिकारकः ॥ गौडभाषया काँटाकरञ्ज गाँठियाकरञ्ज इति प्रसिद्धस्य । षड्ग्रन्थः ॥ माँकडाकरञ्जस्य । मर्कटी ॥ विषकरञ्जस्य । अङ्गारवल्लरी ॥ इति ॥ अन्यकरञ्जस्य पर्यायास्तु । करमर्दी वनेक्षुद्राकराम्लः करमर्दकः । इति ॥ कं सुखं जलं वा रञ्जयति । रञ्जेः कर्मण्यण् ॥

करञ्जकः । पुं । करञ्जे ॥ स्वार्थे कन् ॥ करञ्जः कटुकस्तीक्ष्णो वीर्योष्णो योनिदोषहृत् । कुष्ठोदावर्त्तगुल्मार्शो व्रणक्रिमिकफापहः ॥ तत्पत्रं कफवातार्शःक्रिमिशोथहरं परम् । भेदनं कटुकं पाके वीर्योष्णं पित्तलं लघु ॥ तत्फलं कफवातघ्नं मेहार्शःक्रिमिकुष्ठजित् । घृतपूर्णकरञ्जोऽपि करञ्जसदृशो गुणैः ॥ भृङ्गराजे ॥

करञ्जफलः । पुं । कपित्थवृक्षे ॥

करञ्जी । स्त्री । उदकीर्य्ये । महाकरञ्जे ॥ करञ्जी स्तम्भिनी तिक्ता तुवरा कटुपाकिनी । वीर्य्योष्णा वमिवातार्शःकृमिकुष्ठप्रमेहजित् ॥

करटः । पुं । गजगण्डे ॥ कुसुम्भवृक्षे ॥ निन्द्यजीवने ॥ एकादशाहादिश्राद्धे ॥ दुर्द्दुरूढे ॥ वायसे ॥ वाद्यविशेषे ॥ करोति शकुनम् । शकादिभ्योऽटन् ॥ केति रटतिवा । रटशब्दे । पचाद्यच् ॥

करटकः । पुं । करटार्थे ॥ स्वार्थेकन् ॥

करटा । स्त्री । दुःखदोह्यायाङ्गवि ॥ अजाद्यतष्टाबिति अदन्तलक्षणष्टाप् ॥

करटी । पुं । हस्तिनि ॥

करटिनी । स्त्री । हस्तिन्याम् ॥

करटुः । पुं । कर्करेटौ । करकटियाइतिगौडभाषाप्रसिद्धपक्षिवि० ॥

करणम् । न । हेतौ । साधकतमे । क्रियासिद्धौ प्रकृष्टोपकारके ॥ यद्व्यापारानन्तरमव्यवधानेन फलोत्पत्तिस्तत्त्वमित्यर्थः । तेनदात्रेण धान्यं लुनातीत्यत्र हस्तादेः कारणत्वेपि दात्रस्यैव करणत्वम् । तथाचोक्तम् । कारणाव्यवधानेपि क्रियानिष्पत्तिकारणम् । यद्विवक्षितं तेषु करणत्वं प्रकीर्त्तितमिति ॥ साधने ॥ कर्मणि ॥ तिथ्यर्द्धपरिमितेषु ववाद्येकादशसु ॥ यथा । ववाख्यवालवकौलवतैतिलगरवणिजविष्टयः सप्त । जगद्धुरघेति चराणि तिथिखण्डात्मकानि करणानि ॥ अचराण्युत्तरशकलाद्यामासन्ना चतुर्द्दशीतस्याः । शकुनिचतुष्पदनागकिंस्तुघ्नानि भवन्ति करणानि ॥ सिताद्येः करणंत्वेकोयातनतिथ्यर्द्धसम्भयः । सप्तभक्तोवशेषेणमितंस्याद्ववतोगतम् ॥ चराणि विष्टिं करणान्यृते चसा भवन्ति सौम्याखिलकर्मसिद्धये । तथैवधीराणिचपितृकर्मणो विष्टिर्विघातादिनिधौवराभवेदिति ॥ हस्तलेपे ॥ नृत्यप्रभेदे ॥ नृत्यविषयकाङ्गोत्तरगतकरणविशेषेषु ॥ यथा । करणानान्तुसर्वेषां सामान्यं लक्षणन्त्विदम् । प्रायोवामकरोवक्षः स्थितोन्यः पुरतोनुगः ॥ पादाभ्याङ्करणंप्रेयं तदिदाष्टोत्तरंशतम् । निकुञ्चितंपार्श्वक्रान्तमतिक्रान्तंविवर्त्तकम् ॥ विद्युद्भ्रान्तंगजक्रीडं कान्तञ्चगरुडप्लुतमित्यादिसङ्गीतदामोदरः ॥ गीतप्रभेदे ॥ क्रियाप्रभेदे ॥ व्रतबन्धे ॥ कायस्थसंहतौ ॥ कुलादौ ॥ क्षेत्रे ॥ गात्रे । काये ॥ संवेशने ॥ कायस्थे ॥ इन्द्रिये ॥ वर्णानांस्पष्टतादौ ॥ योगिनामासनादौ ॥ न्याय

मते व्यापारवदसाधारणंकारणङ्करणम् । समवाय्यसमवायिनिमित्तकारणमध्येयदसाधारणंकारणं तदेव करणमिति॥साङ्ख्य नये इन्द्रियेषु ॥ यथा । करणं त्रयोदशविधम् । इन्द्रियाण्येकादश बुद्धिरहङ्कारश्चेति त्रयोदशप्रकारं करणम् । त्रयोदशविधेकरणेऽवान्तरविभागंकरोति । अन्तः करणं त्रिविधं दशधा बाह्यं त्रयस्यविषयाख्यम् । साम्प्रतकालं बाह्यं त्रिकालमाभ्यन्तरङ्करणम् ॥ ३२॥ अस्यार्थः । अन्तः करणंत्रिधम् । बुद्धिरहङ्कारोमनइति । शरीराभ्यन्तरवृत्तित्वादन्तःकरणम् ॥ दशधाबाह्यमिन्द्रियम् त्रयस्यान्तःकरणस्य विषयाख्यम् । विषयमाख्यातीति विषयाख्यम् । सङ्कल्पाभिमानाध्यवसायेषु कर्त्तव्येषु द्वारीभवति । तत्र बुद्धीन्द्रियाण्यालोचनेन कर्मेन्द्रियाणि यथास्वंव्यापारेण । बाह्याभ्यन्तरयोः करणयोर्विशेषमाह । साम्प्रतकालमित्यादि । साम्प्रतकालं वर्त्तमानकालंबाह्येन्द्रियम् । वर्त्तमानसमीपमनागतमपिवर्त्तमानम् अतीतानागपिवर्त्तमानविषयाभवति । त्रिकालमाभ्यन्तरं करणम् । तद्यथा । पूरभेदात्प्रभूतवृष्टिः अस्ति धूमाद्

गिरिरिहनगनिकुञ्जे असत्त्युपघातके पिपीलिकाण्डसञ्चरणादिहभविता वृष्टिरिति तदनुरूपाश्वसङ्कल्पाभिमानाध्यवसाया भवन्तीति ॥ श्रोत्रादिपञ्चज्ञानेन्द्रियाणि वागादि पञ्चकर्म्मेन्द्रियाणि मनोबुद्धिश्चेति - द्वादशसंख्याके ॥ करणवर्गेमनोबुद्धिश्चेतिवृत्तिविशेषौ वृत्तिमांस्त्वहङ्कारः कर्त्तैव । चिदाभासस्तुसर्व्वैवाऽविशिष्टः । अनात्मा भौतिकः कल्पितश्च ॥ सेतिकर्त्तव्यताके साधने ॥ धात्वर्थे ॥ पुं । वैश्याच्छूद्रासुते । मर्यंलिखनवृत्तिः कायस्थइतिख्यातः । इति भरतः ॥ धनधान्याध्यक्षताच राजसेवातथैवच । द्विजातेः परिचर्याच दुर्गान्तः पुररक्षणम् ॥ एषा पारशवस्योक्ताउग्रस्य करणस्यच । प्रोक्ता उग्रमता दृत्ति दभयत्रसुखप्रदा ॥ व्राच्यात्क्षत्रियात् सवर्णायामुत्पनेझल्लमल्लादिसंज्ञके ॥ यथा । झल्लोमल्लश्चराजन्याद्व्रात्यान्निच्छिविरेवच । नटश्च करणश्चैव खसोद्रविड़एवचेतिमनो १०ऽध्यायः ॥ वानरादौ ॥ किरति कीर्यते ऽनेनवा । क्व॰ । बहुलमन्यत्रापीतिवुच् । कृत्यल्युटो बहुलमिति ल्युट् ॥ करणकार्य्यम् ।न। इन्द्रियाणाङ्कार्य्यं ॥ आ

हरणादिक्रियाणां सकर्मकत्वात् किं कर्म कतिविधञ्चेत्यत आह ॥ कार्य्यञ्चतस्य दशधा हार्य्यं धार्य्यं प्रकाश्यञ्च । तस्य त्रयोदशविधस्य करणस्य दशधा कार्य्यम् । आहार्य्यम् धार्य्यम् प्रकाश्यञ्च । आहार्य्यं व्याप्यम् कर्म्मेन्द्रियाणां वचनादानविहरणोत्सर्गानन्दाः ज्ञानेन्द्रियाणां शब्दस्पर्शरूपरसगन्धमया यथास्वं व्याप्याः । ते च दिव्यादिव्यतया दशधा । एवंधार्य्यमपि अन्तःकरणत्रयस्य प्राणादिलक्षणया वृत्त्या शरीरम् तच्च पार्थिवादि पाञ्चभौतिकम् शब्दादीनाम्पञ्चानां समूहः पृथिवीति । तेच दिव्यादिव्यतया दशधेति धार्य्यमपि दशधा । एवं बुद्धीन्द्रियाणां प्रकाश्यं दशधेति शब्दादीनांपञ्चानां दिव्यादिव्यभेदात् । करणानाञ्च कार्य्यम् ॥

करणत्राणम् । न । मस्तके ॥

करणव्यापारः । पुं । करणानां व्यापारे ॥ कारकविशेषः करणम् । नच व्यापारावेशंविना कारकत्वमिति व्यापारमाह । तदाहरणधारण प्रकाशकरम् । तत्रकर्म्मेन्द्रियाणि वागादीनि आहरन्ति स्वस्वविषयं यथा स्वमुपादद्यते स्वव्यापारेण व्याप्नुवन्तीतियावत् । बुद्ध्यहङ्कारमनांसितु स्ववृत्त्या प्राणादि लक्षणया धारयन्ति । बुद्धीन्द्रियाणितु प्रकाशयन्ति ॥

करणाधिपः । पुं । जीवे । हृषीकेशे ॥ श्रोत्रादिचतुर्दशेन्द्रियाणामधिपा यथा । श्रोत्रस्य दिक् । त्वचोवातः । चक्षुषः सूर्य्यः । रसनायाः प्रचेताः । घ्राणस्याश्विनौ ॥ वाचो वह्निः । हस्तस्य इन्द्रः । पादस्य विष्णुः । पायोर्मित्रः । उपस्थस्य प्रजापतिः ॥ मनसश्चन्द्रः । बुद्धेश्चतुर्म्मुखः । अहङ्कारस्य शङ्करः । चित्तस्याच्युत इति ॥

करणाधिपाधिपः । पुं । जीवस्येश्वरे ॥ करणाधिपस्य अधिपः ॥

करणी । स्त्री । वैश्याच्छूद्रायामुत्पन्नायाम् ॥ ल्युडन्तात् ङीप् ॥

करणीयः । त्रि । कर्त्तव्ये । कार्य्ये ॥ कृञोऽनीयर् ॥

करण्डः । पुं । मधुकोषे ॥ असौ । खड्गे ॥ कारण्डवे खगे ॥ दलाढके ॥ वंशादिरचिते भाण्डविशेषे । करंडी-करण्डी इतिचभाषा प्रसिद्धे पुष्पादि धारणार्थे भाण्डे ॥ समुद्गे । सम्पुटे ॥ करोति । कृञ० । अण्डन्कृसृभृवृञ इत्यण्डन् ॥

करण्डा । स्त्री । कालखण्डे । यकृति ॥

करपत्री । पुं । मत्स्ये ॥ इत्यमरः ॥

करतलः । पुं । हस्ततले । हथेली इतिभाषा ॥ गुर्वन्त ॥ ऽ चतुर्मात्रे ॥

करतालम् । न । वाद्यविशेषे । खड्ताल इतिभाषा ॥ यथा । शिवागारे झल्लकञ्च सूर्यागारे च शङ्खकम् । दुर्गागारे वंशिवाद्यं मधुरीञ्च न वादयेत् ॥ झल्लकं कांस्यनिर्मितकरतालकमिति रघुनन्दनभट्टाचार्येण व्याख्यातम् ॥ पुं । ढगणे । ।ऽ आदिगुरुत्रिकले ॥

करतालो । स्त्री । करतलध्वनौ ॥ तथाच । यथा न स्याद्दासीकपटकरतालीपटुरवः । इत्युद्भटः ॥ करतालख उताल इतिचभाषा प्रसिद्धे वाद्यविशेषे । करस्थाम् ॥

करतोयम् । न । वर्षोपलजले ॥

करतोया । स्त्री । कामरूपदेशप्रसिद्धनद्याम् । सदानीरायाम् ॥ कर्म्मनाशाजलस्पर्शात् करतोयाविलङ्घनात् । गण्डकीबाहुतरणाद्धर्मः क्षयतिकीर्त्तनात् ॥ गौरीविवाह समये शङ्करकरगलितसम्प्रदानतोयप्रभवत्वात् करस्य तोयम् तदत्रास्ति । अर्श आद्यच् ॥ अपस्मृतिः । मघादौ कर्कटे देवी त्र्यहं गङ्गारजस्वला । सर्वारक्तवहामद्यः करतो

याम्बुवाहिनीति ॥

करदीकृतः । त्रि । वशीकृते ॥ करम्भागं ददाति । डुदाञ् । कः । ततः च्विः । अकरदः करदः सम्पद्यमानः कृतः करदीकृतः । अस्य च्वावितीत्वम् ॥

करद्रुमः । पुं । कारस्करवृक्षे ॥

करपत्रम् । न । क्रकचे । करवत करौत इतिचभाषा ॥ अम्बुक्रीडायाम् ॥ करेण कराद्वा पतति । पतॢ० । सर्वधातुभ्यः ष्ट्रन् ॥

करपत्रवान् । पुं । तालतरौ ॥ त्रि । करपत्रयुते ॥ करपत्रमस्यास्ति मतुप् ॥

करपत्रिका । स्त्री । अम्बुलीलायाम् ॥

करपर्णः । पुं । भिण्डीतिप्रसिद्धे फलशाकवृक्षे । भिण्डायाम् ॥ रक्तैरण्डे ॥

करपल्लवः । पुं । अङ्गुलौ ॥

करपात्रम् । न । } जलक्रीडायाम् ॥
करपात्रिका । स्त्री । }

करपालः । पुं । खड्गे ॥ करम्पालयति । पालरक्षणे । कर्मण्यण् ॥

करपालिका । स्त्री । ह्रस्वे गदाकारे हस्तदण्डे । सोंठा इतिप्रसिद्धे । इतिभरतः ॥ एकधारास्त्रे । इतिस्वामी ॥ ईल्याम् ॥ अण्णन्तान्ङीप् । कन् ॥

करपीडनम् । न । विवाहे ॥

करप्रचेयः । त्रि । पाणिग्राह्ये ॥ करेण

प्रत्येयः ॥

करभः । पुं । मणिबन्धा द कनिष्ठे करस्य बहिर्भागे ॥ करिशावके ॥ उष्ट्रपुत्रे । बोताइतिभाषा ॥ उष्ट्रे ॥ नखनाम गन्धद्रव्ये ॥ कृणाति किरत्यनेन कीर्यते वा । कृविक्षेपे कृञ्हिंसायां वा । कृगृशलिकलिगर्दिभ्योऽभच् ॥ करे भाति वा । भादीसौ । सुतिकः ॥

करभकाण्डिका । स्त्री । उष्ट्रकाण्डीवृक्षे ॥

करभञ्जिका । स्त्री । उदकीर्ये । करञ्ज्याम् ॥

करभप्रिया । स्त्री । क्षुद्रदुरालभायाम् ॥

करभवल्लभः । पुं । कपित्थवृक्षे ॥ पीलुवृक्षे ॥

करभादनी । स्त्री । क्षुद्रदुरालभायाम् ॥

करभी । पुं । हस्तिनि ॥

करभी । स्त्री । उष्ट्रयोषायाम् । वाम्याम् ॥

करभीरः । पुं । सिंहे ॥ इतिशब्दरत्नावली ॥

करभूषणम् । न । कङ्कणे ॥ करं भूषयति । करो भूष्यतेऽनेन वा । भूष अलङ्कारे । ल्युट् ॥ हस्ताभरणमात्रे ॥

करभोरूः । स्त्री । उत्तमस्त्रीविशेषणे ॥ करभइव ऊरू यस्याः सा । ऊरूत्तरपदादौपम्ये इत्यूङ् ॥

करमट्टः । पुं । गुवाकवृक्षे । तत्सुसारे ॥

करमरी । पुं । बंदुआइतिप्रसिद्धे । बन्दिनि ॥ इतित्रिकाण्डशेषः ॥

करमर्द्दः । पुं । करमर्द्दके । करौंदाइतिभाषा ॥ करं मृद्नाति । मृदक्षोदे । कर्मण्यण् ॥ लघुदीर्घफलाभ्यान्तु करमर्द्दद्वयं मतम् । करमर्द्दद्वयं स्वाम मम्लं गुरुतृषापहम् ॥ उष्णं रुचिकरं प्रोक्तं पित्तरक्तकफप्रदम् । तत्पक्वं मधुरं रुच्यं लघु पित्तसमीरजित् ॥

करमर्द्दकः । पुं । कृष्णपाकफले । करौंदाइतिभाषा । सुषेणे । अविग्ने ॥ करमर्द्दएव । स्वार्थे कन् ॥

करमर्द्दिका । स्त्री । वनकरमर्द्दके ॥ करमर्द्दाल्लघुफला सा ज्ञेया करमर्द्दिका ॥

करमर्द्दी । पुं । करञ्जवृक्षे ॥

करमर्द्दी । स्त्री । करमर्द्दकवृक्षे ॥

करमालः । पुं । स्तमाले । धूमे ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥

करमाला । स्त्री । करपर्वरूपमालायाम् ॥

करमुक्तम् । न । बरछी भाला इतिभाषाप्रसिद्धे अस्त्रविशेषे ॥

करम्बः । त्रि । व्यामिश्रे । मिश्रिते ॥ करोति । डुकृञ् । कृकदिकडीभ्य म्बच् ॥

करम्बितः । त्रि । सम्पृक्ते । मिश्रिते ॥

करम्भः । पुं । दधिमिश्रितसक्तुषु ॥ केन जलेन रभ्यते मिश्रीक्रियते । केन वायुना वा रभ्यते । रभिरनेकार्थः । अकर्त्तरिचेति घञ् । रभेरशब्लिटोरितिनुम् ॥

करम्भकम् । न । कर्कसारे । करम्भे ॥

करम्भा । स्त्री । प्रियङ्गौ ॥ शतावर्य्याम् ॥

कररुहः । पुं । नखे ॥ करेरोहति । रुहेरिगुपधेति कः ॥

करर्द्धिः । स्त्री । करताल्याम् ॥ करसम्पदि ॥ करस्य ऋद्धिः ।

करवालः । पुं । कृपाणे ॥ करं वलति । करेण वलति वा । वलप्राणने । कर्मण्यण् । ज्वलादिभ्यो णो वा । यद्वा । वलनं वालः । वलवेष्टने । घञ् । करे वालोऽस्य करेण वल्यते वा । कर्मणि घञ् ॥

करवालिका । स्त्री । ईल्याम् । करपालिकायाम् ॥ करं वलते । वलहिंसादानयोः । अच् । करेण वाल्यते वा । णिजन्तादचः । कन् ॥

करवी । स्त्री । हिङ्गुपत्रे ॥

करवीरः । पुं । कृपाणे । खड्गे ॥ दैत्यविशेषे ॥ ब्रह्मावर्त्ते दृषद्वतीनदीतीरे चन्द्रशेखरराजपुरे ॥ श्मशाने ॥ विषप्रभेदे । करवीरमूले ॥ कनेर इतिप्रसिद्धे वृक्षे । प्रतिहासे । हयमारके ॥ करवीरद्वयं तिक्तं कषायं कटुकञ्च तत् । व्रणलाघवकृन्नेत्रकोपकुष्ठव्रणापहम् ॥ वीर्योष्णं कृमिकण्डूघ्नं भक्षितं विषवन्मतम् ॥ रक्तश्वेतप्रभेदेन करवीरद्वयं मतम् ॥ करं वीरयति । वीरविक्रान्तौ । कर्मण्यण् ॥ न । अस्य पुष्पे ॥ करवीरस्य विकारो वा पुष्पम् । पुष्पमूलेषु बहुलमित्यणो लुक् ॥

करवीरकः । पुं । अर्जुनवृक्षे ॥ करवीरार्थे ॥

करवीरकन्दसंज्ञः । पुं । तैलकन्दे ॥

करवीरभूषा । स्त्री । आढक्याम् । अरहड इतिभाषा ॥

करवीरी । स्त्री । अदितौ । देवमातरि ॥ सद्गव्याम् । श्रेष्ठगव्याम् ॥ पुत्रवत्याम् ॥

करशाखा । स्त्री । अङ्गुलौ ॥ करस्य शाखेव ।

करशीकरः । पुं । वमथौ । हस्तिशुण्डानिर्गतजलकणे ॥ करस्य शीकरः ॥

करशूकः । पुं । नखे ॥ इतित्रिकाण्डशेषः ॥

करसूत्रम् । न । विवाहादौ मङ्गलार्थं मृणालादिमये हस्तसूत्रे ॥ ग्रामादौ मणिबन्धसूत्रं प्रचारात् ॥

करहाटः । पुं । पद्मादिमूले । शिफाकन्दे ॥ मदनद्रुमे ॥ “ह्लापिण्डीतरौ ॥ देशविशेषे ॥ करंहाटयति । हटदीप्तौ । णयन्तः । कर्मण्यण् ॥

करहाटकः । पुं । मदनपादपे । मयनफल इति भाषा ॥ स्वार्थेकन् ॥ न । हस्तसम्बन्धिस्वर्णे ॥

करटः । त्रि । विकटे । भयानके ॥

करामर्द्दः । पुं । करमर्द्दे ॥

कराम्बुकः । पुं । अविघ्ने । सुषेणे ॥

कराम्लकः । पुं । करमर्द्दे ॥

करायिका । स्त्री । कूटपूर्य्याम् । करांची इति गुरुसल इतिच भाषा ॥

करारोटः । पुं । अङ्गुरीयके ॥

करालः । पुं । गर्जनतैल इति गौड-भाषाप्रसिद्धे सर्जरसयुक्ततैले । धूनतैले ॥ भल्लाततैले ॥ राक्षसविशेषे ॥ दन्तरोगविशेषे । यथा । शनैः शनैः प्रकुरुते वायुर्दन्तसमाश्रितः । करालान् विकृतान् दन्तान् करालेन स सिध्यति ॥ न । कृष्णकुठेरके । श्यामतुलसी इतिभाषा ॥ वेसवारप्रभेदे ॥ यथा । तप्तस्नेहे पचेत् पूर्वं वेसवारकसंज्ञकम् । पाकप्रापितसौरभ्यं करालं सूदकै र्मतमिति ॥ त्रि । दन्तुरे ॥ तुङ्गे । उच्चे ॥ विकृते । भीषणे ॥ करेण लाति । ला० । आतश्चोपसर्गे इति सुपीति योगविभागाद्वा कः ॥ यद्वा । अलभूषणादौ । कर्मण्यण् ॥

करालकः । पुं । करालार्थे ॥

करालत्रिपुटा । स्त्री । काञ्जिकायाम् । लङ्काधान्ये ॥

कराला । स्त्री । शारिवायाम् ॥

करालास्यः । त्रि । दन्तुरवदने ॥ करालं दन्तुरमास्यं यस्य ॥

करालिकः । पुं । वृक्षे ॥ इति हेमचन्द्रः ॥

करालितः । त्रि । भीषिते । पीडिते ॥

कराली । स्त्री । वह्नेः सप्तजिह्वान्तर्गतजिह्वाविशेषे ॥ देवीविशेषे ॥ वह्वादिभ्यश्चेति पाक्षिको ङीष् ॥

करास्फोटः । पुं । आस्फोटिते । वक्षस्यस्य बाहोर्द्वितीयहस्तेनताडने ॥

करिकः । पुं । अरिमेदवृक्षे । विट्खदिरे ॥

करिकणावल्ली । स्त्री । चविकावृक्षे ॥

करिका । स्त्री । नखव्रणे ॥ करिका नखरेखिकेति वैजयन्ती ॥

करिकुम्भः । पुं । नागकेशरचूर्णके ॥

करिगर्ज्जितम् । न । वृंहिते । हस्तिगर्ज्जने ॥

करिणी । स्त्री । देवताभेदे ॥ धेनुकायाम् । हस्तिन्याम् ॥ इन्नन्ताल्लान्तलक्षणो ङीप् ॥

करिदारकः। पुं। सिंहे॥

करी। पुं। हस्तिनि॥ करः शुण्डा अस्ति अस्य। इनिः॥ लक्ष्मीकामो युद्धादन्यत्र करिवधं न कुर्यात् इयं हि श्रीर्यत्करिणः इतिचाक्षुषः॥

करिनासिका। स्त्री। यन्त्रविशेषे॥

करिपत्रम्। न। तालीशपत्रे॥

करिपिप्पली। स्त्री। गजपिप्पल्याम्। चविकाफले॥ करीवपिप्पली इव स्वात्॥

करिपोतः। पुं। करिशावके॥

करिबन्धः। पुं। प्रारब्धौ। गजबन्धनस्तम्भे॥ इतिहारावली॥

करिमाचलः। पुं। सिंहे।

करिमुखः। पुं। गणेशे। विनायके॥ करिणोमुखमिवमुखमस्य॥

करिरतम्। न। रतबन्धान्तरे॥ भुग्नस्तनभुजास्यमस्तका मुन्नतां स्वयमधोमुखीं स्त्रियम्। क्रामति स्वकरकृष्टमेहने वल्लभे करिरतं तदुच्यते॥ करिपदमिति पाठान्तरम्॥

करिशावकः। पुं। कलभे। हस्तिशिशौ॥ करिणः शावकः॥

करिष्ठः। त्रि। अतिशयेन कर्त्तरि॥ अतिशायने इष्ठन्। तुरिष्ठेमेयस्सु॥

करिस्कन्धः। पुं। करीणां समूहे॥ न इकरितुरगाणांस्कन्धश्च॥ गजांसे॥

करीरः। पुं। घटे॥ ककरे। ग्रन्थिले। करील इतिभाषाप्रसिद्धे वृक्षे॥ करीरः कटुकस्तिक्तः स्वेद्युष्णोभेदनः स्मृतः। दुर्नामकफवातामगरशोथव्रणप्रणुत्॥ पुं। न। वंशाङ्कुरे॥ कृणाति किरति कीर्यते वा। कृहिंसायाम् कृविक्षेपेवा। कृशॄपॄकटीति ईरन्॥ करिणमीरयति वा। ईर०। कर्मण्यण्॥

करीरफलम्। न। कारीरे। टींटइति ख्याते॥

करीरा। स्त्री। हस्तिदन्तमूले॥ चीरिकायाम्। झिल्ल्याम्। झींगुर इतिभाषा। बनझींगर नींदरा इति च ख्याते कीटे॥ अजाद्यतष्टाप्॥

करीरिका। स्त्री। } दन्तिनान्दन्तमूले॥
करीरी। स्त्री। } चीरिकायाम्॥

करीषः। पुं। न। शुष्कगोमये। छगणे। छाणा करसी इतिभाषा॥ कीर्यते। कृविक्षेपे। कॄतॄभ्यामीषन्॥

करीषङ्कषा। स्त्री। वात्यायाम्॥ करीषं कषति। कषहिंसायाम्। सर्वकूलाभ्रकरीषेषुकषइतिकषेःखच्। मुमागमः॥

करीषाग्निः। पुं। छागणे। गोमयानले॥

करुणः। पुं। करणा नींबू इतिभाषाप्र

सिद्धे वृत्तविशेषे ॥ शृङ्गाराद्यष्टरसान्तर्गततृतीये रसे। इष्टनाशा दनिष्टाप्तेः करुणाख्यो रसो भवेत् ॥ बुद्धभेदे ॥ सर्वभूताभयदातरि परमहंसपरिव्राजके ॥ त्रि । दीने ॥ सदये । दुःखितेषु दया करुणा तद्वति ॥ अर्श आद्यच् ॥ करोति मनः । डुकृञ् । कृवृदारिभ्य उनन् ॥

करुणमल्ली । स्त्री । नवमल्लिकायाम् ॥

करुणविप्रलम्भः । पुं । पूर्वरागादिचतुर्भेदविप्रलम्भशृङ्गारमध्ये विप्रलम्भविशेषे ॥

करुणा । स्त्री । कृपायाम् । दयायाम् । परदुःखहानीच्छायाम् ॥ दुःखितेषु करुणा नामैषां दुःखनिवृत्तिः स्यादिति कृपामेव भावये त्रोपेक्षां न वाघर्षम् ॥ करणम् । कृवृदारिभ्य उनन् । टाप् ॥

करुणापरः । त्रि । दयालौ । करुणे ॥

करुणामयः । त्रि । कृपाप्राचुर्यवति ॥

करुणी । स्त्री । ग्रीष्मपुष्प्याम् । रक्तपुष्प्याम् । ककरखिरुणी इतिकोकण भाषा ॥

करूषः । पुं । देशविशेषे ॥

करेटः । पुं । नखे ॥

करेटव्या । स्त्री । धनच्छूपक्षिणि ॥

करेटुः । पुं । स्त्री । कर्करेटौ । करकटिया इति गौडभाषा प्रसिद्धे विहगे ॥ के जले वायौ वा रेटति । रेटृ भाषणे । मृ॰ कुः ॥

करेणुः । पुं । इभे । मतङ्गजे । गजे ॥ कर्णिकारवृक्षे ॥ स्त्री । हस्तिन्याम् ॥ करोति । कृञ्भ्यामेणुः ॥ के रेणुरस्येति वा ॥

करेणुभूः । पुं । पालकाप्यमुनौ ॥

करेणुसुतः । पुं । मुनिविशेषे ॥ इभशावके । कलभे ॥ करेणोः सुतः ॥

करेन्दुकः । पुं । भूतृणे ॥

करेबरः । पुं । तुरुष्के । सिल्हके ॥

करोटः । पुं, न । शिरोऽस्थनि ॥ कं वायुं रोटते । रुट॰ । अच् ॥

करोटिः । स्त्री । शिरोऽस्थि ॥ कं वायुं रोटते । रुटदीप्तौ प्रतिघाते च । केन रुध्यते वा । इन् ॥ रोटयति वा । रुटिभ्युरादिः । अच इः ॥

करोटिका । स्त्री । शिरोऽस्थि । कपाले ॥ करोटिरेव । स्वार्थे कन् ॥

करोटी । स्त्री । करोटि ॥ ङीष् ॥

कर्कः । पुं । कर्केतने ॥ वह्नौ ॥ शुक्लाश्वे ॥ दर्पणे ॥ घटे ॥ चतुर्थराशौ ॥ कर्कटवृक्षे ॥ कुलीरे ॥ करोति कृणोति क्रियते वा । कृदाधारार्चिकलिभ्यः कः ॥

कर्कचिर्भिटी । स्त्री । चिर्भिटायाम् ।

कर्कटीभेदे ॥

कर्क्कटः । पुं । वृक्षविशेषे । क्षुद्रामलकसञ्ज्ञे । कर्कफले ॥ पक्षिवि० । करेटौ ॥ जलजन्तुविशेषे । कुलीरे । काँकडा इतिभाषा ॥ मेषादिराश्यन्तर्गतचतुर्थराशौ ॥ जन्मकालीनचन्द्राश्रितैतद्राशिफलम् । श्रुतकलामलनिर्मलवृत्तयः सुकृशगन्धजलाशयकेलयः । किल नरास्तु कुलीरगते विधौ वसुमतःसुमतोऽर्थिलब्धयः ॥ कर्किलग्ने समुत्पन्नो भोगी सर्वजनप्रियः । मिष्टान्नपानभोगी च जायते स्वजनप्रियः ॥ वालुक्याम् ॥ शाल्मलीफले ॥ स्त्रीणांकरणे ॥ कृणाति । कृहिं० । अन्येभ्योपीतिविच् । कटति । कटे० । पचाद्यच् । कर् चासौ कटश्च । अहरादित्वाद्रेफः ॥ कर्कइति सौत्रोधातुः । शकादिभ्योटनवा ॥ कर्कं श्वेतवर्णं टलति । टलगतौ । डो वा ॥

कर्क्कटकः । पुं । इन्दुविशेषे ॥ कुलीरे ॥ कर्कटएव । स्वार्थे कन् ॥

कर्क्कटशृङ्गिका । स्त्री ।
कर्क्कटशृङ्गी । स्त्री ।
} अजशृङ्ग्याम् ॥ महाघोषायाम् । कुलीरशृङ्ग्याम् । काँकडा सींगी इतिख्यातायाम् ॥

कर्क्कटाख्या । स्त्री । कर्कटशृङ्ग्याम् ॥

कर्क्कटाधिपः । पुं । चन्द्रे ॥

कर्क्कटाह्वः । पुं । बिल्ववृक्षे ॥

कर्क्कटाह्वा । स्त्री । कर्कटशृङ्ग्याम् ॥

कर्क्कटिः । स्त्री । वालुक्याम् । इर्वारौ ॥ शाल्मलीफले ॥ करङ्कटति । कटे० । सर्वधातुभ्यइन् । शकन्ध्वादिषु पररूपं वाच्यम् ॥

कर्क्कटिनी । स्त्री । दारुहरिद्रायाम् ॥

कर्क्कटी । स्त्री । एर्वारौ । वालुक्याम् । ककडी इतिभाषा ॥ कर्कटी शीतला रूक्षा ग्राहिणी मधुरा गुरुः । रुच्या पित्तहरा सामा पक्वा मन्दाग्निपित्तकृत् ॥ अस्याः पाकप्रकारस्तु । त्वग्बीजरहिता प्रौढा गुलिकाकारखण्डिता । तलिता सुघृते तप्ते कर्कटीषाग्रलेहिता ॥ विपाण्डुखण्डं घृतदुग्धसार्द्धं विभावितं वल्लजशर्कराभ्याम् । कृतैलवासञ्चकटुष्णमेतत् प्रतिक्षणं रोचनमातनोति ॥ शाल्मलीफले ॥ देवदालीलतायाम् ॥ कर्कटशृङ्गीवृक्षे ॥ घोटिकावृक्षे ॥ करङ्कटति । कटे० । इन् । पक्षेङीष् । शकन्ध्वादिः ॥

कर्क्कटुः । पुं । करेटुपक्षिणि ॥

कर्क्कन्धूः । पुं । स्त्री । कोलिपादपे । बदरीवृक्षे ॥ बदरीफले । बेर इति भाषा । कर्कन्धुः क्षुद्रबदरं कथितम्

पूर्व्वसूरिभिः । अम्लं स्यात् क्षुद्रबदरं कषायं मधुरं मनाक् । स्निग्धं गुरु च तिक्तञ्च वातपित्तापहं स्मृतम् । शुष्कं भेदग्निकृत् सर्व्वं लघु तृष्णाक्लमास्रजित् ॥ दैत्यान्तरे ॥ कण्टकं दधाति । डुधाञ्० । अन्दूदृन्भूजम्बिति निपातितः कू प्रत्ययान्तः । कर्कं दधाति वा । निपातनान्नुम् ॥

कर्क्करः । पुं । दर्पणे । मुकुरे ॥ न । चूर्णाञ्जनकक्षुद्रपाषाणखण्डे । चूर्णखण्डे । कङ्कर काँकर इति च भाषा ॥ मुद्गरे ॥ त्रि । कठिने । दृढे ॥ कर्कनम् । कर्कहासे । घञ् । कर्कं राति । रा० । आतोऽनुपेति कः ॥

कर्क्कराङ्गः । पुं । कालकण्ठविहङ्गमे । खञ्जने ॥

कर्क्कराटुः । पुं । कटाक्षे ॥ इति कश्चित् जटाधरः ॥

कर्क्कराटुकः । पुं । कर्करेटुपक्षिणि ॥

कर्क्करान्धुकः । पुं । अन्धकूपे ॥

कर्क्करालः । पुं । चूर्णकुन्तले ॥

कर्क्करिका । स्त्री । घर्षे । नेत्रवर्त्माम् ॥

कर्क्करी । स्त्री । गलन्तिकायाम् । सनालजलपात्रे । झारी इति भाषा ॥ कठिनायाम् ॥ कन्दोर्द्धृतपक्वनिष्काशनसाधने । झर्नी झारा इति च भाषा ॥ गौरादित्वात् ङीष् ॥

कर्क्करीका । स्त्री । गलन्तिकायाम् । कर्क्कर्य्याम् ॥ फर्फरीकादित्वात् साधुः ॥

कर्क्करेटम् । न । अर्द्धचन्द्रे । अङ्गुलितोरणे । गलेहस्ताधाने ॥

कर्क्करेटुः । पुं । करेटौ । करकठिया इति गौडभाषा प्रसिद्धे खगे ॥ कर्क्केति रेटति । रेटृ भाषणे । मृगय्वादिः ॥

कर्क्कशः । पुं । काम्पिल्लवृक्षे ॥ कासमर्द्दे ॥ इक्षौ ॥ खड्गे ॥ त्रि । साहसिके ॥ क्रूरे ॥ दृढे ॥ अमसृणे । खरस्पर्शे । दुःस्पर्शे ॥ निर्द्दये ॥ कृणोति । कृञ् हिंसायाम् । अन्येष्वपीति विच् । कशति । कशशब्दे । पचाद्यच् । कर् चासौ कशश्च ॥ यद्वा । करे कशति । कशेः पचाद्यच् । अन्तर्भावितण्यर्थो वा ॥ शकन्ध्वादिः । कर्कान्मत्वर्थे लोमादित्वात् शो वा ॥

कर्क्कशच्छदः । पुं । शाखोटवृक्षे ॥ पटोले ॥

कर्क्कशच्छदा । स्त्री । कोशातक्याम् । तोरभी इति भाषा ॥ दग्धरुहायाम् ॥

कर्क्कशदलः । पुं । पटोले ॥

कर्क्कशदला । स्त्री । दुग्धाढ्ये ॥

कर्क्कशवाक्यम् । न । निष्ठुरवचने । परुषवाचि ॥

कर्क्कशा । स्त्री । वृश्चिकालीवृक्षे ॥ क्रूरायाम् ॥

कर्क्कसारम् । न । करम्भे । दधिसक्तुषु ॥

कर्क्कारुः । पुं । कुष्माण्डे ॥ स्त्री । कुष्माण्ड्याम् ॥ कर्क्कारुर्ग्राहिणी शीता रक्तपित्तहरा गुरुः । पक्वा तिक्ताग्निजननी सक्षारा कफवातनुत् ॥ कर्क शुक्लवर्णम् ऋच्छति । ऋगतौ । बाहुलकादुण् ॥

कर्क्कारुकः । पुं । कालिङ्गवृक्षे ॥

कर्क्कारूः । स्त्री । कुष्माण्ड्याम् ॥

कर्क्किः । पुं । कर्कटराशौ ॥

कर्क्की । पुं । कर्कटे ॥

कर्क्केतनः । पुं । न । रत्नविशेषे ॥ अस्योत्पत्त्यादिकमुक्तं गारुडे ७५ ध्याये । सूत उवाच । वायुर्नखान् दैत्यपते र्गृहीत्वा चिक्षेप सम्यग्यवनेषु हृष्टः । ततः प्रसूतं पवनोपपन्नं कर्क्केतनं पूज्यतमं पृथिव्याम् ॥ वर्णेन तद्रुधिरसोमसमधुप्रकाश माताम्रपीतदहनोज्ज्वलितं विभाति । नीलं पुनः खलु सितं परुषं विभिन्नं व्याध्यादिदोषकरणेन न तद् विभाति ॥ स्निग्धा विशुद्धाः समरागिणश्च आपीतवर्णा गुरवो विचित्राः । त्रासव्रणव्याधि विवर्जिताश्च कर्क्केतनास्ते परमाः पवित्राः ॥ पत्रेण काञ्चनमयेन तु वेष्टयित्वा हस्ते गलेऽथ धृतमेतदति प्रकाशम् । रोगप्रणाशनकरं कलिनाशनञ्च आयुष्करं कुलकरञ्च सुखप्रदञ्च ॥ एवंविधं बहुगुणं मणिमावहन्ति कर्क्केतनं शुभमलङ्कृतये नरा ये । ते पूजिता बहुधना बहुबान्धवाश्च नित्योज्ज्वलाः प्रमुदिता अपि ते भवन्ति ॥ एकेऽपनद्धविकृताकुलनीलभासः प्रम्लानरागमलिताः कलुषा विरूपाः । तेजोऽतिदीप्तिकुलपुष्टिविहीनवर्णाः कर्क्केतनस्य सदृशं वपुरुद्वहन्ति ॥ कर्क्केतनं यदि परीक्षितवर्णरूपं प्रत्यग्रभास्वरदिवाकरसुप्रकाशम् । तस्योत्तमस्य मणिशास्त्रविदां महिम्ना तुल्यन्तु मूल्यमुदितं तुलितस्य कार्य्यमिति ॥

कर्क्कोटः । पुं । नागराजविशेषे ॥

कर्क्कोटकः । पुं । विल्ववृक्षे ॥ स्त्री ॥ काँकरोल इति गौडभाषा प्रसिद्धे फलवताविशेषे । किलासघ्ने । तिक्तपत्रे ॥ काद्रवेये । कर्क्कोटको नाम सर्पो योऽदृष्टीविषउच्यते । तस्य सर्पस्य सर्पत्वं तस्मै सर्पनमोऽस्तु ते । इतिश्रुति प्रसिद्धे नागराजे ॥ अपिच । कर्क्कोटकस्य नागस्य दमयन्त्यानलस्य च । ऋतुपर्णस्य राजर्षेः कीर्त्तनं कलिनाशनमिति ॥

कर्कोटकी । स्त्री । पीतघोषायाम् । महाजाल्याम् । खेखसा इति ख्याते फले ॥ कर्कोटकीफलं कुष्ठहृल्लासारुचिनाशनम् । श्वासकासज्वरान् हन्ति कटुपाकञ्च दीपनम् ॥ ईषच्छिन्नमरिचैः परिपूर्णगर्भं तैलेन रन्धितमुसैन्धवपातयोगम् । वास्तूकयुक्तपयसा विहिताभिषेकं कर्कोटकीफलमिदं रुचिकृत्तदन्नम् ॥

कर्कोटिका । स्त्री । ककोड़ा इतिभाषाप्रसिद्धे । कर्कोटके । कूष्माण्ड्याम् ॥

कर्कोटी । स्त्री । कर्कोटिकायाम् ॥

कर्चूरिका । स्त्री । कचौरीतिख्याते पिष्टकप्रभेदे ॥ इतिपाकराजेश्वरः ॥

कर्चरी । स्त्री । कचरीतिख्यातेफले ॥ चीराम्लकृतसंस्कारा शुष्का सैव विपाचिता । अरोचकादिरोगाणां कर्चरी कारुकर्त्तरी ॥ कर्चरी रुचिकृद्बल्या सुस्वादुरतिलेखनी । उष्णा पित्तकरी प्रोक्ताकफ कृत् सारिका स्मृता ॥

कर्चूरः । पुं । कचूर इतिभाषा प्रसिद्धे गन्धसारे । द्राविडे ॥ कर्चूरो दीपनो रुच्यः कटुकस्तिक्त एवच । सुगन्धिः कटुपाकः स्यात् कुष्ठार्शो व्रणकासनुत् ॥ उष्णो लघुर्हरेच्छ्वासगुल्मवातकफ क्रिमीन् ॥ [illegible] ॥ म । स्वार्थे ॥ कर्जति । कर्जव्यथने । खर्जूरादित्वादूरः । पृ० ॥

कर्चूरकः । पुं । द्राविडके । कचूर इति भाषा ॥ स्वार्थे कन् ॥

कर्णः । पुं । पृथायाज्येष्ठसुते । वसुषेणे । चम्पापतौ ॥ सुवर्णालिहच्चे ॥ श्रवणेन्द्रिये । श्रोत्रे ॥ गुरुयुगले ऽऽ ॥ अरित्रे ॥ कीर्यते शब्दग्रहणाय क्षिप्यते यद्वा कीर्यते शब्दोऽस्मिन् किरतिशरीरे सुखं वा । कृविक्षेपे । कृवृजसीतिनन् । बाहुलकाद्गुणः ॥ यद्वा । कर्णयति । कर्णभेदने । अदन्तः । अच् ॥ यद्वा । करोति शब्दज्ञानम् । डुकृञ्० । कृवृदृष्यादिना नन् ॥

कर्णकण्डुः । पुं । कर्णरोगविशेषे ॥ तस्यनिदानं यथा । मारुतः कफसंयुक्तः कर्णकण्डुं करोतिचेति ॥

कर्णकीटी । स्त्री । कर्णजलौकायाम् । शतपद्याम् । कानसलाई इतिभाषा ॥

कर्णक्ष्वेडः । पुं । कर्णरोगविशेषे ॥ वायुः पित्तादिभिर्युक्तो वेणुघोषसमं स्वनम् । करोतिकर्णयोः क्ष्वेडं कर्णक्ष्वेडः सउच्यते ॥ इति माधवः ॥

कर्णगूथम् । न । कर्णमले ॥ कर्णगूथकम् ॥

कर्णगूथकः । पुं । कर्णरोगविशेषे ॥ पित्तोष्मशोषितः श्लेष्मा जायते कर्णगूथक इत्यस्य निदानम् ॥

कर्णचापः । पुं । कालपृष्ठाख्यधनुषि ॥ कर्णस्य राधेयस्य चापः ॥

कर्णजलौकाः । पुं । शतपद्याम् । गोजर कानखजूरा इतिभाषा ॥

कर्णजलौका । स्त्री । शतपद्याम् । चित्राङ्ग्याम् । कानसलाई इतिभाषा ॥

कर्णजाहम् । न । कर्णस्य मूले ॥ तस्य पाकमूल इत्यादिना जाहच् प्र० ॥

कर्णजित् । पुं । अर्जुने । गुडाकेशे ॥ कर्णं जयति । जि० । सत्सूद्विषेत्यादिना क्विप् । तुक् ॥

कर्णदर्पणः । पुं । ताडङ्कनामनि कर्णभूषणे । कानतडङ्का इतिभाषा ॥

कर्णदुन्दुभिः । स्त्री । शतपद्याम् ॥

कर्णधारः । पुं । नाविके । काण्डारि इति गौडभाषा । मल्लाह मांझी इति भाषा ॥ कर्णमरित्रम् धरति । धृञ् ० । कर्मण्यण् ॥

कर्णपाली । स्त्री । कर्णभूषणे । कान्वाला वाली इत्यादिभाषा प्रसिद्धे ॥ कर्णपल्लिप्रदेशयोः ॥

कर्णपिशाची । स्त्री । देवीविशेषे ॥

कर्णपूः । स्त्री । कर्णपुरे । चम्पायाम् ॥

कर्णपुरम् । न । चम्पानगर्याम् । मालिन्याम् ॥

कर्णपुष्पः । पुं । मोरटलतायाम् ॥

कर्णपूरः । पुं । शिरीषवृक्षे ॥ नीलोत्पले ॥ अवतंसे । कर्णाभरणे ॥ अशोकवृक्षे ॥ कर्णम्पूरयति । पूरी० । कर्मण्यण् ॥

कर्णपूरकः । पुं । कदम्बवृक्षे ॥ न । शिरीषे ॥ नीलोत्पले ॥ वतंसे ॥

कर्णप्रतिनाहः । पुं । कर्णरोगविशेषे ॥ तस्य सम्प्राप्तिरूपे यथा । सकर्णगूथो द्रवतां यदा गतो विलायितो घ्राणमुखम्प्रपद्यते । तदा स कर्णप्रतिनाहसंज्ञितो भवेद्विकारः शिरसोऽर्द्धभेदकृदिति ॥

कर्णफलः । पुं । कानछि माछ इति गौड प्रसिद्धे मत्स्यविशेषे ॥

कर्णभूषणम् । न । कर्णाभरणे ॥

कर्णमलम् । न । कर्णगूथे ॥

कर्णमुकुरः । पुं । ताटङ्कनाम्नि कर्णभूषणे ॥

कर्णमोटिका । स्त्री । } चामुण्डादेव्याम् ॥
कर्णमोटी । स्त्री । }

कर्णरोगः । पुं । श्रोत्रव्याधौ ॥

कर्णलतिका । स्त्री । पाल्याम् । कानकापत्ता इति भाषा इतिहेमचन्द्रः ॥

कर्णवंशः । पुं । मञ्चे ॥ इतिहारावली ॥

कर्णवर्जितः । पुं । सर्पे ॥ त्रि । बधिरे ॥

कर्णवेधः । पुं । कर्णषट्क...षनिवारणार्थं कर्णयोर्वेधने ॥ षोडशसंस्कारेषु पौर्वापर्यक्रमः । कर्णवेधस्याऽसंस्कारत्वात् न तथा नियमः । यथा । यद्यपत्यद्वयं तिष्ठेत् सम्भवोप्यपरस्य च । कर्णषट्कं विजानीयाच्छिद्रं मम त्रयस्य च ॥ इत्याशङ्क्य तयोर्मध्ये शुद्धिर्यस्याथ वत्सरे । कर्णवेधोचितस्तस्य मासज्येष्ठविचारणा ॥ षट्कर्णोत्पत्तिमाशङ्क्य भानोः शुद्धासमेपि च । कर्णौ वेध्यौ न दोषः स्यादन्यथा मरणम्भवेत् ॥ इतिमार्त्तण्डः ॥

कर्णवेधनी । स्त्री । हस्तिकर्णवेधनासे । कर्णारायाम् ॥ इतित्रिकाण्डशेषः ॥

कर्णवेष्टः । पुं ।
कर्णवेष्टकम् । न । } कुण्डले ॥ कर्णस्य वेष्टनम् ॥
कर्णवेष्टनम् । न ।

कर्णशष्कुली । स्त्री । वेष्टने । कर्णगोलके ॥ कर्णमध्यवर्त्त्याकाशे ॥

कर्णशूलः । पुं । कर्णरोगविशेषे ॥

कर्णसंस्रावः । पुं । कर्णरोगविशेषे ॥ तस्य निदानसम्प्राप्तिरूपाणि यथा । शिरोभिघातादथवा निमज्जतोजले प्रपाकादथवापि विद्रधेः । स्रवे द्धि पूयं श्रवणोऽनिलार्दितः स कर्णसंस्राव इति प्रकीर्त्तित इतिमाधवः ॥

कर्णस्फोटा । स्त्री । कानफाटा इतिगौड भाषा प्रसिद्ध लताविशेषे । कृष्णतण्डुलायाम् ॥

कर्णाटः । पुं । देशविशेषे ॥ यथा । रामनाथं समारभ्य श्रीरङ्गाख्यं बिलेश्वरि । कर्णाटदेशो देवेशि साम्राज्यभोगदायकः ॥ इतिशक्तिसङ्गमतन्त्रम् ॥

कर्णाटी । स्त्री । रागिणीविशेषे । मालवरागस्य भार्याम् ॥ हंसपदीवृक्षे ॥

कर्णानुजः । पुं । युधिष्ठिरे नृपे । अजातशत्रौ । कर्णस्य अनुजः ॥

कर्णान्दुः । स्त्री । कर्णपाल्याम् । कानतडक्का इति भाषा ॥ उतच्छिनिकायाम् । कानकडा इतिगौडभाषा प्रसिद्ध कर्णाभरणविशेषे ॥

कर्णान्दूः । स्त्री । कर्णपाल्याम् ॥

कर्णाभरणकः । पुं । आरग्वधवृक्षे ॥

कर्णारा । स्त्री । नाल्याम् । कर्णवेधन्याम् ॥

कर्णारिः । पुं । अर्जुनपाण्डवे ॥ नदीसर्जवृक्षे ॥

कर्णास्फालः । पुं । करिणः कर्णचालने । भालकम्पनायाम् ॥

कर्णिः । पुं । कर्णाकारफलके बाणे ॥

कर्णिकः । त्रि । कर्णिले ॥ विवृद्धौ कर्णौ यस्य । तुन्दादिषु स्वाङ्गाद्विवृद्धाविति ठक् ॥

कर्णिका । स्त्री । करिहस्ताग्रे । पुष्करे ॥ करमध्याङ्गुलौ ॥ कामुकादिच्छटांशे । बोँटा इति गौड भाषा ॥ अब्ज वराटे । बीजकोषे ॥ कर्णाभरण विशेषे । तालपत्रे । ढेढी इतिभाषा ॥ लेखन्याम् ॥ कुट्टन्याम् ॥ अग्निमन्थवृक्षे ॥ अजशृङ्गीवृक्षे ॥ कर्णस्यालङ्कारः कर्णभवो अलङ्कारो वा । कर्णललाटादितिकन् ॥

कर्णिकाचलः । पुं ।
कर्णिकाद्रिः । पुं । } सुमेरुपर्वते ॥

कर्णिकारः । पुं । आरग्वधविशेषे । प्रग्रहे । कृतमालके । छोटा धनबहेडा इतिभाषा ॥ कर्णिकारः कटुस्तिक्तस्तुवरः शोधनो लघुः । रञ्जनः सुखदः शोथश्लेष्मास्रव्रणकुष्ठजित् ॥ द्रुमोत्पले । कर्णिकार इतिगौडभाषा ॥ कर्णिकामियर्त्ति । ऋगतौ । कर्मण्यण् ॥

कर्णिकारकः । पुं । द्रुमोत्पले ॥ कृतमाले । सुवर्णके ॥ स्वार्थे कः ॥

कर्णिकी । पुं । हस्तिनि ॥ न । अम्बुजे ॥ कर्णिका अस्ति अस्य । व्री० इनिः ॥

कर्णी । पुं । वर्षपर्वतस्य सकाशान्तर्गतपर्वतविशेषे ॥ आरग्वधे ॥ कर्णिके ॥ विवृद्धौ कर्णावस्य । तुन्दादिभ्य इलच् चेति चकारादिनिः ॥

कर्णिलः । पुं । कर्णिनि । कर्णिके ॥ विवृद्धौ कर्णावस्य । तुन्दादिभ्याम् पक्षे इलच् ॥

कर्णीरथः । पुं । स्कन्धवाह्य याने । प्रवहणे । खर्धरिया चौपाला डोला पीनस पालकी तामयान इत्यादि भाषा प्रसिद्धे ॥ कर्णसाध्या श्रवणक्रिया उपचारात् कर्णः । कर्णोऽस्यास्ति । इनिः । कर्णी चासौ रथश्च । शब्दमात्रेणरथो नवस्तुतो रथः ॥ यद्वा । सामीप्यात् कर्णशब्देन स्कन्धोलक्ष्यते । सोऽस्त्यस्य वाहकत्वेन । इनिः । कर्णी चासौ रथश्च । अन्येषामपीति दीर्घः ॥

कर्णीवान् । पुं । आरग्वधे ॥

कर्णीसुतः । पुं । कंसासुरे । मूलदेवे ॥

कर्णेजपः । त्रि । सूचके । पिशुने । दुर्जने । खले ॥ कर्णे जपति । जप० । स्तम्बकर्णयोरित्यच् । हलदन्तादित्यलुक् ॥

कर्णेन्दुः । पुं । उत्सञ्चिसिकायाम् । अर्द्धचन्द्राकृतिकर्णाभरणे ॥ कर्णपाल्याम् ॥

कर्ण्यम् । त्रि । कर्णहिते ॥ कर्णकोषित

म् । शरीरावयवाद्यत् ॥

कर्त्तनम् । न । छेदने ॥ [illegible]रीबा सूत्र निर्म्मितौ । कातना इतिभाषा ॥ कृती० । ल्युट् ॥

कर्त्तरी । स्त्री । कृपाणिकाम् ॥ पत्रीकृत स्वर्णादेः कर्त्तनोपाये । कात कामी इतिभाषा ॥ नापितोपकरणविशेषे । कैंची इतिभाषा ॥ योगविशेषे ॥ यथा । क्रूरमध्यगतश्चन्द्रो लग्नं वा क्रूरमध्यगम् । कर्त्तरी नामयोगोऽयं कन्यानिधनकारकः इति ॥ अपिच । यस्मात् पापाद्द्वन्द्वद्व्ययार्थस्थौ यदा तदा । कर्त्तरी नाम सा ज्ञेया मृत्युदारिद्र्यशोकदेति ॥ कृन्तति । कृती छेदने । बाहुलकादरः । यद्वा । कर्त्तनम् । घञ् । कर्त्तं राति । रा दाने । आतोऽनुपेति कः । गौरादित्वान्ङीष् ॥

कर्त्तव्यम् । त्रि । करणीये । करणयोग्ये । कार्य्ये ॥ यस्मिन् क्रियमाणे न दोष स्तत्कर्त्तव्यम् ॥ तव्यप्रत्ययः ॥

कर्त्ता । पुं । परमेष्ठिनि ॥ [illegible]निबन्धने दाढ्ये । कीर्य्यते विक्षिप्यते इतस्ततः स्थाप्यते कायो येन । कॄ विक्षेपे । तृच् ॥ त्रि । स्वतन्त्रः कर्त्तेति निरूपिते षट्कारकान्तर्गतकारकविशेषे ॥ अभिहितार्थे प्रथमा अनुक्ते तृतीयापि भक्तिर्भवति । तस्य लक्षणम् । क्रियानुकूलकृतिमत्त्वं कर्त्तृत्वम् ॥ यः करोति सः ॥ कृत्याश्रयः कर्त्तेति तार्किकाः ॥ चेतनान्तरव्यापाराव्यवधानेन धात्वर्थनिष्पादकत्वेन कर्त्ता । कर्म्मकरणादिकारकचक्रप्रयोक्ता वा । इति प्रायश्चित्तविवेकः ॥ कृतिमति ॥ उत्पादके ॥ कारणानुकूलव्यापारवति । अनुष्ठातरि ॥ धात्वर्थव्यापाराश्रये ॥ क्रियायां स्वातन्त्र्येण विवक्षितेऽर्थे ॥ स तु पञ्चविधः । यथा । क्रियाश्रयो भवेत् कर्त्ता हेतुकर्त्ता प्रयोजकः । अनुमन्ता ग्रहीता च कर्त्ता पञ्चविधः स्मृतः ॥ स त्रिविधोऽपि भवति । यथा । त्रिविध एव कर्त्ता विशेषेण प्रतिक्रियाम् । योग्यत्वप्रतिषिद्धत्वविशेषणपदान्वयैः ॥ अस्यार्थः ॥ क्रियाम्प्रति प्रकारत्रयेण कर्त्ता विधायते तस्य विवरणम् । स्वाध्यायोऽध्येतव्य इत्यत्र योग्यत्वेन लब्धविषयत्रैवर्णिकः । १ । अनरवर्द्दद्यात् दीक्षितो न ददातीत्यत्र प्रतिषिद्धत्वेन दीक्षितेतरपरः । २ । स्वर्गकामो यजेतेत्यत्र विशेषणपदान्वयेन स्वर्गकामः कर्त्ता जायते । ३ ॥ अच्छूरामोत्याख्यभिमानर्गत ॥ [illegible]

त्वाभूतकार्यो ऽहङ्कारो ऽन्तः करणंबु द्धिविज्ञानमित्यादिपर्यायशब्दवा - च्यस्तादात्म्याध्यासेनात्मनि कर्त्तृत्वा दिधर्माध्यारोपहेतुः अनात्मा भौ तिको मायाकल्पितश्च सः ॥ क्रियाश्र ये । इतरकारकाप्रयोज्यत्वेसति स कलकारकाणां प्रयोक्तरि क्रियाया- निर्वर्त्तके चिदचिद्ग्रन्थिरूपे फलका मनावति पुरुषे ॥ सच सात्त्विकादि भेदात् त्रिविधउक्तो भगवता । तत्र सात्त्विको यथा । मुक्तसङ्गो ऽनहंवा दी धृत्युत्साहसमन्वितः । सिद्ध्यसि- द्ध्योर्निर्विकारः कर्त्तासात्त्विकउच्यते इति ॥ राजसोयथा । रागी कर्मफ लप्रेप्सुर्लुब्धोहिंसात्मको ऽशुचिः । ह र्षशोकान्वितः कर्त्ता राजसः परि- कीर्त्तितः इति ॥ तामसोयथा । अ युक्तः प्राकृतः स्तब्धः शठोनैकृतिको लसः । विषादी दीर्घसूत्रीच कर्त्ता तामसउच्यते इति ॥ अन्तः करणो पहिते चिदाभासे ॥ करणोपहित- स्यकर्त्तृत्वात् ॥ करोति । डुकृञ्० । तृच् तृन्वा ॥

कर्त्तृका । स्त्री । चुद्रखड्गे ॥

कर्त्तृत्वम् । न । कर्त्तृधर्मे ॥ भावेकर्म णिवा त्वः ॥

कर्त्त्री । स्त्री । कारिकायाम् ॥ करोति । डुकृञ्० । गवुल्तृचाविति तृच । ऋन्नेभ्योङीप् ॥ छुरिकायाम् ॥

कर्दः । पुं । कर्दमे ॥ कर्दति । कर्दकु- त्सिते शब्दे । पचाद्यच ॥

कर्दटः । पुं । करहाटे ॥ पङ्के ॥ पङ्कारे ॥

कर्दनम् । न । कुक्षिशब्दे ॥

कर्दमः । पुं । ब्रह्मणश्छायाया मुत्पन्ने प्र जापतिविशेषे । कपिलमुनेर्जनके ॥ पापे ॥ पङ्के । कीचकादा इतिभाषा ॥ न । मांसे ॥ कर्दति । कर्द० । क लिकर्द्योरमः ॥ त्रि । कर्दमवति ॥ अर० अच ॥

कर्दमकः । पुं । शालिविशेषे ॥

कर्दमाटकः । पुं । विष्ठादिनिचेपस्थाने । इत्यावद०भा० ॥ इतिशब्दरत्नावली ॥

कर्दमी । स्त्री । मुद्गरे । मोगरा इति भाषाप्रसिद्धे पुष्पे ॥ इतिवैद्यकम् ॥

कर्पटः । पुं । न । लक्तके । जीर्णवस्त्रे । लत्ता इतिभाषा ॥ प्रस्वेदादिमार्ज नार्थं हस्तस्थवस्त्रखण्डे । इत्यर्थं येन पठ्यते तन्न्हर्टो लक्तककर्पटशब्दौ तत्तुल्येवस्त्रेपिवर्त्तेते इति स्वामी । मुकुटस्तु मलिनत्वादिदुष्टजीर्णवस्त्र खण्डेवर्त्तेते इत्याह ॥ किरति कृ णाति वा । कृविक्षेपे कृहिंसायां वा । करोति वा । विच । करचासौ पट श्च ॥ यद्वा । करस्यपटः । शकन्ध्वादिः ॥

पर्वतविशेषे ॥

कर्पटधारी । त्रि । मलिन जीर्णवस्त्रधारिणि भिक्षुके ॥

कर्पटिकः । त्रि । कर्पटान्विते । कर्पटधारिणि ॥

कर्पटी । त्रि । कर्पटान्विते ॥ म० इनिः ॥

कर्परः । पुं । मूर्द्धास्थ्नि । कपाले । खोपरी इति भाषा ॥ शस्त्रविशेषे ॥ कटाहे ॥ कल्पते । कृप सामर्थ्ये । बाहुलकादरो लत्वाभावश्च ॥

कर्परांशः । पुं । मृत्कपालखण्डे ॥

कर्परालः । पुं । अक्षोटे । कन्दराले ॥ कर्परम् अलति । अल भू० । कर्मण्यण् ॥

कर्परिकातुत्थम् । न । तुत्थविशेषे । कर्परीयम् ॥ गुडूचीयोगजाञ्जने ॥

कर्परी । स्त्री । दार्विकायाम् । क्वाथोद्भवतुत्थे । दारुहरिद्रायाः क्वाथस्य तुत्थे । आवर्त्तननिष्पन्ने कृत्रिमरसाञ्जने । कल्पते । कृप० । बाहुलकादरट् लत्वाभावश्च । टित्वान् ङीप् ॥

कर्परीतुत्थकम् । न । रसके । खपरिया खोया इति ख्याते ॥ कर्परीतुत्थकं तुत्थादन्यत् तद्रसकं स्मृतम् । ये गुणास्तुत्थके प्रोक्तास्ते गुणा रसके स्मृताः ॥

कर्पासः । पुं । न । तुण्डिकेर्याम् । वस्त्रयोनौ ॥ क्रियते । डुकृञ् । कृञः पासः ॥

कर्पासफलम् । न । कार्पासे । बिनौला इतिभाष ॥ कर्पासफलमित्युक्तं कषायं मधुरं गुरु । वातश्लेष्महरं रुच्यं विशेषेणास्थिवर्जितम् ॥

कर्पासी । स्त्री । कार्पास्याम् । कपास का गाछ इति भाषा ॥ कर्पासात् जातित्वात् गौरादित्वाद्वा ङीष् ॥

कर्पूरः । पुं । न । घनसारे । चन्द्रसंज्ञे । सिताभ्रे । कपूर इति भाषा ॥ कर्पूरः शीतलो वृष्यश्चक्षुष्यो लेखनो लघुः । सुरभिर्मधुरस्तिक्तः कफपित्तविषापहः ॥ दाहतृष्णास्यवैरस्यमेदोदौर्गन्ध्यनाशनः ॥ कर्पूरो द्विविधः प्रोक्तः पक्वापक्वप्रभेदतः । पक्वात् कर्पूरतः प्राहुरपक्वं गुणवत्तरम् ॥ अपि च । कर्पूरो नूतनस्तिक्तः स्निग्धश्चोष्णस्त्वदाहदः । चिरस्थो दाहशोषघ्नः सम्प्रोक्तः शमकृत् परः ॥ पोतासभीमसेनाद्या अस्य भेदा भवन्ति । ते च भीमसेने द्रष्टव्याः । किरति कृणाति वा । करति करोति वा । कृ विक्षेपे हिंसायां वा । कृञ् डुकृञ् वा । विच् । पर्यते पृ० । इगुपधेति कः । कर्म्मणा परश्च ॥ यद्वा । कल्पते । कृप० । ख० ऊरः । बाहुलकाल्लत्वाभा-

वे वा ॥

कर्पूरकः । पुं । कर्पूरे ॥ कर्च्चूरके । कर्चूरके ॥

कर्पूरतिलका । स्त्री । उमायाः सखीभेदे । जयायाम् ॥

कर्पूरतैलम् । न । कर्पूरस्नेहे । हिमतैले ॥

कर्पूरनालिका । स्त्री । कपूरनारीति ख्याते पक्वान्नविशेषे ॥ यथा । घृताच्यया समितया कृत्वा लम्बपुटं ततः । लवङ्गोषणकर्पूरयुतया सितया-न्वितम् ॥ पचेदाज्येन सिद्धैषा ज्ञेया कर्पूरनालिका । संयावसदृशी ज्ञेया गुणैः कर्पूरनालिका ॥

कर्पूरमणिः । पुं । पाषाणप्रभेदे । कर्पूराश्मनि ॥ कर्पूरमणिनामायं युक्त्या वातादिदोषनुत् ॥

कर्पूररसः । पुं । रसकर्पूरे ॥

कर्पूरहरिद्रा । स्त्री । कपूरहलदीति ख्यातायाम् । सर्वकण्डूविनाशि-न्याम् ॥

कर्पूराश्मा । पुं । उपरत्नविशेषे । कपूरचीनियेति ख्याते ॥

कर्फरः । पुं । दर्पणे ॥ इतिजटाधरः ॥

कर्बरः । पुं । व्याघ्रे ॥ रक्षसि ॥ कृणाति । कृञ् हिंसे । कृगृशृवृञ्चतिभ्यः ष्वरच् ॥

कर्ब्बरी । स्त्री । शिवायाम् ॥ षित्त्वात् ङीष् ॥

कर्ब्बुदारः । पुं । कोविदारे ॥ नीलझिण्टाम् ॥ श्वेतकाञ्चने ॥

कर्ब्बुदारकः । पुं । श्लेष्मातकवृक्षे ॥

कर्ब्बुरः । पुं । पापे ॥ राक्षसे ॥ नानावर्णे । चित्रे । किर्म्मीरे ॥ नदीनिष्पावधान्ये ॥ न । जले ॥ काञ्चने ॥ धुस्तूरवृक्षे ॥ त्रि । चित्रवर्णवति ॥ कर्बति । कर्ब हिंसे । कर्बत्यनेन वा । कर्ब गतौ वा । स्थाण्वोपधः । मद्गुरादयश्चेति उरच् ॥ कर्बुरोपवर्णेन वा । बवयोरभेदादन्तस्थमध्योपि ॥

कर्ब्बुरफलः । पुं । साकुरुण्डवृक्षे ॥

कर्ब्बुरा । स्त्री । कृष्णवृन्तायाम् । पारुल इति गौड भाषाप्रसिद्ध वृक्षे ॥ वर्वरायाम् । वाबुइतुलसी इति गौड भाषा ॥ उरजन्ता टाप् ॥

कर्ब्बुरी । स्त्री । दुर्गायाम् ॥ इतित्रिकाण्डशेषः ॥

कर्ब्बूरः । पुं । शट्याम् ॥ द्राविडके । कर्चोहलदी इतिभाषा ॥ राक्षसे ॥ न । स्वर्णे ॥ हरिताले ॥ त्रि । चित्रिते ॥ कर्बति । कर्ब गतौ । खर्ज्जादित्वादूरः ॥

कर्ब्बूरकः । पुं । कर्बूरार्थे ॥ स्वार्थे कः ॥

कर्म्मकरः । पुं । कीनाशे । यमे ॥ त्रि ।

भृत्ये ॥ वेतनाजीविनि । भरण्यभुजि । मूल्येन कर्मकुर्व्वति । कमेरा इति भाषा ॥ कर्म करोति । कृञ्० । कर्मणिभृताविति टः ॥

कर्म्मकरी । स्त्री । मूर्वालतायाम् ॥ विम्बिकालतायाम् ॥ मूल्येन कर्मकुर्वन्त्याम् । दास्याम् ॥ टित्त्वात् ङीप्॥

कर्म्मकर्त्ता । पुं । कर्मात्मककर्त्तरि ॥ यथा । क्रियमाणन्तुयत् कर्म स्वयमेव प्रसिध्यति । सुकरैः स्वैर्गुणैः कर्त्तुः कर्मकर्त्तेति तद्विदुरिति ॥ त्रि । कर्मणः कर्त्तरि ॥

कर्म्मकाण्डः । पुं । यावज्जीवमग्निहोत्रं जुहुयादित्यादिरूपेण चित्तशोधके कर्मप्रतिपादके वेदभागे ॥ संसारफलके ज्योतिष्टोमादिकर्मकलापे ॥ कर्मणांसमूहः । दूर्वादिभ्यः काण्डः ॥

कर्म्मकारः । पुं । वर्णसङ्करजातिविशेषे । लौहकारे । लुहार इतिभाषा ॥ गोपालात् तन्त्रवाय्यां वै कर्मकारोह्यभूत् सुतः । ब्रह्मवैवर्त्तेतु शूद्रायां विश्वकर्मणोजातत्त्वमुक्तम् ॥ वृषे ॥ त्रि । भृतिंविना भारवहनादिकर्म्मकारके । वेगारी इतिभाषा ॥ कर्म करोति । कर्मण्यण ॥

कर्म्मकीलकः । पुं । रजके ॥ इतित्रिका गडशेषः ॥

कर्म्मक्षमः । पुं । अलङ्कर्मीणे । कर्मकरणसमर्थे ॥ कर्मसु क्षमः । सप्तमीतियोगविभागात् समासः ॥

कर्म्मक्षेत्रम् । न । भारतवर्षे ॥

कर्म्मचोदना । स्त्री । कर्मविषयायांप्रेरणायाम् ॥ कर्म क्रिया पुरुषव्यापाररूपाऽर्थभावना तद्विषयाचोदना प्रेरणा विधिरूपा शाब्दीभावनेत्यर्थः ॥

कर्म्मजः । पुं । कलियुगे ॥ स्वर्गादौ ॥ अदृष्टे ॥ वटद्रुमे ॥ त्रि । कर्मसम्भवे । कायिकवाचिकमानसकर्मोद्भवे ॥ कर्मणोजातः । जनी० । पञ्चम्यामजाताविति डः ॥

कर्म्मजगुणः । पुं । क्रियाजन्यगुणे ॥ स च संयोगः । विभागः । वेगः । इति भाषापरिच्छेदः ॥

कर्म्मठः । त्रि । कर्मशूरे । प्रयत्नेनप्रारब्धं कर्मसमापयति यः सतथोच्यते ॥ कर्मकुशले ॥ कर्मणि घटते । कर्मणिघटोऽठच् ॥

कर्म्मण्यः । त्रि । कर्मयोग्ये ॥ कर्मणि प्रवीणे ॥ कर्मणि साधुः । तत्रसाधुरितियत् ॥

कर्म्मण्यभुक् । त्रि । भरण्यभुजि । कर्मकारे । वेतनोपजीविनि ॥ कर्मण्यं वेतनं भुङ्क्ते । भुज० । क्विप ॥

कर्म्मण्या । स्त्री । वेतने । मूल्ये ॥ कर्म्मणा सम्पद्यते । कर्म्मवेशाद्यत् ॥ कर्म्मणि साधुर्वा । तत्रसाधुरितियत् ॥

कर्म्मदेवः । पुं । यज्ञेन स्वर्गं प्राप्ते ॥ यथा । ज्योतिष्टोमादिना स्वर्गम्प्राप्ताःस्युःकर्म्मदेवताः इति॥अदितिराहुः । अस्मिन्कल्पेऽश्वमेधादिकर्म्म कृत्वा महत् पदम् । अवाप्याजानदेवैर्याः पूज्यास्ताःकर्म्मदेवताः इति ॥

कर्म्मधारयः । पुं । समानाधिकरणे तत् पुरुषे ॥

कर्म्म । न । क्रियायाम् । देहेन्द्रियादिव्यापारे ॥ संयोगवियोगयोरसमवायिकारणजातीयकर्म्मेति लक्षिता क्रिया । उत्क्षेपणापक्षेपणाकुञ्चनप्रसारणगमनानि पञ्चकर्म्माणि भवन्ति । नित्यनैमित्तिककाम्यप्रायश्चित्तप्रतिषिद्धभेदात्कर्म्मपञ्चविधं भवति । तत्रचत्वारि धर्म्माणि अन्त्यमधर्म्ममितिनिश्चयः ॥ निष्फलं क्लेशबहुलंसन्दिग्धफलमेव च । न कर्म्मकुर्य्यान्मतिमान् सदा वैरानुबन्धि च ॥ सञ्चितक्रियमाणप्रारब्धभेदात् कर्म्मत्रिविधं भवति ॥ कायिकवाचिकमानसिकभेदात् पुनस्तत् त्रिविधं भवति ॥ विधिप्रतिषेधलक्षणं शास्त्रप्रसिद्धं कर्म्म । तत्र नित्यनैमित्तिककाम्यप्रायश्चित्तभेदात् त्रिविधम्भवति ॥ यागदानहोमात्मके वेदविहिते ॥ भूतभावोद्भवकरो विसर्गः कर्म्मसंज्ञितः । भूतानां भवनधर्म्माणां सर्वेषां स्थावरजङ्गमानां भावमुत्पत्तिम् उद्भवं वृद्धिञ्च करोति योविसर्गस्त्यागः तत्तच्छास्त्रविहितो यागदानहोमात्मकः सएव कर्म्म संज्ञितः ॥ सात्त्विकादिभेदात् पुनस्तत्त्रिविधम् । तत्रसात्त्विकं यथा । नियतं सङ्गरहितमरागद्वेषतः कृतम् । अफलप्रेप्सुना कर्म्म यत् तत् सात्त्विकमुच्यते ॥ राजसं यथा । यत्तु कामेप्सुना कर्म्म साहङ्कारेण वा पुनः । क्रियते बहुलायासं तद्राजसमुदाहृतम् ॥ तामसं यथा । अनुबन्धं क्षयं हिंसा मनपेक्ष्य च पौरुषम् । मोहादारभ्यते कर्म्म यत् तत् तामसमुच्यते ॥ तत्तद्वर्णाश्रमाभिमानिनिमित्ते ऽङ्कः वरणाग्रोधके । शास्त्रविहितक्रियाकलापे नित्यनैमित्तिककाम्यात्मके ॥ शुक्लं कृष्णं शुक्लकृष्णमेतित्रिविधभेदभिन्ने ॥ तच्चत्रिविधं जन्मप्रयच्छति । तदाहुर्विश्वरूपाचार्य्याः । शुभैराप्नोति देवत्वं निषिद्धैर्नारकीन्तनुम् । उभाभ्यां पुण्यपापाभ्यां मानुष्यं लभतेऽवशः ।

इति ॥ क्रियते तत्तत्फलार्थिभिरिति कर्म । तच्चानादि स्वम् आद्यकोटेरनुपलभ्यमानत्वात् । यतः शरीरवतः कर्मकरणम् तच्छरीरं कर्मारब्धम् । तान्यपि शरीरान्तरेण कृतानि । तच्च कर्मजमिति सोऽयं तृतीयः पाशः ॥ जन्मनिमित्ते अदृष्टविशेषे ॥ उक्तमत्रवार्त्तिककारैः । सकर्मकारणं मुक्तेर्नामिस्तापस्य भेषजम् । कर्मभ्यो जन्म नियतं जन्मश्चेन्निर्वृतिः कुतः । इति ॥ वासना कर्म विद्या च त्रयं जन्मप्रयोजकम् । उक्तं तत्र प्रधानत्वं कर्मणः श्रूयते पुनः ॥ उत्तमाधमदेहाख्यं वैषम्यं कर्मणा भवेत् । देहे विद्यावासनाभ्यां भवेद्भोगस्य कौशलम् ॥ कर्म साध्वेव कर्त्तव्यमिच्छताभ्युदयं चिरम् । पापन्तु सर्वदा हेयं दुःखेभ्यस्तु स्यताभृशम् ॥ पूर्वकाण्डपरा इत्थं कर्मप्राधान्यमूचिरे । अथ वेदान्तशास्त्रज्ञाः प्राहुः कामप्रधानताम् ॥ पुमानादौ काममय एवभूत्वाथ कर्मकृत् । यतोऽयं कर्मणो हेतुः कामो तोऽस्य प्रधानता ॥ अकामस्य क्रिया काचिद्दृश्यते नेह कर्हिचित् । यद्यद्धि कुरुते जन्तुस्तत्तत्कामस्य चेष्टितम् ॥ यथाविहितरूपं नित्यं च द्विधा

। संस्कारकं विविदिषाजनकञ्च । तत्र विहितत्वमात्रबुद्ध्या क्रियमाणं संस्कारकम् । ईश्वरार्पणबुद्ध्या क्रियमाणं विविदिषाजनकम् । यत्करोषीत्यादि भगवद्वचनादिति विवेकः ॥ षट्कारकान्तर्गतकारकविशेषे ॥ अथ द्वितीया विभक्तिर्भवति । उक्ते कर्मणि प्रथमा भवति । धातूपात्तव्यापारजन्यफलाश्रयं कर्मेति तल्लक्षणम् । यत् क्रियते फलार्थिभिस्तत् कर्मेति प्रसिद्धम् । करोतेर्निखिलक्रियावाचकत्वात् कर्तुर्व्यापारैर्यत् साध्यते तदित्यर्थः । अत एव क्रियाव्याप्यं कर्मेति क्रमदीश्वरः । तच्चतुर्विधम् । निर्वर्त्त्यम् १ यथा घटं करोति पुत्रं प्रसूते ॥ विकार्यम् २ तच्च द्विविधम् । प्रकृतेरुच्छेदकम् प्रकृतेर्गुणान्तराधायकञ्च । आद्यं यथा काष्ठं भस्म करोति । अन्त्यं यथा । सुवर्णं कुण्डलं करोति । तथाचोक्तं भर्तृहरिणा । यदसज्जायते पूर्वं जन्मना यत् प्रकाशते । तन्निर्वर्त्त्यं विकार्यञ्च कर्म द्वेधा व्यवस्थितम् ॥ प्रकृत्युच्छेदसम्भूतं विकार्यं काष्ठभस्मवत् । अन्यद्गुणान्तरोत्पत्त्या सुवर्णादिविकारवत् ॥ प्राप्यम् ३ यथा ग्रामं गच्छति चन्द्रम् पश्यति

त्यादि ॥ अनीप्सितञ्च ४ यथा पा
पं त्यजती त्यादि ॥ तस्माद्दशमभ
वने ॥ ज्ञानसाधनविशेषे ॥ यथाहुः
। कषायपक्तिः कर्म्माणि ज्ञानन्तु परमा
गतिः । कषाये कर्म्मभिः पक्के ततो ज्ञा
नं प्रवर्त्तते इति ॥ क्रियते फलार्थि
भिः । डुकृञ्० । कृञो भावे कर्म्म
णि च सर्व्वधातुभ्योमनिन् इतिमनि
न् ॥ अर्द्धर्च्चादिः ॥ आरभेतैव कर्म्मा
णि श्रान्तः श्रान्तः पुनः पुनः । कर्म्मा
ण्यारभमाणं हि पुरुषं श्रीर्निषेवते ॥

कर्म्मन्दी । पुं । भिक्षौ । परिव्राजि ॥
कर्म्मन्देन प्रोक्तम् भिक्षुसूत्र मधीते
। कर्म्मन्दकृशाश्वादिनिः ॥

कर्म्मफलम् । न । कमरङ्गफले ॥ कर्म्म
विपाके ॥ संसारे ॥ सर्व्वकर्म्मणाम्
फलं व्याकृतं संसार एवेति भाष्यो
क्तेः ॥ कर्म्मणः फलम् ॥

कर्म्मफलप्रेप्सुः । त्रि । कर्म्मफलार्थिनि ॥

कर्म्मफलासङ्गः । त्रि । कर्म्मणि फलेच
आसङ्गः कर्त्तृत्वाभिमानो भोगाभि
लाषश्च यस्य तस्मिन् ॥

कर्म्मभूः । स्त्री । आर्य्यावर्त्ते ॥ कृष्टभूमौ
। कर्म्मान्ते ॥

कर्म्मभूमिः । स्त्री । आर्य्यावर्त्ते । पु
ण्यभूमौ ॥ अत्रकालिकथा युक्ता दू
[illegible] इति निर्भयाः । सर्व्वभक्ष्यान प
श्यन्ति कर्म्मभूमिमचेतसः ॥ कर्म्मणो
भूमिः ॥ भारतवर्षे ॥ यथा । अत्रापि
भारतं श्रेष्ठं जम्बुद्वीपे महामुने । य
तोहि कर्म्मभूरेषा अतोन्या भोगभूम
य इति विष्णुपुराणम् ॥

कर्म्ममीमांसा । स्त्री । पूर्व्वमीमांसायाम् । कर्म्मकाण्डवेदविचारग्रन्थे जैमि
निप्रणीते ॥

कर्म्ममूलम् । न । कुशे । दर्भे ॥ कर्म्म
णो हेतौ ॥ कर्म्मणो मूलम् ॥

कर्म्मयुगम् । न । कलियुगे ॥ इतित्रि
काण्डशेषः ॥

कर्म्मयोगः । पुं । ईश्वरार्पणबुद्ध्या क्रिय
माणे फलाभिसन्धिरहिते तत्तद्वर्णा
श्रमोचिते वेदविहिते कर्म्मकलापे
मन्दानां ज्ञानसाधनभूते ॥ चित्त
शुद्धिजनके वैदिके कर्म्मणि ॥

कर्म्मरङ्गः । पुं । न । कमरख इति प्रसि
द्धे फलवृक्षे । पीतफले । कर्म्मारे ।
म्युजे ॥ कर्म्मरङ्गं हिमं ग्राहि स्वाद्वम्लं
कफवातकृत् ॥

कर्म्मारी । स्त्री । वंशरोचनायाम् ॥

कर्म्मवज्रः । पुं । शूद्रे ॥ इति महाभा
रतम् ॥

कर्म्मवाटी । स्त्री । तिथौ ॥

कर्म्मविपाकः । पुं । कर्म्मजन्यफलस्य परि
पाके ॥ [illegible]

रोगप्रायश्चित्तानां विवरणग्रन्थे ॥

कर्म्मव्यतिहारः । पुं । क्रियाविनिमये ॥ परस्परकरणे ॥

कर्म्मशीलः । त्रि । कार्म्मे । कर्मकृति ॥ कर्मशील मस्य ॥

कर्म्मशूरः । त्रि । कर्मठे । प्रयत्नेन प्रारब्धकर्मपरिसमापके ॥ फलपर्यन्तकर्मकर्त्तरि ॥ कर्मणिशूरः सप्तमी समासः ॥

कर्म्मशेषः । त्रि । उत्पाद्यविकार्याप्यसंस्कार्येषु पुरोडाशसोमसन्नाय्यह्या दिषु ॥

कर्म्मसङ्गः । पुं । कर्मसुदृष्टादृष्टार्थेषु अहमिदङ्करोमि एतत् फलम्भोक्ष्ये इत्यभिनिवेशविशेषे ॥

कर्म्मसङ्गी । त्रि । श्रुतिस्मृतिविहितप्रतिषिद्धकर्मफलाधिकारिणि । कर्तृत्वाभिमानेन फलाभिसन्धिना च कर्मण्यभिनिविष्टे ॥

कर्म्मसङ्करः । पुं । कर्मसङ्कृष्यते समवैत्यचेति व्युत्पत्त्या कर्माश्रये ॥ कर्मणः पुंव्यापाररूपस्य अर्थभावनायाः सङ्करे सङ्क्रमे ॥

कर्म्मसचिवः । पुं । कर्मोपयुक्तसचिवे । धीसचिवातिरिक्ते मन्त्रिविशेषे ॥ कर्मणि सचिवः सहायः ॥

कर्म्मसन्न्यासिकः । पुं । यतौ । सन्न्यासिनि ॥

कर्म्मसन्न्यासी । पुं । यतौ ॥ द्विविधः कर्मसन्न्यासः फलसाधनभेदतः । फलाय चानिनस्त्यागो जिज्ञासोर्ज्ञानसिद्धये ॥ फलवत् कर्मणोपि त्याज्यत्वे कर्मण्येवाधिकारस्ते इत्यादिस्मृतिविरोध इत्याशङ्क्य तस्याविरक्तविषयत्वामिमे वमित्याह । अविशुद्धधियः कर्मण्यधिकारो विशुद्धधीः । सर्वां विविदिषोत्पत्तौ तदर्थं कर्म सन्त्यजेत ॥ तदर्थं शुद्ध्यर्थम् ॥ कर्मणः सन्न्यासः कर्मसन्न्यासः । सोऽस्यास्ति । इनिः ॥ कर्मणा बध्यते जन्तुर्विद्यया च विमुच्यते । तस्मात् कर्म न कुर्वन्ति यतयः पारदर्शिनः ॥

कर्म्मसाक्षी । पुं । सूर्ये ॥ सूर्यादिनवसु ॥ सूर्यः सोमो यमः कालो महाभूतानि पञ्च च । एते शुभाशुभस्येह कर्मणो नव साक्षिणः ॥ कर्मणः साक्षी ॥

कर्म्मसिद्धिः । स्त्री । इष्टानिष्टलक्षणायां फलप्राप्तौ ॥

कर्म्माध्यक्षः । त्रि । क्रियासाक्षिणि ॥

कर्म्मान्तः । पुं । कर्मभुवि । कृष्टभूमौ ॥ इक्षुधान्यादिसङ्ग्रहस्थाने ॥ शुचीनाकरकर्मान्ते इत्युक्तः ॥ कर्मावसाने ॥ कर्मान्ते दासभृत्याश्चेत्यु

न्तेः ॥

कर्मारः । पुं । कर्मकारे । लौहकारे । लुहार इतिप्रसिद्धे जातिविशेषे ॥ वंशे । त्वचिसारे । बाँस इतिप्रसिद्धे वृक्षे ॥ कर्मरङ्गे । कमरख इतिभाषा ॥

कर्म्मार्हः । पुं । पुरुषे ॥ त्रि । क्रियायोग्ये ॥

कर्म्माशौचः । पुं । अनहङ्कारे ॥

कर्म्मी । पुं । दक्षिणासहितज्योतिष्टोमादिकर्मानुष्ठायिनि । यजमाने । देवानामन्ने ॥ केवलकर्मीहि चन्द्रमण्डलाधिकारी परलोके देवानामन्नभूतः इति श्रौतीप्रसिद्धिः ॥ त्रि । कर्मविशिष्टे ॥ कर्मास्ति अस्य । व्री० इनिः ॥

कर्म्मिष्ठः । त्रि । क्रियावति ॥

कर्म्मीरकः । पुं । शाखोटे ॥

कर्म्मेन्द्रियम् । न । कर्मसाधकेइन्द्रिये । पाय्वादिपञ्चके व्यस्ते समस्तेच ॥ पायूपस्थम् पाणिपादौ वाक्चैवेन्द्रियसङ्ग्रहः । उत्सर्गानन्दनादानगत्यालापाश्च तत्क्रियाः ॥ वागादीनीन्द्रियाण्याकाशादीनां रजोंशेभ्यो व्यस्तेभ्यःपृथक्पृथक् क्रमेणोत्पन्नानि भवन्ति । यथोक्तं भागवते । तेषां रजोंशेर्जातानि क्रमात् कर्मेन्द्रियाणिच । प्रत्येकमिति ॥ कर्मसाधकमिन्द्रियं कर्मेन्द्रियम् ॥ कर्मेन्द्रियदेवताः अग्नीन्द्रोपेन्द्रयमप्रजापतयः । कर्मेन्द्रियाणां वागादीनां क्रमेणाग्न्यादयो देवता भवन्ति ॥ कर्मेन्द्रियाणां विषयास्तु वचनादानगमनविसर्गानन्दाःक्रमेण वागादीनाविषयाः ॥

कर्व्वः । पुं । कामदेवे ॥ आखौ ॥ कृणाति । कृञ्हिंसायाम् । किरतिवा । कृविक्षेपे । कृगृशृदृभ्योवः ॥

कर्व्वटः । पुं । न । द्विशतग्राममध्ये मनोरमस्थाने ॥ ग्रामशतस्थजनाःक्रयविक्रयादिना सेवादिना वा येनग्रामेण जीवन्ति तस्मिन् ॥ इति केचित् ॥ चतुः समग्रामे ॥ चतुः समेग्रहस्थाने ॥ चतुः शतग्रामसङ्ग्रहस्थाने ॥ न । नगरे । पुरे ॥

कर्व्वरः । पुं । राक्षसे ॥ पापे ॥ भेषजविशेषे ॥ व्याघ्रे ॥ कृणाति । कृञ्० । कृगृदृवनिभ्यः करच् ॥

कर्व्वरी । पुं । उमायाम् । शिवायाम् ॥ हिङ्गुपत्र्याम् ॥

कर्व्यः । पुं । कर्च्चूरे । कचूर इतिभाषा ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥

कर्षः । पुं । न । अक्षे । माषषोडशकेमाने । अशीतिरक्तिकासु ॥ भिषजां व्यवहारेतु कर्षः स्यात् तोलकद्वयम् । सुवर्णे । विडालपदके ॥ राज

निर्घण्टकमते कर्षः स्याद्धममाषकः ॥ पुं । कर्षणे ॥ विभीतक वृक्षे ॥ कर्षति । कृषविलेखने । पचाद्यच् । भावे घञ्वा ॥

कर्षकः । चि । क्षेत्राजीवे । कृषीवले ॥ आकर्षणकर्त्तरि ॥ पुं । अयस्कान्ते ॥ कर्षति । कृष० । ण्वुल् ॥

कर्षणम् । न । वैश्यवृत्तिविशेषे । कृषिकर्मणि । लाङ्गलादिना भूमिखनने । खेती इतिभाषा ॥ आकर्षणे ॥ शोषणे ॥ पीडने ॥ कृषेर्ल्युट् ॥

कर्षणी । स्त्री । क्षीरिणीवृक्षे ॥

कर्षफलः । पुं । विभीतकवृक्षे । कलिद्रुमे ॥ कर्षम् फलमस्य ॥

कर्षफला । स्त्री । आमलक्याम् ॥

कर्षार्द्धम् । न । तोलकपरिमाणे ॥

कर्षिणी । स्त्री । कविकायाम् । अश्वमुखबन्धनरज्जुस्थितलौहे ॥ क्षीरिकावृक्षे ॥

कर्षितः । चि । पीडिते ॥ यथा । अधर्मकर्षितः वृत्तिकर्षितइति ॥

कर्षूः । पुं । करीषाग्नौ ॥ तुषाग्नौ ॥ वार्त्तायाम् । जीविकायाम् ॥ ऋषिविशेषे ॥ स्त्री । कुल्यायाम् ॥ कुल्ये । कीकसे ॥ नदीमात्रे ॥ कृत्रिमखाते । चतुरङ्गुलखातविशेषे ॥ कर्षणम् कृष्यते कर्षति वा कृषवि० । कृषिचमितनिधनिसर्जिखर्जिभ्य ऊः ॥

कर्हि । अ । कदा ॥ कस्मिन् काले । अनद्यतने र्हिलन्यतरस्याम् ॥

कर्हिचित् । अ । कस्मिंश्चित्काले ॥ कस्याञ्चिदप्यवस्थायाम् । जातु ॥ कर्हि च चित् चेति विग्रहः ॥

कलः । पुं । मधुरध्वनौ । अव्यक्त मधुरध्वाने ॥ सालवृक्षे ॥ न । शुक्रे । रेतसि ॥ चि । अजीर्णे ॥ कडति माद्यति अनेन । कडमदे । हलश्चेति घञ् । संज्ञापूर्वकत्वाद्वृद्ध्यभावः । डलयोरेकत्वम् ॥

कलङ्कः । पुं । शकुलमत्स्ये ॥

कलकण्ठः । पुं । कलध्वाने ॥ हंसे ॥ पारावते ॥ पिके ॥ कलः कण्ठोऽस्य ॥

कलकलः । पुं । कोलाहले । बहुभिः कृते उच्चैः शब्दे ॥ यथा । विशालाभ्यामाभ्यां किमिह नयनाभ्यां खलुफलं न याभ्यामालीढा परमरमणीया तव तनुः । अयं हि न्यक्कारो जननिमनुजस्य श्रवणयोर्ययोर्नान्तर्यातस्तव लहरिलीलाकलकल इति-जगन्नाथत्रिशती ॥ सर्जनिर्यासे ॥ कलशब्दे । कलनम् । घञ् । संज्ञापूर्वकत्वाद्वृद्ध्यभावः । कलादपि कलः ॥

कलघोषः । पुं । कोकिले ॥ कलो घो

षो यस्य ॥

कलङ्कः । पुं । अङ्के । चिह्ने ॥ अपवादे ॥ कालायसमले । लौहकिट्टे ॥ कम् शोभां लङ्कयति हीनतां गमयति प्रापयति वा । लकिगतौ । कर्म्मण्यण् । यद्वा । कलति । कल शब्दसंख्यानयोः । क्विप् । कल् चासौ वङ्कश्च ॥

कलङ्कलेखा । स्त्री । मालिन्यरेखायाम् ॥

कलङ्कषः । पुं । सिंहे ॥

कलङ्कषा । स्त्री । करताल्याम् ॥

कलङ्की । त्रि । अपवादग्रस्ते ॥ सचिह्ने ॥ लौहमलविशिष्टे ॥ मत्वर्थीय इनिः ॥

कलङ्कुरः । पुं । आवर्त्ते । जलभ्रमे ॥ इति त्रिकाण्डशेषः ॥

कलञ्जः । पुं । सविषास्त्रेण हतयोः मृगपक्षिणोः ॥ ताम्रकूटे । तामाकू सुरती इति भाषा ॥ यथा । सिद्धान्तसारावल्यां वैद्यके । अथ धूमपर्णीधूमपानगुणाः । कलञ्जसंवेष्टनधूमपानात् स्याद्दन्तशुद्धिर्मुखरोगहानिः । कफश्रमामज्वरहानिकृच्च गान्धर्वविद्याप्रवणैः कसेव्यम् ॥ संख्याविशेषे ॥ यथा । सप्ताशी प्रोच्यते गुञ्जा सातिस्त्रो रूपकं भवेत् । रूपकैर्दशभिः प्रोक्तः कलञ्जो नामना मतः इति युक्तिकल्पतरुः ॥

कलतूलिका । स्त्री । कामुकायाम् । वाञ्छिन्याम् । लञ्जिकायाम् ॥

कलत्रम् । न । श्रोणौ ॥ भार्य्यायाम् ॥ नृपादीनां दुर्गस्थाने ॥ गडति गच्यते वा । गडसेचने । गडेरादेश्च क इति अत्रन् । डलयोरैक्यम् ॥ कलं त्रायते वा । त्रैङ् पालने । कः ॥ कडति कड्यते वा । कडआसने । बाहुलका दत्रन् ॥

कलधूतम् । न । रूप्ये ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥

कलधौतम् । न । स्वर्णे । हेम्नि ॥ रजते । रूप्ये ॥ पुं । कलध्वनौ ॥ कलो ऽमलो धौतोऽस्य ॥

कलध्वनिः । पुं । पारावते ॥ पिके । । कोकिले ॥ मयूरे ॥ गम्भीरशब्दे ॥ कलो ध्वनिर्यस्य । कर्मधारयो वा ॥

कलध्वानः । पुं । पारावते ॥ परभृते ॥ वर्हिणि ॥ कलो ध्वानो ऽस्य ॥

कलनः । पुं । वेतसवृक्षे ॥ न । चिह्ने । लक्ष्मणि ॥ दोषे ॥ लङ्घने ॥ ग्रसने ॥ यथा । कलनात् सर्वभूतानां महाकालः प्रकीर्त्तितः । महाकालस्य कलनात् त्वमाद्याकालिका परेति ॥ एकमासिकगर्भे ॥ गर्भे मिश्रिते शुक्रशोणिते । तत्तु एकरात्रे

णा भवतीति श्रीभागवतम् ॥ सङ्ख्याने । गणने ॥

कलना । स्त्री । वशतायाम् ॥ गणनायाम् ॥

कलन्दरः । पुं । सङ्कीर्णजातिविशेषे । स तु लेटात् तीवरकन्यायां जातः । इति ब्रह्मवैवर्त्त पुराणम् ॥

कलन्दिका । स्त्री । सर्वविद्यायाम् ॥ इति हेमचन्द्रः ॥

कलन्धुः । स्त्री । पत्रशाकविशेषे । कुवकालुकायाम् । घोलिकायाम् ॥

कलभः । पुं । पञ्चवर्षपर्यन्ते करिशावके ॥ इतिसुभूतिः ॥ त्रिंशद्वर्षस्तु कलभ इतिवैजयन्ती ॥ धत्तूरवृक्षे ॥ कलयति । कल विक्षेपे गतौ सङ्ख्याने वा । कलते वा । कलशब्दसङ्ख्यानयोः । कृशृशलिकलिगर्दिभ्योऽभच् । कलेभाषते वा । भाष व्यक्तायां वाचि । अन्येभ्योपीतिडः ॥

कलभवल्लभः । पुं । पीलुवृक्षे ॥

कलभी । स्त्री । चञ्चुवृक्षे ॥

कलभैरवः । त्रि । मधुरभीषणे ॥

कलमः । पुं । लेखन्याम् । वर्णतूल्याम् ॥ शालिधान्यप्रभेदे ॥ चौरे । पाटच्चरे ॥ कलते । कल श० । कलिकर्खोरमः ॥

कलमोत्तमः । पुं । गन्धशालौ ॥

कलम्बः । पुं । नालिकाशाके ॥ पृषत्के । शरे ॥ कल्यते । कल विक्षेपे । उभयोरेकत्त्वात् कृकदिकडिकटिभ्योऽम्बजित्यम्बच् ॥ कदम्बे । नीपपादपे ॥ कडम्बे । शाकनाड्याम् ॥ कडति । कड मदे । अम्बच् ॥ केन जलेन लम्बते वा । लबि अवस्रंसने । पचाद्यच् ॥

कलम्बकः । पुं । कलम्बार्थे ॥ धाराकदम्बे ॥

कलम्बिका । स्त्री । कलम्बीशाके । नाली इतिभाषा ॥ ग्रीवापश्चान्नाड्याम् । मन्यायाम् ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥

कलम्बी । स्त्री । जलजलताशाकविशेषे । कलम्बिकायाम् । कलमीशाक इतिगौडभाषा । करेमु इतिभाषा ॥ कडति । कड मदे । कृकटीत्यम्बच् । डलयोरेकत्त्वम् ॥ केजले लम्बते वा । लबि० । अच् । गौरादित्वान्ङीष् । कलम्बी स्तन्यदा प्रोक्ता मधुरा शुक्रकारिणी ॥

कलम्बुः । पुं । कलम्बिकायाम् ॥

कलम्बुटम् । न । नवनीते । हैयङ्गवीने ॥ इतिहारावली ॥

कलम्बूः । स्त्री । कलंब्याम् । करेंबू इति प्रसिद्धेशाके ॥

कलरवः । पुं । कपोते । पारावते ॥ कोकिले ॥ कलध्वनौ ॥ त्रि । कल

ध्वनिविशिष्टे ॥ कलो रवोऽस्य ॥

कलल: । पुं । न । गर्भवेष्टनचर्मणि । जरायौ ॥ कलने । शुक्रशोणितसङ्घाते ॥ कल्यते । कलसङ्ख्याने । वृषादिभ्यश्चिदितिकलः ॥

कललजः । पुं । राले । सालनिर्य्यासे ॥

कललजोद्भवः । पुं । सालवृक्षे ॥

कलविङ्कः । पुं । चटके ॥ कलिङ्गकवृक्षे । इन्द्रयवे ॥ कलं वङ्कते । वकि गतौ । अच् । पृषो० ॥

कलशः । पुं । न । घटे । कूटे । कलसा इतिभाषा ॥ कलं शवति । शु गतौ । अन्येभ्योपीतिडः ॥

कलशिः । स्त्री । पृश्निपर्ण्याम् । पिठवनीति भाषा । चाकुलिया इतिगौडभाषा ॥ गर्गर्याम् । मन्थपात्रे ॥ कलं श्यति । शोतनूकरणे । इन् । वाहुलकादाकारलोपः । कलशि मुदधिगर्व्वी वल्लवा लोडयन्तीतिमाघः ॥

कलशी । स्त्री । पृश्निपर्ण्याम् ॥ गर्गर्याम् ॥ जाति लक्षणोङीष् ॥

कलसः । पुं । द्रोणपरिमाणे ॥ त्रि । घटे ॥ यथा । कलां कलां गृहीत्वा तु देवानांविश्वकर्मणा । निर्मितो यं सवै यस्मात् कलसस्तेन कथ्यते इति श्रीमहानिर्वाणतन्त्रम् ॥ अपि च । सागरे मथ्यमाने तु पीयूषा

र्थं सुरासुरैः । पीयूषधारणार्थाय निर्मितो विश्वकर्म्मणा ॥ कला: कलास्तु देवानामसिता स्ताः पृथक् पृथक् । यतः कृतास्तु कलसा स्तत स्ते परिकीर्त्तिताः इत्यादि कालिकापुराणे ८७ अध्याये द्रष्टव्यम् ॥ केन जलेन लसति । लसश्लेषणक्रीडनयोः । पचाद्यच् ॥

कलसिः । स्त्री । } पृश्निपर्ण्याम् ॥ गर्ग
कलसी । स्त्री । } र्याम् ॥

कलसीसुतः । पुं । अगस्त्यमुनौ ॥

कलसोदधिः । पुं । समुद्रे ॥ कलस इव उदधिः मन्थानाधारत्वात् ॥ इतिमहाभारतम् ॥

कलहः । पुं । खड्गकोषे ॥ भण्डने ॥ पुं । न । युद्धे । समरे । लडाई इतिभाषा ॥ पुं । राढे ॥ कलस्य मधुरध्वनेर्हननम् । अन्येभ्योपीतिडः ॥

कलहंसः । पुं । कादम्बे । वालिहाँस इतिगौडभाषाप्रसिद्धे हंसविशेषे । कलनादे ॥ राजहंसे ॥ नृपोत्तमे ॥ परात्मनि ॥ नयोदशाक्षरादृत्तिप्रभेदे ॥ सजसाः सगौचकथितः कलहंसः । इति ल० । यमुनाविहारकुतुके कलहंसो व्रजकामिनीकमलिनीकृतकेलिः । जनचित्तहारिकलकण्ठनिनादः प्रमुदं तनोतु तव न

न्हतनूजः ॥ अस्य सिंहनादसंज्ञाप्यस्ति ॥ कलोमधुरवाक् हंसः ॥

कलहनाशनः । पुं । पूतिकरञ्जे ॥

कलहप्रियः । पुं । नारदे ॥ इतिमहाभारतम् ॥

कलहप्रिया । स्त्री । सारिकायाम् ॥

कलहान्तरिता । स्त्री । नायिकाभेदे ॥ अस्यालक्षणं यथा । पतिमवमन्य पश्चात् परितप्ता । यथा । कोपात् कान्तं पराणुद्य पश्चात् तापसमन्विता । कलहान्तरिताप्रोक्ता नायिका नयशालिभिरिति ॥

कला । स्त्री । मूलधनवृद्धौ । सूद इतिभाषा ॥ शिल्पादौ ॥ अंशमात्रे ॥ चन्द्रस्यषोडशांशे ॥ कालमाने । त्रिंशत् काष्ठात्मकेकाले ॥ स्त्रीरजसि ॥ नौकायाम् ॥ कपटे । छद्मनि ॥ विभूतौ ॥ शक्तौ ॥ कलनायाम् ॥ मरीचिपत्न्याम् । कर्दमात्मजायाम् ॥ राशेस्त्रिंशद्भागोंशस्तस्य षष्टिभागः कलेतिज्योतिर्विदः । यथा । विकलानां कलाषष्ट्या तत्षष्ट्याभाग उच्यते । तत्त्रिंशता भवेद्राशि र्भगणो द्वादशैवते । इति ॥ अथ शैवतन्त्रोक्तास्तः षष्टिकला लिख्यन्ते ॥ गीतम् १ । वाद्यम् २ । नृत्यम् ३ । नाट्यम् ४ । आलेख्यम् ५ । विशेषकच्छेद्यम् ६ । तण्डुलकुसुमबलिविकाराः ७ । पुष्पास्तरणम् ८ । दशनवसनाङ्गरागाः ९ । मणिभूमिकाकर्म्म १० । शयनरचनम् ११ । उदकवाद्यम् १२ । उदकघातः १३ । चित्रायोगाः १४ । माल्यग्रथनविकल्पाः १५ । शेखरापीडयोजनम् १६ । नेपथ्ययोगाः १७ । कर्णपत्रभङ्गाः १८ । गन्धयुक्तिः १९ । भूषणयोजनम् २० । इन्द्रजालम् २१ । कौचुमारयोगाः २२ । हस्तलाघवम् २३ । चित्रशाकापूपभक्ष्यविकारक्रिया २४ । पानकरसरागासवयोजनम् २५ । सूचीवापकर्म्माणि २६ । सूत्रक्रीडा २७ । प्रहेलिका २८ । प्रतिमाला २९ । दुर्वचकयोगाः ३० । पुस्तकवाचनम् ३१ । नाटिकाख्यायिकादर्शनम् ३२ । काव्यसमस्यापूरणम् ३३ । पट्टिकावेत्रवाणविकल्पाः ३४ । तर्ककर्माणि ३५ । तक्षणम् ३६ । वास्तुविद्या ३७ । रूप्यरत्नपरीक्षा ३८ । धातुवादः ३९ । मणिरागज्ञानम् ४० । आकरज्ञानम् ४१ । वृक्षायुर्वेदयोगाः ४२ । मेषकुक्कुटलावकयुद्धविधिः ४३ । शुकसारिकाप्रलापनम् ४४ । उत्सादनम् ४५ । केशमार्ज्जनकौशलम् ४६ । अ

चरमुष्टिकाकथनम् ४७। म्लेच्छित कविकल्पाः ४८। देशभाषाज्ञानम् ४९। पुष्पशकटिकानिमित्तज्ञान म् ५०। अत्र निमित्तज्ञान मिति पृथक् केचित् पठन्ति ॥ यन्त्रमातृका ५१। धारणमातृका ५२। सम्पाठ्यम् ५३। मानसीकाव्यक्रिया ५४। क्रिया विकल्पाः ५५। छलितकयोगाः ५६। अभिधानकोषच्छन्दोज्ञानम् ५७। वस्त्रगोपनानि ५८। द्यूतविशेषः ५९। आकर्षक्रीडा ६०। बालकक्रीडनकानि ६१। वैनायिकीनां विद्यानां ज्ञानम् ६२। वैजयिकीनां विद्यानां ज्ञानम् ६३। वैतालिकीनां विद्यानां ज्ञानम् ६४ ॥ इतिश्रीभागवतटीकायां श्रीधरस्वामिनः ॥ क्वचित् पुस्तके सूचीवापकर्मसूत्रक्रीडेत्येकं पदम्। तदुत्तरं वीणाडमरुकवाद्यानि। वैतालिकीनामित्यत्र वैयासिकीनामितिच पाठो दृश्यते ॥ कलति कलयति कलते वा। कलशब्दसङ्ख्यानयोः। पचाद्यच् ॥ कल्यते वा। पुंसीतिघः ॥ यद्वा कं लाति। आतोनुपे तिकः ॥

कलाकूलम्। न। विषे ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥

कलाकेलिः। पुं। कामदेवे ॥ कलासु केलिर्यस्य ॥

कलाङ्कुरः। पुं। सारसे पक्षिणि ॥ कंसासुरे। मूलदेवे ॥

कलाचिका। स्त्री। } प्रकोष्ठे। कफोणेरधोमणिबन्धपर्यन्ते। कलाई इति भाषे तिकश्चित् ॥ इति हेमचन्द्र हारावल्यौ ॥
कलची। स्त्री। }

कलाजाजी। स्त्री। सुषव्याम्। कारव्याम्। कलौंजी मंगरैला इतिच ख्यातद्रव्ये ॥

कलादः। पुं। स्वर्णकारे ॥ कलामादत्ते। उदाञ्०। मू० कः ॥

कलादकः। पुं। स्वर्णकारे ॥

कलानिधिः। पुं। चन्द्रे ॥ कला निधीयन्ते ऽत्र। डुधाञ्०। कर्मण्यधिकरणे चेति किः ॥

कलानुनादी। पुं। रोलम्बे। भ्रमरे ॥ कलविङ्के ॥ कपिञ्जले ॥

कलान्तरम्। न। वृद्धौ। लाभे। सूद इतिभाषा ॥

कलापः। पुं। संहतौ। समूहे ॥ मयूरपिच्छे। बर्हे ॥ काञ्च्याम् ॥ भूषणसामान्ये ॥ तूणे ॥ चन्द्रे ॥ विदग्धे ॥ कातन्त्रव्याकरणे ॥ ग्रामविशेषे ॥ यथा ॥ देवापि र्योगमास्था

य कलापग्राममाश्रित: । सोमवंशे कलौनष्टे कृतादौ स्थापयिष्यति ॥ कलामाप्नोति । आप्ल० । कर्मण्यण् ॥ कलाआप्यतेऽनेन वा । हलश्चेति घञ् ।

कलापक: । पुं । हस्तिकराउबन्धे ॥ कलापार्थे ॥ स्वार्थेक: ॥ न । ऋणविशेषे ॥ यस्मिन् काले मयूरा: कलापिनो भवन्ति सउपचारात् कलापी कलापिनि देयमृणम् । कलाप्यश्वत्थयवबुसाद्वुन् ॥

कलापी । पुं । प्लक्षवृक्षे ॥ वर्हिणि । मयूरे ॥ कोकिले ॥ कलापोऽस्यास्ति । इनि: ॥

कलापिनी । स्त्री । रात्रौ ॥ नागरमुस्तायाम् ॥

कलापूर्ण: । पुं । चन्द्रमसि ॥ कलाभि: पूर्ण: ॥

कलाभृत् । पुं । चन्द्रे ॥

कलामक: । पुं । व्रीहिविशेषे । कलमधान्ये ॥

कलाम्बिका । स्त्री । अर्थानाम्प्रयोगे । ऋणदाने ॥ इतित्रिकाण्डशेष: ॥

कलाय: । पुं । सतीनके । हरेणौ । मटर इतिभाषा ॥ कलायस्त्रिकट: प्रोक्त: । कलायोमधुर:स्वादु: पाकेरूक्षश्चशीतल: ।कषायो वातलो ग्राही कफपित्तहरो लघु: ॥ कलमयते । अय० । कर्मण्यण् ॥

कलायन: । पुं । नर्त्तकभावे ॥

कलायशाकम् । न । केराउशाक इति ख्याते ॥ कलायशाकं भेदि स्याल्लघु तिक्तं त्रिदोषजित् ॥

कलाया । स्त्री । गण्डदूर्वायाम् ॥

कलालाप: । पुं । भ्रमरे । चञ्चरीके ॥

कलावान् । पुं । विधौ । चन्द्रे ॥ त्रि । कलाविशिष्टे ॥

कलावती । स्त्री । तुम्बुरोर्गन्धर्वविशेषस्यवीणायाम् ॥ श्रीराधामातरि । वृषभानुपत्न्याम् ॥ अप्सरोविशेषे ॥ आगमोक्तदीक्षाविशेषे ॥

कलाविक: । पुं । कुक्कुटे ॥

कलाविकल: । पुं । चटके ॥

कलाहक: । पुं । वाद्यविशेषे । काहलायाम् ॥

कलि: । पुं । शूरे ॥ आजौयधि ॥ कलहे ॥ विभीतकवृक्षे ॥ अन्त्ययुगे । तिष्ये । कलियुगे ॥ यत्र कान्तागिरो वेदा यत्र धर्मोर्थसाधनम् । यत्र स्वप्रतिभामानं तस्मै श्रीकलयेनमइति कलिविडम्बनम् ॥ अत्रवर्ज्यानाह । । देवरेणसुतोत्पत्ति र्वानप्रस्थाश्रमग्रह: । दत्ताक्षतताया: कन्याया:पुनर्दानं परस्यच ॥ समुद्रयानस्वीकार:

कमण्डलुविधारणम् । महाप्रस्थानगमनं गोपशुश्च सुराग्रहः ॥ अग्निहोत्रहवण्याश्च लेहो लीढापरिग्रहः । असवर्णासु कन्यासु विवाहश्च द्विजातिषु ॥ वृत्तस्वाध्यायसापेक्षमघसङ्कोचनं तथा । अस्थिसञ्चयनादूर्द्ध्वमङ्गस्पर्शनमेव च ॥ प्रायश्चित्तविधानञ्च विप्राणां मरणान्तिकम् । संसर्गदोषः पापेषु मधुपर्के पशोर्वधः ॥ दत्तौरसेतरेषाञ्च पुत्रत्वेन परिग्रहः । शामित्रञ्चैव विप्राणां सोमविक्रयणं तथा ॥ दीर्घकालं ब्रह्मचर्य्यं नरमेधाश्वमेधकौ । कलौ युगे त्विमान् धर्मान् वर्ज्यानाहुर्मनीषिणः ॥ * ॥ तद्युगधर्मा यथा । कलौ तु धर्मपादानां तुर्य्यांशो ऽधर्महेतुभिः । एधमानैः क्षीयमाणो ह्यन्ते सोऽपि विनङ्क्ष्यति ॥ तस्मिन् लुब्धा दुराचारा निर्दयाः शुष्कवैरिणः । दुर्भगा भूरितर्षाश्च शूद्रदासोत्तराः प्रजाः ॥ यदा मायानृतं तन्द्रा निद्रा हिंसा विषादनम् । शोकमोहौ भयं दैन्यं स कलिस्तामसः स्मृतः ॥ यस्मात् क्षुद्रदृशो मर्त्त्याः क्षुद्रभाग्या महाशनाः । कामिनो वित्तहीनाश्च स्वैरिण्यश्च स्त्रियोऽसतीः ॥ दस्यूत्कृष्टा जनपदा वेदाः पाषण्डदूषि-

कलिः

ताः । राजानश्च प्रजाभक्ष्याः शिश्नोदरपरा द्विजाः ॥ अव्रता वटवोऽशौचा भिक्षवश्च कुटुम्बिनः । तपस्विनो ग्रामवासा न्यासिनोऽत्यर्थलोलुपाः ॥ ह्रस्वकाया महाहारा बह्वपत्या गतह्रियः । शश्वत् कटुकभाषिण्यश्चौर्य्यमायोरुसाहसाः ॥ पणयिष्यन्ति वै क्षुद्राः किराटाः कूटकारिणः । अनापद्यपि मंस्यन्ते वार्त्तां साधु जुगुप्सिताम् ॥ पतिं त्यक्ष्यन्ति निर्द्रव्यं भृत्या अप्यखिलोत्तमम् । भृत्यं विपन्नं पतयः कौलं गाश्चापयस्विनीः ॥ पितॄन् भ्रातॄन् सुहृज्ज्ञातीन् हित्वा सौरतसौहृदाः । ननान्दृश्यालसंवादा दीनाः स्त्रैणाः कलौ नराः ॥ शूद्राः प्रतिग्रहीष्यन्ति तपोवेशोपजीविनः । धर्मं वक्ष्यन्त्यधर्मज्ञा अधिरुह्योत्तमासनम् ॥ नित्यमुद्विग्नमनसो दुर्भिक्षकरकर्षिताः । निरन्ने भूतले राजन्ननावृष्टिभयातुराः ॥ वासोऽन्नपानशयनव्यवायस्नानभूषणैः । हीनाः पिशाचसन्दर्शा भविष्यन्ति कलौ प्रजाः ॥ कलौ काकिणिकेऽप्यर्थे विगृह्य त्यक्तसौहृदाः । त्यक्ष्यन्ति च प्रियान् प्राणान् हनिष्यन्ति स्वकानपि ॥ न रक्षिष्यन्ति मनुजाः स्थविरौ पितरावपि । पुत्रान् भार्याञ्च कुलजां

क्षुद्राः शिश्नोदरम्भराः ॥ कलौ नरा जन् जगतां परं गुरुं । लोकनाथानतपादपङ्कजम् । प्रायेण मर्त्या भगवन्तमच्युतं यक्ष्यन्ति पाषण्डविभिन्नचेतसः ॥ * ॥ कलिकृतदोषविनाशोपायो यथा ॥ यन्नामधेयं म्रियमाण आतुरः पतन् स्खलन् वा विवशो गृणन् पुमान् । विमुक्तकर्मार्गल उत्तमां गतिं प्राप्नोति यक्ष्यन्ति न तं कलौ जनाः ॥ पुंसां कलिकृतान् दोषान् द्रव्यदेशात्मसम्भवान् । सर्वान् हरति चित्तस्थो भगवान् पुरुषोत्तमः ॥ श्रुतः सङ्कीर्त्तितो ध्यातः पूजितश्चादृतोऽपि वा । नृणां धुनोति भगवान् हृत्स्थो जन्मायुताऽशुभम् ॥ यथा हेम्नि स्थितो वह्निर्दुर्वर्णं हन्ति धातुजम् । एवमात्मगतो विष्णुर्योगिनामशुभाशयम् ॥ विद्यातपः प्राणनिरोधमैत्रीतीर्थाभिषेकव्रतदानजप्यैः । नात्यन्तशुद्धिं लभतेऽन्तरात्मा यथा हृदिस्थे भगवत्यनन्ते ॥ तस्मात् सर्वात्मना राजन् हृदिस्थं कुरु केशवम् । म्रियमाणो ह्यवहितस्ततो यासि परां गतिम् ॥ कलेर्दोषनिधे राजन्नस्ति ह्येको महान् गुणः । कीर्त्तनादेव कृष्णस्य मुक्तसङ्गः परं व्रजेत् ॥ कृते यद्ध्यायतो विष्णुं त्रेतायां यजतो मखैः । द्वापरे परिचर्य्यायां कलौ तद्धरिकीर्त्तनात् ॥ * ॥ तद्युगशेषधर्म्माः ॥ सौराष्ट्रावन्त्याभीराश्च शूरा अर्बुदमालवाः । व्रात्या द्विजा भविष्यन्ति शूद्रप्राया जनाधिपाः ॥ सिन्धोस्तटं चन्द्रभागां कौन्तीं काश्मीरमण्डलम् । भोक्ष्यन्ति शूद्रा व्रात्याद्या म्लेच्छाश्चाब्रह्मवर्च्चसः ॥ तुल्यकाला इमे राजन् म्लेच्छप्रायाश्च भूभृतः । एतेऽधर्म्मानृतपराः फल्गुदास्तीव्रमन्यवः ॥ स्त्रीबालगोद्विजघ्नाश्च परदारधनादृताः । उदितास्तमितप्राया अल्पसत्त्वाल्पकायुषः ॥ असंस्कृताः क्रियाहीना रजसा तमसावृताः । प्रजास्ते भक्षयिष्यन्ति म्लेच्छा राजन्यरूपिणः ॥ जनतन्नाथास्तेपदास्तच्छीलाचारवादिनः । अन्योन्यतो राजभिश्च क्षयं यास्यन्ति पीडिताः ॥ ततश्चानुदिनं धर्म्मः सत्यं शौचं क्षमा दया । कालेन बलिना राजन् नङ्क्ष्यत्यायुर्बलं स्मृतिः ॥ वित्तमेव कलौ नॄणां जन्माचारगुणोदयः । धर्म्मन्याय व्यवस्थायां कारणं बलमेव हि ॥ दाम्पत्येऽभिरुचिर्हेतुर्मायैव व्यावहारिके । स्त्रीत्वे पुंस्त्वे च हि रतिर्विप्रत्वे सूत्रमेव हि ॥ लिङ्गमेवा

असख्यातावन्योन्यापत्तिकारणम् । असत्यान्याय दौर्बल्यं पाण्डित्ये चापलं वचः ॥ अनाढ्यतैवासाधुत्वे साधुत्वे दम्भ एव हि । स्वीकार एव चोद्वाहे स्नानमेव प्रसाधनम् ॥ दूरेवार्य्ययनं तीर्थं लावण्ये केशधारणम् । उदरम्भरता स्वार्थः सत्यत्वे धार्ष्ट्यमेव हि ॥ दाक्ष्ये कुटुम्बभरणं यशोर्थे धर्मसेवनम् । एवं प्रजाभिर्दुष्टाभिराकीर्णे क्षितिमण्डले ॥ ब्रह्मविट्क्षत्रशूद्राणां यो बली भविता नृपः । प्रजा हि लुब्धै राजन्यैर्निर्घृणैर्दस्युधर्मिभिः ॥ आच्छिन्नदारद्रविणा यास्यन्ति गिरिकाननम् । शाकमूलामिषक्षौद्रफलपुष्पाष्टि भोजनाः ॥ अनावृष्ट्या विनङ्क्ष्यन्ति दुर्भिक्षकरपीडिताः । शीतवातातपप्रावृड्हिमैरन्योन्यतः प्रजाः ॥ क्षुत्तृड्भ्यां व्याधिभिश्चैव सन्तप्स्यन्ते च चिन्तया । त्रिंशद्विंशतिवर्षाणि परमायुः कलौ नृणाम् ॥ क्षीयमाणेषु देहेषु देहिनां कलिदोषतः । वर्णाश्रमवतां धर्मे नष्टे वेदपथे नृणाम् ॥ पाषण्डप्रचुरे धर्मे दस्युप्रायेषु राजसु । चौर्यानृतवृथाहिंसानाना वृत्तिषु वै नृषु ॥ शूद्रप्रायेषु वर्णेषु छागप्रायासु धेनुषु । गृहप्रायेष्वाश्रमेषु यौनप्रायेषु बन्धुषु ॥ अनुप्रायास्वोषधीषु शमीप्रायेषु स्थास्नुषु । विद्युत्प्रायेषु मेघेषु शून्यप्रायेषु सद्मसु । इत्थं कलौ गतप्राये जनेषु खरधर्मिषु । धर्मत्राणाय सत्त्वेन भगवानवतरिष्यति ॥ इति श्रीभागवतम् ॥

* ॥ अथ विशेषस्तु श्रीमन्महानिर्वाणतन्त्रे । तत्र श्रीमदाद्या प्रश्नः । आयाते पापिनि कलौ सर्वधर्मविलोपिनि । दुराचारे दुष्प्रपञ्चे दुष्टकर्मप्रवर्त्तके ॥ न वेदाः प्रभवस्तत्र स्मृतीनां स्मरणं कुतः । नानेतिहासयुक्तानां नानामार्गप्रदर्शिनाम् ॥ बहुलानाम्पुराणानां विनाशो भविता विभो । तदा लोका भविष्यन्ति धर्मकर्मबहिर्मुखाः ॥ उच्छृङ्खला मदोन्मत्ताः पापकर्मरताः सदा । कामुका लोलुपाः क्रूरा निष्ठुरा दुर्मुखाः शठाः ॥ स्वल्पायुर्मन्दमतयो रोगशोकसमाकुलाः । निःश्रीका निर्बला नीचा नीचाचारपरायणाः ॥ नीचसंसर्गनिरताः परवित्तापहारकाः । परनिन्दापरद्रोहपरीवादपराः खलाः ॥ परस्त्रीहरणे पापशङ्काभयविवर्जिताः । निर्धना मलिना दीना दरिद्राश्चिररोगिणः ॥ विप्राः शूद्रसमाचाराः सन्ध्यावन्दनवर्जिताः ।

कलिः

कलावन्यायाश्रया लुब्धा दुर्वृत्ताः पाप
कारिणः ॥ असत्यभाषिणो मूर्खा
दाम्भिका दुष्टपण्डिताः । कन्याविक्र
यिणो ग्राम्याः कामोन्मत्तपराङ्मुखाः
॥ लोकप्रतारणार्थाय जपपूजापराय
णाः । पाषण्डाः पण्डितम्मन्याः
सद्गुरुभक्तिविवर्जिताः ॥ कदाचाराः
कदाचाराधमकाः शूद्रसेवकाः । शू
द्रान्नभोजिनः क्रूरा वृषली रतिका-
मुकाः ॥ दास्यन्ति धनलोभेन स्वदा
रान्नीचजातिषु । ब्राह्मण्यचिह्नमे
तावत् केवलं सूत्रधारणम् ॥ नैव
पानादिनियमो भक्ष्याभक्ष्यविवेच
नम् । धर्मशास्त्रसदानिन्दा साधुद्रो
हो निरन्तरम् ॥ सत्कथालापमात्रञ्च
न तेषां मनसि क्वचित् । त्वयाकृता
नि तन्त्राणि जीवोद्धारणहेतवे ॥ नि
गमागमजातानि भुक्तिमुक्तिकरा-
णि च । देवीनां यत्र देवानां मन्त्रयन्त्रा
दिसाधनम् ॥ कथिता बहवो न्यासाः
सृष्टिस्थित्यादिलक्षणाः । बद्धपद्मास
नादीनि गदितान्यपि भूरिशः ॥ पशु
वीरदिव्यभावा देवतामन्त्रसिद्धिदाः
। शवासनं चितारोहो मुण्डसाध
नमेव च ॥ लतासाधनकर्माणि त्वयो
क्तानि सहस्रशः । पशुभावदिव्यभा
वौ स्वयमेव निवारितौ ॥ कलौ न प

कलिः

शुभावोस्ति दिव्यभावः कुतो भवेत्
। पत्रं पुष्पं फलं तोयं स्वयमेवाहरेत्
पशुः ॥ न शूद्रदर्शनं कुर्यान्मनसा न
स्त्रियं स्मरेत् । दिव्यश्च देवताप्रायः
शुद्धान्तःकरणः सदा ॥ द्वन्द्वातीतो
वीतरागः सर्वभूतसमः क्षमी । क
लिकल्मषयुक्तानां सर्वदा ऽस्थिरचे
तसाम् । निद्रालस्यप्रसक्तानां भाव
शुद्धिः कथं भवेत् ॥ वीरसाधनकर्मा
णि पञ्चतत्त्वोदितानि च । मद्यं मांसं
तथा मत्स्यं मुद्रा मैथुनमेव च । एता
नि पञ्चतत्त्वानि त्वया प्रोक्तानि शङ्क
र ॥ कलिजा मानवा लुब्धाः शिश्नो
दरपरायणाः । लोभात् तत्र पतिष्य
न्ति न करिष्यन्ति साधनम् ॥ इन्द्रिया
णां सुखार्थाय पीत्वा च बहुलं मधु ।
भविष्यन्ति मदोन्मत्ता हिताहितवि
वर्जिताः ॥ परस्त्रीधर्षकाः केचिद् द
स्यवो बहवो भुवि । न करिष्यन्ति ते
मत्ताः पापयोनिविचारणाम् ॥ अ
तिपानादिदोषेण रोगिणो बहवः
क्षितौ । शक्तिहीना बुद्धिहीना भूत्वा
चविकलेन्द्रियाः ॥ ह्रदे गर्ते प्रान्तरे
च प्रासादात् पर्वतादपि । पतिष्यन्ति
मरिष्यन्ति मनुजा मदविह्वलाः ॥
केचिद्विवादयिष्यन्ति गुरुभिः स्वज
नैरपि । केचिन्मौना मृतप्राया अपरे ब

कालिः

कुकल्पकाः ॥ अकार्यकारिणः क्रूराः धर्ममार्गविलोपकाः ॥ हिताय यानिकर्मौणि कथितानि त्वया प्रभो। मन्ये तानि महादेवविपरीतानि मानवे ॥ केवा योगं करिष्यन्ति न्यासजातानि केपि वा। स्तोत्रपाठं यन्त्रलिपिं पुरश्चर्यां जगत्पते ॥ युगधर्मप्रभावेण स्वभावेन कलौ नराः। भविष्यन्त्यतिदुर्दान्ताः सर्वथा पापकारिणः ॥ तेषामुपायं दीनेश कृपया कथय प्रभो। आयुरारोग्यवर्च्चस्यं बलवीर्यविवर्द्धनम् ॥ विद्याबुद्धिप्रदं नृणामप्रयत्नशुभंकरम्। येन लोका भविष्यन्ति महाबलपराक्रमाः ॥ शुद्धचित्ताः परहिता मातापित्रोः प्रियङ्कराः। स्वदारनिष्ठाः पुरुषाः परस्त्रीषु पराङ्मुखाः ॥ देवतागुरुभक्ताश्च पुत्रस्वजनपोषकाः। ब्रह्मज्ञा ब्रह्मविद्याश्च ब्रह्मचिन्तनमानसाः ॥ सिद्ध्यर्थं लोकयात्रायाः कथयस्व हिताय तत्। कर्त्तव्यं यदकर्त्तव्यं वर्णाश्रमविभेदतः। विना त्वां सर्वलोकानां कस्त्राता भुवनत्रये ॥ इतिश्रीमहानिर्वाणतन्त्रे प्रथमोल्लासे जीवनिस्तारोपाय प्रश्नः ॥ इति देव्या वचः श्रुत्वा शङ्करो लोकशङ्करः। कथयामास तत्त्वेन महाकारुण्यवारिधिः ॥ श्रीसदाशिव उवाच ॥ साधु पृष्टं महाभागे

कालिः

जगतां हितकारिणि। एतादृशः शुभः प्रश्नो न केनापि कृतः पुरा ॥ धन्यासि सुकृतज्ञासि हितासि कलिजन्मनाम्। यद्यदुक्तं त्वया भद्रे सत्यं सत्यं यथार्थतः ॥ सर्वज्ञासि त्रिकालज्ञा धर्मज्ञा परमेश्वरि। भूतम्भवद्भविष्यञ्च धर्मम्मुक्तं त्वया प्रिये ॥ यथातत्त्वं यथान्याय्यं यथायोग्यं न संशयः। कलिकल्मषदीनानां द्विजादीनां सुरेश्वरि ॥ मेध्यामेध्याविचाराणां न शुद्धिः श्रौतकर्मणा। न संहिताद्यैः स्मृतिभिरिष्टसिद्धिर्नृणां भवेत् ॥ सत्यं सत्यं पुनः सत्यं सत्यं सत्यं मयोच्यते। विनाह्यागममार्गेण कलौ नास्ति गतिः प्रिये ॥ श्रुतिस्मृतिपुराणादौ मयैवोक्तं पुरा शिवे। आगमोक्त विधाने न कलौ देवान् यजेत् सुधीः ॥ कलावागममुल्लङ्घ्य योन्यमार्गे प्रवर्त्तते। न तस्य गतिरस्तीति सत्यं सत्यं न संशयः ॥ सर्वैर्वेदैः पुराणैश्च स्मृतिभिः संहितादिभिः। प्रतिपाद्योस्मि नान्योस्ति प्रभुर्जगति मां विना ॥ आमनन्ति चते सर्वे मत्पदं लोकपावनम्। मन्मार्गविमुखा लोकाः पाषण्डा ब्रह्मघातिनः। अतो मन्त्रमुल्लङ्घ्य यो यत्कर्म समाचरेत्। निष्फलं तद्भवेद्देवि कर्त्ता विनाशको-

भवेत् । मूलो मन्त्रतमुल्लङ्घ्ययोन्य न्मतमुपाश्रयेत् । ब्रह्महापितृहा स्त्रीघ्न: सभवेन्नात्रसंशय: ॥ कलौ तन्त्रोदितामन्त्रा: सिद्धा स्तूर्णफल प्रदा:। शस्ता:कर्म्मसुसर्वेषु जपय ज्ञक्रियादिषु ॥ निर्वीर्या: श्रौतजा तीयाविषहीनोरगाइव । सत्या दौ सफला आसन् कलौतेमृतका इव ॥ पञ्चालिका यथाभित्तौ सर्वे न्द्रियसमन्विता: । अमूरशक्ता: का र्य्येषुतथान्ये मन्त्रराशय: ॥ अन्यम न्त्रै: कृतङ्कर्मवन्ध्यास्त्रीसङ्गमो यथा । नतत्रफलसिद्धि: स्याच्छ्रम एवहिके वलम् ॥ कलावन्योदितैर्मार्गै:सिद्धि र्भिच्छतियोनर: । तृषितोजाह्नवी तीरेकूपंखनतिदुर्मति: ॥ मदुक्ताद् दितं धर्म्मंहित्वान्यद्धर्ममीहते । अ मृतं स्वगृहेत्यक्त्वा चीरमार्कंसवा ञ्छति ॥ नान्य:पन्था मुक्तिहेतुरि हामुत्रसुखाप्तये । यथा तन्त्रोदितो मार्गोमोक्षायच सुखायच ॥ तन्त्रा णिबहुधोक्तानिनामाख्यानान्विता निच । सिद्धानां साधकानाञ्च विधानानिचभूरिश: ॥ अधिकारिवि भेदेनपशुबाहुल्यत: प्रिये । कुला चारोदितंधर्म्मंगुप्त्यर्थं कथितं क्वचित् ॥ जीवप्रवृत्तिकारीणि कानिचित्क

थितान्यपि। देवामानाविधा: प्रोक्ता देव्योपिबहुधा: प्रिये ॥ भैरवाश्चैव वेतालावटुका नायिकागणा: । शा क्ता: शैवावैष्णवाश्चसौरागाणपता दय: ॥ नानामन्त्राश्चयन्त्राणि सिद्धोपा यान्यनेकश: । भूरिप्रयाससाध्यानि यथोक्त फलदानिच ॥ यथायथाकृ ता: प्रश्ना येनयेन यदायदा । तदात स्योपकारायतथैवोक्तंमयाप्रिये ॥ सर्वलोकोपकारायसर्वप्राणिहिताय च । युगधर्म्मानुसारेणयाथातथ्येन पार्वति ॥ त्वयायादृक्कृत: प्रश्नोन केनापिपुराकृत: । तवस्नेहेनवक्ष्या मिसारात्सारंपरात् परम् ॥ वेदा नामागमानाञ्च तन्त्राणाञ्चविशेष त: । सारमुद्धृत्यदेवेशितवाग्रेकथ्य तेमया ॥ यथानरेषुतन्त्रज्ञा: सरि तांजाह्नवीयथा । यथाहंत्रिदिवेशा नामागमानामिदंतथा ॥ किंवेदै: किंपुराणैश्च किंशास्त्रैर्बहुभि: शिवे । विज्ञाते स्मिन्महा तन्त्रे सर्वसिद्धीश्व रोभवेत् ॥ यतोजगन्मङ्गलाय त्वया हंविनियो जित: । अतस्तेकथयि ष्यामियद्विश्वहितकृद्भवेत् ॥ कृते विश्वहितेदेवि विश्वेश: परमेश्वर: । प्रीतोभवतिविश्वात्मायतोविश्वंत दाश्रितम् ॥ सएकएव सद्रूप: सत्यो

ऽद्वैतः परात्परः । स्वप्रकाशः सदा पूर्णः सच्चिदानन्दलक्षणः ॥ निर्विकारोनिराधारोनिर्विशेषो निराकुलः । गुणातीतः सर्वसाक्षीसर्वात्मा सर्वदृग्विभुः ॥ गूढः सर्वेषुभूतेषु सर्वव्यापीसनातनः । सर्वेन्द्रियगुणाभासः सर्वेन्द्रियविवर्जितः ॥ लोकातीतो लोकहेतुरवाङ्मनसगोचरः । सवेत्तिविश्वंसर्वज्ञस्तं नजानाति कश्चन ॥ तदधीनंजगत्सर्वं त्रैलोक्यं सचराचरम् । तदालम्बनतस्तिष्ठेदवितर्क्यमिदंजगत् ॥ तत्सत्यतामुपाश्रित्यसद्वद्भातिपृथक् पृथक् । तेनैवहेतुभूतेनवयंजातामहेश्वरि ॥ कारणं सर्वभूतानां सएकः परमेश्वरः । लोकेषु सृष्टिकरणात् स्रष्टाब्रह्मेतिगीयते ॥ विष्णुः पालयितादेविसंहर्त्ताहंतदिच्छया । इन्द्रादयोलोकपालाः सर्वेतद्वशवर्त्तिनः ॥ स्वेस्वेऽधिकारेनिरता स्तेशासतितदाज्ञया । त्वम्पराप्रकृतिस्तस्यपूज्यासि भुवनत्रये ॥ तेनान्तर्यामिरूपेण तत्तद्विषययोजिताः । स्वस्वंकर्म प्रकुर्वन्तिन स्वतन्त्राः कदाचन ॥ यद्भयाद्वाति वातोपिसूर्यस्तपतियद्भयात् । वर्षन्ति तोयदाः कालेपुष्प्यन्तितरवोवने ॥ कालङ्कलयते का

लेमृत्योर्मृत्युर्भियोभयम् । वेदान्तवेद्योभगवान् यस्तच्छब्दोपलक्षितः ॥ सर्वेदेवाश्चदेव्यश्चतन्मयाः सुरवन्दिते । आब्रह्मस्तम्बपर्यन्तंतन्मयं सकलं जगत् ॥ तस्मिंस्तुष्टे जगत्तुष्टंप्रीणितेप्रीणितं जगत् । तदाराधनतोदेवि सर्वेषांप्रीणनं भवेत् ॥ तरोर्मूलाभिषेकेणयथातद्भुजपल्लवाः । तृप्यन्तितदनुष्ठानात्तथा सर्वेऽमरादयः ॥ यथातवार्चनाद्ध्यानात् पूजनाज्जपनात्प्रिये । भवन्तितुष्टाः सुन्दर्यःसकलायोगिनीचिन्मृते ॥ यथा गच्छन्तिसरितोऽवशेनापिसरित्पतिम् । तथार्चादीनिकर्माणितमुद्दिश्यानिपार्वति ॥ वेदेवयान्त्यान्यजेहेवानग्रहयायसदासव । तत्तद्दातिसोध्यचस्तैस्तैर्देवगणैःप्रिये ॥ बहुनात्रकिमुक्तेनतवाग्रेकथ्यतेप्रिये । ध्येयः पूज्यः सुखाराध्यस्तंविना नास्तिमुक्तये ॥ नायासोनोपवासश्च कायक्लेशोनविद्यते । नैवाचारादिनियमोनो पचाराश्च भूरिशः ॥ नदिक्कालविचारोस्तिन मुद्रान्यास संहतिः । यत्साधनेकुलेशानितंविना कोन्यमाश्रयेत् ॥ * ॥ इतिश्री महानिर्वाणतन्त्रे सर्वतन्त्रोत्तमोत्तमे सर्वधर्मनिर्णयसारे श्रीमदाद्या

सदाशिवसंवादे जीव निस्तारोपाय प्रश्नोत्तरे परब्रह्मोपासनोपक्रमो नाम द्वितीयोल्लास: ॥ २ ॥ * ॥ तृतीयोल्लासे ब्रह्मोपदेशकथनम् ॥ कलौ पापयुगे घोरे तपोहीनेऽति दुस्तरे । निस्तारबीजमेतावद्ब्रह्ममन्त्रस्य साधनम् ॥ साधनानि बहूक्तानि नाना तन्त्रागमादिषु । कलौ दुर्बलजीवानामसाध्यानि महेश्वरि ॥ अल्पायुष: स्वल्पसत्त्वा अन्नाधीनासव: प्रिये । लुब्धाधनार्जनेव्यग्रा: सदा चञ्चलमानसा: ॥ समाधावस्थिरधियो योगक्लेशासहिष्णव: । तेषां हिताय मोक्षाय ब्रह्ममार्गोऽयमीरित: ॥ कलौ मास्त्येव नास्त्येव सत्यं सत्यं मयोच्यते । ब्रह्मदीक्षां विना देवि कैवल्यं वसुखाय चेति ॥ * ॥ श्रुत्वाऽस्य क परब्रह्मोपासनं परमेश्वरी । परमानन्दसम्पन्ना शङ्करं परिपृच्छति ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ कथितं यत्त्वया नाथ ब्रह्मोपासनमुत्तमम् । सर्वलोकप्रियकरं साक्षाद्ब्रह्मपदप्रदम् ॥ तेजोबुद्धिबलैश्वर्यदायकं सुखसाधनम् । तृप्तास्मि जगदीशान तव वाक्यामृतप्लुता ॥ यदुक्तं करुणासिन्धो यथा ब्रह्मनिषेवणात् । गच्छन्ति ब्रह्मसायुज्यं तथैव मम साधनात् ॥ एतद्वेदितुमिच्छामि मदीयं साधनं परम् । ब्रह्मसायुज्यजननं यत्त्वया कथितं प्रभो ॥ विधानं कीदृशं तस्य साधनं केन वर्त्मना । मन्त्र: को वा च विहितो ध्यानपूजादिकञ्च किम् ॥ सविशेषं सावशेषमामूलात्तु मर्हसि । मम प्रीतिकरं देव लोकानां हितकारकम् ॥ को ह्यन्यस्त्वामृते शम्भो भवव्याधिभिषग्गुरु: ॥ इति देव्या वच: श्रुत्वा देवदेवो महेश्वर: । उवाच परया प्रीत्या पार्वतीं पार्वतीपति: ॥ श्रीसदाशिव उवाच ॥ शृणु देवि महाभागे तवाराधनकारणम् । यस्य साधनतो येन ब्रह्मसायुज्यमश्नुते ॥ त्वं परा प्रकृति: साक्षाद्ब्रह्मण: परमात्मन: । त्वत्तो जातं जगत्सर्वं त्वं जगज्जननी शिवे ॥ महदाद्यणुपर्यन्तं यदेतत् सचराचरम् । त्वयैवोत्पादितं भद्रे त्वदधीनमिदं जगत् ॥ त्वमाद्या सर्वविद्यानामस्माकमपि जन्मभू: । त्वं जानासि जगत्सर्वं न त्वां जानाति कश्चन ॥ त्वं काली तारिणी दुर्गा षोडशी भुवनेश्वरी । धूमावती त्वं बगला भैरवी छिन्नमस्तका ॥ त्वमन्नपूर्णा वाग्देवी त्वं देवि कमलालया । सर्वशक्तिस्वरूपा त्वं सर्वदेवमयी तनु: ॥ त्वमेव सूक्ष्मा स्थूला त्वं व्यक्ताव्यक्तस्वरूपिणी । नि

राकारापि साकारा कस्त्वां वेदितुमर्हति ॥ उपासकानां कार्यार्थं श्रेयसे जगतामपि । दानवानां विनाशाय धत्से नानाविधास्तनूः ॥ चतुर्भुजा त्वं द्विभुजा षड्भुजाष्टभुजा तथा । त्वमेव विश्वरक्षार्थं नानाशस्त्रास्त्रधारिणी ॥ तत्तद्रूपविभेदेन मन्त्रयन्त्रादिसाधनम् । कथितं सर्वतन्त्रेषु भावाश्च कथितास्त्रयः ॥ पशुभावः कलौ नास्ति दिव्यभावोऽपि दुर्लभः । वीरसाधनकर्म्माणि प्रत्यक्षाणि कलौ युगे ॥ कुलाचारं विना देवि कलौ सिद्धिर्न जायते । तस्मात्सर्वप्रयत्नेन साधयेत् कुलसाधनम् ॥ कुलाचारेण देवेशि ब्रह्मज्ञानं प्रजायते । ब्रह्मज्ञानयुतो मर्त्यो जीवन्मुक्तो न संशयः ॥ ज्ञानेन मेध्यमखिलममेध्यं ज्ञानतो भवेत् । ब्रह्मज्ञाने समुत्पन्ने मेध्यामेध्यं न विद्यते ॥ यो जानाति परं ब्रह्म सर्वव्यापि सनातनम् । किमस्त्यमेध्यं तस्याग्रे सर्वं ब्रह्मेति जानतः ॥ त्वं सर्वरूपिणी देवि सर्वेषां जननी परा । तुष्टायां त्वयि देवेशि सर्वेषां तोषणम्भवेत् ॥ सृष्टेरादौ त्वमेकासीत् तमोरूपमगोचरम् । त्वत्तो जातं जगत्सर्वम्परब्रह्मसिसृक्षया ॥ महत्तत्त्वादिभूतान्तं त्वया सृ-

ष्टमिदं जगत् । निमित्तमात्रं तद्ब्रह्म सर्वकारणकारणम् ॥ सद्रूपं सर्वतो व्यापि सर्वमावृत्य तिष्ठति । सदैकरूपं चिन्मात्रं निर्लिप्तं सर्ववस्तुषु ॥ न करोति न चाश्नाति न गच्छति न तिष्ठति । सत्यं ज्ञानमनाद्यन्तमवाङ्मनसगोचरम् ॥ तस्येच्छामात्रमालम्ब्य त्वं महायोगिनी परा । करोषि पासि हंस्यन्ते जगदेतच्चराचरम् ॥ तव रूपं महाकालो जगत्संहारकारकः । महासंहारसमये कालः सर्वं ग्रसिष्यति ॥ कलनात्सर्वभूतानां महाकालः प्रकीर्त्तितः । महाकालस्य कलनात्त्वमाद्याकालिका परा ॥ कालसंग्रसनात् काली सर्वेषामादिरूपिणी । कालत्वादादिभूतत्वादाद्याकालीति गीयते ॥ पुनः स्वरूपमासाद्य तमोरूपं निराकृति । वाचातीतं मनोगम्यं त्वमेकैवावशिष्यसे ॥ साकारापि निराकारा मायया बहुरूपिणी । त्वं सर्वादिरनादिस्त्वं कर्त्री हर्त्री च पालिका ॥ अतस्ते कथितं भद्रे ब्रह्ममन्त्रेण दीक्षितः । यत्फलं समवाप्नोति तत्फलं तव साधनात् ॥ नानाचारेण भावेन देशकालाधिकारिणाम् । विभेदात्कथितं भद्रे कुत्रचिद्गुप्तसाधनम् ॥ ये यत्राधिकृतास्तत्र मर्त्यास्ते तत्र फलभागिनः । भ

विष्यन्ति तरिष्यन्ति मानुषा गतकि
ल्बिषाः ॥ बहुजन्मार्जितैः पुण्यैः कु
लाचारे मतिर्भवेत् । कुलाचारेण पू
तात्मा साक्षाच्छिवमयो भवेत् ॥ यत्रा
स्ति भोगबाहुल्यं तत्र योगस्य का कथा
। योगेऽपि भोगविरहः कौलस्तूभयम
श्नुते ॥ एकश्चेत्कुलतत्वज्ञः पूजितो
येन सुव्रते । सर्वे देवाश्च देव्यश्च पूजि
ता नात्र संशयः ॥ पृथिवीं हेमसंपूर्णां-
दत्त्वा यत्फलमाप्नुयात् । तस्मात्को
टिगुणं पुण्यं लभते कौलिकार्चनात्
॥ श्वपचोऽपि कुलज्ञानी ब्राह्मणादति
रिच्यते । कुलाचारविहीनस्तु ब्राह्म
णः श्वपचाधमः ॥ कौलधर्मात् परो
धर्मो नास्ति ज्ञाने तु मामके । यस्या
नुष्ठानमात्रेण ब्रह्मज्ञानी नरो भवेत्
॥ सत्यं ब्रवीमि ते देवि हृदि कृत्वाव
धारय । सर्वधर्मोत्तमात् कौलात् प
रो धर्मो न विद्यते ॥ अयन्तु परमो मा
र्गो गुप्तोऽस्ति पशुसङ्कटे । व्यक्तो भविष्य
त्यचिरात् संहत्ते प्रबले कलौ ॥ क
लिकाले प्रवृत्ते तु सत्यं सत्यं मयोच्य
ते । नस्यास्यन्ति विना कौलान् पशवो
मानवा भुवि ॥ यदा तु वैदिकी दीक्षा
दीक्षा पौराणिकी तथा । नस्यास्य-
ति वरारोहे तदैव प्रबलः कलिः ॥ य
दा तु पुण्यपापानां परीक्षा वेदसम्भवा

। नस्यास्यति शिवे शास्त्रं तदैव प्रबलः
कलिः ॥ क्वचिच्छिन्ना क्वचिद्भिन्ना य
दा सुरतरङ्गिणी । भविष्यति कुले
शानि तदैव प्रबलः कलिः ॥ यदा तु-
म्लेच्छजातीया राजानो धनलोलुपाः
। भविष्यन्ति महाप्राज्ञे तदैव प्रबलः
कलिः ॥ यदा स्त्रियोऽतिदुर्दान्ताः-
कर्कशाः कलहे रताः । गर्हिष्यन्ति
स्वभर्त्तारं तदैव प्रबलः कलिः ॥ य
दा तु मानवा भूमौ स्त्रीजिताः काम
किङ्कराः । द्रुह्यन्ति गुरुमित्रादीन्
तदैव० ॥ यदा योगी स्वल्पफलातो
यदा लोकवर्षिणः । असम्यक्फलि
नो वृक्षास्तदैव० ॥ भ्रातरः स्वज
नामात्या यदा धनकाङ्क्षया । मि
थः सम्प्रहरिष्यन्ति तदैव० ॥ प्रक
टे मत्स्यमांसादौ निन्दादण्डविवर्जिते
। गूढपानं चरिष्यन्ति तदैव० ॥ स
त्ये त्रेताद्वापरेषु यथा मद्यादिसेवन
म् । कलावपि तथा कुर्यात् कुलधर्मा
नुसारतः ॥ ये कुर्वन्ति कुलाचारं सत्य
पूता जितेन्द्रियाः । व्यक्ताचारा दया
शीलान्हि तान्बाधते कलिः ॥ गुरु
शुश्रूषणे युक्ता भक्ता मातृपदाम्बुजे
। अनुरक्ताः स्वदारेषु नहि० ॥ सत्य
व्रताः सत्यनिष्ठाः सत्यधर्मपरायणाः
। कुलसाधनसत्याये नहि० ॥ कुलमा

गेयातत्त्वा निशोधितानिच योगिने ।
येदद्युः सत्यवचसे नहि० ॥ हिंसा
मात्सर्यरहिता दम्भद्वेषविवर्जिताः ।
कुलधर्मेषुनि ष्ठायेनहि० ॥ कौलिकैः
सह संसर्गवसतिं कुलसाधुषु । कुर्व
न्ति कौलसेवांये नहि० ॥ नानावे
षधराःकौलाः कुलाचारेषु निर्मलाः
। सेवन्तेत्वां कुलाचारैर्नहि० ॥ जीव
सेकादिसंस्काराः पितृश्राद्धादिकाः
क्रियाः । येकुर्वन्तिकुलाचारैर्नहि०
॥ स्नानंदानं तपस्तीर्थंव्रतं तर्पण-
मेवच । येकुर्वन्ति कुलाचारैर्नहि०
॥ कुलतत्त्वं कुलद्रव्यं कुलयोगिन
मेवच । नमस्कुर्वन्तिये भक्त्यानहि० ॥
कौटिल्याम्लतहीनानां स्वच्छाना-
कुलमार्गिणाम् । परोपकारमति
नां साधूनां किङ्करः कलिः ॥ कले
र्दोषसमूहस्य महानेकोगुणः प्रिये
। सत्यमतिचकौलानांश्रेयः सङ्क
ल्पमात्रतः ॥ अपरेतुयुगे देविपु
ण्यं पापञ्चमानसम् । ममासी
त् कलौपुण्यं केवलं नतुदुष्कृतम् ॥
कुलाचारैर्विहीनाये सततासत्य-
भाषिणः । परद्रोहपरायेचतेनराः
कलिकिङ्कराः ॥ कुलवर्त्मस्वभक्ताये
परयोषित्सुकामुकाः । द्वेष्टारःकुल
निष्ठानां तेज्ञेयाः कलिकिङ्कराः ॥

कलिः

युगाचारप्रसङ्गेन कलेः प्राबल्य-
लक्षणम् । सङ्क्षेपात् कथितम्भ
द्रेप्रीतयेतव पार्वति ॥ प्रकटेचकलौ
देविसर्वे धर्मास्सुदुर्बलाः । स्थास्यन्त्ये
कं सत्यमात्रंतस्मात् सत्यमयोभ
वेत् ॥ सत्यधर्मं समाश्रित्ययत्कर्म
कुरुतेनरः । तदेवसकलं कर्मसत्यं
जानीहिसुव्रते ॥ नहि सत्यात् प
रोधर्मो न पापम नृतात्परम् । त
स्मात् सर्वात्मनामर्त्यः सत्यमेकंस
माश्रयेत् ॥ सत्यहीनावृथा पूजा
सत्यहीनोवृथा जपः । सत्यहीनं
तपोव्यर्थमूषरेवपनं यथा ॥ सत्य
रूपम्परम्ब्रह्म सत्यंहि परमन्तपः ।
सत्यमूलाः क्रियाः सर्वाः सत्यात्
परतरंनहि ॥ अतएवमया प्रोक्तंदु
ष्कृते प्रबले कलौ । कुलाचारोपि
सत्येनकर्त्तव्योव्यक्तभावतः ॥ गोप
नाद्धीयते सत्यं नगुप्तिरनृतंविना
। तस्मात्प्रकाशतः कुर्यात्कौलिकः
कुलसाधनम् ॥ कुलधर्मस्यगुप्त्यर्थं
मानृतं स्याज्जुगुप्सितम् । यदुक्तं कु
लतन्त्रेषु नयुक्तं प्रबलेकलौ ॥ कृते
धर्मश्चतुष्पादस्त्रेतायांपादहीनकः ।
। द्विपादोद्वापरेदेविपादमात्रंकलौ
युगे ॥ तत्रापिसत्यंबलवत्तपः शौ-
चं दयापिच । सत्यपादेकृतेलोपे

धर्मलोप: प्रजायते ॥ तस्मात सत्यं समाश्रित्य सर्वकर्माणि साधयेत ॥ कुलाचारं विनायच नास्त्युपाय:कलेश्वरि । तत्रान्तमप्रवेशश्चेत् कुतो नि:श्रेयसंभवेत ॥ सर्वथा सत्यपूतात्मामन्मुखेरितवर्त्मना । सर्वकर्म नर: कुर्यात् स्वस्ववर्णाश्रमोदितम् ॥ दीक्षांपूजांजपंहोमंपुरश्चरणतर्पणम् । व्रतोद्वाहौ पुंसवनंसीमन्तोन्नयनं तथा ॥ जातकर्म तथा नाम चूडाकरणमेवच । मृतक्रियां पितृश्राद्धं कुर्यादागमसम्मतम् ॥ तीर्थश्राद्धंदृषोत्सर्गंशारदोत्सवमेवच । यात्रागृह प्रवेशञ्च नववस्त्रादिधारणम् ॥ वापीकूपतडागानां संस्कारं तिथिकर्म्मच । गृहारम्भप्रतिष्ठाञ्च देवानां स्थापनन्तथा । दिवाकृत्यं निशाकृत्यं पर्वकृत्यन्तथैवच । ऋतुमासवर्षकृत्यं नित्यंनैमित्तिकन्तथा ॥ कर्त्तव्यंयदकर्त्तव्यंत्याज्यंग्राह्यञ्चयद्भवेत । मयोक्तेनविधानेन-ततसर्वंसाधयेन्नर: ॥ नकुर्याद्यदि-मोहेनदुर्मत्या ऽश्रद्धयापिवा । विनष्ट: सर्वकर्म्मभ्यो विष्ठायांसभवेत कृमि: ॥ यदिमन्मतमुत्सृज्यमहेशि प्रबलेकलौ । यद्यात क्रियते कर्म विपरीतायतद्भवेत् ॥ मन्मतासम्मतांदीक्षा साधकप्राणघातिनी । पूजापिविफलादेवि हृतन्तस्मात्पुरा- यथा ॥ देवता कुपितातस्य विघ्नस्तस्यपदेपदे ॥ कलिकाले प्रवृत्तेतुशास्त्राभमत्याद्यमम्बिके । योन्य मार्गै: क्रियांकुर्यात समहापातकी भवेत ॥ व्रतोद्वाहौ प्रकुर्वाणोयो न्य मार्गेणमानव: । सयातिनरकं घोरं यावच्चन्द्रदिवाकरौ । व्रतब्रह्मवध: प्रोक्तोव्रात्योमानवको भवेत । केवलं स्त्र्युद्वाहो ऽसौचण्डालादधमो पिस: ॥ उद्वाहितापियानारीजानीयात्मातुगर्हिता । उद्वोढापि भवेत पापीसंसर्गात्कुलनायिके ॥ वेश्यागमनजंपापं तस्यपुंसोदिनेदिने । तद्धस्ताद्व्रतोयादिनैवगृह्णन्तिदेवता: ॥ पितरोपिनचाश्नन्तियतस्तन्नलपूयवत । तयोरपत्यंकानीन: सर्वधर्मवहिष्कृत: ॥ दैवेपित्र्येकुलाचारेनाधिकारोस्यजायते ॥ अन्यागमवेनमार्गेण देवतास्थापनंचरेत । नसान्निध्यंभवेत्तत्रदेवताया: कश्चन ॥ इहामुत्रफलंनास्तिकायक्लेशोधनक्षय: ॥ आगमोक्तविधिं हित्वाय: श्राद्धंकुरुतेनर: ॥ श्राद्धंतद्विफलंसोपिपितृभिर्नरकंव्रजेत ॥ तत्तोयंशोणितसमं पिण्डामलमयो

भवेत् । तस्मान्मर्त्त्यः प्रयत्नेनशाङ्करंमतमाश्रयेत् ॥ वहुनात्रकिमुक्तेन सत्त्यंसत्त्यंमयोच्यते । अशाम्भवंकृतंकर्मसर्वंदेविनिरर्थकम् ॥ अस्तुतावत् परोधर्मःपूर्वधर्मोऽपिनश्यति । शाम्भवाचारहीनस्य नरकान्नैवनिष्कृतिः ॥ मदुदीरितमार्गेणनित्त्यनैमित्तकर्मणाम् । साधनंयन्महेशानितदेवतवसाधनम् ॥ विशेषाराधनंतत्रमन्त्रयन्त्रादिसंयुतम् । भेषजंकलिरोगाणांश्रूयतांगदतोमम॥ ॥ * ॥ इतिश्रीमहानिर्वाणतन्त्रे सर्वतन्त्रोत्तमोत्तमे सर्वधर्म्मनिर्णयसारेश्रीमदाद्यासदाशिवसंवादेजीवनिस्तारोपायप्रश्ने पराप्रकृतिसाधनोपक्रमोनामचतुर्थोल्लासः ॥ ४ ॥ * ॥ यावद्दत्नगणपूजास्ति यावद्गङ्गाधरातले । यावद्वेदमयोघोषस्तावन्नोविद्यतेकलिः ॥ हरेर्नामैवनामैवनामैवममजीवनम् । कलौनास्त्येवनास्त्येवनास्त्येवगतिरन्यथा ॥ एकाये । द्यूतक्रीडासाधनीभूताक्षस्ययस्मिन् भागेएकोऽङ्कस्तस्मिन् ॥ कलनम् । कलशब्दादौ । इन् ॥ कलयतिकल्यतेवा । कलगतौसंख्यानेच । अदन्तः । अच् इः ॥

कलि: । स्त्री । कोरके । कलिकायाम् ॥ कलते । कलशब्दसंख्यानयोः । सर्वधातुभ्यइन् ॥

कलिकः । पुं । कोचवक इतिगौडभाषाप्रसिद्धे पक्षिणि । क्रौञ्चे ॥

कलिका । स्त्री । अविकसितपुष्पे । कोरके ॥ वीणामूले ॥ पदसन्ततियुक्तरचनाविशेषे ॥ लक्षणन्तु । कलानामभवेत् तालनियता पदसन्ततिः । कलाभिः कलिकाप्रोक्ता तद्भेदाः षट् समीरिताः इत्यादिरूपगोस्वामिकृतगोविन्दविरुदावलीभाष्येऽवलोकनीयम् ॥ कलयति । कलगतौसंख्यानेच । चुरादिः । अच् इः । स्वार्थेकन् ॥

कलिकापूर्वम् । न । अङ्गप्रधानान्यतरवहुकर्मसाध्यस्वर्गादिफलजनकापूर्वोत्पत्तौतत्तत् प्रत्येककर्मजन्येऽदृष्टे ॥ इतिस्मृतिः ॥

कलिकारः । पुं । धूम्याटपक्षिणि ॥ पीतमस्तकपक्षिणि ॥ पूतिकरञ्जे ॥ कलिंकरोति । कृञ्० । कर्मण्यण् ॥

कलिकारकः । पुं । नारदे ॥ पूतिकरञ्जे । लट्वाकरञ्जे ॥ स्वार्थेकन् ॥

कलिकारी । स्त्री । उपविषप्रभेदे । लाङ्गल्याम् । गर्भपातन्याम् । अग्निमुख्याम् । विषलाङ्गलीया इतिगौडभाषा ॥

कलिङ्गः । पुं । पूतिकरञ्जे ॥ धूम्याटे ॥ कुटजवृक्षे ॥ शिरीषवृक्षे ॥ प्लक्षवृक्षे ॥ कलिङ्गाः । देशविशेषे ॥ यथा । जगन्नाथात् पूर्वभागेकृष्णातीरान्तर्गंशिवे । कलिङ्गदेशः सम्प्रोक्तोवाममार्गपरायण इति ॥ कलिङ्गाः क्षत्रियाः तेषांनिवासोजनपदः कलिङ्गाः । निवासेऽणोजनपदेलुप् । लुपियुक्तवद्व्यक्तिवचने ॥ न । कौटजफले । इन्द्रयवे ॥ कलिङ्गच्छति । अन्तर्भावितण्यर्थात्मेर्डः । पृ० ॥ खड्गिश्वेतिमुकुटः । कलिंगायतीति स्वामी । केमूर्द्धि लिङ्गंचूडास्येति वा ॥

कलिङ्गकः । पुं । कलिङ्गार्थे ॥ इन्द्रयवे ॥

कलिङ्गा । स्त्री । नितम्बिन्याम् । योषिति ॥ त्रिवृतायाम् ॥ इन्द्रयवे ॥

कलिञ्जः । पुं । कटे । चटाईसफ इतिभाषा ॥

कलितः । त्रि । विदिते ॥ आप्ते ॥ भेदिते ॥ गणिते ॥ उक्ते ॥ बद्धे ॥ धृते ॥ यथा । करकलितकपालः कुण्डलीदण्डपाणिरिति भैरवध्यानम् ॥ सङ्क्रान्ते ॥ यथा । कदाकालेमातः कथयकलितालक्तकरसमिति ॥ विचारिते ॥

कलिदोषघ्नः । पुं । कुलधर्म्मे ॥ कलिमलापहे परमात्मनि वासुदेवे ॥ यथा । कलावत्राति दोषाढ्ये विषयासक्तमानसः । कृत्वापि सकलंपापं गोविन्दस्मरणाच्छुचिः ॥ अतिपापप्रसक्तोपि ध्यायन्निमिषमच्युतम् । भूयस्तपस्वी भवति पङ्क्तिपावनपावनः ॥ आद्येनापि नमस्कारः प्रयुक्तश्चक्रपाणये । संसारमूलबन्धानामुद्वेजनकरोहि सः ॥ इत्यादिपुराणवचनम् ॥ कलेर्दोषाः विहिताऽकरणप्रतिषिद्धानुष्ठानलक्षणाः तान्स्मरणमात्रेणहन्तिनाशयतीतिव्युत्पत्तिः ॥

कलिद्रुमः । पुं । विभीतके । बहेडा इतिभाषा ॥

कलिन्दः । पुं । अद्रिविशेषे ॥ सूर्य्ये ॥ विभीतकद्रुमे ॥

कलिन्दकन्या । स्त्री । यमुनायाम् ॥

कलिन्दजा । स्त्री । यमुनायाम् ॥ कलिन्दाज्जाता । जनी० डः । टाप् ॥

कलिन्दनन्दिनी । स्त्री । कालिन्द्याम् ॥

कलिन्दशैलजा । स्त्री । यमुनायाम् ॥

कलिप्रियः । पुं । नारदमुनौ ॥ वानरे ॥ कलेः प्रियः । कलिःप्रियोयस्यवा ॥

कलिमलापहः । पुं । संसारदुःखोपशमने ॥

कलिमारकः । पुं । पूतिकरञ्जे । कण्टकयुतिकरञ्जे ॥ कलिंमारयति ॥

कलिमाल्यः । पुं । पूतिकरञ्जे ॥

कलियुगम् । न । कलौ । अन्त्ययुगे ॥ अस्योत्पत्त्यादिर्यथा । माघीपूर्णिमायां शुक्रवारेकलियुगोत्पत्तिः अत्रावतारः कल्किः । पुण्यमेकपादम् । पापंत्रिपादम् । गङ्गातीर्थम् । ब्राह्मणोनिर्दयः । अन्नगताः प्राणाः । सार्द्धत्रिहस्तपरिमितोमनुष्यदेहः । अष्टाधिकशतवर्षं परमायुः । भोजनपानस्यनियमोनास्ति इत्यस्यावस्थाम् ॥ अस्याब्दाः ४३२००० ॥ अत्र षट् शककर्त्तारः । यथा । युधिष्ठिरो विक्रमशालिवाहनौ नृपाधिनायौविजयाभिनन्दनः । इमेनुनागार्जुनमेदिनीविभुर्बलिः क्रमात्षट् शककारकाःकलाविति॥धर्मः सङ्कुचितस्तपोविरहितंसत्यञ्चदूरंगतंलोकाधर्मरताद्दिजाश्च लुभितानारीवशाःमानवाइत्यस्य माहात्म्यम् ॥ अत्रनिस्ताराय आगमोक्तं ब्रह्मोपासनमेवसदाशिवेनोक्तम् ॥

कलियुगालयः । पुं । विभीतके ॥

कलिलम् । त्रि । गहने ॥ मिश्रे ॥ कलते कल्यते वा । कलशब्दसङ्ख्यानयोः । सलिकलीतीलच ॥

कलिवृक्षः । पुं । विभीतके ॥

कलिहारी । स्त्री । लाङ्गल्याम् ॥ कलिहारीसराकुष्ठशोफार्शोव्रणशूलजित् । सक्षारश्लेष्मजित्तिक्ताकटुकातुवरापिच ॥ तीक्ष्णोष्णाकृमिहृल्लघ्वीपित्तलागर्भपातनी ॥

कली । स्त्री । कलिकायाम् ॥

कलुषः । पुं । स्त्री । महिषे ॥ न । पापे ॥ त्रि । आविले ॥ लुषति । लुष हिंसायाम् । इगुपधेतिकः । कस्यजलस्यलुषोघातकः ॥ कलयति । वशी करोति वा । कलसङ्ख्याने । पुनहिकलिभ्यउषच ॥

कलेवरम् । न । शरीरे ॥ कलेशुक्रेम धुराव्यक्तध्वनौ वा वरंश्रेष्ठम् । हलदन्तादित्यलुक्॥

कलोपजीवी । त्रि । शाईयी ॥

कल्कः । पुं । न । घृततैलादिशेषे ॥ दम्भे ॥ विभीतकवृक्षे ॥ विष्ठायाम् ॥ किट्टे ॥ तुरुष्कनामगन्धद्रव्ये॥ घृतेनतैलेन वा त्रिफलादिद्रव्यसमवेते नसाध्ये पिष्टऔषधविशेषे ॥ घृततैलादिपाके देयऔषधद्रव्ये । तत्तु पञ्चकषायान्तर्गतदृषदिपेषितम् । यथा । द्रव्यमार्द्रंशिलापिष्टं शुष्कं वा जलमिश्रितम् । तदेवसूरिभिःपूर्वैः कल्कइत्यभिधीयते इति ॥ अस्यपूर्वीर्यियाममेकं तिष्ठति ॥ शाठ्ये ॥ पापे । यथा । तपोनकल्कोऽध्ययनंन

कल्केश्व्यादि॥ न। छद्मनि ॥ पि। पापाशये। पापात्मनि ॥ कल्क्यते। कल॰। कृदाधारार्चिकलिभ्यः कः इति कः ॥

कल्कनम्। न। दम्भे॥ शाठ्ये॥ कथने॥ कलहे॥

कल्कफलः। पुं। दाडिमवृक्षे॥

कल्किः। पुं। विष्णोर्भविष्यति दशमावतारे। विष्णुयशः पुत्रे॥ सतु कलिशेषे पापात्मनां विनाशाय सम्भलग्रामे भविष्यति। यथा। सम्भलग्राममुख्यस्य ब्राह्मणस्य महात्मनः। भवने विष्णुयशसः कल्किः प्रादुर्भविष्यति॥ तस्य कर्मयथा। अश्वमाशुगमारुह्य देवदत्तं जगत्पतिः। असिनाऽसाधुदमनमष्टैश्वर्यगुणान्वितः॥ विचरन्नाशुना क्षौण्यां हयेनाप्रतिमद्युतिः। नृपलिङ्गच्छदोदस्यून कोटिशोनिहनिष्यति॥ इतिश्रीभागवतम्॥ विशेषः काल्किपुराणादिषु द्रष्टव्यः॥

कल्की। पुं। कल्क्यवतारे॥ यथा। मत्स्यः कूर्मोवराहश्चनरसिंहोथवामनः। रामोरामश्चरामश्चबुद्धः कल्कीचतेदशेति॥

कल्पः। पुं। शास्त्रे। यागक्रियाणामुपदेशके वेदाङ्गविशेषे। यज्ञविद्यायाम्। बोधायनादिकर्मपद्धतिग्रन्थे। सूत्रग्रन्थे॥ अनुष्ठेयक्रमः कल्पः॥ विधौ॥ कल्प्यतेऽनेनवा। कृपसामर्थ्ये। अच्। घञ्वा॥ प्रलये। संवर्त्ते॥ कल्पते समर्थो भवति। पुंसीतिघः॥ ब्रह्मणोदिने॥ ब्रह्मणोदिनमेकः कल्पः। ब्रह्मणोराविश्चापरः कल्पः॥ कल्पयति स्थितिं प्रलयञ्च। कृप॰। णयन्तात् पचाद्यच्॥ क्रमसन्दर्भेतु। त्रिंशत्कल्पैर्ब्रह्मणः कोमासो भवति। तेषां क्रमतो नामानि। यथा। श्वेतवाराहः १ नीललोहितः २ वामदेवः ३ गाथान्तरः ४ रौरवः ५ प्राणः ६ वृहत्कल्पः ७ कन्दर्पः ८ सद्यः ९ ईशानः १० ध्यानः ११ सारस्वतः १२ उदानः १३ गरुड १४ कौर्मः १५ अयंब्रह्मणः पौर्णमासी। नारसिंहः १६ समाधिः १७ आग्नेयः १८ विष्णुजः १९ सौरः २० सोमकल्पः २१ भावनः २२ सुप्तमाली २३ वैकुण्ठः २४ आर्चिषः २५ वल्मीकल्पः २६ वैराजः २७ गौरीकल्पः २८ माहेश्वरः २९ पितृकल्पः ३० अयम्ब्रह्मणोमावास्या। इति क्रमसन्दर्भे प्रभासखण्डम्॥ एताद्दशैर्द्वादशमासैर्ब्रह्मणः संवत्सरोभवति। एवंवर्षशतम्ब्रह्मणआयुः। तत्र पञ्चाशद्वर्षाव्यतीं

ताः। एकपञ्चाशदारम्भे अधुनाश्वेतवाराहः कल्पः। इति महाभारतम्॥ विकल्पे॥ कल्पवृक्षे॥ न्याये॥ एषोऽत्रकल्पः उचित इत्यर्थः॥ व्याकरणस्य प्रत्ययविशेषे। सचसुबन्ततिङन्तपदाभ्यामीषदूनार्थे भवति। तद्वाच्यलिङ्गः। यथा ईषदूनोविद्वान् विद्वत्कल्पः। ईषदूनं पचति पचतिकल्पम्॥ त्रि। उत्तरपदस्थः स्वसदृशे॥ यथा पितृकल्पः॥ कल्पयति मनोरथम्। अच्॥। कल्पनम्। घञ्॥

कल्पकः। पुं। नापिते॥ कचूरे॥ कल्पकारके॥ कल्पते। कृपू॰। ण्वुल्॥

कल्पक्षयः। पुं। प्रलये॥

कल्पतरुः। पुं। कल्पवृक्षे॥ कल्पस्यसङ्कल्पितार्थस्यतरुः। जन्यजनकभावेऽत्रषष्ठी॥

कल्पनम्। न। कृप्तौ॥ छेदे। कर्त्तने॥ कल्पते। नन्द्यादिल्युः॥

कल्पना। स्त्री। करिसज्जनायाम्। नायकस्यारोहणार्थं पल्याणाद्यारोपणेन करिणः सज्जीकरणे॥ अनुमितौ॥ रचनायाम्॥ यथा प्रबन्धकल्पनाकथा॥ सम्पादनायाम्॥ कल्पनम्। कृपू॰। ण्यन्तः। ण्यासश्रन्थेतियुच्। टाप्॥

कल्पनाकालः। त्रि। विद्युदादावस्थिरे कल्पनाकालभाविनिमनस्यन्तर्वर्त्तमाने॥

कल्पनी। स्त्री। कर्त्तर्याम्। कैंची इति भाषा॥ इतिहेमचन्द्रः॥

कल्पपादपः। पुं। देवतरौ॥ कल्पस्य सङ्कल्पितार्थस्य पादपः॥ अस्यदाननविधिर्दानसागरे द्रष्टव्यः॥

कल्पपालः। पुं। शौण्डिके॥

कल्पलतादानम्। न। महादानविशेषे॥

कल्पवृक्षः। पुं। सुरद्रुमे॥ कल्पः सङ्कल्पितोर्थः तस्य वृक्षः। जन्यजनकभावेऽत्रषष्ठी॥

कल्पान्तः। पुं। प्रलये॥ कल्पस्य ब्राह्मदिनस्य अन्तोऽवधिः॥

कल्पितः। पुं। सज्जितगजे॥ त्रि। रचिते॥ अर्पिते॥ आरोपिते॥ कल्पितंनिखिलं विश्वमिति वेदान्तडिण्डिमः। ब्रह्मणि जगतः कल्पितत्त्वम् आत्मनिचाहङ्कारादेः कल्पितत्त्वं तत्त्वविदां सुस्पष्टम्॥ कल्पितस्यचाधिष्ठानादनतिरेकः॥ यथोत्कांक्षतसंहितायाम्। अधिष्ठानावशेषोहिनाशः कल्पितवस्तुन इति॥

कल्प्यः। त्रि। कल्पितुंयोग्ये॥

कल्मषः। पुं। नरकविशेषे॥ न। पा

पे ॥ हस्तपुच्छे ॥ त्रि । मलिने ॥ शुभंकर्म स्यति समाप्तिं करोति । षो न्तकर्मणि । आतोनुपेतिकः । पृ० ॥ लक्ष्मपक्षे ॥

कल्माषः । पुं । राक्षसे ॥ चित्रवर्णे ॥ कृष्णवर्णे ॥ कृष्णपाण्डुरवर्णे ॥ ग न्धशालौ ॥ त्रि । चित्रवर्णवति ॥ क लयति । कल० । क्विप् । कल् । मा षयति । अभिभवति वर्णान् माषः । मष हिंसायाम् । इन्त्यर्थाश्चेति चु रादौ पाठा णिच् । कलश्चासौमा षश्चेति कल्माषः ॥

कल्माषकण्ठः । पुं । शिवे ॥ इतिहा रावली ॥

कल्माषपादः । पुं । सौदासनृपे ॥

कल्माषी । स्त्री । शबलायाम् ॥ अन्य तो ङीषिति ङीष् ॥

कल्यम् । न । प्रत्यूषे । प्रभाते ॥ मधुनि ॥ लमे ॥ त्रि । वाक्श्रुतिवर्जिते ॥ उपा यवचने ॥ सज्जे ॥ नीरोगे ॥ दक्षे ॥ कल्याणवचने ॥ कलयति चेष्टाम् । अघन्यादयश्चेतिकलेर्यक ॥ यद्वा । कल्यते । कलगतौ सङ्ख्यानेच । चुरादिरदन्तः । अचोयत ॥ कलासु साधुर्वा । तत्र साधुरितियत् ॥

कल्यजग्धिः । स्त्री । प्रातराशे । प्रात र्भोजने । कलेउ कलेवा इतिभाषा ॥

कल्यपालः । पुं । } शौण्डिके ॥
कल्यपालकः । पुं । }

कल्यवर्त्तः । पुं । प्रातराशे ॥ इतित्रिका ण्डशेषः ॥

कल्या । स्त्री । मद्ये ॥ हरीतक्याम् ॥ टाप् ॥ शुभात्मिकायां वाचि ॥

कल्याणम् । न । अक्षयस्वर्गे ॥ मङ्गले । शिवे । भद्रे । शुभे ॥ हेम्नि ॥ त्रि । शुभयुक्ते ॥ कल्येप्रातः काले अणय ते । अण शब्दे । अकर्त्तरिचेतिघञ् ॥ स्त्री । बह्वादिभ्यश्चेति ङीषि क ल्याणी ॥

कल्याणकृत् । त्रि । शास्त्रविहितकारि णि ॥ कल्याणं करोति । डुकृञ् । क्विप् । तुक् ॥

कल्याणगुणम् । न । श्रद्धावैराग्यादौ ॥

कल्याणघृतम् । न । औषधविशेषे ॥

कल्याणतमः । त्रि । अतिशोभने ॥

कल्याणबुद्धिः । त्रि । सुधियि ॥

कल्याणयोगः । पुं । यात्रायोगान्तरे ॥ यथा । गुरौकेन्द्रत्रिकोणगवारविलग्ना भेषकर्मणि । कल्याणयोगोभूपस्य यातुः कल्याणकृद्भवेदिति ॥ पुनश्च । त्रिकोणगे शुभेखेटे सबले वादितीयगे । कल्याण संज्ञोयोगोयं यायिनां मङ्गलप्रदइति ॥

कल्याणबीजः । पुं । मसूरे ॥ इतिरा

अनिर्घरहः ॥

कल्याणिका । स्त्री । मनःशिलायाम् ॥

कल्याणी । त्रि । कल्याणविशिष्टे ॥

कल्याणिनी । स्त्री । वलायाम् ॥

कल्याणी । स्त्री । माषपर्ण्याम् ॥ गवि ॥ मङ्गलमूर्त्याम् ॥ वह्वादिभ्यश्चेतिङीष् ॥

कल्यापालः । पुं । शौण्डिके ॥ इतित्रिकाण्डशेषः ॥

कल्लः । त्रि । बधिरे । श्रवणेन्द्रियहीने । बहरा इतिभाषा ॥ इतित्रिकाण्डशेषः ॥

कल्लत्वम् । न । स्वरभेदे ॥ वाधिर्य्ये ॥

कल्लोलः । पुं । हर्षे ॥ उल्लोले । महातरङ्गे । बडीलहर इति भाषा । बडढेउ इतिगौडभाषा ॥ त्रि । वैरिणि । सपत्ने ॥ कंजलम् तस्यलोलः उन्मादः । वापदान्तस्येत्यनुस्वारस्यलकारः ॥ कल्लन्तेऽनेन नद्यः । कल्लअव्यक्तेशब्दे । वाहुलकादोलच्चा ॥

कवकः । पुं । कवले । ग्रासे ॥ न । छत्राके ॥ शैमानि कवकानि चेतिमनुः ॥

कवचः । पुं । गर्दभाण्डे । नन्दिरक्षे ॥ पटहवाद्ये ॥ पुं । न । तनुत्राणे । वर्मणि । सन्नाहे ॥ मन्त्रविशेषे । लोहादिवर्मवदङ्गादिसंरक्षणार्थं देवतामन्त्रविग्रहे ॥ तत्तुपूजायांपाद्य-

म् भूर्जे विलिख्यकण्ठादौ धार्यश्च ॥ कंवातंवञ्चति । वञ्चुगतौ । अन्तर्भावितण्यर्थोवा । मू० कः ॥ कौति । कुशब्दे । कृतन्यञ्जीत्यादिना कौतेरचट्रत्येके ॥

कवचपत्रम् । न । भूर्जपत्रे ॥

कवटी । स्त्री । कपाटे ॥

कवयिः । स्त्री । कवय्याम् ॥

कवयी । स्त्री । कयीमाच इतिगौडभाषाप्रसिद्धे मत्स्ये । कवई इतिभाषा । कककचपृष्ठ्याम् ॥ कवयीमधुरा स्निग्धाकषायारुचिकारिणी । किञ्चित्पित्तकरीवातशमनीबलवर्द्धिनी ॥

कवरः । पुं । पाठके ॥ पुं । न । लवणे ॥ अम्ले ॥ केशपाशे ॥ त्रि । शवले ॥ खचिते । सम्पृक्ते ॥ कौति कूयते वा । कुशब्दे । कोररन् ॥ कवरंलवणेऽम्लस्त्रीपृष्ठीतुङ्गीकचान्तरे । कर्वुमायांनारक्तः पाषयोर्भेषजान्तरे ॥ इतिमेदिनी ॥ कवरः कर्वुरः सारइतिहलायुधः ॥

कवरकी । स्त्री । वन्द्याम् ॥ इतिहारावली ॥

कवरा । स्त्री । वर्वरायाम् । खरपुष्पायाम् । वाबुई इतिभाषा ॥ अजादित्वात्टाप् ॥

कवरी । स्त्री । केशविन्यासे । केशवेशे

॥ पृथ्व्याम् । कारव्याम् ॥ कवरी केशानां सन्निवेशविशेषः शा इव ॥ शाकभेदे ॥ वृणोति । वृञ् वरणे । अच् । गौरादिः । कस्यशिरसोवरी ॥ यद्वा । कूयते । कुशब्दे । कोररन् । जानपदेति ङीष् ॥ कंशिरो वृणोति आच्छादयति कंकृष्णवर्णं वृणोति वा । पूर्ववदच् ङीषौ ॥ तु ङ्याम् । वर्वरायाम् ॥

कवर्गः । पुं । कादिपञ्चसु ॥

कवर्गीयः । पुं । कवर्गभवेवर्णे ॥ भवार्थे वर्गान्ताच्चेति छः ॥

कवलः । पुं । ग्रासे ॥ चिलिचिमे । वेलेमाच इतिगौडभाषाप्रसिद्धे मत्स्ये ॥ केन वलते । वल० । अच् ॥

कवलितः । त्रि । भुक्ते ॥ व्याप्ते ॥

कवसः । पुं । उरश्छदे । कवचे ॥ कौति । कु० । ऋतन्यञ्जीत्यादिना कौतेरसः ॥

कवाटम् । न । कपाटे ॥ कं वातम् वटति । वटवेष्टने । कर्मण्यण् ॥ कुङ् शब्दे । ऋदोरप् । कवं शब्दमटतिवा । अटगतौ । पचाद्यच् । कवञ्चोष्ण इत्यत्रयोगविभागात् कोः कवादेशो वा ॥

कवाटवक्रम् । न । कवाटवेटु इति गौडभाषाप्रसिद्धे इक्षविशेषे । वक्राग्रे । कपोतवक्रे ॥

कवाटी । स्त्री । क्षुद्रकपाट्याम् ॥ टिड्ढेति ङीप् ॥

कवारम् । न । पद्मे ॥ इतित्रिकाण्डशेषः ॥

कविः । पुं । वाल्मीकिमुनौ ॥ शुक्रे । दैत्यगुरौ ॥ सूरौ । भास्करे ॥ काव्यस्यकर्त्तरि ॥ सर्वपर्य्यायाः कवयः ॥ ब्रह्मणि ॥ त्रि । क्रान्तदर्शिनि । अतीतानागताद्यशेषवस्तुदर्शिनि सर्वज्ञे । सर्वदृशि ॥ शास्त्रार्थविवेकिनि । मेधाविनि । पण्डिते ॥ स्त्री । खलीने ॥ कौति । कु० । अच इः ॥

कविकम् । न । खलीने ॥ इति हलायुधः ॥

कविका । स्त्री । खलीने । कडि याली इति लगाम इतिचख्याते ॥ केविकापुष्पे ॥ कवयीमत्स्ये ॥ यथा । कविका मधुरा स्निग्धा कषाया रुचिकारिणी । किञ्चित् पित्तकरी वातशमनी बलवर्द्धनी ॥ कवते कौति वा । कुङ् शब्दे । कुशब्देवा । अच इः । कविः । स्वार्थे कन् । कुशादिभ्यो वुन् वा । टाप् ॥

कविज्येष्ठः । पुं । वाल्मीकिमुनौ ॥

कविता । स्त्री । कवित्वे । काव्ये ॥ कवेः कर्मभावोवा । तल् ॥ कविता वनिता वापि आयातासुखदायिनी ॥

कवियः । पुं । न । अश्वास्यवन्धनरज्जौ । खलीने ॥

कविरामायणः । पुं । वाल्मीकिमुनौ ॥ इतिशब्दरत्नावली ॥

कविलासिका । स्त्री । वीणाविशेषे ॥

कवी । स्त्री । खलीने ॥

कवीयम् । न । खलीने ॥

कवेलम् । न । उत्पले । कुवलये ॥

कवोष्णम् । न । कोष्णे । मन्दोष्णे ॥ ईषदुष्णम् । कवञ्चोष्ण इतिकोः क वादेशः ॥ त्रि । तद्वति ॥

कव्यम् । न । मृतोद्देशेनत्यक्ते । पितृ सम्प्रदानकान्ने । पित्रन्ने ॥ ॥ कूयते पितृभ्यः । कुशब्दे । अचोयत् ॥

कव्यवालः । पुं । पितृगणविशेषे ॥

कशा । स्त्री । चर्मयष्ट्याम् । अश्वादि ताडन्याम् ॥ आदिनोष्ट्रचोरादिग्र हः ॥ अथकशाघातविचारः । एतेषु निमित्तेष्वश्वोऽङ्गेष्वेवंताड्य इतिवि मर्शः ॥ कशानामुत्तममध्यमाधमेषु यथासङ्ख्यं मृदुसमनिष्ठुरैकद्वित्रिरूपं चितयम् तस्यविचारे ॥ यथा हभोजराजः । मृदुमेकेन घातेन दण्डकालेषु ताडयेत् । तीक्ष्णां मध्यं पुनर्द्वाभ्यां जघन्यं निष्ठुरैस्त्रिभिः ॥ उपवेशे ऽथनिद्रायां स्खलितेदुष्टचेष्टिते । वडवालोकनोत्सुक्ये वहुगर्वितहे षिते ॥ सन्त्रासेच दुरुत्थाने विमार्ग गमने भये । शिक्षात्यागस्य समये सञ्जातेचित्तविभ्रमे ॥ दण्डः प्रयोज्यो वाहानां कालेषु द्वादशस्वपि । ग्रीवायाम्भीतमाहन्यात् चलञ्चैव चवाजिनम् ॥ विभ्रान्तचित्तमधरे त्यक्तशिक्षञ्चताडयेत् । प्रहेषिते स्कन्धवाह्वौ वडवालोकनन्तथा ॥ उपवेशेच निन्द्रायां कटिदेशेचताडयेत् । दुश्चेष्टितंमुखेहन्यात् उन्मार्गप्रस्थितं तथा ॥ जघनेस्खलितं हन्यात्नेत्रमार्गेदुरुत्थितम् । यः कुशठम कृतिर्वाजी तं सर्वत्रैवताडयेत् ॥ इति माघे ५ सर्गे तेजोनिरोधेति १० श्लोके मल्लिनाथः ॥ मांसरोहिण्याम् ॥ कशति । कशशब्दे । पचाद्यच् ॥

कशार्हः । त्रि । कश्ये । कशाघातयोग्ये ॥ कशायाः अर्हः ॥

कशिपुः । पुं । भक्ते । भोज्ये ॥ आच्छादने । वस्त्रे ॥ एकोक्त्या भक्ताच्छादनयोः । भोज्यवस्त्रयोः । कशिपुर्भोज्यवस्त्रयोः । एकैकस्मिन्द्वयोश्चापीतिहेमचन्द्रः ॥ शय्यायाम् ॥ सत्स्यांक्षितौ किंकशिपोः प्रयासैः ॥ कशति दुःखम् कश्यते वा । कशगतिशासनयोः । सृ० साधुः ॥

कशेरुः । पुं । न । पृष्ठकीकसे । पृष्ठास्थिनि ॥ जलोद्भवे मूलविशेषे ॥ कशेरु द्विविधं तत्तु महद्राजकशेरुकम् । मुस्ताकृति लघु स्याद्यत्तच्चिचोटमिति स्मृतम् ॥ कशेरुकद्वयं शीतं मधुरं तुवरं गुरु । पित्तशोणितदाहघ्नं नयनामयनाशनम् ॥ ग्राहि शुक्रानिलश्लेष्मरुचिस्तन्यकरं परम् ॥ पुं । भारतवर्षान्तःपातिद्वीपविशेषे ॥ कं शृणाति । शॄ हिंसायाम् । बाहुलकादु प्रत्यये प्रकृतेरेरुङादेशः ॥ शयाजातौ ॥

कशेरुकम् । न । तृणकन्दे । कशेरुणि ॥

कशेरुका । स्त्री । पृष्ठास्थि । पृष्ठवंशे ॥ कं वायुं शृणाति । शॄ० । केन शीर्यते वा । केश्यरञ्जुचास्ये च्छूः । संज्ञायां कन् । केश इति ह्रस्वः ॥ यद्वा । कश्यते कशति वा । कशशब्दे । बाहुलकादेरुः । स्वार्थे कन् ॥

कशेरूः । स्त्री । तृणकन्दे ॥ पृष्ठकीकसे ॥ शयाजातौ ॥ कं शृणाति । शॄ० । केश्यरञ्जुचास्ये च्यूः ॥

कश्चन । अ । कश्चिद् ॥

कश्चित् । अ । कश्चन । अविषये । कोइ इतिभाषा ॥ अर्थान्तरभूते ॥

कश्मलम् । न । मूर्च्छने ॥ पापे ॥ मोहे ॥ त्रि । मलिने ॥ कशनम् । कशतौ । कुटिकशिकौतिभ्यः प्रत्ययस्य मुडिति कलः ॥

कश्मीरः । पुं । काश्मीराख्यदेशे ॥

कश्मीरजम् । न । कुङ्कुमे ॥ कश्मीरे जायते । सप्तम्यांजनेर्डः ॥

कश्मीरजन्म । न । कुङ्कुमे ॥ कश्मीरे जन्मास्य ॥

कश्यम् । न । अश्वमध्ये ॥ मद्ये ॥ कश्यतेऽनेनवा । कश० । बाहुलकाद्यः ॥ त्रि । कशार्हे ॥ कशाश्वमयष्टिः । तद्घातः उपचारात् कशा । ताम् अर्हति । दण्डादिभ्यात् यत् ॥

कश्यपः । पुं । मुनिविशेषे । कलागभजे मरीचिमुनेरौरसे पुत्रे ॥ यथा । ब्रह्मणस्तनयो योऽभूत् मरीचिरिति विश्रुतः । कश्यपस्तस्य पुत्रोऽभूत् कश्यपानात् स कश्यपः ॥ इति मार्कण्डेयपुराणे विश्वकर्मकृतसूर्यस्तवाध्यायः ॥ कश्यं मद्यं पिबति पाति वा । पा० सुपीति कः ॥ मीनप्रभेदे ॥ मृगान्तरे ॥

कश्यपनन्दनः । पुं । गरुडे ॥ इतिहलायुधः ॥ कश्यपस्य नन्दनः ॥

कषः । पुं । पाषाणविशेषे । निकषे । सुवर्णपरीक्षणपाषाणे । कसौटी इतिभाषा ॥ खड्गादितीक्ष्णीकरणयन्त्रे ॥ कषति । कषहिंसायाम् । प

चाद्यच ॥

कषणः । पुं । अपक्वे । शलाटौ ॥ न । घर्षणे । काषे ॥ कण्डूयने ॥

कषमाणः । त्रि । कण्डूयमाने ॥

कषाकुः । पुं । अग्नौ ॥ सूर्य्ये ॥

कषायः । पुं । श्योनाकवृक्षे ॥ रागे ॥ अन्तःकरणदोषे । कामक्रोधादिमले ॥ लयविक्षेपाभावेऽपि चित्तवृत्ते रागादिवासनया स्तब्धीभावादखण्डवस्त्वनवलम्बने ॥ रक्तपीतवर्णयोगे ॥ धववृक्षे ॥ त्रि । तुवररसवति ॥ सुरभौ ॥ लोहिते ॥ रक्तपीतमिश्रितवर्णे ॥ पुं । न । क्वाथे । निर्यासे । क्वाथरसे ॥ यथा त्रिफलाकषयः । सपञ्चविधो यथा । स्वरसश्च तथा कल्कः क्वाथश्च हिमफाण्टकौ । ज्ञेयाः कषायाः पञ्चैते लघवः स्युर्यथोत्तरम् ॥ अङ्गरागे ॥ विलेपने ॥ कसैला इतिप्रसिद्धे रसविशेषे । पृथिव्यनिलगुणबाहुल्यात्तस्योत्पत्तिरित्याह- शिवदासः । तुवरे ॥ कषायोरोपणोग्राही स्तम्भनः शोधनोहिमः । कफशोणितपित्तघ्नो जिह्वाजाड्यकरो लघुः ॥ कषतिकण्ठम् । कष० । वा हुलकादायः ॥

कषायकृत । पुं । रक्तलोध्रे ॥

कषायजलम् । न । संस्कारोपयोगिनि पञ्चक्षीरद्रुमक्वथिततोये । प्लक्षाश्वत्थोदुम्बरशिरीषवटसम्भवैः कषायजलैरित्युक्ते ॥

कषाययावनालः । पुं । तुवरयावनालधान्ये ॥ इतिराजनिर्घण्टः ॥

कषाया । स्त्री । क्षुद्रदुरालभायाम् ॥

कषायी । पुं । सखुआ० इति प्रसिद्धे सालवृक्षे ॥ लकुचवृक्षे ॥ खर्ज्जूरीवृक्षे ॥ विषयेषु सरागे ॥

कषिः । त्रि । हिंसके । हिंस्रे ॥ कषति कष्यते वा । कष० । खनिकषीष्यादिना इः ॥

कषीका । स्त्री । पक्षिजातौ ॥ कषति । कष० । कषिदूषिभ्यामीकन् ॥ खनिषे ॥ कषत्यनया । पूर्ववदीकन् ॥

कष्टम् । नः । पीडामात्रे । कृच्छ्रे । व्यायाम् ॥ त्रि । गहने ॥ पीडायुक्ते ॥ जुगुप्सिते ॥ दोषविशेषे ॥ कष्टंतदर्थावगमो दुरायत्तो भवेदिति लक्षणम् ॥ कषतिस्म कष्यतेस्म वा । कष० । क्तः । कृच्छ्रगहनयोः कषइतिनेट् ॥

कष्टकारकः । पुं । संसारे ॥ त्रि । पीडाकरे ॥ कष्टस्य कारकः ॥

कष्टस्थानम् । न । पीडाकृत्स्थले । दुःखजनक स्थाने ॥ कष्टस्य स्थानम् ॥

कसनोत्पाटनः । पुं । वासकवृक्षे ॥ त्रि

। कासघ्ने ॥

कसेरुः । पुं । कशेरौ । गुण्डकन्दे । सुकन्दे । शूकरेष्टे ॥

कसेरुकः । पुं ।
कसेरुका । स्त्री । } कशेरुणि ॥

कस्तीरम् । न । रङ्गे । पिच्चटे । वङ्गे ॥

कस्तुरिका । स्त्री ।
कस्तूरिका । स्त्री । } मृगमदे । कस्तूर्याम् ॥

कस्तूरी । स्त्री । मृगमदे । मृगनाभौ । गन्धकेलिकायाम् । वेधमुख्यायाम् ॥ कस्तूरिका कटुस्तिक्ता क्षारोष्णा शुक्रला गुरुः । कफवातविषच्छर्दिशीतदौर्गन्ध्यशोषहृत् ॥ साच त्रिविधा । कामरूपोद्भवा कृष्णा नैपाली नीलवर्णयुक् । काश्मीरी कपिलच्छाया कस्तूरी त्रिविधा मता ॥ कामरूपोद्भवा श्रेष्ठा नैपाली मध्यमा भवेत् । काश्मीरदेशसम्भूता कस्तूरी ह्यधमा स्मृता ॥ कसति गन्धोऽस्याः । कस गतौ । ख॰ ऊरः । पृषोदरादिः ॥

कस्तूरीमल्लिका । स्त्री । मृगमदवासायाम् ॥

कह्लारम् । न । श्वेतोत्पले । सौगन्धिके ॥ कस्य जलस्य ह्लार इव । के ह्लादते वा । ह्लादी॰ । पचाद्यच् । पृषोदरादिः ॥

कह्वः । पुं । बकपक्षिणि ॥ क इति शब्दे व के जले वा । ह्वयति । ह्वेञ्स्पर्द्धायां शब्देच । मू॰ । कः ॥

कांसीयम् । न । कांस्ये ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥

कांस्यम् । न । वाद्यविशेषे ॥ पानपात्रे ॥ मानभेदे ॥ ताम्ररङ्गमिश्रितधातौ । ताम्रार्द्धे । सौराष्ट्रके । वङ्गलोहके ॥ ताम्रं त्रपुजमाख्यातं कांस्यं घोषञ्च कंसकम् । उपधातुर्भवेत् कांस्यं द्वयोस्तरणिरङ्गयोः ॥ कांस्यस्यानुगुणा ज्ञेयाः स्वयोनिसदृशाजनैः । संयोगजप्रभावेण तस्यान्येऽपिगुणाः स्मृताः ॥ कांस्यं कषायं तिक्तोष्णं लेखनं विशदं सरम् । गुरु नेत्रहितं रूक्षं कफपित्तहरं परम् ॥ * ॥ अस्य शोधनम् । पत्तलीकृत्य पत्राणि कांस्यस्याग्नौ प्रतापयेत् । निषिञ्चेत्तप्ततप्तानि तैले तक्रे च काञ्जिके ॥ गोमूत्रे च कुलत्थानां कषाये च त्रिधा त्रिधा । एवं कांस्यस्य रीतेश्च विशुद्धिः सम्प्रजायते ॥ * ॥ मारणविधिस्तु । अर्कक्षीरेण सम्पिष्टो गन्धकस्तेन लेपयेत् । समेन कांस्यपत्राणि शुद्धान्यम्लद्रवैर्मुहुः ॥ ततो मूषापुटे धृत्वा पचेद्गजपुटेन च । एवं पुटद्वयात् कांस्यं रीतिश्च म्रियते ध्रुवम् ॥ इति भावप्रकाशः ॥ कंसीयस्य

विकारः कंसीयपरसव्ययोरितियञ् । तस्यचलुक् ॥

कांस्यकम् । न । कांस्यशब्दार्थे ॥

कांस्यकारः । पुं । कंसकारे । कसेरा इति ख्याते जातिविशेषे । शौल्विके । ताम्रकुट्टके ॥ कांस्यं करोति । डुकृ ञ० कर्मण्यण् ॥

कांस्यनीलः । पुं । अञ्जनविशेषे । मूषातुत्थे । हेमतारे ॥

काकः । पुं । आत्मघोषे । वायसे । करटे ॥ पीठसर्पिणि । पङ्गौ ॥ वृक्षविशेषे । शिरोऽवक्षालने ॥ परिमाणविशेषे ॥ द्वीपविशेषे ॥ अतिधृष्टे ॥ तिलके ॥ न । सुरतबन्धे ॥ काकानां संहतौ ॥ काकानांसमूहः । तस्य समूह इत्यण् ॥ कायति । कै शब्दे । इणभीकापाशल्यतिमर्चिभ्यः कन् ॥

काककङ्गुः । पुं । चीनके । चीणा इति प्रसिद्धे धान्ये ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥

काककर्कटी । स्त्री । खर्ज्जूर्य्याम् ॥

काककला । स्त्री । काकजङ्घावृक्षे ॥

काककुष्ठम् । न । कङ्कुष्ठे ॥

काकघ्नी । स्त्री । महाकरञ्जे ॥

काकचिञ्चा । स्त्री ।
काकचिञ्चिः । स्त्री ।
काकचिञ्ची । स्त्री । } गुञ्जायाम् ॥ काकवर्णा चिञ्चा । गौरादिः ॥

काकच्छदः । पुं ।
काकच्छदिः । पुं । } खञ्जनपक्षिणि ॥

काकजङ्घा । स्त्री । स्वनामख्याते वृक्षविशेषे । काकनासिकायाम् । महौषधौ ॥ काकजङ्घा हिमा तिक्ता कषाया कफपित्तजित् । निहन्ति ज्वरपित्तास्रज्वरकण्डुविषक्रिमीन् ॥ काकजङ्घायाम् ॥

काकजम्बुः । स्त्री । भूमिजम्ब्वाम् ॥

काकजम्बूः । स्त्री । काकफलायाम् । काकनीलायाम् ॥

काकणम् । न । कुष्ठविशेषे ॥ तल्लक्षणं यथा । यत्काकणन्तिकावर्णं सपाकं तीव्रवेदनम् । त्रिदोषलिङ्गं तत्कुष्ठं काकणं नैव सिध्यतीति ॥

काकणन्तिका । स्त्री । गुञ्जायाम् ॥

काकतालीयम् । न । अवितर्कितसम्भवे ॥ यादृच्छिकन्याये ॥ समासाच्च तद्विषयादिति छः । अस्मादेव ज्ञापकाद् इवार्थे समासः । सह सुपेतिवा । द्वाविवार्थौ । काकागमनमिव तालपतनमिव । काकतालम् । काकतालमिव काकतालीयम् । वृत्तिविषये काकतालशब्दौ काकतालसमवेतक्रियावाचिनौ । तत्र काकागमनं देवदत्तागमनस्योपमानम् । तालपतनं दस्यूपनिपातस्य । तालेनतु यः काक

स्यवधः स देवदत्तस्य दस्युना वधश्चोपमानम् । इति वधादिः । कतालीयादि शब्दवाच्यः सम्पद्यते ॥ काकतालसमागमसदृश इश्चोरसमागम इति समासार्थः । तत्प्रयुक्तः काकमरणसदृशस्तु प्रत्ययार्थः ॥

काकतिक्ता । स्त्री । काकचिञ्चायाम् ॥

काकतिन्दुकः । पुं । काकेन्दौ । काकपीलुके । माकडाकेन्दु माकडामाक् काकतेंदु इतिच गौडभाषा ॥ काकानाम् काकवर्णो वा तिन्दुकः ॥

काकतुण्डः । पुं । कालागुरुणि ॥

काकतुण्डफला । स्त्री । काकनासायाम् ॥

काकतुण्डिका । स्त्री । काकचिञ्चायाम् ॥

काकतुण्डी । स्त्री । राजरीत्याम् । राजपीतल इति भाषा ॥ कौआडोडी इति भाषाप्रसिद्धे वृक्षविशेषे । काकादन्याम् ॥

काकध्वजः । पुं । वाडवाग्नौ ॥

काकध्वजा । स्त्री । धूमावत्याम् ॥

काकनामा । पुं । वकवृक्षे ॥ इति रत्नमाला ॥

काकनासः । पुं । विकङ्कतवृक्षे ॥

काकनासा । स्त्री । काकजङ्घावृक्षे ॥ काकस्यनासेव फलमस्याः । काकनासा कषायोष्णा कटुका रसपाकयोः । कफघ्नी वामनी तिक्ता शोथार्शश्वित्रकुष्ठनुत् ॥

काकनासिका । स्त्री । काकजङ्घायाम् । कौवाठोंठीतिख्यातौषधौ ॥ रक्तत्रिवृति ॥

काकपक्षः । पुं । शिखण्डके । मस्तकपार्श्वद्वये केशरचनाविशेषे । पट्टे इति भषा ॥ यथा । वालानान्तु शिखा प्रोक्ता काकपक्षःशिखण्डकः इतिहलायुधः । काकस्य गच्छति ॥

काकपदः । पुं । रतिबन्धविशेषे ॥ यथा । पादौ द्वौ स्कन्धयुग्मस्थौ चिपुङ्गोलिङ्गं भगेलघु । कामयेत् कामुकीं कामी बन्धःकाकपदोमत इति ॥

काकपर्णी । स्त्री । मुद्गपर्ण्याम् ॥

काकपीलुः । पुं । काकतिन्दुके । कुचला इति भाषा ॥ श्वेतगुञ्जायाम् ॥ काकतुण्ड्याम् ॥ काकैःपील्यते । पीलप्रतिष्टम्भे । बाहुलकादुः ॥

काकपीलुकः । पुं । काकपीलौ ॥ काकानाम् पीलुरिव । इवेप्रतिकृतावितिकन् ॥

काकपुच्छः । पुं । पिके ॥

काकपुष्टः । पुं । कोकिले ॥ काकेनपुष्टः ॥

काकपुष्पम् । न । ग्रन्थिपर्णे ॥

काकफलः । पुं । निम्बवृक्षे ॥ इतिराजनिर्घण्टः ॥

काकवलिः । पुं । काकसम्प्रदानकाबलौ ॥

काकभाण्डी । स्त्री । महाकरञ्जे ॥

काकभीरुः । पुं । पेचके ॥

काकमद्गुः । पुं । दात्यूहे ॥

काकमर्दः । पुं । महाकाललतायाम् ॥

काकमर्द्दकः । पुं । किम्पाके ॥

काकमाचिका । स्त्री । वायस्याम् ॥

काकमाची । स्त्री । वायस्याम् । बहुफलायाम् । सर्वतिक्तायाम् । मकोय इतिभाषा ॥ काकमाची त्रिदोषघ्नी स्निग्धोष्णा स्वरशुक्रदा । तिक्ता रसायनी शोथकुष्ठार्शोज्वरमेहजित् । कटुर्नेत्रहिता हिक्काछर्दिहृद्रोगनाशिनी ॥ काकमाचिजनितं मृदुशाकं वेसवारमिलितेनसुवासम् । तप्ततैलतलनेन सुपाकं कैरवाप्य न कृतं सुखवासम् ॥ काकान मञ्चते । मचिधारणोच्छ्रायपूजनेषु । कर्मण्यण् । आगमशासनस्यानित्य-त्वान्ननुम् ॥

काकमाता । स्त्री । काकमाच्याम् ॥

काकमुद्गा । स्त्री । मुद्गपर्ण्याम् । मुगाणी इतिगौडभाषा ॥ ईषत् कम् । ईषदर्थे चेतिकोः कादेशः । काकेन ईषज्जलेन मुदं गच्छति । गमश्चेति डः ॥ यद्वा । काकाः मुद्गाः हर्षं प्राप्ता यस्याम् ॥

काकयवः । पुं । आगडा इतिगौडभाषाप्रसिद्धे तण्डुलशून्यधान्ये ॥ इतिमहाभारतम् ॥

काकरिपुः । पुं । उलूके ॥

काकरुहा । स्त्री । वन्दायाम् ॥

काकरूकः । पुं । स्त्रीजिते ॥ उलूके ॥ दम्भे ॥ त्रि । नग्ने ॥ भीरुके ॥ निर्द्धने ॥

काकलम् । न । कण्ठमणौ ॥ पुं । द्रोणकाके ॥

काकलकः । पुं । कण्ठमणौ । ग्रीवाया मुन्नतप्रदेशे ॥

काकलिः । स्त्री । काकल्याम् ॥

काकली । स्त्री । सूक्ष्ममधुरास्फुटध्वनौ ॥ ईषत्कलः काकली । ईषदर्थे चेतिकोः कादेशः । गौरादित्वान्ङीष् ॥

काकलीद्राक्षा । स्त्री । निर्वीजायाम् । रसाधिकायाम् । सुवृत्तायाम् । किसमिस इतिभाषा ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥

काककलीरवः । पुं । कोकिले ॥

काकवल्लरी । स्त्री । स्वर्णवल्ल्याम् ॥

काकविष्ठा । स्त्री । काकमले ॥ कर्म

यनुपादेयत्वेन वैराग्यास्पदे ॥

काकशीर्षः । पुं । वकवृक्षे ॥

काकस्फूर्जः । पुं । काकतिन्दुके ॥

काका । स्त्री । काकनासायाम् ॥ काकोल्याम् ॥ काकजङ्घायाम् ॥ रक्तिकायाम् ॥ काकमाच्याम् ॥ काकोदुम्बरिकायाम् ॥ टाप् ॥

काकाक्षिगोलकन्यायः । पुं । एकमेव चक्षुर्गोलकं उभयचक्षुःसम्बन्धिसदुभयचक्षुःकार्यकारकमित्यर्थनिष्ठ दृष्टान्ते ॥

काकाङ्गी । स्त्री । काकजङ्घायाम् ॥ काकस्येवाङ्गं नासारूपं फलमस्याः । आतेरिति गौरादित्वाद्वा ङीष् ॥

काकाण्डः । पुं । महानिम्बे ॥ काकतिन्दुके ॥

काकाण्डा । स्त्री । कोलशिम्ब्याम् ॥

काकाण्डी । स्त्री । महाज्योतिष्मत्याम् ॥

काकाण्डोला । स्त्री । कोलशिम्ब्याम् ॥

काकादनी । स्त्री । गुञ्जायाम् ॥ श्वेतगुञ्जायाम् ॥ वृक्षविशेषे । हिंस्रायाम् । गृध्रनख्याम् ॥ गौरादित्वान्ङीष् ॥

काकायुः । पुं । स्वर्णवल्ल्याम् ॥

काकारः । त्रि । अलक्ष्माविषि ॥ कं जलम् आकिरति । क्त० । आङ् पूर्वः । कर्मण्यण् ॥

काकारिः । पुं । पेचके ।

काकालः । पुं । द्रोणकाके ॥ काका इति रवं लाति । ला० । कः ॥

काकिणी । स्त्री । पणस्य तुर्यांशे । वराटकानां दशकद्वये ॥ काठा इति गौडभाषाप्रसिद्धे मानदण्डस्य तुरीयांशे ॥ इति हेमचन्द्रः ॥ कृष्णलायाम् । रक्तिकायाम् ॥ एकवराट्याम् । एककौडी इतिभाषा ॥ उन्मानांशे ॥ उद्मानचतुर्थभागे ॥ ककनम् । ककति लौल्ये । घञ् । काकमलति । अक्षुशब्दे । अण् । पृ० ॥

काकिनी । स्त्री । पणपादे । पञ्चगण्डके ॥ मानपादे ॥ वराटके । उद्मानतुर्यांशे ॥ ककनम् । कक० । घञ् । काकमनिति । अनप्राणने । अण् । पृ० ॥

काकी । स्त्री । वायस्याम् ॥ काकोल्याम् ॥

काकुः । स्त्री । शोकभीत्यादिभिः कामक्रोधादिभिर्वा ध्वनेर्विकारे ॥ जिह्वायाम् ॥ कक्यते । ककलौल्योपतापयोः ॥ बाहुलकादुण् ।

काकुत्स्थः । पुं । सूर्यवंशजे पुरञ्जयाख्यराजनि ॥ पुरा किल पुरञ्जयो नाम साक्षाद्भगवतो विष्णोरंशावतारः

कश्चिदैक्ष्वाकोराजा देवैः सह सम-
यबन्धेन देवासुरयुद्धे महोक्षरूपधा
रिणो महेन्द्रस्य ककुदि स्थित्वा पिना-
किलीलया निखिलमसुरकुलं निह
त्य ककुत्स्थसंज्ञां लेभे इति पौराणि
की कथात्रानुसन्धेया ॥ यथाह रघु-
वंशे कालिदासः। महेन्द्रमास्थाय म
होक्षरूपं यः संयति प्राप्तपिनाकिली
लः। चकार बाणैरसुराङ्गनानां गण्ड
स्थलीः प्रोषितपत्रलेखा इति ॥ श्री
रामचन्द्रे ॥ ककुत्स्थस्य गोत्रापत्य-
म् ॥ शिवादिभ्योऽ

काकुदम्। न। तालुनि। जिह्वेन्द्रिया
धिष्ठाने। तालुआ इतिभाषा ॥ का
कुर्जिह्वा सा उद्यते ऽस्मिन्। अने-
कार्थत्वाद्वदि कतच्चेपणेवर्त्तते। घ-
ञर्थे कः। पृषोदरादित्वादेकस्याका
रस्यलोपः। शकन्धुवत् पररूपं वा।
नुदेर्घोऽधिकरणे कः। पृषोदरादित्वा
न्नुलोपः ॥ ईषत् कवते वा। कुङ्श
ब्दे। अब्दादित्वात् साधु ॥ यद्वा।
निश्चेष्टं ककुदं शिरः। ककुदे भवम्
। अण् ॥

काकुरुतम्। न। विकृतशब्दे ॥ काकु
श्च तद्रुतञ्च ॥

काकेचुः। पुं। खग्गडे। इक्षुगन्धाख्येट
णे। खागडा इतिगौडभाषा ॥

काशे ॥

काकेन्दुः। पुं। काकतिन्दुके। कटुति
न्दुके। कुचला इतिभाषा ॥ काका
नां काकवर्णो वा तिन्दुः। पृ० ॥

काकेष्टः। पुं। निम्बवृक्षे ॥

काकोचिकः। पुं। काउची इतिगौडभा
षाप्रसिद्धमत्स्यविशेषे। काकोच्याम् ॥

काकोची। स्त्री। काकोचिके मत्स्ये ॥

काकोदरः। पुं। सर्पे। चक्षुश्श्रवसि ॥
काकस्येव उदरमस्य ॥ यद्वा। ईष
त् अकति। अक०। ईषदर्थे चेति कोः
कादेशः। काकमीषत्कुटिलगतिम
त् उदरमस्य ॥

काकोदुम्बरः। पुं। मलपूवाम्। जघ
नेफलायाम्। काकडुमुर इतिगौड
भाषा। फेगडा फेगुडा इतिपर्बती
य भाषा ॥

काकोदुम्बरिका। स्त्री। काकोदुम्बरे
। कडम्बरी काष्ठोडुम्बर इतिचख्या
ते ॥ काकप्रिया उदुम्बरी। संज्ञा
यां कन् ॥

काकोलः। पुं। कुलाले ॥ द्रोणकाके
॥ काकयति। ककलौल्ये। स्वार्थेणय
न्तः। बाहुलकादोलच् ॥ सर्पे ॥ शू
करविशेषे ॥ काकोली नामख्यातौ
षधिविशेषे ॥ न। नरकविशेषे ॥ पुं
। न। कृष्णवर्णस्थावरविषविशेषे ॥

काकोलमुग्रतेजःस्यात् कृष्णच्छविमहाविषम् ॥ ईषत् कोलति । कुल संस्त्याने । अच् । ईषदर्थे चेति कोः कादेशः ॥

काकोली । स्त्री । अष्टवर्गीयौषधिविशेषे । वायसोल्याम् । स्वादुमांस्याम् ॥ जायते क्षीरकाकोली महामेदोद्भवस्थले । यत्रस्यात् क्षीरकाकोली काकोलीतत्रजायते ॥ पीवरीसदृशः कन्दः सक्षीरः प्रियगन्धवान् । साप्रोक्ता क्षीरकाकोली काकोलीलिङ्गमुच्यते ॥ यथास्यात् क्षीरकाकोली काकोल्यपितथाभवेत् । एषाकिञ्चिद्भवेत् कृष्णा भेदोयमुभयोरपि ॥ काकोलीयुगलं शीतं शुक्रलं मधुरं गुरु । बृंहणं वातदाहास्रपित्तशोषज्वरापहम् ॥ काकानप्योलण्डयति । ओलडि उत्क्षेपणे । अन्येभ्योपीति डः । शकन्ध्वादिः ॥ अस्याः स्थाने अश्वगन्धामूलम् ॥

काकोलूकिका । स्त्री । काकोलूकयोर्वैरभावे ॥

काक्षः । पुं । कटाक्षे ॥ कुत्सितोऽक्षः कुत्सितोक्षोस्य वा । कापथ्यक्षयोरिति कादेशः ॥

काक्षसेनिः । पुं । अभिप्रतारिनामनि नृपविशेषे ॥ कक्षसेनस्यापत्यम् । अत इञ् ॥

काक्षी । स्त्री । तुवरिकायाम् । अरहड इति भाषा ॥ सौराष्ट्रमृत्तिकायाम् ॥ कक्षेभवा । तत्रभवइत्यण् । ङीप् ॥

काक्षीवः । पुं ।
काक्षीवकः । पुं । } शोभाञ्जनवृक्षे ॥

कागः । पुं । काके ॥ इति जटाधरः ॥

कागदः । पुं । न । कागजइत्याख्यो भाषाप्रसिद्धे शणपत्रे ॥ यथोक्तं मन्त्रकल्पद्रुमोक्त हनुमत्कवचे । भूर्जे वा वसने रक्ते क्षौमे वा तालपत्रके । कागदे वाष्टगन्धेन पञ्चगन्धेनवा पुनः ॥ त्रिगन्धेनाथ वैकेन विलिख्य धारयेन्नर इति ॥

काङ्क्षा । स्त्री । इच्छायाम् ॥ काक्षिइच्छायाम् । गुरोश्चहलः । टाप् ॥

काङ्गा । स्त्री । वचायाम् ॥ इतिशब्दचन्द्रिका ॥

काचः । पुं । शिक्ये । छींका इतिभाषा ॥ मणौ ॥ नेत्ररोगविशेषे ॥ तस्यलक्षणम् । अस्मिन्नपितमोभूतेनातिरूढे महागदे । चन्द्रादित्यौ सनक्षत्रावन्तरीक्षेचविद्युतः ॥ निर्मलानि च तेजांसिभ्राजिष्णूनीव पश्यति । सएवलिङ्गनाशस्तुनीलिका काचसंज्ञित इति ॥ क्षारे । मृत्तिकाविशे

षे । काच इतिभाषा ॥ न । सिक्थके । सीसा मैन मोम इतिच भाषा ॥ काचलवणे ॥ कच्यते कच्यतेऽनेनात्र वा । कचबन्धने दीप्तौच । घञ् । नक्वादेरितिकुत्वंन ॥ खिजस्मात् पचाद्यच्वा ॥ कचते । अच् । प्रज्ञाद्यण् वा ॥

काचकः । पुं । काचशब्दार्थे ॥

काचकूपी । स्त्री । सीसी इति ख्याते काचपात्रे ॥

काचकोषः । पुं । लालटेमाख्ये अपवरकविशेषे ॥

काचनम् । न । पत्रनिबन्धने ॥ इतित्रिकाण्डशेषः ॥

काचनकम् । न । पत्रनिबन्धने ॥ लेखो निबध्यते येन तत्र काचनकाभिधेतिहारावली ॥

काचनकी । पुं । तालिके । लेखे । लिपौ इतिजटाधरः ॥

काचनी । स्त्री । लिखितस्य निबन्धने । तालिके ॥

काचभाजनम् । न । काचपात्रे । शिशुपाले ॥ काचस्यभाजनम् ॥

काचमलम् । न । काचलवणे ॥

काचलवणम् । न । कालालूण इति प्रसिद्धे लवणविशेषे । नीले । काचे । कृष्णलवणे ॥

काचसम्भवम् । न । काच लवणे ॥

काचसौवर्च्चलम् । न । काचलवणे ॥

काचस्थाली । स्त्री । पारुलगाछ इति गौडभाषा प्रसिद्धे वृक्षे । पाटलायाम् । फलेरुहायाम् ॥ काचपात्रे ॥ काचस्याधारस्य स्थाली पात्रम् ॥

काचाक्षः । पुं । कापर्द्दकाख्ये । वृहद्बके ॥

काञिघः । पुं । काञ्चने । शातकुम्भे ॥ छिमडा इति गौडभाषा प्रसिद्धे क्लेमण्डे ॥ मूषिके ॥

काचित् । अ । काचन । कापिस्त्रीत्यर्थे ॥

काचितः । त्रि । शिक्यारोपिते पदार्थे । शिक्यिते ॥ काचेधृतम् । प्रातिपदिकाद्धात्वर्थे इति णिच् । क्तः ॥

काचिमः । पुं । देवकुलोद्भववृक्षे । भत्रैो । इतित्रिकाण्डशेषः ॥

काच्छः । त्रि । कच्छदेशोद्भवे ॥ कच्छेषु भवः । अण् ॥

काञ्चनः । पुं । कचनार इति प्रसिद्धे रक्तश्वेतभेदेन द्विविधे वृक्षविशेषे । तत्राद्यस्य पर्य्यायाः । रक्तपुष्पः । कोविदारः । युग्मपत्रः । कुण्डलः ॥ द्वितीयस्य । काञ्चनालः । कर्वदारः । पाकारि रिति ॥ चम्पके ॥ नागकेशरे ॥ उदुम्बरे ॥ धुस्तूरे ॥ न । स्वर्णे । हेम्नि ॥ किञ्जल्के । अब्जकेशरे ॥

॥ धने ॥ नागकेशरपुष्पे ॥ काञ्चति । काचिदीसौ । नन्द्यादिल्युः ॥
काञ्चनकः । पुं । शालेर्जातिविशेषे ॥ कोविदारवृक्षे ॥ न । हरिताले ॥
काञ्चनकदली । स्त्री । स्वर्णकदल्याम् । चाँपाकेला इति गौडभाषा ॥
काञ्चनकारिणी । स्त्री । शतमूल्याम्॥
काञ्चनक्षीरी । स्त्री । क्षीरिणीलतायाम् ॥
काञ्चनगिरिः । पुं । सुमेरुपर्वते ॥
काञ्चनपुष्पकम् । न । आहुल्यवृक्षे । तरवराख्ये । सुपुष्पे ॥
काञ्चनपुष्पी । स्त्री । गणिकारीवृक्षे॥
काञ्चनारः । पुं । कोविदारे । युगपत्रके॥ काञ्चनारो हिमो ग्राही तुवरः श्लेष्मपित्तनुत् । कृमिकुष्ठगुदभ्रंसगण्डमालाव्रणापहः ॥ कोविदारोपि तद्वत्स्यात् तस्य पुष्पं लघु स्मृतम् । रूक्षं संग्राहि पित्तास्रप्रदरक्षयकासजित् ॥
काञ्चनालः । पुं । कोविदारे ॥
काञ्चनाह्वयः । पुं । चाम्पेये । नागकेशरे ॥ काञ्चनस्याह्वया आह्वयो यस्य ॥
काञ्चनी । स्त्री । हरिद्रायाम् ॥ गोरोचनायाम् ॥ स्वर्णक्षीरीवृक्षे ॥ काञ्च्यतेऽनया । काचिदीप्त्यादौ । करणेतिल्युट् । टिड्ढेतिङीप् ॥
काञ्चनीया । स्त्री । गोरोचनायाम् ॥
काञ्चिः । स्त्री । काञ्च्याम् ॥ काञ्चते । काचिदीप्तिबन्धनयोः ॥ सर्वधातुभ्य इन् ॥
काञ्जिकम् । न । काञ्जिके । आरनाले ॥ इकन्नात् संज्ञायां कन् ॥
काञ्ची । स्त्री । सप्तपुर्यन्तर्गतपुरीविशेषे ॥ यथा । शिवकाञ्ची विष्णुकाञ्ची काञ्चीयुग्मं समन्ततः । एतास्तु पृथिवीमध्ये न गण्या केकदाचन ॥ एताः सप्तपुर्यः ॥ काशी शिवत्रिशूलस्था काञ्ची हरिहरात्मिका । वामदक्षिणपक्षाभ्यां दधार द्विजपुङ्गवा इति भूतशुद्धितन्त्रम् ॥ चन्द्रहार गोट् इति गौडभाषाप्रसिद्ध स्त्रीकट्याभरणे । मेखलायाम् । तत् पर्यायाः । सप्तकी । रसना । सारसनमिति ॥ केचित्तु एकयष्टिर्भवेत् काञ्ची मेखला त्वष्टयष्टिका । रसना षोडश ज्ञेया कलापः पञ्चविंशकः ॥ इति भेदं पठन्ति । इदस्वभेदात् पर्यायता ॥ गुञ्जायाम् ॥ कृदिकारादितिवाङीष् ॥
काञ्चीपदम् । न । जघने ॥ इति हलायुधकोषः ॥
काञ्जिकम् । न । आरनाले । अवन्तिसोमे । धान्याम्ले । काँजी इतिभा-

षा ॥ काञ्जिकं रोचनं रुच्यं पाचनं वह्निदीपनम् । शूलाजीर्णविबन्धघ्नं कोष्ठशुद्धिकरम् परम् ॥ न भवेत् काञ्जिकं यत्र तत्र शालिः प्रदीयते ॥ संहितं धान्यमण्डादि काञ्जिकं कथ्यते जनैः ॥ काञ्जिकं भेदि तीक्ष्णोष्णं रोचनं पाचनं लघु । दाहज्वरहरं स्पर्शात् पानाद्वातकफापहम् ॥ माषादिवटकैर्यत्तु क्रियते तद्गुणाधिकम् । लघु वातहरं तत्तु रोचनं पाचनम्परम् ॥ शूलाजीर्णविबन्धामनाशनं वस्तिशोधनम् ॥ धान्याम्लमच्छतरयामनिशारिहारिशुण्ठीरजोलवणजीरकसंस्कृतं यत् । आवासितं सुरभिहिङ्गुकणेन यत्नात् तेनाशुशुक्षणिकणोऽधिकतां प्रयाति ॥ एलामरीचौषधविभावितमाशिमन्थं संसिद्धमामकरमद्दककाञ्जिकं यत् । मन्दं विवर्द्धयति जाठरवीतिहोत्रं निर्वाणदीपमिव गन्धकचूर्णयोगः ॥ काञ्जिकं रुचिदं हृद्यं स्वच्छमग्निकरं परम् । वातघ्नं बलदं श्रेष्ठं गुर्वाहारस्य पाचकम् ॥ अपि च । काञ्जिकं दधितैलन्तु वच्मीपलितनाशनम् । दाहकं गात्रशैथिल्यं वल्यं सन्तर्पणं परम् ॥ मर्द्दनाच्च भक्षणात् ॥ अपि च । कुल्माषधान्यमण्डेन वाभूतं काञ्जिकम्भवेत् ॥ यन्मस्त्वा-

दिशुचैर्भाण्डे सगुडश्चौद्रकाञ्जिकम् । धान्यराशौ त्रिरात्रस्थं शुक्तं चुक्रं तदुच्यते ॥ अञ्ज्यत्वादौ । संज्ञायामिति भावे ण्वुल् । धात्वर्थनिर्देशे वा । के अञ्जिका अस्य ॥

काञ्जिकवटकः । पुं । काँजीबरा इति लोके ॥ तस्य पाकप्रकारो यथा । मन्यनीभूतनाधार्या कटुतैलेन लेपिता । निर्मलेनाम्बुना पूर्य तस्यां चूर्णैर्विभिः क्षिपेत् ॥ राजिकाजीरलवणहिङ्गुशुण्ठीनिशाकृतम् । निःक्षिपेद्वटकांस्तत्र भाण्डस्यास्यञ्च मुद्रयेत् ॥ ततो दिनत्रयादूर्द्ध्वमम्लाः स्युर्वटका ध्रुवम् ॥ काञ्जिकवटको रुच्यो वातहरः श्लेष्मकारकः शीतः । दाहं शूलमजीर्णं हरते नेत्रामयेष्वहितः ॥ इति ॥

काञ्जिका । स्त्री । जीवन्तीलतायाम् ॥ पलाशीलतायाम् ॥ सार्षपदण्डैः कृते व्यञ्जनान्तरे ॥ सार्षपी कन्दली सूक्ष्मा खण्डिता स्निग्धभाजने । स्थापिता मण्डसहिता त्वथवा तण्डुलोदके ॥ सप्तरात्रात् परन्तु क्वं ततः सम्यक् प्रजायते । तस्मादेव समाकृष्य तलयेद्वा प्रलेहयेत् ॥ काञ्जिकेति समाख्याता शूद्रधर्मोपजीवकैः । सार्षपस्य गुणा ये हि ते चास्या अपि कीर्त्ति

ना: ॥

काञ्जी । स्त्री । महाद्रोणावृक्षे ॥

काठ: । पुं । पाषाणे । अश्मनि ॥

काठकम् । न । कठानाम्धर्मे आम्नाये समूहे । चरणेभ्योधर्मवदिति गोत्रचरणाद्वुञ् ॥

काठिन्यम् । न । कठिनतायाम् ॥ यथा । वाच्यतां समयोतीत: स्पष्टमग्रे भविष्यति । इतिपाठयतांग्रन्थे काठिन्यंकुत्रवर्त्तत इतिकलिविडम्बनम् ॥

काठिन्यफल: । पुं । कपित्थवृक्षे ॥

काण: । पुं । काके । वायसे ॥ त्रि । एकचक्षुषि । काणा इति भाषा ॥ योगविशेषे । यथा । रवैाज्येष्ठा सोमेऽभिजित् भैामे पूर्वाभाद्रपदा बुधेऽश्विनी भरणीच गुरावार्द्रा शुक्रे मघा शनैाचित्राचेत् काणयोगो भवति ॥ कणनिमीलने । अस्मात् घञ् ॥

काणूक: । पुं । करटे । वायसे ॥ कणति । कण० । उकणिभ्यामूकोकणाविष्यूकण् ॥

काण्ड: । पुं । न । स्तम्बे । तृणादिगुच्छे ॥ तरुस्कन्धे । गुद्दा इतिभाषा ॥ वाणे । शरे ॥ अवसरे । प्रस्तावे । प्रकरणे ॥ कुत्सिते ॥ वृक्षविशेषे । अश्वक्षोठे ॥ नाडीस्तम्बे । नाले ॥ वर्गे । परिच्छेदे ॥ वृन्दे । समूहे ॥ रहसि । निर्जनस्थाने ॥ षोडशहस्तप्रमाणे दण्डे ॥ श्लाघायाम् ॥ पापीयसि ॥ कनति । कनीदीप्तै । अमकाटड: । काद्भ्य:कित् । अनुनासिकस्येतिदीर्घ: ॥ कणति कण्यते वा । कणशब्दे । ड: । बाहुलकाद्दीर्घ: ॥ न । सन्धिविच्छिन्नैकखण्डास्थिनि ॥

काण्डकटुक: । पुं । कारवेल्ले ॥

काण्डकाण्डक: । पुं । काशतृणे ॥

काण्डकीलक: । पुं । लोध्रे ॥

काण्डगुण्ड: । पुं । दीर्घकाण्डे । कशेरुतृणे ॥ गण्डमालतृणे ॥

काण्डगोचर: । पुं । नाराचे । लौहमयेवाणे ॥

काण्डतिक्त: । पुं । भूनिम्बे । चिरायता इतिभाषा ॥

काण्डनील: । पुं । लोध्रे ॥

काण्डपट: । पुं । तिरस्करिण्याम् ॥ दृष्याघोऽस्त्विनि वायुसञ्चारार्थे पटविशेषे । चिक सिर्की इतिचभाषा ॥ कनात इतिच ॥

काण्डपुङ्खा । स्त्री । शरपुङ्खायाम् ॥

काण्डपुष्पम् । न । दैाना इति भाषा प्रसिद्धे सुरसुगन्धिपुष्पविशेषे ॥

काण्डपृष्ठ: । पुं । वेश्यापतौ ॥ सुतान्तरे ॥ स्वकुलं पृष्ठत: कृत्वा यो वैप

रजुलंगन्तेन । तेनदुष्यरितेनावी ।
काण्डपृष्ठ इतिस्मृतः ॥ न । कर्णधनुषि ॥ काण्डानि शस्त्राणि पृष्ठे यस्य ॥
॥ त्रि । शस्त्राजीवे ॥

काण्डफला । स्त्री । कटुक्याम् ॥

काण्डर्षिः । पुं । वेदकाण्डविशेषाध्यापके जैमिन्यादौमुनिविशेषे ॥ इति त्रिकाण्डशेषः ॥

काण्डवान् । त्रि । काण्डीरे । वाणधारके । तीरन्दाज इतीतरभाषा ॥ काण्डोवाणो ऽस्यास्ति । मतुप् ॥

काण्डवारिणी । स्त्री । दुर्गायाम् ॥ यथा । महागजघटाटोपसंयुगे नरवाजिनाम् । खरगाद्वारते वाणान् तेनसा काण्डवारिणीति देवी-पुराणे देवीनिरुक्ति नामा ४५ ऽध्यायः ॥

काण्डसन्धिः । पुं । ग्रन्थौ ॥

काण्डस्पृष्टः । पुं । काण्डपृष्ठे । शस्त्राजीवे ॥ स्पृष्टं गृहीतं काण्डं शस्त्रंयेन । वाहिताग्न्यादिष्विति परनिपातः ॥

काण्डहीनम् । न । भद्रमुस्तके ॥

काण्डका । स्त्री । लङ्कायाम् । करालत्रिपुटायाम् ॥ वालुकीनामकर्कव्याम् ॥

काण्डीरः । त्रि । काण्डवति ॥ काण्डोवाणोऽस्यास्ति । काण्डाण्डादीरची रचौ ॥ पुं । अपामार्गे ॥ काण्डवेल इति गौडभाषा प्रसिद्धे लताप्रभेदे । कारवल्ल्याम् ॥

काण्डीरा । स्त्री । }
काण्डीरी । स्त्री । } मञ्जिष्ठायाम् ॥

काण्डेक्षुः । पुं । कोकिलाक्षे । तालमखाणा इतिभाषा ॥ काशतृणे ॥ काण्डे इक्षुरिव ॥

काण्डोलः । पुं । पिटे । कण्डोले ॥ स्वार्थिकः प्रत्ययश्च ॥

काण्वः । पुं । यजुर्वेदीयशाखाविशेषे ॥ कण्वस्य गोत्रापत्यम् । काण्व्यः । गर्गादियञ् ॥ काण्वस्य छात्रः । कण्वादिभ्योगोत्रइत्यण् । कण्वोदेवताऽस्यवा ॥

कातरः । त्रि । अधीरे । व्यसनाकुले । रोगादिनाऽऽकुलमनसि ॥ भीते ॥ विवशे ॥ ईषत्तरति । पचाद्यच् । ईषदर्थेचेति कोःकादेशः ॥ पुं । कातलामाच इतिगौडभाषाप्रसिद्धे मत्स्ये ॥

कातराक्षी । स्त्री । चकितनेत्रायाम् । मृगलोचनायाम् ॥

कातर्य्यम् । न । अधीरतायाम् । केवलायांनीतौ ॥ यथा । कातर्यं केवलानीतिः शौर्यं श्वापदचेष्टितम् । अतः सिद्धिंसमेताभ्यामुभाभ्यामन्वियेष

घ सः ॥ भांनेय्यञ् ॥

कातलः । पुं । मत्स्यविशेषे । कातला इति भाषा ॥ कातलोमधुरस्त्रोष्णो गुरुपाकीत्रिदोषकृत् ॥

कातृणम् । न । रोहिषतृणे ॥

कात्यः । पुं । कात्यायनमुनौ ॥ कतस्यापत्यम् । गर्गादित्वात् यञ् ॥

कात्यायनः । पुं । धर्मशास्त्रकर्तृमुनिविशेषे ॥ व्याकरणवार्त्तिककारे । वररुचौ ॥ कात्यस्यापत्यम् । फक् ॥

कात्यायनी । स्त्री । उमायाम् । दुर्गायाम् ॥ काषायवस्त्रार्द्धवृद्धविधवायाम् ॥ कात्यायन्यर्द्धवृद्धायाकाषायवसनाऽधवेत्यमरः ॥ कतस्यकपत्यम् । ग॰ यञ् । सर्वत्रलोहितादिकतन्तेभ्य इतिष्फः । षित्वान्ङीष् ॥

कार्थाम्बिकः । त्रि । कथाम्बिदर्थे ॥ विनयादित्वात्स्वार्थेठक् ॥

काथिकः । पुं । कथायांसाधौ ॥ कथादिभ्यष्ठक् ॥

कादम्बः । पुं । वालिहाँस इतिगौड प्रसिद्धे कलहंसपक्षिणि । नीलहंसोऽयमितिरघुव्याख्यानेमल्लिनाथः ॥ वाणे । इषौ ॥ कदति । कदिः सौत्रः । कदेर्णित पक्षिणीत्यम्बच् ॥ कदम्बेसमूहेभवः । अण् ॥

कादम्बकः । पुं । वाणे । सायके ॥

कादम्बरः । पुं । दध्यग्रे । दधिसरे ॥ न । कदम्बपुष्पोद्भवेमद्ये ॥ कादम्बं कदम्बजातंरसंराति । रा॰ । आत इतिकः ॥ मल्लिनाथस्तु दधद्गिरभितस्तटाविति माघ श्लोकव्याख्यावसरे कादम्बरश्च: । कादम्बः कलहंसे स्वयोरितिविश्वः । कादम्बं राति रलयोरभेदाल्लाति प्रकृतित्वेनादत्ते इतिकादम्बरमैक्षवम् । पानसन्ताद्भमाधूकं खार्जूरन्तालमैक्षवम् इति स्मरणात् । आत इतिकः इत्याह ॥

कादम्बरी । स्त्री । कोकिलायाम् ॥ भारत्याम् । सरस्वत्याम् ॥ शारिकापक्षिणि ॥ मदिरायाम् । हलिप्रियायाम् ॥ कुत्सितमम्बरम् । कुगती तिसमासः । कोःकततत्पुरुषेचि । कदम्बरंनीलाम्बरमस्यास्ति । अर॰ अच् । तस्येयम् । तस्येदमित्यण् । ङीप् ॥ यद्वा । कदम्बेजातोरसःकादम्बः । तत्रजातइत्यण् । कादम्बंराति । रादाने । आतोनुपेतिकः । गौरादित्वान् ङीप् ॥

कादम्बर्य्यः । पुं । कदम्बद्रुमे ॥

कादम्बा । स्त्री । मुण्डीतिख्यातायाङ्कदम्बपुष्प्याम् ॥

कादम्बिनी । स्त्री । मेघमालायाम् ॥ कादम्बाः कलहंसाः बलाकावन्मेघ

मनुधावन्ति ते सन्ततस्याः । इति: ॥ कदम्बस्यविकारः कादम्बः। सोऽस्य स्याः.कार्यत्वेनेतिवा ॥

कादाचित्कम् । त्रि । कदाचिद्भवे ॥

काद्रवेयः । पुं । नागे । नराकारे फणा लाङ्गूलवति सर्पेभ्योऽप्यधिकेन् देवयोनौ ॥ कद्र्वाः अपत्यम् । स्त्रीभ्योढक् । ढेलोपोऽकद्र्वाः ॥ शुभ्रादित्वाड्ढक् ॥

कानकम् । न । जयपालबीजे ॥

काननम् । न । वने ॥ गृहे ॥ ब्रह्मणो मुखे ॥ कानयति । कनीदीप्त्यादौ । युच्ल्युटौ ॥ कस्यजलम् अननं जीवनमस्येतिवा ॥

काननारि: । पुं । शमीवृक्षे ॥ इतिशब्दचं० ॥

कानीन: । पुं । पाराशर्ये । वेदव्यासे ॥ कर्णे । कुन्तीज्येष्ठपुत्रे ॥ त्रि । कन्यकाजाते ॥ कन्यायद्यूढा तदावोढुरेवपुत्रः । यथाहमनुः। पितृवेश्मनि कन्यातुयं पुत्रं जनयेद्रहः। तंकानीनं वदेन्नाम्नावोढुः कन्यासमुद्भवमिति ॥ कन्यायद्यनूढापितृगृहएवतिष्ठति तदा तत्पुत्रो मातामहस्यैव । यथाह याज्ञवल्क्यः । कानीनः कन्यकाजातो मातामहसुतोमत-इति ॥ कन्याया अपत्यम् । कन्याया:कनीनचेत्यण् ॥

कानीयसः । त्रि । कनीयसि ॥ स्वार्थेऽण् ॥

कान्तः । पुं । पत्यौ ॥ लोहे ॥ चन्द्रसूर्याय: पर्यायान्तः कान्तः शिलायाम् । यथा । चन्द्रकान्तः सूर्यकान्तः अयस्कान्त इति ॥ वसन्तर्त्तौ ॥ हिज्जलवृक्षे ॥ कदाचिद्राधालालितापुंरूपाकृष्णविग्रहा । वंशीनादविनोदेन करोति विवशं जगदित्यादिपुराणाख्यात् त्रिपुरसुन्दर्यवतारत्वेनातिसुन्दरे श्रीकृष्णचन्द्रे । वासुदेवे॥ अभिरूपतमदेहधारित्वात द्विपरार्द्धान्ते कस्यब्रह्मणोऽन्तोयस्मादितिवा । द्विपरार्द्धावसानेकं ब्रह्माणमन्तयतिनाशयतिवा ॥ न । कुङ्कुमे ॥ लौहविशेषे ॥ तस्यल० । यथा । स्वादुर्यत्र भवेन्निम्बकल्को राभिन्दिवोषितः । कान्तंतदुत्तमं यद्रूप्येणावर्ज्जितं मिलेत ॥ तस्यपरीक्षा यथा । पात्रेयस्मिन् नसरति जलेतैलबिन्दुर्निषिक्तोविद्धं गन्धंविसृजतिनिजं रूषितं निम्बकल्कैः । पाकेदुग्धं भजतिशिखराकारतांनैतिभूमौ कान्तंलोहंतदिदमुदितं लक्षणोक्तं नचान्यदिति सुखबोध: ॥ त्रि । मनोरमे । शोभने ॥ अभीष्टे

॥ गृहविशेषे ॥ काम्यतेस्म । कमु कान्तौ । क्तः । यस्यविभाषेतिनेट् । अनुनासिकस्येतिदीर्घः ॥ कनति स्म वा । कनीदीप्तिकान्तिगतिषु । गत्यर्थेति क्तः ॥

कान्तपक्षी । पुं । मयूरे ॥

कान्तपुष्पः । पुं । कोविदारवृक्षे ॥

कान्तलकः । पुं । नन्दीवृक्षे । तोंद इति गौडभाषा प्रसिद्धे । तुन्ने ॥ काम्यते । कमु० । मतिबुद्धि पूजार्थेभ्यश्चेतिक्तः । लकति । लकआस्वादने । अच् । कान्तश्चासौलकश्च ॥

कान्तलोहः । पुं । न । अयस्कान्ते । कान्तीसार इति प्रसिद्धे लौहे ॥ अस्य परीक्षा । यत्पात्रे नप्रसरतिजले तैलबिन्दुः प्रतप्ते हिङ्गुर्गन्धंत्यजतिच निजंतिक्ततां निम्बकल्कः । तप्तंदुग्धं भवति शिखराकारकं नैतिभूमिं कृष्णाङ्गःस्यात् सजलचणकः कान्तलोहंतदुक्तमिति ॥ अस्यगुणाः । गुल्मोदरार्शः शूलाममामवातभगन्दरम् । कामलाशोथकुष्ठानि क्षयं कान्तमयोहरेत् ॥ प्लीहानमम्लपित्तञ्चयकृच्चापिशिरोरुजम् । सर्वान् रोगान् विजयते कान्तलोहंनसंशयः ॥ बलवीर्य्यवपुःपुष्टिंकुरुते ऽग्निंविवर्द्धयेदिति ॥

कान्ता । स्त्री । नार्य्याम् ॥ स्त्रीविशेषे । सर्वाङ्गसुन्दर्याम् ॥ भोगेवीर्य्येधनं पूर्वंमनः कुटिलभाषणैः । कान्ता हरति सर्वस्वं कः स्तेनस्तादृशोऽपरः ॥ प्रियङ्गुवृक्षे । फलिन्याम् ॥ नागरमुस्तायाम् ॥ रेणुकायाम् ॥ बृहदेलायाम् ॥ काम्यतेस्म । कमु० । णिङ् । भावेक्तः । टाप् ॥

कान्ताङ्घ्रिदोहदः । पुं । कान्ताचरणदोहदे । अशोकवृक्षे ॥

कान्तायसम् । न । अयस्कान्ते ॥

कान्तारः । पुं । कोविदारवृक्षे ॥ इक्षुविशेषे । कनारा इतिभाषा ॥ कान्तारेक्षुर्गुरुर्वृष्यः श्लेष्मलोवृंहणःसरः ॥ न । उपसर्गादौ ॥ कानने ॥ अक्षविशेषे ॥ पुं । न । महारण्ये ॥ दुर्गमवर्त्मनि ॥ विले ॥ कान्ताअरायस्य ॥ यद्वा । कस्य जलस्य सुखस्य वा । अन्तः । कान्तं मनोज्ञम ऋच्छति इयर्त्ति वा । कर्मण्यण् ॥

कान्तारकः । पुं । काजलि आकु इति गौड भाषा प्रसिद्धे इक्षुविशेषे ॥ कान्तंरसमृच्छति । ऋगतौ । कर्मण्यण् ॥ स्वार्थे कन् ण्वुल्वा ॥

कान्तारी । स्त्री । कान्तारके ॥

कान्तिः । स्त्री । शोभायाम् । दीप्तौ ॥ अभिलाषे । इच्छायाम् ॥ स्त्रीणांशृङ्गार

ञेगुणविशेषे । सौन्दर्ये ॥ काम्यते अनयां वा । कमनं वा । कमु० । क्तिन् ।·अनुनासिकेति दीर्घइति केनचिदुक्तंतन्न । काम्यतीति तेनविग्रहणीतत्वात् । तचाङ्गत्वाणिङ्निमित्त इट्: सम्भवात् । आयादयइतिणिङ् भावेवावोध्यम् ॥

कान्तिदम् । न । पित्ते ॥ त्रि । कान्त्युत्पादके । शोभादायके ॥

कान्तिदा । स्त्री । वाकुच्याम् । सोमराज्याम् ॥

कान्तिदायकम् । न । कालीयकवृक्षे ॥ त्रि । कान्तिप्रदे ॥

कान्यिकः । त्रि । कन्यायाम्भवे ॥ शैपिकः कन्यायाष्ठक् ॥

कान्दर्पिकम् । न वाजीकरणे ॥ यथा । रक्ते ऽधिके स्त्री पुरुषस्तु शुक्रे न पुंसकंशोणितशुक्रसाम्ये । यस्मादतः शुक्रविवृद्धिदानि निषेवितव्यानिरसायनानि ॥ हर्म्यपृष्ठ मुडुनाथरश्मयः सोत्पलंमधुमदालसाप्रिया । वल्लकीस्मरकथारहः स्रजोवर्गएप मदनस्य वागुरा ॥ माक्षीकधातुमधुपारदलोहचूर्णपथ्याशिलाजतुविडङ्गघृतानियो ऽद्यात् । सैकानि विंशतिरहानि जरान्वितोपि साशीतिकोपिरमयत्ययवलांयुवेव ॥ क्षीरंश्रितंयः कपिकच्छुमूलैः पिवेत्स्वयं स्त्रीषुनसोभ्युपैति । माषान् पयः सर्पिषिवाविपक्वान्षड्ग्रासमात्रांश्च पयोनुपानात् ॥ विदारिकायाः स्वरसेन चूर्णंमुहुर्मुहुर्भावितशोषितञ्च । घृतेनदुग्धेनसशर्करेणपिवेत्सयस्य प्रमदाः प्रभूताः ॥ धात्रीफलानां स्वरसेन चूर्णं सुभावितं क्षौद्रसिताज्ययुक्तम् । लीढ्वानुपीत्वाचपयो ऽग्निशक्त्याकामाग्निकामःपुरुषोनिषेवेत् ॥ क्षीरेण वस्ताण्डयुजाश्रितेन सम्प्राप्यकामी वहुशस्तिलानयः । सुशोषितानस्तिपिवेत्पयश्चतस्याग्रतः किंचटकः करोति ॥ माषस्तूपसहितेनसर्पिषा षष्टिकौदनमदन्तियेनराः । क्षीरमप्यनुपिवन्तितासुते शर्वरीषुमदनेनशेरते ॥ तिलाश्वगंन्धाकपिकच्छुमूलैर्विदारिकाषष्टिकपिष्टयोगाः । आजेनपिष्टाः पयसाघृतेन पक्वा भवेच्छष्कुलिकातिदृप्या ॥ क्षीरेणवागोक्षुरकोपयोगं विदारिकाकन्दकभक्षणं वा । कुर्वन्नसीदेद्यदिजीर्यतेस्य मदाग्निनाचेदिदमत्रचूर्णम् ॥ साजमोदलवणाहरीतकीशृङ्गवेरसहिताच पिप्पली । मद्यतक्रतरलोष्णवारिभिश्चूर्णपानमुदराग्निदीपनम् ॥

कच्चमतितिक्तलवणानि कटूनि यानि य: खारशाकबहुलानि च भोजनानि । इक्षुभक्षीर्यरचित: स करोत्यनेकव्याजान् जरनिव युवाप्यवलाम वाप्येति ॥

कान्दवम् । न । मिठाई पकवान इति प्रसिद्धे भक्ष्ये ॥ कन्दो संस्कृतम् । संस्कृतम्भक्ष्याइत्यण् ॥

कान्दविक: । त्रि । आपूपिके । पूपविक्रयकर्त्तरि । भक्ष्यकारे ॥ कान्दवं पण्यमस्य । तदस्यपण्यमितिठक् ।

काम्दिग्भूत: । त्रि । कान्दिशीके ॥

कान्दिशीक: । त्रि । भयद्रुते । भीत्या पलायिते । कान्दिशंयामीत्याह । तदाहेतिमाशब्दादिभ्यउपसङ्ख्यानमितिठक् । पृ° ॥

कान्यकुब्जम् । न । पुरविशेषे । गाधिपुरे । कुशस्थले । महोदये । कनौज इति भाषा ॥

कान्यजा । स्त्री । नलीनामगन्धद्रव्ये ॥

कापटिक: । त्रि । शठे ॥ पुं । छात्रे ॥ परमर्मज्ञे । पञ्चवर्गेषु प्रथमे ॥ तत्र परमर्मज्ञ: प्रगल्भश्छात्र: कपटव्यवहारित्वात् कापटिक: । तं हत्वर्थेन मर्थमानाध्या नुपगृह्य रहसि राजा ब्रूयात् यद्यदुष्टंसंपश्यसि तत् तदानीमेव मयि वक्तव्यमिति ॥ कपटे नचरति । ठक् ॥

कापथ्यम् । न । कपठभावे ॥

कापथम् । न । उशीरे ॥ पुं । कुपथे । निन्द्यवर्त्मनि ॥ कुत्सित: पथ: । कुगतीतिसमास: । ईषदर्थेचेति को: कादेश: । कुमार्गोपीषन्मार्गो भवति । इत्यमरदत्तपथशब्देन समासेन पुंस्त्वं निर्वाह्य पथिन् शब्देन समासे कापथ्यचयेरितिकादेशे पथ: सङ्ख्याव्ययादेरितिक्लीवत्वं भवति ॥

कापाल: । पुं । कालियाकडा इतिगौडभाषा प्रसिद्धकर्कटायाम् ॥ न । अष्टादशकुष्ठान्तर्गतवातिककुष्ठे । पश्यकपालम् ॥

कापालिक: । पुं । कपालि इतिगौडभाषाप्रसिद्धवर्णसङ्करजातौ । अन्त्यजविशेषोयम् ॥ सिद्धान्ताचारिविशेषे ॥ यथा । अथतीर्थकराग्रणी:प्रतस्थे कापालिकजालकंधिजेतुमितिशङ्करविजय: ॥ अस्यस्वरूपं यथा । नराष्टिमालाकृतभूरिभूषण: श्मशानवासी न्वकपालभोजन: । पश्यामि योगांजनशुद्धदर्शनो जगन्मिथोभिन्नमभिन्नमीश्वरादिति ॥ अस्यधर्मोयथा । मस्तिष्कान्त्रवसाभिघारितमहामांसाहुती र्जुह्वतां वन्हौ ब्रह्मकपाल कल्पितसुरापाने

न नः पारणा । सद्यः कृत्तकठोरकण्ठ विगलत्कीलालधारोत्क्षणै रच्योन: पुरुषो पहारबलिभि र्देवो महाभैरवः इति प्रबोधचन्द्रोदयः॥ कपालिकेव । शर्करादिभ्योऽण् ॥

कापाली । स्त्री । विडङ्गायाम् ॥

कापित्थम् । न । दधित्थे ॥ कपित्थस्यावयवोविकारोवा । अनुदात्तादेश्चेत्यञ् ॥

कापिलः । पुं । साङ्ख्यशास्त्रे ॥ पिङ्गलवर्णे ॥ त्रि । पिङ्गलवर्णवति ॥ । न । उपपुराणविशेषे ॥

कापिशम् । न । मद्ये ॥

कापिशायनम् । न । मद्ये । मधुनि ॥ देवतायाम् ॥ कापिश्यांजातादि । कापिश्याःष्फक् ॥

कापिशायनी । स्त्री । द्राक्षायाम् ॥ षित्वात् ङीष् ॥

कापिशेयः । पुं । पिशाचे ॥

कापुरुषः । पुं । कुपुरुषे ॥ कुत्सितःपुरुषः । विभाषापुरुषइतिकादेशः ॥ ईषत् पुरुषोवा ॥

कापेयः । पुं । शौनकर्षौ । कपिगोत्रापत्ये ॥ इतश्चानिञ इतिढक् ॥ त्रि । कपिसम्बन्धिनि ॥ न । कपित्वे ॥ कपेः कर्मभावोवा । कपिज्ञात्योर्ढक् ॥

कापोतम् । न । कपोतसमूहे ॥ कपोतानांसमूहः । अनुदात्तादेरञ् ॥ सौवीराञ्जने ॥ कपोतस्येदम् । कपोतवर्णत्वात् । तस्येदमित्यण् ॥ पुं । रुचके ॥ कपोताभवर्णे ॥ सर्जिकाक्षारे ॥ कपोतवर्णोऽस्यास्ति । ज्यो॰ अण् ॥ त्रि । कपोताभवर्णवति ॥ कपोतस्यावयवोविकारोवा । प्राणिरजतादिभ्योञ् ॥

कापोताञ्जनम् । न । सौवीराञ्जने । स्रोतोञ्जने ॥ कापोतञ्च तदञ्जनञ्च ॥

काप्यकरः । पुं । काप्यकारे ॥

काप्यकारः । पुं । स्वयंकृतं पापं चित्ते आधाय यः कथयति तस्मिन् । स्वपापवक्तरि ॥

काफलः । पुं । कट्फले ॥

काम । अ । अभ्यनुज्ञायाम् ॥

कामम् । न । रेतसि ॥ इष्टानतिक्रमे । निकामे ॥ काम्ये ॥ बाढे ॥ अनुमतौ ॥ पुं । इच्छायाम् ॥ अनुरागे ॥ फलतृष्णायाम् ॥ तत्तदृष्टविषयाभिलाषे ॥ पुंसोयाविषयापेक्षा स कामइतिभण्यते । पुमानादौकाममय एवभूत्वाथकर्मकृत् । यतोयंकर्मणोहेतुःकामोतोस्यप्रधानता ॥ अकामस्यक्रियाकाचिद्दृश्यते नेहकर्हिचित् । यद्यद्धिकुरुतेकिञ्चित्तत्तत्का

मत्स्यचेष्टितम् ॥ वाह्यादिभेदात् कामस्त्रिविधः । वाह्योगः स्पर्शादिः १ आन्तरो मनोराज्यरूपः २ वासनामात्ररूपस्तृतीयः ३ ॥ इन्द्रियाधिष्ठाने ॥ अस्त्रे: काम्यमानत्वाच्छब्दादिविषयेषु ॥ विषयभोगे ॥ स्त्रीपुंसयोः परस्परव्यतिकराभिलाषेत्त्वत्यन्तनिरूढः कामशब्दः ॥ स्त्रीसङ्गे ॥ अस्मात् सङ्कल्पादिदमेतस्यादित्येवंरूपे ॥ अप्राप्तेऽपिविषयः प्राप्तिकारणाभावेपि प्राप्यतामित्याकारो चित्तवृत्तिविशेषे ॥ रतिमात्रहेतुः कामः ॥ शास्त्रानुमतजायापुत्रवित्तादि विषयोऽभिलाषः ॥ मोहनस्तम्भनाकर्षणवशीकरणमारणोच्चाटनादिः ॥ दिव्यमानुषभेदात् द्विविधः कामः ॥ कर्मफले ॥ कामयितव्ये ॥ रिरंसायाम् ॥ रतौ ॥ त्रयोदशाङ्के ॥ कामस्तु ब्रह्मणो हृदयाज्जातः । यथा । हृदि कामो भ्रुवोः क्रोधो लोभश्चाधरदच्छदादिति श्री भागवतम् ॥ महाराजवृते ॥ कामदेवे । स्मरे ॥ अस्यस्थानानि यथा । पादाङ्गुष्ठे प्रतिपदि द्वितीयायाञ्च गुल्फके । ऊरुदेशे तृतीयायां चतुर्थ्यां भगदेशतः ॥ नाभिस्थाने च पञ्चम्यां षष्ठ्यान्तु कुचमण्डले । सप्तम्यां हृदये चैव चाष्टम्यां कण्ठदेशतः ॥ नवम्यां कण्ठदेशे च दशम्यां चोष्ठदेशतः । एकादश्यां गण्डदेशे द्वादश्यां नयने तथा ॥ श्रवणे च त्रयोदश्यां चतुर्दश्यां ललाटके । पौर्णमास्यां शिखायाञ्च ज्ञातव्यञ्च इति क्रमात् ॥ दक्षे पुंसां स्त्रियावामे शुक्ले कृष्णे विपर्ययः ॥ यत्र स्थाने वसेत् कामस्तत्रैव नखचुम्बनम् । मन्त्रेणानेन कर्त्तव्यं ज्ञातव्यं रतिकोविदैः ॥ काम्यतेऽनेन । कमु० । पुंसि संज्ञायामिति घः । यद्वा । कामयते । पचाद्यच् ॥ कमनम् । कमेर्घञ् वा ॥

कामकला । स्त्री । रतौ । कामदेवपत्न्याम् ॥ मुखं बिन्दुं कृत्वेति ध्यानोक्तशक्तिप्रभेदे ॥ चन्द्रस्य याः षोडशकलास्ता एव कामस्य कलाः ॥

कामकामी त्रि । अस्त्रे । आत्मान विषयान् कामयितुं शीले ॥

कामकारः । पुं । कामतः प्रवृत्तौ । स्वेच्छायाम् ॥ कामं करोति । कृञ्० । कर्म्मण्यण् ॥

कामकारतः । अ । स्वेच्छाकारेणेत्यर्थे ॥

कामकूटः । पुं । वेश्याप्रिये ॥ वेश्याया विभ्रमे ॥

कामकृत् । त्रि । कामकारके ॥ कामान् करोति । डुकृञ्० । क्विप् ॥

कामकेलिः । पुं । सुरते ॥ वि । षिड्गे ॥

कामक्रोधपरायणः । वि । कामक्रोधाभ्यां सदापरिगृहीते ॥ कामक्रोधौ परमयन मांश्रयोयस्य ॥

कामखड्गदला । स्त्री । स्वर्णकेतक्याम् ॥

कामगामी । त्रि । कामङ्गामिनि ॥

कामगिरिः । पुं । भारतवर्षस्यपर्बतविशेषे ॥ सतुकामरूपदेशे वर्त्तते ॥

कामगुणः । पुं । रागे ॥ विषये ॥ आभोगे ॥

कामङ्गामी । त्रि । कामचरे । अनुकामीने ॥ कामंयथेच्छं गमनशीलः । काममित्यव्ययम् । सुपीतिणिनिः ॥

कामचारः । पुं । कामाचारे ॥ स्वतन्त्रतायाम् ॥

कामचारी । त्रि । कामुके ॥ स्वच्छन्दे । स्वेच्छाचारिणि ॥ कलविङ्के ॥ पुं । गरुडे ॥

कामचारिपुरम् । न । देवपुरविशेषे ॥

कामजानः । पुं । कोकिले । पिके ॥

कामतालः । पुं । कोकिले । वनप्रिये ॥

कामतिथिः । स्त्री । त्रयोदश्याम् ॥

कामदः । त्रि । कामिके । अभीष्टदे ॥ न । दक्षिणस्यां दिशिविख्याते वनविशेषे ॥ कामानद्ददाति । डुदाञ्० । आत इति कः ॥

कामदा । स्त्री । कामधेनौ । टाप् ॥

कामदुघा । स्त्री । कामधेनौ ॥ कामान् दुग्धे दोग्धिवा । दुहःकप्घश्चेतिदुहेःकप् प्रत्ययोघश्चान्तादेशः ॥

कामधरः । पुं । कामरूपस्य मत्स्यध्वज पर्वतस्थे सरोवरे ॥

कामधुक् । स्त्री । समुद्रमथनोद्भवायां वसिष्ठमुनेः कामधेनौ ॥ धेनूनामस्मि भगवतो विभूतिः । कामान् दोग्धि । दुह० क्विप् ॥ त्रि । काम्यप्रदे ॥ यथा । एकः शब्दः सुज्ञातः सुप्रयुक्तः स्वर्गेलोकेकामधुग् भवतीतिश्रुतिः ॥

कामदूतिः । पुं । कामदूतिकायाम् ॥

कामदूतिका । स्त्री । नागदन्त्याम् ॥ पाटलायाम् ॥

कामदूती । स्त्री । पाटलावृक्षे ॥ कामदूतिकार्थे ॥

कामधेनुः । स्त्री । कामदुहि । स्वर्गवि ॥ वशिष्ठधेनौ ॥

कामध्वंसी । पुं । शिवे ॥ कामं ध्वंसयति । ध्वंसु० सुपीतिणिनिः ॥

कामनः । त्रि । कामुके ॥ अनुदात्तादेश्चेतिणिङन्तात्कमेर्युच् ॥

कामना । स्त्री । इच्छायाम् ॥ टाप् ॥

कामन्धमी । पुं । कांस्यकारे ॥

कामपत्नी । स्त्री । रतौ ॥ कामस्य पत्नी ॥

कामपरीत: । त्रि । कामातुरतया विपरीतबुद्धौ ॥

कामपाल: । पुं । बलदेवे ॥ कामान् पालयति । पालरक्षणे । कर्मण्यण् ॥

कामप्रद: । पुं । भगवति । वासुदेवे ॥ कामानां पुरुषार्थानांप्रद: ॥ रतिबन्धविशेषे । यथा । द्वौ पादौ स्कन्धसंलग्नौ चिप्त्वा लिङ्गं भगे तथा । कामयेत कामुक: प्रीत्याबन्ध: कामप्रदोहित: इति ॥

कामप्रवेदनम् । न । स्वाभिप्रायाविष्करणे ॥

कामफल: । पुं । महाराजाम्रवृक्षे ॥

कामभाक् । त्रि । कामार्हे ॥

कामम् । अ । अनुमतौ ॥ प्रकामे ॥ पर्य्याप्ते ॥ अमूयायाम् ॥ अनुगमने ॥ अकामानुमतौ । स्वच्छन्दार्थे । आदावनिच्छायां पश्चादङ्गीकारे ॥ काम्यते । कर्मणि क्तान्तादम् ॥

काममह: । पुं । चैत्र्यांपूर्णिमायाम् ॥

कामयमान: । त्रि । उशति । वाञ्छति ॥

कामयान: । त्रि । अर्थिनि ॥ कामुके ॥

कामयाना । स्त्री । गर्भिण्याम् ॥

कामयिता । त्रि । कामुके ॥ कामयते । कमु० । णिजन्तात् तृन् ॥

कामरूप: । पुं । काँवरू इतिप्रसिद्धे देशे । प्रागज्योतिषे ॥ कालेश्वरं श्वेतगिरिं त्रैपुरं नीलपर्वतम् । कामरूपाभिधो देशो गणेशगिरिमूर्द्धनि ॥ तत्र कामगिरौ योनिपीठे कामाख्या देव्यस्ति । यथा । योनिपीठं कामगिरौ कामाख्या तत्र देवता । त्र्युपक्रम्य सर्वत्र विरला चार्त्तं कामरूपे गृहे गृहे इतितन्त्रचूडामणौ पीठमाला ॥ त्रि । मनोज्ञरूपे ॥ स्वेच्छारूपे ॥

कामरूपिणी । स्त्री । अश्वगन्धावृक्षे ॥

कामरूपी । पुं । विद्याधरे ॥ जाहकजन्तौ ॥ त्रि । मनोज्ञरूपिणि ॥ स्वेच्छारूपिणि ॥ सर्व मासु विचेतव्यं हरिभि: कामरूपिभिरितिरामायणम् ॥ कामतोरूपमस्यस्य । इनि: ॥

कामरेखा । स्त्री । वेश्यायाम् ॥

कामल: । पुं । वसन्तकाले ॥ मरुभूमौ ॥ त्रि । कामुके ॥ पुं । स्त्री । रोगविशेषे ॥ तस्यनिदानसम्प्राप्तिलक्षणानियथा । पाण्डुरोगीतु योऽत्यर्थं पित्तलानि निषेवते । तस्य पित्तमसृङ्मांसंदग्ध्वारोगाय कल्पते ॥ । हारिद्रनेत्र: स भृशंहारिद्रत्वङ्नखानन: । रक्तपीतशकृन्मूत्रोभेकवर्णोहतेन्द्रिय: ॥ दाहाविपाकदौर्बल्यसदनारुचिकर्षित: । कामला बहुपित्तैषाकोष्ठशाखाश्रयामता ॥

अथौषधंयथा । फलत्रिकामृतावासातिक्ताभूनिम्बनिम्बजः । क्वाथः क्षौद्रयुतोहन्यात् पाण्डुरोगंसकामलमिति । कालान्तरात् खरीभूता कृच्छ्रसाध्यात् कुम्भकामला ॥ तस्या रिष्टलक्षणम् । छर्द्यरोचकहृल्लास ज्वरक्लमनिपीडितः । नश्यति श्वास कासार्त्तो विड्भेदी कुम्भकामली ॥ कृष्णपीतशकृन्मूत्रो भृशंशूनश्चमानवः । सरक्ताक्षिमुखच्छर्द्दिविण्मूत्रो यश्चताम्यति ॥ दाहारुचितृडानाहतन्द्रामोहसमन्वितः । नष्टाग्निसंज्ञः क्षिप्रंहि कामलावान् विपद्यते इति ॥ मरीचतिलपुष्पाभ्यामञ्जन कामलापहमिति गारुडे १८७ अध्यायः ॥

कामलता । स्त्री । शिश्ने ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥

कामला । स्त्री । कामले रोगे ॥

कामलायनः । पुं । उपकोसलाख्यमुनौ ॥ कमलस्यापत्यम् । नडादित्त्वात् फक् ॥

कामलिका । स्त्री । कङ्गुधान्ये ॥

कामवती । स्त्री । दारुहरिद्रायाम् ॥

कामवल्लभः । पुं । आम्रे ॥

कामवल्लभा । स्त्री । ज्योत्स्नायाम् ॥

कामवृक्षः । पुं । वन्दाके ॥

कामवृद्धिः । पुं । कामज इतिकर्णाटदेशप्रसिद्धे क्षुपविशेषे । मदनायुधे । कन्दर्पजीवे ॥

कामवृन्ता । स्त्री । पाटलायाम् ॥

कामशरः । पुं । आम्रे ॥

कामसखः । पुं । वसन्तकाले ॥

कामसुतः । पुं । अनिरुद्धे ॥

कामसूत्रम् । न । वात्स्यायनादिकामतन्त्रप्रतिपादकशास्त्रे ॥

कामहैतुकम् । न । कामातिरिक्तकारणशून्ये ॥

कामाख्या । स्त्री । कामरूपदेशे देवीस्थाने ॥ सतीदेहेनावतीर्णायामहादेव्या यत्रयोनिमण्डलं पतितम् कालिकापुराणेच यस्यमहत्त्वमंतत त्रिपुरभैरव्याः स्थानम् । यथोक्तंदेवीगीतायाम् । श्रीमत्त्रिपुरभैरव्याः कामाख्यायोनिमण्डलम् । भूमण्डलेक्षेत्ररत्नंमहामायाधिवासितम् ॥ नातःपरतरं स्थानं क्वचिदस्ति धरातले । प्रतिमासं भवेद्देवी यत्र साक्षाद्रजस्वला ॥ तत्रस्थादेवताः सर्वाः पर्वतात्मकतां गताः । पर्वतेषु वसन्त्येव महत्योदेवताअपि ॥ तत्रस्थापृथिवीसर्वादेवीरूपास्मृताबुधैः । नातःपरतरंस्थानं कामाख्यायोनिमण्डलादिति ॥ नामकारणं

यथा । श्रीभगवानुवाच । कामार्थ मागता यस्मान् मया सार्द्धं महागिरौ । कामाख्या प्रोच्यते देवी नीलकूटे रहोगता ॥ कामदा कामिनी कामा कान्ता कामाङ्गदायिनी ॥ कामाङ्गनाशिनी यस्मात्कामाख्या तेनचोच्यतइति कालिकापुराणम् ॥

कामाङ्कुशः । पुं । नखे ॥ शिश्ने ॥ व्याघनखद्वययुक्ते वालानाम्भूषणे ॥

कामाङ्गः । पुं । आम्रवृक्षे ॥

कामातुरः । त्रि । कामार्त्ते ॥

कामात्मजः । पुं । अनिरुद्धे ॥

कामात्मता । स्त्री । फलाभिलाषशीलत्वे ॥ कामात्मनो भावः । तल् ॥

कामात्मा । पुं । कामस्वभावे । कामाकुलचित्ते ॥ काम्यमान विषयशताकुलचित्तत्वेन काममये ॥ कामेफलतृष्णायामात्मा यस्यसः ॥

कामाधिष्ठानम् । न । इन्द्रियमनोबुद्धिषु ॥ इन्द्रियाणि मनोबुद्धि रस्याधिष्ठान मुच्यते ॥

कामानशनम् । न । अनाशके । तपसि ॥ तपोनानशनात्परम् । कामानामनशनम् । रागद्वेषरहितैरिन्द्रियैर्विषयाणां सेवनं यदृच्छालाभसन्तुष्टत्वमितियावत् ॥

कामान्धः । पुं । कोकिले ॥ त्रि । कामेनविवेकहीने ॥

कामान्धा । स्त्री । कस्तूर्य्याम् ॥

कामायुधः । पुं । महाराजाम्रवृक्षे ॥ न । कामदेवास्त्रे ॥

कामायुः । पुं । गरुडे ॥

कामारिः । पुं । विटमाक्षिकधातौ ॥ श्री सदाशिवे । महादेवे ॥

कामार्त्तः । त्रि । कामपीडिते । कामातुरे ॥

कामालुः । पुं । रक्तकाञ्चनवृक्षे ॥

कामावशायिता । स्त्री । शिवस्याणिमाद्यष्टधैश्वर्य्यान्तर्गते ऐश्वर्यविशेषे । सत्यसङ्कल्पतायाम् ॥ कामान् अवशेते । शीङ्णिनिः । कामावशायिनो भावः । तल् प्रत्ययः ॥

कामावसायिता । स्त्री । कामावशायितायाम् ॥ कामान् अवस्यति तिष्ठतीत्यर्थ स्यतेर्णिनिः । भावेतल् ॥

कामावसायित्वम् । न । अष्टैश्वर्य्यान्तर्गतैश्वर्यविशेषे । सत्यसङ्कल्पतायाम् ॥ यथास्यसङ्कल्पो भवति भूतेषु तथैवभूतानि भवन्ति । अन्येषां निश्चयानिश्चेतव्यमनुविधीयन्ते योगिनस्तु निश्चेतव्याः पदार्था निश्चयमिति । कामान् स्वेच्छया अवसाययितुं निश्चेतुं शीलमस्य । स्यतेर्णिनिः

। भावे त्वः ॥

कामाङ्कः । पुं । राजाम्रे

कामिः । पुं । कामुके ॥ स्त्री । रत्याम् ॥

कामिकः । पुं । कारण्डवखगे ॥ न । काम्यं । काम्यमानभोगमोक्षप्रयोजने विधिपूर्वके कर्मणि ॥ त्रि । कामदे । अभीष्टफलप्रदे ॥

कामितः । त्रि । इच्छिते । वाञ्छिते ॥ कामः सञ्जातोस्य । ता० इतच् ॥

कामी । पुं । परमात्मनि ॥ पूर्णकामत्वात् कामोऽस्यास्ति । इनिः ॥ कामुके ॥ चक्रवाके ॥ पारावते ॥ चटके ॥ संसारिणि ॥ चन्द्रे ॥ ऋषभौषधौ ॥ सारसखगे ॥ अवश्यङ् काम्यते । कमकान्तौ । आवश्यकेति ग्रह्यादित्वाद्णिनिः ॥

कामिनी । स्त्री । अतिशयकामयुक्तायांनार्याम् । सवर्णासवर्णयो रतायाम् ॥ भीरुस्त्रियाम् ॥ स्त्रीसामान्ये ॥ वन्दायाम् ॥ दारुहरिद्रायाम् ॥ मदिरायाम् ॥ अवश्यं काम्यते । कमेः पूर्ववण्णिनिः ॥ भूयान् कामोस्यस्याः । अतइनिर्वा ॥

कामिनीपुष्पः । पुं । इक्षुविशेषे ॥ न । आर्त्तवे ॥ कामिन्याः पुष्पम् ॥

कामिनीशः । पुं । शोभाञ्जनवृक्षे ॥ विदग्धनायके ॥

कामिमहः । पुं । स्मरोत्सवे ॥

कामीनः । पुं । रामपूगे । सुरेवटे ॥ त्रि । कामानुरूपिणि ॥

कामुकः । पुं । अशोकपादपे ॥ अतिमुक्तके । माधवीलतायाम् ॥ चटके ॥ त्रि । कमने । कामयितरि । कामिनि । स्त्रीसुखासक्ते ॥ कामयते तच्छीलः । लषपतपदेत्यादिनाकमेरुकञ् प्रत्ययः ॥

कामुककान्ता । स्त्री । अतिमुक्तकलतायाम् ॥

कामुका । स्त्री । इच्छावत्याम् । धनादीच्छायुक्तायाम् ॥ कामयते तच्छीला । उकञन्ताट्टाप् ॥

कामुकी । स्त्री । मैथुनेच्छायुक्तायाम् । वृषस्यन्त्याम् ॥ जानपदकुण्डगोणेत्यादिनाङीष् ॥

कामेषुः । पुं । फलकामे । सकामे ॥ काममाप्तुमिच्छतीति तथा ॥

कामेश्वरी । स्त्री । कामाख्यापञ्चमूर्त्यन्तर्गतमूर्त्तिविशेषे ॥

कामोदकम् । न । मृतोद्देशेनस्वेच्छयादत्तोदके ॥

कामोदा । स्त्री । रागिणी विशेषे ॥

काम्पिल्यः । पुं । गुण्डारोचनिकायाम् । कबीला इति भाषा ॥ उत्तरदेशविशेषे ॥ कम्पिलाया अदूरभवः ।

सङ्काशादित्वात् ण्यः ॥

काम्पिल्लः । पुं । काम्पिल्ल ये ॥ काम्पिल्लः कफपित्तास्रकृमिगुल्मोदरव्रणान् । हन्ति रेची कटुष्णश्च मेहानाहविषाश्मजित् ॥

काम्पिल्लकः । पुं । } काम्पिल्यार्थे ॥

काम्पिल्लका । स्त्री । } उत्तरजनपदविशेषे ॥

काम्पीलः । पुं । } काम्पिल्यार्थे ॥
काम्पीलकः । पुं । }

काम्बलः । पुं । कम्बलावृतरथे ॥ कम्बलेन परिवृतो रथः । परिवृतो रथ इत्यण् ॥

काम्बविकः । पुं । शङ्खवलयादि कर्त्तरि । शाङ्खिके । शङ्खकारे ॥ कम्बुशिल्पमस्य । शिल्पमिति ठक् । शाम्बविक इतिनिर्द्देशात् कादेशोऽनित्यः ॥ कम्बोर्विकारोऽस्यास्तीति ठन्वा ॥

काम्बुका । स्त्री । अश्वगन्धायाम् ॥

काम्बोजः । पुं । कम्बोजदेशजेऽश्वे ॥ सोमवल्के ॥ पुन्नागवृक्षे ॥ कम्बोजदेशोद्भवे प्रथमतः क्षत्रिये पश्चाद्विहितक्रियालोपादिना शूद्रत्वमापन्ने दस्युपदवाच्ये । सतु यवनतुल्यो म्लेच्छजातिविशेषः । अस्य सगरराजेन सर्व्वशिरोमुण्डनङ्कृतम् । यथा । अर्द्धं शकानां शिरसो मुण्डयित्वा व्यसर्जयत् । यवनानां शिरः सर्व्वं काम्बोजानां तथैव चेति ह० ॥ पुं । न । वल्लक्षखदिरे । पपरियाखैर इतिभाषा ॥ कम्बोजेषु देशेषु भवः । तत्र भवइत्यर्थे । कच्छाद्यण् । कम्बोजेऽभिजनोऽस्यवा । सिन्ध्वाद्यण् ॥

काम्बोजी । स्त्री । माषपर्ण्याम् । हयपुच्छ्याम् ॥ दुष्खदिरे ॥ गुञ्जायाम् ॥ वाकुच्याम् ॥ कम्बोजेषु भवा । अण् । ङीप् ॥

काम्यम् । न । अन्तःकरणशुद्धावनुपयोगिनि कर्म्मविशेषे । फलकामनया चोदिते ॥ यथा । यत्किञ्चित्फलमुद्दिश्य यज्ञदानजपादिकम् । क्रियते कायिकं यत्र तत्काम्यं परिकीर्त्तितमिति ॥ त्रि । कमनीये । सुन्दरे ॥ कामनाविषयेस्वर्गादौ ॥ कामोऽस्तियत्र । अन्यत्रापीति यप् ॥ यद्वा । काम्यते । कमु० । अचोयत् ॥

काम्यकर्म्म । न । स्वर्गादीष्ट साधने ज्योतिष्टोमादौ । फलोद्देशेनविधीयमाने कर्म्मणि ॥ काम्यञ्च तत्कर्म्म चेतिविग्रहः ॥

काम्यदानम् । न । प्रवारणे ॥ फलकामनयादाने ॥ यथा । अपत्यविजयैश्वर्य्यस्वर्गार्थं यत्प्रदीयते । दानं तत्काम्यमाख्यातं मृषिभिर्द्धर्म्मचिन्तकैरि

ति गरुडपुराणम् ॥ काम्येनेच्छया काम्यस्य सुहृदादेरिष्टस्य वरस्त्रीरत्नस्य स्वादेर्वादानम् ॥

काम्यफलम् । न । आर्थिक्यां शुद्धौ ॥ प्राधान्येन फलं शुद्धिरार्थिकी काम्य कर्मणः । आर्थिकी शुद्धिः काम्यकर्मणः प्राधान्येन फलम् ॥

कायः । पुं । कदैवते । ब्राह्मतीर्थे ॥ मूर्त्तौ । देहे ॥ सङ्घे ॥ लक्ष्ये ॥ स्वभावे ॥ मूलधने ॥ प्राजापत्यविवाहे । सहनौ धर्म्मञ्चरतामितिनियमनङ्कृत्वा कन्यादाने ॥ न । मनुष्यतीर्थे । प्रजापतितीर्थे ॥ तत्तु स्वल्पाङ्गुल्योर्मूलेकनिष्ठानामिकयोरधोभागे प्रसिद्धम् । कायमङ्गुलिमूल इति वचनात् ॥ प्रजापतिर्देवताऽस्य । कस्येदित्यण् इदन्तादेशश्च । यस्येतिलोपात् परत्वादादिवृद्धिः॥ चीयतेऽन्नादिभिः चीयतेऽस्मिन्न स्थ्यादिकमिति वा । चिञ्चयने । निवासचितीत्यादिनाघञ् ।

कायचिकित्सा । स्त्री । वैद्यविद्याङ्गविशेषे ॥ यथाह सुश्रुतः । कायचिकित्सानाम सर्वाङ्गसंसृतानां व्याधीनां ज्वरातीसाररक्तपित्तशोषोन्मादापस्मारकुष्ठमेहादीनामुपशमनार्थमिति ॥

कायवलनम् । न । कवचे । तनुत्रे ॥ इति हारावली ॥

कायमानम् । न । तृणकुट्याम् ॥ शरीरपरिमाणे ॥

कायस्थः । पुं । परमात्मनि ॥ नरेषु धूर्त्ते कृपाहीने नरजातिविशेषे । अक्षरजीविके । कूटकृति । पञ्जीकरे । कायथ इति भाषा ॥ यथोक्तं ब्रह्मवैवर्त्ते कृष्णजन्मखण्डे ८५ऽध्याये । विश्वेकलिपिकर्त्तारं भक्तदातुर्धनं हरेत् । कायस्थेनोदरस्थेन मातुर्मांसंनखादितम् । तत्रनास्तिकृपा तस्यदन्ताभावोहि केवलमिति ॥ वह्निपुराणेपि । चाटचारणचौरेभ्योवधबन्धभयादिभिः । पीड्यमानाः प्रजारक्षेत् कायस्थेभ्योविशेषतइति॥ काये तिष्ठति । ष्ठा । सुपिस्थ इति कः ।

कायस्था । स्त्री । हरीतक्याम् ॥ आमलक्याम् ॥ काकोलीरूक्ष्यनया । घर्षकः ॥ एलाइये ॥ तुलस्याम् ॥ कायस्थभार्यायाम् ॥

कायिकः । त्रि । शारीरिके । कायनिष्पन्ने ॥

कायिका । स्त्री । } गवादिवलीवर्दा
कायिकावृद्धिः । स्त्री । } दिकर्मयुतायां वृद्धौ ॥ यथा । दोह्यवाह्यकर्मयुता का

यिकासमुदाहृतेतिन्यासः ॥ मूलध नाऽविरोधिन्यां प्रकृत्यदेयपगात दशादिरूपायांदृद्धौ ॥ यथा । काया विरोधिनीशश्वत्‌पणाद्वीद्यात्‌कायि केति नारदः ॥ इलायुधस्तु पणाद्वी द्वा इत्यत्र पणवाह्येतिपठित्वा पणा स्यमूलधनस्य यावदवस्थानं तावत्‌ शश्वतवर्षसहस्रमपि उत्तमर्णेन या वाह्यते प्राप्यते सा कायिकेति व्याख्या तवान्‌। तत्राद्या भोगलाभान्तर्गता अपराच तद्भिन्ना । इतिमिश्राः ॥

कारः । पुं । वधे ॥ निश्चये ॥ बलौ ॥ यत्ने ॥ यतौ ॥ तुषारशैले । हिमा द्रौ ॥ क्रियायाम्‌ ॥ यथा । स्वाहा कारवषट्कारनमस्कारा दिवौकसा म्‌ । हन्तकारो मनुष्याणां स्वधाका रःस्वधाभुजामिति ॥ करणम्‌ कारः ॥ कर्मोपपदेकर्त्तृवाचकः । यथा । क र्मकारः स्वर्णकारः इत्यादि ॥ वि क्षिप्ते धान्यादिराशौ ॥ यथा । दो कारौ ॥ करश्च । प्रभ्वादयम्‌ ॥ कृ विक्षेपे । परिमाणाख्यायांसर्वेभ्यइ तिकर्मणि घञ्‌ । सर्वेभ्यइतिपञ्च मीनिर्देशात्‌ प्रकृत्याश्रयएव कृदा रविति प्राप्तोऽपि बाध्यते नस्त्वर्थाश्र याः स्त्रीप्रत्यया: ॥

कारकः । त्रि । कर्त्तरि । क्रियाजनके

॥ भाष्ये करोति क्रियांनिर्वर्त्तयती तिव्युत्पत्तिनिदर्शनात्‌ । ण्वुल्‌ ॥ न । क्रियोपाधिके ॥ साक्षात्‌ क्रियानि मित्ते । कर्मोद्यन्यतमे । तानितु । कर्त्ता कर्म च करणञ्च सम्प्रदानं त थैव च । अपादानाधिकरणमित्याहुः कारकाणिषट्‌ ॥ कर्त्ता १ यथा पु रुषैः शिवोदृष्टः । कर्म २ यथा रा मं प्रणमति । करणं ३ यथा नेत्रैः शिवोदृष्टः । सम्प्रदानम्‌ ४ यथा ह रिः सद्भ्यः सुखं ददात्‌ । अपादानम्‌ ५ यथा बिभीषणाः पदाक्रुष्टः । अधि करणम्‌ ६ यथा रेमे शरदि गोवि न्दः ॥ सर्वत्र सर्वकारकशक्तिसम्भवः । उक्तञ्च । अनेकशक्तियुक्तस्य विश्व स्यानेककर्मणः । सर्वदासर्वथाभावा त्‌ क्वचित्‌ किञ्चिद्विवक्ष्यतइति । य था । सर्वप्रयत्नेनच भूमिपालास्त स्मिन्‌ प्रजह्रुर्युधिसर्वएवेत्यत्रकर्मणो धिकरणविवक्षायांसप्तमीति ॥ कर कोद्भवजले ॥

कारकदीपकम्‌ । न । अलङ्कारविशेषे । यथा । क्रमिकैकगतानाम्तुगुम्फः कारकदीपकम्‌ । गच्छत्यागच्छ तिपुनः पान्थः पश्यति पृच्छति ॥ यथावा । निद्राति स्नाति भुङ्क्ते चल ति कचभरान्‌ शोधयत्यन्तराक्तेदी

ध्यत्यत्रैनैचायं गदितुमवसरो भूय आयाच्छियाहि । इत्युद्रत्वैः प्रभूणा मसकृदधि कृतैर्वारितान् द्वारि दी नान् पश्यास्मानश्रिकन्ये सरसि रुहरु चामन्तरङ्गैरपाङ्गैः ॥ आद्योदाहरणे श्रुतस्य पान्थस्य कर्तृकारकस्य गमना दिष्वन्वयः ॥ द्वितीयेऽत्रध्याहृतस्य प्रभोः कर्तृकारकस्य निद्रादिष्वन्वयः इत्येकस्यानेकवाक्यान्वयेन दीपक-त्वाच्छायापत्त्याकारकदीपकम् ॥

कालकुक्षीयः । पुं । साल्वदेशे ॥ तद्दे शीयजने बहुवचनान्तः ॥

कारणम् । न । करणे ॥ साधने ॥ वधे ॥ इन्द्रिये ॥ देहे ॥ कर्मणि ॥ कायस्थे ॥ वाद्यप्रभेदे ॥ गीतप्रभेदे ॥ अव्यक्ते । बीजभावे ॥ ईश्वरे । अभिन्ननिमित्तोपादाने ॥ वेदान्तिनोमुखादीश्वरस्याभिन्ननिमित्तोपादानकारणतां श्रुत्वा पातञ्जलीयः-सक्रोधमाह । आः पाप कथमीश्वरमेवविकारिणं कृत्वा विनाशधर्मिणमुपपादयसि । अस्यायम्भावः वेदान्तीहि भगवतः सकलकार्योपादानत्वं मन्यते तच्चमृदश्ववविकारितया सङ्गच्छते । यथाहिमृत् स्वयं विकुर्वाणाघटशरावाद्युपादानं भवति तथा स्वयंविकुर्वन्नीश्वरो जगदुपादानंमि त्यभ्युपगन्तव्यम् । तथाच भगवतो मृद्वद्वविकारित्वाद्विनाशित्वं सिद्ध्यतीति ॥ साङ्ख्यस्त्वाह ननु रे प्रकृतेर्विश्वोत्पत्तिः पुरुषस्तूदासीन इति । एतच्छ्रुत्वा वेदान्ती सखेदमाह । दुर्बुद्धीश्री भो एतदपिनजानीतः यत् सर्वप्रमेयजातं घटादिवत् कार्यमिति प्रधानोपादानकारणमप्यपेक्षणीयमेवेति अतइयंविकारशङ्का मुग्धवधूविकल्पविलसितमिव । तथाहि । शान्तं ज्योतिः कथमनुदितानस्तनित्यमकाशं विश्वोत्पत्तौ व्रजतिविकृतिं निष्कलं निर्मलञ्च । शश्वन्नीलोत्पलदलरुचा मम्बुवाहावलीनां-प्रादुर्भावे भवति नभसः कीदृशोवा विकारइति॥ हेतौ । बीजे । येनबिना यन्नभवति तस्मिन् ॥ तच्च निमित्तोपादानभेदाद्द्विविधम् । कारणत्व माह । अन्यथासिद्धिशून्यत्वेसतिनियतपूर्ववर्त्तित्वम् । तच्चसमवाय्यसमवायिनिमित्तभेदात् त्रिविधम् । परमाणुपरिमाणभिन्नानां कारणत्वमितिभाषापरिच्छेदः॥ अणुपरिमाणन्तुनकस्यापि कारणमिति सिद्धान्तमुक्तावली ॥ कार्यतेऽनेन । णयन्तात् कृञोल्युट् ॥

कारणाकारणम् । न । प्रकृतेरधिष्ठानभू

ते ब्रह्मणि ॥

कारणगुणोद्भवगुणः । पुं । कारणगुणपूर्व्वकगुणे ॥ तद्यथा । रूपम् १ रसः २ गन्धः ३ अपाकजस्पर्शः ४ द्रवत्वम् ५ स्नेहः ६ वेगः ७ गुरुत्वम् ८ एकत्वम् ९ पृथक्त्वम् १० परिमाणम् ११ स्थितिस्थापकसंस्कारः १२ । इति भाषा परिच्छेदः ॥

कारणता । स्त्री । } हेतुत्वे । पश्य
कारणत्वम् । न । }

कारणे कारणत्वम् ॥ मूततत्त्वादिरूपायां सर्व्वविकाराधिष्ठानतायाम् ॥

कारणमाला । स्त्री । अलङ्कारविशेषे । यथोत्तरञ्चेत् पूर्व्वस्य पूर्व्वस्यार्थस्य हेतुता । तदाकारणमाला स्यात् ॥ उत्तरमुत्तरमनुप्राति यथोत्तरम् । उदाहरणम् । जितेन्द्रियत्वं विनयस्य कारणं गुणप्रकर्षो विनयादवाप्यते । गुणप्रकर्षेण जनोऽनुरज्यते जनानुरागप्रभवा हि सम्पदः ॥ अपिच । गुम्फः कारणमालास्याद्यथा प्राक्तनकारणैः । नयेन श्रीः श्रियात्यागस्त्यागेन विपुलं यशः ॥ उत्तरोत्तरकारणभूतपूर्व्वपूर्व्वैः पूर्व्वपूर्व्वकारणभूतैरुत्तरोत्तरैर्वा वस्तुभिःकृतो गुम्फः कारणमाला । आद्योदाहृता द्वितीया यथा । भवन्ति नर-

काः पापात् पापं दारिद्र्य सम्भवम् । दारिद्र्यमप्रदानेन तस्माद्दानपरो भव ॥

कारणशरीरम् । न । सत्त्वप्रधानेऽज्ञाने । आनन्दमयकोषे । सुषुप्तौ ॥ अनाद्यविद्यानिर्व्वचनीयं शरीरद्वय कारणमात्रं सत्त्वरूपाऽज्ञानं यदस्तितत्कारणशरीरमित्याहुः ॥

कारणा । स्त्री । यातनायाम् । गाढवेदनायाम् ॥ नरकरुजा यमयातनेति केचित् ॥ णिजन्तात् कृञोगयासश्रन्थेतियुच् । टाप् ॥

कारणिकः । त्रि । परीक्षके ॥ कारणेश्चरति । चरतीतिठक् ॥

कारणोत्तरम् । न । प्रत्यवस्कन्दने ॥ सत्यत्वेनाङ्गीकृत्य तत्प्रतिकूलरूपकारणं ब्रूयात् तदा तदुत्तरं कारणोत्तरम् । तत् त्रिविधम् । प्रबलवत् १ तुल्यबलम् २ दुर्बलम् ३ । आद्यं यथा । मयास्वत्तः शतङ्गृहीतमितिसत्यम् किन्तु तत् परिशोधितम् । द्वितीयं यथा । मदीयेयम्भूमिःक्रमागतत्वादिति वाद्युक्ते प्रतिवादिनोपि तथोत्तरम् । तृतीयं यथा । ममेयम्भूमिःक्रमागतत्वात् इतिवाद्युक्ते ममेयम्भूमिः दशवर्षोपभुज्यमानत्वात् इति प्रत्युत्त

रम् ॥

कारण्डवः । पुं । खडहांस इति गौडे
षु प्रसिद्धे हंसविशेषे ॥ समन्ताडुड
इति रमेर्डः । ईषत् रण्डः । ईषद
र्थे चेति कोः कादेशः । कारण्डवाति
। वा॰ । आतोनुपेतिकः ॥

कारण्डव्यूहः । पुं । व्यूहभेदे ॥

कारन्धमी । पुं । कांस्यकारे । शौल्वि
के । धातुवादरते ॥

कारमिहिका । स्त्री । कर्पूरे ॥

कारम्भा । स्त्री । प्रियङ्गुवृक्षे ॥ ईषत्
रम्भा । ईषदर्थे चेति कोः कादेशः ॥

कारवः । पुं । काके ॥ का इतिरवो
ऽस्यास्य ॥

कारवल्ली । स्त्री । कारवेल्ले ॥ कारवे
रे ॥

कारवी । स्त्री । शतपुष्पायाम् । मधु
रायाम् ॥ रुद्रजटा इति गौडभाषा
प्रसिद्धे दीप्ये । मयूरशिखायाम् ॥
सुपव्याम् । कलञ्जीरी इति भाषा
॥ त्वक्पत्र्याम् ॥ कृष्णजीरके ॥ चु
द्रकारवेल्ल्याम् ॥ केनजलेनरौति ।
रुशब्दे । पचाद्यच् कारवस्य मयूरस्ये
यम् । तस्येदमित्यण् ॥ कारं वाति
वा । वागतिगन्धनयोः । आतोनुपे
तिकः । गौरादिङीष् ॥ यद्वा । कार
णम् । कृञ्हिं॰ । णयन्तः । सं॰ क्विप् ।
कारमवति । अव रक्षणादौ । क
र्मण्यण् । ङीप् ॥

कारवेल्लः । पुं । करेला इतिप्रसिद्धे शा
के । कठिल्लके । सुषव्याम् ॥ कार
वेल्लं हिमं भेदि लघु तिक्तमवातलम्
। ज्वरपित्तकफास्रघ्नं पाण्डुमेहकृ
मीन् हरेत् ॥ कारं वेल्लति वेल्लचल
ने । कर्मण्यण् ॥

कारवेल्लकः । पुं । कारवेल्ले ॥ स्वार्थेकः ॥

कारवेल्ली । स्त्री । क्षुद्रकारवेल्ले ॥ त
द्गुणा कारवेल्लीस्या द्विशेषाद्दीपनी
लघुः । तद्गुणाकारवेल्ल गुणा ॥ का
रवेल्ली फलं तक्रेस्वेदितं हिङ्गुमर्दित
म् । भर्जितं नवनीतेन सैन्धवेन स-
मन्वितम् ॥ विदलितमुखमीषत्का
रवेल्लीकठोरं पुलकितमिवतैलेसा
धितं रामठेन । रचितमरिचचूर्णं
सैन्धवेनातिपूर्णं सुललितरसनाग्रं
लोलतामातनोति ॥ कारवेल्ली
फलंभेदिलघुतिक्तंसुशीतलम् । पि
त्ताऽस्रकामलापाण्डुकफमेदः कृ
मीन् चयेत् ॥

कारस्करः । पुं । किम्पाकद्रुमे । विष
तिन्दौ ॥ कारङ्करोति । डुकृञ्॰ ।
कृञोहेतुताच्छील्यानुलोम्येषु इति
टः । कारस्करोवृक्ष इति निपात-
नात्सुट् ॥

कारस्काराटिका । स्त्री । कर्णजलौका याम् ॥

कारा । स्त्री । बन्धनालये । कारागारे ॥ दूत्याम् । प्रसेवके । वीणाधःका ष्ठभाण्डे ॥ सुवर्णकारिकायाम् ॥ व न्धने ॥ पीडायाम् ॥ कीर्यते । कृवि° । भि° अङ् । ऋदृशोऽङीतिगुणे दीर्घत्वंनिपात्यते ॥

कारागारम् । न । बन्धनशालायाम् ॥ कारैव आगारम् । कारायै वन्धाय वा आगारम् ॥

कारागुप्तः । चि । बन्धनागारस्थे ॥ का रायांगुप्तः ॥

कारापथः । पुं । देशविशेषे । लक्ष्म णात्मजयोरङ्गदचन्द्रकेत्वोर्विषये ॥

कारावरः । पुं । पारशवादैदेह्यामुत्पन्ने । चर्मकारे ॥ कारावरोनिषादात्तु चर्मकारः प्रसूयते ॥

कारावेश्म । न । बन्धनालये । वधाङ्क के ॥ कारैव कारायै वावेश्म ॥

कारिः । स्त्री । क्रियायाम् ॥ चि । शिल्पि नि ॥ करोति । डुकृञ् । कृञउदी चांकारकर्त्विति इञ् ॥

कारिका । स्त्री । नटयोषिति ॥ कृतौ ॥ स्वल्पाक्षरबहुव्याख्यार्थसूचिका यांकवितायाम् । विवरणश्लोके ॥ शि ल्पे ॥ यातनायाम् ॥ नापितादिकम णि ॥ करणम् । धात्वर्थनिर्देशे करो ते र्ण्वुल् । णित्त्वाद्वृद्धिः ॥ यद्वा । क रोति । ण्वुल् । प्रत्ययस्थादितीत्त्व म् ॥

कारितः । चि । कुर्वन् प्रेरितः कारित इत्युच्यते । कराया इतिभाषा ॥

कारिता । स्त्री । कारिकायाम् । कारि ताद्वृद्धौ । अधिकसूद इतिभाषा ॥ यथा । ऋणिकेनतुयावृद्धिरधिका सम्प्रकीर्त्तिता । आपत्कालकृतानि त्यं दातव्यासा तुकारिता ॥ इति कात्यायनः ॥

कारी । स्त्री । कारिकायाम् । कटुपत्रि कायाम् ॥ कण्टकारी आकर्षकारी त्यपादिधा ॥

कारीरम् । न । भस्मनि ॥ करीरस्या वयवे । काष्ठे ॥ टींट इतिप्रसिद्ध क रीरफले । तत्पुष्पे ॥ फलंकरीरस्य हि बीजवर्जितं संस्कारितं सोदक भाजनेषु । सुचिक्कणोवेष्टितं सुग न्धितं सन्धानरीत्यासुधियाविपाचि तम् ॥ कारीरकटुकङ्गाहि फलम् पणंकचिप्रदम् । कफपित्तकरङ्कि ञ्चितकषायंवातहृद्दम् ॥ अस्यकुसु मगाकस्तु । कारीरकुसुमंसुधर्म निर्हितंसहारिणा संयुतं सपाहेन विपाचितं सलवणं हिङ्गवाद्यतैलेभृ

शम् । चिरन्तनकृतरसुकाञ्जिकमथो सदैसवारान्वितं भोक्ता केनसमर्च्चितः प्रतिदिनं श्रीपार्वतीशः स्वयम् ॥ कारीरङ्कुसुमम्भेदि कटुकं कफनाशनम् । पित्तकृद्रुचिरं भव्यं कषायंपथ्यदम्भृशम् ॥ कारीरङ्कुसुमंकण्ठंशीतलङ्कुल्मनाशनम् ॥ करीरस्यावयवोविकारोवा । अण् । पलाशाद्यञ्वा ॥

कारीरी । स्त्री । वृष्ट्यादिफले यागविशेषे ॥

कारीषम् । न । शुष्कगोमयसमूहे । बिटौरा उपलौँकाढेर इतिभाषा ॥ करीषाणां समूहः । भि० अण् ॥

कारुः । त्रि । शिल्पिनि ॥ कारयित्वातु कर्माणिकारुंपश्चान्नवञ्चयेदिति कूर्मपुराणम् ॥ कारके ॥ पुं । विश्वकर्मणि ॥ शिल्पे ॥ करोति । डुकृञ्० । कृवापेत्युण् ॥

कारुकः । त्रि । सूपकारादिशिल्पिनि ॥ स्वार्थेकः ॥

कारुककर्म्म । न । सूपकारादीनाङ्कर्मणि ॥ यैः कर्मभिः प्रचरितैः शुश्रूष्यन्तेद्विजातयः । तानिकारुककर्माणि शिल्पानिविविधानिच ॥

कारुचौरः । पुं । सन्धिचौरे ॥

कारुजः । पुं । करभे । गजार्भके ॥ फेने ॥ वल्मीके ॥ नागकेशरे ॥ गैरिके ॥ शिल्पिनां चित्रे ॥ स्वयञ्जाततिले ॥

कारुणिकः । त्रि । दयालौ ॥ करुणाशीलमस्य । शीलमिति ठक् । करुणा-प्रयोजन मस्यवा । प्रयोजनमिति ठक् ॥

कारुण्डी । स्त्री । जलौकायाम् ॥

कारुण्यम् । न । परदुःखदुःखित्वे । करुणायाम् ॥ करुणः करुणावान् तस्य भावः । ब्रा० ष्यञ् ॥

कारुषः । पुं । सुधन्वाचार्य्ये । विजन्मनि ॥

कारूषाः । पुं । करूषदेशवासिषु । वृषद्गृहेषु ॥ बहुवचनान्तोयम् ॥

कारोत्तरः । पुं । सुराग्रभागे । सुरामण्डे ॥ कूपे ॥ त्रि । कार्य्यक्षमे ॥ कारेण क्रियया उत्तरः ॥

कार्क्कन्धवम् । न । कर्कन्ध्वाविकारे ॥ तदवयवे ॥ बिल्वाद्यण् ॥

कार्क्कश्यम् । न । कठोरतायाम् ॥ कर्कशस्यभावः । ष्यञ् ॥

कार्णाटः । पुं । कर्णाटदेशे ॥ स्वा० अण् ॥

कार्त्तवीर्य्यः । पुं । चन्द्रवंशीयकृतवीर्य्यराजपुत्रे । अर्जुने । हैहये । हरेश्चावतारे ॥ अस्यध्यानम् । उद्यत्सूर्य्यसहस्रकान्तिरखिलक्षोणीधवैर्म-

न्दितोहस्तामांग्रतपष्यकेनतु दधन्ना पानिषुं स्तावता । कर्..हाटकमाल यापरिवृतश्चक्रावतारोहरे: पाया तस्यन्दनगोवर्णा भवसन: श्रीकार्त्तवीर्योन्नृप: इति ॥ जैनराजचक्रवर्त्तिविशेषे । सुभूमे ॥ कृतवीर्यस्यापत्यम् । अण् ॥

कार्त्तस्वरम् । न । स्वर्णे । हेमनि ॥ कृतस्वरे आकारविशेषे भवम् । अण् ॥ कृताः पठिताः स्वरा येन तस्येवा इदम् । शेषइत्यण् ॥ धुस्तूरे ॥

कार्त्तान्तिकः । पुं । दैवज्ञे । मौहूर्त्तिके । ज्योतिर्विदि ॥ कृतान्तंवेत्ति । क्रतूक्थादिसूत्रान्ताट्ठक् ॥

कार्त्तिकः । पुं । स्कन्दे । कार्त्तिकेये ॥ ऊर्ज्जे । शरदृतोर्द्वितीयेमासे । बाहुले ॥ ऋतुजातस्यफलम् । इष्व: कये विक्रयणे धनाढ्य: स्याद्यावद्रूकोऽखिलकोशरूप: । य: कार्त्तिके कार्त्तिकरूपधारी जातो भवेद् युद्धविशारदश्चेति ॥ वर्षविशेषे । सच कृत्तिकारोहिण्योरेकतरस्मिन् वृहस्पतेरस्तोदयैकतरसम्बन्धे भवतीति मलमासतत्त्वम् ॥ कार्त्तिकी पौर्णमास्यस्मिन् । विभाषा फाल्गुनीति पाक्षिकोऽण् ॥

कार्त्तिकिकः । पुं । कार्त्तिकमासे ॥ कार्त्तिकी पौर्णमास्यस्मिन् । विभाषा-फल्गुनी श्रवणा कार्त्तिकी चैत्रीभ्य: । इतिठक् ॥

कार्त्तिकी । स्त्री । कार्त्तिकपौर्णमास्याम् ॥ कृत्तिकया युक्ता पौर्णमासी । नक्षत्रेण युक्त: काल: इत्यण् । ततोङीप् ॥

कार्त्तिकेयः । पुं । कुमारे । महासेने ॥ कृत्तिकानामपत्यम् । तत् पालितत्वात् । स्त्रीभ्योढक् ॥ अस्यध्यानं यथा । कार्त्तिकेयं महाभागं मयूरोपरि संस्थितम् । तप्तकाञ्चनवर्णाभं शक्तिहस्तंवरप्रदम् ॥ द्विभुजं शत्रुहन्तारं नानालङ्कारभूषितम् । प्रसन्नवदनं देवं सर्वसेनासमावृतमिति ॥

कार्त्तिकेयप्रसूः । स्त्री । दुर्गायाम् ॥

कार्त्तिकेयवनम् । न । शरवणे ॥

कार्त्तिकोत्सवः । पुं । कौमुदाम् । कार्त्तिक्यां पूर्णिमायाम् ॥ दीपोत्सवतिथौ ॥

कार्त्स्न्यम् । न । साकल्ये ॥ कृत्स्नस्य भावः । ष्यञ् ॥

कार्प्पटः । पुं । अर्थिनि । याच्ञायाम् ॥ कार्य्यिणि । कार्य्यार्थिनि । उम्मेदवार दरवारी इति पारस्यभाषा ॥ इति हेमचन्द्रः ॥ वस्त्रे ॥ स्वा० वस्त्र ॥

कार्प्पटगुप्तिका। स्त्री। भोला भोली बटुवा इत्यादिभाषा प्रसिद्धे॥

कार्पटिकः। पुं। मर्मज्ञे॥ तीर्थसेविनि॥

कार्प्पण्यम्। न। कृपणतायाम्। दैन्ये। उचितव्ययाकरणेनापि धनरक्षणेच्छारूपे॥ अनात्माध्यासवत्त्वे॥ कृपणस्यभावः। ष्यञ्॥

कार्प्पासम्। न। कार्पासीफले॥ तूले॥ त्रि। कार्पासीवस्त्रादौ। बादरे॥ कार्पास्याः विकारः फलम्। अवयवेचेत्यण्। तस्यफले लुक्॥ कर्पासस्य विकारः। तस्यविकारइत्यण्। बिल्वाद्यणवा॥

कार्प्पासकः। पुं। कार्पासिकायाम्। तुण्डिकेर्याम्॥ कार्पसकोलघुः कोष्णोमधुरोवातनाशनः। तत् पलाशं समीरघ्नं रक्तकृन्मूत्रवर्द्धनम्॥ तत्कर्णपिडकानादपूयस्रावविनाशकृत्। तद्बीजंस्तन्यदंवृष्यंस्निग्धंकफकरंगुरु॥

कार्प्पासधेनुः। स्त्री। दानार्थं कर्पासनिर्म्मितायां धेनौ॥

कार्प्पासनासिका। स्त्री। तर्क्कौ। तकुआ इतिभाषा॥

कार्प्पासिका। स्त्री। तुण्डिकेर्य्याम्॥

कार्प्पासी। स्त्री। कार्पासवृक्षे। बदरायाम्। समुद्रान्तायाम्॥ करोतिक्रियतेवा। कृञः पासः। पृ०। जातित्वात् गौरादित्वाद्वा ङीष्॥ यद्वा। कर्पासोऽस्त्यस्याः प्रज्ञाद्यण्। ङीप्॥

कार्म्मः। त्रि। कर्मशीले। कर्मसुफलमनपेक्ष्य प्रवृत्ते॥ कर्मशीलः। छत्रादित्वाण्णः। कार्मस्ताच्छील्यइतिटिलोपः। स्त्रियां कार्मी॥

कार्म्मणः। त्रि। कर्मठे। कर्मकुशले॥ न। कामण इतिप्रसिद्धे मूलकर्मणि। औषध्यादिमूलेनत्रासनोच्चाटनस्तम्भनवशीकरणादिकर्मणि॥ मन्त्रतन्त्रादियोजने॥ वाचिकंश्रुत्वाक्रियमाणे कर्मणि॥ योगविद्यायाम्॥ कर्मैव कार्मणम्। तद्युक्तात्कर्मणोण॥

कार्म्मिकः। त्रि। विचित्रवस्त्रादौ॥ इतिमिताक्षरा॥

कार्म्मुकः। पुं। वंशे। वेणौ॥ श्वेतखदिरे॥ भिज्झले॥ महानिम्बे॥ न। इष्वासे। धनुषि॥ त्रि। कर्मठे। कर्मक्षमे॥ कर्मणे प्रभवति। कर्मणउकञ्॥

कार्य्यम्। न। हेतौ॥ प्रयोजने॥ यथा। कार्यार्थिनः कुतोगर्वइति॥ वैयाकरणानामादेशप्रत्ययागमेषु॥ सन्निवेशविशेषवतिविनश्वरेशरीरे॥

तार्किकमते प्रागभावप्रतियोगिनि घटपटादिरूपे विकारे ॥ कार्य्यं प्रति कारणं त्रिविधम् । समवायिकारणम् १ यथा घटकार्य्यं प्रति कपालम् । असमवायिकारणम् २ यथा घटकार्य्यं प्रति कपालसंयोगादि । निमित्तकारणम् ३ यथा घटं प्रति दण्डचक्रादीति ॥ कार्य्याणां नियोगविकल्पसमुच्चया भवन्ति । अनेनैवोपायेन नान्येनेति नियोगः । अनेन वाऽनेन वेति विकल्पः । अनेन चेति समुच्चयः ॥ विवादे ॥ यथा । यस्मात् कार्य्यसमारम्भश्चिरात्तेन विनिश्चितः । तस्मान्न लभते कालमभियुक्तस्तु कालभाक् ॥ इति कात्यायनः ॥ अपूर्व्वे ॥ यथा । विधिप्रत्ययस्य कार्य्ये शक्तिरिति मीमांसकाः ॥ त्रि । सम्पादनीये । कर्त्तव्ये ॥ क्रियते इति । डुकृञ् । विभाषा कृवृषोरिति क्यब्भावे ऋहलोर्ण्यत् । वृद्धिः ॥

कार्य्यकुशलः । त्रि । कर्म्मक्षमे । कर्म्मठे ॥

कार्य्यता । स्त्री । कार्य्यत्वसङ्गतौ ॥ भावे तल् ॥

कार्य्यत्वम् । न । कार्य्यतासङ्गतौ ॥ अभूत्वाभाविव्वे ॥ भावे त्वः ॥

कार्य्यपुटः । पुं । चपणे ॥ उन्मत्ते ॥ अनर्म्मकरे ॥

कार्य्यप्रद्वेषः । पुं । आलस्ये ॥

कार्य्या । स्त्री । कारीवृक्षे ॥

कार्य्यी । त्रि । यस्य निर्द्दिश्यते कार्य्यं तस्मिन् ॥ कर्म्मार्थिनि ॥

कार्शानवः । त्रि । आग्नेये ॥ कृशानोरिदम् । अण् ॥

कार्श्मरी । स्त्री । काश्मरीवृक्षे । गाम्भार्य्याम् ॥

कार्श्यः । पुं । कार्श्ये । सालवृक्षे ॥ कर्च्चूरे ॥ लकुचे ॥ न । कृशत्वे ॥ कृशस्य भावः । वर्णदृढादिभ्यः ष्यञ्चेति ष्यञ् ।

कार्षः । पुं । कर्षके ॥ कृषिः शीलमस्य । छत्रादिभ्यो णः ॥

कार्षकः । पुं । कर्षके ॥ कर्षति । कृष० । कृषेर्वृद्धिश्चोदीचामिति क्वुन् ॥

कार्षापणः । पुं । न । कार्षिके । रजतरूप्ये ॥ षोडशपणे ॥ ताम्रिकेपणे ॥ कार्षापणस्तु विज्ञेयस्ताम्रिकः कार्षिकः पणः । इति मनूक्तेः ॥ कार्षस्यायम् । तस्येदमित्यण् । आपणनम् । पण० । निर्त्यं पणः परिमाणे इत्यप् । गोचरसञ्चरेति घो वा कार्षस्य कार्षेण वा आपणः ॥

कार्षिः । स्त्री । कृषिकर्त्तौ ॥ कृषति । कृष० कृषेर्वृद्धिश्चेति इन् ॥

कार्षिकः । पुं । कार्षापणे । रूप्यमाने

॥ कृषके । इति हेमचन्द्रः ॥ कर्षस्य अयम् । अध्या० ठञ् ॥ गांङ्गीयपलचतुर्थभागे ॥

कार्ष्णाजिनिः । पुं । ऋष्यन्तरे ॥

कार्ष्णायसम् । न । कृष्णायसो विकारे ॥ अण् ॥

कार्ष्णिः । पुं । प्रद्युम्ने । मकरध्वजे ॥ कृष्णस्यापत्यम् । अतइञ् ॥

कार्ष्णी । स्त्री । शतावर्याम् ॥

कार्ष्यः । पुं । सखुआ इति प्रसिद्धे सालवृक्षे ॥ कृषति । कृष० । इगुपधेतिकः । चतुर्वर्णादित्वात् स्वार्थे ष्यञ् ॥

कालम् । न । लोहे ॥ कक्कोलके ॥ कालीयके ॥ चि । कृष्णगुणवति ॥

कालः । पुं । यमे । दण्डधरे ॥ कृष्णवर्णे ॥ मृत्यौ । यथा । सर्वस्वं वलिमधो नयसि च्छलेन प्राणप्रियां जनकजां विपिने जहासि । संवर्धयादवकुलं स्वयमेव हंसि कस्त्वां भजेद्यदि हकालभयं न हि स्यादिति ॥ महाकालशिवे ॥ शनौ ॥ कासमर्दे ॥ रक्तचित्रके ॥ राले ॥ कोकिले ॥ गुणचोभके ॥ कालदण्डयोगे ॥ निमेषाद्यभिमानिन्यां देवतायाम् ॥ क्षणदण्डमुहूर्त्तप्रहरदिनरात्रिपक्षमासायनवत्सरादौ । दिष्टे । अनेहसि । समये ॥ यथा । प्रत्यर्थी लभते कालं व्यहं सप्ताहमेव च । अर्थी तु प्रार्थयन् कालं तत्क्षणादेव हीयते ॥ क्वचित् प्रत्यर्थी कालं न लभते । यथाह याज्ञवल्क्यः । साहसस्तेयपारुष्यगोभिशापात्यये स्त्रियाम् । विवादयेत् सद्य एव कालोऽन्यत्रेच्छया स्मृत इति ॥ स च सर्वाधारः सर्वकार्यनिमित्तकारणमादित्यादिक्रियाप्रचयरूपः ॥ अनादिनिधनः कालो रुद्रः सङ्कर्षणः स्मृतः । कलनात् सर्वभूतानां स कालः परिकीर्त्तितः ॥ अतीतादिव्यवहारहेतुः कालः स चैको नित्यो विभुश्च । जन्यानां जनकः कालो जगतामाश्रयो मतः । परापरत्वधीहेतुः क्षणादिः स्यादुपाधितः ॥ अस्य गुणाः । सङ्ख्या १ परिमितिः २ पृथक्त्वम् ३ संयोगः ४ विभागः ५ । इति भाषा प० ॥ कालश्च वैशेषिकाभिमत एकः स न अनागतादिव्यवहारभेदं प्रवर्त्तयितुमर्हतीति तस्मादयं यैरुपाधिभेदैरनागतादिभावं प्रतिपद्यते सन्तु त एवोपाधयोऽनागतादिव्यवहारहेतवः कृतमन्तर्गडुना कालेनेति साङ्ख्याचार्याः । तस्मान्न कालरूपतत्त्वान्तराभ्युपगम इति ॥ लिङ्गादिविषया

भूतभविष्यद्वर्त्तमानाख्यः कालाइति वैयाकरणाः ॥ कालेऽर् भगवद्विभूतिः । कालः कलयतामहम् । कलयतां सङ्ख्यानं कुर्वतांमध्ये ॥ क्रियाशक्त्युपहितः सर्वस्य संहर्त्तापरमेश्वरः कालः ॥ अहमेवाक्षयःकालः । अक्षयकालाभिमान्यऽक्षयः परमेश्वराख्यःकालः ॥ कलनात् सर्वभूतानां ब्रह्मादीनांनिमेषतः । कालशब्देन निर्दिष्टो ह्यखण्डानन्दअद्वयः ॥ कलयत्यायुः । कलसङ्ख्याने । पचाद्यजन्तात् प्रज्ञाद्यण् ॥ कल्यते । कलसङ्ख्याने शब्दे च । कर्मणिघञ् ॥ कालयति सर्वमिति वा । कलप्रेरणे । णयन्तात्पचाद्यच् ॥ यद्वा । काल्यते । कालउपदेशे । घञ् ॥ यस्याऽहःप्रथमं रूपमरूपस्यतथानिशा । सन्ध्याच परमेशस्य तस्मै कालात्मनेनमः ॥

कालकः । पुं । जटुले । जतुके । पिप्रा । देहस्थचिह्नविशेषे । लसन इति भाषा ॥ अलगर्द्दे ॥ न । कालशाके ॥ यकृति ॥ अनित्ये वर्णे रक्तेचार्थे कालाच्चेतिकन् ॥ कालकः पटः कालिकाशाटी कालकमुखम् ॥ कालयति । कलक्षेपे । ण्वुल् ॥

कालकटङ्कटः । पुं । शिवे ॥

कालकण्ठः । पुं । शिवे ॥ पीतसारे ॥ मयूरे ॥ खञ्जने ॥ कलविङ्के ॥ दात्यूहे ॥ कालःकृष्णवर्णः कण्ठो यस्य सः ॥ काले प्रावृषिकण्ठो ध्वनिरस्यवा ॥

कालकण्ठकः । पुं । दात्यूहपक्षिणि ॥ कालकण्ठ ॥ कालःकण्ठोऽस्य । कप् ॥ स्यात्° कन्वा ॥

कालकन्दकः । पुं । जलसर्पे ॥

कालकन्या । स्त्री । जरायाम् ॥ कालस्यकन्या ॥

कालकर्णिका । स्त्री । अलक्ष्म्याम् ॥ कालस्यकर्णिका ॥

कालका । स्त्री । कालकेयनाम्नोऽसुरगणस्यजनन्याम् ॥

कालकालः । पुं । सदाशिवे । देवदेवे ॥

कालकीलः । पुं । } कोलाहले ॥
कालकीलकः । पुं ॥ }

कालकुष्ठम् । न । पर्वतीयमृत्तिकाविशेषे । कङ्कुष्ठे । विरङ्गे ॥

कालकूटम् । न । विषे ॥ वेगे ॥ पुं । न । स्थावरेतरविषविशेषे ॥ देवासुररणेदेवैर्हतस्यपृथुमालिनः । दैत्यस्यरुधिराज्जातस्तरुरश्वत्थसन्निभः ॥ निर्यासःकालकूटाख्यमुनिभिः परिकीर्त्तितः । सोऽहिक्षेत्रेशृङ्गवेरेकोङ्कणे मलये भवेत् ॥ कालमपि

कूटयति। कूटपरिदाहे। चुं०। कर्मण्यण्॥ कालस्यकर्मणो मृत्योर्वाकूटोराशिरिवेति वा॥

कालकृत्। पुं। सूर्ये॥ कालंकरोति। डुकृञ्०। क्विप्। तुक्॥

कालकृतः। पुं। सूर्ये॥ त्रि। कालजाते॥ यथा। सर्वञ्कालकृतमन्ये कालोहि बलवत्तरः। इतिपु॥

कालकेशी। स्त्री। नील्याम्॥

कालखञ्जनम्। न। यकृति॥ इतिहेमचन्द्रः॥

कालखञ्जः। पुं। महानरकविशेषे॥

कालखण्डम्। न। दक्षिणकुक्षिस्थे मांसखण्डे। यकृति॥ कालञ्चतत्खण्डञ्च॥

कालग्रन्थिः। पुं। वत्सरे॥

कालघण्टः। पुं। योगविशेषे॥ यथा। षष्ठींशीतांशुवारे परिहर दशमीं सप्तमीम्भार्गवेपि अष्टम्यांदेवपूज्यं बुधदिननवमीं सौरिवारंदशम्याम्। एकादश्याञ्चभौमं दशशतकिरणेवर्जयेद्वादशीञ्च सर्व्वारम्भं न कुर्य्याज्जनयतिविपदं कालघण्टोहियोगः॥ इति॥

कालङ्कतः। पुं। कालकासुन्दे इतिगौडभाषाप्रसिद्धे कासमर्दे। कसौंदी इतिभाषा॥

कालचक्रम्। न। कालस्वरूपे चक्रे॥ यथा। कालोद्विविधोऽवसर्पिण्युत्सर्पिणीषुभेदतः। सागरकोटिकोटीनांविंशत्यास समाप्यते॥ अवसर्पिण्यांषडरा उत्सर्पिण्यांतएवविपरीताः। एवंद्वादशभिररैर्विवर्त्ततेकालचक्रमिदम्॥ इतिहेमचन्द्रः॥ वत्सरस्वरूपे॥

कालचिन्तकः। पुं। ज्योतिर्विदि। दैवज्ञे॥

कालज्ञः। पुं। कुक्कुटे॥ त्रि। अस्यायङ्कालइतिविदुषि॥ वहेदमित्रंस्कन्धेन यावत्कालविपर्य्ययः। तमेवचागते काले भिन्द्याद्घटमिवाश्मना॥ कालं जानाति। ज्ञा०। कः॥

कालञ्जरः। पुं। योगिचक्रस्यमेलके॥ भैरवे। शिवे॥ पर्वतविशेषे॥ देशविशेषे॥ काल्याःस्थाने सिद्धपीठे॥

कालञ्जरा। स्त्री। } चण्ड्याम्॥
कालञ्जरी। स्त्री। }

कालतालः। पुं। तमालवृक्षे॥

कालतिन्दुकः। पुं। काकेन्दौ। कुपीलुके॥

कालदण्डः। पुं। योगविशेषे॥ कालस्यदण्डे॥

कालधर्म्मः। पुं। मृत्यौ॥ समयस्वभावे॥ कालस्य धर्मः॥

कालनियोगः । पुं । दै॰ आयाम् ॥ कालस्य नियोगः । कालकृतोवा नियोगः ॥

कालनिर्य्यासः । पुं । गुग्गुलौ ॥

कालनेमिः । पुं । राक्षसविशेषे ॥ हिरण्यकशिपुपुत्रे । दैत्यविशेषे ॥

कालनेमी । पुं । कालनेमौ ॥

कालनेमिनिहा । पुं । श्रीपतौ । विष्णौ ॥ कालनेमिंनिजघानेति ॥

कालनेमिरिपुः । पुं ।
कालनेमिहा । पुं ।
कालनेम्यरिः । पुं । } विष्णौ ॥

कालपर्णः । पुं । तगरवृक्षे ॥

कालपालकम् । न । कङ्कुष्ठमृदि ॥

कालपाशः । पुं । यात्रायां वर्जनीयविशेषे ॥ उत्तरादिषु पूर्वान्तदिक्षु सूर्यादितः क्रमात् । काल स्तत्सम्मुखे पाशो निशायान्तु विपर्ययः ॥ सम्मुखस्थौ कालपाशौ यात्रायान्तुविवर्जयेत् ॥

कालपीलुकः । पुं । कुपीलौ ॥

कालपुच्छः । पुं । मृगविशेषे ॥ गुणै रेणुसमः कालपुच्छो मुनिभि रीरितः ॥

कालपुरुषः । पुं । यमसहाये ॥ ज्योतिश्शास्त्रे ॥ यथा । किन्त्वस्य कालपुरुषाख्यमहार्णवस्य गच्छेत् कदाचि दन्त्वषिर्मनसापि पारम् । इति ॥ नराणां शुभाशुभज्ञानार्थं जन्मलग्नादिद्वादशराशिकल्पिते ज्योतिश्शास्त्रप्रसिद्धे पुरुषाकारे ॥

कालपृष्ठः । पुं । मृगविशेषे ॥ कङ्कपक्षिणि ॥ न । कोदण्डमात्रे । धनुर्मात्रे ॥ कर्णचापे । कर्णस्य पृथासनयस्य धन्वनि ॥ कालो यम इव पृष्ठ मस्य । कालवर्णं वा पृष्ठ मस्य ॥

कालपेषी । स्त्री । श्यामलतायाम् ॥

कालप्रभातम् । न । शरदृतौ ॥ इति त्रिकाण्डशेषः ॥

कालभाण्डिका । स्त्री । मञ्जिष्ठायाम् ॥

कालमानः । पुं । कृष्णार्जके । कृष्णतुलस्याम् ॥ राजनिर्घण्टे कालमाल इति पाठः ॥

कालमुष्कः । पुं । घण्टापाटलिवृक्षे ॥

कालमूलः । पुं । रक्तचित्रके ॥

कालमेघः । पुं । श्यामलेसघनेवने ॥

कालमेशिका । स्त्री । कालमेष्याम् ॥ काले मिश्यते । मिशशब्दे । कर्मणिघञ् । गौ॰ ङीष् । स्वार्थे कन ॥

कालमेषी । स्त्री । कालमेषिकायाम् । मञ्जिष्ठायाम् ॥ त्रिवृति ॥ सोमराज्याम् ॥ कालंवर्णं मिषति । मिष स्पर्द्धायाम् । कर्मण्यण् । गौरा

इत्यस्मान् ङीष् ॥

कालयुक्तः । पुं । वत्सरे ॥ यथा । गोम ध्योविनश्यन्तियेचान्येमटनर्त्तकाः । वासवोवर्षते देवियस्यच नदिका यते ॥ तिलसर्षपमाषादिकार्पासा नां महार्घता । गोमहिष्यः सुवर्णा नि कांस्यताम्रादिमेषतः ॥ तत्सर्वं- देविविक्रीयकर्त्तव्योधान्यसञ्चयः । तेन धान्येन लोकोऽयं निस्तरिष्यति दुर्दिनम् ॥ पार्थिवामोघका हीनाः कालयुक्ते प्रपीडिताः ॥ इति ॥

कालरात्रिः । स्त्री । सर्वभूतापहारिण्यां महुदेव्याम् ॥ सर्वमारकस्यापिका लस्य रात्रिर्नाशिका । प्रलयेकाल स्यापिनाशात् ॥ कालरात्रिर्यमभगि नीतिभावप्रकाशः ॥ कल्पान्तरात्रौ ॥ भीमरथ्याम् ॥ निशाविशेषे । दी पावल्याम् ॥ दीपालीतुयाप्रोक्ता कालरात्रिस्सामतेस्यागम वचना त् ॥ दुर्गायाः शक्तिविशेषे ॥ दैत्यन्नि मप्रलये ऽपीतिकश्चित् ॥ कालः सं हारोमरणं तदुपलक्षिता रात्रिः ॥

कालवृक्षः । पुं । कालास्थिवृक्षे ॥

कालवचनम् । न । विरुत्लवणे ॥

कालशीरम् । न । तिला इति गौड भाषाप्रसिद्ध कृष्णाबले । बकुले । सी सके ॥

कालवित् । पुं । ज्योतिर्विदि ॥ ज्योति र्विदि कालः परमार्थ इत्याह । त न । कालैक्ये मुहूर्त्तादिव्यवहारा योगात् । तथात्वेपि न स्वातन्त्र्य म् । अन्यविषयत्वेन प्रतीतेः । उदय कालादंस्यादिनाक्रियाधर्मत्वेन प्रती तेः स्फुटत्वात् । नचक्रियाधर्मत्वं कालेपितदुत्पत्तिदर्शनात् । अन्य थाकालानवच्छिन्नत्वेनक्रियानित्य त्वापातात् ॥ त्रि । अवसरज्ञे ॥

कालविभक्तिः । स्त्री । मासर्त्त्वयनादौ ॥

कालवृन्तः । पुं । कुलत्थवृक्षे ॥

कालवृन्ती । स्त्री । पाटलावृक्षे ॥

कालवेला । स्त्री । क्रियानर्हकालवि शेषे ॥ यथा । पञ्चविधुवृक्षिनगेन्द्र वेदहिग्दस्तिनस्यापिदिवा ऽथरात्रौ । षट्तूर्यरामाग्निशराब्धिचन्द्रनागा स्तुथ्यादिषुकालवेला इति ॥ का लस्यशनेस्तत्सवत्रार्द्धकूपा वेला ॥ इतिदीपिका ॥

कालशाकम् । न । नाडिकम् शाकशा कम् कालकमितिपर्यायप्रसिद्ध शाक विशेषे । नरिका नरचा इतिगौड भाषा ॥ कालशाकंसरं रुच्यं वातकृ त्कफशोफहृत् । बल्यंरुचिकरं मेध्यं रक्तपित्तहरंहिमम् ॥

कालशालिः । पुं । कृष्णशालौ ॥

कालमेयम् । न । गोरसे । घोले ॥ कलश्याम् मन्थनपात्रे ः म् । इति कुचिश्लखिनस्थस्य हेर्ढञ् ॥

कालसंरोधः । पुं । चिरकालावस्थाने ॥

कालसर्पः । पुं । कृष्णसर्पे । महाविषे ॥

कालसारः । पुं । कृष्णसारे मृगे ॥ न । पीतचन्दने । कालानुसार्ये । कालिया इतिगौडभाषा ॥

कालसूत्रम् । न । अयुतयोजनपरिमण्डले ताम्रमयेसमसमदेशे उपर्यधस्तादग्न्यर्काभ्यामतितप्यमाने नरके ॥ कृत्तांगपक्षापच्छेदनरूपेन रके ॥

कालसेयम् । न । घोले ॥

कालस्कन्धः । पुं । तमालवृक्षे ॥ तिन्दुकवृक्षे ॥ जीवकद्रुमे ॥ दुग्धखदिरे ॥ उदुम्बरे ॥ कालः स्कन्धो यस्य ॥

कालहानिः । स्त्री । विलम्बे ॥

कालहीनः । पुं । लोभे ॥

काला । स्त्री । कृष्णत्रिवृतायाम् ॥ कालयति । कलविक्षेपणे । गत्यन्तः । पचाद्यच ॥ मञ्जिष्ठायाम् ॥ नीलिकायाम् ॥ कल्पते । कलक्षेपे । कर्मणि घञ् ॥ कृष्णजीरके ॥ अश्वगन्धायाम् ॥ पाटलावृक्षे ॥ कालियाकडा इतिगौडभाषाप्रसिद्धे कुलिकवृक्षे ॥ कालोवर्णोऽस्यास्ति । अर्शआद्यच ॥

गौर्याम् ॥ वर्गाद्याविषयायां ज्ञानपदेतिस ङीष ॥

कालाक्षरिकः । त्रि । शिक्षिताक्षरे ॥

कालाख्या । स्त्री । नवविधासु तुष्टिषु तृतीयायाम् ॥ यथा । प्रव्रज्यापिन सद्योनिर्वाणदेति सैवकालपरिपाकमपेक्ष्यसिद्धिंतेविधास्यति अलमुत्तातयेत्युपदेशे यातुष्टिः साकालाख्या ओघ उच्यते ॥

कालागुरु । न । कृष्णागुरुणि ॥ कालञ्चतत् अगुरुच ॥ अयंप्राग्ज्योतिषे भवतीतिप्रसिद्धिः ॥

कालाग्निरुद्रः । पुं । संहारकारिरुद्रे ॥

कालाग्निः । । पञ्चमुखे रुद्राक्षे ॥

कालाङ्गः । पुं । कात्रेयप्रभेदे ॥

कालाङ्गम् । न । कालपुरुषस्याङ्गे ॥ यथा मेषः शिरो वृषोवक्त्रं मिथुनं बाहुयुग्मकम् । कर्कटोहृदयञ्चैवसिंहस्तूदरमेवच ॥ कन्याकटिस्तुलावस्तिर्वृश्चिकोगुह्यमेवच । धनुरूरूमृगोजानुकुम्भोजङ्घेप्रकीर्त्तिते ॥ मीनः पादद्वयञ्चैव कालाङ्गानियथाक्रमम् ॥ इतिकालनरस्याङ्गसदसद्ग्रहयोगतः । पुंसामपितदङ्गेषु शुभाशुभफलंवदेदिति ॥

कालाञ्जनी । स्त्री । नीलाञ्जन्याम् । रेचन्याम् ॥

कालातीत: । पुं । कालात्ययापदिष्टे ॥ कालातिक्रमणे ॥ कालस्यअतीतम् ॥ त्रि । अतीतकाले ॥

कालात्ययापदिष्ट: । पुं । कालातीते । बाधितहेतौ ॥ कालस्यसाधनकालस्य अत्ययेअभावे अपदिष्ट: प्रयुक्तोहेतु: एतेनयस्यहेतो: साध्याभाव:प्रमाणान्तरेण सिद्ध:सकालात्ययापदिष्ट: । यथा । वह्निरनुष्ण: कृतकत्वात् । अत्रानुष्णत्वंसाध्यंतदभाववुष्णत्वम् तत्स्पर्शेन प्रत्यक्षेणगृह्यते इति ॥

कालामल: । पुं । प्रलयाग्नौ ॥

कालानुनादी । पुं । भ्रमरे । रोलम्बे ॥ कलविङ्के ॥ कपिञ्जले ॥

कालानुशारिवा । स्त्री । तगरपादिके । तगरमूल इति भाषा ॥ शीतल्याम् । शिउलीछोप इति गौडभाषा ॥

कालानुसारकम् । न । तगरे ॥ पीतचन्दने ॥

कालानुसारि: । पुं । शैलेये । शैलजनामगन्धद्रव्ये ॥

कालानुसार्य्य: । पुं । न । शैलेये ॥ कालीयके । गौडभाषया कालियानाम पीतवर्णसुगन्धिकाष्ठे ॥ शिंशपावृक्षे ॥ तगरे ॥ कालेनअनुस्रियते । स्त्र गतौ । कर्म्मणिण्यत् ॥

कालानुसार्य्यकम् । न । शैलेये ॥

कालान्तरविष: । पुं । मूषिकादौ ॥

कालाप: । पुं । सर्पभोगे ॥ राक्षसे ॥ त्रि । कलापव्याकरणज्ञे ॥

कालापकम् । न । चतुर्णां श्लोकानां समन्वये ॥

कालायसम् । न । लौहे ॥ कालञ्चतत् अयश्च । अनोऽश्मायः सरसां जातिसंज्ञयोरितिटच् ॥

कालायीनम् । न । कलायानांभवनेक्षेत्रे ॥ कलायानाम्भवनंक्षेत्रम् । धान्यानाम्भवनेक्षेत्रेखञ् ॥

कालाशुद्धि: । स्त्री । शुभकर्म्मानर्हसमये ॥ सायथा । वर्ष्मातिचारद्वादशाहस्तत्र्यंशत्वेगुरुशुक्रयो: । गुरौमकरसिंहस्थे चयमासाधिमासयो: ॥ त्रयोदशदिनेपक्षेगुर्वादित्यैस्तथैवच । लुप्ताब्देत्रिविधोत्पाते कालाशुद्धिरुदाहृतेति ॥

कालिक: । पुं । क्रौञ्चविहगे ॥ न । कालीये । कृष्णचन्दने ॥ न । वैरे ॥ प्रकृष्टोदीर्घ: कालोऽस्य । प्रकृष्टेठञ् ॥ त्रि । कालसम्बन्धिनि ॥ सामयिके ॥ कालेननिर्वृत्त: । निर्वृत्तेऽक्षद्यूतादिभ्य इतिठञ् ॥ कालेभवोवा । कालाठञ् ॥

कालिका । स्त्री । गौर्य्याम् ॥ चण्डिकाभेदे ॥ कार्य्ये ॥ वृद्धिरूपपवृत्ते ॥ क्रमदेयवस्तुमूल्ये ॥ धूसर्य्याम् ॥ नवमेघे ॥ पटोलमूलायाम् ॥ रोमाल्याम् ॥ मांस्याम् ॥ काक्याम् ॥ शिवायाम् ॥ मेघावलौ ॥ स्वर्णादिदोषे ॥ सुरायाम् ॥ क्षीरकीटे ॥ काकोल्याम् ॥ श्यामाख्यविहगे ॥ प्रतिमासीयवृद्धौ ॥ यथा । प्रतिमासंस्रवतिया वृद्धिः साकालिकामतेतिनारदः ॥ कुज्झटिकायाम् ॥ हिमाद्यभवायां शिशिरायां हरीतक्याम् । सागन्धयोगकरणे प्रशस्ता भवति ॥ कालोवर्णः समयश्चास्त्यस्याः । अत इनिठनाविति ठन ॥ स्वा० कनवा । केण इति ह्रस्वः ॥

कालिकापुराणम् । न । उपपुराणविशेषे ॥

कालिकाव्रतम् । न । अमावास्यायां स्त्रीकर्त्तव्ये भविष्यपुराणोक्तव्रतविशेषे ॥

कालिङ्गः । पुं । भूमिकर्कारौ ॥ हस्तिनि । द्विपे ॥ सर्पे ॥ लोहविशेषे ॥ अस्य लक्षणं यथा । कालिङ्गालिङ्गवान् यःस्यात् घनःश्लक्ष्णाङ्गकोमत इति ॥ कलिङ्गानां राजनि ॥ क्लीव मधर्व्वालहस्वरसमादन ॥ न । कर्व्वादातरवृक्ष इतिख्यातफलविशेषे । सुवर्त्तुले । कालिन्दके ॥ गुणा यथा । कालिङ्गं ग्राहिहृद्यपित्तशुक्रघ्नशीतलं गुरु । पक्वन्तु सोष्णं सक्षारं पित्तलं कफवातजित् ॥ कालिङ्गाः पुं भूम्नि । नीवृति ॥ कलिङ्गदेशमारभ्य पश्चाद्द्रयोजनमग्निके । दक्षिणस्याम् देशानि कालिङ्गाः परिकीर्त्तिताः ॥

कालिङ्गिका । स्त्री । त्रिवृति ॥

कालिङ्गी । स्त्री । राजकर्कव्याम् ॥

कालिदासः । पुं । विक्रमादित्यसभायां नवरत्नमध्यगणिते प्रसिद्धकविविशेषे । मेधारुद्रे ॥ काल्याःदासः । ङ्यापोः संज्ञाछन्दसोर्बहुलमिति ह्रस्वः ॥

कालिनी । स्त्री । आर्द्रानक्षत्रे ॥ इति हेमचन्द्रः ॥

कालिन्दम् । न । } कर्व्वादा इति प्र-
कालिन्दकम् । न । } सिद्धफलविशेषे । कालिङ्गे ॥

कालिन्दी । स्त्री । यमुनायाम् ॥ कलिन्दस्येयम् । तस्येदमित्यण् । ङीप् ॥ रक्तत्रिवृति ॥

कालिन्दीभेदनः । पुं । कालिन्दीकर्षणे बलदेवे ॥ कालिन्द्याः भेदनः ॥

कालिन्दीसूः । स्त्री । सूर्य्यपत्न्याम् । यमुनामातरि ॥

कालिन्दीसोदरः । पुं । यमे ॥ कालि

न्याःसोदरः ॥

कालिमा । पुं । काष्र्ण्ये ॥

कालियः । पुं । कृष्णसर्पविशेषे ॥

काली । स्त्री । शान्तनुराजपत्न्याम् । सत्यवत्याम् ॥ कालिकायाम् ॥ अम्बिकाललाटाविर्भूतायां देव्याम् । क्षीरकीटे ॥ मातृभेदे । उमायाम् । कालसङ्कलनात् कालीत्यागमः ॥ कालकरखायां देव्याम् ॥ नव्यमेघौघे ॥ परिवादे ॥ कालाञ्जन्याम् ॥ तुवर्याम् ॥ त्रिवृति ॥ रात्रौ ॥ वृश्चिकाल्याम् । विछाटी इति गौड भाषा ॥ वह्निजिह्वाविशेषे । कालोवर्णोऽस्त्यस्याः । कालाज्जानपदकुण्डगोणस्थलभाजनागकालनीलेत्यादिनाङीष् ॥

कालीकः । पुं । क्रौञ्चे ॥

कालीची । स्त्री । यमस्यविचारभूमौ ॥ इतित्रिकाण्डशेषः ॥

कालीतनयः । पुं । महिषे ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥

कालीयम् । न । कृष्णचन्दने । हरिचन्दने ॥ कुङ्कुमे ॥ पुं । सर्पविशेषे ॥

कालीयकः । पुं । दारुहरिद्रायाम् ॥ न । गौडभाषया कालिया इति प्रसिद्धे पीतवर्णे सुगन्धिकाष्ठे । जायके । कालानुसार्ये ॥ कृष्णचन्दने ॥ कालीयकं रक्तगुणं विशेषाद्यङ्गनाशनम् ॥ कालस्यवर्णस्याशम् । वृद्धाच्छः । स्वार्थे कन् ॥

कालीयकक्षोदः । कुङ्कुमे ॥

कालुष्यम् । न । मालिन्ये ॥

कालेयः । पुं । दैत्यभेदे ॥ न । कालखण्डे । यकृति ॥ गौडभाषया कालि नामपीतवर्णसुगन्धिकाष्ठे ॥ प्राग्दीव्यतीयेऽर्थे अग्निकलिभ्यांढक्वक्तव्यः इतिढक् ॥

कालेयकः । पुं । दारुहरिद्रायाम् ॥ कुक्कुरे ॥ न । कालीयके । पीतवर्णे सुगन्धिकाष्ठे ॥ कलेरयम् । सर्वत्राग्निकलिभ्यांढक् । स्वा० कन् ॥

काल्पः । पुं । कर्चीरकटी इति प्रसिद्धे द्राविडके । कर्चूरे ॥

काल्पकः । पुं । वेधमुख्ये । कर्चूरके । काल्पे ॥ कल्पेविधौभवः । तत्रभवइत्यण्तस्मात् कन् ॥

काल्पनिकः । त्रि । आरोपिते । कल्पिते । कल्पनाभवे ॥ कल्पनाया आगतः । ठक् ॥

काल्पिकः । त्रि । कल्पोवेदाङ्गम् तदुक्तविधौ ॥

काल्यम् । न । प्रत्यूषे । प्रभाते ॥ कलयितिचेष्टाम् । अघन्यादयश्चेति कलेर्यक् । ततः प्रज्ञाद्यण् ॥ । शीते

॥ त्रि। प्राप्तकाले ॥ कालःप्राप्तोऽस्य। कालाद्यत ॥

काल्यकः। पुं। कर्चूरे। द्राविडके ॥ काले साधुः। तत्र साधुरितियत्। स्वा० कम् ॥

काल्यमानः। त्रि। विचाल्यमाने ॥

काल्या। स्त्री। उपसर्यायाम्। गर्भग्रहणप्राप्तकालायाङ्गवि ॥ कालःप्राप्तोऽस्याः। तदस्यप्राप्तमिति वर्त्तमाने कालाद् यत् ॥

कावचिकम्। न। सनुचिणाङ्गणे ॥ कवचिनांसमूहः। ठञ् कवचिनश्च ॥

कावाटः। पुं। वाक्कलहे ॥ ईषद्वादः ईषदर्थेचेतिकोः कादेशः ॥

कावारम्। न। शैवले ॥ आसमन्तात् वार्यते आच्छाद्यतेऽनेन। वृञभ्चुरादेः पुंसीतिघः। यद्वाआवारयति व्रियते वा। वञ०। अच्। घञ्वा। कस्यजलस्य आवारम् ॥

कावारी। स्त्री। तृणादिच्छत्रके। भ्रमत्कुव्याम्। वारिवायम् ॥ छत्तारति भाषा ॥

कावृकः। पुं। कुक्कुटे। चक्रवाके। पीतमुण्डखगे ॥

कावेरम्। न। कुङ्कुमे ॥

कावेरी। स्त्री। वेश्यायाम् ॥ हरिद्रायाम् ॥ सरिद्विशेषे ॥ कस्य जलस्य वेरं शरीरम्। तस्येयम्। तस्येदमित्यण्। ङीप्। ईषद्वेरमस्या वा ॥

काव्यः। पुं। शुक्रे। दैत्यगुरौ ॥ न। ग्रन्थे। कविकृतौ ॥ अदोषौ सगुणौ सालङ्कारौ शब्दार्थौ काव्यमितिवामनः ॥ तत् त्रिविधं यथा। शब्दव्यङ्ग्यमुत्तमं काव्यमव्यङ्ग्यमधमं स्मृतम्। किञ्चिद्व्यङ्ग्यसमायुक्तं मध्यमं परिकीर्त्तितमितिकाव्यचन्द्रिका ॥ कवेरपत्यम्। कुर्वादिभ्योण्यः ॥ कवेरिदं कर्मभावो वा। त्रा०। ष्यञ् ॥ कुधातोः प्रोरावश्यके इति ण्यद्वा ॥

काव्यचौरः। पुं। चन्द्रेचौ ॥

काव्यलिङ्गम्। न। अर्थालङ्कारप्रभेदे ॥ अस्यलक्षणं यथा। हेतोर्वाक्यपदार्थत्वे काव्यलिङ्गमुदाहृतमिति ॥ काव्यलिङ्गं हेतोर्वाच्यपदार्थतेतिच ॥ यथा। वपुःप्रादुर्भावादनुमितमिदं जन्मनि पुरा पुरारे न प्रायः क्वचिदपि भवन्तं प्रणतवान्। नमन्मुक्तः संप्रत्यहमतनु रग्रेप्यनतिभाग् महेश क्षन्तव्यं तदिदमपराधद्वयमपि ॥ अनेक पदार्थता यथा। प्रणयिसखीसलीलपरिहासरसाधिगतै र्ललितशिरीषपुष्पहननैरपि ताम्यति यत्। वपुषि वधाय तत्र तव शस्त्रमुपक्षिपतः प

तनु शिरस्यऽकाण्डयमदण्ड इवैष भुजः ॥ एक पदार्थता यथा । भस्मोद्धूलनभद्रमस्तु भवते रुद्राक्षमाले शुभं हा सोपानपरम्पराङ्गिरिसुताकान्तालयालङ्कृतिम् । अद्याराधनतोषितेन विभुना युष्मत्सपर्यासुखालोको च्छेदिनि मोक्षनामनि महामोहे निधीयामहे ॥ एषु अपराधद्वये पूर्वापरजन्मनोरनमनम् भुजपाते शस्त्रोपक्षेपो महामोहे-सुखालोको च्छेदित्वञ्च यथाक्रम-मुक्तरूपो हेतुः ॥

काव्या । स्त्री । पूतनायाम् ॥ बुद्धौ ॥

काव्यार्थापत्तिः । स्त्री । अर्थालङ्कारप्रभेदे ॥ कैमुत्येनार्थ संसिद्धिः काव्यार्थापत्तिरिष्यते । स जित त्वन्मुखेनेन्दुः का वार्ता सरसीरुहाम् ॥ अत्र सदृश्यनेन पद्मानि येन जितानि इति विवक्षितम् । तथा च सोपियेनजित स्तेन पद्मानिजितानीति किमुवक्तव्यमितिदण्डापूपिकान्यायेन पद्मजयरूपस्यार्थस्य संसिद्धिः काव्यार्थापत्तिः ॥ तान्त्रिकार्थापत्तिव्यावर्त्तनाय काव्यविशेषणम् । यथा वा । अधरोयमधीराक्ष्या बन्धुजीवप्रभाहरः । अन्यजीवप्रभांहन्तहरतीति किमद्भुतम् ॥ स्वकीयहृदयं भित्त्वा निर्गतौ यौ पयोधरौ । हृदयस्यान्यदीयस्य भेदने का कृपातयोः ॥

काशः । पुं । रोगविशेषे ॥ क्षुते ॥ पुं । कण्ठकण्डूयने ॥ काँस इति प्रसिद्धे तृणविशेषे । इक्षुगन्धायाम् ॥ काशः स्यान्मधुरस्तिक्तः स्वादुपाकोहिमः-सरः । मूत्रकृच्छ्राश्मदाहास्रक्षयपित्तजरोगजित् ॥ न । काशपुष्पे ॥ काशते । काशृदीप्तौ । पचाद्यच् ॥

काशकः । पुं । काशे । काँस इतिभाषा ॥

काशाल्मलिः । स्त्री । कूटशाल्मलिवृक्षे ॥

काशिः । स्त्री । देशविशेषे । काश्याम् ॥ काशते । काशृ° । सर्वधातुभ्य इन् ॥

काशिका । स्त्री । काश्याम् । महाश्मशाने ॥ प्रकाशिकायाम् ॥ काश्येव । । स्वार्थे कन् ॥ काशिक्याम् ॥ काश्यादिभ्याष्ठञ्ठः । इकारउच्चारणार्थः ॥

काशिकाप्रियः । पुं । दिवोदासे । धन्वन्तरौ ॥

काशिकी । स्त्री । काश्याञ्जातायाम् ॥ काश्यांजाता तत्रभवा तत आगता दिर्वा । काश्यादिभ्यष्ठञ्ञठाविति ञ । ङीप् ॥

काशिराजः । पुं । नृपतिविशेषे । धन्व

न्तरौ । सुषोङ्गके ॥ काश्याः राजा । राजाच्चः सखिभ्यष्टच् ॥

काशी । स्त्री । वाराणस्याम् । तपःस्थल्याम् । अविमुक्ते । आनन्दवने ॥ मुने प्रलयकालेऽपि न तत् क्षेत्रं कदाचन । विमुक्तं न शिवाभ्यां यद्विमुक्तं ततोविदुः ॥ न यदाभूमिवलयं न यदापो समुद्भवः । तदा विहर्त्तुं मीशेन क्षेत्र मेत द्विनिर्मितम् ॥ इत्यगस्त्यप्रतिस्कन्दवचनम् ॥ अयोध्या मथुरा माया काशी काञ्चीं अवन्तिका । पुरीद्वारावती चैव सप्तैता मोक्षदायिकाः ॥ एतास्तु पृथवीमध्ये न गण्यन्ते कदाचन । पुरीद्वारावतीविष्णोः पाञ्चजन्यो परिस्थिता ॥ एताश्च मुक्तिदाः सर्वा एकचगणिताःसुरैः । यानि यानिच क्षेत्राणि काशीप्राप्तिकराणिषट्॥ प्राणिना मिह मोक्षार्थं महाकारुणिकः शिवः । तारोपदेशं कुरुते इत्याहुः शास्त्रकोविदाः । यथोक्तंरुद्रयामले । काशीपुरीपरिसरे सुर सिन्धुतीरे कर्णे जपत्यनुदिनं किल देहभाजाम् । मोक्षार्थमेव दयया शशिखण्डमौलिः श्रीशक्तिबीजम नघं सुरसंघसेव्यमिति ॥ तत्र वेष्ण वेभ्योरामम न्त्रपशुशैवेभ्यः पञ्चाक्षरस्य वृहज्ज्वालोक्ष्या शाक्तेभ्यःशक्तियीजस्यभुवनेश्वरीमन्त्रस्य यतिभ्यः प्रणवस्येतिव्यवस्था ॥ सदा कृतयुगश्चास्तु सदा चास्तूत्तरायणम् । सदा महोदयश्चास्तु काश्यां निवसतां सताम् ॥ लोलार्ककेशवौ कोटौ गङ्गाज्या नगरंधनुः । कलि र्लक्ष्यः शरो धर्म्मः शिवो धन्वी पुनातु माम् ॥ अथवा सर्वक्षेत्राणि काश्यां सन्ति नगोत्तम । तत्र नित्यं वसेन नित्यं देवी भक्तिपरायणः ॥ तानि स्थानानि सम्पश्यन् जपन् देवीं निरन्तरम् । ध्यायं स्तच्चरणाम्भोजं मुक्तोभवति बन्धनादितिदेवीगीता देवीभागवते ॥ काशते । काशृदीप्तौ । पचाद्यच् । गौरादित्वान् ङीष् ॥

काशीनाथः । पुं । विश्वेश्वरे । शिवे ॥

काशीराजः । पुं । शिवे ॥ धन्वन्तरौ ॥ काश्याः राजा । टच् ॥

काशीशम् । न । धातुकाशीशे । कीशा कसीति प्र० उपधातुविशेषे ॥ तद्द्विविधम् । हरिद्वर्णं लोहितञ्च धातुकाशीशमिष्यते । शुक्लवर्णं तथाकृष्णम्पुष्पकाशीशमुच्यते ॥

काशृकारः । पुं । गुवाके ॥

काश्मरी । स्त्री । गम्भार्याम् ॥ काशते । काशृ० । अन्येष्वपीतिमनिन् । व

नोरचेति ङीवौ ॥

काश्मर्य्यः । पुं । काश्मरीवृक्षे । गम्भार्याम् ॥ काश्मरीशब्दोऽस्त्यस्य । अन्येभ्योपीतियप् ॥

काश्मीरम् । न । पुष्करमूले ॥ कुङ्कुमे ॥ टङ्के ॥ पुंभूम्नि । देशविशेषे । शास्त्रशिल्पिषु ॥ संप्रदायविशेषे ॥ यथा । शारदामठमारभ्य कुङ्कुमाद्रितटान्तकम् । तावत्काश्मीरदेशः स्यात्पञ्चाशद्योजनात्मकः ॥ कश्मीरेषु भवम् । तत्रभवइत्यर्थे कच्छादिभ्य श्चेत्यण् ॥ स्वार्थे वा ॥

काश्मीरजम् । न । कुष्ठे । पारिभाव्ये ॥ कुङ्कुमे ॥ पुष्करमूले ॥ काश्मीरे जायते । जनी० । सप्तम्यांजनेर्डः ॥

काश्मीरजन्म । न । कुङ्कुमे ॥ कुष्ठे । पारिभाव्ये ॥ काश्मीरे जन्मास्य ॥

काश्मीरजा । स्त्री । अतिविषायाम् । महौषधे ॥

काश्मीरा । स्त्री । अतिविषायाम् ॥ कपिलद्राक्षायाम् ॥ पृथिव्याम् ॥

काश्मीरी । स्त्री । गम्भार्याम् ॥ गुणा यथा । काश्मीरी तुवरा तिक्ता वीर्योष्णा मधुरा गुरुः । दीपनी पाचनी मेध्या भेदिनी भ्रमशोषजित् ॥ दोषतृष्णामशूलार्शोविषदाहज्वरापहा । तत्फलं बृंहणं वृष्यं गुरु केश्यं रसायनम् । वातपित्ततृषारक्तक्षयमूत्रविबन्धहृत् ॥ स्वादुपाके हिमं स्निग्धं तुवराम्लं विशुद्धिकृत् । हन्याद्दाहतृषावातरक्तपित्तक्षतक्षयानिति ॥

काश्यः । पुं । काशिराजे ॥ न । मद्ये ॥

काश्यपः । पुं । मुनिविशेषे ॥ कणादमुनौ ॥ मृगविशेषे० ॥ मीनवि० ॥ गोत्रवि० ॥ तत्प्रवरान्तर्गतमुनिवि० ॥ कश्यपस्यात्मजमात्रे ॥ कश्यपस्य गोत्रापत्यम् । विदाद्यञ् ॥ न । मांसे ॥ इति हेमचन्द्रः ॥

काश्यपिः । पुं । अरुणे । गरुडाग्रजे ॥ गरुडे ॥ कश्यपस्यापत्यम् । बा० इञ् ॥

काश्यपी । स्त्री । पृथिव्याम् । भूमौ ॥ कश्यपस्येयम् । तस्येदमित्यण् । ङीप् ॥ अम्बिकायाम् ॥

काश्यपेयः । पुं । सूर्य्ये ॥

काश्वरी । स्त्री । काश्मर्याम् । गम्भार्याम् ॥ काशते । काशृ० । अन्येभ्योपीतिवनिप् । वनोरचेति ङीब्रौ ॥

काषः । पुं । कषणे ॥ कषणपाषाणे ॥ कष्यतेऽनेन । कष० । घञ् ॥

काषायम् । त्रि । कषायेणरक्ते वस्त्रादौ ॥ तेनरक्तं रागादित्यण् ॥

काषायी । त्रि । कषायरक्तवस्त्रवति ॥

काष्ठम् । न । दारुणि । इन्धने ॥ अर्कनिष्कासनार्थकाष्ठे ॥ यथा । ससा

रमति शुष्कं यत् मुष्टिमध्येसमेष्य ति। तत् काष्ठकाष्ठमि त्याहुः खदिरादिसमुद्भवम्॥ काशते। काशृ॰। हनिकुषीण्यादिना क्थन्। त्रश्चेति षत्वम्। तितुत्रेतिनेट्॥

काष्ठकम्। न। अगुरुणि॥

काष्ठकदली। स्त्री। वनकदल्याम्। शिलारम्भायाम्। काठकेला इतिभाषा॥

काष्ठकीटः। पुं। घुणे॥

काष्ठकुट्टः। पुं। शतच्छदखगे। खुटकबढैया इति भाषा॥

काष्ठकुद्दालः। पुं। अभ्र्याम्। नौकादेर्मलापनयनार्थेकाष्ठघटितकुद्दाले॥ कमुद्दालयति। दलविदारणे। कर्मण्यण्। शकंध्वादिः। काष्ठस्य कुद्दालः॥

काष्ठजम्बूः। स्त्री। भूमिजम्ब्वाम्॥

काष्ठतट्। पुं। वर्णसङ्करजातिविशेषे। रथकारे। वर्द्धकौ। बढइ इति भाषा॥ काष्ठं तक्षति। तक्षूतनूकरणे क्विप्। काष्ठतक्षौ। काष्ठतड्भ्यामित्यादिरूपाणि॥

काष्ठतक्षकः। पुं। रथकारे। तक्षणि॥ काष्ठंतक्षति। तक्षू॰। ण्वुल्॥

काष्ठतन्तुः। पुं। कोषकारे। काष्ठकृमौ॥

काष्ठदारुः। पुं। देवकाष्ठे॥

काष्ठद्रुः। पुं। पलाशवृक्षे॥

काष्ठधात्रीफलम्। न। आमलके॥

काष्ठपाटला। स्त्री। सितपाटलिकायाम्॥

काष्ठमठी। स्त्री। चितायाम्॥ इति त्रिकाण्डशेषः॥

काष्ठमल्लः। पुं। शवयाने। अर्थी इति भाषा॥

काष्ठमौनम्। न। इङ्गितेनापिस्वाभिप्रायाऽप्रकाशने॥

काष्ठलेखकः। पुं। घुणे॥

काष्ठलोही। पुं। काष्ठलोहयुक्तप्रान्ते। वातद्दौ॥

काष्ठवल्लिका। स्त्री। कटुकायाम्॥

काष्ठशारिवा। स्त्री। शारिवायाम्। अनन्तमूल इतिगौडभाषा॥

काष्ठा। स्त्री। दारुहरिद्रायाम्॥ स्थितौ। स्थानमात्रे॥ दिशि। आशायाम्॥ उत्कर्षे। प्रकर्षे॥ मर्यादायाम्। सीमनि॥ निष्ठायाम्॥ पर्यवसानभूमौ॥ अष्टादशनिमेषात्मके काले॥ दशक्षणपरिमितेकाले॥ काशते। काशृ॰। हनिकुषिनीरमिकाशिभ्यः क्थन्। त्रश्चेतिषत्वम्। टाप्॥

काष्ठाम्बुवाहिनी। स्त्री। द्रोण्याम्। काष्ठादिकृतच्छिद्रायनौकाकृतिजलसेचन्याम्॥ पुनःपुनरम्बुवहति। व

हुताशाभीष्टसर्वतर्षितिमिनि: । काष्ठस्य भस्मवाहिनी । काष्ठेत्युपलक्षणम् । शिलामय्या अपिद्रोणीत्वात् ॥

काष्ठालुकम् । न । काठिन्ययुक्ते कन्दविशेषे ॥

काष्ठीलः । पुं । राजार्के ॥

काष्ठीला । स्त्री । कदल्याम् ॥ काष्ठिना हस्यते । हसहस्वप्रलेपणयोः । घञ् ॥ काईषत् अष्ठीलमस्यावा ॥

काष्ठोदुम्बरिका । स्त्री । काकोदुम्बरिकायाम् ॥

कासः । पुं । खाँसीति प्रसिद्धे रोगे । क्षवथौ ॥ पञ्चकासाः स्मृतावातपित्तश्लेष्मक्षतक्षयैः । क्षयायोपेक्षिताः सर्वेबलिनश्चयथोत्तरम् ॥ कासते अनेन । कासृशब्दकुत्सनयोः । हल श्चेतिघञ् ॥

कासकन्दः । पुं । कोकणदेश प्रसिद्धे । कासालौ । विशालपत्रे ॥

कासघ्नः । पुं । मोदकविशेषे ॥ यथा । हरीतकीकणाशुण्ठीमरिचंगुडसंयुतम् । कासघ्नोमोदकः प्रोक्तस्तृष्णारोचकनाशनइति ॥

कासघ्नी । स्त्री । कण्टकार्याम् ॥

कासजित् । स्त्री । भार्ग्याम् ॥

कासनाशिनी । स्त्री । कर्कटशृङ्ग्याम् ॥

कासन्दीवटिका । स्त्री । वेसवारविशेषे ॥

कासमर्दः । पुं । कालकासुन्दा इतिगौडभाषाप्रसिद्धे गुल्मप्रभेदे । अरिमर्दे । जरणे ॥ पुं । न । कासुन्दी इतिगौडभाषाप्रसिद्धे वेसवारे ॥ पेषितजलमिश्रितवस्त्रगलितवेसवार इतिपाकराजेश्वरः ॥

कासमर्दद्दलम् । न । कसौंदी इति ख्यातशाके ॥ कासमर्द्ददलंरुच्यंवृष्यं कासविषास्रनुत् । मधुरंकफवातघ्नंपाचनंकण्ठशोधनम् ॥ विशेषतः कासहरंपित्तघ्नंग्राहकंलघु ॥

कासमर्द्दनः । पुं । पटोले ॥

कासरः । पुं । महिषे ॥ केजले सरति सृगतौ । अच् ॥ यद्वा ॥ कुईषत् सरति । स्थूलकायत्वात् । ईषदर्थेचेतिकोः कादेशः ॥

कासहा । पुं । क्वाथविशेषे ॥ यथा । कण्टकारीकृतः क्वाथः सकृष्णः सर्वकासहेति ॥

कासारः । पुं । सरोवरे । सपद्मे निष्पद्मेवा महाजलाशये ॥ कृत्रिमेपद्माकरे ॥ कासते । कासृशब्दे । तुषाराद्यश्चेत्यारन् ॥ यद्वा ॥ कुईषत् सारोस्य । ईषदर्थेचेति कोः कादेशः । अर्शआद्यच् ॥ यद्वा । केनजले

नसारः । अन्येषामपीति दीर्घः । आङ् प्रश्लेषो वा ॥ कं जलमृच्छति । ऋ गतौ । कर्म्मण्यण् वा ॥

कासारम् । न । कसार इतिख्याते पक्वान्नविशेषे ॥ तत्प्रकारो यथा । घृतेतप्ते विनिःक्षिप्य कणिक्यां पाचयेच्छनैः । ततस्तत्र विनिःक्षिप्य खण्डं भागसमं पचेत् ॥ ततस्तावत्क्षिप्येत पात्रे क्षिप्त्वा सम्यक् सुचिक्कणे । चतुरस्रीकृतं ह्येतत् भवेत् कासारसंज्ञकम् ॥ कासारं रुचिदं श्रेष्ठं नातिरूक्षं न पिच्छिलम् । कृशासकफपित्तघ्नं विरूक्षं वृष्यकारकम् ॥ प्रक्षिप्य माषशृङ्गाटकगोधूमानां पृथक् पृथक् । शालूकस्यापि कर्त्तव्यं कासारं स्वस्वस विधा ॥

कासारिः । पुं । कासमर्द्दे ॥ आलूके ॥

कासालुः । पुं । कोकणदेशप्रसिद्धे आलुविशेषे । कासकन्दे ॥

कासीसम् । न । हीराकसी इतिगौडभाषा प्रसिद्धे उपधातुविशेषे । बस्मृत्तिकाका कासीसमितिपरोचिते धातुकासीसे । खेचरे । धातुशेखरे ॥ कासीसं धातुकासीसं पांशुकासीसमित्यपि । तदेव किञ्चित्पीतन्तु पुष्पकासीसमुच्यते ॥ कासीसमम्लमुष्णञ्च तिक्तञ्च तुवरं तथा ।

वातश्लेष्महरं केश्यं नेत्रकण्डूविषप्रणुत् । मूत्रकृच्छ्राश्मरीश्वित्रनाशनं परिकीर्त्तितम् ॥

काहूः । स्त्री । विकस्वरादि ॥ शब्दस्ते ॥ वृद्धौ ॥ हजि ॥ कसति । कसगतौ । खितकासिपद्यर्त्तेरिष्यूः ॥

काहूतरी । स्त्री । अल्पार्थे आयुधे ॥ ह्रस्वा काहूः ॥ काहूगोणीभ्यां ष्टरच् । ङीष् ॥

काहका । स्त्री । काहलावाद्ये ॥

काहलः । पुं । कुक्कुटे ॥ शब्दमात्रे ॥ दुष्कुलानाम् । महाभारते ॥ विडाले ॥ न । अव्यक्तवाक्ये ॥ त्रि । शुष्के ॥ भृशे ॥ खले ॥

काहला । स्त्री । वाद्यभाण्डविशेषे । काहली इति हिमगिरौ प्रसिद्धायां ध्वनिमालायाम् ॥ अप्सरसां प्रभेदे ॥

काहलापुष्पः । पुं । धुस्तूरे ॥ काहलीव पुष्पमस्य ॥

काहली । स्त्री । तरुण्याम् । दिक्कर्य्याम् ॥

काहारकः । पुं । कहार इति प्रसिद्धे शिविकावाहकजातिविशेषे ॥ यथा । तथा गारुडिका वीराः चुरकर्मोपजीविकाः । व्याधाः काहारकाः पुष्टाः कृष्णां संवाहयन्ति ये इति जैमिनिभारते आश्वमेधिके पर्व्वणि १० अध्या

य: ॥

किंवदन्ति: । स्त्री । जनश्रुतौ ॥ कोपि वाद: । किम्पूर्व्वाद्वदे: भुवोझिच् । वाहुलकाद्वदेरपि । ततोङीषविकल्प: ॥

किंवदन्ती । स्त्री । जनश्रुत्याम् । सत्ये असत्येवा लोकवादे ॥ कोपिवाद: । किम्पूर्व्वाद्वदे: तृभूवह्विवसीति वाहुलकाज् भच् । भोन्त: । गौ० ङीष् ॥

किंवा । अ । विकल्पे । अथवा ॥

किंशारु: । पुं । सस्यशूके । धान्याग्रभागे ॥ वाणे ॥ कङ्कपक्षिणि ॥ किञ्चित् कुत्सितंवा । शृणाति । शृहिंसायाम् । किञ्जरयो: श्रिणा इतिञुण् ॥

किंशुक: । पुं । पलाशवृक्षे ॥ नन्दीवृक्षे ॥ किञ्चित् शुकइव । शुकतुण्डाभपुष्पत्वात् ॥

किंशुलुक: । पुं । पलाशवृक्षविशेषे ॥

किंसखा । पुं । कुत्सिते सख्यौ । दुर्म्मन्त्रिणि ॥ कुत्सित: सखा । किम: क्षेपइ समासान्तप्रतिषेध: ॥

किकि: । पुं । किकिदिवे । चाषे ॥ नारिकेले ॥

किकिदिव: । पुं । } चाषखगे ॥
किकिदिवि: । पुं । }

किकिदीव: । पुं । चाषविहगे ॥ नीलकण्ठे ॥

किकिदीवि: । पुं । सोनाचडा इतिगौड भाषाप्रसिद्धे स्वर्णचातके । चाषपतत्रिणि ॥ वाहुलकाद्ध्रस्वदीर्घयोर्विनिमय: ॥

किकीदिव: । पुं । किकिदिवौ ॥ किकिदीविकिकीदिवावितिद्विरूपकोषादकारान्तोपि ॥

किकीदिवि: । पुं । चाषे ॥ किकोतिदिव्यति वासते । दिवुक्रीडादौ । कृविघृष्विच्छविस्थवि किकीदिविरिति साधु: ॥

किकीदीव: । पुं । } चाषपक्षिणि ॥
किकोदीवि: । पुं । }

किखि: । पुं । वानरे । कपौ ॥ स्त्री । फेरौ । लघुशृगाले । लोमडी इति भाषा ॥

किङ्कर: । त्रि । दासे । सेवके ॥ विप्रस्यकिङ्करोभूपे वैश्यो भूपस्यभूमिप । सर्वेषांकिङ्करारा: शूद्रा ब्राह्मणस्यविशेषत: ॥ किञ्चित् कुत्सितंवाकरोति । दिवाविभेत्यनकिंयत्तहहुब्विष्यच ॥

किङ्करा । स्त्री । दास्याम् ॥ अजत्वाट् टाप् ॥

किङ्करी । स्त्री । दास्याम् ॥ किङ्करस्य ॥ स्त्री । पुंयोगादाख्यायामितिङीष् ॥

किङ्किणी । स्त्री । क्षुद्रघण्टिकायाम् । घाघर इति गौडभाषाप्रसिद्धे कट्याभरणविशेषे । कर्धनी कौंधनी इति भाषा ॥ किञ्चित् किणाङ्करोति । किणशब्दात् तत् करोतीति ण्यन्तात् अच् । गौ° ङीष् ॥ विकङ्कतद्रुमे ॥

किङ्किणीका । स्त्री । क्षुद्रघण्टिकायाम् ॥ चङ्क्रमणे । कणशब्दे । अस्मात् यङ्लुगन्तात् चङ्क्रणः किङ्किणाचेत ईकन् । धातोःकिङ्कणादेशश्च ॥

किङ्किरः । पुं । कोकिले । भ्रमरे ॥ हये ॥ कामदेवे ॥ न । गजकुम्भे ॥

किङ्किरा । स्त्री । क्षतजे । रुधिरे ॥

किङ्किरातः । पुं । अशोकद्रुमे ॥ कामदेवे ॥ रक्ताम्लाने ॥ शुके ॥ पिके ॥ पुष्पविशेषे ॥ हेमगौरे । पीताम्लाने ॥ अस्य गुणाः । किङ्किरातो हिमः स्निग्धः कषायश्च हरेदसौ । कफपित्तपिपासास्रदाहशोषवमिक्रिमीनिति ॥

किङ्किरालः । पुं । वर्वुरवृक्षे ॥

किङ्किरी । पुं । विकङ्कते । स्रुवावृक्षे । बुंइचि इतिगौडभाषा ॥

किञ्च । अ । आरम्भे ॥ साकल्ये ॥ सम्भावनायाम् ॥ किम् च चयेति विग्रहः ॥

किञ्चन । अ । अकार्त्स्न्ये । असाकल्ये । अल्पे ॥

किञ्चनः । पुं । हस्तिकर्णपलाशे ॥

किञ्चित् । अ । स्वल्पे । ईषत् । अनाक् ॥ इदन्तयानिर्देष्टुमशक्ये ॥ किञ्च चिच्च अनयोः समाहारः ॥

किञ्चिलिकः । पुं । } किञ्चुलुके ॥
किञ्चुलिका । स्त्री । }

किञ्चुलुकः । पुं । केंचुआख्ये कीटविशेषे । गण्डूपदे ॥ किञ्चिद्लुम्पति । कास्यनेकाजग्रहणं चुलुम्पाद्यर्थमिति वार्त्तिकनिर्देशात् चुलुम्पधातुः । अन्येभ्योऽपीति डः । टेरिति उकार मकारपकाराणां लोपः । ततः संज्ञायां कन् ॥

किञ्जम् । न । } किञ्जल्के ॥
किञ्जलः । पुं । }

किञ्जल्कः । पुं । केसरे । पुष्परेणौ ॥ किञ्जल्कः शीतलो रूक्षः कषायो ग्राहकोऽपि सः । कफपित्ततृषादाहरक्तार्शोविषशोथजित् ॥ पद्मकिञ्जल्क इति शेषः ॥ किञ्चिज्जलति । जल अपवारणे । शाकुलकादित्वात् कः ॥ न । नागकेशरपुष्पे ॥ पद्माभ्यन्तरस्थ केशाकारे कण्टकवेष्टने केसर इतिख्याते । पीतपरागे ॥

किञ्जल्कविभेदः । पुं । केसरावयवे ॥

किटिः । पुं । मेषे । शूकरे ॥ केटति । किटगतौ । इगुपधात्कित् ॥

किटिभः । पुं । केशकीटे । जूं लीख इति भाषा ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥

किट्टम् । न । मले । तैलादेर्भाग स्ये ॥ सिङ्घाणकादौ ॥ यथा । ध्याय मानस्य लोहस्य मलं मण्डूरमुच्यते । यस्मात् यद्युक्तं प्रोक्तं तत्किट्टमपि तद्गुणमिति ॥ केटतिस्म । किट० । गत्यर्थेतिक्तः । आगमशास्त्रस्या नित्यत्वान्नेट् ॥

किट्टवर्ज्जितम् । न । शुक्रे ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥

किट्टालः । पुं । ताम्रकलशे ॥ लोहगूथे ॥

किणः । पुं । शुष्कव्रणे । मांसग्रन्थौ ॥ निघर्षणजव्रणचिह्ने । घट्ठा इति भाषा ॥ घुणे ॥

किणिः । स्त्री । अपामार्गे ॥

किणिही । स्त्री । हस्तिमचर्याम् । अपामार्गे ॥ किणितो व्रणान् विहन्ति । वोक्ताकृमतौ । आतोनुपेतिकः । गौरादित्वान् ङीष् ॥

किण्वः । पुं । न । सुराबीजे । किण्वम् ॥ न । पापे ॥ कणनम् । कणशब्दे । उल्वादयश्चेति साधुः । कर्मसिद्धा ॥ भवति वा । सम्मूर्छितीति भाष्यात् । बाहुलकात्किण्वम् ॥

किन्नरः । पुं । यूतकलि । अश्वदेवविनि ॥ अश्वमाह्वयदेविनि ॥ मत्ते ॥ वणिके ॥ खले ॥ चोरनामनिगन्धद्रव्ये ॥ किन्नाने । भावेक्तः । कितं वा यति कितेनवातिवा । वोवैश्योष-ये वागन्धनेवा । आतोनुपेतिकः ॥ कनकाह्वये । धत्तूरे ॥ कितवाः समस्य याचकाः । अर्शआद्यच् ॥ कितान् वञ्चतिवा । अन्येष्वपीतिडः ॥

किनाटम् । न । वृक्षस्यत्वचोऽभ्यन्तरेकाष्ठसंलग्ने वल्कलरूपे ॥ वेदेप्रसिद्धम् ॥

किन्तनुः । पुं । अष्टपादे । मकडा मकडी इति भाषा

किन्तमाम् । अ । पृष्टैकतमे ॥ इदमेषामतिशयेन किमित्यर्थे अतिशायनेतमप् । किमेत्तिङव्ययघादाम्वद्रव्यप्रकर्षे इत्याम् ॥

किन्तराम् । अ । पृष्टैकतरे ॥ इदमनयोरतिशयेनकिम् । द्विवचनविभज्योपपदेतरबीयसुनौ इत्यादिनातरप् । किमेत्तिङव्ययेत्याम् ॥

किन्ता । स्त्री । कुत्सितत्वे ॥ कस्य केषां वा भावः । तल् ॥

किन्तु । अ । किम्पुनः । पूर्ववाक्यबाधकोत्तरवाक्यारम्भे । प्रागुक्तविरुद्धार्थे ॥ यथा । भूप्यभावे भवति मरणं किन्तु स

भ्याविनानाम् । इति प्राचीनाः ॥

किन्तुघ्नः । पुं । बवाद्येकादशकरणान्तर्गतशेषकरणे ॥ तत्रजातस्यफलम् । मित्रामित्रे नैवकिञ्चिद्विशेषो धर्माधर्मे तुल्यता मानवस्य । लोके वादे सर्वदाप्रीतियुक्तः किन्तुघ्नाख्येयस्यजन्मं यदिः स्यादितिकोष्ठीप्रदीपः ॥

किल्की । पुं । } घोटके । अश्वे ॥ मा
किल्वी । पुं । } मावेनौ ॥

किन्नरः । पुं । किम्पुरुषे । मयौ । अश्वमुखदेवयोनिनरविग्रहे देवगायने ॥ किञ्चिन्नरः अश्वमुखत्वात् । कुत्सितोवा नरः किन्नरः । किंक्षेप इति समासः । कुत्साच कस्यचिन्नरमुखाश्वकायत्वात् कस्यचिदश्वमुखनरशरीरत्वात् ॥ अर्हदुपासकविशेषे इति हेमचन्द्रः ॥

किन्नरेशः । पुं । वैश्रवणे । कुवेरे ॥ किन्नराणामीशः ॥

किन्नरेश्वरः । पुं । कुवेरे । नरवाहने ॥

किन्नु । अ । प्रश्ने ॥ वितर्के ॥ स्थाने ॥

किम् । अ । कुत्सायाम् । गर्हणे ॥ वितर्के ॥ निषेधे ॥ प्रश्ने ॥ प्रकारे । कूयते अर्थ्यतेवा । कुशब्दे । बाहुलकात् डिम् । कायतेर्डिमिर्वा ॥ ईषदर्थे ॥ अतिशये ॥

किं । त्रि । क्षेपे ॥ वितर्के ॥ जिज्ञासायाम् ॥ परिप्रश्ने ॥ कामम् कामयिता । कै शब्दे । कायतेर्डिमिः ॥ स्त्री । का । न । किम् ॥

किमिच्छकः । पुं । मार्कण्डेयपुराणोक्तव्रतविशेषे ॥

किमु । अ । सम्भावनायाम् ॥ विमर्शे ॥ किमु च उच ॥

किमुत् । अ । किमुतार्थे ॥

किमुत । अ । प्रश्ने ॥ वितर्के ॥ विकल्पे अतिशये ॥ किम् उत च । समाहारो वा ॥

किमूत । अ । वितर्के ॥ किम् उत च अनयोः समाहारः ॥

किम्पचः । त्रि । किम्पचाने ॥ किम्पचति । पचाद्यच् । किंक्षेप इतिसमासः ॥

किम्पचानः । त्रि । कृपणे ॥ किञ्चित् पचति । शौचादिकमानजितिस्वामी ॥ किम्पचति । तात्स्छील्येति चानशानश्चा । अनिच्छयागमशासनमितिमनुक् । किंक्षेपइतिसमासः ॥

किम्पाकः । पुं । माकाल इतिगौडभाषाप्रसिद्धमहाकालवृक्षलतायाम् ॥ तत्फले ॥ त्रि । अज्ञे ॥ माट्वासिते ॥

किम्पुरुषः । पुं । किन्नरे ॥ किञ्चित् कुत्सितो वा पुरुषः । किंक्षेपइतिसमा

स: । कुत्साचकिन्नर शब्देऽवलोकनीयां ॥ लोकभेदे । जम्बूद्वीपस्थनवखण्डान्तर्गते हिमाचलहेमकूटयोर्मध्यवर्त्तिनि वर्ष ॥

किम्पुरुषार्थता । स्त्री । कुत्सितपुरुषार्थत्वे ॥ प्रपञ्चस्य पुरुषार्थत्वेन सत्यत्वप्रतिपादने भयनिवृत्त्यभावात् कुत्सितत्वम् ॥

किम्पुरुषेश: । पुं । } कुबेरे ॥ किम्पुरुषाणामीश: ईश्वरोवा ॥
किम्पुरुषेश्वर: । पुं । }

किम्पूरुष: । पुं । किन्नरे ॥ न । वर्षभेदे ॥

किम्प्रभु: । पुं । कुत्सितेप्रभौ । आप्तजनाहिताश्रवणकारिणि ॥ कुत्सित: प्रभु: । किंक्षेपइति समास: ॥

किम्भरा । स्त्री । नलीनामगन्धद्रव्ये ॥

कियान् । त्रि । किम्परिमाणविशिष्टे ॥ किम्परिमाणमस्य । किमिदंभ्यांवोघइति वतुप् । वस्यघ: । इदङ्किमोरीशकी । यस्येतिलोप: ॥ कासङ्ख्या परिमाणमस्यवा । किम: सङ्ख्यापरिमाणे डतिचेतिवतुप् वा । वस्य घ: ॥ स्त्री । कियती ॥ न । कियत् ॥

कियदेतिका । स्त्री । उत्साहे । उद्योगे ॥

कियाह: । पुं । रक्तवर्णाश्वे ॥ इतिहेमचन्द्र: ॥

किर: । पुं । वराहे । शूकरे ॥ किरति । कृविक्षेपे । इगुपधज्ञाप्रीकिर:क: ॥

किरक: । पुं । लेखके ॥ बालशूकरे ॥

किरण: । पुं । सूर्ये ॥ अर्केन्दुदीधितौ ॥ कीर्यते । कृविक्षेपे । कृपृवृजिमन्दिनिधाञ: क्युरितिक्यु: ॥

किरणमाली । पुं । सूर्ये ॥ किरणानां माला सा अस्ति अस्य । व्री० इनि: ॥

किराटिका । स्त्री । किराओ इतिख्याते सारिकाखगे ॥

किरात: । पुं । अरण्यचरम्लेच्छजातिप्रभेदे । किरातदेशोद्भवे पूर्वक्षत्रिये पश्चाद्विहितक्रियालोपाद्ब्राह्मणादर्शनेनच शूद्रतामापन्नेदस्युपदवाच्ये ॥ देशविशेषे ॥ तप्तकुण्डंसमारभ्य रामक्षेत्रान्तकं शिवे । किरातदेशो देवेशि विन्ध्यशैलेऽवतिष्ठति ॥ घोटकरक्षके ॥ अल्पतनौ ॥ भूनिम्बे ॥ यथा । किरात: सारकोरूक्ष: शीतलस्तिक्तकोलघु: । सन्निपातज्वरश्वासकफपित्तास्रदाहनुत् ॥ कासशोषतृषाकुष्ठज्वरव्रणकृमिप्रणुदिति ॥ किरति । कृवि० । इगुपधेतिक: । अतति । अतसा० । अच । किरस्यावतस्व ॥

किरातक: । पुं । भूनिम्बे ॥ किरातको

ऽन्योनैपालः सोऽस्तीतिकोऽज्वरान्तकः ॥ किरातएव । स्वार्थेक ॥

किराततिक्तः । पुं । चिरायता इतिप्रसिद्धे वृक्षे । भूनिम्बे । अनार्यतिक्ते ॥ किरातदेशे अस्ति जन्मस्थानमस्य । अर्शआद्यच् । किरातश्चासौतिक्तश्च ॥

किराताशी । पुं । गरुडे ॥

किरातिः । स्त्री । गङ्गायाम् ॥ इतिजटाधरः ॥

किरातिनी । स्त्री । जटामांस्याम् ॥

किराती । स्त्री । दुर्गायाम् ॥ गङ्गायाम् ॥ कुट्टन्याम् ॥ चामरधारिण्याम् ॥

किरिः । पुं । भूदारे । शूकरे ॥ किरति । कृविक्षेपे । कृगॄशॄपृकुटिभिदिच्छिदिभ्यश्चेति इप्रत्ययः ॥ इक्कृष्यादिभ्यः इति भावे इग्वा ॥

किरिटि । न । हिन्तालफले ॥

किरीटः । पुं । न । मुकुटे ॥ किरति कीर्यतेऽनेनवा । कृ० । कृतॄकृपिभ्यः कीटन् । शिरोवेष्टने ॥

किरीटी । पुं । अर्जुनपाण्डवे ॥ त्रि । किरीटवति ॥ किरीटोऽस्त्यस्य । इनिः ॥

किरीटमाली । पुं । अर्जुने ॥

किर्म्मी । स्त्री । पलाशे ॥ शालायाम् ॥ हेमपुत्र्याम् । स्वर्णपुत्तलिकायाम् ॥ लोहपुत्तलिकायाम् ॥

किर्म्मीरः । पुं । नागरङ्गवृक्षे ॥ राक्षसविशेषे ॥ कर्बुरे ॥ त्रि । कर्बुरवर्णवति ॥ कीर्यते । कृवि० । बाहुलकात् कृगॄशॄपृकटिपटिशौटिभ्यईरन्निति ईरन् मुडागमश्च ॥

किर्म्मीरजित् । पुं । भीमसेने ॥

किर्म्मीरत्वक् । स्त्री । नारङ्गवृक्षे ॥

किर्म्मीरभित् । पुं । भीमसेने ॥ किर्म्मीरम् भिनत्ति । भिदिर० । क्विप् ॥

किर्म्मीरसूदनः । पुं । भीमसेने ॥ किर्म्मीरं सूदयति सूदितवान्वा । सूदक्षरणे । नन्द्यादित्वात् ल्युः ॥

किल । अ । वार्त्तायाम् ॥ सम्भाव्ये ॥ अनुशयार्थे ॥ निश्चये ॥ प्रसिद्ध्यागमद्योतके ॥ सत्ये ॥ हेतौ ॥ अरुचौ ॥ अलीके ॥ न्यक्करणे ॥ किलति । किलश्वैत्ये । इगुपधेति कः ॥

किलकिञ्चितम् । न । स्त्रीणांविलासविशेषे । इष्टजनदर्शनहर्षवशात् शुष्करुदितहसितत्रसितक्रोधश्रमाभिलापानां सङ्करकरणरूपे हावे । शृङ्गारभावजायांक्रियायाम् ॥ तल्लक्षणं यथा । हर्षाद्रुदितगीतादिभ्यामिश्रंकिलकिञ्चितमिति ॥ क्रोधाश्रु-

र्षभीत्यादेः सङ्करः किलकिञ्चित-मितिच ॥ अपिच । गर्वाभिलाषरुदितस्मितासूयाभयक्रुधाम् । सङ्करीकरणंयत् स्यादुच्यते किलकिञ्चितमित्यलङ्कारकौस्तुभः ॥

किलकिला । स्त्री । हर्षस्वने । सिंहनादे ॥ वानराणांशब्दानुकरणे ॥

किलाटः । पुं । क्षीरविकृतौ ॥ नष्टदुग्धस्य पक्वस्य पिण्डः प्रोक्तः किलाटकः ॥ दधिकूर्चिकातक्रकूर्चिकयोः पिण्डे ॥

किलाटी । पुं । वंशे । बाँस इति भाषा ॥ इतिशब्दावली ॥

किलाटी । स्त्री । क्षीरविकृतौ । कूर्चिकायाम् ॥

किलासम् । न । सेहुआँ इति ख्याते सिध्मरोगे । त्वक्पुष्पे ॥ किलति । किलश्वैत्यक्रीडनयोः । इगुपधेतिकः । अस्यति । असुक्षे० । अच् । किलञ्च तदसञ्च ॥ यद्वा । केलनम् । भि० अङ् । किलमस्यति । अण् । किलेनश्वैत्येन असति वा । अस दीप्तौ । अच् ॥

किलासम: । पुं । काँकरोल इतिगौड भाषा प्रसिद्धे वृक्षविशेषे । कर्कोटके । तिक्तपत्रे । सुगन्धके ॥

किलासी । त्रि । सिध्मले । किलासरोगवति ॥ किलासमस्यास्ति । इन्द्रोपतापेति इनि प्रत्ययः ॥

किलि । अ । कण्ठकूजिते ॥

किलिकिला । स्त्री । सिंहनादे ॥ जितशात्रवदर्पस्य प्रतिज्ञापूरणीकृतः । वीरस्यगर्जितंसिंहनादः किलि किलातथेतिविश्वः ॥

किलिकिलितम् । न । शौर्येणगर्ज्जिते ॥

किलिञ्जः । पुं । किलिञ्जके । कटे ॥ किल्यतेनेन । किल० । इगुपधादिति इन् । वेत्रवीरणादेः किलेर्जातः । जनी० । पञ्चम्यामजाता विति डः । पृ० ॥ स्वच्छदारुणि ॥

किलिञ्जकः । पुं । वीरणादिकटे ॥ किलिञ्जात् स्वार्थे । कन् ॥

किलिमम् । न । देवदारुणि ॥ इतिराजनिर्घण्टः शब्दरत्नावलीच ॥ इकिलिमम् किलिमम् । भीमसेनोभीम इतिवत् ॥

किल्बिषम् । न । अपराधे ॥ पापे ॥ रोगे ॥ धर्मोधर्मफलभूते अनिष्टे संसारे ॥ पापवत् पुण्यस्याप्य निष्टफलत्वेन किल्बिषत्वमेव । ओष्ठाम धमदः ॥ केलनम् । किल्यतेवा । किलश्वैत्ये । किलेर्बुकचेतिटिषच् प्रत्ययः ॥

किल्ली । पुं । घोटके ॥ किल्लीतिपाठा

नगरम् ॥

किशल: । पुं । न । पल्लवे ॥

किशलय: । पुं । न । पल्लवे ॥ किञ्चित् शलति । शलचलने । बा० कयन । पृ० ॥

किशोर: । पुं । अश्वशिशौ ॥ तैलपर्ण्यौ षधौ ॥ सूर्ये ॥ तरुणावस्थे । दशवर्षोर्द्ध्वमापञ्चदशवर्षके ॥ यथा । किञ्चित्क्रूरः किशोरःस्यात्ततो शिशुमात् परम् । शूरस्त्वं दृश्यते किञ्चिदनुष्टुं दिने दिने इति ॥ त्रि । किशोरावस्थायुक्ते ॥ कशति । कशशब्दे किञ्चित् शवति वा शुनतौ शवगतौ वा किञ्चित् शृणाति वा । शृहिंसायाम् । किशोरादयश्चेति साधुः ॥

किशोरी । स्त्री । किशोरावस्थायुक्तायाम् ॥ तरुण्याम् ॥ किशोरात् वयसिप्रथम इतिङीप् ॥

किष्कन्द: । पुं । ओड्रदेशस्थशैलविशेषे । स्त्री । तत्रस्थगुहायाम् ॥

किष्किन्धा । स्त्री । गन्धमादनगुहायाम् ॥ पुरीविशेषे ॥ सापूर्वं वालिवानरस्य राजधान्यासीत् । श्रीरामो वालिनं हत्वा तां सुग्रीवायदत्तवान् ॥ किङ्किन्दधाति । डुधाञ्० । आत इति कः । पारस्करादित्वात् पूर्वस्य किमो मलोपः । सुट् षत्वञ्च नि

पात्यते ॥

किष्कन्धाधिप: । पुं । वालिवानरे ॥

किष्कु: । पुं । स्त्री । वितस्तौ । द्वादशाङ्गुलपरिमाणे ॥ प्रकोष्ठे । कफोणिरधोमणिबन्धपर्यन्ते ॥ करे । हस्ते ॥ चतुर्विंशत्यङ्गुलमाने ॥ त्रि । कुत्सिते ॥ कायतेऽनेन । कैशब्दे । मृगय्वादित्वात् कुः । पारस्करादित्वात् साधुः ॥

किष्कुपर्वा । पुं । इक्षौ ॥ वंशे ॥ पोटगले ॥

किसरम् । न । सुगन्धिद्रव्यविशेषे ॥

किसरिक: । त्रि । वणिग्विशेषे । किसरवणिजि ॥ किसरं पण्यमस्य । किसरादिभ्यःष्ठन् । षित्त्वात् ङीष् । किसरिकी ॥

किसलय: । पुं । न । पल्लवे । नवीनपत्रे ॥ नवपत्रादियुक्तशाखाग्रपर्वणि नवपत्रस्तवके ॥ किञ्चित्सलति । षलगतौ । बा० कयन् । पृ० ॥

की । अ । कुत्सायाम् ॥

कीकट: । पुं । अश्वे । घोटके ॥ कीकटाः । गयाप्रदेशे ॥ यथा । चरणाद्रिं समारभ्य गृध्रकूटान्तकं शिवे । तावत्कीकटदेशःस्यात् तदन्तर्मागधोभवेत ॥ पश्यमगधम् । विहारनाम्ना प्रसिद्धे देशे इति केचित् ॥ त्रि । कृपणे ॥ निर्धने । निःस्वे ॥

कीकशः । पुं । चण्डाले ॥ कीं इति कशति कशशब्दे ॥ पचाद्यच् ॥

कीकसः । पुं । कृमिजातौ ॥ न । अस्थिनि ॥ त्रि । कर्कशे ॥ कीतिकसति कसगतौ ॥ पचाद्यच् ।

कीकसास्यः । पुं । पक्षिणि ॥ इतिशारावली ॥

कीचकः । पुं । दैत्यविशेषे ॥ राक्षसविशेषे ॥ द्रुभेदे ॥ नले ॥ केकयनृपात्मजे । विराटराजश्याले ॥ विपुलान्तरालगर्भे वेणुजातौ ॥ अनिलयोगात् शब्दायमानवंशे ॥ चीकति शब्दायते । चीकमर्षणे । भ्वा० । चीकयते रान्तविपर्ययश्चेति वुन् ॥ यद्वा । कीत्यव्यक्तं शब्दं चकति । चकतृप्त्यादौ । अच् ॥ कीचेत्यव्यक्तं कायति वा । । मू० कः । अन्येभ्योपीति डोवा ॥

कीचकजित् । पुं । भीमसेने ॥ कीचकमजैषीत् । जी० । क्विप् । तुक् ॥

कीचकभित् । पुं । वृकोदरे । भीमसेने ॥ कीचकम् भिनत्ति । भिदिर्० । सत्सूद्विषेति क्विप् । तुक् ॥

कीटः । पुं । कृमिभ्यः किञ्चितस्थूले क्षुद्रजन्तुमात्रे ॥ कीटति । कीट० । अच् ॥

कीटकः । पुं । कृमिजातौ ॥ मागधजातौ ॥ त्रि । निष्ठुरे ॥ स्वा० कः कन्वा ॥

कीटघ्नः । पुं । गन्धके ॥ कीटं हन्ति । हन० । अमनुष्यकर्तृकेचेतिटक् ॥

कीटजा । स्त्री । जतुनि । लाक्षायाम् ॥ कीटेभ्योजाता । जनी० । डः ॥

कीटपादिका । स्त्री । हंसपदीवृक्षे ॥

कीटमणिः । पुं । खद्योते ॥ कीटेषुमणिरिव ॥

कीटमाता । स्त्री । हंसपदीवृक्षे ॥

कीटमारी । स्त्री । हंसपदीवृक्षे ॥

कीटमेषः । पुं । मृगचिल्ला इतिप्रसिद्धे कीटे । अयंनदीतीरेसिकतामध्येतिष्ठति ॥

कीटसंज्ञकः । पुं । राशिविशेषस्य संज्ञायाम् । मकरान्ताद्दुं कर्कटमीनवृश्चिकाश्च कीटाख्याः ॥

कीडेरः । पुं । तण्डुलीयशाके ॥

कीदृक । त्रि । } किम्प्रकारे ॥
कीदृशः । त्रि । }

कीनाशः । पुं । यमे । कृतान्ते ॥ यथा । किङ्कीनाश पाशधर गर्जसि मामुपगम्यहासभर मर्जसि । हरिचरणंशरणं नहि पश्यसि यत्तामस्मरणाद्दृपिनश्यसीति ॥ वानरविशेषे ॥ त्रि । कर्षके ॥ क्षुद्रे ॥ पशुघातिनि ॥ कीत्यव्ययक् कुत्सायाम् । की कुत्सितं नाशयति । पचाद्यच् ॥ यद्वा । क्लिश्नाति क्लिश्यतेवा । क्लिशूविबाधने क्लि

शवधेवा। क्लिशेरीश्चोपधायाः कन् लोपश्चलोमाम् चेतिश्चः उपधाया ईत्वम् चलोपोनामागमश्च॥

कीरः। पुं। शुके। मेधाविनि। फला शने॥ कीराः। पुंभूम्नि। काश्मीरदेशे॥ न। मांसे॥ कीति ईरयति। ईर०। णिजन्तः। अच्॥

कीरकः। पुं। वृक्षविशेषे॥ चपणके॥ प्रापणे॥ शुकशावके॥

कीरवर्णकम्। न। स्थौणेयकनामगन्धि सुगन्धिद्रव्ये॥

कीरेष्टः। पुं। अक्षोटवृक्षे॥ आम्रद्रुमे॥ अजमधूकवृक्षे॥ कीराणामिष्टः॥

कीर्णः। त्रि। दत्ते॥ आच्छन्ने॥ विक्षिप्ते॥ हते। हिंसिते॥ कीर्यतेस्म। कॄ०। क्तः। नत्वणत्वे॥

कीर्त्तनम्। न। उक्तौ। कथने॥ कापास्त्युचमपीच्छन्तीति ऋतियूतीत्यत्रप्रसादकारः॥

कीर्त्तना। स्त्री। यशसि॥

कीर्त्तयन्। त्रि। कथयति॥ कृतेर्लटः शत्रादेशः॥

कीर्त्तिः। स्त्री। प्रसादे॥ विस्तारे॥ कर्दमे॥ शब्दे॥ दीप्तौ॥ मातृकाविशेषे॥ यशसि। समज्ञायाम्॥ धार्मिकत्वनिमित्तायां प्रशस्तत्वेन नामादिग्देशीयलोकज्ञानविषय-

ताक्षपायांख्यातौ॥ पराक्रमख्यातौ। सुतख्यातौ॥ यस्य कीर्त्तिर्नता लोके धिक् तस्यैव कुजीवितम्। दानादिप्रभवा कीर्त्तिः शौर्यादि प्रभवं यशः॥ कीर्त्तिं स्वर्गफलामाहुरासंसारं विपश्चितः। अकीर्त्तिन्तु निरालोकनरकोद्देशदूतिकाम्॥ तस्मात्कीर्त्तिमुपादद्यादकीर्त्तिञ्च विवर्जयेत्॥ सुकर्मपत्नी संसिद्धा कीर्त्तिर्धन्यैस्सुपूजिता। ययाविना जगत्सर्वं यशोहीनं मृतं यथा॥ कीर्त्यते। कृतसंशब्दने। ऊतियूतीतिनिपातनात् साधुः। कीर्त्तनम्। कीर्त्तिः सोमः। कृपिशिकवीत्यादिनेतिः॥

कीर्त्तितः। त्रि। कथिते॥

कीर्त्तिभाक्। पुं। द्रोणाचार्ये॥ त्रि। कीर्त्तियुक्ते॥

कीर्त्तिमान्। पुं। वसुदेवस्य ज्येष्ठपुत्रे॥ त्रि। कीर्त्तिसंयुक्ते॥

कीर्त्तिशेषः। पुं। मरणे॥ यशसोऽवधौ॥

कीलः। पुं। स्त्री। अग्निशिखायाम्। ज्वालायाम्॥ शङ्कौ॥ शस्त्रे॥ कफोणौ॥ कफोणिकाघाते॥ स्तम्भे॥ लेशे॥ कीलति बध्नाति। कील बन्धने। इगुपधेतिकः॥ कील्यते

अज्ञानेन वा । कर्मणि घञ् पुंसीति घोषा ॥

कीलकः । पुं । शिवके । गवांस्तम्भे । यत्रबद्धागौर्दुह्यते तस्मिन् । खूंटा इति भाषा ॥ गवां गात्रकण्डूयनार्थं गोष्ठे निखातस्तम्भे ॥ कीलशब्दार्थे ॥ वत्सरविशेषे । यथा । आयन्ते सर्वसस्यानि सुभिक्षं निरुपद्रवम् । सौम्यदृष्टिर्भवेद्राजा कीलकेच शुभं वदेदिति ॥ कीलयते । कील० । ण्वुल्चेति घञ् । स्वा० कन् ॥

कीलसंस्पर्शः । पुं । गाव इति गौड भाषा प्रसिद्धे वृक्षविशेषे ॥

कीला । स्त्री । पुं । कीले ॥ स्त्री । रतहतौ । रतौ प्रतिहतिविशेषे ॥ यदाह वात्स्यायनः । कीला उरसि कर्त्तरी शिरसि विद्धाकपोलयोरिति ॥ कीलति । कील० । इगुपधेति कः । टाप् ॥

कीलालम् । न । रुधिरे ॥ जले ॥ अमृते ॥ मधुनि ॥ कीलां वह्निज्वालामलति वारयति । अलभूषणादौ । कर्मण्यण् ॥ औणादिकः कीलां लाति वा । कीलेन प्रतिबन्धेन अल्यते वार्यते । अल० । घञ् । कीलम् प्रतिबन्धम् अलति वा । कर्मण्यण् ॥ पुं । पशौ ॥ कीलंबन्धनम् असंयोग्यमस्येति ॥

कीलालधिः । पुं । समुद्रे ॥ कीलालानि धीयन्तेऽस्मिन् । डुधाञ्० । अधिकरणेकिः ॥

कीलालपः । पुं । राक्षसे ॥ कीलालं पिबति । पा० । आतोऽनुपसर्गे इति कः ॥

कीलितः । त्रि । बद्धे ॥ निखातकीले ॥ कील्यतेस्म । कील० । क्तः ॥

कीशः । पुं । कपौ । वानरे ॥ सूर्ये ॥ पक्षिणि ॥ त्रि । दिगम्बरे । नग्ने ॥ की इति शब्दमीष्टे । ईश० । मू० कः ॥ यद्वा । कस्य वायो रपत्यम् । अतइञ् । किः हनूमान् ईशो यस्य सः ॥

कीशपर्णः । पुं । अपामार्गे ॥

कीशपर्णी । स्त्री । अपामार्गे ॥ कपिलोमतुल्यानि लोमशानि पर्णान्यस्याः । पाककर्णेतिङीष् ॥

कीशफलम् । न । कक्कोले । गन्धद्रव्यविशेषे ॥

कु । अ । पापे ॥ कुत्सायाम् ॥ ईषदर्थे ॥ निवारणे ॥ कवते । कूयते वा । कुङ् शब्दे । मित० डुः ॥

कुः । स्त्री । अचलायाम् । धरायाम् । भूमौ ॥ प्रथमाङ्के १ ॥ कवते । कुङ्० । मित० डुः ॥

कुकः । त्रि । समर्थे ॥ कोकते आदत्ते

। कुक० । इगुपधेति कः ॥

कुकभम् । न । मद्ये ॥ इति शब्दचन्द्रिका ॥

कुकरः । त्रि । रोगकुञ्चितकरे । कुणौ ॥

कुकीलः । पुं । पर्व्वते । शिलोच्चये ॥

कुक्कुटः । पुं । स्वस्तिके । सितावरे । सुनिषण्णशाके ॥

कुक्कुदः । पुं । कूकुदे । सत्कृत्यकन्यादातरि ॥

कुकुन्दरः । पुं । कुकुरद्रुमे ॥ न । कूपके । नितम्बस्थकूपकद्वये । स्त्रियाः पृष्ठवंशादधोगर्त्ते ॥ कुम्भूमिं दरयति । दृभये । पचाद्यच् । कर्म्मधारय । णिलोपस्यस्थानिवत्त्वान्नवृद्धिः । तत्सुखं करोतीति बाहुलकादुक् । कुत्सितं कन्दरम् ईषत्कन्दरमथेति वा ॥ यद्वा । स्कुन्द्यते कामिना । स्कुदि आप्रवणे । मद्गुरादयश्चेति साधु ॥

कुकुभा । स्त्री । रागिणीविशेषे ॥

कुकुरः । पुं । यदुवंशीयान्धकराजस्य तनये ॥ कुक्कुरे ॥ न । ग्रन्थिपर्णीवृक्षे ॥ कोकते । कुक आदाने । कोकतेर्वा कुगित्युरच् ॥

कुकुराः । पुंभूम्नि । देशविशेषे । यदुषु । दाशार्हेषु । सात्वतेषु ॥ नित्यंबहुवचनान्तः ॥

कुकूटी । पुं । शाल्मलीपादपे ॥

कुकूलः । पुं । तुषानले ॥ शिरीषादपिमृद्वङ्गी केयमायतलोचना । अयं क्व च कुकूलाग्निकर्कशो मदनानलः ॥ न । शङ्कुभिः सङ्कीर्णश्वभ्रे ॥ तनुत्रे । दंशने ॥ कोर्भूमेः कूलम् । कुत्सितं वा कूलम् ॥ यद्वा । कवते । कुङ् शब्दे । पिनाकादित्वादूलच् । धातोः कुगागमः ॥

कुकोलम् । न । कोलिवृक्षे ॥

कुक्कुटः । पुं । कालके । ताम्रचूडे । चरणायुधे । कुक्कुड इति भाषा ॥ अस्य मांसगुणा यथा । कुक्कुटो बृंहणः स्निग्धो वीर्य्योष्णोऽनिलहृद्गुरुः । चक्षुष्यः शुक्रकफकृद् बल्यो वृष्यः कषायकः इति ॥ कुक्कुटलक्षणं यथा । कुक्कुटस्त्वृजुतनूरुहाङ्गुलिस्ताम्रवक्त्रनखचूलिकः सितः । रौति सुस्वरमुषात्यये च यो वृद्धिदः स नृपराष्ट्रवाजिनाम् ॥ यवग्रीवो यो वा बदरसदृशो वापि विहगो बृहन्मूर्द्धा वर्णैर्भवति बहुभिर्यश्च रुचिरः । स शस्तः सङ्ग्रामे मधुमधुपवर्णश्च जयकृन्न शस्तो योऽतोऽन्यः कृशतररवः खञ्जचरणः ॥ इति वाराहीसंहिता ॥ निषादपुत्रे ॥ शूद्रपुत्रे ॥ तृणोल्कायाम् ॥ कुक्कुभपक्षिणि ॥ व

क्रिकये । स्फुलिङ्गे ॥ वनकुक्कुटे ॥ यथा । सुरासमण्डपानाय भोजने चरणायुधाः । तित्तिरादिविष्किराः पथ्याः कुक्कुटाविषमज्वरे इत्यग्निवेशः ॥ अत्र चरणायुधो गृहकुक्कुटः । कुक्कुटो वनकुक्कुट इति व्याख्यानात् ॥ कोकनम् । कुकआ० । सं० क्विप् । कुटति । कुटकौ० । इगुपधेति कः । कुकाकुटः । कर्त्तृकरणयोरिति समासः ॥ कुत्सितः कुटः कोः पृथिव्याः कुटो वा । पृ० ॥

कुक्कटमण्डपः । पुं । काश्यांप्रसिद्धे मुक्तिमण्डपे ॥

कुक्कुटकः । पुं । कुक्कुटार्थे ॥ शूद्राज्जातो निषाद्यान्तु स वै कुक्कुटकः स्मृतः । इति मनुः ॥

कुक्कुटमस्तकम् । न । चव्ये । चैर इति गौडभाष ॥

कुक्कटव्रतम् । न । सन्तानार्थं स्त्रीकर्त्तव्ये व्रतविशेषे । ललितासप्तमीव्रते ॥ भाद्रेमासि सिते पक्षे सप्तम्यां नियमेनया । स्नात्वा शिवं लेखयित्वा मण्डले चसहाम्बिकम् । पूजयेच्च तदा तस्याः दुष्प्राप्यं नैव विद्यते ॥

कुक्कटशिखः । पुं । कुसुम्भवृक्षे ॥

कुक्कटाभः । पुं । } कुक्कुटतुल्यवर्णसर्प
कुक्कुटाहिः । पुं । } विशेषे ॥

कुक्कुटिः । स्त्री । दम्भचर्यायाम् ॥

कुक्कुटी । स्त्री । अव्रतचर्यायाम् ॥ छद्मराम् । छिपकली इति भाषा ॥ शाल्मलीवृक्षे ॥ कुक्कुटयोषिति ॥ अशाल० । कुक्कुटी च मृदुचाक्भाषिणी स्निग्धमूर्त्तिं रुचिराननेक्षणा । सा ददातिसुचिरं महीक्षितां श्री यशोविजयवीर्यसम्पदः ॥ जातेरस्त्री विषयादिति ङीष् ॥

कुक्कुटीव्रतम् । न । भाद्रशुक्लासप्तम्यां कर्त्तव्ये नियमविशेषे । ललिता सप्तम्याम् ॥

कुक्कुभः । पुं । पानकुका इति गौडभाषाप्रसिद्धे पक्षिणि ॥ वनकुक्कुटे ॥ कुगिव्यक्तं शब्दं कौति । बाहुलकात् भक् ॥ कुकु शब्दं भाषते वा । भाषष्य० । अन्येष्वपीति डः ॥

कुक्कुरः । पुं । कूकर इति भाषाप्रसिद्धे कौलेयके । सारमेये ॥ कोकते । कुकआदाने । क्विप् । कुरति । कुरशब्दे । इगुपधेति कः । कुक् चासौ कुरश्च ॥ न । ग्रन्थिपर्णे । कुकुरौंदा इति ख्यातौषधौ ॥ कुक्कुरोऽस्त्यस्य । कुक्कुरशब्दस्तद्गन्धे लाक्षणिकः । अर्शआद्यच् । यद्वा । कोकते । कुक० । कोकतेर्वा कुगिच्छुरच् । कुगागमश्च ॥

कुक्कुरद्रुः । पुं । मृदुच्छदे । ह्रस्वपत्रे

। कुक्कुरभेदा कुकुरौंदा इतिभाषा ॥ कुक्कुरद्रु:कटुस्तिक्तो ज्वररक्तकफापहः । तन्मूलमार्द्रंनि:क्षिप्तं वदने मुखशोषहृत् ॥

कुक्कुरी । स्त्री । शुन्याम् । सारमेय्याम् । कूकरी कुत्ती इतिभाषा ॥ जातेरिति ङीष् ॥

कुकुवाक् । पुं । सारङ्गमृगे ॥

कुक्ष: । पुं । कुक्षौ । जठरे ॥ गर्भे ॥ कुष्णाति । कुषनिष्कर्षे । उक्षिगुधिकुषिभ्यश्चेति स: किन् ॥

कुक्षि: । पुं । उदरे ॥ कुष्यते निष्काश्यते मलोऽस्मात् । कुष० । प्लुषिकुषिशुषिभ्य:क्सि: ॥ केतुमालवर्षस्थदेशविशेषे ॥ समुद्रमध्यप्रदेशे ॥ कुक्षिपार्श्वोदरकटीपृष्ठरुक् पर्वभेदनमित्यत्र कुक्षिशब्द उदरस्य वामदक्षिणभागद्वयवाचीतिभावप्रकाश: । कूख इतिभाषा ॥

कुक्षिम्भरि: । त्रि । आत्मम्भरौ । स्वोदरमात्रपूरके ॥ कुक्षिंबिभर्त्ति इति विग्रहे कुक्षेर्मुमागमो भृञ इनप्रत्ययश्च निपातसिद्ध: ॥

कुक्षिरन्ध्र: । पुं । नले ॥

कुङ्कुमम् । न । कुमकुम् केसर इति चनाम्न: विख्याते गन्धद्रव्ये । काश्मीरजन्मनि ॥ काश्मीरदेशजे क्षेत्रे कुङ्कुमं यद्भवेद्दिलम् । सूक्ष्मकेशरमारक्तं पद्मगन्धि तदुत्तमम् ॥ वाह्लीकदेशसंजातं कुङ्कुमं पाण्डुरं भवेत् । केतकीगन्धयुक्तं तन्मध्यमं सूक्ष्मकेशरम् ॥ कुङ्कुमं पारसीके यन्मधुगन्धि तदीरितम् । ईषत्पाण्डुरवर्णं तदधमं स्थूलकेशरम् ॥ कुङ्कुमं कटुकं स्निग्धं शिरोरुग्व्रणजन्तुजित् । तिक्तं वमिहरं वर्ण्यं व्यङ्गदोषत्रयापहम् ॥ कुङ्कुम् इतिशब्दोक्ति वा चकत्वेनाद्य । अर्शआद्यच् ॥ यद्वा । कुकयते । कुक० । वा० उमक्प्रत्यय: । आच्छीत्यत्र नुमिति योगविभागान्नुम् ॥

कुङ्कुमाद्रि: । पुं । पर्वतविशेषे ॥

कुङ्गनी । स्त्री । महाज्योतिष्मत्याम् ॥

कुच: । पुं । स्तने ॥ कुचति । कुच सङ्कोचे । इगुपधेतिक: ॥

कुचण्डिका । स्त्री । मूर्वालतायाम् ॥

कुचर्द्धी । स्त्री । मूर्वायाम् ॥

कुचन्दनम् । न । रक्तचन्दने ॥ बकम् इति भाषाप्रसिद्धे पत्राङ्गे ॥ द्रुमविशेषे ॥ निर्गन्धत्वात् कुत्सितं चन्दनम् । कौ चन्दनमिव वा । कुत्सितान्यन्यचन्दनान्यस्मादा ॥

कुचफल: । पुं । दाडिमद्रुमे ॥

कुचर: । त्रि । कुवादे । परदोषकथन

शीले ॥ कुत्सितं चरति । पचाद्यच् ॥

कुचाग्रम् । न । चूचुके । स्तनाग्रभागे ॥ कुचस्य अग्रम् ॥

कुचाङ्केरी । स्त्री । चुक्रिकायाम् । चूकापाक इतिभाषा ॥

कुचिकः । पुं । } कुंचिया इति गौडभाषा प्रसिद्धे-
कुचिका । स्त्री । } मत्स्ये ॥

कुचितः । त्रि । परिमिते ॥ कुचति । कुचसङ्कोचे । र्गाचर्गाचकुचोति कितच् ॥

कुचेलः । त्रि । कुवाससि ॥ कुत्सितं चेलमस्य ॥

कुचेला । स्त्री विद्धकर्ण्याम् ॥

कुचेली । स्त्री । अम्बष्ठायाम् । आकनादि इतिगौडभाषा ॥

कुच्छम् । न । कुमुदे ॥ इतिशब्दचन्द्रिका ॥

कुजः । पुं । आरे । भौमग्रहे ॥ नरकासुरे ॥ द्रुमे ॥ कोः पृथिव्याःजातः । पञ्चम्यामितिडः ॥

कुजम्भलः । त्रि । सन्धिचौरे ॥ इति-हारावली ॥

कुजम्भिलः । त्रि । कुजम्भले ॥ इतिशब्दरत्नावली ॥

कुजा । स्त्री । कात्यायन्यादेव्याम् ॥ सीतादेव्याम् ॥

कुजाष्टमः । पुं । दोषविशेषे ॥ सर्वान् गुणान्निहन्त्याशु विलग्नादष्टमः कुजः । अस्यापवादः । अजगे नीचगे भौमे शत्रुक्षेत्रगतेपि वा । कुजाष्टमोद्भवोदोषोन किञ्चिदपिविद्यतेइति ॥

कुञ्जिशः । पुं । मत्स्यविशेषे ॥

कुज्झटिः । स्त्री । धूममहिष्याम् । कुहेलिकायाम् ॥

कुज्झटिका । स्त्री । रताम्ध्याम् । नभोरेणौ ॥

कुज्झटी । स्त्री । कुहेलिकायाम् ॥

कुञ्चनम् । न । नेत्ररोगविशेषे ॥ तल्लक्षणम् । वाताद्या वर्त्मसङ्कोचं जनयन्ति यदा मलाः । तदा द्रष्टुं न शक्नोति कुञ्चनं नाम तद्विदुरिति ॥

कुञ्चफला । स्त्री । कुष्माण्ड्याम् ॥

कुञ्चिः । पुं । अष्टमुष्टिमिते धान्यमानभेदे ॥ यथा । अष्टमुष्टिर्भवेत् कुञ्चिः कुञ्चयोऽष्टौ च पुष्कलमिति ॥

कुञ्चिका । स्त्री । कृष्णजीरके ॥ कुंचे इति गौड प्रसिद्धे मत्स्यविशेषे ॥ यथा । कुञ्चिकयैनं विस्मापयति भाययति ॥ कमची इतिभाषा प्रसिद्धायां वंशशाखायाम् ॥ कुञ्जी ताली इतिच भाषा प्रसिद्धायां कूर्चिकायाम् ॥ मेथिकायाम् ॥

कुञ्चितम् । न । तगरपुष्पे ॥ त्रि । व

क्ते ॥ सङ्कोचिते । कुञ्चति । कुञ्च कौटिल्ये । क्तः । वा बहुलकात् संसापूर्वकत्वाद्वा नलोपाभावः ॥

कुञ्जः । पुं । न । हस्तिहनौ ॥ हस्तिदन्ते ॥ निकुञ्जे । समन्ताल्लतादिभिराच्छादिते स्थानविशेषे ॥ कौ जायते । क्वापजनि वा । जनीप्रा० । सप्तम्यां जनेर्डः । इ० ॥

कुञ्जरः । पुं । अनेकपे । हस्तिनि ॥ अतिशयितः कुञ्जोऽहनुरस्यास्य । रप्रकरणेऽसमुच्चकुञ्जेभ्य उपसङ्ख्यानमिति रः ॥ देशविशेषे ॥ केशे ॥ उत्तरपदस्थितस्य श्रेष्ठार्थे ॥ पञ्चमात्रस्यप्रथमे । ऽऽ प्रभेदे ॥

कुञ्जरक्षारमूलम् । न । मूलके ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥

कुञ्जरच्छाया । स्त्री । गजच्छायायाम् ॥ यथा । योगो मघायां यदीन्दुः कुञ्जरच्छायसंज्ञकः । भवेन्मघायां संस्थे च शशिन्यर्के करस्थिते इति ॥

कुञ्जरपर्य्यायः । पुं । पञ्चमात्रस्यप्रथम । ऽऽपर्याये ॥

कुञ्जरपिप्पली । स्त्री । गजपिप्पल्याम् ॥

कुञ्जरा । स्त्री । धातकीद्रुमे ॥ पाटलायाम् ॥ हस्तिन्याम् ॥

कुञ्जरारातिः । पुं । शरभे ॥ सिंहे ॥ कुञ्जरस्य अरातिः ॥

कुञ्जरालुकम् । न । हस्त्यालुनि ॥ इति शब्दचन्द्रिका ॥

कुञ्जराशनः । पुं । अश्वत्थे । पिप्पले ॥ कुञ्जरेणाश्यते । अश भोजने । कर्म्मणि ल्युट् ॥

कुञ्जरी । स्त्री । करेणौ । हस्तिन्याम् ॥

कुङ्कुमम् । न । काञ्जिके ॥ कुत्सितंजलम् । पृषोदरादिः ॥

कुञ्जवल्लरी । स्त्री । निकुञ्जिकाम्ला-वृक्षे ॥

कुञ्जिका । स्त्री । कृष्णजीरके ॥ निकुञ्जिकाम्लावृक्षे । कुञ्जवल्लर्याम् ॥

कुटः । पुं । कोटे । गढ इति भाषा ॥ शिलाकुट्टे । पत्थर फोडनेका हथौडा इतिभाषा ॥ पर्वते ॥ वृक्षे । अनोकहे ॥ टवर्गप्रथमोपध इति प्रामाणिकाः ॥ पुं । न । कलशे । घटे ॥ पुं । स्त्री । गृहे । वेश्मनि ॥ कुटति । कुटिलो भवति । कुट कौटिल्ये । इगुपधेति कः ॥

कुटकम् । न । फाले ॥ कुटति । कुट० । क्वुन् ॥

कुटकाचलः । पुं । पर्वतविशेषे ॥

कुटङ्गः । पुं । गृहाच्छादने । छप्पर छान इतिच भाषा ॥

कुटचः । पुं । कुटजवृक्षे ॥

कुटजः । पं । कोरिया कोरय्या इतिम

सिद्धे वृक्षविशेषे । गिरिमल्लिकायाम् । वत्सके ॥ अस्य फलमिन्द्रयवः ॥ कुटजः कटुको रूक्षो दीपनस्तुवरो हिमः । अर्शोतीसारपित्तास्रकफतृष्णामकुष्ठनुत् ॥ अगस्त्यमुनौ ॥ द्रोणाचार्य्ये ॥ कूटे शृङ्गे जायते स्म । सप्तम्यांजनेर्डः । पृषोदरादिः ॥

कुटजबीजम् । न । इन्द्रयवे

कुटजा । स्त्री । कलहंसच्छन्दसि ॥ सजसा भवेदिह सगौ कुटजाख्यमिति लक्षणात् ॥

कुटन्नटः । पुं । श्योनाकवृक्षे । शोणके ॥ न । कैवर्त्तीमुस्तके । मोथा इति भाषा ॥ कुटन् वक्रीभवन् नटति । नटस्पन्दने पचाद्यच् ॥

कुटपः । पुं । मुनौ ॥ निष्कुटे । गृहसमीपोपवने ॥ कुडवपरिमाणे मानभाण्डे ॥ न । कमले ॥ कुटति । कुट० । उषिकुटिदलीत्यादिना कुटेः कपन् प्रत्ययः ॥

कुटरः । पुं । न । कुठरे । मन्थानदण्डबन्धनस्तम्भे ॥ वा० कुटेः करन् ॥

कुटरुः । पुं । अंशुकगृहे । छोटातम्बू तम्बूटी इतिचभाषा ॥ कुटति । कुट० । कुटः किच्चेत्यरुः ॥

कुटरुणा । स्त्री । त्रिवृतायाम् ॥

कुटलम् । न । पटले । छान छप्पर इतिचभाषा ॥ इतिहारावली ॥

कुटहारिका । स्त्री । दास्याम् ॥

कुटिः । पुं । महीरुहे ॥ शरीरे ॥ स्त्री । स्वल्पगृहे ॥ शालायाम् ॥ कुटति । कुट० । इगुपधात् किदिति इन् प्रत्ययः ॥ यद्वा । ऌगृशृपृकुटिभिदिच्छिदिभ्यश्चेति इः सचकित् ॥

कुटिचरः । पुं । वारिशूकरे । सूंस इति भाषा ॥

कुटितम् । त्रि । कुटिले ॥ कुटति । कुट० । रुचिवचिकुचिकुटिभ्यः कितच् ॥

कुटिलः । त्रि । अन्वञ्चौ । अराले ॥ भङ्गुरे ॥ न । तगरपुष्पे ॥ कुटिङ्कौटिल्यं लाति । ला० । आतोनुपेतिकः ॥ कुटति वा । कुट० । मिथिलादित्वाद्वाहुलकाद्वा इलच् ॥

कुटिलकः । पुं । नागविशेषे ॥

कुटिलगः । पुं । सर्पे ॥

कुटिलगा । स्त्री । नद्याम् ॥

कुटिला । स्त्री । नदीविशेषे ॥ राधिकासखीविशेषे ॥ तगरपादाम् ॥ स्पृक्कानामगन्धद्रव्ये ॥

कुटिलिका । स्त्री । व्याधानाकृतिविशेषे ॥ कर्मारोपकरणभूते लौहे ॥ वक्राग्रालौहयष्टिर्या प्रोक्ता कुटिलिका हि सेत्युक्तेः ॥

कुटी । स्त्री । कुम्भदास्याम् । कुटनी

इतिभाषा ॥ मुरानामगन्धद्रव्ये ॥ चि त्रगुच्छे ॥ स्वल्पनिलये ; कुटिकागा इत्तिमइतिङीष् ॥

कुटीचकः । पुं । पुत्राचारे । पुत्राश्रजीविनि विरक्ते ॥

कुटीचरः । पुं । } यतिविशेषे ॥ कुट्यां
कुटीचरकः । पुं । } चरति । अच् ॥ स्वार्थे कः ॥

कुटीरः । पुं । कुद्रगृहे । झोंपड़ी झूंपड़ी कुटिया इतिभाषा ॥ ह्रस्वाकुटी । कुटीशमीशुण्डाभ्योरः ॥ न । केवले ॥ रते ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥ कुटति । कुट० । वा० ईरन् ॥

कुटुङ्गकः । पुं । कृषवल्लानहने ॥ छदिसि ॥

कुटुम्बः । पुं । न । पोष्यवर्गे ॥ बान्धवे ॥ सन्ततौ ॥ द्वितीयगृहे ॥

कुटुम्बव्यापृतः । त्रि । अभ्यागारिके । उपाधौ । पुत्रदारादिपोषणव्यग्रे ॥ कुटुम्बे कुटुम्बपोषणे व्यापृतः । गृहव्यापारे । अत्रार्थेकत्वात् सरित्तः ॥

कुटुम्बदारकः । पुं । याचायोगविशेषे ॥ सप्तमे चन्द्रमा यस्मात् सप्तमे नीचखेचरः । कुटुम्बदारकोयोगो यासु:प्रियतमां हरेत् ॥

कुटुम्बी । पुं । गृहमेधिनि । गृहस्थे ।

गार्हस्थ्याश्रमविशिष्टे ॥ त्रि । कृषके ॥ कुटुम्बविशिष्टे ॥ कुटुम्बः पोष्यवर्गोऽस्त्यस्य । अतइनिः ॥

कुटुम्बिनी । स्त्री । पतिपुत्रदुहित्रादियुतायां प्रतिष्ठितायां स्त्रियाम् । पुरन्ध्याम् ॥ इन्नन्तात्ङीप् ॥ कुटुम्बानां समूहे ॥ खलादिभ्यइनिर्वक्तव्यइतिइनिः ॥ क्षुद्रक्षुपविशेषे । पयस्यायाम् । क्षीरकाकोल्याम् ॥

कुटुम्बौकः । न । कुटुम्बवासस्थाने ॥

कुट्टकः । पुं । गणकानां अङ्कविशेषे ॥

कुट्टनम् । न । छेदने । कूटना इतिभाषा ॥

कुट्टनी । स्त्री । नार्याःसहान्यपतिसंयोगकारिण्याम् । शम्भल्याम् । कुटनी इतिभाषा ॥ कुट्टयति । कुट्टच्छेदनभर्त्सनयोः । ल्युट् । ङीप ॥

कुट्टाकः । त्रि । कुट्टनशीले ॥ कुट्टयति । तच्छीलः । कुट्ट० । जल्पभिक्षकुट्टलुण्टवृङः षाकन् इतिषाकनप्रत्ययः ॥ स्त्री । कुट्टाकी ॥

कुट्टारः । पुं । पर्वते ॥ न । केवले ॥ रते ॥ कुट्टारं केवले रते इतिमेदिनी ॥

कुट्टिममांसम् । न । मांसव्यञ्जनभेदे ॥ मांसमक्षायु सङ्कृत्य सूक्ष्मं कृत्वा सुकुट्टिमम् । वेसवारगुणान्वितं स्वेदितं व्याचितम्पचेत् ॥ कुट्टितं प्राच

तं मांसं सुस्वादु लघु दीपनम् । तथापि जाङ्गलं श्रेष्ठं आनूपेष्वपि पक्षिणाम् ॥

कुट्टिमः । पुं । न । स्वल्पगृहे । कुटीरे ॥ गर्भागारे ॥ मणिभूमौ । रत्नखनौ ॥ सुधाघटितभूतले ॥ बद्धभूमौ । नींव इति कुरसी इति च भाषा ॥ दाडिमद्रुमे ॥

कुट्टिमितम् । न । भावभेदे । स्त्रीणां दृश्यश्रृङ्गारचेष्टान्तर्गतचेष्टाविशेषे । स्त्रीणां स्वाभाविकदशावद्धा रागचेष्टाविलासभेदे ॥ तल्लक्षणं यथा । केशस्तनाधरादीनां ग्रहे हर्षेऽपि सम्भ्रमात् । आहुः कुट्टिमितं नाम शिरःकरविधूननम् ॥ अपि च । केशाधरादिग्रहणे मोदमानेऽपि मानसे । दुःखितेव बहिः कुप्येद्यत्र कुट्टिमितं हि तदिति ॥ स्त्रीणामेष स्वभावो यदिष्टमप्यनिष्टतया निवारयन्त्य एव सुरतसुखमुपभुञ्जते इति ॥ अपि च । दुःखोपचारः सौख्येऽपि हर्षात् कुट्टिमितं मतम् ॥ सुरतेषु गाढपरिपीडने केशस्तनादिग्रहणे च हर्षात् सुखेऽपि दुःखाभिव्यक्त्या दुःखेऽपि सुखाभिव्यक्त्या कुट्टिमितम् । कुट्टनम् । कुट्ट० घञ् । कुट्टेन निर्वृत्तम् । भावप्रत्ययान्तादिमप्वक्तव्य इतीमप् । ततो स्वार्थिकाङ्गावेशः । तारकादित्वादितच् ॥

कुट्टहारिका । स्त्री । दास्याम् ॥ इति हलायुधः ॥

कुट्टीरः । पुं । क्षुद्रपर्वते ॥ इति धारावली ॥

कुड्मलः । पुं । मुकुले । विकासोन्मुखप्रौढकलिकायाम् ॥ न । नरकान्तरे ॥ यत्र रज्जुभिः पीडनम् ॥ कुटति । कुट कौटिल्ये । वृषादित्वात् कलच् तस्य मुट् च ॥ यद्वा । कुड्यते कुटति । कुट० । कुटिकुषिभ्यां क्मलन् ॥

कुठः । पुं । द्रुमे । शाले ॥ कुठति । कुठ० । पचाद्यच् ॥

कुठरः । पुं । दधिविलोडने मन्थानाधारस्तम्भे रज्जुभिर्युक्ते स्तम्भे ॥ कुठति कुठ गतिप्रतिघाते । बाहुलकात् करन् ॥

कुठाकुः । पुं । कुठकुठेया इति भाषा प्रसिद्धे पक्षिविशेषे ॥

कुठाटङ्कः । पुं । स्त्री । कुठारे ॥

कुठारः । पुं । द्रुमे ॥

कुठारः । पुं । स्त्री । सुधितौ । परशौ । कुड़ाला इति भाषा । फर्सा इति च ॥

कुठारी । स्त्री । कुठारे । कुल्हाड़ी इति भाषा ॥ जातित्वात् ङीष् ॥

कुठारः । पुं । वृक्षे ॥ कीशे । वानरे ॥ मल्लाकारे ॥

कुठिः । पुं । [illegible]भूति ॥ महीरुहे ॥

कुठिकः । पुं । कुष्ठौषधौ । कूठ इति भाषा ॥

कुठेरः । पुं । वह्नौ ॥ तुलस्याम् ॥ पर्णासे । बाबुइ इति बर्बरी इतिच प्रसिद्धे पर्याये ॥ कुठति । कुठ गतिप्रतिघाते कुठिच । पतिकठिकुठीत्येरक् । बा नमवा[illegible] नित्यत्वान्ननुम् ॥

कुठेरकः । पुं । पर्णासे । तुलस्याम् ॥ श्वेततुलस्याम् । बबुइ तुलसी इति गौडभाषा ॥ कृष्णार्जके ॥ मरुव[illegible] ॥

कुठेरजः । पुं । श्वेततुलस्याम् । कुठेरके । बर्बरायाम् ॥

कुठेरः । पुं । चामरवाते । चौरकोपव न इतिभाषा । मन्थरौ ॥

कुडवः । पुं । धान्यमानभेदे । मुष्टिच तुष्टये ॥ प्रस्थचतुर्थांशे ॥ वैद्यकमते द्विप्रसृतपरिमाणे । द्वात्रिंशत्तोलके । अञ्जलौ ॥ कुड्यते कुडतेवा । कुडि दाहे । बा०कव प्र० । आगमशासनित्यत्वान्ननुम् ॥

कुणिः । पुं । देहे । शरीरे ॥ कुणति । कुणि० । कुणिर्कम्पोर्नलोपश्चेति इः कित् ॥

कुडिशः । पुं । कुचिया माछ इति गौड भाषाप्रसिद्धे मत्स्यविशेषे ॥

कुडुङ्गी । स्त्री । कुम्भकारवेश्याम् ॥

कुड्मलः । पुं । कुट्मले ॥ न । नरकविशेषे ॥ कुड्यते । कुडतिवा । कुडशब्दे दने कौटिल्येवा । कुटिकुषिभ्याम् मलच् । पृ० । कुडति । कुडयाख्ये । बाहुलकात् कुडेरपि मलच् ॥

कुड्यम् । न । भित्तौ । भीत प्राचीर इतिभाषा ॥ विलेपने ॥ कुतूहले ॥ कुड्यताम् [illegible] तपसाधुरितियत् । पृ० ॥ कुड्यतेऽस्मात् [illegible] यत् ॥ [illegible] यकार[illegible]योरुभागम इत्यु [illegible] इत्ययः ॥ [illegible] ॥

कुणकम् । न । कुणार्थे ॥

कुड्यच्छेदी । पुं । सन्धिचौरे ॥ छेदनं छेदः । कुड्यस्यच्छेदः । सोऽस्यास्तीति इनिः ॥

कुड्यच्छेद्यम् । न । खातके । भीतका गढा इतिभाषा ॥

कुड्यमत्सी । स्त्री । गृहगोधिकायाम् ॥

कुड्यमत्स्यः । पुं । म् । छिपकली ॥

कुणकः । पुं । बालके ॥

कुणञ्जः । पुं । [illegible] ॥

कुणञ्जरः । पुं । मचकुन्द बकुल इतिभाषा ॥

कुणपा । स्त्री । कुणपे ॥

कुणपः । पुं । न । [illegible] । शवे ॥

एडा इति प्रसिद्धे वस्तुविशेषे ॥ पूतिगन्धे ॥ त्रि । पूतिगन्धौ ॥ कणति । कणशब्दे । कयो: सम्प्रसारणञ्चेति रूपम् ॥

कुणपी । स्त्री । किटसारिकायाम् ॥

कुणालः । पुं । देशविशेषे ॥ कणति । कण० । पीयुकणिभ्यां कालन् । बाहुलकात् सम्प्रसारणम् ॥

कुणिः । पुं । सूची इतिख्याते तुन्नवृक्षे । तूद इति गौडभाषा ॥ त्रि । कुकरे ॥ कुणति कुण्यते वा । कुणशब्दोपकरणयो: । इगुपधात्किदितीन् ॥

कुणिन्दः । पुं । शब्दे ॥ कुणति । कुण० । कुणिपुल्यो: किन्दच् ॥

कुणठकः । त्रि । स्थूले । मोटा इतिभाषा ॥

कुणठः । त्रि । क्रियासुमन्दे । अकर्मण्ये ॥ कुण्ठोमन्द: क्रियासुच: ॥ मूर्खे ॥ कुणठति । कुठि प्रतिघाते आलस्ये च । पचाद्यच् ॥

कुणठकः । त्रि । कुणठे ॥ स्वार्थे कः ॥

कुणठा । स्त्री । गतिप्रतिहतौ ॥ कुणठनम् । कुठि प्रतीघाते । षिद्भिदादिभ्योऽङ् । टाप् ॥

कुणिठतः । त्रि । कुणठीकृते । सङ्कुचिते ॥

कुणठीकृतः । त्रि । विकुणिठते ॥

कुण्डः । पुं । अमृते भर्तरि जारजे । जारात् पतिवत्नीसुते ॥ कुण्ड्यते कुण्डम नेन । कुडि दाहे । घञ् ॥ न । आग्नेभेदे ॥ देवजलाशये ॥ चौवच्चा इति प्रसिद्ध जलाधारविशेषे ॥ होमीयाग्न्यालये ॥ न । स्त्री । पिठरे । स्थाल्याम् ॥ कुण्डयति । कुडि रक्ष० । कु० । अच् । कुणति वा । कुण० । बाहुलकादिति: ॥

कुण्डकीटः । पुं । पतितब्राह्मणीपुत्रे । जारतो ब्राह्मणीपुत्रे ॥ दासी कामुके ॥ चार्वाकमतज्ञाभिज्ञपुरुषे ॥ चार्वाके ॥ अतिथिभाराहे ॥

कुण्डगोलकम् । न । काञ्जिके ॥

कुण्डकूटः । पुं । कुण्डे । वृषाच्छादित स्थाने ॥ इतिहेमचन्द्र: ॥

कुण्डपाय्यः । पुं । क्रतौ ॥ कुण्डेन पीयतेऽस्मिन् सोम इति । क्रतौ कुण्डपाय्यसञ्चाय्याविति पिवतेरधिकरणे यत् प्रत्ययो युगागमश्च निपात्यते ॥

कुण्डलम् । न । स्वनामख्यातकर्णभूषणे । कर्णवेष्टने ॥ पाशे ॥ वलये ॥ गुर्वचरे ॥ कुण्डते कुण्ड्यते वा । कुडि दाहे कुडि रक्षायां वा । वृषादित्वात् कलच् ॥ कुण्डं कुण्डलाकारं लाति वा । आतोनुपसर्गेकः ॥ सिध्मादित्वाल्लज्वा ॥

कुण्डलिका । स्त्री । मात्रावृत्तभेदे ॥ यथा । कुण्डलिका सा कथ्यते प्रथमं दोहा यत्र । रोलाचरणचतुष्टयं प्र भवति विमलं तत्र ॥ प्रभवति विम लं तत्र पदम्पति सुललितयमक म् अष्टपदी सा भवति विमलकवि कौशलगमकम् । अष्टपदी सा भव ति सुखिलपण्डितमण्डलिका कुण्ड लिनायकभणितविबुधकर्णे कुण्डलि केति ॥ जलेबी इतिप्रसिद्धे पक्वान्ने॥

कुण्डली । पुं । फणिनि । सर्पे ॥ वरुणे ॥ मयूरे ॥ चित्रमृगे । चित्तल इति भाषा ॥ त्रि । कुण्डलयुक्ते ॥ कुण्डल म् कुण्डलाकारोवा सोऽस्यास्ति । अ तइनि: ॥

कुण्डलिनायक: । पुं । पिङ्गलसर्पे ॥

कुण्डलिनी । स्त्री । मूलाधारनिवासि न्याम् कुलकुण्डलिनीशक्तौ ॥ उर ग्याम् ॥ गुडूच्याम् ॥ कुण्डलानांम मूहे ॥ खलादित्वादिनि: ॥ जले बीतिख्यातेपक्वान्नविशेषे॥ तस्या:पा कप्रकारोयथा । नूतनंघट मानीय तस्मान्त कुशलोजन: । प्रस्थार्द्धपरि माणेन दध्नाऽम्लेन प्रलेपयेत् ॥ द्वि प्रस्थांशमितां तत्र दध्यम्लंप्रस्थसम्मि तम् । घृतमर्द्धशरावञ्च घोलयित्वा घटे क्षिपेत् ॥ आतपे स्थापये त्ता वद्यावद्याति तदम्लताम् । ततस्त त् प्रक्षिपेत् पात्रे सच्छिद्रे भाजनञ्च तत ॥ परिभ्राम्य परिभ्राम्य ततस्त स्मिन् घृते क्षिपेत् । पुन:पुन स्तु तां कृत्या विदध्यात् मण्डलाकृतिम् ॥ तां सुपक्वां घृता न्नीत्वा सितापाके त न्मृदवे । कर्पूरादिसुगन्धे च स्नपयि त्वो द्धरेत्तत: ॥ एषाकुण्डलिनी ना मा पुष्टिकान्तिबलप्रदा । धातुवृद्धि करी हृष्या रुच्या चेन्द्रियतर्प्पणीति ॥ कुण्डलिनो ङीप् ॥

कुण्डली । स्त्री । गडूच्याम् ॥ काञ्चनद्रु मे॥ कपिकच्छाम् ॥ सर्पिणीवृक्षे ॥ ज लेबीति प्रसिद्धे मिष्टान्नविशेषे । कु ण्डलिन्याम् ॥ इतिपाकराजेश्वर: ॥ कुलकुण्डलिन्यांशक्तौ ॥

कुण्डाशी । त्रि । कुण्डस्यसङ्करविशे षस्यान्नभोजिनि ॥ अमृते जार ज: कुण्डो मृते भर्त्तरि गोलक: । य स्तयो रन्न मश्नाति स कुण्डाशी ति कथ्यते ॥ इति देवल: ॥ कुटना इति प्रसिद्धे भगभक्षके ॥ महाभा रते दानधर्म्मे तथा दर्शनात् ॥

कुण्डिका । स्त्री । कमण्डलौ ॥ पिठरे । स्थाल्याम् ॥ कूंड कूंडा इतिच प्रसिद्धे पात्रविशेषे ॥ स्वा० क: ॥

कुण्डिन: । पुं । ऋषिविशेषे ॥ न । वि

दर्भनगरे ॥ यथा । अथ भीमसुतावलोकनैः सफलं कर्त्तुमह स दिवसः ।· क्षितिमण्डलमण्डनायितं नगरं कुण्डिनमण्डजो ययाविति पूर्वनैषधे २ सर्गः ॥ कुण्डते । कुडिदाहे । बहुलमन्यत्रापीति इनच् प्र०॥

कुण्डी । स्त्री । अमत्रविशेषे । कमण्डलौ ॥ कुण्डी कम्बु कपालानि मधुपूर्णानि बिभ्रतः । किं न पश्यति लोको यं ब्रह्मविष्णुमहेश्वरान् ॥ जानपदकुण्डेत्यादिना अमत्रे ङीष् ॥ भर्त्तर्यमृते जारजातायाम् ॥ अमनुष्यजातित्वात् जातिलक्षणो ङीष ॥ कुणति वा । कुणशब्दोपकरणयोः । अमन्ताड्डः ॥

कुण्डीरः । पुं । मनुष्ये ॥ त्रि । बलवति ॥ इति धरणी ॥

कुतनुः । पुं । कुवेरे ॥ त्रि । कुत्सितशरीरे ॥

कुतपः । पुं । सूर्य्ये ॥ वैश्वानरे ॥ द्विजन्मनि ॥ अतिथौ ॥ गवि ॥ भागिनेये ॥ पुं । न । दौहित्रे ॥ वाद्ये ॥ छागलकम्बले । नेपालकम्बले । खारुचा इति पर्वतीय भाषा ॥ कुशतृणे ॥ दिनस्याष्टमांशे । अह्नोऽष्टमे मुहूर्त्ते । त्रिंशद्दण्डदिनमाने द्वितीयप्रहरशेषदण्डावधितृतीयप्रहरप्रयमदण्डपर्य्यन्ते काले । अयञ्चैकोद्दिष्टश्राद्धारम्भकालः । यथा । आरभ्य कुतपे श्राद्धं कुर्यादारौहिणं बुधः । विधिज्ञो विधिमास्थाय रौहिणन्तु न लङ्घयेदिति ॥ दिवसस्याष्टमे भागे मन्दीभवति भास्करः । स कालः कुतपो ज्ञेयः पितॄणां दत्तमक्षयम् ॥ अपिच । अह्नो मुहूर्त्ता विख्याता दश पञ्च च सर्वदा । तत्राष्टमो मुहूर्त्तो यः स कालः कुतपः स्मृत इति मत्स्यपुराणम् ॥ * ॥ पारिभाषिककुतपास्तु । मध्याह्नः खड्गपात्रञ्च तथा नेपालकम्बलः । रौप्यं दर्भास्तिला गावो दौहित्रश्चाष्टमः स्मृतः ॥ पापं कुत्सितमित्याहुस्तस्य सन्तापकारिणः । अष्टावेते यतस्तस्मात् कुतपा इति विश्रुताः ॥ इति मिताक्षरायामाचाराध्यायः ॥ कुत्सितं तपति । तप० । संज्ञायाम्भृतॄवृजीति खच् । अनव्ययत्वेऽपि न मुम् । यद्वा । कुम्भुवं तपति । आगमशास्त्रस्यानित्यत्वान्न मुम् ॥

कुतः । अ । प्रश्ने ॥ पञ्चम्यर्थे । कस्मादर्थे ॥ निह्नवे ॥ कस्मात् किमस्तसिल् । कुतिहोः ॥

कुतकम् । न । कौतुके । फलनिरपेक्षतया चिकीर्षिते ॥ कुतं कर्म नि

मितस्नेहपात्रं कायति । कै० । आ-तोऽनुपसर्गे कः । उपपदसमासः । इकोह्रस्वोऽङ्योगालवस्येति ह्रस्वः ॥ यद्वा । कुत्वाम्भवम् । अध्या० ठक् । इसुसुक्तान्तात्कः । केण इति ह्रस्वः । संज्ञापूर्वकत्वात् पक्षे वृद्ध्यभावः ॥

कुतुपः । पुं । चर्ममये ऽल्पे स्नेहपात्रे । कुप्पी इतिभाषा ॥ ह्रस्वा कुतूः । कुत्वाडुपच् ॥

कुतुम्बुरु । न । कुत्सिततिन्दुकीफले ॥

कुतूः । स्त्री । चर्मनिर्मिते स्नेहपात्रे । कुप्पा इतिभाषा ॥ कुत्सितं तन्यते । तनु० । बा० कूः टिलोपश्च ॥ कौति वा । कु शब्दे । बा० कूस्तुकच । कुत्वाडुपजितिनिर्देशाद्वा ॥

कुतूणकः । पुं । कतुया इति गौडभाषाप्रसिद्धे बालानां नेत्ररोगे ॥ तस्य लक्ष० । यथा । कुतूणकः क्षीरदोषाच्छिशूनामेव वर्त्मनि । जायते तेन तन्नेत्रं कण्डूरञ्च स्रवेत् मुहुः ॥ शिशुः कुर्याल्ललाटाक्षि कूटनासावघर्षणम् । शक्तोनार्कप्रभां द्रष्टुं न वर्त्मोन्मीलनक्षमः इति ॥

कुतूहलम् । न । अपूर्ववस्तुदिदृक्षाद्यतिशये चेष्टाविशेषे । कौतुके । कौतूहले ॥ कुतूहलं रम्यदृष्टौ चापल्यं परिकीर्त्तितम् ॥ जलनिरपेक्षचिकीर्षिते ॥ त्रि । प्रशस्ते ॥ अद्भुते ॥ कुतं हलति । हलविलेखने । मू० कः ॥ यद्वा । हलति । पचाद्यच् । कुत्याः हलम् ॥

कुतूहली । त्रि । विनोदार्थिनि ॥

कुतृणम् । न । कुम्भिकायाम् । वारिपर्ण्याम् । जलपत्ती काई इतिच भाषा । पाना इति गौडभाषा ॥

कुत्र । अ । देशप्रश्ने ॥ कस्मिन् । सप्तम्यास्त्रल् ॥

कुत्रचित् । अ । कुत्र । किसीठिकाने इति भाषा ॥

कुत्सनम् । न । निन्दने ॥ कुत्स० । ल्युट् ॥

कुत्सला । स्त्री । नीलीवृक्षे ॥

कुत्सा । स्त्री । निन्दायाम् ॥ कुत्सनम् । कुत्स अवक्षेपणे । गुरोश्च हल इति स्त्रियाम् अः । टाप् ॥

कुत्सितम् । न । कुष्ठनामौषधे ॥ त्रि । निन्दिते । निकृष्टे । प्रतिकृष्टे । रेफे ॥ कुत्सा सञ्जाताऽस्य । ता० इतच् ॥

कुथः । पुं । बर्हिषि । दर्भे ॥ पुं । स्त्री । आस्तरणकम्बले । गजपृष्ठस्थितचित्रकम्बले । प्रवेण्याम् । वर्णे । हाथीकीझूल इति भाषा ॥ कुथ्नाति । कुन्थ संश्लेषणे । अच् । इगुपधेति निर्देशात् क्वचिदकित्यपि नलोपः ॥

यद्वा । कुन्यस्त्यशोभां । कुथिर्हिंसा संक्लेशनयोः । आगमशास्त्रस्यानित्यत्वान्नुम् । इगुपधेतिकपि अङ्गा । ॥ कुष्यति वा । कुथपूतीभावे । इगुपधेतिकः ॥ कुथा कन्था समाख्याता कुथः स्यात्तारिकम्बलम् । कुथः कुशः कुथः कीटः प्रातःस्नायीद्विजः कुथस्त्याहकश्चित् ॥

कुथा । स्त्री । आस्तरणे ॥ टाप् ॥

कुथोदरी । स्त्री । कल्किपुराणप्रसिद्धायां कुम्भकर्णपौत्र्यां निकुम्भदुहितरि ॥ साकल्किनाहतेति पुराणे प्रसिद्धिः ॥

कुदृष्टिः । स्त्री । वेदबाह्यतार्किककल्पनायाम् ॥ यावेदबाह्याः स्मृतयो याश्च काश्च कुदृष्टयः । इतिमनुः ॥

कुद्दालः । पुं । कोविदारे । काञ्चनारे ॥ भूमिदारणास्त्रे । कुदाल इति भाषा ॥ कुम् भूमि मुद्दालयति । दलविदारणे । कर्मण्यण् । शकन्ध्वादिः ॥

कुद्रङ्कः । पुं । गृहविशेषे । मञ्चोपरिमण्डपे । उद्घाटे । पिठरे ॥ इतिचिकाण्डशेषः ॥

कुद्रङ्गः । पुं । पिठरे । कुद्रङ्के ॥

कुद्रवः । पुं । कोद्रवे ॥

कुद्रवनः । पुं । कोद्रवे ॥

कुधान्यम् । न । क्षुद्रधान्ये ॥

कुधीः । त्रि । विपरीतबुद्धिमति ॥

कुध्रः । पुं । पर्वते ॥ कुंधरति । धृञ् । मूलविभुजादित्वात्कः ॥

कुनखः । पुं । क्षुद्ररोगविशेषे ॥ तल्लक्ष० यथा । नखमांस मधिष्ठाय वातः पित्तञ्च देहिनाम् । कुर्वीते दाहपाकौच तं व्याधिं चिप्प मादिशेत् ॥ तदेवाल्पतरैर्दोषैः परुषं कुनखं वदेदिति ॥ त्रि । कुत्सितनखयुक्ते ॥

कुनखी । त्रि । कुनखरोगयुक्ते ॥ सङ्कुचितनखे ॥

कुनटः । पुं । श्योनाकप्रभेदे ॥ कुत्सितनटे ॥

कुनटी । स्त्री । नैपाल्याम् । मनःशिलायाम ॥ धन्याके ॥ कौनटति । नटअवस्यन्दने । अच् । गौरादित्वात् ङीष् ॥ कुत्सिता नटी इव वा ॥

कुनली । पुं । वकवृक्षे ॥

कुनाभिः । पुं । निधौ ॥ वातमण्डल्याम् । ववूला ववण्डर इतिच भाषा ॥

कुनाशकः । पुं । दुरालभायाम् । यवासे ॥ कुंनाशयति । णश० । णिजन्तः । अच् । ण्वा० कन् ॥

कुन्तः । पुं । गवेधुकायाम् ॥ प्रासायुधे । भल्ले । भाला इति भाषा ॥ प्रायोऽस्त्रक्षेप्ये शल्ये इति स्वामी ॥ कुशरीर मुनत्ति । उन्दी० । बाहुलका

स तः । शब्दांबुधिः ॥

कुन्तलः । पुं । केशे । चिकुरे । वाले ॥ ह्रीवेरे ॥ चषके ॥ जवे ॥ हले ॥ कुन्तं कुन्ताग्राकारं लाति । ला० । आतोऽनुपसर्गे कः ॥ कुन्तलाः । पुंभू म्नि । जनपदविशेषे ॥ यथा । काम गिरिं समारभ्य द्वारकान्तं महेश्वरि । श्रीकुन्तलाभिधो देशो वर्णितः शक्तिसङ्गमे इति ।

कुन्तलवर्द्धनः । पुं । भृङ्गराजे । भंगरा इति भाषा ॥

कुन्तलिका । स्त्री । दध्यादिच्छेदन्या म् । पालिकायाम् । दही काटनेकी छुरी वा कटोरी इतिभाषा ॥

कुन्तलोशीरम् । न । वालके । वाला इति भाषा ॥

कुन्तिः । स्त्री । युधिष्ठिरादिपाण्डवानां मातरि ॥ वा० क्रमेर्भिच् । प्रत्यया दिलोपे कुमुद्धादेशः ॥ देशविशेषे ॥

कुन्ती । स्त्री । युधिष्ठिरादीनां जनन्या म् । शूरसेनसुतायाम् । पृथायाम् ॥ गुग्गुलुवृक्षे ॥ शल्लक्याम् ॥ इतो म नुष्यजातेरिति ङीष् ॥

कुन्तीपुत्रः । पुं । युधिष्ठिरादिषु ॥ कु न्तीच शूरसेनराजस्य कन्या पृथानाम्नी आख्याता । तस्य पिता तां कुन्तिभो जायानपत्याय दत्तवान् । अतः कुन्तीति विश्रुता । सा च मृगीभूतस्य मुनेः शापान्मैथुनरहितस्य स्वामिन आज्ञ या धर्मात् युधिष्ठिरं पवनाद्भीमं मि न्द्रात् दर्जुनं मश्विनीकुमाराभ्यां न कुलसहदेवौ जनयामास ॥ सा च कन्यावस्थाया मादित्यात् कर्णञ्च जनयामास । अतः । कर्णोपि कु न्त्याः पुत्रः ॥

कुन्थुः । पुं । बौद्धविशेषे ॥ जिनचक्रव र्त्तिविशेषे ॥

कुन्दः । पुं । अच्युते । मुकुन्दे ॥ सर्व पापविनाशाय वाजिमेधेन चेष्टवान् । तस्मिन् यज्ञे महादाने दक्षिणां भृगुनन्दनः । मारीचाय ददौ प्रीतः कश्यपाय वसुन्धरामितिहरिवंशो क्तः ॥ कुंधरां कश्यपाय ददाति । कु दाञ्० । आतोऽनुपसर्गे इति कः । पृषोदरादित्वाद्वर्णागमः । कुंद इ ति गौड भाषाप्रसिद्धे भ्रमियन्त्रे । चक्रभ्रमौ ॥ कुबेरस्य निधिविशेषे ॥ कुन्दुरुनामगन्धद्रव्ये ॥ करवीरवृक्षे ॥ पाकचक्राख्ये ॥ पुं । न । पुष्प विशेषे । माघ्ये ॥ कुन्दं शीतं लघु स्याच्छिरोरुग्विषपित्तनुत् ॥ कुन्दु ं द्यति खति वा । दैपशोधने दो अवखण्डने वा । आत इति कः । त त्पुरुषे इति द्वितीयायाः अलुक् । म-

दा । कुम् भूमिम् उनत्ति : उन्दी० । कर्मण्यण् । अ० ॥ यद्वा । कौति । कुशब्दे । अब्दादित्वात् कौतेर्नुमित्दन् ॥

कुन्दक: । पुं । कुन्दुरुके ॥

कुन्दम: । पुं । मार्जारे ॥ इति त्रिकाण्डशेष: ॥

कुन्दर: । पुं । कुन्दरा इति कलिङ्गेषु ख्याते तृणविशेषे दीर्घपत्रे । खरच्छदे ॥ कुन्दंराति । रा० । आतो नुपसर्गे इतिक: ॥

कुन्दिनी । स्त्री । पद्मसमूहे । पद्मिन्याम् ॥

कुन्दु: । पुं । मूषिके ॥ स्त्री । कुन्दुरुनामगन्धद्रव्ये ॥

कुन्दुरु: । पुं । स्त्री । स्वनामख्यातेसुगन्धिद्रव्ये । यस्य निर्यासे कुन्दुरुखोटि इतिगौडानांख्याति: । पालङ्क्याम् । सौराष्ट्रे । बहुगन्धे ॥ कुन्दुरुर्मधुर स्तिक्त स्तीक्ष्ण स्त्वच्य: कटु र्हरेत् । ज्वरस्वेदग्रहालक्ष्मीमुखरोगकफानिलान् ॥ कुभूमि मुनत्ति उदयति वा । अपवादग्रस्त्वेति साधु: ॥ पालङ्क्याकेपीतिकश्चित् ॥

कुन्दुरुक: । पुं । कुन्दुरुनाम्नि सुगन्धिद्रव्ये ॥

कुन्दुरुकी । स्त्री । शल्लकीवृक्षे ॥ कुन्दु-

[कौ]रवप्रतिकृति: । इवेप्रतिकृताविति कन् । गौरादित्वात् ङीष् ॥

कुपथ: । पुं । कद्ध्वनि । कापथे ॥

कुपाणि: । त्रि । कुकरे । वक्रहस्ते । टुण्डा इ तभाषा ॥

कुपित: । त्रि । रुषिते । क्रुद्धे ॥

कुपिनी । पुं । कैवर्त्ते । जालिया मळुवा इतिचभाषा ॥

कुपिनी । स्त्री । खालुइ इतिगौडभाषाप्रसिद्धायां स्वल्पमत्स्यधान्याम् ॥

कुपिन्द: । पुं । तन्तुवाये ॥ कुप्यति । कुप० । कुपेर्वाबचेतिकिन्दच् ॥

कुपीलु: । पुं । कारस्करवृक्षे । काकेन्दौ । कुचला इतिभाषा ॥ कुपीलु: शीतल स्तिक्तो वातलो मदकृल्लघु: । परं व्यथाहरो ग्राही कफपित्तास्रनाशन: ॥

कुपुरुष: । पुं । कुत्सितनरे ॥ कुत्सित:पुरुष: । कुगतीति समास: ॥

कुपूय: । त्रि । कुत्सिते । जात्याचारादिनिन्दिते ॥ कुत्सितंपूयते । पूयी विसरणे । पचाद्यच् ॥

कुप्यम् । न । स्वर्णरूप्याभ्या मन्यस्मिन् तैजसे ताम्रादिधातौ ॥ अष्टधातुमध्यदस्ता इतिख्याते धातौ ॥ गुप्यते । गुपूरक्षणे । राजसूयसूर्येत्यादिना कुप्यमुक्त पक्षाऽन्यथा इतिकाश-

क्तो निपातितः कुप्यशब्दः । तत्र गुपे राद्रेः कत्वञ्च संज्ञायाम् ॥

कुप्यशाला । स्त्री । स्वर्णरजतभिन्नतैजसपात्रादिनिर्माणगृहे । तन्धान्याम् । ठठेरहट्टा इतिभाषा ॥

कुप्रियः । त्रि । अधन्ये ॥

कुप्लवः । पुं । तृणादिनिर्मिते कुत्सितो डुपादौ ॥

कुबेरः । पुं । धनदे । यक्षराजि ॥ नन्दीवृक्षे ॥ अर्हदुपासकविशेषे ॥ त्रि । कुदेहे ॥ मन्दे ॥ कुत्सितं बेरं शरीरमस्य कुत्सितत्वात् । यथाहुः । कुत्सायां क्विति शब्दोयं शरीरं बेरमुच्यते । कुबेरः कुशरीरत्वान्नाम्ना तेनैव सोऽङ्कितः ॥ इति वायु पुराणम् ॥ यद्वा । कुम्बति धनम् । कुबि आच्छादने । कुम्बेर्नलोपश्चेत्येरक् । औषध्यमध्यः ॥

कुबेरकः । पुं । नन्दिवृक्षे ॥ कुबेर ॥ स्वार्थे कः ॥

कुबेराक्षी । स्त्री । पाटलावृक्षे ॥ लताकरञ्जे । सितपाटलिकावृक्षे ॥ कुबेरस्येवाक्षियस्याः । अच्छाद्यर्थमादित्वच् । गौरादित्वान् ङीष् ॥

कुबेराचलः । पुं । } कैलासपर्वते ॥
कुबेराद्रिः । पुं । }

कुब्जः । पुं । खड्गे ॥ अपामार्गे ॥ त्रि । गडुले । कुवड़ा इतिभाषा ॥ अस्यलक्षणं । यथा । हृदयं यदि वा पृष्ठमुन्नतं क्रमशः सरुक् । क्रुद्धो वायुर्यदा कुर्यात्तदा तं कुब्जमादिशेत् । इति ॥ कुरीषत् उब्जमार्जवमस्य । श० ॥

कुब्जकः । पुं । पुष्पविशेषे । भद्रपुष्पे ॥ महासहे । कण्टकाढ्ये । कुब्ज कूजा कूजे इतिचभाषाप्रसिद्ध सेवतीप्रभेदे । यथा । चम्पकात् पुष्पशतकादशोकंपुष्पमुत्तमम् । अशोकात् पुष्पसाहस्रात् सेवतीपुष्पमुत्तमम् । सेवतीपुष्पसाहस्रात् कुब्जकं पुष्पमुत्तममितिनारसिंह पुराणम् ॥ अस्यगुणा यथा ॥ कुब्जकः सुरभिः स्वादुः कषायानुरसः सरः । त्रिदोषशमनो वृष्यः शीतवर्णाविसर्पहृतिति ॥ कौ उब्जति । उब्जआर्जवे । अच् । यद्वा । कुरीषत् उब्जमार्जवमस्य । श० । स्वार्थे कः ॥

कुब्जकण्टकः । पुं । श्वेतखदिरे ॥

कुभ्रम् । न । वने ॥ कुम्बति । कुबि आच्छादने । कुम्बेरन्नलोपश्चेतिरन् ॥

कुभृत्खिकः । पुं । सप्तशल्याकच्छके ॥

कुमनीषः । त्रि । कुत्सितबुद्धिमति ॥ कुत्सिता मनीषाऽस्य ॥

कुमारः । पुं । शुके ॥ कार्त्तिकेये । स्कन्दे ॥ गान्धोत्पाखराजि ॥ अश्ववार

के ॥ पञ्चवर्षीयबालके ॥ वरुणद्रुमे ॥ अर्हदुपासकविशेषे ॥ सिन्धुनदे ॥ न । जात्यश्वजाते । उत्तमस्वर्णे ॥ कुमारयति क्रीडति । कुमारक्रीडायाम् । पचाद्यच् ॥ कुत्सितो मारोऽस्येति वा ॥ कौमारयति दुष्टान् । अच् ॥ सदाबालत्वाद्वा कुमारः ॥ यद्वा । कामयते । कम० । कमेः किदुच्चोपधायाश्चारन् प्रत्ययः ॥

कुमारकः । पुं । वरुणवृक्षे ॥ कुमारश्चिरतरुणत्वात् ॥ कुमारयति । पचाद्यच् । कुमार इव । इवे प्रतिकृताविति कन् ॥ बालके ॥ आतः कुं पृथिवीं पश्चात् मारयेत् तत् कुमारकः ॥

कुमारपालः । पुं । शालिवाहननृपे ॥ इति हेमचन्द्रः ॥

कुमारभृत्या । स्त्री । गर्भिण्याः परिचर्यायाम् । बालतन्त्रे ॥

कुमारयुः । पुं । युवराजे ॥

कुमारवः । त्रि । कुमारवति ॥ कुमारोऽस्त्यस्य । अन्येभ्योऽपि दृश्यते इति वः ॥

कुमारवाही । पुं । मयूरे ॥

कुमारसूः । स्त्री । गङ्गायाम् ॥ दुर्गायाम् ॥ कुमारं सूते । सूङ० । क्विप् ॥

कुमारघ्न । त्रि । बालघातिनि ॥

कुमारिकः । त्रि । कुमारीमति ॥ कुमार्य्योऽस्त्यस्य । व्री० ठन् ॥

कुमारिका । स्त्री । कुमार्य्यर्थे ॥ नवमल्लिकायाम् ॥ भारतवर्षस्य नवमखण्डविशेषे । भरतखण्डे ॥ यथा । वर्णव्यवस्थितिरिहैव कुमारिकाख्ये शेषेषु चान्त्यजजना निवसन्ति सर्वे इति ॥ स्थूलैलायाम् ॥

कुमारिणी । स्त्री । चण्ड्याम् ॥ कुत्सितान् दैत्यान् मारयति तच्छीला ॥

कुमारी । स्त्री । [illegible]याम् । पार्वत्याम् ॥ नवमल्लिकायाम् ॥ नदीप्रभेदे । शुक्तिमत्पादोद्भवायां सरिति ॥ सहायाम् । घृतकुमार्य्याम् ॥ यथा । कुमारी भेदिनी शीता तिक्ता नेत्र्या रसायनी । मधुरा बृंहणी बल्या वृष्या वातविषप्रणुत् ॥ गुल्मप्लीहयकृद्वृद्धिकफज्वरहरी हरेत् । ग्रन्थ्यग्निदग्धविस्फोटपित्तरक्तत्वगामयानिति ॥ अपराजितायाम् ॥ जम्बुद्वीपविभागे ॥ रामतरुण्याम् ॥ वन्ध्याकर्कोटक्याम् ॥ स्थूलैलायाम् ॥ मोहिनीपुष्पे ॥ तरणीपुष्पे ॥ श्यामापक्षिणि ॥ कन्यायाम् ॥ द्वादशवर्षीयायां कन्यायाम् ॥ यथा । अष्टवर्षा भवेद्गौरी दशवर्षा च कन्यका । सम्प्राप्ते द्वादशे वर्षे कुमारीत्यभिधीयते । स्मृतौ भेदः ।

कन्याकुमारीत्यमरे नृपचारादि-
भेदः ॥ आगमेतु कुमारीपूजने च
जातपुष्पाचेत् तदा षोडशवर्षपर्य्यन्त
वयस्कापि कुमारीत्युच्यते । तस्याः व
योभेदेन नामभेदाः । यथा । एक
वर्षा भवेत् सन्ध्या द्विवर्षाच सर
स्वती । त्रिवर्षातु त्रिधामूर्त्ति श्चतु
र्वर्षातु कालिका ॥ सुभगा पञ्चवर्षा
च षड्वर्षाचउमाभवेत् । सप्तभि र्मा
लिनी साक्षात् अष्टवर्षाच कुब्जिका
॥ नवभिः कालसङ्कर्षा दशभि स्वा
पराजिता । एकादशेतु रुद्राणी द्वा
दशाब्देतुभैरवी ॥ त्रयोदशेमहाल
क्ष्मी र्द्विसप्तापीठनायिका ॥ क्षेत्र
ज्ञापञ्चदशभिः षोडशेचाम्बिकामता
॥ एवङ्क्रमेण सम्पूज्या यावत् पुष्पं न
जायते । पुष्पितापिचसम्पूज्या तत्
पुष्पादानकर्म्मणीति ॥ कुमारयति
। कुमारक्रीडायाम् । अच् । गौरा
दिः ॥ यद्वा । कामयते । कमु० ।
कमेरकिदुच्चोपधायाश्चयारन् । वय
सिप्रथम इतिङीप् ॥ काम्यतेवा ॥
कुत्सितोमारोऽस्यावा ॥

कुमालकः । पुं । सौवीरदेशे ॥

कुमुत् । न । कैरवे । कुमुदे ॥ रक्तो
त्पले ॥ त्रि । कृपणे ॥ अप्रीते ॥

कुमुदम् । न । कुमुदि । कैरवे । क

ह्लारे । इन्दुकमले । कोंइ इतिभा
षा ॥ कुमुदं पिच्छिलं स्निग्धं मधुरं
ह्लादि शीतलम् ॥ रूप्ये ॥ रक्तप
द्मे ॥ पुं । नैर्ऋतकोणस्थदिग्गजे
नि ॥ रक्तोत्पलतुल्यवर्णत्वात् ॥ ना
गविशेषे । तत्रकत्यपुत्रत्रेपुत्रे ॥ य
स्य माता कद्रूर्नामा दीर्घाङ्गुलमा
निताः । तासाः पीताः सिताश्चैव
प्रकीर्णाः पुष्करेष्विव इतिरामायणस्मृ
ते वानरविशेषे ॥ दैत्यविशेषे ॥
सितोत्पले ॥ कर्पूरे ॥ कौमोदके ।
गुग्गुलौ । इत्युपचेतिकः ॥ पर्वतवि
शेषे ॥ भुवकविशेषे ॥

कुमुदखण्डम् । न । कुमुदानां समूहे
॥ कमलादिभ्यः खण्डः ॥

कुमुदबान्धवः । पुं । चन्द्रे । शशिनि ॥
कुमुदानां बान्धवः ॥ कर्पूरे ॥

कुमुद्वती । स्त्री । कुमुदन्याम् ॥

कुमुदबीजम् । न । कुमुदतीबीजे ।

कुमुदा । स्त्री । कुम्भिकायाम् । वारि-
पर्ण्याम् । काइ इति भाषा । पाना
इति गौडभाषा ॥ गम्भारीवृक्षे ॥
शालपर्णीवृक्षे ॥ धातकीवृक्षे ॥ क-
टफले ॥ अजाद्यतष्टाप् ॥

कुमुदाभिख्यम् । न । रूप्ये ॥ कुमुदमि
व अभिख्या शोभायस्य ॥

कुमुदाभासः । पुं । कुमुदप्रायदेशे ॥ कु

मुदाना मावासो यस्मिन् ॥

कुमुदिका । स्त्री । कट्फले ॥ कौमोदते । मुदीहर्षे । इगुपधेतिकः । स्वार्थे कन् ॥

कुमुदिनी । स्त्री । कुमुदयुक्तपुष्करिण्यादौ ॥ कुमुदलतायाम् ॥ उत्पलिन्याम् । छोटी कोंई इतिभाषा ॥ कुमुदान्यत्रदेशे सन्ति । पु० इनिः ॥ कुमुदखण्डे ॥ कुमुदानांसमूहः । खला० इनिः ॥ पद्मिन्यां ये गुणाः प्रोक्ताः कुमुदिन्यांचते स्मृताः । सातु मृणालादिसर्वाङ्गे रक्तासमुदिताबुधैः ॥

कुमुदिनीनायकः । पुं । } चन्द्रमसि ॥
कुमुदिनीपतिः । पुं । }

कुमुदी । स्त्री । कट्फले ॥

कुमुदेशः । पुं । चन्द्रे । इन्दौ ॥

कुमुद्वान् । त्रि । कुमुदप्रायदेशे ॥ कुमुदानि प्रायाण्यत्र । कुमुदनडवेतसेभ्योड्मतुप् । मादुपधायाइ वः ॥

कुमुद्वती । स्त्री । कुमुदिन्याम् ॥ उगितश्चेति ङीप् ॥ रामपुत्रस्य कुशस्य पत्न्याम् ॥ कुमुदनागस्य कनिष्ठायाम् ॥

कुमुद्वतीबीजम् । न । बेरा इतिप्रसिद्धे कैरविणीफले ॥ भवेत् कुमुद्वतीबीजं स्वादु रूक्षं हिमं गुरु ॥

कुमोदकः । पुं । विष्णौ ॥ इतिहेमच-न्द्रः ॥ कोः पृथिव्यामोदकः पालकः स्यात् ॥

कुम्बः । त्रि । बाहुकुण्ठे । टोंटा । टुण्डा । इति भाषा ॥

कुम्बा । स्त्री । सुगहनायामावृत्तौ । विडवेष्टने । अस्पृश्यादिदर्शनवारणायवेष्टने ॥ कुम्बति अनयावा । कुबि आच्छादने । चितिपूजिकथिकुम्बिचर्च्चश्चेत्यङ् । टाप् ॥

कुम्भः । पुं । एकादशे राशौ । कुम्भराशौ ॥ जन्मकालिकचन्द्राश्रितैतद्राशिफलम् । यथा । अलसतासहितो ऽन्यशुभप्रियः कुशलता कलितो ऽतिविचक्षणः । कलशगामिनि शीतकरेऽमरः सदसि सज्जनमान सुरोचनः इति ॥ तल्लग्नेजातस्यफलम् । कुम्भलग्ने समुद्भूतश्चलचित्तोतिसौहृदः । परदाररतो नित्यं सत्त्वकायो महासुखी ॥ हस्तिमूर्द्धांशे । गजशिरसः पिण्डद्वये ॥ यथा । ते क्षत्रियाः कुम्भलिनो युवानः परस्परं सायकविक्षताङ्गाः । कुम्भेषु लग्नाः सुषुप्तु र्गजानां कुचेषु लग्ना इव कामिनीनामिति ॥ राक्षसान्तरे । कुम्भकर्णस्य पुत्रे ॥ वेश्यापतौ ॥ प्राणायामाङ्गकुम्भके ॥ परिमाणान्तरे ॥ सच द्विपलशतं, द्रोणो विंशतिद्रोण

मकुम्भः इति धान्यं द्रव्यः कुम्भिभ्य इत्यवबाह कुल्लूकभट्टः । मन्यस्य । द्रष्टोणोभवेत् खारी कुम्भ स्तुद्रोण विंशतिरिति प्रायश्चित्ततत्त्वेकात्या यनवाक्यम् ॥ वैद्यक परिभाषयात् द्रोणद्वयपरिमाणे । ६४ सेर इति भाषा ॥ कलशे । घटे ॥ अस्य परि माणं । यथा । षट्त्रिंशदङ्गुलायाम षोडशाङ्गुलमुच्चकैः । चतुरङ्गुल कं कण्ठं मुखं तस्य षडङ्गुलम् ॥ प- ञ्चाङ्गुलिमितं मूलं विधानं घटनिर्मि ताविति ॥ कलावतीदीक्षोक्तमानं यथा । पञ्चाशदङ्गुलव्याम उत्सेधः षोडशाङ्गुलः । कलसानां प्रमाणन्तु मुखमष्टाङ्गुलं स्मृतम् ॥ षट्त्रिंशद ङ्गुलं कुम्भं विस्तारोन्नतिशालिनम् । षोडशं द्वादशं वा पि ततोन्यूनं न कारयेदिति ॥ न । गुग्गुलौ ॥ विवृति ॥ कुम्भूमिं कृतसितं वा उ म्भति । उम्भपूरणे । कर्मण्यण् । पचा द्यच्वा । शकंध्वादिः ॥

कुम्भकः । पुं । दक्षिणहस्तेन नासापु टद्वयंधृत्वा प्राणायामाङ्गे वायुस्तम्भ ने । पूरकेण पूरितस्यवायोरन्तरेव निरोधे ॥ कुम्भको निश्चलश्वास इति याज्ञवल्क्यः ॥ सद्वृत्तिर्निश्चले ॥ आ णामसम्यागदर्शी ॥ त्वोगतत्त्वेरणे छित्त्वा निरोधः कुम्भकः स्मृतः । रोधशक्ति स्तदभ्यासा द्युक्ति मेकमनि वारिता ॥

कुम्भकर्णः । पुं । रावणानुजे ॥

कुम्भकारः । पुं । शूद्रागर्भे विश्वकर्मोत्पन्ने जाते जातिविशेषे । कुलाले । च क्रिणि ॥ कुम्भं करोति । डुकृञ्० । कर्मण्यण् । उपपदसमासः ॥ कुक्कु भपक्षिणि ॥

कुम्भकारिका । स्त्री । कुलत्थायाम् ॥

कुम्भकारी । स्त्री । कुलत्थिकायाम् ॥ मनशिलायाम् ॥ कुलत्थाञ्जने ॥ कुम्भकारस्य योषिति ॥ अणन्तात् टिड्ढेति ङीप् ॥

कुम्भतुम्बी । स्त्री । अलाबूभेदे । गोरखतुम्ब्याम् । गोरखतुंबी गोल तुंबी इतिभाषा ॥

कुम्भदासी । स्त्री । कुट्टन्याम् ॥

कुम्भयोनिः । पुं । अगस्त्यमुनौ ॥ वशिष्ठमुनौ ॥ द्रोणाचार्ये । कुम्भोयोनिरस्य ॥ द्रोणपुष्प्याम् ॥

कुम्भला । स्त्री । मुण्डितिकायाम् । मुण्डी इति भाषा ॥

कुम्भवीजकः । पुं । रीठाकरञ्जे ॥

कुम्भशाला । स्त्री । कुम्भनिर्माणादिगृहे । पाकपुट्याम् ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥

कुम्भसन्धिः । पुं । आरक्षे । हस्तिकुम्भ

द्रयमध्यस्थाने ॥

कुम्भसम्भवः । पुं । अगस्त्यमुनौ ॥ कुम्भात् कलशात् सम्भव उत्पत्ति र्यस्य सः ॥

कुम्भा । स्त्री । वेश्यायाम् ॥ नागकुम्भीतिप्रसिद्ध भेषजे । नागदन्त्याम् ॥

कुम्भाण्डः । पुं । बाणासुरस्य मन्त्रिविशेषे ॥ कुष्माण्डे ॥

कुम्भाण्डी । स्त्री । कुष्माण्ड्याम् ॥

कुम्भाभिषः । पुं । शनिग्रहे ॥

कुम्भालाबुः । स्त्री । कुम्भतुम्ब्याम् ॥

कुम्भिका । स्त्री । पाना इति गौड़भाषा प्रसिद्धे जलजतृणविशेषे । काश्यादिदेशेषु कुम्भीति ख्याते पानीयपृष्ठजे । वारिपर्ण्याम् ॥ वारिपर्णी तु वृहत्पत्रा कुम्भिकेति प्रकीर्त्तिता ॥ पाटलावृक्षे ॥ श्रोणपुष्प्याम् ॥ नेत्ररोगविशे० ॥ यथा । वर्त्मान्ते पिडका ध्माता भिद्यन्ते च स्रवन्ति च । कुम्भीकबीजसदृशाः कुम्भिकाः सन्निपातजाः इतिमाधवः ॥ कुम्भीकवर्त्मस्थाः । अतइनिठनाविति ठन् ॥

कुम्भी । पुं । हस्तिनि ॥ कुम्भीरे ॥ गुग्गुलौ ॥

कुम्भिनीबीजम् । न । जयपाले ॥

कुम्भिपाकी । स्त्री । कट्फले ॥

कुम्भिमदः । पुं । हस्तिमदे ॥

कुम्भिलः । पुं । चौरे ॥ श्यालके ॥ श्लोकार्थचौरे ॥ श्याले ॥ इति हेमचन्द्रः ॥

कुम्भी । स्त्री । उखायाम् ॥ पाठावृक्षे ॥ वारिपर्ण्याम् ॥ कट्फले ॥ कुम्भीपुष्प इति कोकणदेश प्रसिद्धे वृक्षविशेषे । रोमालुविटपिनि ॥ वृश्चिकायाम् ॥ गर्गर्याम् ॥ कुम्भीव कुम्भी रसाधारत्वात् ॥

कुम्भीकः । पुं । देवसभे । पुन्नागवृक्षे ॥ कुम्भिकायाम् ॥ नपुंसकभेदे ॥ तल्लक्षणं यथा । स्वे गुदे ऽब्रह्मचर्याद्यः स्त्रीषु पुंवत् प्रवर्त्तते । स कुम्भीकइति ज्ञेयो गुदयोनिः स उच्यते इति ॥

कुम्भीका । स्त्री । वन्धदेशे कुम्भिकाकारफलायां लतायाम् ॥

कुम्भीधान्यः । पुं । } वर्षनिर्वाहोचित
कुम्भीधान्यकः । पुं । }
न धान्यादिधने गृहस्थब्राह्मणे ॥

कुम्भीनसः । पुं । क्रूरसर्पे ॥

कुम्भीनसी । स्त्री । लवणासुरमातरि । रावणभगिन्याम् ॥

कुम्भीपाकः । पुं । नरकविशेषे । सन्निपाते ॥ य इह प्रभूत पशुपक्षिणो वा प्राणतो रन्धयति तं परत्र यमानुचरा यमसदने तत्र प्रतप्तत्वतैलकु-

मीपाकइति श्रीभागवतम् ॥

कुम्भीरः । पुं । कुम्भीर -ति नाँका इतिच भाषा प्रसिद्धे मारके जलजन्तुवि० । नक्रे । गिलग्राहे ॥ कुम्भिनं हस्तिनं मीरयति । कर्मण्यण् । उपपदसमासः ॥

कुम्भीरमक्षिका । स्त्री । कुमीरापोका इति गौड भाषा प्रसिद्धे मक्षिकाविशेषे । कणायाम् ॥ इतिहारावली ॥

कुम्भीवीजम् । पुं । जयपाले ॥

कुम्भोलूः । न । गुग्गुलौ ॥

कुम्भोलूखलकम् । न । गुग्गुलौ ॥ कुम्भोलूखलकाकाराद्वृक्षकोशाद्वियोतम् ॥

कुरका । स्त्री । सल्लकीवृक्षे ॥

कुरङ्करः । पुं । } सारसपक्षिणि । पु

कुरङ्गरः । पुं । } ष्करास्त्रे ॥

कुरङ्गः । पुं । हरिणविशेषे ॥ कुरङ्गईषत्ताम्रः स्याद्धरिणाकृतिको महान् ॥ कुरङ्गोवृंहणो वल्यः शीतलः पित्तहृद् गुरुः । मधुरो वातहृद्ग्राही किञ्चित् कफकरो मतः इति । हरिणस्यगुणैस्तुल्यः कुरङ्गः कथितोबुधैरितिच भावप्रकाशः ॥ मृगे । वातायौ ॥ कौ रङ्गति । रगि० अच ॥ कैरङ्गो स्यव्यथा । अर्शआद्यच ॥ यद्वा । किरति । कृवि० । विदादिभ्यः किदित्यङ्घ प्र० । बाहुलकात् उत्वम् । कुरशब्देवाऽस्तु ॥

कुरङ्गनयना । स्त्री । मृगनयनतावीनायाम् । कुरङ्गाक्ष्याम् ॥

कुरङ्गनाभिः । पुं । कस्तूर्याम् ॥

कुरङ्गमः । पुं । एणे । ऋष्ये ॥ हरिणविशेषोयम् ॥

कुरङ्गाक्षी । स्त्री । एणीनयनायाम् ॥

कुरङ्गिका । स्त्री । मुद्गपर्ण्याम् ॥

कुरङ्गी । स्त्री । कुरङ्गयोषायाम् । मृग्याम् ॥

कुरचिल्लः । पुं । कर्कटे ॥

कुरटः । पुं । चर्मकारे ॥

कुरण्टः । पुं । } पीतायां झिण्ट्याम्

कुरण्टकः । पुं । } । पीताम्लाने ॥ कुर्यते । करशब्दे । बाहुलकात् अटः । स्वार्थे कन ॥

कुरण्डः । पुं । मुष्कवृद्धिरोगे । अण्डवर्द्धने ॥ साककपवृक्षे ॥

कुरण्डकः । पुं । त्रिसन्ध्यादेव्याःस्थाने ॥

कुररः । पुं । उत्क्रोशखगे ॥ कवते । कुङ्शब्दे । कुवःक्ररन ॥

कुरराङ्घ्रिः । पुं । देवसर्षपे । रक्तमूलके । सूक्ष्मदले ॥

कुररी । स्त्री । मेष्याम् ॥ कुररस्त्रियाम् ॥

कुररीहता । स्त्री । छन्दोविशेषे ॥ कुर

रीवृत्ता नजभजैर्लगयुक् । यथा । घनतिमिरोज्झितस्य जलदेन चिरस्थितबन्धुवुद्‌दस्य पयसोनुकृतिम् । विरलविकीर्णवज्रशकलासकला मिव विदधाति धौतकलधौतमहीति॥

कुरलः । पुं । उत्क्रोशे । कुररे ॥ चूर्णकुन्तले ॥ इतिधरणी ॥

कुरवः । पुं । पीतझिण्ट्याम् ॥ कुरवके । रक्तझिण्ट्याम् ॥ सितमन्दारे ॥ कुत्सितशब्दे ॥ त्रि । कुत्सितशब्दयुक्ते ॥

कुरवकः । पुं । रक्ताम्लाने । रक्तसहायाम् । रक्तझिण्ट्याम् ॥ पीतझिण्ट्याम् ॥ त्रि । कुत्सितरवे ॥ कुत्सितः ईषद्वा अलीना मल्पमकरन्दत्वात रवोऽत्र । बहुव्रीहित्वात्कादेशः ॥

कुरसः । पुं । मद्यभेदे ॥ कुत्सितरसे ॥ त्रि । कुत्सितरसयुक्ते ॥ कुत्सितो रसोऽत्र ॥

कुरसा । स्त्री । गोजिह्वालतायाम् ॥

कुराहः । पुं । कुलाहे । ईषत्पाण्डौकृष्णजङ्घे घोटके ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥

कुरी । स्त्री । तृणधान्यप्रभेदे ॥

कुरीरः । पुं । कम्बले ॥ न । मैथुने ॥ क्रियते । डुकृञ्० । कृञउच्चेति ईरनप्रत्ययः । उदन्तादेशश्च ॥

कुरुः । पुं । आग्नीध्रराजपुत्रे । प्रियव्रतस्य पौत्रे ॥ चन्द्रवंशीयराजविशेषे । सम्बरणराजभार्यायां सूर्यकन्यायां तपत्यां जाते ॥ ओदने । भक्ते ॥ श्रीकण्ठशाकले ॥ कण्टकारिकायाम् ॥ कर्त्तरि ॥ करोति । डुकृञ्० । कृग्रोरुच्चेतिकुः ॥ जम्बूद्वीपस्थनववर्षान्तर्गते वर्षविशेषे ॥ कुरवः क्षत्रियाः । तेषां निवासो जनपदः कुरवः । निवासे ऽर्थो जनपदे लुप् । लुपियुक्तवद्व्यक्तिवचने ॥ पुं भू । नीवृद्विशेषे ॥ हस्तिनापुर मारभ्या कुरुक्षेत्रा च्च दक्षिणे । पञ्चालपूर्वभागेतु कुरुदेशः प्रकीर्त्तितः ॥

कुरुकन्दकम् । न । मूलके ॥

कुरुक्षेत्रम् । न । देवयजने । देशविशेषे । धर्मक्षेत्रे । कुरुपाण्डवानां युद्धभूमौ ॥ तरन्तुकारन्तुकयोर्यदन्तरंरामहृदानाञ्च मचक्रुकस्य च । एतत्कुरुक्षेत्रसमन्तपञ्चकं प्रजापतेरुत्तरवेदिरुच्यते ॥ यत्रागामपिलोकानां कुरुक्षेत्रं विशिष्यते । अर्द्धतस्तुकुरुक्षेत्रमर्द्धतस्तुपृथूदकम् ॥ कुत्सितंरौतीति कुरु पापंकर्म तस्यक्षेपणात् गमनकारणत्वात क्षेत्रम् ॥ यद्वा । कुः पृथिवी तस्यांरौतिशब्दंकरोति यः प्राणसत्वनिवासभूतम् ॥ स्थाणु

प्रियादेव्याःस्वामेतत् ॥

कुरुक्षेत्रीयोगः । पुं । एकस्मिन् सावन दिने तिथिद्वयनक्षत्रद्वययोगद्वयानां स्पर्शे ॥ कुरुक्षेत्रे मरणयोगे ॥ ॥ यथा । पञ्चग्रहयुते मत्स्ये कन्यसंस्थे बृहस्पतौ । सौम्यक्षेत्रगते सूर्ये कुरुक्षेत्रे मतिर्भवेदितिजातकामतसङ्ग्रहेयोगाध्यायः ॥

कुरुटः । पुं । सितावरशाके ॥

कुरुण्टः । पुं । पीतझिण्ट्याम् ॥ पीताम्लाने ॥

कुरुण्टकः । पुं । पीतपुष्पाम्लाने ॥ पीतझिण्ट्याम् । सहचर्याम् ॥ कुरुण्टति कटिस्तेयकरणे । ण्वुल् कुनवा । कुत्सितः कैरवा कुरुण्टकः । कुगतीति समासः ॥

कुरुण्टी । स्त्री । दारुपुत्तलिकायाम् ॥

कुरुपतिः । पुं । युधिष्ठिरे ॥

कुरुम्बम् । न । कुलपालके । कमला नेबू इति गौडभाषाप्रसिद्धे । नारङ्ग विशेषे ॥

कुरुम्बा । स्त्री ।
कुरुम्बिका । स्त्री । } द्रोणपुष्प्याम् ॥

कुरुम्बिका । स्त्री । सैंहलीवृक्षे ॥

कुरुराट् । न । दुर्योधने ॥

कुरुराजः । पुं । दुर्योधने ॥ कुरूणां देशविशेषाणां राजा । टच् ॥

कुरुलः । पुं । भालस्थितचूर्णकुन्तले । भ्रमरके । भ्रमरालके ॥

कुरुवकः । पुं । शोणाम्लाने । रक्ताम्लाने । रक्तझिण्ट्याम् ॥ पीतझिण्ट्याम् ॥ ईषद्रौति । रु शब्दे । संज्ञायांकुन् । उवङ् ॥

कुरुवर्षः । पुं । कुरुसंज्ञके वर्षे ॥

कुरुविन्दः । पुं । मेघनामनि । मुस्तायाम् ॥ कुल्माषे ॥ व्रीहिभेदे ॥ मुकुरे ॥ हिङ्गुले ॥ न । पद्मरागमणौ । मायक इति भाषा ॥ काचलवणे ॥ कुरून् विन्दति । विद्लृ लाभे । अनुपसर्गाल्लिम्पविन्दधारिपारि वेद्युदेजिचेतिसातिसाहिभ्यश्चेति शः ॥

कुरुविल्वः । पुं । पद्मरागमणौ ॥

कुरुविस्तः । पुं । स्वर्णपले । ४ तोला सोना इतिभाषा ॥ कुरुष विस्तः ॥

कुरुवृद्धः । पुं । भीष्मपितामहे ॥ कुरुषु कुरुवंशजेषु वृद्धः ॥

कुरूद्वहः । पुं । युधिष्ठिरे ॥

कुरूप्यम् । न । रङ्गे ॥

कुर्मजः । पुं । कुलञ्जनवृक्षे । गन्धमूले ॥

कुर्प्परः । पुं । कफोणौ ॥ जानुनि ॥ कुरति । कुर शब्दे । क्विप् ॥ कोरणम् । संपदादित्वात् । पिपर्त्ति । पॄ० अच् । कुरः चासौपरश्च ॥ कुरा शब्देन परो वा ॥

कुर्प्पासः । पुं । अर्द्धचोलके ॥

कुर्प्पासकः । पुं । कञ्चुलिकायाम् । आँगी काँचुली चोली इतिचभाषा ॥

कुर्वत् । त्रि । कर्मकारे । भृत्ये ॥ करोति । डुकृञ्० । शतृ ॥ तनादिकृञ्भ्यउः । अतउत्सार्वधातुके । यण् ॥

कुर्व्वाणः । त्रि । भृत्ये ॥ कारके ॥ कुरुते । डुकृञ्० । शानच् ॥

कुलम् । न । जनपदे ॥ मध्यमङ्गलद्येन यावती भूमि र्वाह्यते तावत्यां भूमौ ॥ द्वौ कुलन्तु भुञ्जीतेतिमनुः ॥ गोत्रे ॥ सजातीयगणे ॥ यथा । विप्रकुलम् ॥ आचारो विनयो विद्या प्रतिष्ठा तीर्थदर्शनम् । निष्ठा वृत्ति स्तपो दानं नवधा कुललक्षणम् ॥ भवने ॥ तनौ । देहे ॥ सब इति भाषा प्रसिद्धेषु जीवादिषु यथा । जीवः प्रकृतितत्त्वञ्च दिक्कालाकाशमेवच । क्षित्यप्तेजो वायवश्च कुलमित्यभिधीयतेइति॥ पुं । कुलिके । शिल्पिकुलप्रधाने ॥ कोलति । कुलसंस्त्यानेबन्धुषुच । इगुपधेतिकः ॥ यद्वा । कूयते । कुङ् शब्दे । वा० लक् ॥ कुम् भूमिंलातिवा । कौलीयते वा । लीङ् श्लेषणे । अन्येभ्योपीतिडः ॥

कुलकः । पुं । वल्मीके ॥ काकतिन्दुके ॥ कुलश्रेष्ठे ॥ मलयवृक्षे ॥ हरितसर्पे ॥ न । पटोले ॥ पञ्चादि सम्बद्धश्लोकसमूहे ॥ त्रि । शिल्पिकुलप्रधाने । कुलश्रेष्ठिनि ॥ कुलस्य गृहस्य प्रतिकृतिरिव । इवेप्रतिकृतावितिकन् ॥ यद्वा कोलति । कुलसंस्त्याने । इगुपधेतिकः । स्वार्थेकन् वा ॥

कुलकर्कटी । स्त्री । चीनाकर्कट्याम् ॥

कुलकुण्डलिनी । स्त्री । } मूलाधारपद्म
कुलकुण्डली । स्त्री । } स्थितशिवशक्तिविशेषे ॥

कुलकः । पुं । करतालिकायाम् । तालमर्द्दले ॥ इतिहारावली ॥

कुलचया । स्त्री । शूकशिम्ब्याम् ॥

कुलजः । पुं । कुलीने । सत्कुलप्रसूते ॥ कुले जातः । सप्तम्यांजनेर्डः ॥

कुलजा । स्त्री । कुलपालिकायाम् ॥ डान्ताट्टाप् ॥

कुलञ्जः । पुं । कुलञ्जनवृक्षे ॥

कुलञ्जनः । पुं । स्वनामख्याते कुलञ्जे । गन्धमूले ॥ कुलञ्जनस्य स्वरकृत् कफवातमुखशोधनः । अर्क इतिशेषः ॥

कुलटा । स्त्री । असत्याम् । पुंश्चल्या

म्। बन्धक्याम्॥ अभिचारार्थं कुलानि अटति। अट० पचाद्यच्। शकन्ध्वादिः॥ भिक्षुक्याम्। सत्त्वाम्॥ भिक्षार्थं कुलानि अटति। पूर्ववत् प्रक्रिया॥ परकीयान्तर्गतनायिकाविशेषे॥

कुलतिथिः। पुं। स्त्री। चतुर्थ्यष्टमीद्वादशीचतुर्दशीषु॥ यथा। द्वितीया दशमी षष्ठी कुलाकुल मुदाहृतम्। विषमास्त्वऽकुलाः सर्वाः शेषास्तु तिथयः कुलाः॥ इति तन्त्रशास्त्रम्।

कुलत्थः। पुं। स्वनामख्याते ऽन्नविशेषे। ताम्रबीजे। कुलथ कुलथी इति च भाषा॥ कुलत्थः कटुकः पाके कषायः पित्तरक्तकृत्। लघुर्विदाही वीर्योष्णः कासश्वासकफानिलान्॥ हन्ति हिक्काश्मरीशुक्रदाहानाहान् सपीनसान्। स्वेदसङ्ग्राहको मेदःकफज्वरकृमीन् हरेत्॥

कुलत्था। स्त्री। कुलत्थिकायाम्। दृक्प्रसादायाम्। वनकुलत्थे॥ अस्या गुणा यथा। कटुत्वम्। तिक्तत्वम्। अर्शःशूलनाशित्वम्। विबन्धाध्मानशमनत्वम्। चक्षुर्हितत्वम्। व्रणरोपणत्वञ्चेति॥ कुलत्थाञ्जने॥

कुलत्थाञ्जनम्। न। कुम्भकायाम्। प्रचापनायाम्॥

कुलत्थिका। स्त्री। कुलत्थाकाराश्मप्रस्तरविशेषे। चक्षुष्यायाम्। खापरिया इति भाषा॥ वनकुलत्थे॥ कुलत्थप्रतिकृतिः। इवे प्रतिकृतौ इति कन्॥ यद्वा। कुले तिष्ठति। ष्ठा०। सुपीति कः। स्वार्थे कन्। पृ०॥

कुलधर्मः। पुं। असाधारणकुलोचितधर्मे। स्वजातीयधर्मे। कुलाचारे॥ यथा। उत्सन्नकुलधर्माणां मनुष्याणां जनार्दन। नरके नियतं वासो भवतीत्यनुशुश्रुमेति भगवद्गीता॥ दिव्यवीरपशुभावान्तर्गतदिव्यधर्मे। यथा। कुलधर्मात् परो धर्मो नास्ति ज्ञाने ऽत्र मामके। यस्यानुष्ठानमात्रेण ब्रह्मज्ञानी नरो भवेदिति॥ कुलस्य धर्मः॥

कुलधारकः। पुं। औरसात्मजे। पुत्रे॥ कुलस्य वंशस्य धारकः॥

कुलनक्षत्रम्। न। भरणीरोहिणीपुष्यमघोत्तरफल्गुनीचित्राविशाखाज्येष्ठाश्रवणोत्तरभाद्रपदः॥ यथा। वारुणार्द्राभिजिन्मूलं कुलाकुल मुदाहृतम्। कुलानि समधिष्ण्यानि शेषाणि चाकुलानि चेति तन्त्रशास्त्रम्॥

कुलनाथः। पुं। कुलपतौ॥

कुलनाशः। पुं। उष्ट्रे॥ कुलध्वंसे॥

स्यकारणंयथा। कूर्मोपविभागे १५ ऽध्याये। अन्वतात् पारदार्याञ्च तथाऽभक्ष्यस्य भक्षणात्। अश्रौतधर्माचरणात् क्षिप्रंनश्यतिवैकुलम्॥ अश्रोत्रियेवेददानात् वृषलेषुतथैव च। विहिताचारहीनेषु क्षिप्रंनश्यतिवैकुलमिति॥ तदभावस्य कारणन्तु। यावच्च वेदधर्माःस्युर्यावत्स्यात्कङ्करार्चनम्। यावत्स्यात्क्रुषिकृत्यंच तावन्नाशोभवेन्नहीति॥

कुलपतिः। पुं। मुनिविशेषे॥ यथा। मुनीनां दशसाहस्रं यो अन्नदानादिपोषणात्। अध्यापयति विप्रर्षिरसौ कुलपतिः स्मृतः। इतिपुराणोक्तलक्षणलक्षिते॥ गणमुख्ये। जमादार हौलदार इत्यादि यवनभाषा प्रसिद्धे॥ यथा। शिविकावाहानां कुलपतिः॥ कुलस्यपतिः॥

कुलपथः। पुं। दमनकवृक्षे॥

कुलपर्वतः। पुं। महेन्द्रादिसप्तशैलेषु॥ यथा। महेन्द्रो मलयः। सह्यः शुक्तिमान्नृक्षपर्वतः। विन्ध्यश्चपारिपात्रश्चसप्तैव कुलपर्वताः इति। अत्र भारतेवर्षे। इतविष्णुपुराणम्॥

कुलपालकम्। न। कुदम्बे। कमलानेवु इति गौड़भाषा प्रसिद्धे नारङ्गविशेषे॥ त्रि। वंशप्रतिपालके॥

कुलपालिः। स्त्री। कुलवत्याम्॥

कुलपालिका। स्त्री। कुलस्त्रियाम्। साध्व्याम्। व्यभिचारवारणेन कृतकुलरक्षायाम्॥ यथा। एकत्र कौलव्रतभङ्गशङ्का विदग्धता भङ्गभयं परत्र। इत्थाकुलानां कुलपालिकानां गतागतैरेव गताश्रिया मेति॥ अपिच। सुखयतितरां न रचति परिचयलेशं गताङ्गने व श्रीः। कुलकामिनीव नोज्झति वाग्देवी जन्मजन्मापीति॥ कुलम् पालयति। पालरक्षणे। कर्मण्यण्। स्वार्थेकन्॥

कुलम्भरः। पुं। कुलम्भले। सन्धिचौरे॥

कुलवान्। त्रि। कुलीने॥ कुलमस्यास्ति। यवादित्वात्० पक्षे मतुप्॥

कुलवर्णा। स्त्री। रक्तत्रिवृति॥

कुलवारः। पुं। भौमशुक्रयोः॥ यथा। रविश्चन्द्रो गुरुः सौरि-श्चत्वारश्चाकुला इमे। भौमशुक्रौ कुलाख्यौ हि बुधवारः कुलाकुलः॥ इतितन्त्रशास्त्रम्॥

कुलविप्रः। पुं। कुलपुरोहिते॥

कुलश्रेष्ठी। त्रि। शिल्पिकुलप्रधाने। कुलिके॥ कुलश्रेष्ठत्वमस्यास्य। इनिः॥

कुलसंज्ञकः । पुं । तिथिवारनक्षत्र विशेषे ॥ यथा । अर्काष्टे ५ वेदतिथिषु । कुजगुरुकयोः । पूर्वास्त्रीक्ष्ममघेष्वार्द्रा वनहीशेन्द्रधिष्ण्यासु ॥

कुलसत्तमः । त्रि । कुलश्रेष्ठिनि ॥

कुलसम्भवः । पुं । बीजे ॥ कुलेसम्भवति । अच् ॥ कुलेसम्भवोऽस्य वा ॥ यद्वा । सम्भवत्यस्मात् । ऋदोरप् । कुलस्य सम्भवः ॥

कुलसौरभम् । न । मरुवकवृक्षे ॥

कुलस्त्री । स्त्री । कुलपालिकायाम् । नान्यगामिन्यां कुलरक्षिकायाम् ॥ कुलस्य पालिका स्त्री । शा० ॥

कुलहण्डकः । पुं । मारणौ । आवर्त्ते ॥

कुलाकुलतिथिः । पुं स्त्री । द्वितीयाषष्ठी दशमीषु ॥ यथा । द्वितीयादशमीषष्ठी कुलाकुल मुदाहृतमिति तन्त्रशास्त्रम् ॥

कुलाकुलनक्षत्रम् । न । आर्द्रामूलाऽभिजिच्छतभिषासु ॥ यथा । वारुणाद्रीभिजिन्मूलं कुलाकुल मुदाहृतमिति ॥

कुलाकुलवारः । पुं । बुधवारे ॥ यथा । भौमशुक्रौकुलाख्यौ हि बुधवारः कुलाकुल इति ॥

कुलाकुलसंज्ञकः । त्रि । तिथिवारनक्षत्रविशेषे ॥ यथा । द्वितीयाषष्ठीदशमीषु ॥ बुधे ॥ मूलाशतभिषाद्रीभिजित्सु ॥

कुलाचलः । पुं । कुलपर्वते ॥

कुलाचारः । पुं । कुलधर्मे ॥ धर्मकामार्थमोक्षप्रदे आगमोक्ताचारविशेषे ॥ यथा । जीवः प्रकृतितत्त्वञ्च दिक्कालाकाशमेव च । क्षित्यप्तेजोवायवश्च कुलमित्यभिधीयते ॥ ब्रह्मबुद्ध्या निर्विकल्पमेतेष्वाचरणञ्च यत् । कुलाचारः स एवाद्ये धर्मकामार्थमोक्षद इति ॥ त्रि । कुलाचारविशिष्टे ॥ कुले आचारः ॥ कुलाचारोऽस्ति अस्य । अर्श आद्यच् ॥

कुलाचार्यः । पुं । कुलाचाराभिज्ञे ॥

कुलाटः । पुं । क्षुद्रमत्स्यप्रभेदे ॥

कुलाद्रिः । पुं । कुलाचले । कुलपर्वते ॥

कुलाधारकः । पुं । पुत्रे ॥ कुलस्य आसमन्तात् धारकः ॥

कुलायः । पुं । यन्त्रविशेषे ॥ स्थानमात्रे ॥ नीडे । पक्षिनिलये । खोंसला कोश इति भाषा ॥ न । शरीरे ॥ कुलः पक्षिसङ्घातोऽयतेऽत्र । अय गतौ । हलश्चेति घञ् ॥ यद्वा । कौ लायो गतिरस्मात् ॥

कुलायस्थः । पुं । पक्षिणि ॥ कुलाये तिष्ठति ष्ठा० । सुपिस्थ इति कः ॥

कुलायिका । स्त्री । पक्षिशालायाम् ॥

कुलालः । पुं । कुक्कुभेखगे ॥ घूकपक्षिणि ॥ कुम्हार इति भाषा प्रसिद्धे कुम्भकारे ॥ अस्योत्पत्तिर्यथा । मालाकारात् कर्मकार्यांञ्च कुम्भकारोऽभ्यजायत इति प० सं० ॥ पट्टिकारात्तैलिकायां कुम्भकारोऽबभूव ह । इति प० प० ॥ कुंभूमिं लाडयति । लडविलासे । कर्मण्यण् । डलयोरैक्यम् । कुलमालयति वा । आतोऽनुपेतिकः । कुलमलति वा । अल० । अण् ॥ कुलं लुनाति वा । लूञ् छेदने । डः ॥ कोलति वा । कुल संख्याने । तमिविशिविडिम्रणि कुशिकपिपलिपञ्चिभ्यः कालन् । इति कालन् प्रत्ययः ॥

कुलाली । स्त्री । नीलोपलभेदे । अञ्जनाकरे । चक्षुष्यायाम् । कुलत्थाकाराञ्जनप्रस्तरविशेषे ॥ अरण्यकुलत्थिकायाम् ॥ कुलालभार्यायाम् ॥ कुलमलति । अल० अण् । ङीप् ॥

कुलाहः । पुं । ईषत् पीतवर्णे कृष्णजानौ घोटके ॥ इति हेमचन्द्रः ॥

कुलाहकः । पुं । कृकलासे ॥ राढाकुले खाडा इति गौडभाषाप्रसिद्धे वृक्षविशेषे ॥

कुलाहलः । पुं । कोकसीमा इति गौडभाषाप्रसिद्धे क्षुद्रवृक्षविशेषे । भूकदम्बे ॥

कुलिः । पुं । हस्ते । भुजादले ॥ स्त्री । कण्टकार्याम् ॥

कुलिकः । पुं । अष्टमहानागान्तर्गतनागविशेषे ॥ काल्याकडा इति गौड प्रसिद्धे द्रुमविशेषे ॥ वेलाविशेषे ॥ यथा । शक्रार्कदिग्वसुरसाब्ध्यश्विन्यः कुलिकारवेः । रात्रौ निरेकास्तिथ्यंशाः शनौ चान्त्योऽपि निन्दित इति ॥ त्रि । कुलश्रेष्ठे । कुलसत्तमे । शिल्पिकुलप्रधाने ॥ कुलमधीनमस्येनास्ति । अत इनिठनाविति ठन् ॥

कुलिङ्गः । पुं । फिङ्गा इति गौडभाषाप्रसिद्धे पक्षिविशेषे । धूम्याटे । फिङ्गके ॥ भूप्रस्थासञ्चगमनचारिणि धान्यजीविनि खगे । चटके । गौरय्या चिडी इति भाषा ॥ कुलिङ्गः शीतलः स्निग्धः स्वादुः शुक्रकफप्रदः । सन्निपातहरो वेश्म चटकस्त्वतिशुक्रलः ॥ त्रि । कुत्सितलिङ्गधारिणि ॥ कुत्सितं लिङ्गमस्य ॥

कुलिङ्गकः । पुं । कलविङ्के । चटके ॥

कुलिङ्गाक्षी । स्त्री । पेटारी इति गौडभाषाप्रसिद्धे पेटिकावृक्षे ॥

कुलिङ्गी । स्त्री । कर्कटशृङ्गीवृक्षे ॥

कुली । त्रि । कुलवति ॥ कुलमस्यास्ति । बलादित्वात् पक्षे इनिः ॥

कुलिरः । पुं । कुलीरे । कर्कटे ॥

कुलिशः । पुं । न । दम्भोलौ । वज्रे ॥ कुलौ हस्ते शेते अन्येभ्योपीतिडः ॥ कुलिमः पर्वतान् श्यति वा । शोत० । आतोनुपसर्गे कः ॥ कुत्सितम् ईषद्वा लिशति । लिश अल्पीभावे । इगुपधेति कः ॥ अस्थिसंहारवृक्षे ॥ पुं । मत्स्यविशेषे । कण्टकाष्ठीले ॥

कुलिशद्रुमः । पुं । स्नुहीवृक्षे । थूहर इति भाषा ॥

कुलिशनायकः । पुं । शृङ्गारबन्धविशेषे ॥ यथा । स्त्रीपादद्वय माकृष्य विमुमुक्षितलिङ्गकः । योनिञ्च पीडयेत् कामी बन्धः कुलिशनायकइति ॥

कुलिशपाणिः । पुं । इन्द्रे ॥

कुलिशाङ्कुशा । स्त्री । बौद्धानांविद्यादेवीविशेषे ॥

कुलिशासनः । पुं । शाक्यमुनौ ॥

कुली । स्त्री । कण्टकार्य्याम् ॥ पत्न्याः ज्येष्ठभगिन्याम् ॥ गौ० ङीष् ॥

कुलीनः । पुं । आजानेये । श्रेष्ठहये ॥ त्रि । कुलाचारस्थिते । कौले ॥ वीरे ॥ कुलोद्भवे । महाकुले । आर्य्ये ॥ कुलस्यापत्यम् । कुलात्खः ॥ उत्कर्षविशेषविशिष्टवंशजकुलीनइति गौडाः ॥ सचवङ्गजकुलाचार्य्यग्रन्थे कुलदीपिकायामाधुनिककुलीनत्वे न वर्णितो द्रष्टव्यः ॥

कुलीनकः । पुं । वनमुद्गे ॥

कुलीनसम् । न० । जले ॥ इतिहेमः ॥

कुलीरः । पुं । काँकडा इतिप्रसिद्धे जलचरे । कर्कटे ॥ कर्कटराशौ ॥ कोलति । कुलसं० । गम्भीरादयश्चेति ईरन् ॥ कौलीयते । लीङ् श्लेषणे । बा० रक् ॥ यद्वा । कुलमश्नाति । असइनिः । समीरयति । कर्मण्यण् । जनकभक्षकत्वात् ॥ लयमंवी: । सं० क्विप् । कुत्सितानीः । तां राति वा ॥ कुलीरशब्दस्य कपिलकादित्वात् लत्वेपि कुलीरः ॥

कुलीरविषाणी । स्त्री । शृङ्ग्याम् ॥

कुलीरशृङ्गी । स्त्री । कर्कटशृङ्गीवृक्षे ॥

कुलीरात् । पुं । कर्कटराशौ । स्यगवौ ॥ इतित्रिकाण्डशेषः ॥

कुलुकम् । न । जिह्वामले ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥

कुलुक्कगुञ्जा । स्त्री । उल्काग्नौ ॥

कुलेशः । पुं । सदाशिवे ॥ कुलपतौ ॥

कुलेशानी । स्त्री । उमायाम् । पार्वत्याम् ॥

कुलेश्वरः । पुं । सदाशिवे ॥ कुलस्य धर्मविशेषस्य ईश्वरः ॥ गोत्रपतौ ॥

कुलेश्वरी । स्त्री । पार्वत्याम् । शिवायाम् ॥ कुलस्य ईश्वरी ॥

कुलोत्कटः । पुं । कुलीनाश्वे ॥

कुलोद्गतः । त्रि । कुलाङ्कुशनियमिते ॥

कुलोद्भवः । त्रि । कुलीने ॥ कुलेउद्भवोयस्य ॥

कुल्फः । पुं । रोगे ॥ शरीरावयवे । गुल्फे ॥ कलते । कलशब्दसंख्यानयोः । कलिगलिभ्यामफगस्योश्च ॥

कुल्मलम् । न । पापे ॥ कुल्माति । कुमनिष्कर्षे । कुटिकुषिभ्यांक्मलन् कुषेर्लश्च ॥

कुल्माषः । पुं । यावके ॥ अर्द्धस्विन्नधान्ये । घुंघुनो कौंअरी इतिभाषा ॥ अर्द्धस्विन्नास्तु गोधूमा अन्येपि चणकादयः । कुल्माष इतिकथ्यन्ते शब्दशास्त्रेषुपण्डितैः ॥ कुल्माषा गुरवो रूक्षा वातला भिन्नवर्चसः ॥ रुग्भेदे ॥ चण्डांशोः पारिपार्श्विके ॥ कीदृश्छमाषे ॥ कुत्सितमाषे ॥ शूकशून्ययवादौ ॥ न । काञ्जिके ॥ कुलंमस्यति । मसीपरिणामे । कर्मण्यण् । पृ० ॥ यद्वा । कोलति । कुल० । क्विप् । कुल् अर्द्धस्विन्नोमाषोस्मिन् ॥ कुल् वन्धुर्माषोस्यवा ॥

कुल्माषाभिषुतम् । न । काञ्जिके ॥ कुल्माषैर्यवादिभिरर्द्धस्विन्नैरभिषूयतेस्म । षुञः क्तः । षत्वम् ॥

कुल्मासः । पुं । कुल्माषार्थेषु ॥

कुल्यम् । न । अस्थि । कीकसे ॥ अष्टद्रोण्याम् ॥ शूर्पे ॥ आमिषे ॥ मान्ये ॥ त्रि । कुलजे । कुलोद्भवे ॥ कुलहिते ॥ कुलस्यापत्यम् । अपूर्वपदादन्यतरस्यामितियत् ॥ कुलेभवम् साधुवा । दिगादित्वाद्यत् तत्र साधुरिति वा ॥ यद्वा । कोलति कुल्यते वा । कुलसं० । अघ्न्यक् ॥

कुल्या । स्त्री । सरिन्मात्रे ॥ कूल वर्हा इतिभाषाप्रसिद्धायां पयःप्रणाल्याम् । सारणौ ॥ कुल्याऽल्पाकृत्रिमासरित् ॥ जीवन्तिकौषधौ ॥ कुलस्त्रियाम् ॥ अष्टद्रोणमितेमाने ॥ कुले प्राणिगणे कुटुम्बेदाम्पत्ये वा साधुः । तत्रसाधुरितियत् ॥

कुवम् । न । उत्पले । जलजपुष्पमात्रे ॥ कौवलते । वलसंवरणे । अन्येभ्योपीतिडः ॥ यद्वा । कुवते । कूङ् शब्दे कुटादिः । पचाद्यच्युवङ् ॥

कुवकालुका । स्त्री । घोलीशाके ॥

कुवङ्गम् । न । सीसके ॥

कुवज्रकम् । न । वैक्रान्तमणौ ॥

कुवलम् । न । उत्पले ॥ मुक्ताफले ॥ वदरीफले ॥ चितेः संवलनाज्ज्वाले ॥ कौवलते । वल० । पचाद्यच् ॥ कुवल्याःफलम् । अणलुकौ । लुबाहितलुकीतिङीषोलुक् ॥

कुवलयम्। नं। उत्पले। चन्द्रविकाशिनि। कमोदिनी केंशी इतिभाषा॥ श्वेतं कुवलयमोक्तं कुमुदं कैरवन्तथा॥ नीलोत्पले॥ इतिराजनिर्घण्टः॥ यथा। कुवलयदलनीलं वर्वरीस्निग्धकेशमिति॥ कमलकुमुदादिसामान्ये जलजपुष्पे॥ कोर्वलयमिव शोभाकरत्वात्॥ भूमण्डले। भूमिवलये॥

कुवलयापीडः। पुं। कंसस्य हस्तिरूपे दैत्यविशेषे॥

कुवलयिनी। स्त्री। उत्पलिन्याम्॥

कुवलाश्वः। पुं। धुन्धुमारनृपे॥

कुवली। स्त्री। कोलिवृक्षे॥ कौवलति। वल प्राणने। पचाद्यच्। गौ० ङीष्॥

कुवलेशयः। पुं। विष्णौ॥ कुं भूमिं वलते संवृणोतीति कुवलं तोयम्। वल संवरणे। पचाद्यच्। कुवले जले शेते। शीङो ऽधिकरणे शेतेरित्यच्। शयवासेष्वलुक्॥

कुवादः। पुं। कुत्सितवादे॥ त्रि। कुचरे। परदोषकथनशीले॥ कुत्सितो वादो ऽस्य। अर० अच्॥

कुवित्। अ। भूर्य्यर्थे॥ प्रशंसायाम्॥

कुविन्दः। पुं। शूद्रागर्भे विश्वकर्म्मणो जाते। तन्तुवाये॥ कुम् भुवं विन्दति कुत्सितं वा विन्दति। विद्लृ लाभे। गवादिषु विन्देः संज्ञायामिति शः॥ यद्वा। कुप्यति कुप क्रोधे। कुपेर्वा वश्चेति किन्दच्॥

कुवृत्तिकृत्। पुं। काँटाकरञ्ज इति गौडभाषाप्रसिद्धे करञ्जभेदे। पूतिके॥ त्रि। कुवृत्तिकर्त्तरि॥

कुवेणिः। स्त्री। मत्स्याधान्याम्॥

कुवेणी। स्त्री। खालुइ इति गौडभाषाप्रसिद्धे मत्स्यस्थापनपात्रे। मत्स्याधान्याम्॥ कुत्सितं वेणन्ते मत्स्या अस्याम्। वेणृ गतौ। हलश्चेति घञ्। गौरादित्वात् ङीष्॥

कुवेलम्। न। कुवलये॥ इति हेमचन्द्रः॥

कुशः। पुं। रामसुते॥ कुशोन्मृष्टः कुशः। वाल्मीकिना कुशे सम्मृष्टो गर्भक्लेदो ऽस्य॥ योक्त्रे॥ घृतसमुद्रेणावृते द्वीपविशेषे॥ कुशाभूत् कामनः कौशेम्बयम्भुविवियिःचति। अयमेवास्य कुशसंज्ञायां कारणम्॥ न। जले॥ पुं। न। कुश इतिभाषा प्रसिद्धतृणे। दर्भे॥ अस्योत्पत्तिर्यथा। बर्हिष्मतीनामपुरी सर्व्वसम्पत्समन्विता। न्यपतन् यत्र रोमाणि यज्ञस्याङ्गं विधुन्वतः॥ कुशकाशास्त एवासन् शश्वद्धरितवर्चसः।

कुशल — कुशा

र्षयो ये : पराभाव्य यत्तत्राम य ज्ञ मीजिरे ॥ इतिश्रीविष्णुभागवत म् ॥ अस्यगुणा यथा । ह्रस्वदीर्घपत्र भेदात् कुशस्तु द्विविधो मतः । दर्भ द्वयं त्रिदोषघ्नं मधुरं तुवरं हिमम् । मूत्रकृच्छ्राश्मरीतृष्णावस्तिरुक्प्रद रास्रजिदिति ॥ अथ कुशधारणवि धिस्तत्रतिनिधिश्च । पूजाकाले सर्व दैवकुशहस्तोभवेच्छुचिः । तर्जन्या रजतं धार्यंस्वर्णं धार्यमनामया ॥ कु शकार्यकरं यस्मान्नतुवन्याः कुशाः कुशाः । कुशेन रहितापूजा विफला कथिता मया ॥ नान्यस्य रजतंस्व र्णं धार्यं हि निजमङ्गले । इतिवरदा तन्त्रे१ पटलः ॥ नस्पृशेत् तिलदर्भौं श्च सधवातुकथञ्चनेति ब्राह्मण सव स्वम् ॥ त्रि । पापिष्ठे ॥ मत्ते ॥ कौ शेते तिष्ठति । अन्येभ्योपीतिडः ॥ कुंश्यतिवा । कुशश्लेषणे । इगुपधेति कः ॥ कुपापंश्यति वा । शोअन्त सुपीति योगविभागात् कः

कुशध्वजः । पुं । राजोजनकस्यानुजे ॥

कुशपः । पुं । पानपात्रे ॥

कुशपुष्पम् । न । ग्रन्थिपर्णे । गाँठिया ला इतिभाषा ॥

कुशलम् । न । कल्याणे । क्षेमे ॥ पुण्ये । सुकृते ॥ पर्याप्तौ ॥ त्रि । शि क्षिते ॥ नहि कुशलो दृष्टा कालंयापय यति ॥ मोच्चे ॥ कुत्सितम् अशुभ रूपंशलते ऽनेन । शलचलने । प- चाद्यच् ॥ कुशान् लाति वा । लादा ने । आतइति कः ॥ यद्वा । कौ पृथि व्यां शलति । शलचलने । अच् । शि अर्थेचचणा वा । कौशलति चालय ति राजकार्याणि ॥ यद्वा । कु पापेषु दृष्टयोः । पापात् शलति बुद्धिवैभ वात् ॥ यद्वा । कुशयति । कुशसंश्लेष णे । सौत्रो धातुर्वा । इषा० कलः ॥ मत्वर्थे सिध्मादित्वाल् लक्षा ॥

कुशलप्रश्नः । पुं । कौशल्याम् । कुशल जिज्ञासायाम् ॥ कुशलस्यप्रश्नः ॥

कुशलवौ । पुं । द्विवचनान्तः । एकयो क्त्या रामपुत्रयोः ॥

कुशलानुशिष्टः । त्रि । निपुणाचार्यशि क्षिते ॥ कुशलेन अनुशिष्टः ॥

कुशली । त्रि । कुशलयुक्ते ॥ इनिः ॥

कुशली । स्त्री । अश्मन्तकवृक्षे ॥ क्षुद्रा म्लिकायाम् ॥

कुशस्थलम् । न । कान्यकुब्जदेशे ॥

कुशस्थली । स्त्री । द्वारकायाम् ॥

कुशा । स्त्री । रज्ज्वाम् । वल्गायाम् ॥ मधुकर्कट्याम् ॥ छन्दोगाःस्तोत्रीयाग णनार्थंनौदुम्बरान् शङ्कून् कुशा इति व्यवहरन्ति ॥

कुशाकरः । पुं । वह्नौ ॥

कुशाग्रीयः । त्रि । कुशाग्रस्येवे ॥ कुशाग्रमिव । कुशाग्राच्छः ॥

कुशाग्रीयमतिः । त्रि । तीक्ष्णबुद्धौ । प्रत्युत्पन्नमतौ । सूक्ष्मदर्शिनि ॥ स्त्री । सूक्ष्मायांबुद्धौ ॥ कुशाग्रीयामतिर्यस्य ॥ कर्मधारयोऽन्यच ॥

कुशाग्रीया । स्त्री । तीक्ष्णायां बुद्धौ ॥

कुशारणिः । पुं । दुर्वासोमुनौ ॥

कुशाश्मलिः । पुं । रोहितकवृक्षे ॥

कुशावती । स्त्री । रामात्मजस्य कुशस्य राजधान्याम् ॥ अस्त्यर्थेमतुप् ॥

कुशिंशपा । स्त्री । कपिलशिंशपायाम् ॥

कुशिकः । पुं । मुनिविशेषे । अमदग्नेः पितरि ॥ फाले ॥ सर्जवृक्षे ॥ विभीतकवृ० ॥ अश्वकर्णवृ० ॥ तैलशेषे ॥ त्रि । केकरे ॥ विश्वामित्रस्यपितरि ॥

कुशितः । त्रि । जलमिश्रिते ॥

कुशी । पुं । वाल्मीकिमुनौ ॥

कुशी । स्त्री । फाले । लौहविकारे ॥ कुशशब्दाद्द्येोविकारेऽर्थनामपदेतिङीप् ॥

कुशीदम् । न । रक्तचन्दने ॥ वृद्धिजीविकायाम् । वृद्ध्यै धनप्रयोगे ॥

कुशीलवः । पुं । वाल्मीकौ । प्राचेतसे ॥ कीर्तिसञ्चारकनटे । चारणे । याचके ॥ कुत्सितं शीलमस्य । कुगतीतिसमासः । अन्त्यादिवृत्य तेइतिवः ॥ कुशीलं वाति वा । वागत्यादौ । कः ॥ सर्वमहत्ते ॥

कुशीलवौ । पुं । एकयोश्रारामात्मजयोः ॥

कुशीवशः । पुं वाल्मीकिमुनौ ॥

कुशूलः । पुं । तुषाग्नौ ॥ अन्नकोष्ठके । इष्टकादिनिर्मिते धान्यस्थापनार्थस्थाने । कोष्ठागारे ॥ इतित्रिकाण्डशेषः ॥

कुशूलधान्यकः । पुं । ब्राह्मणविशेषे । नित्यनैमित्तिकधर्मकृत्यपोष्यवर्गसहितस्य गृहिणो यावता धान्यादिधनेन वर्षत्रयं समधिकंवा निर्वाहो भवति ता वद्धने विप्रे । कुशूलं कुशूलपरिमितं धान्यं यस्यसः ॥

कुशेशयः । पुं । कर्णिकारवृक्षे ॥ न । पद्मे ॥ सारसपक्षिणि ॥ कुशेजलेशेते । अधिकरणेशेतेरित्यच् । शयवासेष्वादिनाऽलुक् ॥

कुशेशयकरः । पुं । रवौ ॥ त्रि । अन्यच ॥ कुशेशयंकरे यस्य ॥

कुषाकुः । पुं । वानरे ॥ वह्नौ ॥ सूर्ये ॥ त्रि । परोपतापिनि ॥ कुष्णाति । कुषनिष्कर्षे । कठि कुषिभ्याङ्काकुः ॥

कुषितः । त्रि । जलमिश्रिते ॥

कुषीदम् । न । कुसीदे ॥

कुष्ठः । पुं । न । पुष्करभेषजे । कुष्ठ

इति गौ०भाषा ॥ पारिभाव्ये ॥ कुष्ठमुस्याद्कटुस्वादुशुक्रलं तिक्तकं लघु ॥ हन्तिवाताम्नवीसर्पकासकुष्ठमरुत्कफान् ॥ कोढ इतिप्रसिद्धे पापरोगे । श्वित्रे ॥ म्रियतेयदि कुष्ठेन पुनर्जातस्य तद्भवेत् । नातो निन्द्यतरो रोगो यथा कुष्ठं प्रकीर्त्तितम् ॥ विषभेदे ॥ कुष्णाति रोगम् । कुष० । इतिकुषिनीरमिकाभ्यः क्थन् ॥

कुष्ठकेतुः । पुं । भूम्याहुल्ये । मार्कण्डिकायाम् । भुंफिलखता इति भाषा॥

कुष्ठगन्धि । न । एलवालुके ॥

कुष्ठगन्धिनी । स्त्री । अश्वगन्धायाम् ॥

कुष्ठघ्नः । पुं । हिलावल्याम् ॥

कुष्ठघ्नी । स्त्री । काकोदुम्बरिकायाम् ॥ वाकुच्याम् ॥

कुष्ठनाशनः । पुं । वाराहीकन्दे ॥ गौरसर्षपे ॥ क्षीरीशवृक्षे ॥

कुष्ठनाशिनी । स्त्री । वाकुच्याम् । सोमराज्याम् ॥

कुष्ठलम् । न । कुत्सितस्थले ॥

कुष्ठसूदनः । पुं । आरग्वधे ॥

कुष्ठहन्ता । पुं । हस्तिकन्दे ॥

कुष्ठहन्त्री । स्त्री । वाकुच्याम् ॥

कुष्ठहृत् । पुं । खदिरे ॥

कुष्ठारिः । पुं । विट्खदिरे ॥ पटोले ॥ आदित्यपत्रे ॥ खदिरे ॥ गन्धके ॥

कुष्ठितः । त्रि । कुष्ठरोगवति ॥ कुष्ठं सञ्जातमस्य । ता० इतच् ॥

कुष्ठी । त्रि । कुष्ठरोगयुक्ते ॥ वन्धोपतापेति इनिः ॥

कुष्मलम् । न । छेदने ॥ छादने ॥ विकसिते ॥ कुष्णाति । कुष० । कुटिकुषिभ्याङ्क्मलन् ॥

कुष्माण्डः । पुं । कुंहडा इतिप्रसिद्धे फलशाके । कर्कारौ ॥ कुष्माण्डं बृंहणं वृष्यं गुरु पित्तास्रवातनुत् । बालं पित्तापहं शीतं मध्यमं कफकारकम् ॥ वृद्धं नातिहिमं स्वादु सक्षारं दीपनं लघु । वस्तिशुद्धिकरं चेतोरोगहृत् सर्वदोषजित् ॥ अस्य प्रकाराः । यथा । घृते तप्ते विनिःक्षिप्य खण्डान् कुष्माण्डसंभवान् । वार्त्ताकविधिना कुर्यात् प्रलेहनलनादिकम् ॥ सुस्वादुसुन्दरम् ॥ यथा । वेसवारान्वितं घा घृतेतलनपूर्वकम् । कुष्माण्डकं फलं सिद्धं विदुः सुस्वादुसुन्दरम् ॥ गुटिका । घृतेन गुडयुक्तेन गोलकुष्माण्डखण्डकान् । रन्धितान् क्षीरमरिचैरिमान् सुगुलिकां विदुः ॥ * ॥ खण्डकुष्माण्डकम् । कलुरस्नायमानान् कूलान् स्विन्नान् क्षीरेण चोदितान् । सुपाच्यान ख

पञ्चसर्पिर्भ्यां मरिचैलादिवासितान् ॥ * ॥ अथैताम्लकुष्माण्डम् । कुष्माण्डखण्डानि सबैन्धवानि तनूनि सम्यग्विनिपिण्डितानि । जम्बीरनीरे रात्रिमसृक्वेरे भवन्ति चक्रे रचितो घनाय ॥ * ॥ कोषिका । कुष्माण्डसम्भवाः खण्डाः सुस्विन्ना स्वपाकाम्बिताः । वेशवारयुतैस्तैले तक्रये द्याम्रलेपनेन ॥ * ॥ राजिकाकस्तूरी । खण्डं कनिष्ठिकाकारं कौष्माण्डं स्वेदपिष्टितम् । राजिकाद्धिधिसंसृष्टे मिश्रितं कास्तुरीयकम् ॥ एवं बहुविधाः कार्याः कौष्माण्डविविधव्यञ्जनाः । प्रलेहनखनस्वादुष्वारसन्धानराजिकाः ॥ ईषत् पित्तलत्वात् ऊष्मा अण्डेषु बीजेषु यस्य । पृ० ॥ शिवस्यगणदेवताविशेषे ॥ भूतविशेषे ॥

कुष्माण्डकः । पुं । कुष्माण्डे ॥

कुष्माण्डी । स्त्री । उमायाम् । अम्बिकायाम् ॥ ओषधौ ॥ कर्कारौ ॥ यागक्रियाविशेषे ॥

कुसितः । पुं । जनपदे ॥ कुस्यति । कुससंश्लेषणे । कुसेरुम्भेदेता इति इत प्रत्ययः ॥

कुसितायी । स्त्री । } कुसिदाय्याम् ।
कुसिदायी । स्त्री । } वृद्धिजीविपत्न्याम् ॥ कुसितस्य कुसिदस्य वा स्त्रीत्वर्थे इषाकप्यग्नि कुसितकुसिदानामुदात्तइति प्रकृतेरैकारादेशो ङीप् च प्रत्ययः ॥

कुसिम्बी । स्त्री । शिम्ब्याम् ॥

कुसीदम् । न । अर्थप्रयोगे । वृद्धिजीविकायाम् । वृद्ध्याजीवने । सुदकी जीविका इति भाषा ॥ पुनर्देयत्वेन स्वीकृत्य गृहीते धनविशेषे ॥ ॥ यथा । स्थानलाभनिमित्तं यद्दानग्रहणमिष्यते । तत् कुसीदमिति प्रोक्तं तेन वृद्धिः कुसीदिनाम् ॥ इति नारदः । अस्यार्थः । स्थानं मूलधनावस्थानम् । लाभो वृद्धिः । दानग्रहणपदे कर्मणि ल्युट् । साध्ये तेन मूलधनाऽवस्थानेनाध्येव-योलाभः तदर्थं यद्दानं धनिकेन दीयमानं मूलधनम् अधमर्णेन च यद् ग्रहणं तदास्वीकृत्यगृह्यमाणं यत् तद् ग्रहणमिति ॥ कलाम्भन्ये तु अपण्या-पाकरणीयस्वरूपगुणयोगात् गौण प्रयोगः । अतएव वाणिज्यार्थमयुक्तस्य न कुसीदत्वम् इति मिश्राः ॥ अपि च । कुत्सितात् सीदतश्चैव निर्विशङ्कैः प्रगृह्यते । चतुर्गुणं चाष्टगुणं कुसीदाख्यमतः स्मृतः । इति बृहस्पतिः । अस्यार्थः । कुत्सितात् सीदतश्चाधमर्णात् सकाशात् यत

गृह्यते निर्विशङ्कैरुत्तमर्णैः चतुर्गुणं वेतिवाकारोऽनास्थायाम्, तेनर्णं द्विगुणाद्यादिलाभः इति ॥ कुसीदे विशेषो गारुडे २१५ अध्याये उक्तः सयथा। कुसीदकृषिवाणिज्यं प्रकुर्वीत स्वयंकृतम्। आपत्काले स्वयं कुर्वन्नैनसा युज्यते द्विजः ॥ वहवोवर्त्तनोपाया ऋषिभिः परिकीर्त्तिताः। सर्वेषामपि चैवैषां कुसीदमधिकं विदुः ॥ अनावृष्ट्याराजभयान्मूषिकाद्यैरुपद्रवैः। कृष्यादिके भवेद्बाधा सा कुसीदे न विद्यते ॥ शुक्लपक्षे यथा कृष्णे रजन्यांदिवसेपि वा। उष्णेवर्षतिशीते वा वर्द्धनं न निवर्त्तते ॥ देशंगतानां या वृद्धिर्नानापण्योपजीविनाम्। कुसीदं सर्वतः सम्यक् संस्थितस्यैवजायते ॥ लब्धलाभः पितॄन् देवान् ब्राह्मणांश्चैव पूजयेत्। तेतृप्तास्तस्य तद्दोषं शमयन्ति न संशयः ॥ वणिक्कुसीदेदद्यात्सुवर्णं काञ्चनादिकम्। कृषीवलोऽन्नपानानि यानशय्यासनानि च ॥ पण्येभ्योविंशतिंदद्यात् पशुस्वर्णादिकंशतम्। पादेनायस्यपारक्यंकुर्यात् सञ्चय मात्मवान् ॥ अर्द्धेनचात्मभरणं नित्यनैमित्तिकान्वितम्। पादञ्च प्राप्यमानस्य मूलभूतं विवर्द्धयेत ॥ मिथ्यामिथ्यं भृतिः सेवा गोरक्ष्यंविपणिः कृषिः। वृत्तिभैक्ष्यं कुसीदञ्च दशजीवनहेतवः इति ॥ त्रि। कुसीदिके ॥ कुष्यते। कुससंश्लेषणे। कुसेरुम्भोमेदेताइ-सीदः। इत्युणादिसूत्रे तृतीयोऽक्षस्वादिर्दीर्घोदिश्चतस्मिणोपान्तः। इषाकप्यमीतिसूत्रे ह्रस्व एवेतिदत्तिकारइत्युरदत्तादिग्रन्थो पष्टत्वेननिर्णीत-म् ॥

कुसीदिकः। त्रि। वार्द्धुषिके। वृद्ध्याजीवे॥ कुसीदं वृद्धिस्तदर्थं द्रव्यं कुसीदम्। तत् प्रयच्छति। कुसीददशै-कादशात् ष्ठन् ष्ठचाविति ष्ठन् ॥ स्त्रियां। षित्त्वान् ङीषि कुसीदिकी ॥

कुसुमम्। न। स्त्रीरजसि ॥ नेत्ररोगविशेषे ॥ फले ॥ पुष्पे ॥ मावामाषे पञ्चमाषिकस्य। ऽ॥ घृष्टप्रभेदे ॥ कुष्यति कुस०। कुसेरुम्भोमेदेताः इत्युमः ॥ तत्र कुसुमलताध्यायो यथा। फलकुसुमसम्प्रवृद्धिं वनस्पतीनां विलोक्य विज्ञेयम्। सुलभत्वं द्रव्याणां निष्पत्तिः सर्वसस्यानाम् ॥ केनकस्यवृद्धिर्भयातदाह। शालेन कलमशालीरक्ता शोकेनरक्तशालिश ॥ पाण्डूकः क्षीरिकया नीलाशोकेनशूकरकः ॥ न्यग्रोधेनयवय

क स्तिन्दुकवृद्ध्या च षष्टिको भवति । अश्वत्थेन ज्ञेया निष्पत्तिः सर्वशस्यानाम् ॥ जम्बूभिस्तिलमाषाः शिरीषवृद्ध्या च कङ्गु निष्पत्तिः । गोधूमाश्च मधूकै र्यववृद्धिः सप्तपर्णेन ॥ अतिमुक्तककुन्दाभ्यां कर्पासं सर्षपान् वदे दसनैः । बदरीभिश्च कुलत्थां श्चिरविल्वेनादिशेन्मुद्गान् ॥ अतसी वेतसपुष्पैः पलाशकुसुमैश्च कोद्रवा ज्ञेयाः । तिलकेन शङ्खमौक्तिकरजतान्यऽथचेङ्गुदेन शणाः ॥ करिणश्च हस्तिकर्णैरादेश्या वाजिनोऽश्वकर्णेन । गावश्च पाटलाभिः कदली भिरजाविकं भवति ॥ चम्पककुसुमैः कनकं विद्रुमसम्पच्च बन्धुजीवेन । कुरुवकवृद्ध्या वज्रं वैदूर्यं नन्दिकावर्त्तैः ॥ विन्द्याच्च सिन्धुवारेण मौक्तिकं कुङ्कुमं कुसुम्भेन । रक्तोत्पलेन राजा मन्त्री नीलोत्पलेनोक्तः ॥ श्रेष्ठी सुवर्णपुष्पात् पद्मै र्विप्राः पुरोहिताः कुमुदैः । सौगन्धिकेन बलपतिरर्केण हिरण्यपरिवृद्धिः । आम्रैः क्षेमं भल्लातकै र्भयं पीलुभिस्तथारोग्यम् । खदिरशमीभ्यां दुर्भिक्ष मर्जुनैः शोभनावृष्टिः ॥ पिचुमन्दनागकुसुमैः सुभिक्ष मथ मारुतः कपित्थेन । निचुलेनावृष्टिभयं व्याधिभयं भवति कुटजकुसुमेन ॥ दूर्वाकुशकुसुमाभ्यामिक्षुर्वह्निश्च कोविदारेण । श्यामालताभिर्वृद्ध्या बन्धक्यो वृद्धिमायान्ति ॥ यथैताभिर्वृद्धि र्लक्षणमाह । यस्मिन्काले स्निग्धनिश्छिद्रपत्राः संदृश्यन्ते वृक्षगुल्मालताश्च । तस्मिन् वृष्टिः शोभना सम्प्रदिष्टा रूक्षैश्छिद्रैरल्पमम्भः प्रदिष्टम् ॥ इति वाराह्यां २७ अध्यायः ॥

कुसुमकार्म्मुकः । पुं । कामदेवे ॥

कुसुमपुरम् । । पटना इति प्रसिद्धपुरे । पाटलिपुत्रे ॥

कुसुममध्यम् । न । चालितानाङ्गइति गौड़भाषा प्रसिद्धे वृक्षविशेषे । भद्रकचे ॥

कुसुमशरः । पुं । कामदेवे ॥

कुसुमाकरः । पुं । वसन्तर्त्तौ ॥

कुसुमाढ्यः । त्रि । पुष्पयुक्तेऽपि ॥

कुसुमागमः । पुं । वसन्ते ॥

कुसुमाञ्जनम् । न । पुष्पाकाररीतिभस्मसम्भवेऽञ्जने । पौष्पके । रीतिपुष्पे ॥

कुसुमाञ्जलिः । पुं । पुष्पाञ्जलौ ॥ उदयनाचार्यकृतग्रन्थविशेषे ॥

कुसुमात्मकम् । न । कुङ्कुमे । कुसुम्भे ॥

कुसुमाधिपः । पुं ।
कुसुमाधिराट् । पुं । } चम्पकवृक्षे । हेमपुष्पके ॥

कुसुमायुधः । पुं । कामदेवे ॥

कुसुमालः । पुं । चौरे । तस्करे ॥

कुसुमासवम् । न । मधुनि ॥

कुसुमेषुः । पुं । पुष्पबाणे । कामदेवे ॥ कुसुमानि इषवोयस्य ॥

कुसुमोच्चयः । पुं । गुच्छे । स्तवके ॥

कुसुम्भः । पुं । कमण्डलौ ॥ महारजनवृक्षे ॥ न । शातकुम्भे । स्वर्णे ॥ कसूंभा इति प्रसिद्धे महारजनपुष्पे । कमलोत्तरे । वह्निशिखे ॥ अस्यगुणा यथा । कुसुम्भं वातलं कृच्छ्ररक्तपित्तकफापहमिति ॥ कुषुभ्यत्यनेन वा ॥ कुषुभक्षेपे । कण्ड्वादिः । पचाद्यच् । हलश्चेति घञ्वा । घृ० ॥ कुस्यतिवा । कुस० । कुसेरुम्भोमेदेता इति उम्भ प्रत्ययः । वा हुलकात्सगुणः ॥

कुसुम्भतैलम् । न । कुसुम्भस्नेहे ॥ स्नेहे तैलच ॥ कुसुम्भतैलमम्लं स्याद् उष्णं गुरु विदाहि च । चक्षुष्यमहितं बल्यं रक्तपित्त कफप्रदम् ॥

कुसुम्भबीजम् । न । वरटायाम् । बरड करड इतिच भाभाषा ॥

कुसृ: । पुं । किञ्चुलुके । गण्डूपदे ॥

कुसृतिः । स्त्री । शाठ्ये ॥ इन्द्रजाले ॥ कुत्सिता सृतिः । सृमतौ । क्तिन् । कुगतीति समासः ॥

कुस्तुभः । पुं । समुद्रे ॥ कु ईषत् कुम्भं वा । स्तुभ्नोति । स्तुम्भुःरोधः । मू० कः । अपि नलोपोनस्यास् ॥ विष्णौ ॥

कुस्तुम्बरी । स्त्री । धन्याके ॥ इत्यम रटीकायांभरतः ॥

कुस्तुम्बुरु । न । धन्याके ॥ कुत्सितं तुम्बति । तुबिअर्दने । बाहुलकात् कुस्तुम्बुरूणिजातिरितिनिर्देशाद्वा उरुप्रत्ययःसुटच ॥

कुह । अ । कुत्रार्थे ॥ कुच इच ॥

कुहः । पुं । कुबेरे । यक्षराजि ॥

कुहकम् । न । इन्द्रजाले । मायायाम् ॥ त्रि । दाण्डाजिनिके । ध्वंसके । मायिनि । धूर्ते ॥ कुहयते । कुह विस्मापने । वा०कुन् ॥

कुहकजीवी । त्रि । मायाजीविनि । बाजीगर इतिभाषा ॥

कुहकस्वनः । पुं ।
कुहकस्वरः । पुं । } कुक्कुटे । ताम्रचूडे ॥

कुहक्कः । पुं । तालप्रभेदे ॥ यथा । द्रुतद्वन्द्वं लघुद्वन्द्वं ताले कुहक्कसंज्ञकेइति ॥

कुहनः । पुं । मूषिके ॥ सर्पे ॥ न । मृन्माण्डवि० ॥ काचभाजने ॥ त्रि । ईर्ष्यालौ ॥

कुहना । स्त्री । दम्भचर्यायाम् । दम्भे

नकृतथामनैमा दैा ॥ अर्थलिप्स यामिथ्याधर्माश्रयशे कुहवि०णु० अड्न्तः । प्रयासश्रद्धोयुष ॥

कुहनिका । स्त्री । कुहनायाम् ॥

कुहरः । पुं । नागविशेषे ॥ न । गह्वरे ॥ सुषिरे । छिद्रे ॥ कर्णे ॥ कण्ठे ॥ कण्ठशब्दे ॥ समीपे ॥ कुहरति । हरतेरनुद्यमनेऽच ॥ यद्वा । कुहवि स्मापने । इगुपधत्वात्कः । कुहंराति । रा० । आतइतिकः ॥

कुहरितम् । न । पिकालापे ॥ रतध्वनौ ॥ रटिते ॥ चि । कृतच्छिद्रे ॥

कुहलिः । पुं । पूगपुष्पिकायाम् । पान इतिभाषा ॥

कुहा । स्त्री । कुम्भटिकायाम् ॥ कटुकायाम् ॥

कुहुः । स्त्री । कुहूम् ॥ कुहयति । कुहविस्मापने । म०कु: ॥

कुहूः । स्त्री । नष्टेन्दुकलायाममायाम् । उदयेऽमायोगान्नष्टचन्द्रकलाऽमा कुहूपदवाच्या ॥ अद्वादृक्तिरि ॥ कुहयति । कुहवि० ॥ भ्रतिगृध्योः कूरितिकूप्रत्ययेवाहुलकादिहापि ॥

कुहूकण्ठः । पुं । } कोकिले । पिके ॥
कुहूमुखः । पुं । } कोयल इतिभाषा ॥
कुहूरवः । पुं । }

कुहूलम् । न । सशल्यार्वारिन्ध्रे ॥

कुहेडिका । स्त्री । } कुम्भाटिकायाम् ॥
कुहेडी । स्त्री । }

कुहेलिका । स्त्री । कुम्भटयाम् । धूमिकायाम् । नभोरेणौ ॥

कुह्वानः । पुं । कुत्सितशब्दे ॥

कूः । स्त्री । पिशाच्याम् ॥

कूकुदः । त्रि । सत्कृत्यालङ्कृतकन्याप्रदातरि ॥ सत्कृत्यालङ्कृताङ्कन्यां ये ददाति स कूकुदः ॥ कोकति । कुकआदाने । इगुपधेतिकः । पृ०॥ यद्वा । कवनं कूः । कूङ्शब्दे । सु० । सं० । कुवःशब्दस्य कुः भूः कीर्त्तिं भूमिरितियावत । कूकुंददाति । आतोनुपेति सुपीति योगविभागाद्वा कः ॥

कूचः । पुं । कुचे । स्तने ॥ कवते । कुङ्० । कुवश्चटदीर्घश्च ॥

कूचिका । स्त्री । } तूलिकायाम् ।
कूची । स्त्री । } चित्रलेखनिकायाम् ॥ टिक्वानकी ॥

कूजनम् । न । कूज्यते ॥

कूजितम् । न । रुते । पक्षिध्वनौ ।

कूटः । पुं । अगस्त्यमुनौ ॥ पुं । स्त्री । गृहे ॥ पुं । न । निश्चले ॥ शृङ्गे । धान्यादिपुञ्जे ॥ अयोघने ॥ लोहमुद्गरे ॥ दम्भे ॥ मायायाम् । विपरीतदर्शने । यथार्थवस्त्वाच्छादनेना ऽ

अयथार्थवस्तुप्रकाशके ॥ अग्निमूले ॥ तुच्छे ॥ सीरावयवे । फालाधारे ॥ यन्त्रे । मृगबन्धनार्थ° ॥ अन्तर्ते ॥ भग्नशृङ्गवृषभे ॥ पुरादि । कूटयते । कूटधामप्रदाने । पचाद्यच् ॥ कूटयति मा° । कूटदाहे । अच् ॥ कूट्यते वा । अच् ॥

कूटकः । पुं । गन्धकुट्याम् । मुरानाम गन्धद्रव्ये ॥ कथर्याम् । पर्वतविशेषे ॥ न । फाले ॥ कूटयति । कूटच्छेदने । पचाद्यच् । स्वा° कन् ॥

कूटकारकः । पुं । साक्षिवादे मृषावादकर्तरि ॥

कूटकार्षापणः : पुं । मिथ्याभूतरौप्यादिमुद्रायाम् । कृत्रिमरौप्यादौ ॥

कूटकृत् । पुं । शिवे ॥ कायस्थे ॥ त्रि । कितवे ॥

कूटजः । पुं । कुटजवृक्षे ॥

कूटपाकलः । पुं । पित्तज्वरे ॥ कुञ्जरस्य पवने ॥

कूटपूरी । स्त्री । करायिकायाम् ॥

कूटपूर्वः । पुं । हस्तिमस्तिष्कदोषजेज्वरे ॥ शायिनि ॥

कूटयन्त्रम् । न । उन्माथे । आमिषन्यस्त्वामृग पक्षिबन्धनार्थं छलपातितयन्त्रे । फन्दाफाँद इति भाषा इतिच भाषा ॥ कूटस्वरूपं मानम् ।

कूटशाल्मलिः । पुं । शाल्मलिविशेषे । कृष्णशाल्मल्याम् । रोचने ॥ कूटशाल्मलिकस्तिक्तः कटुकः कफवातनुत् । मेहघ्नः प्लीहजठरयकृद्गुल्मविषापहः ॥ भूतानाहविबन्धास्रमेदःशूलकफापहः ॥ कूटशाल्मा ल्मलिस्तु ॥

कूटसङ्क्रान्तिः । स्त्री । अर्द्धरात्रातीते सूर्यस्य राश्यन्तरगमने ॥ यथा । अर्द्धरात्रे व्यतीते तु यदा सङ्क्रमते रविः । सा ज्ञेया कूटसंक्रान्ति र्मुनिभिः परिकीर्त्तिता इति ॥

कूटसाक्षी । त्रि । मिथ्यासाक्षिणि । साक्ष्ये मिथ्याभिधायिनि ॥

कूटस्थः । त्रि । कालमभिव्याप्यस्थिते । एकरूपतया कालव्यापिनि । एकेनैव स्वभावेन निरवधिकालस्य व्यापके आकाशादौ ॥ अध्यात्मतत्त्वाधिष्ठाने ॥ विषयसन्निधावविविकारशून्ये ॥ अधिष्ठानतया देहद्वयासक्तमचेतनः कूटवन्निर्विकारेणस्थितः कूटस्थ उच्यते ॥ न । ग्रहाणि । परियामरक्षिते ॥ कूटोनिश्चलस्तिष्ठति । यद्वा । कूटमयोघनस्तद्वत्तिष्ठति । संसर्गिमात्रेपि स्वयमनष्ट इत्यर्थः । ष्ठा० ॥ सुपिस्थ इति कः ॥ [illegible] कालव्यापके ॥

कूटागारम् । न । चन्द्रशालिकायाम् । वडभ्याम् ॥ सूषागारे ॥ स्त्रीणां क्रीडागृहे ॥

कूटायुधम् । न । वहिः काष्ठादिमये ऽन्तर्गुप्तनिशितशस्त्रे ॥ अधर्मप्रधानप्राणिभिः कृतव्यवहाराणि तानिव हुप्रकाणि सन्ति ॥

कूटार्थभाषिता । स्त्री । प्रवन्धकल्पनायाम् । कथायाम् । रूपकथा इति गौडभाषा ॥ प्रहेलिकायाम् ॥

कूणिः । त्रि । रोगादिनाकुञ्चितकरे । कुकरे ॥

कूणिका । स्त्री । शृङ्गे ॥ कलिकायाम् । वीणामूलस्थवंशशलाकायाम् ॥

कूणितः । त्रि । मुद्रिते । सङ्कुचिते ॥

कूदरः । पुं । जातिविशेषे ॥ यथा ब्राह्मण्या स्रषिवीर्येण ऋतोः प्रथमवासरे । कुत्सिते चोदरे जातः कूदरस्तेनकीर्त्तितः ॥ तदशौचं विप्रतुल्यं पतितो ऋतुदोषतः । सद्यः कोटकसंसर्गादधमो जगतीतले ॥ इति ब्रह्मवैवर्त्तपुराणम् ॥

कूपः । पुं । स्वनामाख्याते जलाधारे । उदपाने ॥ अस्यलक्षणम् । यथा । भूमौ खातोऽल्पविस्तारो गम्भीरो मण्डलाकृतिः । वद्धोऽवद्धः स कूपः स्यात् तदम्भः कौपमुच्यते ॥ गर्त्ते ॥ गुणवृक्षे ॥ सन्माने ॥ कूपके । कुप्पा इ भाषा ॥ कुवन्तिमण्डूका अस्मिन् कु शब्दे । कुपुभ्यां श्वेतिपोदीर्घश्च ॥ कुत्सिताः ईषद्वा आपो ऽत्र । ऋक्पूरित्यः । ऊदनोरित्यत्रदीर्घनिर्देशादन्यत्राप्यूदिति वा ॥

कूपकः । पुं । गुणवृक्षे । नौमध्यस्थरज्जुवन्धनकाष्ठे । गुणधरा मास्तूल इति भाषा ॥ कुप्पा इति भाषा प्रसिद्धे तैलादिपात्रे ॥ कुकुन्दरे ॥ उदपाने ॥ नद्यादौ स्रोतोविधकारिणि तरुशिलादौ ॥ विदारके । शुष्कनद्यादौ वार्यर्थं कृतगर्त्ते ॥ कुत्सितः कूपः । कुत्सिते इति कः । कूपस्य प्रतिकृतिरिति वा । इवे प्रतिकृताविति कन् ॥ कूपे कायतिवा । कै० । सुपीति कः ॥

कूपखानकः । पुं । कूपस्य खननकर्त्तरि ॥

कूपत् । अ । प्रश्ने ॥ प्रशंसायाम् ॥

कूपाङ्कः । पुं ।
कूपाङ्गः । पुं । } रोमाञ्चे ॥

कूपारः । पुं । अकूपारे ॥

कूपिका । स्त्री । अम्भोगतोपले । जलमध्यस्थितेपर्वतादौ ॥

कूपी । स्त्री । पात्रविशेषे ॥

कूसम् । न । सरोवरे ॥

कूरः । पुं । न । अन्ने । भक्ते ॥

कूर्च्चः । पुं । न । भ्रुवोर्मध्ये ॥ कत्थने ॥ श्मश्रुणि ॥ कैतवे । दम्भे ॥ मयूरपुच्छमुष्टौ । मुट्ठा इति भाषा ॥ कृशमुष्ट्याम् ॥ अङ्गुष्ठाङ्गुलिमध्यस्योपरिभागे ॥ पुं । शीर्षे ॥ आसनविशेषे ॥ न । मलापकर्षणाद्यर्थं मुशीरादिनिर्मिते मुष्टिमाने ॥ तथाच नरसिंहपुराणम् । ततः समर्पयेत् कूर्चमुशीरादिविनिर्मितम् । मलापकर्षणाद्यर्थं श्रीमन्मूर्त्यङ्गसन्धितः इति ॥ विष्णुधर्मोत्तरेपि । उशीरकूर्चकंदत्त्वासर्वपापैः प्रमुच्यते । दत्त्वा गोवालजं कूर्चं सर्वांस्तापान् व्यपोहति ॥ दत्त्वा चामरजं कूर्चं श्रियमाप्नोत्यनुत्तमामितिहरिभक्तिविलासस्य ६ विलासे ४८ श्लोकः ॥ कुरति । कूर्यते वा । कुरशब्दे । वा० चट् प्रत्ययः ॥

कूर्च्चशिरः । न । अङ्घ्रिस्कन्धे । गुडमुडा इति गौड भाषा ॥

कूर्च्चशीर्षः । पुं । अष्टवर्गमध्यपठिते जीवकौषधौ । मधुरके ॥ नालिकेरे ॥ कूर्चं श्मश्रुतदच्छीर्षमस्य ॥

कूर्च्चशीर्षकः । पुं । जीवके ॥ नालिकेरे ॥

कूर्च्चशेखरः । पुं । नालिकेरे ॥

कूर्च्चिका । स्त्री । चोरविकृतौ । चीरसा इति गौडभाषा ॥ सा द्विधा । यथा । दध्नासह च यत् पक्वं चीरं सा दधिकूर्च्चिका । तक्रेण पक्वं यत् चीरं सा भवेत्तक्रकूर्च्चिका ॥ सूचिकायाम् ॥ तूलिकायाम् । आलेख्यकूर्च्चिकायाम् । तुली इति गौडभाषा ॥ कुड्मले ॥ कुञ्चिकायाम् । कपाटोद्घट्टने ॥ द्रव्यमार्जनसाधने । तृणगुच्छे ॥ कूर्च्चेति । कूर्चविकारे श्वादेराकृतिगणत्वाद्बोध्यः । संज्ञायांक्वुन् ॥ कूर्चः श्मश्रुवादिरस्त्यस्यावा । अतइनिठनाविति ठन् ॥

कूर्द्दनम् । न । क्रीडायाम् । खेलायाम् ॥ कुर्द्दक्रीडायाम् । ल्युट् । वोरुपधायादीर्घ इकः ॥

कूर्द्दनी । स्त्री । चैत्रावल्याम् । मधूत्सवे ॥

कूर्प्पम् । न । भ्रुवोर्मध्ये ॥ इति हेम० ॥

कूर्प्परः । पुं । कुर्परे ॥

कूर्प्पासः । पुं । अर्द्धचोलके ॥ कुर्परः कफोणि र्जानुर्वा स्यते ऽत्र । कुर्परे आस्ते वा । असुक्षेपणे आसउपवेशने वा । घञ् । पृ० ॥

कूर्प्पासकः । पुं । चोले । स्त्रीणामाप्रपदीनकञ्चुके । स्त्रीणां कञ्चुलिकायाम् ॥ स्वार्थे कन् ॥

कूर्म्मः । पुं । उन्मीलननिमीलनकरे शरीरस्थवायुविशेषे ॥ उन्मीलने स्मृतः कूर्मो भिन्नाञ्जनसमप्रभः इत्यु

क्तेः ॥ कछुया इति प्रसिद्धे जलजन्तुविशेषे । कच्छपे । पञ्चगुप्ते । कमठे ॥ अस्य लक्षणं यथा । स्फटिकरजतवर्णो नीलराजीविचित्रः कलशसदृशमूर्त्तिः चारुवंशश्च कूर्म्मः । अरुणसमवपुर्वा सर्षपाकारचित्रः सकलनृपमहत्त्वं मन्दिरस्थः करोति ॥ अञ्जनभृङ्गश्यामतनुर्वा बिन्दुविचित्रोऽव्यङ्गशरीरः । सर्पशिरो वा स्थूलगलो यः सोऽपि नृपाणां राष्ट्रविवृद्ध्यै ॥ वैदूर्यत्विट् स्थूलकण्ठस्त्रिकोणो गूढच्छिद्रश्चारुवंशश्च शस्तः । क्रीडावाप्यां तोयपूर्णे मणौ वा कार्यः कूर्म्मो मङ्गलार्थं नरेन्द्रैरिति ॥ वंशः पृष्ठास्थि । मणिः कूपाधोभागः ॥ विष्णोरवतारवि० । सत्ययुगे समुद्रमन्थनकाले मन्दराचलधारणार्थं कच्छपरूपे भगवदवतारे ॥ यथा ॥ विलोक्य विघ्नेशविधिं तदेश्वरो दुरन्तवीर्य्योऽवितथाभिसन्धिः । कृत्वा वपुः काच्छपमद्भुतं महत् प्रविश्य तोयं गिरिमुज्जहार ॥ सुरासुरेन्द्रैर्भुजवीर्यवेपितं परिभ्रमन्तं गिरिमङ्ग पृष्ठतः । बिभ्रत्तदावर्त्तनमादिकच्छपो मेनेऽङ्गकण्डूयनमप्रमेय इति ॥ कुः कुत्सितः ऊर्म्मिर्वेगोऽस्य । अच्प्रत्ययमन्वेत्य ऊर्ज्जितियोगविभागादच् समासान्तः ॥ मुद्राविशेषे ॥

कूर्म्मचक्रम् । न । ज्योतिषप्रसिद्धे कृषिकर्म्मोक्तकच्छपाकारचक्रे ॥ तस्याकारो यथा । प्राङ्मुखो भगवान् देवः कूर्म्मरूपी व्यवस्थितः । आक्रम्य भारतं वर्षं नवभेदं यथाक्रमम् ॥ * ॥ तत्र नक्षत्रन्यासक्रमः । मध्यप्राग्वह्नियाम्यादिकृत्तिकादित्रयत्रयैः । क्रूरवेधयुतैस्तैस्तु पीड्यन्ते तन्निवासिनः ॥ * ॥ तत्र वेधो यथा । पूर्व्वापरे भवेद्वेधो वेधस्त्वोत्तरदक्षिणे । ईशाकेराक्षसे वेधो वेधश्चाग्नेयमारुते । ताराचयान्वितं तत्र सौरिं यत्नेन चिन्तयेत् ॥ * ॥ तत्र वेधादिजन्यदोषाः । अतिवृष्टिरनावृष्टिः शलभा मूषिकाः खगाः । स्वचक्रं परचक्रञ्च सप्तैते सम्भवन्ति च ॥ * ॥ एवं देशगृहग्रामक्षेत्रनामर्क्षतो वदेत् । तथा च यत्र नक्षत्रे हि व्यपार्थिवनाभसाः ॥ दृश्यन्ते सुमहोत्पाताः स्वां दिशं तत्र पीडयेत् । सौरिर्बलाधिको दुष्टः स्वल्पवीर्य्यः शुभावहः ॥ एकदा पीडयेच्च चभानुजः कूर्म्मपञ्चके । तत्र स्थाने महाविघ्नो जायते नात्र संशयः ॥ दुष्टस्थाने गते चन्द्रे कर्त्तव्यं शान्तिपौष्टिकम् ॥ * ॥ तत्र चक्रमध्यस्थादेशाः ।

कूर्म्मः

मध्येसारस्वता मत्स्याः शूरसेनाः समाथुराः। पञ्चालसाल्वमाण्डव्य कुरुक्षेत्रगजाह्वयाः॥ मरुनैमिषवि न्ध्याद्रिपाञ्चालघोषाः सयामुनाः। का श्ययोध्याप्रयागश्चगया वैदेहकादयः ॥ * ॥ तत्रपूर्वस्थदेशाः। प्राच्यां मा गधशोणौच वारेन्द्री गौडराढकाः। वर्द्धमानतमोलिप्तप्राग्ज्योतिषोद याद्रयः॥ *॥ तत्राग्निकोणस्थदेशाः। आग्नेय्या मङ्गवङ्गोपवङ्गत्रैपुरकोसलाः। कलिङ्गोड्रान्ध्रकिष्किन्धावि दर्भशबरादयः ॥ *॥ तत्रदक्षिणस्थ देशाः। दक्षिणे ऽवन्तिमाहेन्द्रमल या ऋष्यमूकाः। चित्रकूटमहार ण्यकाञ्ची सिंहलकोङ्कणाः॥ कावे रीताम्रपर्णीचलङ्काचित्रकूटकादयः॥ *॥ तत्रनैरृत कोणस्थदेशाः। नै रृते द्रविडानर्त्तमहाराष्ट्रश्चरैव- ताः। यवनः पह्लवः सिन्धुः पारसी कादयोमताः॥ *॥ तत्रपश्चिमस्थ देशाः। पश्चिमेहैहयास्ताद्रिम्लेच्छ वासशकादयः॥ *॥ तत्रवायुकोण स्थदेशाः। वायव्ये गुर्ज्जराटश्चनाट जालन्धरादयः॥ *॥ तत्रोत्तरस्थदे शाः। उत्तरे चीननेपालहूणकैके यमन्दराः। गान्धारहिमवत् क्रौञ्च गन्धमादनमालवाः॥ कैलासमद्र काश्मीरम्लेच्छदेशाः खसादयः॥ * ॥ तत्रैशानकोणस्थदेशाः। ऐशाने स्वर्गभौमश्चगङ्गाद्वारश्चटङ्कणाः। वा ह्लीकब्रह्मपुरककिरातादरदादयः ॥ इति ज्योतिस्तत्त्वम्॥ *॥ जपय न्त्रकर्मोक्ते कमठाकारचक्रे ॥ कूर्म्म चक्र मविज्ञाययः कुर्य्याज्जपयन्त्रकम्। तस्ययन्त्रफलं नास्तिसर्व्वानर्थाय क ल्पते ॥ इतितन्त्रशास्त्रम्॥

कूलम्

कूर्म्मपुराणम्। न। कौर्म्मे। सप्तदश सहस्रश्लोकात्मके महापुराणे ॥ य था। सप्तदशसहस्रञ्चपुराणं कूर्म भाषितमिति॥

कूर्म्मपृष्ठः। पुं। अम्लानवृक्षे ॥ कमठ पृष्ठदेशे॥ न। शरावे॥

कूर्म्मपृष्ठकम्। न। शरावे। सकोरा इति भाषा॥

कूर्म्मराजः। पुं। कच्छपराजे। अकू पारे। आदिकच्छपेविष्णोरवतारे॥ यथा। पृथ्वि स्थिरा भव भुजङ्गम धारयैनां त्वं कूर्मराज तदिदं द्वित यं दधीथाः। दक्कुञ्जराः कुरुत त त्त्रितये दिधीर्षां मार्यः करोतु हरकार्मुक माततज्यमिति महान टकम्॥

कूलम्। न। रोधसि। तीरे। तटे। नद्याजलसमीपस्थाने॥ स्तूपे सै

न्यपृष्ठे ॥ तडागे ॥ कूलयति । कूल आवरणे । पचाद्यच् ॥

कूलकः । पुं । कृमिशैले ॥ पुं । न । स्तूपे ॥ तीरे ॥

कूलङ्कषः । पुं । समुद्रे ॥ कूलङ्कषति । कषहिंसायाम् । सर्वकूलाभ्रकरीषेषुकषः इतिखच् । अरुर्द्विषदिति मुमागमः ॥

कूलङ्कषा । स्त्री । नद्याम् ॥

कूलभूः । स्त्री । तीरभूमौ ॥

कूलवती । स्त्री । नद्याम् ॥

कूलहण्डकः । पुं । जलावर्त्ते ॥ कूलभङ्गे ॥

कूलेचरः । पुं । लुलापादिपशुषु ॥ यथा । लुलापगण्डवाराहचमरीवारणादयः । एते कूलेचराः प्रोक्ता यतः कूलेचरन्त्यपाम् ॥ कूलेचरा मरुत्पित्तहरा वृष्या बलावहाः । मधुराः शीतलाः स्निग्धाः मूत्रलाः श्लेष्मवर्द्धनाइति ॥

कूवरः । पुं । कुब्जके । कूंजा इतिभाषाप्रसिद्धे पुष्पे ॥ पुं । न । युगन्धरे । यत्ररथस्ययुगकाष्ठमासज्यते तत्र ॥ त्रि । रम्ये । चारौ ॥ कवते । कूङ् शब्दे । कुटादिः । वा०वरच् ॥

कूवरी । पुं । रथे ॥ कूवरोयुगन्धरःसोस्यास्ति । इनिः ।

कूवरी । स्त्री । कम्बलाच्छन्नदिनरथे ॥ इतिहलायुधः ॥

कूष्माण्डः । पुं । कर्कारौ ॥ गणदेवताविशेषे ॥ दाक्षिणस्त्रिरयाधिपतौ ॥

कूष्माण्डकः । पुं । कुष्माण्डे ॥

कूष्माण्डवटिका । स्त्री । कुम्हडौरीइतिख्याते वटीविशेषे ॥ कूष्माण्डवटिका ज्ञेया पूर्वोक्तवटिकागुणा । विशेषात् पित्तरक्तघ्नी लघ्वी च कथिता बुधैः ॥ पूर्वोक्तवटिका माषवटी ॥

कूष्माण्डी । स्त्री । अम्बिकायाम् ॥ ओषधौ ॥ कर्कार्वाम् ॥ कूष्माण्डी तु भृशं लघ्वी कर्कारु रपिकीर्त्तिता ॥

कूहा । स्त्री । कुज्झटिकायाम् । कुहासा इतिभाषा ॥

कृकः । पुं । गले ॥ इति हेमचन्द्रः ॥

कृकणः । पुं । कयार इति भाषाप्रसिद्धे क्रकरपक्षिणि ॥ कीटविशेषे ॥ कृ इति कणति । कणशब्दे अच् ॥ कृकेणकण्ठेन अणति वा । अणशब्दे । अच् । श० ॥

कृकरः । पुं । शिवे ॥ देहानिलविशेषे । क्षुत्कारेवायौ ॥ कृकरस्तु क्षुतेचैव जपाकुसुमसन्निभः ॥ करवीरवृक्षे ॥ चक्षे ॥

कृकलः । पुं । क्षुत्कारे देहस्थेवायुविशेषे ॥

कृकला । स्त्री । पिप्पल्याम् ॥

कृकलासः । पुं । सरटे । क्रकचपादि ।

प्रतिकूर्य्ये। हुमाश्रये॥ कृकं ग्रिरोग्रीवा कण्ठञ्च लासयति। लसश्लिष्य ग्रेोगे। चु०। कर्मण्यण्॥

कृकवाकुः। पुं। कुक्कुटे॥ मयूरे॥ सरटे॥ कृकेण गलेनवक्ति। वचप रिभाषणे। कृकेवचः कश्चेतिञुण्॥

कृकवाकुध्वजः। पुं। कार्त्तिकेये। स्कन्दे॥ कृकवाकुर्ध्वजेऽस्य॥

कृकाटिका। स्त्री। घाटायाम्। ग्रीवायामुन्नतभागे॥ ग्रीवापश्चाद्भागे॥ कृकङ्कण्ठम् अटति। अटगतौ। ण्वुन्। स्वा० कन्॥

कृच्छ्रम्। न। आभीले। कष्टे। दुःखतत्कारणयोः॥ अंहसि। पापे॥ सान्तपनादिव्रते॥ मूत्रकृच्छ्ररोगे॥ त्रि। तद्वति॥ स्मृतौ व्रतेपुल्लिङ्गोप्ययम्॥ कृन्तति अनेनवा। कृतीछेदने। कृतेश्छकूचेतिरक् प्रत्ययः छश्चान्त्यस्यादेशः॥

कृच्छ्रसान्तपनम्। न। व्रतविशेषे॥ यथा गोमूत्रं गोमयं क्षीरं दधि सर्पिःकुशोदकम्। एकरात्रोपवासश्च कृच्छ्रं सान्तपनं स्मृतमिति॥ गोमूत्रादीन्येकीकृत्य एकस्मिन् दिने भक्षयेत् तद्दिनेनान्यत्किञ्चिदद्यात्। अपरदिने चोपवास इत्यर्थः॥ सम्यक् तपमन्त्र। महाशयण् यद्वा। सन्तपति। स्युः। तस्येदङ् कर्म। अण्। कृच्छ्रञ्चतत्सान्तपनञ्च॥

कृच्छ्रातिकृच्छ्रः। पुं। व्रतविशेषे॥ यथा हवशिष्ठः। अबभक्षस्तृतीयःकृच्छ्रातिकृच्छ्रोयावत् सकृदादीत। यावदेकवारमुदकं हस्तेन ग्रहीतुंशक्नोति तावन्नवसुदिवसेषुभक्षयित्वा त्र्यहमुपवासःकृच्छ्रातिकृच्छ्रः॥ सुमन्तुर्यथा। द्वादशरात्रंनिराहारःस कृच्छ्रातिकृच्छ्रः। एतत् कृच्छ्रातिकृच्छ्रदयं द्वादशाहसाध्यमशक्तविषयम्॥ ब्रह्मपुराणम्। चरेत् कृच्छ्रातिकृच्छ्रञ्च पिबेत्तोयञ्चशीतलम्। एकविंशति रात्रन्तुकाले ष्वेतेषु संयतः॥ कालेषु प्रातःसायंमध्याह्नेष्वित्यर्थः। इति प्रायश्चित्तविवेकः॥

कृच्छ्रारिः। पुं। विल्वाम्रवृक्षे॥

कृच्छ्रार्द्धः। पुं। दिनषट्कसाध्येव्रतविशेषे॥ यथापस्तम्बः। सायम्प्रातस्तथैकैकंदिनद्वयमयाचितम्। दिनद्वयञ्चनाश्नीयात् कृच्छ्रार्द्धःसोभिधीयते॥ इति प्रायश्चित्तविवेकः॥

कृणः। पुं। चित्रकरजातौ। चितेरा इतिभाषा॥ इति त्रिकाण्डशेषः॥

कृतम्। न। सत्ययुगे॥ यथा। दिव्यैर्वर्षसहस्रैस्तु कृतत्रेतादिसंज्ञितमिति। मनुश्च। चत्वार्याहुःसहस्राणि

वर्षाणान्तु कृतं युगम् । तस्य तावच्छती सन्ध्यासन्ध्यांशश्चतथाविधः ॥ सन्ध्यासन्ध्यांशयो रन्त र्यः कालोमुनिसत्तम । युगाख्यः सतु विज्ञेयःकृतत्रेतादिसंज्ञक इति ॥ पर्याप्ते । अलमर्थे ॥ फले ॥ त्रि । विहिते ॥ हिंसिते ॥ अकारि । डुकृञ्० । क्तः ॥ निष्पादिते ॥ पुं । कृतायै ॥

कृतकम् । न । विड्लवणे ॥ त्रि । कृत्रिमे ॥ कृन्तति । कृतीछेदने । कृणत्तिवा । कृतीवेष्टने । वा० क्वुन् ॥

कृतकर्मा । त्रि । निपुणे । प्रवीणे । शिक्षिते ॥ पुण्यवति ॥ कृतङ्कर्म तत्तद्वर्णाश्रमाभिमाननिमित्त मन्तःकरणशोधकं येन ॥

कृतकृत्यः । त्रि । कृतार्थे । निष्पन्नकर्मणि । समाप्तकार्ये । धन्ये ॥ विदुषि ॥ कृतं कृत्यंवर्णाश्रमोचितमन्तःकरणशोधकं कर्त्तव्यं येन नपुनः कृत्यान्तरंयस्यास्ति सः । कृतकृत्य स्तु सत्त्वस्य स्वात्ममात्ररति र्भवेत् ॥ ज्ञानाद्यादिमुक्ते ॥ ज्ञानामृतेन तृप्तस्य कृतकृत्यस्य योगिनः । नैवास्ति किञ्चित्कर्त्तव्यमस्तिचेन्नस तत्त्ववित् ॥ अकृत कृत्योहिमृत्योर्बिभेति । यं थाहुः ॥ प्रायेणाकृतकृत्यत्वान् मृत्योरुद्विजतेजन इति ॥

कृतकोटिः । पुं । काश्यपमुनौ ॥ उपवर्षमुनौ ॥ इतित्रिकाण्डशेषः ॥

कृतक्रियः । त्रि । कृतकार्ये ॥

कृतक्षणः । त्रि । लब्धावकाशे ॥

कृतघ्नः । त्रि । कृतहन्तरि । कृतोपकारस्यापकारे प्रवर्त्तमाने ॥ कृतमुपकार मपकाराचरणेन यो विनाशयति सकृतघ्न इत्यर्थः । सचानेकविधःप्रोक्तः पुराणे कान्दसंज्ञके । यथा । भर्त्तृपिण्डापहर्त्ताच पितृपिण्डापहारकः । यस्माद् गृहीत्वा विद्याञ्च दक्षिणां न प्रयच्छति ॥ पुमान् स्त्रियश्च योद्वेष्टि यश्चतान्घातयेन्नरः । कृतस्य दोषंवदति सकामान् नकरोतियः ॥ नस्मरेच्च कृतं यस्तु आश्रमान् यस्तु दूषयेत् । सर्वांस्तानृषिभिः सार्द्धं कृतघ्नानब्रवीन्मनु रिति ॥ तस्य प्रायश्चित्तमपिनास्ति । यथा । ब्रह्मघ्ने चसुरापेच चौरेच गुरुतल्पगे । निष्कृतिर्विहिता सद्भिः कृतघ्नेनास्तिनिष्कृतिरिति ॥

कृतच्छिद्रा । स्त्री । कोषातकीलतायाम् ॥

कृतज्ञः । पुं । हरौ ॥ कृतं कार्यंजगद्रूपम् । जानातीतिज्ञः आत्मा । कृतंचासौज्ञश्चेतितथा । यद्वा । कृतंजगत्ज्ञः आत्मायस्य । प्राणिनांपुण्यपाप

स्वपंकृतंकर्म्म जानाति फलदानाये ति वा ॥ शुनि । कुक्कुरे ॥ त्रि । म र्य्यादिनि । प्रत्युपकारेसयत्न ॥ येन केनचित् स्वस्मै किञ्चिदपि कृतमुप कारंबहुतया जानाति । चाश्रवो धने । आतद्वृतिकः ॥

कृतघ्नता । स्त्री । उपकारित्वे ॥ भावे तल् । तलन्तंस्त्रियाम् ॥

कृतत्रा । स्त्री । चायमाणायांलतायाम् ॥

कृतदासः । पुं । नारदोक्तपञ्चदशदासा न्तर्गते दासविशेषे । सतुकेनचिन्नि मितेन एतावत्कालपर्यन्तं तवाहंदा सइतिकृतसमयः ॥ इतिक्रमसन्दर्भः ॥

कृतधीः । त्रि । पण्डितोत्तमे । निर्मला न्तःकरणे । अभ्याससंस्कृताऽन्तःकर णे ॥

कृतनाशः । पुं । दोषविशेषे ॥ कृतयोः पुण्यपापयोर्भोगमन्तरेण नाशः ॥

कृतपुङ्खः । त्रि । सम्यक्कृतशराभ्यासे । सुप्रयोगविशिखे ॥ कृतोऽभ्यस्तःपु ङ्खयुक्तः शरोयेन ॥

कृतपूर्वी । त्रि । पूर्वनिष्पन्नकर्मणि ॥ कृ तंपूर्वमनेनेत्यर्थे इष्टादिभ्यश्चेति क र्त्तरि इनिः ॥

कृतफलम् । न । कक्कोले ॥

कृतफला । स्त्री । कोलशिंब्याम् ॥

कृतम् । अ । अलमर्थे ॥ निषेधे ॥

कृतमालः । पुं । आरग्वधे । न्दपद्रुमे ॥ कर्णिकारे । लघ्वारग्वधे ॥ कृता मालाऽस्य ॥

कृतमाला । स्त्री । सरिदन्तरे ॥ कृत माला नाम नदी यस्यां मत्स्यो ऽभ द्धरिः ॥

कृतमुखः । त्रि । प्रवीणे । विज्ञे ॥ कृ तंमुखमस्य । सर्वस्यकृतमुखत्वात् अ चकृतशब्दस्यसंस्कृतपरत्वम् ॥

कृतयुगम् । न । तिष्ये । सत्ययुगे । स न्ध्यासन्ध्यांशयुक्तेषुचतुर्षु दिव्यसह स्रवर्षेषु ॥

कृतरुचिः । त्रि । अलङ्कृते ॥

कृतलक्षणः । त्रि । गुणैः प्रतीते । शौ र्य्यादिगुणै र्विख्याते ॥ कृत मुद्रारितं लक्षणं नामास्य ॥ श्रीधरौ ॥ कृता नि लक्षणानि शास्त्राध्ययनेन । वेदाः शास्त्राणि विज्ञानमेतत् सर्वञ्जनार्द नादितिस्मृतेः ॥

कृतवर्म्मा । पुं । हृदीकसुतेक्षत्रियवि शेषे ॥

कृतविद्यः । त्रि । अभ्यस्तविद्ये ॥

कृतवीर्य्यः । पुं । एकवीरनृपात्मजे । च न्द्रवंशीयकार्त्तवीर्य्यस्यजनके ॥

कृतवेतनः । त्रि । वेतनेन नियुक्ते दा सादौ ॥

कृतवेदी । त्रि । कृतज्ञे ॥

कृतवेधः। पुं।) श्वेतघोषा इति गौ
कृतवेधकः। पुं। } ड भाषा प्रसिद्धायां
कोशातक्याम्॥

कृतवेधना। स्त्री। राजकोशातक्याम्॥

कृतश्रमः। त्रि। कृतोद्यमे। कृतोत्-
साहे॥ श्रान्ते॥ कृतः श्रमो येन॥

कृतसापत्निका। स्त्री। अधिविन्नायाम्
। अध्यूढायाम्। अनेकभार्यस्य प्रथ
मोढायाम्॥ सपत्न्याः भावः। ष्यञ्
ङीप्यलोपाः। स्वार्थे कन्। ह्रस्वः।
कृता सापत्निका यया॥

कृतस्वरः। पुं। आकरविशेषे। खनी-
करे॥

कृतहस्तः। त्रि। सुशिक्षितशरमोक्षे।
कृतपुङ्खे॥ कृतोऽभ्यस्तो हस्तोय
स्य॥

कृताकृतम्। न। कार्यकारणयोः॥ कृ
तञ्च अकृतञ्च अनयोः समाहारः॥
घटिताघटिते॥ कृतञ्च तदकृतञ्च
। लोकवत् विशिष्टे नामभिरिति समा
सः॥ पुं। परमेश्वरे॥ कृतः कार्या
त्मकः अकृतः कारणात्मकः। कृत
श्चासावकृतश्च पूर्ववत् समासः॥

कृतागमः। पुं। विष्णौ॥ कृतआगमः
श्रुतिस्मृत्यादिलक्षणो येन सः॥

कृताञ्जलिः। पुं। लज्जालुवोषधौ॥ त्रि।
सम्पुटीकृतहस्ते॥ कृतः अञ्जलिर्येन॥

कृतात्मा। त्रि। कृतबुद्धौ॥ शिक्षिता
न्तःकरणे॥ योगिनि॥

कृतात्ययः। पुं। कर्मनाशे॥ कृतस्य अ
त्ययः॥

कृतान्तः। पुं। यमे॥ सिद्धान्ते॥ दैवे
॥ अकुशलकर्मणि। अशेषकर्मणि
॥ कृतः अन्तो विनाशो येन॥ कृतः
अन्तः निश्चयो येन यस्य वा॥ वेदा
न्तशास्त्रे॥ कृतस्य कर्मणः तस्यान्तःपरि
समाप्तिस्वभावोऽस्त्यस्मात् वा॥ श
नौ॥

कृतान्तजनकः। पुं। सूर्ये॥ इति हेम
चन्द्रः॥

कृतान्ता। स्त्री। रेणुकानामगन्धद्रव्ये॥

कृतान्नम्। नं। लड्डुकादौ॥ कृतञ्च त
त् अन्नञ्च॥

कृतायः। पुं। द्यूतक्रीडासाधनीभूताऽ
क्षविशेषस्य चतुरङ्कभागे॥

कृतार्थः। त्रि। कृतप्रयोजने। कृतका
र्ये॥ कृतः अर्थः प्रयोजनं येन॥

कृतार्थता। स्त्री। साफल्ये॥ भावे त
ल्॥

कृतालयः। पुं। भेके। मण्डूके॥ त्रि
। कृतवासे॥ कृतः आलयो येन॥

कृतावदानः। त्रि। कृतकर्मणि॥ कृत
मवदानं शुद्धकर्म येन॥

कृतावसक्थिका। त्रि। वस्त्रादिना कृत

पृष्ठआनुजङ्गादिवन्धे ॥

कृतात्मः । त्रि । शिक्षितात्मे ॥

कृतिः । स्त्री । करणे ॥ पुरुषप्रयत्ने ॥ हिंसायाम् ॥ विंशत्यक्षरायांवृत्तौ ॥ क्रियायाम् ॥ कृतिरिन्द्रियसंयमश्चित्तैकाग्रताकरणञ्चेति छान्दोग्यभाष्यम् ॥ करणम् । डुकृञ्० । स्त्रियां क्तिन् । क्रियतेऽनया वा ॥

कृतकरः । पुं । रावणे । दशवदने ॥ इतिशब्दमाला ॥

कृती । त्रि । पण्डिते । बुधे ॥ योग्ये । अभिज्ञे ॥ पुण्यवति ॥ साधौ ॥ कृतार्थे ॥ कृतङ् कर्म प्रशस्तमस्याऽस्ति । अतइनिः । कृतमनेन वा । इष्टादिभ्यादिनिः ॥

कृत्तः । त्रि । छिन्ने । चेष्टिते ॥ कृत्यते स्म । कृतीछेदने क्तः ॥

कृत्तिः । स्त्री । कृष्णसारादिचर्मणि ॥ त्वचि ॥ भूर्जे ॥ कृत्तिकानक्षत्रे ॥ कृत्यते । कृती । स्त्रियांक्तिन् ॥

कृत्तिका । स्त्री । तृतीयनक्षत्रे । बहुलायाम् ॥ तत्रजातस्य फलम् । क्षुधाधिकः सत्यधनैर्विहीनो वृथाटनोत्पन्नमतिः कृतघ्नः । कठोरवाक् चाहितकर्मकृत् स्यात् चेत् कृत्तिकायां मनुजः प्रसूतइति ॥ कृन्तति । कृती० । कृतिभिदिलतिभ्यः किदिति तिकन् ॥

कृत्तिकाभवः । पुं । चन्द्रमसि ॥ कृत्तिकायाः भवोऽस्य ॥

कृत्तिकासुतः । पुं । इन्द्रे ॥ स्कन्दे । कार्त्तिकेये ॥ कृत्तिकायाः सुतः ॥

कृत्तिवासः । पुं । शिवे ॥ इति द्विरू० ॥

कृत्तिवासाः । पुं । शिवे ॥ कृत्तिश्चर्मवासोऽस्य ॥

कृत्नुः । त्रि । कारौ । शिल्पिनि ॥ कर्त्तरि ॥ करोति कृणोति वा । डुकृञ् कृञ् हिंसायां वा । कृहनिभ्यां क्त्नुः ॥

कृत्यम् । न । कर्त्तव्ये । कार्ये । प्रयोजने ॥ पुं । तव्यादिप्रत्ययेषु ॥ यथा । कृत्याः षट् ते समाख्याताः क्यप्ण्यतौभावकर्मणोः । तव्यानीयावनन्ताद् यत् केलिमः कर्मकर्त्तरि इति सुपद्मसम्मताकारिका ॥ कर्त्तरि कर्मणि चार्थे विहिताः कृत्याः वाच्यलिङ्गा भवन्ति ॥ त्रि । विद्विष्टे ॥ कार्ये ॥ क्रियते । डुकृञ्० । विभाषाकृवृषोरिति क्यप् ॥ कृत्यते वा । कृतीछेदने । ऋदुपधाच्चाकॢपिचृतेरिति क्यप् ॥ धनादिभिर्भेद्ये शत्रौ ॥ क्रुद्धलुब्धभीतावमानिताः परेकृत्या इति नीतिः ॥

कृत्यवित् । त्रि । कार्यज्ञे ॥ विधिज्ञे ॥

कृत्या । स्त्री । क्रियायाम् ॥ यथा । कां कृत्यामकार्षीः ॥ अभिचारदैवते ॥ यज्ञदेवताविं० ॥ ॥ अभिचारक्रियायाम् ॥ करणम् । कृञः शचेतिचात् क्यप् । तुक् । टाप् ॥ कृत्यते वा । कृती० । ऋदुपधादितिक्यप् ॥

कृत्रिमः । पुं । सिल्हके । तुरुष्कनाम्नि गन्धद्रव्ये ॥ द्वादशसुपुत्रेष्वन्तर्गतपुत्रविं० ॥ यथा । सदृशन्तु प्रकुर्याद्यं गुणदोषविचक्षणम् । पुत्रम्पुत्रगुणैर्युक्तं सविज्ञेयश्चकृत्रिम इतिमनुः ॥ न । बिडुलवणे ॥ काचलवणे ॥ जवादिनामगन्धद्रव्ये ॥ रसाञ्जने ॥ त्रि । कृतिसम्भवे । रचिते ॥ डुकृञ्० । भावे ड्वितःक्त्रिः । कृत्या क्रियया निर्वृत्तम् । क्त्रेर्मम्नित्यम् इति मप् ॥

कृत्रिमकः । पुं । तुरुष्कनामनि गन्धद्रव्यविशेषे ॥

कृत्रिमधूपः । पुं । }
कृत्रिमधूपकः । पुं । } हृकधूपे । नाना सुगन्धिद्रव्यकृतदशाङ्गादिधूपे ॥ कृत्रिमश्चासौधूपश्च ॥ स्वार्थे कन् ॥

कृत्रिमपुत्रकः । पुं । कृत्रिमेपुत्रे ॥ त्रि । पुत्तलिकायाम् । गुडिया इति भाषा ॥

कृत्रिममित्रः । पुं । रचितबन्धौ ॥

कृत्वा । अ । विधायेत्यर्थे ॥

कृत्सम् । न । उदके । जले ॥ समुदाये ॥ पुं । पापे ॥ कृन्तति कृणत्ति वा । कृतीछेदने वेष्टने वा । स्नुव्रश्चिकृत्यृषिभ्यः किदितिसः ॥

कृत्स्नम् । न । जले ॥ सर्वस्मिन् ॥ कुक्षौ ॥ त्रि । पूर्णे । समग्रे । सोपकरणे । सफले ॥ कृत्यते । कृती० । कृत्यशूभ्यांक्स्नः ॥

कृत्स्नधर्मः । पुं । निष्कामकर्मानुष्ठाने ॥

कृत्स्नवित् । त्रि । परिपूर्णात्मविदि ॥

कृदरः । पुं । कुसूले । अन्नकोष्ठे । धान्यादिगृहे । गञ्ज गोला इतिचभाषा ॥ कुर्वन्ति तस्मिन् । डुकृञ्० । कृदरादयश्चेतिसाधुः ॥ ॥

कृन्तत्रम् । न । लाङ्गले ॥ कृन्तति । कृती० । कृतेर्नुम्चेतिकत्रप्रत्ययः ॥ कृन्तत्र कर्त्तनीयमिति वेदभाष्यम् ॥

कृन्तनम् । न । छेदने ॥ यथा । कृन्तनं नखकेशानां छेदनञ्च वनस्पतेः । शावाशौचे न कर्त्तव्यं पाठनं पठनं तथा ॥ इति नारदः ॥

कृपः । पुं । द्रोणाचार्यस्य श्यालके । अश्वत्याममातुले । कृपाचार्ये ॥ व्यासे ॥

कृपणः । पुं । कृमौ ॥ त्रि । मन्दे । क्षुद्रे । किम्पचाने ॥ कुत्सिते ॥ महाव्यसनप्राप्ते । दीने ॥ यथा । महद्वाव्यसनं प्राप्तो दीनः कृपणउच्यते । कुलेप्यकृपणे रामसम्भूतः सर्वकामदे ॥ इति

रामायणम् ॥ अत्यन्तदीने । करुणे ॥ सकामे ॥ योऽत्यन्तमाम पि विलपतिं नयमते सकृपणः तविधस्वाद्विस्ते। ऽनात्मवित् अप्राप्तपुरुषार्थतया कृपणो भवति ॥ कल्पते अल्पंदानुम् । कृपू सामर्थ्ये । बाहुलकात् क्युन् । अमरचनलत्वम् ॥

कृपा । स्त्री । दयायाम् । अनुकम्पायाम् । प्रत्युपकारनिरपेक्षतया दीनजनाभिध्यायाम् ॥ क्मैतेहृतिव्यामोहनिमित्तेऽस्नेहविशेषे ॥ कृपयाम् । कृपकृपायाम् । कृपेः सम्प्रसारणञ्चेतिभिदादिपाठादङ् । टाप् ॥

कृपाणः । पुं । खड्गे ॥ कृपाधारानमनाद् व्याघ्रकर्णावच्छिन्नात् । भुजकृपाधारया नून ममकं कुलवर्त्तनम् ॥ कृपानुदति । नुदप्रेरणे । अन्येभ्योपीतिडः । पूर्वपदादितिणत्वम् ॥

कृपाणकः । पुं । खड्गे । निस्त्रिंशे ॥ स्वार्थे कन् ॥

कृपाणिका । स्त्री । कृपाणयाम् ॥ स्वा० कः । प्रत्ययस्थादितीत्वम् ॥

कृपाणी । स्त्री । कर्त्तर्याम् ॥ छुरिकायाम् ॥ असिलतायाम् ॥ कृपाणमयति । अयगतौ । कर्मण्यण् । ङीप् ॥

कृपाणीलः । पुं । कुलकेतृना-

कृपालुः । त्रि । कृपायुक्ते । दयालौ ॥ कृपां लाति । ला आदाने । मित०डुः ॥

कृपावान् । त्रि । कृपालौ ॥ कृपा अस्ति अस्यास्मिन् वा मतुप् ॥

कृपी । स्त्री । द्रोणाचार्यपत्न्याम् ॥

कृपीटम् । न । उदरे ॥ तोये ॥ कल्पते । कृपू० । कृतॄकृपिभ्यःकीटन् ॥ किपिमे ॥ इन्धने ॥

कृपीटपालः । पुं । केनिपाते ॥ समुद्रे ॥

कृपीटयोनिः । पुं । अग्नौ ॥ कृपीटस्य जलस्य योनिः पूमजन्मकर्मकारणम् । अग्नेरापइतिश्रुतेश्च ॥ कृपीटं जलं योनि रुत्पत्तिस्थानमस्येतिवा । अग्नौ अस्ति र्ब्रह्मतः पयमिति मनुस्मृतेः ॥

कृपीपतिः । पुं । द्रोणाचार्ये ॥

कृपीपुत्रः । पुं । } अश्वत्थाम्नि ॥
कृपीसुतः । पुं । }

कृमिः । पुं । कीटात्सूक्ष्मे । मीचाकृगौ ॥ लाक्षायाम् ॥ कृमिले ॥ खरे ॥ उदरजातकीटरोगे ॥ तदौषधं यथा । बदरीकारवीमूलंगुडाज्येन सम्मिलितम् । अग्निनासाधितं भुक्त्वा कृमीन् सर्वान् चरेच्छिवेति गारुडे १९४ अध्यायः ॥ क्रामति गमपा० । क्रमितमिश्रतिलम्भाम रक्षेतिइनि:सम्प्रसारणञ्च । अतो

सम्प्रसारणमित्यतः सम्प्रसारणानुवृत्तेः ॥

कृमिकण्टकम् । न । चित्राङ्गे ॥ विडङ्गे ॥ उदुम्बरे ॥ चित्रायाम् ॥

कृमिकोशोत्थम् । त्रि । कौशेये । रेशमि कपड़ा इतिभाषा ॥

कृमिघ्नः । पुं । पलाण्डौ ॥ कोलकन्दे ॥ पारिभद्रे ॥ भल्लातके ॥ विडङ्गे ॥ कृमीन् हन्ति । अमनुष्यकर्तृके चेतिटक् । अत्पूर्वस्येतिनियमाभावाणत्वम् ॥

कृमिघ्ना । स्त्री । हरिद्रायाम् ॥

कृमिघ्नी । स्त्री । धूम्रपत्रायाम् ॥ विडङ्गे ॥

कृमिजम् । न । अगुरुणि ॥ त्रि । कृमिजाते । कृमिभिर्जन्यते । जनी० । अन्येभ्योपीतिडः ॥

कृमिजग्धम् । न । अगुरुणि । जोङ्गके ॥

कृमिजा । स्त्री । लाक्षायाम् ॥

कृमिदन्तकः । पुं । दन्तरोगविशेषे ॥ कृष्णच्छिद्र स्चलः स्रावी ससंरम्भो महारुजः । अनिमित्तरुजोवातात् सज्ञेयः कृमिदन्तकः ॥

कृमिफलः । पुं । उदुम्बरे ॥ कृमयःफलेऽस्य ॥

कृमिरिपुः । पुं । विडङ्गे ॥ कृमीणां रिपुः ॥

कृमिला । स्त्री । अनेकप्रस्वाम् । बहुसन्तानप्रसवायाम् ॥ त्रि । कृमियुक्ते ॥ कृमीन् लाति । ला० । कः ॥

कृमिवृक्षः । पुं । कोषाम्रे ॥

कृमिशङ्खः । पुं । न । कृमिजलजे । जीवशङ्खे ॥

कृमिशत्रुः । पुं । विडङ्गे ॥

कृमिशुक्तिः । स्त्री । जलशुक्तौ ॥

कृमिशैलः । पुं । } वल्मीके । बाँबी

कृमिशैलकः । पुं । } इति भाषा ॥

कृमीलकः । पुं । वनमुद्गे ॥

कृविः । पुं । तन्तुवायद्रव्ये । वापयन्त्रे । तांत इति भाषा ॥ करोति क्रियते ऽनेनवा । डुकृञ्० । कृविघृष्विच्छविस्थविकिकीदिविरितिसाधुः ॥

कृशः । त्रि । अल्पे । सूक्ष्मे ॥ कृश्यते स्म । कृशतनूकरणे । अनुपसर्गात् फुल्लक्षीबेतिसाधुः ॥ कृशधने ॥

कृशरः । पुं । कृसरे ॥ कृशंराति । रा दाने । आतइतिकः ॥

कृशरा । स्त्री । कृसरायाम् ॥ टाप् ॥

कृशशाखः । पुं । पर्पटे ॥

कृशाङ्गः । त्रि । सूक्ष्माङ्गविशिष्टे ॥

कृशाङ्गी । स्त्री । प्रियङ्गुवृक्षे ॥ तन्वङ्ग्याम् ॥ कृशान्यङ्गान्यस्याः ॥

कृशानुः । पुं । पावके । अनले ॥ चित्रकवृक्षे ॥ कृश्यति तनूकरोति । कृशतनूकरणे । कृतन्यृजीतिकृशे

रामुक् ॥

कृशानुरेताः । पुं । सर्वज्ञे । धूर्जटौ । शिवे ॥ कृशानौ रेतोऽस्य । देव्या सोढुमशक्यत्वादग्नौ प्रक्षिप्तं रेतः । इति पुराणम् । अतोऽग्निभूः कुमारः ॥

कृशाश्वी । पुं । नटे ॥ कृशाश्वेन प्रोक्तं नटसूत्रमधीते । कर्मन्दकृशाश्वादिनिः ॥

कृशिका । स्त्री । आखुकर्णीलतायाम् ॥

कृषकः । पुं । फाले ॥ वृषे ॥ त्रि । कर्षके ॥ कृषति । कृषविलेखने । कृषेर्वृद्धिश्चोदीचामितिक्वुन् ॥

कृषिः । स्त्री । वैश्यवृत्तिवि० । अन्वते । खेती इति भाषा ॥ अन्नोत्पत्त्यर्थं भूमेर्विलेखनं कृषिः ॥ कर्षणम् । कृष० । इक् कृष्यादिभ्यः । इगुपधात् किदितीन् वा ॥

कृषिकः । पुं । फाले ॥ त्रि । कर्षके ॥ कृषति । कृष० । वृश्चिकृषोः किकन् ॥

कृषिका । स्त्री । फाले ॥ टाप् ॥

कृषिजीवी । पुं । कृषिवृत्तौ । स्वयङ्कृतया ऽस्वयङ्कृतया वा कृष्या जीवति इति तथा ॥

कृषीवलः । त्रि । कर्षके । कृषिजीविनि ॥ कृषि रस्यास्ति । रजः कृष्या सुतिपरिषदो वलच् । वले इति दीर्घः ॥

कृष्करः । पुं । शिवे ॥ इति त्रिकाण्डशेषः

कृष्टम् । त्रि । कृष्टिमत् क्षेत्रे । सीत्ये । जोता खेत इति भाषा ॥ कृष्यते स्म । कृष० । क्तः ॥ आकृष्टे ॥

कृष्टपच्यः । त्रि । धान्ये ॥ शालिषु ॥ कृष्टे स्वयमेव पच्यन्ते इत्यर्थे राजसूयसूर्य मृषोद्यरुच्यकुप्य कृष्टपच्याव्यथ्याः इति क्यबन्तो निपातितः ॥ कृष्टेन पच्यते वा ॥

कृष्टपाक्यः । त्रि । कृष्टपच्ये ॥ शुद्धे कर्मणि ण्यत् ॥

कृष्टिः । पुं । पण्डिते । बुधे ॥ स्त्री । आकर्षे । कर्षणे ॥ कर्षति । कृष० । क्तिच् ॥ वा० तिर्वा । संज्ञापूर्वकत्वान्नगुणः ॥

कृष्णः । पुं । भगवतोऽवतारविशेषे । केशवे । वासुदेवे । देवकीनन्दने । भक्तदुःखकर्षिणि ॥ भक्तानां पापादिदोषान् सर्वथा निवारयितुमशक्यानपि कृषति निवारयति तेषामेव सर्वथा प्राप्तुमशक्यानपि पुरुषार्थान् आकर्षति प्रापयतीति वा ॥ यथा । स्मरणादेव कृष्णस्य सिद्ध्यन्ति सर्वसिद्धयः । स्मृते

सकलकल्याणभाजनंयत्रजायते। पुरुषं तमजं नित्यं व्रजामि शरणं हरिम्। स्मरणादेव कृष्णस्य पापसङ्घातपञ्जरम्। शतधाभेदमाप्नोति गिरिर्वज्रहतो यथेतिकृष्णस्मरण माहात्म्यम्॥ अस्यजन्मसमय उक्तोच माणिक्यनामनि ज्योतिर्ग्रन्थे। उच्चस्था: शशिभौमचान्द्रिशनयो लग्नं वृषो लाभगो जीव: सिंहतुलालिषु क्रमवशात् पूषोशनोराहव:। नैशीथ: समयो ऽष्टमी बुधदिनं ब्रह्मर्क्षमत्र चणे श्रीकृष्णाभिधमम्बुजेचण मभूदावि: परम्ब्रह्मतदिति॥ जनं जनेन जनितां जनं पाति जनेन य:। जनं जनेन हरति तं कृष्णं भजसाम्प्रतम्॥ परब्रह्मणि॥ यथा। कृषि र्भूवाचक: शब्दो ण श्च निर्वृतिवाचक:। तयो रैक्यं परम्ब्रह्म कृष्ण इत्यभिधीयते॥ पाराशर्ये। वेदव्यासे॥ अर्जुनपाण्डवे॥ वायसे। काके॥ कोकिले॥ करमर्द्दके॥ वर्णविशेषे। नीले। श्यामे। मेचके॥ न। मरिचे॥ लोहे॥ नीलाञ्जने॥ कालागुरुणि॥ अशुभकर्मणि॥ त्रि। मेचकवर्णवति॥ कर्षतिमन:। कृष०। कृषेर्वर्णेइतिनक्॥ यद्वा। कर्षत्यरीन्। वाहुल

कात्वर्णे विनापिनक्॥ कृष्णोवर्णोऽस्यास्तिवा कृष्ण:। नगन्तात् गुणवचनेभ्योमतुपोलुगितिलुक्॥

कृष्णकन्दम्। न। कैरवे। निशाह्वसे॥ इतित्रिकाण्डशेष:॥ कृष्ण:कन्दोस्य॥

कृष्णकर्म्मा। त्रि। दुराचारे। पापाचारयुक्ते॥ कृष्णङ्कर्मास्य॥ कृष्णार्पितकर्मणि॥

कृष्णकलि:। स्त्री। गुलालफूल इति प्रसिद्धे कृष्णकेलौ इति गौडा:॥

कृष्णकाय:। पुं। महिषे॥ त्रि। श्यामतनौ॥ कृष्ण: कायोस्य॥

कृष्णकाष्ठम्। न। कालागुरुणि॥

कृष्णकोहल:। पुं। द्यूतकृति। अक्षदेविनि॥ कृष्णोऽशुभ:कोहलोस्य॥

कृष्णगन्धा। स्त्री। शोभाञ्जने॥

कृष्णगर्भ:। पुं। कट्फले॥

कृष्णचञ्चुक:। पुं। चणके॥

कृष्णचतुर्द्दशी। स्त्री। कृष्णपक्षीयचतुर्द्दश्याम्। भूते॥ कृष्णाचासौचतुर्द्दशीच॥

कृष्णचन्दनम्। न। हरिचन्दने। पीतचन्दने॥ कृष्णञ्चचन्दनम्॥

कृष्णचर:। त्रि। कृष्णस्यभूतपूर्वेशवादौ। भूतपूर्वेचरट्॥

कृष्णचूडा। स्त्री। स्वनाम्नागौडेषुप्रसिद्धे पुष्पवृक्षे। गुलतुरा इतियव

नेषु प्रसिद्धे ॥

कृष्णचूडिका । स्त्री । गुञ्जायाम् ॥

कृष्णचूर्णम् । न । लौहमले ॥

कृष्णजटा । स्त्री । जटामांस्याम् ॥

कृष्णजीरकः । पुं । सुषव्याम । कारव्याम् । कालाजीरा इति भाषा ॥ कृष्णश्चासौ जीरकश्च ॥

कृष्णतण्डुला । स्त्री । कर्णस्फोटायांलतायम् ॥

कृष्णताम्रम् । म । गोशीर्षचन्दने ॥

कृष्णतारः । पुं । हरिणे ॥

कृष्णत्रिवृता । स्त्री । त्रिवृताभेदे । पालिन्द्याम् । श्यामायाम् । कालतेउडी इति गौडभाषा ॥ कृष्णा चासौ त्रिवृता च ॥

कृष्णदन्ता । स्त्री । काश्मरीवृक्षे ॥

कृष्णदेहः । पुं । भ्रमरे ॥ त्रि । कृष्णवर्णशरीरे ॥ कृष्णो देहो ऽस्य ॥

कृष्णद्वैपायनः । पुं । वेदव्यासे ॥ यथा । कृष्णद्वैपायनं व्यासं विद्धि नारायणं विभुम् । को ह्यन्यः । पुण्डरीकाक्षान्महाभारतकृद्भवेदिति विष्णुपुराणम् ॥ द्वीपमयनं जन्मभूमिर्यस्य सः । द्वीपायन एव । प्रज्ञाद्यण् । द्वीपं यमुनाद्वीपमित्यर्थः ॥ कृष्णः कृष्णवर्णत्वात् कृष्णश्चासौ द्वैपायनश्च ॥

कृष्णधत्तूरकः । पुं । कालाधतूरा इति भाषाप्रसिद्धे कृष्णपुष्पे । विषारातौ । क्रूरधूर्त्ते । शिवे । सिद्धे ॥ सितनीलकृष्णलोहितपीतप्रसवाश्च सन्ति - धत्तूराः । सामान्यगुणोपेता स्तेषु गुणाढ्यस्तु कृष्णकुसुमः स्यादिति राजनिर्घण्टः ॥

कृष्णपक्षः । पुं । सितेतरपक्षे । असितपक्षे ॥ स तु प्रतिपदाद्यमावास्यान्तपञ्चदशदिनात्मकः । यथा । तत्र पक्षावुभौ मासि शुक्लकृष्णौ क्रमेण हि । चन्द्रवृद्धिकरः शुक्लः कृष्णश्चन्द्रक्षयात्मकः ॥ पक्षद्वयात्मकास्तु तिथयः क्रमात् पञ्चदश स्मृताः । दर्शान्ताः कृष्णपक्षे ताः पूर्णिमान्तास्तु शुक्लके ॥ इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

कृष्णपर्णी । स्त्री । कालतुलस्याम् ॥

कृष्णपाकः । पुं । करमर्द्दके ॥ कृष्णः पाकोऽस्य ॥

कृष्णपाकफलः । पुं । करमर्द्दे ॥ कृष्णं पाके फलमस्य ॥

कृष्णपिङ्गला । स्त्री । चण्ड्याम् । दुर्गायाम् ॥

कृष्णपिण्डीतकः । पुं । कृष्णपिण्डीरवृक्षे । वराहे ॥

कृष्णपिण्डीरः । पुं । कृष्णपिण्डीतके ॥

कृष्णपिपीली । स्त्री । कृष्णवर्णायाम्पिपीलिकायाम् । वृद्धकृष्णायाम् । स्थू

कायाम् ॥

कृष्णपुच्छः । पुं । लोमडी इतिभाषा प्रसिद्धे वन्यजन्तुविशेषे । किखौ ॥

कृष्णपुष्पः । पुं । कृष्णधत्तूरके ॥

कृष्णपुष्पी । स्त्री । प्रियङ्गुवृक्षे ॥

कृष्णफलः । पुं । कारमर्दके ॥ कृष्णानि फलान्यस्य ॥

कृष्णफलपाकः । पुं । करमर्दके । करौंदा इतिभाषा ॥

कृष्णफला । स्त्री । सोमराज्याम् ॥ कृष्णानिफलान्यस्याः ॥ कौलशिंब्याम् ॥ अजादित्वाट्टाप् ॥

कृष्णभूकूष्माण्डः ।पुं । विदार्याम् ॥

कृष्णभूमः । त्रि । कृष्णवर्णमृत्तिकायुक्ते देशे ॥ कृष्णोदगित्यच् ।

कृष्णभूमिजा । स्त्री । गोमूत्रिकातृणे ॥

कृष्णभेदा । स्त्री । कटुकायाम् ॥ कृष्णो वर्णेन भेदः स्फोटोऽस्याः ॥

कृष्णभेदी । स्त्री । कटुकाम् । कटुरोहिण्याम् ॥ कृष्णं मलम्भिनत्ति । कर्मण्यण् । ङीप् ॥

कृष्णमन्त्री । पुं । पवनव्याधौ । उद्धवे ॥

कृष्णमल्ली । स्त्री । कृष्णमल्लिकायाम् । वनवर्वरे । वर्वरीयाम् । काली तुलसी इतिभाषा ॥

कृष्णमुद्गः । पुं । काला मूंग इतिप्रसिद्धे मुद्गे । वासन्ते । सुराष्ट्रजे ॥

कृष्णमूली । स्त्री । शारिवाविशेषे ॥

कृष्णमृत्तिकः । पुं । कृष्णभूमे ॥

कृष्णमृत । स्त्री । काली मिट्टी इतिप्रसिद्ध कृष्णवर्णायां मृदि । कृष्णभूमौ ॥ कृष्णमृत् मतदाहास्रप्रदर श्लेष्मपित्तनुत् ॥

कृष्णरक्ता । स्त्री । जतुकालतायाम् ॥

कृष्णरूप्यः । त्रि । कृष्णचरे ॥

कृष्णलम् । न । रक्तिकायाम् । रत्ती घुंघुची चिरमठी इतिभाषा ॥ त्रिभिर्यवैःपरिमितेमाने ॥ सर्षपाः षट् यवो मध्य स्त्रियवन्त्येककृष्णलम् ॥

कृष्णलकः । पुं । गुञ्जायाम् ॥

कृष्णलवणम् । न । सौवर्चललवणे । कालालूण इति भाष ॥ काचलवणे॥

कृष्णला । स्त्री । रक्तिकायाम् । गुञ्जायाम् ॥ कृष्णं वर्णं लाति । लादाने । आतोनुपेतिकः ॥ यद्वा । कृष्णो वर्णोस्त्यस्याः । सि० लच् ॥

कृष्णलोहम् । न । अयस्कान्ते ॥

कृष्णलोहितः । पुं । धूम्रवर्णे । कृष्णारक्तमिश्रवर्णे ॥ त्रि । धूम्रवर्णवति ॥ कृष्णमिश्रोलोहितः । शा० ॥

कृष्णवक्त्रः । पुं । वानरे ॥ इति हलायुधः ॥ त्रि । श्याममुखे ॥

कृष्णवर्णः । पुं । शूद्रे ॥ विधुन्तुदे ॥ कृष्णोवर्णोऽस्य ॥

कृष्णवर्त्मा । पुं । अग्नौ । आश्रयाशे ॥ कृष्णधूमो वर्त्मास्य ॥ दुराचारे ॥ विधुन्तुदे ॥ चित्रकवृक्षे ॥

कृष्णवर्बरकः । पुं । बर्वरवृक्षे ॥

कृष्णवल्लिका । स्त्री । जतुकालतायाम् ॥

कृष्णवल्ली । स्त्री । कृष्णार्जके ॥ सारिवा विशेषे ॥

कृष्णवानरः । पुं । कपौ । गोलाङ्गूले ॥

कृष्णवीजः । पुं । रक्तशिग्रौ ॥ न । क । लिङ्गे । कलींदा इति भाषा प्रसिद्धे फले ॥

कृष्णवृन्ता । स्त्री । पाटलावृक्षे ॥ माषपर्ण्याम् ॥ कृष्णं वृन्तमस्याः ॥

कृष्णवृन्तिका । स्त्री । गम्भार्याम् ॥ कृष्णवृन्तायाम् ॥

कृष्णवेणा । स्त्री । सरिद्विशेषे ॥

कृष्णशारः । पुं । कालसारमृगे । कृष्णसारे ॥ कृष्णश्चासौ शारः शबलश्च । वर्णो वर्णेनेति समासः ॥

कृष्णशालिः । पुं । कालधान इति गौड भाषा प्रसिद्धे धान्य विशेषे । श्यामशालौ ॥ कृष्णशालिस्त्रिदोषघ्नो मधुरः पुष्टिकृद्धितः । पुष्टिवीर्यवर्द्धनश्च वर्णकान्तिबलप्रद वृष्यस्य गुणाः ॥

कृष्णशिंबिका । स्त्री । काकाण्ड्याम् ॥ कृष्णवर्णा शिम्बिका ॥

कृष्णशिग्रुः । पुं । शोभाञ्जने ॥

कृष्णशृङ्गः । पुं । महिषे । लुलापे ॥

कृष्णसखः । पुं । अर्जुनवृक्षे ॥ अर्जुने ॥ कृष्णस्य सखा । टच् ॥

कृष्णसखी । स्त्री । जीरके ॥ इति शब्दचन्द्रिका ॥

कृष्णसर्षपः । पुं । राजसर्षपे । राजिकायाम् ॥

कृष्णसारः । पुं । कुद्दाम् ॥ मृगविशेषे । कालसारे ॥ कृष्णसारस्तु चरति मृगोयत्र स्वभावतः ॥ खदिरे ॥ कृष्णो नसारः शबलः । तृतीयेतियोगविभागात् समासः ॥

कृष्णसारथिः । पुं । पार्थे । धनञ्जये ॥ अर्जुनवृक्षे ॥

कृष्णसारा । स्त्री । शिंशपावृक्षे ॥ कृष्णः सारोऽस्याः ॥

कृष्णस्कन्धः । पुं । कालस्कन्धे । तमालवृक्षे ॥

कृष्णा । स्त्री । द्रौपद्याम् ॥ नीलीवृक्षे ॥ कणायाम् ॥ द्राक्षायाम् ॥ नीलपुनर्नवायाम् ॥ कृष्णजीरके ॥ श्यामायाम् ॥ कटुकायाम् ॥ सारिवाविशेषे ॥ राजसर्षपे ॥ पर्प्याम् ॥ काकोल्याम् ॥ सोमराज्याम् ॥ नदीविशेषे ॥ निर्ऋतेः पुर्याम् ॥ कृष्णा दैत्यपतेस्संप्योधीमवद् दैत्यसेविता । नीलरत्नप्रभाजालविस्तानवरभूषणा ॥ धू

मार्दिगतौ । श्यामत्वेनत्वेन तमोमयत्वात् दक्षिणमार्गत्वेन तन्त्रप्रसिद्धे पितृयाणमार्गे ॥ कृष्णवर्णायाम् त्रि । अनुदात्तत्वाभावान्नङीप् । कृष्णावर्णो ऽस्यस्याः । अर्शआद्यच् ॥

कृष्णागुरु । न । अगुर्व्वणि । कालागुरुणि । कृष्णकाष्ठे । धूपार्हे ॥ कृष्णागुर्व्वाधिकन्तत्तु लोहवद्वारिमज्जति ॥ अगुरुप्रभवः स्नेहः कृष्णागुरुसमः स्मृतः ॥

कृष्णाचलः । पुं । रैवताद्रौ ॥ कृष्णस्याचलस्य ॥

कृष्णाजिनम् । न । कृष्णसारचर्म्मणि ॥

कृष्णाञ्जनी । स्त्री । कालाञ्जनीवृक्षे ॥

कृष्णानदी । स्त्री । कृष्णसमुद्भवायाम् । कृष्णगङ्गायाम् ॥ स्वच्छमम्बु(?)सरं च्यं पावनंदोषमंमतम् ॥

कृष्णाभा । स्त्री । कालाञ्जन्याम् ॥

कृष्णामिषम् । न । कृष्णलोहे ॥ इ० है० ॥

कृष्णायसम् । न । कृष्णवर्णलोहे । काललोहे ॥

कृष्णार्च्चिः । पुं । अग्नौ ॥

कृष्णार्ज्जकः । पुं । कालीतुलसी इति भाषा प्रसिद्धे । गरघ्ने । वनबर्बरे ॥

कृष्णाश्मुः । पुं । नीलालौ ॥

कृष्णावासः । पुं । अश्वत्थवृक्षे ॥ कृष्णस्यावासो ऽस्मिन् ॥

कृष्णिका । स्त्री । राजिकायाम् । राइ इति भाषा ॥ कृष्णेव । संज्ञायां कन् ॥

कृष्णेक्षुः । न । काजली ईख इति प्रसिद्धे कोकिलाक्षे । श्यामेक्षौ ॥

कृष्णेतरः । पुं । शुक्लपक्षे ॥

कृष्णोदुम्बरिका । स्त्री । काकोदुम्बरिकायाम् ॥

कृष्या । स्त्री । कर्षणार्हायाम् ॥

कृसरः । पुं । तुल्यतिलाक्षे ॥ तिलतण्डुलसम्पक्कः कृसरः सोऽभिधीयते ॥ क्रियते । डुकृञ् । कृधूमदिभ्यः कित् इतिसरः । बा० नपत्वम् ॥

कृसरा । स्त्री । खिचरीति लोकप्रसिद्धे द्विदलमिश्रितौदने ॥ तण्डुला दालिसम्मिश्रा लवणार्द्रकहिङ्गुभिः । संयुक्ताः सलिले सिद्धाः कृसराकथितावुधैः ॥ कृसरा शुक्रला बल्या गुरुः पित्तकफप्रदा । दुर्जरा पुष्टिविष्टम्भमलमूत्रकरी स्मृता ॥

कॢप्तः । त्रि । रचिते । कृतकल्पने ॥ नियते ॥

कॢप्तकीला । स्त्री । पट्टोलिकायाम् । व्यवस्थापत्रे ॥ इति भिक्षाख्यशेषः ॥

कॢप्तधूपः । पुं । सिह्लके ॥

कॢप्तिकः । त्रि । क्रीते ॥ इतिहलायुधः ॥

केकयः । पुं । सूर्यवंशीयराजविशेषे ॥

कावस इति ख्याते देशविशेषे ॥

केकयी । स्त्री । भरतमातरि । दशरथराजपत्न्याम् ॥ केकयस्य दुहिता । सङ्कोचेमानाभावा ज्जन्यजनकभावेपि पुंयोग इति पुंयोगादाख्यायामितिङीष् ॥

केकर: । त्रि । वलिरे । ऐंचातानाइति भाषा प्रसिद्धे निम्नोन्नताक्षिपुरुषे । टेरके ॥ केमूर्ध्नि करुं शीलमस्य । कृञो हेतुताच्छील्यानुलोम्येष्विति टः ॥ हलदन्तादित्यलुक् ॥

केका । स्त्री । मयूरस्रवाणयाम् ॥ केमूर्ध्नि कायते । कैशब्दे । अन्येभ्योपीतिड: । हलदन्तात् सप्तम्या: संज्ञायामित्यलुक् ॥

केकावल: । पुं । मयूरे ॥

केकिक: । पुं । केकावति । मयूरे ॥ व्रीह्यादिभ्यश्चेति ठन् ॥

केकी । पुं । मयूरे ॥ केका ऽस्यस्य । व्रीह्यादिभ्यश्चेति पच्चे इनि: ॥

केचन । अ । केचिदित्यर्थे ॥

केचित् । अ । केचनेत्यर्थे ॥

केचुकम् । न । शाकविशेषे । नाडीचे । विश्वरोचने ॥

केशिका । स्त्री । पटकुट्याम् । तंबूटी इतिभाषा ॥

केत: । पुं । अभिनवमन्दिरे ॥ केतनम् । कित० । घञ् ॥

केतक: । पुं । केवडा इतिख्याते केतकीवृक्षे ॥ केतक: सूचिकापुष्पो जम्बुक: क्रकचच्छद: । सुवर्णकेतकीत्वन्यालघुपुष्पासुगन्धिनी ॥ केतक: कटुक: स्वादुर्लघु स्तिक्त: कफापह: ॥ न । केतक्या: पुष्पे ॥ केतक्या: पुष्पम् केतकम् । पुष्पमूलेषु बहुलमित्यणोलुक् । नादि इद्धि: । लुक् तद्धितलुकीतिस्त्रीप्रत्ययस्यलुक् ॥

केतकी । स्त्री । तृणद्रुमान्तरे । सूचीपुष्पे । धूलिपुष्पिकायाम् ॥ केतयति । कितनिवासादौ । क्वुन् । णवुला ॥ गौरादित्वात् ङीष् ॥

केतनम् । न । सदने । गृहे ॥ निमन्त्रणे ॥ केतौ । ध्वजे । चिह्ने ॥ कृत्ये ॥ केत्यते ज्ञायते ऽनेन । कित० । भावकर्मकरणाधिकरणेषु ल्युट् ॥ स्थाने ॥

केतित: । त्रि । निमन्त्रिते ॥ केतितस्तु यथान्यायं हव्यकव्येष्वतन्द्रित: । कथंचिदप्यतिक्रामन्पाप: शूकरतांव्रजेत् ॥

केतु: । पुं । रुजि । द्युतौ ॥ पताकायाम् ॥ लक्ष्मणि । चिह्ने ॥ रिपौ ॥ नवमग्रहे । राहो: शरीरे । शिखिनि ॥ सचोत्पातरूप: ॥ प्रभा । ना

नाहूमधरोऽथक्रौ रविणा नरस्त स्वयः। नोत्पत्तिर्ज्ञायते तस्य नादेयःपश्चितैरपि ॥ एकचूडो द्विचूडश्च त्रिशिखः पञ्चचूडकः। सहस्रशिखरूपश्च इन्द्रकेतुरिवस्थितः ॥ सूर्यपुत्रोऽग्निपुत्रश्च ब्रह्मविष्णुशिवात्मजः। अनेकशिखरः केतुर्ग्रहपीडां व्यपोहतु ॥ अथकेतुरित्येकवचनं जात्यभिप्रायम्। धूम्रा द्विबाहवः सर्वे गदिनो विकृताननाः। गृध्रासनगता नित्यं केतवःस्युर्वरप्रदाः॥ सर्वे किरीटिनःकार्या ग्रहालोकहितावहाः। स्वाङ्गुलेनोच्छ्रिताः सर्वे शतमष्टोत्तरंसदा ॥ इत्यादिषु बहुत्वदर्शनात् ॥*॥ अत्र केतुचारोवाराहीतो लिख्यते।तयथा। तत्रादावागमप्रदर्शनार्थमाह। गार्गीयं शिखिचारं पाराशर मसितदेवलकृतञ्च। अन्यांश्च बहून् दृष्ट्वा क्रियतेऽयमनाकुलश्चारः॥ अथोदयास्तमयलक्षणमाह। दर्शनमस्तमयो वा न गणितविधिनास्य शक्यते ज्ञातुम्। दिव्यान्तरिक्षभौमास्त्रिविधाःस्युः केतवोयस्मात् ॥ अथकेतूनां दिव्यवर्जितानामन्येषां स्वरूपमाह ॥ अहुताशेऽनलरूपंयस्मिंस्तत् केतुरूपमेवोक्तम्। खद्योतपिशाचालयमणिरत्नादीन्

परित्यज्य ॥ दिव्यान्तरीक्षभौमानां केतूनां ल०। ध्वजशस्त्रभवनतरुतुरगकुञ्जराद्येष्वथान्तरीक्षास्ते। दिव्या नक्षत्रस्था भौमाः स्युरतोऽन्यथाशिखिनः ॥ केतूनां संख्यां मतान्तरेणाह। शत मेकाधिक मेके सहस्र मपरे वदन्ति केतूनाम्। बहुरूपमेकमेव प्राह मुनिर्नारदः केतुम् ॥ मतान्तराण्युक्त्वास्वसिद्धान्तमाह। यद्येको यदिबहवः किमनेन फलन्तु सर्वथा वाच्यम्। उदयास्तमयैः स्थानैः स्पर्शैराधूपनैर्वर्णैः ॥ तेषां फलपाकनियमार्थमाह ॥ यावन्त्यहानि दृश्यो मासास्तावन्त एवफलपाकः। मासैरब्दांश्च वदेत् प्रथमात् पक्षत्रयात् परतः ॥ शुभस्य केतो ल०। ह्रस्वस्तनुः प्रसन्नः स्निग्ध ऋजु रचिरसंस्थितः शुक्लः। उदितोवाप्यभिदृष्टः सुभिक्षसौख्यावहः केतुः ॥ अशुभस्य केतो ल०। उक्तविपरीतरूपो न शुभकरो धूमकेतुरुत्पन्नः। इन्द्रायुधानुकारी विशेषतो द्वित्रिचूलो वा ॥ अधुना केतुसहस्रस्य लक्षणं सफलं विवक्षुस्तत्रादावेव रविजाः पञ्चविंशतिः केतवो भवन्ति तेषां लक्षणमाह ॥ हारमणिहेमरूपः

केतु:

किरणाख्यः पञ्चविंशतिः सशिखाः । प्रागपरदिशो दृश्यान्तपति विरोधा दक्षा रविजाः ॥ अग्निपुत्रा स्तावन्त दृश्याह । शुकदहनबन्धुजीवक ला चाचतजोपमा हुताशसुताः । आ ग्नेय्यां दृश्यन्ते तावन्त स्तेपि शि खिभयदाः ॥ मृत्युसुता स्तावन्त आ ह वक्रशिखा मृत्युसुता रूक्षाः कृ ष्णाश्च तेपि तावन्तः । दृश्यन्ते याम्या यां जनमरकावेदिन स्तेच ॥ भूमि पुत्रा द्वाविंशतिरेवाह । दर्पणवृत्ता कारा विशिखाः किरणान्विता धरा तनयाः । चुद्भयदा द्वाविंशति रैशा न्या मम्बुतैलनिभाः ॥ चंद्रसुता स्त्र यः । शशिकिरणरजतहिमकुमुद कुन्दकुसुमोपमः सुताः शशिनः । उत्तरतो दृश्यन्ते चयः सुभिचावहाः शिखिनः ॥ ब्रह्मदण्ड स्वस्य ल० ॥ ब्रह्मसुत एक एव त्रिशिखो वर्णै स्त्रिभि र्युगान्तकरः । अनियतदिक् सम्भवो विज्ञेयो ब्रह्मदण्डाख्यः ॥ एकाधिकं शतं कथित मन्यानि नव शतान्यकेतूनि कथनीयानी त्याह । शत मभिहित मेकाधिक मेकेन विरहिता न्यस्मात् । कथयिष्ये केतूनां शतानि नववर्षः स्प ष्टैः ॥ शुक्रपुत्रा श्चतुरशीतिसङ्

केतु:

ख्या स्तानाह । सौम्येशान्यौ बदर्य शुक्रसुता यान्ति चतुरशीत्या ख्याः । विपुलसिततारका स्ते स्निग्धाश्च भ वन्तितीव्रफलाः ॥ षष्टिः शनैश्चर पुत्राः । स्निग्धाः प्रभासमेता द्विशि खाः षष्टिः शनैश्चराङ्गजाः । अति कष्टफला दृश्याः सर्वेचैतेकनकसं ज्ञाः ॥ गुरुपुत्राः पञ्चषष्टिः । विक चा नाम गुरुसुताः सितैकताराः शिखापरित्यक्ताः । षष्टिः पञ्चभिर धिका स्निग्धा याम्याश्रिताः पापाः ॥ एकपञ्चाश बुधपुत्राः । नातिव्यक्ताः सूक्ष्मा दीर्घाः शुक्ला यथेष्टदिक्प्र भवाः । बुधजा स्तस्करसंज्ञाः पापफ ला स्त्वेकपञ्चाशत् ॥ भौमपुत्राः ष ष्टिः । चतजानलाऽनुरूपा स्त्रिचूल ताराः कुजात्मजाः षष्टिः । नाम्ना च कौङ्कुमा स्ते सौम्याशासंस्थिताः पा पाः ॥ चयस्त्रिंशद्राहुपुत्राः । त्रिंशत् त्र्यधिका राहो स्ते तामसकीलकाः इ तिख्याताः । रविशशिगा दृश्यन्ते तेषां फलमकचारोक्तम् ॥ अर्कचा रोक्तांतामसकीलकसंज्ञाराहुसुताः केतवहत्यादिनेत्यर्थः । विंशत्यधि कं शत मग्निपुत्राणाम् । विंशत्य धिक मान्य च्छत मग्ने र्विश्वरूपसं ज्ञानाम् । तीव्रानलभयदानां ज्वा

केतुः

चामराकाभिरा कुलतनूनाम् । सप्त सप्तति वायुपुत्राः । श्यामारुणा वितारा श्चामररूपा विकीर्णदीधितयः । अरुणाख्यास्ते वायोः सप्त च सप्ततिः पापदाःपरुषाः ॥ प्रजापतिसुतान् ब्रह्मणःपुत्रांश्चाह । तारापुञ्जनिकाशाः गणका नाम प्रजापतेरष्टौ । द्वे च शते चतुरधिके चतुरस्रा ब्रह्मसन्तानाः ॥ द्वात्रिंशद्वरुणपुत्रा नाह । कङ्का नाम वरुणजा द्वात्रिंशद् वंशगुल्मसंस्थानाः । शशिवत् प्रभासमेता स्तीव्रफलाः केतवः प्रोक्ताः ॥ षण्णवतिःकालपुत्राः । षण्णवतिः कालपुत्राः कवन्धसंज्ञाः कवन्धसंस्थानाः । पुण्ड्रा भयप्रदाः स्युर्विरूपतारा स्तु ते शिखिनः ॥ नव विदिक्पुत्राः सर्वेषां च संख्या मन्येषाञ्च विशेषं वक्ष्यामीत्याह । शुक्लविपुलैकतारा नव विदिशां केतवः समुत्पन्नाः । एवंकेतुसहस्रं विशेष मेषा मतो वक्ष्ये ॥ तत्र ये दृश्यन्ते तेषां लक्षणं वक्तुकाम स्तत्रादावेव बलाकेते र्लक्षणमाह । उदगायतो महान् स्निग्धमूर्त्ति रपरोदयी बलाकेतुः । सद्यः करोति मरकं सुभिक्षम प्युत्तमं कुरुते ॥ अस्थिकेतोः शस्त्राख्यस्य ल० । तल्लक्ष

केतुः

णो ऽस्थिकेतुः सतु रूक्षः क्षुद्भयावहः प्रोक्तः । स्निग्ध स्तादृक् प्राच्यां शस्त्राख्यो डमरमरकाय ॥ कपालकेतो र्ल० । दृश्यो ऽमावास्यायां कपालकेतुः स धूम्ररश्मिशिखः । प्राङ्नभसो ऽर्द्धविचारी क्षुन्मरकावृष्टिरोगकरः ॥ रौद्रकेतोर्ल० । प्राग् वैश्वानरमार्गे शूलाग्रःश्यावरूक्षताम्रार्च्चिः । नभस स्त्रिभागगामी रौद्र इति कपालतुल्यफलः ॥ चलकेतोर्ल० । अपरस्यां चलकेतुः शिखया याम्याग्रयाङ्गुलोच्छ्रितया । गच्छेद्यथायथोदक् तथातथा दैर्घ्य मायाति ॥ सप्त मुनीन् संस्पृश्य ध्रुव मभिजित मेवच प्रतिनिवृत्तः । नभसो ऽर्द्धं भाग मित्वा याम्ये नास्तं समुपयाति ॥ हन्यात् प्रयागकूलाद् यावदवन्तीञ्च पुष्करारण्यम् । उदग ऽपि च देविका मपि भूयिष्ठं मध्यदेशाख्यम् ॥ अन्यानपिच स देशान् क्वचित् क्वचिद्धन्ति रोगदुर्भिक्षैः । दशमासान् फलपाको ऽस्यकैश्चिदष्टादश प्रोक्तः ॥ श्वेतकेतोर्ल० । प्रा गर्द्धरात्रदृश्यो याम्याग्रः श्वेतकेतु रन्यश्च । कइति युगाकृति रपरे युगपत्तौ सप्तदिनदृश्यौ ॥ स्निग्धौ सुभिक्षशिवदौ तथाधिकं दृश्यते कनामा यः ।

कृत्र वर्षाण्युपतापं जनयति शस्त्रप्रकोपकृतम् ॥ श्वेतस्य लक्षणम् । श्वेत इति जटाकारो रूक्षः श्यावो वियत्त्रिभागगतः । विनिवर्त्ततेऽपसव्यं त्रिभागशेषाः प्रजाः कुरुते ॥ रश्मिकेतोर्लं० । आधूम्रयाऽति शिखया दर्शनं याति कृत्तिकासंस्थः । ज्ञेयः स रश्मिकेतुः श्वेतसमानं फलं धत्ते ॥ ध्रुवकेतोर्लं० । ध्रुवकेतुः अनियतगतिवर्णाकृतिर्भवति विष्वक् । दिव्यान्तरीक्षभौमो भवत्ययं स्निग्ध इष्टफलः ॥ सेनाङ्गेषु नृपाणां गृहशैलेषु चापि देशानाम् । गृहिणामुपस्करेषु च विनाशिनां दर्शनं याति ॥ कुमुदकेतोर्लं० । कुमुद इति कुमुदकान्तिर्वारुण्यां प्राक्शिखो निशामेकाम् । दृष्टः सुभिक्षमतुलं दश किल वर्षाणि स करोति ॥ मणिकेतोर्लं० । सकृदेकयाम दृश्यः सूक्ष्मतारो पश्चिमे मणिकेतुः । ऋज्वी शिखाऽस्य शुक्ला स्तनोद्गता क्षीरधारेव ॥ उदयन्नेव सुभिक्षं चतुरो मासान् करोत्यसौ सार्द्धान् । प्रादुर्भावं प्रायः करोति च क्षुद्र जन्तूनाम् ॥ जलकेतोर्लं० । जलकेतुरपि च पश्चात् स्निग्धः । शिखया पश्चिमोन्नतया । नव मासान् सुभिक्षं करोति शान्तिं च लोकस्य ॥ भवकेतोर्लं० । भवकेतुः एकरात्रं दृश्यः प्राक् सूक्ष्मतारकः स्निग्धः । हरिलाङ्गूलोपमया प्रदक्षिणावर्त्तया शिखया ॥ यावत एव मुहूर्त्तान् दर्शनमायाति निर्दिशेन्मासान् । तावत्सुतुलं सुभिक्षं रूक्षः प्राणान्तिकान् रोगान् ॥ पद्मकेतोर्लं० । अपरेण पद्मकेतुः मृणालगौरो भवेन्निशामेकाम् । स करोति सुभिक्षं वर्षाण्यतिहर्षयुक्तानि ॥ आवर्त्तकेतोर्लं० । आवर्त्त इति निशार्द्धे सव्यशिखोऽरुणनिभोऽपरे स्निग्धः । यावत्क्षणान् स दृश्यस्तावन्मासान् सुभिक्षकरः ॥ संवर्त्तकेतोर्लं० । पश्चात् सन्ध्याकाले संवर्त्तो नाम धूम्रताम्रशिखः । आक्रम्य वियत्त्र्यंशं शूलाग्रावस्थितो रौद्रः ॥ यावत एव मुहूर्त्तान् दृश्यो वर्षाणि हन्ति तावन्ति । भूपान् शस्त्रनिपातैः उदयर्क्षं चापि पीडयति ॥ अशुभान् केतून् वर्जयित्वाऽशुभानां नक्षत्र[illegible]र्शना भूपवात् दुष्टफलं न[illegible]च । ये मन्त्रा स्तान् शिखा केतुभिराभूषितेऽथवा स्पृष्टे । नक्षत्रेऽभ्यर्च्य वधेद्येशो राज्ञां प्रवक्ष्येऽहम् ॥ अश्विन्याः सप्तकानां [illegible]

थिवं हन्यात्। बहुलासु कलिङ्गं रोहिण्यां शूरसेनपतिम्॥ औशीनर मपि सौम्ये जलजाजीवाधिपंतथार्द्रासु। आदित्ये ऽश्मकनाथं पुष्ये मगधाधिपं हन्ति॥ असिकेशं भौजङ्गे पित्र्ये ऽङ्गं पाण्ड्यनाथ मपि भाग्ये। औज्जयनिक मार्यमणे सावित्रे दण्डकाधिपतिम्॥ चित्रासु कुरुक्षेत्राधिपस्य मरणं समादिशेत्तज्ज्ञः॥ काश्मीरककाम्बोजौ नृपती प्राभञ्जने न स्तः॥ इक्ष्वाकुरलकनाथ श्च हन्यते यदि भवेद्विशाखासु। मैत्रे पुण्ड्राधिपतिं ज्येष्ठासु च सार्वभौम वधः॥ मूले त्वन्ध्रकपती अप्ये दैवे काशिपो मरणमेति। यौधेयकार्जुनायनशिबिचैद्यान् वैश्वदेवे च॥ हन्यात् कैकयनाथं पाञ्चनदं सिंहलाधिपं वाङ्गम्। नैमिषनृपं किरातं श्रवणादिषु षट्स्विमान् क्रमशः॥ केतोर्विशेष माह। उल्काभिताडितशिखः शिखी शिवः शिवतरो ऽभिदृष्टो यः। अशुभः स एव चोलानवगाणसितहूणचीनानाम्॥ विशेषान्तरमाह। नष्टायतः शिखिशिखाभिहतो यतो वा कार्यंष यत् स्पृशति तत्क्षितितांश्च देशान्। दिव्यप्रभावमिहता न संयथागतस्मान् भुक्तो गतो नरपतिः परभोगिभोगान्॥ इतिवाराहीसंहितायां केतुचारनामाध्याय एकादशः॥ चाय्यते ऽनेनवा। चायुपूजार्दौ। चायः किरितितुः॥

केतुगृहम्। न। मीनराशौ॥

केतुग्रहवल्लभम्। न। वैदूर्यमणौ॥

केतुभः। पुं। मेघे॥

केतुमालम्। न। जम्बुद्वीपस्य नववर्षान्तर्गते खण्डविशेषे॥ सुकेतनं केतुमालं प्रतीच्यां गन्धमादनात्॥

केतुरत्नम्। न। वैदूर्यमणौ॥

केदरः। पुं। दृक्षविशेषे॥ त्रि। टेरके॥

केदारः। पुं। अद्रिविशेषे॥ वदर्याः समीपेक्षेत्रविशेषे॥ यथा। केदाराख्ये महाक्षेत्रे देवी सामार्गदायनीति देवीगीता॥ शिवे॥ भूमिप्रभेदे॥ आलवाले॥ खेत इति प्रसिद्धक्षेत्रे। क्यार इति भाषा॥ कैदारं वारि मधुरं विपाके गुरु दोषलम्। तद्देव वद्गुमुक्तस्तु विशेषाद्दोषदं भवेत्॥ के जले शिरसिवा दारोऽस्य। हलदन्तादित्यलुक्॥ केन जलेन दीर्यते वा। दृविदारणे। कर्मणि घञ्। केदाराद्यञ्चेतिनिर्देशादेत्वम्॥

केदारकटुका। स्त्री। कटुकायाम्॥

केदारजम् । न । पद्मकाष्ठे ॥

केदारेशः । पुं । केदारेश्वरे । काशि-
स्थशिवविशेषे ॥

केनती । स्त्री । स्मरदारेषु । रतौ ॥

केनारः । पुं । कुम्भिनरके ॥ शिरः क
पोलसन्धिषु ॥

केनिपातः । पुं । अरित्रे । कर्णे । नौ
कापृष्ठस्थचालनकाष्ठे । हालि इति
गौड भाषा । पतवार इति देश भा
षा ॥ केनचित् निपात्यते । जलहन्ता
हिंस्यतुक् ॥

केनिपातकः । पुं । केनिपाते ॥ अचादि
त्विकप् । संज्ञायामिति कन्वा ॥

केन्दुः । पुं । तिन्दुकवृक्षे ॥

केन्दुकः । पुं । गाब इति गौड भाषा
प्रसिद्धे मालव वृक्षे ॥ तालविशे
षे ॥ यथा । लघुद्वयं विरामान्तं
ताले केन्दुकसंज्ञके इति दामोदरः ॥

केन्द्रम् । न । कण्टके । लग्नचतुर्थसप्त
मदशमस्थानेषु ॥ यथा । लग्नाम्बु
द्यूनकर्माणि केन्द्र मुक्तञ्च कण्टक
म् । चतुष्टयञ्च खेटा बली ल
ग्ने विशेषतइति ॥ स्पष्टग्रहानयना
र्थं शीघ्रमन्दसंज्ञकाङ्कद्वये ॥ गोल
स्य मध्यस्थाने ॥ यथा । इत्यस्य मध्यं
किल केन्द्र मुक्तं केन्द्रं ग्रहोच्चान्तर
मुच्यते ऽतः । यतो ऽन्तरे तावति
शुक्रदेमा जीवो बुधस्य सर्वेषां के
न्द्रमिति ॥ भाषा योगविशेषे ॥ य-
था । चापेऽक्रमगते चन्द्रे केन्द्रस्थे
सुरपूजिते । योगः केन्द्र इति ख्या
तोयानुरिष्टार्थसिद्धिकृदिति ॥

केन्द्रभवनम् । न । लग्नचतुर्थसप्तमद
शमभवनेषु ॥

केमद्रुमः । पुं । जन्मकालिके योगविशे
षे ॥ यथा । रविवर्जं द्वादशगै रन
फा चन्द्रात् द्वितीयगैः सुनफा ।
उभयस्थितैर्दुरुधरा केमद्रुमसंज्ञि
तोऽतो ऽन्यथेति ॥ भृतकं दुःखितम
धमं जातं केमद्रुमे विद्यादिति च फ
लम् ॥

केमुकः । पुं । केउ इतिगौडभाषा
प्रसिद्धे वृक्षविशेषे । मेचुके । इक्षु
सारिवायाम् ॥ न । कन्दशाकवि० ॥
केमुकं कटुकं पाके तिक्तं ग्राहि हिमं
लघु । दीपनं पाचनं हृद्यं कफपित्त
ज्वरापहम् ॥ कुष्ठकासप्रमेहास्रना
शनं वातलं लघु ॥ इति ॥

केयूरम् । न । प्रगण्डभूषणे । अङ्गदे ।
बाजूबन्द इतिभाषा ॥ केबाहुशिर
सि यातीति । युमिश्रणे । खर्जपिञ्जा
दिभ्यऊरोलचाविति ऊरः । इकाद
त्वादिप्यलुक् ॥ पुं । रतिबन्धवि०
॥ यथा । दोर्भ्यां वेष्टन्यो दे

कं मालिङ्ग्य सुन्दरीम् । कारये
त् स्थापनं कामी बन्धः केयूरसंज्ञ
क इति ॥ अपिच । स्त्रीणां जङ्घा
महाविष्टो गाढमालिङ्ग्य सुन्दरी
म् । कामये द्विपुलं कामी बन्धः के
यूरसंज्ञक इति ॥

केरलः । पुं । मलेवार इति प्रसिद्धे दे
शवि० ॥ यथा । उग्राः केरलपर्य्याया
इति हेमचन्द्रः ॥ सुब्रह्मण्यं समार
भ्य यावद्देशो जनार्दनः । तावत् के
रलदेशः स्यात् तन्मध्ये सिद्धकेरल
॥ रामेश्वरात् [illegible] दुसकेरल
नामकः । कन्यातीर्थमारभ्य याव
त् स्यात् हव्ययं परे ॥ तावत् सर्वजना
नां तु केरलः परिकीर्त्तितः इति ॥ वेद
भागाधिकारिप्रभुधारि[illegible]वि°
। पुरैते क्षत्रिया आसन् सगरेण पा
र्थिवेनाशिताः वेदाभ्यासं च कृतम् ।
यथा । निःस्वाध्यायवषट्काराः
कृतास्तेन महात्मना । शका यवन
काम्बोजाः पारदाः पह्लवास्तथा ॥
कोलिसर्पा माहिषका दर्वाश्चोलाः
सकेरलाः । सर्वे ते क्षत्रियास्तात धर्म
स्तेषां निराकृतः ॥ इति हरिवंशः
॥ सम्प्रदाय विशेषे ॥ प्रश्नग्रन्थवि
शेषे ॥

केरली । स्त्री । ज्योतिर्ग्रन्थविशेषे ॥

होरायाम् ॥

केलकः । पुं । खड्गधारादिनर्त्तके । प्ल
वके ॥

केलासः । पुं । स्फटिके ॥

केलिः । पुं । स्त्री । परीहासे । [illegible] ।
क्रीडायाम् ॥ केलनम् । किलक्रीडा
याम् । केलृचलने वा । इन् ॥ स्त्री
। पृथिव्याम् ॥

केलिकः । पुं । अशोकवृक्षे ॥

केलिकला । स्त्री । सरस्वत्या वीणायाम् ॥

केलिकालः । पुं । क्रीडासमये ॥

केलिकिलः । पुं । कुष्माण्डकसंज्ञकेशि
वस्यानुचरे ॥ नाट्ये नायकवयस्ये ।
विदूषके । वैहासिके ॥

केलिकिला । स्त्री । कामदेवपत्न्याम्
। रतौ ॥

केलिकिलावती । स्त्री । स्मरभार्या
याम् ॥

केलिकीर्णः । पुं । उष्ट्रे ॥

केलिकुञ्चिका । स्त्री । पत्नीभगिन्याम्
। स्यालिकायाम् । साली इति
भाषा ॥

केलिकोषः । पुं । नटे ॥

केलिनागरः । पुं । बहुभोगिनि । स
म्भोगवति ॥

केलिमुखः । पुं । परीहासे ॥

केलिवृक्षः । पुं । केलिकदम्ब इति[illegible]

उभाषाप्रसिद्धे कदम्बविशेषे ॥

केलिशुषिः । स्त्री । धरित्र्याम् ॥

केलिसचिवः । पुं । क्रीडाविषयकमन्त्रिणि । नर्मदे । नर्मसचिवे ॥

केवर्त्तः । पुं । कैवर्त्तजातौ ॥ इति द्विरू० ॥

केवलः । पुं । कुहने ॥ न । ज्ञानभेदे ॥ शुद्धे ॥ निर्णीते ॥ त्रि । अद्वितीये । एकस्मिन् । असहाये ॥ कृत्स्ने ॥ केवते । केवसेवने । वृषा०कलः ॥ के शिरसि वलयति वा । वलप्राणने । पचाद्यच् ॥

केवलज्ञानी । पुं । भूतार्हद्विशेषे ॥

केवलद्रव्यम् । न । मरिचे ॥

केवलव्यतिरेकि । न । व्यतिरेकमात्रव्याप्तिकानुमाने ॥ यथा । पृथिवी इतरेभ्योभिद्यते गन्धवत्त्वात् यदितरेभ्यो न भिद्यते न तद् गन्धवत् यथा जलम् नचेयं तथा तस्मात् तथेति । अत्र यद्गन्धवत् तदितरभिन्न मित्यन्वयदृष्टान्तो नास्ति पृथिवीमात्रस्य पक्षत्वात् ॥

केवला । स्त्री । एकस्याम् ॥ कृत्स्नायाम् ॥ केवलात् टाप् ॥

केवलान्वयि । न । अन्वयमात्रव्याप्तिकानुमाने ॥ यथा । घटोऽभिधेयः प्रमेयत्वात् पटवत् इत्यत्र प्रमेयत्वा । ऽभिधेयत्वयोर्व्यतिरेकव्याप्तिर्नास्ति सर्वस्याप्यभिधेयत्वात् प्रमेयत्वाच्च ॥

केवली । पुं । जैनविशेषे ॥

केवली । स्त्री । ज्ञानविशेषे ॥ ग्रन्थविशेषे ॥ केवलमामकेति संज्ञाछन्दसोर्ङीप् ॥

केविका । स्त्री । केवेर इति कोकणभाषाप्रसिद्धे पुष्पविशेषे । भृङ्गारौ । महागन्धायाम् ॥

केशः । पुं । वरुणे ॥ ह्रीवेरे ॥ दैत्यवि० ॥ विष्णौ ॥ चिकुरे । कुन्तले । बाले ॥ मज्जजातोपधातुविशेषोऽयम् । केशसमूहार्थवाचकाः शब्दाः यथा । पाशाः स्यु स्तत्पराः पाशोरत्नमा भार उच्चयः । हस्तः पक्षः कलापश्च केशभूयस्त्ववाचका इति हेमचन्द्रः ॥ क्लिश्यते । क्लिश बन्धे क्लिशु उपतापे वा । क्लिश्नाति वा । क्लिशू विबाधायाम् । क्लिशेरन् लोलोपश्च ॥ केशेते । शीङ्० । अन्येभ्योपीति डः । हलदन्तादित्यलुक् वा ॥ कस्य शिरसः ईशो वा ॥

केशकः । पुं । केशेषु प्रसिते ॥ स्वाङ्गेभ्यः प्रसिते इति कन् ॥

केशकलापः । पुं । केशपाशे । केशसमूहे ॥

केशकारः । पुं । करिया कुशियार इति भाषा प्रसिद्धे इक्षुभेदे ॥ केशकारी

गुरुः शीतले रक्तपित्तकफापहः ॥

केशघ्नी ८. । पुं । भूर्जायाम् ॥

केशगर्भः । पुं । } कवर्य्याम् ॥
केशगर्भकः । पुं । }

केशघ्नम् । न । इन्द्रलुप्तके ॥

केशटः । पुं । हरौ । विष्णौ ॥ अजे । छागे ॥ उत्कटे ॥ भ्रातरि ॥ शोष शाख्ये अदनस्य वाणे ॥ शोणकवृक्षे ॥

केशधृत् । पुं । भूतकेशे ॥

केशनाम । न । वाले । ह्रीवेरे । वाला इतिभाषा ॥

केशपक्षः । पुं । कचौघे । केशकलापे ॥

केशपर्णी । स्त्री । अपामार्गे ॥

केशपाशः । पुं । केशपक्षे ॥ पाशः पक्ष श्च हस्तश्च कलापार्थाः कचात् परे ॥

केशपाशी । स्त्री । शिखायाम् । शिरोमध्यस्थचूडायाम् ॥ केशानांपाशः । गौरादिः ॥

केशभूः । पुं । शिरसि ॥

केशमथनी । स्त्री । शमीवृक्षे ॥

केशमार्जकम् । न । कङ्कतिकायाम् । कङ्घा कङ्घी इतिभाषा ॥

केशमार्जनम् । न । कङ्कतिकायाम् ॥

केशमुष्टिः । पुं । विषमुष्टिवृक्षे ॥ महानिम्बे ॥

केशरः । पुं । सिंहस्कन्धजटायाम् ॥ तुरङ्गस्कन्धकेशेषु ॥ पुन्नागवृक्षे ॥ ब कुलवृक्षे ॥ न । हिङ्गुनि ॥ पुं । न । किञ्जल्के ॥ के जले शीर्य्यते । शृहिंसायाम् । कृदेरप् । हलदन्तादित्यलुक् ॥

केशरञ्जनः । पुं । भृङ्गराजवृक्षे ॥

केशराजः । पुं । मागमारे । भृङ्गराजे । भंगरा इतिभाषा ॥

केशराम्लः । पुं । मातुलुङ्गकवृक्षे ॥

केशरी । पुं । सिंहे ॥ तुरगे ॥ केशराः स्कन्धवालाः सन्त्यस्य । इनिः ॥ बीजपूरकवृक्षे ॥ पुन्नागे ॥ नागकेसरे ॥

केशरुहा । स्त्री । भद्रदन्तिकावृक्षे ॥

केशरूपा । स्त्री । वन्दाकवृक्षे ॥

केशवः । पुं । पुन्नागवृक्षे ॥ वासुदेवे । विष्णौ ॥ केशौ ब्रह्मरुद्रौ सर्वेश्वरावपि अनुकम्प्यतया वाऽत्येव गच्छतीति व्युत्पत्तिमाश्रित्य निरतिशयैश्वर्यप्रतिपादनात् सर्वेश्वरे ॥ कश्च ईशश्च केशौ पुत्रपौत्रौ स्तोऽस्य । केशाद्व इति वः । केशौवातिवा । वा गतौ । आतइतिकः । शम्भोः पितामहो ब्रह्मपिता शक्रायधीश्वर इति पद्मोक्तः ॥ यद्वा । केशिनं दैत्यविशेषं वाति गच्छति मारणार्थं वातेर्गमनार्थादन्येभ्योपिदृश्यते

इति रः। पृषोदरादित्वात् इकार [illegible]

हतः केशी जनार्दन। तस्मात् केशवनाम्ना त्वं लोके ख्यातो भविष्यसीति हरिवंशे प्रोक्तः॥ यद्वा। केशसंज्ञिताः। सूर्यादिसंक्रान्ता अंशवः तद्वत्तया केशवः। अंशवो ये प्रकाशन्ते मम ते केशसंज्ञिताः। सर्वज्ञाः केशवं तस्मात् प्राहुर्मां द्विजसत्तमाः॥ इति भारतम्॥ ब्रह्मविष्णुशिवाख्याः शक्तयः केशसंज्ञिताः तद्वत्तया त्रयः केशिन इति श्रुतेः॥ कस्य ब्रह्मण ईशस्य च केशाः ब्रह्मविष्णुरुद्राः ते अस्य वश्यतया सन्तीति केशवः। केशशब्दात् मत्वर्थीयः केशाद्वोन्यतरस्यामिति वप्रत्ययः॥ यद्वा। केशान् ब्रह्मविष्णुरुद्रान् वष्टि इच्छति सर्गादिकार्थायेति। वश कान्तौ। अन्येभ्योपि दृश्यत इति डप्रत्ययः॥ यद्वा। केशान् ब्रह्मविष्णुरुद्रान् वाति गच्छति नियामकत्वेनेति केशवः। वा गतिगन्धनयोः। आतोऽनुपसर्ग इति कः॥ को ब्रह्मेति समाख्यात ईशोऽहं सर्वदेहिनाम्। आवां तवांशसम्भूतौ तस्मात् केशवनामवान्॥ इति ह० वं॥ त्रि। प्रशस्तकेशवति॥ प्रशस्ताः केशाः सन्त्यस्य। प्रशंसायाम् केशाद्वोन्यतरस्यामिति वः॥ [illegible] स्य। मतुप्॥

केशवर्द्धिनी। स्त्री। सहदेवीलतायाम्॥

केशवायुधः। पुं। आम्रवृक्षे॥ न। विष्णोरस्त्रे॥

केशवालयः। पुं। अश्वत्थवृक्षे॥ विष्णोर्मन्दिरे॥ केशवस्य आलयः॥

केशवावासः। पुं। अश्वत्थद्रुमे॥

केशवेशः। पुं। कबरीम्॥ केशानां वेशः मार्जनाबन्धनादिना कृतशोभाविशेषः॥

केशहन्तृफला। स्त्री। शमीवृक्षे॥

केशहन्त्री। स्त्री। सक्तुफलायाम्। शमीवृक्षे॥

केशहस्तः। पुं। केशसमूहे॥

केशाकेशि। अ। केशेषु केशेषु गृहीत्वा प्रवृत्ते युद्धे॥ तत्रतेनेदमिति सरूपे इति कर्मव्यतिहारे बहुव्रीहिः। अन्येषामपि दृश्यते इति पूर्वपदान्तस्य दीर्घः। इच् कर्मव्यतिहारे इति इच् समासान्तः। तिष्ठद्गुप्रभृतिषु इच्प्रत्ययस्य पाठादव्ययीभावत्वमव्ययत्वञ्च॥

केशान्तः। पुं। गृह्योक्ते संस्कारविशेषे॥ ब्राह्मणादीनां षोडशादिवर्षेषु कर्त्तव्ये गोदानाख्यव्रतविशेषे॥ यथाह

मनुः । केशान्तः षोडशे वर्षे ब्राह्मणस्य विधीयते । राजन्यबन्धोर्द्वाविंशे वैश्यस्य द्व्यधिके ततः इति ॥

केशाम्बा । स्त्री । सहदेव्याम् ॥

केशार्हा । स्त्री । महासमंगायाम् ॥

केशिकः । त्रि । प्रशस्तकेशविशिष्टे । केशिनि ॥ प्रशस्ताः केशाः सन्त्यस्य । केशादोऽन्यतरस्यामितिपक्षे ठन् ।

केशिका । स्त्री । शतावर्याम् ॥

केशी । पुं । विष्णौ ॥ दैत्यविशेषे ॥ सिंहे ॥ त्रि । केशिके ॥ ठनोऽभावपक्षे इनिः ॥

केशिनिसूदनः । पुं । श्रीकृष्णे ॥

केशिनी । स्त्री । सांखाहूली इति ख्यातायां चोरपुष्प्याम् ॥ रावणमातरि ॥ जटामांस्याम् ॥ प्रशस्तकेशवत्याम् ॥ इनन्तात् ङीप् ॥

केशिसूदनः । पुं । श्रीकृष्णे ॥ केशिनामानमसुरं सूदितवान् सूदयति वा सूदक्षरणे । नं॰ ल्युः ॥

केशिहा । पुं । केशवे । श्रीकृष्णे ॥ केशिनामानमसुरं हन्ति हतवान्वा । हन्॰ क्विप् ॥

केशी । स्त्री । नील्याम् ॥ भूतकेश्याम् ॥ अजलोमा वृक्षे ॥

केशोच्चयः । पुं । केशपाशे ॥

केश्यम् । न । कृष्णागुरुणि ॥ भृङ्गराजे ॥

केसरः । पुं । सिंहस्कन्धजटायाम् । सिंहच्छटायाम् ॥ तुरगस्कन्धकेशेषु ॥ पुन्नागतरौ ॥ बकुलवृक्षे ॥ नागकेसरद्रुमे ॥ न । हिङ्गुनि ॥ नागकेसरपुष्पे ॥ कासीसे ॥ स्वर्णे ॥ पुं । न । किञ्जल्के ॥ रभसस्तु हिङ्गुनि द्वयोरित्याह ॥ केजले सरति । सृगतौ । पचाद्यच् । हलदन्तादित्यलुक् ॥ प्रशस्ताः केसराः अस्य । अर्श आद्यच्वा ॥

केसरवरम् । न । कुङ्कुमे ॥

केसराम्लः । पुं । बीजपूरे ॥

केसरिका । स्त्री । सहदेवीलतायाम् ॥

केसरी । पुं । तुरगे ॥ सिंहे ॥ पुन्नागे ॥ नागकेसरे ॥ रक्तशिग्रौ ॥ बीजपूरे ॥ वानराणां यूथपते विशेषे । हनूमतः पितरि ॥ केसराः स्कन्धवालाः सन्त्यस्य । अतइनिः ॥

केसरिसुतः । पुं । हनूमति ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥

कैकयः । पुं । देशविशेषे । ब्रह्मपुत्रात्पामरूपा न्मध्यभागे तु कैकयः ॥

कैकेयः । पुं । अश्वपतिनृपे ॥ केकयस्यापत्यम् । जनपदशब्दात् क्षत्रियादञ् । केकयमित्रयुप्रलयानां यादेरिय इति इयादेशः । वृद्धिः ॥

कैकेयी । स्त्री । भरतमातरि ॥ केक

यस्यापत्यं स्त्री । जनपदशब्दादिवञ्प्रत्ययः । अतश्चेति तद्राजस्याकारस्य लुकातुन । यथाच्यभर्गादियौधेयादिभ्य इति प्रतिषेधात् । पूर्ववतया देरियादेशः । अजन्तत्वान् ङीप् ॥

कैङ्कर्य्यम् । न । किङ्करत्वे । दासत्वे ॥

कैटजः । पुं । कुटजवृक्षे ॥

कैटभः । पुं । दैत्यविशेषे ॥

कैटभजित् । पुं । विष्णौ ॥ कैटभ मसुरविशेष मजैषीत् । जिजये । सत्सूद्विषद्रुहदुहयुजविदभिदच्छिदजिनीराजामुपसर्गेपिक्विप् इति क्विप् ॥

कैटभहा । पुं । विष्णौ ॥

कैटभा । स्त्री । दुर्गायाम् ॥

कैटभारिः । पुं । विष्णौ ॥

कैटभी । स्त्री । कात्यायन्याम् ॥

कैटभेश्वरी । स्त्री । दुर्गायाम् ॥ तथा चदेवीपुराणम् । कैटभस्तु वशं कृत्वागृहीता तत् पुरीयथा । तेन सा गीयते देवी पुराणे कैटभेश्वरीति ॥

कैटर्य्यः । पुं । कट्फले । पूतिकरञ्जे । कायफल इतिभाषा ॥ मदनवृक्षे ॥ केटनम् । किट्त्रासे । यञ् । केटं राति अतितिकत्वात् । रा० । का तद्दतिकः । वतु० ष्यञ् ॥ निम्बे ॥ महानिम्बे ॥

कैडर्य्यः । पुं । कट्फले ॥ कटभीवृक्षे ॥

कैतकम् । न । केतकीपुष्पे ॥ केवडाभिधेगन्धजले ॥ चि । केतकी सम्बन्धिनि ॥

कैतवम् । न । कपटे ॥ द्यूते ॥ वैदूर्यमणौ ॥ धत्तूरफलपुष्पादौ ॥ खलतायाम् ॥ कितवस्यकर्म्म । यु० अण् ॥

कैदारः । पुं । शालिधान्ये ॥ न । केदारसमूहे ॥ केदारजले ॥ केदारं चेन्न मुद्दिष्टं कैदारं तज्जलं स्मृतम् । कैदारं वातभिष्यन्दि मधुरं गुरुदोषकृत् ॥ केदारादेदम् । अण् ॥

कैदारकम् । न । केदारसमूहे । क्षेत्रे ॥ केदाराणांसमूहः । केदाराद्यञ्चेति वुञ् ॥

कैदारिकम् । न । कैदारके ॥ केदाराणांसमूहः । ठञ् कवचिनश्च । चात्केदारादपि ॥

कैदार्य्यम् । न । क्षेत्रे । कैदारिके ॥ केदाराणां समूहः । केदाराद्यञ्चेति यञ् ॥

कैरवः । पुं । कितवे ॥ रिपौ ॥ न । कुमुदे । शुक्लोत्पले ॥ के जले रौति । रुशब्दे । पचाद्यच् । तत्पुरुषेकृतीत्यलुक् । कैरवस्य प्रसत्त्येऽप्रिय

म् । तस्येदमित्यण् ॥

कैरविणी । स्त्री । कुमुदिन्याम् । कुमुदयुक्तपुष्करिण्यादौ ॥ कैरवाणिसन्त्यस्याम् । पु० इनिः ॥

कैरविणीखण्डम् । न । कैरविणीनां समूहे ॥ कमलादिभ्यःखण्डः ॥

कैरविणीफलम् । न । वेरा इतिप्रसिद्धे कुमुदवीजे ॥

कैरवी । पुं । चन्द्रे ॥

कैरवी । स्त्री । चन्द्रिकायाम् ॥ मेथिकायाम् ॥

कैराटः । पुं ।
कैराटकः । पुं । } स्थावरविषविशेषे ॥

कैरातः । पुं । बलवत्पुरुषे । दैर्घ्यहे ॥ न । शम्बरचन्दने ॥ पुं । न । भूनिम्बे ॥

कैरालम् । न । विडङ्गे ॥

कैराली । स्त्री । विडङ्गायाम् ॥

कैलासः । पुं । शिवकुवेरयोः स्थाने । कुवेराचले । गणपर्वते ॥ केजले लासो लसन मस्य केलासः स्फटिकः । हलदन्तादित्यलुक् । तस्यायम् । कैलासः । अण् ॥ यद्वा । केलीनां समूहः कैलम् । तस्यसमूहइत्यण् । तेनास्यतेऽत्र । आसउपवेशने । हलश्चेतिघञ् ॥ आचाचकादूर्द्धं ॥ कैलासार्थंतदूर्द्धंतु वेधिनीत्यतदूर्द्धंत

इत्युक्तेः ॥

कैलासनिकेतनः । पुं । शिवे । पार्वतीपतौ ॥

कैलासौकाः । पुं । कुवेरे ॥ शिवे ॥

कैवर्त्तः । पुं । धीवर इतिप्रसिद्धे वेश्यागर्भे चत्रियैारसजाते । धीवरे । दासे । जालिके ॥ के जले वर्त्तन्ते । इतु० । पचाद्यच् । कैवर्त्तानां मत्स्यानामयं घातकः । तस्येदमित्यण् ॥

कैवर्त्तमुस्तम् । न । } कैवर्त्तीमुस्तके
कैवर्त्तमुस्तकम् । न । } । कुटन्नटे ॥

कैवर्त्तिका । स्त्री । मालवप्रसिद्धेलताविशेषे । वलरङ्गायाम् । सुरङ्गायाम् । सुभगायाम् ॥

कैवर्त्तिमुस्तकम् । न । कैवर्त्तीमुस्तके ॥

कैवर्त्ती । स्त्री । परिपेलवे ॥ कैवर्त्तभार्यायाम् ॥

कैवर्त्तीमुस्तकम् । न । कुटन्नटे । वानेये । परिपेलवे । मोथा इतिभाषा ॥ इदन्तु वितुन्नकनाम्नो दृक्षस्य मुस्ताकृतिस्त्वगिति भावप्रकाशः ॥ कैवर्त्तानां जातिः कैवर्त्ती । कैवर्त्त्या मुस्तकम् ॥

कैवल्यम् । न । निर्वाणे । अत्यन्तदुःखत्रयप्रशमनलक्षणायाम् मुक्तौ ॥ आत्यन्तिकोहि दुःखत्रयाभावःकैवल्यम् । तच्च पुरुषस्य स्वाभाविका

देवाऽचैगुण्यात् सुखदुःखमोक्षरहि तत्त्वात् सिद्धम् ॥ केवलस्यभावः । ब्राह्मणादित्वात् ष्यञ् ॥

कैशिकम् । न । कैश्ये । केशसमूहे ॥ केशानांसमूहः । अचित्तहस्तिधेनो ष्ठक् ॥ पुं । शृङ्गाररसे ॥

कैशिकी । स्त्री । नाटकवृत्तिविशेषे ॥ यथा । भारती सात्त्वती कैशिक्यारभट्यौ च वृत्तयइति ॥

कैशोरम् । न । किशोरावस्थायाम् । दशवर्षानन्तर मापञ्चदशाब्दपर्यन्तावस्थायाम् ॥ कौमारं पञ्चमाब्दान्तं पौगण्डं दशमावधि । कैशोर मापञ्चदशादित्युक्तः ॥ किशोरस्यकर्म भावोवा । प्राणभृज्जातिवयोवचनोद्गात्रादिभ्योञ् ॥

कैश्यम् । न । कैशिके । केशवृन्दे ॥ केशानां समूहः । केशाश्वाभ्यांयञ्छावन्यतरस्याम् ॥

कोकः । पुं । चक्रवाके ॥ वृके ॥ ज्येष्ठ्याम् ॥ खर्ज्जूरीवृक्षे ॥ दर्दुरे ॥ विष्णौ ॥ कोकते । वृकआदाने । पचाद्यच् ॥

कोकडः । पुं । विलेशये मृगविशेषे । चमरपुच्छे । लोमशे । धूम्रवर्णके ॥ सम्मांसंश्वासानिलकासहरम् पित्तदाहकरञ्चेतिराजनिर्घण्टः ॥

कोकदेवः । पुं । कपोते ॥

कोकनदम् । न । रक्तकुमुदे ॥ रक्तपङ्कजे ॥ कोकाँश्चक्रान् नदति । णदअव्यक्तेशब्दे । अन्तर्भावितण्यर्थः । मूलविभुजादित्वात् कः ॥

कोकनदच्छविः । पुं । शोणे । ईषद्रक्ते । रक्तोत्पलाभे ॥ त्रि । नदति ॥ कोकनदं रक्तोत्पलम् तद्विव छवि र्यस्य ॥

कोकबन्धुः । पुं । सूर्ये ॥ कोकस्यबन्धुरिव ॥

कोकाशः । पुं । समष्ठिले क्षुपविशेषे ॥

कोकाहः । पुं । श्वेताश्वे । कर्के ॥ काकाह इतिक्वचित्पाठः ॥

कोकिलः । पुं । पिके । वनप्रिये । ताम्राक्षे । मधुगायने ॥ अङ्गारे ॥ इति त्रिकाण्डशेषः । कोकते । वृकआदाने । सलिकल्यनिमहिभडिभण्डिशण्डिपिण्डितुण्डिकुकिभूभ्यइलच् ॥

कोकिला । स्त्री । पिकभार्यायाम् ॥ अजादित्वाट्टाप् ॥

कोकिलाक्षः । पुं । तालमखाना इति प्रसिद्धे वस्तुनि । इक्षुगन्धायाम् ॥ कोकिलोऽक्षियस्य । कोकिलशब्दः कोकिलाक्षसदृशे लाक्षणिकः । अक्ष्णोदर्शनादित्यच् ॥

कोकिलावासः । पुं । आम्रवृक्षे ॥

कोकिलेक्षुः । पुं । कृष्णवर्णेक्षौ ॥

कोकिलेष्टा । स्त्री । महाजम्ब्वाम् ॥

कोकिलोत्सवः । पुं । आम्रवृक्षे ॥

कोङ्कः । पुं । देशविशेषे ॥

कोङ्कणः । पुं । कोकन इतिप्रसिद्धे देशे ॥ अथाभ्यङ्गं समारभ्य कोटिदेशस्य मध्यगे । समुद्रप्रान्तदेशोऽपि कोङ्कणः परिकीर्त्तितः ॥ न । शस्त्रभेदे ॥

कोङ्कणासुतः । पुं । परशुरामे ॥

कोचः । पुं । सङ्करजातिविशेषे ॥ स तु मांसच्छेदिगर्भे तीवरस्यौरसजातः । इतिब्रह्मवैवर्त्तपुराणम् ॥

कोजागरः । पुं । आश्विनपौर्णमास्याम् । भूतपूर्णिमायाम् । कौमुद्याम् ॥

कोठः । पुं । दुर्गे । कुटे । गढ इति भाषा ॥ कुटनम् । कुट० । भावे घञ् ॥

कोटकः । पुं । घरामि राज इति भाषा प्रसिद्धे गृहकारके ॥ स तु कुवकार्यां गर्भे अट्टालिकाकारस्यौरसजातः ॥ इति ब्रह्मवैवर्त्तपुराणम् ॥

कोटरः । पुं । न । वृक्षस्थितगह्वरे । निष्कुहे ॥ कोटं राति । रा० । आत इतिकः ॥

कोटवी । स्त्री । चण्डिकायाम् । दुर्गायाम् ॥ नग्निकाम् । विवसनायांस्त्रियाम् ॥ कोटं याति । या० । आतोनुपेतिकः ॥ गौ० ङीष् ॥

कोटिः । स्त्री । धनुषोऽग्रभागे ॥ अस्त्रादेरग्रभागे ॥ परीक्षकपरिकल्पितनिर्णयनिरूपणीये । प्रावादुकशास्त्रनिर्णयान्ते ॥ उत्कर्षे । प्रकर्षे ॥ दशप्रयुते । शतलक्षसङ्ख्यायाम् । १००००००० ॥ पिड्गशाक इति गौड प्रसिद्ध शाके । पृक्कायाम् ॥ कूटयतेऽनया वा । कूट अप्रदाने । चु० । अच इः ॥ कोटयति कोट्यते वा । कुट कौटिल्ये । इः ॥ कुट्यते वा । इजादिभ्य इतीन् । सर्वधातुभ्य इतीन् वा । वा० गुणः ॥

कोटिकः । पुं । शक्रगोपकीटे ॥

कोटिजित् । पुं । कालिदासे । मेधारुद्रे ॥

कोटिपात्रः । पुं । केनिपातके । अरित्रे इति हेमचन्द्रः ॥

कोटिरः । पुं । नकुले ॥ शक्रे । इन्द्रे ॥ इन्द्रगोपकीटे ॥

कोटिवर्षम् । न । बाणासुरपुरे ॥

कोटिवर्षा । स्त्री । पिड्गशाक इति गौडप्रसिद्ध पृक्कायाम् । आसारक इति भाषा ॥ कोटिभिरग्रैर्वर्षति । मधु । वृष सेचने । अच् ॥

कोटिशः । पुं । लोष्टभेदने । हेंगा इति भाषा ॥ कोटिना अग्रेण श्यति । शो तनूकरणे । सुपीतिकः ॥ कोटिर

स्यात्रीति वा । लोमादित्वात् श: ॥

कोटिश४ । स । कोटाको टौ ॥

कोटीर: । पुं । किरीटे ॥ जटायाम् ॥

कोटीवर्षम् । न । वाणासुरपुरे ॥

कोटीश: । पुं । कोटिशे ॥

कोट्ट: । पुं । पुरस्य दुर्गे । राजधान्याम् ॥ न । दुर्गे । किल्ला गढ इतिभाषा ॥ कुट्टच्छेदनभर्त्सनयो: अच् ॥

कोट्टवी । स्त्री । मुक्तकेश्याम् नग्नायां स्त्रियि ॥ यास्ववासामुक्तकेशी कोट्टवीनम्निकाचसेतिजटाधर: ॥ दुर्गायाम् ॥ वाणासुरमातरि ॥ कुट्टनम् । कुट्ट० । घञ् । वा० गुणाभाव: । कोट्टंवाति । वा०। आत इति क: । गौरादित्वात् ङीष् ॥

कोट्टवीपुरम् । न । वाणासुरपुरे ॥ कोट्ट्या:पुरम् ॥

कोट्टार: । पुं । नागरे ॥ कूपे ॥ पुष्करिण्या: पाटके ॥ कुट्यते । कुट्टच्छेदने प्रतापनेवा । वा० आरन् गुणश्च ॥

कोठ: । पुं । चक्राकारे कुष्ठरोगे । मण्डलके । त्वग्दोषे ॥ अस्यलक्षणम् । असम्यग्वमनोदीर्णपित्तश्लेष्मविनिग्रहै: । मण्डलानि सकण्डूनि रागवन्ति बहूनि च ॥ उत्कोठ: सानुबन्धश्च कोठ इत्यभिधीयतेइति ॥ अन्यच्च । वरटीदष्टनिकाश: कण्डूमान् लोहितोऽस्रकफपित्तात् । क्षणिकोर्त्पादविनाश: कोठ इति निगद्यते तज्ज्ञैरिति ॥ कुठति । कुठिप्रतिघाते । अच् । आगमशास्त्रस्यानित्यत्वान्नुम् ॥

कोठर: । पुं । अङ्कोठवृक्षे ॥

कोठरपुष्पी । स्त्री । वृद्धदारके ॥

कोण: । पुं । वाद्यप्रभेदे ॥ वीणादीनां वादने । येन धनुषाकृतिना वीणादिर्वाद्यते तस्मिन् । नेपालभाषया गजा इति ख्याते वाद्यवादनकाष्ठे । वाजानेकीलकडी इति भाषा ॥ गृहादीनामेकदेशे । कोंना इतिभाषा ॥ अस्रौ । अस्त्रादीनामग्रभागे । पाल्याम् ॥ लगुडे ॥ मङ्गलग्रहे ॥ भौमे ॥ द्वयोर्दिशोर्मध्यभागे । विदिशि ॥ लग्नान्नवमपञ्चमयो: ॥ शनौ ॥ कुण्यते ऽनेन । कुणशब्दोपकरणयो: । हलश्चेति घञ् । कुणत्यनेनवा । कर्त्तर्य्यप् ॥

कोणकुण: । पुं । उत्कुणे । उद्दंशे । उडुस खटमल मङ्कुण इत्यादिभाषाप्रसिद्धे मत्कुणे

कोथ: । पुं । कथे इति गौड भाषा प्रसिद्धे नेत्ररोगविशेषे ॥ त्रि । मथिते ॥ शटिते ॥ यथा । मांसकोथ: मांसगलनमिति ॥

कोदण्डः । पुं । भ्रुवि । भ्रूलतायाम् ॥ न । चापे । धनुषि ॥ पुं । न । नीवृद्विशेषे ॥ कोटति । कुटकौटिल्ये । बा० अण्डन् । पृषोदरादिः ॥ कौतेर्विच् । कोर्दण्डोऽस्यवा ॥

कोद्रवः । पुं । धान्यप्रभेदे । कोरदूषे । कोदो इति भाषा ॥ कोद्रवो वातलो ग्राही हिमःपित्तकफापहः ॥ कौतिशब्दतेवा । कुशब्दे कुङ्शब्दे वा । विच् । द्रवति । द्रुगतौ । अच् । कोश्चासौ द्रवश्च ॥ केन वायुना द्रवतीति वा । पृ० ॥

कोपः । पुं । क्रोधे ॥ अपकारिनिवृत्त्युपायभूतः शास्त्रे । यथा । अपकारिणि चेत् कोपः कोपे कोपः कथं न हि । धर्मार्थकाममोक्षाणां प्रसह्य परिपन्थिनीति ॥ अपिच । रिपौ बन्धौ स्वदेहे च समैकात्म्यं प्रपश्यतः । विवेकिनः कुतःकोपः स्वदेहावयवेष्विवेति ॥ कोपनम् । कुपक्रोधे । घञ् ॥

कोपनः । त्रि । कोपविशिष्टे । क्रोधिनि ॥ कुप्यति तच्छीलः । क्रुधमण्डार्थेभ्यश्चेतियुच् ॥

कोपनकः । पुं । चोरनामगन्धद्रव्ये ॥

कोपना । स्त्री । कोपवत्यांस्त्रियाम् । भामिन्याम् ॥ कुप्यतितच्छीला । युजन्ताट्टाप् ॥

कोपलता । स्त्री । कर्णस्फोटायांलतायाम् । चित्रपर्ण्याम् । त्रिपुटायाम् ॥

कोपितः । त्रि । क्रोधमापिते । सञ्जातकोपे ॥ ता०इतच् ॥

कोपी । पुं । जलपारावते ॥ त्रि । क्रोधने ॥ अवश्यङ्कुप्यति । कुपक्रोधे । आवश्यकेतिणिनिः ॥

कोपोपायः । पुं । दण्डे ॥ कोपजन्यउपायः ॥

कोमलम् । न । जले ॥ त्रि । अकठिने । मृदौ । मृदुले ॥ मनोज्ञे ॥ काम्यते । कमुकान्तौ । बा० कलच् । अत उत्वम् ॥ कौतिवा । कुशब्दे । वृषा० कलः तस्यमुट् । बा० गुणः ॥

कोमलकम् । न । कोमलार्थे ॥ मृणाले ॥

कोमलवल्कली । स्त्री । लवल्याम् ॥

कोमला । स्त्री । चीरिकायाम् ॥ वृत्त्यनुप्रासघटकवृत्तिभेदे ॥

कोमासिका । स्त्री । जालिकायाम् । फलकीजाली इतिभाषा ॥

कोयष्टिः । पुं । जलकुक्कुभे खगे ॥ कं जलं यष्टिरिवास्य । पृ० ॥

कोयष्टिकः । पुं । कोँडापाखी इतिगौडभाषाप्रसिद्धे टिट्टिभखगे ॥ स्वार्थे कन् ॥

कोरकः । पुं । न । कलिकायाम् । कुड्मले ॥ त्रिकारकोरकाणीतिमाघः

। कोरकोऽस्त्री कुड्मले स्यात् कक्कोलकमृणालयोरिति मेदिनिकरः । कोरकस्तु कुड्मले स्यादिति हेमोऽनेकार्थे । तथाच कलिकाकोरकः पुमानित्यमरस्य प्रमादः । प्रायिकाभिप्रायो वा ॥ कक्कोलके ॥ मृणाले ॥ चोरनामगन्धद्रव्ये ॥ कुर्य्यते । कुर शब्देतारे । कृ०वुन् ॥ यद्वा । कोलति । कुलसंस्त्याने । ण्वुल् । रलयोरैक्यम् ॥

कोरङ्गी । स्त्री । सूक्ष्मैलायाम् ॥ पिप्पल्याम् ॥ कुरति । कुर० । बाहुलकादङ्गच् । गौरादि ङीष् ॥

कोरदूषः । पुं । कोद्रवे ॥ कोरं दूषयति । दुष वैकृत्ये । णिजन्तः । कर्मण्यण् ॥

कोलः । पुं । अङ्कपाल्याम् ॥ शनौ ॥ चित्रे । चीता इतिभाषा ॥ वराहे । शूकरे ॥ उत्सङ्गे । क्रोडे । भुजान्तरे ॥ डौंगा डोंगो इतिच भाषाप्रसिद्धे । प्लवे । भेलके । अल्पनौकायाम् । उडुपे ॥ अस्त्रविशेषे । टङ्कद यमाने ॥ वर्णसङ्करजातिविशेषे । स तु लेटात् तीवरकन्यायां जातः । इति ब्रह्मवैवर्त्तपुराणम् ॥ श्मश्रुधारिणि म्लेच्छजातिविशेषे ॥ स च पूर्वं क्षत्रिय आसीत् सगरेणासौ वेदयागादावनधिकारीकृतः ॥ इति हलायुधः ॥ देशविशेषे ॥ न । चव्ये ॥ मरिचे ॥ तोलकपरिमाणे ॥ बदरे । कोलफले ॥ कोल्याःफलम् । अण् लुकौ । लुक् तद्धितलुकीति ङीषो लुक् ॥ सौवीरा लघु सम्पक्वं मधुरं कोलमुच्यते । कोलन्तु बदरं ग्राहि रुच्यमुष्णञ्च वातहृत् । कफपित्तकरञ्चापि गुरु सारकमीरितम् ॥ कोलति । कुलसंस्त्याने । ज्वलितीतिणः ॥ यद्वा । कोलतिपीनत्वात् । अच् ॥ यद्वा । कोलन्त्यङ्गान्यत्र । हलश्चेतिघञ् ॥

कोलकः । पुं । अङ्कोठवृक्षे ॥ बहुवारवृक्षे ॥ न । काँकला इतिगौडभाषाप्रसिद्धे गन्धद्रव्यविशेषे । कक्कोले ॥ मरिचे ॥ कोलति । कुल० । ण्वुल् । कृशादित्वाद्वुन्वा ॥

कोलकन्दः । पुं । महाकन्दविशेषे । कृमिघ्ने । पुटकन्दे ॥

कोलकर्कटिका । स्त्री । मधुखर्ज्जूरिकायाम् ॥

कोलदलम् । न । नखीनामगन्धद्रव्ये ॥ कोलस्य बदर्या इव दलम् ॥

कोलनासिका । स्त्री । वङ्कुलीवृक्षे ॥

कोलपुच्छः । पुं । कङ्कपक्षिणि ॥

कोलमूलम् । न । पिप्पलीमूले ॥

कोलमकः । पुं । मीखायः काये । तस्नीर्षीने अलाबूदगडककुभसमुद्राये ॥ कोलति । कुल० । बाहुलकादच् । ततः संज्ञायां कन् । खोवृक्ष मध्यः ॥

कोलवल्ली । स्त्री । बशिरे । करिपिप्पल्याम् । कोलद्ववल्ली तत्तुल्यरोमत्वात् ॥

कोलवालुकम् । न । कक्कुष्ठे ॥

कोलशिम्बिः । स्त्री । आलकुशीति गौडभाषाप्रसिद्धे लताविशेषे । शूकरपादिकायाम् । कोलशिम्बिः समीरघ्नीगुर्व्युष्णा कफपित्तकृत् । शुष्कासिसादकृद्वल्या बचिकृद्दुविट् गुरुः ॥

कोला । स्त्री । पिप्पल्याम् ॥ चव्यभेषजे ॥ कोलिद्रुमे ॥ सुरथस्य राजधान्यन्तरे ॥ अस्त्रविशेषे ॥ कोलति । कुल० । ज्वलितीतिगणः । पचाद्यच्‌ । टाप् ॥

कोलाञ्चः । पुं । देशविशेषे ॥

कोलापुरम् । न । दक्षिणदेशप्रसिद्धे लक्ष्मीदेव्याः स्थानविशेषे ॥

कोलाविध्वंसी । पुं । कोलावासिनि ॥ कोलां विध्वंसितुं शीलमस्य । विशब्देन धातोरन्यार्थं करणम् ॥ पर्वतवासिनिम्लेच्छ विशेषे ॥ एवंपालयतकासको च्छाः पर्वतवासिनः ।

कोलाविध्वंसिनः प्रांशाः पृथ्वीग्रहणात्पराइति देवीभागवतोक्तेः । अत्र नामैकदेशेनामग्रहणमितिन्यायात् कोलाशब्दः कोलाहल वाचकः । तथाचकोलाहलेनान्यायेनैव प्रचुराथ्यविध्वंसनशीलाः मतयुद्धमीथ्यव बन्निनद्दृश्यइति भागवत व्याख्यानेनीलकण्ठश्चैवः ॥ यद्वा । कोलां काञ्चित् सुरथस्य राजधानीं विध्वंसितुमुपमर्दितुं शीलमस्य णिनिः ॥

कोलाहलः । पुं । कलकले । बहुविधदूरगाव्यक्तध्वनौ ॥ कुल० । कोलनं कोलः एकीभावः तमाहलति । हलविलेखने । अच् ॥ गिरिवि० ॥

कोलिः । पुं । स्त्री बदर्याम् ॥ कोलति । कुल० । इन् ॥

कोली । स्त्री । बदर्य्याम् । बेर इति प्रसिद्धे वृक्षे ॥ कोलति घनीभवति । कुल० । अच् । गौ० ङीष् ॥

कोविदः । पुं । धीरे । पण्डिते । विदुषि ॥ विवेकिनि ॥ कौति धर्मादि । कुशब्दे । कवते वा । कुङ्शब्दे । विच् । गुणः । कोर्वेदस्य विदो वेत्ता । इगुपधेतिकः ॥ कवि वेदे विदा यस्य वा ॥

कोविदारः । पुं । रक्तकाञ्चनारे । चमरिके । कचनार इति भाषा ॥ को

विदारकलिकातिकोमला नकसिद तिक्ततैलपाचिता । हिङ्गुवासवसुवासवासिता केनवारमुखिताऽति लेोभदा ॥ कामनारः कषायःस्यात् कुष्ठः शीतकरो लघुः । कुष्ठः पित्ताहन् प्रदरग्रहणीचवकासनुत् ॥ कुम् भूमिं विदृणाति । दृ विदारणे । कर्मण्यण् । पृषोदरादिः ॥

कोशः । पुं । न । कुड्मले ॥ चषके । पानपात्रे ॥ दिव्ये ॥ खड्गपिधाने ॥ जातिकोषे । जायफल इति भाषा ॥ अर्थसङ्घाते । अर्थचये ॥ पेश्याम् । अण्डे ॥ अण्डकोषे ॥ शब्दादिसङ्ग्रहे ॥ योनौ ॥ शिम्बायाम् ॥ गोपनगृहे । गुप्तिस्थाने ॥ हिरण्यादिनिःक्षेपाधारे । मञ्जूषायाम् ॥ आच्छादके ॥ अन्नमयप्राणमयमनोमयविज्ञानमयानन्दमयेष्वात्मनः शरीरेषु ॥ पनसादिफलस्याभ्यन्तरावयवे । कोआ इति भाषा ॥ शब्दान्तरसंयोगे गोलकशब्द वाच्यं यथा कुन्तकोशः नेत्रकोशः इति ॥ कुश्यते । कुश संश्लेषणे । अकर्त्तरिचेतिघञ् ॥ अकुप्ये । हिरण्ये । कृताकृतयोर्हेमरूप्ययोः ॥

कोशकारः । पुं । कृमिभार इति प्रसिद्धे क्षुविशेषे पश्चात्क्षणुयाम् मूर्द्धन्यमध्ये ॥ कोशं करोति । कर्मण्यण् ॥

कोशकृत् । पुं । कोषकाराख्ये इक्षुभेदे ॥

कोशफलम् । न । कक्कोले ॥ कोशे फलमस्य ॥

कोशफला । स्त्री । त्रपुष्याम् ॥ महाकोशातक्याम् ॥

कोशलः । पुं । अयोध्यायाम् । सरयूकूले निविष्टे जनपदविशेषे ॥ कुश्यति । कुशसंश्लेषणे । वेषदेवकते लाबकादयः । वृषादित्वात् कलः । वाकुलकादेः गुणः ॥

कोशला । स्त्री । अयोध्यानगर्याम् । साकेते ॥ टाप् ॥

कोशलात्मजा । स्त्री । श्रीरामचन्द्रस्य मातरि । कौसल्यायाम् ॥ इति शब्दरत्नावली ॥

कोशलिकम् । न । घूस इति प्रसिद्धे उत्कोचे ॥ इति हेमचन्द्रः ॥

कोशस्थितः । पुं । कोशस्थे जलचरादौ गणे ॥

कोशाङ्गम् । न । वृक्षविशेषे । वहुमूले । इत्कटे ॥ इतिशब्दावली ॥

कोशातकः । पुं । कठे ॥ कोशमतति । अतः० । क्वुन् ॥

कोशातकी । पुं । वाणिज्ये ॥ वणिजि॥

[illegible]काधीना इति विश्वः ॥

[illegible]तिका । स्त्री । पटोलिकाम् ॥ कोष [illegible] ता [illegible] इति प्रसिद्धे शाके ॥ तत्पर्यायः प्रकारस्तु । कोषातकी बल्लिभवा ऽप्यपन्नश्वा [illegible]युक्ताः सु [illegible]तेन संस्कृता: सम्मार्जिताः [illegible] [illegible] [illegible]तिक्ष्यावद्दुहृद्धि दायका इति ॥ तत्फले ॥ [illegible] [illegible] [illegible]त्ययस्यलुक् । [illegible] ॥

कोषाग्रः । पुं । कोषाम इति गौड [illegible]प्रसिद्धे [illegible]विशेषे । सु [illegible] । [illegible] । [illegible] ॥ को [illegible] [illegible]कफा [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]म्लो [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥

को[illegible] । स्त्री । [illegible] ॥

[illegible] । [illegible]म् । पादरक्षार्थ । [illegible] । [illegible] ॥ पानदाचे ॥ [illegible] । [illegible] ॥ [illegible]विधाने ॥ [illegible]विशेषे ॥ [illegible]समूहे ॥ यथा । कु [illegible] पितृपैतामहो- [illegible] । धर्मार्जितो[illegible] कोषः [illegible] ॥ धर्मे हृतो तथा [illegible] [illegible] ॥

[illegible] । [illegible] । [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ॥ [illegible]त्यामम् । पञ्चिकाम् ॥ कुषति [illegible] [illegible] वक्कुयते वा । कुषनिष्कर्षे । [illegible] [illegible] ॥ [illegible] ॥ योनौ ॥ कृताकृतस्वर्ण[illegible]: । [illegible] । [illegible] ॥ [illegible] ॥ [illegible]गारे ॥ पनसादि[illegible] [illegible] ॥ [illegible]मर्यादिषु ॥ [illegible] [illegible] ॥ [illegible]संयोगे [illegible] [illegible]कोयम् । यथा । [illegible] [illegible] ॥

[illegible] । पुं । [illegible] ॥ [illegible] ॥

कोषकारः । पुं । कुषारि इति गौड [illegible] प्रसिद्धे इक्षुविशेषे ॥ कोषका [illegible] [illegible] [illegible] ॥ गुटिपोका इति गौ॰ प्रसिद्धे त [illegible] ॥ [illegible] [illegible] [illegible] ॥ [illegible] ॥ कोष करोति । [illegible] ॥

कोषकृत् । पुं । सारसखगे ॥

कोषदानम् । न । [illegible] [illegible] [illegible] विशेषे ॥

[illegible] ॥ [illegible] । पुं । [illegible] ॥

न । कर्पूरतुल्यगन्धद्रव्यविशेषे । कक्कोले ॥ कोषे फलमस्य ॥

कोषफला । स्त्री । पीतघोषायाम् ॥

कोषवृद्धिः । स्त्री । अर्थोघवृद्धौ ॥ कुरण्डे ॥

कोषशायिका । स्त्री । क्षुरिकायाम् ॥

कोषस्थः । पुं । जलचरजीवविशेषाणाङ्गणे ॥ यथा । शङ्खः शङ्खनकश्चापि शुक्तिशम्बूककर्कटाः । जीवा एवंविधाश्चान्ये कोषस्थाः परिकीर्त्तिता इति ॥ कोषस्थामधुराः स्निग्धाः पित्तवातहरा हिमाः । बृंहणा बहुवर्चस्का वृष्या श्च बलवर्द्धना इति ॥

कोषातकः । पुं । वृचे । केशे ॥ कठे ॥ कोषमतति । अत० । क्कुन् ॥

कोषातकी । स्त्री । श्वेतघोषे । घोषके ॥ ज्योत्स्निकायाम् ॥ पटोल्याम् ॥ कोषमतति । अत० । क्कुन् । गौरादित्वान् ङीष् ॥

कोषाम्रम् । न । केश्रोडा इतिगौड भाषाप्रसिद्धे फलविशेषे ॥ अस्यगुणाः । कफवायुनाशित्वम् अग्निदीपनत्वम् मलवद्धताकारित्वञ्चेति ॥

कोषी । पुं । आम्रवृक्षे ॥

कोषी । स्त्री । पादुकायाम् ॥

कोष्ठः । पुं । कुसूले ॥ गृहमध्ये ॥ कुक्षे सध्ये ॥ यथा । स्थानान्यामाग्नि पक्वानां मूत्रस्य रुधिरस्य च । हृदुण्डुकः पुप्फुसश्च कोष्ठ इत्यभिधीयते इति ॥ त्रि । आत्मीये । निजे ॥ कुष्यते । कुष० । उषिकुषिगार्त्तिभ्यस्थन्निति थन् ॥

कोष्ठाकः । पुं । पर्वतान्तरे ॥

कोष्ठागारम् । न । धान्यादिकोष्ठके । कोठार इतिभाषा ॥

कोष्णम् । न । ईषदुष्णे । मन्दोष्णे ॥ त्रि । तद्वति ॥ ईषदुष्णाद् कोष्णम् । ईषदर्थइतिकादेशः ॥

कोसलः । पुं । सरयूतीरनिविष्टे जनपदविशेषे । अयोध्यानगर्याम् ॥ कुस्यति । कुससंश्लेषणे । दृन्त्याकोनिर्बिबादः । बाहुलकात् कलप्रत्ययोगुणश्च ॥ यद्वा । कौशृङ्खिन्यां सलति गच्छति । सलगतौ । पचाद्यच् । पृषोदरादित्वात् कुशब्दस्यगुणः ॥

कोहलः । पुं । वाद्यप्रभेदे ॥ नाट्यशास्त्रप्रवक्तरिमुनिविशेषे ॥ मद्ये इति हेमचन्द्रः ॥

कौकृत्यम् । न । अनुतापे ॥ अयुक्तकरणे ॥

कौक्कुटिकः । पुं । दाम्भिके ॥ अदूरप्रेरितेचणे । भिक्षौ ॥ कुक्कुटीमायापादपातस्य । तोपश्यति । संज्ञायां ललाटकुक्कुट्यौपश्यतीतिठक् । कु

कुटीशब्देन तत्पातार्थः स्वल्पदेशो लक्ष्यते । सन्न्यासीहि कीटादिवध भीत्या पादविक्षेपपर्य्याप्तदेशपर्यन्त मेव चक्षुः संयम्य गच्छति ॥

कौक्कुटिकन्दलः । पुं । बोडासाँप इति गौडप्रसिद्धे सर्पविशेषे । भाण्डपुष्पे ॥ इतित्रिकाण्डशेषः ॥

कौक्षः । त्रि । कुक्षौ भवे ॥ तत्रभवः इत्यण् ॥

[illegible]यकः । पुं । असौ । खड्गे ॥ कुक्षौ भवः । कुलकुक्षिग्रीवाभ्यः श्वास्यलङ्कारेष्विति ढकञ् ॥

कौङ्कः । पुं ।
कौङ्कणः । पुं । } कोकन इतिप्रसिद्धे कोङ्कणदेशे ॥
कौङ्किणः । पुं ।

कौटः । पुं । कुटजवृक्षे ॥ स्वतन्त्रे ॥

कौटजः । पुं । कुरैया इतिप्रसिद्धे वृक्षे । कुटजे ॥कूटोऽद्रिशृङ्गः सएवकौटः कौटेजायते स्म । सप्तम्यांजनेर्डः । न । कुटजफले ॥ कौटजन्तु लघु स्वादु मृदु ग्राहि च पित्तलम् । ज्वरहृद्रोगपित्तास्रमुदावर्त्तं स्रयूज्जित् ॥ कुटजकुसुमे ॥ तच्छाकप्रकारोयथा । काञ्जिकेन मधुरेण मद्गूर्तं स्वेदितः कुटजपुष्पगुलुच्छः । पाचितः सलवण लिखतैले याति हि क्षुरभीववहिमन्नम् ॥ कौटजं कुसुमं ग्राहि सुस्वादु मृदुशीतलम् । लघु हृद्रोगपित्तास्रगुदावर्त्तज्वरं हरेत् ॥

कौटतक्षः । पुं । स्वकर्मजीविनि स्वाधीने निजालयस्थे तक्षणि ॥ कुट्याम्भवः कौटः स्वतन्त्रः सचासौ तक्षा च । ग्रामकौटाभ्यांतक्ष्ण इतिटच् समासान्तः ॥

कौटल्यः । पुं । वात्स्यायनमुनौ ॥

कौटसाक्षी । पुं । मिथ्यासाक्षिणि ॥

कौटिकः । त्रि । खटीक इतिप्रसिद्धे मांसविक्रयजीविनि । वैतंसिके ॥ कूटेन मृगादिबन्धनयन्त्रेण चरति । चरतीतिठक् ॥

कौटिलिकः । पुं । व्याधे ॥ कर्मारे ॥ कुटिलिकया हरति मृगान् अङ्गारान्वा । अणकुटिलिकायाइत्यण् ॥

कौटिल्यम् । न । अपसरणे ॥ चाणक्यमुनौ ॥ कुटिलतायाम् ॥

कौडविकः । त्रि । कुडवपरिमितव्रीह्यादिवापयोग्ये क्षेत्रे ॥ कुडवस्यवापः । तस्यवापइतिठञ् ॥ पाचविशेषे ॥ कुडवंसम्भवति । सम्भवत्यवहरतिपचतीतिठञ् । कुडवंस्वस्मिन् समावेशयतीत्यर्थः । टिड्ढाणिञीपि कौडविकीब्राह्मणी । कुडवमुपसंहरतिपचति वेत्यर्थः ॥

[illegible] । पुं । [illegible] कु [illegible] [illegible] । [illegible]मी [illegible] ॥ यथा । कोयं [illegible] । [illegible] । [illegible] [illegible] कौ[illegible] । [illegible] ॥

[illegible] । पुं । [illegible] । [illegible] [illegible] ॥

कौष्ठिन्य: । पुं । मुनिविशेषे । [illegible] मुते । [illegible] [illegible] ॥ [illegible] [illegible] ॥ [illegible] ॥

कौतुकम् । क्ली । [illegible] गोत्साहे । कुतूहले । उत्सवे ॥ [illegible] ॥ [illegible] ॥ [illegible] ॥ पर [illegible] ॥ [illegible] । [illegible] । नीतादौ भोगकाले ॥ कुतू [illegible] [illegible] ।

कै० । [illegible] । उपपदत्वमा [illegible] । [illegible] इति ह्रस्व: । प्रमाद्यत् ॥ यथा । [illegible] ठञ् । [illegible] । [illegible] इति ह्रस्व: ॥

कौतूहलम् । क्ली । कुतूहलं । कौतुके [illegible] । [illegible] ॥ यथा । [illegible] । [illegible] । [illegible] । प्रमादयत् ॥ [illegible]

[illegible] ॥

कौन्तेय: । पुं । [illegible] ॥ [illegible] [illegible] ॥

कौद्दालीकः । पुं । [illegible] [illegible] ॥ [illegible] ॥

कौद्दालिकम् । क्ली । [illegible] ॥

कौद्रवीण: । त्रि । [illegible] ॥ [illegible] [illegible] । [illegible] [illegible] ॥

कौन्तिक: । त्रि । [illegible] । [illegible] । [illegible] ॥ [illegible] [illegible] मितिठक् ॥

कौन्ती । स्त्री । रेणुकायाम् । [illegible] ॥ [illegible] [illegible] षुभवा । [illegible] । [illegible] ॥

कौन्सिक: । पुं । [illegible] [illegible] ॥ [illegible] ॥ [illegible] ॥

कौपम् । क्ली । कूपोदके ॥ [illegible] [illegible] । गम्भीरे [illegible] । [illegible] ॥ [illegible] ॥ [illegible] [illegible] । [illegible] ॥

कौपीनम् । क्ली । [illegible] ॥ [illegible] [illegible] [illegible] ॥ [illegible] [illegible]

[illegible]मागम् । तत्साधनत्वात् तत्कोप्य [illegible] पुरुषचिह्नम् अपि कौपीनम् । तत् [illegible] तदाच्छादकम् अपि कौपीनम् । पाणीनकौपीने अधू[illegible] कार्षेयोरिति साधु । [illegible] र्थे [illegible] । [illegible] ॥

कौमारम् । न । [illegible] कौमाराख्यायाम् । [illegible] ॥ कौमारम्व [illegible] ॥ कुमारस्य कर्म भावो वा । [illegible] ॥ [illegible] मिसायाः [illegible] ॥ अतः [illegible] पत्यौ [illegible] मारकः । इति [illegible] विद्धि कौमारं प्राग्भवाद्धतः ॥ [illegible] । स्त्री ॥ [illegible] युवराजे । [illegible] भार्या ॥ [illegible] ॥ [illegible] पतिः कुमारीं पतिरुपपन्नः । कौ[illegible] इति [illegible] ॥

कौमारभृत्यम् । न । वैद्यविद्याङ्गविशेषे ॥ [illegible] । कुमारभरणधात्रीक्षीरदोषसंशोधनार्थं दुष्टस्तन्यग्रहसमुत्थानां च व्याधीनां [illegible] तन्त्रम् ॥

कौमारी । स्त्री । [illegible] ।

कार्त्तिकेय शक्तौ ॥ वाराहीमते ॥ भार्यायाम् ॥ अपूर्वपतिः कुमारी पतिमुपपन्ना । कौमारापूर्ववचनेष्विति प्रथमाक्षात् स्वार्थे अण् प्रत्ययेन साधुः ॥

कौमुदः । पुं । कार्त्तिकमासे ॥

कौमुदिका । स्त्री । उमासखीविशेषे ॥

कौमुदी । स्त्री । ज्योत्स्नायाम् । प्रकाशिकायाम् ॥ आश्वयुज्यां पूर्णिमायाम् ॥ कुमुदानामियम् । तस्येदमित्यण्टिड्ढेति ङीप् ॥ कार्त्तिक्याम् । कार्त्तिकोत्सवे ॥ [illegible] तस्मै [illegible] ततोऽधमम् । [illegible] [illegible] सा कौमुदी स्मृता ॥ कौ मोदन्ते जना यस्यां नानाभावैः परस्परम् । हृष्टा तुष्टाः सुखापन्नास्तेन सा कौमुदी स्मृता ॥

कौमुदीचारः । पुं । न । कौमुदाद्यारम्भिमायाम् । [illegible] ॥

कौमुदीपतिः । पुं । शशी ॥ कौमुदाः पतिः ॥

कौमुदीवृक्षः । पुं । दीपवृक्षे । दीअट इति भाषा ॥

कौमोदकी । स्त्री । विष्णोर्गदायाम् ॥ कोः पृथिव्याः मोदकः पालकस्तस्य कुमोदकस्य विष्णोः इयम् । अण् । ङीप् ॥

कौमोदी । स्त्री । कौमोदकी गदा ॥

कौरवः । पुं । कुरुराजसन्ततौ । धृतराष्ट्रादिषु । पाण्डवेषु च ॥ पाण्डोः कुरुवंशजत्वात् । कुरोरयम् । कञ्चादिभ्यश्चेत्यण् ॥

कौरवकः । पुं । कौरवे ॥ कुरुषु भवः कुरोरयं वा । विभाषा कुरुयुगन्धराभ्यामिति वुञ् ॥

कौरव्यः । पुं । कौरवे ॥ कुरोरपत्ये । कौरव्यः कौरव्यौ कौरवाः ब्राह्मणाः । कुर्वादिभ्यो ण्यः ॥ क्षत्रियेतु । कुरुनादिभ्यो ण्य इति ण्ये कृते तद्राजस्य बहुषु तेनैवास्त्रियामिति लुक्त्वे कृते कौरव्यः कौरव्यौ कुरवः इति बोध्यम् ॥

कौर्पः । पुं । }
कौर्प्यास्यः । पुं । } वृश्चिकराशौ ॥

कौलः । त्रि । मान्त्रिके । सत्कुलोत्पन्ने । कुलीने ॥ शिववीरपशुभावास्मिते दिव्यभावरते । कुलाचाररते । ब्रह्मविदि ॥ यथा । दिव्यभावरतः कौलः सर्वत्र समदर्शक इति ॥ अपि च । पशो वेत्ता स्वधर्मज्ञः पशुरेव कसंयमः । वीरो स्वधर्मनुवीरः कौलो ब्रह्मपरिज्ञानेऽधिक इत्यधानी कुलस्यम् ॥ कुलेभवः । अण् ॥

कौलटिनेयः । पुं । स्त्री । कौलटेये । सतीभिक्षुक्याः सुते । सती या भिक्षार्थं गेहाद्गेहमटत्याः पुत्रे ॥ कुलटाया अपत्यम् । कुलटाया वेतीनङ् । स्त्रीभ्योढक् ॥

कौलटेयः । पुं । स्त्री । कौलटिनेये । सतीभिक्षुकीपुत्रे ॥ असतीपुत्रे । वान्धकिनेये । बन्धुले ॥ कुलटायाः अपत्यम् । स्त्रीभ्योढक् ॥

कौलटेरः । पुं । असतीसुते । वान्धकिनेये । कौलटेये ॥ कुलटायाः अपत्यम् । क्षुद्राभ्योवेति ढ्रक् । अधर्मेण मोक्षणीमावि क्षुद्रा ॥

कौलत्थः । त्रि । कुलत्थसम्बन्धिनि रसादौ ॥ कुलत्थस्यायम् । तस्येदमित्यण् ॥ कुलत्थैः संस्कृते ॥ कुलत्थकोपधादण् ॥

कौलत्थीनम् । त्रि । कुलत्थोद्भवक्षेत्रे ॥ कुलत्थानाम्भवनं क्षेत्रम् धान्यानाम्भवने क्षेत्रेखञिति खञ् ॥

कौलवः । पुं । ववादिषु तृतीयकरणे ॥ तत्र जातस्य फलं यथा । धार्म्मो विनीतो नितरां स्वतन्त्रः प्रागल्भ्ययुक्तोऽथ मनुजो महौजाः । सुसम्मतः स्यात् विदुषां कृतघ्नश्चेन्मत् कौलवाख्ये करणं प्रसूतौ यदि ॥

कौलालकम् । त्रि । कुलालेन कृते ॥ कुलालादिभ्यो वुञ् ॥

कौलिकः । पुं । तन्तुवाये ॥ कुलमार्ग प्रवर्त्तके परमिवे ॥ यथा: कौलिक इतिश्रुते ॥ त्रि । कुलमार्गस्थे । ब्रह्मविदि ॥ पाषण्डे ॥ कुलपरम्परायाते ॥ यथा कौलिक धर्मएषः ॥

कौलीनम् । न । गुह्ये ॥ जन्ये । परीवादे । लोकापवादे ॥ अकार्ये । कुकर्मणि ॥ कुलीनत्वे ॥ अहिपशुपक्षिशुनां युधि । प्राणिद्यूते ॥ कुलीनस्य कर्मभावोवा । युवादित्वादण् ॥

कौलीन्यम् । न । कुलीनत्वे ॥

कौलीरा । स्त्री । कर्कटशृङ्ग्याम् ॥

कौलेयः । त्रि । कुलीने ॥ इतिद्विरूपो भरतस्य ॥

कौलेयकः । पुं । कुक्कुरे । शुनि ॥ कुलेभवः । कुलकुक्षिग्रीवाभ्यः श्वास्यलङ्कारेष्विति ढकञ् ॥ त्रि । कुलीने ॥ कुलस्यापत्यम् । अपूर्वपदादन्यतरस्यां यड्ढकञाविति ढकञ् ॥

कौल्माषीणम् । त्रि । कुल्माषोद्भवक्षेत्रे ॥ कुल्माषाणां भवनम् क्षेत्रम् । धान्यानामितिखञ् ॥

कौलः । त्रि । कुलीने ॥ इतिद्विरूपकोषः ॥

कौवलम् । न । कुवले । कोलिफले ॥

कौबेरम् । न । कुष्ठौषधौ ॥ त्रि । कुबेरसम्बन्धिनि तत्कार्येच ॥ कुबेरस्येदमित्यर्थेऽण् ॥

कौबेरी । स्त्री । मातृभेदे ॥ उत्तरदिशि ॥ कुबेरस्येयम् ॥ अणन्तात् ङीप् ॥

कौशम् । न । कान्यकुब्जदेशे ॥

कौशलम् । न । क्रियायां नैपुण्ये । कुशलतायाम् ॥ यथा । कथातिकौशलः शान्तः कथातिकुशलः शुचिः । एकत्र कार्ये व्याख्यातु कावह्नौ कौशलं कवेः ॥ इत्यमरमतकटीका ॥ कुशलस्य कर्मभावो वा । युवाण् ॥

कौशलिका । स्त्री । प्राभृते । उपायने ॥ कुशलप्रश्ने ॥

कौशली । स्त्री । कुशलप्रश्ने ॥ प्राभृते ॥

कौशलेयः । पुं । श्रीरामे । रघूत्तमे ॥

कौशल्यम् । न । कुशलतायाम् ॥ कुशलस्य कर्मभावो वा । ब्राह्मणादित्वात् ष्यञ् ॥ त्रि । कौशल्याभवे ॥

कौशल्या । स्त्री । राममातरि ॥ कुशलैव । स्वार्थे ष्यञ् ॥

कौशल्यायनिः । पुं । कौसल्यायने ॥

कौशल्येयः । पुं । सीतापतौ । श्रीरामे ॥ कौशल्याया अपत्ये ढक् ॥ मनोमयाद्दाम्नरे विमानमये कोषे ॥ कौशल्या सर्वार्थावबोधनसततमर्याबुद्धिस्तस्यामिव: ॥

कौशाम्बी । स्त्री । कुशाम्बनिर्मितायां

नगरभेदे। वत्सपत्तने ॥ कुशाम्बे
न निर्मिता। तेन निर्वृत्तमित्यण्।
ङीप्॥

कौशिकः। पुं। विश्वामित्रमुनौ ॥ कु
शिकस्यापत्यम् ऋष्यण्। गोत्राद्य
पत्येषु विहितस्याय ॥ कौशो भवो वा॥
अण्। ठञ्॥ नकुले॥ व्यालग्राहे
॥ गुग्गुलौ॥ शक्रे॥ कोशज्ञे॥ उलू
के॥ शृङ्गाररसे॥ मज्जनि॥ अश्व
कर्णवृक्षे॥

कौशिकप्रियः। पुं। रामचन्द्रे॥

कौशिकफलः। पुं। नारिकेले॥

कौशिका। स्त्री। नारिकेलफलनिर्मि
ते मद्यपात्रे॥ इति हेमचन्द्रः॥

कौशिकात्मजः। पुं। अर्जुने। पार्थे॥

कौशिकायुधम्। क्ली। इन्द्रचापे॥

कौशिकारातिः। पुं। काके॥

कौशिकी। स्त्री। चण्डिकायाम्॥
कोशान्निर्गता। तदुक्तम्। शरीर
कोशाद्यत्तस्याः पार्वत्या निःसृता
ऽम्बिका। कौशिकीति समस्तेषु
ततो लोकेषु गीयत इति पुराणका
ख्याद्याधुत्वम् ॥ तत्स्थाने ॥ नदी
विशेषे॥ नाट्यवृत्तौ ॥

कौशिकोचः। पुं। आक्षोटवृक्षे ॥

कौषीतकी। स्त्री। उपनिषद्भेदे॥
अगस्त्यमुनेर्भार्यायाम्। लोपामुद्रा
याम्॥

कौषीतकम्। न। ऋग्वेदीयब्राह्मणा
नुबन्धे ॥

कौषेयम्। त्रि। कृमिकोशोत्थवस्त्रादौ
। रेशमकपडा इति भाषा॥ कोशे
सम्भूतम्। कोशाड्ढञ्। कौशस्य वि
कारो वा। विकारे वा ढञ्॥

कौषिकः। पुं। कौशिकार्थेषु॥

कौषिकी। स्त्री। उमायाम्। नदी
विशेषे॥

कौसल्या। स्त्री। श्रीरामचन्द्रजनन्या
म्॥ कोसलस्य राज्ञो अपत्यं स्त्री।
वृद्धेत् कोसलाजादाञ्ञ्यङ्। इति
ञ्यङ्। यङश्चापिति चाप्॥ तत्र
निर्देशात् कौसल्याशब्दो दन्त्यसका
रवान्॥

कौसल्यानन्दनः। पुं। श्रीरामे॥ कौ
सल्याया नन्दनः॥

कौसल्यानन्दवर्द्धनः। पुं। श्रीरामच
न्द्रे॥ कौसल्यायाः आनन्दं वर्द्धयति
तच्छीलः। आनन्दोपपदाद्वृधेर्युन्
॥ कौसल्यानन्दवर्द्धनोऽप्यत्र॥

कौसल्यायनिः। पुं। श्रीरामे॥ कोस
लस्यापत्यम्। कौसल्यकार्मार्याभ्यां
चेति फिञ्। परमप्रकृतेरेवायमि
ष्यते। तदन्तस्य विकारविभक्तिर्नेष्य
ते स्यात्। अतः फिञ्। यतः कौसल्य

नियोगेन प्रकृतिरूपं निपात्यते ॥ कौसल्यादयस्त्वास्वयमध्या अपि-बोध्या: ॥

कौसीद्यम् । न । आलस्ये । तन्द्रायाम् ॥ कुसीदस्य भावे ॥

कौसुमम् । न । कुसुमाञ्जने । पुष्पाञ्जने ॥

कौसुम्भ: । पुं । अरण्यकुसुम्भे ॥ न । शाकविशेषे ॥ यथा । कौसुम्भं कोमलं शाकं कासमर्दविमर्दितम् । पाचितं तप्ततैले सौगिमन्धविमिश्रितम् ॥ कौसुम्भं कासजिच्छर्दं रूक्षमुष्णञ्च पित्तलम् । स्वादु मधुरं पाके लघु रुच्यं सरं हितमिति ॥ त्रि । कुसुमपुष्परागयुक्ते । कसुंभा कसूंभी इति भाषा ॥ कुसुम्भेन रक्तम् । तेन रक्तं रागादित्यण् ॥ तस्येदमित्यण् वा ॥

कौसृतिक: । त्रि । मायाकारे ॥ कुसृत्या चरति । ठक् ॥

कौस्तुभ: । पुं । विष्णोर्मणिप्रभेदे ॥ यथा । आत्मानमस्य जगतो निर्लिप्तमगुणामलम् । बिभर्त्ति कौस्तुभमणिस्वरूपं भगवान् हरिरिति विष्णुपुराणम् ॥ कुत्सितं स्तुभ्नाति व्याप्नोति इति कुस्तुभो ऽब्धि: । तत्र भव: । अण् ॥ कौ स्तोभते इति कुस्तुभो विष्णु: । ष्टुभस्तम्भे । मू० क: । तस्यायमिति वा ॥

कौस्तुभलक्षक: । पुं । विष्णौ ॥

कौस्तुभवक्षा: । पुं । पृश्निगर्भे । विष्णौ ॥

क्रकच: । पुं । ग्रन्थिलाख्यतरौ ॥ पुं । न । करपत्रे । करवत् करौत आरा इति भाषा ॥ योगविशेषे ॥ षष्ठ्यादितिथयो मन्दाद्विलोमं क्रकच: स्मृत: ॥ क्र० इति कचति । कचशब्दे । पचाद्यच् ॥

क्रकचच्छद: । पुं । केतकीवृक्षे ॥ क्रकचसदृशा छदा: यस्य स: ॥

क्रकचपत्र: । पुं । शाकवृक्षे ॥

क्रकचपात् । पुं । } कृकलासे ॥
क्रकचपाद: । पुं । }

क्रकचपृष्ठी । स्त्री । कवयी इति प्रसिद्धे मत्स्ये ॥

क्रकण: । पुं । कयार इति गौडभाषाप्रसिद्धे पक्षिविशेषे । कृकरे ॥ क्र इति कणति । कण० । अच् ॥

क्रकर: । पुं । करीरवृक्षे ॥ क्रकणे ॥ दीने ॥ क्रकचे ॥ क्र इति करोति । अच् ॥ क्र इति शब्दकरणशील: । कृञो हेतुताच्छील्येति ट: ॥

क्रतु: । पुं । यज्ञे । अग्निष्टोमादौ ॥ सोमसाध्ययागे । वृषध्वजे यज्ञे ॥ काम: क्रतु: कर्म जन्म येषामेव

क्रमोभवेत्। तथकामक्रत्वोरभेदमा शङ्क्याह । पुंसो या विषयापेक्षा स काम इति भण्यते ॥ स एव वर्द्धमान: सन् क्रतुत्वं प्रति पद्यते । रुचेरति शय: काम्ये विषये क्रतुरीर्यते इति ॥ सङ्कल्पे ॥ ब्रह्मण: कराज् जातेम रीच्याद्यन्तर्गते मुनिविशेषे ॥ अध्यवसाये । एवमेवनान्यथेत्य विचल प्रत्यये ॥ विश्वदेवविं० ॥ करोति क्रियते वा । कृञ:कतु: ॥ इन्द्रियेषु ॥

क्रतुच्छद: । पुं । वटुभेदे ॥

क्रतुदोषनुत् । पुं । प्राणायामे ॥ क्रतु शब्देनेन्द्रियाणि सङ्कल्पोक्षा तेषांदोषा: । विहिताननुष्ठाननिषिद्धाचरणाकृता: तान् नुदति उपशमयतीति क्रतुदोषनुत् । उक्तंच । दह्यन्तेध्मायमानानां धातूनाञ्च यथा मला: । प्राणायामै स्तथा दोषा शाम्यन्तीन्द्रियगोचराइति ॥

। क्रतुभुक्त् । पुं । असुरे ॥ नास्तिके ॥

क्रतुद्विट् । पुं । असुरे ॥ नास्तिके ॥ क्रतुंद्वेष्टि । द्विष अप्रीतैा । सत्सूद्विषेतिक्विप् ॥

क्रतुध्वंसी । पुं । वृषाङ्के । शिवे ॥ क्रतुं दक्षयज्ञं ध्वंसयति । ध्वंसु० । सुप्यजातावितिणिनि: ॥

क्रतुपशु: । पुं । अश्वे ॥ इतिहारावली ॥

क्रतुपुरुष: । पुं । विष्णैा ॥

क्रतुभुक् । पुं । अमरे । देवे ॥ क्रतुङ्क्रतैा वा भुङ्क्ते । भुजपालनाभ्यवहारयो: । अन्येभ्योऽपिदृश्यते इति क्विप् ॥

क्रतुराज: । पुं । राजसूययज्ञे ॥ क्रतूनांराजा । टच् ॥

क्रतुविक्रयी पुं । क्रतुविक्रायके । मदीययागस्य फलं तव भवत्वित्यभिधायधनग्रहीतरि ॥

क्रतूत्तम: । पुं । राजसूययज्ञे ॥ क्रतुषु उत्तम: ॥

क्रथकैशिका: । पुं । भूम्नि । विदर्भदेशेषु ॥

क्रथनम् । न । मारणे ॥ क्रथहिंसायाम् । भावे ल्युट् ॥ मुक्तागुणविं ॥

क्रथनकम् । न । क्रथनार्थे । स्वार्थेक: ॥

क्रन्दनम् । न । रोदने । शोकादिनाऽश्रुपतने ॥ आह्वाने ॥ क्रदिआह्वानेरोदनेच । भावे ल्युट् ॥ योधसंरावे ॥ पुं । विडाले ॥ इतिशब्दमाला ॥

क्रन्दितम् । न । आह्वाने ॥ रुदिते ॥ युधिचीत्कृतैा ॥ क्रदि० । क्त: ॥

क्रम: । पुं । अनुक्रमे । नियतपूर्वापरभावात्मनि ॥ शक्तैा ॥ विधाने । कल्पे ॥ आक्रमणे ॥ चरणे । अङ्घ्रैा ॥ विततिविशेषे ॥ भिषजांमते चिकित्सायाम् ॥ क्रमणं क्रमेणवा । क्रमु०

घञ्। नोदात्तोपदेशेति न वृद्धिः॥ क्रामतिगच्छति वा। क्रमेः पचाद्यच्॥ पादविक्षेपे॥

क्रमकः। पुं। क्रमज्ञे॥ क्रममधीते वेद वा। क्रमादिभ्योवुन्॥

क्रमणः। पुं। चरणे॥ न। अतिक्रमे॥

क्रमनिग्रहः। पुं। हठनिग्रहादन्यस्मिन्मनसो निग्रहे॥ क्रमनिग्रहेचाऽध्यात्मविद्याप्राप्त्यादयउपायाः। अध्यात्मविद्याच दृश्यमिथ्यात्वं दृश्यस्तुनः स्वप्रकाशत्वञ्चबोधयति। तथाच सति एतन्मनः स्वगोचरेषु दृश्येषु प्रयोजनाभावंप्रयोजनवति दृग्वस्तुनि अगोचरत्वञ्च बुद्धा निरिन्धनाग्निवत् स्वयमेवोपशाम्यति। तथा चश्रुतिः। यथानिरिन्धनो वह्निः स्वयोनावुपशाम्यति। तथा वृत्तिचयाच्चित्तं स्वयोनावुपशाम्यतीति॥ योनिरात्मा॥

क्रमपूरकः। पुं। वकवृक्षे॥

क्रमशः। अ। क्रमेण क्रमेणेत्यर्थे। ढबढवसे इतिभाषा॥

क्रमागतम्। त्रि। क्रमायाते। पितृपितामहादिक्रमेण प्राप्ते॥ यथा। अस्वतन्त्राः स्त्रियः सर्वाः पुत्रदासपरिग्रहाः। अस्वतन्त्र स्तच गृही यत्र तत्स्थान् क्रमागतमिति नारदः॥

क्रमायातः। त्रि। क्रमागते॥

क्रमुः। पुं। गुवाके॥ क्रामति। क्रमु०। बाहुलकादुः॥

क्रमुकः। पुं। भद्रमुस्तके॥ ब्रह्मदारुणि॥ कार्पासिकायाः फले॥ पट्टिकालोध्रे॥ पूगे। गुवाके॥ क्रमति। क्रमु०। बाहुलकादुः। कन्॥

क्रमुकफलम्। न। गुवाके॥

क्रमुकी। स्त्री। गुवाकद्रुमे॥

क्रमेलः। पुं। उष्ट्रे॥

क्रमेलकः। पुं। उष्ट्रे। महाङ्गे॥ क्रामति। क्रमु०। विच्। एलति इलगतौ। एलयति। इलक्षेपे। ण्वुल्। क्रम् चासौ एलकश्च॥

क्रयः। पुं। मूल्येनपरस्माद्द्रव्यग्रहणे। द्रव्यदानेनान्यदीयस्वीकारे॥ यथा। निश्चित्य वस्तुतन्मूल्य मुभयोः सम्मतौ शिवे। परस्पराङ्गीकरणं क्रयसिद्धिस्ततोभवेदिति॥ अपिच। क्रयसिद्धिरदृष्टानां गुणश्रवणतोभवेत्। विपर्यये तद्गुणानामन्यथाभवतिक्रयइतिश्रीमहानिर्वाणतन्त्रम्॥

क्रयलेख्यम्। न। भूम्यादिक्रयविधौ। क्रयाला कवाला इतिभाषा॥ यथा। गृहं क्षेत्रादिकं क्रीत्वा तुल्यमूल्याक्षरान्वितम्। पत्रंकारयतेयत्तु क्रयलेख्यं तदुच्यते॥ इतिवृहस्पतिः॥

क्रयविक्रयः । पुं । वाणिज्ये । बणज इति भाषा ॥

क्रयविक्रयानुशयः । पुं । क्रयविक्रययोः पश्चात्तापे । अष्टादशविवादान्तर्गत विवादविशेषे ॥ यथा । क्रीत्वा विक्रीय वा किञ्चिद्यस्येहानुशयो भवेत् । सोऽन्तर्दशाहात्तद्द्रव्यं दद्याच्चैवाददीत वेति मनुः ॥

क्रयविक्रयिकः । पुं । वणिजि ॥ क्रयविक्रयाभ्यां जीवति । वस्नक्रयविक्रयाट्ठन् ॥

क्रयविक्रयी । त्रि । क्रयविक्रयकर्त्तरि ॥

क्रयशीर्षम् । न । } कपिशीर्षे । प्राकाराग्रे ॥ इति त्रिकाण्डशेषः ॥
क्रयशीर्षकम् । न । }

क्रयारोहः । पुं । हट्टे । हाट इति भाषा ॥

क्रयिकः । त्रि । क्रायके । क्रेतरि ॥ क्रय जीवातौ । वणिजि ॥ क्रयेण जीवति । वस्नक्रयविक्रयाट्ठन् । क्रयविक्रयग्रहणं सङ्घातविगृहीतार्थम् ॥ यद्वा । क्रीणाति । डुक्रीञ् द्रव्यविनिमये । क्रियइकन् ॥

क्रयी । त्रि । क्रयकर्त्तरि । क्रेतरि ॥ क्रयोऽस्यास्ति । इनिः ॥

क्रय्यम् । त्रि । एकत्रासादितवस्तुनि । क्रेतारो ग्राहकाः क्रीणीयुर्गृह्णीयुरिति बुद्ध्या आपणे प्रसारिते द्रव्ये ॥ क्रीयते । डुक्रीञ्० । अचोयत् । क्रय्यस्तदर्थे इति साधु ॥

क्रव्यम् । न । मांसे ॥

क्रव्यघातनः । पुं । मृगे ॥

क्रव्यात् । पुं । कौणपे । राक्षसे ॥ त्रि । आममांसभोजिनि गृध्रादौ ॥ क्रव्यमाममांसमत्तीति विग्रहे क्रव्येत्ति विट् ॥

क्रव्यादः । पुं । अग्निभेदे । राक्षसे ॥ सिंहे ॥ श्येने ॥ क्रव्यादोऽग्निः शवभक्षक इत्युक्तेः शवभक्षकाग्नौ ॥ त्रि । मांसाशिनि ॥ मांसमत्तीति विग्रहे अदः कर्मण्यण् । पृषोदरादित्वादुपपदस्य क्रव्यादेशः ॥ कृत्तं छिन्नं तदेव पुनर्विशेषतः कृत्तं पक्वं भुङ्क्ते इति क्रव्यादः । कृत्तविकृत्तपक्वशब्दस्य पृ० क्रव्यादेशः इति काशिका ॥

क्रशितः । त्रि । कृशीकृते ॥ कृशशब्दात् तत्करोतीति ण्यन्तात् कर्मणि क्तः । णाविष्ठवद्भावे । र ऋतो हलादेर्लघोरित्यृकारस्य रेफादेशः ॥

क्रशिमा । पुं । कार्श्ये ॥ कृशस्य भावः । पृथ्वादित्वादिमनिच् । र ऋतो हलादेरिति रेफादेशः ॥

क्रशीयान् । त्रि । अत्यन्तकृशतरे ॥ क्षीणे ॥ तनीयसि ॥ अयमनयोरतिशयेन कृशः । द्विवचनविभज्येतीयसु

नि रश्मतश्मिरेफादेशः ॥

क्रान्तः । पुं । अश्वे । चये ॥ क्रामति । क्रमु० । क्तः ॥ त्रि । आक्रान्ते ॥ नि-क्रान्ते ॥ व्याप्ते ॥ सङ्क्रान्ते ॥

क्रान्तदर्शी । त्रि । कवौ । अतीतानागताद्यशेषवस्तुदर्शिनि ॥ क्रान्तमस्माद्दीन्द्रियविषयतामतिक्रान्तं वस्तु सर्वविषयव्यापि यत्र ज्ञानं तथाभूतं द्रष्टुं शीलमस्य ॥

क्रान्ता । स्त्री । बृहत्याम् ॥

क्रान्तिः । स्त्री । आक्रमे ॥ गतौ ॥ खगोलस्थमध्यवर्त्तिसूर्य्यगमनार्थं तिर्य्यग्गोचररेखायाम् ॥ यथा । अयनादयनं यावत् कक्षा तिर्य्यक् तथापरा । क्रान्तिसंज्ञा तया सूर्य्यः सदापर्य्येति भासयन्निति ॥

क्रान्तिवलयः । पुं । क्रान्तिमण्डले । विषुवद्वृत्तात्तुर्विंशतिभागैर्दक्षिणोत्तरे यद्वृत्तं तस्मिन् ॥

क्रान्तुः । पुं । खगे । पक्षिणि ॥ क्रामति । क्रमु० । क्रमिगमिक्षमिभ्यस्तुन् वृद्धिश्च ॥

क्रामन् । त्रि । पादविक्षिपति ।

क्रायकः । पुं । क्रयिके । क्रेतरि । ग्राहके ॥ क्रीणाति । डुक्रीञ् द्रव्यविनिमये । ण्वुल् ॥ क्रयजीविनि ॥

क्रिमिः । पुं । कृमौ । कीटजातौ । लूताकीटे ॥ लाक्षायाम् ॥ कृमिले ॥ खरे ॥ रोगविशेषे ॥ अस्य निदानम् । यथा । अजीर्णभोजी मधुराम्लनित्यो द्रवप्रियः पिष्टगुडोपभोक्ता । व्यायामवर्जी च दिवाशयानो विरुद्धभोजी लभते क्रिमींश्चेति ॥ क्रामति । क्रमु० । क्रमितमिशतिस्तम्भामत इच्चेतीन् ॥

क्रिमिकण्टकम् । न । कृमिकण्टके ॥

क्रिमिघ्नः । पुं । विडङ्गे ॥ क्रिमीन् हन्ति । हन० । अमनुष्यकर्त्तृकेऽपि चेति टक् । अत्पूर्व्वस्तेतिनियमाभावात्त्वम् ॥

क्रिमिघ्नी । स्त्री । सोमराज्याम् ॥ टित्वात् ङीप् ॥

क्रिमिजम् । न । अगुरुणि ॥

क्रिमिजा । स्त्री । लाक्षायाम् ॥ क्रिमिभ्यो जायते । जनी० । डः ॥

क्रिमिशत्रुः । पुं । पर्य्यासतामाहार इति गौडप्रसिद्धे रक्तपुष्पकेमन्दारे ॥ क्रिमीणां शत्रुः ॥

क्रिमिशापकः । पुं । विट्खदिरे ॥

क्रिमिशैलः । पुं । वल्मीके । नाकौ । वाँवी इति वंवई इति च भाषा ॥

क्रियः । पुं । मेषराशौ ॥

क्रियमाणम् । न । वर्त्तमानदेहनिर्वर्त्त्यकर्म्मणि ॥

क्रिया । स्त्री । उपाये ॥ चेष्टायाम् । इन्द्रियव्यापारे ॥ सा च पाकादिरूपा पाकादिशब्दानां प्रवृत्तौ निमित्तम् । आरम्भे ॥ निष्कृतौ ॥ पूजायाम् ॥ सम्प्रधारणे ॥ कर्मणि ॥ शास्त्रविहितनित्यनैमित्तिकव्याप्यात्मकं कर्मव्यापारात्मिका क्रिया सा च योगपत्नी । यथा । क्रियातु योगपत्नी च पूजिता सर्वसंमता । यया विना जगत्सर्वं विनिष्फलञ्च नारदेति भगवद्वाक्यं देवीभागवते ९ स्कन्धे ॥ शिक्षायाम् ॥ चिकित्सायाम् ॥ करणे ॥ धात्वर्थः करोत्यर्थो वा क्रियेति वैयाकरणाः ॥ आख्याते ॥ गर्भाधानादिसंस्कारे ॥ चतुष्प्रकारव्यवहारपादान्तर्गतव्यवहारपादविशेषः क्रिया । सा द्विधा । मानुषी दैवी च । तत्राद्या साक्ष्यलेख्यानुमानभेदेन त्रिधा । द्वितीया घटाग्न्युदकविषकोषतण्डुलतप्तमाषकफालधर्माधर्मभेदेन नवधा दिव्यपदवाच्या । यथा । द्विप्रकारा क्रिया प्रोक्ता मानुषी दैविकी तथा । साक्ष्यलेख्यानुमानञ्च मानुषी त्रिविधा स्मृता ॥ घटाद्या धर्मजान्ता च दैविकी नवधा स्मृतेति बृहस्पतिः ॥ भावे ॥ करणञ्च क्रियते वा । अचेति योगविभागात् भावादौ शः यम्

ण्ययः । रिङ्शयग्लिङ्क्षु । अचि श्नुधातुभ्रुवां य्वोरियङुवङौ इतीयङ् ॥

क्रियाकारः । पुं । नवच्छन्दे: नवाभिधायी इति भाषा ॥ क्रियां करोतीति कृ+अण् ॥ क्रियायाः कारो नियमः सङ्केतो वा व्यवस्थापनं वा ॥ त्रि । क्रियाकृति ॥

क्रियाद्वेषी । पुं । साक्ष्यलिखितभुक्तियुक्तिप्रपद्वेष्टरि ॥ स च व्यवहारविषये पञ्चधा जनान्तर्गतहीनविशेषः । यथा । अन्यवादी क्रियाद्वेषी नोपस्थायी निरुत्तरः । आहूतप्रपलायी च हीनः पञ्चविधः स्मृत इति नारदः ॥ त्रि । कर्मद्वेष्टरि ॥

क्रियापादः । पुं । चतुष्पाद्व्यवहारान्तर्गततृतीयपादः ॥ यथा । पूर्वपक्षः स्मृतः पादो द्वितीयश्चोत्तरः स्मृतः । क्रियापादस्तथा चान्यश्चतुर्थो निर्णयः स्मृत इति बृहस्पतिः । तच्च साक्ष्यलिखितभुक्तियुक्तिप्रपथरूपः ॥

क्रियाफलम् । न । कर्मफले ॥ उत्पाद्यादिषु ॥ यथा । उत्पत्तिराप्तिर्विकृतिः संस्कृतिश्च चतुर्विधम् । क्रियाफलं प्राहुरार्याः कौतस्य तस्य सम्भवेदिति ॥

क्रियाभ्युपगमः । पुं । परस्परक्रियास्वीकारे । द्वयोः पुरुषयोः कस्मिंश्चिद्विषये परस्परस्वीकारेणानुमतौ ॥

यथा । क्रियाभ्युपगमात् क्षेत्रबीजा
र्थं यत् प्रदीयते । तस्येह भागिनौ
दृष्टौ बीजी क्षेत्रिक एव चेति मनुः ॥

क्रियायोगः । पुं । देवाराधनतद्दावया
विद्धारबरूपायां पृथक्क्रियायाम् ॥
अथनारदं प्रतिप्रश्नोपाय । मानवयो
गस्तु योगस्य यस्तु साधनमात्मना ।
यस्तु वाह्यार्थ संयोगः क्रियायोगः
स उच्यते ॥ प्रधानं कारणं योगोमु
क्तेर्मुनिवरोत्तम । क्रियायोगस्तु यो
गस्य परमं तातसाधनमिति वह्नि
पुराणम् ॥

क्रियावान् । त्रि । कर्मनिरते । कर्मद्र
यते ॥ क्रियास्यास्ति । तदस्यास्तीति
मतुप् ॥

क्रियावसन्नः । त्रि । साक्ष्यादिनाप्रास
पराजये ॥ यथा । स्वयमभ्युपपन्नोऽपि
स्वचर्यावसितोऽपि सन् । क्रियावस
न्नो वादेतु परं सभ्यावधारणमिति ॥

क्रियावादी । त्रि । प्रमाणवादिनि ॥
कार्यवादिनि । मुकाद्दमर्यादीइति
भाषा ॥

क्रियासमभिहारः । पुं । पौनःपुन्ये ॥
भृशार्थे ॥ क्रियायाः क्रियाविशेषा
णां समभिहारः समुच्चयः ॥

क्रियासाधनम् । न । ज्ञाने ॥ द्रव्ये ॥
ज्ञानद्रव्याभ्यां सम्पन्नस्य कृतः क्रिया
प[illegible] ॥

क्रियेन्द्रियम् । न । कर्मेन्द्रिये ॥ क्रिया
साधकमिन्द्रियम् ॥

क्रीडः । पुं । परीहासे ॥ इतिशब्दर
त्नावली ॥

क्रीडनम् । न । खेलायाम् ॥

क्रीडनकम् । न । क्रीडासाधने । खि
लौना इति भाषा ॥ तेनव्यपेताऽ
खिलचापलेऽर्भके दान्तेऽधृतक्रीड
नकेऽनुवर्त्तिनि । इति भागवत
म् ॥ पुंसिक्लीबेपि यथा । इन्द्रात्मजवि
नोदयान् स्वपानुपसत्ति भूरियम् ।
अर्हानां विजिगीषतिस्म चाणोः क्री
डनकानरा इति ॥

क्रीडा । स्त्री । खेलायाम् । परीहासे ॥
अवज्ञाने । अनादरे ॥ केलिप्रकारे ॥

क्रीडातालः । पुं । तालविशेषे ॥ एक
एवप्लुतो यत्र क्रीडातालः स कथ्यते ।
अपरं नियमं बिनेति दामोदरोक्तेः ॥

क्रीडायानम् । न । क्रीडारथे । पु
ष्परथे ॥

क्रीडारत्नम् । न । रतौ ॥

क्रीडारथः । पुं । क्रीडार्थरथे ॥ अस्यैपुष्प
रथः क्रीडार्थं न समराय यत् ॥

क्रीडोपस्करम् । न । क्रीडासाधने ॥

क्रीतः । त्रि । क्रयकर्मणि ॥ कृतक्रये ।
मूल्यप्रदानेन गृहीते । क्रीतादृ

ति भाषा ॥ दीयमानं न गृह्णाति
क्रीतम् पश्चात्तु यः क्रयी । अथवा
ऽस्य भवेत्क्रोधो विक्रेतुर्योऽप्रयच्छतः
इति नारदः ॥

क्रीतकः । पुं । द्वादशपुत्रान्तर्गतपुत्र
विशेषे ॥ यथा । क्रीणीयात् यस्त्व
पत्यार्थं मातापित्रोर्यमन्तिकात् ।
स क्रीतकः सुतस्तस्य सदृशोऽसदृ
शोऽपि वेति ॥ न । क्रये ॥ विनि
मये ॥

क्रीत्वानुशयः । पुं । द्रव्यं क्रीत्वा पश्चा
दनुतापे ॥ यथा । क्रीत्वा मूल्येन यः
पण्यं केता न बहु मन्यते । क्रीत्वानु
शय इत्येतद्विवादपदमुच्यते इति या
ज्ञवल्क्यः ॥

क्रुञ्च् । पुं । स्त्री । क्रौञ्चपक्षिणि ॥ क्रु
ञ्चति गच्छति । क्रुञ्चकौटिल्याल्पी
भावयोः । ऋत्विगिति साधुः ॥

क्रुञ्चः । पुं । क्रौञ्चखगे ॥ क्रौञ्चगिरौ ॥

क्रुञ्चा । स्त्री । क्रौञ्चविहङ्गमे ॥ अ
जादित्वाट्टाप् ॥ वीणाभेदे इति क
श्चित् ॥

क्रुञ्ची । स्त्री । वीणाप्रभेदे ॥

क्रुद्धः । त्रि । उत्पन्नक्रोधे । क्रोधयुक्ते
॥ क्रुद्धमत्तयोः कृतो विवेकः ॥

क्रुध्यत् । त्रि । सञ्जातक्रोधे ॥

क्रुध् । स्त्री । कोपे ॥ क्रुधकोपे । सं
पदादित्वात्क्विप् ॥

क्रुधा । स्त्री । कोपे । क्रोधे ॥ क्रुध० ।
सं० क्विप् । भानुदिमते टाप् ॥

क्रुम्मा । स्त्री । मृणाले ॥ क्रोमति । क्रु
म० । शीङ् क्रुशोर्धस्यादिनः क्मिच् ॥

क्रुशम् । न । रोदने ॥ रावे ॥ क्रुशमा
ह्वाने रोदने च । भावे क्तः ॥

क्रूरः । त्रि । कठिने ॥ घोरे ॥ नृशंसे ॥
परद्रोहकारिणि ॥ उष्णे ॥ पुं । भू
सात्कुमहद्वे ॥ रक्तकरवीरे ॥ श्येनप
क्षिणि ॥ कङ्कखगे ॥ कृन्तति । कृ
तीच्छेदने । कृतेश्छ क्रू चेति रक् प्र
त्ययो धातोः क्रूआदेशश्च ॥ न । न
क्षत्रविशेषेषु ॥ पूर्वात्रयं याम्यम
घे उग्रंक्रूरं कुजस्तथेत्युक्तेः ॥

क्रूरकर्मा । पुं । कटुतुम्बीवृक्षे । कटुतु
म्ब्याम् ॥ त्रि । भयानककर्मक
र्त्तरि ॥

क्रूरगन्धः । पुं । गन्धके ॥

क्रूरगन्धा । स्त्री । कन्थार्याम् । तीक्ष्ण
कण्टकायाम् ॥

क्रूरदृक् । पुं । शनैश्चरे ॥ त्रि । पिशुने ॥

क्रूरधूर्त्तः । पुं । कृष्णधत्तूरके ॥

क्रूरशकुनः । पुं । श्येने ॥

क्रूररावी । पुं । द्रोणकाके ॥

क्रूरलोचनः । पुं । शनौ । शनैश्चरे ॥

क्रूरसत्वः । पुं । व्याघ्रादौ ॥

क्रूरा । स्त्री । रक्तपुनर्नवायाम् ॥

क्रूराकृतिः । पुं । रावणे ॥ त्रि । भया नका ऽऽकारे ॥ क्रूरा आकृतिर्यस्य ॥

क्रेयिः । पुं । क्रयणे ॥

क्रेतव्यः । त्रि । क्रयार्हे । क्रेयवस्तुनि ॥

क्रेता । त्रि । क्रयकर्त्तरि ॥ यथा । क्रेता तव गुणारामान् विनिमीते भजति वा । मूल्यं हस्तापि नास्तीति स्मारं सन्निधिस्थितः इति ॥ क्रीणाति । डुक्रीञ् द्रव्यविनिमये । तृन् तृच् वा ॥

क्रेयः । त्रि । क्रेतव्यमात्रके । वहे प्रसा रणयोग्ये ॥ क्रीयते । डुक्रीञ् ० । अचोयत् । गुणः ॥ क्रीनने योग्यव स्तु इति भाषा ॥

क्रोडः । पुं । शनौ ॥ उदस्थाने ॥ शूक रे ॥ वाराहीकन्दे ॥ न । स्त्री । अङ्के । भु जान्तरे ॥ रचति ॥ क्रुड्यते । क्रुडवा स्ये । घञ् ॥ क्रुडनम् । क्रुडघनस्ये । घञ्वा ॥ क्रोडो ऽस्यास्ति । अर्श आदिभ्यो ऽच् वा ॥

क्रोडकन्या । स्त्री । वाराहीकन्दे ॥

क्रोड[illegible]ः । पुं । मुस्तके ॥

क्रोडचूडा । स्त्री । महाश्रावणिकावृ क्षे ॥

क्रोड[illegible] । स्त्री । [illegible] ॥

क्रोड[illegible] । पुं । [illegible] ॥

क्रोडा । स्त्री । अश्वानां मुरसि ॥ भु जान्तरे ॥

क्रोडाङ्घ्रिः । पुं । कच्छपे । कमठे ॥

क्रोडी । स्त्री । वाराहीकन्दे ॥

क्रोडीकरणम् । न । आलिङ्गने ॥

क्रोडीकृतः । त्रि । विषयीकृते ॥

क्रोडीकृतिः । स्त्री । आलिङ्गने । संग्र हणे ॥

क्रोडीमुखः । पुं । गण्डके । खड्गे । गैं डा इति भाषा ॥

क्रोडेष्टा । स्त्री । मुस्तायाम् ॥

क्रोथः । पुं । हनने ॥

क्रोधः । पुं । अमर्षे । कोपे ॥ स्वपरापका रस्फूर्त्तिहेतौ अभिज्वलनात्मके ऽन्तः करणवृत्तिविशेषे । परानिष्टाभि लाषे । अनिष्टविषयद्वेषे । चेतोवि कार विशेषे । नेत्ररक्तिमादिहे तौ दोष विशेषे ॥ क्रोधान्धाः किंनकु र्वन्ति ॥ स्वकृत्यं क्रोध एवकथयति । भस्मीकरोमि भुवनं बधिरीकरोमि धीरं सचेतन मचेतनतां नयामि । कृत्यं न पश्यति नचात्महितं शृणो ति धीमानपीति मपि च प्रतिसन्द धातीति ॥ क्रोधवशेन सर्वस्या भवति अधैर्यं भवति हृदयशून्यता च भवतीतिभावः । न मतिरवधा ति [illegible]स्मरतीन्द्रियवर्गः ॥ [illegible] ॥ [illegible]

यक्रोधविजये समर्थो नृतिविवेकिनः ॥ क्रोधकार्यं विभङ्गायेतिशकुनेशास्त्रम् ।

क्रोधनम् । क्रुधकोपे । भावे घञ् ॥ ३८ वत्सरे ॥ विषमस्थं जगत्सर्वं व्याकुलं समुदाहृतम् । जनानां जायते भद्रे क्रोधे क्रोधः परस्परम् ॥

क्रोधजः । पुं । मोहे ॥ क्रोधाद्भवतिसम्मोह इतिस्मृतेः ॥ द्विधाव्यसनाष्टगते व्यसनगणे ॥ यथा । पैशुन्यं साहसं द्रोह ईर्ष्या ऽसूयार्थदूषणम् । वाग्दण्डजञ्च पारुष्यं क्रोधजोऽपि गणोऽष्टक इति ॥ क्रोधाज्जायते । जनी०डः ॥

क्रोधनः । त्रि । कोपिनि । अमर्षणे । क्रोधविशिष्टे ॥ क्रोधशीलः । क्रुध० । क्रुधमण्डेतियुच् ॥ ५९ वत्सरे ॥ रोगोमरणदुर्भिक्षंविरोधोबहुसङ्कुलः । क्रोधेतुविषमंसर्वंसमाख्यातंवरप्रिये ॥

क्रोधना । स्त्री । कोपवत्यांस्त्रियाम् । भामिन्याम् ॥ क्रुध्यतितच्छीला । क्रुध० । युच् । टाप् ॥

क्रोधमूर्च्छितः । पुं । चोरनामगन्धद्रव्ये ॥ त्रि । अतिकोपने ॥

क्रोधरात्रिः । स्त्री । चैत्रायेनवरात्रे ॥ क्रोधरात्रिर्महेशानो चैत्रीयंनवरात्रकमित्यागमात् ॥

क्रोधी । त्रि । क्रोधसंयुक्ते । क्रोधने ॥ महिषे ॥ क्रोधोऽस्यास्ति । इनिः ॥

क्रोशः । पुं । अष्टसहस्रहस्तपरिमाणे । द्व्यष्टसहस्रस्थितये । इतिलीलावती ॥ चतुःसहस्रहस्तपरिमाणे । सहस्रधनुषि । गव्यूतेः कोस इति भाषा । इतिहेमचन्द्रः ॥ मुहूर्त्ते ॥ यथा । दशदण्डेतु या पूजा तत् सर्वमक्षयं भवेत् । षष्ठक्रोशे महेशानि तत् सर्वं मस्तोपमम् ॥ सप्तमक्रोशकेदेवि सर्वं चौरोपमं भवेत् । अष्टमक्रोशके देवि श्वयतुल्यं न संशयः ॥ अतः परं महेशानि विषतुल्यं न संशय इति गुप्तसाधनतन्त्रे ६ पटलः ॥

क्रोशतालः । पुं । ढक्कायाम् ॥

क्रोशध्वनिः । पुं । ढक्कायाम् ॥

क्रोशयुगम् । न । गव्यूतौ । गोरुते । क्रोशद्वये ॥ क्रोशयोर्युगम् ॥

क्रोष्टा । पुं । शृगाले ॥ क्रोशति । क्रुश आह्वाने । सितनिगमीतितुन् । तृज्वत् क्रोष्टुः ॥

क्रोष्टुकपुच्छिका । स्त्री ।
क्रोष्टुकमेखला । स्त्री ।
क्रोष्टुपुच्छी । स्त्री । } पृश्निपर्ण्याम् । गोलोमिकायाम् ॥

क्रोष्टुफलः । पुं । इङ्गुदीवृक्षे ॥

क्रोष्टुविन्ना । स्त्री । पृश्निपर्ण्याम् ॥ क्रोष्टुभिर्विन्ना विचारितेयदृष्टा वेत्तिवा ॥

क्रोष्टेयुः । पुं । श्वेतेचौ ॥

क्रोष्ट्री । स्त्री । शृगालिकायाम् ॥ कृष्णविदार्याम् ॥ लाङ्गल्याम् ॥ शुक्लविदार्याम् ॥ क्रोशति । क्रुशआह्वाने । सितनिगमीतितुन् । स्त्रियाञ्चेति तृज्वत् । ऋन्नेभ्य इतिङीप् ॥

क्रौञ्चः । पुं । कोंचबक इतिगौडभाषाप्रसिद्धे पक्षिणि । क्रुञ्च ॥ ढोंक इतिलोकप्रसिद्धे शरद्विहङ्गे ॥ पर्वतविशेषे ॥ कुररपक्षिणि ॥ अश्वगन्धे ॥ दैत्यविशेषे ॥ दधिमण्डोदसमुद्रेणावृते षोडशलक्षयोजनपरिमिते द्वीपविशेषे । इतिश्रीभागवतम् ॥ क्रौञ्चे क्रौञ्चो हतो दैत्यः क्रौञ्चाद्रौ हेमकन्दरे । स्कन्देन युद्धा सुचिरं चित्रमायी सुमायिना ॥ सर्वेश तस्य दैत्यस्य ख्यात श्चित्रेण कर्मणा । केतुता मगमत् तस्य नाम्ना क्रौञ्चःस उच्यते इतिमृगेन्द्रसंहिता ॥ क्रुञ्चति । क्रुञ्च० । कुञ्चिगादिनाकिम् । प्रज्ञाद्यण् ॥

क्रौञ्चदारणः । पुं । कार्त्तिकेये ॥ दारयति । दृविदारणे । ण्यन्तात्ल्युः । क्रौञ्चस्य गिरिविशेषस्य दारणः ॥

क्रौञ्चनिसूदनः । पुं । क्रौञ्चमर्द्दने । षडानने । कार्त्तिकेये ॥

क्रोष्ट्वा । स्त्री । क्राञ्चसगस्य भार्यायाम् ॥ राक्षस्याम् ॥

क्रौञ्चादनम् । न । घेञ्चुली घेंचु इति गौडभाषाप्रसिद्धे घेञ्चुलिकायाम् ॥ चिञ्चोटके । घेंचकी इतिगौडभाषा ॥ मृणाले ॥ पिप्पल्याम् ॥

क्रौञ्चादनी । स्त्री । पद्मबीजे ॥

क्रौञ्चारण्यम् । न । जनस्थानात् क्रोशत्रयान्तरे दण्डकारण्यपार्श्ववर्त्तिन्यरण्ये ॥

क्रौञ्चारातिः । पुं । कार्त्तिकेये । कुमारे ॥ क्रौञ्चस्य अरातिः ॥ परशुरामे ॥

क्रौर्य्यम् । न । कोपजायामनेर्वृत्तौ ॥ क्रूरत्वे ॥

क्रौशशतिकः । पुं । भिक्षौ ॥ क्रोशशतादभिगमन मर्हति । ततोभिगमनमर्हतीति ठञ् ॥ त्रि । शतक्रोशगमनकर्त्तरि ॥ क्रोशशतङ्गच्छति । क्रोशशतयोजनशतयोरिति ठञ् ॥

क्लमः । पुं । व्यायामे । श्रमे ॥ योऽनायासः श्रमो देहे प्रवृद्धः श्वासवर्जितः । क्लमः स इति विज्ञेय इन्द्रियार्थप्रबाधकः ॥ ग्लानौ ॥ क्लमनम् । क्लमुग्लानौ । घञ् । नोदात्तोपदेशस्येतिनवृद्धिः ॥

क्लमथः । पुं । क्लमे ॥ क्लमनम् । क्लमु० । शमादिभ्योथच् ॥

क्लान्तः । त्रि । क्लान्तियुक्ते । म्लाने । श्र मार्त्ते ॥

क्लिन्नः । त्रि । आर्द्रे । भीमा इतिभाषा ॥ क्लिद्यति स्म । क्लिद् आर्द्रीभावे । अकर्म्मकत्वात् कर्त्तरि क्तः ॥

क्लिबाधा । त्रि । खेदादिना क्लिन्नचक्षुषि । स्त्रे ॥ क्लिन्ने चक्षुषी यस्य । बहुव्रीहौ सक्थ्यक्ष्णोरिति षच् ॥

क्लिशितः । त्रि । क्लिष्टे । क्लेशान्विते ॥ क्लिश्यते स्म । क्लिश उपतापे क्लिशू विबाधने वा । क्तः । क्लिशः क्त्वानिष्ठयोरिति वेट् ॥ न । अन्योन्यपराह ते वचसि ॥

क्लिष्टम् । न । पूर्वापरविरुद्धे वचसि । परस्परपराहते । सङ्कुचे ॥ त्रि । क्लिशिते । क्लेशयुक्ते ॥ क्लिश्यते स्म । क्लिश° । क्लिशू° वा । क्तः । क्लिशः क्त्वानिष्ठयोरिति पक्षे इड भावः ॥

क्लिष्टिः । स्त्री । क्लेशे ॥ सेवायाम् ॥

क्लीतकम् । न । यष्टिमध्वाम् ॥

क्लीतकम् । न । यष्टिमधुयवत्राम् ॥ क्लीब तम् । क्लीबधात्वर्थे । भावे क्तः । प्रागल्भ्यासनमनिच्छम् । क्लीतम् चक्षिन् कायति । कायर्थेषे । पुरा दिभ्यो विभ्येति पिजभावः । कर्म्मभ्यो क्लीतिकः ॥

क्लीतकिका । स्त्री । क्लीतकाम् ॥ क्लीत क्लीवं कर्षयोः ॥ कपिकच्छुक्रिमदश्च काम् ॥ अलङ्घितविधानमितिकन् ॥

क्लीतनकम् । न । मधूलिकायाम् ॥

क्लीबः । पुं । न । नपुंसके । तृतीया प्रकृतौ ॥ तनुत्वं यस्य । न मूत्रं फेनिलं यस्य विष्ठा चाप्सु निमज्जति । मेढ्रश्चोन्मादशुक्राभ्यां हीनः क्लीबः स उच्यते इति ॥ त्रि । निरुत्साहे ॥ क्लीबते । क्लीब अधार्ष्ट्ये । इगुपधेति कः । अथवोऽस्त्रेपधः । क्लीवे नपुंसकमध्ये पाठस्तु अक्लायत्वेन मेहात्मकोऽयः ॥ धर्म्मकृत्यादौ निन्दत्वाद्दै ॥

क्लृप्तः । त्रि । रचिते । कल्पिते ॥ विहि ते । निर्म्मिते ॥

क्लेदः । पुं । पूतीभावे ॥ यथा । पक्वस्य तस्य पक्वस्य यथा पक्वमांसवती । स्रत्युतस्य तस्यैव क्लेदो मलश्च जायते इति ॥ क्लेदनम् । क्लिदू आर्द्रीभा वे । घञ् ॥

क्लेदी । पुं । चन्द्रे । मृत्यौ । क्लिदति । क्लिदू° । स्वयुवन् पूषन् प्लीहन्नि दिक्षिति कनिन् प्रत्ययः ॥

क्लेदनः । पुं । श्लेष्मा । पञ्चप्रकारश्लेष्मान्तर्गतश्लेष्मविशेषे ॥ न । आर्द्रीकरणे ॥

क्लेदुः । पुं । चन्द्रे । क्लिदति । क्लिदू° । भृमृशीति उः ।

सिवसिरुर्निक्लिद्विचिन्नमनिश्चरघे त्यु: । क्लिन्दति वा । क्लिदिर्परिदेवने ॥

क्लेश: । पुं । दु:खे ॥ कोपे ॥ व्यवसाये ॥ रोगादौ ॥ अविद्यास्मितारागद्वेषाभिनिवेशेषु ॥तत्र विद्याविरोधिनी अविद्या । अहं ममेत्यहङ्कारोऽस्मिता । इच्छाविशेषो राग: । वैरभावो द्वेष: । मरणभय मभिनिवेश: ॥ क्लिश्यन्त्यनेन । क्लेशनं वा । क्लिशू विबाधने । घञ् । अव्याकर्त्तरि॥

क्लेशक: । पुं । क्लेशशीले ॥ क्लिश्यते तच्छील: । क्लिशउपतापे क्लिशू° वा । निन्दहिंसक्लिशखादविनाशपरिक्षिपपरिरटपरिवादिव्याभाषासूये वुञ् इति वुञ् ॥

क्लेशापह: । पुं । पुत्रे ॥ क्लेशमपहन्ति इति विग्रहे अपेक्लेशतमसोरिति अपपूर्वाद्धन्ते: क्लेशकर्मोपपदे ड: प्रत्यय: ॥

क्लेशित: । त्रि । क्लेशयुक्ते ॥

क्लैतकिकम् । न । मद्ये ॥

क्लैव्यम् । न । षोऽत्वखआदिभञ्चकपाधैर्ये । निष्पौरुषत्वे ॥ क्लीवस्यभाव:कर्म वा । ष्यञ् ॥

क्लोम । न । कुपफुसे । औदर्यजलाधारे । तिलके ॥ वाङ्मो र्दयोर्मध्येदक्ष: तन्मध्ये हृदयम् तत्पार्श्वे क्लोमपिपासास्थानमिति वैद्या: । अधस्तु दक्षिणे भागे हृदयात् क्लोम तिष्ठति । जलवाहिशिरामूलं तृष्णाच्छादनकं मतम् ॥ एतत्तु वातरक्तजम् । तदुक्तं वृद्धवाग्भटेन । रक्तात्फेनिलसंयुक्तात् कालेयकसमुद्भव: इति ॥

क्वणते । क्वुङ्मतौ । जमिन् ॥

क्व । अ । कुत्रार्थे । कहाँ इति भाषा॥ कस्मिन् । किमोद्त्यिति प्रत्यये क्वातीतिक्लिम: कादेश: ॥ अपचकास न्भावलायां कथं प्रयुज्यते ॥ ठीक शब्दौ महदन्तरं सूचयत: ॥

क्वचन । अ । क्वचिदर्थे ॥

क्वचित् । अ । कस्मिंश्चित्काले ॥ कस्मिंश्चिद्देशे ॥ कदाचिदर्थे ।

क्वण: । पुं । वीणाया: क्वणिते । निक्वणे ॥ ध्वनिमात्रे ॥ कटकादिभूषणशब्दे॥ शब्दकरणे ॥ क्वणनम् । क्वण शब्दे । क्वणो वीणायाञ्चेत्यप् ॥

क्वणनम् । न । वीणाया: क्वणिते । क्वणे॥ क्वणो वीणायाञ्चेत्यप्रभावे ल्युट् ॥ पुं । दक्षिणकासुते । ढोठीढाडी इति भाषा । मञ्जुमञ्जटु इतिचपर्वतीयभाषा इति त्रिकाण्डशेष: ॥

क्वथित: । त्रि । अतिशयपक्वव्यञ्जनद्रव्यादौ । निष्पक्वे । कषाये । क्वाथे

। काढा इति भाषा ॥ क्वथ्यते स्म । कथेनिष्ठाके । क्तः । इट् ॥

कथिता । स्त्री । कढी इतिप्रसिद्धे व्यञ्जने ॥ यथा । स्थाल्यां छृतेवातैले वा हरिद्रां हिङ्गु भर्जयेत् । अवलेहन संयुक्ततक्रंतत्रैवनिः क्षिपेत् ॥ एषा सिद्धा समरिचा कथिता कथिता बुधैः । कथिता पाचनी रुच्या वह्नीवह्निप्रदीपनी ॥ कफानिलविबन्धघ्नीकिञ्चित् पित्तप्रकोपनी ॥ अस्लीकमत्स्याः शुष्कावा किञ्चित् कथितया युताः । रुचिका रोचना रुष्या बल्या वातगदापहाः ॥ कोष्ठशुद्धिकराः शुक्ताः किञ्चित् पित्तप्रकोपनाः । अर्दिते सहनुस्तम्भे विशेषेण हिताः स्मृता इति ॥

काथः । पुं । कथे ॥ कथो वीप्सायाम्ब्यवभावे पाचिको घञ् ॥

काथः । पुं । अतिदुःखे ॥ व्यसने ॥ द्रव्यस्यनिष्पाके ॥ तुर्याशशेषपक्वे ॥ यथा । क्वाथे विचूर्णितं चिन्त्वा तत् षोडशगुण म्पचेत् । पादशेषं प्रकर्त्तव्य मेष काथविधिः स्मृतः ॥ काथ्यमानंतोयं त्रिविधम् । पादावशेषम् । अर्द्धावशेषम् । त्रिपादावशेषञ्च । अनाम पारिभाषिकमुष्णोदकम् । तत्र पादावशेषंकफनाशकं लघु अग्निवर्द्धकञ्च । अर्द्धावशेषं पित्तनाशकम् । त्रिपादावशेषं वातनाशकम् । तेषां मध्ये त्रिपादावशेषं जलं हेमन्ते शिशिरेचप्रशस्तम् । वसन्ते पादावशेषम् । शरद्ग्रीष्मेचार्द्धावशेषम् । वर्षायामष्टभागावशेषं जलं प्रशस्तम् ॥ दिनपक्वं जलं रात्रौगुरु रात्रिपक्वंजलं दिवागुरु भवतीति विवेकः ॥

काथोद्भवम् । न । कर्पर्य्याम् । कृत्रिमरसाञ्जने ॥

चः । पुं । संवर्त्ते ॥ राक्षसे ॥ नरसिंहे ॥ विद्युति ॥ क्षेत्रे ॥ नाशे ॥ क्षेत्रपाले ॥ एकपञ्चाशन्मातृकावर्णानामन्तिमेवर्णे ॥ अयञ्चककारषकारसंयोगजन्यत्वेन पृथग्वर्णत्वं केचिन्नमन्यन्ते । तेषां मते तन्त्रोक्तकपञ्चाशद्वर्णाऽनुपपत्तिरागमोक्तदीक्षाक्षकारस्य मेरुत्वेन कथनाऽनुपपत्तिश्च । तस्मात् क्षकारस्य पृथग्वर्णत्वं मन्तव्यम् । यथोक्तमागमे । अकारादिलकारान्ता वर्णाः पञ्चाशदीरिताः । संयोगात् कषयोरेष क्षकारो मेरुरीरितइति ॥ तथापिमेदिनीहेमचन्द्राद्विकोषानुरोधात् कषसंयोगजत्वेन कादिवर्णमध्येलिखितः ॥

क्षणः। पुं। पर्व्वणि॥ उत्सवे॥ यथा। क्षणेरस्याः कुशस्त्रियदिति॥ व्यापारे॥ व्यापारविकलत्वे। निर्व्यापारस्थितौ॥ अवसरे॥ परतन्त्रतायाम्॥ मध्ये॥ अनेहसोमानविशेषे। त्रिंशत्कलापरिमितेकाले। दशपलपरिमिते॥ लवद्वये॥ निमेषक्रियावच्छिन्नस्यकालस्य चतुर्थभागे॥ यथा। आयुषःक्षणएकोपिनलभ्यःस्वर्णकोटिभिः। सचेत् तुविफलोयाति कानो हानिस्ततोऽधिकेति॥ क्षणोतिदुःखम्। क्षणुहिंसायाम्। अच्॥

क्षणक्षेपः। पुं। क्षणविलम्बे॥

क्षणदः। पुं। गणके॥ न। जले॥ क्षणं ददाति। डुदाञ्। आत इति कः॥

क्षणदा। स्त्री। निशि। रात्रौ॥ क्षणमुत्सवं निर्व्यापारस्थितिं वा ददाति। कः। टाप्॥ हरिद्रायाम्॥

क्षणनम्। न। वधे॥ क्षणोतेर्भावे ल्युट्। त्यागे। दाने॥

क्षणनिःश्वासः। पुं। शिशुमारे॥ क्षणे निःश्वासोऽस्य॥

क्षणप्रभा। स्त्री। विद्युति॥ क्षणं प्रभायस्याः॥

क्षणभङ्गः। पुं। क्षणनाशे॥

क्षणभङ्गुरः। त्रि। क्षणैकनाश्ये॥ दृष्टनष्टे॥

क्षणिकः। त्रि। अनित्ये॥ क्षणमात्रस्थायिनि॥

क्षणिकत्वम्। न। तृतीयक्षणवृत्तिध्वंसप्रतियोगित्वे॥ यथा। आकाशे शब्दस्य प्रथमक्षणेउत्पत्तिः द्वितीयक्षणे स्थितिः तृतीयक्षणे विनाशः॥

क्षणिका। स्त्री। तडिति। विद्युति॥

क्षणिनी। स्त्री। निशि॥

क्षतम्। न। ईर्म्मे। व्रणे। स्रवद्रक्तपूयादौ। घाव इतिभाषा॥ क्षणनम्। क्षणु०। नपुंसके भावे क्तः। अनुदात्तोपदेशस्येत्यादिना नलोपः॥ खण्डिते॥ षष्ठगृहे॥ नष्टे॥

क्षतकासः। पुं। पञ्चविधकासरोगान्तर्गतकासरोगविशेषे॥

क्षतघ्नः। पुं। कुकुरोंधा इतिप्रसिद्धे क्षुपविशेषे॥ क्षतं हन्ति। हन०। हन्तेरमनुष्येत्यादिना टक्॥

क्षतघ्नी। स्त्री। द्रुमामये। लाक्षायाम्॥ टित्त्वात् ङीप्॥

क्षतजम्। न। रक्ते। रुधिरे॥ पूये॥ क्षताज्जातम्। जनी०। पञ्चम्यामिति डः॥

क्षततृष्णा। स्त्री। शस्त्रादिक्षतयुक्तस्य पिपासायाम्॥

क्षतविध्वंसी। पुं। वृन्दारकवृक्षे॥

क्षतव्रणः । पुं । षट्प्रकारव्रणरोगान्तर्गतव्रणरोगविशेषे ॥

क्षतव्रतः । त्रि । ध्वस्तव्रते । अवकीर्णिनि । खण्डितब्रह्मचर्यादिव्रते ॥ क्षतं खण्डितं व्रतमस्य ॥

क्षतहरम् । न । अगुरुणि ॥ त्रि । क्षतघ्ने ॥

क्षतिः । स्त्री । क्षते ॥ अपचये । क्षये । घटती इति भाषा ॥ यथा । जलमुचि सितरुचिविमुखे का क्षतिरह्नि खिलाम्बुपातुकानाम् । केवलघनरसभक्षी चातकपक्षी कथाश्रयतीत्युद्भटः ॥

क्षतोदरः । पुं । उदररोगविशेषे ॥

क्षत्ता । पुं । शूद्रात् क्षत्रियाया मुत्पन्ने ॥ शूद्रादायोगवः क्षत्ता चण्डालश्चाधमो नृणाम् । वैश्यराजन्यविप्रासु जायन्ते वर्णसङ्कराः ॥ प्रतीहारे ॥ सारथौ ॥ भुजिष्यातनये । दासीपुत्रे ॥ नियुक्ते ॥ वेधसि ॥ क्षदति क्षयते वा । क्षदिः सौत्रः संवृतौ । तृन्तृचौ शंसिक्षदादिभ्यः संज्ञायां चानिटौ ॥ क्षत्तार्यौ शूद्रयोः सुत इत्यमरः ॥

क्षत्त्रः । पुं । क्षत्रिये ॥ न । नगरे ॥ शरीरे ॥ क्षदति । क्षदसंवरणे सौत्रः । गुधृवीपचिवचियमिसदिक्षदिभ्यस्त्रः ॥ क्षतात् त्रायते वा । सुपीति योगविभागात् कप्रत्ययः । पृषोदरादित्वात् पूर्वपदस्याकारलोपः ॥ यद्वा । क्षणनम् । क्षणु हिंसायाम् । सम्पदादित्वात् क्विप् । गमादित्वादनुनासिकलोपः । तुक् । क्षतो नाशात् त्रायते । त्रैङ् पालने । सुपीति योगविभागात्कः ॥ क्षत्रियजातेः कर्मणि ॥

क्षत्त्रबन्धुः । पुं । क्षत्रियजातिमात्रे ॥ निन्द्यक्षत्रिये । कश्चित्सक्षत्रिये ॥ क्षत्त्रस्य क्षत्रियजातेर्बन्धुर्वा [illegible] भावादिति जातिक्षत्रियो इत्यभिधीयते ॥

क्षत्त्रविद्या । स्त्री । धनुर्वेदे ॥

क्षत्त्रवृक्षः । पुं । मुचुकुन्दे ॥

क्षत्त्रियः । पुं । सत्त्वोत्कटरजःप्रधानायां जातौ । मूर्द्धाभिषिक्ते । राजन्ये । बाहुजे ॥ क्षदति रक्षति जनान् । क्षदेः ष्ट्रन् । गुधृवीपचीत्यादिना षोवा । क्षतात् त्रायते वा । सुपीति योगविभागात् कप्रत्ययः । पृषोदरादिः ॥ यद्वा क्षदति छिनत्ति पापात् त्रायते कप्रत्ययः । [illegible] क्षत्त्रमेव [illegible] कर्म [illegible] । [illegible] क्षत्रियजाते ॥ [illegible]

ण्याः सूर्यचन्द्रवंशजा राजानः । तेषां कलेः सहस्रवर्षपर्यन्तमासन् । ततो महानन्दिसुतो नन्दः शूद्रायां सुतः सः शतवर्षपर्यन्तं राज्यं चकार । तदन्ते चाणक्यनामा ब्राह्मणो नन्दं तत्पुत्रांश्च हत्वा मुरवंशजं चन्द्रगुप्तं राजानं कृतवान् । कलौ नन्दान्तः क्षत्रियवंशः । इति श्रीभागवते १२ स्कन्धे १ ऽध्यायात् संगृहीतम् ॥

क्षत्रिया । स्त्री । क्षत्रियाण्याम् ॥ अर्य्यक्षत्रियाभ्यां वा स्वार्थे इत्यानुगागमाभावपक्षे ॥ क्षत्रियजातौ ॥ योपधत्वान्न ङीष् ॥

क्षत्रियाणी । स्त्री । क्षत्रियजातीयायाम् ॥ अर्य्यक्षत्रियाभ्यामिति पाक्षिक आनुगागमो ङीष् च ॥

क्षत्रियी । स्त्री । क्षत्रिययोषायाम् ॥ क्षत्रियस्य स्त्रीत्यर्थे पुंयोगादाख्यायामिति ङीष् ॥

क्षन्तव्यः । त्रि । क्षमणीये ॥

क्षन्ता । त्रि । क्षमायुक्ते । सहिष्णौ ॥ क्षमते । क्षमूष० । तच्छीलः । तृन् ॥

क्षपणः । त्रि । निर्लज्जे ॥ इति त्रिकाण्डशेषः ॥

क्षपणकः । पुं । बुद्धभेदे । दिगम्बरसिद्धान्ते ॥ सन्न्यासिनि ॥ यथा । एकः क्षपणक आकाशस्तौ तत्र क्षपणक द्वय आकाशा । यत्र क्षपणक द्वय आकाशा तत्र क्षपणक का आकाशा ॥ इत्युद्भटः ॥

क्षपण्युः । पुं । अपराधे ॥

क्षपयिता । त्रि । नाशयितरि ॥ क्षपयति । क्षे० । तृच् ॥

क्षपा । स्त्री । निशि । रात्रौ ॥ क्षपयति चेष्टाम् । क्षै क्षये । अन्तर्भूतण्यर्थात् पचाद्यच् ॥ हरिद्रायाम् ॥

क्षपाकरः । पुं । चन्द्रे । नवमेघे ॥ क्षपां करोति । कृञोहेतुताच्छील्यानुलोम्येषु इति टः ॥ कर्पूरे ॥

क्षपाचरः । पुं । राक्षसे ॥

क्षपाटः । पुं । राक्षसे ॥ क्षपायामटति । अट० । पचाद्यच् ॥

क्षपितः । त्रि । दूरीकृते ॥ नाशिते ॥ विस्मृते ॥

क्षमम् । न । युक्ते ॥ त्रि । शक्ते ॥ हिते ॥ क्षमावति ॥ पुं । धूसरे ऽतिह्रस्वचटके । धान्यभक्षणे ॥ क्षमते क्षम्यते वा । क्षमूषसहने । पचाद्यच् । घञ्वा । नोदात्तोपदेशस्येति न वृद्धिः ॥

क्षमणीयः । त्रि । क्षन्तव्ये ॥ क्षमेरनीयर् ॥

क्षमता । स्त्री । योग्यतायाम् । सामर्थ्ये ॥ अर्थप्रकाशनसामर्थ्ये ॥ यथा

। वर्हिर्दैवसदनं दामीत्यत्र दामीति पदस्य छेदनप्रकाशनसामर्थ्यात् वर्हिरित्यस्य चास्तृतदर्भप्रकाशनसामर्थ्यात् आस्तृतदर्भच्छेदने समुदायसम्बन्धिनियोगोऽवगम्यते ॥ इति धर्म्मदीपिका ॥

क्षमा । स्त्री । भूमौ ॥ तितिक्षायाम् । शान्तौ । सत्यपि सामर्थ्ये परिभवहेतुं प्रति क्रोधस्यानुत्पत्तौ आक्रुष्टस्य ताडितस्य वा निर्विकारचित्ततायाम् । हर्षविषादयोरविकृतचित्ततायाम् ॥ तल्लक्षणं यथा । वाह्ये चाध्यात्मिके चैव दुःखे चोत्पादिते क्वचित् । न कुप्यति न वा हन्ति सा क्षमा परिकीर्त्तितेति ॥ अपि च । आक्रुष्टोऽभिहतो यस्तु नाक्रोशेन्न हनेदपि । अदुष्टैर्वाङ्मनःकायैः तितिक्षुः स क्षमा स्मृतेति ॥ क्रोधं जेतुं क्षमामेव मन्यन्ते खलु साधवः । यथाहुस्ता । क्रोधान्धकारविकटभ्रुकुटीतरङ्गभीमस्य सान्ध्यकिरणारुणघोरदृष्टेः । निष्कम्पनिर्म्मलगभीरपयोधिधीरा धीराः परस्य परिवादगिरः क्षमन्ते ॥ क्रमेण वाचां गिरसो मयूखैर्न चित्ततापो न तनोर्विमर्दः । न चापि हिंसादिरनर्थयोगः श्लाघ्या परं क्रोधजयेऽक्षमेकेति ॥ क्रोधजयो यथा मप्याह । क्रुद्धे स्मेरमुखावधीरणमयाविष्टे प्रसादक्रमो व्याक्रोशे कुशलोक्तिरात्मदुरितच्छेदात् सबन्धावने । धिगक्लोरजितात्मनोऽक्षमवती दैवादुपेता क्षितिं दुर्व्वारेति दयारसार्द्रमनसां क्रोधस्य कुत्रोदय इति ॥ स्वधर्म्मविस्तामपहाय योऽयं मत्पापमूर्त्तिभिषजा कृतः । नचेत् क्षमामप्यक्षमः कुर्य्यान्मन्त्रं कृतघ्नोवदन्यो द्वयोन्यः । इतिच ॥ क्षमते । अच् । क्षमेष्टाप् ॥ क्षमणम् । षिद्भिदादिभ्योऽङ् वा ॥ खदिरे ॥

क्षमादंशः । पुं । शिग्रौ ॥

क्षमावान् । त्रि । क्षान्तियुक्ते ॥ यथा । एकः क्षमावतां दोषो द्वितीयो नोपपद्यते । यदेनं क्षमया युक्तमशक्तं मन्यते जन इति गारुडे ११४ अध्यायः ।

क्षमिता । त्रि । क्षमाशीले ॥ क्षमणशीलः । क्षमूष् + तृन् । स्वरतीति वेट् ॥

क्षमी । त्रि । क्षमितरि । तितिक्षौ । सहिष्णौ ॥ क्षमते तच्छीलः । क्षमूष् + शमित्यष्टाभ्यो घिनुण् । नोदात्तोपदेशस्येति वृद्धिप्रतिषेधः ॥ खेसरे । अश्वतरे । खच्चर इति भाषा ॥

क्षयः। पुं। कासरोगविशेषे। 'यक्ष्मणि। शोषे॥ क्षयति देहम्। क्षि क्षये। क्षिनिवासगत्योर्वा। अन्तर्भावितण्यर्थात् क्षि-अच्। क्रियाक्षयकरत्वात्तु क्षय इत्युच्यते बुधैः॥ अस्यौषधम्। यथा। श्वेतकोकिलाक्षमूलं छागीक्षीरेण संयुतम्। त्रिसप्ताहेन वै पीतं क्षयरोगं क्षयं नयेत्। रोगकाण्डे॥ वेश्मनि। निवासे॥ संवर्त्ते। कल्पान्ते॥ क्षीयन्ते प्राणिनोऽत्र॥ अपचये। हानौ॥ क्षयणम् क्षयः॥ नीतिवेदिनां त्रिवर्गान्तर्गते प्रक्षमवर्गे॥ स्वराष्ट्रमात्रवर्गस्यापचय॥ यथा। क्षयः स्थानञ्च वृद्धिश्च त्रिवर्गो नीतिवेदिनामित्यमरः॥ ध्वंसे। शरीरसामर्थ्यस्य धनस्य सेनायाश्च नाशे॥ पश्चिमोत्तरद्वारगृहे॥ विरामे॥ हिंसायाम्॥ क्षीष् हिंसायाम्। एरच्॥ धातुक्षयहेतौ॥ क्षीयतेऽनेनेति व्यु० पुंसि संज्ञायामिति घः॥ ६० वत्सरे॥ मेदिनी क्षयते देवि सर्वभूतं चराचरम्। देशभङ्गश्च दुर्भिक्षं क्षये संक्षीयते प्रजाः॥ सौराष्ट्रमालवे देशे दक्षिणे कोङ्कणे तथा। दुर्भिक्षं जायते घोरं क्षये संवत्सरे प्रिये॥ कौमुदीचर्मण्वत्योश्च यमुनानर्मदातटे। विन्ध्यायां सैन्धवे चापि विन्ध्यान्ते न संशयः॥ सिंहलं मध्यदेशश्च काश्मीरं तथैव च। क्षये क्षयन्ति सर्वाणि मान्यथा [illegible]॥

क्षयतरुः। पुं। वेलियापीपर इति प्रसिद्धे नन्दीवृक्षे। स्थालीवृक्षे॥

क्षयथुः। पुं। कासे॥

क्षयनाशिनी। स्त्री। जीवन्तीवृक्षे॥

क्षयपक्षः। पुं। कृष्णपक्षे॥

क्षयमासः। पुं। रविसङ्क्रान्तिद्वयसहित मासे॥ यथा। द्विसङ्क्रान्तिमासः क्षयाख्यो मासः स च कदाचिदेव भवति। क्षयः कार्त्तिकादित्रये नान्यतः स्यात् तदा वर्षमध्येऽधिमासद्वयं स्यादिति॥ अपि चाह कालिदासः। सौरा यदा चान्द्रमसो गरीयान् मासो द्विसङ्क्रान्तिरसौ क्षयाख्यः। स यस्तदा स्यात् क्षितिवेदरूपे १४१ रब्दे मिते क्वचिद् भूचन्द्रैरिति॥

क्षयितः। त्रि। नाशिते॥

क्षयी। त्रि। नाशिनी॥ क्षयशीलः। जिदृक्षिविश्रीण्वमाव्यथाभ्यमपरिभूप्रसूभ्यश्चेति इनिः॥ राजयक्ष्मान्विते॥ क्षयोऽस्यास्ति। अत इनि ठनाविति इनिः॥

क्षय्यः। त्रि। क्षेतुं शक्ये॥ क्षि०। शक्ये यत्। क्षय्यजय्यौ शक्यार्थे॥

क्षरः। पुं। मेघे॥ विनाशिनि कार्य्ये॥

षो ॥ यथः । कार्यकारणस्वरूपन्तु न श्वरं क्षरमुच्यते । क्षरादिकद्वधर्मत्वा दक्षरं ब्रह्म भण्यते इति ॥ क्षरः सर्वाणि भूतानि कूटस्थोऽक्षरउच्य त इतिच ॥ न । नीरे । जले ॥ क्षर ति । क्षरसञ्चलने । पचाद्यच्

क्षरणम् । न । च्युतौ । चूवना इति भाषा ॥

क्षरितः । त्रि । च्युते । चूवा गिरा इतिच भाषा ॥

क्षरी । पुं । वर्षाकाले ॥ त्रि । क्षरण विशिष्टे ॥

क्षवः । पुं । क्षुते । छिक्कायाम् । छींक इतिभाषा ॥ राजिकायाम् ॥ राजि काप्रभेदे ॥ क्षौति । टुक्षुशब्दे । ण्यर्थः । पचाद्यच् ॥ क्षवणम् । क्ष दोरप् वा ॥

क्षवकः । पुं । राजिकायाम् ॥ अपामार्गे ॥ भूतांकुशे ॥

क्षवकृत् । स्त्री । छिक्कन्याम् ॥ क्षवङ् करोति । कृञः क्विप् ॥

क्षवथुः । पुं । क्षुते ॥ कासे ॥ क्षौत्य नेन । टुक्षु० । ट्वितोऽथुच् ॥

क्षवपत्रा । स्त्री । द्रोणपुष्प्याम् ॥ क्षवः पत्रेषुयस्याः ॥

क्षविका । स्त्री । दन्तीप्रभेदे । पीत दुग्धायाम् । पुत्रप्रदायाम् । बहु फलायाम् ॥

क्षात्रम् । त्रि । क्षत्रियसम्बन्धिनि ॥

क्षात्रकर्म्म । न । क्षत्रियजातेः कर्म्मणि ॥ यथा । शौर्यं तेजो धृतिर्दाक्ष्यं युद्धेचाप्यपलायनम् । दानमीश्वरभा वश्चक्षात्रं कर्मस्वभावजमिति ॥ क्षा त्रञ्चतत् कर्मचेतिविग्रहः ॥

क्षान्तः । त्रि । सहिष्णौ । सोढे ॥ केन चित् पीडितोपि यः समर्थः संस्तत् पीडापराङ्मुख स्तस्मिन्नित्यर्थः ॥ क्षम्यते स्म । क्षमूष० । क्तः । अनु नासिकस्येतिदीर्घः ॥

क्षान्तिः । स्त्री । क्षमायाम् । तितिक्षा याम् । क्रोधप्राप्तौ चित्तसंयमने । स त्यपिसामर्थ्ये अपकारिण्यपकाराचि कीर्षायाम् ॥ यथा । क्षमायाम् ज संवक्षे त्समसो भास्करोदयः । क्षा न्तिःकाले रघौघस्तुनामसङ्कीर्त्तनंच रेरिति ॥ क्षमणम् । क्षमूसहने । दि वादिः । अस्याषित्त्वात् क्तिन् । अनु नासिकस्येतिदीर्घः ॥ तुक्षमामेपि परुषं नोत्तरं प्रतिपद्यते ॥

क्षान्तुः । त्रि । क्षमाशीले । मर्षके ॥ क्षाम्यति । क्षमू० । क्रमिगमिक्षमि भ्यस्तुन् वृद्धिश्च ॥

क्षामः । त्रि । क्षीणे ॥ अबले ॥ क्षैक्षये । गत्यर्थाकर्मकेत्यादिना क्तः ।

क्षामेति इति निष्ठातत्वम् । आदे क्षउपदेशेऽपि तीक्षादित्वम् ॥

क्षामवती । स्त्री । } यागविशेषे ॥
क्षामवतीष्टिः । स्त्री । } यथोक्तम्भवि ष्ये । क्षामवत्यादिना यद्यत् कर्मणां पूतनापते । दैवदोषादकरणे जाते दोषकदम्बके ॥ होमेनैकेन दोषाणां सर्वेषां क्षयमादिशेत् । एवञ्च एकप्रायश्चित्तेनानेकदोषक्षयाय क्षामवतीष्टिः सर्वत्रदृष्टान्तः । इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥

क्षामाशम् । न । अपथ्ये । अहिते । रोग्ये ॥ त्रि । क्षीणवदने ॥ क्षाममास्यंयस्य । क्षाम क्षतदास्यं चेतिवा ॥

क्षारः । पुं । खार इति प्रसिद्धे रसे ॥ धूर्त्ते ॥ लवणे ॥ काचे ॥ भस्मनि ॥ गुडे ॥ न । टङ्कणे ॥ यवक्षारे ॥ विड् लवणे ॥ सर्ज्जिकाक्षारे ॥ पलाशधवपूतीककरञ्जपाटलादिजाः । क्षारा स्तु पाचनाः सर्वे रक्तपित्तकराः सराः ॥ गुल्मार्शःकृमिपुंस्त्वघ्नाः शर्करा ऽश्मरिनाशनाः इति राजवल्लभः ॥ क्षरति । क्षरसञ्चलने । ज्वलितिकसन्तेभ्योणः । उपधावृद्धिः ॥

क्षारकः । पुं । पक्षिमत्स्यादिपिटके ॥ जालके । नवकलिकावृन्दे ॥ क्षरति । क्षर० । ण्वुल् ॥ मत्स्यादिदामे ॥

क्षारकर्दमः । पुं । नरकविशेषे ॥

क्षारतैलम् । न । पक्वतैलविशेषे । यथा । शुष्कमूलकशुण्ठीनां क्षारो हिङ्गु लनागरम् । शतपुष्पावचाकुष्ठदारु शिग्रुरसाञ्जनम् ॥ सौवर्चलं यवक्षार सामुद्रं सैन्धवं तथा । भूर्जग्रन्थिविडं मुस्तं मधुशुक्तं चतुर्गुणम् ॥ मातुलुङ्गरसञ्चैव कदलीरसमेव च । तैलमेभिर्विपक्तव्यं कर्णशूलापहं परम् ॥ बाधिर्यङ्कर्णनादश्च पूयस्रावश्च दारुणः । पूरणादस्य तैलस्य कृमयः कर्णयोः विनाः ॥ क्षिप्रं विनाशमायान्ति शशाङ्ककृतशेखर । क्षारतैलमिदं श्रेष्ठं मुखदन्तामयापहम् ॥ इतिगारुडे १९८ अध्यायः ॥

क्षारत्रयम् । न । त्रिविधक्षारे ॥ यथा । सर्जिकञ्च यवक्षारं टङ्कणक्षारमेव च । क्षारत्रयञ्च विक्षारं क्षारश्रितयमेव च ॥

क्षारदला । स्त्री । चिल्लाम् । चुक्रवास्तूकशाके ॥ क्षारोदलेष्वस्याः ॥

क्षारदशकम् । न । दशविधक्षारे ॥ यथा । शिग्रुमूलकपलाशचुक्रिकाचित्रकार्द्रकसनिम्बसम्भवैः । इक्षुगोक्षुरिकमेचिकोद्भवैःक्षारपूर्वदशकं प्रकीर्त्तितम् ॥

क्षारद्रुः । पुं । मुष्ककपादपविशेषे ॥

क्षारद्वयम् । न । सर्जिकायावशूकयोः ॥ क्षारयोर्द्वयम् ॥

क्षारपत्रः । पुं । } वास्तूकशाके ॥
क्षारपत्रकः । पुं । }

क्षारभूमिः । पुं । समुद्रोपान्तदेशे ॥ यथा । जीवनं जीवनं हन्ति प्राणान् हन्ति समीरणः । किमाश्चर्यं क्षारभूमौ प्राणदा यमदूतिका ॥ स्त्री । लवणभूमौ ॥

क्षारमध्यः । पुं । अपामार्गे ॥

क्षारमृत्तिका । स्त्री । ऊषे ॥ क्षाराचासौ मृत्तिकाच ॥

क्षारमेलकः । पुं । क्षारसङ्घे ॥

क्षारवृक्षः । पुं । मुष्कके ॥

क्षारश्रेष्ठः । पुं । पलाशे । किंशुके ॥ मुष्ककवृक्षे ॥ न । वज्रक्षारे ॥

क्षारषट्कम् । न । षड्विधक्षारे ॥ यथा । धवापामार्गकुटजपालाशतिलमुष्ककैः । क्षारैरेतैस्तुमिलितैः क्षारषट्कमुदाहृतम् ॥

क्षारसिन्धुः । पुं । लवणसमुद्रे ॥ सतु जम्बुद्वीपस्यदक्षिणे प्लक्षद्वीपस्योत्तरेवर्त्तते ॥

क्षाराच्छम् । न । सामुद्रलवणे ॥

क्षाराब्धिः । पुं । क्षारसिन्धौ ॥

क्षाराष्टकम् । न । अष्टप्रकारक्षारे ॥ यथा । पलाशवज्जिशिखरिचिञ्चार्कतिलनालजाः । यवजः सर्जिका चेति क्षाराष्टकमुदाहृतम् ॥ क्षारा एतेऽग्निनातुल्याःशूलगुल्महराभृशमिति ॥ क्षाराणामष्टकम् ॥

क्षारिका । स्त्री । भोगपिपासिकायाम् । क्षुधायाम् ॥

क्षारितः । त्रि । स्राविते ॥ क्षारे ॥ अभिशस्ते । अपवादग्रस्ते । प्राप्तदोषे ॥ क्षार्य्यते स्म । क्षर० । णयन्तः । क्तः ॥

क्षारोदः । पुं । लवणोदे ॥ क्षारमुदकं यस्मिन् । उत्तरपदस्यचेत्युदकस्योदादेशः ॥

क्षालनम् । न । निर्णेजने । प्रक्षालने ॥

क्षालितम् । त्रि । धौते । निर्णिक्ते । कृत प्रक्षालने ॥

क्षिः । पुं । निवासे ॥ गतौ ॥ क्षये ॥

क्षितः । त्रि । हिंसिते ॥ क्षिधातोः कर्मणि क्तः ॥

क्षितिः । स्त्री । निवासे ॥ मेदिन्याम् ॥ महाक्षयेऽक्षयं यातिक्षितिस्तेन प्रकीर्त्तिता ॥ क्षये ॥ रोचनाख्यगन्धद्रव्ये ॥ क्षियति । क्षिनिवासगत्योः । क्षिच्चेतिक्तिच् ॥ क्षणम् क्षीयतेऽस्यांवा । क्षिक्षये । क्षिनिवासगत्योः । स्त्रियांक्तिन् ॥ कालभेदे । प्रलयकाले ॥

क्षितिकणः । पुं । } धूलौ । रजसि ॥
क्षितकणा । स्त्री । }

क्षितिक्षमः । पुं । खदिरद्रुमे ॥

क्षितिक्षित् । पुं । क्षितीशे ॥ क्षितिक्षियति । क्षि० तुदादिः । क्विपि तुक् । क्षितिपतिष्वेवाषौ क्षितिक्षिदितिभट्टमल्लः ॥

क्षितिजः । पुं । उपरसविशेषे । भूनागे ॥ मङ्गलग्रहे ॥ वृत्ते । मङ्गीवहे ॥ क्षितेर्जातः । जनी० । डः ॥ न । खगोले आकाशमध्यान्नवर्त्तंशान्तरे तिर्य्यग्वृत्ते ॥ त्रि । भूमिजाते ॥

क्षितिजन्तुः । पुं । भूनागे ॥ क्षितेर्जन्तुरिव ॥

क्षितिधरः । पुं । पर्वते ॥ कूर्मवासुकिदिग्गजेषु च ॥

क्षितिनागः । पुं । उपरसविशेषे । भूनागे ॥

क्षितिनाथः । पुं । राजनि ॥

क्षितिपः । पुं । भूपतौ ॥

क्षितिपतिः । पुं । न्रपे । भूपे ॥

क्षितिपालः । पुं । भूपाले । राज्ञि ॥

क्षितिपालभाक् । पुं । राजनि ॥

क्षितिपुत्रः । पुं । नरकराजे । नरकासुरे ॥

क्षितिरन्ध्रम् । न । अवटे ॥ क्षितेःरन्ध्रम् ॥

क्षितिरुहः । पुं । वृक्षे ॥ . रेवति । वृक्ष० । इगुपधस्त्वात्कः । क्षितौ रुहः । सप्तमीतिसमासः ॥ क्षितौ रोहतिवा । वहेरिगुपधेतिकः ॥

क्षितिवदरी । स्त्री । भूवदर्य्याम् । भुइबेरी इतिभाषा ॥

क्षितिवर्द्धनः । पुं । शवे ॥ त्रि । भूमिवर्द्धके ॥

क्षितिव्युदासः । पुं । भुंइरा इतिप्रसिद्धे भूमिगृहे ॥

क्षितिसुतः । पुं । भौमे ॥ नरकासुरे ॥

क्षितीशः । पुं । राज्ञि ॥ श्रीरामे ॥ क्षितेर्भूमेरीशः ॥

क्षित्यदितिः । स्त्री । देवक्याम् ॥

क्षित्वा । पुं । वायौ ॥ क्षयति क्षियति वा ॥ क्षियये क्षिनिवासगत्योर्वा । शीङ्क्रुशीत्यादिनाक्वनिपितुक् ॥ काले ॥

क्षिपः । पुं । क्षेपणे ॥ क्षेप्तरि ॥ क्षिपेरिगुपधेतिकः ॥

क्षिपकः । त्रि । योधे ॥ क्षिपति । क्षिपप्रेरणे । इगुपधज्ञाप्रीकिरःकः । ततोऽज्ञातादौकः ॥ स्त्री । क्षिपका । क्षिपकादीनाञ्चेतीत्त्वाभावः ॥

क्षिपणम् । न । क्षेपणे । क्षिपायाम् ॥

क्षिपणिः । स्त्री । नौकादण्डे ॥ आयुधे ॥ वडिशे ॥ क्षिप्यते ऽनयेतिवा ।

क्षिपेः कक्प्रत्ययः । शिपुमर्जुं क्षेपण मितिवेदभाष्यम् ॥

क्षिपणी । स्त्री । क्षेपण्याम् । नौकाद ण्डे ॥ कृदिकारादिति ङीष् ॥

क्षिपण्युः । पुं । वायौ ॥ क्षिपति । क्षिप० । अनुङ्नदेश्चेतिचकारात् क्षिपेरप्यनुङ् ॥

क्षिपण्युः । पुं । वसन्ते । इष्युज्ज्वलद क्षः ॥ देहे ॥ त्रि । सुरभौ ॥

क्षिपा । स्त्री । क्षेपणे ॥ क्षेपणम् । क्षिप० । भिदाद्यङ् । टाप् ॥

क्षिप्तः । त्रि । प्रेरिते ॥ निक्षेपकृतवस्तुनि । त्यक्ते । नुत्ते । मुक्ते ॥ विकीर्णे ॥ अवज्ञाते ॥ न । रागद्वेषादिवशाद्विषयेष्वभिनिविष्टे चित्ते । चित्तस्यप्रथमभूमौ ॥ क्षिप्यते स्म । क्षिप० । क्तः ॥ वायुग्रस्ते ॥

क्षिप्तकुक्कुरः । पुं । अलर्के ॥

क्षिप्ता । स्त्री । रात्रौ ॥ इतिहलायुधः ॥

क्षिप्नुः । त्रि । निराकरिष्णौ । निराकरणशीले ॥ क्षेप्तृशीलः । क्षिप० । त्रसिगृधिधृषिक्षिपेःक्नुः ॥

क्षिप्रम् । न । शीघ्रे ॥ नवन्दशारविंशे मात्रासंज्ञायाम् ॥ पुष्याश्विन्यभिजिद्धस्तालघु क्षिप्रं गुरु तथा ॥ क्षिप्यति । क्षिप० । स्फायितञ्चीति रक् ॥ शीघ्रार्थे क्रियाविशेषणत्वाद द्रव्येवर्त्तमानः क्लीवे । द्रव्येतु त्रिलिङ्गः ॥ शीघ्रगेच ॥

क्षिप्रकारी । त्रि । शीघ्रप्रयोक्तरि ॥

क्षिप्रपाकी । पुं । गन्धमुण्डे । गर्दभाण्डे । गेंडीतिभाषाप्रसिद्धेवृक्षे । गन्धभादालिया इतिगौडभाषा ॥ त्रि । शीघ्रपाकिनि ॥

क्षिप्रा । स्त्री । अवन्तीतलवाहिन्यांसरिति ॥

क्षिया । स्त्री । अपचये । क्षये ॥ क्षियः । क्षिनिवासगत्योर्वा । भिदाद्यङ् । टाप् ॥

क्षीजनम् । न । कीचकानां नादे ॥

क्षीणः । त्रि । अमांसे । दुर्बले । क्षामे ॥ क्षियते । क्तः । निष्ठायामण्यदर्थे इतिदीर्घः । क्षियोदीर्घादितिनः ॥ धर्मार्थे क्षीणकोशस्य क्षीणत्वम पिशोभते । सुरैः पीतावशेषस्य कृष्णपक्षे विधोरिवेति कामन्दकः ॥

क्षीणचन्द्रः । पुं । विनष्टेन्दुभगाष्टम्योर्मध्यस्थेन्दौ ॥ यथा । कृष्णाष्टमीदृष्ट्वा दृष्ट्वं यावच्छुक्लाष्टमीदलम् । तावत् कालंशशीक्षीणः पूर्णस्तत्रोपरिस्मृतइति ॥

क्षीणवान् । त्रि । क्षयविशिष्टे ॥

क्षीणाष्टकर्मा । पुं । जिने ॥

क्षीयमाणः । त्रि । अपचीयमाने ॥

क्षीरम् । न । जले । वारिणि ॥ दुग्धे । पयसि ॥ आकाशपर्यायाक दुग्धस्य यथा गुणाः । ... प्रायः क्षीरं विरुध्यते ॥ स्निग्धं शीतं गुरु क्षीरं सर्वकालं न सेवयेत् । ... कुरुते मन्दं मन्दाग्निं च मे चच ॥ क्षीरं न भुञ्जीत कदाप्यतसं ... नैतल्लवणेन सार्द्धम् । पिष्टान्न सन्धानकमाषमुद्गकोशातकी ... दिकै श्च । तथा च । मत्स्यमांस गुडमुद्गमूलकैः कुष्ठमावहति सेवितं पयः । शाकजाम्बवरसादिसेवितं मारयत्यबुध माशु सर्पवत् ॥ क्षिणोति । क्षिणिवासगत्योः । क्षुसिक्षिणीनां दीर्घश्चेतिक्रन् दीर्घश्च ॥ यद्वा । घस्यते । घस्लृ अदने । घसेः किच्चेतीरन् । गमहनेत्युपधालोपः । खरि चेति चर्त्वम् । शासिवसीति षत्वम् ॥ यद्वा क्षयणम् । क्षीष् हिंसायाम् । सं० क्विप् । क्षियमीरयति । ईर गतौ । धयन्तः । कर्मण्यण् ॥

क्षीरकः । पुं । क्षीरमोरटलतायाम् ॥

क्षीरकञ्चुकी । स्त्री । क्षीरीशवृक्षे ॥

क्षीरकण्ठः । पुं । } बालके । स्तन
क्षीरकण्ठकः । पुं । } न्धये ॥

क्षीरकन्दः । पुं । क्षीरविदार्याम् ॥

क्षीरकन्दा । स्त्री । क्षीरवल्ल्याम् । काकोलीमित्यपूर्व इति गौर भाषा ॥

क्षीरकाकलिका । स्त्री । क्षीरविदार्याम् । क्षीरशुक्लायाम् ॥ पयस्काकोलीम् ॥

क्षीरकाकोली । स्त्री । अष्टवर्गपठितौषधिविशेषे । जीवकस्याम् ॥ सा क्षीरकाकोली काकोल्या सदृशी च सा ॥ दुग्धिकाभेदे । शुक्लकाकोल्याम् ॥ पयस्काकोलीम् । अश्वगन्धामूलम् ॥

क्षीरकाण्डकः । पुं । स्नुह्याम् ॥ अर्कवृक्षे ॥

क्षीरकाष्ठा । स्त्री । वटोदृक्षे ॥

क्षीरकीटः । पुं । दुग्धजातकीटे । कालिकायाम् ॥

क्षीरखवः । पुं । क्षीरगोला इति गौड भाषा प्रसिद्धे दुग्धपाषाणे ॥

क्षीरजम् । न । दधनि । मङ्गल्ये ॥ त्रि । क्षीरजातद्रव्ये ॥

क्षीरदलः । पुं । अर्कवृक्षे ॥ क्षीरवत्ति दलाऽस्य ॥

क्षीरद्रुमः । पुं । अश्वत्थे । पिप्पले ॥

क्षीरधेनुः । स्त्री । दानार्थं क्षीरनिर्मितायां धेनौ ॥

क्षीरनाशः । पुं । आखोटवृक्षे ॥ दुग्धक्षये ॥

क्षीरनीरम् । न । आलिङ्गने ॥ जलदुग्धसमाहृतौ ॥

क्षीरपर्णी । स्त्री । अर्कवृक्षे । विकीरणे ॥

क्षीरपायी । त्रि । दुग्धपानकर्त्तरि ॥

क्षीरमोचकः । पुं । शोभाञ्जने ॥

क्षीरमोरटः । पुं । मोरटे । मधुस्रवे । क्षीरमोरटा इति गौड भाषा प्रसिद्धायां लतायाम् ॥

क्षीरवल्ली । स्त्री । क्षीरविदार्य्याम् ॥ क्षीरव्रतीवल्ली ॥

क्षीरविकृतिः । स्त्री । क्षीरसा इति गौडभाषाप्रसिद्धायां कूर्चिकायाम् ॥ दध्ना सह पयःपक्वं यत् तत् स्याद् दधि कूर्चिका । तक्रेण पक्वं यत् क्षीरं सभवेत्त तक्रकूर्चिका ॥ क्षीरस्य विकृतिः ॥

क्षीरविदारिका । स्त्री । क्षीरविदार्य्याम् ॥

क्षीरविदारी । स्त्री । शुक्लभूकुष्माण्डे । महाश्वेतौषधौ ॥ क्षीरव्रतीविदारी ॥ शुक्लकृष्णभूकुष्माण्डयोः ॥ क्षीरकन्दो द्विधा प्रोक्तो विनालस्तु सनालकः । विनालो रोगहर्त्ता स्याद् द्रव्यकर्म्मा सनालकः ॥

क्षीरविषाणिका । स्त्री । क्षीरकाकोल्याम् ॥ वृश्चिकाल्याम् ॥

क्षीरवृक्षः । पुं । राजादन्याम् ॥ उदुम्बरे ॥

क्षीरशरः । पुं । आमिक्षायाम् । छाना इति गौडभाषा ॥

क्षीरशाकम् । न । दुग्धविकृतौ ॥ अपक्वमेव यद्बद्धं क्षीरशाकं हितं तथा ॥

क्षीरशीर्षः । पुं । श्रीवासे ॥

क्षीरशुक्ला । स्त्री । क्षीरकाकोल्याम् ॥ क्षीरविदार्य्याम् ॥

क्षीरशुक्लः । पुं । जलकण्टके । शृङ्गाटके । सिंघाडा इतिभाषा ॥ राजादने ॥

क्षीरशुक्ला । स्त्री । शुक्लभूकुष्माण्डे ॥ विदार्य्याम् । क्षीरकाकोलिकायाम् । कृष्णभूकुष्माण्डे ॥ क्षीरविशुक्ला ॥

क्षीरसः । पुं । क्षीरसारे ॥

क्षीरसन्तानिका । स्त्री । छाना इति नटक्षीर इति गौडभाषाप्रसिद्धे दुग्धविकारविशेषे । क्षीरसन्तानिका वृष्या स्निग्धा पित्तानिलापहा ॥

क्षीरसमुद्रः । पुं । क्षीराब्धौ ॥ अयं श्वेतद्वीपे वर्त्तते ॥

क्षीरसागरः । पुं । क्षीरसमुद्रे ॥

क्षीरसागरसुता । स्त्री । लक्ष्म्याम् ॥

क्षीरसारः । पुं । मालजिन् इति भाषा प्रसिद्धे क्षीरविशेषे । क्षीरसे ॥ यथा । ईषत्श्लेष्मकरं गौल्यं पित्तघ्नं तर्पणं गुरु । पुष्टिरेषाभिधा तस्य क्षीरसारस्तु क्षीरसः ॥ इति रा० नि० ॥ नवनीते ॥ यथा । क्षीरसारमपनीय शङ्कया स्वीकृतं यदि पलायनं त्व

या । मानसे मम नितान्ततामसे मन्दमन्दम कथं न क्षीयसे क्षीरस्य सारः ॥

क्षीरसिन्धुः । पुं । क्षीरार्णवे ॥

क्षीरस्फटिकः । पुं । क्षीरवर्णस्फटिकविशेषे ॥

क्षीरविक्षीरः । पुं । दुग्धफेने । शार्करे ॥

क्षीरा । स्त्री । काकोल्याम् ॥

क्षीराब्धिः । पुं । क्षीरसागरे ॥ क्षीरस्य अब्धिः ॥

क्षीराब्धिजः । पुं । चन्द्रे । इन्द्रे ॥ शेषे ॥ तार्क्ष्ये ॥ अमृतादिसमूहे ॥ न । सामुद्रलवणे ॥ मौक्तिके ॥

क्षीराब्धिजा । स्त्री । इन्दिरायाम् । लक्ष्म्याम् ॥ क्षीराब्धेर्जाता । जनी० । डः ॥

क्षीराब्धितनया । स्त्री । रमायाम् । लक्ष्म्याम् ॥ क्षीराब्धेः तनया ॥

क्षीरामृतम् । न । मधुरमांसे ॥

क्षीराविका । स्त्री । क्षीराव्याम् ॥

क्षीरावी । स्त्री । दुद्धीतिप्रसिद्धौषधौ । दुग्धिकायाम् ॥ क्षीरमवति । अवरक्षणादौ । कर्मण्यण् । ङीप् ॥

क्षीराह्वः । पुं । सरलद्रुमे ॥

क्षीरिका । स्त्री । राजादने । फलाध्यक्षे । खिरणी इतिभाषा ॥ क्षीरिकायाः फलं वृष्यं बल्यं स्निग्धं हिमगुरु । तृष्णामूर्च्छामदभ्रान्तिक्षयदोषत्रयास्रजित् ॥ अपिच । क्षीरिकायाः फलं पक्वं गुरु विष्टम्भि शीतलम् । कषायं मधुरं साम्लं नातिवातप्रकोपनम् ॥ क्षीरमस्त्यस्याः । अतइनिठनाविति ठन् ॥ परमान्ने । पायसे । खीर इतिभाषा ॥ यथा । शुद्धेऽर्द्धपक्वे दुग्धे तु घृताक्तां स्तण्डुलान् पचेत् । ते सिद्धाः क्षीरिकाख्याता सा सिताज्ययुतोत्तमा ॥ क्षीरिका दुर्जरा बल्या धातुपुष्टिप्रदा गुरुः । विष्टम्भिनी हरेत् पित्तरक्तपित्ताग्निमारुतान् ॥ नालिकेरक्षीरिकान्तु प्रोच्यते शास्त्रतोमया ॥ नालिकेरं तनूकृत्य छिन्नं पयसि गोः क्षिपेत् । सिताग्न्याज्यसंयुक्ते तत् पचेत् मृदुना ग्निना ॥ नालिकेरोद्भवा क्षीरी स्निग्धा शीता तिपुष्टिदा । गुर्वी सुमधुरा वृष्या रक्तपित्तानिलापहा ॥ एवं कुष्माण्डमज्जादीं स्तथा वंशाङ्कुरानपि । कदलीनां फलान्मूलान् कर्त्तव्या क्षीरिकाबुधैरिति ॥ नारङ्गक्षीरिणीम्पथ्य ॥

क्षीरिणी । स्त्री । काञ्चनक्षीरीलतायाम् । तिक्तदुग्धायाम् । पीतदुग्धायाम् । हिमाद्रिजायाम् ॥ क्षीरिणी तिक्तशीता च रेचनी शोफतापनुत् ।

क्षमिलोमकफमोच पित्तज्वरहराप
रः ॥ क्षीरकाकोल्याम् ॥ दुग्धिका
याम् ॥ क्षुद्रदुग्धिकायाम् ॥ मेदायां ॥ गम्भा
र्याम् ॥ क्षीरमस्त्यस्याम् । इन् । ङीप् ॥

क्षीरी । पुं । क्षुद्राम् ॥ खर्ज्जूरवृक्षे ॥ राजा
दने ॥ दुग्धपाषाणे ॥ वटे ॥ वृक्षे ॥
सोमवल्लायाम् ॥ काकोल्यां ॥ क्षी
रमस्त्यस्मिन् वा । अतइनिठना
विती निः ॥

क्षीरिवृक्षः । पुं । स । क्षीरयुक्तवृक्षप
ञ्चके ॥ यथा । न्यग्रोधोदुम्बराश्वत्थ
पारिशप्लक्षपादपाः । पञ्चैते क्षीरि
णो वृक्षास्तेषां त्वक् पञ्चवल्कलम्
॥ केचित्तु पारिशस्थाने शिरीषं वे
तसं परे । वदन्तीति विशेषः ॥ क्षीरिवृ
क्षाः हिमा वर्ण्या योनिरोगव्रणाप
हाः । रूक्षाः कषाया मेदोघ्ना वि
सर्पामयनाशनाः ॥ शोथपित्तकफा
स्रघ्नाः स्तन्या भग्नास्थियोजकाः । ए
षां त्वग्गुणाः । त्वक्पञ्चकं हिमं
ग्राहि व्रणशोथविसर्पजित् । तेषां प
ल्लवगुणाः । तेषां पत्रं हिमञ्च ग्राहि
कफवातास्रनुल्लघु । विष्टम्भाध्मान
जित् तिक्तं कषायं लघु लेखनमि
ति राजनिर्घण्टः ॥

क्षीरी । स्त्री । क्षीरिवृक्षे ॥ खिरगो
का इति गौडभाषाप्रसिद्धे वृक्षे । दु
ग्धपाषाणे । वज्राके ॥ दुग्धिकायाम् ॥

क्षीरीशः । पुं । क्षीरकञ्चुकी इति
गौडप्रसिद्धे क्षुपकदे ॥

क्षीरेयी । स्त्री । पायसे ॥ यथा । क्षी
रेयं पायसं प्रोक्तं परमान्नञ्च सू
रिभिरिति हलायुधः ॥

क्षीरोदः । पुं । दुग्धसमुद्रे । क्षीराब्धौ
॥ क्षीरमुदकं यस्मिन् । उत्तरपदस्य
चोदकस्योदादेशः ॥

क्षीरोदतनया । स्त्री । लक्ष्म्याम् ।
श्रियाम् ॥ क्षीरोदस्य तनया ॥

क्षीरोदतनयापतिः । पुं । विष्णौ ॥

क्षीरोदतनयः । पुं । चन्द्रे ॥

क्षीवः । त्रि । मत्ते ॥ क्षीवते स्म । क्षी
ब मदे । अकर्मकत्वात् कर्त्तरि क्तः
। अनुपसर्गात् फुल्लक्षीबेतिसाधुः ।
कोवा ॥

क्षीवा । त्रि । मत्ते ॥ बाहुलकात् कनिन् ॥

क्षुः । पुं । सिंहे ॥

क्षुणः । पुं । अरिष्टवृक्षे ॥

क्षुण्णः । त्रि । अभ्यस्ते ॥ मर्दिते । चू
र्णीकृते । सम्पिष्टे ॥ क्षुदेः क्तः ॥

क्षुत् । स्त्री । क्षुते । क्षवे । छिक्काया
म् ॥ क्षवणम् । टुक्षु शब्दे । सं०
क्विप् । तुक् ॥ वलिना क्षुतं सकृत् ॥

क्षुतम् । न । नासिकातः सशब्दवायो
र्निःसरणे । क्षवे ॥ क्षवमकनम् ।

नित्यं ग्रहाविः कार्यश्छिद्रितु वामके क्षुताच्चे भयं याम्यामग्निभर्वं सुरद्विषिकाच्चि श्रीभःसमुद्राशये ।वायव्यां ब्रह्मगन्धसलिलं दिव्याङ्गनाचोत्तरे ऐशान्यां मरणं ध्रुवंनिगदितं हिमवद्यांसवाने ॥ ज्येष्ठीकृते क्षुतेऽप्येव मूर्धुःकिञ्चिन्न कोविदाः ॥ आसने शयने दाने भोजने वस्त्रसङ्ग्रहे । विवादेच विवाहेच क्षुतं सततं शोभनम् ॥ असंस्कृतमुखा क्षुन्निषेधो यथा । नासंस्कृतमुखः कुर्याद्धास्यं क्रुध्यां तथा क्षुतम् ॥ यत्कृत्यं सज्जनकृते क्षुतेमेवं तदेव चि ॥ त्रि । माणादिनालोच्यीकृते ॥ क्षवथम् । टुक्षु शब्दे । भावेक्तः ॥

क्षुतकः । पुं । राजिकायाम् ॥

क्षुताभिजननः । पुं । कृष्णसर्षपे । राजी इति भाषा ॥ क्षुतमभिजनयति । नन्द्यादित्वात् ल्युः ॥

क्षुत्करी । स्त्री । सर्पाख्याम् ॥

क्षुत्पिपासे । स्त्री । द्वि० । लोभभार्ययोः ॥ यथा । क्षुत्पिपासे लोभभार्ये भन्येमान्येचपूजिते । याभ्यांव्याप्तं जगत्सर्वं नित्यंचिन्तातुरं भवेदिति ॥ चिन्तातुरम् क्षुत्पिपासा मायकामजचिन्तातुरमित्यर्थः ॥

क्षुद्रः । त्रि । अधमे ॥ क्रूरे ॥ कृपणे ॥ अल्पे ॥ दरिद्रे ॥ कलाम्बेषिणि ॥ क्षुणत्ति । क्षुदिर् सम्पेषणे । स्फायितञ्चीतिरक् ॥

क्षुद्रकण्टकारी । स्त्री । अग्निदमन्याम् ॥

क्षुद्रकण्टकी । स्त्री । इत्याख्याम् ॥

क्षुद्रकण्टारिका । स्त्री । क्षुपविशेषे । अग्निदमन्याम् ॥

क्षुद्रकण्टिका । स्त्री । कण्टकारिकायाम् ॥

क्षुद्रकम्बुः । पुं । शङ्खनखे । शम्बूके ॥

क्षुद्रकारवेल्ली । स्त्री । कारवेल्लविशेषे । कारवेल्याम् । वनकरेला इतिभाषा ॥

क्षुद्रकारविका । स्त्री । क्षुद्रकारवेल्याम् ॥ इतिराजनिर्घण्टः

क्षुद्रकुलिशः । पुं । न । वैक्रान्तमणौ ॥

क्षुद्रकुष्ठम् । न । स्वल्पकुष्ठरोगे ॥ तदेकादशविधं यथा । एकं कुष्ठं स्मृतं पूर्वं गजचर्मततः परम् । ततश्च चर्मदलं प्रोक्तं ततश्चापिविचर्चिका ॥ विपादिकाभिधावैवपामा कच्छूस्ततःपरा । ततोदद्रुश्चविस्फोटः किटिभश्चततः परम् ॥ ततश्चालसकंप्रोक्तं शताहश्च ततः परम् । क्षुद्रकुष्ठानि चैतानि कथितानि भिषग्वरैरिति ॥

क्षुद्रखदिरः । पुं । दुष्खदिरे ॥

क्षुद्रगोक्षुरकः । पुं । छोटागोखरू इति

भाषा प्रसिद्धे त्रिकण्टके ॥

क्षुद्रघण्टिका । स्त्री । किङ्किण्याम् । घुंघरू कौंधनी कर्धनी इति च भाषा ॥ घण्टेव । इवेतिकन् । यद्वा । घण्टयति घण्टते वा । घटिदीप्तौ । ण्वुल् । क्षुद्रा चासौ घण्टिका च ॥

क्षुद्रघोली । स्त्री । चिविल्लिकाक्षुपे ॥

क्षुद्रचञ्चुः । पुं । क्षुपविशेषे । त्वक्सारभेदिन्याम् ॥ स्त्री । पक्षिणां स्वल्पचञ्च्वाम् ॥

क्षुद्रचन्दनम् । न । रक्तचन्दने ॥

क्षुद्रचिर्भिटा । स्त्री । गोपालकर्कट्याम् । कचरी इति भाषा ॥

क्षुद्रचूडः । पुं । खरबल्लखगे । गृधलक्के ॥

क्षुद्रजन्तुः । पुं । स्वल्पजन्तौ ॥ आनकुलात् क्षुद्रजन्तवः । क्षुद्रजन्तुरनस्थिः स्यादथवा क्षुद्र एव यः । शतं वा प्रसृतौ येषाञ्च केचिदानकुलादपि ॥ क्षुद्रश्चासौ जन्तुश्च ॥ शतपद्याम् ॥

क्षुद्रजम्बूः । स्त्री । भूमिजम्ब्वाम् । ह्रस्वफलायाम् ॥

क्षुद्रजातीफलम् । न । आमलके ॥

क्षुद्रजीरकम् । न । कणाजीरके । सुगन्धे ॥

क्षुद्रजीवा । स्त्री । जीवन्त्याम् ॥

क्षुद्रतुलसी । स्त्री । अर्जके ॥

क्षुद्रदंशी । स्त्री । क्षुद्रदंशिकायाम् । छोटडांस इति भाषा । मसडू इति पर्वतीय भाषा ॥

क्षुद्रदुःस्पर्शा । स्त्री । अग्निदमन्याम् ॥

क्षुद्रदुरालभा । स्त्री । स्वल्पदुरालभायाम् । मरुस्थायाम् । मरुसम्भवायाम् ॥

क्षुद्रदुस्पर्शा । स्त्री । अग्निदमन्याम् ॥

क्षुद्रधात्री । स्त्री । कर्कटवृक्षे ॥

क्षुद्रधान्यम् । न । कङ्ग्वादिकुधान्ये । तृणधान्ये ॥ क्षुद्रधान्यमनुष्णं स्यात् कषायं लघु लेखनम् । मधुरं कटुकं पाके रूक्षञ्च क्लेदशोषकम् ॥ वातकृद्बद्धविट्कञ्च रक्तपित्तकफापहम् ॥

क्षुद्रनासिकः । त्रि । स्वल्पनासायुक्ते । नःक्षुद्रे ॥

क्षुद्रपत्रा । स्त्री । चाङ्गेर्याम् ॥

क्षुद्रपत्री । स्त्री । वचायाम् ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥

क्षुद्रपनसः । पुं । डहौ । लकुचे ॥ क्षुद्रश्चासौ पनसश्च ॥

क्षुद्रपर्णः । पुं । अर्जके ॥ त्रि । सूक्ष्मपर्णे ॥

क्षुद्रपाषाणभेदा । स्त्री । क्षुपविशेषे । चतुष्पत्र्याम् । कन्दरोद्भवायाम् । शैलोद्भवायाम् ॥

क्षुद्रपिप्पली । स्त्री । वनपिप्पल्याम् ॥

क्षुद्रपोतिका । स्त्री । मूलपोत्याम् ॥

क्षुद्रफलः । पुं । } जीवद्रुमे । जी
क्षुद्रफलकः । पुं । } वमद्रुक्षे ॥

क्षुद्रफला । स्त्री । इन्द्रवारुण्याम् । गवाद्न्याम् ॥ गोपालककर्क्याम् ॥ कण्टकार्य्याम् ॥ अग्निदमन्याम् ॥ भूमिजम्ब्वाम् ॥

क्षुद्रभण्टाकी । स्त्री । बृहत्याम् । कण्टकार्य्याम् ॥

क्षुद्रमत्स्यः । पुं । छोटीमच्छीतिलोकप्रसिद्धेमत्स्ये । क्षुद्रमत्स्याः स्वादुरसा दोषत्रयविनाशनाः । लघुपाका रुचिकराः सर्वदाते हितामताः ॥ अतिलघ्व्याः पुंस्त्वकराः कथ्याः कासानिलापहाः ॥

क्षुद्रमुस्ता । स्त्री । कशेरुकन्दे ॥

क्षुद्ररोगः । पुं । चतुश्चत्वारिंशद्भेदभिन्ने भावप्रकाशोक्ते स्वल्पव्याधौ ॥

क्षुद्रवर्त्ता । स्त्री । वरटायाम् ॥

क्षुद्रवल्ली । स्त्री । मूलपोत्याम् ॥

क्षुद्रवारुणी । स्त्री । सुरायाः प्रभेदे ॥

क्षुद्रवार्त्ताकी । स्त्री । बृहत्याम् ॥

क्षुद्रवार्त्ताकिनी । स्त्री । श्वेतकण्टकार्य्याम् ॥

क्षुद्रशङ्खः । पुं । शङ्खनखे । क्षुद्रश्चासौ शङ्खश्च ॥

क्षुद्रशर्करा । स्त्री । यावनालशर्करायाम् ॥

क्षुद्रशार्दूलः । पुं । चित्रके । मृगान्तके । चीता इतिभाषा ॥

क्षुद्रशीर्षः । त्रि । अल्पमस्तके ॥ पुं । मयूरशिखावृक्षे ॥ क्षुद्रंशीर्षमस्य ॥

क्षुद्रशुक्तिः । स्त्री । } जलशुक्तिका-
क्षुद्रशुक्तिका । स्त्री । } याम् ॥

क्षुद्रश्यामा । स्त्री । कटभ्याम् ॥

क्षुद्रश्लेष्मातकः । पुं । भूकर्बुदारके ॥

क्षुद्रसहा । स्त्री । मुद्गपर्ण्याम् । मार्जारगन्धायाम् ॥ इन्द्रवारुण्याम् ॥ सहतिसहतेवा । षह० । अच् । टाप् क्षुद्रसहा ॥

क्षुद्रसुवर्णम् । न । रीतौ । पित्तले ॥

क्षुद्रश्वासः । पुं । अल्पश्वासरोगे ॥

क्षुद्रहिङ्गुलिका । स्त्री । } कण्टकार्य्या
क्षुद्रहिङ्गुली । स्त्री । } म् ॥ क्षुद्राचासौहिङ्गुलीच ॥

क्षुद्रा । स्त्री । व्यङ्गायाम् ॥ नट्याम् ॥ कण्टकारिकायाम् ॥ कामेलब्धायाम् लंग्राह्नम् ॥ सरघायाम् ॥ चाङ्गेर्याम् ॥ वेश्यायाम् ॥ हिंस्रायाम् ॥ मक्षिकामात्रे ॥ क्षुणत्ति क्षुणत्तेवा । क्षुदिर् सञ्चूर्णने । स्फायितञ्चीतिरक् । टाप् ॥ गवेधुकायाम् ॥ बादरतायाम् ॥

क्षुद्राग्निमन्थः । पुं । दग्धमूलाग्निसिद्धे द्रव्य विशेषे । लघुमन्थे । तनुच्छायाम् । क्षोटीमग्नियारी इतिभाषा ॥ अ ग्निमन्थद्वयञ्चैव तुल्यं वीर्यरसादि षु । तत्प्रयोगानुसारेण योजयेत् स्वबुद्धितः ॥

क्षुद्राञ्जनम् । न । सुश्रुतोक्ते चक्षूरोग औषधे ॥

क्षुद्राण्डमत्स्यसङ्घातः । पुं । मत्स्याधाने । मत्स्यनामा इतिगौडभाषा ॥ क्षु द्राण्डाश्च ताः मत्स्याः क्षुद्राण्डमत्स्याः । तेषां सङ्घातः ॥

क्षुद्रपाषाणभेदः । पुं । रक्तापामार्गे ॥

क्षुद्रामलकम् । न । आमलके । काठ आमला इतिभाषा ॥

क्षुद्रामलकसंज्ञः । पुं । कर्कटवृक्षे ॥

क्षुद्राम्रः । पुं । कोषाम्रे । सुकोशके ॥

क्षुद्राम्रपनसः । पुं । लकुचे ॥

क्षुद्राम्ला । स्त्री । चाङ्गेर्याम् ॥ अम्ल लोणिकायाम् ॥

क्षुद्राम्लिका । स्त्री । अम्ललोणिकायाम् । चाङ्गेर्याम् ॥

क्षुद्रिका । स्त्री । दंशे ॥

क्षुद्रिमा । पुं । क्षुद्रत्वे ॥ क्षुद्रस्य भावः । इमनिच् ॥

क्षुद्रैलुदी । स्त्री । यवासे ॥

क्षुद्रैवारुः । पुं । गोपालकर्कट्याम् ॥

क्षुद्रोदुम्बरिका । स्त्री । काकोदुम्बरि कायाम् ॥

क्षुद्रोपायः । पुं । मायादिषु । मायो पेक्षेन्द्रजालानि क्षुद्रोपायाश्चमे स्मृताः ॥

क्षुद्रोपोदकनाम्नी । स्त्री । सूक्ष्मपोत्याम् ॥

क्षुद्रोपोदकी । स्त्री । स्वल्पपूतिकाशा के । मत्स्यपत्याम् ॥ रसवीर्यविपाकेषु सदृशी पूर्वयास्वयम् । पूर्वया उपो दक्या ॥

क्षुद्रोलूकः । पुं । डुण्डुले । पाकुलेये । लक्ष्मूसल इतिभाषा ॥

क्षुत् । स्त्री । क्षुधायाम् । बुभुक्षायाम् ॥ क्षोधनम् । क्षुधबुभुक्षायाम् । क्विप् ॥

क्षुधा । स्त्री । भोजनेच्छायाम् । बुभु क्षायाम् । अशनायायाम् ॥ बुभुक्षो त्पादकौदर्याग्निविकारे ॥ भावे रिमतेन टाप् ॥

क्षुधाकुशलः । पुं । विल्वान्तरवृक्षे ॥

क्षुधातुरः । त्रि । क्षुधापीडिते ॥ यथा । अर्थातुराणां न सुहृन्न बन्धुः का मातुराणां नभयं न लज्जा । चिन्ता तुराणां नसुखं न निद्रा क्षुधातुरा णांनबलंनतेजइति ॥

क्षुधाभिजननः । पुं । राजिकायाम् ॥ त्रि । क्षुज्जनके ॥ क्षुधामभिजनय ति । जनी० । नंद्यादित्वाल्ल्युः ॥

क्षुत् क्षुरक

क्षुत्करी । स्त्री । मैमज्यरत्नावल्युक्ते शोत्पादकवटिकायाम् ॥

क्षुधासागररसः । पुं । मैषज्यरत्नावल्युक्ते औषधविशेषे ॥

क्षुधितः । त्रि । अशनायिते । बुभुक्षिते । क्षुधायुक्ते ॥ क्षुध्यति स्म । क्षुधेरकर्मकत्वात् कर्तरि क्तः । वस तिक्षुधोरितीट् ॥ क्षुत् सञ्जातास्य वा । तारकादित्वादितच् ॥

क्षुधुनः । पुं । म्लेच्छभेदे ॥ क्षुध्यति । क्षुध० । क्षुधिपिशिमिथिभ्यः कित् इति उनन् ॥

क्षुपः । पुं । ह्रस्वशाखाशिफे । आस्फोटकादिक्षुद्रवृक्षे ॥ श्रीकृष्णात्मजे ॥ इक्ष्वाकुभूपतनये ॥ द्वारकापश्चिमदिक्स्थपर्वते ॥ क्षौति । टुक्षु शब्दे । बाहुलकात् पः । अमरः ॥

क्षुपाकुः । पुं । पानीयालौ ॥

क्षुपकोलमुष्टिः । पुं । विषमुष्टिक्षुपे ॥

क्षुभः । पुं । मन्थे । मन्थानदण्डे ॥ क्षुभ्नाति स्म । क्षुभसञ्चलने । क्तः । क्षुब्धस्वान्तध्वान्तेत्यादिनासाधुः । त्रि । क्षुभिते ॥ तथा च क्षुब्धोराजा क्षुब्धा गिरिरिति त्वाद्य कोपादनक्षुब्धः ॥

[illegible]

क्षुमः । पुं । अतसीवृक्षे ॥ [illegible]

[illegible]

तावानिति जटाभारतेन ॥

क्षुभितः । त्रि । विलोडिते ॥ आकुलिते ॥ क्षुभ्नाति स्म । क्षुभ० । क्तः । इट् ॥

क्षुमा । स्त्री । अतस्याम् ॥ नीलिकायाम् ॥ क्षुम इति पर्वतीयभाषाप्रसिद्धे लताभेदे ॥ क्षौति । क्षूयते वा । टुक्षु० । बाहुलकात् मक् । अर्तिस्तुसुहुसृधृक्षिक्षुभेतिमन्वा । संज्ञापूर्वकत्वान्न गुणः ॥

क्षुरः । पुं । लोमच्छेदनद्रव्ये । नापितास्त्रे । छुरा इति भाषा ॥ कोकिलाक्षे ॥ गोक्षुरे ॥ शफे ॥ शरे ॥ क्षुरति । क्षुर विलेखने । इगुपधज्ञाप्रीकिरः कः ॥ श्वस्त्वाग्रेत्यादिनारम् । निपातनाद्गुणाभावश्च ॥ क्षुरश्च क्षुरो वा ॥

क्षुरकः । पुं । गोक्षुरे ॥ तिलकवृक्षे ॥ कोकिलाक्षे ॥ क्षुरकः शीतलो वृष्यः स्वादम्लः पिच्छिलस्तथा । [illegible] वातानमशोथ[illegible] [illegible] ॥ क्षुरति । क्षुर० । क्षुन् शिल्पिसंज्ञयोः ॥ क्षुरकमिव प्रतिकूलतामिति नाम ॥

क्षुरकर्मा । न । चौरे ॥ देवकार्ये [illegible] रवेरग्रमस्थिषये । [illegible]

[illegible]

क्षुरधानम्। न। नापितोपस्कराधाने। गुच्छी इतिपर्वतीयभाषा॥ क्षुरो धीयतेऽस्मिन्। धाञोल्युट्॥

क्षुरधारः। पुं। महानरकविशेषे॥ अस्त्रविशेषे॥

क्षुरपत्रः। पुं। शरे॥ त्रि। क्षुरतुल्यपत्रयुक्ते॥

क्षुरपत्रिका। स्त्री। पालङ्क्यशाके। पालङ् इतिभाषा॥

क्षुरप्रः। पुं। शरविशेषे॥ घासच्छेदनास्त्रे। खुरपा इतिभाषा॥

क्षुरभाण्डम्। न। क्षुराधारे। गुच्छी इतिपर्वतीयभाषा॥

क्षुरमर्द्दी। पुं। नापिते॥

क्षुरमुण्डी। पुं। नापिते॥ मुण्डं करोतीतिमुण्डी। क्षुरेण मुण्डी॥

क्षुराङ्गः। पुं। गोक्षुरे॥

क्षुरिका। स्त्री। पालङ्क्यशाके॥

क्षुरिकापत्रः। पुं। शरे॥

क्षुरिणी। स्त्री। नमस्कार्याम्। वराहक्रान्तायाम्॥ नापितभार्यायाम्॥

क्षुरी। पुं। नापिते॥ क्षुरोऽस्यास्तीति॥

क्षुरी। स्त्री। छुरिकायाम्॥

क्षुल्लः। त्रि। अल्पे॥ लघौ॥ चोदनम्। क्षुदिर्सम्पेषणे। सं० क्लिप्। क्षुदं लाति। आतोनुपेतिकः। ले॥ यद्वा। क्षु यते। स्फायितञ्चीतिरक्। रलयोरेकत्वम्। कपिलकादित्वाल्लत्वम्॥

क्षुल्लकः। पुं। क्षुद्रशङ्खे॥ नीचे। पामरे॥ अल्पे॥ कनिष्ठे॥ दुःखिते॥ खले॥ क्षुल्लशब्दात् स्वार्थेकन्॥ यद्वा। क्षु णाति क्षुयते वा। क्षुदिर्० क्षुदक्षोदेवा। स्फायीतिरक्। क० लत्वम्॥ यद्वा। क्षु धालक्यते। लकआस्वादने। पुंसीतिघः॥

क्षेत्रम्। न। शरीरे। इन्द्रियाद्यैः करणसंश्रिते भोगायतने॥ यथोक्तम्। इन्द्रियाणि दशैकञ्च पञ्चचेन्द्रियगोचराः। इच्छाद्वेषः सुखं दुःखं सङ्घात श्चेतना धृतिः॥ एतत् क्षेत्रंसमासेनसविकारमुदाहृतमिति॥ सस्यस्यैवाश्चिमसकलकर्मणः फलस्यनिर्वृत्तेः॥ केदारे। श्रीह्याद्युत्पत्तिस्थाने॥ सिद्धस्थाने॥ कलत्रे। पत्न्याम्॥ भारतादौ॥ भगे॥ अङ्गे॥ मेषादिराशौ॥ यथा। मेषस्वकार कश्चैवंश्चपः शुक्रस्यकीर्त्तितम्। मिथुनञ्चबुधस्यैवं सोमस्य कर्कटस्तथा॥ सूर्यस्यैवंभवेत्सिंहः कन्याचैवं बुधस्यच। तुलाचैवंतुशुक्रस्य भौमस्य वृश्चिकस्तथा। धनुः सुरगुरोःक्षेत्रंशनेर्मकरकुम्भकौ॥ मीनः सुरगु

रोऽस्यैव ग्रहस्येदं प्रकीर्त्तितम् ॥ लोकावस्थादि प्रसिद्धे गणितव्यवहारे ॥ क्षयति क्षीयते अनेन वा । क्षिवये क्षिनिवासगत्योर्वा । ष्ट्रन् ॥

क्षेत्रकरः । पुं । क्षेत्रस्य कर्त्तरि ॥ क्षेत्रं करोति । दिवाविभेत्यादिनाटः ॥

क्षेत्रकर्कटी । स्त्री । वालुङ्क्याम् ॥

क्षेत्रचिर्भिटा । स्त्री । चिर्भिटायाम् । पाण्डुफलायाम् ॥

क्षेत्रजः । पुं । द्विपितृके पुत्रविशेषे । स्वपत्न्यामन्यद्वाराजनितेपुत्रे ॥ यथाह बोधायनः । मृतस्य प्रसूतो यः क्लीवस्य व्याधितस्य वा । अन्येनानुमतो वा स्यात् स्वक्षेत्रे क्षेत्रजः स्मृत इति । अस्यार्थः । क्लीवादेः स्वे क्षेत्रे तदनुमतोऽन्येन प्रसूतः क्षेत्रजो भवति । मनुरप्याह । यस्तल्पजः प्रमीतस्य क्लीवस्य व्याधितस्य वा । स्वधर्मेण नियुक्तायां सपुत्रः क्षेत्रजः स्मृत इति ॥ त्रि । क्षेत्रजाते ॥

क्षेत्रजा । स्त्री । तामकु इति गौड भाषा प्रसिद्धे तृणविशेषे । गोमूत्रिकायाम् । रक्ततृणायाम् ॥ वणिकायाम् ॥ शशाण्डुल्याम् ॥ शिल्पिकायाम् ॥ श्वेतकण्टकार्याम् ॥

क्षेत्रज्ञः । पुं । आत्मनि । पुरुषे । शरीरस्य कर्मसु प्रवर्त्तयितरि । शरीराधिदैवते ॥ योऽस्यात्मनः कारयिता तं क्षेत्रज्ञं प्रचक्षते । इति मनुः ॥ क्षेत्राण्याहि शरीराणि, तेषां चैव यथासुखम् । आत्मानं वेत्ति संयोगादतः क्षेत्रज्ञउच्यते इति च पुराणम् ॥ क्षेत्रज्ञो नाम व्यष्टिदेहे दक्षिणेचक्षुषि व्यवस्थितो द्रष्टा चक्षुषोः करणानां नियन्ता कार्यकरणस्वामी हिरण्यगर्भविराड्भ्यां समष्टिदेहाभ्यामन्य इतिव्याख्यातारः ॥ त्रि । छेके । निपुणे । विदग्धे ॥ कृषके ॥ क्षीयते इति क्षेत्रं शरीरं तज्जानाति । ज्ञाअवबोधने । आतोनुपसर्गेकः ॥

क्षेत्रदूतिका । स्त्री । वृहत्याम् ।

क्षेत्रदूती । स्त्री । श्वेतकण्टकार्याम् ॥

क्षेत्रपतिः । पुं । क्षेत्रपाले ॥ वृद्धादिषु ॥ यथा । कृष्ण क्षेत्रपतिम् प्राहुः केचि दपि मथापरे । स्वयमेव वा कश्चित् क्षेत्रस्य पतिरुच्यते इति ॥

क्षेत्रपर्पटी । स्त्री । खेतपापड़ा इति प्रसिद्धे क्षुप विशेषे ॥

क्षेत्रपालः । पुं । देवताविशेषे ॥ भेदा एकोनपञ्चाशत् क्षेत्रपालस्यकीर्त्तिताः । मातृकाक्षरभेदेन सम्भिन्ना नामभेदत इति ॥ प्रयोजनमन्त्वेतत् । नामपदस्य स्वर्णानां योगमातृकामते

। दृश्यते प्रथमं तत्र तत्रायं क्षेत्रपालकः ॥ क्षेत्रपालमसम्पूज्य यः कर्म कुरुते क्वचित् । तस्य कर्मफलं हन्ति क्षेत्रपालो नसंशय इत्यादि ॥ विशेषः प्रयोगसारे द्रष्टव्यः ॥

क्षेत्ररुहा । स्त्री । वालुकीकर्कट्याम् ॥ त्रि । क्षेत्रजाते ॥

क्षेत्रवित् । पुं । जीवात्मनि ॥ क्षेत्रज्ञे ॥

क्षेत्रसम्भवः । पुं । चम्पकुपे ॥ भिण्डाक्षुपे ॥ त्रि । भूमिजे ॥

क्षेत्रसम्भूतः । पुं । कुन्दरे ॥ त्रि । क्षेत्रोद्भवे ॥

क्षेत्राजीवः । त्रि । कर्षके । किसाण इति प्रसिद्धे ॥ क्षेत्रम् आजीवो जीविकास्य ॥

क्षेत्राधिदेवता । स्त्री । तीर्थाधिपदेवतायाम् ॥ देवं गुरुं गुरुस्थानं क्षेत्रं क्षेत्राधिदेवताम् । सिद्धं सिद्धाधिकारांश्च श्रीपूर्वं समुदीरयेत् ॥ इति प्रयोगसारः ॥

क्षेत्राधिपः । पुं । मेषाद्यधिपतिग्रहेषु ॥ कुजशुक्रबुधेन्द्वर्कसौम्यशुक्रावनीभुवाम् । जीवार्किभानुजेज्यानां क्षेत्राणिस्युरजादयः ॥ इति ज्योतिषम् ॥

क्षेत्रामलकी । स्त्री । भूम्यामलक्याम् ॥

क्षेत्रिकः । पुं । क्षेत्रस्वामिनि ॥

क्षेत्री । पुं । क्षेत्रविशिष्टे । कृषीवले ॥ इनिः ॥ भर्त्तरि ॥

क्षेत्रियः । पुं । असाध्यरोगे ॥ परदाररते । पारदारिके ॥ अन्यदेहचिकित्सार्हे ॥ परक्षेत्रे चिकित्स्यः । शरीरान्तरे चिकित्स्य इत्यर्थः । क्षेत्रियच् परक्षेत्रे चिकित्स्य इति परक्षेत्रशब्दात् घच् परशब्दस्य लोपश्च निपात्यते ॥ अन्यस्य भार्यायामन्येनोत्पादिते । यथा विचित्रवीर्यस्य क्षेत्रे क्षत्रियायां ब्राह्मणोत्पादिता धृतराष्ट्रादयः क्षेत्रियाः ॥ न । क्षेत्रजतृणे ॥

क्षेपेक्षुः । पुं । यावनाले । जुन्हरी जुवार इति भाषा ॥

क्षेपः । पुं । निन्दायाम् ॥ विक्षेपे ॥ लेपने ॥ गर्वे ॥ प्रेरणे ॥ लङ्घने ॥ विलम्बे ॥ हेलायाम् ॥ गुच्छे ॥ क्षेपणम् । क्षिपप्रेरणे । घञ् ॥

क्षेपकः । त्रि । क्षेपकर्त्तरि ॥

क्षेपणम् । न । प्रेरणे । क्षिपायाम् ॥ प्रस्तरादीनां दूरप्रक्षेपणार्थं रज्जुनिर्मिते शिक्ययन्त्रे । गोफिया इति भाषा ॥ यापने ॥ यथा । विधवा यौवनस्थाच नारी भवति कर्कशा । आयुषः क्षेपणार्थन्तु दातव्यं स्त्रीधनं सदेति हारीतः ॥

क्षेपणिः । स्त्री । डाँड इति ख्याते नौ

काण्डे ॥ क्षिप्यते ऽनया । क्षि + अप्रे रणे । क्षिपेः किच्चेत्युनिः । बाहुलकात् गुणः ॥ जालभेदे ॥

क्षेपणी । स्त्री । नौकादण्डे ॥ जालभेदे ॥ कृदिकारादक्तिन इति ङीष् ॥

क्षेपणीयः । पुं । भिन्दिपाले । पाषाणप्रक्षेपणास्त्रे ॥ त्रि । क्षेपणार्हे ॥

क्षेपिमा । पुं । क्षिप्रत्वे ॥ क्षिप्रस्य भावः । पृथ्वादित्वादिमनिच् । स्थूलदूरेति साधुः ॥

क्षेपिष्ठः । त्रि । अतिक्षिप्रे ॥ अयमेषामतिशयेन क्षिप्रः । स्थूलदूरेतीष्ठनि साधुः ॥ वायुर्वै क्षेपिष्ठा देवतेति श्रुतिः ॥

क्षेपीयान् । त्रि । क्षिप्रतरे ॥ अयमनयोः क्षिप्रः । द्विवचनविभज्येतीयसुनि स्थूलदूरेति साधुः ॥

क्षेप्ता । त्रि । क्षेपणकर्त्तरि ॥ क्षिपति । क्षिप० । तृच् ॥

क्षेमः । पुं । चण्डायाम् । चोरनामगन्धद्रव्ये ॥ पुं । न । लब्धरक्षणे ॥ कल्याणे । कुशले ॥ मोक्षे ॥ चतुर्थतारायाम् ॥ त्रि । तद्वति ॥ क्षयत्यशुभम् । क्षि० । मन् ॥ क्षिणोति वा । क्षि हिंसायाम् । अर्त्तिस्तुसुहुसृधृक्षिक्षुभायावापदियक्षिनीभ्यो मनिति मन् ॥

क्षेमकः । पुं । चोरनामगन्धद्रव्ये ॥ पाण्डुवंशजे राजपुत्रे ॥ परीक्षिदादयः क्षेमकान्ताः कलेः सहस्रद्वयसंवत्सरपर्य्यन्तं राजानं आसन् । ततोऽस्य वंशस्य विश्रान्तिः । ततः सोमवंशशाखान्तरे मगधवंश्याराजानः कलौ बहुकालं स्थिताः ॥ नागविशेषे ॥ भारतप्रसिद्धे राक्षसे ॥

क्षेमकरः । त्रि । मङ्गलकारके ॥ क्षेमङ्करः ॥

क्षेमकरी । स्त्री । भवान्याम् ॥

क्षेमकारः । त्रि । शुभङ्करे ॥ क्षेमप्रियमद्रेऽण्चेत्यण् ॥

क्षेमङ्करः । त्रि । क्षेमकारे । अरिष्टताती ॥ क्षेमप्रियमद्रेऽण्चेति चकारात् खच् । मुमागमः ॥

क्षेमङ्करी । स्त्री । देवीविशेषे ॥ भगवत्याम् मूर्त्यन्तरे शङ्खचिल्ल्याम् ॥ यथा । कुङ्कुमारुण सर्वाङ्गि कुन्देन्दुधवलानने । मत्स्यमांसप्रिये देवि क्षेमङ्करि नमोऽस्तुते इति दर्शने नमस्कारमन्त्रः ॥

क्षेमफला । स्त्री उदुम्बरवृक्षे ॥ क्षेमाय फलान्यस्याः ॥

क्षेमवान् । त्रि । मङ्गलयुक्ते ॥

क्षेमधूरः । त्रि । निर्भयस्थाने बलप्रकाशके ॥

क्षेमा । स्त्री । उमायाम् । कात्यायन्याम् ॥ क्षेमङ्करीम् ॥ धनकरीम् नयनसुभगम् । क्षि० । क्षिणोति दुःखम् । क्षिहिंसायाम् । मन् । टाप् ॥

क्षेम्यः । त्रि । कुशलयोग्ये ॥

क्षेयम् । त्रि । क्षेतुंयोग्येपापादौ ॥ क्षि० । अक्षेयत् । गुणः ॥

क्षैणम् । न । क्षेत्रवृन्दे । केदार्ये ॥ क्षेत्राणां समूहः । भिक्षादिभ्योऽण् ॥

क्षैरेयम् । त्रि । क्षीरसंस्कृते ॥ क्षीरेसंस्कृतम् । क्षीराड्ढञ् ॥

क्षैरेयी । स्त्री । यवाग्वाम् ॥ ङीप् ॥ पायसे ॥

क्षोडः । पुं । आलाने । गजबन्धन्याम् ॥

क्षोणिः । स्त्री । धरित्र्याम् ॥ क्षौति । टुक्षुशब्दे । बाहुलकान्निः ॥

क्षोणी । स्त्री । भूमौ ॥ कृदिकारादितिङीष् ॥

क्षोणीप्राचीरः । पुं । समुद्रे ॥

क्षोदः । पुं । रजसि । चूर्णे ॥ पेषणे ॥ क्षुद्यते । क्षुदिर्सम्पेषणे । घञ् ॥

क्षोदक्षमः । त्रि । । विचारसहे ॥

क्षोदितम् । न । चूर्णे ॥ त्रि । पेषिते ॥

क्षोदिमा । पुं । क्षुद्रत्वे ॥ क्षुद्रस्य भावः । पृथ्वादित्वादिमनिच् । स्थूलदूरेतिसाधुः ॥

क्षोदिष्ठः । त्रि । अतिक्षुद्रे ॥ अयमेषामतिशयेनक्षुद्रः । अतिशायनेतमबिष्ठनाविति‌ष्ठनि स्थूलदूरेतिसाधुः॥

क्षोदीयान् । त्रि । क्षुद्रतरे ॥ अयमनयोरतिशयेनक्षुद्रः । द्विवचनविभज्येतीयसुनि स्थूलदूरेतिसाधुः ॥

क्षोद्यः । त्रि । क्षोदनीये । चूर्णितुंयोग्ये ॥

क्षोभः । पुं । व्यर्थमितस्ततः सञ्चलने ॥ क्षोभणे ॥ चित्तचाञ्चल्ये ॥

क्षोभकः । पुं । कामाख्यास्थपर्वतविशेषे ॥ त्रि । क्षोभजनके ॥

क्षोभकृत् । त्रि । विघ्नकारिणि ॥

क्षोभणः । पुं । कामवाणविशेषे ॥ क्षोभकारके ॥ विष्णौ ॥ प्रकृतिम् पुरुषञ्चैव प्रविश्य स्वेच्छया हरिः। क्षोभयामास सम्प्राप्ते सर्गकाले व्ययाव्ययौ ॥ परिणाम्यपरिणामिनौ उपादाननिमित्तौ । इत्यर्थः ॥ क्षोभयति । क्षुभसञ्चलने । ल्युः ॥

क्षोभितः । त्रि । क्षोभयुक्ते । सञ्चालिते ॥

क्षोमः । पुं । न । मण्डपोपरिशालायाम् । हट्टे ॥ क्षौति । टुक्षुशब्दे । अर्त्तिस्तुस्विति मन् ॥

क्षोमकः । पुं । गणहासके । चोरनामगन्धद्रव्ये ॥

क्षौद्रम् । न । मधुनि ॥ पानीये ॥ कपिलवर्णे मधुनि ॥ मक्षिकाः कपिलाः सूक्ष्माः क्षुद्राख्यास्तत्कृतम्मधु । मुनिभिः क्षौद्र मित्युक्तं तद्वर्णात् कपिलम् भवेत् ॥ गुणैर्माक्षिकवत् क्षौद्रं विशेषान्मेहनाशनम् ॥ क्षुद्राभिर्मक्षिकाभिः कृतम् । क्षुद्राभ्रमरवटरपादपादन्नित्यण् ॥ पुं । क्षितिकणे । पांशौ ॥ चम्पकवृक्षे ॥ सजातीयान्मागध्यांजाते सङ्करजातिविशेषे ॥ वागुरादिनाऽस्यजीविका ॥

क्षौद्रजम् । न । सिक्थे । मधूच्छिष्टे ॥ त्रि ॥ मधुजातमात्रे ॥

क्षौद्रधातुः । पुं । माक्षिके ॥

क्षौद्रप्रियः । पुं । जलमधूकवृक्षे ॥ त्रि । मधुप्रिये ॥

क्षौद्रमेहः । पुं । प्रमेहरोगविशेषे ॥ तस्यलक्षणं यथा । कषायं मधुरं रूक्षं क्षौद्रमेहं वदेद्बुधः । कषायं कषायवर्णम् ॥

क्षौद्रेयम् । न । सिक्थके । सिया मैणमोम इति भाषा ॥

क्षौमः । पुं । न । अट्टे । अट्टा अटारी इति भाषा ॥ दुकूले ॥ न । वल्कलांशुके ॥ शणजेवस्त्रे ॥ अतसीवस्त्रे ॥ पट्टवस्त्रे ॥ त्रि । क्षुमायाविकारे ॥ क्षौमादृतेरपि ॥ क्षुवन्त्यत्र । दृक्षु० । कर्त्तिस्तुस्विनिरन् । ततःप्रज्ञाद्यण् ॥ क्षुमायाः विकारः । तस्यविकारइत्यण् ॥ क्षौमेणदुकूलेनपरिवृतोरथः । परिवृतोरथइत्यण् ॥

क्षौमी । स्त्री । अतस्याम् ॥ क्षुमानिर्मितकन्यायाम् ॥

क्षौरम् । न । क्षुरकर्मणि । मुण्डने । वपने ॥ केशश्मश्रुनखादीनां कर्त्तनंसम्यसाधनम् । सम्यसाधनम् पविचीकरणम् ॥ व्रतादिसंयमे क्षौरकर्माकरणेदोषो यथा । व्रतानामुपवासानांश्राद्धादीनाञ्चसङ्गमे । न करोति क्षौरकर्म सोऽशुचिः सर्व्वकर्मसु ॥ स्वयंमाल्यंस्वयंपुष्पं स्वयं घृष्टञ्चचन्दनम् । नापितस्य गृहे क्षौरं शक्रादपि हरेत् श्रियम् ॥ रवौदुःखं सुखं चन्द्रे कुजेमृत्यु र्बुधेधनम् । मानं हन्तिगुरोर्वारे शुक्रे शुक्रक्षये भवेत् ॥ शनौचसर्व्वदोषाः स्युः क्षौरमत्र विवर्जयेत् ॥ अत्रवृद्धगर्गः । केशवमानर्त्तपुरं पाटलिपुत्रं पुरीमहिच्छत्राम् । दितिमदितिञ्चस्मरतां क्षौरविधौ भवतिकल्याणमिति ॥ क्षुरेणनिर्वृत्तम् । तेननिर्वृत्तमित्यण् ॥

क्षौरपव्यम् । न । क्षुरवज्रतुल्यतीक्ष्णहठगृहे ॥

क्षौरिकः । पुं । नापिते ॥ इतिशब्द

क्ष्मः

[illegible] माचा [illegible]

क्ष्मुतः । त्रि । मिश्रिते । प्राक्षिते ॥ क्ष्मु अते [illegible] । क्ष्मु तेजने । क्तः ॥

क्ष्मा । स्त्री । मेदिन्याम् । भूमौ ॥ क्षमते भारम् । क्षमूष् सहने । क्षमेरु पधालोपश्चे त्ययं । टाप् ॥

क्ष्माजः । पुं । भौमे ॥

क्ष्मातलम् । न । भूतले ॥

क्ष्मापतिः । पुं । राजनि ॥ क्ष्मायाः पतिः ॥ क्ष्मां पाति वा । पा रक्षणे । पातेर्डतिः ॥

क्ष्माभुक् । पुं । राज्ञि ॥ क्ष्मां भुनक्ति पालयति । भुज पालनाभ्यवहारयोः । क्विप् ॥

क्ष्माभृत् । पुं । नृपे । भूमे ॥ शैले । पर्वते ॥ क्ष्मां बिभर्ति । डुभृञ् धारणपोषणयोः । क्विप्चेति क्विप् । तुक् ॥

क्ष्मामानिकः । पुं । वासुदेवे । भगवति ॥ क्ष्मा भूमिः मा लक्ष्मीः । तयोर्नाथः ॥

क्ष्वेडः । पुं । ध्वनौ ॥ कर्णनादे ॥ विषे ॥ पीतघोषाहरूये ॥ न । लोहितार्करपले ॥ घोषपुष्पे ॥ त्रि । दुरादे ॥ कुटिले ॥ क्ष्वेडते मोचयति । त्रिलच् । पचाद्यच् ॥ त्रि [illegible] पचनेव वा । ञिक्ष्विदा स्नेहनमोचनयोः । [illegible] । क्ष्वा [illegible]

[illegible]

चलितः । क्ष्वेडयति । अच् । [illegible] बोरेकवचनम् ॥

क्ष्वेडनम् । न । त्यागे । मोचने । मोचना इति भाषा ॥

क्ष्वेडमनमन् । न । नादे ॥

क्ष्वेडा । स्त्री । वंशशलाकायाम् ॥ सिंहनादे ॥ घोषातक्याम् ॥ क्ष्वेडाहाप् ॥ क्ष्वेडनं वा । ञिक्ष्विदा स्नेहनमोचनयोः मोचनयोरित्येके । घञ् । कृ० ॥ सिंहनादे [illegible] न् । विवेचैकवाचित इति परिभाषयात्पुंस्त्वं ॥

क्ष्वेडितम् । न । सिंहनादे ॥

क्ष्वेडिका । स्त्री । क्रीडायाम् ॥ [illegible] क्ष्वेड्० । धात्वर्थ । टाप् । स्वार्थे कः ॥

ख

खः । पुं । सकारे ॥ सूर्ये ॥ न । इन्द्रिये ॥ पुरे ॥ [illegible] ॥ [illegible] ॥ [illegible] ॥ विदावति ॥ [illegible] ॥ कर्मे ॥ [illegible]

मराग्नौ ॥ खन्यते खनति वा । खनुमवदारणे । अन्येभ्योपीतिडः ॥ खर्वंस्त्वस्मिन् वा । खर्वं गतौ । डः ॥ अभ्रके ॥

खकुन्तल: । पुं । शम्भौ । शिवे ॥

खक्खट: । पुं । कक्खटे । कठिने ॥ खक्खति । खक्खहसने । शकादिभ्योऽटन् ॥

खग: । पुं । सूर्ये ॥ ग्रहे ॥ देवे ॥ मार्गणे । शरे ॥ पक्षिणि । विहङ्गमे ॥ वायौ ॥ खेगच्छति । गम्लृगतौ । अन्येभ्योपीतिडः ॥

खगगतिक्रिया । स्त्री । पक्षिणां डीनादिगतिचेष्टायाम् ॥ यथा । डीनंप्रडीन मुड्डीनं सण्डीनं परिडीनकम् । विडीन मवडीनञ्च निडीनं डीनडीनकम् ॥ गतागतप्रगतितसम्पतायाश्चपक्षिणाम् । गतिप्रभेदाः पक्षिगृहं कुलायोनीडमस्त्रियामितिजटाधरः ॥

खगति: । स्त्री । आकाशगमने ॥

खगप: । पुं । गरुडे ॥ खगान् पाति । पारक्षणे । आतोनुपेतिकः ॥

खगपति: । पुं । गरुडे ॥ खगानाम् पतिः ॥

खगम: । पुं । खेचरे ॥

खगवक्र: । पुं । लकुचवृक्षे ॥

खगवती । स्त्री । भूमौ । क्षितौ ॥

खगशत्रु: । पुं । पृश्निपर्ण्याम् ॥

खगस्थानम् । न । कोटरे । निष्कुहे ॥ खगानांस्थानम् ॥

खगान्तक: । पुं । श्येनपक्षिणि ॥

खगासन: । पुं । उदयाचले ॥ विष्णौ ॥ खगस्य खगानांवा आसनं यस्मिन् सः ॥ खगो गरुडः आसनं यस्य वा ॥

खगेन्द्र: । पुं । गरुडे । वैनतेये ॥ खगानामिन्द्रः ॥

खगेन्द्रध्वज: । पुं । विष्णौ । हरौ ॥ खगेन्द्रो ध्वजे यस्य । खगेन्द्रो ध्वजश्चिह्नं यस्य वा ॥

खगेश्वर: । पुं । गरुडे । सुपर्णे ॥ खगानामीश्वरः ॥

खगोल: । पुं । आकाशमण्डले ॥ तस्य विवरणंयथा । एतद्ब्रह्माण्डं सच्छिद्रं कटाहद्वयस्य गोलाकारसम्पुटतुल्यम् । यत्र भूर्भुवःस्वर्महर्लोजनतपःसत्यसंज्ञकानि सप्तभुवनानि सन्ति । ब्रह्माण्डमध्ये यः परिधिः स आकाशकक्ष्या । तन्मध्ये परावहपरिवहसुवहसंवहोद्वहाख्यानां पञ्चानां वायूनांस्थानानि अधोधःक्रमेणसन्ति । तदधस्तात् अधोधःस्थितपूर्वाभिमुखशनिवृहस्पतिराहुकेतुमङ्गलसूर्यशुक्रबुधचन्द्रग्रहयुक्तं दक्षिणो

त्तरक्षितध्रुवाख्यतारान्वयेन बद्धं नक्षत्रचक्रं सदापश्चिमगतिना प्रवहवायुना भ्रमति । ततोऽधोऽधः क्रमेण सिद्धविद्याधरमेघविद्युदादियुक्तः सदोत्तरगति रावहवायुर्भ्रमति । एतद्ब्रह्माण्डस्य मध्ये समन्तादीश्वरस्य धारणात्मिकां शक्तिं विश्राणो भूगोलः शून्ये तिष्ठति । पृथ्व्यन्तर्गता नागसुरसमाश्रया दिव्यौषधिरसोपेता रम्याः पातालरसातलमहातलतलातलसुतलवितलातलसंज्ञका ऊर्ध्वोर्द्ध्वक्रमेण सप्तपातालभूमयश्च सन्ति । सुमेरुपर्वतोपरि शून्ये एका ध्रुवताराभ्रमति । एवं वडवानलोपरि शून्येऽन्याध्रुवतारा भ्रमतीति॥

खगगडः । पुं । खागड़ा इतिगौडभाषाप्रसिद्धे तृणविशेषे । पोटगले । इत्कट काशे ॥

खङ्कुरः । पुं । सूर्यकुन्तले ॥

खचमसः । पुं । चन्द्रे ॥ खेचमसइव ॥

खचरः । पुं । वायौ ॥ राक्षसे ॥ सूर्ये ॥ वराणामुदाहरणंयथा । खचरस्य सुतस्य सुतः खचरः खचरस्यपिता न पुनः खचरः । खचरस्यसुतेन हतः खचरःखचरी परिरोदिति हा खचर ॥ मेघे ॥ रूपकभेदे ॥ यथा । खचरो रङ्गताले स्यात् गुरुरादौ लघु स्तथा । शान्ते ऽथवा हास्यरसे भवे देषदशाचरइतिसङ्गीतदामोदरः ॥ त्रि । आकाशगामिनि ॥ खेचरति । चर० । चरेष्टः ॥

खचितः । त्रि । करम्बिते । रूषिते । संयुक्ते । छुरिते । व्याप्ते ॥

खजः । पुं । दर्व्याम् । करछी इति भाषा ॥

खजकः । पुं । वैशाखे । मन्थानदण्डे ॥

खजपम् । न । घृते ॥ दभ्रि ॥ खज्यते । खजमन्थने । उषिकुटिदलिकचिखजिभ्यःकपन् ॥

खजलम् । न । नीहारे ॥ खस्यजलम् ॥ दिव्योदके । आकाशवारिणि ॥ यथा । वर्षासु चरन्ति घनैः सहोरगा वियति कीटलूताश्च । तद्विषजुष्टमपेयं खजलमगस्त्योदयात् पूर्वम् ॥

खजा । स्त्री । मन्थे॥ प्रहस्ते ॥ दर्व्याम्॥

खजाकः । पुं । खगे । पक्षिणि ॥ खजति । खज० । खजेराकः ॥

खजाका । स्त्री । दर्व्याम् । करछी चमचा इतिभाषा ॥ खजेराकप्रत्ययान्तात् टाप् ॥

खजिका । स्त्री । खाजाख्योपदंशे ॥

खजित् । पुं । बुद्धभेदे ॥ खंजयति । जि० । क्विप् । तुक् ॥

खज्योतिः । पुं । खद्योते ॥

खञ्जः । त्रि । विकलगतौ । खोंड । खोडा लंगडा इतिभाषा ॥ खञ्जति । खञ्जगतिवैकल्ये । पचाद्यच् । तल्लक्षणं यथा । वायुः कट्याश्रितः सक्थ्नः कण्डरामाक्षिपेद्यदा । खञ्जस्तदा भवेज्जन्तुः पङ्गुः सक्थ्नोर्द्वयोर्वधात् ॥

खञ्जकः । त्रि । खोरे । खञ्जे ॥

खञ्जकारिः । पुं । मुस्तायाम् । खिसारी इतिभाषा ॥

खञ्जखेटः । पुं । खञ्जनाख्यविहङ्गमे ॥

खञ्जखेलः । पुं । खञ्जनपक्षिणि ॥

खञ्जनः । पुं । खञ्जरीटे । खञ्जन इति भाषा ॥ अस्य लक्षणाध्यायः । खञ्जननामा योऽयं विहङ्गमस्तस्य दर्शने प्रथमे । प्रोक्तानि यानि मुनिभिः फलानि तानि प्रवक्ष्यामि ॥ तत्र चत्वारः खञ्जना भवन्ति । तेषां नामान्याह । स्थूलोऽभ्युन्नतकण्ठः कृष्णगलो भद्रकारको भद्रः १ । आकण्ठमुखात् कृष्णः सम्पूर्णः २ पूरयत्याशाम् ॥ कृष्णोगलेऽस्य बिन्दुः सितकरटान्तः स रिक्तकृद् रिक्तः ३ । पीतोगोपीत ४ इति क्लेशकरः खञ्जनो दृष्टः ॥ अथ कस्मिन् स्थाने दृष्टः कीदृक् फलङ्करोतीत्याह । अथ मधुरसुरभिफलकुसुमतरुषु सलिलाशयेषु पुण्येषु । करितुरगभुजङ्गमूर्द्धसु प्रासादोद्यानहर्म्येषु ॥ गोगोष्ठसत्समागमयज्ञोत्सवपार्थिवद्विजसमीपे । हस्तितुरङ्गमशालाछत्रध्वजचामराद्येषु ॥ हेमसमीपसिताम्बरकमलोत्पलपूजितोपलिप्तेषु । दधिपात्रधान्यकूटेषु च श्रियं खञ्जनः कुरुते ॥ अन्येष्वप्याह । पङ्के स्वाद्वन्नाप्तिर्गोरससम्पन्नगोमयोपगते । शाद्वलगे वस्त्राप्तिः शकटस्थे देशविभ्रंशः ॥ गृहपटले ऽर्थभ्रंशो बन्धोऽशुचौ भवति रोगः । पृष्ठे त्वजाविकानां प्रियसङ्गममावहत्याशु ॥ अन्यदप्याह । महिषोष्ट्रगर्दभास्थिश्मशानगृहकोणशर्करादिस्थः । प्राकारभस्मकेशेषु चाशुभो मरणरुग्भयदः ॥ पक्षौ धुन्वन्नशुभः शुभः पिबन् वारि निम्नगासंस्थः । सूर्योदये प्रशस्तो नेष्टफलः खञ्जनोऽस्तमये ॥ नीराजने निवृत्ते यया दिशा खञ्जनो नृपं यान्तम् । पश्येत् तया गतस्य क्षिप्रमरातिर्वशमुपैति ॥ अथ प्रत्यय प्रदर्शनार्थमाह । तस्मिन्निधिर्भवति मैथुनमेति यस्मिन् यस्मिंस्तु छर्दयति तत्र तलेऽस्ति काचः । अङ्गारमप्युपदिशन्ति पुरीषणेऽस्य त-

त्वोतुकोपनयनाय खने इरिणीम्॥ अन्यच्छुभाशुभमाह। सुतविकल विभिन्नरोगितः स्वतनुसमानफलप्रदः खगः। वनकुद्भिनिर्णीयमानको वियति च बन्धुसमागमप्रदः॥ अथशुभखञ्जने दृष्टे विधानमाह। न्वपति रपि शुभं शुभप्रदेशेखग मवलोक्य महीतले विदध्यात्। सुरभिकुसुमधूपयुक्तमर्घं शुभ मभिनन्दित मेव मेति वृद्धिम्॥ अथाशुभे खञ्जने दृष्टे विधानमाह। अशुभ मपि विलोक्य खञ्जनं द्विजगुरुसाधुसुरार्चने रतः। न न्वपति रशुभं समाप्नुयाद्यदि सप्तदिनानिर्मांसभुक् स्यात्॥ अथ कालफलप्रदर्शनार्थ माह। आवर्षात् प्रथमे दर्शने फलं प्रतिदिनन्तु दिनशेषात्। दिक्स्थानमूर्त्तिलग्नर्क्षशान्तादीप्तादिभिश्चोह्यम्॥ इतिवाराह्यांत्रिचत्वारिंशोध्यायः॥ ४३ विशेषः शाकुने॥ द्विविशेषेऽश्वशब्दफलम। वित्तं ब्राह्मणि कार्यसिद्धिरतुला शक्रे हुताशेभयं याम्यामप्रिभयं सुरद्विषिकलि स्त्रीमः समुद्राश्रये। वायव्यां वरवस्त्रगन्धसहितं दिव्याङ्गनाचोत्तरे ऐशान्यांअरत्नं भुवंविगदितंदिग्लक्षणं ख

ञ्जने॥ श्रेष्ठीशतम्नुतेष्यवेवोध्यम्॥ न। गमने॥ खञ्जति। खञ्जि०। नन्द्यादित्वाल्ल्युः॥

खञ्जनकः। पुं। खञ्जने॥

खञ्जनरतम्। न। यतीनां गोपनीये रते॥ यमिनां यद्रतं गोप्यं तत् खञ्जनरतं विदुरित्युक्तः॥

खञ्जना। स्त्री। खञ्जरीटसमपक्षिणि। क्षुद्रखञ्जनजातौ। सर्षप्याम्॥

खञ्जनिका। स्त्री। खञ्जनाकृतौ। सर्षप्याम्। छापुत्रिकायाम्॥ खञ्जनेव। स्वार्थेकः। टाप्। इत्वम्॥

खञ्जरीटः। पुं। खञ्जने॥ असिधारायाम्॥ व्रतचारिणि॥ खञ्जइव ऋच्छति। ऋगतौ। बाहुकात् कीटन्॥

खञ्जा। स्त्री। छन्दः प्रभेदे॥

खटः। पुं। अन्धकूपे॥ कफे॥ प्रहारास्तरे॥ टङ्के॥ तृणे॥ लाङ्गले॥ कतृणे॥ खटकाङ्कायाम्। अच्॥

खटकः। पुं। नागवीटे। टाङ्करे॥

खटकामुखः। पुं। शराकर्षणमुद्रायाम्॥ हस्तकविशेषे॥

खटिकः। पुं। कुञ्चितपाणौ॥

खटिका। स्त्री। शैलखडी इति प्रसिद्धायांकठिन्याम्। लेखनद्रव्ये॥ कर्णरन्ध्रे॥ क्षीरणे॥

खटिनी। स्त्री। खव्याम्। खटिका

याम् ॥

खटी । स्त्री । कठिन्याम् । धवलमृत्तिकायाम् ॥ खटी दाहास्रजि च्छीता मधुरा विषशोथजित् । लेपादौ तद्गुणाः प्रोक्ता भक्षिता मृत्तिकासमा ॥ खटी गौरखटी द्वेच गुणै स्तुल्ये प्रकीर्त्तिते ॥

खट्टनः । त्रि । खर्व्वे ॥

खट्टाशः । पुं । गन्धोतौ । वनवासने ॥ खाटास गन्धगोकुला इतिच गौड भाषा ॥

खट्टाशी । स्त्री । पूतिशारिजायाम् ॥

खट्टिः । पुं । शवयाने । अन्तशय्यायाम् ॥

खट्टिकः । पुं । खटीक इतिख्याते मांसविक्रयिणि ॥ महिषीक्षीरफेने ॥ शाकुनिके । चिडीमार इतिभाषा ॥

खट्टिका । स्त्री । क्षुद्रखट्वायाम् । निषद्यायाम् ॥ शवयाने ॥

खट्टेरकः । त्रि । खर्व्वे ॥

खट्वका । स्त्री । खट्विकायाम् ॥ अभाषितपुंस्काच्चेति पक्षेइत्त्वाभावः ॥

खट्वा । स्त्री । पर्य्यङ्के । शयने । मञ्चे ॥ खट्यते निद्रालुभिः । खटकाङ्क्षायाम् । अशूप्रुषीतिक्वन् । टाप् ॥ अष्टाभिः काष्ठखण्डैस्तु खट्वेति प्रतिपद्यते ॥ विशेषोयुक्तिकल्पतरौ ॥ कोलशिंव्याम् ॥

खट्वाका । स्त्री । खट्विकायाम् ॥ आदाचार्य्याणामितिपक्षे आत्वम् ॥

खट्वाङ्गः । पुं । सूर्य्यवंशीयराजर्षिविशेषे ॥ न । नरपञ्जरे ॥ दण्डारोपितनरशिरस्के ईशायुधविशेषे ॥ पृष्ठवंशे ॥ खट्वापादे ॥

खट्वाङ्गभृत् । पुं । शिवे ॥

खट्वाङ्गी । पुं । शिवे ॥

खट्वारूढः । त्रि । खट्वाश्रिते ॥ अविनीते । प्रमादिनि ॥ जाल्मे । निषिद्धाऽनुष्ठानपरे ॥ वेदं व्रतानिच समाप्य समावृत्तेन हि खट्वारोढव्या ब्रह्मचर्य्येएव भूमिशयनार्होपि यः खट्वामारोहति सजाल्मः । रूढस्तायम् । तेन खट्वा मारोहतु मावा निषिद्धानुष्ठानपरः सर्व्वापिखट्वारूढउच्यते । खट्वाक्षेप इति निन्द्यतत्पुरुषः ॥

खट्विका । स्त्री । शयने । क्षुद्रखट्वायाम् । खटिया खटोला इतिभाषा ॥ अल्पाखट्वा । कन् । ह्रस्वः । अभाषितपुंस्काच्चेतीत्वम् ॥

खडः । पुं । पानान्तरे ॥ भेदे ॥ पुं । न । लघुतृणे । खड इतिभाषा ॥

खडक्किका । स्त्री । } पक्षद्वारे । खिडकी इतिभाषा ॥ इति हारावली ॥
खडक्की । स्त्री । }

खडयूषः । पुं । यूषवि० ॥ यथा । तक्रं

कपित्थैश्चाङ्गेरीमरिचाजाजिचित्रकैः। सुपक्वं खडयूषोऽयं चक्रदत्तेन भाषितः ॥

खडिका । स्त्री । } सेलखडी इतिभाषा प्रसिद्धायां कठिन्याम् ॥
खडी । स्त्री । }

खड्डः । पुं । मृतशय्यायाम् ॥

खड्गम् । न । लोहे ॥

खड्गः । पुं । खागइतिख्याते गण्डकशृङ्गे ॥ बुद्धभेदे ॥ गण्डके । गैंडा इति प्रसिद्धवनमृगे ॥ चोरकनामगन्धद्रव्ये ॥ खाँडा तरवारिइतिच ख्याते शस्त्रे । असौ । चन्द्रहासे ॥ खण्डति । खडिभेदने । छापूखडिभ्यः किदितिगन् । आगमशास्त्रस्याऽनित्यत्वान्नुम् ॥ अथ खड्गविषयकत्रयोदशविधसञ्चरणं महाभारते । यथा मण्डलाकारतः खड्गभ्रामणंभ्रान्तमुच्यते १ । तदेवबाहुमुद्यम्यकृतमुद्भ्रान्तमीरितम् २ ॥ भ्रामणं स्वस्य परितः खड्गस्याविद्धमुच्यते ३ । परप्रयुक्तशस्त्रस्य वारणार्थमिदंत्रयम् ॥ शत्रोराक्रमणार्थायगमनन्त्वाप्लुतं मतम् ४ । खड्गस्याग्रेण तद्देहस्पर्शनंप्रसृतं मतम् ५ ॥ बञ्चयित्वा रिपोः शस्त्रपातनं गदितं स्मृतम् ६ । परिहृत्य भवेच्छत्रो र्वामदक्षिणतो गतिः ७ ॥ पश्चात् पदापसरणं निवृत्त्यं सम्प्रचक्षते ८ । अन्योन्यताडनं प्राहुः सम्पातमुभयो रपि ९ ॥ आधिक्यमात्मनो यत् तत् समुदीर्णमुदीरितम् १० । व्यङ्गप्रत्यङ्गदेशेषु भ्रामणं भारतं स्मृतम् ११ ॥ विचित्रखड्गसञ्चारदर्शनं कौशिकं स्मृतम् १२ । निर्णीय चर्मणि क्षेपो यदसेः सात्त्वतं हितत् १३ ॥ इति ॥

खड्गकोषः । पुं । असिपिधाने । खड्गपत्रे ॥

खड्गज्ञानम् । न । खड्गपरीक्षायाम् ॥

खड्गटः । पुं । इक्षुकाशे ॥

खड्गधेनुः । स्त्री । खड्गपुत्रिकायाम् । छुरी इति भाषा ॥ गण्डकस्त्रियाम् ॥

खड्गपत्रः । पुं । असिकोषे । खड्गलतायाम् ॥

खड्गपरीक्षा । स्त्री । खड्गज्ञाने ॥ यथा ।
अङ्गं रूपं तथा जाति र्नेत्रारिष्टे च भूमिका । ध्वनि र्मान मिति प्रोक्तं खड्गज्ञानाष्टकं शुभम् ॥ अभिन्ने दृश्यते यादृक् विभिन्ने घटिते तथा । यदेव दृश्यते चिह्नं तदङ्गं सम्प्रचक्षते १ ॥ नीलकृष्णादिकं खड्गे रूप मित्यभिधीयते २ । तेनैव यत् प्रतीतं स्यात् तज्जाति रिति गद्यते ३ ॥ अङ्गातिरिक्तं यज्जाति स्तन्माहात्म्यो पलक्षणम् । तन्नेत्र

मिति। जानीयात् खड्गे खड्गविशारदः ४ ॥ अङ्गातिरिक्तं खड्गादि यच्छुरुत्वापलक्षणम् । तदरिष्ट मिति प्राहुः ५ भूमि रङ्गादिधारणम् ६ ॥ यः खड्गे जायते शब्दो नखदण्डादिना हते । स ध्वनि ७ स्तुलनामानं ८ ज्ञानमष्टविधन्त्विदम् ॥ पञ्चाशा निपुणैः खड्गे सम्भाव्यन्तेपि कृत्रिमाः । अन्त्या वक्ष्यमाणा ज्ञेयौता वेव सहजा विति ॥ शत मङ्गानि चत्वारि रूपाणि जातय स्तथा । त्रिंश न्नेत्राणि जानीया दरिष्टानि तथैव च ॥ भूमिश्च द्विविधा ज्ञेया ध्वनि रष्ट विधो मतः । मानन्तु द्विविधं प्रोक्तमित्येषांसङ्ग्रहोमतः ॥ इति ॥ विशेषस्तु लोहार्णवलोहप्रदीपयुक्तिकल्पतरुप्रभृतिग्रन्थेषु द्रष्टव्यः ॥

खड्गपिधानम् । न । } खड्गकोषे । परीवारे । प्रत्याकारे । कोषे ॥
खड्गपिधानकम् । न । }

खड्गलक्षणम् । न । खड्गस्वरूपज्ञाने ॥ तत्रादौ खड्गस्यप्रमाणं व्रणानाञ्च शुभाशुभज्ञानार्थमाह । अङ्गुलशताद्धं मुत्तम ऊनः स्यात् पञ्चविंशतिः खड्गः । अङ्गुलमानाज् ज्ञेयो व्रणोशुभोविषमपर्वस्थः ॥ * ॥ व्रणानामाकृतिलक्षणमाह । श्रीवत्सवर्द्धमानातपत्रशिवलिङ्गकुण्डलाब्जानाम् । सदृशा व्रणाः प्रशस्ताः ध्वजायुधस्वस्तिकानाञ्च ॥ * ॥ अशुभलक्षणानि । कृकलासकाककङ्कक्रव्यादकबन्धवृश्चिकाकृतयः । खड्गेव्रणान शुभदा वंशानुगताःप्रभूताश्च ॥ स्फुटितो ह्रस्वः कुण्ठो वंशच्छिन्नो नदृष्टमनोनुगतः । अस्वनइतिचानिष्टः प्रोक्तविपर्यस्तइष्टफलः ॥ * ॥ खड्गचेष्टितमाह । क्वणितं मरणायोक्तं पराजयायाप्रवर्त्तनं कोशात् । स्वयमुद्गीर्णे युद्धं ज्वलिते विजयो भवित खड्गे ॥ * ॥ अथपरिभाषार्थमाह । नाऽकारणं विवृणुयाद् विघट्टयेन्न पश्येत्ततत्रवदनं नवदेच्चमूल्यम् । देशं नचास्य कथयेत् प्रतिमानयेच्च नैवस्पृशेन्नृपति रप्रयतोऽसियष्टिम् ॥ * ॥ अन्यल्लक्षणमाह । गोजिह्वासंस्थानो नीलोत्पलवंशपत्रसदृशश्च । करवीरपत्रशूलाग्रमण्डलाग्राः प्रशस्ताः स्युः ॥ निष्पन्नो न च्छेद्यो निकषैः कार्यः प्रमाणयुक्तः सः । मूले म्रियते स्वामी जननी तस्याग्रतश्छिन्ने ॥ * ॥ अथ मुष्टौदृष्टायां व्रणज्ञानमाह । यस्मिन् त्सरुप्रदेशे व्रणोभवेत्तद्देशखड्गस्य । वनितानामिव तिलको गुह्येवाच्यो मु

खेद्दृष्टा ॥ * ॥ अथव्रणोपायमाह ।
अथवा स्पृशति यदङ्गं प्रष्टानिस्त्रिंश
भृत् तद्व्रणाय । कोशस्थस्यादेश्यो
व्रणोपि शास्त्रं विदित्वैवम् ॥ शिर
सिस्पृष्टे प्रथमेऽङ्गुले द्वितीयेललाट
संस्पर्शे । भ्रूमध्येचतृतीये नेत्रस्पर्शेच
तुर्थेच ॥ नासोष्ठकपोलहनुश्रवणग्री
वांसकेषुपञ्चाद्याः । उरसिद्वादश
संस्थस्त्रयोदशःकक्षयोर्ज्ञेयः ॥ स्तन
हृदयोदरकुक्षौ नाभौतु चतुर्दशा
द्येयोज्ञेयाः । नाभीमूलेकट्यां गुह्ये
एकोनविंशतितः ॥ ऊर्वोर्द्वाविंशेस्या
दूर्वोर्मध्येव्रणस्त्रयोविंशे । जानुनिच
चतुर्विंशजङ्घायांपञ्चविंशेच ॥ जङ्घा
मध्येगुल्फेपार्ष्णौपादे तथाङ्गुलिष्व
पिच । षड्विंशादिषु यावत् त्रिंशदि
तिमतेन गर्गस्य ॥ * ॥ अथैतेषांव्र
णानांफलान्याह । पुत्रमरणं धना
प्ति र्धनहानिः सम्पदश्च वन्धश्च ।
एकाद्यङ्गुलसंस्थे व्रणैः फलं निर्दिशे
त् क्रमशः ॥ सुतलाभः कलहो ह
स्तिलब्धिः पुत्रमरणधनलाभः । क्रम
शो विनाशवनिताप्तिचित्तदुःखानि
षट्प्रभृति ॥ लब्धिर्हानिः स्त्रीलब्ध
यो वधवृद्धिमरणपरितोषाः । ज्ञेया
श्चतुर्दशादिषु धनहानि श्चैकविंशे
स्यात् ॥ वित्ताप्तिर निर्वाणधनाग

मोऽथस्युसम्पदोऽस्वस्थम् । ऐश्वर्यं
मृत्यु राज्यानिचक्रमात् त्रिंशदिति
यावत् ॥ अनिर्वाणिर्मृत्युः ॥ परतो
न विशेष फलं विषमसमस्थास्तु पा
पशुभफलदाः । केचिद्फलाः प्रदिष्टा
स्त्रिंशतपरतोऽग्रमितियावत् ॥ * ॥
अथगन्धलक्षणमाह । करवीरोत्प
लगजमदघृतकुङ्कुमकुन्दचम्पकसग
न्धः । शुभदोनिष्टोगोमूत्रपङ्कजमे
दसःसदृशगन्धः ॥ कूर्मवसासृक्क्षा
रोपमस्तुभयदुःखदोभवतिगन्धः । वै
दूर्यकनकविद्युत् प्रभोजयारोग्यवृ
द्धिकरः ॥ * ॥ अथशस्त्रपानम् । वृ
हदमौशनसश्च शस्त्रपानं रुधिरेण
श्रियमिच्छतः प्रदीप्ताम् । हविषा
गुणवत्सुताभिलिप्सोः सलिलेनाक्ष
यमिच्छतश्चवित्तम् ॥ वडवोष्ट्रकरेणु
दुग्धपानंयदिपापेन समीहतेर्थसि
द्धिम् । झषपित्तमृगाश्ववस्तदुग्धैः क
रिहस्तच्छिदये सतालगर्भैः ॥ आर्कं
पयोहुडविषाणमसीसमेतं पाराव
ताखुशकृताचयुतः प्रलेपः । शस्त्रस्य
तैलमथितस्य ततोस्यपानंपश्चाच्छि
तस्य नशिलासुभवेद्विघातः ॥ क्षारे
कदल्या मथितेन युक्ते दिनोषितेपा
यसमायसंतत् । सम्यक् छितं चाश्म
निनैतिभङ्गं नचान्यलोहेष्वपितस्य

कौण्ड्यम् ॥ इतिवाराह्याम् ४८ऽध्यायः ॥

खड्गिकः । पुं । महिषीक्षीरफेने ॥ सौनिके । मांसविक्रयिणि ॥

खड्गी । पुं । गण्डके । तुङ्गमुखे । वज्रचर्म्मणि ॥ खड्गःशृङ्गमस्त्यस्य । इनिः ॥ मञ्जुघोषे ॥ त्रि । खड्गधरे ॥

खण्डः । पुं । इक्षोर्विकारविशेषे । ऐक्षवे । चीनी इतिभाषाप्रसिद्धे ॥ प्रयुज्यतेचरसालायाम् । खण्डस्यषोडशपलानिशशिप्रभस्येत्यच- ॥ खण्डस्तुमधुरोवृष्यश्चक्षुष्योवृंह- णोहिमः । वातपित्तहरःस्निग्धोवस्योवान्तिहरःपरः ॥ मणिदोषे ॥ न । विडलवणे ॥ * ॥ पुं । न । भित्ते । शकले ॥ खण्ड्यते । खडिभेदने । कर्मणि भावेवा घञ् ॥ खन्यते वा । खन० । अमन्ताड्डः ॥

खण्डकः । पुं । सितायाम् । चीनी इतिभाषा ॥ त्रि । छेदकारिणि ॥

खण्डकथा । स्त्री । वाङ्मयप्रभेदे ॥

खण्डकर्णः । पुं । आलुविशेषे । वज्रकन्दे । सकरकन्द इतिभाषा ॥ कटुपाकी खण्डकर्णः कफपित्तविनाशनः ॥

खण्डकालु । न । आलुविशेषे ॥

खण्डखर्जूरम् । न । खजूर इतिख्याते

पक्वान्ने ॥

खण्डजः । पुं । गुडे ॥ यवासशर्करायाम् ॥

खण्डजोद्भवजः । पुं । तवराजोद्भवखण्डे ॥ इतिराजनिर्घण्टः ॥

खण्डतालः । पुं । तालविशेषे ॥ यथा । द्रुतमेकं भवेद्यत्र खण्डतालः स उच्यते । अपरं नियतं विनेति दामोदरः ॥

खण्डधारा । स्त्री । कर्त्तर्याम् । कैंची इतिभाषा ॥

खण्डनम् । न । भञ्जने ॥ निराकरणे ॥ छेदने । भेदने ॥

खण्डपरशुः । पुं । शिवे ॥ खण्डयतीति खण्डः । खण्डः परशुरस्य ॥ जामदग्न्ये ॥ खण्डयति शत्रून् । खडि० । पचाद्यच् । खण्डः परशुरस्य ॥

खण्डपर्शुः । पुं । पर्शुरामे । भार्गवे ॥ शङ्करे । शिवे ॥ चूर्णलेपिनि ॥ खण्डामलकभैषज्ये ॥ राहौ । सैंहिकेये ॥ खण्डयतीति खण्डः । सदाऽसुरवधे खण्डः पर्शुरस्य ॥ भग्नदन्तहस्तिनीतिशब्दरत्नावली ॥

खण्डपालः । पुं । शूद्रायां क्षत्रियाज्जाते । मयरा इतिगौडभाषा प्रसिद्धे वर्णसङ्करविशेषे । खाण्डिके । मोदके ॥ इतिहारावली ॥

खण्डमोदकः । पुं । यवासशर्करायाम् ॥

खण्डलवणम् । न । धूर्त । विडलवणे ॥

खण्डविकारः । पुं । मत्स्यण्डयाम् ॥ खण्डोविकारोऽस्याः ॥

खण्डविकृतिः । स्त्री । शर्करायाम् ॥ खण्डस्य चीनीतिख्यातस्य विकृतिः ॥

खण्डशाखा । स्त्री । मधुकर्कट्याम् ॥

खण्डसरः । पुं । यवासशर्करायाम् ॥

खण्डाभ्रम् । न । अभ्रलेशे । फटामेघ इतिभाषा ॥ स्त्रीणांदन्तक्षता न्तरे ॥

खण्डिः । स्त्री । खण्डने ॥

खण्डिकः । पुं । कलाये ॥ कण्डन्तरे ॥ कण्वे । मटर इतिभाषा ॥ खण्डोऽस्यास्ति । अतइनिठनाविति ठन् ॥

खण्डिका । स्त्री । ह्रस्वखण्डे ॥

खण्डितः । त्रि । भेदिते ॥ छिन्ने । छेदिते । लूने ॥ यथा । चन्द्रे कलङ्कः सुजनेदरिद्रता विकासलक्ष्म्योः कमलेषु चञ्चला । मुखेऽप्रसादः सधनेषुसर्वदा यशोविधातुः कथयन्ति खण्डितमिति ॥ द्वाराक्रमिते ॥ खण्डाः सञ्जाताअस्य । ता० इतच् ॥

खण्डिता । स्त्री । स्वीयादिनायिकाभेदे । भर्तुरन्यासक्तयाकलुषितायाम् ॥ काते ऽन्यासक्तविकृते खण्डितेत्यौकषायिमेत्युक्तेः । अपिच । नीत्वा ऽन्यत्र निशां प्रातरागते प्राणवल्लभे । अन्यासम्भोगचिह्नैस्तु खण्डितेत्यौकषायितेति ॥

खण्डी । पुं । वनमुद्गे ॥

खण्डिनी । स्त्री । धरित्र्याम् ॥

खण्डिमा । पुं । खण्डितायाम् ॥ खण्डस्य भावः । इमनिच् ॥

खण्डीरः । पुं । पीतमुद्गे । सोनामूंग इति भाषा ॥

खतमालः । पुं । पयोधरे । मेघे ॥ धूमे ॥

खदिका । स्त्री । लाजासु । खील इतिभाषा ॥

खदिरः । पुं । खैरसार इतिप्रसिद्धे गायत्रिणि । बालतनयद्रुमे । दन्तधावने । वक्रकण्टे ॥ खदिरः शीतलोदन्त्यः कण्डूकासारुचिप्रणुत् । तिक्तः कषायो मेदोघ्नः कृमिमेहज्वरव्रणान् ॥ श्वित्रशोथामपित्तास्रपाण्डुकुष्ठकफान् हरेत् ॥ इन्द्रे ॥ चन्द्रे ॥ खदति । खदस्थैर्ये हिंसायाञ्च । अजिरशिशिरशिथिलस्थिरस्फिरस्थविरखदिराइतिकिरच् ॥

खदिरपत्रिका । स्त्री । अरिखदिरे ॥ लज्जालुलतायाम् ॥

खदिरपत्री । स्त्री । लज्जालुलतायाम् ॥

खदिरसारः । पुं । खादिरे । खैरसार

इतिभाषा ॥

खदिरिका । स्त्री । लाक्षायाम् ।

खदिरी । स्त्री । शाकभेदे । लज्जालुकायाम् । नमस्कार्याम् । छायाजोडीं इतिभाषा ॥ खदति । खदेःकिरच् । ङीप् ॥

खदिरोपमम् । न । खदिराभे । श्वेतखदिरे । सोमवल्के । काँटावावला इतिगौडभाषा ॥

खदूरवासिनी । स्त्री । तारायाम् । बुद्धशक्तिविशेषे ॥

खद्योतः । पुं । ज्योतिरिङ्गणे कीटमणौ । प्रभाकीटे ॥ खेद्योतते । द्युत दीप्तौ । अच् ॥ खंद्योतयति वा अण् ॥ सूर्ये ॥

खद्योतनः । पुं । अर्के । सूर्ये ॥ खस्य द्योतनः ॥

खधूपः । पुं । अग्निक्रीडाविशेषे । हवाई इतिभाषा ॥ यथा । उर्व्वां प्रचक्रुर्नगरस्य मार्गान् ध्वजान् ववन्धुर्मुमुचुः खधूपान् । इतिभट्टिः ॥ वन्धूक इतिप्रसिद्धे बन्धूके ॥

खनकः । पुं । उन्दुरौ ॥ सन्धिचौरे ॥ त्रि । अवदारके । खननकर्त्तरि ॥ भूमिवित्तज्ञे । स्वर्णाद्युत्पत्तिस्थाना भिज्ञे ॥ खनति । खनु अवदारणे । शिल्पिनिपुणम् ॥ स्त्रियांषित्त्वान् ङीषिखनकी ॥

खननम् । न । विदारणे । खोदना इतिभाषा ॥

खनयित्री । स्त्री । अस्त्रभेदे ॥

खनिः । स्त्री । आकरे । गङ्गायाम् । धात्वाद्युत्पत्तिस्थाने ॥ खन्यते । खनु० । खनिकष्यज्यसीति इः । खनने ॥

खनित्रम् । न । अवदारणे । कुदाल इतिभाषा ॥ खन्यतेऽनेन । खन खनने । अर्त्तिलूध्विति इत्रः ॥

खनित्रिमः । त्रि । खननेननिर्वृत्ते ॥

खनी । स्त्री । खनिः ॥ कृदिकारादिति पाक्षिकोङीष् ॥

खपान्थः । पुं । ग्रहे ॥ खस्यपान्थः ॥

खपुरः । पुं । क्रमुके । गुवाके । सुपारी इति भाषा ॥ भद्रमुस्तके ॥ व्यालमत्स्ये ॥ न । घटे ॥ गन्धर्वपुरे । नभःपुर्य्याम् । हरिश्चन्द्रपुरे । हरचंदावली इति भाषा ॥ त्रि । अलसके ॥ खम् इन्द्रियम् आकाशं वा पिपर्त्ति । पृपालनपूरणयोः । मूलविभुजादित्वात् कः । उदोष्ठ्यपूर्वस्य ॥

खभ्रान्तिः । पुं । चिल्ले । चील इति प्रसिद्धे खगे । नभो भ्रमे ॥ खेआकाशे भ्रान्तिर्भ्रमणं यस्य ॥

खमणिः । पुं । सूर्ये ॥ खस्यमणिरिव ॥

खमीलनम्। न। तन्द्रायाम् ॥

खमूलिः। स्त्री। वारिपर्ण्याम्। कुम्भिकायाम् ॥

खमूलिका। स्त्री। } वारिपर्ण्याम्॥
खमूली। स्त्री। }

खरः। पुं। गर्द्दभे। रासभे ॥ खं मुखविलमतिशयित मस्य। रप्रकरणे खमुखकुञ्जेभ्यउपसंख्यानमितिरः॥ घर्मे ॥ राक्षसान्तरे। रावणभ्रातरि दैत्ये ॥ कण्टकिवृक्ष विशेषे ॥ कङ्के ॥ काके ॥ कुररपक्षिणि ॥ २५ वत्सरे ॥ उपद्रुतं जगत्सर्वं तस्करैर्मृषिकैः खगैः। पीडिताश्चप्रजाः सर्वादेशभङ्गः खरेप्रिये ॥ पश्चिमद्वारगृहे ॥ रवेःपार्श्वगे ॥ तिग्मे। तीक्ष्णे ॥ त्रि। तद्वति ॥ दुःस्पर्शे ॥ कठिने ॥ यथा। खरविशदमभ्यवहार्यं भक्ष्यमिति॥ खमिन्द्रियं राति अभिभवति। रा०। कः ॥

खरकाष्ठिका। स्त्री। बलायाम् ॥

खरकुटी। स्त्री। नापितशालायाम्॥

खरकणः। पुं। तित्तिरिखगे ॥

खरगन्धा। स्त्री। नागबलायाम् ॥

खरगृहम्। न। } गर्द्दभशालायाम् ॥
खरगृहः। पुं। }

खरघातनः। पुं। नागकेशरे ॥

खरच्छदः। पुं। उलूखड इति गौड भाषा प्रसिद्धे तृण विशेषे। उलूके॥ इत्कटे। ओकडा इति गौडभाषा ॥ कुन्दरतृणे ॥ शाखोटे ॥ भूमीसहे ॥

खरणाः। त्रि। खरणसे॥ खरा तीक्ष्णा नासिकास्य। खुरखराभ्यांवानस्। पूर्वपदात्संज्ञायामितिणत्वम् ॥

खरणसः। त्रि। तीक्ष्णनासिके। खरणसि। खरा तीक्ष्णा नासिकास्य। खुरखराभ्यांवानसितिपक्षे अन्नासिकायाइत्यच् नसादेशश्च। णत्वम् ॥

खरत्वक्। स्त्री। अलम्बुषायाम्। लज्जालुप्रभेदे ॥

खरदण्डम्। न। पद्मे ॥

खरदला। स्त्री। काष्ठोदुम्बरे ॥

खरदूषणः। पुं। धत्तूरे। धुस्तूरे ॥ खरेणासहदूषणे ॥ दोषबहुले ॥

खरध्वंसी। पुं। रघूत्तमे। श्रीरामचन्द्रे ॥ खरंध्वंसयति। ध्वंसु०सुपीतिणिनिः ॥

खरनादिनी। स्त्री। रेणुकानामगन्धवस्तुनि ॥

खरपत्रः। पुं। शाकाख्यद्रुमे ॥ क्षुद्रपत्रतुलस्याम्। मरुबके॥ यावनालशरे ॥ खराणि पत्राणियस्य ॥

खरपत्रकः। पुं। तिलकवृक्षे ॥

खरपत्री । स्त्री । गोजिह्वायाम् । दार्विकायाम् । अधःपुष्प्याम् ॥ काकोदुम्बरिकायाम् ॥

खरपात्रम् । न । लौहपात्रे ॥

खरपादाढ्यः । पुं । कपित्थद्रुमे ॥

खरपुष्पः । पुं । मरुवके ॥

खरपुष्पा । स्त्री । वर्वराशाके । कवर्याम् । वाबुइतुलसी इति गौडभाषा ॥ खराणि पुष्पाण्यस्याः ॥

खरपुष्पी । स्त्री । वर्वराम् ॥ पाककर्णेतिङीष् ॥

खरप्रियः । पुं । कपोते । पारावते ॥

खरमञ्जरी । स्त्री । अपामार्गे ॥ खरा मञ्जरिरस्याः गौरादित्वान् ङीष् ॥

खररोमा । पुं । नागभेदे ॥

खरवल्लिका । स्त्री । नागबलायाम् ॥

खरशब्दः । पुं । कुररखगे ॥ खरस्य शब्दे ॥

खरशाकः । पुं । फञ्जिकायाम् । भार्ग्याम् ॥

खरशालम् । न । } खरगृहे ॥ खराणां शाला विभाषासेनेति पाक्षिकं क्लीवत्वम् ॥ त्रि । खरशाले जाते ॥ स्थानान्तगोशालेति जातार्थस्य लुक् ॥
खरशाला । स्त्री । }

खरस्कन्धः । पुं प्रियालवृक्षे ॥

खरस्कन्धा । स्त्री । खर्ज्जूर्य्याम् ॥

खरस्वरा । स्त्री । वनमल्लिकायाम् ॥

खरा । स्त्री । देवताडवृक्षे ॥ तीक्ष्णत्वात् ॥

खरांशुः । पुं । सूर्ये ॥ खरास्तीक्ष्णा अंशवोऽस्य ॥

खराग्निः । पुं । अर्कार्थमग्निविशेषे ॥

खराब्दाङ्कुरकम् । न । वैदूर्यमणौ ॥

खराश्वा । स्त्री । मयूरशिखायाम् । रुद्रजटा इति गौडभाषा । कारव्याम् । खेचयमानिकेति केचित् ॥ खरमश्नुते खरैरश्यते वा । अशूव्याप्तौ संघाते च अशभोजने वा । उल्वादयश्चेति वः ॥

खराह्वा । स्त्री । अजमोदायाम् ॥

खरिका । स्त्री । कस्तूरीविशेषे । सातु चूर्णाकृतिरिति जटानिर्घण्टः ॥

खरी । स्त्री । गर्दभ्याम् ॥

खरुः । पुं । दर्पे ॥ हरे ॥ हये ॥ दन्ते ॥ श्वेतवर्णे ॥ कामदेवे पीतिम्नीचित ॥ त्रि । शठे ॥ निषिद्धेकरुचौ ॥ निर्बोधे । मूर्खे पीतिदशपादीवृत्तिः ॥ क्रूरे ॥ स्त्री । पतिम्वराकन्यायाम् ॥ खरुसंयोगोपधात्वेतिनङीष् ॥ खनति । खनु । खनशङ्कुपीयुनीलङ्गुलिगु इतिकुः रेफश्चान्तादेशः ॥

खर्ज्जनम् । न । कण्डूयने ॥

खर्ज्जिका । स्त्री । मवदंशे ॥

खर्ज्जुः । पुं । खर्ज्जूर्वाम् ॥

खर्ज्जूः । स्त्री । कीटान्तरे । कानखजूरा गोजर इतिचभाषा ॥ खर्ज्जूरीपादपे ॥ कण्डाम् ॥ खर्जनम् खर्जति वा । खर्जपूजनेच चाद्यथने । कृषिचमितनिधनिसर्जिखर्जिभ्यऊः ॥

खर्ज्जूघ्नः । पुं । चक्रमर्द्दे ॥ धत्तूरे ॥ अर्कवृक्षे ॥

खर्ज्जूरः । पुं । वृश्चिककीटे ॥ न । रूप्ये ॥ खर्जूरफले ॥ पुं । स्त्री । तृणद्रुमे ॥ खर्जति । खर्ज० । खर्जपिञ्जादिभ्यऊरोलचाविति ऊरः ॥ खर्जूरस्य फलम् । फलेविहितस्याणोलुप् ॥

खर्ज्जूरी । स्त्री । वनखर्ज्जूरे ॥ जातेरस्त्रीतिङीष् ॥ गौरादिर्वा ॥

खर्ज्जूरीत्रितयम् । न । छोहारा पिण्डखर्जूरी क्षुद्रखर्जूरिका तथा । खर्जूरीत्रितयं प्रोक्तं ग्रन्थेभावेननिर्मिते ॥ खर्जूरीत्रितयं शीतं मधुरं रसपाकयोः । स्निग्धं रुचिकरं हृद्यं क्षतक्षयहरं गुरु ॥ तर्पणं रक्तपित्तघ्नं पुष्टिविष्टम्भशुक्रदम् । कोष्ठमारुतकृद्धल्यं वान्तिवातकफापहम् ॥ ज्वराभिघातक्षुत्तृष्णाकासश्वासनिवारणम् । मदमूर्च्छामरुत्पित्तमद्योद्भूतगदान्तकृत् ॥ महतीभ्यां गुणैरल्पा स्वल्पाखर्जूरिकास्मृता ॥ खर्जूरीमस्ततोयन्तुमदपित्तकरम्भवेत् । वातश्लेष्महरं रुच्यं दीपनं बलशुक्रकृत् ॥

खर्प्परः । पुं । तस्करे ॥ धूर्त्ते ॥ भिक्षाभाण्डे । भिक्षापात्रे ॥ कपाले । भिन्नभाण्डशकले ॥ न । धातुभेदे । खर्परीतुत्थे ॥ अस्यशोधनम् । नरमूत्रे च गोमूत्रे सप्ताहं रसकं पचेत् । दोलायन्त्रेण शुद्धः स्यात् ततःकार्येषु योजयेत् ॥ खर्परं कटुकं क्षारं कषायं वामकं लघु । लेखनं भेदनं शीतं चक्षुष्यं कफपित्तहृत् । विषाश्मकुष्ठकण्डूनां नाशनं परमंमतम् ॥

खर्प्परी । स्त्री । खर्प्परीतुत्थम् । न । } खर्परीरसके । चक्षुष्ये ॥

खर्ब्बः । पुं । कुब्जकवृक्षे ॥ निधिभेदे ॥ न । दशवृन्दे । दशाब्जसंख्यायाम् । १०००००००००० ॥ त्रि । नीचे । वामने ॥ खर्वति । खर्वगतौ । पचाद्यच् ॥

खर्ब्बटः । पुं । न । गिरितटग्रामे ॥ एकतो यत्रतुग्रामो नगरञ्चैकतः स्थितम् । मिश्रन्तु खर्वटं नाम नदीगिरिसमाश्रयम् ॥ चतुश्शतग्राममध्यस्थले ॥

खर्ब्बशाखः । त्रि । ह्रस्वे । वामने ॥ ह

स्वनामाख्यद्रुमे ॥

खर्बा । स्त्री । खर्बप्रमाणायाङ्गुलि ॥

खर्बुरा । स्त्री । तरदीवृक्षे ॥

खर्बूजम् । न । दशाङ्गुले लताफलविशेषे ॥ खर्बूजं मूत्रलं बल्यं कोष्ठशुद्धिकरं गुरु । स्निग्धं स्वादुतरं शीतं वृष्यं पित्तानिलापहम् ॥ तेषु सत्त्वाम्लमधुरं सक्षारं स्वरसाद्भवेत् । रक्तपित्तकरं तत्तु मूत्रकृच्छ्रकरं परम् ॥

खर्मम् । न । पौरुषे ॥ कौषशांशुके । क्षौमे ॥

खलः । पुं । सूर्य्ये ॥ तमालवृक्षे ॥ धत्तूरवृक्षे ॥ न । भुवि ॥ स्थाने ॥ कल्के ॥ खलाधाने । सस्यमर्द्दनस्थाने ॥ त्रि । क्रूरे ॥ कर्णेजपे । नीचे । परस्परभेदके ॥ अधमे ॥ खलति । खल सञ्चये । पचाद्यच् ॥ खं छिद्रं लातिवा । लादाने । कः ॥

खलता । स्त्री । खलत्वे ॥ अक्षौहिणी तथा शाल्मे विद्वेषः खलता स्मृता ॥ भावकर्मणोस्तल् ॥ गगनव्रतिकायाम् ॥ खस्थलता ॥

खलतिः । पुं । खल्वाटे । शिपिविष्टे । ऐन्द्रलुप्तिके । इन्द्रलुप्तरोगवति ॥ स्खलति । स्खलसञ्चलने । खलतिरिति स्खलतेः सलोपोऽतच् प्रत्ययान्तस्य इत्वञ्च निपात्यते ॥

खलतिकः । पुं । पर्वते ॥

खलपूः । त्रि । बहुकरे । भुवंमार्ज्जयति । भूमिमार्ज्जनकारिणि । फरास झाडूबरदार इति भाषा ॥ खलंभूस्थानकल्केषु । खलंपुनाति । पूञ् पवने । क्विप् ॥

खलमूर्त्तिः । पुं । पारदे ॥

खलाधानम् । न । खले । शस्यमर्द्दनस्थाने खलान इति भाषा ॥

खलाधारा । स्त्री । तैलपायिकायाम् । तिलचट्टा इति भाषा ॥

खलिः । पुं । तैलकिट्टे । खल इति भाषा ॥

खलिनः । पुं । न । कविकायाम् ॥ खलिनं हयाय दद्यादितिलक्ष्यम् ॥

खलिनी । स्त्री । तालमूल्याम् ॥ खलवृन्दे । खल्यायाम् । धानोंके अनेक खल्यान इति भाषा ॥ खलानांसमूहः इनित्रकट्यचश्चेतीनिः ॥

खलिवर्द्धनः । पुं । दन्तरोगविशेषे ॥ मारुतेनाधिको दन्तो जायते तीव्रवेदनः । खलिवर्द्धन संज्ञोऽसौ जाते रुक् च प्रशाम्यति ॥

खलिशः । पुं । खलिशामाच् इति गौ भाषा प्रसिद्धे मत्स्ये । कङ्कतोटे । खलेशये ॥

खलीकारः । पुं । अपकारे । द्रोहे ॥

निर्भर्त्सने ॥

खलीनः । पुं । न । कविकायाम् ॥ खे ऽश्वमुखबिले लीनः ॥

खलीनकः । पुं । कविकायाम् । कडियाली इति गौडभाषा ॥ स्वार्थे कन् ॥

खलु । अ । वाक्यभूषायाम् ॥ जिज्ञासायाम् ॥ सान्त्वने ॥ वीप्सायाम् ॥ माने ॥ निषेधे ॥ पदपूरणे ॥ वाक्यपूरणे ॥ अनुनये ॥ निश्चये ॥ खलति । खलसञ्चये । बाहुलकादुः ॥

खलुक् । पुं । अन्धकारे ॥ जान्तः ॥

खलुरेषः । पुं । मृगभेदे ॥

खलूरिका । स्त्री । शस्त्राभ्यासभूमौ ॥

खलेवाली । स्त्री । मेधिकाष्ठे ॥ वली वद्दबन्धनाय निखातोमेढिः खलेवालीतिमीमांसकाः ॥

खलेशः । पुं । खलिशे । खलेशयः । पुं । शये ॥

खल्या । स्त्री । खलिन्याम् ॥ खलानां समूहः । खलगोरथादितियत् ॥ त्रि । खलहिते ॥ खलायहितम् । खलयवमाषतिलवृषब्रह्मणश्चेतियत् ॥

खल्लः । पुं । वस्त्रभेदे ॥ गर्त्ते ॥ निम्ने ॥ चर्मणि ॥ चातके ॥ औषधमर्द्दनपात्रे । खरल इतिभाषा ॥ द्वतौ । खाल पयखालमसक इतिचभाषा ॥

खल्ली । स्त्री । हस्तपादावमर्द्दनाख्यरोगे ॥ तल्लक्षणं यथा । खल्लीतुपादजङ्घोरुकरमूलावमोटनीति ॥ तस्यौषधं यथा । कुष्ठसैन्धवयोः कल्कश्चुक्रतैलसमन्वितः । सुखोष्णोमर्द्दने योज्यः खल्लीशूलनिवारणः ॥

खल्लीटः । त्रि । खलतौ । खल्वाटे ॥

खल्वपि । अ । निश्चयार्थे ॥ खलुचअपिचेति विग्रहः ॥

खल्वाटः । पुं । इन्द्रलुप्ते । निष्केशशिरसि ॥

खल्विका । स्त्री । अपूपे । पिष्टकादिभर्जनपात्रे ॥

खवल्लरी । स्त्री । खवल्याम् ॥

खवल्ली । स्त्री । आकाशवल्याम् ॥ खवल्ली ग्राहिणी तिक्ता पिच्छिला ऽक्ष्यामयापहा । तुवराऽग्निकरी हृद्यापित्तश्लेष्मामनाशिनी ॥

खवारि । न । दिव्योदके ॥

खवाष्पः । पुं । रजनीजले । हिमे । ओस इतिभाषा ॥

खशः । पुं । देशविशेषे । हिमालयप्रान्तिक देशे ॥ खशदेशोद्भवे । आदौ क्षत्रिये पश्चाद्विहितक्रियालोपाद्ब्राह्मणानाञ्च याजनाध्यापनप्रायश्चित्ताद्यदर्शना भावेन शनैः शनैः शूद्रतामापन्ने इत्युपद्रवाच्ये ॥

खशा । स्त्री । तालपर्ण्याम् । मुरानामगन्धद्रव्ये ॥ कश्यपपत्न्यां दक्षकन्यायाम् । यक्षरक्षसांमातरि ॥

खशेटः । पुं । खलेशे । खलिशामच्छी इतिभाषा ॥

खश्वासः । पुं । पवने । वायौ ॥

खष्पः । पुं । क्रोधे ॥ बलात् कृतौ ॥ खनति । खनुअवदारणे । खष्पशिल्पशष्पवाष्परूपपर्पतल्पाः इतिपः निपातनात् खनतेर्नकारस्यषत्वम् ॥

खसः । पुं । पामरोगे । विचर्चिकायाम् ॥ व्रात्यात् क्षत्रियात् सवर्णायामुत्पन्ने सङ्कीर्णजातौ । तस्यनामानियथा । झल्लो मल्लश्च राजन्यात् व्रात्यान्निच्छिविरेवच । नटश्चकरणश्चैव खसो द्रविड एवचेति ॥

खसकन्दः । पुं । क्षीरकञ्चुकी वृक्षे ॥

खसतिलः । पुं । खाखसे । खसखसे ॥

खसमः । पुं । सौगते । बुद्धे ॥

खसम्भवा । स्त्री । आकाशमांस्याम् ॥

खसर्पणः । पुं । बुद्धविशेषे ॥

खसबीजम् । न । खाखसतिले ॥ खसबीजानि बल्यानि वृष्याणि सुगुरूणि च । जनयन्ति कफं तानिशमयन्ति समीरणम् ॥ तैलन्तु खसबीजानां बल्यं वृष्यं गुरु स्मृतम् । वातघ्नं कफकृच्छीतं स्वादुपाकरसञ्चतत् ॥

खसा । स्त्री । राक्षसमातरि ॥

खसात्मजः । पुं । राक्षसे ॥ खसायाः आत्मजः ॥

खसृमः । पुं । विप्रचित्तेःपुत्रे ॥

खसखसः । पुं । वृक्षविशेषे । खसबीजे । पोस्त इतिभाषा ॥

खसखसरसः । पुं । अहिफेने । अफीम् इतिभाषा ॥

खस्तनी । स्त्री । भूमौ । धरायाम् ॥

खस्फटिकः । पुं । चन्द्रकान्तमणौ ॥ सूर्यकान्तमणौ ॥

खाखसः । पुं । खसतिले । खसखसे ॥ स्यात्खाखसफलोद्भूतं वल्कलं शीतलं लघु । ग्राहि तिक्तं कषायञ्च वातकृत् कफकासहृत् ॥ धातूनां शोषकं रूक्षं मदकृद्वाग्निवर्द्धनम् । मुहुर्मोहकरं रुच्यं सेवनात् पुंस्त्वनाशनम् ॥

खाखसतिलम् । न । खसबीजे ॥

खाङ्गाहः । पुं । श्वेतपिङ्गलाश्वे ॥

खाजिकः । पुं । लाजेषु ॥

खाटिः । स्त्री । असद्ग्रहे ॥ किणे ॥ शवरथे ॥ खटति । खटकाङ्क्षायाम् । वाहुलकादिञ् ॥

खाटिका । स्त्री ।
खाटी । स्त्री । } खाटिशब्दार्थे ॥

खाडवम् । न । चूर्णविशेषे ॥ यथा । कोषामलकजं चूर्णं शुण्ठ्येलाशक

रान्वितम् । मातुलुङ्गरसेनाक्तं शोषितं सूर्य्यरश्मिभिः ॥ एवन्तु बहुशोऽभ्यक्तं शोषितञ्च पुनःपुनः । ईष ल्लवणसंयुक्तं चूर्णं खाडवमुच्यते ॥ खाडवं मुखवैशद्यकारकं रुचिधारणम् । हृद्रोगशमनञ्चेति मुखवैरस्यनाशनम् ॥ भोजनान्ते विशेषेण भोक्तव्यं खाडवं सदा ॥

खाण्डवः । पुं । इन्द्रस्यवने ॥

खाण्डवी । स्त्री । पुरीविशेषे ॥

खाण्डिकः । पुं । खण्डपाले ॥ खण्डजीविनि ॥ न । खण्डिकानां समूहे ॥ खण्डिकादिभ्यश्चेत्यञ् ॥

खातम् । न । पुष्करिण्याम् ॥ शतेन धनुर्भिः पुष्करिणीति तत्परिमाणम् ॥ यथा । चतुर्विंशाङ्गुलोहस्तो धनुस्तच्चतुरुत्तरः । शतधन्वन्तरञ्चैव तावत् पुष्करिणी शुभा ॥ गर्त्ते ॥ खनु० । क्तः । जनसन खनामिस्त्यात्वम् ॥

खातकः । पुं । अधमर्णे । रिणी इति भाषा ॥ यथा । उत्तमर्णो धनस्वामी अधमर्णस्तु खातक इतिकश्चित् ॥ न । खातार्थे ॥ परिखायाम् । खाई इतिभाषा ॥

खातभूः । स्त्री । परिखायाम् । प्रतिकूपे ॥

खायम् । न । खाते ॥ खनिषे ॥ अला धारे ॥ खन्यते । खनु० । उषिखनिभ्यांकिदितिष्ट्रन् ॥

खादकः । त्रि । भक्षके ॥ यथा । विक्रये गोविनिमये दत्त्वा गोमांसखादके । व्रतं चान्द्रायणं कुर्याद्वधे साक्षाद्वधीभवेदितिगोभिलः ॥ ऋणग्रस्ते तरि ॥ खादति तच्छीलः तद्धर्मः तत्साधुकारी वा । खादृ० । निन्दहिंसेतिवुञ् ॥

खादनः । पुं । दन्ते ॥ न । आहारे । भक्षणे । खाना इतिभाषा ॥

खादितः । त्रि । गिलिते । खाया इति भाषा ॥ खाद्यतेस्म । खादृ० । क्तः ॥

खादिरः । पुं । यूपे ॥ त्रि । खदिरविकृतौ ॥ खदिरस्यविकारः । पलाशादिभ्यो वेत्यञ् ॥ खदिरसार इतिप्रसिद्धे । अद्भुतसारे ॥

खादिरसारः । पुं । खदिरवृक्षनिर्यासे । खादिरे । सत्सारे ॥

खादुकः । त्रि । हिंसालुके ॥ इतिहारावली ॥

खाद्यः । त्रि । भक्षणीयद्रव्ये ॥

खानः । पुं । हिन्दुधर्मप्रलोपरिम्लेच्छजाति विशेषे ॥

खानिः । स्त्री । खनौ । धातुरत्नाद्याकरे ॥ खनु० । खन्यन्तादिभ्यश्च ॥

खानिकम् । न । कुड्यच्छेदे । भीतका

गढा इति भाषा। आला इति च॥

खानोदकः। पुं। नारिकेले। शिरःफले॥

खापगा। स्त्री। गङ्गायाम्॥

खारः। पुं। खारीपरिमाणे॥ इति हेमचन्द्रः॥

खारिः। स्त्री। खार्य्याम्। द्रोणचतुष्टये॥

खारिकम्। न। महापारेवते॥

खारिम्पचः। त्रि। खारीपरिमिताम्नादिपाककर्त्तरि॥ पुं। कटाहे॥ खारिम्पचतीति विग्रहे। परिमाणे पचः इति पचेः कर्त्तरि खश्॥

खारी। स्त्री। धान्यमानभेदे॥ यदाहुः। पलं प्रकुञ्चकं मुष्टिः कुडवस्तच्चतुष्टयम्। चत्वारः कुडवाः प्रस्थश्चतुःप्रस्थमथाढकम्॥ अष्टाढको भवेद्द्रोणो द्विद्रोणः शूर्प उच्यते। सार्द्धशूर्पो भवेत् खारी द्वे खार्य्यौ गोणयुदाहृता॥ तामेव भारं जानीयात् वाहो भारचतुष्टयम्। इति भरतः॥ षोडशद्रोणपरिमाणे। इति लीलावती॥ गोणीचतुष्टये॥ तत्तु षण्णवत्यधिकचतुःसहस्रपलानीति वैद्यकपरिभाषा॥ द्रोणचतुष्टये॥ यथा। चतुराढको भवेद्द्रोणः खारी द्रोणचतुष्टयमिति स्मृतिः॥

खारीकम्। त्रि। खारीवापे। खारीपरिमितव्रीह्यादिवापयोग्यक्षेत्रे॥ खार्य्याः वापः। खारीपरिमाणमस्य वा। खार्य्या ईकन्निति खार्य्या ईकन्॥

खारीवापः। त्रि। खारीके॥ खार्य्यावापः॥

खाङ्कारः। पुं। गर्दभजातिशब्दे॥

खार्ज्जूरः। पुं। वेधवि०॥ यथा। व्याघातगण्डव्यतिपातपूर्वशूलान्त्यवज्रे परिघातिगण्डे। योगे विरुद्धे त्वभिजित्समेते खार्ज्जूरमर्काद्विषमे शशी चेत्॥ यस्मिन्दिने व्याघातादिविरुद्धयोगे सति अर्कनक्षत्रात् चन्द्रोऽभिजित्समेते विषमे विषमसंख्यकनक्षत्रे चेत् स्यात् तदा खार्ज्जूराख्यो दोषः। यदा तु समः स्यात् तदा न दोषः॥

खार्ज्जुरेयम्। न। रसालप्रभेदे॥ यथा। मधुरदधनि मध्ये शर्करां सन्नियोज्य शुचिविदलितखण्डं प्रक्षिपेत् खार्ज्जुरेयम्। करविलुलितमेणै वासितं नाभिगन्धैर्जिगमिषुजठराग्निं स्थापयत्येव नूनम्॥ रसालं खार्ज्जुरस्येदं विष्टम्भि रुचिकारकम्। हृद्यञ्च कफदं बल्यं पित्तघ्नं मूत्रकृद्वरम्॥

खिखिः। स्त्री। उल्कामुख्याम्। लोमश्

डी इतिभाषा ॥

खिङ्खिरः । पुं । उल्कामुख्याम् ॥ खट्वाङ्गे । शिवस्यास्त्रविशेषे ॥ वारिबालके । ह्रीबेरे ॥

खिदिरः । पुं । इन्दौ । कुमुदबान्धवे ॥ खिद्यते । खिद दैन्ये । इषिमदिमुदिखिदिच्छिदिभिदिमन्दिचन्दितिमिमिहिमुहिमुचिरुचिरुधिबन्धिशुषिभ्यः किरच् ॥

खिद्यमानः । त्रि । खेदयुक्ते । दैन्यग्रस्ते । उपतप्ते ॥

खिद्रः । पुं । रोगे ॥ दरिद्रे ॥ श्रमे ॥ खिद्यतेऽनेन । खिद० । स्फायितञ्चीतिरक् ॥

खिन्नः । त्रि । अलसे ॥ खेदयुक्ते । दैन्यग्रस्ते ॥ खिद० । क्तः ॥

खिरहिट्टी । स्त्री । महासमङ्गायाम् ॥

खिलम् । त्रि । हलादिनाऽकृष्टभूमौ । अप्रहते ॥ पुं । सारसङ्क्षिप्ते ॥ बेधसि ॥ शून्ये ॥ न्यूने ॥ पूर्वत्रानुक्तं परिशिष्टं वस्तु खिलशब्दवाच्यमिति व्याख्यातारः ॥ श्रीकृत्तशिवसङ्कल्पादौ ॥ खिलो नारायणः प्रोक्त इषवकाद्गुणाः स्मृताः । इति खिलेषु हरिवंशे इत्यत्र नीलकण्ठटीका ॥ खिलति । खिल उञ्छे । इगुपधेति कः ॥ खिल्यतेऽस्मिन्वा । हलश्चेति घञ् ।

संज्ञापूर्वकत्वान्नगुणः ॥

खिलीकृतः । त्रि । दुर्गमीकृते ॥

खुङ्गाहः । पुं । कृष्णवर्णघोटके ॥

खुज्जाकः । पुं । देवताडवृक्षे ॥ इति रत्नमाला ॥ खुञ्जाक इति क्वचित्पाठः ॥

खुरः । पुं । कोलदले । नखीनामगन्धद्रव्ये ॥ शफे ॥ खट्वादीनां पादुके । पाया इतिभाषा ॥ खुरति । खुर च्छेदने । इगुपधज्ञाप्रीकिरः कः ॥ यद्वा । ऋज्रेन्द्राग्रवज्रविप्रकुब्रचुब्रक्षुरखुरभद्रोग्रभेरभेलशुक्रशुक्लगौरवत्रेरामालाः । इतिरन् रलोपो गुणाभावश्च ॥

खुरणाः । त्रि । खुरणसे ॥ खुरइवनासिकास्य । खुरखराभ्यांवानस् । पूर्वपदादिति णत्वम् ॥

खुरणसः । त्रि । खुरणसि । पशुखुरसदृशनासिके । चिपटीनाकवाला इतिभाषा ॥ खुरइव नासिकाऽस्य । खुरखराभ्यांवानसितिपक्षे अच् नासिकायाङ्गणेन्नसादेशश्च । पूर्वपदात् संज्ञायामगइति णत्वम् ॥

खुरली । स्त्री । शरशिक्षणे । शराभ्यासे ॥

खुराका । पुं । पशौ ॥

खुराणकः । पुं । लौहमयेवाणे ॥

खुरालिकः । पुं । ग्रामणीभाण्डनारा

चे । नापितकाचुरधान इतिभाषा ॥ उपधाने ॥ खराखिकोपिपाठः ॥

खुरासानः । पुं । देशविशेषे ॥ हिङ्गु पीठं समारभ्य मक्केशान्तं महेश्वरि । खुरासानाभिधो देशो म्लेच्छमार्गपरायणः ॥

खुल्लम् । न । नखीनामगन्धद्रव्ये ॥ त्रि । नीचे ॥ अल्पे ॥ खदनम् । खदहिंसायाम् । संपदादित्वात् क्विप् । पृ० । खुदंलाति । कः ॥

खुल्लकः । पुं । नीचे ॥ स्वल्पे ॥ खुदंलाति । ला० । क्वुन् ॥

खुल्लमः । पुं । अयने । पथि । मार्गे ॥

खेखीरकः । पुं । सशब्दयष्ट्याम् ॥

खेगमनः । पुं । कालकण्ठविहगे ॥

खेचरः । पुं । विद्याधरे ॥ ग्रहे ॥ शिवे ॥ पारदे ॥ त्रि । आकाशचारिणि ॥ न । कासीसे ॥

खेचरी । स्त्री । मुद्राविशेषे ॥ यथा । चित्तं चरति खे यस्मा ज्जिह्वाचरति खेगता । भ्रुवोरन्तर्गता दृष्टिर्मुद्राभवति खेचरी ॥ नचासमं सिद्धसमं नकुम्भसदृशोनिलः । नखेचरी समा मुद्रा सत्यंसत्यन्वनारदेति ॥

खेटः । पुं । ग्रहे ॥ कफे ॥ यष्ट्याम् ॥ ग्रामभेदे । कर्षकग्रामे ॥ पुं । न० । चर्मणि ॥ त्रि । स्फारे ॥ मृगव्ये ॥ अर्वति । अधमे ॥ खेटति । खिटत्रासे । पचाद्यच् ॥

खेटकः । पुं । कर्षकग्रामे ॥ यष्ट्यभिधाने ऽस्त्रे ॥ न । चर्मणि । फलके ॥ मृगार्थवृत्ते । वसुनन्दके ॥ स्वार्थे कः ॥

खेटिताल: । पुं । खेडिताले ॥

खेटी । पुं । नागरे ॥ त्रि । खेटवति ॥

खेड्डम् । न । तृण विशेषे ॥

खेडितालः । पुं । वैतालिके ॥

खेदः । पुं । अवसादे ॥ शोके ॥ निर्वेदे ॥ खेदयतीति खेदोरोग इतिकैयटः ॥

खेदितः । त्रि । खेदंयुक्ते ॥

खेदिनी । स्त्री । लतायाम् ॥ अशनपर्याम् ॥

खेयम् । न । परिखायाम् । दुर्गादिपरितः खाते । खाई इति भाषा ॥ खन्यते । खनु० । ईचखन इतिक्यप् । ईकारश्चान्तादेशः । गुणः ॥ त्रि । खननीये ॥

खेलनम् । न । क्रीडने । विहरणे ॥

खेलनी । स्त्री । शारिफले ॥ शारे ॥

खेला । स्त्री । कूर्दने । क्रीडायाम् ॥ खेलनम् । खेलृचलने । गुरोश्चेत्यः ॥

खेलिः । स्त्री । गीते ॥ वाणे ॥ सूर्ये ॥ पक्षिणि ॥ जन्तौ ॥

खेसरः । पुं । खच्चर इति प्रसिद्धे अश्वखरजे । मिश्रशब्दे । अश्वगे ॥

खोङ्गाह: । पुं । श्वेतपिङ्गलाश्वे ॥

खोटि: । स्त्री । चतुरायां नार्याम् ॥ इतिशब्दमाला ॥ पालङ्क्याम् ॥

खोटी । स्त्री । पालङ्कीवृक्षे ॥ चतुरायाम् ॥

खोड: । त्रि । खञ्जे । खोडा इतिप्रसिद्धे विकलगतौ ॥ खोडति । खोडृ गति प्रतिघाते । पचाद्यच् ॥

खोडकशीर्षकम् । न । प्राकाराग्रे । कपिशीर्षे ॥

खोर: । त्रि । }
खोरक: । त्रि । } खञ्जे ॥

खोल: । त्रि । खञ्जे ॥ हद्दे ॥ खोडतेर्च् । डलयोरभेद: ॥

खोलक: । पुं । पाके ॥ शिरस्त्रे ॥ वल्मीके ॥ पूगकोषे । सुपारीकाछिलका इतिभाषा ॥

खोल्मुक: । पुं । मङ्गलग्रहे ॥

ख्यात: । त्रि । प्रतीते । प्रथिते । ख्यातियुक्ते ॥ आख्यायि । ख्याप्रकथने । चक्षिङ:ख्याञ्वा । क्त: । नध्याख्येति नत्वाभाव: ॥

ख्यातगर्हण: । त्रि । विख्यातनिन्दने । अवगीते ॥ ख्याता गर्हणा यस्य ॥

ख्यातगर्हित: । त्रि । ख्यातगर्हणे ॥

ख्याति: । स्त्री । प्रसिद्धौ । प्रथायाम् ॥ आख्यायाम् । नामनि ॥ ज्ञाने ॥ ख्यातिश्चतुर्विधा । असत्ख्यात्यात्मख्यात्यसत्ख्यात्यन्यथाख्यातिभेदात् । ख्यानम् । ख्याप्रकथने । चक्षिङादेशो वा । क्तिन् ॥

ख्यापनम् । न । प्रकाशने ॥

ख्यापित: । त्रि । प्रकाशिते ॥

ग:

ग: । पुं । गकारे ॥ गणेशे ॥ गन्धर्वे ॥ गुर्वक्षरे ॥ न । गीते ॥ गम्यते । गम्लृ गतौ । गमेर्ड: ॥

गगनम् । न । अन्तरिक्षे । नभसि । अनन्ते ॥ गच्छन्त्यनेनास्मिन्वा । गमेर्गश्चेतियुच् गश्चान्तादेश: ॥

गगनग: । पुं । रव्यादिग्रहे ॥ विद्याधरादौ ॥

गगनध्वज: । पुं । मेघे ॥ दिवाकरे ॥

गगनाङ्गनम् । न । मात्रावृत्तभेदे ॥ यथा । षट्कलमादौ विरचय शेषे रगणविभूषितं मध्ये नियमविहीनं द्वादशके यतिसङ्गतम् । फणिपतिपिङ्गलवर्णितं कविकुलहृदयरञ्जनं पञ्चाधिकविंशतिकलवृत्तमिदं गगना

ङ्गनम् ॥ यथा । गिरिवरतनयाकुच रसपानविमुद्रितलोचने निश्वसितसमीरणदूरदुरितभवमोचने । अतिबलविचरदसुरवरतारितसुरवरनायके अनुगतजनतातारिणि मम नतिरस्तु विनायके ॥

गगनाध्वगः । पुं । सूर्ये ॥

गगनेचरः । पुं । ग्रहे ॥ नक्षत्रे ॥

गगनोल्मुकः । पुं । कुजे । मङ्गलग्रहे ॥

गगनोपमः । त्रि । सर्वगते ॥ गगनमुपमा यस्य सः ॥

गङ्गका । स्त्री । गङ्गायाम् ॥ अज्ञातार्थेकः । अभाषितपुंस्काच्चेति पाक्षिक ह्रस्वाभावः ॥

गङ्गा । स्त्री । स्वनामातिप्रसिद्धायां देवनद्याम् । भागीरथ्याम् ॥ विष्णुपादविनिष्क्रान्ता प्लावयित्वेन्दुमण्डलम् । समन्त्वा ब्रह्मणःपुर्यां गङ्गापतति वैदिवः ॥ सा तत्र पतिता दिक्षु चतुर्धा प्रतिपद्यते । सीता चालकनन्दा च वङ्क्षुर्भद्रा च वै क्रमात् ॥ ध्यानमस्या लिखाम्यद्य येन सा छन्नताभवेत् ॥ सितमकरनिषण्णां शुभ्रवर्णां त्रिनेत्रां करधृतकलशोद्यत्सूत्पलाभीत्यभीष्टाम् । विधिहरिहररूपां सेन्दुकोटीरजूटां कलितसितदुकूलां जाह्नवीं तां नमामीति । गच्छति गम्यते ऽर्थिभिर्वा । गम्लृ० । गन्गम्ययोरितिगन् ॥

गङ्गाका । स्त्री । गङ्गायाम् ॥ अज्ञातार्थेकः । केण इतिह्रस्वः । आदाचार्याणामितिपाक्षिक आदादेशः ॥

गङ्गाक्षेत्रम् । न । गङ्गातीरविशेषे ॥ तीराद् गव्यूतिमात्रन्तु परितः क्षेत्रमुच्यते । अत्रयत्र कृतं कर्म गङ्गायां नात्र संशयः ॥ अत्रस्थास्त्रिदिवं यान्ति ये मृतास्ते ऽपुनर्भवाः ॥

गङ्गागर्भः । पुं । गङ्गायाः गर्भे ॥ स यथा । भाद्रकृष्णचतुर्दश्यां यावदाक्रमते जलम् । तावद्गर्भं विजानीयात् तदूर्ध्वं तीरमुच्यते ॥ तीरे प्रतिग्रहस्त्याज्यः त्याज्यो धर्मस्य विक्रयः ॥

गङ्गाचिल्ली । स्त्री । चिल्लविशेषे । टेंट्याम् । विश्वकायाम् ॥

गङ्गाजः । पुं । कार्त्तिकेये । षडानने ॥ भीष्मे ॥ गङ्गायाः जातः । जनी० । डः ॥

गङ्गाटेयः । पुं । चिङ्गिडिमाच इतिगौडभाषाप्रसिद्धे मत्स्ये । गलार्ङ्गले ॥

गङ्गातीरम् । न । गङ्गागर्भादूर्ध्वप्रदेशे ॥ सार्द्धहस्तशतं यावद्गर्भतस्तीरमुच्यते । तीरे प्रतिग्रहस्त्याज्यस्त्याज्यो धर्मस्य विक्रयः ॥

गङ्गाधरः । पुं । शिवे ॥ अब्धौ ॥ धर

ति । धृधृ० । अच् । गङ्गायाः धरः ॥ जीर्णातिसारनाशके चूर्णे ॥ यथा श्लोकिम्बराजः । धातक्यामलकी पयोधरहकीकट्वङ्गयष्टीमधुश्रीजंव्वाम्रफलास्थिनागरविषाह्रीबेरलोध्रेन्द्रजैः । तुल्यांशं विहितं सतण्डुलजलं गङ्गाधराख्यं महच्चूर्णं तूर्ण मपाकरोति सकलं जीर्णातिसारं परमिति ॥

गङ्गापत्री । स्त्री । वृक्षविशेषे । गन्धपत्रिकायाम् ॥

गङ्गापुत्रः । पुं । भीष्मपितामहे ॥ वर्णसङ्करजातिविशेषे । लेटात् तीवरकन्यायांजाते । मुरदारफरोस इतिपारस्यभाषा ॥ इतिब्रह्मवैवर्त्तपुराणम् ॥

गङ्गासुतः । पुं । कार्त्तिकेये ॥ भीष्मे ॥ गङ्गायाः सुतः ॥ गङ्गापुत्रे ॥

गङ्गास्वरूपम् । न । तज्ज्ञाननिरूपितस्वरूपे ॥

गङ्गिका । स्त्री । गङ्गायाम् ॥ अज्ञाताद्यर्थेकः । ह्रस्वः । अभाषितपुंस्काच्चेतिपाक्षिकोतइदादेशः ॥

गच्छः । पुं । वृक्षे । गाछ इति भाषा ॥ इति त्रिकाण्डशेषः ॥

गजः । पुं । मानविशेषे ॥ अरत्नीनां शतान्यष्टावे कषष्ट्यधिकानिच । गजप्रमाण माख्यातं मुनिभि र्ब्रह्मवादिभिः ॥ मानसामान्ये ॥ साधारणो नराङ्गुल्या त्रिंशदङ्गुलको गजः ॥ हस्तद्वये पादोनहस्तद्वयेच ॥ हस्तिनि । मतङ्गजे ॥ भद्रो मन्दो मृगश्चैव विज्ञेया स्त्रिविधागजः ॥ वास्तुस्थान विशेषे । प्रस्तारे दैर्घ्य मानन्तु स्वहस्तेन तथानरैः । कृत्वा विभ्रंगजैर्हृत्वा वास्तुस्थाननिरूपणम् ॥ ध्वजो धूमश्च सिंहश्च श्वा वृषः खर एवच । गजः काकपदश्चैव स्था नान्यष्टौच वास्तुनः ॥ ध्वजे विभूति मरणञ्चधूमे सिंहेजयः श्वावक रोत्यनर्थम् । वृषेचभोगी चयशं खरेच पुष्टिर्गजे काकपदे विनाशः ॥ औषधपाकार्थं गर्त्तविशेषे । गजपुटे ॥ अष्टसु ॥ चतुर्मात्रिकस्यादिमे ऽऽ पर्याये ॥ डगणे । ऽ । मध्यगुरु संज्ञायाम् ॥ गजति । गजमदे । पचाद्यच् ॥

गजकन्दः । पुं । हस्तिकन्दे । स्थूलकन्दे ॥

गजकर्णी । स्त्री । औषधिविशेषे ॥ गजकर्णीतु तिक्तोष्णा तथा वातकफान् जयेत् । शीतज्वरहरी स्वादुः पाके तस्यास्तुकन्दकः ॥ पाण्डुरोग कृमिप्लीह गुल्मानाहोदरापहः । ग्रहण्यर्शो विकारघ्नो वनसूरण

कन्दवत् ॥

गजकूर्म्माशी । पुं । गरुडे ॥ इति शब्द रत्नावली ॥

गजकृष्णा । स्त्री । कपिवल्ल्याम् । गज पिप्पल्याम् ॥ गजइवकृष्णा । वृहत्त्वात् ॥

गजगतिः । स्त्री । अनुष्टुप्वृत्तभेदे ॥ यथा । नभलगागजगतिः । यथा । रविसुतापरिसरे विहरतो दृशिहरेः । व्रजवधूगजगति र्मुद मलं व्यतनुत ॥

गजचिर्भटा । स्त्री । इन्द्रवारुण्याम् ॥

गजचिर्भिटः । पुं । गोडुम्बायाम् ॥

गजचिर्भिटा । स्त्री । महेन्द्रवारुण्याम् ॥

गजच्छाया । स्त्री । दर्शापराह्णे ॥ द्विगुणाद्यात्मन श्छाया दर्शस्या दापराह्णिकी । गजच्छायेति सा प्रोक्ता पितॄणां तृप्तिकारिणी ॥ कुञ्जरच्छायायाम् ॥ योगविशेषे ॥ यदेन्दुःपितृदैवत्ये हंसश्चैवकरेस्थितः । याम्यातिथिर्भवेत् साहिगजच्छायाप्रकीर्त्तितेतिमिताक्षरापरिभाषा ॥ अपिच । कृष्णपक्षे त्रयोदश्यांमघास्विन्दुःकरेरविः । यदा तदा गजच्छायाश्राद्धेपुण्यैरवाप्यत इति कृत्यचिन्तामणिः ॥ अमावास्याश्राद्धकाले ॥ यथा । अमावास्यां गतेसोमे छायायामाङ्मुखीभवेत् । गजच्छायातु सा प्रोक्ता तत्रश्राद्धंप्रकल्पयेदिति ॥ चन्द्रार्कयोर्ग्रहणकाले ॥ यथा । सैंहिकेयो यदाभानुं ग्रसते पर्वसन्धिषु । गजच्छायातुसाप्रोक्ता श्राद्धं तत्र प्रकल्पयेदितिवराहः ॥

गजढक्का । स्त्री । महाम्नाते । गजोपरिस्थवृहड्ढक्कायाम् ॥

गजता । स्त्री । गजसमूहे हास्तिके ॥ गजानांसमूहः । गजसहायाभ्यामितितल् ॥

गजतुरगविलसितम् । न । ऋषभगजविलसिताख्यवृत्ते ॥

गजदघ्नः । त्रि । गजपरिमाणे ॥

गजदन्तः । पुं । श्रीगणेशे ॥ गजस्यदन्ताविव दन्तावस्य ॥ गजस्यदन्ते । हाथीदांत इति भाषा ॥ नागदन्ते । द्रव्यस्थापनार्थं भित्तिस्थेदण्डद्वये । खूंटा इति भाषा ॥

गजदन्तफला । स्त्री । डङ्गरीलतायाम् ॥

गजदानम् । न । हस्तिमदे ॥ मतङ्गजस्यत्यागे ॥ गजस्यदानम् ॥

गजपादपः । पुं । नन्दीवृक्षे । स्थालीवृक्षे ॥

गजपिप्पली । स्त्री । इभकणायाम् ।

करिपिप्पल्याम् ॥ चविकायाः फल प्राचैः कथिता गजपिप्पली । गज कृष्णा कटुर्वातश्लेष्मनुद्वह्निवर्द्धिनी ॥ उष्णा निहन्त्यतीसारं श्वासकण्ठा मयक्रमीन् ॥ गजइवपिप्पली । वृ हत्त्वात ॥

गजपुटः । पुं । औषधपाकार्थं हस्तपरि मिते गर्त्ते ॥ यथा । हस्तप्रमाणो गर्तायः पुटः सतु गजाह्वयः । इत्थं चारनिकेकुण्डे पुटो वाराह उच्यते॥

गजपुष्पी । स्त्री । नागपुष्प्यां लता याम् ॥

गजप्रिया । स्त्री । शल्लकीवृक्षे ॥

गजबन्धः । पुं । आकरेभ्योगजग्रहणे ॥

गजबन्धनी । स्त्री । हस्तिबन्धनशाला याम् । वार्य्याम् । हर्थीयान इति भाषा ॥ वध्यन्त ऽस्याम् । बन्धबन्ध ने । ल्युट् । ङीप् । गजस्य वन्धनी ॥

गजभक्षकः । पुं । अश्वत्थवृक्षे ॥

गजभक्ष्या । स्त्री । शल्लकीद्रुमे । सा लैं इति भाषा ॥ गजैर्भक्ष्यते । घञ्या ॥

गजमाचलः । पुं । स्त्री । सिंहे ॥

गजमात्रः । त्रि । गजदघ्ने ॥

गजवदनः । पुं । लम्बोदरे । हेरम्बे ॥ गजस्यवदनमिव वदनमस्य ॥

गजवल्लभा । स्त्री । गिरिकदल्याम् । व हुबीजायाम् । वनरम्भायाम् ॥ श ल्लक्याम् ॥

गजवीथी । स्त्री । उत्तरमार्गे । नक्षत्र विशेषाणां संज्ञायाम् ॥ यथा । रो हिण्यार्द्रामृगशिरो गजवीथ्यभिधीय त इति ॥

गजसाह्वयम् । न । हस्तिनापुरे॥ गजे नसहित आह्वयो नामयस्य। हस्ती नामराजा तेन निर्मितत्वात ॥

गजाख्यः । पुं । चक्रमर्द्दवृक्षे ॥

गजाग्रणीः । पुं । ऐरावतगजे ॥ गजा नामग्रणीः ॥

गजाजीवः । पुं । आधोरणे । हस्तिप के । इभपालके॥ गजआजीवोयस्य॥

गजाण्डम् । न । पिण्डमूले ॥

गजाननः । पुं । गजवदने । विनायके ॥ यथा । वागीशाद्याः सुमनसः स र्वार्थानामुपक्रमे । यं नत्वा कृतकृ त्याः स्युस्तं नमामि गजाननमिति ॥ गजआननमस्य । समुदायशब्दा अवयवे ऽपिवर्त्तन्तइति गजमुखपरो गजशब्दः ॥ गजाननमिवाननम स्येतिवा । उष्ट्रमुखवत् समासोत्तर पदलोपो ॥

गजारिः । पुं । तरुविशेषे ॥ सिंहे ॥ इ तिहडुचन्द्रः ॥

गजारोहः । पुं । हस्तिपके ॥ गजमारो

इति । वृत्ते: कर्मगद्रगा ॥

गजाशनः । पुं । पिप्पलवृक्षे ॥ गजेन अश्यते । अश० । कर्मणिल्युट् ॥

गजाशना । स्त्री । भङ्गायाम् ॥ पद्ममूले ॥ शल्लक्याम् ॥

गजास्यः । पुं । गणाधिपे । द्वैमातुरे ॥ गजस्य आस्यमिव आस्यमस्य ॥

गजाह्वम् । न । हस्तिनापुरे ॥

गजाह्वयम् । न । हस्तिनापुरे ॥

गजाह्वा । स्त्री । गजपिप्पल्याम् ॥

गजेष्टा । स्त्री । विदार्याम् ॥

गजोषणा । स्त्री । करिपिप्पल्याम् ॥

गञ्जः । पुं । रीढायाम् । अवज्ञायाम् ॥ पुं । न । भाण्डागारे ॥ खनौ ॥ गोष्ठागारे ॥

गञ्जनम् । न । नाशे ॥

गञ्जा । स्त्री । मदिरागृहे ॥ खन्याम् ॥ पामरसद्मनि ॥ मद्यभाण्डे ॥ गञ्ज न्त्यस्याम् । गजिशब्दे । गुरोश्चहलइत्यप्रत्ययः ॥

गञ्जिका । स्त्री । मदिरागृहे ॥ गञ्जैव स्वार्थे कः । प्रत्ययस्थादितीत्वम् ॥

गडः । पुं । गडुइमाच् इतिगौडभाषाप्रसिद्धेमत्स्ये ॥ पुच्छशीर्षैण रहिताः कासमर्दविमर्दिताः । हिङ्गुतैलेच सन्तप्ता गडमत्स्यस्यखण्डकाः ॥ गडो वातहरो बल्योहृद्यः पथ्यो ऽग्निवर्द्धनः । मुरुच्यः शुक्रदो न्तर्यं किञ्चित्कफकरः सरः ॥ अन्तराये ॥ परिखायाम् ॥ व्यवधाने ॥ शाकम्भरीये । साँभर इतिभाषाप्रसिद्धे लवणे ॥ गडाख्यं लघु वातघ्नं मत्युष्णं भेदि पित्तलम् । तीक्ष्णं व्यवायि सूक्ष्मञ्चा भिष्यन्दि कटुपाकिच ॥ गडति । गड० । अच् ॥ देशविशेषे ॥

गडकः । पुं । मत्स्यविशेषे । शकुलार्भके । गडुइमाच् इतिगौडभाषा ॥ गडति । गडसेचने । क्वुन्शिल्पिसंज्ञयोरितिक्वुन् ॥

गडयन्तः । पुं । मेघे ॥ गडेस्तृभूवहीतिझच् । घटादित्वान् मित्त्वं ह्रस्वः । अयामन्तेतिणेरयादेशः ॥

गडदेशजम् । न । साम्बरे । साँभरलून इतिभाषा ॥

गडलवणम् । न । साँभर इति प्रसिद्धे लवणे । साम्बरे । शुभ्रे । पृथ्वीजे ॥

गडाख्यः । पुं । शाकम्भरीयेलवणे ॥

गडिः । पुं । वत्सतरे ॥ अलसेगवादौ । गडिया इति भाषा ॥ यथा । गुणानामेव दौरात्म्याद्धुरि धुर्यो नियुज्यते । असञ्जातकिणस्कन्धः सुखं स्वपिति गौर्गडिरितिकाव्यप्रकाशः ॥

गडुः । पुं । पृष्ठगुडे । घोटामस्तकयोर्मध्येमांसवृद्धौ ॥ कुब्जे ॥ किञ्चलु

के ॥ विषमग्रन्थौ ॥ अस्त्रप्रभेदे । श ल्यास्त्रे ॥ गडति गड्यते वा । गड सेचने । बाहुलकादुः ॥

गडुरः । त्रि । कुब्जे ॥

गडुलः । त्रि । कुब्जे ॥ गडुरस्यास्ति । सि० लच् । गौ०ङीषि गडुली ॥

गडेरः । पुं । मेघे ॥ गडति । गड० । पतिकठिकुठि गडिगुडीत्येरक् ॥

गडोत्थम् । न । गडलवणे ॥

गडोलः । पुं । गुडे ॥ गुडके ॥ ग्रासे ॥ गडति । गड० । कपिगडिगण्डी त्यो लच् ॥

गड्डरिका । स्त्री । मेषयूथैरनुगम्यमा नायां मेष्याम् ॥ अज्ञातप्रवाहागम मूले धारावाहिनि ॥

गड्डुः । पुं ।
गड्डुकः । पुं ।
गड्डूकः । पुं ।
गडुआ० इति प्रसिद्धे ज लपात्रविशेषे ॥ इति शब्दरत्नावली ॥

गणः । पुं । प्रमथे । रुद्रानुचरे ॥ स ङ्ख्यायाम् ॥ ओघे । समूहे ॥ चण्डाया म् । चोरनामगन्धद्रव्ये ॥ सैन्यप्रभे दे । चिपुगुल्मेषु । इभाः २ र थाः २७ अश्वाः ८१ पदातिकाः १३५ समस्तसङ्ख्यया २७० । एततपरिमा णविशिष्टायां सेनायाम् ॥ गणेशे ॥ यथा । गाणपत्तु महेशानि गण दीक्षा प्रवर्त्तक इति ॥ गण्यते गण यति वा । गणसङ्ख्याने । घञ् अ च्वा । अल्लोपस्य स्थानिवत्त्वान्न वृद्धिः ॥ धातुसमूहे ॥ यथा । भ्वाद्यदादी जुहोत्यादि र्दिवादिः स्वादिरेवच । तुदादिरुधातनुक्यादि श्चुरादिश्च ग णा दशेति ॥ अश्विन्यादिजन्मनक्षत्रा नुसारेण देवमानुष राक्षस इति पारिभाषिके ॥ यथा । देमरा मदे मा दे देरा राममदरादरा । देरा राम मदेरा रा म मदेतिगणत्रयम् ॥ अपिच । पूर्वोत्तरात्रयञ्चैव भर ण्यार्द्राचरोहिणी । इमानिमानुषा ण्याहुर्नक्षत्राणि मनीषिणः ॥ ज्येष्ठा शत भिषा मूल धनिष्ठा श्लेषकृत्तिकाः । चित्रामघाविशाखाः स्युस्तारा राक्ष सदेवताः ॥ अश्विनी रेवतीपुष्यः स्वातीहस्तः पुनर्वसुः । अनुराधा मृगशिरःश्रवणं देवतारका इति ॥ अस्यफलन्तु । स्वकुलेचोत्तमा प्रीति र्मध्यमा देवमानुषे । देवासुरेक निष्ठाच मृत्युर्मानुषराक्षसे ॥ रा क्षसी च यदा कन्या मानुषस्य वरो भवेत् । तदा मृत्युर्न दूरस्थो जि ह्वेनक्षत्रमथापिवेतिश्रीपतिराज । निजनिजगणमध्ये प्रीति रत्युत्तमा स्या दमरमनुजयोः सामध्यमा संप्र दिष्टा । असुरमनुजयोः श्चेन् मृत्यु

रेव प्रदिष्टो द्विभुजविबुधयोः स्याद्रमेकान्त मेवेति रामः ॥

गणकः । पुं । सांवत्सरे । ज्यौतिषिके । दैवज्ञे ॥ वर्णसङ्करजातिविशेषोयम् । देवलाद्वैश्यागर्भजातः । तिथिवारादिज्ञापनञ्च तस्यकर्मोक्तं पराशरपद्धतौ ॥ तल्लक्षणंयथा । ज्योतिःशास्त्रविशेषज्ञः सुन्दराङ्गः सभापटुः । कुलक्रमागतः शुद्धो गणकःस्यान्महीपतेरितियुक्तिकल्पतरुः ॥ अस्पृश्योयंधर्मानुष्ठाने । यथा । कलिकाले महेशानि पाषण्डा बहवोजनाः । सङ्गदोषान् महेशानि तत्क्षणाद्दुर्गतिं व्रजेत् ॥ तस्मात् प्रयत्नतो देविसंसर्गं वर्जयेत्सुधीः । वरं चण्डालसंस्पर्शं कुर्यात्तु साधकोत्तमः । तथाप्यस्पृश्यगणकं सर्वदातं परित्यजे दिति मत्स्यमर्दिनीतन्त्रम् ॥ त्रि । गणनकर्त्तरि ॥ सङ्ख्याया इतिकन् ॥ गणयतिवा । गण० । ण्वुल् ॥

गणकर्णिका । स्त्री । इन्द्रवारुण्याम् ॥

गणकारः । पुं । धातुसङ्ग्रहकर्त्तरि भीमसेने ॥

गणकी । स्त्री । गणकयोषायाम् ॥ गणकस्य स्त्री । पुंयोगादितिङीष् ॥

गणकूटः । पुं । न । गणभेदे ॥

गणचक्रम् । न । धार्मिकाणांसम्भूय भोजने ॥ गणानां चक्रं ॥

गणचक्रकम् । न । भोजने ॥ गणानां चक्रं ॥

गणता । स्त्री । गणसमूहे ॥

गणतिथः । त्रि । गणानाम्पूरणे ॥ तस्य पूरणेडट् । तस्यतिथुगागमः ॥

गणदीक्षी । पुं । बहुयाजके ॥

गणदेवता । स्त्री । सङ्घचारिदेवताविशेषे ॥ यथा । आदित्यविश्ववसवस्तुषिता भास्वरानिलाः । महाराजिकसाध्याश्च रुद्राश्च गणदेवताः इति ॥ तत्र आदित्याद्वादशप्रोक्ता विश्वेदेवादशस्मृताः । वसवश्चाष्टसङ्ख्याताः षट्त्रिंशत्तुषितामताः ॥ आभास्वरास्तुःषष्टि र्वाताःपञ्चाशदूनकाः । महाराजिकनामानो द्वेशतेविंशतिस्तथा ॥ साध्याद्वादशविख्याता रुद्राश्चैकादशस्मृताः । गणेषु संहता देवाः पुराणेषुनिरूपिताइतिविशेषः ॥ समुदायेद्दृत्ताःशब्दा अवयवेष्वपिवर्त्तन्ते इतिन्यायादमीषां शब्दानामेकवचनमपिसाधु ॥

गणद्रव्यम् । न । साधारणद्रव्ये ॥

गणनम । न । सङ्ख्याने । गिणना ठीकदेना इतिभाषा ॥ येनैवखिल्ल मङ्क्ष्यात् तेनैवगणनं स्मृतम् ॥

गणना । स्त्री । गणने । सङ्ख्यायाम् ॥

गणनाथ । पुं । गणेशे ॥ गणानां प्रमथानां नाथः ॥

गणनायकः । पुं । गणेशे ॥

गणनायिका । स्त्री । दुर्गायाम् ॥

गणनीयः । त्रि । सङ्ख्येये । गणेये ॥ गण्यते । गणसङ्ख्याने । अनीयर् ॥

गणपतिः । पुं । श्रीगणेशे ॥ गणानां प्रमथानां पतिः ॥ पुष्टिर्गणपतेःपत्नी ॥

गणपर्व्वतः । पुं । कैलासाचले ॥

गणपीठः । पुं । न । } वक्षसि ॥
गणपीठकम् । न । }

गणभर्त्ता । पुं । प्रमथनाथे ॥

गणमैत्रम् । न । गणकूटे ॥ पश्यास्यवि वरांगणशब्दे । अश्विन्यादिजन्मनक्षत्रानुसारेण देवमानुषराक्षसगण इतिपारिभाषिकस्त्यत्र ॥

गणयाजकः । पुं । विनायकादिगणयागकृति ॥ गणानांयाजकः ॥

गणरात्रम् । न । रात्रिवृन्दे ॥ गणानां बह्वीनां रात्रीणां समाहारः । गणशब्दस्यसङ्ख्यात्वात् तद्धितार्थेतिद्विगुः । अहःसर्व्वैकदेशेत्यच् । सङ्ख्यापूर्व्वंरात्रंक्लीवमिति लिङ्गानुशासने क्लीवत्वविधानात् रात्राह्नाहाःपुंसीतिपुंस्त्वंन ॥

गणरूपः । पुं । अर्कपादपे ॥ श्वेतार्के ॥ नानात्वात् गणा बहूनि रूपाण्यस्य ॥

गणरूपकः । पुं । राजार्के ॥

गणरूपी । पुं । श्वेतार्के ॥

गणवतीसुतः । पुं । दिवोदासे ॥

गणशः । अ । बहुशः । गणान् इति । बह्वल्पार्थाच्छस्कारकादन्यतरस्यामितिगणाच्छस् ॥

गणहासः । पुं । } चोरकनामगन्धद्रव्ये । चण्डायाम् ॥ गणंहासयति । हसे० । ण्यन्तः । अच् ॥ ण्वुल् कृत्वा ॥
गणहासकः । पुं । }

गणाग्रणीः । पुं । गणेशे ॥ गणानामग्रणीः ॥

गणाचलः । पुं । कैलासपर्व्वते ॥ गणानामचलः ॥

गणाधिपः । पुं । गणेशे ॥ शिवे ॥ गणानां प्रमथानामधिपः ॥

गणाधिपतिः । पुं । गणेशे ॥ शिवे ॥ गणानामधिपतिः ॥

गणान्नम् । न । मठवासिगणसम्बन्धान्ने ॥

गणाभ्यन्तरः । पुं । गणार्थोत्सृष्टमठधनाद्युपजीविनि । गणार्थोपसृष्टसम्बन्धिधनाद्युपजीविनि ॥

गणिका । स्त्री । वेश्यायाम् ॥ गणःसमूहोस्त्यस्याः भर्त्तृत्वेन । ठन् ॥ यूथिकायाम् ॥ चित्ताकर्षकत्वात् गणिकेव ॥ गणकारिकाद्रव्ये ॥ इभ्याम् । हस्तिन्याम् ॥ गणयति । गण० ।

गणुल् ॥

गणिकारिका । स्त्री । श्रीपर्णी अग्नि मन्थे । वडगणियारी इति गौडभाषा । अरणी इति भाषा ॥ गणनम् । गणु । इकृकृयादिभ्यः । गणं करोति । कर्मण्यण् । स्वार्थे कन् ॥ यद्वा । करोति । कः । णवुल् । गणिकाचासावारिकाच ॥ जयपर्णी ॥

गणिकारी । स्त्री । गणियारी इति गौडभाषाप्रसिद्धे पुष्पवृक्षविशेषे । काञ्चनिकायाम् । वसन्तदूत्याम् । अग्निमोदायाम् ॥

गणितम् । न । अङ्कशास्त्रे ॥ तद्‌द्विविधम् । द्विविधगणितमुक्तं व्यक्तमव्यक्तयुक्तमित्युक्तः । व्यक्तं पाटीगणितम् । अव्यक्तं बीजगणितम् ॥ गणने ॥ त्रि । सङ्ख्याते । कृतगणने ॥ गण्यतेस्म । गण । क्तः ॥

गणिपिटका । स्त्री । जिनानांविद्याविभागे । द्वादशाङ्‌ग्याम् ॥

गणेयः । त्रि । गणनीये । सङ्ख्येये । गाणेये ॥ गणेयः ॥

गणेरुः । पुं । कर्णिकारवृक्षे ॥ स्त्री । करिण्याम् ॥ वेश्यायाम् ॥

गणेरुका । स्त्री । कुट्टन्याम् ॥

गणेरूः । स्त्री । करिण्याम् ॥ वेश्यायाम् ॥

गणेशः । पुं । विनायके । विघ्नराजे । स्कन्दाग्रजे ॥ यथा । योयः कश्चित्तीर्थयात्रान्तु गच्छेत् सुसंयतः सच पूर्वं गृहेस्वे । कृतोपवासः शुचिरप्रमत्तः सम्पूजयेद्भक्तिनम्रो गणेशमिति ब्रह्मपुराणम् ॥ शिवे ॥ गणानामीशः ॥

गणेशकुसुमम् । न । रक्तकरवीरे ॥

गणेशभूषणम् । न । सिन्दूरे ॥

गणोत्साहः । पुं । खड्गे । गण्डके । गं-डा इति भाषा ॥

गण्डः । पुं । खड्गिनि । तुङ्गमुखे । वज्रचर्मणि ॥ वीथ्यङ्गे ॥ पिटके ॥ चिह्ने ॥ वीरे ॥ कपोले । गाल इति भाषा ॥ यथा । गण्डं गण्डे सन्दधत्या आदात् ताम्बूलचर्वितमिति श्रीभागवते कौलचर्या ॥ हयभूषणबुद्बुदे ॥ करिकपोले । कटे । करटे ॥ गण्डति । गडिवदनैकदेशे । अच् ॥ ग्रहभेदे ॥ विष्कम्भादिषु दशमे योगे ॥ तत्र जातस्य फलम् । स्वकार्यकर्त्ता परकार्यहर्त्ता गण्डोद्भवः स्यादिति गण्डवाक्यः । अत्यन्तधूर्त्तः पुरुषः कुरूपः सुहृज्जनानामतितापदाता ॥ दोषजनकेऽश्विन्यादीनां भागविशेषे ॥ यथा । अश्विनीमघमूलानां तिस्रो गण्डाद्यनाडिकाः । अन्त्याः पौष्णोरगेन्द्राणां पञ्चैवजवनाजगः

॥ मूलेन्द्रयो र्द्विगाण्डो भियार्यां पित्रसर्पयोः । सन्ध्याद्वये तथाग्नेयो रेवतीतुरगर्क्षयोः ॥ तन्नोत्तमस्य दोषो यथा । सन्ध्यारात्रिदिवाभागे गण्डयोगोद्भवः शिशुः । आत्मानं मातरं तातं विनिहन्ति यथाक्रमम् ॥ चतुष्कले ऽ ॥ आदिगुरोःसंज्ञायाम् ॥ गच्छति । गम्लृ० । अमन्ताड्डः ॥

गण्डकः । पुं । खड्गे । गैंडा इति भाषा । एकचरे ॥ सङ्ख्याप्रभेदे । गण्डा इति भाषा ॥ विद्याप्रभेदे ॥ अवच्छेदे ॥ अन्तराये । विघ्ने ॥ स्वा० कः ॥

गण्डकारी । स्त्री । वराहक्रान्तायाम् । समङ्गायाम् । छायाजोडी इति भाषा ॥ गण्डेषु ग्रन्थिषु कारी ॥

गण्डकाली । स्त्री । खदिर्याम् । नमस्कार्याम् । समङ्गायाम् ॥ गण्डेषु ग्रन्थिषु काली ॥

गण्डकी । स्त्री । नदीविशेषे ॥ गण्डक्याश्चैकदेशेच शालग्रामस्थलंस्मृतम् । पाषाणं तद्भवं यत् तत्शालग्राममितिस्मृतम् ॥

गण्डकीपुत्रः । पुं । शालग्रामे ॥

गण्डकीशिला । स्त्री । शालग्रामे ॥

गण्डकुसुमम् । न । उत्कटे । सञ्जातमदे हस्तिनि ॥ इति हारावली ॥

गण्डकूपः । पुं । पर्वतस्योच्चस्थले ॥ उक्तो गण्डकूपस्तु पर्वतस्याभिधीयते ॥

गण्डगात्रम् । न । आतृप्ये । सीताफल सारीफा इति भाषा । आता इति गौडभाषा ॥ गण्डाः गात्रेयस्य ॥

गण्डदूर्व्वा । स्त्री । गोलोम्याम् । श्वेतदूर्वायाम् । मत्स्याक्ष्याम् । गांडरदूर्वी इति भाषा ॥ गण्डदूर्वा हिमा लोहद्राविणी ग्राहिणी लघुः । तिक्ता कषाया मधुरा वातकृतकटुपाकिनी ॥ दाहतृष्णा बलासास्रकुष्ठ पित्तज्वरापहा ॥

गण्डमाला । स्त्री । रोगविशेषे ॥ तस्य सम्प्राप्तिरूपे यथा । कर्कन्धुकोलामलकप्रमाणैः कक्षांसमन्यागलवङ्क्षणेषु । मेदः कफाभ्यांचिरमन्दपाकैः स्याद्गण्डमाला बहुभिश्चगण्डैरिति ॥

गण्डमालिका । स्त्री । लज्जालुाम् ॥

गण्डमाली । त्रि । गण्डमालाख्यव्याधियुक्ते ॥

गण्डयन्तः । पुं । मेघे ॥ गण्डयति । गडि० । तॄभूवहिवसिभासिसाधिगडिमण्डिजिनन्दिभ्यश्चेतिझच् । सचचित् । गडघटादिस्वान्निमत्त्वम् । ह्रस्वः । अयामन्तेतिणे रयादेशः ॥

गण्डलेखा । स्त्री । गण्डस्थल्याम् ॥

गण्डशैलः । पुं । गिरेश्च्युते स्थूलोपले ॥ भूकम्पादिना शैलात् स्खलिते महति प्रस्तरे ॥ ललाटे ॥ गण्ड इव शैलः । शैल-शब्दः शैलावयवे वर्त्तते । विशेषणं विशेष्येण बहुलमिति समासः ॥ शैलस्य गण्ड इवेति वा । राजदन्तादिः ॥

गण्डाङ्गः । पुं । खड्गिनि । गण्डके ॥

गण्डान्तम् । न । तिथिनक्षत्रलग्नानां सन्धौ ॥ नक्षत्रतिथिलग्नानां गण्डान्तं त्रिविधं स्मृतम् । नवपञ्चचतुर्थानां द्व्येकार्द्धघटिकामितम् ॥

गण्डारिः । पुं । कोविदारवृक्षे ॥

गण्डाली । स्त्री । श्वेतदूर्वायाम् । शतवीर्यायाम् ॥ गण्डयति । गडि० । वाहुलकादालच् । गौ० ङीष् ॥ यद्वा गण्ड मलति । अल० । कर्मण्यण् । ङीप् ॥

गण्डिः । पुं । वृक्षस्य मूलाच्छाखावधिभागे ॥ इति हेमचन्द्रः ॥

गण्डीरः । पुं । गंडरदुवीति प्रसिद्धे शाके । समष्ठिलायाम् ॥ शूरे ॥ गण्डयति । गडि० । गण्ड्यते वा । वा० ईरन् ॥ यद्वा । गण्डान् ग्रन्थीन् ईरयति । ईर प्रेरणे । कर्मण्यण् ॥

गण्डीरी । स्त्री । मञ्जिष्ठायाम् ॥ सेहुण्डे ॥

गण्डुः । पुं । स्त्री । ग्रन्थौ ॥ उपधाने ॥

गण्डूपदः । पुं । किञ्चुलुके । केंचुआ इति भाषा ॥ गण्डुर्ग्रन्थयः पदान्यस्य ॥

गण्डूपदी । स्त्री । किञ्चुलुकस्त्रियाम् । क्षुद्र किञ्चुलुकजातौ । शिल्याम् ॥ जातेरस्त्रीति ङीष् ॥

गण्डूषः । पुं । मुखपूर्त्तौ । मुखपूर्णतोये ॥ यथा । अपांद्वादशगण्डूषैर्मुखशुद्धिर्विधीयते इति ॥ इभशुण्डाग्रे । पुष्करे ॥ प्रसृतोन्मिते । प्रसृत्याप्रमिते ॥ कराङ्गुलौ ॥ गण्ड्यते । गडि० । गण्डेश्चेष्कूषन् ॥

गण्डूषा । स्त्री । गण्डूषशब्दार्थे ॥ उक्तनाभौ ॥ टाप् ॥

गण्डोलः । पुं । गुडे ॥ ग्रासे ॥ गण्डति । गडि० । कपिगडिगण्डिकटीभ्य ओलच् ॥

गण्यः । पुं । गणनीये । सङ्ख्येये ॥ गणलभ्यरि ॥ गणांलभ्यः । धनगणंलब्धेतियत् ॥

गतः । त्रि । विज्ञाते ॥ याते ॥ समासे ॥ पतिते ॥ प्राप्ते ॥ न । गमने ॥ गम्लृ० । गत्यर्थाकर्मकेतिक्तः । अनुदात्तोपदेशेति मलोपः ॥

गतत्रपः । त्रि । त्यक्तलज्जे ॥ गतात्रपा यस्मात् ॥

गतनासिकः । त्रि । नासिकारहिते ।

विशेषे ॥ गता नासिकाऽस्य ॥

गतबुद्धिः । त्रि । ज्ञानशून्ये ॥ गता बुद्धिर्यस्य ॥

गतरसः । त्रि । विरसतां प्राप्ते । उद्धृतसारे मथितदुग्धादौ ॥ गतो रसोऽस्मात् ॥

गतव्यथः । त्रि । अनुत्पन्नदुःखे ॥ गता व्यथा यस्य यस्माद्वा ॥

गतसङ्गः । त्रि । फलासङ्गशून्ये ॥ गतः सङ्गो यस्य सः ॥

गतसन्देहः । त्रि । निरस्तसर्वसंशये ॥ गतः सन्देहो यस्य सः ॥

गतसन्नकः । पुं । निर्मदे हस्तिनि ॥

गतस्मयः । त्रि । निरहङ्कारे ॥ गतः स्मयो गर्वो यस्य ॥

गतागतम् । न । यातायाते ॥ गतागतं कामकामा लभन्ते ॥ पक्षिणां गतिविशेषे ॥

गतार्तवा । स्त्री । वन्ध्यायाम् ॥ वृद्धायाम् ॥

गतिः । स्त्री । मार्गे ॥ दशायाम् ॥ ज्ञाने ॥ पादयोर्व्यापारे । यात्रायाम् ॥ अभ्युपाये ॥ नाडीव्रणसरण्याम् । वृद्धौ ॥ कर्मफले स्वर्गादौ ॥ मुक्तौ ॥ आश्रये ॥ प्राप्तौ ॥ गम्यते । गम्लृ० । क्तिन् ॥ शरणे ॥

गत्तिला । स्त्री । नदीविशेषे ॥ परम्परा

विशेषे ॥

गत्वरः । त्रि । गमनशीले ॥ गच्छति । तच्छीलादिः । गम्लृ० । गत्वरश्चेति करप् अनुनासिकलोपश्च निपात्यते । ङीपि गत्वरी ॥

गदः । पुं । श्रीकृष्णानुजे ॥ आमये । रोगे ॥ भाषणे ॥ गदति । गद व्यक्तायां वाचि । पचाद्यच् ॥ न । विषे ॥

गदनम् । न । निगादे ॥ गद० । ल्युट् ॥

गदयित्नुः । पुं । कन्दर्पे । अनङ्गे ॥ शरासने । कार्मुके ॥ जल्पाके ॥ गदयति । गद० । स्तनिहृषिपुषिगदिमदिभ्यो णेरित्नुच् । अयामन्तेति णेरयादेशः ॥

गदा । स्त्री । आयुधे । स्वनामप्रसिद्धे लोहमये शस्त्रे ॥ पाटलावृक्षे ॥ अजन्ताट्टाप् ॥

गदाख्यम् । न । कुष्ठौषधौ । कूठ इति भाषा ॥

गदागदौ । पुं । अश्विनीकुमारयोः । स्वर्वैद्ययोः ॥

गदाग्रजः । पुं । श्रीकृष्णे । श्रीहरौ ॥ निगदेन मन्त्रेणाग्रे जायते । निश्लोपं कृत्वा गदाग्रजः ॥ यद्वा । गदो नाम वासुदेवस्यावरः । तस्मादग्रे जातः । सप्तम्यां जनेर्डः ॥

गदाग्रणीः । पुं । क्षयरोगे ॥

गदाधरः । पुं । हरौ ॥ धरतीतिधरः । कुत्सितखात्मिका कौमोदकी नाम गदा । तस्याः धरः ॥ त्रि । गदाधारिणि ॥

गदाभृत् । न । विष्णौ ॥

गदाम्बरः । पुं । घने । मेघे ॥

गदारातिः । पुं । औषधे ॥

गदार्त्तः । त्रि । रोगिणि ॥ गदेन रोगेण आर्त्तः ॥

गदावान् । त्रि । गदिनि ॥ पुं । अच्युते ॥

गदाह्वम् । न । } कुष्ठौषधे ॥
गदाह्वयम् । न । }

गदी । पुं । कौस्तुभवक्षसि । विष्णौ ॥ गदा अस्ति अस्य । व्रीह्यादित्वादिनिः ॥ त्रि । गदाविशिष्टे । रोगयुक्ते ॥

गदिनी । स्त्री । गदावत्याम् ॥ नान्तलक्षणो ङीप् ॥ रोगिण्याम् ॥

गद्गदः । पुं । वाचःस्खलिते । कण्ठकम्पने ॥ अव्यक्तस्पष्टवक्तरि ॥ तस्य स्यामिपूर्वकं लक्षणम् । यथा । आहत्य वायुः सकफो धमनीः शब्दवाहिनीः । नरान् करोत्ययं चनान् मूकमिन्मिनगद्गदानिति ॥

गद्गदध्वनिः । पुं । हर्षशोकादिना अस्फुटध्वनौ । मन्मने ॥ गद्गदस्यासौध्वनिश्च ॥ मन्याने ॥ गद्गदोध्वनिर्यत्र ॥

गद्यम् । न । पद्यभिन्नेकवितृकृते । अपादे पदसन्ताने ॥ अपादं पदसन्तानं गद्यं तत्तु त्रिधामतम् । वृत्तकोत्कलिकाप्रायवृत्तगन्धिप्रभेदतः ॥ गद्यते । गद० । गदमदचर यमश्चानुपसर्गेइति यत् ॥

गद्याणकः । पुं । अष्टचत्वारिंशद्रक्तिकापरिमाणे ॥ वैद्यकमतेचतुःषष्टिगुञ्जापरिमाणे ॥

गन्तव्यः । त्रि । प्राप्ये ॥

गन्तुः । पुं । पथिके ॥ गच्छति । गम्लृ गतौ । सितनीततन् ॥

गन्ता । त्रि । गामुके । गमनशीले ॥ गच्छति तच्छीलः । गम्लृ० । ताच्छीलिकेषु वासरूपविधिर्नास्तित्यस्य प्रायिकत्वात्तृन् ॥

गन्त्री । स्त्री । कम्बलिवाह्यके । वृषवहनीयशकटे । गाडीइतिभाषा ॥ गम्यतेऽनया । गम्लृ० । ष्ट्रन् । ङीष् ॥

गन्त्रीरथः । स्त्री । मठे । शकटे ॥ इतिहारावली ॥

गन्धः । पुं । सम्बन्धे ॥ लेशे ॥ गन्धके ॥ गर्वे ॥ शिग्रौ ॥ घृष्टचन्दने ॥ चन्दनकुङ्कुमादिषु गन्धाः । यथोक्तम् । गन्धस्तु सौरभेये गे गन्धकेगर्वलेशयोः । सएवद्रव्यवचनो बहुत्वेपुंसि

च स्मृतः इति ॥ सपञ्चविधो यथा । चूर्णीकृतोवा घृष्टोवा दाहाकर्षित-एववा । रसःसम्मर्दजोवापि प्राण्यङ्गोद्भवएववा । गन्धः पञ्चविधः प्रोक्तो । देवानां प्रीतिदायक इति । लच्चणंतस्सच्छब्देद्रष्टव्यम् ॥ गन्धोमलयजो यस्तु दैवे पैत्रेच सम्मतः ॥ कर्पूरगन्धसाराद्याः चोदेघृष्टेच संस्थिताः । चन्द्रभागादयश्चापि रसेपक्केच सङ्गताः ॥ गन्धसारस्तु सर्वत्र संसर्गादौ प्रयुज्यते । मृगनाभिर्भवेद् घृष्टश्चूर्णो ऽप्यन्यस्ययोगतः ॥ एवं सर्वस्तु सर्वत्र गन्धो भवति पञ्चधा । घृष्टादिभावादन्योन्यं गन्धः प्रीतिकरः परः ॥ गन्धस्य विस्तरोभेदः प्रोक्तः कालीयकादयः । सर्वः पञ्चविधेष्वेवप्रविष्टो भवतीत्यणादिति कालिकापुराणम् ॥ आमोदे ॥ सतुघ्राणग्राह्यः पृथिवीगुणः । यथा । घ्राणग्राह्योभवेद् गन्धो घ्राणस्यैवोपकारकः । सौरभश्चा ऽसौरभश्चसद्वेधा परिकीर्त्तितः ॥ सतुदशविधोयथा । इष्टः १ कस्तूरिकादौ । अनिष्टः २ शवादौ । मधुरः ३ मधुपुष्पादौ । कटुः ४ मरिचादौ । निर्हारी ५ हिङ्ग्वादौ । संहतः ६ चित्रगन्धो ऽनेककल्कगतः । स्निग्धः ७ सद्यस्तप्तघृतादौ । रूक्षः ८ सार्षपतैलादौ । विसदः ९ शाल्यन्नादौ । अम्लः १० आम्रातकादौ ॥ मात्रा मात्रे ॥ न । कृष्णागुरुणि ॥ त्रि । प्रतिवेशिनि ॥ गन्धयते । गन्धअर्द्दने । पचाद्यच् ॥

गन्धकः । पुं । शिग्रौ । शोभाञ्जने ॥ गन्धाश्मनि । सौगन्धिके । उपधातुविशेषे ॥ अस्योत्पत्तिर्यथा । श्वेतद्वीपे परा देव्याःक्रीडन्त्या रजसा प्लुतम् । दुकूलं तेन वस्त्रेण स्नातायाः क्षीरनीरधौ ॥ प्रसृतं यद्रजस्तस्माद्गन्धकः समजायत ॥ तस्यभेदाः । चतुर्द्धागन्धकः प्रोक्तो रक्तःपीतः सितोऽसितः । रक्तोहेमक्रियासूक्तः पीतश्चैवरसायने । व्रणादिलेपनेश्वेतः कृष्णः श्रेष्ठः स दुर्लभः ॥ श्रेष्ठो हेमक्रियादिषु सर्वप्रशस्ततर इत्यर्थः । अस्य गुणाः । गन्धकः कटुकस्तिक्तो वीर्योष्णस्तुवरः सरः । पित्तलः कटुकःपाके कण्डुवीसर्पजन्तुजित् ॥ हन्तिकुष्ठक्षयप्लीहकफवातान् रसायनः॥ अशोधितो गन्धक एष कुष्ठं करोति तापं विषमं शरीरे । सौख्यञ्च रूपञ्च बलं तथौजः शुक्रं निहन्त्येव करोतिचास्रम् ॥ शोधितो यस्तु गन्धः स्यात् जरामृत्युरुजापहः । अग्निस

न्दीपन: अशों वीर्यवृद्धिकरो ऽस्थि कृत् ॥ शोधनविधिस्तु । लोहपात्रे विनि:क्षिप्य घृतमग्नौ प्रतापयेत् । तप्ते घृते तत्समानं क्षिपेद्गन्धकओरज: ॥ विद्रुतं गन्धकं दृष्ट्वा तनुवस्त्रे विनि:क्षिपेत् । यथा वस्त्राच्छिन:सृत्य दुग्धमध्येऽखिलं क्षिपेत् ॥ एवं स गन्धक: शुध्येत् सर्वकर्मोचितो भवेत् ॥ गन्धोस्त्यास्ति। अर्श आद्यच् । स्वार्थे कन् ॥

गन्धकन्दक: । पुं । कशेरुणि ॥

गन्धकचूर्ण: । पुं । न । दारू बरूद इति प्रसिद्धे पदार्थे ॥ गन्धकप्रधानश्चूर्ण: ॥

गन्धकाम्नम् । न । कैरवे ॥

गन्धकारिका । स्त्री । सैरन्ध्र्याम् ॥

गन्धकालिका । स्त्री ।
गन्धकाली । स्त्री । } व्यासमातरि ॥

गन्धकाष्ठम् । न । शम्बरचन्दने ॥ अगुरुकाष्ठे ॥

गन्धकुटी । स्त्री । मुरानामगन्धद्रव्ये ॥ लेख्यस्थाने ॥ गन्धस्य कुटी इव ॥

गन्धकुसुमा । स्त्री । गणिकार्याम् ॥

गन्धकेलिका । स्त्री । कस्तूर्याम् ॥

गन्धकोकिला । स्त्री । ओषधिविशेषे ॥ स्निग्धोष्णा कफकृत् तिक्ता सुगन्धा गन्धकोकिला ॥

गन्धखेडम् । न । गन्धवीरणे । भूतृणे । रौहिषे । गन्धेणा इति गौडभाषा ॥

गन्धखेडकम् । न । गन्धतृणे । सुगन्धभूतृणे ॥

गन्धचेलिका । स्त्री । कस्तूर्याम् ॥

गन्धजलम् । न । केतकादिजले ॥

गन्धजातम् । न । तेजपत्रे ॥

गन्धज्ञा । स्त्री । नासिकायाम् ॥

गन्धतूर्यम् । न । वाद्यविशेषे । रणतूर्ये । महास्वने ॥

गन्धतृणम् । न । सुगन्धभूतृणे । सुरसे । मुखवासे ॥

गन्धतैलम् । न । गन्धद्रव्याणाम गुर्वादीना संनियोगेन निष्कासिते स्नेहे । अतर इति भाषा ॥

गन्धत्वक् । न । एलवालुके ॥

गन्धदला । स्त्री । अजमोदायाम् ॥

गन्धधूमज: । पुं । स्वादुनामगन्धद्रव्ये ॥

गन्धधूलि: । स्त्री । कस्तूर्याम् ॥

गन्धनम् । न । उत्साहे ॥ प्रकाशने ॥ सूचने ॥ हिंसायाम् ॥ तृणविशेषे ॥ गन्ध० । भावकर्मकरणाधिकरणे ल्युट् ॥

गन्धनकुल: । पुं । छुच्छुन्दर्याम् ॥

गन्धनाकुली । स्त्री । रास्नायाम् । नाकुली इति भाषाप्रसिद्धे रास्नाभेदे ॥ क

न्दविशेषे । महासुगन्धायाम् । महाहिगन्धायाम् ॥ गन्धवती नाकुली ॥

गन्धनामा । पुं । रक्ततुलस्याम् ॥ गन्धपाषाणे ॥

गन्धनाम्नी । स्त्री । कक्षासदृशे क्षुद्ररोगे ॥

गन्धनाली । स्त्री । नासिकायाम् ॥

गन्धनिलया । स्त्री । नवमल्लिकायाम् ॥

गन्धनिशा । स्त्री । पलाश इतिमालवदेशप्रसिद्धगन्धपत्रायाम् ॥

गन्धपत्रः । पुं । श्वेततुलस्याम् ॥ मरुवे ॥ वर्वरे ॥ नारङ्गे ॥ विल्वे ॥

गन्धपत्रा । स्त्री । शटीभेदे । एकपर्णिकायाम् । तवक्षीर्याम् ॥

गन्धपत्रिका । स्त्री । गन्धपत्रायाम् । दीर्घपत्रायाम् । शटीविशेषे ॥ अजमोदायाम् ॥

गन्धपत्री । स्त्री । अजमोदायाम् ॥ अश्वगन्धायाम् ॥ अश्वगन्धायाम् ॥

गन्धपलाशिका । स्त्री । हरिद्रायाम् ॥

गन्धपलाशी । स्त्री । शट्याम् । गन्धमूल्याम् ॥ भवेद् गन्धपलाशी तु कषाया ग्राहिणी लघुः । तिक्ता तीक्ष्णा च कटुका ऽनुष्णास्यमलनाशिनी । शोथकासव्रणश्वासशूलहिध्माग्रहापहा ॥

गन्धपाषाणः । पुं । गन्धके ॥ गन्धयुक्तः पाषाणः । शाकपार्थिवादिः ॥

गन्धपिशाचिका । स्त्री । धूपे ॥

गन्धपीता । स्त्री । गन्धपत्रायाम् ॥

गन्धपुष्पः । पुं । अङ्कोठे ॥ वेतसपादपे ॥ अशोकद्रुमे ॥ वहुवारवृक्षे ॥

गन्धपुष्पा । स्त्री । केतक्याम् ॥ गणिकार्याम् ॥ नील्याम् ॥

गन्धफणिज्झकः । पुं । रक्ततुलस्याम् ॥

गन्धफलः । पुं । कपित्थे ॥ विल्वे ॥ तेजः फलवृक्षे ॥

गन्धफला । स्त्री । प्रियङ्गुवृक्षे ॥ मेथिकायाम् ॥ विदार्याम् ॥ शल्लक्याम् । गजभक्ष्यायाम् ॥ गन्धः फलेऽस्याः ॥

गन्धफली । स्त्री । प्रियङ्गुवृक्षे ॥ गन्धवन्निफलान्यस्याः । पाककर्णोति ङी ष् ॥ चम्पककलिकायाम् ॥ गन्धःफलंसाध्यमस्याः ॥

गन्धबन्धुः । पुं । आम्रवृक्षे ॥ गन्धोवन्धुरस्य ॥ गन्धद्रव्यविशेषे । चीडायाम् ॥

गन्धभद्रा । स्त्री । गन्धाल्याम् । गन्धभादालिया इतिगौडभाषा ॥ गन्धेन भद्रा ॥ गन्धः भद्रो ऽस्या वा ॥

गन्धभाण्डः । पुं । गर्दभाण्डवृक्षे ॥ न । गन्धार्थं भाण्डे ॥

गन्धमांसी । स्त्री । भूतकेश्यामोषधौ ॥

गन्धमाता । स्त्री । भूमौ ॥ गन्धस्य माता ॥

गन्धमादनः । पुं । न । पर्वतविशेषे ।

कुबेरस्य शैले । इलावृतस्य पूर्वे उत्तरतो नीलपर्यन्तं दक्षिणतो निषधपर्यन्तश्च दीर्घे भद्राश्ववर्षस्य सीमापर्वते द्विसहस्रयोजनविस्तीर्णे ॥ मेरोर्याम्यतः पीतवर्णे विष्कम्भशैले । अयञ्च पञ्चाशत्सहस्रोच्छ्रायः । यत्र सहस्रयोजनोन्नतिमाम् जम्बूपादपोऽस्ति ॥ गन्धेन मादयति । मदीरणे णिजन्तः । नंद्यादिल्युः ॥ पुं । गन्धके ॥ भ्रमरे ॥ रामायणप्रसिद्धे वैवस्वतपुत्रे वानरविशेषे ॥

गन्धमादनी । स्त्री । सुरायाम् ॥ वन्दाके ॥ चीडानाम्नि गन्धद्रव्ये ॥

गन्धमादिनी । स्त्री । लाक्षायाम् ॥ सुगन्धिद्रव्यविशेषे । मुरायाम् ॥

गन्धमार्जारः । पुं । खट्टासे ॥ गन्धमार्जारवीर्यन्तु वीर्यकृत् कफवातहृत् । कण्डुकोठहरं नेत्र्यं सुगन्धं स्वेदगन्धनुत् ॥ गन्धेनोपलक्षितो मार्जारः ॥

गन्धमालती । स्त्री । ओषधिविशेषे ॥ गन्धकोकिलया तुल्या विज्ञेया गन्धमालती ॥

गन्धमुखी । स्त्री । छुच्छुन्दर्याम् ॥ गन्धो मुखेऽस्याः ॥

गन्धमुण्डः । पुं । गन्धभादालिया इति गौडभाषाप्रसिद्धे लताविशेषे । मन्नीवृक्षे । गर्दभाण्डे ॥

गन्धमूलः । पुं । कुलञ्जनवृक्षे ॥ कर्चूरे ॥

गन्धमूलकः । पुं । शट्याम् ॥

गन्धमूला । स्त्री । शट्याम् ॥ शल्लक्याम् ॥

गन्धमूलिका । स्त्री । माकन्द्याम् ॥ शट्याम् ॥

गन्धमूली । स्त्री । शट्याम् ॥ गन्धं मूलमस्याः पाककर्णेति ङीष् ॥

गन्धमूषा । स्त्री । } छुच्छुन्दर्याम् ।
गन्धमूषकः । पुं । } चिक्के । वेश्म
गन्धमूषी । स्त्री । } नकुले ॥

गन्धमृगः । पुं । खट्टासे ॥ गन्धेनोपलक्षितो मृगः ॥

गन्धमैथुनः । पुं । वृषे ॥

गन्धमोदनः । पुं । गन्धके ॥

गन्धमोहिनी । स्त्री । चम्पककलिकायाम् ॥

गन्धयुक्तिः । स्त्री । कुङ्कुमादिसम्पादने ॥ अस्या विवरणं वाराह्याः पञ्चसप्ततितमेऽध्याये द्रष्टव्यम् ॥

गन्धरसः । पुं । गन्धद्रव्यविशेषे । बोले ॥ फलसस्त्य इति गौडभाषाप्रसिद्धे उपधातुविशेषे ॥ गन्धवान् रसोऽस्य ॥

गन्धरसाङ्गकः । पुं । श्रीवेष्टनामसुगन्धिद्रव्ये ॥

गन्धराजः । पुं । कणगुग्गुलौ ॥ मुद्गरवृक्षे ॥ न । चन्दने ॥ जवादिनामगन्धद्रव्ये ॥ स्वनामख्याते शुक्लवर्णपुष्पे

ध्वनिविशेषे ॥ चवक्रमतायाम् ॥ इति कश्चित् ॥

गन्धराजी । स्त्री । नखीनामगन्धद्रव्ये॥

गन्धर्द्धः । पुं । पशुप्रभेदे । सतुकस्तूरी मृग इति कश्चित् ॥ पुंस्कोकिले ॥ घोटके । तुरङ्गे ॥ अन्तराभवसत्त्वे ॥ अन्तरा मरणजन्मनोर्मध्ये भवं सत्त्वं यातना शरीरम् तस्मिन्नित्यर्थः ॥ गुप्तप्राणीतिकेचित् । यथा । गन्धर्व्वाःपतयोममेतिविराटे ॥ गायनधर्म्मिणि ॥ खेचरे ॥ स्वर्गगायके । देवयोनिविशेषे । हाहाहूहूप्रभृतिषु ॥ यथा । हाहा हूहू श्चित्ररथो हंसो विश्वावसु स्तथा । गोमायु स्तुम्बुरु र्नन्दिरेवमाद्याश्चतेस्मृताः । इति ॥ गानधर्म्मीगन्धर्व्वोद्विविधः । मर्त्यगन्धर्व्वोदेवगन्धर्व्वश्चेति । यथाहुः । अस्मिन् कल्पे मनुष्यः सन्-पुण्यपाकविशेषतः । गन्धर्व्वत्त्वं समापन्नोमर्त्यगन्धर्व्व उच्यते ॥ पूर्व्वकल्पेकृतात् पुण्यात् कल्पादावेवचेद्भवेत् । गन्धर्व्वत्त्वं तादृशो ऽत्रदेवगन्धर्व्व उच्यते इति ॥ गन्धं सौरभम् अर्व्वति इतिगन्धर्व्वः । अर्व्वगतौ । कर्म्मण्यण् । श० ॥ गन्धयति गन्धते वा । गन्ध । चु० । अच् घञ् वा । अर्व्वति । अर्व्वगतौ । अच् । गन्धश्चासावर्व्वश्च । शकन्ध्वादिर्व्वा ॥ गन्धोऽर्व्वोऽस्येति वा ॥

गन्धर्व्वतैलम् । न । एरण्डतैले ॥

गन्धर्व्वनगरम् । न । राजनगराकारे नीलपीतादिमेघरचनाविशेषे ॥ तस्यदिग्वशेन फलप्रदर्शनार्थमाह । उदगादिपुरोहितनृपबलपतियुवराजदोषदंखपुरम् । सितरक्तपीतकृष्णं विप्रादीनामभवाय ॥ दोषदमशुभप्रदम् ॥ नागरनृपविजयावहमुद ग्विदिकस्थं विवर्णनाशाय । शान्तायां तद्दृष्टं सतोरणं नृपतिविजयाय ॥ विवर्णाःसङ्कराः ॥ सर्व्वदिगुत्थं सततोत्थितञ्च भयदं नरेन्द्रराष्ट्राणाम् । चौराटविकान् हन्याद्धूमानलशक्रचापाभम् ॥ गन्धर्व्वनगर मुत्थितमापाण्डुर मशनिपातवातकरम् । दीप्ते नरेन्द्रमृत्यु र्व्वामे रिभयं जयप्रदंसव्ये । अनेकवर्णाकृति खे प्रकाशते पुरं पताकाध्वजतोरणान्वितम् यदा तदा नागमनुष्यवाजिनांपिबत्यसृग् भूरिरणे वसुन्धरा॥ गन्धर्व्वाणांनगरमिव ॥ इन्द्रजाले ॥

गन्धर्व्वपुरम् । न । गन्धर्व्वनगरे । शून्याऽधिष्ठाने मायाविनिर्म्मितपत्तने ॥ गन्धर्व्वाणां पुरमिव ॥

गन्धर्व्वलोकः । पुं । गुह्यकलोकोपरि विद्याधरलोकस्याधोवर्त्तमानेलोके॥

गन्धर्व्ववेदः । पुं । सङ्गीतविद्यायाम् । सामवेदस्योपवेदे ॥

गन्धर्व्वहस्तः । पुं । } एरण्डे ॥
गन्धर्व्वहस्तकः । पुं । } गन्धर्वस्य मृगभेदस्य हस्तइव पत्रमस्य ॥

गन्धलता । स्त्री । प्रियङ्गौ ॥

गन्धलोलुपा । स्त्री । मक्षिकायाम् ॥ गन्धेलोलुपा ॥

गन्धवणिक् । पुं । गन्धी इतिप्रसिद्धे अम्बष्ठात् राजपुत्र्यां जाते वर्णसङ्करजातिविशेषे । गन्धाजीवे । गान्धिके ॥ अस्य कर्म लिखनं गन्धदानञ्चेति पराशरभाष्यम् ॥

गन्धवती । स्त्री । पृथिव्याम् ॥ पुरीभेदे । वरुणपुर्याम् ॥ योजनगन्धायाम् । व्यासमातरि ॥ सुरायाम् । गन्धोत्तमायाम् ॥ वायो र्नगर्याम् ॥ यथा । वायो र्गन्धवती तुङ्गश्वेतपीतध्वजाकुला । बलवद्भूतसञ्जुष्टा सर्वरत्नविनिर्मितेतिमृगेन्द्रसंहिता ॥ वनमल्लिकायाम् ॥ सुरानामनिगन्धद्रव्ये ॥ गन्धोस्त्यस्याम् । रसादिभ्यश्चेतिमतुप् । ङीप् ॥

गन्धवधूः । स्त्री । शट्याम् ॥ चीडाख्यगन्धद्रव्ये ॥

गन्धवल्कलम् । न । त्वचे । दारचीनी इतिभाषा ॥

गन्धवल्लरी । स्त्री । सहदेव्याम् ॥

गन्धवल्ली । स्त्री । डामिपेला इतिगौडभाषाप्रसिद्धे पीतपुष्पे दृढकोत्पले । गोवन्द्याम् । सहदेव्याम् ॥

गन्धवहः । पुं । वायौ ॥ वहति । वह प्रापणे । अच् । गन्धस्य वहः ॥ त्रि । गन्धयुक्ते ॥

गन्धवहलः । पुं । सितार्जके ॥

गन्धवहा । स्त्री । नासिकायाम् ॥ वहति । वह० । पचाद्यच् । टाप् । गन्धस्य वहा ॥

गन्धवहुला । स्त्री । गोरक्षीवृक्षे ॥

गन्धवारि । न । गन्धवासितोदके । गन्धजले ॥

गन्धवाहः । पुं । वायौ ॥ कस्तूरीमृगे ॥ गन्धं वहति । वह० । कर्मण्यण् ॥

गन्धवाहा । स्त्री । घ्राणे । नासिकायाम् ॥ गन्धस्य वाहो वहनं यस्यां सा ॥

गन्धविह्वलः । पुं । गोधूमे ॥

गन्धबीजा । स्त्री । मेथिकायाम् ॥

गन्धवृक्षकः । पुं । सालवृक्षे ॥

गन्धव्याकुलम् । न । कक्कोले ॥

गन्धशटी । स्त्री शट्याम् ॥

गन्धशाकम् । न । गौरसुवर्णशाके ॥

गन्धशालिः । पुं । बासमतीतिख्याते कलमोत्तमे । गन्धतण्डुले ॥

गन्धशुण्डिनी । स्त्री । छुच्छुन्दर्याम् ॥

गन्धशेखरः । पुं । कस्तूर्य्याम् ॥

गन्धसलिलम् । न । गन्धद्रव्याणामग्नि संयोगेन निष्कासितेजले ॥

गन्धसारः । पुं । चन्दनवृक्षे ॥ गन्धवान् सारः स्थिरभागो ऽस्य । गन्धएव सारोऽस्य वा । मुद्गरवृक्षे ॥

गन्धसारणः । पुं । वृहन्नख्याम् ॥

गन्धसोमम् । न । कुमुदे । कैरवे ॥

गन्धहस्ती । पुं । मत्तेभे ॥ यस्य मदगन्धेन अन्ये गजाः पलायन्ते स गन्धहस्तीत्युच्यते ॥

गन्धहारिका । स्त्री । परगृहं गत्वा कर्म कारिण्यां शिल्पिन्याम् ॥ गन्धहरणकर्त्र्याम् ॥

गन्धा । स्त्री । शट्याम् ॥ शालपर्ण्याम् ॥ चम्पककलिकायाम् ॥

गन्धाखुः । पुं । छुच्छुन्दर्य्याम् ॥

गन्धाजीवः । पुं । गन्धवणिजि ॥ गन्ध आजीवोऽस्य ॥

गन्धाढ्यः । पुं । नारङ्गवृक्षे ॥ न । चन्दने ॥ जवादिनामगन्धद्रव्ये ॥ त्रि । गन्धयुक्ते ॥

गन्धाढ्या । स्त्री । गन्धपत्रायाम् ॥ स्वर्णयूथ्याम् ॥ तरुण्याम् ॥ आरामशीतलायाम ॥ गन्धाल्याम् ॥

गन्धाधिकम् । न । तृणकुङ्कुमे ॥

गन्धाम्ला । स्त्री । वनबीजपूरके ॥

गन्धारः । पुं । रागे ॥ सिन्दूरे ॥ स्वरविशेषे ॥ पुंबहुत्वे नीवृदन्तरे । खन्धार इति भाषा ॥

गन्धाला । स्त्री । जियतीति गौड भाषा प्रसिद्धे वृक्षविशेषे ॥ इति शब्द चन्द्रिका ॥

गन्धालिका । स्त्री । लताविशेषे । प्रसारण्याम् । भद्रपर्ण्याम् ॥

गन्धाली । स्त्री ।

गन्धालीगर्भः । पुं । सूक्ष्मैलायाम् ॥

गन्धाश्मा । पुं । गन्धके ॥ गन्धयुक्तो ऽश्मा । शाकपार्थिवादिः ॥

गन्धाष्टकम् । न । शक्त्यादिदेवताभ्योदीयमाने गन्धानामष्टके ॥ यथा । चन्दनागुरुकर्पूरचोरकुङ्कुमरोचनाः । जटामांसी कपियुता शक्तेर्गन्धाष्टकं विदुः ॥ १ ॥ चन्दनागुरुह्रीवेरकुष्ठकुङ्कुमसेव्यकाः । जटामांसी पुरमिति विष्णो र्गन्धाष्टकं विदुः ॥ २ ॥ चन्दनागुरुकर्पूरतमालजलकुङ्कुमम् । कुशीदं कुष्ठसंयुक्तं शैवं गन्धाष्टकं विदुः ॥ ३ ॥ स्वरूपं चन्दनं चोरं रोचना ऽगुरु मेव च । मदं द्वौ गदयोर्ज्ञातं कस्तूरी चन्द्रसंयुतम् ॥ गन्धाष्टकं विनिर्दिष्टं गणेशस्य महेशितुः ॥ ४ ॥ इति शारदातिलकम् ॥ अपिच । चन्दनागुरुकर्पूररोचना

कुङ्कुमं मदम् । रक्तचन्दनह्रीवेरं गागापत्त्यमुदाहृतम् ॥ ४ ॥ जलकाश्मीरकुष्ठैस्तु रक्तचन्दनचन्दनैः । उशीरागुरुकर्पूरैः सौरं गन्धाष्टकं विदुरिति मेरुतन्त्रम् ॥ ५ ॥ भिषजां गन्धाष्टकं यथा । जातीपत्रं लवङ्गञ्च त्वगेला नागकेसरम् । मरिचं मृगनाभिश्च विदुर्गन्धाष्टकं त्विदमिति ॥

गन्धि । न । तृणकुङ्कुमे ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥

गन्धिकः । पुं । गन्धके ॥ गन्धोऽस्यास्ति । अतइनिठनाविति ठन् ॥

गन्धिनी । स्त्री । गन्धकुट्याम् । मुरायाम् ॥ प्रशस्तो गन्धोऽस्याः । इनिः ॥

गन्धिपर्णः । पुं । सप्तच्छदवृक्षे ॥

गन्धोतुः । पुं । रुद्राक्षे ॥

गन्धोत्कटा । स्त्री । दमनकवृक्षे ॥

गन्धोत्तमा । स्त्री । मदिरायाम् । मद्ये ॥ गन्धेनोत्तमा । गन्धः उत्तमो यस्या वा । राजदन्तादिः ॥

गन्धोली । स्त्री । वरटायाम् । ततैया वरडै इति च भाषाप्रसिद्धे सपक्षकीटे ॥ शुण्ठ्याम् ॥ भद्रायाम् ॥ गन्धयति । गन्धअर्द्दने । बाहुलकात् ओलच् । गौरादि ङीष् ॥

गभस्तिः । पुं । किरणे ॥ सूर्ये ॥ स्त्री । वह्निप्रियायाम् । स्वाहायाम् ॥ गम्यते । अन्यत्रापीति डः । गोः ज्ञेयः गः तं बभस्ति दीपयति इति गभस्तिः । भस भर्त्सनदीप्त्योः । जु० । क्तिच्क्तौ चेति क्तिच् ॥

गभस्तिनेमिः । पुं । गभस्तिचक्रस्य मध्ये सूर्यात्मनास्थिते हरौ ॥ नेमिपदेन चक्रावयववाचिनाऽवयवि चक्रं लक्ष्यते । गभस्त्यात्मिका नेमिश्चक्रमस्य । गभस्तिचक्रमध्यवर्त्तिनः सूर्यात्मनः परमेश्वरस्येति गभस्तिनेमिः ॥

गभस्तिमान् । पुं । सूर्ये ॥ न । तलातलाख्ये पातालभेदे ॥ भारतवर्षीयोपद्वीपविशेषे ॥ गभस्तयो विद्यन्तेऽस्यास्मिन् वा । मतुप् ॥

गभस्तिहस्तः । पुं । सूर्ये ॥ गभस्तयो हस्ता यस्य सः ॥

गभीरः । त्रि । निम्ने । गम्भीरे ॥ अगाधे ॥ गच्छे ॥ गाते जलमत्र गच्छति वा । गाङ्गतौ गम्लृगतौ वा । गम्भीराद्यश्चेति गभीरगम्भीराविति वा गमेरीरन् भश्चान्तादेशः ॥

गभीरिका । स्त्री । दण्डढक्कायाम् । वृहड्ढक्कायाम् । दमामा नगारा इति च भाषा ॥

गभोलिकः । पुं । मसूरे ॥

गमः । पुं । द्यूतप्रभेदे । अक्षविव

र्त्ते ॥ अपर्यालोचने ॥ अध्वनि । वर्त्मनि ॥ सट्टकपाठे ॥ याने । जिगीषोर्गमने ॥ गमनम् । गम्लृ गतौ । ग्रहवृद्रिश्चयप् ॥

गमकः । पुं । बोधके । ज्ञापके ॥ स्वरविशेषे ॥

गमकारित्वम् । न । रभसे । हर्षे ॥

गमथः । पुं । पथि ॥ त्रि । अध्वगे । पथिके ॥ गच्छति गम्यते वा । गम्लृ० । शीङ्शपिरुगमिवञ्चिजीविप्राणिभ्योऽथदृश्यप प्रत्ययः ॥

गमनम् । न । यात्रायाम् । जिगीषोः प्रयाणे । कूंच इति पारसीक भाषा ॥ पादविहरणे । पञ्चविधकर्मान्तर्गतकर्मविशेषे । तद्भेदा यथा । भ्रमणं रेचनं स्पन्दनो र्द्ध्वज्वलनमेव च । तिर्यग्गमनमप्यत्र गमना देवगद्यते ॥ गम्लृ० । ल्युट् ॥

गमनीयः । त्रि । पदनीये ॥ गन्तुमर्हः । अर्हे कृत्यतृचश्चेति गमेरनीयर् ॥

गमयिता । त्रि । प्रापयितरि ॥

गमितः । त्रि । प्रापिते ।

गमी । त्रि । गमिष्यति ॥ गम्लृ० । गमेरिनिः । सचभविष्यति गम्यादय इति भविष्यत्काले ॥ गमनकर्त्तरि ॥

गम्भारिका । स्त्री । गम्भार्याम् ॥

गम्भारी । स्त्री । सर्वतोभद्रायाम् । काश्मीर्याम् ॥ गम्भार्याः फलं मूलञ्च गम्भारी । अनुदात्तादेश्चेत्यञः फलपाकशुषामितिलुपि युक्तवद्भावः । कंजलं बिभर्त्ति । डुभृञ् धारणपोषणयोः । कर्मण्यण् । पृ० गत्वम् ॥

गम्भीरः । पुं । जम्बीरे ॥ पङ्कजे । पद्मे ॥ मन्त्रभेदे ॥ त्रि । गभीरे । निम्ने ॥ गहने । दुरवगाहे ॥ गाते जलमत्र गच्छति वा । गाङ्० गम्लृ० वा । गम्भीरादयश्चेति गभीर गम्भीरा वितिवा गमेरीरन् भश्चान्तादेशो नुमागमश्च निपातसिद्धः ॥ स्वरः सत्त्वञ्च नाभिश्च गम्भीरस्त्रिषुशस्यते ॥

गम्भीरवेदी । पुं । दुर्द्दरहस्तिनि । अवमताङ्कुशे । चालके ॥ अस्य लक्षणं यथा । चिरकालेन यो वेत्ति शिक्षां परिचितामपि । गम्भीरवेदी विज्ञेयः स गजो गजवेदिभिरिति ॥ अन्यच्च । त्वग्भेदाच्छोणितस्रावान्मांसस्यमथनादपि । आत्मानं यो न जानाति स स्याद्गम्भीरवेदितेति ॥ गम्भीरं मन्दं वेत्तीति ॥

गम्यः । त्रि । प्राप्ये ॥ गमनयोग्ये ॥ गम्यते । गम्लृ० । पोरदुपधादितियत् ॥

गम्यदिक् । स्त्री । गन्तुमिष्टायां दिशि ॥

गम्यमानः । त्रि । बुध्यमाने ॥ वर्त्तमान

गमनाश्रये ग्रामादौ ॥

गम्या । स्त्री । पत्न्याम् ॥ खेदात् स्त्रीषु
प्रवृत्तिर्भवति । समानश्च खेदविग
मो गम्यायामगम्यायाञ्च । तत्र निय
मः क्रियते इयङ्गम्येतिभाष्यम् । खेद
यतीति खेदो रोगः । इन्द्रियनियमा
सामर्थ्यं वा खेद इति कैयटः ॥ एवञ्चा
गम्यानिषेधस्येतराभ्यनुज्ञाफलकत-
यास्वदारगमने दोषाभावः ॥

गयः । पुं । असुरविशेषे ॥ अमूर्त्तरयः
पुत्रे राजर्षिप्रभेदे ॥ वैवस्वतपुत्रे
रामायणप्रसिद्धे वानरविशेषे ॥

गयपुरी । स्त्री । गयातीर्थे ॥

गया । स्त्री । तीर्थविशेषे । गयराज
र्षिपुर्याम् ॥ गयाशिरआदिपरिमा
णम् । नागाज्जनार्दनाद्‌ब्रह्मयूपा
च्चोत्तरमानसात् । एतद्‌ गयाशिरः
प्रोक्तं फल्गुतीर्थं तदुच्यते ॥ पिता
महं समासाद्य यावदुत्तरमानस
म् । फल्गुतीर्थं तु विज्ञेयं देवाना
मपि दुर्लभम् ॥ क्रौञ्चपादात् फल्गु
तीर्थं यावत् साक्षाद्गयाशिरः । मुखं
गयासुरस्यैतत् तस्माच्छ्राद्धमथाक्ष
यम् ॥ मुण्डपृष्ठाच्च पूर्व्वस्मिन् पश्चि
मे दक्षिणोत्तरे । सार्द्धक्रोशद्वयं मा
नं गयायां ब्रह्मणेरितम् ॥ पञ्चक्रोशं
गयाक्षेत्रं क्रोशमेकं गयाशिरः । त

न्मध्ये सर्वतीर्थानि त्रैलोक्ये यानि
सन्ति वै ॥ गयायां नहि तत् स्थानं
यत्र तीर्थं न विद्यते । सान्निध्यं सर्व
तीर्थानां गयातीर्थं ततो वरम् ॥
ब्रह्मज्ञानेन किं साध्यं गोगृहे मरणे
न किम् । वासेन किं कुरुक्षेत्रे य
दि पुत्रो गयां व्रजेत् ॥ श्राद्धकृद्‌ यो
गयाक्षेत्रे पितॄणामनृणोऽपि सः । शि
रसि श्राद्धकृद्‌ यस्तु कुलानां शतमु
द्धरेत् ॥ गयाशिरसि यः पिण्डान् ये
षां नाम्ना तु निर्वपेत् । नरकस्था दि
वं यान्ति स्वर्गस्था मोक्षमाप्नुयुः ॥
गत्वा वणिग् गयाशीर्षे प्रेतराजस्य
पिण्डकम् । प्रददौ मनुजैः सार्द्धं
स्वपितृभ्यस्ततो ददौ ॥ प्रेताः प्रेत
त्वनिर्मुक्ता वणिक् च गृहमागतः
। प्रेतराजः सह प्रेतैर्गयाश्राद्धाद्दि
वं गतः ॥ ॥ गयायां सर्वकालेषु पि
ण्डं दद्याद्विचक्षणः । अधिमासे ज
न्मदिने चास्तेऽपि गुरुशुक्रयोः ॥ न
त्यक्तव्यं गयाश्राद्धं सिंहस्थेऽपि वृह
स्पतौ । तथा दैवप्रमादेन प्रवहत्
सु व्रणेषु च ॥ पूतः कर्म्माधिकारी
च श्राद्धकृद्‌ ब्रह्मलोकभाक् ॥ मीने
मेषे स्थिते सूर्ये कन्यायां कार्मुके
घटे । नारदत्रिषु लोकेषु गयाश्रा
द्धं सुदुर्लभम् ॥ ॥ मुण्डनञ्चोपवा

सप्तसवेनीर्षेष्वयं विधिः । वर्जयित्वा कुरुक्षेत्रं विशालां विरजां गयाम् ॥ दण्डं प्रदर्शयेद्भिक्षुर्गयांगत्वा न पिण्डदः । दण्डं न्यस्य विष्णुपदे पितृभिः सह मुच्यते ॥ गयागजो गयादित्यो गायत्री च गदाधरः । गया गयासुरश्चैव षड्गया मुक्तिदायिकाः ॥ इति गया माहात्म्यादिकं वायुपुराणे ॥ गयायां सर्वमङ्गलाख्यानं वर्त्तते इति देवीगीता । गयायाञ्च गयेश्वरीत्यागमः ॥

गयाशेषम् । न । पञ्चमोदात्मके प्रसिद्धेशेषे ॥

गरः । पुं । उपविषे ॥ विषे ॥ रोगे ॥ न । पञ्चमकरणे ॥ तत्रजातस्यफलम् । विचारदक्षो विजितारिपक्षः शूरोऽतिधीरो मृदुहास्ययुक्तः । दाता दयालुर्गुणवान् नरः स्याद्गरे परेषामुपकारकर्त्तेति ॥ वत्सनाभाख्यविषे ॥ गरणे ॥ गरणम् । गृनिगरणे । ऋदोरप् ॥ गिरति वा । गॄ० । पचाद्यच् ॥

गरघ्नः । पुं । कृष्णार्जके ॥ वर्बरे ॥

गरघ्नी । स्त्री । गरइ इति प्रसिद्धे मत्स्यविशेषे ॥ गरघ्नी मधुरा तिक्ता तुवरा वातपित्तहृत् । कफघ्नी रुचिकृल्लघ्वी दीपनी बलवीर्यकृत् ॥

गरणम् । न । निगारे । भक्षणे ॥ सेचने ॥

गरदम् । न । विषे ॥ त्रि । विषप्रदे । मरणहेतुद्रव्यस्य दातरि ॥ गरं ददाति । डुदाञ्० । आतइति कः ॥

गरभः । पुं । गर्भे ॥ गिरति गृणातिवा । गॄ० । वा० अभच् ॥ भ्रूणे ॥

गरलम् । न । तृणपूले । घासका पूला इति भाषा ॥ पन्नगविषे ॥ विषे ॥ माने ॥ गिरति जीवम् । गॄ० । अच् । गरं लाति । ला० । कः । भावप्रधानं गरशब्दस्य ॥ गिरतेः बाहुलकात् कलच् वा ॥

गरव्रारिः । पुं । मरकतमणौ ॥

गरव्रतः । पुं । मयूरे ॥

गरा । स्त्री । देवदालीलतायाम् ॥ निगरणे ॥

गरागरी । स्त्री । देवताडद्रुमे ॥ मूषिकविषघ्नत्वात् गरम् आगिरति । अच् । ङीप् ॥

गरात्मकम् । न । शिग्रुबीजे ॥

गराधिका । स्त्री । लाक्षायाम् ॥

गरिमा । पुं । गुरुत्वे ॥ गुरोर्भावः । पृथ्वादित्वादिमनिच् । प्रियस्थिरेत्यादिना गुरोर्गर् आदेशः ॥

गरिष्ठः । त्रि । अतिशयेनगुरौ । गुरुतमे ॥ प्रियस्थिरेति साधुः ॥

गरी । स्त्री । देवताडहुमे ॥ गृणाति । गृ शब्दे । अच् । गौरादिः ॥ यद्वा दौ गरडितिपाठात् ङीप् वा ॥

गरीयान् । त्रि । प्रभूते ॥ गुरुतरे ॥ यथा । उत्पादकब्रह्मदात्रो र्गरीयान् ब्रह्मदः पितेति ॥ अयमनयो रतिशयेन गुरुः । द्विवचनविभज्योपपदेतरबी यसुनाविती यसुन् ॥

गरुडः । पुं । गरुत्मति । तार्क्ष्ये । वैनतेये ॥ गरुद्भिर्डयते । डीङ् विहायसागतौ । अन्येभ्योपीतिडः । पृषोदरादित्वात् तलोपः॥ गिरउड्डिति उडुवा । केचिदिमंनपठन्ति । तदा पूर्ववदेव विग्रहः ॥ पञ्चमात्रिकस्य द्वितीये ऽ।ऽ पर्याये ॥

गरुडध्वजः । पुं । विष्णौ ॥ गरुडोध्वजश्चिह्नमस्य ॥

गरुडपुराणम् । न । गारुडे ॥

गरुडरुतम् । न । अष्टिसंज्ञकषोडशाचरवृत्तिप्रभेदे ॥ यथा । गरुडरुतं नजौ भजतमायदासुन्दरा ॥ अमरमयूरमानसमुदे पयोदध्वनिर्गरुडरुतं मुरारि भुजगेन्द्रसन्त्रासने । धरणिभरावतारविधिडिण्डिमाडम्बरः सजयतिकंसरङ्गभुवि सिंहनादोवरे रिति ॥

गरुडव्यूहः । पुं । गरुडाकृतिवत् कृतरचने व्यूहप्रभेदे ॥ सूक्ष्मामुखपक्षाङ्गाः पृथुतरमध्यो गरुडव्यूहो भवति । अनेन पार्श्वयोर्भये सति मार्गं व्रजेत् ॥

गरुडाग्रजः । पुं । अरुणे । सूरसूते ॥ गरुडस्य अग्रजः ॥

गरुडाङ्कितम् । न । }
गरुडाश्मा । पुं । } मरकतमणौ ॥
गरुडोत्तीर्णम् । न । }

गरुत् । पुं । पक्षे । पंख इति भाषाप्रसिद्धे ॥ गिरति । गृनि गरणे । गृणाति वा । गृ शब्दे । मृग्रोरुतिः ॥

गरुत्मान् । पुं । पक्षिमात्रे ॥ गरुडे । तार्क्ष्ये ॥ गरुतःपक्षाःसन्त्यस्य । मतुप् । यवादित्वाज्झय इति वत्वं न । तसौमत्वर्थे इति भत्वम् ॥

गरुत्योधी । पुं । भारतीखगे । भारद्दुइति गौड भाषा ॥

गर्गः । पुं । ब्रह्मणःपुत्रे मुनिविशेषे ॥ वृषे ॥ किञ्चुलुके ॥ गृणाति । गः । मुद्ग्रिगोर्गग्गाविति गः॥ तालविशेषे ॥ यथा । चतुर्द्रुतं विरामान्तं तालोऽयंगर्गसंज्ञित इति ॥

गर्गरः । पुं । वेलगगरी इति प्रसिद्धे मीनविशेषे । गागरा इति गौड भाषा॥ गर्गरः पित्तलः किञ्चिद्वातजित् कफकोपनः ॥ अस्याकारगुणौ यथा

। यः पीतवर्णोऽपिचपिच्छिलाङ्गः पृष्ठेषु रेखा बहुलःसशल्कः । सगर्गरो वर्वरनादशब्दो जडश्च शीतःकफवातकारी इति ॥ तद्वाचकश्च ॥ दधिमन्थनभाण्डे । गर्ग इति शब्दं राति रा० । आतइति कः ॥ गिरतिवा । गॄ० वा० गरन् ॥ गॄ० । पचाद्यच् उणादयो बहुलमितिबहुलवचनाद्द्विर्वचनमभ्यासेरुगागमश्च ॥

गर्गरी । स्त्री । मन्थनपात्रे । मन्थन्याम् । मथानी इति भाषा ॥ कलश्याम् । गगरी इति भाषा ॥ यथा ॥ मेघा दैवसक्ता वो देया वारिपूर्णा चगर्गरी इति ॥ गौरादि ङीष् ॥

गर्गाटः । पुं । मत्स्यविशेषे । योगनाविके ॥

गर्ज्जम् । न । हस्तिशब्दे ॥ मेघादिशब्दे ॥

गर्ज्जकः । पुं । गजाड इति गौडभाषाप्रसिद्धे शालमत्स्ये । शालजे ॥

गर्ज्जनम् । न । निनदे । स्वनिते ॥ कोपे ॥ गर्ज शब्दे । ल्युट् ॥

गर्ज्जरम् । न । गाजर इति प्रसिद्धे मूले । स्वादुमूले । नारङ्गे । पीतकन्दे ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥

गर्ज्जाफलः । पुं । विकङ्कतवृक्षे ॥ युद्धे ॥

गर्ज्जिः । पुं । मेघशब्दे ॥

गर्ज्जितम् । न । मेघनिर्घोषे ॥ पुं । मत्तकुञ्जरे ॥ गर्ज० । भावे क्तः ॥ गर्जयति । अकर्मकत्वात् कर्त्तरि वा क्तः ॥ गर्जोजातोऽस्यत्रा । ता० इतच् ॥

गर्त्तः । पुं । अवटे । चितिरन्ध्रे । गढा इति भाषा ॥ त्रिगर्त्तदेशांशे ॥ कुकुन्दरे । नितम्बस्थकूपे ॥ अष्टधनुःसहस्रेभ्यो न्यूनगतौजलाशयविशेषे ॥ तदुक्तं परिशिष्टे । धनुः सहस्राण्यष्टौच गतिर्यासां न विद्यते । न ता नदीशब्दवहागर्त्तास्ताः परिकीर्त्तिताः इति ॥ गिरति । गॄ० । हसिमृग्रिणितन् ॥

गर्त्ता । स्त्री । अवटे । भूरन्ध्रे ॥ टाप् ॥

गर्त्तिका । स्त्री । तन्तुशालायाम् । तांतघर इति भाषा ॥

गर्द्दभः । पुं । गधा इति प्रसिद्धे जन्तुविशेषे । चक्रीवति । रासभे ॥ यथा । अविश्रामं वहेद्भारं शीतोष्णञ्च न विन्दति । ससन्तोष स्तथा नित्यं त्रीणि शिक्षेत गर्द्दभादिति ॥ गन्धविशेषे ॥ न । श्वेतकुमुदे ॥ विडङ्गे ॥ गर्द्दति । गर्द शब्दे । दृशिशलिकलिगर्दिभ्योऽभच् ॥

गर्द्दभगदः । पुं । जालगर्द्दभरोगे ॥

गर्द्दभशाकः । पुं । ब्रह्मयष्ट्याम् । भार्ग्याम् ॥ गर्द्दभभक्ष्यशाकत्वात् गर्द्दभशाकः ॥

गर्दभशाका । स्त्री । ब्रह्मयष्ट्याम् ॥
गर्दभशाखी । स्त्री । भार्ग्याम् ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥
गर्दभाण्डः । पुं । निगोंडी पीलखा इति प्रसिद्धे वृक्षे । कन्दराले । कपीतने । प्लक्षे ॥ अयं पञ्चकाण्डफलादिभि रश्वत्थाकारः ॥ गर्दभं गन्धविशेषम् अमति । अमगत्यादिषु । अमन्ताड्डः ॥
गर्दभाह्वयः । पुं । कुमुदे ॥
गर्दभिका । स्त्री । क्षुद्ररोगविशेषे ॥ तस्यरूपं यथा । मण्डलं वृत्त मुत्सन्नं सरक्तं पिडकावृतम् । रुजाकरीं गर्दभिकां तां विद्याद्वातपित्तजामिति ॥
गर्दभी । स्त्री । क्षुद्रजन्तुविशेषे । गोमयकीटे ॥ गर्दभिकारोगे ॥ रासभ्याम् ॥ अपराजितायाम् ॥ श्वेतकण्टकार्याम् ॥ कटभ्याम् ॥
गर्द्धः । पुं । अभिलाषातिशये । स्पृहायाम् ॥ गृधु अभिकाङ्क्षायाम् । घञ् ॥
गर्द्धनः । त्रि । लुब्धे ॥ गर्द्धनशीलः । गृधु० । जुचङ्क्रम्येतियुच् ॥
गर्द्धी । त्रि । अभिलाषातिशयवति ॥ गर्द्धो ऽस्यास्ति । इनिः ॥
गर्भः । पुं । भ्रूणे । जन्मकारणे ॥ तस्यलक्षणं यथा । गर्भाशयगतं शुक्र मार्त्तवं जीवसञ्ज्ञकम् । प्रकृतिः सविकाराञ्च तत्सर्वं गर्भसञ्ज्ञकम् ॥ कालेन वर्द्धितो गर्भो यद्यङ्गोपाङ्गसंयुतः । भवेत् तदा स मुनिभिः शरीरीति निगद्यते इति ॥ अपिच । क्षामता गरिमा कुक्षे मूर्च्छा छर्दि ररोचकम् । जृम्भा प्रसेकसदने रोमराज्याः प्रकाशनमिति ॥ अर्भके । शिशौ ॥ कुक्षौ ॥ सन्धौ ॥ नाटकसन्धौ ॥ पनसकण्टके ॥ मध्यमे ॥ अपवरके ॥ गङ्गायु पितस्थले ॥ भाद्रकृष्णचतुर्दश्यां याव दाक्रमते जलम् । ताव ग्गर्भं विजानीयात् तदूर्द्धं तीरमुच्यते ॥ गिरति गृणाति वा गीर्यते वा । गृनिगरणे गृशब्दे वा । अर्त्तिगृभ्यांभन् ॥ गर्भोपवरकेऽग्नौ सुतेपनसकण्टके । कुक्षौ कुक्षिस्थजन्तौ चेतिकोशान्तरम् ॥ अत्रप्रावृट्कालपरीक्षार्थं गर्भलक्षणंकरोति वराहमिहिरः ॥ तत्रादौ प्रयोजन प्रदर्शनार्थमाह । अन्नं जगतः प्राणाः प्रावृट्कालस्य चान्न मायत्तम् । यस्मा दतः परीक्ष्यः प्रावृट्कालः प्रयत्नेन ॥ तल्लक्षणानि मुनिभि र्यानि निबद्धानि तानि दृष्ट्वे दम् । क्रियते गर्गपराशरकश्यपवज्रादिरचितानि ॥ दैववि दविहितचित्तो द्युनिशं

यो गर्भलक्षणज्ञो भवति । तस्य मुनेरिव वाणी भवति न मिथ्या मुनिरिव ॥ किमतःपरमन्यच्छास्त्रं ज्यायोऽस्ति यद्विदित्वैव । प्रध्वंसिन्यपि काले त्रिकालदर्शी कलौ भवति ॥ अत्र परमतं स्वमतं चाह । केचिद्वदन्ति कार्त्तिकशुक्लान्तमतीत्य गर्भदिवसाः स्युः । न तु तन्मतं बहूनां गर्गादीनां मतं वक्ष्ये ॥ मार्गशिरः सितपक्षप्रतिपत्प्रभृति क्षपाकरेऽषाढाम् । पूर्वां वा समुपगते गर्भाणां लक्षणं ज्ञेयम् ॥ अवधृतस्य गर्भस्य प्रसवकालज्ञानमाह । यन्नक्षत्रमुपगते गर्भश्चन्द्रे भवेत् स चन्द्रवशात् । पञ्चनवतिशते दिवसे तत्रैव प्रसवमायाति ॥ सितपक्षभवाः कृष्णे शुक्ले कृष्णा द्युसम्भवा रात्रौ । नक्तं प्रभवाश्चाहनि सन्ध्याजाताश्च सन्ध्यायाम् ॥ * ॥ गर्भाणां विशेषलक्षणं कालनिर्देशमाह । मृगशीर्षाद्या गर्भा मन्दफलाः पौषशुक्लजाताश्च । पौषस्य कृष्णपक्षेण विनिर्दिशेच्छ्रावणस्यसितम् ॥ माघसितोत्था गर्भाः श्रावणकृष्णे प्रसूतिमायान्ति । माघस्य कृष्णपक्षेण विनिर्दिशेद्भाद्रपदशुक्लम् ॥ १० ॥ फाल्गुनशुक्लसमुत्था भाद्रपदस्यासिते विनिर्देश्याः । तस्यैव कृष्णपक्षोद्भवास्तु ये तेऽश्वयुक्शुक्ले ॥ चैत्रसितपक्षजाताः कृष्णेऽश्वयुजस्य वारिदा गर्भाः । चैत्रासितसम्भूताः कार्त्तिकशुक्लेऽभिवर्षन्ति ॥ * ॥ मेघानां योगलक्षणम् ॥ पूर्वोद्भूताः पश्चादपरोत्थाः प्राग्भवन्ति जीमूताः । शेषास्वपि दिक्ष्वेवं विपर्ययो भवति वायोश्च ॥ * ॥ गर्भसम्भव० । ह्लादिमृदूदक्शिवशक्रदिग्भवो मारुतो वियद्विमलम् । स्निग्धसितबहुलपरिवेषपरिवृतौ हिममयूखार्कौ ॥ पृथुबहुलस्निग्धघनं घनसूचीक्षुरकलोहिताभ्रयुतम् । काकाण्डमेचकाभं वियद्विशुद्धेन्दुनक्षत्रम् ॥ सुरचापमन्द्रगर्जितविद्युत्प्रतिसूर्यका शुभा सन्ध्या । शशिशिवशक्राशास्थाः शान्तरवाः पक्षिमृगसङ्घाः ॥ विपुलाः प्रदक्षिणचराः स्निग्धमयूखा ग्रहा निरुपसर्गाः । तरवश्च निरुपहताङ्कुरा नरचतुष्पदा हृष्टाः ॥ गर्भाणां पुष्टिकराः सर्वेषामेव योऽत्र तु विशेषः । स्वर्त्तुस्वभावजनितो गर्भविवृद्ध्यै तमभिधास्ये ॥ तद्यथा० । पौषे समार्गशीर्षे सन्ध्यारागोऽम्बुदाः सपरिवेषाः । नात्यर्थं मृगशीर्षे पौषे शीतश्च हिमपातः ॥ माघे

शस्तो वायुः स्वुपाकेशुपश्मी र
श्मिश्वाङ्गो। अतिशीतं सघनस्य च
मानो रक्तोदयौ धन्यो ॥ २० ॥ फा
ल्गुनमासे रूक्ष स्वण्डः पवनो भ्रस
म्प्रशाः स्निग्धाः। परिवेषा श्चासक
लाः कपिल स्ताम्रो रविश्च शुभः ॥
पवनघनवृष्टियुक्ता श्चैत्रे गर्भाः शु
भाः सपरिवेषाः। घनपवनसलिल
विद्युत्स्तनितैश्च हिताय वैशाखे ॥
* ॥ गर्भकाले मेघानाञ्च° । मु
क्तारजतनिकाशा स्तमालनीलोत्प
लाञ्जनाभासः। जलचरसत्त्वाकारा
गर्भेषु घनाः प्रभूतजलाः ॥ तीव्र
दिवाकरकिरणाभितापिता मन्दमा
रुता जलदाः। रुषिता इव धाराभि
र्विसृजन्त्यम्भः प्रसवकाले ॥ * ॥ ग
र्भोपघातञ्च° । गर्भोपघातलिङ्गा
न्युल्काशनिपांशुपातदिग्दाहाः ।
क्षितिकम्पखपुरकीलककेतुग्रहयुद्ध
निर्घाताः ॥ दृष्टो रुधिरादिवैकृत
परिघेन्द्रधनूंषि दर्शनं राहोः। इ
त्युत्पातै स्त्रिविधै श्चान्यै र्येयो ह
तो गर्भः ॥ स्वर्त्तुस्वभावजनितैः सा
मान्यै र्येश्च लक्षणै र्वृद्धिः। गर्भाणां
विपरीतै स्तै रेव विपर्ययो भवति
॥ भद्रपदाद्वयविश्वेदेवाम्बुदेवपैता
महेष्वथ । एतेष्वेषु विवृद्धो गर्भो ब

हुतोयदो भवति ॥ * ॥ येषु नक्ष
त्रेषु गर्भः सम्भूतो बहून्यहानि वर्ष
तितान्याह ॰। शतभिषगश्लेषार्द्रा
स्वातिमघासंयुतः शुभो गर्भः। पुष्णा
ति बहून् दिवसान् हन्त्युत्पातै
र्हत स्त्रिविधैः ॥ त्रिविधोत्पातञ्च°
। दिव्यं ग्रहर्क्षजातं भुवि भौमं स्थिर
चरोद्भवं यच्च। दिग्दाहोल्कामारु
तपरिवेषाद्यं वियत्प्रभवम् ॥ * ॥
अनन्तरोक्तायां दिवससंख्यायां निय
मं करोति। मृगमासादिष्वष्टौ ष
ट् षोडश विंशति श्चतुर्युक्ता। विंश
ति रथ दिवसत्रय मेकतमर्क्षेण प
ञ्चभ्यः ॥ ३० ॥ पञ्चनिमित्तः शत-
योजनं तदर्द्धार्द्ध मेकशान्या ऽतः ।
वर्षति पञ्च समस्ता रूपेणैकेन यो
गर्भः ॥ * ॥ प्रत्येकनिमित्तसंयुक्ता
नां गर्भाणां पानीयसङ्ख्यामाह ॥
द्रोणः पञ्चनिमित्ते गर्भे त्रीण्याढका
नि पवनेन। षट्विद्युता नवाभ्रैः स्त
नितेन द्वादशप्रसवः ॥ * ॥ अत्रैव
विशेषमाह। क्रूरग्रहसंयुक्ते करका
शनिमत्स्यवर्षदा गर्भाः। शशिनि
रवौ वा शुभसंयुते क्षिते भूरिवृष्टि
कराः ॥ * गर्भसम्भवे विशेषलक्ष
णमाह । गर्भसमये ऽतिवृष्टिर्गर्भा
भावाय निर्निमित्तकृता। द्रोणाष्टां

शेऽप्यधिके दृष्टे गर्भः परिस्रुतो भवति ॥ * ॥ अत्रैव विशेषफलमाह । गर्भः पुष्टः प्रसवे ग्रहोपघातादिभिर्यदि न दृष्टः । आत्मीयगर्भसमये करकामिश्रं ददात्यम्भः ॥ * ॥ अत्र दृष्टान्तमाह । काठिन्यं याति यथा चिरकालधृतं पयः पयस्विन्याः । कालातीतं तद्वत् सलिलं काठिन्यमुपयाति ॥ * ॥ अथ गर्भलक्षणं पुष्टिकरमाह । पवनसलिलविद्युद्गर्जिताभ्रान्वितो यः स भवति बहुतोयः पञ्चरूपोऽभ्युपेतः । विसृजति यदि तोयं गर्भकालेऽतिभूरि प्रसवसमयमित्वा शीकराम्भः करोति ॥ ३७ ॥ इति वाराह्यामेकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ अत्र गर्भवायुधारणापि । तत्र तासां लक्षणम् । ज्येष्ठसितेऽष्टम्याद्याश्चत्वारो वायुधारणा दिवसाः । मृदुशुभपवनाः शस्ताः स्निग्धघनस्थगितगगनाश्च ॥ विशेषमाह । तत्रैव स्वात्याद्ये वृष्टे भचतुष्टये क्रमान्मासाः । श्रावणपूर्वा ज्ञेयाः परिस्रुता धारणास्तास्युः ॥ यदि ताः स्युरेकरूपास्ततः शुभाः सान्तरास्तु न शिवाय । तस्करभयदाः प्रोक्ताः श्लोकाश्चाप्यत्र वासिष्ठाः ॥ तानाह । सविद्युतः सपृषताः सपांशूत्करमारुताः । सार्कचन्द्रपरिच्छन्ना धारणाः शुभधारणाः ॥ यदा तु विद्युतः श्रेष्ठाः शुभाशाप्रत्युपस्थिताः । तदापि सर्वसस्यानां वृद्धिं ब्रूयाद्विचक्षणः ॥ सपांशुवर्षाः सापश्च शुभा बालक्रिया अपि । पतत्रिणां सुस्वना वा क्रीडापांशुजलादिषु ॥ रविचन्द्रपरीवेषाः स्निग्धा नात्यन्तदूषिताः । वृष्टिस्तथापि विज्ञेया सर्वशस्यार्थसाधिका ॥ मेघाः स्निग्धाः संहताश्च प्रदक्षिणगतिक्रियाः । तदा स्यान्महती वृष्टिः सर्वसस्याभिवृद्धये ॥ इति वाराह्यां गर्भवायुधारणाध्यायो द्वाविंशतितमः ॥ २२ ॥

गर्भकः । पुं । केशमध्येस्थितमाल्ये ॥ गर्भ इव । इवे प्रतिकृताविति कन् ॥ न । रजनीद्वन्द्वे । दोरात इति भाषा ॥

गर्भकरः । पुं । पुत्रजीववृक्षे ॥

गर्भगृहम् । न । गर्भागारे ॥ गर्भ इव गृहम् ॥

गर्भघातिनी । स्त्री । लाङ्गलिक्याम् ॥

गर्भखडः । पुं । नाभिगुडके । नाभिकी गांठ इति भाषा ॥ गर्भस्य खण्ड इव ॥ शकन्ध्वादिः

गर्भदः । पुं । पुत्रजीववृक्षे ॥

गर्भदात्री । स्त्री । क्षुपविशेषे । अपत्यदायाम् । प्राणिमातरि । तापसद्रुमसन्निभायाम् ॥

गर्भनाशः । पुं । गर्भध्वंसे ॥ कम्पातलक्षणं यथा । अपविद्धशिरा यातु शीताङ्गी निरपत्रपा । नीलोद्धतशिरा हन्ति सा गर्भं स च तां तथा ॥ मानसागन्तुभिर्मातु रुपतापैः प्रपीडितः । गर्भो व्यापद्यते कुक्षौ व्याधिभिश्च प्रपीडितः ॥ कृतमृतगर्भलक्षणं यथा । गर्भास्पन्दन मार्वीनां प्रणाशः श्यावदर्शता । भवेदुच्छ्वासपूतित्वं शोथश्चा न्तर्मृते शिशाविति ॥

गर्भनुत् । पुं । कलिकार्याम् । विषलाङ्गलिया इति गौडभाषाप्रसिद्धे वृक्षे ॥

गर्भपाकी । स्त्री । षष्टिकाख्यव्रीहौ । सट्टी धान इतिभाषा ॥

गर्भपातः । पुं । पञ्चमषष्ठमासीयस्य कठिनशरीरस्य गर्भस्य पतने ॥

गर्भपातकः । पुं । रक्तशोभाञ्जने ॥

गर्भपातनः । पुं । अरिष्टद्रुमे । फेनिले । रीठा इतिभाषा ॥

गर्भपातनी । स्त्री । कलिकार्याम् ॥

गर्भपातिनी । स्त्री । विशल्यावृक्षे ॥

गर्भरूपः । पुं । तरुणे ॥

गर्भवती । स्त्री । इत्मर्वतन्याम् । आपन्नसत्वायाम् । गुर्विण्याम् ॥ * सद्योगृहीतगर्भायाः लक्षणं । शुक्रशोणितयो र्योने रस्रावो ऽथश्रमोद्भवः । सावसादः पिपासा च ग्लानिः

स्फूर्त्तिभंगे भवेदिति ॥ * ॥ तस्या उत्तरोत्तरकालीनलक्षणं यथा । स्तनयो र्मुखकार्ष्ण्यं स्या द्रोमराज्युद्गमस्तथा । अक्षिपक्ष्माणि चाप्यस्याः सम्मील्यन्ते विशेषतः । छर्दयेत् पथ्यभुक्तापि गन्धादुद्विजते ऽशुभात् । प्रसेकः सदनञ्चैव गर्भिण्याश्चिह्नमुच्यते ॥ * ॥ पुत्रगर्भवत्यालक्षणं यथा । पुत्रगर्भयुतायास्तु नार्या मासिद्वितीयके । गर्भो गर्भाशये सत्यः पिण्डाकारो ऽपरंशृणु ॥ दक्षिणाक्षिमहत्त्वं स्यात् प्राक्क्षीरं दक्षिणस्तने । दक्षिणोरुः सुपुष्टः स्यात् प्रसन्नमुखवर्णता ॥ पुन्नामधेयद्रव्येषु स्वप्नेष्वपि मनोरथः । आम्रादिफलमाप्नोति स्वप्नेषु कमलादि च ॥ * ॥ कन्यागर्भवतीलक्षणं यथा । कन्यागर्भवती गर्भे पेशी मासि द्वितीयके । पुत्रगर्भस्य लिङ्गानि विपरीतानि भवेयुते ॥ * ॥ नपुंसकगर्भवतीलक्षणं यथा । नपुंसकं यदा गर्भो भवेद्गर्भोऽर्बुदाकृतिः । उन्नते भवतः पार्श्वे पुरस्तादुदरं महद्दितिमात्र प्रकाशः ॥

गर्भशय्या । स्त्री । पित्ताशयपक्वाशययो र्मध्यवर्त्तिनि गर्भाशयस्वरूपे गर्भोत्पत्तिस्थाने ॥ तत्स्वरूपं यथा । शङ्खनाभ्याकृतिर्योनिस्त्र्यावर्त्ता सा

च कीर्त्तिता । तस्या स्तृतीये त्वाव र्त्ते गर्भशय्या प्रतिष्ठिता ॥ यथा रो हितमत्स्यस्य मुखं भवति रूपतः । तत्संस्थानां तथा रूपां गर्भशय्यां विदुर्बुधाः ॥ इतिभावप्रकाशः ॥

गर्भस्रावः । पुं । चतुर्थमासपर्यन्तं शो णितरूपगर्भस्य स्रवणे ॥ तस्यनिदा नलक्षणे यथा । भयाभिघाततीक्ष्णो ष्णपानाशनमनिषेवणात् । गर्भे पत ति रक्तस्य सशूलं दर्शनं भवेत् ॥ आ चतुर्थात्ततो मासात् प्रस्रवेद्गर्भ विद्रवः । ततः स्थिरशरीरस्य पातः पञ्चमषष्ठयोः ॥ गर्भोऽभिघातवि षमाशनपीडनाद्यैः पक्वं द्रुमादिव फलं पतति क्षणेन । मूढः करोति पवनः खलुमूढगर्भं शूलञ्च योनिज ठरादिषु मूत्रसङ्गम् ॥

गर्भस्रावी । पुं । हिन्तालवृक्षे ॥

गर्भागारम् । न । वासगृहे । गृहमध्य भागे ॥ गर्भइव आगारम् ॥ गर्भा शये ॥

गर्भाधानम् । न । दशसंस्कारान्तर्गत प्रथमसंस्कारे ॥ तत्रायंक्रमः । ऋतु स्नानादूर्द्धं निषेकदिवसे सायं सन्ध्या या मतीतायां पतिः शुचिःसुगन्धिः सुवेशोमन्त्रेण सूर्यायार्घ्यंदत्त्वापूर्वा भिमुखोपविष्टायाश्चवध्वा दक्षिणाक

स्तेनो पस्थंस्पृशन् पंचरूच्यं रू मन्त्रं जपेत । ततः पुनरप्युपस्थं स्पृशन् मन्त्रंजपेत् । ततोभार्यामुपेयादिति भवदेवभट्टः ॥ विशेषो मन्त्रानिर्वा णे द्रष्टव्यः ॥

गर्भाशयः । पुं । गर्भवेष्टनचर्मणि । जरा यौ ॥ गर्भशय्यायाम् ॥ गर्भ आशेते ऽत्र । शीङ्० । पुंसीतिघः ॥

गर्भाष्टमः । पुं । निषेकतो ऽष्टमेमासे । देवमासे ॥ गर्भग्रहणमासः संवत् सरो वा ऽष्टमोयस्य ॥

गर्भिणी । स्त्री । अन्तर्वत्न्याम् । गुर्वि ण्याम् ॥ गर्भोस्त्यस्याम् । अतइनिः ॥ क्षीरादीरूच्चे । क्षीराइ इतिगौड भाषा ॥

गर्भिणीपरिवेक्षणम् । न । कुमारभृत्या याम् । गर्भिणीपरिचर्यायाम् ॥ इ तित्रिकाण्डशेषः ॥

गर्भोपघातिनी । स्त्री । मेघति । गर्भ पातकारिगव्याम् ॥ गर्भमुपहन्ति । सुप्यजातावितिणिनिः ॥

गर्मुत् । स्त्री । स्वर्णे ॥ लतायाम् ॥ म यना इतिगौडभाषाप्रसिद्धे तृणधा न्यविशेषे ॥ गिरति गीर्यते वा । गॄ० । ग्रोमुट्चेत्युतिः ॥

गर्मुटिका । स्त्री । मडुवा इति प्रसिद्धे व्रीहिभेदे । गर्मुति ॥

गर्द्धोटिका । स्त्री । जरडीतृणे ॥

गर्व्वः । पुं । अभिमाने । अहङ्कारे ॥ अहङ्कार स्तथाध्यात्म्यं सर्व्वसंसारकारणम् । अभिमानोऽधिभूतञ्च रुद्र स्तत्राधिदैवतम् ॥ ऐश्वर्य्यरूपतारुण्यकुलविद्याबलै रपि । इष्टलाभादिनान्येषामवज्ञागर्व्व ईरितः ॥ गर्व्वमाने । घञ् ॥ यद्वा । गिरति गृणाति वा । गॄ० । कॄगॄशॄदॄ भ्योवः ॥

गर्व्वरः । त्रि । अहङ्कारिणि ॥ गिरति । गॄ० । कॄगॄशॄवृञ्चतिभ्यः ष्वरच् ॥ स्त्री । षित्वान्ङीषि गर्व्वरी ॥ पुं । गन्धर्व्वे ॥

गर्व्वाटः । पुं । दौःसाधिके । द्वारपाले ॥

गर्व्वितः । त्रि । गर्व्वसंयुक्ते । अहङ्कृते । दृप्ते ॥ गर्व्वः सञ्जातोऽस्य । तारकादित्वादितच् ॥

गर्हणम् । न । कुत्सायाम् । निन्दायाम् ॥ गर्ह गल्ह कुत्सायाम् । ल्युट् ॥

गर्हा । स्त्री । निन्दायाम् ॥ गर्हणम् । गर्ह० । गुरोश्चहल इति स्त्रियाम् अप्रत्ययः । टाप् ॥

गर्हितः । त्रि । निन्दिते ॥ गर्हा सञ्जाताऽस्य । तारकादित्वादि इतच् ॥

गर्ह्यः । त्रि । अधमे । निन्द्ये । कुपूये ॥ गर्ह्यते । गर्ह० । ऋहलोर्ण्यत् ॥

गर्ह्यवादी । त्रि । कद्वदे ॥ गर्ह्यं वदति । वद० । सुप्यजातौ णिनि स्ताच्छील्ये इति णिनिः ॥

गलः । पुं । गला इति प्रसिद्धे कण्ठे । ग्रीवाग्रभागे ॥ सर्जरसे । राल इति भाषा ॥ गडक इति गौड प्रसिद्धे मत्स्यविशेषे ॥ वाद्य वि० ॥ गिलति । गॄ० । पचाद्यच् । अचिविभाषेति वा लः ॥ यद्वा । गीर्य्यतेऽनेन । पुंसीति घः ॥ गलति वा । गल अदने । अच् ॥

गलकः । पुं । शकुलार्भके । गडके ॥ डलयोरभेदः ॥

गलकम्बलः । पुं । सास्नायाम् । गवांगलस्थिते कम्बलाकारे मांसे ॥ गलस्य कम्बलः । गले कम्बल इव वा ॥

गलगण्डः । पुं । स्वनाम्ना ख्याते रोगविशेषे । गिल्लड इति भाषा ॥ तस्य ल० यथा । निबद्धः श्वयथु र्यस्य मुष्कवल्लम्बते गले । महान्वा यदि वा ह्रस्वो गलगण्डं तमादिशेदिति ॥

गलग्रहः । पुं । तिथिविशेषे ॥ यथा । कृष्णपक्षे चतुर्थीच सप्तम्यादिदिनत्रयम् । त्रयोदशीचतुष्कञ्च अष्टावेते गलग्रहा इति नारदः ॥ अपिच । आरम्भानन्तरं यत्र प्रत्यारम्भो न विद्यते । गर्गादिमुनयः सर्व्वे तमेवाहु

गलग्रहमिति राजमार्त्तण्ड: ॥ व्यञ्जनविशेषे । मत्स्यघण्टे ॥

गलत् । त्रि । स्रंसमाने ॥ स्रवति ॥

गलन्तिका । स्त्री । कर्क्कर्याम् । स्वल्पद्वारिधान्याम् । आल्वाम् ॥ गलति । गल० । लट: शतृशानचाविति शतृ । उगित्वान् ङीप् । शप्श्यनोरिति नुम् । स्वार्थे कन् ॥

गलमेखला । स्त्री । कण्ठाभरणविशेषे । कण्ठसूत्रे । सूत्राल्याम् । सकरी तोडा इतिच भाषा ॥

गलव्रत: । पुं । मयूरे ॥ इति त्रिकाण्डशेष: ॥

गलशुण्डिका । स्त्री । तालूर्द्ध्वसूक्ष्मजिह्वायाम् । घण्टिकायाम् । क्षुधास्रवायाम् ॥

गलस्तनी । स्त्री । छाग्याम् ॥

गलहस्त: । पुं । अर्द्धचन्द्रे ॥ गलेहस्त: ॥

गला । स्त्री । अलम्बुषायाम् । लज्जालुप्रभेदे ॥

गलाङ्कुर: । पुं । गलरोगविशेषे । रोहिण्याम् ॥ तस्य सम्प्राप्तिपूर्वकं लक्षणं यथा । गलेऽनिल: पित्तकफौ च मूर्च्छितौ प्रदूष्य मांसञ्च तथैव शोणितम् । गलोपसंरोधकरैस्तथाङ्कुरैर्निहन्त्यसून् व्याधिरयञ्च रोहिणीति ॥

गलाविल: । पुं । चिङ्गडिमाछ इति गौडप्रसिद्धे मत्स्ये । गड्गाटेये ॥ गलानिल: गलाविल: इतिच क्वचित्पाठ: ॥

गलि: । पुं । दुष्टवृषे । शक्तोऽप्यधुर्वहो वृषो गलिरित्युच्यते । गलियाबैल इति भाषा ॥ गुणानामेव दौरात्म्याद्धुरि धुर्यो नियुज्यते । असञ्जातकिणस्कन्ध: सुखंस्वपिति गौर्गलि: ॥

गलित: । त्रि । च्युते । पतिते । स्रस्ते । स्थानादितोभ्रष्टे ॥ गल्यतेस्म । गल० । क्त: ॥ गत्यर्थाकर्मकेति कर्त्तरि वा क्त: ॥ रिक्ते ॥

गलेगण्ड: । पुं । पक्षिविशेषे । मर्क्कटे । अस्थिगिला हाडगिला इतिच भाषा ॥

गलेस्तनी । स्त्री । छाग्याम् ॥

गलोद्देश: । पुं । निगारे ॥ गलस्योद्देश: समीपभाग: ॥

गल्या । स्त्री । गलसमूहे ॥ गलानांसमूह: । पाशा० य: । गलोहस्त्याश: ॥

गल्ल: । पुं । गण्डे । गाल इति भाषा ॥

गल्लक: । पुं । चषके । मद्यपानपात्रे ॥

गल्वर्क: । पुं । चषके ॥ इन्द्रनीलमणौ ॥

गवय: । पुं । रोझ इति भाषाप्रसिद्धे गलकम्बलहीने गोसदृशपशौ । गवालूके । बलभद्रे । महागव्य ॥ अस्य मांसपाकविधिर्यथा । तैले स

न्याचिते तते विष्णुसैन्धवसंयुते । मांसं गवयसम्भूतं सुस्विन्नं भूरवाग्नेति ॥ गवयो मधुरो वृष्यः स्निग्धो ष्णः कफपित्तलः । विदाही गुरुविष्ट म्भी विपाके विरसः सदे स्य मांसस्य गुणाः ॥ वैवस्वतपुत्रेवानरविशेषे । यथा । रामायणे । पुत्रावैवस्वतस्याथ पञ्चकालान्तकोपमाः । गयो गवाक्षो गवयः शरभो गन्धमादनः इति ॥ गवते । गुङ्शब्दे । वा० अयः ॥ यद्वा । गवनम् । ऋदोरप् । गवं गवेनवा याति । या० । मू० कः ॥

गवयी । स्त्री । गवययोषायाम् । वनधेनौ । भिल्लगव्याम् ॥ योपधप्रतिषेधे गवयहयमुकयमनुष्यमत्स्यानामप्रतिषेधइति जातिलक्षणोङीष् ॥

गवराजः । महोक्षे । वृषे ॥ इति शब्दचन्द्रिका ॥

गवलः । पुं । वनमहिषे ॥ न । महिषशृङ्गे ॥ अलति । अलभूषणादौ । अच् । गवामलम् ॥ यद्वा । गवनम् । गुङ्० । ऋदोरप् । गवंलाति । कः ॥

गवाक्षः । पुं । जाली झरोखा इतिच भाषाप्रसिद्धे वातायने । वधूट्टगयने । जालके ॥ वैवस्वतपुत्रे कपिविशेषे ॥ गवांकिरणानामक्षीव । अक्षिशब्दो ऽत्रसुवाची । अक्ष्णोऽदर्शनादित्यच्

॥ गावोजलानि किरणानि वा । अश्नन्ति व्याप्नुवन्ति एतमनेन वा । अशूव्याप्तौ । अकर्त्तरिचेतिघञ् ॥

गवाची । स्त्री । इन्द्रवारुण्याम् ॥ गोडुम्बायाम् । गोमक् इति गौडभाषा ॥ शाखोटे । शेउडा इति भाषा ॥ अपराजितायाम् ॥ गां भूमिमञ्चति । अञ्चू० । कर्मण्यण् । ङीप् ॥

गवाची । स्त्री । पाँकालमाच इति गौडभाषाप्रसिद्धे मत्स्ये ॥

गवादनम् । न । घासे ॥ गोभिरद्यते । अद० । ल्युट् ॥

गवादनी । स्त्री । इन्द्रवारुण्याम् ॥ गवादनीद्वयं तिक्तं पाके कटुरसं लघु । वीर्योष्णं कामलापित्तकफघ्नी प्लीहोदरापहम् ॥ श्वासकासापहं कुष्ठगुल्मग्रन्थिव्रणप्रणुत् । प्रमेहमूढगर्भामगण्डामयविषापहम् ॥ गवांघासादनाश्रये । नांदलडावनीइतिच भाषा ॥ नीलापराजितायाम् ॥ गौ० ङीष् ॥

गवालूकः । पुं । गवये । गोसदृशे ऽरण्यपशौ ॥

गवाशनः । पुं । गोभक्षके । मोची ति भाषा ॥ यथा । मातापयेका पितृप्येको मम तस्य च पचिमः । अहं मुनिभि रानीतः सखीतो गवाशनै रिष्युद्गटः ॥

गवाशिका । स्त्री । लाक्षायाम् । जतुनि ॥

गविनी । स्त्री । गवांसमूहे ॥ खला दिभ्यइनिर्वक्तव्यः ॥

गविष्ठः । त्रि । भूमिस्थे ॥ स्वर्गस्थे ॥

गविष्ठिरः । त्रि । गविस्थिरे ॥ हलद न्तादित्यलुक् । गवियुधिभ्यांस्थिरः इतिषत्त्वम् ॥

गवीश्वरः । पुं । गवांस्वामिनि । गोम ति । गोमिनि ॥ गवामीश्वरः ॥

गवेङ्गितम् । न । शुभाशुभाय गवामाका रे ॥ यथा । गावो दीनाः पार्थिवस्या ऽशिवाय पादैर्भूमिं कुट्टयन्त्यश्च रोगान् । मृत्युं कुर्वन्त्यश्रुपूर्णाय ताक्षः पत्युर्भीता स्तस्करानाह्वय न्त्यः ॥ अकारणं क्रोशति चेदनर्थो भयाय रात्रौ वृषभः शिवाय । भृशं निरुद्धा यदि मक्षिकाभि स्तदाशुवृ ष्टिं सरमात्मजैर्वा ॥ आगच्छन्त्यो वे श्म सम्भारवेश्म संसेवन्त्यो गोष्ठवृद्ध्यै गवां गाः । आर्द्राङ्ग्यो वा हृष्टरो मण्यः प्रहृष्टा धन्या गावः स्युर्महि ष्योऽपिचैवम् ॥ इतिवाराह्यामेकोन नवतिः ॥

गवेडुः । स्त्री । आरण्यगोधूमाख्ये मु न्यन्ने । गड्गड् इतिगौडभाषा ॥ गवे गवार्थं हीयते । हीङ्त्यागे । मृगय्वादित्वात् कुः । नैपातनादकार स्यऊडः । तत्पुरुषेकृतीत्यलुक् ॥

गवेधुः । स्त्री । गवेडौ ॥ गवेधुः कटुका स्वादी कार्श्यकृत् कफनाशिनी ॥

गवेधुकम् । न । गैरिके ॥ इतिराज निर्घण्टः ॥

गवेधुका । स्त्री । तृणधान्यविशेषे । ग डुगडलि देधान इतिचगौडभाषा । गवेडौ ॥ नागबलायाम् ॥ गविभूमौ एधते । एध० । बाहुलकादुः । संज्ञा यांकन् ॥

गवेरुकम् । न । गैरिके ॥

गवेशका । स्त्री । गोरक्षचाकुलिया इ तिगौडप्रसिद्धे वृक्षविशेषे ॥

गवेषणा । स्त्री । अन्वेषणायाम् । पर्ये षणायाम् । मार्गणे ॥ धर्मोद्यन्वेषणे ॥ गवेषमार्गणे । चु० । ण्यासश्रन्थोयुच् ॥

गवेषितम् । त्रि । अन्वेषिते । मार्गिते ॥ गवेष्यतेस्म । गवेष० । क्तः ॥

गव्यम् । न । ज्यायाम् ॥ रामठ्यो ॥ त्रि । गोदुग्धादौ । गोसम्बन्धिनि सर्व स्मिन् ॥ गव्यं त्रिषु गवां सर्वम् । स र्वम् भवविकारावयवादि गवां गव्य म् ॥ गविभवम् गौर्देवतास्य वा । गोरजादिप्रसङ्गे यत् ॥ गोहिते ॥ गवेहितम् । उगवादिभ्यो यत् ॥ गोर्निमित्तं संयोग उत्पातो वा । गोद्यचो ऽसंख्यापरिमाणाश्वादेर्यत्

॥ गोरिदम् । गोपयसोर्यत् । वान्तो यि प्रत्यये ॥

गव्या । स्त्री । गोग्रासम् । गोसङ्घे ॥ गवांसमूहः । खलगोरथात् इतियः ॥ गव्यूतौ ॥ गोरोचनायाम् ॥

गव्यूतम् । न । क्रोशे ॥ गव्यूतौ ॥

गव्यूतिः । स्त्री । क्रोशयुगे । द्विसहस्र धनुषि । गोरुते ॥ धन्वन्तरसहस्र न्तु क्रोशः क्रोशद्वयं पुनः । गव्यूतं स्त्रीतु गव्यूति र्गोरुतं गोमतञ्च तत् ॥ गोर्यूतौ छन्दस्युपसंख्यानम् । अध्वपरिमाणेचेत्यवादेशः ॥

गहनम् । न । घना इति भाषा प्रसिद्धे काननेे । वने ॥ गह्वरे ॥ दुःखे ॥ त्रि । कलिले । दुर्गमे । दुष्प्रवेशे ॥ पुं । परमात्मनि ॥ दुष्प्रवेशत्वात् अवस्थात्रयभावाभावसाक्षित्वात् वा गहनः परमात्मा । अस्यस्वरूपं सा मर्थ्यं चेष्टितं वाज्ञातुंनशक्यते ऽतो गहनः ॥ गाहते गाहूविलोडने । बहुलमन्यत्रापीति युच् । पृषोदरादित्वात् ह्रस्वः । कृच्छ्र गहनयोरिति निर्देशाद्वा ह्रस्वः ॥

गहना । स्त्री । अलङ्कारे ॥ इति देवी पुराणम् ॥

गह्वरः । पुं । निकुञ्जे ॥ न । गुहायाम् ॥ दम्भे ॥ वने ॥ विषमस्था

ने । अनेकाऽर्थसङ्कटे ॥ गाहते गाहू० । छित्वरं छत्वरेतिसाधुः ॥

गह्वरी । स्त्री । गुहायाम् ॥

गा । स्त्री । गाथायाम् ॥

गाङ्गः । पुं । भीष्मपितामहे ॥ कार्त्तिकेये । गुहे ॥ गङ्गाया अपत्यम् । शिवादिभ्योऽण् ॥ त्रि । गङ्गासम्भूते ॥ न । गङ्गाजले ॥ धाराजले ॥ यदा स्यादाश्विने मासिसूर्यः स्वाति विशाखयोः । तदा त्वम्बुजलदैर्मुक्तं गाङ्गमुक्तं मनीषिभिः ॥ आकाशगङ्गास म्बन्धि जल मादाय दिग्गजाः । मेघै रन्तरिता वृष्टिं कुर्वन्तीतिवचः सताम् ॥ गाङ्ग माश्वयुजे मासि प्रायो वर्षति वारिदः । सर्वथा तज्जलं देयं तथैवचरकेवचः ॥ स्थापिते हेमजेपात्रे राजते मृन्मये ऽपिवा । शाल्यन्नं येन संसिक्तं भवे दक्लेद वर्णवत् । तद् गाङ्गं सर्वदोषघ्नं ज्ञेयं सामुद्र मन्यथा ॥ सामुद्रं त्वाश्विने मासि गुणै र्गाङ्गवदादिशेत् । यतोऽगस्त्यस्य दिव्यर्क्षउदयात् सकलं जलम् । निर्मलं निर्विषं स्वादु शुक्लं स्या ऽदुदोषलम् ॥ यत आह । फूत्कारविषवातेन नागानां व्योमचारिणाम् । वर्षासु सविषं तोयं दिव्य मष्याश्विनं विनेति ॥

गाङ्कटः । पुं ।) चिङ्गडिमाच् इति
गाङ्कटकः । पुं । } गौडभाषाप्रसिद्ध-
गाङ्कटेयः । पुं ।) मत्स्ये ॥ इतिशब्दर
 त्नावली ॥

गाङ्गायनिः । पुं । भीष्मे । शान्तनवे ॥ गुहे ॥ गङ्गाया अपत्यम् । तिकादिभ्यः फिञ् ॥

गाङ्गेयः । पुं । भीष्मे ॥ स्कन्दे ॥ इस्तीशमीने ॥ भद्रमुस्तायाम् ॥ न । कशेरुणि ॥ मुस्ते ॥ स्वर्णे ॥ यं गर्भं सुषुवे गङ्गा पावकाद्दीप्ततेजसम् । तदुल्बं पर्वते न्यस्तं हिरण्यं समपद्यत ॥ गङ्गाया अपत्यम् । शुभ्रादिभ्य इचति ढक् ॥

गाङ्गेरुकी । स्त्री । गोरक्षतण्डुलायाम् । नागबलायाम् ॥ गाङ्गं जलमीरयति । ईरगतौ क्षेपणे च । मृगय्वादयश्चेति कुः । स्वार्थे कन् । गौरादि ङीष् ॥

गाङ्गेष्ठी । स्त्री । कटशर्करालतायाम् । नटा इति गौडभाषा इति हारावली ॥

गाजरम् । न । गृञ्जने । नारङ्गवर्णके ॥ गाजरं मधुरं तीक्ष्णं तिक्तोष्णं दीपनं लघु । संग्राहि रक्तपित्तार्शो ग्रहणीकफवातजित् ॥

गाञ्जिकायः । पुं । वर्त्तिकापक्षिणि ॥

गाढम् । न । दृढे ॥ तीव्रे ॥ त्रि । तद्वते ॥ अवगाढे । सेविते ॥ तपस्विगाढां तमसां प्रापेति रघुः ॥ गाह्यते स्म । गाहू विलोडने । क्तः ॥

गाढमुष्टिः । पुं । खड्गे ॥ त्रि । कृपणे ॥ गाढामुष्टिर्यस्य ॥

गाढावटी । स्त्री । चतुरङ्गक्रीडाप्रभेदे क्रीडाविशेषे ॥ यथा । सैवकैका वटिका यस्य विद्यते खेलने यदि । गाढावटीति विख्याता यद्वं तस्य न कुप्यतीति ॥

गाणपतः । त्रि । गणपतिर्देवताके ॥ गणेशोपासके ॥ गणपतिर्देवता अस्य । अश्वपत्यादिभ्यश्चेति अण् प्रत्ययो ऽण् । गाणपत्यो मन्त्र इति तु प्रामादिकमेव । गणपतिशब्दस्याश्वपत्यादीनाम् अपत्यादिषु पाठात् ॥ गणपतिसम्बन्धिनि ॥

गाणपत्यम् । न । गणपतित्वे ॥ गणपतेः कर्म भावो वा । गुणवचनब्राह्मणादिभ्यः कर्मणि चेति ष्यञ् । गणपत्यधिपतिशब्दयोर्ब्राह्मणादिषु पाठात् ॥

गाणिक्यम् । न । वेश्यावृन्दे ॥ गणिकानां समूहः । गणिकाया यञिति वक्तव्यमिति यञ् ॥

गाणेयः । त्रि । गणनीये । गणयितुं शक्ये ॥ गणयते । गणात्कृत्याने । श

चोयत् । संज्ञापूर्वकत्वान्न, खिलोपः। चिन्तिपूजीत्यङ्कि धानाद्याभावार्थाद्वा ॥ अन्यथा अप्रत्ययादित्यनन्तरं पठित्वा अकारमेव विदध्यात् ॥

गाण्डिवः । पुं । न । अर्जुनस्यधनुषि ॥ कार्मुकमात्रे ॥ गाण्डि ग्रन्थि रस्यास्ति । गाण्ड्यजगात्संज्ञायामितिवः॥

गाण्डीवः। पुं । न । गाण्डिवे॥ गाण्डा ग्रन्थिरस्यास्ति । कृदिकारादितिङी षन्तात् गाण्ड्यजगादितिवः ॥

गाण्डीवभूषणः। पुं । अर्जुने॥ धनुष्के । धनुष्मति ॥ गाण्डीवं भूषणमस्य ॥

गाण्डीवी । पुं । अर्जुने । कौन्तेये ॥ चापिनि । धानुष्के ॥ अर्जुनवृक्षे ॥ गाण्डीवोऽस्त्यस्य । इनिः ॥

गातुः । पुं । पुंस्कोकिले ॥ भृङ्गे ॥ गन्धर्वे ॥ त्रि । रोषणे ॥ गायति । गैशब्दे । गातेर्वा । गाङ्गतौ । कमिमनिजनिगाभायाहिभ्यश्चेतितुः ॥ गायने ॥

गाता । पुं । गायके ॥ गायति । गै०॥ तृच् ॥

गात्रम् । न । गजाग्रजङ्घादौ । गजाग्रभागे ॥ अङ्गे ॥ कलेवरे । इन्द्रियायतने । शिरःपाण्याद्यवयवनां समुदये । गात इति भाषा ॥ गातेऽने न वा । गाङ्गतौ । ष्ट्रन् ॥ एति वा । वहुलंतणीति इणोगा ॥ यद्वा । गच्छति । गम्लृ० । गमेरा चेति त्रन् । आत्वाल्लादेशः ॥

गात्रभङ्गा । स्त्री । शूकशिम्ब्याम् ॥

गात्रशय्यः । पुं । तापसविशेषे ॥ केवलं गात्रैरेव यः शेते सः ॥

गात्रसङ्कोची । पुं । आहकजन्तौ ॥

गात्रसम्प्लवः । पुं । प्लवपक्षिणि ॥

गात्रानुलेपनी । स्त्री । अनुलेपनवर्त्याम् । वर्णके । विलेपने । गात्रानुलेपयोग्ये पिष्टहृष्टसुगन्धिद्रव्ये ॥ गात्रमनुलिप्यतेऽनया । करणेति ल्युट् । ङीप् ॥

गात्रिका । स्त्री । गाती इति लोकप्रसिद्धे ॥

गाथकः । पुं । गायके । गानोपजीविनि ॥ गायति । गै० । गस्थकन् ॥

गाथा । स्त्री । श्लोके ॥ संस्कृतान्यभाषायाम् । प्राकृतभाषायाम् ॥ गेये ॥ वृत्ते । आर्यासङ्ख्यासवृत्ते ॥ यथा । पादे द्वादश विषमे मात्राश्चाष्टादश द्वितीयेऽपि । पञ्चदश चेत् तुरीये कथिता गाथा तथैवार्येति ॥ गीयतेऽसौ । गाङ्० । उषिकुषिगार्त्तिभ्यस्थन् ॥

गाधः । पुं । तलस्पर्शे । स्थाने ॥ सुतल

रे । गाहन इति पाँजइतिचभाषा ॥ खिप्तायाम् ॥

गाधिः । पुं । कान्यकुब्जदेशाधिपे चन्द्रवंशीयकुशिकराजस्य पुत्रे विश्वामित्रमुनेः पितरि ॥

गाधिजः । पुं । विश्वामित्रमुनौ ॥ गाधेर्जातः । जनी० । डः ॥

गाधिपुरम् । न । कान्यकुब्जे कनौज इति ख्याते महोदयपुरे ॥

गाधिभूः । पुं । }
गाधिसुतः । पुं । } विश्वामित्रे ॥
गाधेयः । पुं । }

गानम् । न । गीते । गेये ॥ ध्वनौ ॥ गै शब्दे । ल्युट् ॥ मार्गो देशी च गानस्य प्रकारौ द्वा बुदीरितौ ॥

गामिनी । स्त्री । वचायाम् ॥

गान्तुः । त्रि । गन्तरि ॥ गच्छति । गम्लृ० । क्रमिगमिक्षमिभ्यस्तुन्वृद्धिश्च ॥

गान्त्रम् । न । शकटे ॥ गम्यतेऽनेन । गम्लृ० । भ्रसुजिगमिनमिहनिविश्यशांवृद्धिश्चेतिष्ट्रन् ॥

गान्दिनी । स्त्री । श्रीगङ्गायाम् । जाह्नव्याम् ॥ अक्रूरयादवमातरि ॥

गान्दिनीसुतः । पुं । भीष्मपितामहे ॥ अक्रूरयादवे ॥

गान्धर्व्वः । पुं । गन्धर्व्वे ॥ विवाहविशेषे यथा । इच्छयाऽन्योन्यसंयोगः कन्यायाश्च वरस्य च । गान्धर्व्वः स तु विज्ञेयो मैथुन्यः कामसम्भवः इति ॥ गान्धर्व्वः समयान्मिथ इति च । यत्र कन्यावरयोरन्योन्यानुरागात् त्वं मे भार्य्या त्वं मे पतिरिति निश्चयः स इत्यर्थः ॥ अष्टविधदैवसर्गान्तरे ॥ भारतवर्षीयोपद्वीपविशेषे ॥ न । गाने ॥ सामवेदस्योपवेदे । पदावस्थिततामपरिच्छेदप्रयुक्तावधानेन पृथक्षड्जादिस्वरसमुदाये ॥ तदाहदत्तिलः । पदस्थस्वरसङ्घातस्तालेन सुमितस्तथा । प्रयुक्तश्चावधानेन गान्धर्व्वमभिधीयते ॥ इति ॥ गन्धं सौरभम् अर्व्वति । अर्व्व गतौ । कर्म्मण्यण् । शकन्ध्वादिः । ततः प्रज्ञाद्यण् ॥ त्रि । गन्धर्व्वसम्बन्धिनि ॥

गान्धारः । पुं । सिन्दूरे ॥ रागभेदे ॥ तत्स्वरूपं यथा । जटां दधानः कृतभूतिभूषः काषायवासा धृतदेवयष्टिः । सयोगपट्टः कृतनेत्रमुद्रो गान्धाररागः कथितस्तपस्वीति ॥ अयं भैरवरागस्य पुत्रः । प्रत्यूषोऽस्य गानसमयः ॥ कन्धार इति भाषाप्रसिद्धे देशे ॥ गन्धारदेशे भवः । कच्छादिभ्यश्चेत्यण् ॥ गन्धारोऽभिजनोऽस्यवा सिन्ध्वाद्यण् ॥ नृपान्तरे ॥ गान्धारेः अपत्यम् । साल्वेयगान्धारि-

ध्यास्येत्यम् । तस्य राजन्यप्येवम् ॥ तन्त्रीकण्ठोत्थिते सप्तस्वरान्तर्गते तृतीयस्वरे ॥ अजाविकौच गान्धारं नदतः । तस्योत्पत्त्यादि यथा । वायुः समुद्गतो नाभेः कण्ठशीर्षसमाहतः । नानागन्धवहः पुण्यो गान्धारस्तेन हेतुनेति ॥ अपिच । नाभेः समुद्गतो वायुर्गन्धघ्राणे च चालयन् । स शब्दस्तेन निर्याति गान्धारस्तेन कथ्यते ॥ चतस्रः पञ्चमे षड्जे मध्यमे श्रुतयो मताः । ऋषभे धैवते तिस्रो द्वे गान्धारनिषादकेइति ॥ न । गन्धरसे ॥

गान्धारराज । पुं । महाभारतप्रसिद्धे शकुनिनाम्नाख्याते दुर्योधनस्य मातुले ॥

गान्धारी । स्त्री । धृतराष्ट्रस्य पत्न्याम् ॥ जिनानां शासनदेवताविशेषे ॥ यवासे ॥ दुरालभायाम् ॥ नाडीविशेषे ॥ यथा । इडापृष्ठे तु गान्धारी मयूरगलसन्निभा । सव्यपादादिनेत्रान्तागान्धारीपरिकीर्त्तितेति ॥ गाँभा इतिप्रसिद्धे मादक द्रव्यविशेषे ॥ इति विष्णुसिद्धान्तसारावली वैद्यक ग्रन्थः ॥

गान्धारेयः । पुं । दुर्योधनन्टपे ॥ गान्धार्या अपत्यम् । स्त्रीभ्योढक् ॥

गान्धिकः । पुं । लेखके ॥ सुगन्धिद्रव्य चारिणि । गन्धवणिजि ॥ सतु अम्बष्ठात् राजपुत्र्यां जातः सङ्करजातिः । अस्य कर्म लिखनं गन्धदानञ्चेति पराशरः ॥ गाँधियोका इति गौडभाषा प्रसिद्धे कीटविशेषे ॥

गामुकः । त्रि । गमनशीले । गन्तरि ॥ गच्छति तच्छीलः । गम् ० । लषपतपदस्थाभूवृषहनकमगमशॄभ्य उकञ् इत्युकञ् ॥

गाम्भीर्य्यम् । न । अक्षोभ्यत्वे ॥ गम्भीरे भवम् । गम्भीर ष्यञ् ॥ गम्भीरत्वे । अगाधत्वे ॥ पीत्वा गर्जन्त्यपके दिशि दिशि जलदा त्वं शरण्यो गरीयां स्त्रणामाश्वासभाजा ममरविटपिनां जन्मभूमि त्वमेव । गाम्भीर्यं किन्तु तादृक् त्वयि सलिलनिधे किन्तु विज्ञापयामः सर्वोपायेन मैनाकमुनिभ्रुपादृष्टयः काकुत्स्थीयाः ॥

गायकः । त्रि । गातरि । गायने ॥ गन्धर्वे ॥ गायति । गै० । ण्वुल् ॥

गायत्रम् । न । सामविशेषे ॥ त्रि । गायत्री सम्बन्धिनि ॥

गायत्री । पुं । खदिरवृक्षे ॥ वह्निगायत्रिणौतयेति वैद्योक्तेः । गै० इनिः ॥ गायत्स्तोत्रवत्युद्गातरि ॥

गायत्री । स्त्री । त्रिपदादेव्याम् । वेद

मातरि ॥ गायन्तं त्रायते । त्रैङ्‌पालने । आतोऽनुपसर्गे इति कः । गै० ङीष् ॥ यथाऽऽह व्यासः । प्रतिग्रहाच्च दोषाच्च पातकादुपपातकात् । गायत्री प्रोच्यते तस्माद्गायन्तं त्रायते यत इति ॥ अपि च । न भिन्नां प्रतिपद्येत गायत्रीं ब्रह्मणा सह । सोऽहमस्मीत्युपासीत विधिना येन केनचिदिति ॥ अस्याःस्थानं पुष्करे ॥ उपसंध्यं च सावित्रीं नोपतिष्ठेत यो द्विजः । काले त्रिकालं सप्ताहात् स पतेन्नात्र संशयः ॥ गायत्रीमन्त्रतोयार्घ्यं दत्त्वा येनाञ्जलित्रयम् । काले साधिचिकेन स्यात् तेन दत्तं जगत्त्रयमिति पद्मपुराणम् ॥ दुर्गायां देव्याम् । भवान्याम् ॥ यथा । गायनाद् गमनाद्वापि गायत्रीत्युच्यते बुधैः ...ति देवीनिरुक्ताध्यायः ॥ यद्वा । गानङ् गायः । भावे घञ् । युक् । गायेन गानेन त्रायते । त्रैङ्० । सुपीति योगविभागात् कः ॥ खदिरद्रुमे ॥ षडक्षरे छन्दोवि । तस्यास्तिस्त्रिविधा । यथा । तनुमध्या १ शशिवदना २ सोमराजीति उदाहरणानु तत्तत्स्थाने द्रष्टव्यम् ॥

गायन । त्रि । गायके । गायके ॥ गायति । गै० । ल्युट्चेति शिल्पिनि कर्त्तरि ल्युट् । आतो युक् ॥ जल्पाके ॥

गायनी । स्त्री । गानकर्त्र्याम् । टित्त्वान्ङीप् ॥

गायिका । स्त्री । गायन्याम् ॥ ण्वुलन्तात् गायकात् स्त्रियां टाप् । प्रत्ययस्थादितीत्वम् ॥

गारित्रम् । न । ओदने ॥ गीर्यते । गॄ० । भूवादिगृभ्यो णित्रन् इति णित्रन् प्रत्ययः ॥

गारुडम् । न । सर्पमन्त्रे ॥ मरकतमणौ ॥ विषमार्गे ॥ गरुडपुराणे ॥ अस्य श्लोकसंख्यो... देवीभागवते - यथा । एकोनविंशत्साहस्रं गारुडं हरिभाषितमिति ॥ स्वर्णे ॥

गारुडिकः । पुं । विषवैद्ये ॥

गारुडी । स्त्री । पातालगरुडीलतायाम् ॥ विद्याविशेषे ॥

गारुत्मतम् । न । मरकते । हरिन्मणौ । पन्ना इति भाषा ॥ गरुत्मतो जातम् । तस्येदमित्यण् ॥

गारुत्मतपत्रिका । स्त्री । पाचीलतायाम् ॥

गार्गी । स्त्री । बृहदारण्यकोपनिषत्प्रसिद्धायां ब्रह्मवादिन्यां वचक्नुतनयायाम् । वाचक्नव्याम् ॥ गर्गस्यापत्यं स्त्री । गर्गादिभ्यो यञ् । यञश्चेति ङीप् ।

हलस्तद्धितस्येति यलोपः ॥

गार्गीयम् । त्रि । गर्गप्रोक्ते ॥

गार्ग्यः । पुं । मुनिविशेषे ॥ गर्गस्य गोत्रापत्यम् । ग° यञ् । बहुत्वे गर्गाः ॥

गार्द्ध्यम् । न । लिप्सायाम् । आकाङ्क्षायाम् । तृष्णाभरे ॥ गर्द्ध एव । चतुर्वर्णादित्वात् स्वार्थे ष्यञ् ॥

गार्ध्रपक्षः । पुं । गृध्रपक्षयुक्ते बाणे ॥

गार्भः । पुं । गर्भशुद्ध्यर्थं क्रियमाणे कर्मविशेषे ॥ त्रि । गर्भसम्बन्धिनि ॥ तस्येदमित्यण् ॥ गर्भाधानादौ ॥

गार्भिकम् । त्रि । गर्भसम्बन्धिनि ॥

गार्भिणम् । न । गर्भिणीनां समूहे ॥ तस्य समूह इत्यधिकारे भिक्षादिभ्योऽण् इत्यणि भस्याढे इति पुंवद्भावे कृते इनण्यनपत्ये इति प्रकृतिभावः ॥

गार्ष्टेयः । पुं । गृष्टिवत्से ॥ गृष्ट्या अपत्यम् । गृष्ट्यादिभ्यश्चेति ढञ् ॥

गार्हपत्यः । पुं । यज्ञाग्निविशेषे ॥ गृहपति र्यजमानः तेन संयुक्तः । गृहपतिना संयुक्ते ञ्यः । अथ संज्ञायामित्यनुवृत्ते राहवनीयादौ नाति प्रसङ्गः ॥

गार्हस्थः । पुं । गृहस्थे यागपुत्रादिकारणे द्वितीयाश्रमे ॥ स्वार्थिकोऽण् ॥

गार्हस्थ्यम् । न । गृहस्थत्वे ॥ गृहस्थस्य कर्म भावो वा । ष्यञ् ॥

गालनम् । न । चारणे । छुवावना पसावना इति गलावना इति च भाषा ॥

गालवः । पुं । मुनिविशेषे ॥ लोध्रे ॥ तेन्दुके ॥ गालवस्यापत्यम् । तस्य अकेष्यथा ॥

गालिः । पुं । शापे ॥ इति त्रिकाण्डशेषः । यथा । ददतु ददतु गालिं गालिमन्तो भवन्तो वयमिह तदभावाद् गालिदानेऽप्यशक्ताः । जगति विदितमेतद् दीयते विद्यमानं नहि शशकविषाणं दीयते य द्वदान्यैरित्युद्भटः ॥

गालितः । त्रि । कृतगालने । चुवायानिचोडा इति च भाषा ॥ यथा । गालितं दधि सुस्निग्ध मित्यादिः ॥ द्रवीकृते ॥ यथा । गालितस्य सुवर्णस्य षोडशांशेन सीसकम् इति । गला या इति भाषा ॥

गालिनी । स्त्री । मुद्राविशेषे ॥

गालोड्यम् । न । पद्मबीजे । कमलगट्टा इति भाषा ॥

गावल्गणिः । पुं । सञ्जये ॥ गवल्गणस्यापत्यम् । अत इञ् ॥

गावेधुक । त्रि । गवेधुकाया अवयवे । तद्विकारे च ॥ बिल्वादण् ॥

गाहनम् । न । प्रवेशने ॥ गाहना इति

ख्याते विलोडने ॥

गीः । स्त्री । भाषायाम् । वाचि । सरस्वत्याम् ॥ गृणात्येताम् । गृशब्दे । । सं० क्विप् । ऋतइद्धातोः ॥

गिरा । स्त्री । भणितौ । वचने ॥

गिरिः । पुं । गोत्रे । पर्वते ॥ मेरुमन्दरकैलासमलया गन्धमादनः । महेन्द्रः श्रीपर्वतश्च हेमकूट स्तथैव च ॥ अष्टावेते तु सम्पूज्यागिरयः पूर्वादिक् क्रमात् ॥ गिरियके ॥ नेत्ररुक्प्रभेदे ॥ पारदस्यदोषविशेषे ॥ संन्यासिनां नामविशेषे ॥ यथा । सदोद्वृत्ताहु येौ वीरो मुक्तकेशो दिगम्बरः । सर्वत्र समभावेन भावये चोमरोत्तमः ॥ दृष्टदेवीधिया नारीं स गिरिःपरिकीर्त्तितइति ॥ स्त्री । गीर्यते । गिलनादिति भाषा ॥ बालमूषिकायाम् ॥ त्रि । पूज्ये ॥ गिलनम् । गृ० । इक् कृष्यादिभ्यः ॥ बाहुलकात् किर्वा । ऋतइत् ॥ गिरतिवा । इगुपधज्ञाप्रीकिरः कः इति कित् ॥

गिरिकण्टकः । पुं । वज्रे ॥

गिरिकदम्बः । पुं । धाराकदम्बे । नीपे ॥

गिरिकदली । स्त्री । बहुबीजायाम् । वनरम्भायाम् ॥

गिरिकर्णिका । स्त्री । पृथिव्याम् ॥ श्वेतकिणिहीवृक्षे ॥ अपराजिता-

याम् ॥

गिरिकर्णी । स्त्री । अपराजितायाम् ॥ यवासे ॥ गिरिर्बालमूषिका कर्णो-स्याः तत्कर्णतुल्यपत्रत्वात् । ङीष् ॥

गिरिका । स्त्री । बालमूषिकायाम् ॥ गिरेः संज्ञायांकन् ॥

गिरिकाणः । त्रि । गिरिरोगेणैकचक्षुर्हीने ॥

गिरिगुडः । पुं । गेण्डुके ॥

गिरिजः । पुं । मधूकवृक्षविशेषे । गौरशाके ॥ न । अभ्रके ॥ शिलाजतुनि ॥ शैलजे ॥ लोहे ॥ गैरिके ॥ त्रि । गिरिसम्भूते ॥ गिरेर्जातम् । जनी० । पञ्चम्यामितिडः ॥ गिरौ जातं वा । सप्तम्यांजनेर्डः ॥

गिरिजा । स्त्री । गौर्याम् । पार्वत्याम् ॥ मातुलुङ्ग्याम् ॥ श्वेतगुञ्जायाम् ॥ क्षुद्रपाषाणभेदायाम् ॥ त्रायमाणालतायाम् ॥ कारीवृक्षे ॥ मल्लिकायाम् ॥ गिरिकदल्याम् ॥ गिरेर्जाता । जनी० । पञ्चम्यामजातावितिडः ॥

गिरिजामलम् । न । अभ्रके ॥ गिरौजातं गिरिजम् । अमति । अमगतौ । वृषादित्वात् कलः । न मलममलमितिवा । गिरिजस्यतदमलञ्च ॥ गिरिजायामलं वा ॥

गिरिज्वरः । पुं । वज्रे ॥

गिरित्रः । पुं । शिवे ॥

गिरिदुर्गम् । न । पर्वतपृष्ठे ऽतिदुरारोहे सङ्कटैकमार्गोपेते ऽत्यर्थं प्रस्रवणाद्युदकयुक्ते बहुसस्योत्पन्नवृक्षाचिते राज्ञां निवासस्थाने ॥ सर्वेषां तु प्रयत्नेन गिरिदुर्गं समाश्रयेत् । एषां हि बाहुगुण्येन गिरिदुर्गं विशिष्यते ॥ एषां धन्वदुर्गादीनाम् । गिरिदुर्गे शत्रुदुरारोहत्वं महतः प्रदेशादल्पप्रयत्नप्रेरितशिलादिना बहुविपक्षसैन्यव्यापादनमित्यादयो बहवो गुणा विद्यन्ते तस्मात् प्रयत्नेन तदाश्रयेत् ॥

गिरिधातुः । पुं । गैरिके ॥

गिरिनदी । स्त्री । शैलापगायाम् ॥ गिरेः प्रसृता नदी । गिरिनद्यादीनां वेतिपाक्षिकोणत्वाभावः । तेन पक्षे गिरिणदीत्यपि बोध्यम् ॥

गिरिनिम्बः । पुं । महारिष्टवृक्षे ॥

गिरिपीलुः । पुं । परूषकवृक्षे । फालसा इति भाषा ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥

गिरिपुष्पकम् । न । शैलेये ॥

गिरिप्रिया । स्त्री । चमर्याम् ॥

गिरिभिद् । पुं । पाषाणभेदवृक्षे ॥

गिरिभूः । स्त्री । पार्वत्याम् ॥ क्षुद्रपाषाणभेदे ॥

गिरिमल्लिका । स्त्री । कुटैया इति भाषाप्रसिद्धे कुटजवृक्षे ॥ गिरिमल्ली च । इत्यार्थेकम् ॥

गिरिमल्ली । स्त्री । गिरिमल्लिकायाम् ॥

गिरिमृद् । स्त्री । गैरिके ॥

गिरिमृद्भवम् । न । गैरिके ॥

गिरिमेदः । पुं । विट्खदिरे ॥ इरिमेद इत्यपि पाठः ॥

गिरियकः । पुं । कन्दुके । गेन्दुके ॥ इति हेमचन्द्रः ॥

गिरिवासी । पुं । हस्तिकन्दे ॥

गिरिशः । पुं । सदाशिवे । शङ्करे ॥ गिरि राश्रयत्वेना ऽस्त्यस्येति विग्रहे लोमादित्वात् शः ॥ गिरौ शेते गिरिं श्यति उपभोगेन तनूं करोति वा । गिरौ डश्छन्दसि । लोके तु छान्दसानां क्वचिद्भाषायामपि प्रयोग इत्याशु बोधिनि दिक्ष्याह स्वामी ॥

गिरिशालिनी । स्त्री । अपराजितायाम् ॥

गिरिशृङ्गः । पुं । गणेशे । विनायके ॥ न । अद्रिशिखरे ॥

गिरिसारः । पुं । लोहे ॥ रङ्गे ॥ मलयाचले ॥

गिरिसुनः । पुं । मैनाकपर्वते ॥

गिरिसुता । स्त्री । पार्वत्याम् ॥ यथा । अवतु वो गिरिसुता अशिभृतः प्रि

यतमा । निगतु वो हृदि सदा भगवतः पदयुगमिति ॥

गिरीशः । पुं । स्थाणौ । रुद्रे । शिवे ॥ अद्रिपतौ । हिमाचले ॥ वृहस्पतौ ॥ गिरेः कैलासस्य ईशः ॥

गिलः । पुं । जम्बीरे ॥ गिलति । गॄ । मू० कः । अचिविभाषेति लत्वम् ॥

गिलग्राहः । पुं । कुम्भीरे । नाका इति भाषा ॥

गिलनम् । न । गिरणे । भक्षणे ॥

गिलिः । स्त्री । गिलने ॥ गरणम् । गॄ । इक् कृष्यादिभ्यः । अचिविभाषेति लत्वम् ॥

गिलितः । त्रि । भक्षिते ॥ गिलिर्जाताऽस्य । तारकादित्वादितच् ॥

गिष्णः । पुं । सामवेदविदि ॥ गायके ॥

गीतम् । न । गाने ॥ तल्लक्षणं यथा । धातुमातुसमायुक्तं गीत मित्युच्यते वुधैः । तत्र नादात्मको धातु र्मातु रक्षरसञ्चय इति ॥ तद्द्विधं यथा । गीतञ्च द्विविधं प्रोक्तं यन्त्रगात्रविभागतः । यन्त्रं स्याद्वेणुवीणादि गात्रन्तु मुखजं मतम् ॥ अपिच । निवद्ध मनिवद्धञ्च गीतं द्विविध मुच्यते । अनिवद्धं भवेद्गीतं वर्णादिनियमं विना ॥ यत्तागमकधातुत्वे रचिवद्धं विना कृतम् । निवद्धं चभवे

द्गीतं तालमानरसान्वितम् ॥ छन्दोगमकधातुत्वे वर्णादिनियमैः कृतम् ॥ * ॥ ऋग्भिः पद्मभवाद्गीतं सामभ्यः समपद्यत । यजुर्भ्यो ऽभिनया जाता रसा श्चाऽथर्वणः स्मृताः ॥ ॥ अङ्गे रालम्बये द्गीतं हस्तेनार्थं प्रदर्शयेत् दृष्टिभ्यां भावयेद्भावं पादाभ्यां ताल निर्णयः ॥ गीतं पीनपयोधरा समदना नारी विचित्रा कथा रम्यं हर्म्यतलं सुधांशुकिरणप्रोद्दीपिता यामिनी । चित्तज्ञाः सुहृदः सुताः सुमनसो भक्ताः पुनः सेवकाः भुङ्क्ते गीतफलं कविस्त्व मतुलं संसारसारामताः ॥ सङ्गीतकेन रम्येण सुखं यस्य न चेतसि । मनुष्यवृषभो लोके विधिनैव सवञ्चितः ॥ संसारदुःखदग्धानामुत्तमाना मनुग्रहात् । प्रभुणा शङ्करेणात्र गीतं वाद्यं प्रकाशितम् ॥ गीतज्ञो यदि गीतेन नाप्नोति परमं पदम् । रुद्रस्यानुचरो भूत्वा तेनैव सह मोदते ॥ गीतेन हरिणा रङ्गं प्राप्नुवन्त्यपि पक्षिणः । वना दायान्ति फणिनः शिशवो न रुदन्ति च ॥ कृतिचमत्कृतये किमतः परं फणिवरो ऽश्वतरो वत पञ्चमः । अपिसतां यदवाप मदालसा मधुरगीतवशीकृतशङ्करः ॥

परमानन्दविवर्द्धन मभिमतफलं वशीकरणम् । सकलजनचित्तहरणं विमुक्तिबीजं परंगीतमिति प्रशंसा ॥ त्रि । शब्दिते ॥ गै० । क्तः ॥

गीतमोदी । पुं । किन्नरे ॥ त्रि । गानानुरागिणि ॥

गीता । स्त्री । कृष्णार्जुनसंवादात्मकेशास्त्रविशेषे ॥ यथा । भारते सर्ववेदाऽर्थो भारतार्थश्च कृत्स्नशः । गीतायामस्ति तेनेयं सर्वशास्त्रमयी मता ॥ इयमष्टादशाध्यायी क्रमात् षट्कत्रयेण हि । कर्मोपास्तिज्ञानकाण्डत्रितयात्मा निगद्यते इति नीलकण्ठचतुर्धरः ॥ गीतासुगीताकर्त्तव्या किमन्यैः शास्त्रविस्तरैरित्यादिश्रीधरस्वामी ॥ एतदन्याः । आश्वमेधिकपर्वोक्ते ब्राह्मणगीतानुगीते । देवीभागवतोक्ता भगवतीगीता । अध्यात्मरामायणोक्तारामगीता । श्रीविष्णुभागवतोक्ता गोपीगीता । शिवगीताद्याश्चबह्व्योऽध्यात्मविद्यानिरूपणपराःसन्ति ॥

गीतासारः । पुं श्रीकृष्णार्जुनसंवादात्मके मुक्त्यर्थेऽष्टाङ्गादियोगग्रन्थे गरुडपुराणोक्ते ॥

गीतिः । स्त्री । गाने ॥ आर्याछन्दोविशेषे ॥ यथा । आर्याप्रथमार्द्धसमंद्वितीयमपि चार्द्धमीर्यते यस्याम् । सा गीतिः फणिपतिना निर्मलमतिना निवेदिता नूनमिति ॥

गीतिका । स्त्री । कृतिसंज्ञकविंशत्यक्षरावृत्तिविशेषे ॥ यथा । सजजा भरौ सलगा यदा कथिता तदा खलु गीतिका ॥ वरपाणिशोभिसुवर्णकङ्कणरत्नरज्जुविभूषिता सुपयोधरा पदसङ्गिनूपुरहूपकुण्डलमण्डिता । फणिराजपिङ्गलवर्णिता कविसार्थमानसहारिका वरकामिनीव मनोहिता नहि कस्य सा किल गीतिकेति ॥

गीरथः । न । जीवे । बृहस्पतौ ॥

गीर्णः । त्रि । वर्णिते । स्तुते ॥ गिलिते ॥ गीर्यतेस्म । गृ निगरणे शब्दे च । क्तः ॥

गीर्णिः । स्त्री । गिरौ । गिलने ॥ गिलनम् । गॄ० । क्तिन् । ऋल्वादिभ्यः क्तिन्निष्ठावत् । तेनलत्वम् ॥

गीर्देवी । स्त्री । सरस्वत्याम् ॥

गीर्लता । स्त्री । महाज्योतिष्मत्याम् ॥

गीर्वाणः । पुं । देवे । सुरे ॥ गीरेव निग्रहाऽनुग्रहसमर्थो वाणोऽस्त्रं यस्य सः ॥ दन्तोष्ठ्यपाठे गिरं वनुते याचते स्तुतिप्रियत्वात् । वनुयाचने । कर्मण्यण् । पूर्वपदादिति णत्वम् ॥

गीर्वाणकुसुमम् । न । लवङ्गे ॥

गीष्पतिः । पुं । धिषणे । गुरौ । बृह

स्पतौ ॥ गिराम्पतिः । अहरादीनामितिरेफाभावपक्षे इदुदुपधस्येति षः । अहरादीनामिति रेफपक्षे गीर्पतिः । रेफाभावपक्षे गीᳵपतिः गीःपतिः ॥ पण्डिते ॥

गीष्पतीष्टिः । स्त्री । बृहस्पतिसवनामयागे ॥

गुग्गुलः । पुं । स्वनामप्रसिद्धे वृक्षविशेषस्य निर्यासे । गुग्गुलौ ॥ रक्तशिग्रौ ॥

गुग्गुलुः । पुं । कुम्भे । उलूखलके । पुरे ॥ अस्य गुणादयः । महिषाक्षो महानीलः कुमुदः पद्म इत्यपि । हिरण्यः पञ्चमो ज्ञेयो गुग्गुलोः पञ्च जातयः ॥ भृङ्गाञ्जनसवर्णस्तु महिषाक्ष इति स्मृतः । महानीलस्तु विज्ञेयः स्वनामसमलक्षणः ॥ कुमुदः कुमुदाभः स्यात् पद्मो माणिक्यसन्निभः । हिरण्याक्षस्तु हेमाभः पञ्चानां लिङ्गमीरितम् ॥ महिषाक्षमहानीलौ गजेन्द्राणां हितावुभौ । हयानां कुमुदः पद्मः स्वस्थ्यारोग्यकरौ परौ ॥ विशेषेण मनुष्याणां कनकः परिकीर्त्तितः । कदाचिन्महिषाक्षस्तु मतः कैश्चिन्नृणामपि ॥ गुग्गुलुर्विशदस्तिक्तो वीर्य्योष्णः पित्तलः सरः । कषायः कटुकः पाके कटू

रूक्षो लघुः परः ॥ भग्नसन्धानकृद्वृष्यः सूक्ष्मः स्वर्य्यो रसायनः । दीपनः पिच्छिलो बल्यः कफवातव्रणापचीः । मेदोमेहाश्मवातांश्च क्लेदकुष्ठाममारुतान् ॥ पिडकाग्रन्थिशोफार्शोगण्डमालाकृमीन् जयेत् ॥ माधुर्य्याच्छमयेद्वातं कषायत्वाच्च पित्तहा । तिक्तत्वात् कफजित्तेन गुग्गुलुः सर्वदोषहा ॥ स नवो बृंहणो वृष्यः पुराणस्त्वतिलेखनः । स्निग्धः काञ्चनसङ्काशः पक्वजम्बूफलोपमः ॥ नूतनो गुग्गुलुः प्रोक्तः सुगन्धिर्यस्तु पिच्छिलः । शुष्को दुर्गन्धकश्चैव त्यक्तप्रकृतवर्णकः ॥ पुराणः स तु विज्ञेयो गुग्गुलुर्वीर्यवर्जितः ॥ अम्लं तीक्ष्णमजीर्णञ्च व्यवायं श्रममातपम् । मद्यं रोषं त्यजेत् सम्यग् गुणार्थी पुरसेवकः ॥ अस्य स्थानविशेषे जन्मादिकथनं यथा । जायन्ते पुरपादपा मरुभुवि ग्रीष्मेऽर्कसन्तापिताः शीतार्त्ताः शिशिरेऽपि गुग्गुलुरसं मुञ्चन्ति ते पञ्चधा । हेमाभं महिषाक्षतुल्यमपरं सत्पद्मरागोपमं भृङ्गाभं कुमुदद्युतिञ्च विधिना ग्राह्या परीक्षा ततः ॥ वह्नौ ज्वलन्ति तपने विलयं प्रयान्ति क्षिप्यन्ति कोष्णसलिले पयसः समानाः

। ग्राह्याः शुभाः परिहरे च्चिरकाल जातान् अङ्गारवर्णसमपूयविगन्धवर्णानितिप्रयोगामृतम् ॥ पक्वस्यास्य पूर्णवीर्य्यत्वं मासत्रयपर्य्यन्तं तिष्ठतीति वैद्यकपरिभाषा ॥ गोजति । गुज अस्तेये । क्विप् । गुजो व्याधेः गुडति । गुड रक्षणे । बाहुलकात् कः । डलयोरैक्यम् ॥

गुच्छः । पुं । स्तवके । कलिकादिकदम्बे । बहुभिः पुष्पैः फलैर्वा सम्बाधः पल्लवग्रन्थिर्गुच्छः । गुच्छा इति भाषा ॥ स्तम्बे । मूलत एव यत्र लतासमूहो भवति नच प्रकाण्डानि ते गुच्छा मल्लिकादयः । झुण्ड इति भाषा ॥ हारविशेषे । द्वात्रिंशद्यष्टिकेहारे ॥ कलापे । मोरपङ्ख इति भाषा ॥ गुध्यते । गुधपरिवेष्टने । सस्यादिभ्यश्छणिति श्रीभोजः ॥ गूयते । गुङ् शब्दे । बाहुलकात् छग्वा ॥ यद्वा । गवनम् । गुङ्० । सं० क्विप् । तुक् । गुतं छ्यति । छो छेदने । आतोनुपेतिकः ॥

गुच्छकः । पुं । स्तवके । पुष्पसङ्घाते ॥ स्तम्बे ॥ द्वात्रिंशद्यष्टिकेहारे ॥ कलापे ॥ रीठाकरञ्जे ॥ न । ग्रन्थिपर्णे ॥ गुच्छात्स्वार्थे कन् ॥

गुच्छकणिशः । पुं । रागीधान्ये । तृणधान्यविशेषोयम् ॥

गुच्छकरञ्जः । पुं । सानन्दे । स्निग्धदले ॥

गुच्छदन्तिका । स्त्री । कदल्याम् ॥

गुच्छपत्रः । पुं । तालवृक्षे ॥

गुच्छपुष्पः । पुं । सप्तच्छदवृक्षे ॥

गुच्छपुष्पकः । पुं । गुच्छकरञ्जे ॥ रीठाकरञ्जे ॥

गुच्छपुष्पी । स्त्री । धातक्याम् ॥ शिमडीवृक्षे ॥

गुच्छफलः । पुं । रीठाकरञ्जे ॥ राजादन्याम् ॥ कतके ॥

गुच्छफला । स्त्री । अग्निदमन्याम् ॥ काकमाच्याम् ॥ निष्पाव्याम् ॥ द्राक्षायाम् ॥ कदल्याम् ॥

गुच्छवध्रा । स्त्री । गुण्डालावृक्षे ॥

गुच्छमूलिका । स्त्री । गुण्डासिनीतृणे ॥

गुच्छार्द्धः । पुं । चतुर्विंशतियष्टिके हारे ॥ न । अर्द्धगुच्छे ॥ गुच्छस्य अर्द्धः । ग्रामार्द्धवत् समासः ॥

गुच्छालः । पुं । भूतृणे । गन्धखेड ॥

गुच्छाह्वकन्दः । पुं । गुलञ्चकन्दे । नघाटिकायाम् । कुसी इति गौड भाषा ॥

गुच्छी । स्त्री । गुच्छकरञ्जे ॥

गुञ्जरी । स्त्री । रागिणीविशेषे ॥ अ

स्याद्रूपं यथा । श्यामा सुकेशी मलयद्रुमाणां मृदूल्लसत्पल्लवतल्पयाता । श्रुतेः स्वराणां दधती विभागं तन्त्रीमुखाद् दक्षिणगुर्जरीयम् ॥ अस्याः कालनियमो यथा । नाटो गौडो वराडीच गुर्जरी देशि रेव च । पूर्वाह्णे गान मेतेषां निषिद्धमिति तद्विदः ॥ मतभेदेन पूर्वाह्णे पिगीयते ॥

गुञ्जः । पुं । गुच्छे । पुष्पस्तवके ॥

गुञ्जकृत् । पुं । भ्रमरे ॥ गुञ्जं ध्वनिविशेषं करोति । डुकृञ् । क्विप्सुकौ ॥

गुञ्जनम् । न । भ्रमरादीनां गुणगुणध्वनौ । गुञ्जिते ॥

गुञ्जा । स्त्री । लताविशेषे । काकचिञ्च्याम् । रक्तिकायाम् । घुंघची चिरमुठी रत्ती इत्यादिभाषाप्रसिद्धायाम् भिल्लभूषणायाम् ॥ श्वेत रक्त प्रभेदेन ज्ञेयं गुञ्जाद्वयं बुधैः । गुञ्जाद्वयन्तु केश्यं स्या द्वातपित्तज्वरापहम् । मुखशोषभ्रमश्वासतृष्णामदविनाशनम् ॥ नेत्रामयहरं वृष्यं बल्यं कण्डूव्रणं हरेत् । कृमीन्द्रलुप्तकुष्ठानि रक्ताचद्धवलापिच ॥ मानविशेषे ॥ तुल्या यवाभ्यां कथितात्र गुञ्जेति लीलावती ॥ त्रियवपरिमाणे । इति वैद्याः ॥ चतुर्व्रीह्यपरिमाणे ॥ गोधूमद्वयमाने ॥ पटहे ॥ मधुरध्वनौ ॥ मदिरागृहे ॥ चर्चायाम् ॥ गुञ्जति । गुजिअव्यक्तेशब्दे । पचाद्यच् ॥

गुञ्जिका । स्त्री । गुञ्जार्थे ॥ स्वार्थे कः ॥

गुञ्जितम् । न । गुञ्जने ॥ नगुञ्जितं तत्जहार यन्मनः इतिभट्टिः ॥

गुटिः । स्त्री । ⎫ गोले । जपसङ्ख्यानसाधने । वटिकायाम् । गोली वडी इतिचभाषा ॥
गुटिका । स्त्री । ⎬
गुटी । स्त्री । ⎭

गुडः । पुं । गोलके ॥ हस्तिसन्नाहे ॥ ग्रासे ॥ कार्पास्याम् ॥ इक्षोर्विकारे । इक्षुसारे । शिशुप्रिये ॥ इक्षो रसो यः सम्पक्वो जायते लोष्टवद्दृढः । स गुडो गौडदेशेतु मत्स्यण्डीव गुडो मतः ॥ गुडो वृष्यो गुरुः स्निग्धो वातघ्नो मूत्रशोधनः । नाऽतिपित्तहरो मेदः कफकृमिबलप्रदः ॥ गुडो जीर्णो लघुः पथ्यो ऽनभिष्यन्द्यग्निपुष्टिकृत् । पित्तघ्नो मधुरो वृष्यो वातघ्नो ऽसृक् प्रसादनः ॥ गुडो नवः कफश्वासकासकृमिकरोऽग्निकृत् ॥ श्लेष्माण माशु विनिहन्ति सदार्द्रकेण पित्तं निहन्तिच सएव हरीतकीभिः । शुण्ठ्या समं हरति वात मशेष मित्थं दोषत्रयक्षयकरा

य नमो गुडाय ॥ गुडति । गुडवेष्टने । इगुपधेति कः ॥ यद्वा । गवते । गुङ् अव्यक्ते शब्दे । खादिभ्यः किदिति डः ॥ सिता चतुर्गुणा देया वटीषु द्विगुणो गुडः ॥

गुडकः । पुं । गुडद्वारा पक्वौषधविशेषे ॥ अस्य पूर्णं तेजः षण्मासपर्यन्तं तिष्ठतीति परिभाषा ॥

गुडकरी । स्त्री । रागिणीविशेषे ॥

गुडतृणम् । न । इक्षौ ॥ गुडस्य तृणम् ॥

गुडत्वक् । न । त्वचे । चोचे । । दारचीनी इतिभाषाप्रसिद्धे गन्धद्रव्ये ॥

गुडत्वचम् । न । त्वक्पत्रे । गुडत्वचि ॥

गुडदारु । न । इक्षौ । रसाले ॥

गुडधानाः । स्त्री । गुडमिश्रितधानासु । गुडधानी इतिभाषा ॥ गुडेन धानाः गुडधानाः । भक्ष्येणमिश्रीकरणमिति समासः । मिश्रणक्रियाद्वारा सामर्थ्यम् । तांविना मिश्रीकरणस्यायोगात् । बहुवचनान्तोयं धानाभृष्टयवेस्त्रियः इतिबहुवचनमिहैशात् ॥

गुडधेनुः । स्त्री । दानार्थं गुडादिनिर्मितायां धेनौ ॥

गुडपुष्पः । पुं । मधूकवृक्षे । महुवा इतिभाषा ॥ गुडइवपुष्पमस्य ॥

गुडफलः । पुं । पीलुवृक्षे ॥

गुडभा । स्त्री । यावनालशर्करायाम् ॥

गुडमूलः । पुं । अल्पमारिषशाके ॥

गुडलम् । न । गौड़ीमदिरायाम् ॥ त्रि । गुडयुक्त । गुडला गुडली इति चभाषा ॥

गुडबीजः । पुं । मसूरे ॥

गुडशर्करा । स्त्री । पिप्पटायाम् ॥ इति शिकाखण्डशेषः ॥

गुडशिग्रुः । पुं । रक्तशोभाञ्जने ॥

गुडा । स्त्री । स्नुह्याम् ॥ गुडिकायाम् ॥ उग्रीयाम् । लघुकाष्ठे ॥ गुडात् टाप् ॥

गुडाका । स्त्री । निद्रायाम् इतिश्रीधरस्वामिनः ॥

गुडाकेशः । पुं । सदाशिवे ॥ गुडा स्नुहीतद्वत् केशा अस्य जटाधारित्वात् ॥ अर्जुने ॥ गुडाकायाईशः ॥ त्रि । जितनिद्रे ॥ सर्वत्र सावधाने ॥

गुडालकः । पुं । न । केशचक्रे ॥ मुखं मुकुन्दस्य गुडालकावृत्त ॥

गुडाशयः । पुं । आखोटे ॥ त्रि । गुडेच्छौ ॥

गुडिका । स्त्री । दृढवटिकायाम् ॥ वटिका गुडिका चेति संज्ञाऽआकारभेदतः । इतिवैद्यकपरिभाषा ॥

गुडूची । स्त्री । गुडूच्याम् । अमृतायाम् ॥

गुडूची । स्त्री । गिलोय इतिभाषाप्रसिद्धायां लतायाम् । वत्सादन्याम् । छिन्नरुहायाम् । अमृतायाम् ॥ अस्या उत्पत्त्यादिकं यथा । अथ लङ्केश्वरो मानी रावणो राक्षसाधिपः । रामपत्नीं वनाच्छीतां जहार मदनातुरः ॥ ततस्तं बलवान् रामो रिपुं जायापहारिणम् । हतो वानरसैन्येन जघान रणमूर्द्धनि ॥ हते तस्मिन्सुरारातौ रावणे बलगर्विते । देवराजः सहस्राक्षः परितुष्टोऽतिराघवे ॥ तत्र ये वानराः केचिद्राक्षसैर्निहता रणे । तानिन्द्रो जीवयामास संसिच्याऽमृतवृष्टिभिः ॥ ततो येषु प्रदेशेषु कपिगात्रात् परिच्युताः । पीयूषबिन्दवः पेतुस्तेभ्यो जाता गुडूचिका ॥ गुडूची कटुका तिक्ता स्वादुपाका रसायनी । सङ्ग्राहिणी कषायोष्णा लघ्वी बल्याग्निदीपनी ॥ दोषत्रयामतृड्दाहमेहकासांश्च पाण्डुताम् । कामलाकुष्ठवातास्रज्वरक्रिमिवमीर्हरेत् ॥ गुडति । गुडरक्षणे । बाहुलकादूचट् । ङीप् ॥

गुडूचीकल्कः । पुं । कल्कविशेषे ॥ स यथा । अमृतायाः शतं चूर्णं वाससा परिशोधितम् । पृथक् षोडशभागाः स्युर्गुडमाक्षिकसर्पिषाम् ॥ यथाग्नि भक्षयेदेतन्नरो हितमिताशनः । नास्य कश्चिद्भवेद्व्याधिर्न जरापलितं न च ॥ न ज्वरा विषमा नैव मेहना निलरक्तकम् । न च नेत्रगता रोगाः परमेतद्रसायनम् ॥ मेधाकरं त्रिदोषघ्नं प्रयोगादस्य बुद्धिमान् । जीवेद्वर्षशतं साग्रं यथैवादितिजस्तथेति ॥

गुडूचीपत्रम् । न । अमृतापर्णे ॥ गडूचीपत्रमाग्नेयं सर्वज्वरहरं लघु । कषायं कटु तिक्तञ्च स्वादुपाकं रसायनम् ॥ बल्यमुष्णञ्च सङ्ग्राहि हन्याद्दोषत्रयं तृषाम् । दाहप्रमेहवातास्रकामलाकुष्ठपाण्डुताः ॥

गुडेरः । पुं । गुडके ॥ ग्रासे ॥ गुडति गुड० । पतिकठिकुठिगडिगुडिदंशिभ्य एरक् ॥

गुडेरकः । पुं । ग्रासे ॥

गुडोद्भवा । स्त्री । शर्करायाम् ॥

गुणः । पुं ॥ मौर्व्याम् । ज्यायाम् । धनुराकर्षणरज्जौ । चिल्ला इति भाषा ॥ अप्रधाने । शौर्यादौ रसगन्धादौ च ॥ तल्लक्षणं यथा । सत्त्वे निविशतेऽपैति पृथक्जातिषु दृश्यते । आधेयश्च क्रियाजश्च सोऽसत्त्वप्रकृति र्गुणः ॥ सत्त्वं द्रव्यम् । सत्त्वएव

निविशतेइतिसावधारणंव्याख्येयम्। एतेनसत्ताव्यावर्त्यते। साहिनकेवलं द्रव्येवर्त्तते किन्तुद्रव्यगुणकर्मसु। ननुद्रव्यएवद्रव्यत्वंवर्त्ततेइतितत्राति व्याप्तिरतआह । अपैतीति। अपगच्छतीत्यर्थः। अर्थात्सत्त्वादेव। यथापीततायां जातायां फलादेर्नील तापैति नैवंद्रव्यत्वं द्रव्यादपैति। एवमपि गोत्वंगोषुवर्त्तते अश्वादेरपैति तत्रातिव्याप्तिरतआह। पृथग्जातिषुदृश्यतइति । गोत्वं हिद्रव्यत्वावान्तरनामाजातिषु नदृश्यते गुणस्तु दृश्यते। यथा अभ्रेदृष्टा नीलताहृणादिष्वपिदृश्यते। एतेन पूर्वार्द्धेन सकलजातेर्व्यवच्छेदः । एवंतर्हिकर्म द्रव्येवर्त्तते ततोऽपैति पृथग्जातिषु दृश्यतेचेतितत्रातिव्याप्तिरतआह । आधेयश्चाक्रियाजश्चेति । उत्पाद्यानुत्पाद्यइत्यर्थः । उत्पाद्योयथा । घटादेःपाकजोरूपादिः। अक्रियाजः अनुत्पाद्यः। सयथा। आकाशादेर्महत्त्वादिः । क्रियातु सर्वाप्युत्पाद्यैव न नित्येति तस्या द्वैविध्याभावान्नगुणत्वाभावः। एवमपि द्रव्यस्यगुणत्वंप्राप्नोति अवयविद्रव्यंहि अवयवद्रव्येषुनिविशते। असमवायिकारणसंयोगनिवृत्तौ विनाशात्ततोपैति भिन्नजातौ

येषु च हस्तपादादिषुदृश्यते। द्विविधंचभवति नित्यानित्यभेदेन। निरवयवस्यात्मपरमाण्वादेर्नित्यत्वादव यविद्रव्यस्यतु घटादेर् नित्यत्वादत आह। असत्त्वप्रकृतिरिति। अद्रव्य स्वभावइत्यर्थः॥ ॥उपैत्यन्यज्जहात्यन्यद्दृष्टो द्रव्यान्तरेष्वपि। वाचकः सर्वलिङ्गानां द्रव्यादन्यो गुणः स्मृतः ॥ इति पारिभाषिकोगुणोऽप्रधान एवान्तर्भवति ॥ तेजोबलवीर्यैश्वर्यवैराग्ययशःक्षयश्चपराश्रितत्वादेव गुणाः ॥ शुक्लादौ ॥ सचशुक्लादिशब्दानां पटादौ प्रवृत्तिनिमित्तंभवति ॥ विशेषाधानहेतौ सिद्धेवस्तुधर्मे। शुक्लादयोहि गवादिकं स्वजातीयेभ्यःकृष्णगवादिभ्यो व्यावर्त्तयन्ति ॥ अपिच। द्रव्यत्वव्यापकतावच्छेदकसत्तान्यजातिमत्त्वंतदर्थः॥ यथा । रूपरसगन्धस्पर्शसङ्ख्यापरिमाणपृथक्त्वसंयोगविभागपरत्वापरत्वगुरुत्वद्रवत्वस्नेहशब्दबुद्धिसुखदुःखेच्छा-द्वेषप्रयत्नधर्माधर्मसंस्काराश्चतुर्विंशतिगुणाइति॥ कर्मव्यतिरिक्तत्वेसति जातिमात्राश्रये ॥ विवेकवैराग्योपरतितितिक्षासमाधनेषु ॥ आकाशादौ । सांसिद्धिकवैनयिकप्राकृतिकभेदभिन्ने ॥ द्रव्याश्रिते फलादेर

सगन्धादौ ॥ सूदे ॥ इन्द्रिये ॥ त्यागे ॥ शौर्यादौ ॥ सत्त्वरजस्तमस्सु ॥ गुणानाम् परमं रूपं न दृष्टिपथमृच्छति । यत्तु दृष्टिपथं प्राप्तं तन्मायेव सुतुच्छकमिति भगवान् वार्षगण्यः । गुणानां सत्त्वादीनाम् परमं रूपम् अधिष्ठानमात्मेत्यर्थः ॥ राज्ञः सन्धिविग्रहादौ ॥ यथा । सन्धिविग्रहयानानि संस्थाप्यासनमेव च । द्वैधीभावश्च विज्ञेयाः षड्गुणा नीतिवेदिनामिति ॥ ईश्वरकार्यतादिचतुर्दशसु ॥ ते च । ईश्वरकार्यता दाक्ष्यं सर्वज्ञोऽसहिष्णुता । सर्वविद्यारता दाक्ष्य मूर्जः संस्तमनन्तता ॥ अविसंवादिता शौर्य्यं शक्तिरस्त्वं कृतज्ञता । शरणागतवात्सल्यं सर्वाधिक्यमचापलम् ॥ एते चतुर्दश गुणाः प्रोक्ताः शास्त्रेषु सूरिभिः ॥ गौतमोक्तगुणा यथा । दयासर्वभूतेषु क्षान्तिः अनसूया शौचम् अनायासः मङ्गलम् अकार्पण्यम् अस्पृहेति ॥ काव्यगुणश्च । यथा । ये रसस्याङ्गिनो धर्माः शौर्यादय इवात्मनः । उत्कर्षहेतवस्तेस्यु रचलस्थितयो गुणा इति ॥ तस्य भेदा यथा । श्लेषः प्रसादः समता माधुर्यं सुकुमारता । अर्थव्यक्ति रुदारत्व मोजः कान्तिसमाधयः ॥ इति वैदर्भमार्गस्य प्राणा दशगुणाः स्मृताः । माधुर्यौजःप्रसादाख्या स्त्रयस्ते न पुनर्दश ॥ तस्य दशसङ्ख्याभावे हेतुर्यथा । केचिदन्तर्भवन्त्येषु दोषत्यागात् परे श्रिताः । अन्ये भजन्ति दोषत्वं कुत्रचिन्न ततो दश ॥ आवृत्तौ ॥ रज्जौ ॥ तन्तौ ॥ भीमसेने ॥ उत्कर्षे । दोषाभ्यस्मिन् विशेषके ॥ समाभागे ॥ यथा । सङ्ख्याया गुणस्य निमाने मयडिप्यच ॥ संज्ञा जाति क्रिया शब्दान् हित्वाऽन्ये गुणवाचिनः । चतुष्टयी शब्दानां प्रवृत्तिरित्याकरग्रन्थनिष्कर्षोद्देशनिर्णयः ॥ गुण्यते । गुण आमन्त्रणे । घञ् ॥ गुणाः कुर्वन्ति दूतत्वं दूरेऽपि वसतां सताम् । केतकीगन्धमाघ्राय स्वयं गच्छन्ति षट्पदाः ॥

गुणकः । पुं । पूरकाङ्के ॥ यथा । गुण्यान्त्यमङ्कं गुणकेन हन्यादिति ॥

गुणकारः । पुं । भीमसेने ॥ त्रि । गुणकारके ॥

गुणगृह्यः । त्रि । गुणपक्षपातिनि ॥ गुणानां गृह्यः । पदास्वैरिबाह्यापक्ष्येषु चेति गृहेः क्यप् ॥

गुणज्ञः । त्रि । गुणवेत्तरि ॥ यथा । गुणिनि गुणज्ञो रमते नाऽगुणशीलस्य गुणिनि परितोषः । अलि रेति

वनानू कमले नहि भेक स्वेकवासेपि ॥

गुणत्रयविनिर्म्मितः । पुं । मायाकल्पिते संसारवृक्षे ॥

गुणधर्म्मः । पुं । गुणाश्रितधर्मे ॥ यथा । यो गुणेन प्रवर्त्तेत गुणधर्मः सउच्यते । यथा मूर्द्धाभिषिक्तस्य प्रजानां परिपालनमिति ॥

गुणनिका । स्त्री । नृत्ये ॥ शून्याङ्के ॥ पाठनिश्चये ॥ मालायाम् ॥ आम्रेडिते ॥ गुणआम्रेडने । चु० । गणास्यन्थ्योरुज्जितियुच् । कात्पूर्वस्येकारः ॥ शास्त्रादीनांशीलने ॥

गुणनी । स्त्री । पाठनिश्चये । शीलने ॥

गुणनीयः । पुं । शास्त्राभ्यासे ॥ इति हारावली ॥

गुणप्रवाहः । पुं । चेतनाचेतनात्मके प्रपञ्चे ॥

गुणप्रवृद्धः । पुं । संसारवृक्षे ॥ तच्छायाम् ॥ गुणैः सत्त्वरजस्तमोभिर्देहेन्द्रियविषयाकारपरिणतैर्जलसेचनीयैरिव स्थूलीभूतत्वात् ॥ गुणैःप्रवृद्धः ॥

गुणभोक्तृ । न । सर्वेब्रह्मणि ॥ सत्त्वरजस्तमसां शब्दादिद्वारा सुखदुःखमोहाकारेण परिणतानामुपलब्धृत्वात् ॥

गुणभ्रंशः । पुं । गुणनाशे । पर्य्यनिकायाम् ॥

गुणत्रयनिका । स्त्री । वस्त्रनिर्मितगृहे । कोणिकायाम् ॥ इति हेमचन्द्रः ॥

गुणलयनी । स्त्री । गुणलयनिकायाम् । पटकुट्याम् ॥ इति हलायुधः ॥

गुणवान् । त्रि । गुणविशिष्टे । मद्धीना एते गुणा इत्यभिमानवति ॥ गुणवन्तं नियुञ्जीत गुणहीनन्तु वर्जयेत् । पण्डितस्य गुणाः सर्वे मूर्खे दोषाहि केवलमितिगारुडेनीतिसारः ॥ गुणोस्यास्य । मतुप् ॥ सम्बन्धिनि ॥

गुणवादः । पुं । प्रमाणान्तरविरोधेसत्यर्थवादे ॥ यथा । आदित्योयूपः इत्यादिषु यूपे आदित्याभेदस्य प्रत्यक्षबाधितत्वात् आदित्यवदुज्ज्वलरूपोगुणो ऽनेनलक्षणया प्रतिपाद्यते । इति ॥

गुणवित् । त्रि । साङ्ख्यज्ञे ॥ सत्त्वरजस्तमांसि त्रयोगुणाः साम्येनावस्थिताः जगतो महदादिलक्षणस्य कारणमिति कल्पयति ॥ गुणज्ञे ॥

गुणवृक्षः । पुं । कूपके । नौकामध्यस्थे रज्जुबन्धनस्तम्भे । गुणधरा मस्तूला इति भाषा ॥ गुणानां रज्जूनां वृक्षः ॥

गुणवृक्षकः । पुं । कूपके ॥ स...

कम् ॥

गुणसङ्गः । पुं । शब्दादिषु सुखदुःखयोरात्मकेष्वभिलाषे ॥ गुणेषु सङ्गः ॥

गुणसङ्ख्यानम् । न । साङ्ख्ये कापिलशास्त्रे ॥ गुणाः सत्त्वरजस्तमांसि सम्यक् कार्यभेदेन ख्यायन्ते प्रतिपाद्यन्ते ऽस्मिन्निति व्युत्पत्तेः ॥

गुणसम्मूढः । त्रि । गुणैः कार्यतयाधर्म्मैर्देहादिभिर्विकारैः सम्यङ्मूढे । स्वरूपास्फुरणेन तानेवात्मत्वेन मन्यमाने ॥

गुणसागरः । पुं । ब्रह्मणि । विधातरि ॥ बुद्धविशेषे ॥ त्रि । सकलगुणाधारे ॥ गुणानां सागरः ॥

गुणा । स्त्री । दूर्वायाम् ॥ मांसरोहिण्याम् ॥

गुणाकरः । पुं । बुद्धे ॥ त्रि । गुणान्विते ॥ गुणानामाकरः ॥

गुणातीतः । त्रि । परमेश्वरे ॥ गुणाः शीतोष्णसुखदुःखादयः सत्त्वादयो वा तान् अतीतो ऽतिक्रान्तः ॥ स्थितप्रज्ञे ॥

गुणान्वितः । त्रि । विवेकवैराग्योपरतितितिक्षासमाधानयुक्ते ॥ सुखदुःखमोहात्मकगुणैर्युक्ते ॥ गुणयुक्ते ॥

गुणितः । त्रि । आहते । पूरिते ॥ यथा । पञ्चधा गुणिता पञ्चसङ्ख्या पञ्चविंशतिर्भवतीत्यादिः ॥ पिण्डिते ॥ आवर्त्तिते । अभ्यस्ते ॥ गुण्यते स्म । गुण आमन्त्रणे । क्तः ॥

गुणी । पुं । धनुषि । शरावापे । चापे ॥ त्रि । गुणविशिष्टे ॥ गुणोऽस्त्यस्य । इनिः ॥

गुणीभूतः । त्रि । अप्रधानीभूते ॥

गुणीभूतव्यङ्ग्यः । पुं । काव्यविशेषे ॥ यथा । अतादृशि गुणीभूतव्यङ्ग्यं व्यङ्ग्ये तु मध्यमम् ॥

गुणेशः । त्रि । सत्त्वादिगुणानां नियामके । ईश्वरे ॥

गुणेश्वरः । पुं । चित्रकूटाचले ॥ त्रि । गुणाढ्ये ॥ गुणानाम् ईश्वरः ॥

गुणोत्कर्षः । पुं । अतिशये । गुणप्राधान्ये । परभागे ॥

गुणोत्कीर्त्तनम् । न । गुणकथने ॥ चिरन्तकालिकमित्रादिविषयकप्रशंसाप्रतिपादने ॥

गुण्ठितः । त्रि । वेष्टिते ॥ गुण्डिते । रूषिते ॥ गुण्ठ्यते स्म । गुठि वेष्टने । क्तः ॥

गुत्सः । पुं । असिपत्रे । नीलपत्रे । तृणविशेषे ॥ यस्यकस्यः कशेरुः ॥

गुण्डकः । पुं । मलिने ॥ धूलौ ॥ कले । कल्लौ ॥ स्नेहपात्रे ॥

गुण्डकन्दः । पुं । कशेरुणि ॥

गुण्डारोचनिका । स्त्री । काम्पिल्ले । कंबीला इति भाषा ॥

गुण्डाला । स्त्री । क्षुद्रक्षुपविशेषे । जलोद्भूतायाम् । गुच्छवभायाम् ॥

गुण्डासिनी । स्त्री । तृणविशेषे । गुच्छमूलिकायाम् । चिपिटायाम् ॥

गुण्डिकः । पुं । स्त्री । गुण्डके । तण्डुलादिचूर्णे ॥ गुण्डिकैः सितपीतैश्च मण्डयन्तो गृहाङ्गनम् ॥

गुण्डिचा । स्त्री । श्रीपुरुषोत्तमदेवस्य रथारोहणानन्तरं वासार्थं मण्डपविशेषे । गुण्डीचावाडी इतिभाषा ॥ सप्ताहं ये प्रपश्यन्ति गुण्डिचामण्डपस्थितम् । सास्वरामं सुभद्राञ्च मम सायुज्य मायुयुरित्युत्कलखण्डम् ॥

गुण्डितः । त्रि । रजसा कीर्णे । धूषिते ॥ गुण्ठ्यते स्म । गुडिवेष्टने । क्तः ॥

गुण्यः । त्रि । गुणवति । प्रशस्तगुणयुक्ते ॥ अन्येभ्योपिदृश्यतइतियप् ॥

गुत्थः । पुं । गवेधुकायाम् ॥

गुत्थकम् । न । ग्रन्थिपर्णे ॥

गुत्सः । पुं । स्तबके ॥ विकसोन्मुखकलिकायाम् ॥ कलिकादिकदम्बे ॥ गुध्यते गुधपरिवेष्टने । उन्दिगुधिकुषिभ्यश्चेतिसः कित् ॥ स्तम्बे ॥ द्वात्रिंशद्यष्टिकेहारे ॥ ग्रन्थिपर्णे ॥

गुत्सकः । पुं । स्तबके । गुच्छार्धप्रतिभाषा ॥ ग्रन्थपरिच्छेदे ॥

गुत्सकपुष्पः । पुं । सप्तपर्णे ॥

गुत्साद्र्धः । पुं । गुच्छार्धे । चतुर्विंशतियष्टिकाभिर्निर्मितेहारे ॥ गुत्सस्य अर्द्धः ॥

गुदम् । न । अपाने ॥ गुदस्य मानं सर्वस्यसार्द्धं स्याच्चतुरङ्गुलम् । तस्य स्युर्वलय स्तिस्रः शङ्खावर्त्तनिभाः स्मृताः ॥ प्रवाहिनीभवेत् पूर्वा सार्द्धाङ्गुलमिता मता उतसर्जनी च तदधः सा सार्द्धाङ्गुलसम्मिता ॥ तस्या अधःसंवरणी स्या देकाङ्गुलसम्मिता । अर्द्धाङ्गुलप्रमाणस्तु बुधै र्गुदमुखं मतम् ॥ मलोत्सर्गस्य मार्गोयं पायुर्देहे विनिर्मितः ॥ गोदते । गुदक्रीडायाम् । इगुपधेतिकः ॥ यद्वा । गूयतेऽनेन । गुपुरीषोत्सर्गे । गवते वा । गुङ्शब्दे । अब्दादयइतिसाधु ॥

गुदकीलः । पुं ।
गुदकीलकः । पुं । } अर्शोरोगे ॥

गुदग्रहः । पुं । उदावर्त्तरोगे ॥

गुदभ्रंशः । पुं । रोगविशेषे ॥ तस्यल० यथा । प्रवाहणातिसाराभ्यां निर्गच्छति गुदं वहिः । रूक्षदुर्बलदेहस्य गुदभ्रंशं तमादिशेदिति ॥

गुदयोनिः । पुं । कुम्भीके ॥

गुदाङ्कुरः । पुं । अर्शोरोगे ॥

गुधेरः । पुं । लोभघातके ॥ गोप्तरि । रक्षके ॥ गुध्यति । गुधपरिवेष्टने । मूलेऽष्टादयश्चेत्येरक् ॥

गुन्दलः । पुं । मर्द्दलशब्दे ॥

गुन्द्रः । पुं । तेजनके । शराभिधतृणे ॥ गोँदपटेर इतिभाषाप्रसिद्धे तृणविशेषे । पटेरके । शृङ्गवेराभमूले ॥ गुन्द्रः कषायो मधुरः शिशिरः पित्तरक्तजित् । स्तन्यशुक्ररजोमूत्रशोधनो मूत्रकृच्छ्रजित् ॥ गोदते । गुद० । बाहुलकात् रक् । पृषोदरादिः ॥

गुन्द्रमूला । स्त्री । एरकायाम् ॥

गुन्द्रा । स्त्री । प्रियङ्गौ ॥ भद्रमुस्तके ॥ गांजलं द्राति । द्रागतौ । आतोनुपेतिकः । पृषोदरादिः । टाप् ॥ एरकायाम् ॥ गवेधुकायाम् ॥ गुन्द्रयति । गुद्रिक्रीडे । पचाद्यच् ॥

गुन्द्रालः । पुं । जीवञ्जीवपक्षिणि ॥

गुपिलः । पुं । राज्ञि ॥ गोपायति । गुपूरक्षणे गुपादिभ्यःकिदिति इलच् ॥

गुप्तः । त्रि । रक्षिते । कृतरक्षणे । चाते ॥ गूढे । कृतगोपने ॥ संहते ॥ आहारनिर्हारविहारयोगाः सुसंवृताधर्मविदा तु कार्याः । वाग्गुप्तिकार्याणि तप स्तथैव धनायुषी गुप्ततमे तु कार्ये ॥ इतिवशिष्ठ ॥ वैश्यस्य संज्ञाबोधने ॥ गुप्यते स्म । गुपगोपनादौ । क्तः ॥

गुप्तगतिः । पुं । अपसर्पे । चरे ॥ गुप्ता गतिर्यस्य ॥

गुप्तचरः । पुं । बलदेवे । हलायुधे ॥ गुप्तचारे ॥ गुप्तश्चासौ चरश्च । भिपूर्वगुप्ते ॥

गुप्तस्नेहः । पुं । अङ्कोठवृक्षे ॥

गुप्ता । स्त्री । कपिकच्छाम् ॥ परकीयान्तर्गतनायिकाप्रभेदे ॥

गुप्तिः । स्त्री । रक्षणे ॥ रक्षा मात्मगतायां राष्ट्रगतायाञ्च रक्षायाम् ॥ कारागारे ॥ भूगर्त्ते ॥ अवस्करस्थाने । पैखरा इतिभाषा ॥ भूगर्त्ते ॥ यमे ॥ गुप्यते । गोपनञ्च । गुपू० । क्तिन् ॥ गोपने ॥ नगुप्तिरन्तर्लं विना ॥

गुप्तिकर्म्म । न । प्राकारपरिखादिनिर्म्माणे ॥

गुफितः । त्रि । गुम्फिते । ग्रथिते ॥

गुम्फः । पुं । गुम्फने । ग्रन्थने ॥ बाहोरलङ्कारे । दोर्भूषणे ॥ प्रग्रहणे ॥

गुम्फनम् । न । ग्रथिते । दृब्धे ॥

गुम्फना । स्त्री । रचनायाम् ॥ यथा । वाक्ये शब्दार्थयोः सम्यग्रचना गुम्फना स्मृता । शब्दार्थक्रमपर्यायपदवाक्यकृताचसेति ॥

गुम्फितः । त्रि । दृब्धे । ग्रथिते ॥ गुम्फ

ग्रन्थे । गयन्तः । क्तः ॥

गुरणम् । न । उद्यमे । भाराद्युद्यमने ॥ गुरी उद्यमे । कुटादिः । ल्युट् ॥

गुरुः । पुं । निषेकादिकृति ॥ निषेकोगर्भाधानम् आदिना सीमन्तोन्नयनादे र्मन्त्रविद्यादानादेश्च ग्रहणम् । तत्कर्त्ता पित्रादिर्गुरुःस्यात् । यथा । निषेकादीनि कर्माणि यः करोति यथाविधि । सम्भावयतिचान्नेन सविप्रोगुरुरुच्यते इतिमनुः ॥ सगुरुर्यः क्रियां कृत्वा वेदमस्मै प्रयच्छति ॥ पितृमात्राचार्यादौ ॥ शास्त्रोपदेष्टरि ॥ साङ्गवेदबोधके ॥ उपदेष्टरि । सम्प्रदायप्रवर्त्तके ॥ शान्तो दान्तः कुलीनश्च विनीतः शुद्धवेशवान् । शुद्धाचारः सुप्रतिष्ठः शुचिर्दक्षः सुबुद्धिमान् ॥ आश्रमी ध्याननिष्ठश्च मन्त्रतन्त्रविशारदः । निग्रहानुग्रहेशक्तो गुरुरित्यभिधीयते ॥ उद्धर्त्तुञ्चैव संहर्त्तुं समर्थो ब्राह्मणोत्तमः । तपस्वी सत्यवादीच गृहस्थो गुरुरुच्यते ॥ तस्य देशभेदे नविशेषो यथा । मध्यदेशकुरुक्षेत्रलाटकोङ्कणसम्भवाः । अन्तर्वेदी प्रतिष्ठाना आवन्त्याश्चगुरूत्तमाः ॥ गौडाः साल्वोद्भवाः सौरा मागधाः केरलास्तथा । कोसलाश्च दशार्णाश्च गुरवः सममध्यमाः ॥ कर्णाटनर्मदारेवाकच्छातीरोद्भवा स्तथा । कालिङ्गाश्च कलम्बाश्च काम्बोजाश्चाऽधमा मताः ॥ मध्यदेशसमुद्भूतः शान्तः सर्वगुणैर्युतः । पुत्रदारैश्च सम्पन्नोगुरुरागमसम्मतः ॥ मध्यदेशसमुद्भूत इति श्रेष्ठत्वदर्शनार्थम् ॥ शाक्ते शाक्तो गुरुः शस्तः शैवे शैवो गुरु र्मतः । वैष्णवे वैष्णवः सौरे सौरो गुरु रुदाहृतः ॥ गाणपे गाणपश्चैव कौलः सर्वत्र सद्गुरुः ॥ इति श्रीमहानिर्वाणतन्त्रम् ॥ रोगग्रस्तो यथा वैद्यः परोगचिकित्सकः । तथा गुरु र्मुमुक्षोर्मे गृहस्थो यं बिभर्त्तीति श्रीदेवीभागवतम् ॥ विशेषस्तन्त्रसाराद् ज्ञेयः ॥ शिष्येण सगुरो र्निन्दादिकं न श्रोतव्यं तत्रप्रमाणमाह । गुरो र्यत्र परीवादो निन्दावापि प्रवर्त्तते । कर्णौ तत्र पिधातव्यौ गन्तव्यं वा ततोन्यत इति ॥ अत्रनिन्दापरीवादयोः सदसद्दोषविषयकत्वेन भेदोबोध्यः ॥ द्विमात्रे । दीर्घे ॥ दीर्घस्वरो विन्दुयुतो विसर्गी संयुक्तपूर्वश्च गुरु द्विमात्रः । पादान्तगामीतु गुरुर्लघुर्वा वर्णो विकल्पेन गुरु र्नियुक्तः ॥ बृहस्पतौ । सुराचार्ये ॥ द्रोणाचार्ये ॥ कपिकच्छ्वां

म् ॥ त्रि । गम्भीरार्थे ॥ बलवति ॥ पूज्ये ॥ महति ॥ दुर्ज्जरे ॥ अलघौ ॥ गृणाति उपदिशतिधर्म्मादि । गृ शब्दे । गिरत्यज्ञानं वा । गृनिगरणे । कृग्रोरुच्चेतिकुः । उत्वमन्त्यादेशः ॥

गुरुक्रमः । पुं । इतिहे । पारम्पर्योपदेशे ॥ इतिहलायुधः ॥

गुरुगृहम् । न । आचार्यवेश्मनि ॥ धनुर्मीनराश्योः ॥

गुरुघ्नः । पुं । गौरसर्षपे ॥ त्रि । गुरुहन्तरि ॥

गुरुघाटकः । पुं । तित्तमयूरे ॥ इतित्रिकाण्डशेषः ॥

गुरुतरः । त्रि । गरीयसि ॥ सारवत्तरे ॥

गुरुतल्पगः । पुं । विमातृगन्तरि ॥

गुरुता । स्त्री । गुरुत्वे ॥ भाविनत्व ॥

गुरुतालः । पुं । तालविशेषे ॥ यथा । एक एव गुरुर्यत्र गुरुतालः स कथ्यते । अपरं नियमंविनेति ॥

गुरुत्वम् । न । महत्त्वे ॥ पतनप्रतियोगिनिगुणे । आद्यपतनासमवायिकारणे । अलघुतायाम् ॥ यथा । अतीन्द्रियं गुरुत्वं स्यात् पृथिव्यादिद्वये तु तत् । अनित्ये तदनित्यं स्यान्नित्ये नित्यमुदाहृतम् ॥ तदेवासमवायि स्यात् पतनाख्येतु कर्म्मणि ॥ इतिभाषापरिच्छेदः ॥ गुरोर्भावः । तस्यभावस्त्वतलाविति त्वः । त्वान्तं क्लीवम् ॥ पिण्डपुष्टौ ॥

गुरुदैवतम् । न । पुष्यनक्षत्रे ॥ त्रि । गुरुतत्परे ॥ गुरुर्दैवतं यस्य ॥

गुरुपत्रम् । न । रङ्गे ॥

गुरुपत्रा । स्त्री । अम्लिकायाम् । तिन्तिडीवृक्षे ॥

गुरुभारिकम् । न । लघुपाके ॥

गुरुमर्द्दलः । पुं । डिण्डिमवाद्ये ॥

गुरुरत्नम् । न । पुष्परागमणौ ॥

गुरुवर्ष्माग्नः । पुं । लिम्पाके । कागदीनींवू इतिभाषा ॥

गुरुवर्त्ती । त्रि । गुरुशुश्रूषके ॥

गुरुवासी । पुं । नैष्ठिकब्रह्मचारिणि ॥ अष्टाशीतिसहस्राणां यतीनामूर्द्ध्वरेतसाम् । स्मृतं स्थानन्तु यत्तेषां तदेवगुरुवासिनाम् ॥

गुरुशिंशपा । स्त्री । शिंशपाद्रुमे ॥

गुरुशुश्रूषा । पुं । विद्यादातुःसेवायाम् ॥ यथाहभगवान् । नाहमिज्याप्रजातिभ्यां तपसोपशमेनवा । तुष्येयं सर्वभूतात्मागुरुशुश्रूषयायथेति ॥

गुरुसारा । पुं । शिंशपायाम् ॥

गुरुस्कन्धः । पुं । श्लेष्मातावृक्षे ॥

गुरुहा । पुं । गुरुघ्ने । नरकीलके ॥

गुरूपदिष्टः । त्रि । शास्त्रीये ॥

गुर्ज्जरः । पुं । देशविशेषे ॥ तद्देशस्थे

पुम्भूमि ॥

गुर्जरी । स्त्री । रागिणीविशेषे ॥ रीतिभेदे ॥ गुर्जरदेशवनितायाम् ॥ वसतिरतिपतिर्गुर्जरीणां कुचेषु ॥

गुर्वादित्य: । पुं । योगविशेषे । सूर्यजीवयोरेकराशिस्थितौ ॥

गुर्विणी । स्त्री । गर्भिण्याम् ॥ गुरु र्दुर्भरो लघुर्वा गर्भोऽस्त्यस्या: । व्रीह्यादित्वात् इनि: । संज्ञापूर्वकत्वान्नगुण: ॥ यद्वा । गर्वति । गर्वगतौ । गर्वेरतउपधे तीनन् । गौरादित्वान्ङीष् ॥

गुर्वी । स्त्री । गुर्विण्याम् । गर्भवत्याम् ॥ नहि वन्ध्या विजानाति गुर्वीप्रसववेदनाम् ॥ गुरुपत्न्याम् ॥ गुरुत्वयुक्तायाम् ॥

गुल: । पुं । ऐक्षवे । गुडे ॥

गुलच्चकन्द: । पुं । गुच्छाल्पकन्दे । निघण्टिकायाम् । कुली इति गौडभाषा ॥

गुला । स्त्री । सुधावृक्षे । थूहर इति भाषा ॥

गुलिका । स्त्री । गुटिकायाम् ॥ गोला इतिभाषाप्रसिद्धे आग्नेयास्त्रप्रक्षेप्यवस्तुनि ॥ गुडयुक्तकुष्माण्डव्यञ्जनविशेषे ॥ एतेन गुडयुक्तेन गोलकुष्माण्डखण्डकान् । रन्धितान् भीरमदिवै रिमान् सुगुलिका विदु: ॥

रोगविशेषे ॥

गुली । स्त्री । गुटिकायाम् । सोतला इति भाषा प्रसिद्धे रोगे ॥

गुलुच्छ: । पुं । गुच्छे । स्तवके ॥ पशुजङ्घायाम् । गुलछ इति पर्वतीयभाषा ॥ गुच्छशब्दार्थेषु । गुत्सो गुच्छो गुलुच्छवदिति द्विरूपकोषात् ॥

गुलुञ्छ: । पुं । गुच्छे ॥

गुल्फ: । पुं । घुटिकायाम् । पादग्रन्थौ । टकुना इति भाषा ॥ गलति गलते वा । गल अदने । कलिगलिभ्यां फगस्योच्चेतिफक् प्रत्यय: । अतउत्वञ्च ॥

गुल्म: । पुं । सत्यप्रधानपुरुषाधिष्ठिते रक्षितपुरुषसमूहे ॥ विषुसेनामुखेषु ॥ तत्र इभा: ९ रथा: ९ अश्वा: २७ पदातय. ४५ । समुदायेन ९० । एतत्परिमाणविशिष्टासेना गुल्म इत्यर्थ: ॥ सैन्यरक्षणे ॥ छत्रभेदे ॥ रक्षार्थं सैन्यस्थाने ॥ अप्रकाण्डवृक्षे । स्तम्बे । लताप्रतानादौ । तृणसमूहे । एकमूला: सङ्घातजाता: शरेक्षुप्रभृतयो गुल्मा: ॥ प्लीहरोगे ॥ वायुगोला इति प्रसिद्धरोगे ॥ यथा । दुष्टा वातादयो ऽत्यर्थं मिथ्याहारविहारत: । कुर्वन्ति पञ्चधा गुल्मं कोष्ठान्तर्ग्रन्थिरूपिणम् ॥

तस्य पञ्चविधं स्थानं पार्श्वहृन्नाभिवस्तयः ॥ हृन्नाभ्योरन्तरे ग्रन्थिः सञ्चारी यदि वा चलः । वृत्तश्चयापचयवान् स गुल्मइतिकीर्त्तितः ॥ स व्यस्तैर्जायते दोषैः समस्तैरपिचोच्छ्रितैः । पुरुषाणां तथा स्त्रीणां ज्ञेयो रक्तेन चापरइति ॥ गुह्यतेऽस्मात् । भीमादयोपादाने इतिसाधुः ॥ यद्वा । गुह्यते गुडति वा । गुडवेष्टने रक्षणे वा । बाहुलकात् मक् । डलयोरेकत्वञ्च ॥

गुल्मकेतुः । पुं । अम्लवेतसे ॥

गुल्ममूलम् । न । आर्द्रके ॥

गुल्मवल्ली । स्त्री । सोमलतायाम् ॥

गुल्मी । त्रि । गुल्मवति । गुल्मविशिष्टे ॥

गुल्मिनी । स्त्री । त्रपुषीद्राक्षाताम्बूल्यादिरूपायां प्रतानिन्यां लतायाम् । सशाखलतायाम् । उलपे ॥ गुल्मः प्रतानोऽस्त्यस्याः । अतइनिठनाविती निः । ङीप् ॥

गुल्मी । स्त्री । आमलक्याम् ॥ लवल्याम् ॥ एलायाम् ॥ वस्त्रवेश्म । पटौकसि ॥ वन्याम् ॥ गृध्रनखीवृक्षे । गुडकाँ ओली इतिगौडभाषाप्रसिद्धे ॥

गुल्यः । पुं । मधुरे । स्वादौ ॥

गुवाकः । पुं । सुपारी इतिप्रसिद्धे वृक्षे । घोण्टायाम् । पूगे । क्रमुके ॥ गुवन्त्यनेन । गुपुरीषोत्सर्गे । पिनाकादयश्चेति साधुः ॥

गुहः । पुं । कार्त्तिकेये । स्कन्दे ॥ अश्वे । घोटके ॥ शृङ्गवेरपुरवासिनि निषादाधिपतौ श्रीरामसखे ॥ गूहति रक्षति सेनाम् । गुहूसंवरणे । इगुपधेतिकः ॥ विष्णौ ॥ गूहते संवृणोति स्वरूपादीनि माययेतियोगात् ॥

गुहषष्ठी । स्त्री । मार्गशीर्षशुक्लषष्ठ्याम् ॥

गुहा । स्त्री । सिंहपुच्छीलतायाम् ॥ गर्त्ते ॥ अकृत्रिमेऽद्रिविवरे । पर्वतान्तरावकाशे । देवखाते । विले । गुफा द्वार इतिचभाषा ॥ कप्रत्ययान्त्ताटाप् ॥ भिदाद्यङ् वा ॥ गूढा अस्यां ज्ञानज्ञेयज्ञातृपदार्थाः इतिव्याख्यानात् विदुषांबुद्धौ ॥ हृदये हृदाकाशे ॥ अज्ञाने ॥

गुहाचरः । त्रि । बुद्धावुपलभ्यमाने ॥ गुहायांचरति । चरेष्टः ॥

गुहाशयः । पुं । मूषिके ॥ सिंहादिषु ॥ सिंहव्याघ्रवृका ऋक्षतरक्षुद्विपिनस्तथा । बभ्रुजम्बुकमार्जारा इत्याद्याः स्युर्गुहाशयाः ॥ गुहाशया वातहारा गुरुष्णा मधुराश्च ते । स्निग्धा बल्या हिता नित्यं नेत्रगुह्यविकारि

णाम् ॥ विष्णौ । परमात्मनि ॥ प्रत्यु त्क्रमप्रश्रयणाभिवादनं विधीयते सा धु मिथः सुमध्यमे । प्राज्ञैः परस्मै पुरुषाय चेतसा गुहाशयायैव न देहमानिने ॥ गुहायां शेते । शीङ्० । अधिकरणे शेतेरित्यच् ॥

गुहाहितः । त्रि । बुद्धिस्थे । गुहायामाहितः ॥

गुहिलम् । न । धने ॥ वने ॥ गूहति गूहते वा । गुहू० । गुपादिभ्यः किदिति इलच् ॥

गुहेरः । पुं । गोप्तरि ॥ लौहकारे ॥ गूहति गूहते वा । गुहू० । मूलेरादयश्चेत्येरक् ॥

गुह्यः । पुं । कमठे ॥ दम्भे ॥ परमात्मनि । विष्णौ ॥ रहस्योपनिषद्वेद्यत्वात् गुहायां बुद्धौ हृदयाकाशे वा निहितः इति वा गुह्यः । गुहामर्हति । दण्डादिभ्यइतियत् ॥ न । रहसि ॥ उपस्थे । भगलिङ्गयोः ॥ गुदे ॥ त्रि । रहस्ये । गोप्ये । यस्मै कस्मै चिदवक्तमनर्हे ॥ निर्जने ॥ गुहानिवासिनि ॥ गूहनम् गुह्यते वा । गुहू० । शंसिदुहीतिक्यप् ॥

गुह्यकः । पुं । देवयोनिविशेषे । कुबेरनिधिरक्षके मणिभद्रादौ ॥ गूहति निधिं रक्षति । गुहू० । ण्वुल् । पृषोदरादित्वाद्यगागमः ॥ निधिं रक्षन्ति ये यक्षास्ते स्युर्गुह्यकसंज्ञकाः इति व्याडिः ॥ यद्वा । गुह्यं कुत्सितं कायति । कैशब्दे । आतइति कः ॥ गुह्यं गोपनीयं कं सुखं यस्य ति वा । अनयोः पक्षयोः शंसिदुहि गुहिभ्यो वेति काशिकोक्तःक्यप् ॥ गूंभा इति प्रसिद्धे पक्वान्ने । तस्य प्रकारः । समितां सर्पिषा भृष्टां सिताद्राक्षादिसम्भृताम् । एलालवङ्गकर्पूरमरीचपरिवासिताम् ॥ क्षिप्त्वान्यसमितालम्बपुटे वेष्टय घृते पचेत् । ततः खण्डेन्यसेत् पक्वे गुह्यकोऽय मुदाहृतः ॥ गुह्यको बृंहणो हृद्यो दृष्यः पित्तानिलापहः । मधुरोऽतिगुरुः पाके किञ्चित् सन्धानकृत्सरः ॥

गुह्यकलोकः । पुं । पिशाचलोकादुपरि गन्धर्वलोकादधो वर्त्तमाने भुवने ॥

गुह्यकाली । स्त्री । देवीविशेषे ॥ नेपालस्थेतत्स्थाने ॥

गुह्यकेश्वरः । पुं । मनुष्यधर्मणि । कुबेरे ॥ गुह्यं कायन्तीति गुह्यकाः । तेषामीश्वरः ॥

गुह्यगुरुः । पुं । शिवे ॥

गुह्यदीपकः । पुं । खद्योते ॥

गुह्यनिष्यन्दः । पुं । मूत्रे ॥

गुह्यपुष्पः । पुं । अश्वत्थवृक्षे ॥

गुह्यभाषितम् । नं । मन्त्रे ॥ गुप्तवाक्ये ॥ गुह्यच्चतत् भाषितञ्च ॥

गुह्यबीजः । पुं । भूतृणे ॥

गुह्याष्टकम् । न । भारभूत्यादिषु ॥ ते च यथा । भारभूत्याषाढिडिण्डि ला कुलमरपुष्कराः । प्रभासनैमिषौ चेतिगुह्याष्टकमिदंजले ॥ इति म त्स्येन्द्रसंहिता ॥

गूः । स्त्री । मले । विष्ठायाम् ॥ गच्छ ति । गम्लृ० । क्विप् । ऊङ्गमादी नामिति वार्त्तिकेन मकोपोऽकार स्य ऊङादेशः ॥

गूढम् । न । रहसि ॥ गुह्ये ॥ त्रि । अप्र कटे । गुप्ते । संवृते ॥ गहने । दुर्वि वेचने ॥ गुह्यते स्म । गुहू० । क्तः । यस्यविभाषेतीडभावः ॥

गूढजः । पुं । गूढोत्पन्नपुत्रे ॥

गूढनीडः । पुं । खञ्जनखगे ॥

गूढपत्रः । पुं । करीरे ॥ अङ्कोठे ॥

गूढपथः । पुं । अन्तःकरणे ॥ गुप्तवर्त्मनि ॥

गूढपात् । पुं । सर्पे ॥ गूढाः पादा अस्य । पृषोदरादिः ॥ यद्वा । गूढं पादयति । पदगतौ । णयन्तात् क्विप् ॥

गूढपादः । पुं । सर्पे ॥ गूढाः संवृताः पा दा अस्य । पादाश्च सर्पे विशेषे व शते चे च विंशती इत्यागमः ॥

गूढपुरुषः । पुं । प्रणिधौ । राज्ञाञ्चरे ॥ गूढश्चासौ पुरुषश्च ॥

गूढपुष्पकः । पुं । बकुलपादपे ॥

गूढफलः । पुं । बदरे ॥

गूढमार्गः । पुं । भूमध्यमार्गे । सुरङ्गा याम् । सुरङ्ग इति भाषा ॥ गूढश्चा सौमार्गश्च ॥

गूढमैथुनः । पुं । काके ॥ गूढं मैथुन मस्य ॥

गूढवर्चाः । पुं । दर्दुरे ॥ गूढं वर्चोऽस्य ॥

गूढवल्लिका । स्त्री । अङ्कोठवृक्षे ॥

गूढसाक्षी । त्रि । योऽर्थिना गूढतया प्र त्यर्थिवचनं श्रावितः सः ॥ तथाच नारदः । अर्थिना स्वार्थसिद्ध्यर्थं प्र त्यर्थिवचनं स्फुटम् । यः श्राव्यते तदा गूढो गूढसाक्षी स उच्यते । इति ॥

गूढाङ्गः । पुं । कच्छपे ॥

गूढाङ्घ्रिः । पुं । सर्पे ॥

गूढोत्पन्नः । पुं । पुत्रविशेषे ॥ यथा । उत्पद्यते गृहे यस्य नच ज्ञायेत क स्य सः । स गृहे गूढउत्पन्नस्तस्य स्या द्यस्यतल्पजः ॥

गूथ । पुं । न । मले । शकृति ॥ गूयं ते । गुङ्शब्दे गुपुरीषोत्सर्गेवा । तिथप्रत्ययेतिसाधुः ॥

गूथकृमिः । पुं । मलकृमौ । क्षुद्रकृमौ । गुवे साबिक इति गौडभाषाप्रसि

हे खगे ॥

गूनः । त्रि । कृतपुरीषोत्सर्गे । हन्ने ॥ गूयते स्म । गु॰ । क्तः । दुग्वोर्दीर्घश्चेति नत्वम् ॥

गूरणम् । न । उद्यमे ॥

गूवाकः । पुं । क्रमुके । गुवाके ॥ गुवन्त्यनेन । गु॰ । पिना॰ साधुः ॥

गूषणा । स्त्री । मेचके । मयूरपिच्छचक्र ॥

गृञ्जनः । पुं । लसुसन इति प्रसिद्धे रसोनके ॥ रक्तलशुने ॥ इतिराजनिर्घण्टः ॥ न । विषदिग्धपशोर्मांसे ॥ सालगम इति प्रसिद्धे कन्दे । शिखिमूले । वर्त्तुले । यवनेष्टे ॥ गृञ्जनः पित्तजो ग्राही तीक्ष्णोष्णो रोगनाशनः । गन्धाकृतिरसैस्तुल्यः सूक्ष्मनालः पलाण्डुना ॥ गृञ्ज्यते भक्ष्यत्वेन कथ्यते रोगेषु । गृजिशब्दे । कर्मणिल्युट् ॥

गृडीवः । पुं । लोपाके । पृथुशृगाले । वडा मोटा सिआल इतिभाषा ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥

गृत्सः । पुं । कन्दर्पे ॥ गृध्यति । गृधु अभिकाङ्क्षायाम् । गृधिपण्योर्दकौ चेति सः । धातोर्दन्तादेशः ॥

गृत्समदः । पुं । ऋषिविशेषे ॥

गृधिः । स्त्री । महदभिलाषे ॥

गृधुः । पुं । कामदेवे ॥ गृध्यति । गृधु॰ । पृभिदिव्यधिगृधिधृषिभ्यः कुरिति कुः ॥

गृध्नुः । त्रि । लुब्धे ॥ गर्द्धनशीलः । गृधु॰ । त्रसिगृधिधृषीति क्नुः । नेड्वशि कृतीतीड्निषेधः ॥

गृध्नुता । स्त्री । लुब्धत्वे । रागे । सङ्गे ॥

गृध्रः । पुं । दाक्षाय्ये । वज्रतुण्डे । परमांसभक्षणाभिकाङ्क्षिणि खगे । गीध इति भाषा ॥ आसन्नमृत्यो र्निपतन्ति गृध्रादयो मूर्द्ध्नि गृहोर्द्ध्वभागे ॥ त्रि । लुब्धके ॥ गृध्यति । गृधु॰ । सुसूधागृधिभ्यः क्रन् ॥

गृध्रकूटः । पुं । मगधदेशस्थसीमाशैले ॥

गृध्रनखी । स्त्री । कोलिवृक्षे । वदर्याम् ॥ कालियाकडा इति गौडभाषाप्रसिद्धे कुलिकवृक्षे ॥ हिंस्रायाम् । हींस इति भाषाप्रसिद्धे वृक्षे ॥

गृध्रपत्रा । स्त्री । धूम्रपत्रावृक्षे ॥

गृध्रराजः । पुं । जटायुपक्षिणि ॥

गृध्रसी । स्त्री । ऊरुसन्धौ । वातरोगविशेषे ॥ लं॰ यथा । स्फिक्पायूरुकटिपृष्ठजानुजङ्घापदं क्रमात् । गृध्रसी स्तम्भरुक्तोदै र्गृह्णाति स्पन्दते मुहुः ॥ वातात् वातकफात्तन्द्रागौरवाऽरोचकान्विता । इति ॥ गृध्रमपि स्यति । षोऽन्तकर्मणि । आतश्चोप कः । गौरा:

दित्वान्ङीष् ॥

गृष्टिः । स्त्री । सकृत्प्रसूतायां गवि ॥ वराहक्रान्तायाम् ॥ वदरायामोषधौ ॥ काश्मर्याम् ॥ गृह्णाति । ग्रह उपादाने । क्तिच् । पृषोदरादिः ॥ सकृत्प्रसूतायाम् ॥ अतएव गृष्ट्यास्तु पुष्यास्त्वेपि गृष्ट्यादिभ्यश्चेत्यत्र पुनर्ग्रहणं कृतम् ॥

गृहम् । न । इष्टकादिरचिते वासस्थाने । गेहे । उदवसिते । वेश्मनि । घर इति भाषा ॥ गृह्णाति धान्यादिकम् । ग्रह॰ । गेहेकः ॥ यद्वा । गृहू ग्रहणे । गर्हते । इगुपधेतिकः ॥ कलत्रे । भार्यायाम् । दारपरिग्रहलक्षणे श्रौतस्मार्त्तयोरन्यतराग्निनिषेविते सर्वकर्मसम्पादके त्रिवर्गकारणे ॥ न गृहं गृहमित्याहु र्गृहिणी गृहमुच्यते । तया हि सहितः सर्वान् पुरुषार्थान् समश्नुते ॥ नामनि ॥ भवने । राशौ ॥ चतुर्थभवने ॥ गृह्णाति पुरुषं यस्माद्गृहं तेन प्रकीर्त्तितम् ॥ अत्राहव्यासः । न गृहं वन्धनागारं वन्धनेन च कारणम् । मनसा यो विनिर्मुक्तो गृहस्थोपि विमुच्यत इति ॥ नहि जडं गृहं पुरुषं वध्नाति नचान्यद्बन्धने कारणमस्ति किन्तु मनसआसक्तिमात्रं कारणं तां विहाय संसारं कुर्वाणो मुच्यतएवेत्यर्थः ॥

गृहाः । पुंभूम्नि । कलत्रे । दारेषु ॥-तात्स्थ्यात् । भवतिहि तात्स्थ्यात् ताच्छब्द्यम् । मञ्चाः क्रोशन्तीत्यादौ मञ्चशब्देन पुरुषाअपिव्यपदिश्यन्ते । एवञ्च गृहशब्दो वेश्मनि मुख्यो दारेषुत्वौपचारिकः । अत्रेदमवधेयम् । गृहशब्दोयमर्द्धर्चादित्वादुभयलिङ्गः । तत्र नपुंसकलिङ्गोऽभिधेयवचनः । पुंलिङ्गस्तु वहुवचनान्तएवेति ॥

गृहकच्छपः । पुं । पेषणशिलायाम् ॥

गृहकन्या । स्त्री । घृतकुमार्य्याम् ॥

गृहकपोतः । पुं । प्रासादकुक्कुटे । भिल्लीकण्ठे । पारावते ॥

गृहकर्त्ता । पुं । धूसरेऽतिसूक्ष्मेचटके । धान्यभक्षणे ॥

गृहकारकः । पुं । घरामी राज इतिच प्रसिद्धे वर्णसङ्करजातिविशेषे ॥ यथा । प्रतिमाघटकादेव कन्यायां नापितस्यच । सूत्रकारस्य सम्भूतिः सोपानगृहकारकः इति पराशरपद्धतिः ॥

गृहकारी । पुं । कुम्हारी इतिभाषाप्रसिद्धेकीटे ॥

गृहकूलकः । पुं । चिचिण्डाख्येशाके ॥

गृहगोधा । स्त्री । विशम्बरायाम् । प-

ल्लिकायाम्। छिपकली विस्तुइया इति भाषा ॥

गृहगोधिका। स्त्री। मुषल्याम्। गृहगोधायाम्॥ अल्पा गोधा। अल्पार्थे कन्। गृहस्य गोधिका॥

गृहगोलिका। स्त्री। पल्ल्याम्॥

गृहजातः। पुं। दास्यामुत्पन्ने दासविशेषे॥

गृहणी। स्त्री। काञ्जिके॥

गृहतटी। स्त्री। वीथ्याम्॥ इतिहारावली॥

गृहद्रुमः। पुं। मेषशृङ्गीवृक्षे॥

गृहधूपः। पुं। गेहधूपे॥

गृहनाशनः। पुं। वनकपोते। चित्रकण्ठे। घुघुती पिण्डुकिया इतिचभाषा॥

गृहनीडः। पुं। चटके॥

गृहपङ्क्तिः। स्त्री। रक्षकजनावासपङ्क्तौ। जिसे अववारिक कहते॥

गृहपतिः। पुं। गृहस्थे॥ सचिवे। सदान्नदानकर्त्तरि गृहस्थे॥ मन्त्रविशेषे॥ धर्मे॥ गृहस्य पतिः॥ स्त्री। गृहपत्न्याम्॥ विभाषा सपूर्वस्येति पाक्षिकोनत्वाभावः॥

गृहपालः। पुं। शुनि॥ गृहं पालयति। पाल रक्षणे। कर्मण्यण्॥

गृहपोतकः। पुं। वास्तौ। हवेली घर इति चभाषा॥ इतिशब्दरत्ना-

वली॥

गृहप्रवेशः। पुं। गृहाभ्यन्तर्गमने॥

गृहबभ्रुः। पुं। गेहनकुले॥

गृहबलिप्रियः। पुं। बकपक्षिणि॥

गृहबलिभुक्। पुं। चटके॥ काके॥ बके॥

गृहभूमिः। स्त्री। वास्तौ। वेश्मभुवि॥

गृहमणिः। पुं। दीपे॥

गृहमाचिका। स्त्री। चर्मचट्याम्। अजिनपत्रायाम्। चामचिरख्या इति भाषा॥

गृहमृगः। पुं। कुक्कुरे॥

गृहमेधी। पुं। कृतदारपरिग्रहे। गृहस्थे॥ गृहैर्दारैर्मेधते सङ्गच्छते। मेधृ सङ्गमे च। सुप्यजातौ णिनिः॥

गृहमेधिनी। स्त्री। सात्त्विक्यां बुद्धौ॥ गृहस्थपत्न्याम्॥

गृहमेधीयम्। न। गृहमेध्ये॥ गृहमेधो देवतास्य। द्यावापृथिवीति छः॥

गृहमेधीयः। पुं। गृहाश्रमविहितेकर्मादौ॥

गृहमेध्यम्। न। गृहमेधीये॥ गृहमेधो देवतास्य। द्यावापृथिवीति यत्॥

गृहयाय्यः। पुं। गृहस्वामिनि॥ गृहयते। गृहग्रहणे। श्रुदक्षिस्पृहिगृहिभ्य आय्यः॥

गृहयालुः । पुं । ग्रहीतरि । ग्रहणशीले ॥ गृहयते तच्छीलः । गृह०चु० । स्पृहिगृहिपतीत्यालुच् । अयामन्तेतिणेरयादेशः ॥

गृहवाटिका । स्त्री । गृहांन्तिककृतारामे ॥

गृहसंवेशकः । पुं । गृहसन्निवेशोपदेशके । वास्तुविद्योपजीविनि ॥

गृहस्थः । पुं । गृहिणि । गृहपतौ । ज्येष्ठाश्रमिणि । द्वितीयाश्रमिणि ॥ न्यायार्जितधन स्तत्त्व ज्ञाननिष्ठोऽतिथिप्रियः । श्राद्धकृत् सत्यवादीच गृहस्थोऽपिविमुच्यते ॥ गृहशब्दस्य दारवचनत्वात् कृतदारपरिग्रहोगृहस्थः । गृहेतिष्ठति । ष्ठा० । सुपिस्थइतिकः ॥

गृहस्थूणम् । न । गृहस्तम्भे ॥ गृहस्य स्थूणा ॥

गृहाक्षः । पुं । वातायने ॥

गृहागतः । पुं । अतिथौ ॥ त्रि । गेहमायाते ॥

गृहाधिपः । पुं । गृहस्थे ॥

गृहाम्लम् । न । काञ्जिके ॥

गृहायनिकः । पुं । गृहिणि ॥

गृहारामः । पुं । निष्कुटे । गृहोपवने ॥ गृहस्य आरामः ॥

गृहालिका । स्त्री । शकुनश्यायाम् । गृहगोधिकायाम् ॥

गृहावग्रहणी । स्त्री । देहल्याम् ॥ गृह मवगृह्यते ऽनया । ग्रहउपादाने । करणे ल्युट् ॥

गृहाशया । स्त्री । ताम्बूल्याम् । नागवल्याम् । पानकी बेल इतिभाषा ॥

गृहाश्मा । पुं । पेषणशिलायाम् । सिल इतिभाषा ॥

गृहासक्तः । पुं । गृह्यके ॥ त्रि । गृहे आसक्तिविशिष्टे ॥

गृहिणी । स्त्री । भार्यायाम् ॥ इनिमत्वर्थीयः । ङीप् । गेहकर्मकुशलायाम् ॥

गृही । पुं । गृहस्थे ॥ गृहाः दाराः सन्त्यस्य । इनिः ॥

गृहीतः । त्रि । स्वीकृते ॥ ज्ञाते ॥ प्राप्ते ॥ धृते ॥ गृहीत इव केशेषुमृत्युना धर्म माचरेत् ॥

गृहीतदिक् । त्रि । पलायिते । तिरोहिते ॥

गृहीतिः । स्त्री । ग्रहणे ॥

गृहीती । स्त्री । गृहीतवति ॥ गृहीतमनेन । इष्टादिभ्यश्चेति कर्त्तरि इनिः ॥

गृहेनर्दी । पुं । गेहेशूरे ॥

गृहेशः । पुं । गृहपतौ ॥

गृहोलिका । स्त्री । पल्याम् ॥

गृह्यः । पुं । गृहासक्तमृगपक्षिणोः ॥ गृह्यते । गृह० । पदास्वैरीतिक्यप् ॥ न । मलवर्त्मनि । गुदे ॥ ग्रन्थप्रभेदे । गृह्यसूत्रे ॥ त्रि । अस्वैरिणि ॥ पक्षे ॥ गृह० । ऋदुपधाच्चाक्लृपिचृतेरितिक्यप् ॥ गृहेभवो वा । यत् ॥

गृह्यकः । पुं । छेके । गृहासक्तपक्षिमृगयोः ॥ त्रि । निघ्ने । आयत्ते ॥ क्यवन्तात् स्वार्थेऽनुकम्पायां वाकन् ॥

गृह्या । स्त्री । शाखापुरे । इतिमेदिनी । टाप् ॥

गेन्दुः । पुं । } कन्दुके । गेंद इतिभाषा ॥ गे गगने इन्दुरिव ॥ गे इन्दुरिव प्रतिकृतिर्वा । इवेप्रतिकृताविति कन् ॥ पृषोदरादित्वाद्दीर्घः ॥
गेन्दुकः । पुं ।
गेन्दूकः । पुं ।

गेयम् । न । गीते ॥ यथा । गेयं गीतानामसहस्रम् ॥ त्रि । गातव्ये ॥ गायने ॥ अर्हेकृत्यतृचश्चेति योग्यतायामचोयत् । ईद्यति । गुणः ॥ गायति । गैशब्दे । भव्यगेयेति कर्त्तरिवायत् । गीयते इतिवा ॥

गेष्णः । पुं । पर्वणि ॥

गेष्णुः । पुं । गायने ॥ नटे ॥ गायति । गै० । गादाभ्यामिष्णुच् ॥ सामगानकर्त्तरि ॥

गेहम् । न । उदवसिते । गृहे ॥ गेन गणेशेन ईह्यते काम्यते । ईह० । कर्मणि घञ् ॥ गोगणेशो गन्धर्वो वा ईहः ईप्सितोयस्मिन् वा ॥

गेहधूपः । पुं । अपराजितधूपे ॥ यथा । मयूरपिच्छं निम्बस्यपत्राणि बृहतीफलम् । मरिचं हिङ्गुमांसी चबीजं कर्पाससम्भवम् ॥ छागरोमाऽहिनिर्मोको विष्ठा वैडालिकी तथा । गजदन्तश्च तच्चूर्णं किञ्चिद्घृतविमिश्रितम् ॥ गेहेषु धूपनं दत्तं सर्वान् बालग्रहान् जयेत् । पिशाचान् राक्षसान् हत्वा सर्वज्वरहरं भवेदिति ॥

गेही । पुं । गृहिणि ॥

गेहेनर्द्दी । पुं । कापुरुषे । पिण्डीशूरे ॥

गेहेशूरः । पुं । गेहेनर्द्दिनि ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥

गैरिकम् । न । रक्तधातौ । गेरु इति भाषा ॥ गैरिकं रक्तधातुश्च गैरेयं गिरिजन्तथा । सुवर्णगैरिकन्त्वन्यत् ततो रक्ततरं हि तत् ॥ गैरिकद्वितयं स्निग्धं मधुरं तुवरं हिमम् । चक्षुष्यं दाहपित्तास्रकफहिक्काविषापहम् ॥ स्वर्णे ॥ गिरौ भवम् ॥ अध्यात्मादित्वाट्ठञ् ॥

गैरिकाक्षः । पुं । जलमधूकवृक्षे ॥

गैरी । स्त्री । लाङ्गलिकीवृक्षे ॥

गैरेयम् । न । शिलाजतुनि ॥ गिरौभ

वम् । नद्यादिभ्यश्चेतिढक् ॥

गोः । पुं । बलीवर्दे । अनडुहि ॥ स्वर्गे । रश्मौ ॥ कुलिशे । वज्रे ॥ चन्द्रे ॥ सूर्ये ॥ गोमेधयज्ञे ॥ ऋषभनामौषधे ॥ स्त्री । सौरभेय्याम् । अर्जुन्याम् । उस्रायाम् ॥ गोमांसं गुरु सुस्निग्धं पित्तश्लेष्मविवर्द्धनम् । इंहणं वातहृद्बल्य मपथ्यं पीनसप्रणुत् ॥ चक्षुषि ॥ वाणे ॥ दिशि ॥ मातरि ॥ वाचि ॥ भूमौ ॥ वृषराशौ ॥ नवाङ्के ॥ गच्छति गम्यते वा ऽनेन वा । गम्लृ० । गमेर्डोः ॥

गावः । पुंभूम्नि । उदके । जले ॥

गोकण्टकः । पुं । गोक्षुरके ॥ स्थपुटे । विषमोन्नते ॥ गोखुरैः स्थपुटीकृते इति हेमचन्द्रः ॥ गवां खुरे ॥ विकण्टकवृक्षे ॥ गोर्धेनोः पृथिव्यावा कण्टकः ॥

गोकर्णः । पुं । अश्वतरे ॥ सर्पे ॥ गौः कर्णोयस्य । गोशब्दस्य चक्षुःपरत्वात् गोकर्णःसर्पः ॥ सारङ्गे । मृगविशेषे ॥ गोरिवकर्णावस्य ॥ गणदेवताविशेषे ॥ अङ्गुष्ठानामिकोन्माने । अनामिकायुक्तविस्तृताङ्गुष्ठे ॥ गोः कर्णइव ॥ शैवे सिद्धक्षेत्रविशेषे ॥ यथा । महाकालश्रृगोकर्णः शिवभद्राचर्चिण्डकेत्यागमः । गोकर्णो भद्रकर्णीत्यादि

तिन्द्वीगीता ॥

गोकर्णी । स्त्री । मूर्वालतायाम् ॥ गोः कर्णइव । गौः कर्णोयस्या वा । पाककर्णेतिङीष् ॥

गोकिराटिका । स्त्री । विट्सारिकायाम् ॥

गोकिराटी । स्त्री । सारिकाख्यखगे ॥

गोकिलः । पुं । मुसले ॥ हले ॥

गोकीलः । पुं । मुषले ॥ लाङ्गले ॥

गोकुलम् । न । गोसमूहे । गोधने ॥ गोस्थाने ॥ यथा । गोकुले कन्दुशालायां तैलयन्त्रेक्षुयन्त्रयोः । अमीमांस्यानि शौचानि स्त्रीषुबालातुरेषु च ॥ व्रजेप्रासङ्गेमन्दावासे ॥ गवां कुलम् ॥

गोकुलिकः । पुं । केकरे । वधिरे ॥ पङ्कस्थगव्युपेक्षके ॥

गोकृतम् । न । गोमये ॥ त्रि । गोभिरा चरिते ॥

गोक्षुरः । पुं । गोक्षुरके ॥ गोक्षुरःशीतलः स्वादुर्बलकृद् वस्तिशोधनः । मधुरो दीपनो वृष्यः पुष्टिद श्चाश्मरीहरः ॥ प्रमेहश्वासकाशार्शः कृच्छ्रहृद्रोगवातनुत् ॥ क्षुरति । क्षुर विलेखने । इगुपधज्ञाप्रीकिरः कः । गौर्गोर्वाक्षुरः ॥

गोक्षुरकः । पुं । गोक्षुर इतिभाषाप्र

सिद्धार्थापवृक्षायाम् । स्वादुकण्टके ॥ गौर्गोर्वा क्षुरः ॥ स्वार्थेकन् ॥

गोक्षुरः । पुं । गोक्षुरे ॥ न । गवांशफे ॥

गोगोयुगम् । न । गोद्वये ॥ द्वौ गावौ । द्विस्वे गोयुगच् ॥

गोगोष्ठम् । न । गवांस्थाने ॥ गोष्ठशाद्यः स्थानादिषु पशुनामभ्यः ॥

गोग्रन्थिः । पुं । करीषे ॥ गोष्ठे ॥ गोजिह्विकौषधौ ॥

गोघृतम् । न । गव्येघृते ॥ वर्षणे ॥

गोघ्नः । पुं । अतिथौ ॥ त्रि । गोघातके ॥

गोचरः । पुं । इन्द्रियार्थे । रूपशब्दगन्धरसस्पर्शस्वरूपे ॥ प्रयुज्यतेहि । उपादानगोचरंज्ञानमिति ॥ देशे । गवांजग्धिस्थाने । वने ॥ तथाचभारविः । उपारताः पश्चिमरात्रिगोचरादिति ॥ जन्मराश्यवधिग्रहचक्रान्तराराशिषु ॥ गावइन्द्रियाणि चरन्त्यस्मिन् । गोचरसञ्चरेतिनिपातितः ॥ त्रि । गोगामिनि ॥

गोचरफलम् । न । जन्मराशेःसकाशात् ग्रहाणां सञ्चारवशेन शुभाशुभफले ॥ गोचरशुद्धिर्यथा । केतूपप्लवभौमजन्मगतयः षष्ठत्रिसंस्थाः शुभा एवञ्चार्कावपि तेचतौच दशमौ चन्द्रः पुनः सप्तमः । जीवः सप्तनवद्विपञ्चमगतो युग्मेषु सोमात्मजः शुक्रः षड्दशसप्तवर्ज्जमितरे सर्वेष्वपाप्ता शुभा इति ॥

गोचर्म्म । न । गोस्त्वचि ॥ परिमाणविशेषे ॥ सप्तहस्तेन दण्डेन त्रिंशद्दण्डैर्निवर्त्तनम् । दशतान्येव गोचर्म दत्त्वा स्वर्गे महीयतइति बृहस्पतिः ॥ यत् किञ्चित् कुरुते पापं ज्ञानतोऽज्ञानतोऽपिवा । अपि गोचर्ममात्रेण भूमिदानेन शुद्ध्यतीत्याचारे मिताक्षरा ॥

गोची । स्त्री । हिमाक्षयपत्न्याम् ॥ गावः श्रुतिरूपाः श्रुतिस्मृतीतिहासपुराणादिसम्बन्धिनी मेहादेवविषयिणी वाचः अञ्चति पूजयति यद्वा गच्छति प्राप्नोति तात्पर्यरूपेण शृणोति । अञ्च० । क्विप् । ङीप् ॥

गोछाछः । पुं । भूकदम्बे । कौकशिमा इति गौडभाषा ॥

गोजरः । पुं । वृद्धवलीवर्द्दे ॥

गोजलम् । न । गोमूत्रे ॥

गोजा । स्त्री । गोलोमिकायाम् ॥ पृथिव्यां ग्रीष्मियवादिरूपेणोत्पन्नयाम् ॥ गोषु जायते । जनी० । जनसनेति विट् । विड्वनोरित्यात्वम् ॥

गोजागरिकः । पुं । भक्ष्यकारके ॥ न । मङ्गले ॥

गोजापर्णी । स्त्री । क्षुद्रक्षुपविशेषे । दुग्धफेनीवृक्षे । शब्दकेतुघन्याम् ॥

गोजिह्वा । स्त्री । दार्विकायाम् । गोजियालता दारियाशाक इति च गौडभाषा ॥ गोजिह्वा वातला शीता ग्राहिणी कफपित्तनुत् । हृद्याप्रमेहकासास्रव्रणज्वरहरी लघुः ॥ कोमला तुवरा तिक्ता स्वादुपाकरसा स्मृता ॥ पत्रशाकस्य तु गुणाः । गोजिह्वा कुष्ठमेहास्रकृच्छ्रज्वरहरी लघुः ॥ गोजिह्वेव ॥

गोजिह्विका । स्त्री । गोजिह्वालतायाम् ॥ गोजिह्वेव । कन् ॥

गोडिम्ब: । पुं । शृगालजम्ब्वाम् ॥

गोडुम्ब: । पुं । शीर्णवृन्ते । तरमूज इति भाषा ॥

गोडुम्बा । स्त्री । गवादन्याम् । चित्राख्यकर्कव्याम् । गोमुक इति गौडभाषा ॥ गांभुवं तुम्बति । तुबि अर्दने । मूलक: । पृषोदरादि: ॥

गोडुम्बिका । स्त्री । गोडुम्बायाम् ॥

गोणी । स्त्री । धान्याधारे गूण इतिभाषाप्रसिद्धे आवपने ॥ गोणशब्दादावपनेर्थे जानपदकुण्डगोणेति ङीष् ॥ छिद्रवस्त्रे । शाण्याम् ॥ धान्यमानभेदे ॥ द्विशूर्पा गोण्युदाहृता तामेव भारं जानीयादित्युक्त: ॥ द्रोणीपरिमाणमिति वैद्यकपरिभाषा ॥

गोणीतरी । स्त्री । ह्रस्वगोण्याम् ॥ ह्रस्वा गोणी । कासूगोणीभ्यां ष्टरच् । षित्वात् ङीष् ॥

गोण्ड: । पुं । पामरजातौ ॥ वृद्धनाभौ । नाभिगुडके ॥ त्रि । वृद्धनाभिमति ॥ गो: अण्ड इव ॥

गोतम: । पुं । ब्रह्मण: पुत्रे गौतममुनौ ॥

गोतमान्वय: । पुं । शाक्यमुनौ ॥

गोतीर्थम् । न । गोष्ठे ॥

गोत्र: । पुं । अद्रौ । पर्वते ॥ न । आख्यायाम् । नामनि ॥ सम्भावनीयबोधे ॥ कानने ॥ क्षेत्रे ॥ वर्त्मनि ॥ छत्रे ॥ सजातीयगणे ॥ पूर्वाचार्याणां मतेनाऽपत्ये ॥ कुले । अभिजने । ऋषिशब्दवाच्ये आदिपुरुषे स्वसन्तानसंज्ञाकारिणि ब्राह्मणरूपे ॥ क्षत्रियवैश्ययो रुपदिष्टातिदिष्टगोत्रम् । शूद्रस्यातिदिष्टातिदिष्टगोत्रम् । यथा । न समानगोत्रां भार्यां विन्देतेत्यनेन शूद्रस्यापि सगोत्रा कथं न निषिध्यते इतिचेत् अत्रोपदिष्टातिदिष्टगोत्रस्यैव निषेधो नत्वतिदिष्टातिदिष्टशूद्रगोत्रादेरितिनिर्णय: ॥ क्षत्रियवैश्यशूद्राणामतिदिष्टातिदिष्टगोत्रप्रवरम् अतएवैतेषां पुरोहितगोत्रप्रवरमित्यर्थ: । तथाचाग्निपुराणे

वर्णसङ्करोपाख्याने । क्षत्रियवैश्यशूद्राणां गोत्रञ्च प्रवरादिकम् । तथान्यवर्णसङ्कराणां येषां विप्राश्च याजका इति ॥ गोत्राणितु चतुर्विंशतिः । तथाच मनुः । शाण्डिल्यः काश्यपश्चैव वात्स्यः सावर्णक स्तथा । भरद्वाजो गौतमश्च सौकालीन स्तथापरः ॥ काल्लिष श्चाग्निवेश्यश्च कृष्णात्रेयव शिष्ठकौ । विश्वामित्रः कुशिकश्च कौशिक श्चतथापरः ॥ घृतकौशिकमौद्गल्यौ आलम्यानः पराशरः । सौपायन स्तथाऽत्रिश्च वासुकी रोहितस्तथा । वैयाघ्रपद्यकश्चैव जामदग्न्य स्तथापरः । चतुर्विंशति गोत्राणांक थितापूर्वपण्डितैः ॥ अपिचमनुः । जमदग्नि भरद्वाजो विश्वामित्रात्रिगौतमाः । वशिष्ठकाश्यपागस्त्या मुनयो गोत्रकारिणः ॥ एतेषां यान्यपत्यानि तानिगोत्राणिमन्वते । एतदुपलक्षण मन्येषामपिदर्शनात् । तथाच । सौकालीनकमौद्गल्यौ पराशरवृहस्पती । काञ्चनोविष्णुकौशिक्यौ कात्यायनात्रेयकाशवकाः ॥ कृष्णात्रेयः साङ्कृतिश्च कौण्डिन्यो गर्गसंज्ञकः । आङ्गिरसइति ख्यातः अनाहककाख्यसंज्ञितः ॥ अथ जैमिनिरुद्दाख्याः शाण्डिल्यो वात्स्य एवच । सावर्णोलम्यानश्वैयाघ्रपद्य श्च घृतकौशिकः ॥ शक्तिः कात्यायनश्चैव वासुकीगौतम स्तथा । शुनकः सौपायनश्च मुनयो गोत्रकारिणः ॥ एतेषां यान्यपत्यानि तानि गोत्राणि मन्वते । सर्वेषिच्चारिंशद्गोत्राः ॥ इतिधनञ्जयकृतधर्मप्रदीपः ॥ गूयते शब्द्यते स्वसम्मानप्रभवोऽनेन । गुङ् शब्दे । त्रन् । गुधृवीपचीत्या दिना त्रो वा ॥ गां त्रायते वा । त्रैङ्पालने । आतोनुपसर्गे इति कः ॥

गोत्रजः । त्रि । गोत्रोत्पन्ने ॥ सतु जन्मनामस्मृतिपर्य्यन्तसमानोदकभावात् पश्चाद्भवति ॥

गोत्रभिद् । पुं । इन्द्रे । शक्रे ॥ गोत्रान् गिरीन् भिनत्ति । भिदिर्० । सत् सूद्विषेति भिदेः क्विप् ॥

गोत्रवृक्षः । पुं । धन्वनवृक्षे ॥

गोत्रसंप्लवः । पुं । पक्षिविशेषे ॥

गोत्रस्खलनम् । न । अन्यस्त्रीनामग्रहणे ॥ यथा । गोत्रस्खलने भ्रान्तिं मानिनि जानीहि केवलां मेऽच । व्याख्यानतो विशेषप्रतिपत्तिः पाणिनीयइवेति ॥

गोत्रा । स्त्री । कौ । पृथिव्याम् ॥ गोत्राः शैलाःसन्त्यस्याम् । अर्शआद्यच् ॥ गाः जलानि त्रायते वा । त्रैङ्० कः ।

टाप् ॥ गव्यायाम् । गवांगणे ॥ गवां समूहः । इनित्रकट्यचश्चेति त्रः ॥

गोदः । पुं । मस्तिष्के ॥ त्रि । गोप्रदे ॥ गां ददाति । डुदाञ्० । आतइतिकः ॥

गोदन्तम् । न । नटमण्डने । हरिताले ॥ पुं । गोदन्ते ॥

गोदा । स्त्री । गोदावर्य्यां नद्याम् ॥

गोदानम् । न । व्रतविशेषे । केशान्ते ॥ गावः केशाः दीयन्ते खण्ड्यन्तेऽस्मिन् । डुदाञ्० । कर्मणि ल्युट् ॥

गोदारणम् । न । हले ॥ कुद्दाले ॥ गां भूमिं दारयति । दॄ विदारणे । ल्युट् ॥ गौर्भूमिर्दार्य्यतेऽनेन । करणेल्युड्वा ॥

गोदावरी । स्त्री । नदीविशेषे । गौतमसम्भवायाम् । ब्रह्माद्रिजातायाम् ॥

गोदुग्धम् । न । गोः क्षीरे ॥ अस्य गुणाः । गव्यं दुग्धं विशेषेण मधुरं रसपाकयोः । शीतलं स्तन्यकृत् स्निग्धं वातपित्तास्रनाशनम् ॥ दोषधातुमलस्रोतः किञ्चित् क्लेदकरं गुरु । जरासमस्तरोगाणां शान्तिकृत् सेवितं सदा ॥ * ॥ कृष्णाया गोर्भवं दुग्धं वातहारिगुणाधिकम् । पीताया हरते पित्तं तथा वातहरं भवेत् ॥ श्लेष्मलं गुरु शुक्लाया रक्ताचित्राच वातहृत् । बालवत्सविवत्सानां गवां दुग्धं त्रिदोषकृत् ॥ वष्कयिण्या त्रिदोषघ्नं तर्पणं बलकृत् पयः । जाङ्गलानूपशैलेषु चरन्तीनां यथोत्तरम् । पयो गुरुतरं स्नेहो यथाहारं प्रवर्त्तते ॥ स्वल्पान्नभक्षणाज्जातं क्षीरं गुरु कफप्रदम् । तत्तु बल्यं परं वृष्यं स्वस्थानां गुणदायकम् ॥ पलालतृणकार्पासबीजजं रोगिणे हितम् ॥ * ॥ अपि चाह राजनिर्घण्टः । गवां प्रत्यूषसि क्षीरं गुरु विष्टम्भि दुर्जरम् । तस्मादभ्युदिते सूर्य्ये यामं यामार्द्धमेव वा ॥ समुत्तार्य्य पयो ग्राह्यं तत् पथ्यं दीपनं लघु । विवत्सा बालवत्सानां पयो दोषलमीरितम् ॥ शस्तं वत्सैकवर्णाया धवलीकृष्णयोरपि । रक्ताद्वा माषपर्णाद्वा ऊर्द्धशृङ्गी च या भवेत् ॥ तासां गवां हितं क्षीरं घृतं वाऽमृतमेव वा । गवां सितानां वातघ्नं कृष्णानां पित्तनाशनम् ॥ श्लेष्मघ्नं रक्तवर्णानां त्रीन् हन्ति कपिलापयः ॥ इति ॥

गोदुग्धदा । स्त्री । चणिकातृणे । सुनीलायाम् ॥

गोधुक् । पुं । गोपे । गोदोग्धरि ॥ गां दोग्धि । दुह प्रपूरणे । सत्सूद्विषेति क्विप् ॥

गोदुहः । पुं । गोदुहि । गोपे ॥ गां दोग्धि । दुह० । मू० क: ॥

गोदोहनम् । न । गवां दोहनस्थाने ॥ गावोदुह्यन्ते ऽस्मिन् । ल्युट् ॥ कालविशेषे । मुहूर्त्तोऽष्टमभागे ॥ यथा। आचम्य च ततःकुर्यात् प्राज्ञो द्वारावलोकनम् । मुहूर्त्तस्याष्टमं भागमुद्दी क्ष्योऽस्तिथिर्भवेत् इति ॥

गोदोहनी । स्त्री । गोदोहनपात्रे । पात्र्याम् ॥ गौर्दुह्यते यस्याम् । दुहेः करणाधिकरणयोश्चेतिल्युट् । ङीप् ॥

गोद्रवः । पुं । गोमूत्रे ॥

गोधनः । पुं । स्थूलाग्रबाणे । मुक्का इति भाषा ॥ इतिहरिवंश: ॥ न । गोसमूहे । गोकुले ॥ गवांधनं समूहः ॥

गोधा । स्त्री । तलायाम् । ज्याघातवारणे । धनुर्गुणाघातवारणाय प्रकोष्ठतआवद्धायां चर्मपट्याम् ॥ निहाकायाम् । गोधिकायाम् । गोह इति भाषा ॥ अस्यामांसपाकविधिः । गोधा च्छोण्याजलै र्भूयः क्षालितां खण्डशः कृताम् । स्विन्नाञ्च तक्रतोयाभ्यां क्षालितां सूक्ष्मखण्डिताम् ॥ तलये द्वेसवाराद्यैः प्रलेहो वा विधानतः ॥ विपाके मधुरा गोधा वातपित्तप्रशामिनी । कषाया कटुका प्रोक्ता कफघ्नी वलवर्द्धनी ॥ सा तु स्थलज जलजभेदाद्द्विविधेति व्याख्यातारः ॥ गुध्यते वाडुर्यया । गुधपरिवेष्टने । हलश्चेतिघञ् ॥

गोधापदिका । स्त्री । गोधापदीलतायाम् । गोयालिया इति गौड भाषा ॥

गोधापदी । स्त्री । मुषलयाम् । गोधापदिकायाम् ॥ गोधा इवपादोमूलमस्याः । कुम्भपदीषुचेति साधुः ॥

गोधास्कन्ध: । पुं । विट्खदिरे ॥

गोधिः । पुं । ललाटे ॥ गोधिकायाम् ॥ गुध्यते । गुध० । इन् ॥ गावी नेत्रेधीयन्ते यस्मिन् । कर्मण्यधिकरणेचेति किर्वा ॥

गोधिका । स्त्री । गोधायाम् । निहाकायाम् ॥ गोहीति प्रसिद्धे जलचरे ॥ गुध्यति । गुध० । ण्वुल् ॥

गोधिकापुत्रः । पुं । गोधाग्रावके । गौःपेये । सर्पाद्गोधायामुत्पन्ने चन्दनगोह इति प्रसिद्धे जन्तुविशेषे ॥ गुध्यति । गुध० । ण्वुल् । गोधिकायाः पुत्रः ॥

गोधिनी । स्त्री । वृश्चीभेदे । चविकायाम् ॥

गोधुमः । पुं । गोधूमे ॥ इति शब्दचन्द्रिका ॥

गोधूमः । पुं । नागरङ्गे ॥ ओषधीविशेषे ॥ गोहूं इति प्रसिद्धे व्रीहिविशे

षे । रसाले । सुमने ॥ गोधूमः सुमनोऽपि स्यात् त्रिविधः स च कीर्त्तितः । महागोधूम इत्याख्यः पश्चाद्देशात् समागतः ॥ मधूली तु ततः किञ्चिदल्पा सा मध्यदेशजा । निःशूको दीर्घगोधूमः क्वचिन्नन्दीमुखाभिधः ॥ गोधूमो मधुरः शीतो वातपित्तहरो गुरुः । कफशुक्रप्रदो बल्यः स्निग्धः सन्धानकृत् सरः ॥ जीवनो बृंहणो वर्ण्यो रुच्यो वीर्यस्थिरत्वकृत् । कफप्रदो नवीनो नच पुराणः । पुराणयवगोधूमक्षौद्रजाङ्गलशूल्यभु-गिति वाग्भटेन वसन्ते गृहीतत्वात् ॥ मधूली शीतला स्निग्धा पित्तघ्नी मधुरा लघुः । शुक्रला बृंहणी पथ्या तद्वन्नन्दीमुखा स्मृता ॥ गुध्यति गु-ध्यते वा । गुध० । गुधेरूमः ॥

गोधूमसम्भवम् । न । काञ्जिकप्रभेदे । सौवीरे ॥

गोधूमसारः । पुं । सुमनस्य सारांशे । सीरा इति सत् इति च ख्याते ॥ तद्विधिर्यथा । निस्तुषान् गोधूमान् उदूखले कण्डयित्वा सायङ्काले मृत्तिकादिपात्रे जले मग्नं कारयित्वा परदिने प्रभातसमये उपरिस्थजलं क्रमेण दूरीकृत्वाऽधस्थं सारमातपे शुष्कं कृत्वा पात्रान्तरे स्थापयेदिति पाकराजेश्वरः ॥

गोधूमी । स्त्री । गोलोमिकायाम् । गोधूमा इति पाथरी इति च गौडभाषाप्रसिद्धे क्षुद्रक्षुपविशेषे ॥

गोधूलिः । पुं । स्त्री । समयविशेषे ॥ यथा । सन्ध्यातपाक्रमितपश्चिमदिग्विभागे व्योम्नि स्फुरद्विरलतारकसन्निवेशे । रुद्धे गवां खुरपुटोत्क्षिते रजोभिर्गोधूलिरेष कथितो भृगु-जेन योगः ॥ अपिच । यावत्सिन्दूरवर्णं गगनतलगतं भानुबिम्बं च नास्तं यावन्नो दिक्षु शान्तिं व्रजति खुरपुटैरुच्छ्रितो रेणुसङ्घः । तावन्नै-वास्ति दोषः प्रभवति न च सा क्रूरदृष्टिः प्रेक्षायां यात्रायां वा विवाहे सकलशुभकरी सर्वकार्यस्य सिद्धिः ॥ सा त्रिविधेति दीपिका । यथा । गोधूलिं त्रिविधां वदन्ति मुनयो नारीविवाहादिके हेमन्ते शिशिरे प्रयाति मृदुतां पिण्डीकृते भास्करे । ग्रीष्मेऽर्द्धास्तमिते वसन्तसमये भानौ गते दृश्यतां सूर्ये चास्तमुपागते च नियतं वर्षाशरत्कालयोः ॥ हेमन्तशिशिरयोर्मृदुताप्राप्तपिण्डीकृतरविकालः । ग्रीष्मेऽर्द्धास्तरविकालः । वर्षाशरद्वसन्तेष्वस्तगतरविकाल इत्यर्थः ॥

गोनन्दी । स्त्री । सारसखगस्त्रियाम् ॥
गोनर्द्दः । पुं । सारसखगे ॥ पर्व्वतविशेषे ॥ न । कैवर्त्तीमुस्तके ॥ गांजलं नर्दयति । नर्द्दशब्दे । कर्मण्यण् ॥
गोनर्द्दीयः । पुं । पतञ्जलिमुनौ । गोनर्द्दे ॥ गोनर्द्दभवः । वृद्धाच्छः ॥
गोनसः । पुं । सर्पविशेषे । तिलित्से । मञ्चलीवोडे ॥ गोरिव नासिका अस्य । अञ्नासिकाया इत्यच् नसादेशश्च ॥ वैक्रान्तमणौ ॥
गोनाथः । पुं । अनडुहि ॥
गोनायः । पुं । गोपाले ॥ गांनयति । णीञ्प्रापणे । कर्मण्यण् ॥
गोनासः । पुं । गोनसे ॥ गोरिव नासा यस्य ॥ न । वैक्रान्तमणौ ॥
गोनिष्यन्दः । पुं । गोमूत्रे ॥
गोपः । पुं । गुवाल इति भाषाप्रसिद्धे सङ्करजातिविशेषे । आभीरे । वल्लवे ॥ मणिवन्ध्यां तन्त्रवायात् गोपजाते श्च सम्भवः इति पराशरपद्धतिः ॥ गोष्ठाध्यक्षे ॥ भूपतौ ॥ ग्रामौघाधिकृते ॥ वोले ॥ त्रि । रक्षके । उपकारके ॥ गोपायति । गुपूरक्षणे । आयादय आर्द्धधातुकेवा । अच् ॥ गांपातिवा । पारक्षणे । आतोऽनुपे तिकः ॥ गोर्जलात् पातिवा । पा० । सुपीतिकः ॥

गोपकः । पुं । गोपशब्दार्थे ॥ स्वार्थेकः ॥
गोपकन्या । स्त्री । आभीरसुतायाम् ॥ शारिवौषधौ ॥
गोपघोण्टा । स्त्री । हस्तिकोलौ । वदरीछदायाम् ॥ वदरीसदृशाकारो वृक्षः सूक्ष्मफलो भवेत् । अटव्यामेवसा घोण्टा गोपघोण्टेतिचोच्यते ॥ विकङ्कतवृक्षे ॥
गोपतिः । पुं । शिवे । शम्भौ ॥ षण्डे । साँड इति भाषाप्रसिद्धे वृषे ॥ नृपे ॥ भास्करे ॥ विदशाधिपे ॥ ऋषभनामौषधौ ॥ गवांपतिः ॥ श्रीकृष्णे ॥ गवांपालनात् । गौर्मह्येतस्याः पतिर्वा ॥
गोपदलः । पुं । गुवाके ॥
गोपनम् । न । अपह्नवे ॥ गोपनाह्णीयते सत्थंन गुप्तिरक्षतंविना ॥ रक्षायाम् ॥ तेजपात इति भाषाप्रसिद्धे तमालपत्रे ॥
गोपनीयः । त्रि । गोपितव्ये । गोप्ये ॥
गोपभद्रम् । न । शालूके ॥
गोपभद्रा । स्त्री । काश्मर्याम् ॥
गोपभद्रिका । स्त्री । गम्भार्याम् ॥
गोपवधूः । स्त्री । शारिवायाम् ॥ गोपाङ्गनायाम् ॥ गोपीएववधूः । स्त्रियाः पुंवदित्यादिनापुंवद्भावः ॥
गोपरसः । पुं । वोले । गन्धरसे ॥ गो

पे उत्पन्नौ रक्षोघ्न ॥

गोपवल्ली । स्त्री । मूर्वायाम् ॥ सारिवायाम् ॥ श्यामालतिकायाम् ॥

गोपा । स्त्री । गोपालिकायाम् ॥ श्यामालतायाम् ॥ गोपायति । गुपू० । पचाद्यजन्तात् अजादित्वाट्टाबिति केचित् ॥ गाः पाति । पा रक्षणे । आतोऽनुपसर्गे इति कप्रत्यये । यास्त्वन्यायेन आतो मनिन् क्वनिब्वनिपश्चेति येन विच् अत्रत्वाभावात् डाबुविधेरभावे गोपाः विश्वपावदिति बोध्यम् ॥

गोपानसी । स्त्री । छादनाम्बुजुहाबलि । वडभ्याम् । कुड्येषु छादनार्थं दत्तवक्रकाष्ठे ॥ छादनाधारे । पटलाधारवंशपञ्जरे ॥ गोपायति । गुपू० । बाहुलकात् नसट् प्रत्ययः । अल्लोपयलोपौ ॥ गवां गोभिर्वा पानम् किरणानां ग्रहणम् किरणैर्वा शोषणम् । तत् स्यति निवर्त्तयति । षोऽन्तकर्मणि । आतोऽनुपेतिकः । गौ० ङीष् ॥

गोपायितः । त्रि । रक्षिते ॥ गोपाय्यते स्म । गुपू० । क्तः । आयादय आर्द्धधातुके वा ॥

गोपालः । पुं । नृपे । भूपे ॥ गोपे । गवां पालके ॥ ईशे ॥ श्रीकृष्णे ॥ तद्ध्यानं यथा । अव्याद्व्याकोषनीलाम्बुजरुचिररदच्याम्भोजनेत्रो ऽम्बुजस्थो बालो जङ्घाकटीरस्थलकलितरणत्किङ्किणीको मुकुन्दः । दोर्भ्यां हैयङ्गवीनं दधद् ऽतिविमलं पायसं विश्ववन्द्यो गोगोपीगोपवीतो रुरुनखविलसत्कण्ठभूषश्चिरं व इति तन्त्रसारः ॥ सर्वस्य जगतः पालनात् । विष्णौ ॥ गां भूमिं वेदं तन्मूलं यज्ञादिकं वा । पालयति । गाः पालयति वा । पा रक्षणे । कर्मण्यण् ॥ जगणे । मध्यगुरौ । ऽ । ॥

गोपालकः । पुं । शिवे ॥ श्रीकृष्णे ॥ गवां पालके ॥ गोपाल एव । स्वार्थे कन् ॥

गोपालकर्कटी । स्त्री । ग्वालककाकडी इति प्रसिद्ध कर्कटीप्रभेदे । क्षुद्रैर्वारौ । क्षुद्रचिर्भिटायाम् ॥

गोपालिका । स्त्री । गोपालकस्त्रियाम् ॥ अपुंयोगलक्षणो ङीष्प्रासः पालकान्तान्नेति निषिध्यते ॥ कीटविशेषे । गृहाभीरौ ॥ सारिवायाम् औषधौ ॥

गोपाली । स्त्री । गोपालकपत्न्याम् ॥ गोरक्ष्याम् ॥ गोप्याम् ॥ गोपाली करतालीनर्त्तनप्राली पुनातु वनमाली ॥

गोपाष्टमी । स्त्री । गोष्ठाष्टम्याम् ॥ यथा । शुक्लाष्टमी कार्त्तिके तु स्मृता गोपाष्ट

मी वृधैः । तद्दिने वासुदेवोऽभूद्गोपः पूर्वन्तु वत्सपः ॥ तत्र कुर्याद्गवां पूजां गोग्रासं गोप्रदक्षिणाम् । गवानुगमनं कार्यं सर्वान् कामानभीप्सता ॥

गोपिका । स्त्री । गोपस्त्रियाम् ॥ गोपायति । गुपू॰ । ण्वुल् ॥ गोप्याम् ॥

गोपित्तम् । न । गोरोचनायाम् ॥

गोपिनी । स्त्री । श्यामालतायाम् ॥

गोपी । स्त्री । गोपस्त्रनार्याम् ॥ गोपस्य स्त्रीत्यर्थे पुंयोगादाख्यायामिति ङीष् ॥ शारिवायाम् ॥ रक्षिकायाम् ॥ रक्षिकायाम् । मूलप्रकृतौ ॥ गोपायति । गुपू॰ । आयाभावे । पचाद्यच् । गौरादिङीष्॰ ॥

गोपीथः । पुं । न । रक्षणे ॥ न । तीर्थे ॥ जलद्रोण्याम् ॥ गावःपिबन्त्यस्मिन् । पा॰ । निशीथगोपीथावगथा इति थक् ॥ गोपीथःसोमपानमिति-वेदभाष्यम् ॥

गोपुच्छः । पुं । हारविशेषे ॥ गोर्लाङ्गूले ॥ गोलाङ्गूलवानरे ॥

गोपुटा । स्त्री । स्थूलैलायाम् ॥

गोपुटिकम् । न । शिववृषस्यमस्तके ॥

गोपुरम् । न । पुरद्वारे ॥ द्वारमात्रे ॥ कैवर्त्तीमुस्तके ॥ गां जलं पिपर्त्ति । पृपालनपूरणयोः । मू॰ कः ॥ गौर्व

र्गं पुरमस्येतिवा ॥ यद्वा । पुरति । पुरअग्रगमने । इगुपधेति कः । गवांपुरम् ॥ गोपायति वा । गुपू॰ । बाहुलकादुरच् ॥ यद्वा । पोषते । पुलमहत्त्वे । इगुपधत्वात् कः । रलयोरभेदः गोभिःपुरम् ॥ गाःपुरति वा । पुर॰ । मू॰ कोवा ॥

गोपुरकः । पुं । कुन्दुरुके । वहुगन्धे॥

गोपुरीषम् । न । गोमये ॥

गोपेन्द्रः । पुं । विष्णौ ॥ गोपराजे ॥

गोपेशः । पुं । शाक्यमुनौ ॥ गोपराजे ॥ नन्दघोषे ॥

गोप्ता । त्रि । रक्षके ॥ गोपायति । गुपू॰ । तृच ॥ श्रीकृष्णे ॥ सच्छिस्वमायया स्वात्मानं संवृणोति ॥

गोप्त्री । स्त्री । गोपिकायाम् ॥ रक्षिकायाम् ॥

गोप्यः । पुं । दासीपुत्रे ॥ त्रि । रक्षणीये ॥ गुह्ये ॥ सङ्गोपनीये ॥ यथा । आयु र्वित्तं गृहच्छिद्रं मन्त्रमैथुनभेषजम् । अपमानं तपो दानं नव गोप्यानि यत्नत इति ॥ गुप्यते । गुपू॰ । ऋहलोर्ण्यत् ॥

गोप्यकः । पुं । दासे ॥ गोप्यात् स्वार्थे कः ॥ गोप्यं कायति वा । कै॰ । आतश्चोपेति कः ॥

गोप्याधिः । पुं । बन्धकविशेषे ॥ तथा च नारदः । अधिक्रियत इत्याधिः

स विशेयो द्विलक्षणः । कृतकालो ऽपनेयश्च यावद्देयोद्यत स्तथा ॥ स पुनर्द्विविधः प्रोक्तो गोप्यो भोग्यस्त थैवच । गोप्योरक्षणीयः ॥

गोवाली । स्त्री । ओषधिविशेषे ॥ पाककर्णेतिङीष् ॥

गोभण्डीरः । पुं । जलकुक्कुभखगे ॥

गोमक्षिका । स्त्री । मक्षिकाविशेषे । दंशे । डाँस इतिभाषा ॥

गोमान् । त्रि । गवीश्वरे । गोमिनि ॥ बहवोगावोऽस्य । भूम्नि तदस्यास्ती तिमतुप् ॥

गोमतम् । न । गव्यूतौ ॥

गोमतल्लिका । स्त्री । प्रशस्तायांगवि ॥ प्रशंसावचनैश्चेति नित्यसमासः ॥

गोमती । स्त्री । स्वनामाख्यातायां नद्याम् । वाशिष्ठ्याम् ॥ वैदिकमन्त्रविशेषे ॥ उगितश्चेतिङीप् ॥

गोमन्तः । पुं । विन्ध्यप्रत्यन्तपर्वते ॥

गोमयः । पुं । न । गोविषि ॥ गोःपुरीषम् । गोश्चपुरीषे इतिमयट् ॥ अत्यन्तजीर्णदेहाया वन्ध्यायाश्च विशेषतः । रोगार्त्तायाः प्रसूताया न गोर्गोमयमाहरेत् ॥

गोमयच्छत्रम् । न । शिलीन्ध्रके ॥

गोमयच्छत्रिका । स्त्री । उच्छिलीन्ध्रे । शिलीन्ध्रे । दिलीरे ॥

गोमयप्रियम् । नं । भूतृणे ॥

गोमयोत्था । स्त्री । गोमयजातकीटविशेषे । गर्द्दभ्याम् । गोवरीला इति भाषा ॥

गोमायुः । पुं । शृगाले ॥ गन्धर्वविशेषे ॥ गां विकृतां वाचं मिनोति । डुमिञ्० । कृवापेत्युण् ॥

गोमी । पुं । शृगाले ॥ बुद्धभिक्षुशिष्ये । ग्रामणीरे ॥ त्रि । गोमति ॥ उपासके ॥

गोमीनः । पुं । मत्स्यविशेषे ॥

गोमुखः । पुं । मातलिपुत्रे ॥ महादेवगणान्तरे ॥ नक्रे ॥ यन्त्रविशेषे ॥ न । कुटिलागारे ॥ वाद्यभाण्डे ॥ लेपने ॥ चौरक्रियमाणे सुरङ्गायाः प्रभेदे ॥ जपमालागोपनाय पट्टवस्त्रादिनिर्मिते गोमुखी इति प्रसिद्धे यन्त्रविशेषे ॥ यथा । चतुर्विंशाङ्गुलमितं पट्टवस्त्रादिसम्भवम् । निर्माया ऽष्टाङ्गुलिमुखं ग्रीवां तत्षडङ्गुलम् ॥ एवं गोमुखयन्त्रञ्च सर्वतन्त्रेषुगोपितम् । तन्मुखे स्थापयेन्मालां ग्रीवामध्यगतः करः ॥ प्रजपेद्विधिनागुप्तंवर्णमालाधिकंप्रिये । इति मुण्डमालातन्त्रम् ॥ गोमुखादेस्ततोमालां गोपयेन्मातृजारवत् । इति मयातन्त्रम् ॥

गोमुखी । स्त्री । मन्त्रजपार्थकर्पटादिनिर्म्मितगुप्तिकायाम् । गोमुखे ॥ राढदेशस्थनदीविशेषे ॥

गोमूत्रम् । न । गोजले ॥ अस्य गुणाः । गोमूत्रं कटु तीक्ष्णोष्णं क्षारं तिक्तं कषायकम् । लघ्वग्निदीपनं मेध्यं पित्तकृत् कफवातहृत् ॥ शूलगुल्मोदरानाहकण्डूक्षिमुखरोगजित् । किलासगदवातामवस्तिरुक् कुष्ठनाशनम् ॥ कासश्वासापहं शोथकामलापाण्डुरोगहृत् ॥ * ॥ कण्डूकिलासगदशूलमुखाक्षिरोगान् गुल्मातिसारमरुदामयमूत्ररोधान् । कासं सकुष्ठजठरक्रिमिपाण्डुरोगान् गोमूत्रमेकमपि पीतमपाकरोति ॥ सर्व्वेष्वपि च मूत्रेषु गोमूत्रं गुणतोऽधिकम् । अतो विशेषाकथने मूत्रं गोमूत्रमुच्यते ॥ प्लीहोदरश्वासकासशोथवर्च्चोग्रहापहम् । शूलगुल्मरुजानाहकामलापाण्डुरोगनुत् ॥ कषायं तिक्ततीक्ष्णञ्च पूरणात् कर्णशूलहृत् ॥

गोमूत्रिका । स्त्री । तृणविशेषे । क्षेत्रजायाम् । रक्ततृणायाम् ॥ चित्रकाव्यविशेषे । यथा । गतिस्तु द्वावत्र यत्र मार्गे मूत्रस्य गोरिव । गोमूत्रिकेति तत् प्राहुर्दुष्कराश्चित्रवेदिनः ॥ अपिच । वर्णानामेकरूपत्वं यद्येकान्तरमर्द्धयोः । गोमूत्रिकेति तत् प्राहुर्दुष्करं तद्विदो विदुरिति ॥ षोडशकोष्ठद्वये पङ्क्तिद्वये ऽर्द्धद्वयं क्रमेण विलिख्यैकान्तरविनिमयेन वाचने श्लोकनिष्पत्तिर्भवतीत्युद्धारः ॥

उदाहरणं यथा ॥

प्र	वृ	त्ते	वि	क	स	द्वा	नं	सा	ध	ने	प्य	त्रि	षा	दि	भिः ।
व	द्ध	षे	वि	क	स	द्धा	नं	यु	ध	मा	प्य	वि	षा	णि	भिः ॥

इति माघे १९ सर्गे ४६ श्लोकः ॥ अस्याश्चत्वारो भेदाः । पादगोमूत्रिका अर्द्धगोमूत्रिका श्लोकगोमूत्रिका विपरीतगोमूत्रिकेति भेदा इति सरस्वतीकण्ठाभरणम् ॥

गोमेदः । पुं । गोमेदकमणौ ॥ द्वीपविशेषे ॥ यथा । गोमेदे गोपतिर्नाम राजा भूत्तोसवोद्यतः । याज्योऽभूद्वह्निकल्पानामौतथ्यानां मनोः कुले ॥ स तेषु हरियज्ञाय प्रवृत्तेषु भृगूनगुरून् । अब्रवीत् तं गौतमः कोपादशपत् सोऽगमत् क्षयम् ॥ यज्ञवाटेऽस्य ता गावो दग्धाः कोपाग्निना मुनेः । तन्मेदसा मही व्याप्ता

गोमेदः समतोऽभवदिति ॥

गोमेदकः । पुं । स्वनाम्ना प्रसिद्धे मणिविशेषे ॥ न । पीतमणौ ॥ राहुरत्ने । तमोमणौ ॥ अस्यपरीक्षा यथा । हिमालयेवा सिन्धौवा गोमेदमणिसम्भवः । स्वच्छकान्तिगुरुः स्निग्धो वर्णाढ्यो दीप्तिमानपि ॥ वलक्षः पिञ्जरो धन्यो गोमेदइतिकीर्त्तितः । चतुर्द्धा जातिभेदस्तु गोमेदेऽपि प्रकाश्यते ॥ ब्राह्मणः शुक्लवर्णःस्यात् क्षत्रियोरक्तउच्यते । आपीतोवैश्यजातिस्तु शूद्रस्त्वानीलउच्यते ॥ छाया चतुर्विधा श्वेता रक्ता पीताऽसिता तथा ॥ गुरुप्रभाढ्यः सितवर्णरूपः स्निग्धो मृदुर्वातिमलापरागः ॥ स्वच्छस्तु गोमेदमणिर्धृतोयं करोति लक्ष्मी धनधान्य वृद्धिम् । लघु र्विरूपोऽशिखरोऽप्यमानः स्नेहोपलिप्तो मलिनःखरोपि ॥ करोति गोमेदमणि र्विनाशं सम्पत्तिभोगायबलीर्य्यराशेः ॥ ये दोषा हीरके ज्ञेया स्ते गोमेदमणावपि । परीक्षा वर्ज्जितः कार्या मणिर्वा रत्नकोविदैः ॥ स्फटिकेनैवजायन्ति गोमेदप्रतिरूपिणम् । शुद्धस्य गोमेदमणेस्तु मूल्यं सुवर्णतो वैगुणमाहुरेके । अन्येतथा विद्रुमतुल्यमूल्यं तथा परेषामरतुल्यं माहुः ॥ चतुर्विंशामा मेषांतु धार्य्यं परिसम्भतमिति ॥ काकोले ॥ पद्मके ॥

गोमेदसन्निभः । पुं । दुग्धपाषाणे ॥

गोमेधः । पुं । यज्ञविशेषे ॥ तस्य कलौनिषेधो यथा । अश्वालम्भं गवालम्भं सन्न्यासंपलपैतृकम् । देवराच्चसुतोत्पत्तिः कलौपञ्चविवर्जयेत् ॥

गोयुगम् । न । गोद्वये ॥ गवोर्युगम् ॥

गोरक्षः । पुं । नागरङ्गे । नारङ्गे ॥ ऋषभनामौषधौ ॥ त्रि । गोरक्षके । गोपे ॥ रक्षतीतिरक्षः । गोःरक्षः ॥

गोरक्षकर्क्कटी । स्त्री । चिर्भिटायाम् ॥

गोरक्षजम्बूः । स्त्री । गोधूमे ॥ गोरक्षतण्डुलायाम् ॥ घोण्टाफले ॥

गोरक्षतण्डुला । स्त्री । गोरक्षचाउलिया इति गौडभाषाप्रसिद्धे क्षुद्रलताविशेषे । गाङ्गेरुक्याम् । नागबलायाम् ॥

गोरक्षतुम्बी । स्त्री । कुम्भतुम्ब्याम् ॥

गोरक्षदुग्धा । स्त्री । क्षुद्रक्षुपविशेषे । ताम्रदुग्धायाम् । बहुपत्रायाम् । अमृतसञ्जीवन्याम् ॥

गोरक्षी । स्त्री । क्षुद्रक्षुपविशेषे । गन्धबहुलायाम् । पञ्चपर्णिकायाम् ॥ गोरक्षदुग्धायाम् ॥ कुम्भतुम्ब्याम् ॥

गोरक्ष्यम् । न । पाशुपाल्ये ॥ गोरक्षती

ति गोरथः । तस्य भावः । ष्यञ् ॥

गोरङ्कुः । पुं । पक्षिविशेषे ॥ नग्नके ॥ वन्दिनि ॥

गोरटः । पुं । दुष्खदिरे ॥

गोरणम् । न । गुरणे । उद्यमे । भारासमुद्यमने ॥ गूर उद्यमे । चु० । ल्युट् ॥

गोरसः । पुं । दुग्धे ॥ दधि ॥ दण्डाहते । घोले । तक्रे ॥ गोरसस्य दुग्धस्य विकारत्वात् उपचारात् ॥

गोरसजम् । न । तक्रे ॥

गोराटी । स्त्री ।
गोराटिका । स्त्री । } शारिकाविहगे ॥
गोरिका । स्त्री ।

गोरुतम् । न । क्रोशयुग्मे ॥ गोःशब्दे ॥

गोरोचनम् । न । हरिताले ॥

गोरोचना । स्त्री । स्वनामख्यातपीतवर्णद्रव्ये । शोभनायाम् । मङ्गलायाम् । मेध्यायाम् ॥ गोरोचना हिमा तिक्ता वश्या मङ्गलकान्तिदा । विषाऽलक्ष्मीग्रहोन्मादगर्भस्रावक्षतास्रहृत् ॥

गोर्दम् । न । मस्तिष्के । मस्तकभवस्नेहे ॥ गुर्यते गुरतेवा । गुरी उद्यमने । अब्दादय इतिसाधु ॥

गोलः । पुं । सर्ववर्त्तुले ॥ मदनवृक्षे ॥ जारात् विधवासुते ॥ भूगोले ॥ खगोले ॥ यथा । गोलं श्रोतुं यदि तव मति र्भास्करीयं शृणु त्वमितिशिरोमणिः ॥ एकराशौ षड्ग्रहयोगे ॥ यथा । षड्भिर्ग्रहा मेकस्मिन् यदि भवन्ति षष्ठी निवसति सदा गोलयोगः प्रलयपद मिन्द्रोऽपि लभते । भवे लोको रङ्कः परिहरति पुत्रञ्च जननी नृपाणां न शः सार्ज ज्वलति वसुधा शुष्यतिनदीति ॥ एकराशौसप्तग्रहयोगे ॥ यथा । सप्तग्रहा यदैकस्था गोलयोग स्तदाभवेत् । दुर्भिक्षं राष्ट्रपीडाच तस्मिन् काले नृपक्षय इति ॥ न । मण्डले ॥ गुडे घञ् । डलयोरभेदः ॥

गोलकः । पुं । जारतोविधवासुते ॥ मणिके । अलिञ्जरे । गोल इतिमाटइतिचभाषा ॥ गुडे ॥ पिण्डे ॥ यथा । तेजसां गोलकः सूर्यो ग्रहर्क्षाण्यम्बु गोलकाः । प्रभावन्तो हि दृश्यन्ते सूर्यरश्मिविदीपिताः ॥ इतिसूर्यसिद्धान्तः ॥ गन्धरसे । बोले ॥ न । गोलोके ॥ गुड्यते । गुडरक्षायाम् । घञ् । स्वार्थेकन् । डलयोरैक्यम् ॥

गोलक्षणम् । न । गवां प्रशस्ताप्रशस्तस्वरूपे ॥ यथा । पराशरः प्राह बृहद्रथाय गोलक्षणं तत् क्रियते ततोऽयम् । मया समासः शुभलक्षणाः सर्वा स्तथा प्यागमतोऽभिधा

स्ये ॥ अशुभलक्षणा गावश्चाह । सास्नाविरहितचाक्ष्यो मूषिकनयनाश्च न शुभा गावः । प्रचला स्थिपिटविषाणाः करटाः खरसदृशवर्णा श्च ॥ दशसप्तचतुर्दन्त्यः प्रलम्बमुण्डानना विनतपृष्ठाः । ह्रस्वस्थूलग्रीवायवमध्या दारित खुराश्च ॥ श्यावातिदीर्घजिह्वाः गुल्फै रतितनुभि रतिदृहद्भिर्वा । अतिककुदाः कृषदेहा नेष्टा हीनाधिकाङ्ग्यश्च ॥ ४ ॥ अथ वृषलक्षणम् । वृषभो ह्येवंस्थूलातिलम्बवृषणः सिराततक्रोडः । स्थूलसिराचितगण्ड स्त्रिस्थूरां मेहतेयश्च ॥ मार्जाराक्षः कपिलः करटो वा न शुभदो द्विजस्यैव । कृष्णोष्ठतालुजिह्व श्वसनो यूथस्य घातकरः ॥ ६ ॥ स्थूलशकृन्मणिशृङ्गः सितोदरः कृष्णसारवर्णश्च । गृहजातोऽपि त्याज्यो यूथविनाशावहो वृषभः ॥ ७ ॥ श्यामक पुष्पचिताङ्गो भस्मारुणसन्निभो विडालाक्षः । विप्राणा मपि न शुभंकरोति वृषभः परिगृहीतः ॥ ये चोद्धरन्ति पादान् पङ्कादिव योजिताः कृशग्रीवाः । कातरनयना हीनाश्च पृष्ठत स्ते नभारसहाः ॥ ९ ॥ अशुभलक्षणसहितानाह । मृदुसंहतताम्रोष्ठा तनुस्फिक ताम्रतालुजि

ह्वाश्च । ह्रस्वतनूच्चश्रवणाः सुकुक्षयः पृष्ठजङ्घाश्च ॥ आताम्रसंहतखुरा व्यूढोरस्का वृहत्ककुद्युक्ताः । स्निग्धश्लक्ष्णतनुत्वग्रोमाणा स्ताम्रतनुशृङ्गाः ॥ तनुभूस्पृग्वालधयो रक्तान्तविलोचना महोच्छ्वासाः । सिंहस्कन्धा स्तन्वल्पकम्बलाः पूजिताः सुगताः ॥ ११ ॥ वामावर्त्तैर्वामे दक्षिणपार्श्वे च दक्षिणावर्त्तैः । शुभदा भवन्त्यनडुहो जङ्घाभिश्चैडकनिभाभिः ॥ वैदूर्यमल्लिकावुद्बुदेक्षणाः स्थूलनेत्रवर्त्मानः । पार्ष्णिभि रस्फुटिताभिः शस्ताः सर्वे च भारसहाः ॥ घ्राणोद्देशे सबलि र्मार्जारमुखः सितश्च दक्षिणतः । कमलोत्पललाक्षाभः सुवालधि र्वाजितुल्यजवः ॥ लम्बै र्वृषणै र्मेषोदरैश्च सङ्क्षिप्तवङ्क्षणक्रोडः । ज्ञेयो भाराध्वसहो जवेऽश्वतुल्यश्च शस्तफलः ॥ १५ ॥ सितवर्णः पिङ्गाक्ष स्ताम्रविषाणेक्षणो महावक्त्रः । हंसो नामशुभफलो यूथस्य विवर्द्धनः प्रोक्तः ॥ १६ ॥ भूस्पृग्वालधि राताम्रविषाणो रक्तदृक् ककुद्मांश्च । कल्माष श्चस्वामिन मचिरात् कुरुते पतिं लक्ष्म्याः ॥ १७ ॥ योवा सिते श्च चरणै र्येथेष्टवर्णश्च सोपि शुभफलकृत् । स्निग्धपाणो ऽस्निग्धाक्षो

वदिनैकान्तप्रशस्तोऽपि ॥ १८ ॥
इतिवाराहीसंहितायां गोलक्षणंनामाष्टपञ्चाशोऽध्यायः ॥ ५८॥

गोला । स्त्री । गोदावर्य्याम् ॥ सख्याम् ॥ कुनट्याम् ॥ दुर्गायाम् ॥ पत्राञ्जने ॥ मण्डले ॥ अलिञ्जरे ॥ बालखेलने । बालक्रीडनकाष्ठे ॥ गां दीप्तिं लाति । ला० । आतइति कः ॥ गुड्यते वा । गुडवेष्टने । घञ् । डलयोरैक्यम् ॥

गोलाङ्गूलः । पुं । असितमुखे कपिविशेषे । कपित्थाख्ये । दधिशोणे ॥ कृष्णवानरे ॥

गोलासः । पुं । शिलीन्ध्रे ॥

गोलिहः । पुं । घण्टापाटलौ ॥

गोलीढः । पुं । लोध्रविशेषे । घण्टापाटलौ ॥ गोभिर्लिह्यतेस्म । लिह० । क्तः ॥

गोलोकः । पुं । न । श्रीकृष्णस्य नित्ये धामनि ॥ श्रीकृष्णस्थाने ॥ यथा । वैकुण्ठस्य दक्षभागेगोलोकं सर्वमोहनम् । तत्रैव राधिका देवी द्विभुजो मुरलीधरः॥ यद्रूपंगोलकं धाम तद्रूपं नास्ति मामके । ध्याने वा चक्षुषोः किं वा ध्यानयोगे न विद्यते ॥ गुह्यतत्त्वमयं देवि नानादेवेन शोभितम् । मध्यदेशे गोलकाख्यं श्रीविष्णोः परमं पदम् । श्रीविष्णोः सविरूपस्य यत्स्थलं चित्तमोहनम् । तत्स्थानस्य माहात्म्यं किंमया कथ्यतेऽधुनेत्यादि माहात्म्यादिकं सन्त्रं शास्त्रे ब्रह्मवैवर्त्तपुराणे च द्रष्टव्यम् ॥

गोलोमिका । स्त्री । गोधूमा इति पार्थरी इतिच गौडभाषाप्रसिद्धे क्षुद्रक्षुपविशेषे । क्रोष्टुकपुच्छिकायाम् । प्रसारिण्याम् ॥

गोलोमी । स्त्री । श्वेतदूर्वायाम् ॥ गोलोमसु जाता । तत्रजातइत्यण् ॥ वचायाम् ॥ भूतकेशे ॥ गोलोमानि मम् । तत्सदृशमित्यर्थः । संज्ञापूर्वकत्वान्नवृद्धिः ॥ वेश्यायाम् ॥ गोर्लोमानि लोमानि यस्याः । गोशब्दोगोलोमसदृशेलाक्षणिकः । अनउपधालोपिन इति ङीप् ॥ गोलोमिकायाम् ॥

गोवत्सादी । पुं । वृके ॥

गोवन्दनी । स्त्री । प्रियङ्गौ । फलिन्याम् ॥ गविभूमौवन्द्यते । वदि० । कर्मणिल्युट ॥ पीतदण्डोत्पले ॥

गोवरम् । न । गोमयविशेषे ॥ गोष्ठान्ते गोखुरक्षुण्णं शुष्कचूर्णितगोमयम् । गोवरं तत् समाख्यातं वरिष्ठं रससाधने ॥

गोवर्द्धनः । पुं । स्वनाम्ना प्रसिद्धे पर्वतविशेषे । गिरिराजे ॥ अमादि नेरि

दशमोऽयं भूधरो नात्र संशयः । शुक्लप्रतिपद्दिने प्रातःकार्त्तिके ऽर्च्यो ऽन्नवैभवैः ॥ पूजामन्त्रस्तु । गोवर्द्धनधराधारगोकुलत्राणकारक । विष्णुबाहुकृतोच्छ्राय गवां कोटिप्रदो भवेति ॥ त्रि । गोवर्द्धके ॥ गवां वर्द्धने ॥

गोवर्द्धनधरः । पुं । श्रीकृष्णे । नन्दनन्दने ॥ गोवर्द्धनस्य गिरेः धरो धारकः ॥

गोवर्द्धनधारी । पुं । श्रीकृष्णे । यशोदानन्दने ॥

गोवशा । स्त्री । वन्ध्यायाङ्गवि ॥

गोविन्दः । पुं । वासुदेवे ॥ तद्ध्यानं यथा । फुल्लेन्दीवरकान्तिमिन्दुवदनं बर्हावतंसप्रियं श्रीवत्साङ्कमुदारकौस्तुभधरं पीताम्बरं सुन्दरम् । गोपीनां नयनोत्पलार्च्चिततनुं गोगोपसङ्घावृतं गोविन्दं कलवेणुवादनपरं दिव्याङ्गभूषं भजेदिति ॥ गोशब्दवाच्यानि इन्द्रियाणि निश्चयं प्राप्ते ॥ गां वेदलक्षणां वाणीं विन्दति इति व्युत्पत्त्या सर्ववेदोपादानत्वेन सर्वज्ञे ॥ गां भुवं धेनुं स्वर्गं वेदं वा अविदत् विन्दति वा । विद॰ विद्लृ॰ । गवादिषु विन्दः संज्ञायामिति शः । वाराहरूपेणोद्धरणात् कामधेनोरैश्वर्यप्राप्तेः । इन्द्रेणास्वर्गस्य निवेदनात् मत्स्यादिरूपेण वेदोद्धरणाद्वा ॥ गोभिर्वाणीभिर्वेदान्तवाक्यैर्विद्यते वा । गोभिरेव यतो वेद्यो गोविन्दः समुदाहृतः इति विष्णुतिलकम् ॥ वह्निपुराणे यमानुशासने तन्नाममाहात्म्यं यथा । येतिष्ठन्तः स्वपन्तश्च गच्छन्तः स्खलिते क्षुते । सङ्कीर्त्तयन्ति गोविन्दं ते वस्त्याज्याः सुदूरतः इति ॥ गवाध्यक्षे ॥ वृहस्पतौ ॥

गोविन्दद्वादशी । स्त्री । फाल्गुनशुक्लद्वादश्याम् ॥

गोविट् । पुं । गोमये ॥ गोर्विट् ॥

गोविष्ठा । स्त्री । गोमये ॥ वनोपले ॥ गोर्विष्ठा ॥

गोवीथी । स्त्री । मध्यममार्गे नक्षत्रविशेषाणां संज्ञाविशेषे ॥ यथा । हस्तश्चित्रा तथा स्वाती गोवीथीति तु शब्दितेति ॥

गोवृन्दम् । न । गोसमूहे ॥

गोशकृत् । न । गोमये ॥

गोशरण्यः । पुं । व्याघ्रादितो दुर्गेषु गोः परित्राणकारके ॥ गो गवां वा शरण्यः ॥

गोशालम् । न । गोगृहे ॥ गवां शाला । विभाषा सेनेति पाक्षिकं क्लीबत्वम् ॥ त्रि । गोशाले जाते ॥ ग्रामाद्गोशालेति जातार्थप्रत्ययस्य लुक् ॥

गोशाला । स्त्री । गोशाले । गोसाला ॥

इतिभाषा ॥ गवांभाषा ॥

गोशीर्षम् । न । चन्दने ॥ चन्दनविशेषे । हरिचन्दने ॥ गोशीर्षाकारेमलये कदेशेजाते कालताम्रयामिश्रवर्णे उत्पलगन्धिनि अतिसुरभिशीतलतया सदैव सर्पैर्वेष्टिते इति व्याख्यातारः ॥ गोः शीर्षमिव गोशीर्षो गिरिस्तस्याकर इति स्वामी ॥ गवांमस्तके ॥

गोशीर्षकः । पुं । द्रोणपुष्पीवृक्षे ॥ कपिलादिसमुद्भवे गोरोचनासदृशवर्णे चन्दनजातिविशेषे ॥ गोमस्तके ॥

गोशृङ्गः । पुं । बर्बुरवृक्षे ॥ न । गोर्विषाणे ॥

गोश्रुतिः । पुं । वैयाघ्रपद्यऋषिविशेषे ॥

गोष्ठम् । न । गवांस्थाने ॥ गावस्तिष्ठन्त्यत्र । ष्ठा० । घञर्थ इति सुपिस्थ इति वा कः । अम्बाम्बेतिषत्वम् ॥ पिदधिष्ठिताहङ्कारे ॥ गावः श्रोत्रादीनीन्द्रियाणि तिष्ठन्त्यत्रेति पूर्ववत् प्रक्रिया ॥ गोष्ठीश्वाद्वे ॥

गोष्ठपतिः । पुं । गवांस्थानाध्यक्षे ॥

गोष्ठश्वः । पुं । परहिंसके । यः स्वगृहाङ्गनेष्विव परान् द्वेष्टि तस्मिन् ॥ गोष्ठेश्वा इति सप्तमीतत्पुरुषे अचतुरेत्यादिना ऽच् । मत्वादित्वात्तिद्धितो

पः ॥ षष्ठीतत्पुरुषे तु गोष्ठश्वा इत्येव ॥

गोष्ठाष्टमी । स्त्री । गोपाष्टम्याम् ॥

गोष्ठी । स्त्री । सभायाम् । परिषदि ॥ संलापे ॥ पोष्यवर्गे ॥ विषं गोष्ठी दरिद्रस्य ॥ गावोऽनेकावाचस्तिष्ठन्त्यस्याम् । घञर्थे कः । अम्बाम्बगोभूमीतिषत्वम् । गौरादित्वात् ङीष ॥

गोष्ठीपतिः । पुं । पोष्यवर्गाभिपालके ॥ सभापतौ ॥

गोष्ठीभेदः । पुं । क्रीडाविशेषे ॥

गोष्पदम् । न । गोखुरश्वभ्रे ॥ त्रि । गवां गतिगोचरे ॥ गोपद प्रमाणे ॥ गोःपदम् । गावः पद्यन्ते यस्मिन् देशे स गोभिः सेवितो गोष्पदः । गोष्पदंसेवितासेवितप्रमाणेष्विति सुट् सस्य षत्वञ्च निपात्यते । असेविते अगोष्पदान्यरण्यानि । प्रमाणे गोष्पदमात्रं क्षेत्रम् ॥

गोसः । पुं । बोले ॥ उषःकाले । विभाते ॥ गां जलं स्यति । षोऽन्तकर्मणि । आत इतिकः ॥

गोसङ्ख्यः । पुं । गोपे ॥ गावः सङ्ख्यायन्ते । चक्षिङ् । चक्षिङः ख्याञ् । समिख्य इतिकः ॥

गोसदृक्षः । पुं । गवये ॥

गोसन्दायः । पुं । गोदानकर्त्तरि ॥

गोसम्भवा । स्त्री । श्वेतदूर्वायाम् ॥ वि ।

गोर्जाते ॥

गोसर्गः । पुं । प्रभाते ॥

गोसवः । पुं । गोमेधयज्ञे ॥

गोस्तनः । पुं । चतुर्यष्टिकहारे ॥ गोः कुचे ॥

गोस्तनी । स्त्री । कपिलद्राक्षायाम् । द्राक्षायाम् । मनक्कादाख इतिभाषा ॥ गौः स्तनोऽस्याः । गोस्तनसदृशे गोशब्दो गौणः । स्वाङ्गाच्चोपसर्जनादिति ङीष् ॥

गोस्थानम् । न । गोष्ठे ॥ गवांस्थानम् ॥

गोस्थानकम् । न । गोष्ठे ॥ स्वार्थेकः ॥

गोस्वामी । त्रि । गोपतौ ॥

गोहृन्नम् । न । गोमये ॥

गोहरीतकी । स्त्री । विल्वे ॥

गोहालिया । स्त्री । गोवालिया इति ख्याते लताविशेषे ॥

गोहितः । पुं । घोषलतायाम् ॥ विल्वे ॥ श्रीकृष्णे ॥ गवां हितार्थं गोवर्द्धनगिरिं धृतवान् इतिगोभ्योहितः । चतुर्थीतदर्थेत्यादिना चतुर्थी तत्पुरुषः । गोर्भूमे र्भारावतरणेच्छया शरीरग्रहणंकुर्वन् वा हितः ॥ त्रि । गवां हितकारके । गोग्रासादातरि ॥

गोहिरम् । न । पादमूले ॥

गोह्यः । पुं । मेनासुते । मैनाके ॥ गोह्याः हिमालयपत्न्याः अपत्यम् । स्त्रीभ्योढगिति ढकिप्राप्ते छन्दसि व्यत्ययो बहुलमिति व्यत्ययेन गर्गादिभ्योयञिति यञ् ॥

गौञ्जिकः । पुं । स्वर्णकारे ॥ गुञ्जायाः कर्त्तरि ॥

गौडः । पुं । देशविशेषे ॥ तद्देशसीमा यथा । वङ्गदेशं समारभ्य भुवनेशान्तगं शिवे । गौडदेशः समाख्यातः सर्वविद्याविशारदः ॥ तद्देशस्थे पुंभूम्नि गौडाः ॥ तेच पञ्चोक्ताःस्कन्दपुराणे । सारस्वताः कान्यकुब्जाःगौडमैथिलकौत्कलाः । पञ्चगौडा इति ख्याता विन्ध्यस्योत्तरवासिनः इति ॥

गौडवास्तूकः । पुं । न । वास्तूकप्रभेदे ॥ तदेवतुच्छत् पत्रं रक्तं स्याद्गौडवास्तुकम् ॥

गौडिकः । पुं । इक्षुकुट्टके ॥ इक्षौ ॥ गुडेसाधुः । गुडादिभ्यष्ठञ् ॥ न । मद्यविशेषे ॥

गौडी । स्त्री । सुराप्रभेदे । वाल्कल्याम् ॥ रागिणीविशेषे । मेघरागस्य योषिति ॥ काव्यरीतिप्रभेदे ॥ यथा । ओजः प्रसादमाधुर्यं गुणत्रितयभेदतः । गौडवैदर्भपाञ्चालरीतयः परिकीर्त्तिता इति ॥

गौणः । त्रि । गुणयोगात्प्रवृत्ते ॥ अमु

ख्ये ॥ यस्कोपपोदितेर्य्य ॥ शुभ्रादागत: । अण् ॥

गौणधातु: । पुं । उपधातौ ॥

गौणसन्न्यासी । स्त्री । अत्यागिनि । कर्मफलत्यागिन्वैपिकर्म्मानुष्ठायिनि । अर्थे ॥

गौणी । स्त्री । वृत्तिविशेषे ॥ अशीति प्रकारलक्षणान्तर्गतलक्षणाविशेषे ॥ पश्यात्र साहित्यदर्पणम् ॥

गौतम: । पुं । नचिकेतस: पितरि मुनिविशेषे । उद्दालके गोचतो गौतम इति प्रसिद्धे ॥ मुनिविशेषे । शतानन्दे ॥ शाक्यवंशावतीर्णे बुद्धमुनिविशेषे । शाक्यसिंहे । शौद्धोदनौ ॥ कृपे ॥ गोतमस्यायं शिष्य: । तस्येदमित्यण् । तत्राचावतारादा ॥ गोतमस्यापत्ये । ऋष्यण् । बहुत्वे गोतमा: ॥

गौतमसम्भवा । स्त्री । गोदावर्यां नद्याम् ॥

गौतमी । स्त्री । उमायाम् । दुर्गायाम् ॥ गोरोचनायाम् ॥ गोदावर्याम् ॥ कृप्याम् ॥ शाक्यलक्षणगौतमप्रणीतायां विद्यायाम् ॥ षोडशपदार्थप्रतिपादिकायामहल्यापतिगोतमप्रोक्तायामर्थविद्यायाम् ॥ शार्ङ्गरवाद्यन्तान् ॥ राचसीविशेषे ॥

गौत्तम: । पुं । स्थावरविषस्य प्रभेदे ॥

गौधार: । पुं । गोधिकासुते । अन्येगोधायांजाते चन्दनगोहेतिख्याते ॥ गोधाया अपत्यम् । आरगुदीचामिन्यारक् ॥

गौधूम: । पुं । गोधूमविकारे ॥ गोधूमस्यावयवो विकारो वा । बिल्वाद्यण् ॥

गौधूमीनम् । न । गोधूमक्षेत्रे ॥ गोधूमानां भवनं क्षेत्रम् । धान्यानांभवनेक्षेत्रेखञ् ॥

गौधेय: । पुं । गोधिकात्मजे । गौधेरे ॥ गोधाया अपत्यम् । शुभ्रादित्वाड्ढक् ॥

गौधेर: । पुं । गौधारे ॥ गोधाया अपत्यम् । गोधायाढ्रक् ॥

गौर: । पुं । श्वेतसर्षपे ॥ चन्द्रे ॥ धववृक्षे ॥ अरुणवर्णे ॥ गोरा इतिख्याते पीतिवर्णे ॥ श्वेतवर्णे ॥ त्रि । तत्तद्वर्णवति ॥ विशुद्धे ॥ न । पद्मकेसरे ॥ कुङ्कुमे ॥ स्वर्णे ॥ गुरति गवते मनोऽत्र वा । गुरीउद्यमने गुङ्गतौ वा । ऋज्रेन्द्रेतिसाधु: ॥ गूर्य्यते ऽनेनवा । गुरी० । हलश्चेति घञ् । गौरएव । प्रज्ञाद्यण् ॥

गौरत्यम् । न । पाशुपाल्ये ॥

गौरजीरक: । पुं । अजाज्याम् । श्वेतजीरके ॥

गौरतित्तिरः । पुं । कपिञ्जले ॥

गौरत्वक् । पुं । इङ्गुदीवृक्षे ॥

गौरवम् । न । अभ्युत्थाने ॥ गुरुत्वे । लाघवाभावे ॥ गुरोर्भावः । इगन्ताच्च लघुपूर्वादित्यण् ॥

गौरवितः । त्रि । आर्यमिश्रे ॥ गौरवः सञ्जातोऽस्य । तारकादित्वादितच् ॥

गौरशाकः । पुं । गिरिजमधूके । अल्पपत्रे ॥

गौरसर्षपः । पुं । श्वेतसर्षपे । सिद्धार्थे ॥ गौरश्चासौ सर्षपश्च ॥ त्रिभी राजसर्षपैः परिमिते ॥

गौरसुवर्णम् । न । चित्रकूटप्रसिद्धे पत्रशाकप्रभेदे । वारिजे । मत्स्याक्षके ॥

गौरा । स्त्री । गौर्याम् । शिवायाम् ॥ इति द्विरूपः ॥

गौरार्द्रकः । पुं । स्थावरविषविशेषे ॥

गौरास्यः । पुं । कृष्णवानरे ॥

गौरिका । स्त्री । अष्टवर्षीयांकन्यायाम् ॥ गौर्येव । कः ॥

गौरिलः । पुं । सिद्धार्थे ॥ लौहचूर्णे ॥

गौरी । स्त्री । पार्वत्याम् ॥ योगाग्निदग्धदेहा या पुनर्जाता हिमालये । शङ्खेन्दुकुन्दधवला ततो गौरीति सा स्मृता ॥ असञ्जातरजःकन्यायाम् ॥ हरिद्रायाम् ॥ दारुहरिद्रायाम् ॥ गोरोचनायाम् ॥ प्रियङ्गुवृक्षे ॥ वसुधायाम् ॥ नदीविशेषे ॥ वरुणभार्यायाम् ॥ बुद्धशक्तिविशेषे । मायादेव्याम् ॥ मञ्जिष्ठायाम् ॥ श्वेतदूर्वायाम् ॥ मल्लिकायाम् ॥ तुलस्याम् ॥ सुवर्णकदल्याम् ॥ आकाशमांस्याम् ॥ रागिणी विशेषे । मालवरागभार्यायाम् ॥ गौरवर्णान्वितायाम् ॥ गूयते । गुङ्शब्दे । ऋज्रेन्द्रेति रन्प्रत्ययान्तो गौरो निपातितः । गौरो वर्णोऽस्त्यस्याः । गौरादित्वान् ङीष् ॥

गौरीगुरुः । पुं । हिमवति ॥ गौर्य्याः गुरुः ॥

गौरीजम् । न । अभ्रके ॥

गौरीतक्रम् । न । तक्रविशेषे ॥ यथा । लवणं मरिचं शिग्रुं जीरं नारङ्गजन्मकम् । एलाचूर्णान्वितं तक्रं धूपयेद् घृतहिङ्गुना ॥ पार्वत्या विहितं तक्रं सर्वदोषनिवर्हणम् । सुरुच्यं पाचनं दिव्यं महेशस्य सदाप्रियमिति ॥

गौरीपुत्रः । पुं । कार्त्तिकेये ॥ गणेशे ॥

गौरीपुष्पः । पुं । प्रियङ्गुवृक्षे ॥

गौरीललितम् । न । हरिताले ॥

गौरीशिखरम् । न । तीर्थविशेषे ॥

गौरीसुतः । त्रि । दशवर्षोढाङ्गजे ॥

गौरुतल्पिकः । पुं । गुरुस्त्रीगामिनि ॥ गुरुतल्पं गच्छति । गच्छतौ परदा

गादिभ्यः इति ठक् ॥

गौल्मिकः । पुं । मुष्ककवृक्षे ॥

गौल्यम् । न । मधुरे ॥

गौव्रतिकः । त्रि । गोव्रतस्वामिनि ॥

गौष्ठीनम् । न । भूतपूर्वगोष्ठे ॥ पूर्वं भूतं गोष्ठम् । गोष्ठात् खञ्भूतपूर्वे इतिखञ् ॥ तीर्थविशेषे ॥

ग्रथितः । त्रि । गुम्फिते । दृब्धे । कृतग्रन्थने । गाँथा इतिगूँथा इतिचभाषा ॥ आक्रान्ते ॥ हते । हिंसिते ॥ ग्रथ्यतेस्म । ग्रन्थसन्दर्भे । क्तः

ग्रथितभावः । पुं । वहुपक्षौ ॥

ग्रन्थः । पुं । गुम्फे । ग्रन्थनायाम् ॥ धने ॥ शास्त्रे ॥ अक्षरसङ्ख्यायाम् । द्वात्रिंशदक्षरनिर्मितौ । अनुष्टुप्श्लोके ॥ प्रवन्धे । विवक्षितार्थप्रतिपत्त्यनुकूलत्वे सति निबद्ध्यमानवाक्यसमुदाये । सन्दर्भे ॥ ग्रन्थनम् । ग्रन्थ० घञ् ॥

ग्रन्थकः । पुं । द्वात्रिंशदक्षरान्विते अनुष्टुवछन्दःश्लोके ॥ संज्ञायांकन् ॥

ग्रन्थकर्त्ता । पुं । ग्रन्थकारे ॥

ग्रन्थकुटी । स्त्री । लेखभूमौ । लेख्यस्थाने । दफतरखाना इति आर्पिस् इतिच अपराङ्गजभाषा ॥

ग्रन्थनम् । न । गुम्फने । ग्रन्थने । सन्दर्भे ॥

ग्रन्थना । स्त्री । ग्रन्थने ॥

ग्रन्थसन्धिः । पुं । काण्डे ॥ पटले ॥ स्थाने ॥ प्रकरणे ॥ पर्वणि ॥ अध्याये ॥ आह्निके ॥ उल्लासे ॥

ग्रन्थिः । पुं । ग्रन्थिपर्णे ॥ गाँठ इति भाषा प्रसिद्धे वस्त्रादिवन्धे ॥ वंशादिसन्धौ । पर्वणि । पोरी इति भाषा ॥ भद्रमुस्तायाम् ॥ हिताबल्याम् ॥ पिण्डालौ ॥ कौटिल्ये ॥ अन्योन्याध्यासे ॥ मायाख्यपाशे ॥ रुग्भेदे ॥ ॥ तस्य निदानसम्प्राप्ती यथा । वातादयो मांसमसृक्प्रदुष्टाः सन्दूष्य मेदश्च तथा शिराश्च वृत्तोन्नतं विग्रथितं तु शोथं कुर्वन्त्यतो ग्रन्थिरितिप्रदिष्ट इति ॥ ग्रथ्यते । ग्रथि० । सर्वधातुभ्यइन् ॥ खनिकष्यज्यसिवसिवभिसमिध्वनिग्रन्थिचरिभ्यश्चेति इन् । स्वरभेदः ॥

ग्रन्थिकः । पुं । करीरे ॥ दैवज्ञे ॥ सहदेवपाण्डवे ॥ न । पिप्पलीमूले ॥ ग्रन्थिपर्णे ॥ पुं । न । गुग्गुलौ ॥ ग्रन्थिप्रतिकृतिः । इवेप्रतिकृताविति कन् ॥

ग्रन्थिका । स्त्री । पिप्पलीमूले ॥

ग्रन्थितः । त्रि । ग्रथिते । गुम्फिते ॥ ॥ ग्रथ्यतेस्म । ग्रथि० । क्तः ॥

ग्रन्थिदला । स्त्री । मालाकन्दे ॥

ग्रन्थिदूर्बा । स्त्री । मालादूर्वायाम् ॥
ग्रन्थिपर्णः । पुं । चोरनामगन्धद्रव्ये ॥ न । बर्हिपुष्पे । कुक्कुरे । कुकुरौंदा इति ख्याते ॥ ग्रन्थिपर्णं तिक्ततीक्ष्णं कटूष्णं दीपनंलघु । कफवातविषश्वासकण्डूदौर्गन्ध्यनाशनम् ॥ अस्यलेपनगुणः । रूक्षताऽलक्ष्मीराक्षसज्वरनाशित्वमिति ॥ ग्रन्थीपर्णान्यस्य । ग्रन्थयइवपर्णान्यस्येतिवा ॥
ग्रन्थिपर्णा । स्त्री । जतुकालतायाम् ॥
ग्रन्थिपर्णी । स्त्री । गण्डदूर्वायाम् ॥
ग्रन्थिपाशः । पुं । ग्रन्थ्यात्मनिमायास्यपाशे ॥
ग्रन्थिफलः । पुं । शाकुरण्डवृक्षे ॥ मदनवृक्षे ॥ कपित्थवृक्षे ॥
ग्रन्थिभेदः । पुं । गंठकटा इति भाषा प्रसिद्धे तस्करविशेषे । यःपटप्रान्तस्थितं सुवर्णादिकं ग्रन्थिमोक्षणेन चोरयतिसइत्यर्थः ॥
ग्रन्थिमान् । पुं । अस्थिसंहारिणि । हाडजोडा इति भाषा ॥ त्रि । ग्रन्थियुक्ते ॥ ग्रन्थिरस्त्यस्यास्मिन्वा । मतुप् ॥
ग्रन्थिमत्फलः । पुं । लकुचे ॥
ग्रन्थिमूलम् । नं । गृञ्जने । शिखिमूले ॥
ग्रन्थिमूला । स्त्री । मालादूर्वायाम् ॥
ग्रन्थिलः । पुं । करीरद्रुमे ॥ विकङ्कततरौ ॥ मण्डूकीयशाके ॥ पिण्डालौ ॥ चोरकनामगन्धद्रव्ये ॥ न । पिप्पलीमूले ॥ आर्द्रके ॥ त्रि । ग्रन्थियुक्ते ॥ ग्रन्थिरस्यास्ति । सिध्मादित्वाल्लच् ॥ ग्रन्थिं लाति वा । ला० । कः ॥
ग्रन्थिला । स्त्री । भद्रमुस्तायाम् ॥ गण्डदूर्वायाम् ॥ मालादूर्वायाम् ॥
ग्रन्थिवर्णी । पुं । ग्रन्थिपर्णे ॥
ग्रन्थिहरः । पुं । अमात्ये । मन्त्रिणि ॥
ग्रन्थीकम् । न । पिप्पलीमूले ॥
ग्रसनम् । न । ग्रासे ॥ ग्रसुअदने । ल्युट् ॥
ग्रसितः । त्रि । कृतग्रासे । कवलिते ॥
ग्रसिष्णुः । त्रि । ग्रसनशीले ॥ न । प्रलयकाले ॥
ग्रस्तः । त्रि । लुप्तवर्णपदे । असम्पूर्णोच्चारिते । अपूर्णवचसि ॥ लुप्तो वर्णः पदंवा यत्रवाक्ये पदेवा ॥ ग्रस्यते । ग्रसु० । क्तः । यस्यविभाषेति पाक्षिक इडभावः ॥ भक्षिते । भुक्ते ॥
ग्रहः । पुं । अनुग्रहे ॥ निर्बन्धे । आग्रहे । अभिनिवेशे ॥ ग्रहणे ॥ रणोद्यमे ॥ पूतनादिबालग्रहे ॥ सैंहिकेये ॥ उपरागे । राहुकर्तृकचन्द्रादिकर्मकग्रहणरूपक्रियायाम् ॥ सोमादिपात्रे ॥ यथा । सोमामस्यैसुराग्रहान् गृह्णाति ॥ सूर्यादिनवसु

॥ ते च यथा । सूर्यश्चन्द्रो मङ्गलश्च बुधश्चापि बृहस्पतिः । शुक्रः शनैश्चरो राहुः केतुश्चेति नव ग्रहाः ॥ एषामष्टधा गतिर्यथा । वक्रा ऽतिवक्रा कुटिला मन्दा मन्दतरा समा । शीघ्रा शीघ्रतरा चैवं ग्रहाणां गतिरष्टधा ॥ ग्रहणम् गृह्णातिवा । ग्रह उपादाने । ग्रहवृद्निश्चिगमश्चेत्यप् । विभाषाग्रहइत्यत्वा ॥ बन्धने ॥ गृह्यते बध्यते येषणो येन ग्रहसंज्ञकेन बन्धनेनेतिभाष्यम् ॥

ग्रहकल्लोलः । पुं । राहौ ॥

ग्रहणम् । न । स्वीकारे ॥ हस्तयोर्व्यापारे । आदाने ॥ आदरे ॥ करे । हस्ते ॥ उपलब्धौ ॥ बन्द्याम् ॥ धीगुणे ॥ प्रस्तावे ॥ इन्द्रिये ॥ बन्धने ॥ उपरागे । पर्वप्रतिपत्सन्धौ राहुणा सूर्यचन्द्रमसोर्ग्रसने ॥ अथ सूर्यचन्द्रयोर्ग्रहणकारणम् । यथा । भत्रिपादान्तरे राहोः केतोर्वा संस्थितो रविः । चतुष्पादन्तरे चन्द्रस्तदासम्भाव्यतेग्रहः ॥ यस्मिन्नृक्षे रविस्तस्मात्रतुर्दशमतः शशी । पूर्णिमाप्रतिपत्सन्धौ राहुणाग्रस्यते शशी ॥ कृष्णपक्षे तृतीयायां मासर्क्षं यदि जायते । तत क्षयोदये सूर्यो राहुणा ग्रस्यते रविः ॥ ग्रहणकालिकरविचन्द्रयोर्मेघेनाच्छादनानाच्छादनकारणं यथा । रविर्भौमनवांशेतु निरभ्रं ग्रासमादिशेत् । बुधसौरिनवांशेतु मलिनं धुम्रवर्णाम् ॥ गुरोरंशकमासाद्य दृश्यते सवलाहकः । शशिशुक्रनवांशेतु प्रावृट्काले महज्जलम् ॥ अन्यत्राव्यक्तभूतौ तौ दृश्येते छादितांबरा विति ॥ चन्द्रग्रहश्चन्द्रवारे सूर्ये सूर्यग्रहस्तथा । चूडामणिरयं योगस्तत्रानन्तफलं स्मृतम् ॥ अन्यस्माद्ग्रहणात् कोटिगुणमफलं लभेत् ॥ धृतिविशेषः ॥ गृह्यते ऽनेन । ग्रह० । करणेल्युट् । सामान्येनपुंसकम् ॥

ग्रहणिः । स्त्री । ग्रहणीरोगे ॥ गृह्णाति । ग्रह० । ग्रहेरनिः ॥

ग्रहणी । स्त्री । पुरीषपूर्णायामग्न्यधिष्ठानमाड्याम् ॥ रोगविशेषे । प्रवाहिकायाम् । सङ्ग्रहण्याम् ॥ तस्यनिदानसम्प्राप्ती यथा । अतीसारे निवृत्ते ऽपि मन्दाग्ने रहिताशिनः । भूयः सन्दूषितो वह्निर्ग्रहणीमपि दूषयेत् ॥ एकैकशः सर्वशश्च दोषैरत्यर्थमूर्च्छितैः । सा दुष्टा बहुशो भुक्तमाममेव विमुञ्चति ॥ पक्वं वा सरुजं पूति मुहुर्बद्धं मुहुर्द्रवम् । ग्रहणीरोगमाहुस्तमायुर्वेदविदोजनाः

ना इति । अतीसारेऽवधातुग्रह-
णिः ग्रहण्यामल्पग्नुबद्धस्यापिमलस्य प्रवृ
त्तिरिति तयोर्भेदः ॥ गृह्णाति जाठ
राग्निम् गृह्यते वा । ग्रह० । कृत्यल्यु
टोबहुलमितिल्युट् । ङीप् ॥ यद्वा
। ग्रहेरनिः । कृदिकारादितिङीष् ॥

ग्रहणीरुक् । स्त्री । ग्रहण्याम् । प्रवा-
हिकायाम् ॥

ग्रहणीहरम् । न । लवङ्गे ॥ त्रि । ग्रह
णीहारिणि ॥

ग्रहदेवता । स्त्री । ग्रहाणांदैवते ॥ य
था । शिवाधिदैवतं सूर्यं वह्निप्रत्य
धिदैवतम् । १ । उमाधिदैवतंसोमं
जलप्रत्यधिदैवतम् । २ । स्कन्दाधि
दैवतंभौमं क्षितिप्रत्यधिदैवतम् ३
॥ नारायणाधिदैवञ्च विष्णु प्रत्यधि
दैवतम् । बुधम् । ४ । ब्रह्माधिदैवं
सूर्याच्च मिन्द्रप्रत्यधिदैवतम् । ५ ।
शक्राधिदैवतं शुक्रं शचीप्रत्यधिदै
वतम् ६ ॥ यमांधिदैवतं प्रजापति
प्रत्यधिदैवतम् ७ ॥ कालाधिदैवं
सूर्याख्यं सर्पप्रत्यधिदैवतम् । ८ ॥
चित्रगुप्ताधिदैवञ्च ब्रह्मप्रत्यधिदैव
तम् ९ ॥ अग्न्यादिषु च । अग्निरापो
धरा विष्णुरिन्द्रेन्द्राण्यौ प्रजापतिः ।
सार्पराज्ञौ तथाब्रह्मा ग्रहाणां देव
ताः स्मृताः । इतिलघुमेनकीमत

म । वृद्धमैनक्यान्तु शिवादीनामेव
ग्रहदेवतात्वमुक्तम् ॥

ग्रहद्रुमः । पुं । शाकवृक्षे ॥

ग्रहनायकः । पुं । सूर्ये ॥ शनैश्चरे ॥

ग्रहनाशः । पुं । छातियान इतिगौड
भाषाप्रसिद्धे वृक्षे ॥

ग्रहनाशनः । पुं । ग्रहनाशे ॥

ग्रहनेमिः । पुं । चन्द्रे ॥

ग्रहपतिः । पुं । सूर्ये ॥ ग्रहाणांपतिः ॥
अर्कद्रुमे ॥

ग्रहपुषः । पुं । भानौ । सूर्ये ॥

ग्रहभक्तिः । स्त्री । केषां जनपदानां को
ग्रहोऽधिपतिरित्येतत् यत्र निरू
प्यते तद्ग्रन्थे ॥ ग्रहाणांभक्तिर्विभा
गः ॥ विशेषंपश्यवाराह्यां १६ अ
ध्याये ॥

ग्रहभिन्नम् । न । भौमादिग्रहैर्भिन्ने ॥
ग्रहेण ग्रहैर्वाभिन्नम् ॥

ग्रहभिन्नभम् । न । भौमादिग्रहैर्भि
न्ने नक्षत्रे ॥ ग्रहभिन्नञ्चतत् भञ्च ॥

ग्रहभीतिजित् । पुं । गन्धद्रव्यविशेषे ।
चीडायाम् । दारुगन्धायाम् ॥

ग्रहमैत्रम् । न । ग्रहाणांमित्रामित्रादि
विचारे ॥ यथा । सूर्यस्य मित्राणि
कुजेन्दुजीवाः समो बुधोऽरी श
निभार्गवौ च । चन्द्रस्य मित्रेतु दि
वाकरज्ञौ समाः सुतामन्यमिलिते ज्य

भौमाः ॥ कुजस्य मित्राणि रवीन्दुजीवाः समौ तथा मन्दभृगू बुधोऽरिः । बुधस्य मित्रे सितभास्करौ समाः कुजेज्यमन्दा रिपुरिन्दुरेव ॥ मित्राणि जीवस्य कुजेन्दुसूर्याः शनिः समः शुक्रबुधौ तु शत्रू । शुक्रस्य मित्रे शनिरौहिणेयौ समौ कुजेज्यौ तु रिपू रवीन्दू ॥ शनेस्तु मित्रे भृगुचन्द्रपुत्रौ जीवः समोऽन्येप्यरयस्तु शेषाः ॥

ग्रहयागः । पुं । ग्रहाणां यज्ञः ॥ अस्य प्रयोजनन्तु । शान्तौ पुष्टौ महेशानि तथा क्रूरेऽपिकर्मणि । ग्रहयागं प्रकुर्वाणो वाञ्छितार्थं मवाप्नुयादिति महानिर्वाणतन्त्रम् । तस्य शान्तिकस्वेमत्समासादावपि कर्त्तव्यत्वम् । पौष्टिकत्वेतु शुद्धकाले ॥ अपिच । गोचरे वा विलग्ने वा ये ग्रहारिष्टसूचकाः । पूजयेत् तान् प्रयत्नेन पूजिताः स्युः शुभावहाः ॥ श्रीकामः शान्तिकामो वा ग्रहयज्ञं समाचरेत् । दृष्टरायुः पुष्टिकामो वा तथैवाऽभिचरन्नपीति ग्रहयागतत्त्वम् ॥ अस्य प्रयोगो महानिर्वाणे द्रष्टव्यः ॥

ग्रहयुद्धम् । न । ग्रहयोरायोधने ॥ वियति चरतां ग्रहाणा मुपर्य्युपर्यात्ममार्गसंस्थानाम् । अतिदूराद्दृग्विषये समतामिव सम्प्रयातानाम् ॥ आसन्नक्रमयोगाद्भेदोल्लेखांऽशुमर्द्दनासव्यैः । युद्धं चतुष्प्रकारं पराशराद्यैर्मुनिभिरुक्तम् ॥ भेदे वृष्टिविनाशो भेदः सुहृदां महाकुलानाञ्च । उल्लेखे शस्त्रभयं मन्त्रिविरोधः प्रियान्नत्वम् ॥ अंशुविरोधे युद्धानि भूभृतां शस्त्ररुक्क्षुदवमर्द्दाः । युद्धे चाप्यपसव्ये भवन्ति युद्धानि भूपानाम् ॥ विशेषोवाराह्यां १७ अध्याये ॥

ग्रहयुद्धभम् । न । ग्रहयुद्धर्क्षे । यस्मिन्नृक्षे ग्रहयोर्युद्धंजातं तस्मिन् ॥

ग्रहराजः । पुं । रवौ ॥ चन्द्रे ॥ ग्रहाणां राजा । टच् ॥ गुरौ ॥

ग्रहवर्षफलाध्यायः । पुं । कस्य ग्रहस्य कस्मिन्वर्षे कीदृशानि शुभफलानि भवन्ति तन्निरूपणपरे ग्रन्थसन्धौ ॥ यतोवराहमिहिरेण पूर्व्वमेवप्रतिज्ञा तमासीत् । वर्षे यच्चस्यफलंमासेचमुनिप्रणीतमालोक्य । तद्वृत्तैर्वक्ष्येऽहं होरातन्त्रोक्तविधानइति ॥ विशेषं पश्यवाराह्यां १९ अध्याये ॥

ग्रहवह्निः । पुं । ग्रहाणां होमाधिकरणे ॥ तेच नव सङ्ख्यकाः । यथा । कपिलः पिङ्गलो धूम्रः केतुश्च जठराग्निकः । शिखीच हाटकश्चैव महातेजा हुताशनः । हुताशनस्य विज्ञेयो नवैतेग्रहवह्नयइति ॥

ग्रहशृङ्गाटकः । पुं । वाराह्याः २० अध्याये ॥

ग्रहसमागमः । पुं । वाराह्याः १८ अध्याये निरूपितः ॥

ग्रहाधारः । पुं । ध्रुवर्क्षे ॥

ग्रहामयः । पुं । भूतादिनाजाते रोगे । आवेशे ॥

ग्रहाशी । पुं । ग्रहनाशवृक्षे ॥

ग्रहाह्वयः । पुं । भूताङ्कुशद्रुमे ॥

ग्रहीता । त्रि । गृहयालौ । ग्रहणकर्त्तरि ॥ गृह्णाति । ग्रह० । तृन् ॥

ग्रामः । पुं । संवसथे । विप्रादिवर्णप्राये प्राकारपरिखादिरहिते हट्टादिशून्ये बहुजनवासस्थाने ॥ विप्राश्च विप्रभृत्याश्च यत्रैव वसन्तिहि । स तु ग्राम इति प्रोक्तः शूद्राणां वासएव वा ॥ तथा शूद्रजनप्राया सुसमृद्धकृषीवला । क्षेत्रोपयोगभूमध्ये वसतिर्ग्रामसंज्ञिका ॥ शब्दादिपूर्वको ग्रामः समूहार्थे । यथा । शब्दग्रामः भूतग्रामः । इत्यादिः ॥ संपूर्वः संयोगमृतः ॥ स्वरविशेषे ॥ सप्त स्वरास्त्रयो ग्रामा मूर्च्छना एकविंशतिः ॥ तेच षड्जग्रामो मध्यमग्रामः पञ्चमग्रामश्चेति त्रयः । ग्रामलक्षणं । यथा कुटुम्बिनः सर्वएकी भूताभवन्तिहि । तथा स्वराणां सन्दोहो ग्राम इत्यभिधीयते ॥ षड्जग्रामो भवेदादौ मध्यमग्राम एवच । गान्धारग्राम इत्येतत् ग्रामत्रयमुदाहृतम् ॥ तथा । नन्द्यावर्त्तो ऽथजीमूतः सुभद्रो ग्रामकास्त्रयः । षड्जमध्यमगान्धारास्त्रयाणांजन्महेतवः ॥ ग्रसते ग्रस्यतेवा । ग्रसुअदने । ग्रसेरात्वेतिमन् आत्वञ्च ॥

ग्रामकूटः । पुं । शूद्रविशेषे । मत्सरे । मत्सरा इतिभाषा ॥

ग्रामगृह्या । स्त्री । ग्रामबहिर्भूतसेनायाम् ॥ पदास्वैरिबाह्यापक्ष्येषुचेति क्यप् ॥

ग्रामजनिष्पावी । स्त्री । मल्लनिष्पावाम् ॥

ग्रामणीः । पुं । नापिते ॥ यक्षे ॥ त्रि । प्रधाने ॥ ग्रामाधिपतौ ॥ भोगिके ॥ स्त्री । वेश्यायाम् ॥ ग्रामेयायाम् ॥ नीलिकायाम् ॥ ग्रामंनयति । णीञ् । सत्सूद्विषइत्यादिना क्विप् । अग्रग्रामाभ्यामितिणत्वम् ॥

ग्रामतक्षः । पुं । बहूनां साधारणो काष्ठतक्षा ग्रामाधीने वर्द्धकौ ॥ ग्रामस्यतक्षा । ग्रामकौटाभ्यांतक्ष्णइति टच् ॥

ग्रामता । स्त्री । ग्रामसमूहे ॥ ग्रामाणांसमूहः । ग्रामजनबन्धुभ्यस्तल् ॥

ग्रामधर्म्मः । पुं । व्यवाये ॥ ग्रामेभ्व: । युवादित्वादण् । सचासौ धर्मश्च ॥

ग्रामभृतः । पुं । ग्रामप्रेष्ये ॥ विप्रश्चेत् स्वपत्वमात्राख्यः ॥

ग्राममद्गुरिका । स्त्री । ग्रामयुद्धे ॥ मृ क्षीभाषे ॥

ग्राममुखः । पुं । हट्टे ॥

ग्राममृगः । पुं । कुक्कुरे ॥

ग्रामयाजकः । पुं । अग्राह्यविशेषे । ग्रामस्थनानावर्णानां पुरोहिते ॥ ग्रा मार्कसत्त्वनि ॥ इतिश्रीधरस्वामी ॥

ग्रामयाजी । पुं । बहूनां याजके ॥

ग्रामश्यालकः । पुं । भगिनीपतौ ॥

ग्रामाधानम् । न । मृगयायाम् ॥

ग्रामाधीनः । त्रि । ग्रामवशवर्त्तिनि ना पितकर्त्तृकादौ ॥ ग्रामेऽधि । सप्त मीतिसमासः । अडषचेतिखः ॥

ग्रामान्तम् । न । उपशल्ये । ग्रामस्यनि कटे ॥ ग्रामस्यान्तम् समीपम् ॥

ग्रामिकी । स्त्री । नीलीवृक्षे ॥

ग्रामी । त्रि । ग्रामविशिष्टे । ग्रामस इति भाषा ॥ यथा । अडीचवाल इरीत वाल इत्यादि ॥

ग्रामीणः । पुं । ग्राम्यशूकरे ॥ कुक्कुरे ॥ काके ॥ त्रि । ग्रामोद्भूते ॥ ग्रामे भवः । खञ् ॥

ग्रामीणा । स्त्री । नीलिकौषधौ ॥ पा लक्यशाके ॥ ग्रामेभवा । ग्रामात्खञ् आवितिखञ् । टाप् ॥

ग्रामेयकः । पुं । ग्राम्ये ॥ ग्रामेभवः । कत्र्यादित्वात्ढकञ् ॥

ग्रामेया । स्त्री । ग्राम्यनार्याम् ॥

ग्रामेशः । पुं । ग्रामस्याधीशे । ग्रामेश्वरे ॥

ग्राम्यम् । न । स्त्रीकरणे । रतबन्धे ॥ त्रि । प्राकृते । मूढे । ग्रामभवे । ग्रामीणे ॥ इन्द्रालिकन्याघटतौलिचापा ग्राम्या निशायां वृषमेषकौच ॥ अश्लीले । भण्डादिवचने ॥ छागादिषु ॥ छागमेषवृषाश्वाद्याः ग्राम्याः प्रोक्ता महर्षिभिः । ग्राम्या वातहराः सर्वे दीपनाः कफपित्तलाः ॥ मधुरा र सपाकाभ्यां वृंहणा बलवर्द्धनाः ॥ ग्रा मेभवः । ग्रामाद्यखञौ चितिशेषि कोयः ॥

ग्राम्यकन्दः । पुं । स्थलकन्दे । वनश्रो ल इति भाषा ॥ ग्राम्यकन्दस्तु दो षलः ॥

ग्राम्यकर्कटी । स्त्री । कुष्माण्डे ॥

ग्राम्यकुङ्कुमम् । न । कुसुम्भे ॥

ग्राम्यधर्म्मः । पुं । ग्रामधर्मे । मैथुने ॥ ग्रामेभवाः ग्राम्याः छाखिकमाकटि कप्रभृतयः । तेषांधर्मः ॥

ग्राम्यपशुः । पुं । ग्रामजातजन्तौ ॥ सच सप्तविधो यथा । गौर्मेषो ऽश्वो

मनुष्यश्च अश्वाश्वतरगर्द्दभाः। इति॥

ग्राम्यमद्गुरिका । स्त्री । शृङ्गीमत्स्ये ॥

ग्राम्यमृगः । पुं । कुक्कुरे ॥

ग्राम्यराशिः । पुं । मिथुनकन्यातुलावृश्चिकधनुष्कुम्भेषु ॥ राशौ मेषवृषयोः ॥

ग्राम्यवल्लभा । स्त्री । पालङ्क्यशाके ॥

ग्राम्यशूकरः । पुं । ग्रामोत्पन्नवराहे । विड्वराहे ॥

ग्राम्या । स्त्री । तुलस्याम् ॥ नखनिष्पाविकायाम् ॥ नील्याम् ॥ वृत्त्यनुप्रासघटकवृत्तिभेदेषु कोमलापर्याये ॥

ग्राम्याश्वः । पुं गर्द्दभे ॥

ग्रावा । पुं । प्रस्तरे ॥ पृथ्वीधरे । पर्व्वते ॥ ग्रसते । ग्रसुअदने । अन्येभ्योपीति डः । आवनति । वनसम्भक्तौ शब्दे वा । विच् । ग्रश्चासावावाच ॥ ग्रसते । अन्ये० वनिप् । पृ० वा ॥ यद्वा । गिरति गृणाति वा । गॄनिगरणेशब्दे वा । अन्येभ्योपीति वनिप् । पृ० ॥ यद्वा । गरति । गृसेके । मू० कः । अवति । अवरक्षणादौ । आहुलकात् कनिः। ग्रश्चासावावाश्च ॥ मेघ ॥ इतिविश्वः ॥ त्रि । दृढे ॥ इति शब्दरत्नावली ॥

ग्रावस्तुत् । पुं । ऋत्विग्विशेषे ॥ आजभासेतिक्विप् ॥

ग्रासः । पुं । कवले । पिण्डे । मुखपूरणाद्यन्नादौ ॥ यथा । कुक्कुटाण्डप्रमाणस्याद्यावान्वा प्रविशेन्मुखम् । एतं ग्रासं विजानीयात् शुद्ध्यर्थं कायशोधनम् ॥ इति प्रायश्चित्ते पराशरः ॥ ग्रस्यते । ग्रसु०। अकर्त्तरीतिघञ् ॥

ग्राहः । पुं । गाह इति भाषा प्रसिद्धे जलजन्तुविशेषे । अवहारे ॥ ग्रहणे ॥ गृह्णाति । ग्रह०। विभाषाग्रहइति व्यवस्थितविभाषया जलचरे नित्यमेव णप्रत्ययः । स्वार्थगृह्णादेघञ् घञ्वा ॥ शिशुके ॥

ग्राहकः । पुं । व्याधानांघातिपक्षिणि । श्येने ॥ सितावरशाके ॥ विषवैद्ये ॥ त्रि । गाहक इति भाषाप्रसिद्धे ग्रहीतरि ॥ धान्यानांग्रहीतरि ॥ गृह्णाति । ग्रहउपादाने । ण्वुल् ॥

ग्राहयिता । त्रि। ग्रहणकारयितरि ॥

ग्राहिणी । स्त्री । क्षुद्रदुरालभायाम् ॥ चिरइति इतिगौडभाषाप्रसिद्ध ताम्रमूलावृक्षे ॥

ग्राहितः । त्रि । ग्रहणं प्रापिते । ग्रहणकरायां इतिभाषा ॥

ग्राही । पुं । कपित्थे ॥ त्रि । ग्रहणकर्त्तरि । ग्राहके ॥ मलबद्धके । धारके ॥ गृह्णाति । ग्रह०। ग्रहादिभ्यो णिनिः ॥

ग्राविमक: । पुं । कपित्थागमे ॥

ग्राह्य: । त्रि । उपादेये । ग्रहीतुमुचिते ॥

ग्रीवा । स्त्री । कन्धरायाम् । शिरोधरायाम् ॥ तच्छिरायाम् ॥ गिरत्यनया गीर्यतेऽनयावा । शेवयह्वजिह्वाग्रीवेतिसाधु: ॥

ग्रीवी । पुं । स्त्री । उष्ट्रे ॥ त्रि । प्रशस्तग्रीवायुक्ते ॥ अतिशयिता प्रशस्तावा ग्रीवा अस्यास्य । ग्रीवादिस्वादिनि: ॥

ग्रीष्म: । पुं । निदाघर्त्तौ । ज्येष्ठाषाढयो: । उष्मागमे ॥ अथतत्कालस्य फलं यथा । ग्रीष्मोद्भवो भोगभवानुरक्तो वक्ता सुशीलो जलकेलिशील: । विद्याधनैश्वर्य्ययशोमनोज्ञो धन्वी सुवेश: परदारचित्तइति ॥ त्रि । तद्वति ॥ ग्रसतेरसान् । ग्रसु० । ग्रीष्मइत्युणादिसूत्रेणनिपातित: ॥

ग्रीष्मजा । स्त्री । नवल्याम् । लोणा इति गौडप्रसिद्धे फलवृक्षे ॥ ग्रीष्मे जायते । जनी० । ड: ॥ नवमाल्याम् ॥

ग्रीष्मपुष्पी । स्त्री । करुणीपुष्पवृक्षे ॥

ग्रीष्मभवा । स्त्री । नवमल्लिकायाम् ॥ ग्रीष्मेभवोऽस्या: ॥

ग्रीष्मसुन्दर: । पुं । } गीमाइति
ग्रीष्मसुन्दरक: । पुं । } गौडप्रसिद्धे शाकविशेषे ॥

ग्रीष्महासम् । न । इक्षुतूले । वृद्धबुके । बुढियाकाकूत इति भाषा ॥

ग्रीष्मी । स्त्री । } नवमल्लिकायाम् ॥
ग्रीष्मोद्भवा । स्त्री । }

ग्रैवम् । न । ग्रीवाभरणे ॥ ग्रीवायांभव: । अण् ॥ त्रि । तद्भवे ॥

ग्रैवेयम् । न । कण्ठभूषणे ॥ ग्रीवायां भवम् । ग्रीवाभ्योण्चेतिढञ् ॥

ग्रैवेयकम् । न । कण्ठभूषायाम् ॥ ग्रीवायांभवम् । कुलकुक्षिग्रीवाभ्य:श्वास्यलङ्कारेष्विति ढकञ् ॥

ग्रैष्मिक: । पुं । ग्रीष्मसम्बन्धिनोऽयमथो ग्रीष्म: । तमधीतेवेदवा । वसन्तादिभ्यष्ठक् ॥

ग्रैष्मी । स्त्री । नवमल्लिकायाम् ॥ ग्रीष्मजायाम् ॥ ग्रीष्मेजातादि: । सन्धिवेलाद्यृतुनक्षत्रेभ्योण् । ङीप् ॥

ग्लपित: । त्रि । कर्शिते ॥

ग्लस्त: । त्रि । भक्षिते ॥ ग्लस्यतेस्म । ग्लसुअदने । क्त: ॥

ग्लह: । पुं । पणे । द्यूते लाभस्थाने । द्यूतादौजय्यत्वेनस्थापिते ॥ ग्लह्यतेऽनेन वा । ग्लहआदाने । पुंसीतिघ: । हलश्चेतिघञ्वा । संज्ञापूर्वकत्वान्नवृद्धि: ॥ गृह्यते इतिवा ग्लह: । अक्षेषुग्लहइति देवनविषये पणरूपेणग्राह्येवस्तुनि निपातनंवा ॥

ग्लाता । त्रि । ग्लानियुक्ते ॥

ग्लानः । त्रि । रोगात्क्षीणकाये । ग्लानौ ॥ रोगिणि ॥ ग्लायतिस्म । ग्लै हर्षक्षये । गत्यर्थेति क्तः । संयोगादेरितिनत्वम् ॥

ग्लानिः । स्त्री । अस्वाच्छन्द्ये । बलदीनतायाम् ॥ रोगे ॥ हानौ ॥ अनुत्साहे ॥ ग्लानम् । ग्लै० । ग्लाज्याहाभ्योनिः ॥

ग्लानिच्छेदी । त्रि । खेदहारिणि ॥

ग्लावः । पुं । मैधेये । वकाख्यर्षौ । चैकितायने ॥

ग्लास्नुः । त्रि । ग्लाने । रोगक्षीणदेहे ॥ ग्लानशीलः । ग्लाजिस्थश्चग्स्नुः ॥

ग्लेपनम् । न । दैन्ये ॥ ग्लेपृ दैन्ये । ल्युट् ॥

ग्लौः । पुं । मृगाङ्के । चन्द्रमसि ॥ कर्पूरे ॥ ग्लायति । ग्लै० । ग्लानुदिभ्यांडौः ॥

घः

घः । पुं । घकारे ॥ घण्टायाम् ॥ घर्घरशब्दे ॥ इतिमेदिनिकरः ॥

घटः । पुं । समाधिभेदे । कुम्भके ॥ इभशिरः कूटे ॥ कुटे । पृथुबुध्नोदराकारे । कम्बुग्रीवादिमदाकारादिरूपे । कलसे ॥ कुम्भराशौ ॥ द्रोणपरिमाणे ॥ घटते । घटचेष्टायाम् । पचाद्यच् ॥

घटकः । पुं । वनस्पतौ ॥ योजके । व्यचरे ॥ तल्लक्षणं यथा । धावको भावकश्चैव योजकश्चांशकस्तथा । दूषकस्तावकश्चैव षडेते घटकाः स्मृताः ॥ अन्यच्च । के नो विदन्ति पुरुषाः पुरुषानुपूर्वीमुर्वीतले कुलभृतांपरिवर्त्तनं वा । अत्यन्तसूक्ष्ममपि येकुलतारतम्यंजानन्तितेहि घटका नतु योजकाद्याः ॥ इत्याधुनिकैर्गौडदेशोद्भवैः कल्पिता कुलदीपिका ॥ ह्रस्वघटे ॥ घटयति । ण्यन्तात् घटेर्ण्वुल् ॥

घटजन्मा । पुं । अगस्त्यमुनौ ॥

घटदासी । स्त्री । कुट्टन्याम् । रतताल्याम् ॥

घटनम् । न । निर्माणे । घडना इति भाषा ॥ घटेर्ल्युट् ॥

घटना । स्त्री । हस्तिसङ्घे ॥ करिणांघटना घटा ॥ मेलने । योजनायाम् ॥ यथा । अघटनघटनापटीयसी मायेति ॥ घटनम् । घटसङ्घाते । चु० । ण्यासश्रन्थोयुच् । टाप् ॥

घटयोनिः । पुं । अगस्त्यमुनौ ॥

घटराजः । पुं । कुम्भे ॥

घटा । स्त्री । घटने ॥ गजसंहतौ । घटनायाम् ॥ गोष्ठ्याम् ॥ समूहे ॥ घटनम् । घट० । घटादयः षित इति षित्त्वादङ् ॥

घटालाबुः । स्त्री । कुम्भतुम्ब्याम् ॥

घटिकः । पुं । चक्रिके । घटिकावादके ॥ घटीकायति । कै० । आतइतिकः । क्यापोरिति ह्रस्वः ॥ न । नितम्बे ॥ षि । घटेनतरणशीले ॥ घटेनतरति । नौद्व्यचष्ठन् ॥

घटिका । स्त्री । घडी इति भाषाप्रसिद्धे दण्डे । नाडिकायाम् ॥ घटिकाज्ञानोपायो यथा । निमेषो मानुषो योयं मात्रामात्रप्रमाणकः । तैः पञ्चदशभिः काष्ठा त्रिंशत्काष्ठास्तथाकला ॥ नाडिकातु प्रमाणेनकलादशचपञ्चच । उन्मानेनाम्भसःसा तु पलान्यर्द्धत्रयोदश ॥ हेममाषैः कृतच्छिद्रा चतुर्भिश्चतुरङ्गुलैः । मागधेन प्रमाणेन जलप्रस्थस्तुसंमृतः ॥ इतिविष्णुपुराणम् ॥ नैमित्तिकलयं प्रपञ्चयिष्यन् निमेषादिक्रमेण प्रथमांशोक्तमेवकल्पप्रमाणं मनुस्मारयति निमेषइति सप्तभिः । मात्रैव मात्रं प्रमाणं यस्य । एकमात्रलघ्वक्षरोच्चारणकालसम्मितोहि निमे-

षः । निमेषकालतुल्येहि मात्रा लघ्वक्षरञ्च यत इतिब्रह्माण्डोक्तेः ॥ नाडिकाज्ञानोपायमाह । उन्मानेनेति सार्द्धेन । अम्भस उन्मानेन उन्मीयतेऽनेनेत्युन्मानं पात्रम् । अर्द्धेनयोगे त्रयोदश सार्द्धद्वादशेत्यर्थः । उन्मानरूपेण घटितानि सार्द्धद्वादशपलानि सानाडिका । सार्द्धद्वादशपलताम्रनिर्मितपात्रेण सानाडिकाज्ञातव्येत्यर्थः । किंप्रमाणंतत्पात्रं कार्यं तदाह । मागधेन प्रमाणेन जलप्रस्थस्तुसंमृत इति । सार्द्धद्वादशपलजलेनहि मागधदेशप्रस्थः पूर्य्यते । तत् प्रमाणं पात्रं कार्यमित्यर्थात् सिद्धम् । ननु तथापि पात्रेणकथं नाडिकाज्ञानं क्रियापरिच्छेद्यत्वात् कालस्येत्याशङ्क्य क्रियासिद्धये प्रस्थादि विशिनष्टि । हेमेति । माषः पञ्चगुञ्जः । हेम्नो माषैश्चतुर्भिश्चतुरङ्गुलेन शलाकारूपेण रचितैः कृतच्छिद्रा । एतदुक्तं भवति । सार्द्धद्वादशपलताम्रमयं मागधप्रस्थसंमितं मूर्द्ध्नायतं पात्रं चतुर्माषचतुरङ्गुलहेमशलाकया कृताधश्छिद्रं जलेस्थापितं तेन च्छिद्रेण यावता कालेन पूर्य्यते तावान् कालोनाडिकेति । तथाचशुकः । द्वादशार्द्धप

दोन्मानं धनुर्भि स्वलुरङ्गुलैः । स्व यौगाधैः कृतच्छिद्रं यावत् प्रस्थजल पूर्णमिति । इतितट्टीकायांश्रीधर स्वामिनः ॥ गुर्वक्षराणां मुदित स्व षष्ट्या पलं पलानां घटिका किलैकेति कालिदासः ॥ मुहूर्ते ॥ स्वल्पे घटे ॥ घटीव । स्वार्थे कः ॥

घटितः । त्रि । निर्मिते ॥

घटी । स्त्री । घटिकायाम् । दण्डे । घडी इतिभाषा ॥ यथा । अस्मभ्यं यदायुःपलं स्वर्णभारैरहो तस्य दण्डो वृथा याति कालः । इदानीमपि श्रीश्वरे मन्त चेतो विमुच्य त्वं घोषयन्तीघटीयन्निति ॥ स्वल्पे कुम्भे । घडिया इतिभाषा ॥ घटते । घट० । अच् । जातित्वात् ङीष् ॥

घटीकारः । पुं । कुलाले ॥ घटींकरोति । कृञः कर्मण्यण् ॥

घटीयन्त्रम् । न । अरघट्टे । कूपादेर्जलोद्धारणयन्त्रे । उद्घाटने ॥ घटीनांयन्त्रम् ॥ मण्डीरोगभेदे ॥ यथा । प्रसुप्तिः पार्श्वयोः शूलं तथा जलघटीध्वनिः । तंवदन्ति घटीयन्त्र मसाध्यं शास्त्रवेदिनिति ॥

घटोत्कचः । पुं । हिडम्बायां भीमसेनात्जाते राक्षसविशेषे ॥

घटोत्कचान्तकः । पुं । कर्णे । राधेये । युधिष्ठिराग्रजे ॥

घटोद्भवः । पुं । अगस्त्यमुनौ ।

घट्टः । पुं । नद्यादौ स्नानाद्यर्थं मवतरणस्थाने । घाट इति भाषा ॥ तीर्थावतारे ॥ शुल्कग्रहस्थाने । जगात इति भाषा ॥ घट्यतेऽत्र । घट्टचलने । हलश्चेतिघञ् ॥

घट्टगा । स्त्री । नदीविशेषे ॥ यथा । मलापहा भीमरथीच घट्टगा यथा च कृष्णा जलसाम्यता गुणैः । मलापहाघट्टपयस्तथापि पथ्यं लघु स्वादुतरं सुकान्तिदम् ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥

घट्टजीवा । पुं । पाटुनि इतिगौडभाषाप्रसिद्धे वैश्यायां रजकाज्जाते वर्णसङ्करजातिविशेषे ॥

घट्टनम् । न । अभिघाते ॥

घट्टना । स्त्री । चलनायाम् ॥ वृत्तौ ॥

घट्टितः । त्रि । निर्मिते । घडागमा इति भाषा ॥ चित्रपटार्थं रञ्जनाद्यालेन लिप्ते वस्त्रादौ ॥

घण्टः । पुं । व्यञ्जनविशेषे ॥

घण्टकः । पुं । } घेंटको इति
घण्टकर्णः । पुं । } गौडभाषाप्रसिद्धे क्षुपविशेषे ॥

घण्टा । स्त्री । कांस्यनिर्मिते वाद्यवि-

शेषे । यथा । सर्ब्बावाद्ययीं घण्टा बा द्याभावे नियोजयेदिति ॥ अतिबला याम् । नागबलायाम् ॥ घण्टापाट लौ ॥ अङ्गानि । बाहुलकादुन्तेष्टो घत्वञ्च । टाप् ॥

घण्टाकर्णः । पुं । शिवस्यातिवल्लभे गणविशेषे ॥

घण्टाताडः । पुं । घडियावली घण्टा पाँडे इतिचभाषाप्रसिद्धे घण्टावादिनि ॥

घण्टानादः । पुं । कुवेरमन्त्रिणि ॥

घण्टापथः । पुं । पुरप्रधानमार्गे । महतिराजमार्गे । संसरणे ॥ यथा । दश धन्वन्तरो राजमार्गो घण्टापथः स्मृतः ॥ घण्टोपलक्षितः पन्थाः । शाकपार्थिवादिः ॥ यद्वा । घण्टानां पन्थाः । घण्टाग्रहणं वादित्राणां तद्वतां हस्त्यादीनां वोपलक्षणम् । ऋक्पूरिध्यः ॥

घण्टापाटलिः । पुं । गोलीढे । मुष्ककद्रुमे ॥ अङ्गानि इति घण्टा । पटनम् । पटगतौ । घञ् । पाटं लाति । ला० । बाहुलकाट्डिः । घण्टाचासौ पाटलिश्च ॥

घाण्टारवा । स्त्री । वृक्षविशेषे । शणपुष्पिकायाम् । वनसण इति भणाभणिया इतिच भाषा ॥ घण्टेव आरौति । शब्दे । अच् ॥

घण्टाली । स्त्री । कोशातक्याम् ॥

घण्टावीजम् । न । जयपाले ॥

घण्टाशब्दम् । न । कांस्ये ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥

घण्टिकः । पुं । घरियाराख्ये यादोविशेषे ॥

घण्टिका । स्त्री । तालूर्द्ध्वसूक्ष्मजिह्वायाम् । लम्बिकायाम् ॥

घण्टिनीवीजम् । न । जयपाले ॥

घण्टुः । पुं । गजघण्टायाम् ॥ प्रतापे ॥

घण्टेश्वरः । पुं । मङ्गलपुत्रे वरदातरि देवताविशेषे ॥

घतमः । पुं । मारके ॥ हन्ति । हन० । हन्तेर्युम्नाद्यन्तयोर्घत्वतत्वे ॥

घनः । पुं । मुस्तायाम् ॥ अब्दे । मेघे ॥ ओघे ॥ दार्ढ्ये । काठिन्ये ॥ मूर्त्तिगुणः काठिन्यम् । असर्वगतद्रव्यपरिमाणं मूर्त्तिः । सैवगुणः ॥ विस्तारे ॥ लोहमुद्गरे ॥ हन्यतेऽनेनवा ॥ शरीरे ॥ कफे ॥ अभ्रके ॥ सजातीयाङ्कत्रयस्यपूरणे ॥ समत्रिघातश्च घनः प्रदिष्टइति भास्कराचार्य्योक्तेः ॥ न । कांस्यतालादिवाद्ये ॥ मध्यमनृत्ये ॥ न्वत्यइत्युपलक्षणं गातवाद्ययोः ॥ त्वचे ॥ लौहे ॥ त्रि । निविडे । सान्द्रे ॥ निरन्तरे । पूर्णे ॥ दृढे ॥ हननम् । हन्य

तेवायुमारा । घन० ॥ मूर्त्तौ घन इति कल्लेरप्घनादेशश्च ॥

घनकफः । पुं । वर्षोपले । करकायाम् ॥ घनस्य कफइव ॥

घनकालः । पुं । वर्षाकाले ॥ घनस्य मेघस्य कालः ॥

घनगोलकः । पुं । संश्लिष्टरजतसुवर्णे । सोनारूपामिला इतिभाषा । इति हेमचन्द्रः ॥

घनच्छदः । पुं । शिग्रौ ॥

घनजम्बालः । पुं । चुलुके ॥

घनज्वाला । स्त्री । मेघदीप्तौ । वज्राग्नौ ॥

घनतालः । पुं । सारङ्गविहगे ॥

घनतोलः । पुं । चातकपक्षिणि ॥

घनत्वम् । न । सान्द्रतायाम् ॥

घनत्वक् । पुं । लोध्रे ॥

घनद्रुमः । पुं । विकण्टकवृक्षे ॥

घननाभिः । पुं । धूमे ॥

घनपत्रः । पुं । पुनर्नवायाम् ॥

घनपदवी । स्त्री । आकाशे ॥

घनपल्लवः । पुं । शोभाञ्जने ॥

घनपाषण्डः । पुं । मयूरे ॥

घनप्रज्ञः । पुं । प्राज्ञे । विशेष विज्ञान विशिष्टे ॥ घनीभूताप्रज्ञायस्य ॥

घनफलः । पुं । विकण्टकवृक्षे ॥

घनमूलः । पुं । मोरटे ॥ न । पूरित सजातीयाङ्कत्रयस्याद्यङ्के ॥

घनरसः । पुं । न । मेघपुष्पे । जले ॥ पुं । सान्द्रे ॥ निर्यासे ॥ मोरटे ॥ कर्पूरे ॥ पीलुपर्ण्याम् ॥ सम्यक्सिद्ध रसे ॥

घनवर्त्म । न । आकाशे ॥

घनवल्लिका । स्त्री । विद्युति ॥

घनवल्ली । स्त्री । अमृतस्रवालतायाम् ॥

घनवातः । पुं । नरकविशेषे ॥

घनवासः । पुं । कुष्माण्डे ॥

घनवाहनः । पुं । शिवे ॥ मेघवाहने । इन्द्रे ॥ घनो वाहनं यस्य ॥

घनवीथिः । स्त्री । अन्तरीक्षे ॥

घनश्यामः । पुं । श्रीरामे ॥ श्रीकृष्णे ॥ त्रि । निबिडकृष्णवर्णे ॥

घनसारः । पुं । कर्पूरे ॥ दक्षिणावर्त्त पारदे ॥ वृक्षविशेषे ॥ जले ॥ वर वारिदे ॥ घनो दृढः सारोऽस्य ॥ घनस्य सारइव वा शीतत्वात् ॥

घनसूची । स्त्री । सूच्याकारेमेघे ॥

घनस्कन्धः । पुं । कोशाम्रवृक्षे ॥

घनस्वनः । पुं । तण्डुलीयशाके ॥ मेघध्वनौ ॥

घना । स्त्री । माषपर्ण्याम् ॥ रुद्रजटायाम् ॥ इतिराजनिर्घण्टः ॥

घनाकरः । पुं । वर्षाकाले ॥ घनानामाकर इव ॥

घनाघनः । पुं । वर्षुकाब्दे ॥ मत्तघ

तुककुञ्जरे ॥ चक्रे ॥ वासवे । इन्द्रे ॥ अन्योन्यघट्टने ॥ त्रि । निरन्तर ॥ घातुके ॥ हन्ति । हन० । हन्तेर्घच्च चेति पचाद्यच्चिद्दित्वम् आकृचा-ख्यातस्य ॥

घनाघना । स्त्री । काकमाच्याम् ॥

घनात्ययः । पुं । शरत्काले ॥

घनामयः । पुं । खर्जूरागमे ॥

घनामलः । पुं । शाकवीरे ॥ पुनर्नवायाम् ॥

घनाश्रयः । पुं । आकाशे ॥

घनोदधिः । पुं । नरकविशेषे ॥

घनोपलः । पुं । करकायाम् ॥

घरः । पुं । गृहे । गेहे ॥ हन्ति हन्यते गम्यतेऽतिथिभिर्वा । हन० । हन्ते रन् घश्चेतिरन् घादेशो नलोपश्चेति दशपादीवृत्तिकृत् ॥

घरट्टः । पुं । घराट इतिपर्वतीयजन प्रसिद्धायां पेषण्याम् । जाँता चक्की इतिचदेशभाषा ॥

घर्घटः । पुं । चिकटमत्स्ये । घ्याङ्गरा इतिगौड भाषाप्रसिद्धे ॥

घर्घरः । पुं । चलद्वारिध्वनौ ॥ घाघरा इतिप्रसिद्धे नदविशेषे ॥ घूके ॥ द्वारे ॥ स्वरविशेषे ॥

घर्घरकः । पुं । घर्घरनदे ॥ यथा । शोण घर्घरके जलम् क्वचिदं सन्ताप-शोषापहं पथ्यं वह्निकरं तथा चरलदं चौणाङ्गहृद्धि प्रदम्भिसिराजनिर्घण्टः ॥

घर्घरा । स्त्री । क्षुद्रघण्टिकायाम् ॥ वीणाप्रभेदे ॥ स्वरविशेषे ॥

घर्घरिका । स्त्री । क्षुद्रघण्टायाम् ॥ वादित्रदण्डे ॥ भृष्टधान्ये ॥ नदीविशेषे ॥ वाद्यप्रभेदे ॥

घर्घरी । स्त्री । क्षुद्रघण्टिकायाम् ॥

घर्घुघा । स्त्री । घुघुरे । घुरघुरिया इतिगौड प्रसिद्धे कीटे ॥

घर्म्मः । पुं । निदाघे । स्वेदे । श्रमवारिणि । पसीना इति भाषा ॥ आतपे ॥ ग्रीष्मे ॥ उष्मणि ॥ जिघर्त्य-ङ्गमनेन । घ्चरणदीप्त्योः । घरत्यङ्गमनेनवा । घृसेके । घर्मइति घधातोर्मग्गुणश्चनिपात्यते ॥

घर्म्मवारणम् । न । छत्रे ॥

घर्म्मविचर्च्चिका । स्त्री । घर्मविचर्च्याम् । घमाची अमौरी घमौरी कलाई इत्यादि भाषा ॥ स्वेदवाही निदुष्यन्ति कोधशोकभयै स्तथा । ततः स्वेदः प्रवर्त्तेत दौर्गन्ध्यं घर्मचर्चिका ॥ राजिकाकृति रुष्णोत्था यतो घर्मविचर्च्चिका ॥

घर्म्मान्तः । पुं । वर्षाकाले ॥

घर्म्मान्तकामुकी । स्त्री । बलाकायाम् ॥

घर्म्मितः । त्रि । सञ्जातघर्म्मः ॥ तारका

द्विस्त्वादिरितच् ॥

घर्षः । पुं । विमर्द्दे । घसना इतिभाषा ॥

घर्षणम् । न । घर्षे । निघर्षे । घस्ना इतिभाषा ॥ घृषुसङ्घर्षे । ल्युट् ॥

घर्षणालः । पुं । पेषणाश्मनि । शिलापुत्रे । लोढा वट्टा रमणा इत्यादिभाषा ॥

घर्षणी । स्त्री । हरिद्रायाम् ॥

घसिः । पुं । आहारे ॥

घस्मरः । पुं । अस्मरे । भक्षके ॥ घसति तच्छीलः । घस्लृअदने । सृघस्यदःक्मरच् ॥

घस्रः । पुं । अहनि । दिवसे ॥ घसत्यन्धकारम् । घस्लृ० । स्फायितञ्चीति रक् ॥ न । कुङ्कुमे ॥ त्रि । हिंस्रे ॥

घा । स्त्री । काञ्च्याम् ॥ घाते ॥

घाटः । पुं । अवटौ । ग्रीवापश्चाद्भागे । घाटायाम् ॥ घाटेरच् घञ्वा ॥ घाटास्त्यस्यास्ति वा । अर्शआद्यच् ॥

घाटा । स्त्री । घाटे । कृकाटिकायाम् । शिरसः पश्चात् सन्धौ ॥ घाटयति । घात्यते वा । घटसङ्घाते । चु० । अच् घञ्वा ॥

घाटिका । स्त्री । घाटायाम् ॥ घाटैव ॥

घाण्टिकः । पुं । चाक्रिके । मिलितानां राजस्तावकानां संघेयम् । बहुभिर्मिलित्वास्तुतिपाठके ॥ घण्टया चरति । चरतीतिठक् ॥ अन्यत्तु । राज्ञः प्रबोधसमये घण्टाशिल्पास्तु घाण्टिकाः ॥ घुस्तूरद्रुमे ॥ त्रि । घण्टावादिनि ॥

घातः । पुं । काण्डे । वाणे ॥ प्रहारे ॥ मारणे ॥ अङ्कपूरणे ॥ यथा । सन्निघातश्चघनः प्रदिष्टः ॥ हननम् । हन० । घञ् । हनस्तोचिण्णलोः । होहन्तेरितिकुत्वम् ॥

घातकः । त्रि । वधकृति । हननकर्त्तरि ॥ बहूनामेककार्याणां सर्वेषां शस्त्रधारिणाम् । यद्येको घातकस्तत्र सर्वेते घातकाः स्मृताः ॥ हन्ति । हन० । ण्वुल् । हनस्तोचिण्णलोः । होहन्तेरितिकुत्वम् ॥

घातनम् । न । हनने ॥ वधे ॥ यज्ञार्थपशुवधे ॥ त्रि । वधकर्त्तरि ॥

घातवारः । पुं । राशिविशेषे विशेषवारे ॥ यथा । नक्रे भौमो गोहरिष्णी शुमन्दश्चन्द्रोद्वन्द्वेऽर्कोऽजभे च श्चकर्के । शुक्रः कोदण्डालिमीने पुकुम्भयूकेजीवो घातवारानशस्ताइति ॥

घातिः । स्त्री । पक्षिबन्धने ॥

घाती । त्रि । हननशीले ॥ घातयति हन्ति तच्छीलः । णिनिः ॥

घातिपक्षी । पुं । श्येने ॥

घातुकः । त्रि० । क्रूरे । हिंस्रे ॥ हन्ति । हन० । लषपतपदेत्युकञ् ॥

घात्यः । त्रि । हननयोग्ये ॥ यथा । सत्यं भावं न विचित्त्यपनुदति यतः कर्मघात्यो घटादि र्मिथ्याभूत च कर्म व्यपनयति न तथा विचित्तिघात्यं यत स्तत् । इत्थं सिद्धे विभागे श्रुतिशिखरगिरा विचित्तिघात्यप्रतीतो बन्धो मिथ्येतिसिद्धे न तदपहतये कर्म जातं समर्थ मिति ॥

घारः । पुं । सेचने ॥ इतिहेमचन्द्रः ॥

घारि । न । छन्दोविशेषे ॥ रं विधाय लं निधाय । धारिनाम वृत्त मेहि ॥ यथा । रामराम रामराम । सार मे सदैव नाम ॥

घार्त्तिकः । पुं । घृतपूरे ॥

घासः । पुं । यवसे । स्वनामाख्याते तृणे ॥ अद्यते गवादिभिः । अद० । घञ् । घञपोश्चेति अदेर्घस्लृ ॥

घासिः । पुं । अग्नौ ॥ भक्ष्ये ॥ घसति । घस्लृ अदने । जनिघसिभ्यामिण् ॥

घुः । पुं । ध्वनौ ॥ इतिजटाधरः ॥

घुटः । पुं ।
घुटिः । स्त्री । पादग्रन्थौ । गुल्फे । टकुना इतिभाषा ॥
घुटिकः । पुं ।

घुटिका । स्त्री । गुल्फे । पादग्रन्थौ ॥ घोटते ऽनया । घुटपरिवर्त्तने । कुन् । टाप् । इत्वम् ॥

घुटी । स्त्री । गुल्फे ॥ इति द्विरूपः ॥

घुणः । पुं । काष्ठकृमौ । काष्ठवेधके ॥ घोणते । घुणभ्रमणे । इगुपधेतिकः ॥

घुणप्रिया । स्त्री । दन्त्याम् । उदुम्बरपर्ण्याम् ॥

घुणवल्लभा । स्त्री । अतिविषायाम् ॥ इतिभावप्रकाशः ॥

घुण्टः । पुं ।
घुण्टकः । पुं । गुल्फे । पादग्रन्थौ ॥

घुण्डः । पुं । भृङ्गे ॥ घोणते । घुण० । कादिभ्यःकिदितिडः ॥

घुर्घुरः । पुं । यमकीटे । घुर्घुरिया इतिगौडभाषा ॥ शूकरशब्दे ॥

घुर्घुरी । स्त्री । जलजन्तुविशेषे । मृत्तिकायाम् ॥

घुलञ्चः । पुं । गवेधुकायाम् ॥

घुलघुलारवः । पुं । पारावतप्रभेदे ॥

घुषितः । त्रि । शब्दिते ॥ शब्देन प्रकटीकृताभिप्राये वाक्ये ॥ घुषिर्विशब्दने । क्तः ॥

घुष्टः । त्रि । शब्दिते ॥ घुष्यतेस्म । घुषिर्० । क्तः ॥

घुष्टान्नम् । न । को भोक्तेत्युद्घुष्य सर्वादौ दीयमाने ऽन्ने ॥

घुसृणम् । न । कुङ्कुमे ॥

घूकः । पुं । कौशिके । उलूके ॥

घूकारि: । पुं । वायसे । काके ॥

घूकावास: । पुं । शाखोटद्रुमे ॥

घूर्ण: । पुं । ग्रीष्मसुन्दरके । गुमा इति प्रसिद्धे ॥

घूर्णनम् । न । चक्रावर्त्ते । भ्रमणे ॥

घूर्णायमान: । त्रि । भ्राम्यमाणे ॥ घूर्णायमानेचर्णेतियथा ॥

घूर्णि: । स्त्री । घूर्णने ॥

घूर्णित: । त्रि । प्रचलायिते । भ्रमिते । य उपविष्टो निद्रया घूर्णते तस्मिन् ॥ घूर्णतेस्म । घूर्णभ्रमणे । गत्यर्थेति क्त: ॥ घूर्णासंज्ञाभास्वरा । तारका दिस्वादितच् ॥ कम्पिते ॥

घूर्ण्यमान: । त्रि । भ्राम्यमाणे ॥ वायुनाघूर्ण्यमानोवृक्ष: ॥

घृणा । स्त्री । ऋतीयायाम् । जुगुप्सायाम् ॥ करुणायाम् । कृपायाम् ॥ घ्रियन्तेऽनया । घृसेचने । बाहुलकान् नक् । टाप् ॥ घर्णनम् । घृणुदीप्तौ । भिदाद्यङ्वा ॥

घृणावास: । पुं । कुष्माण्डे ॥ त्रि । घृणायुते ॥

घृणि: । पुं । किरणे । अंशौ ॥ ज्वालायाम् ॥ तरङ्गे ॥ सूर्य्ये ॥ घरति । घृ० । जिघर्त्तिवा । घृक्षरणदीप्त्यो: । घृणिपृश्नीतिनिप्रत्ययो गुणाभावश्चनिपातित: ॥

घृतम् । त्रि । प्रदीप्ते ॥ न । जले ॥ आज्ये । पक्वनवनीते । सर्पिषि ॥ अस्यगुणा: ॥ घृतं रसायनं स्वादु चक्षुष्यं वह्निदीपनम् । शीतवीर्य्यं विषालक्ष्मीपापपित्तानिलापहम् ॥ अल्पाभिष्यन्दि कान्त्योजस्तेजोलावण्यवृद्धिकृत् । स्वरस्मृतिकरं मेध्यमायुष्यं बलकृद्गुरु ॥ उदावर्त्तज्वरोन्माद शूलानाहव्रणान् हरेत् । स्निग्धं कफकरं रक्ष:क्षयवीसर्परक्तनुत् ॥ * ॥ गव्यं घृतं विशेषेण चक्षुष्यं वृष्यमग्निकृत् । स्वादुपाकरसं शीतं वातपित्तकफापहम् ॥ मेधालावण्यकान्त्योजस्तेजोवृद्धिकरं परम् । अलक्ष्मीपापरक्षोघ्नं वयस:स्थापकं गुरु ॥ बल्यं पवित्रमायुष्यं सुमङ्गल्यं रसायनम् । सुगन्धं रोचनं चारु सर्वाज्येषु गुणाधिकम् ॥ * ॥ माहिषन्तु घृतं स्वादु पित्तरक्तानिलापहम् । शीतलं श्लेष्मलं वृष्यं गुरु स्वादुविपच्यते ॥ * ॥ आज माज्यं करोत्यग्निं चक्षुष्यं बलवर्द्धनम् । कासे श्वासे क्षये चापि हितं पाके भवेत् कटु ॥ * ॥ घृतं दुग्धभवं ग्राहि शीतलं नेत्ररोगहृत् । निहन्ति पित्तदाहास्रमदमूर्च्छाभ्रमनिलान् ॥ * ॥ स्त्रिहस्तनदुग्धोत्थं तत् स्वादु मङ्गवी

.नकम् । स्थैर्यमग्निबलं चक्षुष्यं दीपनं रुचिकृत् परम् । बलकृद्वृंहणं वृष्यं विशेषाज्ज्वरनाशनम् ॥ * ॥ वर्षादूर्द्ध्वं भवेदाज्यं पुराणं तत् त्रिदोषनुत् । मूर्च्छाकुष्ठविषोन्मादापस्मारतिमिरापहम् ॥ यथायथाऽखिलं सर्पिः पुराणमधिकं भवेत् । तथा तथागुणैः स्वैःस्वै रधिकंतदुदाहृतम् ॥ * ॥ योजयेन्नव मेवाज्यं भोजने तर्पणे श्रमे । बलक्षये पाण्डुरोगे कामिलानेत्ररोगयोः ॥ * ॥ राजयक्ष्मणि बाले च वृद्धे श्लेष्मकृते गदे । रोगे सामे विषूच्याञ्च विबन्धे च मदात्यये ॥ ज्वरेच दहने मन्दे नसर्पिर्बहुमन्यते ॥ * ॥ घृत मब्दात् परं पक्वं हीनवीर्यत्व माप्नुयात् । तैलं पक्व मपक्वंवा चिरस्थायि गुणाधिकमिति ॥ * ॥ औषधघटित पक्वघृतस्य पूर्णवीर्यत्वं षण्मासपर्यन्तं तिष्ठति ॥ घ्रियते जिघर्त्तिवा । घृ० । अञ्जिघृसिभ्यः क्तः ॥

घृतकरञ्जः । पुं । करञ्जभेदे प्रकीर्य्ये । घृतपर्णके । घियाकरञ्ज इति भाषा ॥

घृतकुमारिका । स्त्री । घृतकुमार्याम् ॥

घृतकुमारी । स्त्री । कुमार्याम् । सहायाम् । तरुण्याम् ॥

घृतदीधितिः । पुं । अग्नौ ॥

घृतपर्णकः । पुं । घृतकरञ्जे ॥

घृतपूरः । पुं । घेवर इतिप्रसिद्धेपक्वान्नविशेषे । घृतवरे । पिष्टपूरे ॥ यथा । मर्द्दितां समितां क्षीरनालिकेरघृतादिभिः । अवगाह्य घृते पक्त्वा घृतपूरोऽयमुच्यते ॥ घृतपूरो गुरु र्वृष्यः कफकृद्रक्तमांसदः । रक्तपित्तहरोहृद्यः स्वादुः पित्तहरोऽनिदः ॥ अपि च । क्षीरेण मर्द्दितं चूर्णं गोधूमानां सुगालितम् । विस्तार्य सर्पिषा पाच्यं कटाहेऽर्थ सिताऽन्वितम् ॥ घृतपूरोऽयमुद्दिष्टः कर्पूरमरिचान्वितः ॥ नालिकेरजस्तु । समिता मर्द्दिता क्षीरे नालिकेरसितार्द्रकैः । अवगाह्य घृते पाच्या घृतपूरोऽपरः स्मृतः ॥ दुग्धजोपि । पाकपिण्डीकृतं क्षीरंशर्कराचूर्णमिश्रितम् । घृतपूरविनिर्माणं कारयेत् स्वल्पसर्पिषि ॥ शालिभवोपि । सुगालिपिष्टं दुग्धन्तु क्वथितं वस्त्रगालितम् । खण्डयुक्तं घृते पक्वं घृतपूरो भवेदयम् ॥ कणेकजोपि । कणिकचूर्णं निःक्षिप्य पाकपिण्डीकृतं पयः । निर्माणं घृतपूराणां शर्करासहितं भवेत् ॥ आम्ररसभवोपि । पक्वाम्रस्य घृते तप्ते रसस्तनलपिण्डितः । शुद्धशर्कराया

घृत: | घोटक:

योऽयो घृतपूरो यद्वदूवा ॥ चीर मायं स्वरूपं तत: घृतम् । ये:शिते सोविशेषो ऽत्र महा ख्यास्वयं संश्रित: ॥ घृतपूरो गुरुर्ष्यो वृष्य: पित्तानिलापह: । सद्य: प्राणप्रदो बल्य: सुरुच्यो दीप्रदीपन: ॥ शृङ्गाटकमुखाना मप्येवंस्याद् घृतपूरक: । विचार्य वस्तुसंयोगं तद्गुणा नपिवाघरेदिति ॥

घृतपूर: । पुं । } करञ्जवृचे ॥
घृतपूर्णक: । पुं । }

घृतमण्डलिका । स्त्री । हंसपदीवृचे ॥

घृतमण्डा । स्त्री । माषसुरवी इतिख्याते वायसोलीवृचे ॥

घृतवर: । पुं । घृतपूरे । घेवर इति-भाषा ॥

घृता । स्त्री । घृतमण्डायाम् ॥

घृताची । स्त्री । अप्सरोविशेषे ॥

घृताचीगर्भसम्भवा । स्त्री । स्थूलैलायाम् ॥

घृताह्व: । पुं । } सरलद्रवे ॥
घृताह्वय: । पुं । }

घृतेली । स्त्री । पिङ्गकपिशायाम् ॥

घृतोद: । पुं । घृताब्धौ ॥ घृतमुदकंयस्य । उत्तरपदस्यचेत्युदकस्योद: ॥

घृष्ट: । त्रि । घर्षिते । निघृष्टे । घसा इति भाषा । पुं । गन्धविशेषे ॥ यथा । दृढोमलयजो गन्ध: सरलस्य समे यथा । अगुरुप्रभृतिष्वपि यस्मयङ्क: प्रदीयते । घृष्ठासघृष्टो, गन्धोऽयं द्वितीय: परिकीर्त्तितइति ॥

घृष्टि: । पुं । किरौ । वराहे ॥ स्त्री । घर्षणे ॥ ब्राह्मीयाम् ॥ विष्णुक्रान्तायाम् । अपराजितायाम् ॥ वाराह्याम् । चामर आलु इति गौड भाषा ॥ घर्षति । घृषुसङ्घर्षे । क्तिन् ॥

घृष्टिका । स्त्री । विष्णुपर्णिकायाम् । पृश्निपर्ण्याम् ॥

घृष्वि: । पुं । वराहे । शूकरे ॥ घर्षति । घृषु० । कृविघृष्विच्छविस्थविकिकीदिविरिति क्विन्नन्तोनिपातसिद्ध: ॥

घेञ्चुलिका । स्त्री । कौष्माण्डने । घेंचु इतिगौडभाषा ॥

घोङ्क: । पुं । खगाकारे ॥

घोट: । पुं । अश्वे । घोटके ॥ घोटते । घुटपरिवेष्टने । पचाद्यच् ॥

घोटक: । पुं । घोडा इतिभाषाप्रसिद्धे पशुविशेषे । अश्वे । तुरगे । पीतैतरङ्गमे ॥ अथाऽश्वलक्षणम् । दीर्घग्रीवाक्षिकूटस्त्रिकहृदयपृथु: स्ताम्रताल्वोष्ठजिह्व: सूक्ष्मत्वक्केशवाल: सुशफगतिमुखो ह्रस्वकर्णोष्ठपुच्छ: । जङ्घाजानूरुवृत्त: [illegible]

वर्त्तस्थानके यो वाजी सर्वाङ्गशुद्धो भवति नरपतेः सन्तनाशाय नित्यम् ॥ * ॥ अशुभानां रोमावर्त्तानां लक्षणमाह । अश्रुपातहनुगण्डहृदयगलप्रोथशङ्खकटिबस्तिजानुषु । मुष्कनाभिककुदे तथा गुदे सव्यकुक्षिचरणेषु ते ऽशुभाः ॥ ० ॥ शुभावर्त्तानाह । ये प्रपाणगलकर्णसंस्थिताः पृष्ठमध्यनयनोपरिस्थिताः । ओष्ठसक्थिभुजकुक्षिपार्श्वगा स्ते ललाटसहिताः सुशोभनाः ॥ * ॥ ध्रुवावर्त्तानाह । तेषां प्रधान एको ललाटकेशेषु च ध्रुवावर्त्ताः । रन्ध्रोपरन्ध्रमूर्द्धनि वक्षसि चेति स्मृतौ द्वौ द्वौ ॥ ॥ अश्वानां वयोज्ञानमाह । षड्भिर्दन्तैः सिताभै र्भवति हयशिशुस्तैः कषायै र्द्विवर्षः सन्देशै र्मध्यमान्त्यैः पतितसमुदितैस्त्र्यब्दपञ्चाब्दकाश्वाः । सन्देशानुक्रमेण त्रिकपरिगुणिताः कालिकापीतशुक्लाःकाचाभ[illegible]क्षाटचलन मतो दन्तपातश्च विद्धि ॥ इति वाराह्यां चतुष्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥

घोटकारिः । पुं । महिषे ॥

घोटकोत्थितम् । न । अश्वचेष्टायाम् ॥ [illegible] यथा । उत्सर्गी शुभद मासना [illegible] ॥ [illegible] तघस् ॥ गोपाले ॥ श्वनो शकुनम् । सर्वाङ्गज्वलन प्रवृद्धिदं ह[illegible] यानां द्वयेर्व्व दहनं कलाश्च धूपनं वा ॥ अन्तः पुरं नाशमुपैति मेढ्रे कोशः क्षयं यात्युदरे प्रदीप्ते । पायौ च पुच्छे च पराजयः स्याद्वक्त्रोत्तमाङ्गज्वलने जयश्च ॥ स्कन्धासनांसज्वलनं जयाय बन्धाय पादज्वलनं प्रदिष्टम् । ललाटवक्षोक्षिभुजेषु धूमः पराभवाय ज्वलनं जयाय । नासापुटप्रोथशिरोऽश्रुपातनेत्रे [illegible] रात्रौ ज्वलनं जयाय । पलाशताम्रासितकर्वुराणां नित्यं शुक्लाभस्य [illegible] स्य चेष्टम् ॥ प्रद्वेषो यवसाम्भसां प्रपतनं स्वेदो निमित्तं विना कम्पो वा वदनाच्च रक्तपतनं धूमस्य वा सम्भवः । अस्वप्नश्च विरोधिनां निशि दिवा निद्रालसं ध्यानता सादोऽधोमुखता विचेष्टितमिदं नेष्टं स्मृतं वाजिनाम् ॥ आरोहणमन्यवाजिनां पर्याणादियुतस्य वाजिनः । उपवाह्यतुरङ्गमस्य वा कल्पस्यैव विपन्न शोभना ॥ * ॥ हेषितलक्षणमाह । क्रौञ्चवद्रिपुवधाय हेषितं ग्रीवया त्वचलया च सोन्मुखम् । स्निग्धमुच्चमनुनादि हृष्टवद्ग्रासवहवदने च वाजिभिः ॥ पूर्णपात्रदधिविप्रदेवतागन्धपुष्पफल[illegible]काञ्चना- [illegible] घ्रायमणेनेन । घ्राणश्चा भ[illegible] रणोल्युट ॥ घ्रायतेऽनेन वा । घा०

वे द्वेषत्तां यदि समीपतो जय: ॥ भक्ष्यपानखलिनाभिनन्दिन: पश्यु-रैापयिकनन्दिनो ऽथवा । सव्यपार्श्व गतदृष्टयो ऽथवा वाञ्छितार्थफलदास्तुरङ्गमा: ॥ वामैश्च पादैरभिताडयन्तो महीं प्रवासाय भवन्ति भर्त्तुः । सन्ध्यासु दीप्ता मवलोकयन्तो हेषन्ति चेद्बन्धपराजयाय ॥ अतीव हेषन्ति किरन्ति वालान् निद्रारताश्च प्रवदन्ति यात्राम् । रोमत्यजो दीनखरस्वनाश्च पांशून् ग्रसन्तश्च भयायदृष्टा: ॥ * ॥ समुन्नतदक्षिणपार्श्वशायिन: पादं समुत्क्षिप्य च दक्षिणस्थिता: । जयाय शेषेष्वपि वाहनेष्विदं फलं यथा सम्भवमादिशेद् बुध: ॥ आरोहति क्षितिपतौ विनयोपपन्नो यात्रानुगोऽन्यतुरगं प्रतिहेषितश्च । वक्त्रेण वा स्पृशति दक्षिणमात्मपार्श्वं योऽश्व: स भर्त्तुरचिरात् प्रचिनोति लक्ष्मीम् ॥ मुहुर्मुहुर्मूत्रशकृत् करोति न ताड्यमानोऽप्यऽनुलोमयायी । अकार्यभीतोऽस्तुविलोचनश्च शिवं न भर्त्तुस्तुरगोऽभिधत्ते ॥ इति वाराह्यां ९१ अध्याय: ॥

घोटिका । स्त्री । दृक्षलोमयाम् । लोनी इतिभाषा ॥ घोटिका ऽश्वरसा ...

...न्दोषव्रणगुल्मघ्नी श्वासकासप्रमेहनुत् ॥ शोथे लोचनरोगेच हिता तज्जैरुदाहृता ॥ दृक्षविशेषे । तुरङ्ग्याम् । चतुरङ्गायाम् ॥

घोणा । स्त्री । नासायाम् ॥ प्रोथे । अश्वनासिकायाम् ॥ घोणति अनया वा । घुणभ्रमणे । अच् इलश्चेति घञ्वा ॥

घोणी । पुं । वराहे । खञ्जरोमणि ॥ घोणानासाऽस्त्यस्य । व्री० इनि: ॥

घोण्टा । स्त्री । वदर्याम् । गोपघोण्टायाम् । झडवेरी इति भाषा ॥ पूगदृक्षे ॥ घोणते । घुण० । बाहुलकात् ट: ॥ वदरीफलवृक्षयो: ॥

घोत्कार: । पुं । नासिकाया: शब्दे । घुरांटा इति भाषा ॥

घोनस: । पुं । गोनसे । तिलित्सेसर्पे ॥

घोर: । पुं । त्रिपुरान्तके ॥ आङ्गिरसगोत्रोत्पन्ने ऋषिविशेषे ॥ आकाशादिषु स्थूलेषु दु:खप्रकाशका: अनवस्थिता: रज:प्रधानतया केचिद्विशेषास्तेच घोरसंज्ञका: ॥ न । विषे ॥ चि । दारुणे । भयानके ॥ हिंसाद्यनेकायासबहुलेकरे ॥ परस्यात्मनश्चपीडाकरे ॥ दुर्गमे ॥ घोरयति । घुरभीमार्थशब्दयो: । णयन्तादच् ॥ यद्वा । हन्यते । हन० ।

स्य च धातोर्घुरादेशः ॥

घोरदर्शनः । पुं । उलूके ॥ त्रि । भयानकरूपे ॥

घोरपुष्पम् । न । कांस्ये ॥

घोरवासनः । पुं । } शृगाले । भूरिमाये ॥
घोरवासी । पुं । }

घोरवासितम् । न । भयानकशब्दे ॥

घोरा । स्त्री । रात्रौ ॥ देवदालीलतायाम् ॥ भयानकायाम् ॥ सङ्क्रान्तिविशेषे ॥ रवावुग्रभे सङ्क्रमे भास्करस्य भवेद्घोरनाम्नी सुखी शूद्रवर्गः ॥ राजस्यां मनसोरस्त्री ॥

घोलम् । न । मथितेदधनि । दण्डाहते ॥ ससरं निजलं घोलं वातपित्तहरं स्मृतम् ॥*॥ मस्तुना रहितं गाल्यं दधि शुभ्रतरे पटे । जीरसैन्धवसम्मिश्रं घोलं घनतरं स्मृतम् ॥ जीरसैन्धवसंयुक्तं घोलं वातप्रनाशनम् । अतीसारेत्र मन्देग्नौ हितं रुच्यं बलप्रदम् ॥

घोलिः । स्त्री । } पत्रशाकविशेषे
घोलिका । स्त्री । } । कुवकालुकायाम् ॥
घोली । स्त्री । }

घोषः । पुं । आभीरपल्ल्याम् ॥ घोषन्तिगावो ऽत्र । घुषिर् विशब्दने । हलश्चेति घञ् ॥ गोपाले ॥ ध्वनौ ॥ [illegible]ादे ॥ [illegible]

॥ वाह्यप्रयत्नविशेषे ॥ पुं । कांस्ये ॥

घोषणम् । घुषघुंष्टौ । घञ् ॥

घोषकः । पुं । मुक्ताकौष्यातक्याम् । श्वेतघोषके ॥ घोषति । घुषिर्० । पं चाद्यच् । स्वार्थे कन् ॥

घोषकाकृतिः । पुं । घोषके ॥

घोषणा । स्त्री । उच्चैर्घुष्टे । लोकविज्ञापनायोच्चैः शब्दिते ॥ यथा । मकर्मणा कनीयस्ता हृद्विर्वा नान्तरात्मनः । इति वाह मिवोद्गस्य वेदान्ते घोषणा कृतेति ॥ घुषिर्० । ण्यासश्रन्थो युच् ॥

घोषयित्नुः । पुं । विप्रे ॥ कोकिले ॥ घोषयति । घुषिर्० । बाहुलकात् इत्नुच् ॥ वन्दिनि ॥

घोषवती । स्त्री । वीणायाम् ॥

घोषा । स्त्री । मधुरिकायाम् ॥ शतपुष्पायाम् ॥ कर्कटशृङ्ग्याम् ॥ कोशातक्याम् । तुरयी तोरञी इति खप्रसिद्धे फलशाके ॥

घ्नन् । त्रि । नुदति ॥

घ्राणम् । न । नासिकायाम् । गन्धग्रहणलिङ्गेन्द्रिये ॥ न्यायमते घ्राणेन्द्रियग्राह्योगन्धत्वादौ ॥ त्रि । घ्राते ॥ घ्रायतेऽनेन । घ्राणगन्धोपादाने । करणेल्युट् ॥ घ्रायतेस्म वा । घ्रा० । ... नद्विदेति वा नत्वम् ॥

घ्रातः

घ्रातर्पणः । पुं । सुगन्धौ ॥

घ्राणदुःखदा । स्त्री । छिक्कन्याम् ॥

घ्रातः । त्रि । घ्राणविषयीकृते पुष्पादौ । घ्रातगन्धे । आघ्राते । घ्राणे ॥ घ्रायते स्म । घ्रा० । क्तः । नुदविदेति पाक्षिको नत्वाभावः ॥

ङः

घ्रातिः । स्त्री । घ्राणे । नासिकायाम् ॥ घ्राते ॥ घ्राणम् । घ्रा० । क्तिन् ॥

ङः

ङः । पुं । विषये ॥ विषयस्पृहायाम् ॥ भैरवे ॥ ङकारे ॥ * ॥ * ॥

इत्यादिगौडकुलोत्पन्नाडीचवालप्रधानोपनामतुलाराममिश्रात्मज श्रीधनपतिमिश्रापरनाम्ना तथा श्रीसद्गुरुब्रह्मावधूतश्रीपरमहंसपरिव्राजकाचार्यश्रीमद्धरिहरानन्दनाथभारतिशिष्येण ब्रह्मावधूतश्रीसुखानन्दनाथपरनामधेयेन विरचिते शब्दार्थचिन्तामणौ कवर्गः समाप्तिमगतः ॥ * ॥ * ॥

सर्वार्थसिद्ध्यै सर्वेषां सुखानन्देन निर्मितः ॥
श्रीघासीराममिश्रैस्तु मुद्रालिप्या प्रकाशितः ॥

वैक्रमे १९२१ शरदि । शालिवाहनीये १७८६ शके मार्गशीर्षसितैकादश्यां सुराचार्यवारे स्तम्भपुरे श्रीघासीरामकनिष्ठयालालयेः
स्वकीयसंस्कृतयन्त्रे वर्णयोजकाध्यक्षकायस्थवंशोद्भव
श्रीरामप्रसाददासदृष्ट्या
मुद्राङ्कितः ॥